

رۆمان

گۆرپستانى غەربان

ئىبراھىمى يونسى

وەرگىپرانى لە فارسىيەوہ بۇ كوردى

غەرب پشدرى

كوردستان - ھەولير

۲۰۰۶

1

ناوى كتيب: (رۆمان) گۆرپستانى غەربان

- نووسىنى: ئىبراھىمى يونسى
- وەرگىپرانى لە فارسىيەوہ: غەرب پشدرى
- نەخشەسازى ناوہوہ: گۆران جمال رواندى
- بەرگ: ھوگر سديق
- پيتچىن: سۆزان عزدىدىن
- سەرپەرشتى چاپ: ھىمن نەجات
- ژمارەى سپاردن: ۲۳۳
- تىراژ: ۱۰۰۰ دانە
- چاپى يەكەم ۲۰۰۶
- نرخ: ۸۰۰۰ دىنار
- چاپخانە: چاپخانەى وەزارەتى پەرورده

زنجيرەى كتيب - ۵۸ - (۱۶۱)

ناویشان

دەزگای چاپ و بلاکوردنەوہى موکریانى

پۆستى ئەلکترۆنى: asokareem@maktoob.com

ژمارەى تەلەفون: 2260311

www.mukiryani.com

2

بۆ / چاوه گه شه ئەلزيابيه كاني خاتو ((شەرا))ى له دلان ئازيزم... دياريه

-غەريب-

حەشیمەتە کە پراوەستاو و بە پیتی پیتیست و بە گوێرە ی باروودۆخی کاتە کە دروشمی بژی و بمی دەلێنەو. ((هاورپی حیزی)) لە پێشەوای ریزی پراوەستاو، ئیستاش ھەوای پابەرایی ھەر دە کەلەیدایە، جا قەیدی چییە لەو سەرەوای نا لەم سەری، گرزییە جارانی ھەر بە ھەنیاوەییە، ھەر بە دەموچاو و روخسارە پانە ی جارانی و ئەو دوو لۆجە ی کە لە کۆتایی ھەردوو ئیستی لا پرومەتە کانیەو دەگەنە کۆتاییە لێو کانی و پرومەتی بەدوو بەشی یە کسانەو دەباش دەکەن. بە جووتە چاویکی تەم گرتووی زەردباو و قژیکی نەرم و زەردی کارەبااییەو و بەدوو شانێ داتەکیو، وایان پێشان دەدا کە ئەمە ھەمووی لەسەرەنجامی سەرپیداگرتن و خۆ خواردنەو و پامانی لە حال و بالی میللەتەو بی...

ئیستاش کاتی ئەو ھاتوو، ھەر کەسەو لە جیسی خۆیەو، خۆی لەو کۆمەل و لایەنانە بکیشیتەو کە تا دوینی شانازی بە بوونە ئەندامیەتی خۆی تیدا دەکردن، ئیستا ئیدی لە روودامان و شەرم و شکۆ ھەلگێراو، ھاوپیانی یە کترین دەستنیشان کردوو. ئەو ھەندانی دیش کە دەو نیویدا دلەپراوکی و ئەو سەرە و سەریانە ئەوانیش ھەروا بەو زووانە ئاراستە ی یە کجارەکی ژیانی خۆیان دیاری دەکەن. زیندان ناواتەخوێز و ((ناوالان)) یش چاوەرێ.

شەوانە ھەندیکان دەبینی کە دە ژووری زیندانیان یان لە ھەساری – ئەگەر ھاتنەدەر ئازاد بیت – ئەو لێک خەبوونەتەو و بە ((دزی)) یەو خەریکی خواردنەوین – خواردنەوای ھەر دە زیندانیان دەکرن. دەخۆنەو، بەلام فەرمووی کەس ناکەن. جاری واشە ئاوپکی دەدەنەو و زەردیکیان دیتی. خۆ ئەگەر لە پەژێوانبوو کەن بن ئەو بە دەنگیکی بلندی ئەوتۆ کە ھەموو زیندانیەکان کە گوێیان لیبی پلاران داویتە دەمارگیر و توندەرەکان. جۆری پلارەکانیش ئەو دیارە – کە بە خراپە و بی خاتر و خواشت باسی مووشە کەکانی یەکیەتی شۆرەو دەکەن!

دۆستایەتیش ئەو ھەر ھەر ھیچ، باری کردوو، دیارە کە بی غەشیە بوونیشی دەریکخراویکیدا مانای دۆستایەتیە نادات و ئەو بۆنە ی ھەر لێنایە. خۆ ئەگەر دۆستایەتی ھەبایە ئەو ھەرباش بوو، بەلام نەبوو، ویلداشییەکی بی بنەما و پێشەکی: کتویر دەبووی ھاوپی – یانی چەند ھەنگاویک لەپیش دۆستایەتیەو – دە گەل ئەو شەدا کە کەمترین ھەنگاویکت دەمەیدانی دۆستایەتیەدا نەھاویشتبوو! دەنا کوا تا ئیستا کام دۆستیەکی لەپینا

دۆستایەتیەدا چۆتە بەردەمی سیدارە ی؟ دۆستایەتی، دۆستایەتیش ئەو دەمە ی خۆشە دوو سەرە بیت، دۆستایەتیەکی دوو سەرە نەبیت ھیچە... رۆژیەکی دوو رۆژ ھەروا دەبی گەندی کارە کە دەردەکەوێ و دۆستایەتیەکی نەمینی... حیزب و ھەموو ئەوانیدی رۆیون – ھەموو رۆیون، تەنیا خا و خیزانەکان نەبن – ھەر ئەوانی – ژن و ژال – و دایکەکانن کە ماونەو... پەنا بەخا، بوونەو ھەوانیکی سەیرن! لە سەرەتای ھەفتەو بە ھیوای سێ دەقیقە چاوپنیکەوتن ئەو ھەموو سوکایەتی و شەرمەزارییە ی پشکینی سەربازان و چاوپنیکەوتن ئەفسەران قبوڵ دەکەن و ئاوا کۆتایی بەسەردانی ھەفتانە ی دین، ئەو جا بە ھەر شیواییەکی بوو، میو و خۆراکیکی نامادە دەکەن و دەستی مندالەکان دەگرن و دەیانھێننە مائی بابە ی! مندالەکان لە نەدیئەو دەزانن ئیمە چ بوو وین، و چمان کردوو و چمان گوتوو. ھەر جاریکی، رۆژانی جەژنی، یان بە ھەر ھۆیە کەو، کە ریی ناو ژووری زیندانیان بدیئتی، ئەو لە دەم و زارە بچکۆلە و زمانە شیرنەکانیانەو گۆیمان لە چیرۆک و بەسەرھاتە تال و شیرنەکانیانەو دەبیت – جا چ خۆش و چ ناخۆش! ناخۆش لەم لایەنەو کە دایکە ھەروا بە ھەرەمەکی پە ی بەو بردوو کە مندال ھەست بە پیوستییە بوونی بابی دەکات، و دەپەوێ بە ھەر شیواییەکی بوو ئەو ھەزە ی دامرینیتەو. بۆیە دادەنیشی و ئەو دە دل و دەروونیدایە ھەلیدەرێژی و بە یادی بابیەو مندالەکی دەخافینتی. ئەو کەساسە چ بکا... لە کوپرا دەست پی بکا – لە چیرۆک و سەربوردە ی بی خان و مانییە بەولاو، چ یاد و بیرەو ھەریەکی نووسراو و نەنووسراو ی دیکە ی نییە. بۆیە ھەر دەبی ژاراوی ئەو سەربوردە تال و ژارانە بگریت و بە جۆریک لە جۆرەکان دەزاری مندالەکیانەو بتکینتی و دەرخواردی بدات. شتی ئەوتۆ لەو دەموزارە پاک و بچکۆلانە ی ئەو مندالانەو دەبیسێ کە ماویدەکی زۆرە ھەر لە بیریشت چۆتەو، کەچی لە دەمی وانەو ھەر دەلێنی ئەو شتانە دوینی روویانداو، ھیندە تازەن! لەو لایەنەشەو خۆشە، کەوا دەزانی ھیشتا ئەو ھەر لە مائی و دانیشتووی – ئەو مال و خیزانە ی کە دە حیزبایەتیەتدا بزر کردوو؛ سەیر دەکە ی جی و رییەکت ھەبە. ژنە کەم ھەرەوکی دوینی بی پارە ی لی وەرگرتیم و چوویتە بازار ی و مانتۆکە ی بەدلی خۆمی بۆ کرپیم، ھەرچەند جاریکیان لەو دیوی میلە ئاسنەکانی زیندانیو یەخە ی مانتۆکە ی ھەلدەداتەو، بەلام من لیبی بی ئاگام و ناچمەو سەری – ئاخ سێ دەقیقە دیدار چیبە تا من لە جلەکانی خۆم بجمەو، تا سەرەنجام خۆی پی راناکیری؛ شاقەلی مانتۆکە ی بەلاو دەنیتەو، و دەلی ((رەنگە کەیت بەدلە؟ ئاخ تۆ

هميشه هزت له رهنكي فسته قيبه - دوينيم كړيوه!) دهيوئ دووباره له خوښه ويستيبه كيم دنيا بېته وه.

تازه ديمه وه سرخو. هروا له خوډه قسه كهم له زاري دهره پهرئ: ((دك پيروزت بئ.. به به به، زورجوانه؛ زوريش ليدئ!)) نه وه ده حالتيكيشدا كه همر زهينم لهوي نيبه - دهگهل نه وه هممو خوښحالي پيشاندانه شيده ههسته كهم نهوئش دهن كه لاوهئ نهو به لاوه به سره اتانه دا تيك و پيك شكاوه و ورد و خاش بووه. به چاو و به دهم، و مووي قزه سهرى و تهنانهت به هممو بوونى خوډه وه پنده كهنئ - به راستى جوانه. هميشه ده خيال و روماناندا ژنان به و شيوه ده بينم: جوان، پاكيزه، بېگهره و ساده و ساكار. رهنكه نه بوونى نازاديه بيت كهوا به و رهنكه يان دهره دخت - چونكه دهستى پياوى به ژنانى نيو رومان و خيال و نهنديشان رانگات، له راستيدا شتى پر و پوچ و سواو ژن و ميگردان ريشه كيش دهكات و به لائى جوانيه شه - ژن ده دوو تويى خيال و دهدهمى زيندانيه و كاتى سه فريدا چهند جوانن!... نهوده مى تازه ده قوناغ و سره تاييه كاني پيشقه چوونيدا بووين، ژيانى كومه لايه تى تازه دههات فراوو و پيرؤچكه ده بوو، هوكار و كه رهسته كاني كارئ هيشتا، ده قوناغ سره تاييه كاني پېگه يشتنيدا بوون، دهو ده ميده هيشتا شيوازى ((نوئ)) بو سه لماندى په شيمانيه نه دوزرا بووه، هر چه نده ده مانادا نه وه ش هيجى لهويدى كه متر نه بوو - له واتادا همر هه مان شت بوو: كوشتنى هاوريان بوو، به هوئى خودى هاوريان نه وه: هاندان و ناچار به خو كوشتن كردئ.

((هاورپى حيزبى)) له پيشه وهى ريزه كه وه به ورياييه وه ويستاره. تهواوى هوئ و گوئ و ههست و نهستى به لاي قسه كه ره كه وه، كه ژماره كان يه كه به دواى يه كدا ريزه دكات... بيست مليون.. په نجا مليون... دلخوشكهره؛ په نجا مليون زيندانى له كوئ، و هزار نه فهر له كوئ!

له په نايه كى ههسارئ په توئكم راخستوه؛ دانيشتووم ئينگلزييه ده خوئنه وه. دوو كوئنه سره ههنگ دهراره ئاينده ده مه ته قيبانه. هروا كه چهند ههنگاوئيكيان ده مينئ بگه نه من به باشيم كوئ ليپانه. كه دووريش ده كه ونه وه ديسانوه تا چهند ههنگاوئيكان به ولاتره وه، همر به دوا قسه كانيانه وه: ((... به لئ... نه لئه ته... باشه، نه گهر...)) و پيشئ ده خوئمه وه. سره ههنگه پيرتره كه، ته زيبجى به دهسته وه؛ سهرى روتاره ته وه و مووى لاجانگ و په نا گوئيه كانيشى سپى بوون، ده موچاويشى پره لئه - نهويديكه يان قيت و قوزه، و هيشتا جل و

به رگى سه رباى نه ميريكاى ده به ردايه؛ شاقه لى پالتوكه ي به سهر پانتولنه كه يدا به رداوه ته وه و قوچكه كاني داخستون. همر تهنيا بوئيناغ و نيشانه كاني له جاران كه متره. له دووره وه وا پنده چئ كه چاوه رپئ شهيورى ئيواريه، تا بچيته مهشق و ريپوانى... ((باشه، نه گهر رؤژنيك شتيك بقه موى ديسانوه همر ئيمه ين كه ده بئ قولى لئ هه لمانينه وه...)) ههروهك تا هيشتا هيچيان نه كردبئ! ((به لئ... ئيمه... همر نهو ناغايانه ي كه نارهازيان پيشان دابوو... و... نه وه تا ئيست هاوكاريه ده كهن... باشه ئيدى، نه وه مرؤيه جارى وايه لاواز و بئ ده سلات و دهست و پئ سپيه، و جارى واشه قاره مانپكه نه بېته وه...)).

سره ههنگه كى دى به كاوه خوئى دهنكه ته زيبحه كه داويشتن - نهوئش همر له و بروايه دايه - كه به لئ، كه سى دى و رييه كى ديكه نيبه - ديسانوه همر نه وان - ديسانوه همر ئيمه! دهرگه زى وهك فرفرؤكه ي به دورى ههساريدا ده سوړپته وه، نهو سهره و سهرى نهو دهسته سرپى به دهسته ويته همر يه كه ي به لايه كيدا باده دا، و همر كه دهسته سره كه به تهواوى باى خوارد و گشت بووه، همر بهو ئالؤزى و راشكاوييه وه كاره كى دووباره به پيچه وانى يه كه مجاره وه دووباره ده كاته وه - ههروهك نه ريكى زور پيوستى پئ سپيردرا بئ، دووباره بايددها و بايددهاته وه - ههروهك ده ستورئ.

دوو سئ سهران ده سوړپته وه؛ تا له پر دهه سئ؛ چهند ههنگاوئيكيان دپته وه دوايه و به تورپيه وه ده لئ: ((سلاو له منه وه)). و بئ نه وهى چاوه رپئ هيج وه لاميك بيت ده لپته وه: ((له سايه سهرى ئيه وه، زور باشم - سوپاس)). به خو به دهسته سره وه به رپئ خويدا ده روات. يهك دوو چهرخان ده دا؛ ديسانوه ده كاته وه هه مان نه وهى هه وه لئ و ده لئ: ((شادمانم به وهى كه ده فرمون باشم)) له كاتيكدا كه به رامبه ره كى هيجى نه گوتوه. ((منيش زور باشم)) و ههردو كه له په نجه كاني ههردو دهستى به رز ده كاته وه، يانى له ((چاكى)) دا بئ هاوتاييه... گوايه نه وه نيشانه ي فرؤكه وانه كانه؛ يانى كه ههردو مه كينه كان به باشى كارده كهن. دهنك و پيستى ده موچاوى ده لهرنه وه، چاوه كاني ئالؤزن؛ شيوه ي روخسارى وهك نهو كه سانه وايه كه تووشى شيوه شه پريوييه كى سووكه لئى ده موچاوان دهن: كه مه له ريه كى ههيه. هممو ده مئ ههروايه. پياويكى كه له گه ته، ئاغر و ده مارگيره، چاكيه كه شى همر نه وهيه. ده گاته به رده مم؛ تيده پهرئ، چهند ههنگاوئيكان دوور ده كه ويته وه؛ ده گه رپته وه. ده لئ:

((چاکم گوی لیبوو؟! فهرمایشتیکتان بهمنه؟ هه ر فهرمائیکه هه تانه فهرموون... گرنگ نییه... داوای لیبوردن دهکهم... وهک بلایی کاتم گرتین... من زۆر باشم، دوی شه و چاک نوستم... هه، هه! ... گرنگ نییه!))... و دهروا...

سهید کازم ده دالانه کیدا ناگری کردۆتهوه. ئاوپرژینه کهی دهبن ههنگلی ناوه و چاوی نوقاندوون و بهههواي دومبگه کهی برۆ و سمیلان -پیکهوه- هه لده ته کینی و خوی هه لداوی و گۆزانییان ده لئ:

آورماغی آچتدلار

قزی گوتروب قاجدلار؛

آورماغین دالینده

قزن اوزن آچتدلار

هی بالاجا بالاجا بالاجا

هی بالاجا بالاجا بالاجا *** **

هه لته کاندنی برۆ و سمیلان و دهنگ و زرمه ی دومبگی زیاتر ده بی...

کلیر سوراغن سنین

اجازه وهر بیرمنه اولوم گوناغون سنین...

پابدا مابدا بیلرم ماسکاوچا مین مرم؛

ماسکاوچ مینان اوغلانا

من قزیمی ورمرم

هی بالاجا بالاجا بالاجا...^(۱)

سهید کازم بهو سمیله بابرانه و شهو چه کمه بهلهک نهرمانه یهوه که له یه کهه تی شهوره وییه وه راهاتوون، مله ستور و که له گایه که بۆ خوی، به گریبه ند فهرمانبهری پاککردنه وی زیندان نییه - پارهی وهرده گری و خاوی نییه راده گری، به لام سلاو له کهس ناکا. پیتی وایه که فعه له یانی کریکار، که شهو ده لئ ((فه حله)) - نابی سلاو له کهس بکات. شه گهر جار جاره تریاکی وه گیر که وی شهو ده ئاو ده ستیدا ده کیشی. وینه ی ستالینی له سه ر قۆلی چه په ی و وینه په رییه کیشی له سه ر قۆلی راسته ی کوتاوه. که له گه ت و به له باریکه، ده مورچا و ره که له یه کی زهرده له و - که چه ل- کلاویکی که پی سه رده می شه پش له سه ر- شه پشی شه ره وی. شه ئاورماغییه ی که هه میشه به ستایشته وه ی ناو دینی و یادی ده کاته وه ئاورماغی باکوته، یا به واتای خوی ((پاکی)) یه که کاک سهید سه رده می هه لاتن و ئاواره یی په ناهینده گییه خوی له وی به سه ر بر دووه.

سه باحی ده ریزی و ری و ره سماندا- و له هه موو جیه کی سییه رگران و ئیسک قورسیکی ناقۆلابوو. هه روهک خوی پیوه گرتبوو، هه میشه و له هه موو جیه کی جنیوی ده دان شه ژداد و ئابادی رابه ره حیزبیه کانی ده ردینا. کاتی که له هه ساری یا له راره وه که دا توشیان ده بی لووتیان لی هه لده کا و جا بیانینی نه یانینی و تیوه ریخیان بۆ له بنا گوئیانیان وهر دینی؛ و بۆ شه مه به ستشه هه میشه له سه ر پییه و به شی وانیشی هه ر پییه - سه باحی له پیشدا کریکاری کارگه ی چیت سازیه بووه؛ له سالی سی و دوو (۱۹۵۳ز) پیش ئاشبه تالی حیزب له کاتی دروشم نووسینیدا ده گری؛ فه رمانداری سه ربازی داوای پاکانه و نووسینی نه فره تنامه و په شیمانیه ی لیده کا؛ شه داوا له ((حیزب ده کا ری پاکانه ی پیبدن، به لام)) هاورپیان قایل نابن. چه ند مندالیکه سه لک و بنکه، ژتیکی له کار که وته ی ده ست و پی سپی هه یه، و هیچشیان نییه. ئیستا شه وه تا هه م په شیمانیشه و هه م ده مارگیر: ده مارگیریه شه وه ی که نه هیلی لیره ش - ده زیندانیدا - رابه ره کان هه ر رابه ر بن، و له پیشه وه ی ریزی راوه ستن و زوو تیته قینن.

^(۱) فرۆشگایان کردهوه، کهه یان فراند و هه لاتن، له ودیوی فرۆشگایه رووی کهه یان کردهوه... بچکۆله " بچکۆله... به شوین تۆدا دیت، ریم بده به میوانت بم. من پابدا و مابدا ی نازام، سواری مۆسکۆفیچیش نام، کهه که شم ناده مه کورپکی سواری مۆسکۆفیچی بیت...

هەر ئەوان جارێك بۆ ئین بۆی، ئەو سەد جارانی دەلێتەو و هیندەشی بە توندی دەلی، نەك هەردەنگی خۆیان، ئی باب و باپیرانیشتیان و ششەیی لێ دوو نەكات و تۆزی نەشكێنن... ((باشە، ئەو بۆ ئەو سەردەمی مە، پاكانە و نەفرەتنامە و پەژێوانی نووسین كفر بوو، كەچی كە سەردەمی خۆیان هات بوو بەشێك لێ ئەرك و پێویستییه كانی حیزبی؟!)) و بای دە بەرغەبابەیی خۆی دەکرد، و بەلاقرتی و گالته جارێیهو دەهێگوت: ((بەلی، هاوری، مەرفە دەبی جی و ری ناسیبت! هەبوونی مە بۆ نیشتمان پێویستە!)) و ملی وەك كەلەبابی درێژ دەکرد و چونكە كورته بنەش بوو خۆی داویشته سەر پەنجە پێیانی و خۆی هەلدینا. ((هەبوونی گەندوگۆی ئاوەلائیش بۆ ولات و مەملەكەتی هەر پێویستە!)) و ئەوجا دەمی بۆ جنیوی تەر و بڕ و ئاودار دەبۆو و گەزارە دەردەكێشا. ئیدی كاری بەسەرکەسی دییهو نەبوو. ئیستاش ئەو بە تەك هاوری حیزبییه كەو راوەستاو لێ بن گۆییانییهو، با بۆی و با بڕییەکی ئەوتۆی وا، دەلێت، و شترەلۆکی مەست دەكا: ((بامری رابەرانێ خاینی حیزبی توودە!)) و جگە لێو دروشمانەیی نیو ژووری زیندانییش، لێ بێ لێوانیشیهو دەلی و باب دەرهقاندهو، بەلام خۆ ((هاوری حیزبی)) تەرناپی و ئەو دارەش نییه بەو ((با)) یانە بلە ری. ئەم هاورییه و هاورییانی بانەوش هێشتا هەر وەك جارێ كە بازنەیی خەرمانەیهیەیان بە دەوری ناوەندی خۆیان و تیشکی ولاتییدا كێشابوو، دە زیندانیشتا بازنەیی ئەو خەرمانەیهیەیان هەر بە دەوری مەلبەندی تیشکی خۆیاندا كێشابوو: هەر لێ خۆیانێهه دەستپێكردبوو و هەر لێ خۆشیانەو بە كۆتا دەهاتەو، و جگە لێ خۆیان، چیان بەسەر سەباحی و ئەوانیدییهو نەبوو و هەر ئاگاشیان لێنەمابوو، و لێ خۆیان بەولاه بیریان لێ كەسی دی نەدەكردهو- دەبازنەیی بووندا هەرگیز وەیلان نین: حیسابی كەمترین شتی خۆیانیان لایە- هەر لێ بچووكترین پرتەقائێكەو بیگرە كە رۆژی سەردان و دیدەنییه بۆیان دینان تا دەگاتە كەمترین ئامین و نەرموشلتەین با بۆی و با بۆییەك، یا كورتترین وتاریکی كە بۆ ((پەند و ئامۆژگاری)) دەینوسن. ئەندازیاری ئەلیكترۆمیکانیکە، جارێ بزۆنیەری ماشینی كۆمەلگا رابەریکی زانا و دانای ئەوتۆ بوو كە گەلی دەگەیاندا مەزلگای بەخەوهری و دەبیوست بەزۆترین كات رەورەوی سەردەم و قۆناغی بنیانتان و پێشكەوتن وەگەر كەوت و بەزویی بەرەو پێشەو پرا.

دەو سەردەمانەیدا پێشەوچوون بەر لێ راگەیانندی دەستی پێدەكرد - راستیش بوو؛ دەبوو بۆ گەشتن بە دەروازی شارستانیەت بنیانتان و پێشەوچوون لێ پێشدابایە، - و ئەو دەمی دە تۆ

بیت هەلدابایە بۆ ناو دەروازی گۆلی و - گۆ ژۆل! ئەو دەمی شۆرش، شۆرشێکی سەپی بوو، بەلام بۆ بنیانتانی ولاتی دەبوایە وانەیی سازەندهگیەت شان بەشانی هونەر و سازو ئاواز (مۆسیقا) بخوینی هەر بە نامە بەشی ریگا و بیناسازی دەخویند، دیارە كە ژیان بە لێ باری دەبینیت ((دیاردەكان)) هەر دەنیو ((ژینگە)) و دەورەردا تاوتوی دەكات... ((ژیان جوان...))، ((ژیان دەرکەوتنی بوونی خودایە...))؛ ژیان دەبی پەرستری. بەلام لێپێشدا دەبی ژیان دروستبکریت ئەوجا پەرستری. كەواتە ژیان دروستکردن بەسەر هێلی ری و بانی بنیانتاندا تێدەپەرێت و دەروات. ئەوجا دوایی- بۆچوونە ناو ژیانەو، دەبی لێ زیندانی هەلی: زیندان زیندوو خانەیهكە، زیندانییه كانی بە كەلکی ژیان نایەن، بە مانای ووشە، مردوون...

هاورپیی حیزبی دوور بوو لەوەی پێشبینی قەومانی رووداوەكان بکات و هەست بە ئاریشهكان بکات، خۆ دوای قەومانیش چ کاریگەرییهکی ئەوتۆشی بەسەر ئاریشه و قەوماوەکانهه نەبوو، ئەو هەستەیی هەر تێدا نەبوو. دیارە لێ رابوردووش تووشی هیچ نازار و دەردە سەرییهك نەهاتوو تا بە لێ بێرخۆردنەو شادو شەنگۆل بیت - ئاینده هەموو شتێك بوو. سەید حەسەن بۆ رق هەستاندنی دامودەزگا و پەشیمان بوو، خۆی رووت و قوت کردۆتەو. میله ناسنەکانی بە لیواری حەوزەکەو هەلپەساردوون، دە هەوای خۆیادایە. تێپرا هەلداهه ئاوازه تاییه تییەکانی جارێ. قۆلە شكاوێهە وەك پالەوانان بە پارچە قایشینیکی پێچاوه، لێ سەر پێیه باریکەلە لاوازهکانی هەلدەقۆزیتەو. لێ لای چەپی حەوزەکەو و دوو سێ هەنگاو بەرەو خوارتر - وەك پالەوانی زۆر خانان بەرەو لای ئاغای شەمساییهه- دیت- بالی فشرکردوونهه و خۆی وێك هیناوهتهه و پشتی کوور کردۆتەو. پێتوایه هەر ئیستا نا ئیستا بەرامبەرەکی دەهاری. دووای یەك دوو هەنگاوی دی كە دیتە پێشی دیسانهه وەك دە چالێدا بیت، وەك چالەوانان سوڕپێکی بە دەوری دوو ئانیشهكە فشهکانی خۆیدا دەداتەو و بەرەو لای میلهكان دیتەو. هەر ئەو سەید حەسەن، شوفیر و تەتەرەکی كۆمیتەیی ناوەندییه، كە ماوهیهك بە هیوای ئەووه كە ((هاورپیان)) جینی چاپخانه نەپنییهكان دەگۆرن و دەیانگۆزینەو، تێهەلدانی خوارد و زورنای لێدا- كاتێك كە كوتەك تێپنیان کردو دەستی شكا، دلنابوو لەوەی كە بەهەر حیسابیكان بیت ئەگەر ویستییان چاپخانهكان بە پشتی حوشتریش لێ ولاتی و دەورنن، بەوهندە ماوهیه گەییوێتە مەراکیش. ئەوجا دوای هەژده... بیست رۆژپێكان

ددانى پيدانا. و به حەپەساويەو دەيتى كە جى و بانىكى وشك و برىنگ و قاقەرە زارۆكيش لە مالى دەشپرين خەويدا بە دەم پىكە نىنيۆە چاوەرپىيە...

حوسين رەزايى لەو سەرى رىزىيە. خۆشى و شادى لە رووان پراو و قيت و قۆزىيەكەى جارانى نەماو، ديارە ئەو قيت و قۆزىيەى چىدى پىويست ناکا. ئەوان رۆژانە ئىدى سەرنجەكانى هەر يەكجارى ونن! لە هەموو جىيەكى ورد دەبىتەو، و سەرنجەكانىشى لە چ جىيەكى راناوستان و جىگىر نابن، وەك بەدواى خۆيدا بگەرى! كە دە چاوەكانى رادەمىنم، كلاًو رۆژنەى دنيايەكيان تىدا دەبينم نوقمى پرسە و ماتەمە، حوسينى پرسەدارى ئەم دنيايە- هەر دەلپى لە پرسە و ماتەمى خۆيدا دانىشتوو...

يەك دوو جارى هەلە كەردوون؛ كاتىك ئەو جارەى كە مامۆستا شەمسايى گەيىيە دوا دىرى راپۆرتەكە و بى چەند و چوون گوتى: ((سى و حەوت ملوون كەس)) هەر بەو خەيالەو كە ((ئىوارە)) و ((بەيانى)) يە و دوغاي بۆ والا حەزەرتى دەكەن گوتويەتى: ((نامين!)) و كورەكان هەموو لە فلقەى پىكە نىنيۆە داو تا لاوازى و خۆ بەدەستەو دان و پەشيمانىيە وى زياتر بسەلمىنن و ناشكرائى كەن. هاوړپى حىزبى كە كەمتر واو پىكەنى، ئەمجارەيان لە پرمەى پىكە نىنيۆە، و سەباحى ئەو هەلەى قوستەو و چەند دروشمىك و يەك رىزى وشەى نابەجى حەوالە كەرد. حوسين دەستە پاچە بوو، سوور مۆر هەلگەرا، ئارەقەى دەردا- و تىما. ديارە كەس بەسەرخۆى نەهينا: زىندان تەنەت بۆ دل گەرمىيە دۆستانىش چىيە، يەككى نەنارد چاوەدەرييە رى و رەسمەكە بكات- بۆ خۆيان دەحەساردا رى و رەسمى چوارەمى ئاباننىكى^(۱) دىكەيان هەبوو - چوارەمى ئاباننى خزمەتكاران. بەلام وىژدانى ((هاوړپىيان)) چاووگوتى زىندانى بوو، و زىندانىش بى هىچ گومانىك و بەدوور و درىژى و بى دواكەوتن راپۆرتى رووداوەكەى وەك خۆى، چۆن بوو، ناوا پىدەگەيى، و حوسينىش ئەمەى زۆر چاك دەزانى... هەر بەوجۆرەى كە كورەكان دەيانگوت كاتى كە گرتوويانە، بەو مندالەيشەو خۆى لەگىلەداو و خۆى شىت كەردو. شتى سەير و سەمەرى كەردو: ماوەيەك هەروا خۆى بەدارى سەر دەركى ژوورى زىندانىو هەلواسيو؛ دە ژوورى زىندانىدا بۆ ئەوەى يەككە جىى خۆى لە تەنىشت ئاوالەكەيوە بكاتەو، بە قسەى كورەكان (زىندانىيەكان) پىويستى بە پاژنە هەلكىشنىك

^(۱) ئابان: دوو مەين مانگى پايزى - وەرگىز.

دەبوو، كەچى ئەو هاتبوو، شووتىيەكى دە ئامىزى نابو ((ريوى بۆ خۆى دە كونىو نەدەچوو، گەلشكىش بەدواو))؛ شەوانە هەر كە بانگى داو گرياو؛ لە خۆو تريفاو تەو و پىكەنيو، بەرۆژوو بوو و گرياو... بۆ، هەروا؟ كام زىندانىيەك هەيە نەگريايىت و دە دللى خۆيدا شىوونى نەگىرايىت؟ ئەو هىچ كە گريان عەيب نىيە تازە ئەو پىكەنى و خەننەوانەش هەموو هەر گريانە. نەك هەر حوسين، بەلكە هەموو كەسىك هەقىەتى بۆ سادەيى و ساوئلكەيى و خۆش باوەرپىيە خۆى بگريەت.

ئاخر هەموو دەپاراپىنەو دەلپە ئاوتىك باينايە و دە دور عەردىدا چووبايە خوارى و دەگەل دەلپەكانى دى يەكمان گرتبايە و بەشىوەى سەرچاوەى كانىاوپىكى روون و پاك و بىگەرد لەسەر رىي رىوارانى بەر قرحەى هەتاوئىكى گەرم هەلقولاباينەو و تىنووە كامان تىراو و پاراو كەردبان. لەسەر تەو خۆزگە و حەزەكانى حوسين و هەموو ئەوانىدش هەر ئەو بوو، بەلام بەداخەو، يا خاكەكەى هەو نەبوو، يا كارىز هەلكەنەكەى وەستا نەبوو. ئىمەيان دە زەلكاوى كەرد... باشە چ لەوەى ناخۆش و نا لەبارتەرە كە تۆ بىيىت و ماوەيەكى دوور و درىژ شان و قۆلان بكوتى و رەنج بەديت و ئارەقەى برىژى و بە ئاواتى ئەوەى بگەيە بىرە ئاوتىكى سارد و فىنك و پاك و بىگەرد، كەچى لە پر لە بىرىكى پىسايە مالى هاوسىيەكەت سەر و دەدەرنىي!

((هاوړپى حىزبىش)) دە قولايىيە ناخى خۆيدا كەوتتە گەرانى... ئەويش هەر ((بىر)) لىدەدا... دە گۆشەيەكى زەين و لىكدانەو خۆيدا وەك وىنەيەكى نادىارى لى دۆزىيىتەو. دەگەرانى دەورويەرى خۆيدا قولاغىكى ئەو وىنەيەى دىيوو و سەرە گلۆلە بەنىكى وەچنگ كەوتبوو. ئاخر بار تا قورستىيىت، كە داتنا سوكتەرە. بە واتاى نووسەريكى، مەرۆقە هەرچەندە گوناھبارتر بىت دواى تۆ بە كەردنىي پىرۆزترە: گوناھبارىكى فەرمەسۆن كە تۆبەى دەكات كارەكەى زۆر لەو پىاوچاكە، گەورە و بە نرخترە كە هەرگىز دەستنىوئى نەشكاو. ئەو تامى گوناھپى كەردو و پىي رهاوتوو، ئەو جا هاتوو بەبىر و باوەر و سۆزىكى پتەو و رووبەرووى گوناھەكان بۆتەو و لىيان پاشگەز و پەشيمان بۆتەو و واى لەو تام و چىژ و خۆشبيەى ئەوان گوناھانە هىناو، لە كاتىكدا كە ئەويدى (پىاوچاكە) ئەو تام و چىژى گوناھانى نەچىشتوو و چ كاريكى بەرامبەر كاريكى دى ئەنجام نەداو. و سروشتىشە كە پاداشتى ئەو دووانە وەك يەك نىيە و ناشبى... بەلى بەو جۆرە تا بار قورستر بىت دواى دانانى سوكتەر: تا راپۆرت و

زانباريان زياتر بدهيت هينده زياتر له بهر هه لدا بوون و نازاديه نزيكترى. هه موو گرانباريه كه خوڅى و فهراموڅييه كى به دواوويه، و نه وه ئيستاش ((هاورپى)) به خيراخوڅى، دهيه وڅى خوڅى سوو كه باركا! ((تو نهو نيت كه ده گهل كورپى فلان خاندا...)) حوسينيش خوڅى لى گرڅو كردبوو و گوتبوو: ((جا باشه، مه بهستت چييه!)) و نه وهى به شيوازيكى وا گوتبوو كه هيشتاش هه له سه زمانان و ده بير و هوڅاندا هه ما بوو. ((هاورپى حيزبى)) وه كه هه موو لاوڅى ... وه كه حيزبش - كه سه رده مى لاوه تى تپه پراڼدبوو ئيدى له سه سوز و مه رج و به لپنه خوڅ و شيرنه كانى جارن نه ما بوو، وه كه كيژوله كى كه له سه رده مى مندالييه يدا به لپن ده داته كورپزگه و يلدشه كه ي گه مانى، كه تامابى هه خوڅى ده وڅى، كه چى كه گه وه ده بى هه لووتيشى پيدا ناهينى وه هه نه باى ديبى و نه باران ناشيناسيت! نه وپش هه نه وه جارەى وا دوستانه خوڅيشاندا بوو نه وپش بهو مه بهسته ... كه به قسه ي حوسينى تا ((كه سايه تيبه)) خوڅى له لاي سه روكى زيندانى به هه ند پيشانبدات.

دهنگى گرووبان يوسفيم هاته گوڅى، كه حوسين ره زايى بانگ كرد ... ((حوسين ره زايى، بو دفته رى!)) نه وهى له وناوه بوو به دم پيكه نينيوه وه كه وى گوتيانه وه ((حوسين مه بهست، دفته رى!)).

جا وده نهو كه ردى لهو قوره ي دهرينه، كه ((بو له خوڅراو بى جى گوتوته ئامين؛ ده تويست قه شهريان بكه ي، توندره و ده مارگره كان رايان سپاردبوو و هانيان دابووى!)) دوور نييه بيه نه ژوروى ئينفيرادى، كى ده لى نايه نه زيندانى زره ي - يا قزل قه لعه - تا به قسه ي سه روكى زيندانى، بيته پياو. كوره كان هه موو، دانيشتوو و به پيوه، شاد و دلگير و مات، چاويان له دوويه تى و به تپرامانيوه ي به رپى ده كهن. حوسين سه رى به رداوه ته وه و رهنگى رووى په رپوه ... نا هه قيشى نييه. من يان حوسين فهيله سووف نه بووين تا بزايين ترسى مردنى، له ترسى دواى مردنيه، يا نه وهى بزايين كه مادامه كى هه ين و زيندووين نه وه مردن نييه و كه مردنپش هات ئيدى نه وه ئيمه ش نين و نامينين، يا بزايين هيچ ناخوڅييه كه تاسه ر نييه، و خوڅو ته گه ر واڅى ئيدى نه وه ناخوڅى هه رنييه. يان هه مديس خوڅو فهيله سووف نه بووين كه هه ر نه وه نده ژيانه ئاساييه مان بهس بيت. به لكه وه هه موو نه فامان ئيمه ش هه ر نه فاميك بووين

كه نه مانده زانى ده گهل هه رمان و نه مريدا چ بكه ين... و خوڅمان ده وگيژاوه ي هاريشتبوو - زيندانپش نا هه قى نييه. هاورپيان راپورتى له سه روك زيندانپش ده دن... .

رى و ره سه كه كوڅايى هاتبوو. په توو و كتيبه كانم كوڅو ده كه مه وه و ده چمه وه ژوروى. ده دالانه كيڅا تووشى ده رگه زى ده م، هه روه كه فهرمايشتيك هه بى... نا... ئيستازوڅو له سه ر خوڅيتى، پنده چى حالى زور باش بيت... به ره لاي حه ساريوه ده گه رپته وه. دواين كه سه كه له حه ساريوا دپته وه ژوروى زيندانى، و نه وپش به تپوه خوڅينپيه وه - ئاخو نه وه ش جوڅه به رخواڼيك و سه ر بزويى و مل نه دان و سه رپيچييه كه، كه پياو ته ندروستى باش بيت و تير نوستبيت، دواين كه سيش بيته وه ژوروى و گرووبان يوسفيم هه روا ده سته كليان راوه شينى و بهو سه ر و پوته لكه گه مژانه يه وه به قهرانه ته وه و به شيوه زمانيكى ئيسك گرانانه وه، به پياو بلى كه خوڅو هه لڅستنى بهر تاوى ((تاواوو!)) يانى ته واو و كوڅايى هات.

هيشتا نه گه بيوينه وه ژوروى سه ر و سه كوتى په يدا بوو - گرووبان يوسفى ده لپم: ((ئاغاي سليمانى - سه ر ده ان)).

سه ردان! خيڅى! هيچ كاتى وانه بووه نه وه ده مانه سه ردان بكرت... خو من كه سم نييه بيته ديده نيهم، جا مه گه ر منداله كان به سه فهر هاتبن.

ده پرسم: ((سه ردان يان دفته رى؟)) زه ينم له حوسينى هه رنه مانه وه - ده لپته وه: ((سه ر ده ان)).

خوڅو ده پيچمه وه. كوره كان به گومانه وه م سه ير ده كهن. تازه ئيدى متمانه كان به ته واوى شل و شوڅو و له رزوك بوون: نه گه ر تاك و ته رايه ك مابن و هيشتا متمانه پيكتو بكه ن ده نا هيچ - پييان وايه شتيان ليده شارمه وه، و ئاكام له شتانه و پييان ناليم - چالاكى و جوجول بو ئازاد بوونى توندتر بووه - يانى چرتر و خه ستر بوته وه - و سه ردان بوونه ته ماناى ((ئاگادار بوونه وه له رووداوان))، دكتور په نا هى سه رساميه كه مى له چاوانرا ده خوڅيندمه وه - زياتر ئوگرى ويم. شاره زاي كار و كاردا نه وه كانى يه كترى هه ين؛ ده زانى نه گه ر هيچ هه بى و شتيكم بيستبى به وى هه ر ده لپم. ده روم. ده رگه زيم به لادا ره ت ده بى، به بى هيچ هه لوسته و راوه ستانيك... گرنگ نييه... راستييه كه شى بهو سه ردانه چومه ته ليستى په شيما نبووه كانه وه - گوايه ده چم راپورتى بده م.

دەچمە بەر دەركى ژوورى زىندانى؛ پاسەوانەكە دەركەى دەكاتەوہ؛ دەچمە ھەيوانى. كەس ديارنييه. چونكە بى مۆلەت چوونە ژوورى سەردانى باو نيبه، سەرىكم دە ژوورى سەركە زىندانى ھەلكرد. سەرگورد (رائد) حاجى كازمى دانىشتوہ؛ سەلامى دەكەم؛ يەكاندەردو، دەلى؛ ((فەرمو، سەردان — ھەولە زۆر نەخايەنى)). لە كۆنە پۇلىسەكانى پۇلىسخانەيە. پياويكى ميبەربانە، بەتايبەتى دەگەل خا و خىزاناندا. ديارە سارد و گەرمى رۆژگارى زۆر ديوە، باوكانە دەگەل خەلكيدا دەدوى — زۆرىش دەلى — دەشترسى؛ دەترسى راپۆرتى لىدەين. دەلى من تەيمورتاشم بەو زىرىي دەربار ديوە، و ھەروہا ديتوشە ئا ئەلپەشدا زىندانى بوہ، و ھەر دیرەشدا مرد... تىيدەگەياندى كە ئىدى ژيانى زىندانىي سىياسى گىژەن و ئالۆزە؛ لەوانەيە كەشتىبەكە بگاتە جى، لەوانەشە دەنيوہى رىبەدا خۆ لە كەپكە شاخىكى دات و نقوم بىت، و ئەوہشى دەزانى كە ئەو ولتە جارجارە تووشى ئالۆزى و بلۆزىبە دەبىت و واچاكتە پياو دۆست و ناسياويك و ئاشنا و رۆشنايەكى ھەر ھەبىت بۆ رۆژى لىقەومانى، باشترە. بەلام لاوہكان — خويىندەوارەكان... ئاھ ئەوانە ھەموو، خوا نەناس بوون: ھەموو بى شەرم، لوت بەرز، و خۆبەرست؛ لەسەر لوتكەى شاخپرا قسەيان دە گەل خەلكى دەكرد، كەچى لە لايەكى دىبەوہ حىزب داد و بۆزى بوو لە دەست ئەو پىرو پاتال و كە نەفتانە و لە ھەژمەتانيان ھاواريان لى ھەستابوو؛ ھاواريان بوو لە دەست سەرهەنگ باستى و نمونەكانى، كە رابەرانى حىزبى يەكسەر بە دوو سال زىندانى دەكرد و ئەو يەك دووانەى دىشى كە بە دەستورى رەزمارا بە لە سىدارەدان تاوانبار دەكرد، ھەر كە فەرمانى خنكانيان دەردەچوو دەستبەجى مەرىكى بۆ لە خۆ دەگرتن لە سىدارە نەدرين، و ھەر كە لە سىدارەش نەدەدران ئەمە مەرەكەى سەردەپرى و بەپراستىش دەيكردە قوربانى و دەيبەشيبەوہ.

سەردانى ئەمروۆش ديارى و بەخششى يەككە لەو پىرەمىردانەى كە حىزب دەيگوت مېشك رزىوانە بوو. دەچمە ديوى پىشخانى ژوورى سەردانى. ئىدىشى لىن، ئەوانىش بۆ سەردانى ھاتوون... ئاھ، ديارە حوسىنشىيان ھەر بۆ چاوپىكەوتنى داواكردبوو.

دەرفەتى بىر كەردنەویم نيبە: ھەر كە چوومە ژوورى، مامە مەشەدى خەرىكى ئىكلام بۆ كەردنيم بوو و پوورە گولبەھارىش كە لەبەر لاوازی و بى تاقەتيان لەبەردەمى ميلە ئاسنەكان دانىشتبوو وتينى دەخۆى دەكرد و ھەولئى ھەستانى دەدا. چەندەم ھەول دەگەل دا ھەلنەستى

كەلكى نەبوو، و ھەر ھەستا. ھەمويان جلوبەرگى كوردىيان دەبەردايە. چاك و چۆنە دەكەين- بە فارسى، مامە مەشەدى كە تا بناگوويانى زار داپچرپوہ دەلى؛ ((ئاغا بە زمانى خۆمان بدوين و قسان بكن)). مەبەستى زمانى كوردىبە. وەستا فەيزوللا ھەر بەو پاكى و رووہ خۆشەكەيەوہ دە نيوان پوورە گولبەھار و مامە مەشەديدا راوہستاوہ، مندالئىكى ھەوت ھەشت سالانەى بە باوہ شىوہە، دادە مەليحەى خىزانىشى لە تەنىشتىوہ، پارچە كچۆلەيەكى شەيتان و مەكۆكەى ژىكەلەشى لە تەكە. چەند جوانە جوان! چاوەكانى دەلىنى چاوى مامزىن. لىوہكانى ەك لىوى مندالئىكى گريا و ھەلقراچاوان- لىچ و لىوى تۆزىك پفن و ھەلامساون. كەلەگە تۆكە، قشتىلە؛ بەقسەى پوورە فرىشتەى ھەروەك تۆبە گولئى؛ بەشەرم و شكۆبەكەوہ چاكوچۆنە دەكا؛ سوردەبىتەوہ، رەنگىكى دىنى و رەنگىكى دەبا، بەجلى كوردىبەوہ، كراسى گولباتمان، و پشتىندى گولدار، و كۆلەجەى مەخمەرى مۆر، ھەر مەپرسە چەند جوانن. مامە مەشەدى لەبارەى بابەيەوہ دەدوى، كە سوپاس بۆ خواى، باشە، و ئوتومبىلى كرىوہ... ئەوجا بە ئاماژە بەو كورپىژگەى كە بە ئامبىزى وەستا فەيزوللاوہبە و قامكى خۆى دەمژى، و بە واقى وپروہ سەيرى ميل و پاسەوانەكەى نيوان دووميلەكان دەكات، دەلى؛ ((حەمە عەلى، سلاوت لە خالەى كەرد؟ سلاوتى لە خالەى كە، دەى ئافەرىن كورپى باش!)) و دووبارە شەويلاكەى لەبەر زار داپچرپىنى دەچنەوہ بناگوويان و ئەو چەند ددانە بەلغ كرتوانەى وە دەردەكەون. حەمە عەلى ھىندەى دى قامكان دەزارىبەوہ رۆدەبات و ھەروا بە ھەپەساويبەوہ سەرقالى قامك مژىنپىبە. مامە مەشەدى دەستى دەگرى و دەلى؛ ((گوتم سلاوتى لە خالەى كە... بلى خالەگيان سلاوت!)).

دەلىم: ((حەمەد عەلى خان سلاوت! چۆنى، چاكى؟ ماشەللا ماشەللا پياويكى بۆ خۆت- ماشەللا!)) دەوتىوهدا پوورە گولبەھار ئەو سىغارەى پىچابوويەوہ بە مۆدەنە گلىنەكەيەوہ كەرد و ھەروەك ژنە كوردان قوتووە جگەرەكەشى دەبەر پشتىندى نايەوہ. پوورىلە ھەروا بەدەم چەسپ لە سىغاردانىوہ دەلى؛ ((ئاغا، واى تىمەگەن، ماشەللا چاوى مارى دەردىنى... نازانى چەند شەيتانە!)) و ئاوپ دەداتەوہ و بە كورپىژگەكە دەلى؛ ((ئاخى سلاوت لە خالە گيانى كەرد؟)) و بە سۆزىكى داىكانەوہ كە پرى ميبەربانىبە دەلى؛ ((دەستت لە زارت دەرىنە!)) و ئەوجا ((بلى، بلى خالە گيان سلاوت!)) مندالە ھەروا بە ھەپەساوى و شەرمەوہ دەلى؛ ((خالە گيان سلاوت!)) و سەرى بەردەداتەوہ، و سەرى بە سىنگى فەيزوللايەوہ دەنوسىتتەوہ. كىزۆلە

شەيتانۆكەكەش كە گويى لەو دەبى، بەچاوه زىتەلەكانى و پرچە كورته كانىبەوه يەكاندەر دوو دەلى: ((خالە گيان، خو منيش سلاوم كرد!)).

مامە مەشەدى دەلى: ((وہى بە قوربانى بولبولەكەى خووم م... بەلى ئاغا، كچەكەى منيش سلاوى كرد... عاليه گيانم سلاوى كرد!)) مەليحە پىندەكەنى و سوور ھەلدەگەرى. كىژۆلەكە بە رووبەكى گەش و پر لە شەيتانىبەوه سەرى بەردەداتەوه. لە ژىرەوه دەروانى و لاقان رادەوشىنى؛ وەستا فەيزوللا جى بەخوى ناگرى لە خوڭشيان و خەنى دەبى، و مامە مەشەدیش دەبىتە يەكپارچە شادى و شەنگولى: ((ئاغا، باوەر بفرموون يەك دەقيقە بەبى ئەوانە ناژيم)). دەلىم: ((خوا لييان نەستىنى... خوا بيانپاريزى)).

پوورە گولبەھار دەلى: ((خوا دەست بە بالى ئيوە و حوسين گيانيشەوه بگرى... خودا لەو بەند و زىندانەتان رزگار كات ئىنشاللا – ھەر ھەمووتان، بو خاترى ھەرچى پياوچاك و ئەوليايە!)). ئەمە نزاو پارانەوہىەكى كوردىيە؛ ھاوارى پىنج ئىمام و دوازە ئىمامان نىيە، ئەوہ باسى پياو چاك و دۆستانى خودايە: ((ئىنشاللا ھەرچى زووترە بەرھەلدا دەبن، و ئەو دەمى قۆل و باسكانى لى ھەلگەن و ژنىكى بو حوسين گيانى بىنن – ئىدى ئەوہ پىر بووين، نەوہ و رەچەلەكمان دەوين، ھەزەمان لىيە گەمانيان دەگەل كەين...)) دەلىم: ((جا ئەوہ حوسيناغا بە كچەكانى مە قايل نەبوو – دەبى لەوانەى لای خوټانى...)) مامە مەشەدى دەلى: ((قسەى وا مەفرموو... ئىمە لە كوردستانەكەى بەولاولە چ جىيەكى ديمان نىيە، ھەمانە و نىمانە ھەر كوردستانە، بەگيانى ئيوە و بەگيانى ئەم دووانە كچى وامان ھەن ماشەللا ھەر دەلىسى سوورە گولن...)) و بەدەست و بەسەر ئاماژە بو كورپىژگەكە و كچۆلە بچكۆلانەكە دەكا: ((بەگيانى ئيوە، و بەگيانى ئا ئەمانە ئەگەر بوو كمان لەوان كچانەى كوردستانى خوټان نەبى، دەشايە كەشياندا ھەلئاپەرم – پىيان دە مالى نانىم!)) پىندەكەنى: ((ئەوہ لە ئىستا را لە خزمەت وەدا – ئيوە بە شايدە بن – ھەر دە خزمەت وەدا دەگەلى دەبىنمەوہ)). دەستى بو لای وەستا فەيزوللاى دريژ دەكات: ((ئەو مندالەى وە من دە، ماندوو بووى)). كورپىژگەى تايين باوہشى دەگرىتەوہ و خوى بە سىنگى بابە گەورەيەوہ دەنوسىنى.

پوورە گولبەھار دەلى: ((ئاغا، چاوت لىيە، ئەكەبەر اغا ئاگرى چەند گەرمە؟! ئاى ئاغا، ئەگەر يەكەن نازا بىت و بلى پشتى چاوى كوردان برۆيە، چۆن خوى پى دەگۆرپتەوہ. ئاغا ئىمە لە

ماليش ھەر بە كوردى دە ئاخقېن... خودا ھەمووان سەلامەت كا – خوا ئەو مەرز و بوومەش ھەر ئاوەدان كات... ھەرچى زووتريشە خوا ئيوە لەو بەلایەى رزگار كات!)) و دەستە پاچە فرمىسكى لەچاوان دادەبارن ((ئاغا، تو گيانى خوټ، و گيانى ئاغا، و ئيوە و ئەمانەتییە حوسىنى... حوسىنى بەخواو بەوہ دەسپىرم...)) گريانى دە ئەو كيدا دەمىنى و فرمىسكى دىنەوہ خواری.

دەلىم: ((پوورە گولبەھار، تو دەبى ئىمە بە حوسىنى بسپىرى! لىرە ئەو گەورە و سەرورەى مەيە... ماشەللا ھەر بو خوى حىسابە...)) و بە زەردەيەكەوہ لىيە زىاد دەكەم ((ئىنشاللا ھەر بەو زوانەش بەردەبىت... ئىدى ئەوہش ھەر بەسەردەچىت... تائىرەش خراب نىيە ھەروا دەبى... ئىمە ھەر لە غەمى وەداين، دەنا ئىمە چ ناخۆشەكمان نىيە لىرە. ھەر لە سەبەينيوە تا ئىوارى جەفەنگان لىدەدەين... دلئان بەمەوہ نەبىت!)).

مامە مەشەدى ھەروا دەخەنیتەوہ؛ لە خوڭشيان ئيو چەوانى ئارەقەى دەرداوە؛ ئارەقەى ھەنيای بە قولىنچكى مېزەدەكەى دەسپىتەوہ. مېژوو بى بەزەبىيانە چرچ و لۆچە ئالۆزەكانى خوى لەسەر روخسارى ئەو ژن و مېزەدە نەخشاندووہ و مووى سەريانى كە چرۆى سەوزى ھەزاران تارىكە شەوى ئەنگوستە چاوبووہ، و بە مەرەكەبى سپى رەنگ كرووہ. مېژوو ھەر بو خوى پىكەتەى كەوتن و تىكشكان و چرچ و لۆچى مرۆفانە... روخساريان ھەرچى نىشانەى تۆف و زريان و پىكداھاتنەكانە ھەمووى تىرا ديارە، و تا ئىستاش سايە و سىبەرى ئەو بەلایانەيان ھەروا بەسەردا ھەلدەكشى. ھەوا ھىشتاش ھەر روون نەبۆتەوہ. بە سپايى بە حوسىنى دەلىم: ((تۆ كە دەتزانى ھەر نەبايە ئاگادارت كردبامەوہ نوقلىك نەباتىكم بو ئەو مندالانە ھىنابايە...)).

كىژۆلەكە گويى سووكن: ((خالە گيان، نوقلت دەوين؟ ھا؟ و لە گىرفانوۆكەكەى خوى نوقلىكى دەردىنى و چەچە بچكۆلانەكەى دە ميلەكانى دەركەى زىندانىرا را دەدەرى – ھەموو لە ھەموو پىدەكەن... پاسەوان كۆتايى كاتەكەى راگەياند. من دەبوو زووتر رۆشبتامايەوہ تا ھەر نەبايە ئەوان زياتريان پىكەوہ دەمەتەقى و دەردە دل كردبايە. ھەر دەگەل يەكەم راگەياندىنى پاسەوانى من خوافيزيم كرد. مەشەدى خانم ھەروا زياترى پى دادەگرت: ((تۆ بىت و خودا، تۆ گيانى ئاغا... جە چلگنەكانت بدە بە حوسىنى تا لىرەين بيانشۆين... ئەوہ منم و

مه‌لیحه‌ش هەر لیڤه‌یه - ئیوه له جیتی محمهد عه‌لین، خودایه چهند گل له‌سه‌ر گۆڤه‌که‌ی ویهه هینده‌تان عومر بیت - من وه‌ک دایکتانم رۆله)). وه‌ستا فه‌زیوللآ و داده مه‌لیحه‌ش زۆریان په‌له‌کرد. ده‌گه‌ل وه‌ستا فه‌زیوللآی به‌ خزمایه‌تیه‌کی دور، له‌ داکیڤا ده‌گه‌ینه‌وه‌ یه‌ک -ئیدی هه‌رچۆنیک بوو، خزم و خۆیش بووین. ده‌شارۆچکه‌کی چکۆله‌دا هه‌موو و هه‌ریه‌که‌ی به‌ لایه‌کدا ده‌گه‌نه‌وه‌ یه‌ک و خزم و قه‌وم و قیله‌ن. ((تو گیانی خۆت ته‌گه‌ر شه‌رمی بکه‌ی، کۆڤه‌ دوایه‌ له‌ کن پوره‌ فاقه‌یت شکایه‌ت لێده‌که‌م - به‌ خودای ته‌و هه‌قی به‌سه‌ر هه‌موانه‌وه‌ هه‌یه‌...)).

مامه مه‌شه‌دیش شتیکی ده‌رباره‌ی پوره‌ فاتی - نه‌نم - هه‌ر باسکرد. سوپاسم کردن. خواحافیزم لێکردن؛ کیژۆله‌ شه‌یتانۆکه‌ که‌ به‌ هاندانی داک‌ی به‌ ده‌نگیکی به‌رزوه‌ خواحافیزی لێکردم و به‌ریی کردم: ((خاله‌ گیان به‌خیرچی!)) ناوڤیکم دایه‌وه‌ بی ئیختیار ماچیکم بۆ وی - و بۆ هه‌مووان هه‌لدا... و به‌ ده‌نگیکی به‌رزوه‌: هه‌ر ده‌لێی گۆله‌باغه‌، کیژه‌که‌م... ته‌و شه‌وه‌ می‌شکم سه‌یر جه‌نجا‌ل بوو. به‌ پێچه‌وانه‌ی جارانه‌وه‌ هاته‌ راره‌وه‌که‌ - و ملم له‌ راویچکان نا. ده‌رگه‌زی یه‌ک دوو هه‌لویسته‌ی کردن و گوته‌ی که‌ حالی زۆر باشه‌ و دوی شه‌وی چاک نوستوه‌، و ... گرنگ نییه‌... و من ده‌روخسارییه‌وه‌ رامام. ماوه‌یه‌کی ده‌جییدا هه‌ر جینگلم دان - خه‌وم لێنه‌ده‌که‌وت: مامه مه‌شه‌دی، و پوره‌ گۆله‌هار، و عالیه‌ و محمهد عه‌لی و حوسینم، به‌ به‌رده‌وامی به‌ می‌شکیدا ده‌هاتن و ده‌چوون. خه‌وم زرا... هه‌مدیس هاته‌وه‌ ده‌ری. کۆڤه‌کان ده‌ راره‌وه‌کیدا نوستوون - جیه‌یه‌ که‌ به‌ر ته‌سک بوو، بۆیه‌ هه‌ندیکیان ده‌ راره‌وه‌کیدا ده‌نوستن. حوسین له‌ باری به‌ره‌وه‌ی راره‌وه‌که‌دا نوستوه‌، سه‌ری به‌سه‌ر لایه‌کی سه‌رینه‌که‌یدا لار بۆته‌وه‌، زه‌رده‌یه‌کی ته‌نکی به‌سه‌ر لالیوانه‌وه‌یه‌. خه‌ونی ده‌بینی؟ چ خه‌ونیکی خۆشه‌، وا زه‌رده‌ی دینیته‌ سه‌رلیوان؟... پاسه‌وانی نیو ژووری به‌ندیخانه‌که‌ش له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌کی ته‌نیشته‌ ئاو ده‌ستپوه‌، دانیشتوه‌ و ویژنیگان ده‌دات؛ پاسه‌وانه‌که‌ی سه‌ربانی ده‌گه‌ل ته‌ویدیکه‌ی نیو تاوه‌ری پاسه‌وانییه‌دا قسانده‌کات، ده‌نگیان له‌ په‌نجه‌ره‌ بچکۆله‌که‌ی ژووری ئاو ده‌ستپا ده‌گاته‌ گوی: ((هیشتا پاره‌ی زیده‌کارییه‌که‌ی ته‌م مانگه‌یان نه‌داوه‌...)) پڕۆژیکته‌ره‌که‌ ده‌گه‌ل هه‌ر سوڤانه‌ویکیدا په‌نجه‌ره‌ی ئاوده‌سته‌که‌ که‌ف مال ده‌کاته‌وه‌.

مش مه‌مه‌د بیداره‌؛ هه‌روا چه‌نه‌ی لێده‌دا، و له‌ولاولای سه‌رینه‌که‌ش له‌ جگه‌ره‌ی ده‌گه‌ری... مش مه‌مه‌د کرمانجه‌ (لادییه‌) - حالی شه‌ره‌ - چاک و چۆنییه‌ ده‌کات. قوتووی جگه‌ره‌که‌م

ده‌ردینم و فه‌رمووی لێده‌که‌م. به‌ تاسه‌وه‌ جگه‌ره‌یه‌که‌ هه‌لده‌گری؛ شخارته‌که‌ لێده‌ده‌م؛ جگه‌ره‌که‌ی به‌سه‌ر و بنی داده‌گیرینی، له‌ قونجکیوه‌: له‌و جیه‌یه‌ی که‌ تاجه‌که‌ی پتوه‌یه‌. ته‌وه‌شیاں جۆره‌ خه‌باتیکه‌. دوایه‌ هه‌روا سه‌ره‌و بن ده‌ گۆلێی ده‌گری، هه‌روه‌ک جوجکه‌ چویلکه‌کیکی ده‌ مشتێ گرتی، به‌ هه‌ردوو ده‌ستانی ده‌گریته‌، تا رووناکییه‌که‌ی دیار نه‌بی - هه‌ر دیار بیت ئینگلیزه‌کان پێده‌زانن!

قسه‌ ناگرین؛ کۆڤه‌کان نوستوون، و منیش که‌وتومه‌ته‌ خه‌یالان. به‌راستی ژیاینیکی سه‌خته‌. له‌وه‌ی ناخۆشته‌ هه‌یه‌ که‌ بارودۆخیک بیته‌ پێشی پیاوی ده‌گه‌ل نزمترین و سوک و چرووکتین که‌سی هه‌یج و پووچدا راگرن و هه‌ر ته‌وانه‌ش به‌ تیکرای ده‌نگ: به‌ باشتر و پیاو چاکتر ده‌ستنیشان بکریته‌؟ بۆ نمونه‌ هه‌ر ته‌و موحه‌قیق زاده‌یه‌ی بینن و ده‌گه‌ل ته‌و مه‌تمور و ته‌و سه‌رۆک روکنیدا به‌راورد بکه‌ن، و خه‌لکی به‌وه‌ی ده‌مکوت که‌ن که‌ گوايه‌ خه‌لک و کۆمه‌لگا هونه‌ر ناس نین، بێن چاره‌سه‌ری کیشه‌ و ناریشه‌کان و داده‌رییه‌ به‌ ملی میژوو و ئاینده‌دا بینن و له‌ ته‌ستۆی وانی گریده‌ن! ژانه‌کان ده‌ستۆی میژوو ناخرین. ژانه‌کان ژانی منن؛ ته‌وه‌ منم دۆراوم، و ده‌دۆریم؛ منم که‌ ئابرووم چوه‌. میژوو گالته‌ی ته‌وه‌م پێده‌کا، که‌ نه‌مزانیه‌وه‌ و ته‌قلی خۆم ده‌ ده‌ست که‌سانیک‌ی بی ئاگا، یا به‌ ئاگا ناوه‌ و داویانمه‌ته‌ ده‌ست داوه‌ریکی؛ که‌ نه‌مزانیه‌وه‌ چوومه‌ته‌ ژیر رکیف و فه‌رمانی که‌سانیک‌ی ته‌وتۆوه‌ که‌ که‌س نه‌یده‌زانی کین و کۆری کین و نه‌یانه‌زانی ده‌ر و ژوریاں جیه‌یه‌ و چ نییه‌، یا ته‌گه‌ر زانییشیاں به‌منیان نه‌گوتوه‌، و وه‌ک ئامیڤیکیان ده‌کار هه‌یناوم و سوودیاں لێوه‌رگرتووم... ئاینده‌ هه‌ر هه‌ینده‌ ده‌توانی بلی که‌ کاره‌کان راست نه‌بووون، که‌ هه‌له‌بووون، و ده‌بی په‌ندیان لێوه‌رگری و نه‌هه‌یڤری هه‌له‌کان دووباره‌ ببنه‌وه‌! به‌لام من چی؟ ناخر ئاینده‌ هه‌ر ئاینده‌یه‌، هه‌له‌ی ئاینده‌ تایبه‌ته‌ به‌ ئاینده‌وه‌. ده‌بی په‌ندی لێوه‌رگری! په‌ند له‌ من، یا له‌و که‌سه‌ی که‌ ئیمه‌ی دووچاری ته‌م به‌لایه‌کرد؟ - به‌رواله‌ت په‌ند وه‌رگرتن له‌ من، چونکه‌ من ئیستا و ده‌و هه‌لومه‌رجه‌نه‌دا، و ده‌و قۆناغه‌یدا، ئیدی بوونه‌وه‌ریکی هۆشه‌ندم - ده‌بوو هه‌ر زووتر بیرکه‌مه‌وه‌! له‌به‌رته‌وه‌ی وه‌ک ده‌لین ته‌رازوو دوو لاتای هه‌یه‌ جاری وایه‌ جۆی پێده‌کێشن و جاری واشه‌ زیڤ - گوايه‌ ئیستا نۆڤی زیڤه‌که‌یه‌. ((جه‌نابی ته‌جه‌ل، ته‌و کاره‌ی که‌ تۆ ده‌یکه‌ی ترسناکه‌ - به‌و جۆره‌، کۆ کۆژییه‌)). ته‌وه‌ قسه‌ی بابهی بوو که‌ هه‌رگیز نه‌ده‌چوو گۆیم، ته‌گه‌ر گۆیشم دابایه‌ ته‌وه‌ له‌ گالته‌ پێکردنی به‌ولاره‌ چ وه‌لامیک‌ی دیم نه‌بوو ((ئیه‌ وه‌ک گه‌لایه‌ک وان به‌ ده‌ستی خۆتان، خۆتان له‌ داری ده‌که‌نه‌وه‌. ته‌و

گەلایەى لەدارتیش بێتەوه ئەوه مردوو؛ جارێكى دى بە هەزار كە تیرە و چەسپ و سەرتشان ناتوانى پێوهى خەیتەوه و بیلکینتتەوه - پێشپهوه بلكینتتەوه هەر بێسوودە - دارەكە هەروا زیندوو و گەلاگە مردو!) سەیركە... هەر لە ئیستاو پیربوون... باشە، من لە حوسینىكى بەولاوتەرە ناسم. كۆ دەلى هەموویان یان زۆرەیان بەسەرھاتى لە ئى ویش تال و سوپرتیان بەسەرئەھاتوو و نیاھە؟ ھەریكە بەخۆى دەریایەكە، لیواو لیو چیرۆك و سەرگۆزەشتە و داستانن... كۆرەكان ھەموو پیربوون؛ پیرەكى وا كە جارجارە تروسكەى لاوتتەیان بێدە سەلاتانە لە چاوان سەرى دەكرد و دەھاتە دەرى. ئیدی ئەولاو نەبوون كە ناو ناو غەم دایانگرت و دەخۆیانەوه پێچى و رەشەبايەكان لە كەلین و قوژبىكى مێشكییەوه ھەلكات و تۆز و خۆل و گەردى پیرپە بێنى و بۆ ماوھەكى، بوونیان، دەخۆیەوه لول دات... تازە ئیدی پیربوون، خەریك دەرز. بىر و ئەندیشەش ھەروا لە خۆو ھەست بە زیندانى خۆى دەكات. چ بکەن لەلایەكەوه ئەو زیندان بوو بەخۆو بەو بمر و بژی و نامین، و دیدەنى و سەردانى سى دەقیقەبى، و تاوهرى چاوەدپێرى، ولێك خەپوونەوهى ھەبوانى و ووتار و ئامۆژگارى ((باوكانە))ى بەرپرسانىیەوه... لەلایەكى دیکەشەوه دەرى زیندانى، كە زیندان و بەندىخانەى ھەراوتر بوو - بەندىخانەى رەھای خا و خێزانان. بۆیە بیروبووون لیكدانەوه نەزۆك دەبوو، و سەرئەكان پەرت و بلاو، سەرپێچ و یاخى - مێشك دەستورى نەدابوونى و رێرەوى بۆ دیارى نەکردبوون؛ مێشك ببوو جێ تارمايى و شتە ناديارەكان و دەبن دەستى وانداوو، و سەرئەكانیش، ھەتیو و بێكەس و بێدەر؛ تا ئەو دەمەى سەرئەخام دەنگێك، وتەيەك ئەو تارمايانەیان لەو وەلامەى ژوورى مێشكدا راونايايە و تێروانىنەكان ھاتبانایەوه سەربارى ئاسايى و رى بە ديبان كەربايە... لەخۆو پێدەكەم: دیسانەوه یەك لەو چیرۆكانەى بابەم وەبیر دیتەوه: دەيگوت پیاویك مەسەلەى كۆنى دەگێرپایەوه: لە بارەى خۆخالى كەردنى و دەست بە ئاو گەياندىئەوه. دەنیو مەجلیسەكەشدا شوانىكىشى لیبوو... پیاو كە دەيگوت لەسەر پێشوايى نابى بەرەو قىبلە دانیشى، نابى روو لە بارى سەرەوێش كەى چونكە پشتت لە قىبلەى؛ خۆ بەرەو خۆرئاواش ھەرنابى، چونكە روو لە قودسە؛ بەرەو خۆرھەلاتیش ئەو ھەركارى كەردنى نىيە، چونكە پشت لە قودسە... دەو دەمەيدا بانگى شوانەكەيان كەرد و گوێی لە كۆتايى چیرۆكەكە نەبوو. بۆ سەبەبى لە دەشتى مېزى دیت. رووى دە قىبلەى كەرد، سوپاىو، رووى دەبارى سەرەوێش كەرد دووبارە سوپاىو تېما، ئەوجا كېرى بەدەستەوه گرت و بەھەر چوارلایاندا سوپا ھەربۆى نەكرا. تا وا

تەنگا و بوو چارى نەما و خۆى رانەگرت و بەدەم سوپانەوتەو پەلامیزەى بەھەرچوار دەورى خۆیدا ھەلدا، و گوتى: ((خوا سەر لەو كەسەى بشیوتى، سەرى لى شیواندىن!)) راستیەكەشى ھەر ئەوھى، خوا سەر لەو كەسانە بشیوتى كە ئاویان سەر لى شیواندىن... دیمەو ژوورى؛ درێژ دەبەو... سەرئەخام خەم لێدەكەوى. خەونان دەبینم - خەونى ئالۆز و تىكەل و پێكەل. شیخ زەینول عابید دەخۆیدا دەبینم، كە ھەرگیز نەھاتتەوتە خەونیم، بەلام دەشزائم كە ئەو شیخ زەینول عابیدینە - بەخۆ و بەمێرەرىكى زەو، ھیندەى ھیلانە حاجى لەك لەكىكى؛ سوور و ملەستوو، چاوزیت و ئالۆش، و دەنگ گرى، و وركن... شیخ زەینول عابیدینە و شیخ زەینول عابیدینیش نىيە - مەلا ھەسەنە، بەخۆ و بە لووتە باریكەلانەكەى و رەنگە زەرد و چاوە برسى و ترسنۆكەكانیەوه... تازە لە نەخۆشییە ھەستاوتەوه. بەراستى مەلا ھەسەن زەھەتى كێشاو: بەدەمى پیرۆزى وى بوو كە خودا دووبارە منى بەدایەرى بەخشىوتەوه، بۆیە دایەگەرە واپشتى بەوى قایمە... باسى عەرش و قورشى دەكات - بە پشتیوانیە خودای نوشتوێكى بكات ھەر دواى یەك ھەوتوان بەرھەلدا بن... دوايش كتوپر تىكەلاو بوون و بوونە مەلا ھەسەن قازى عەسكەر و شیخ زەینول عابیدینى دەبارى - زیاتریش بەلای شیخ زەینول عابیدینیدا بوو - گوتى بى زەھەت بچم پیرسەم داخوا سەعات چەندە، نوێزى عەسرى بوو؟ چووم، ھەركە گەیمە بەر دەركى، ھەروا لە خۆو ئاوپێكم دایەوه: خەرىك بوو قەندى نیو قەندانەكەى دە بەركى خۆى دەكرد. ھەر كە چاوى بە من كەوتەوه قەندانەكەى بەنیوھىیەوه دانایەوه؛ گەرۆوى پاك كەردەوه، و سوپانەلایەكى پێدا، دوايە بۆ داپۆشینی كەرەكەى كلۆقەندىكى دەزارى ھاویشت... وەى، چ سەیرىكى كەردم! لەو سەیركردنەى كە دە ئەفساناناندا دەگێرنەوه! دایكى پۆلازى خۆى كەردتە فەروخ لىقا، بەلام لەپەر تەلیسمەكەى دەشكى و پەردەى لەسەر روو لادەچى و روخسارە پەرچ و لۆچ، و لیوھەستووھەكانى لە بن پەردەى روو جوانەكەى فەروخ لىقاو دەردەكەوتتەوه. بە دینى روخسارى دىوھى دەموچاوى شەعبانىم وەبیر ھاتەوه - جەللادى بەندىخانەى زەرەھى: چ دەموچاوىكى دزیو و كرىت و ترش و تال، و چەند بى ئاپروو... لە خەوى راپەرم. وە سەر ئارەقەى گەراپووم. قۆلى موختارىم لەسەر دەوى بوو و ھەناسەى لى پریسووم. ھەولمدا ئەو خەونەى لێك دەمەوه! باشە خۆ من جگە لەو دیدەنییە دواى نیوھەرتە چ شتىك و بەرژەندىیەكى نەبوو. بلى ئەو خەونەم پەيامێك و ئامارەيەك بووى بۆ ئایندە؟ نازانم...

سهیره کەش ئەوێه که منیش هەر دەزانم، ئەتای لێیە و نە چ جیشی دیشی، کەچی ئەو هەموو نالە نال و نرکە نرکە لەچی و بۆچیە.

مانگی مەرپەمییە؛ کورپەکی گیراوە- وەک دایە دەلی، لە هەمەدانییە. و دواپیش بە وەخت و ناوەختان، بەهۆ و بەبێ هۆ، هەر هەلیکی بۆ برەخسێ نیدی ئەو بۆی تیرا هەلەدەکاتەوێه گریانێ، زیاتریش ئەو دەمانەکی کە ((باب)) لە مالتی نییە. چونکە هەر چاری تەریان باب لە پیستی خۆی دەهاتە دەری و کافر دەبوو و لە بن لێوانەوێه دەستی پێدەکرد و خۆ ئەگەر داییش نەپێریایەوێه ئیدی بە تورکی تێبەر دەبوو، لە دەمو دووی قسەکانی وێدەچوو کە مەبەستی دلدانەوێه و لاواندانەوێه نییە- بەلکە گلەیی و گازانده و تانە و تەشەرن. بەلام تانە و تەشەرن بۆ- نەمدەزانی. مەلیحەش هەر نەیدەزانی.

دایە و باب خەلکی دەرووبەری (ساوە)ن و بە مندالی لە هەمەدانێ ژیاون. وەک زۆرجاران لە مەلیحە دەبیس ئیمەش هەر لە (هەمەدان)ئ لە دایک بووین- بەلام من ئەوێه وەک تارماییەکی دیتەوێه یاد- هەر وەک فلیمیکی لیل و پیل دە خەویکی ئالۆز و دیریندا؛ فلیمیکی ئەوتۆ کە بەشی زۆری سەراپیتەوێه، و خەوێک کە زۆرەکی زۆری لە بیرچوویتەوێه، هەر وەک نووسینیکی رەش کرابیتەوێه، و شوینەوارەکی مابێ و هەمدیس بەسەریدا هاتبەوێه و شتی دیکەیان لەسەر نووسیتەوێه. جی نووسینەکی پێشوو رەشکردنەوێه کە هەموو هەست دەکەم، و دەزانم کە وەختی خۆی نووسین بوو، بەلام نووسینە کە چ بوو- ئەوێه نازانم، هەرچەندە بە یارمەتی ئەو قسانە ی بەرێکەوت لە زاری مەلیحە دەردەپەڕین، توانیم چەند سەرەپەتیکان لەبارە ی ئەو شتانەوێه هەلکەمەوێه، کە بە هیچ جۆرێکی ناتوانم پشتیان پێ ببەستم و بەراستیان بزاتم، چونکە هیچ کاتێ دایە و بابە نەیانویستووە ئەو لیکۆلەرەوێه لاو، یانی من، دەبارە ی ئەو لیکۆلینەوانە یارمەتی بدەن، و تەنانت وەک هەستیشی پێدەکەم هەلکەدەن ئەو نووسین و یادداشت و بێرەوێهەرییانە زیاتر بێرەوێه و زیاتری تاریک و لیلترکەن، مەلیحەش وەک گەرە کچی هەر مالتیکی سەرۆتری دەگەن دایکیدا بەکە، و هەستی لێناوە... چۆن هاتین، چ قەوما هەتا بێین، بۆ کوی دەچووین، بۆ هاتین، ئەوێه بەواتە ی دایم بۆ ئەو پەری دنیاوە، و بۆ ئەو پەناپەسیوێه چەپە کە- بەراستی لیشم روون نییە و هەرگیز پێشم وانیه رۆژیک لە رۆژان پەردە لەسەر ئەو نەینییە لاجیت و ئەو تارماییە روون ببیتەوێه- جا مەگەر وەک زۆر شتی دی

(۲)

پیری شەوی کتوپر بە مالتی وەرپوون. شەو درەنگان بوو- شەو درەنگانی شارۆچکە یەک. دایە تازە ی پیاڵە و قۆری و ژیرپیاڵە ی چای خێرکەبوونەوێه، هەر وەک جارێ پێش جی و بان راخست و گالەدانێ دەرکی حەساری، هەر وەک خوی هەموو دەمی دەستی دە ئەژنۆیان وەرینابوو و دە دنیا ی خۆیدا، ئەو دنیاوە ی کە من هەرگیز سەرە دەریم لێ نەدەکرد و پەیم پێنەدەبرد، رامابوو و خۆی رادەژاند.

دەو جۆرە کاتانەشدا، جار جارە وەک لە بن لێوانەوێه گۆرانیمان بلێ، ورتە ورتیکی دەهات بەلاواندنەوێه و سەر دولکە ی ژنان نەدەچوو، زیاتر کۆنە غەم بوون بە بایدەدان. دەیگوت:

((فەلەک تیکتدا بنە و ئەساسم

خماویت کردن دەری و کراسم

ئەگەر دەشتەوێ، گیانم دەریترە

با بسپرتەوێه، هەوا و باس))

ئەو جا هەناسیکی ساردی هەلکە کیشا و فرمیسی دادە باراندانەوێه و دەستی پێدەکردەوێه:

((من کە شەو و رۆژ روو لە بیابانم

و شک نابنەوێه، ئەشکی چاوانم

نەتام گرتووە و نەهیچ جیم دیشی

هیندە ی دەزانم، دەم بە نالانم)).

رۆژتیک له که لێن و قوژین و پهنا و په سیوێکهوه ((به لگه یهك)) که هه رگیز به خه یائی که سدا نه هاتی و چاوه روان نه کراو بیته - که هه ر واشه - له پر سه ر وه ده رنیته و سه ره په تیک بداته ده ست، تا ((میژووناس)) یکی وه کو من بتوانی به هوئی تهو سه ره په ته وه سه ره له نوێ رابردو هه لئیتته وه و نه یئیه کانی روون کاته وه و که لێنه شاراوه کانی بداته به ر روناکی سه رنج و تیرامان - ته لبه ته ته وه وه ش وه ک دیاره هه یچ راستیه کی تیدانییه، چونکه میژووناس و لیکو له ره وه هه ر نه بی له سه ره تا وه شتیکیان ده رباره ی کاره کانیان ده به رچا و گرتوه و نه خشه و بیلانیکیان دارشوه... ته وه ی که منیش ده یزانم هه ر هینده یه که هه ر کاتی که تهو باسه دیتته گۆری، یا ئامازه ی پیده کری، دایی بی یه ک و دوو، و بی راوه ستان له ناخی دل و ده روونییه وه هه ناسیکی ساردی قوول هه لده کیشتی. هه روه ک ده بده به یه کی مندالنه یان ده جیه کییدا شارد بیته وه و هه میشه له سه ر پی بی و من هه میشه به وه خت و ناوه ختان - هه میشه ش به ناوه ختان - پییه کی پیدابنیم، و هه ر که تینی گه یشتی لاستیکی تاین ((فس)) له جیی خۆیه وه فش بیته وه. به لئی هه ر به بچو کترین ئامازه یه که تهو هه ناسه به ره لالا ده بی. جاری واشه تهو باسه هه ر له گۆریشدا نییه که چی وه ک به ئامیر یکی کۆنترۆله وه بی، هه ر دورا و دور تهو لاستی که خۆی ئاماده ده کات و هه ناسه ی ((دایی)) به ره لالا ده بیته و سه ر ده کا. هه ر به دوای تهو هه ناسه شدا ((خودا زه لیلیان کات ئینشالالا)) یه کی به ده مدا دیت... وه ک نه فرینی پی له من بکات که پیم به ده بده به که دا ناوه و هه واکه یم به تال کردۆته وه! و فرمی سکی له چاواندا قه تیس ده مینی - وه ک بلئی له داخی من...

هه ر ته وه نده م له بیره که من و مه لیحه - زیاتر من - به وه دلخۆش بووین که مالمان گواستبایه وه و چووباینه جیه کی تازه و ناوالی تازه مان په یدا کردبان - له ناو لۆرییه له سه رباری جیی خۆمان خۆش کردبوو - و ته وه ئوتومبیله ش تا دی تینی تیده کا. هاوارمان ده کرد و ده تریقاینه وه. به پیچه وانه ی دایی و بابهی که زۆر ناراحت بوون. دایی ده گریا و به ره وه ام چمکی سه رپۆشه که ی به گۆشه ی چاوه کانیدا دینا و به ریده دایه وه - جاری واش بوو به ده م ریوه چمکی سه رپۆشه که ی - به به رلووتیه وه - ده نا. باوه گیان نه ده گریا - باوه گیان هه یچ کاتی که ناگریه ت. به لام تیکچوو بوو: شین و مۆر ببۆه و زه رد هه لگه رابوو. چاوه کانی نه ده سه ره وتن، سه روویشی هاتوو. دلنیا بووم ته گه ر تهو ریشه ی له روومه تم سووبایه ده موچام هه مووی ده بووه خوین: وه ک تهو جارانه ی که که یفی ساز ده بوو و ریش و چه ناگه چاله که ی له ده موچام

هه لده سو و ختووه کی ده دام. دایی و بابه گیان وه ک به فه رمانی ده ولته تی بچه سه فه ری؛ په له ی گه یشتنه جیه یان نه بوو. به لام ئیمه ی مندال، وه ک هه ر مندالیکی دی په له ی گه یشتنه ئاینده مان بوو - ئاینده، جا هه ر ئاینده یه ک.

له چایخانه یه کی سه ر ریه نان و په نیری کمان خوارد، و نوستین، و به یانییه که ی هه مدیس دایی و باوه گیان و مه لیحه هه ریبه که پت و بزگوریکیان تاو دایه - یه ک له بن هه نگلی و یه ک له سه ره ده ستی و یه ک له سه ر سه ری و به کۆلی - که وتینه ریه به پیمان، تا له شاری وه دوور که وین، بۆه ی که ئوتومبیل هات ئیمه له سه ر جاده ی بین. ئیستا تیده گه م، که ته گه ر هاتبایه له ناو شاری یا له چایخانه که سوار بووباین پارهی زیاتریان ده ستاند. به ده م ریوه شو فیتر پییوایه ده ته وی به پییان برۆی، و خه ریکی رۆینی - و زۆر پیداناگری بۆ کری، دایی به ده ستی که ی من و به ده سه که ی دیکه ی سه ماوه ری پی گرتبوو، و منیش جار جار وه دوای قانگه لاشکان ده که وتم، که (با) بی ره وه به ویی داده دان و به رد م تیده گرتن، یا به رد م هه لده گرتنه وه و هه رچیم دیتبایه و نه دیتبایه به ردیکم داویشتی؛ داویشه ش شل و شه پریو و ماندوو، وه ک سه ی به رمه ری، که دیتته وه په نا شوانی، ده هاتمه وه نیوه وان...

رۆژیکی تا به ره به ری نیوه رۆیه له که ناری جاده ی ماینه وه، ئوتومبیل باسیکی نه بوو. به ناچاری له سه رگیای قه راغی رایه خمان راخست، و چامان لینا، و نان و په نیری کمان خوارد - ئای که خۆش بوو! نوستبووم که مه لیحه رایته کاند: ((هه سه ته ئوتومبیل هات!))، ئوتومبیل هه روا ده هات، و ته پوتۆزی له دووره وه را دیاروو. به پیچه وانه ی جارانه وه، هه ر که گوتی ته وه ئوتومبیل هات وه ک فیشه که شیتته ی ده رپه ریم و به ره وه لای ئوتومبیله که که وتمه غاردانی. باوه گیان تووره بوو. گه رامه وه؛ باشه ناخر نه ده بایه وایبشاندین که چاوه ری ئوتومبیلین... گه یشتینه بیجار - هیتشاش شتی کمان مابوو بگه ینی - هه ر له و گه راجه ی که ئوتومبیله که ی لی راوه ستا - ژووری کمان به کری گرت. نه مانزانی شه وه که چۆن رابورد. هه موومان شه که ت و ماندوو بووین؛ که س هه یچی نه ده گوت: نان و په نیر و چایه کمان خوارد، و نوستین. وه بیرم دی - ریک نازانم، به لام وه ئیستام له پیش چاوانه - که دایی هه ر له و ژووره ی گه راجه که دا، و له بن سه ماوه ری دانیشتبوو، ده تگوت تهو نه ک هه ر ئیستا، به لکه سه د سا له دانیشتبوه. هه روه ک جارن شوشه ی لامپاکه ی وا جوان سرببۆه - په له ی پیوه نه بوو...

گەردى بەيانى باۋەگيان دامودەزگايەكەى تاۋدابوويە و رۆيسو: سندوقتېك بە چەند قوتوۋە بۇياغىكەۋە دوو سى فلچە و چەند پارچە و پوۋچە پەرۆيەكى خاۋىن كوردنەۋەى كەوشانەۋە، وە دەرکەوتتېو. كۆلان بە كۆلان گەپابو و پىلاۋى بۇياغ كوردبون: دوو فلچەى بە بزماريىەۋە بە سندوقكەيدا شۆر كوردبونەۋە، تا خەلكى بيبىنن و بزائن ئەۋە بۇياغچىيە و پىلاۋان بۇياغ دەكات...

نيوهرۆيە ھاتەۋە... من لە ھەسارى (گەراج) ھەكەى يارىم دەکرد: ھەك پىرە پىاوان دەچومە دەستشۆرى (ئاۋدەست) و بەدەنگىكى گرو ناقلاۋە دەمگوت: ((ئەھە)) و كاتى كە دەنگەكە لەناۋ ئاۋدەستەكەپرا دەھاتەۋە و ۋەلامى دەدايەۋە: ((ئەھە)) كەم ھىندەم پى خۆشبو، زۆرى نەدەما لە خۆشبييان لەخۆچم. بەردەستى پەنچەرچى شوفىرەكان بووم. دامودەزگاي پەنچەرچىيەئىيە ئەۋدەمى ھەك نى ئىستا نەبوو. ئوتومبىلش كەم بوو: تا ئەۋ سى چوار رۆژانەى لە بىجارى بووين لە ئوتومبىلنى بەۋلاۋە زياتر نەھات. ئەۋدەمى كاكى شوفىر (چوۋپ) ھەكەى دەر دىنا و دەئاۋى ھەلدەكىشا تا پەنجەرەكەى دەدیتەۋە و ئەۋ چوپەكەى وشك دەکردەۋە؛ جى پەنجەرەكەى بە سمارتە (سپارە) ى دەر نى، ئەۋجا پارچە لاستىكىكى رەش يا سورى دىنا و بە قەدەر جى پەنچەرەكە بەشپوۋەكى خپ يا درىژ لاكىشى دەپرى، دوايى تيۋپە چەسپىكى دىناۋ كە سەرەكەى دەکردەۋە بۇنىكى خۆشى لىۋە دەھات و لاستىكە براۋەكەى بەۋ چەسپە دەکرد و لەسەر جى پەنچەرەكەى دادەنا و بە مەنگەنەيەك دەبجەراندا تا بە تەۋاۋى دەيگرت. ئەۋجا شخارتەى دىنا و ئاگرى بەجى پەنچەرەكەى دەرمانەكەۋە دەنا و ئەۋىش كلىپەى دەکرد و دەيگرت- كاكى شوفىر گوايە ھەر بۇ گەنجەفان ئەۋ ئاگرەى پىۋە دەنا، كە دەشبوۋە راستى و ئاگرەكە تىنى دىنا ئەۋ دەكەۋتە ھەۋلان، پەفەپ چۆنى ۋەمىنى. منىش ھەر دەكەۋتە يارىيە دانى كۆزاندنەۋى- چام بۇ كاكى شوفىر بانگ دەکرد، و لە برى ھەمو ئەمانەش بەراتەكەم ئەۋە بوو بچمە نيۋ ئوتومبىلەكەۋە لەپشت فەرمانەكەى دانىشم و ھەك شوفىرەكەى لىخورم: گيانى... برۆ دەى برۆ! پىم لىدەنا و گازم دەدايە، بەلام چۆن، ئەۋە ھەرلەجىي خۆمەۋە گوايە لىدەخورم، بەلام چۆن لىخورپىنىك؛ ھەك باى سەرەپى داژوم، ھەرۋەك شوفىرانىش، لەكاتى خىرا لىخورپىنىدا خۆم بەۋلاۋايدا دەدا و خۆم داۋىشتە سەر سوكانى، يانى بە قورسايىە خۆم ئوتومبىلەكەم بىرو بەۋىدا دەبرد!...

لە دەۋدوۋى دايى و باۋەگيانپرا دياربوو كە كاروبارەكەى باۋەگيانى ناسورپى و چ رەۋنەقنىكى ۋاى نىيە و دوۋبارە باۋەگيان بە نيازە بارگە و بنەى تىك نىتەۋە و ۋەرى كەۋىتەۋە. بۇ كوى؟ بە ۋاتاي ئەۋرۆ بەرەۋ ((كەسنەزانى)) و بەگفتى باۋەگيانىش بەرەۋ ((قىسمەت ئاۋا)) يە. من ئەۋدەمى پىم ۋابوۋ قىسمەت ئاۋاش شارىكە، ھەك (بىجارى)، و بەلكە لەۋىش چاكتر. دايى دەپويست ۋەمىنىن.

دەيگوت: ((باشە چەندى دى؟!)) يانى دەبى چەندى دى لە ھەمەدانى- و بىنگومان لە كورەكەى- دوورتر كەۋىتەۋە: كورەكەى لە زىندانىداۋو. ئەۋا ئىستا دەزانم- ئەۋ شتانەم ھەموۋ بەۋ جۆرە ۋەسەريەك خستەۋە. بەلام باۋەگيان دەيگوت كە ئىدى- ئەم ئىدىيەى بەگرژى و مۇنىەكى ۋا سەپىرەۋە دەگوت- كە ئىدى نايەۋى لەنيۋ ئەۋ كۆمەلە خەلكەدا بژى (بىجارىيەكانىش ھەموۋ كورد بوون- بەلام كوردى شىيە) و ھەر بۇيەش دەپرا تا لەناۋ ئەۋانىددا بژى. بۇيەش! ھەرۋەك لە خۇدا و ھەرچى ئىمامەكانە لالووت بوۋى، تاكو بەۋ لالووتى و روو ۋەرگىپرانەى و بە كويىر چاۋى ئەم خەلكى خاۋايانەى ئىرە دەروات و تا ھەتايە نەفرىن و بەدبەختى بۇ خۆى و مندالەكانى بىرپى و بچى لەناۋ سونيان بژىت! ھەك ئەۋەى بلپى دەچم و لەناۋ ھۆزە ئادەمخۆرەكاندا دەژىم، لىنگەپى با بماغۇن و ناسودەم! دايى دەيگوت: ((باشە ئەۋە تۆ ۋا رقت لە خۆت ھەستاۋە، ئەم مندالە بىنگونانە چەكەن...)) باۋەگيان دەيگوت: ((جام، كە پىر بو لپى دەپرى... كە ھەر بىرپارى پىاۋ بچتە دۆزەخنىۋە، دەتوخوا با (۱۰) دە پلە بەرەۋ خوارترى)).

من دەۋ قسانە نە دەگەيشتم و قسەى تەمەنى من نەبوون، و نەمدەزانى كام جام و كام ئاۋ، يا بۇ دەچىنە دۆزەخنىۋە... دايى ھەروا ھەناسەى ساردى ھەلدەكىشان و مات و مەلول و بىدەنگ ھەستى لە خۆ بىرپىو. ئەۋ جۆرە ئاھو ھەناسانە، سارد و سۆلە و غەمى تەۋاۋى پايزى سەدەكان و گەردە لول و تۆف و زريانە بەستەلەكەكانى تىدا كۆبىۋنەۋە. بەھەر ھەناسىكى لەۋ ھەناسانە ھەزاران گەلا دەۋەرىنە سەر زەۋىسى دللى و ھەزاران باسرىشكى بەسەر پانتايىە دەشتەخەزان لىكەۋتەكەى گيانىدا تىدەپەپى و سەۋزايى و مېرگەپان و پۆرەكەى گيانى سىس و ژاكو دەکرد... ئەۋانەش ھەموۋ ئىستا دەزانم.

سەرلەنۆی بارگە و بنەمان تێکنایەوه و کەوتینەوه ری- ھەرۆک جارن؛ تەنیا ھێندە نەبی پیش ئەوێ بگەینە نیو شاری لە ئوتومبیلێ ھاتینە خواری؛ شەوی لە چایخانێکی ماینەوه، و سەبی بەیانی زوو، دەستوبرد وەرێ کەوتینەوه: بە چوار دەوری شاریدا سوپاينەوه- چ سوپاينەوێک، بە جوړیک دایی ھێندە دەشاریبهوه ھەلژوانیبوو و ھێندە چا پێداگیرابوو ملی خوار ببوو. چوینە وسیناوايە- دیسانەوه بۆ چایخانێ... و سەرلەنۆی ری کردن- ئیستا ئەو لێرەین: لە شارۆچکە یانە...

ئەو لێرە دەژین. ژیانی ئێرە تابلێی ژیانیکی سادە و ساکارە- یانی ئەو دەبینی ئیمامی مزگەوتی شاری بیکارە و لە سەربانی ناشی بەرمالێ خۆیان دیت و دەچیت، جارجار لەسەر خۆ و ھیندی جارانیخ خیراخیرا راویچکان دەکات- بە گوێرە ری ژۆژ؛ وەک ناشی، ھەندی جارن زۆر خیرا و زۆر بەی وەختانیخ ھیواش و نەرم و لەسەر خۆ؛ و نیوانی ئیمام و شیخی شاریش ھەرۆک ھەمیشە خودای- ھەتا ژۆژی قیامەتی- ھەرۆ سە تیپیاو، و شیخی ھەر بیکارە و ھەرۆ لە بەردەمی مزگەوتی قسان بۆ خەلکی دەکات و پاشەملەش تیر و توانجان بە ئاشکرا و بەنھینی داویتە ناحەزی- ئەو زۆر بە ئەدەبانە- زۆر جارانیخ قوندە قسەکانی بۆ ئەو خەلکە رەشوروتانە پێویست بە روونکردنەوی دەکەن. ئەو جارنەش کە تەلاق مەلاقیک دەکەن بارودۆخە کە بەلای مەلایدا دەشکیتەوه و بارە کە راست دەکاتەوه. لەو لاشەوه ئەو لێرەسراوان خەریکی سەرۆکایەتی و قۆستەوهی چەپ و راستی خۆیان. ئەو قایقما، لە لایە کەو کە خودای شارۆچکە کە، ئەو ش جەنابی سەرۆان موحتەباییە کە زوو زوو سەر دەمالێ جەنابی قایقما ھەلدەکا، و خزمەتکارە کە جەنابی قایقماش ئەو ھەر ھیچ کە بە بچوکتەین خزمەتییکی خانمی پاداشتی خۆی وەر دەگری؛ جەنابی قایقماش بۆ خۆی لوتفی دەگەن ماڵ و خێزانی سەفودتیدا ھەبە؛ ئەو حەزرتی (تەجەل)یشە کە لە بنکە لە شەری قەراری گرتوو و پەیدەرپە جاسوس و چلکاو خۆزان رادەگری؛ و ئیسماعیل خانیش ئەو ھیچ کە دەستوری پێیە ((بە کوڵک و پێستەوه)) ھەربینی. حاجییەکانیش کاریان تەواو، و لە سایە پرشنگ و لەبەر رۆشناييە ((ئەمنییە)) و دلنیاييە، تا دین قەلەو و تەنگەستورتر دەبن. تا ئەستورتریش دەبن زیاتر بەسەرۆختی شیخ و مەلایان رادەگەن. ئەو چەند بیگانانە ی گەرەکیش کە ھەن، ئەوانیش ھەرۆتر ((تەرکی)) سەرشارنی خۆیان بەجی دینن و بەشی خۆیان دەنیرن، ناو ناوھەش ھەواڵ و دەنگوباس لە شاریەوێرا دین کە گواپە ھەر بەو زووانە رەزا شا لە

تەخت و بەختی خۆی دەکەوتیت و چارە و نەوێ؛ بەلام ئەو دیان دیارنییە کە بە دەستی کی ئەو دەگری، و رەزاشاش ئەو ھەرۆ لەسەر تەخت و بەختی خۆی پالێ داوئەوه و مێشیشی میوان نییە.

رێچکەکی ژیان سادە و ساکارە؛ شتیکی وەک ژیانی دوا تاقیکردنەوی؛ تەنیا ئەو جیاوازییە نەبی کە کەس نامادە نییە خۆی بە لێرەسراو بزانی و نامادەبی ئەجمەکان راگەینەتی و کەسیش نامادە نییە ئەجم وەرگریتەوه. ھەر دەلێی سەردەم، سەردەمی چاخە زێرینەکانی میژووی کۆنی بەر لە ئیستایە، وەک دەگیرنەوه- کە ئەو دەمی گورگ و مەر پیکەوێیان ئاواردۆتەوه، ھەموو پیکەوێ وەک پورە ھەنگی دەکاردان- تەنانەت ئەوانە ی تەرکی سەرشارنی خۆشیان بەجی دینن و لەناردنی کەمتەرخەمیە ناکەن و خۆ ناگنخینن، ئەمە دەگەن ئەو شەدا کە ئەوانە ژمارەیان لە پەنجە دەستان تیپەرناکات.

بەلام نا، بە پێچەوانەوێش، رێچکەکی ژیان ھێندەش ھەرۆ سادە و ساکارنییە، و ھیچ کاتیکیش ھەر وانەبوو. بگرە و بەردە و بەرگری و بەرخودان ھەمیشە ھەر ھەبوو، و ھەشە- ھەمیشە جوړە شتانیک ھەن کە پێشان دەن نەک ھەر بە رەزاشا بەلکە بە ھیچ زۆرداریک ری نادری چەوتە چەوتی بکا. لە پەر دەبینی یەک لەولار راست دەبیتەوه و تاو دەداتە چەک و لە مەیدانی رادەوئەستی: چەند رۆژیکان پێش ئیستا زێرغامییان ناردبوو. زێرغامی فەرمانبەری باج بوو. لە توند و تیژییەدا بەناوبانگە و ئافەتە. پێشمەرگە لووت و گووی و لچ و لێویان بریبوو و بەنیوگیانییەوه ھینا بوویانە بەردەمی دەرکی مائە پورە فاتی و لەوێیان فریدابوو، ھەر راست بەرامبەر مائی مە- تا بەو دەمولیوێ جوان و نازدارەییەوه، بەسەر و ریشی ئەو بارودۆخی کە ھەبە پێکەنی... بابەگیان دوکانیکی پاکوخواوین و ژیکەلە ی پیکەوێنا. ھەرۆک گوتم پینەدۆزە، بەلام لە ھەموو پینەدۆزەکانی دی جیاپە: پیللۆی بە دەزووی غەرغەرە دەدروو، و ھەموو جوړە پیللۆیکیشی نەدەگیرایەوه. ئەمەش لەبەر ھیندی نا کە نایەوی، نا، بەلکە ئەو کارە کە ئەو دەیکرد بۆ ھەموو کەسێکی نەبوو و خەلکی سادە و ساوێلکە نەیانبوو ئەو کارە ی پیکەن. ئەفسەر و سەرۆک فەرمانگە و پاسەوانەکان و ئەو جوړە بابەتە خەلکانە ی مشتەری وی بوون. دام و دەزگای بۆیاغچییەتیەشی دانا، و کە رەوتیەکی بلندی دوو نەفەرە و چەند جووتە نەعلیکیش. ھەرکە مشتەری دەھات، راوی دەکرد و دەستوبرد

پیللاوه کانیم به فلچهو سابونی پاک و نهرم ده کردنه وه و نامادهم ده کردن تا شهوجا باوه گیان بویاگیان کات. دوکانی مه دوو دوکان هورازتری دوکانی سوئی عهزیزی پینه دۆزه، دوکانیکی بیس و پۆخل. قایشی پیش به رۆکیی و شهو چلکاوهی ئاوی کهوشانی که به ههفتهی جاریکیشی نه ده گوپی، جاش کهوشی بن لاستیکی بو کرمانجان داده کوتا. کهچی دوکانی باوه گیانی هه ده تگوت تۆپه گوئه. روهی ده قیبله یه- بهرامبهر ده رکی مزگه وتی گه وره. که ره ویتتهی بویاگر دنیی له گوشهی لای راستیوه یه. که چه ند فلچه یه کی گه وره مان پیوه هه لواسیوه. باهه گیان له بهری لای چه پیوه بهرامبهر که ره ویتته که به خو و به روانکه و دوو سه رده ستهی شین - و ریشی تاشراوه وه داده نیشی. له سه ره تاوه که تازه هاتبوین، زۆریه ی رۆژان منداله کورد له بهر دوکانی و به واتی وره وه چه ند تاویکان ده به روانکه و سه رده ستهی شین و ده ده سته کانی باهه گیانه وه راده مان که وه ک فر فرۆکه به فلچه به سه ر کهوشاندا ده هات و ده چوو و بویاگی ده کردن...

له پر پیوه ریون- سه رۆکی شه منییه و چوار پاسه وان ((پۆلیس)) دوویان له بهر ده رکی و دووشیان ده گه ل جه ناب سه رۆکی- بی شه وهی له ده رکی دن و یا مۆله ت له که سه بجوازن- هاتنه زووری. لیتره که سه ده رکی چه ساریی دانه ده خست- چونکه باو نه بوو: ده رگا بو میوانی هه میشه له سه ره پشتهی بوو. زۆریه ی خانووه کان هه روه ک سه رده مه کانی میژووی کۆن هیشتا دیواری چه سارییان بۆنه کرابوو: میژوو هیشتا فیله و ته له که بازییان نه ببوو؛ خه لکی ئاگیان له دل کر مییه یه کتری نه بوو، دیواریان ده نیوانیدا نه بوو- هه موو له هه موو خو شه ویستی یه کتری بوون. له وان شه بوو تا هیشتا یه کتریان نه دیبیتته وه و شاره زای ناخی یه کتری نه بووین- ده دلی خو مدا گوتم، شه وه رهنکه باهه گیان پیللاوه کانی جه نابی سه رۆکی چاک نه دروو بیتته وه، یا چاک بۆ بویاغ نه کردبی، شه ویش تووره بووه، بۆیه وا بهو نیوه شه وه ناوه خته هاتوو! هه ر که دنگی ته په ته پی یبانیس له دالانه کپرا هات، دایی رهنگی پینه ما و هه ناوی به ربۆوه و سپی هه لگه پرا- مه لیحه شه هه روه تر- به لام وه ک دایی نا؛ و منیش به ماتتی و واقی وره وه ده سه رۆکییه وه رامابووم.

یه ک له پاسه وان هه کان ده دالانه کیدا ما بۆوه؛ یه کی دیشیان له خوار ژورویوه راوه ستابوو، و جه نابی سه رۆکیس به که وشه وه هاتبووه بهر په نجه ری - چاویکی به سه رتا پای ژوروه که و دایی و

مه لیحه و سه ماوه ره که ده گپرا- دایی پشت له سوپاکه وه راوه ستا، سه ریکی ده رگای پاشخانه که ی کرد. پاسه وان هه که به دوا ی شه و سه ری کردن دا چوو ده رگای پاشخانه که ی کرده وه. نه مزانی باوه گیان که ی هاتبووه- چووبوو ده رکی چه ساریی گاله دا- که چی شه وه تا له خوار ژووری له ته ک پاسه وان هه که وه راوه ستاوه. شه ویش رهنگی په ریوو. پاشخانه که تاریک بوو؛ پاسه وان - سه ر پاسه وان ناسرخان- کابرایه کی لولاک خواربوو، هه روه ک پۆلیسی سواره گه لاوگه ل ده رۆیی، بی مۆله تی جه نابی سه رۆک هات و لامپایه که ی تاودایه، و چوو پاشخانه کیوه. دنه گیکیش له سه ربانییه وه هات. هه موو ته ماشای بن میچیمان کرد. جه نابی سه رۆک له وه لامی ته ماشا کردنه کانی ئیمه دا گوتی: ((پاسه وان هه کان)). له سه ربانین!

که جه نابی سه رۆک ته نکه تاوی و بی نارامی و ناراحتی دایی ئاوا دیت گوتی: ((ناراحت مه بن خانم- هیچ نییه؛ هه روا ورده شتی که... که ئومیده وارم له وهی تینه په ری... ئینشاللا شه وه شه به سه رده چی... هه روا چه ند پرسیاریکانی لیده که یین و دیتته وه - ناراحت مه بن)).

به لام هه راسانییه دایی ره گ و ریشه ی له وهی قولتربوون بهو جو ره گفتانه هیور بیتته وه- و له پر مه ی گریانییدا. هه روا بهو ده مولیوه له رزۆکانه یه وه گوتی: ((برا له، بیکه به خاتری ئیمامی شه بولفه زل و خاتری روحیانه تی ئیمام ره زا- به زه بیستان پیماندا بیتته وه... غه ربین... بیکه س و بیده رین...)) و ئیدی نه ی توانی به رده وام بی، و وه ک فه نه ری ویک هاتته وه و که وته سه ری هه و دانیشته گریانی. مه لیحه شه وه که هه موو جه لان که وته وه کۆمه ک و دل دانه و پی و شه ی پییکرا دریی نه کرد- و ده سته گیانده کلکه ی سه ریۆشه که ی جه نابی سه رۆک که شه وهی دیت وه ک دلگیر بووی. باهه گیان لیوی له لیوی نه ترازاند. جه ناب سه رۆک زۆر به میهره بانیه وه به لام سه رۆکانه، گوتی: ((خانم، گوتم ناراحت مه بن- من به لیستان ده ده می- چه ند پرسیاریکیان لیده که یین و دینه وه... من گفتی شه ره فتان ده ده می!)) و ده گه ل قسه که ییدا په نجه ی بۆ سه رسینگی خو ی راداشت، یانی که من - خودی من، پیای گه مان نیم. و وه ری که وت. له کاتی که دایی وه ک قه وانی درزای هه ر ده بیگوت و ده یگوته وه: ((خوا سبیه ری ئیوه مان له سه ری که مه نه کا! خودا وه ند ده ست به بالئانه وه بگری!... خودا وه ند...)).

ئەوان رۆيشتن و ئىمە مائىنەو... دەگەل يەك دىنيا پەرت و پەرىشانى و مەينەتيدا. غەم ھات و خەوى لە مالى راونان. من مندالبوم، غەم بەلاو شتىكى تازەبوو؛ ھىواو ئومىدم ھىشتا باليان نەگرتبوو كە لە سنورى رۆژ و ھەفتانى تىپەرىنى - ھەيھو، ھەيھو لەم ھارينەو تا ھاونىكى دى تەمەنە رىيەك بوو! تىگەيشتم ھەر ھىندە بوو كە رووداو و بەسەر ھاتەكان وەك خۇيان زۆر بە وردى و بى ئىختيار - دەمىشكەمدا بچەسپىم و تۆماریان بگەم و ھىچى دى، تا دوايە بىم و دەوربەرەكانيان بەسەرگەمەو و بيانىم و ئەوجا چىم دەدەل و بىرومىشكىدايە بىم و بەچاويكى دىيەو و بەشىوہىكى دى دەريان بىرمەو؛ بەلام كە داىي دەستى دەكرد بە گريانى ئەمن بە دەستەخۇم نەبوو غەمبار و كزو مات و مەلوول دەبووم.

شار نوستوو؛ كە چرا دەكوژايەو، دىنيا بى ھەست و چرپە و خامۆش دەبوو. چراي كۆلانان ھەردە كۆلەكەي تەرىشدا نەبوو. دىنايەكەي مە ئىرە بوو، ئىرەش تاريك بوو، ئاگامان نە لە ئەستىرەكانى دى و نە لە پايتەختى و نە لە شارە گەورەكانى دى نەبوو. ھەر كە چراي مائە بچكۆلەكەمان دەكوژايەو، ئىدى ئەو مال و حال دەبوو (لۆتكە) يەكى نىو دەريايەكى ھارو ھاج و رىبوارانى بەرەو سەفەرىكى بى تام و چىژ و تفت و تال دەبرد. بەلام ئەمشەو ھەرچەندە ھەموو شارو ھەموو چرايەكانىش كوژابوونەو و بى ھەست و چرپە بوون، كەچى دىناي مالى مە ھەروا دانىشتبوون و شەوارەيان بوو و شەونخوونيان دەكىشا: داىي ھەروا دەنووزايەو، مەلىحەش بە دەنگى كچانەيەو دەگريا و لشمەلشمى بوو، و من ھەرچەندە ھەستى خەتەرىكى وام نەدەكرد و بەگويرەي تەمەنەكەم ھەست و نەست و سۆزم ھىندە قوول نەدەبوونەو دەوشتانەو گلىم، بەلام دەگەل ھەموو ئەمانەشدا كە گويم لە دەنگى نالە و گريان و لاوانەو دىي بوو ئىدى خۇم پى رانەگىراو لە بانگى گريانىمدا. و سەيرەكەش لەوھيدا بوو ھەر كە من تىم ھەلدەكرد گريانى داىي گورج ژير دەبوو و لەگريان دەكەوت، ھەرەك سەرەتاي دەست پىكردنى گريانى من كۆتايى نەواری گريانى وى بىت - داىي چوو ھەسارى و ھىندىكى ئاو بەسەر و چاواندا كەرد. دواي تاويك دووبارە ھاتەو... كاتزمىرىكى تەواو بەسەر رۆينى باوہگيانيدا نەرۆيبوو كە دەنگى تەپە تەپى پىيان - ئەمجارەيان بە لەسەرەخۆيەو - لە پەنجەرەپرا ھاتە بەرگوئى... مەلىحە ھاواری كەرد: ((بابەگيان ھاتەو...)) داىي بەرەولاي دەركىي ھەلىنگدان... بابەگيان و كاكە سەلىم دالاندار بوون... كاكە سەلىم بىوہ كەفيلى، وەك ئەو دىنايەيان دابنى!... ھەر لە چايخانىوہ پاسەوانىك كاكە سەلىمى بانگ كەردبوو بۆ

كەفيلىيە بابەگيانى. داىي بە زۆرى كاكە سەلىمى دانا و سەماوہرى ھەلكردەوہ - و كەوتىنەوہ چا خواردەنەوى... *

كە كاكە سەلىم رۆيى، داىي پرسى: ((ئەكبەراغا، بۆ ھاتبوون؟ مائەكەيان بۆ پىشكىنى؟ چيان پرسى؟)). باوہگيان گوتى: ((وہئالاً بلىم چى! بۆ خۆشم نەمزانى...)) رەنگ و روى واى پىشانەدا كە ھىندە پەرت و پەشىوہ، سەرەدەرييە لە ھىچ ناكات ((بۆ خۆشم بە چاكى تىنەگەيشتم... پرسارى زۆر شاردراوہ و نادياريان دەكردن: چەند مندالت ھەيە؟ - ئەوہندە... ئەوہيانت لە كەنگىوہ نەديوہ؟ - لە فلانە وەختەوہ... ھەرگىز؟ - ھەرگىز... ئەو چەند رۆژانە كەستان ھاتتە مالى؟ چ پەيامىكى ھىنابوو... كەي دەنوون... چ كارەي... چ جۆرە ميوانىكتان دىن... بەو زووانە نامەتان لە شارىوہ بۆ ھاتووہ - و ئەو جۆرە قسە پر و پوچ و بى مانايانە - تىنەگەيشتم... بۆ خۆيشم ھەر مات و بىدەنگ بووم... ھەردەبى يەكىك لەو سىخوړانە شتىكىان بۆ تىچاندىن-)) و بەسەر و روى گرژ و دىمەنى چاوەكانىرا واپىدەچوو دەمىشكى خۇيدا بە دواي سەرەپەتىكىدا وىلە، دووبارەي كەردەوہ: ((چاك تىنەگەيشتم!... نازام داخوا بە تەمان چمان بۆ دەكەولتى كەن...)) و دەبىر و خەيالانەوہ چۆوہ - دايش لەروودا دەو دىنايەيدا دەرۆنى و بىروخەيالى وىش وەك پىدەچوو ھەر بەدواي ئەو كەولەوہ بوو... *

دەر و دهشت نارام و ئاسووده بوون؛ سهوزهجات خوڤيان له بهر ههتاوی وشك دهكردهوه؛ شل و پلى ده ههچ شتتیکیدا نهبوو- خهوی شهوانه، هه موو لایه کی توندو توّل و تهرو تازه کردبوونهوه. ناساغییه سروشتی ده میك بوو په پرسیوو: سروشت ئاره قه ی کردبووه، و دنکه ئاره قه ی به سه ررووی گول و گول غونچه و سهوزه گیایانه وه له له شی دهردا بوو- کیتیو پیرسوله یمان^(۱) نوقمی گولان بوو.

به هار بوو، درهنگانه به هاریك، دهگه ل هاوینتیا تیک کردبووه: ((پیره زستان به هاری له خه و کردبوو و تازه سه رتهای خوردادی بوو، وهرزی گولان، به لام تنیا گولیک چیه دهشاریدا نهبوو- گوایه باو نییه و نابی گول دهشاریدا بی- له کوچه و گولان و بازاریشدا هه رنه بوو- ته نانه ت به کرینیش- به لام له دهر و دهشت و کیوان هه ر مه پرسه، هه مووی هه ر خه رمه نی گولان بوو.

ئه و درهنگه به هاری که دهگه ل هاوینتیا تیک کردبووه وهك په ری و شازاده ی میه ره بان ی په ربیان، هه موو لایه کی کردبووه شادی و خو شی و تریقانه وه- کتوپر هه موو لایه ک دهگه ل یه کتریدا میه ره بان و رووخوش بیوون؛ ساردییه زستانی، و به فر و سه هۆلبه ندان، تیپه ریپوون، و هه موو شاد و شهنگول ببوونه وه. گه رم داها تبوونه وه، ته نانه ت دار و درهخت و کیسو و تاشه به رده کانیش هه موو هه ر ده خه نینه وه.

نه رمه بایه ک دهستی به سه ر و پرچی سهوزه گیایدا دینا، و لق و پۆپی درهختانی ئالۆز ده کرد- پرچ و کهزییه درێژه کانی پوره خورشیدیش ههروه تر؛ به لام سه ر و پرچی کچۆله که ی ته رپوون و ترسی وه ی هه بوو که گه رماوی ئه وده مه و به یانییه زوه ی نه خو شی کات. رووبار هه ناسه ی ده دا، هه روا ده فه ی سینگی بوو هه لده ستا و ده نیشته وه، و دهگه ل نیشته وه ی سینگی شیدا، زه رده و خه نینه وه ی له رووان ده نیشته. ئاوی ته نکاوی دهستی به له ش و لارو لارانی که ناریدا دینا؛ ئاو چاوی قرژالی بوو، ههروه ک باریکه یه ک بیته و له ئاسمانی جودا بوویته وه و که وتبیتته

^(۱) ناوی کیتوه که له بنچینه دا سوله یمان به گه (خه لکی ناوچه که ش هه روا ی پیته دین)، به لام من به به لگه و پشتیوانه ی ئه م دیرانه پیرسوله یمان پی راسته: دلم رانا دهستی له بهر ئه وی غه می له بهر ته وی ژانی، بانگیکم وه بهر خو لای ئه ویدی که م وه بهر پیغه مبه ری ئاخری زه مانی، بانگی دیم وه بهر چاکی گه رمین و کویستانی، بانگی دیکه م وه بهر پیرسوله یمانی له بانی... (له قه لای دورمه وه وه رگیراوه).

(۳)

منداله وردکه دهوهری پوره خورشیدیان دابوو، و ئه ویش هه روا سه رقالی ئی شی خو ی بوو، و هه ره شه و گه ره شه هه می شه ییه کانی دووباره ده کردنه وه: ((باشه، گوی مه ده نی! ئه وه ئه من پیم گوتن، ئه گه ر نازان گوی ناده نی، هه رکاتی ئی وه ش له دنیا یه له و زووخا وه تان خوارده وه ئه وده می تییده گه ن... ئه وه ی له سه رمه یه هه ر گوتنه!...))

به لام هه ر به وده نده قسانه شه وه رانه ده وه ستا. ئه و سه رده مانه هه موو که سیك هه روا هه ره مه کی ده یزانی که هه ر ئامۆژگاری و چاوسوور کردنه وه یه ک ئه گه ر یه ک دوو ته وقاتی مزیشی دهگه ل نه بی پر ناکا. هه روا به و جو ره چه ند جار یکانی شالا و بو دینا یین- و ئی مه ش هه لده هاتین، و ئه ویش ده چۆه سه رکاره که ی خو ی.

کیژۆله که ی له سه ر لاده رکینکی وه ک ته خته ی مردوو شو ری دانا بوو و فۆته یه کیشی قه دکردبوو و به جی شه رمییه وه نابوو، و لیفکه ی له و له ش و لاره ناسکۆله ی ده خشانده ههروه ک دهگه رماویدا بی دهستی درێژ ده کرد و جامه ئاوی له ته نکاوی رووباری پر ده کرد و وه سه ر و له شی کچۆله ی ده گپرا؛ ئا و خوینا و به له شی کچۆله ییدا- به ره و ژیر ده هاتنه وه خواری؛ هه موو ئه و خوینا وه ی به سه ر لایه کی سینگی دا ده هاته وه خواری و تا که مه ری خه تیکی مه یله و سورباوی ده کیشا و ئه و جا به لایه کی لا ده رکه که یدا شو ره ی ده کرد. کیژه که کونیک خری له لاجانگی بوو و هه ر خویناوی لیده هات، و تا ئه و خوینا وه ش راده وه ستا، پوره خورشید وازی لینه ده هی نا و هه ر خیرا خیرا ئاوی پیدا ده کرد، تا به ته واوی پاک بیته وه وه وسلی شوشتنی لیده رچی...

خواری- و زۆریش بهو جودابوونوهی شادبیت. دهگه‌ل ورشهبای شه‌مائی رهنه‌گه‌که‌ی مؤرمۆری ده‌نواند، هه‌روه‌ک رووی دلدارێکی که گراوییه‌که‌ی ده‌ست به‌پرانیدا دینی و ده‌شیلێت.

پرده‌که‌ به‌سه‌ر رووبارییدا چه‌مابۆوه، و راز و نیازی ده‌گه‌لدا ده‌کرد و خۆی له‌ ئاوینه‌ی چاوه‌کانیدا ده‌دیت. ورده‌چه و ده‌موچاویان ده‌ئاویدا ده‌شوست. خۆر چرای رووی خۆی زینده‌تر هه‌لکێشبوو تا ده‌موچاوی خۆی ده‌ ئاویدا جوانتر ببینی. کێوه‌کانیش وه‌ک داپیران پالیان وه‌ ناز بالیقی هه‌ورانوه‌هه‌ دابوو و گرژ و گه‌ش، ده‌گالته‌ و گه‌مه‌ی نه‌وه و تۆره‌مه‌کانیانه‌وه‌ رامابوون.

چه‌ند گویدرێژێکی به‌ره‌للا، له‌ولاتره‌وه، دوور له‌ قسه‌ و قسه‌لۆکان، بۆ غه‌م و په‌ژاره، ده‌میان ده‌له‌وه‌رێ نابوو؛ چه‌ند قه‌له‌ره‌شێکی زۆر له‌مه‌ش دوور نا. هه‌لنیشته‌بون؛ جارجاره‌ سه‌رێکیان به‌م لاولادا خوار ده‌کرده‌وه‌ و با‌له‌ فره‌یه‌کیان ده‌کرد و به‌گالته‌وه‌ سه‌ریان ده‌ دووی یه‌کتری ده‌نا و یه‌که‌دییان وه‌به‌ردنده‌وکان ده‌دا. جاری واش بوو هه‌ر به‌راستی پێک هه‌لده‌په‌ژان.

نیشانه‌ی گه‌مه‌ و شه‌ری راستییان، هه‌ر له‌ دنده‌ووک کردنه‌وی و شیوه‌ی بزواتی سه‌روه‌که‌لله‌ و چاوه‌کانیانه‌وه‌ و ئه‌و شالاو و خۆ گیف کردنه‌وه‌یانرا وه‌ده‌رده‌که‌وت و دیاریبوو. کلکیان ده‌گه‌ل نه‌رمه‌بای خوار ده‌بوونه‌وه‌. هه‌لده‌به‌زنه‌وه‌ و خولێکی ده‌ده‌ن، و دیسانه‌وه‌ دینه‌وه‌ جێیه‌که‌ی خۆیان: هیچ دلێک ده‌نیو سروشتدا غه‌می ناوینی: خوهری ئاوی هه‌رده‌لێی لایلیایه‌یه، به‌لام سروشت بۆخۆی وه‌ک مندا‌لی به‌ناز په‌روه‌رده‌ گرووی گرتوه‌وه‌ ناسه‌روی و چاوان لێک نانی- کچه‌ش هه‌رواخه‌و ده‌بیاته‌وه‌.

پووره‌ خورشید هه‌روا سه‌رقالی کاره‌که‌یه‌تی. ژنیکی توند و تۆل و به‌زیبک و زاکونه، قه‌یره‌ ژنه، به‌لام پیر ده‌نوینی؛ به‌پێستیکی وشکه‌لا‌توو و پر چرچ و لۆچ و لووتیکی زۆر باریکه‌له‌وه، هه‌ر راست ده‌لێی لووتی رێوییه‌کی تووله‌که، ده‌نگیکی گرو پیاوانه. چاوی ده‌قولکه‌ی چاوه‌کانیدا هه‌روا پرته‌ پرتیانه، هه‌رده‌لێی گیانی زیندانی کراون که له‌گه‌ل هه‌ر چاوه‌گێرانیکیدا پێت وایه ئیستا نا‌یستا له‌ قولکیان دینه‌ده‌ری و ده‌رده‌په‌رن.

وه‌ک ئه‌وه‌ی که ئه‌و قسه‌ی بۆده‌کا، که‌رپی، یا ده‌گه‌ل گویدرگه‌که‌ی شه‌ری بی، هه‌رکاتیکی که قسانی بۆده‌کا یه‌ک به‌خۆی ده‌شپړینی... سینگه‌ وشکه‌لا‌تووکه‌ی هه‌ر له‌ یه‌خه‌و به‌رۆکه‌ والا‌که‌پرا دیاره- هه‌میشه‌ بۆ کازمی ده‌ژیه- کوره‌ تاقانه‌که‌ی- هه‌موو ئیشیکی له‌پێناوی ویدا

ده‌کات. گیاوگۆلی کویستانی له‌ کتوپرا دینی: لوشه‌ و قارچک و که‌نگر و ریواس و گیا‌برژیوه‌و مه‌ندۆک. و ته‌نانه‌ت دارانیش دینی. ئاوکیشیه‌ مالان ده‌کا، مردووان ده‌شوا، هه‌رچی بلێی له‌پێناوی کازمی کوریدا دپه‌غیه‌ نا‌کا. ته‌نانه‌ت تریاکیش بۆ عوسمانی می‌ردی، که تا‌که تریاک کیشی ئه‌و شارۆچکه‌یه، ده‌کری بۆ خۆشی ده‌لی ((تلیاک)).

پووره‌ خورشید ده‌لینگ و قۆلی لی هه‌لک‌ردوون و هه‌روا لیفکه‌کارییه‌ ده‌کات و ئاوی ده‌په‌ژێ- و کارته‌واو نابی- کچه‌ لایه‌یه‌کی به‌ باری سه‌رسوپمان، و نازه‌وه- یا بۆ قه‌شه‌رییه‌ ره‌هه‌وا خستوه‌. گالته‌ به‌کی ده‌کا- به‌موچاوه‌ که‌ لا شووشه‌بیانه‌وه‌ی- به‌ ئیسه‌ یان به‌ ژبان؟ هیچ نیشانه‌یه‌کی به‌ نانه‌ستیسی پێوه‌ دیار نییه‌ و ساده‌ و بۆ ئارایشته‌... کێژۆله‌یه‌کی زۆر سا‌کار و له‌به‌رچاو و دلان. سینگ و به‌رۆکیکی رێک و پێک. و لاکه‌له‌که‌ و که‌مه‌ری تا سه‌ر سمت و که‌فه‌لی به‌شێوه‌یه‌کی رێک و جوان و به‌خه‌تیکی گونجاو هاتوونه‌ خواری و ده‌گه‌ل هه‌رجوله‌یه‌کی ئه‌و که‌فه‌ل و رانه‌ی هه‌تا سه‌ر کرکه‌ی ئه‌ژنۆیانی وه‌ک جیوه‌ی ده‌له‌رنه‌وه- هه‌ر ده‌لێی ماسین ده‌خزن. تاقباز نوستوه‌. دلۆپه‌ ئاوه‌کانی به‌له‌شیدا دینه‌خواری و له‌به‌ر تیشکی رۆژی باق و بریقیانه‌ و رهنگی ده‌گۆرن. له‌سه‌ر پشتی راکشاهه‌. شانه‌کانی جوان و رێک و گونجاو و له‌بار. ده‌موچاویکی خریله‌ و چه‌نا‌گه‌یه‌کی تۆزیک درێژکۆله‌. لێوه‌کانی نه‌زۆر گوشت و نه‌زۆریش ته‌نک، و به‌ دووه‌یلی باریک کۆتاییان دیت. گه‌نده‌مووی سه‌رلێوه‌کانی هێشتا هه‌لنه‌گیراون. لووتیکی قه‌له‌می، به‌لام نه‌ختیک کورت؛ ئیسی روومه‌ته‌کانی که‌مۆکه‌ دیارن- نا‌وجه‌وانیکی پان و سفت و لوس و قۆره‌ش. قۆل و بازوه‌کانی هێشتا مووی هه‌رزه‌کاریه‌یان هه‌ر پێوه‌ ماوه‌و خه‌په‌تۆرییه‌ پشته‌ ده‌سته‌کانی سه‌رده‌می مندا‌لییه‌ی هه‌رپێوه‌ دیاره. له‌ روخساریا نیشانه‌ی تازه‌ هه‌ل‌دان و پێگه‌یشتن و لاه‌تییه‌ی تیرا دیارو تیکه‌له‌. ئه‌وانه‌ن ده‌بنه‌مایه‌ی نه‌گه‌تی و به‌ده‌ختییه‌ نه‌وه‌ و ره‌چه‌له‌کی خۆیان: موژده‌هینی خۆشه‌ختی و شادی و خۆشحالی یه‌کیک و مالمویرانی و سه‌رگه‌ردانی سه‌دانی دی. هه‌ر ته‌نیا یه‌ک ئاماره‌ به‌سه‌ تا ده‌داوی که‌وی و دووچاری نیو تانۆپۆی شپتییه‌ بی. ئیدی تازه‌ تپ‌چووی، ئیدی سه‌رتاپا- یا ده‌بییه‌وه‌ یا ده‌یدۆرینی. ژن یا کچ هه‌ر ناویکی لێی ده‌نیی، زۆر به‌ ئاسانی ده‌توانی کۆمه‌لێکیان لێ بینی و بیانکری و تا دلته‌ دینی ده‌گه‌لیدا بدویی و پێبکه‌نی و رابویری و ئه‌گه‌ر لیشیان وه‌رزه‌ بووی ئه‌وه‌ روویان لێوه‌رده‌گێری و له‌ خۆتیان دوور ده‌خه‌یته‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی هیچ گوی بده‌یه‌ ژبان و

خۆشەويستى و ئەوين و سۆزى دەروون و غەم و تېمان و كەساسى و كۆلپان، تا وايان لىدى بۆ نانى شەوى دەكەونە سۆلى و ناچار دەبن ملكەچى خۆفروشتنى بىن و...

نا! ئەو تەنيا بۆچونى تۆيە و بەس كە لە مېشكى خۆتتا كۆكردۆتەو كە دەتوانى دەريكەى و ھەندى پارەى دەمستى نىي و بەو خەيالەو، كەلىي وەرەز سووى، يالىي تىرېوويت و دلت نايھەويت! نەخىر، نا ھەروا سادە و ساكار و ئاسان نىيە، بتوانى ئەو چاوە بەروالەت پاكانە، بەو پېرئىگەنى لىيانەو دەپتۆ و ئاگر و كەپەى ئەو دلانەى بلىسەيان دىت وازيان لىيىنى و بەچلكى پارە ملكەچ و ئالوودە و خەفەتبار و شەرمەزاريان كەى.

ئەمپۆ بەيانى -سەر لەزو- كاتى كەدايى ھەروەك ھەموو جەلان ھەسارى دەماشت و ئورپىنى دەكرد ئەمن لە مالى ھاتبوومە دەرى... ئەمپۆ دايى بەپىچەوانەى خووى رۆژانى ديكەى كە كون و قوزىن و كەلپىن و كەلەبەرى ھەموو دەپشكىنى و دەماشت و ئورپىنى دەكرد، زۆر بى وازبوو و بەبى تاقەتتەو گەسكى دەدا. ئورپىنىشى نەكردبوو؛ تەپو تۆزىكى وای نابۆو ھەرمەپرسە. رامكرد، چوم مەسینە ئاوپكەم ھىناو دەستەمكرد بە ئورپىنى. بەبى ئەو ھىچ گوئى بداتە من، ھەر راست وەك (مرادسپۆرى) كە ھەر كاتى لادىيەكى وەچنگ نەكەوتبا ئەمرانى بەسەردا بكا و بۆ خۆشى رۆلى (جەناب سەرۆك)ى بەسەردا بگىپى، بەگژ ھەسارىدا دەچوو. ھەر گەسكى دەدا و دەگريا... بە جوولە و بزواتى ئەو رۆژەى دەستى دايى، جوولە و بزواتى دەست و پەنجەى (ماشەللا خان)م و پەيرھاتەو. ماشەللاخان سەرتاشى زىندانى بوو، كەتە پياويك، رووگرژ و مۆن و بەد فەسال و لىو ئەستور و خرۆيلكاوى (ئاولاوى) و ددان گرپو چاوە زەرد- وەك كەمتيارى برىندار. مەكىنەى تراشى بە توندى لەرەگى مووى سەران گىر دەكرد و بىرەو بەويى سەرانى دادىنا و ھەلەت و پەلەتى لەسەرى قوربانىيە بى دەرتانەكانى بەردەستىدا دروست دەكردن، وەك بلدۆزەريان لەسەرى درابى، دەھات تەپەى ماھورى لەسەرى زەلامەكاندا دروستدەكرد. مووھەكانى ھەلدەكەندن و دەپۆيى، و بەردەوام ئەو ھەر باسى سەردار ئەسەدى بوو، كە ھەر جارپكى سەرى چاكدبا ئىدى ئەو بەخششپكى چاكي دەدا و ماشەللاش نەبايە سەرى نەدەخستە بەردەستى كەس و ھەربەوى سەر چاك دەكردو... بەھىمايەكى شاعيرانەو لە قوربانىيەكەى بەردەستى دەگەياند كە ئەويش وەك سەردارى بكات و دەستخۆشانەكى چاك بداتە ماشەللاش و نافەرىنى بكات!

لە مالى وەرەز ببووم، ھاتبوومە تەماشايە... ئەو گەمە و ياربانەش وەك ھەموو گەمە و ياربانەكانى دى ئەگەر تەماشاجيان نەبى زوو بى بازار دەبن و رەونەقىيان نامىنى. شەپىش ھەرەتر- شەرى بى تەماشاجى بى لوتفە... ھەر تەماشاجى كارەكان خراب دەكەن.

پوورە خورشيد دووبارە بەجىگەياندەنەو بەريارەكانى خستەو گەپ و شالاوى ھىنايەو، و ئىمەش تېمان تەقاندەو و ھەلاتىن. ھەروا چەند ھەنگاويكان ھەلاتىن و وەك كەروپشكى تاژى لە دوو باماندايەو و ھاتىنەو جىي جارن، و راوہستايەو. ئەوچو بۆو سەركارەكەى خۆى، چەند ھەنگاويك بەولاترەو راوہستايىن، ئەوچا وردە وردە بازنەى راوہستانەكەمان تەنگتر كردەو و ھاتىنەو سەر نوختەى دووبارە دەست پىكردنەوى... دوو ھەفتە پىشتەر ھەر ھەمان ئەو ياربانەمان كەرد: چەند رىگرىكيان كوشتبون؛ ئەمىنيە ھىنابوونە ئىرە؛ يەكىكيان لەسەرتاتە شۆرى فرىدابوو دەيانشوشت- قولى، خزمەتكارى ((كەلابى رەجەب)) يان ھىنابوو بيشوا. تەرمەكەيان نەداپۆو كەس. لاويكى بالابەرزەى رەشتالە، و دەموچاوە رەقەلە. تازەخەتى سىملىي دەدا. ئەمىنيەكان راوہستايون، قولپىش جەلەكانى لەبەر دادەكەند، شەروال و مرادخانىيەكەى لەبەردانا... سەيرە! پىشتىندى لە برىنەكەيەو پىچاوبو! گوللەكەى بەلاى راستى زكى كەوتبوو و لەپىشتىو ھاتبوو دەرى. پىشتىندەكەى بەسەروپدا ھىنابوو، تا خويئەكەى راوہستى. كورپكى بارىكەلە... چەند جارپكانى پىشتىند لەسەر گۆشتى رووت بەسەر زگىدا ھىناپۆو، شوپنەوارى خويئەى لەو زياتر پىتو نەبوو كە بە كەمەريەو مەيى بوو...)) سەيرى؟ ناكەسە چ دلىكى ھەبوو!) ئەو قسەى ئەمىنيەكە بوو ((سەيرى گوللەى وەكوئى كەوتو!؟ دەگەل ئەو ھەشدا پىشتىندەكەى لەسەر برىنەكەى پىچاوە... ھىچ پى نەدەچوو بە گوللەى ئەنگوابى، ئەمىنيەكە گۆرانى دەگوت -ئاي كە مرۆڭ گيان سەختە!) و پىكەنى... و پىكەنى... و ئىمەش پىكەنى...

وەك كىژۆلەيەكى خەوالو كە دايك بىھوى پىش نوستنىي جەلەكانى لەبەرداكەنى و بىگۆرى، تەواوى ئەندامەكانى لەشى ئەو كچۆلەيەش دە ژىر فەرمانى پەنجەكانى پوورە خورشيدىدا ملكەچ بوون- نوستبوو. پوورە خورشيد دەستى لەسەر دلئى دادەنا- دەستە ھەر لەوى بوو؛ ديسانەو بەرزى دەكردەو- ھەروا بەم جۆرە، جوولە نەبوو... روخسارى تورپە دياربوو... خەوى دەھات، بۆ لىدەگەران چاوان گەرم كا! چاوەرى بووى ئەو كىژۆلەيەى ھەروا بەدرۆ خۆى لەخەو

کردوو ڪٿوپر راپهري ۽ ههستيتوهه لهسهر لادهرکه که دانيشي، و بهواقي ورهوه هيلکوکهي چاوهکاني بيرو بهويدا بگيرې، و هاوارکات و بلقان به کهفي سابوني دروستکات، و بيانتهقينيتهوه و به خوڻشحالبيوهه راکات و بلي: ((مندالينه وهرن!)) و شلپ خوي هلداته ناو ٿاوي...

باش... ٿوهه ٿاوا، ٿهه ميس وا... کوردتيڪ کوژرابوو، پهيوهندي به کهسهوه نهبوو- وهک ههميشه. ٿهه منيبهکان شانازيبان دهکرد و خوڻيان بادهدا، کهس نهيدهزاني ريکهوت به ماناراستهقينهکهي، ريکهوته و کهس هيچي بهدهستهخوي نيبه، و و نازاني که ريگري قاچاغچيهتي دهو ناوچانهدا کار و کاسبويه، هوڙي ڙيان و پهيداگردني بڙيوويه... ٿيدي ٿهوه ٿهه مردبوو ههبربويش جي گومانبوو. بهلام خراپي کارهکه ٿهويه، که ٿهوانهي دي زيندوون، و کوڙتايي نايهت و وازناهيٿن- پورهه خورشيد ههر جامه ٿاوان پر دهکات، و له بن ليوانهوه خريکي ويرد و نزا خوڻندنبييه و ٿاوي بهسهری کچولهکيدا دهکات. ٿيمه له ((بيسميلا)) ي زياتر هيچي ديکه نابيسين... من راست و راست بهرامبهري کچهکه... بهلام وهک له من توڙاي... ٿهوه چيهه؟ وهک شتيکي ديارو ناديار، جارجاره ههٿن و بکوڙينهوه... ههر بهو شيوه روخسارهوه... شتيکي سهيره! ساتهکاني سهردهمي مندالي شويتهوارتيک دهميشک و هزر و بيردا جيديلي که دهگهل تهمنندا لهناو گيان و لهشي مرؤفدا دهڙي و دهمني. راسته که دهگهل فراڙوو بوون و گهوره بووفاندا رهنگ و بوڙيان کهم و کهمتر دهبيتهوه، بهلام زورجاران که وهبرديتهوه بهزدهخهنيهکي بي پروايانهوه بهرهو روويان دهبيتهوه، کهچي ههر ههشن و ههر دهشين...

وهک ٿهوهي لهو ديوي شووشهيهکي نيوه رووندا، شتيکي دهناو ته مومڙي ژووري گهرواويکيدا ببينم... دهبينم... وهک ٿهوهي مهليحهش لهويبي- ها؟ بهلي... روخسارهکان ههموو پيکدادين و دهچن- کچه خيراخيرا دهروا و تيدهپهري... سهيره، پرچي مهليحهي دههونيتهوه. وهک ٿهوهي دايي نيسکي بڙيڙي... ٿهوه چ بوو... کاکه پندهکهنئي- جا من کاکه ديوه... مات و بيدهنگ راوهستام. ههوت بووم. نازانم دههم بهش بوتهوه يان نا، بهلام هيئدهي دهزانم که ماوهيه که لهنيو تهماشاجييهکاندا نه مام و نيم. پورهه خورشيد دواين شالوي خوي ديني. رادهچلهکم، و بهخو ديمهوه. وهک ههموو تراڙيدياييهکاني دي سهيرکريان هيئده نيبه. له

تراڙيدياييهکاندا ٿهکنهري تراڙيديک ههٿبڙاردهيه و بهدواي نامنجيکي گهورهدا ويٿه. باشه ٿهي ٿهه ڙنه، ٿهه ريگره يان ٿهه قاچاغچييه دهبي نامانجه گهورهکانيان چ بي؟ دهبي چ دهرد و نازاريکي گهورهيان ههبي که بهدوايدا ويٿن و کهوتهکانيشيان بهقهدهر ٿهه دهرد و نازارانه هيئده گهوره بيت - باشه ٿهوانه سوڙاني بووينه، ريگر بووينه... له جيهاني بچکولهي ٿيمهدها گهورهبي کهسانتيک بهگوڙهي گهورهبي کيسهي پاره، يا پانوڙي و ههراوي زهوي و زار پيوانه دهکري. سوڙانيهک يا قاچاغچييهک که سهريبي سي چوار کيلو چا يا پينج شهش مهتره قوماش به قاچاغی دينن و دهفرؤشنهوه دهبي ٿيش و دهردهکانيان چهند و تا چ ٿهنازهيهک گهورهبن؟ خو ٿهگهريش گهورهبي و پله و پايه ههر بو سوڙانيي سياسي و ٿهشراف، يا قاچاغچياني نيو دهولتهتي بي، ٿهوه ٿهوانهي ٿيمه ٿهوانه نين؛ کهلايي رهجهبي ٿهوان، کهلايي رهجهبي شاروچکهکي ٿيمه نيبه، و تهماشاجياني شيوهي ڙياني ٿهوان، کهساني ديکن. تهماشاجياني ٿهه تراڙيديانه ٿيمه بووين که بهرههه هيئنهکانيان بو دلدانهويان، ٿيمهيان به خوڻياوي- ٿهويش لهو دنياي دي- بانگهيشت و ميوانداری دهکرد.

کارهکه تهواو ببوو؛ کهلايي رهجهب و -قولي- خزمهتکاري و تورکي عارهبانچيهکهي له کري بارييه هاتبووه، ههموو نامادهبوون. پورهه خورشيد دواين کاري خوي دهستپيکردبوو. ههر که دورکهوتينهوه فوته که (پهشتهمالهکه) ي لهجي شهرمي کچهکه کردهوه، و دهگهل ٿهوه ههموو ناخوشي ههڙارانهشيدا، به سوڙيکي زور دايکانهوه وهک چوڻ دايکيک مندالهکهي بهريته نيوجي، قولي ده کهمهري وهرينا... سهري کچولهکهي کهوته سهه سينگي. قولي خهلاتهکهي لهسهر لادهرکهکي بلاوکرد و پورهه خورشيد کچولهکهي لهسهر دريڙ کرد. کهلايي تابليي دلگير و زوير بوو، بهو رهنگ و روهه ههلامساو و پهريوهي به دوکهل ترياکي، و بهخو بهو کهله زل و ناوچهوانه دهر پهريويهوه، ههروهک سهرما بردهلان، رهنگي پينه مابوو. پورهه خورشيد سهروخواري خهلاتهکهي بهست و قولي و عارهبانچييه تورکهکesh يهکي سهريکي لادهرکهکهيان گرت و بهرهو -گوڙستاني غهريبان- وهريکهوتن.

ريههکه به بهر دهرکي مهدا تيدهپهري. ڙناني گهههکي لهبهردهرکي مالي پورهه فاتي - بهرامبهه مالي - خر ببوونهوه و ههريهکه شتيکيان دهربارهي کوڙراوهکه دهگوت. بهلام ههموشيان بو بيکهسي و چاره رهشيبه ٿهه سوڙانيهيه دهگريان، و ههروا لهچک و دامهني

كراسه كانيان بوون به گۆشه‌ی چاوه كانياندا دینان. له‌لای مندالّه كانیشه‌وه، نه‌كا كه‌سیك بمبینی، به‌دزییه‌وه چاویكهم به ژنه‌كان و به‌نیو مالیدا خشاندا- دایی ده‌نیو ژنه‌كاندا نه‌بوو، په‌نجه‌ره‌ی مالیش داخراوو.

وه‌ره و برۆیه‌ك ده‌كاردا نه‌بوو -سۆزانی نوپۆزی مردوو و ته‌لقین و زۆر شتی دیکه‌ی نه‌بوون. هه‌رچه‌نده به‌گۆیره‌ی پینویست و به -فتوای مه‌لای شاری- جارجاره ده‌بوايه بكرین. زۆربه‌ی زۆری دوكانداره‌كان له‌به‌رده‌می دوكانی راوه‌ستا بوون و لیویان ده‌جوولاندن، بابه‌گیان دانیشتیبوو و درپۆشه‌کاری ده‌کرد...

* * *

(٤)

كاك سه‌لیم رۆیشتبوو، به‌لام مه‌شه‌دی ته‌كه‌ب‌راغا هه‌روا وه‌ك خۆی چۆن بوو هه‌روا دانشتبوو: سه‌ری به‌ردابۆوه و وه‌ك له‌سه‌رلیتواری چالێکی قووله‌وه سه‌یری قوولاییه بنه‌وه‌ی چاله‌كه‌ی كا، قوولایی چالی ژيانی خۆی. ده‌تاریکییه‌دا ده‌هه‌وای رامابوو. چی ده‌دیت؟ داخوا چاوی سه‌رنجی ده‌ئاینده‌یه‌کی سارد و سڤ بریبوو؟ یان ده‌ژوورێکی تاریکی زیندانیتکی وا بریبوو كه‌سایه و سیبهری به‌سه‌رتاپای ژيانیدا كیشابوو؟ نایا له‌سه‌یرکردنه‌كانیدا ته‌و ته‌لقه‌یه‌ی ناو ته‌و زنجیره كۆمه‌لایه‌تییه‌ی نیو دنیای بایۆكیمیا (ته‌مه‌ه زیندوووه‌كان)ی ده‌دیت كه‌ له‌سه‌ره‌نجامی جی گۆرکینی خۆیدا رپچکه‌ی ته‌وای ژيانی ته‌و و سه‌رتاپای مندالّه‌کانیشی گۆرپبوو؟ نا، هه‌رگیز، هه‌رچه‌نده ته‌و ته‌لقه‌یه ون و نادیاریش نه‌بوو، به‌لام ته‌و به‌رپای به‌رپای نه‌ له‌ دوور و نه‌ له‌ نزیکه‌وه‌ی نه‌دیت و نه‌دیت...

له‌ پشت میژێوه دانیشتیبووم سه‌یری ته‌و په‌یکه‌رۆکه‌یه (ساتیر)) ده‌که‌م كه‌ دۆستیتکم بۆی ناروووم و بێ ناگا ده‌که‌ومه‌یادی ته‌لقه‌ نه‌دیتوو كه‌ی مه‌شه‌دی ته‌كه‌ب‌راغاوه. په‌یکه‌رۆکه‌كه‌: دپۆی خودای جه‌نگه‌له‌: هه‌ر له‌ ناوه‌كه‌پیرا دیاره‌ كه‌ خودای جه‌نگه‌له‌. جا چونكه‌ خودای جه‌نگه‌لیشه‌ بېنگومان لایه‌نی درنایه‌تی و خووه‌جانه‌وه‌رییه‌كه‌ی دیاری ده‌دا كه‌ له‌ هه‌موو گیانله‌به‌رانی دی به‌هیتز و به‌تواناتره. دیسانه‌وه له‌به‌روه‌ی كه‌ خودای جه‌نگه‌له‌ له‌ قه‌له‌مه‌روه‌ی خۆیدا له‌سه‌رووی هه‌موو یاساكانی جه‌نگه‌له‌وه‌یه: ئی ئیدی هه‌م دپوه و هه‌م...

لای یۆنانیییه‌كان ته‌و شته‌ به‌سه‌ر و له‌شی ئاده‌می و كلک و گوپی ته‌سپ وپنه‌ ده‌که‌ن؛ لای رۆمییه‌كان به‌كلک و گوپی و چوارپه‌لی بز و سه‌ر و له‌شی ئاده‌مییه‌وه وپنه‌کراوه. من وپنه و بۆچوونی رۆمییه‌کاتم لا په‌سه‌ندتره، و په‌یکه‌رۆکه‌كه‌ی كه‌ من هه‌مه، هه‌رچه‌نده ئیرانیسه، زیاتری تایبه‌تمه‌ندی و شیوه‌ رۆمییه‌كه‌ پپوهیه... ته‌وا ته‌وم له‌به‌رده‌مدایه: به‌سه‌ر و كه‌لله‌یه‌کی پاك تاشراوه‌وه، كه‌ گه‌لیك تایبه‌تمه‌ندی سه‌روكه‌لله‌ی له‌ كاسه سه‌ری خۆیدا هه‌لگرتوووه. هه‌روه‌ك

گندورهیه کی که له دوولاره گوشرا بی، له ههردوو سهروهه، باریکایی و قۆزیهیه کی لی پهدا کردبی، بهدوو گوئی تیژی بزیهیهوهی، سهه و روویه کی لاواز و درێژکۆله، لووتیکی باریکه لهی چرچ، دوو برۆی پر، دووچای به قۆلداچوو و پیلووی ههلامساو و کهوتوو و ناوچهوانیکی خوار و خێچ و رومتهی قوباو دوولوی تهنگ و تیک ترنجاو، هینده که ههردوو لیوهکانی وه که تیهیهی سهردهرکه و په نجهران، له دهموچای جودا بوونه تهوه و سیبهریان له چه ناگهی کردوو، ههرده لئی شهوه به قوولی ده دهریای بیر و لیکدانه واندا رۆچوو و پاله په ستۆی بیر و لیکدانه وه و هزره کان شهوه دوو لیوانه یان له جیبی خۆیان له ق کردوو. چه ناگه درێژ، به دهسکه نه ریشیکه وه که ده لئی شهوه نه ندازهیه کی سی گۆشه ی دوو لایه کسانه و له پهنا لیوهکانیه وه گیربووه. گهردن بلند و مله ستور و سینگ ده ره په ریو، به لام پان و پۆر، نا. ده ره په ریوه زگی راست له قۆله کی بهر گهردنییه وه ده ستپیده کا، زگ و سینگی ههه هینده لیک ده کرینه وه. که سینگی ده گاته سه زرگی ئیدی له وێرا نشیو ده بیته وه به ره ناوکی و له سهه ناوکیه وه به رزاییه کی پهدا ده کات و له پر ده پووکیته وه — گه ده و گیپالی — هینده دا که وتوو به جۆریک که نه لقه ی ناوکی، ریک گه یوه ته وه سه رکلاوه ی نه ژنزیانی و خه ریکه بگاته وه عه ردی: ترسی شهوه ی لیده کری که له هه ر ئان و ساتیکدا زگی بته قی. ناوکی وا شو پۆته وه هه ر راست ده لئی پۆرگی کیره گایه، بۆیه شتیکی سروشتیهی که ران و که فه له کانی له دووه ده ره پرن — و ده ریش په ریون. قۆل و بازوو هکانی لاواز و باریکه له ن و ده گه ل لا که له کانی که ئیسکی په راسوانی تیرا دیاره نیوانیکیان هه یه. شانه کانی ده گه ل یه ک نایه نه وه؛ نشیوه ملی سه ری زیاتر به ره و پێشه وه پی دا هیناوه، وه که شهوه ی شتیکی به باشی نه بیستبی و به سهه سو پمانیکه وه سه رو سه کوتی هینابیتسه پێشه وه. لاق و له ته ری، پل و پای بزینن — و بزینش هیما ی ئالۆشی و هه وه سبازییه یه ...

به دیننی شهوه په یکه رۆکه ی سه ره به خۆ فالچیهی که ی گه ره کیمانم وه بیر هاته وه، که به مندالی دیتبووم — توونچی هه مامی بوو. دواییش هه ر دیتمه وه: به سهه ژنیکیانه وه گرتبوو، که گوایه نرای مندالیوونیی بۆ له سهه زگی ده نوسی. خه لکی هینابوویان و رووتیان کردبووه و به کۆلانیاندا ده گێرا، و لیشیان ده دا. ده گه ل شهوه په یکه رۆکه ی موویان به نیوانیه نه ده چوو هینده پیکده چوون: به خۆ و به وه ده ری سی درێژه پر له که و چلک و پیسییه یه وه، شهوه له شه داته پیوه ی و شهوه گه و گیپاله ده ره په ریوه یه وه، و شهوه ناوکه خه ری و شهوه لاق و له ته ره باریکه

قامیشیانیه وه، و به خۆ و به و ران و لولا که شل و پلانه یه وه که نه رۆژیک بیل کاریه ک و نه جاریکی پی چۆته شواییه ده ر و دهشت و کیو و بهنده نان — شهوه ی شهوه ده ست و پل و شانه داچه کاوانه ی ...

مه ندیله که ی خۆیان ده ملی ئالاندبوو و خێشه خیش رایانده کیتشا ... جا تو وه ره بیر لیبکه وه داخوا شیوه ی شهوه روخسارو قه لاقه ته ده نا و هه موو گیانله به رانی مالی و درنده ی کینوانیشدا هه یه؟ بۆ نهونه سامی شیر، چوست و چالاکی و که لله ره قیه بزنی، و نه رمی و جووله و هیز و توانای شهه پ، یا ده مارگیری و سو ره پی گا؟ شهوه گا، کاتی په له خوی نیکی رژاوی به سهه زه وییه وه دیت، ئیدی شهوه یه کانه دروو راده سی و بۆنی پیوه ده کات و ده که ویتته سمکۆلان و پی له زه ویدانی، بۆره ی لی بلند ده بی و له گابۆری ده دات، و بانگی گایه کانیدی ده کا، هه ر راست وه که نازیز مردوو ان — جا گابی یان مانگا. هه ر گاهه ل گوئیان له بۆره ی بوو، وه که دایکانی گه ره کی، کاتی بیستنی هه والی مه رگی نازیز مرده یه کی هاوسییان به هه له داوان دین و له ده وری شهوه په له خوی نه ئاپۆره ی ده به ستن و سه ریان لیک نریک ده که نه وه وه ده ست ده که ن به سمکۆلان و کلکان راده وه شینن، و ده ستده که ن به گابۆری. ده وه ده مه یدا، وه که ده لین، هه موو شتیکی به سووری خوی نی ده بینن. ده وکات و ساتانه دا لی نریکبوونه وه یان ترسناکه، چونکه خوی نیان دیوه، خوی ن به ری چاوی گرتوون، ته نانه ت ده ماره سو ره کانی چاوشیان دیاره — و شهوه خوی نه ی رژاوی شهه، خوی نی هه رچی بی، ئاده میزاد یا گیانله به ریکی دی، هیه چ جیاوازییه کی نییه ...

کاتی شهوه رۆژه هاتمه وه مالی و به سه رهاتی کارای فالچیم بۆ داده خانی باسکرد، له هه ژمه تان وشک بوو — هیباریکی به ده سه ته وه بوو، ده چوو له هه ساری ترشیاتی بی نی، گوئی: ((وای، زه لیل مرده)) و په نجه ی شاده ی هه روه که جار ان که سه رسام ده ما، بۆ لا لیوی برد و زۆر میه ره بانانه چاوی له مۆله ق وه ستان: ((په نا به خوا، له ده ست شهوه مله پوره مفته خۆرانه!)) و دوای تاویک، گیز و ویژ و تاسا و شهوه نده شی گوئ: ((زه لیل مردانه، هار بوینه، هار...)) بابه گه وره ش هاتبوو — و شهوه ی دیبووی. داده خان نه یده زانی چ بکا. تیما بوو. گوئی: ((جا تو خودا شه من چ بلیم! وه که ده لین شهوه یه ئاخری زه مان!)). دوایی هه روه که چۆن خۆی ده یگوت، دیار بوو که ئاخزه مان زۆر له وه و پێشته وه هاتوو. سه رگوزه شهوه ی سه رده می لاهه تییه ی شهوه ی پێشاندده

که ئەم جۆره رووداوانه يه کهم جار نین و له پيش ئەوهشدا زۆرشتی تری لهو بابەتانه قەوماون و روویانداوه. گێرپایهوه که جارێکیان بزنه کهیان و ندهبیت و دایکی دهینیرێ بەدوایدا بگهپرێ و بیدۆزیتتهوه. به پرسیارانی سهر لهدوو دهنی تا قولاغی له دهركی ماله كاك يه عقوبی دهبینیتتهوه —چهند مائیکي سهرووی مائی خۆیان- دادهخان به ناباوه ریهوه سهرده دهركی دهنی، ههر ئەو دهگاته دهركی ژنی کابراش له بهردهمی قوت دهبیتتهوه. ههر که دادهخان دهیهوی دەم لینگ کاتهوه، ژنه ههڵدهچی و دهلی: ((بزنا!)) وهك ئەو گیانله بهره له جیاتی کلکینک و دوو شاخان ههزاران کلک و شاخی لێ روواین. بهلام ئەو دهمه تهقی و چه نه دانه کاری خۆی دهکا: بزنه له ژورویوه، دهنگی دادهخانی دهیسی و ههروهك هاواری تیبهستی، باره ی لی ههڵدهستی: ((مه ئە ئە ئە!)) نیشه که قۆر دهبی... کاکه رهجهب عهلی کورپه نازداره کهشیان ههرخیرا بزنه ی بهسته زمان دهباته دیوی ژوروی و توند دهمی دهبهستی ((زه لیل مرده!)). دادهخان سهری پهنجهی خسته سهر روومه ته چرچ و لۆچاوییه کانی: ((بهلی کورپی خۆم! ههر لهو دهمییهوه تاخر زه مانه...)).

ئوتومبیلی ههزرتی ئەجهل کتوپر له سهری مهیدانی ئەبوعهلی دهکوژیتتهوه. ئیسماعیل خان که له لای دهسته راستی شوفیریه بوو، خۆی فریادهدا، ههزرتی ئەجهل سهرو رووی تیک دهترشی: ((کورپه هه ی ده بهنگ، ئەوه کهی تاگا له ئوتومبیل بوونه؟)) داوی تۆزیک بیرو میتشک هیئان و بردن: ((پیاوی قورمساغ!)) ئەوهی گوپی له شیوهی گوتنی ئەو وشهیه ببوو که له گهرووی موباره کییهوه ده په ریبوو لایان وادهبی که جیی هاتنه خوارێ شوفیری له دهووروبهری کیوی قافیوهیه. شوفیره که گوتبووی: ((ههزرتی ئەجهل، ئیدی ئەوه کوژاوه تهوه؛ گوناھی منیش نییه. مه کینه کهی خنکاوه)). و ههزرتی ئەجهل پریشکان داوی و شوفیره ی بهسته زمان وه بهر قامچییه کلکه گایه کهی ددها و هه موو شان و قۆل و پشت و پشته ملی دهکوژیتتهوه و هه ناسه ی لیده بری. له نازایه تییه مه کینه کهی توره نه ببوو که توانیبوو به بی مؤلهت و به ئاره زووی خۆی کوژا بووه — مه کینه، ئەو بهنده ی خودا، چ تیده گا؛ بهلکه لهوه توره ببوو که ئەو خه لکه رهش و رووته بین و روخساری موباره کی بینن و ئەو سامه ئەفسانه ییه ی رهنگی کال بیتتهوه و ئەو رهشه خه لکه سامیان لپی بشکی. ههروا به تاقیکردنهوه بۆی ده که وتبوو که ناسیاوه تی ئەگه ر بی ریزی شی به دواوه نه بی، که مته ر خه می به دواوه یه. هه ر نه بی گه ده و گیپال و ماسوولکه شل و پل و روخسار و پیلووه هه لامساوه کانی پیاوی له نزیکه وه ده بینن. شوفیره که

له ئوتومبیله که دابه زیبوو، ههروهك دهو جۆره کاتانه دا ده بی بکری، به دهسته راستی که وه ی فه رمانه که (سوکانی) گرتبوو و به شانی راست و دهستی چه پيشی لایه کی په نجه ره ی ئوتومبیله که ی پالده دا، و ئیسماعیل خانیش بهو هه موو شرو شالات و چه کمه و جلویه رگه یه وه ده گه ل پاسه وانی سه ری مهیدانی که وتبوونه پالئانی، تا به سه ره و خوار که یه کیدا شو رکه نه وه. خۆر تازه دههات له بلندا ییه کانی ئەلوه نده وه ئاوا ده بوو. دالانه هه وره کان ده به رابه ر سه رکه لی ئاوا بوونیدا پان رابووون و ههر ده تگوت ده ماده می سه ر له به یان ییه کی زووه... تاریکی تا دههات به سه ر شار و ((سهنگ شیر)) و که لاه ی ته لاری سولتانی ماده کانا و به سه ر گۆره بی نازه که ی بابه تاهیر و زنجه که ی بوعه لیدا ده کشا. ئەوانه هیچیان نه مابوون، به لام رۆژه که ههروهك خۆی مابوو و هه رئاوا ده بوو و هه لدههاته وه و ئەو چاوشار کیه ی ده گه ل شارو خه لکه که ی هه رگیز به کۆتا نه دههات؛ سه رداران، و قه شه و زۆرداران ی به کۆلیک نه فرینه وه و پیاوچا کانی به توتشه به ره ی پر ی به ختیار یه وه به پر ی ده کردن. ده گه ل ئەوه شدا که به سه ر هه ردووی ئەو لایه نانه دا، وهك يهك و به یه کسان یان لێ هه لدههات! به لام به لای هه زرتی ئەجهل و شاقه ل شو رده کانه وه که ئەوی (ئهجه لی) پی له بن شاقه لی خۆیان دهشاردنه وه و جو یبه و مه ندیلی نو یوه خۆیاده دن چ جای ئەوه ی که یه کسان نییه، به لکه گو مراه ی شه. به راستی نه ده بوو خۆر له هه موو کهس وه کو یهك هه لپی، باشه ئەگه ر وه کو یه کیان لێ هه لپی که واته جیاوازی نیوان ئەوان و ئەو ره شه خه لکه چییه.

راستت دهوی، ده بوا یه دوو خۆر هه بووا یه. هه قی وابوو ئەو خان و به گله ره ی چله ی زستانی ئاوی ته زبو ده خواته وه بیگوتبا یه ((ئه فسوس بو ئەو ئاوه سارده ی رهش و رووت ده یخۆ نه وه!)) هاتنی شه وی و کشانی سیبه ریش هه روا به خۆرا یی نه بوو... دیار بوو هه ربۆ یه بوو و جودی موباره کیان له چا و نه چن: یه کیك لهو ره شه خه لکه ناما قو ل ییه دیتنی یان بکات، ئەدی نه یان گوتوه کرمانج هه موو ره شه ولاغ ن... ئیدی خۆکاری ره شه ولاغانیش دیاره. کی ده زانی داخوا ئیستر په یزه نه یان نا. گا قۆچان داوی یان نا، سه گ ده گه زی یان نا. کاتیک ی به خۆت ده زانی کار له کار ترا زاوه.

شه قام و مهیدانی بوعه لی هه روا مۆنجه ی دههات له قوتایانی قوتاجانه و کتیب به بن ههنگلیوه، که له گۆره پانی فوتبۆلیتیوه به ره و مال ده بوونه وه. هه ردوو جۆگه له ئاوی

كەنارەكانى شەقامەكەش كە خۇيان لە بەفرەكەى چىاي ئەلۋەند دزىبۆۋە، و دەگەل ھەرزەكارەكاندا سرودى نازادىيان دەچرى و دەچوون خۇيان تىكەلاۋى پىسايى شارى كەن. ھەروا بەرپۆەش گۆرانىيان بۆ دار و درەخت و سەوزە و كىلگەكانى سەرە رىيانىيان دەچرى و مژدەى ھاتنى خۇيانىيان دەدانى و ھەر كە دەشگەيشتنەجى ئىدى ئەو سەرلەنۆى تەر و تازەو پارا و دەبوونەو... ھەموو جىيەك ھەر ھەراو بەزمە. گۆرانىيە شادەكان دەنگە كپ و بى ئاوازەكانىيان زىندوو كرەبوونەو. مندالان ھەروا دەستە دەستە دىن، و ھەر كۆمەلەى وەك ئەسپى پىش قەتارى تریقە و قاقای پىكەنىنى لاوەتبان دەھەوايدا دەزنگىتەو...

لەپر دەنگ و بەنگ نامىتى... ((وسس، ھەزرەتى ئەجەلە... ھەزرەتى ئەجەل!)) و سرتە سرت و چرپەچرى ترسانى سەرھەلدەدات و وەكو ھەموو بانگەشەيەكى دى، دەستوبرد ھەموو لایەكى دەگرىتەو و بلاو دەبىتەو.

ھەزرەتى ئەجەل دەشاریدا دانانىشى - شار يەككە لە زۆرىەى زۆرى قەلەمپرەوكانى ژىر دەسلەتتى وى. زۆرىەى كاتەكانى لە پادگانى لەشكریدا بەسەردەبا؛ لىرەش سەرراپەردەو دامودەزگا و- زىندانى- ھەيە، جا لە كۆيى نىيە؟ سەر و مال و ئابروو و ناموسى ھەمووانى لە بن دەستىيە. ئەدى ((تاران)) ھىمنى و ئاسايشى ئەم ناوچەيەى ھەموو لەوى دەوى؛ بۆيە لىپرسراو، و بۆ ئەجمادانى ئەو بەرپرسيارىتەشى دەبى نازاد و بالا دەست بى- و ديارە لەم لایەنە شەو، كەمايەسى نىيە، بەلكە زىادىشى ھەيە، ھەرەھا پارويكى نيوە جوراويشى لەمە بە ئىسماعىل خان بەخشيو. بەلام بە پىچەوانەى قسانەو كە دەگوتىن، چونكە بەرپرسيارە ديارە دەبى چارەنووسىكى زۆر دەردناكى ھەبى، يان دەبى. بەلام ھەرگىز نەشيبووە و ناشىبى بۆ خۇشى ئەو دەزانى، ئەو پەنجا سالىشە ھەروايە. ياسا؟ - ياساش ھەر خۇيەتى: ھەرچى بىەوى، چۆن ئارەزوو بكا. چا و گوپى لە ھەموو جىيەكى ھەن- تايبەتى و گشتى. ماوہيەك لەمەوپىش جووتە برايەكى مانگىك دە زىندانى توندكردن، بە بيانوى ئەو دەوى گوايە لە كۆرى مەى خۇزندا چاوى ھەوەسبازىيەيان دە پەيكەرى فەوزىيەى شائزەو بەرپو، و گوايە زەردەخەنەى ((مانادار))يشيان ھاتوونى. ديارە ھەزرەتى ئەجەلەش لەمەدا بى مەبەست نەبوونە، چونكە ئەو دوو لاو بەگوپىرەى ئەو ھەوالانەى گەيشتون لەوانەن كە ھەزرەتى ئەجەل مەبەستىانە: زەوى و زارى چاكيان ھەيە، بى ژن و مال و حالن، چۆن دەبى وا دەست بلاوين. لە

كاتىكا كە دامودەزگای ھەزرەتى ئەجەل ئەو ھەموو خەرجىيەى ھەيە. ھەر ئەو مانگەى پىشوووش دكتور يۇنانانىشى گرت. جوولەكە... جاسوسى بۆ رووسان دەگرد: نانى شاهەنشا دەخواو دروودى جوولەكانەى بۆ ستالىنى دەنئىرى! دوو مندالى چا و برۆ جوانىشى ھەبوون. ھەزرەتى ئەجەل لەو باوہردەدا بوو كە ئەوہش ھەر بى مەبەست نىيە: بۆيە چا و برۆيان جوانە تا چاكتر جاسوسىيە بكن و خەلكىش تىنەگەن كە جاسوسىيە بۆ رووسان دەكەن، و دەنا رووسىيەكى لادىيى و چا و برۆى واجوان! نا... دەبى ئەو دەى يەك لاكەمەو! و ھەزرەتى ئەجەل بەشى دووہى كارەكەى، ئەوہى راستىيى، وەك كارىكى لىكۆلئىنەو و پشكنىن و داھىتان، سەر دە دوونا و كەوتە شوئى. ئەو دوو ھەرزەكارە ماوہيەكى زۆر بۆ بەردانى بايان ويكەوتن- تا سەرەنجام ((تاوانبارى))يەكەى لەسەر لابرا. بەلام لىكۆلئىنەو و پشكنىن و بەدواداچوونەكانى ھەزرەتى ئەجەل دەگەل ئەو ھەرزەكارانەدا، بوو بنىشتە خۇشەكەى سەر زمانى ھەرچى كارەكەر و خزمەتكار و بەردەست و قەرەواشانە. دەيانگوت: ھەزرەت ئىسماعىل خانى راسپاردو، ئەم جارەيان كاميان زۆر لووس و پووس و خاوينترە، ئەويان يىنى؟ كەچى ھەزرەتى ئەجەل پر دەداتە ئىسماعىل خانى و لىي تەرە دەبى كە ((گوپلكە پىاو ئەدى ئەمن نەمگوت?...)) ئىسماعىل خان ھەرزى دەكا، قوربان سوئندەكە بە سەرى موبارەكتان ھەر دەلىتى ئاوينەيە ھىندە لووسە؛ ئەو تەنكە سىبەرەى كە وەبەر دىدەتان ھاتووە ئەو ئەگەر قىبول بەفرەموون وئىنەى سىبەرى رىشى ھەزرەتى ئەجەلە... خەلكەكە ھاتبوونە ھارىكارىيە. مەمەد عەلى رەزايشان دەنيو دابوو. لاويك بوو تازە دەگەيشتى، شازدە ھەقدە سالانە. كىيەكانى دەبن ھەنگلى راستىيەو نابوون و بە دەستەكەى دىكەشى پالى بە ئوتومبىلەكەو دەنا. راست بىووە و ھەلچوبوو - لە مەيدانى فوتبۆلئىو دەھاتەو. ھەزرەتى ئەجەل لەوپەرى تورپى و لووت بەرزىيەو، كە لەسەر كوشنى دواوہى ئوتومبىلەكە پالى دابووە، بە تىلەى چاوى دىتى. ھەر كە چاويشى پىكەوت كتوپر روخسارى موبارەكى وەك وئىنەى پۆلارۆيدى كامىرا گۆرا: ھەر بەوچۆرە بەلام زۆر لەوہ خىراتر، تارىكيە سەر روخسارى رەويەو و زەردەخەنىكى كە شىو و شوئىنەوارى لە ھىچ جىيەكى نەبوو وەدياركەوت، و بلاوېو و تا دەھاتىش رەنگ و تىنى گەرمىيەى زياتر دەبوو.

مەمەد عەلى غىرەتى وەبەر خۆى نابوو و ھاتبوو ئەولايەى كە ھەزرەتى ئەجەل لى دانىشتبوو... دەويست بە يەك سەرنجى خىرا روخسارى ھەزرەتى ئەجەل، و تاج و

ئەستىزەكانى سەرشانى و گەلا خورمايىبەكەى دەورى كالاڭكەى و ئەو دوو قىراجە رەشەى تەنېشتەكانى پانتۆلەكەى دەنئۆ ئوتومبىلەكەىدا بېنى و بۆ برادەر و مالاڭوھىيانى باس بىكات.

((ئىسماعىل خان!))

((بەندەى حەزرىتى ئەجەل!))

يەك تىلە چاوى بەسە. حەزرىتى ئەجەل روى لە ئىسماعىل خانى وەرەگىرئى و سەرىنكى محمدەلى دەكا. محمدەلىش كە ھەر ئاوا بەم شىۋەبە بەبى بانگ كردن. بانگ كراوھ ئىدى پال بە ئوتومبىلەكەى نانى، حەزرىتى ئەجەلىش لە دووركەوتتەوھى ئوتومبىلى رازى نەبوو- دەيوست ھەر دەنا و ئاپۇرەى خەلگەكەدا بېت! بەلام تازە ئوتومبىلەكەى دوور كەوتتەوھ، ئىسماعىل خان دە ئاماژەكە گەبىوھ، شوفىرەكە خۆ داوتتەوھ پىشت فەرمانەكە و سوپچەكە دەخاتەوھ ئوتومبىلەكەى و گىرەكە (دەندە) دەگۆرئى. ئوتومبىل وە پرتە پرت دەكەوتتەوھ. خەلگەكە بلاڭوھىيان لىكردوھ، ھەر تەنبا محمدەلى نەبى كە كەوتتە بەر دل و دىدەى حەزرىتەوھ، ماوھ.

((قوتايىت!))

((بەلى قوربان!))

لە قسە دەگەل كوردنى گەوراندا (قوربان) مان نەخوئىندوھ و ھەروا فېرى بووئىن.

((پۆلى چەندەمى!))

((پېنجەمى دواناۋەندى قوربان!))

ئەو شوفىرەكەش ئاگاي لىبە - ئوتومبىل ھەروا پرتە پرتەتەى.

قوربان دەفەرموئى: ((ئافەرىن! باوكت چ كارەىه!)) بە تىلە چاۋىكەوھ دەگەل ئىسماعىل خانى.

محمدەلى ئەلى دىشاد و شاد و شەنگول، رەنگىكى دىنى و رەنگىكى دەبا: لوتفەكى كەم نىبە- دوور نىبە بۆ تەواو كوردنى خوئىندى، بېنىرئىتە تارانئى- گەورە پىاوان ئەم جۆرە لوتفانەىان زۆر كوردوون.

ناو و ناويانگ و كاروپىشەى باوكى پىدەلئى، بەلام لەجىياتى ((بۆياغچى)) كەوش درووى پىدەلئى و بەسەر ئاماژە بۆ لايەكى مەيدانى دەكا، و شوئىن كارەكەى باوكى پىشاندەدا. بەو رەنگ ھىنان و بردنەشى، جوانىبە مندالائىبەكەى دوو چەندانى دىكە بۆوھ. بەو دەموچاۋە خرو خەپان و سىپىبە بەرچاۋەى و ئەو دوو چاۋە رەش و لووتە قەلەمىبەىوھ ئىدى... ھىشتا تال و سوئرى و خۆشى و ناخۆشىبە ژيانى نەچىشتوھ، قەلەمى بىر و خەيال و لىكدانەوھ خەتى دەنئۆچەوانئى نەكردوھ... .

((بۆ!))

دە شوفىرەوھ خورپىنە... و ئوتومبىل دوور دەكەوتتەوھ و حەزرىتى ئەجەل دىسانەوھ دەچىتتەوھ قەپىلك و دۆخى پرتس و سامى خۆبەوھ، بەشىۋەبەكى لى نىك بوونەوھ نەكرئى ھىشتا لە گىرەنەوھى چاۋىنك كەوتنى خۆى و حەزرىتى ئەجەل نەببۆوھ كە سەرباز و پاسەوان بەمالئى وەرەبىن و دەبىن - ((باۋەگىان)) يان لەپىشدا برد - باشە بۆ؟ ھىچ دىارنىبە.

محمدەلى بۆخۆى ھىچ نىگەرانىبەك و دلەراۋكەىبەكى نىبە؛ لەوھ دلئىبە كە حەزرىتى ئەجەل دەبەوئى ھەر لە ئىستاوھ بېنىرئىتە تارانئى- دەستوپىۋەندەكان فەرمانەكە بەپىچەوانەوھ تىگەبىشتوون! بەلام... بەلام سەرەنجامى كارەكە دەردەكەوئى كە ھەردووكىان ھەوالچىيان بۆ رووسان كوردوھ، ھەردووكىان زىندانىبە كونەرشىن، ھەردووكىان ھەلدەواسن و لە دارىان دەدەن. باجى گولبەھار و دوو زەغىفە و كورپىزگەبەك مانەوھ. ھەرچى بىر و لىكدانەوھ و خەيالئى دابى بوو ھەمووى فت، تىكراى ھىواۋ ئاۋات و ئومىد و حەزەكانى بە باچوون. ھەروا ھەفتەبەك پىش ئىستا بوو كە مەنچەل و قابىلەمەى بۆ- جىازى عالەبەى كرىن. عالەبە كچىكە تازە دەگاتئى، بەلام بە تەواۋى مانا جوان، ھىچ جىبەكى نىبە جى پەنچەى نەخش و نىگارى خوداى پىۋە نەبى، كەلگەت، سەروكەزىبە رەش، لىۋەكانى لىۋى خۋاى عىشق و جوانى و دەم غونچەگول، بەتايبەتەى ئەو جوانىبەشى ھەموو دە روخسارىدا بەرجەستە بووھ و كۆبۆتەوھ. كراسەكەى، ھەرچەندە كالىش بۆتەوھ، بەلام دەبەرويدا ھەر دلئى مندالئى شىرە خۆرەبە و بەسىنگ و بەرۆكى دايكىبەوھ نووساۋە. دامەنى تابلىئى كورت، چونكە دايكە بىنەواىبەكەى - ۋەك مندالئى بەناز پەروەردە- زۆر لەسەرخۆ، بەلام بە شادمانى و رووبەكى خۆشەوھ دەيلاۋاندەوھ. كەچى كچۆلەكە تا خوا حەزكا سەر زىندوۋ و زىتەلە ھەروەك لاختەدار بەرووى

شلك و تەرى يېڭەيشتووى خەلقى سالى. دەنگى تازە دەھات درزى سەردەمى لاوتىيە تى بىي و دەگەل ھەر وشەيە كيدا ھەزارەھا درز و تەراوكەى دەگىانت دەكرد. چاۋەكانى ھەردەمە رەنگىك بوون، دەگەل ھەر رەنگىكىدا ھەزاران رەنگى جۇراوجۇرى لىدەكەوتەو، كە ھەريەكەيان زمانى داستانىكە بۇخۇي، و ھەرچى بوونە ھەمووى لە يەك جىگا، و بەيەك دەنگ، و يەك سىمفونىيا دەگوترا، بەلام ئەركى ھەرە گەورەى ئەو سىمفونىيايە چاۋەكانى لى بەرپرسياربوون كە نەخش و جى گوتنەكەى دەناو نۆتەى مۇسقىقادا دىيارى بكا: خاوبوونەو و جەختكردن و گرژبوونەو، و بەرزى و نزمى داىبىنكردنى بەردەوامى پارچە مۇسقىقاكە: كە ئەوان وەك وتارىيىزى زەبردەست دەسات و كاتى خۇيدا مەحشەپىكى بەريا دەكات و نارامى و دلىيىي بۇ بىنەر و گوئىگر دەكاتە دىيارى و ھىورى دەكاتەو. بى ئىختىيار چاوت دەچاوى ھەلدەنگوئى و سەرنجت لە پەنايەكى ئەو چاوانەى ويدا بۇ پەنايەك دەگەرى: ئەو ھەموو گەرمى و نەرمى و ئەو ھەموو رەنگانەى كە يەك بەدواى يەكدا لىك دەتالين و گىژت دەكەن... ئەو ھەموو پاكىيە تىكەلاۋەى بە شتىكى دىكە بچوئىنى، كە ئەوئىش سەرنجام ھەر پاكىيە كە تەنيا دەتوانى ناوبىنى نازو نوز. بەلام نازو نوزىش نىيە، چونكە بەدەست خۇي نىيە- ھەروا لەخۇو شتىكى سروشتىيە؛ ھەربۇيەشە پاكە، و وەك تىشكى خۇرە تاوئى خۇيت تىپەلدەسوئ و تۇ خاوبوونەوئىكى سەير دەخۇتدا ھەستەدەكەيت و پىت خۇشە ھەروا بەم جۇرە چەندىن كاتژمىر و چەندىن سالان دەو پەنايەيدابى و نەيەيتەو دەرى و دەگەلدا ئاوتتە بى. بەلام كى دەلى پىت رازىيە. بەتايىتەى ئەگەر نىيازىكىشت دە دلى دابىت و لە چاۋەكانتەو سەركات. دەوبارەيدا بروسكەيەكى بەرەو دوا، سەرنجىكى سارد و سى، كە گرى خۇزگەكانت دامركىننەتەو. ھەر بە پەيردنى بەرەو ھەز و نارەزووانە، پۇژدەكتەرىكى كە لەو دىوى رەشىنەى چاۋىەو دىناۋەو شووشەى ئاۋىزەكە رووناك دەكاتەو، كتوپر دەكوژىتەو و ئەو پىلۋانەى مەستىيان پىۋە ديارە بەسەريەكدا دەكەونەو.

ھەر كە ((باۋەگىان)) لە ئىشى دەھاتەو ئەو خىرا مەسینە و دەستشۇرى دىنايە بەردەمى، تا بابە دەستىكى بەسەر و رووى خۇيدا بىنى و ماندووى وەحەسى. مەسینە و دەستشۇرى ئامادەكردوون و لە خوار ژوروى چاۋەپى بابىتەى و گوئىشى بۇ چىرۆكى ((كاكە)) ى ھەلخستوۋە كە سەربازو پاسەوانەكان بە مالى وەردەبن... حوسىن مندالە، ھەر سى چوار سالانە دەبى- مەلىحەش ھەر مندالە...

بابى ھەموو دەھان بوو. لە مالىش بايە كەس ھەستى پىنەدەكرد... ھەمىشە ھەروايە، ھەمىشەش ھەروا بى ھەست و خوست بوو. ھەرگىز ئىۋاران بەدەستى بەتالەو نەدەھاتەو، شتىكى ھەر پىبوو: شووتى، كالكە (گندۆرە)، ترى... بەلام ئىستا؟ ئىستا نە ئەو و نە كورى گەورەى مالى ھىچيان نىن...

ھەرچى خەون و خەيالەكانى داىبىش بوون ھەمووى رەوينەو، ھەروا ھەفتەيەك لەمەوپىش بوو تاكە گۇرەوى و چمكە لەچك و قۇرىيە شكاوى ھەموو ھەلپشتن و چوو مەنجل و قابلمەى بۇ جىيازى عاليەى كرىن.

ورده وردەش چاوى بەكچە دراوسى و كچانى چەند مال بەولادەترەوى مالىە خۇياندا دەگىرا و بەچاوى مشتەرىيەو لىي دەروانىن. ئەدى ئەو مەمەدەش وردە وردە قوتابخانەى تەواو دەكات و لە ((فەرمانگا)) يەك دادەمەزرى. ئى خۇ ژنىشى دەوئى؛ ئەو نەگومان و نەخەيالەش بوو. ماشەللا بەلا دورر. ھەر دەتگوت درەختى شمشادە ھەلچوۋە. دەست لەسەر ھەر كچىكى دانى، قونىيى بۇ لە عەردى دەخىشنى...

ئەو ئىستاش ئەو ھەموو خەون و خەيالانە، ئەوئەتا بە يەك مشتەكۆلەى لەبەريەك چوون! وەك بەنىو تارمايىاندا بىت و بچىت.

ئەوشەو دەگەل عاليەى چوونە پۇلىسخانەى. پاسەوانەكان، و ئەفسەرى ئىشكەر... ھەموو عاليەيان پىر بەچاوى دىت، ھەر بەچاوان رووتيان كرددەو، ھەموو لەشيان بەسەرنجان مالى - بەلام ھىچيان لەزارى نەھاتەدەرى. با بەگىلى خۇيان نەخەنە ناو ئەو گىژاۋەو: ((مندالتان وردە، خوا ھەلناگرى، خۇتان و مندالەكانتان بەدبەخت كەن!)).

بەيانى ئىسماعىل خان پەيدابوو، نەيگوت چ بوو و چ نەبوو و چۆنى زانىو و مالىيى چۆن دىوئەتەو... خوا راۋەستاوى كات. خوا بەپىي خۇي ناردبووى. بەئاشكرا نەيگوت چىيە، بەلام دياربوو شتىكە. ئەوانەى كە دەبوو بزنان دەيانزانى - دەيانزانى كە لە بنەچەدا ئىستوارى سوپايە، بەلام راستىيەكەى دەستى زۆر دەپۇشت و بە ھەموو شتىكى رادەگەيشت. لەبەر ئەوئەى خزمى ھەزرتەى ئەجەلە، ھەرەك بۇ خۇي دەيگوت لەداكپوۋە. سەرەپراى ئەوئەش ئەسكۆبى دىزەى ھەزرتەى ئەجەلەشە. ناو ناوە جلوبەرگى ئەفسەرانە و ئىستوارانە دە

بەردەكات: چەكمەى لە پىدەكا، دەمانچەى دەبەستى؟ سلاوى بۆ ئەفسەران ناك. ئەگەر سلاويان بۆ بكات ملكەچى و كەمايەسييه. لەسەفەر و پيشوازاياندا، دەگەل دەگەل، لە پيشەوہى ئوتومبىلى بە تەنىشت شوفىرىيەوہ دادەنىشى. بۆئەوہى تا ئەگەر خوانە خواستە بەلايەكى زەوى يا ناسمانى بۆ حەزرتى ئەجەل رىككەوت ئەو بىتتە قەلغان و سوپەر و پيشمەرگەى وى. بەلام راستىيەكەى ھەر ئەوہى، كە دەگەل حەزرتى ئەجەل بىيندى، تا ھەموو لايەك بزائىن چاو و گوئى و رازگرى و بىيە و ھەركاتى چوہ جىيەكى خەلگەكە، بەقسە و گفتى پيشينان ئەوہ ئەو بە كۆلك و پيشتييەوہ حەزرتى ئەجەل بۆ خۆى. روخسارىكى رەقەلە و درىژكۆلەى ھەيە، وەك ئەسپى سەر و كەللە درىژ؟ گوايە ئىستىوارى سوارە بوہ: بە لولاكى خوار و ئەوزمانە لالەيەوہ، واپىدەچى بىيەوئى لە ھەلس و كەوت و پىاوانى سوپايى نزيك بىتتەوہ. خەفيە ھەن دەنگوباس و ھەوالان دىنن، و ئەوہ ھەر ئەويشە كە ھەمووان تەتەلە و ساغ دەكاتەوہ، دە شارى گچكەدا –تەنات ناوہندى سوپاشدا– لولینەى خان ئاوى زۆر دەبا، ھەتا تىيەكى دەبگرى. ئەوہ سەلام و ئىكلام بەجىيى خۆى. لە ھەر مالىكىش –گەورە مالان–دا ئەوہ دەزگای تریاكەكەى ئەگەر بفرمووى حازر و ئامادەيە. خۆ ئەگەر بى بانگهشتيش بچتە مالان ئەوہ ديارە ((كارى)) ھەيە؛ كارەكەش ھەر ديارە، كارى حەزرتى ئەجەلە.

خۆشبەختانە بازەنى نارەزوو و داواكانى حەزرتى ئەجەل ديارە: نەغد و نەغدینە جا ھەرچىيەك بىت – ھەر لە ئەسپى چاكەوہ تا پارە و پولىكى كاش و قالى و قالىچەى باش؛ و سىكس – تەنيا نىرینە. بەلام ئىسماعىل خان سەرى پىوہ نىيە بۆ مېينەى و لە بەينى خۆماندا بى، ئاوى تىدا دەخواتەوہ. خۆ ھەر ئەوہندە يەككىشى ھەلنا ئىدى ئەوہ سەرى دە دوو دەنى و وەبەر پەسەندى گەورە پىاوان كەوتوہ – بۆ دەخشی و فەرمایشان دەدا كەوا چاكە – بۆ سەلماندى شا دۆستى و ولات پەرسىيە – ئەوہندە پارەيە پيشكەشى حەزرتى ئەجەل بكرى... ھەر بۆ ناوى بەريزانتان باشە... وچاكە فلان چەند رۆژتيكان لە مالى حەزرتى ئەجەلى خزمەتى بكات و ھىندىك كاران ئەنجامبدات و ماوہى لەوى وەمىنى (ھەرچەندە ئەو راسپاردەيە ئىستا، بە شىوہەكى دىكە گۆراوہ). (حەزرتى ئەجەل ئەو جوانوہ ئەسپەيان زۆر لا پەسەندە)) سەرورچاوى وا دەگەيەنى كە خۆزگە بە خۆتان كە جوانوہ ئەسپەكەتانيان لە لاپەسەندە، ئەو بەخت و شانسە روو لە ھەموو كەسكى ناك... حەزرتى ئەجەل بەو زووانە تەشرىف دەبەنەوہ

تارانى؛ فلان شازادە ئەسپى وا و واى داوا كەردوہ... كە بەرىكەوت ھەموو ئەو تايەتەندىيانەن كە لە جوانوہ ئەسپە بەسەندكراوہكەى ئىوہدايە.

زۆر خۆمانە و بەروويەكى زۆر خۆش و گەشەوہ ھات لەسەر بەستەكە نۆينەكانى نوستنى دانىشت و گوئى حوسىنى راكىشا و گفتى دايە كە رۆژتيكى دەبيات و سوارى ئەسپى دەكا. واى كە پىاويكى چاكە! عاليەشى دىت و وەبەر سەرنجانىدا؛ چاوەكانى دەمانگى سىنگ و بەرۆكىدا وىل بوون و بى ئىختيارىش كەوتە بەر تىشكى پىرۆژتيكەرەكانى چاوى – بەلام ئەو ھەلەى بۆ نەرخسا ئاراميان تىدا بگرىت. ھەر بۆ دلتياكردنەوہ و رىنمايە، بە دەنگ و رەنگى كەسكى كە زۆر دەمىك بى ئەو جۆرە كىشانەى بە نووكى پەنجەكانى تىك و لىك كەردنەوہ، بە دەنگىكى وا كە وىنە و شىوہى ئەو دەنگانە ھەر لە مەزاتخانەى مال فرۆشاندا ھەبى و بىبىسى، گوئى: ((ناى بابە... ھىندە ناراحت مەبن مە! روو وەرگىرانى ئەو پىاوە سادە و ساكارە شتىكى وانىيە!)) ئەو پىاوە سادە و ساكارەش حەزرتى ئەجەل بوو.

((باوہرتان بى، ئەو برايە... ئىوہ نايانسن...)) باجى گۆلبەھار بى ئىختيار بە دەنگىكى كەساسانەوہ گوئى: ((دەى كاكە، خىرا!)) ئىسماعىل خان گوئى: ((بەلى... خەرىك بووم ئەوہ دەگوت... روو وەرگىرانى ئەو پىاوەى ھەر ھىچ نىيە. ھەر وا بە يەك دوو وشەى لووس و پووس، و زمانىكى شىرن – دەبى ببوون – دەتوانن بىكەنە ئەلقە و لە پەنجە توتەى خۆتانى كەن!)) بە سەر روويەكى واوہ وەك ھىچى نەھىشتىتەوہ و سەودايەكەى يەك لا كەردىتەوہ و بلى: ((دەى سەلەواتىكى لىدەن و خىرى لى بىينن)) باجى گۆلبەھار چاوى لە مۆلەق وەستابوون و بى ئىختيار گوئى: ((ئاوا!)) ئىسماعىل خان گوئى: ((باالى! خواوہندىش ھەر بۆيەى زمان داوہتە بنىادەمى بەندەى خۆى تاكەسانى دىكەى پى ھىرکا... وانىيە؟ يەك پاكى و سادەيى لە چاوان دەبارى. باجى گۆلبەھار كە لەبەرى ئەوبەريوہ زۆر شەرمىونانە، تۆزىك لە خوارترەوہ دانىشتبوو لايەكى سەرىوشەكەى بە ددانى گرتبوو گوئى: ((وہللاھى بلىم چى، ئىوہ چاتر دەزانن)) ئىسماعىل خان گوئى: ((بەلى ئىدى، ھەر ھىندە بەسە... بۆ نمونە ئەو كچە خاتونە...)) ئامازەى بۆ عاليە كەرد... ((راستىيەكەى نەتان فەرموو ئەو كچە خاتونە ناوى چ بوو...؟)) دايى گوئى: ((عاليەى قەرەواشتان)) ئىسماعىل خان گوئى: ((خوا بىھىلى، خوشكى مەيە... بەلى، ھەر ھىندە بەسە ئەو عاليە خاتونە دوو سى رۆژان بچتە مەتبەخىيان و كارى بكەن، و

وہک دەشبینم کچۆلەیه کی به زیبک و چاپووک و دەست رەنگینیش بێت. چونکە وامدیتە بەرچاوان کیژیکی خاو و خلیچک و دەست و پێ سپی و ناو لەپ خەناوایتان بار نەهینابێ. هەر وراشە. چونکە کچی ئیمە ی هەژار و نەدار هەردەبێ گورج و گۆل و چوست و بەکاربن. تا هەر نەبێ بتوانن بەرە ی خۆیان لە ناوی دەرینن)) باجی گۆلبەهار گوتی: ((کاکە وای تێمەگەن- لە هەر پەنجەیه کییەوه سەد هونەر دەباری...)) و عالیە لەرووی خۆ بەکەم گرتنییەوه لایەکی لەچکە کە ی بەدەمیەوه گرت و زەردەیه کی هاتی. ئیسماعیل خان گوتی: ((دەزام، دیارە... بەلێ، هیندە بەسە کە کیژە خان... راستییە کە ی هەمدیس ناوە کە ییم لە بیرچۆوه...)) دایبی گوتی: ((عالیە قەرەواشتان)) ئیسماعیل خان دە درێژە ی قسە کانیدا گوتی: ((هیندە بەسە عالیە خان دوو سی رۆژان بچنە مەتبەخی مائە حەزرتی ئەجەلی کاری بکەن... ئەلبەتە داوای لیبوردن دەکەم، پەرژین بێ، چیشتکەر و کارەکەر و چاپەز و قەرەواشی هیندە لێن هەر مەپرسە، بەلام وایە ئیدی، ئەوانەش دلێان بەوه ی خۆشە کە ئەدی... شازادەن... دەلێی چی دلێان بەوه ی خۆشە کە یەکیک بچیت و پەرژین بێ لیتان و بلێ ئەری کەرتان بە چەندی... یا ئەو کورپژگەتان... راستی لە بیرم چۆوه، کورپژگە کە ناوی چ بوو؟ دایبی بە بۆچوونی خۆی کە کورپژگە کە ئەوه ی لەوێیە دەلێ: ((حوسینی خزمەتکارتان)). ئیسماعیل خان دەلێ: ((کام حوسینکە...)) عالیە پێکەنینی بە سادە و ساکارییە دایبی دێ- و پێدەکەنی، هەرچەندە دەنگی پێکەنینە کەشی قوت دایەوه، بەلام تەواوی ژییە ناسکەکانی سەرتاپای ئیسماعیل خانی هەژاند، کە تا ئیستا بۆخۆی پە ی بە هەبوونیان نەبردبوو. بەلام هەستیکرد گۆرا... مەلیحە دەلێ: ((ناوی محەمد عالیە، حوسین ناوی ئەو بچکۆلەیه یه)). دایە شلەژاوه؛ چ بکا؛ ئیدی خۆ هەر بەبیستنی ناوی محەمد عالیە ئەو خۆی لێ وندەبێ، ((ناه)) هەناسیکی هەلدەکیشی. ئیسماعیل خان هەر بەدوای قسە کاندای درێژە ی دەداتی: ((یا ئەوه ی حەمە عالیە خان چەند رۆژیکان بچن و سینییە قاوە لئییە یان لە بەردەمی دانین، یا چە کەکانی بۆ پاککەنەوه -ئیدی ئەوه دەتوانن؟!)) باجی گۆلبەهار دەلێ: ((بەلێ کاکە، ئاغاش فیری کردووه!)) ئیسماعیل خان دەلێ: ((باشە، ئیدی ئەوه چاتریش... باوەرتان بێ لە خۆی سادەتر هەرنییە - ئەو گەورانە دەلێم...)).

دوایی وەک ئەوه ی ئەو ریتماییه جۆرە زیادە رۆییەکی لە مافی ئەو خێزانەدا هینابیتە کایە، بەدەنگیکی نیوه فەرمییەوه درێژە ی دەداتی: ((دیارە بۆ خۆشتان باشتر دەزانن- وەک دەلێن،

هەرکەسە بۆخۆی ئیشی خۆی چاتر دەزانی- من هیچ مەبەستیکی تاییه تيم نییه... بێرەدا تێدەپەریم. گوتیان پێشها تییکی وای لێ رووداوان، گۆم بابچم و هیندیکیان دل دەمەوه. ئیدی پیاویش چەندی لە دەست بێت هەرچاکە)). دایبی بەدەنگیکی پەر لەتکاوه دەلێ: ((خوا دەست بە تەمەنتانەوه گری؟ خوا سیبەری ئیوه مان لەسەری کەم نەکا، خوا مندالە کانتان پێ بیلێ)).

ئیسماعیل خان زۆر خۆمانە پێدەکەنی، و دەلێ: ((زۆر سوپاس، خام، بەلام هیشتا هەر رەبەنم، هیشتا ژم نەهیناوه... ئای هە ی، ئیمە و ژن هینان... هەرچەندە وەک ئیستا فەرموتان گۆراوم... وەک بلێی وردە وردە خەریکم پیر دەم، بەبێ ئەوه ی بەخۆم بزاتم. ئینشاللا رۆژیکی دی بۆ خۆتان قۆلی لێهەلکەن و قەیرە کچیکی گوی رایەلم بۆ وەبیسن)). و سەیریکی عالیە ی دەکاتەوه و پێدەکەنی. مندالە کانیش هەموو هەر پێدەکەن. ((...بەلێ لە گالتەش دەرچی، دەمەوی ئەوه تان عەرزکەم کە وەک ئەوه ی من بیستومە تۆمەتە کەشیان زۆر قورسە- نابێ پشتگویی خەن... راستییە کە ی، چۆنە پرس و رایە کیش بەرێژدار زەینول عابیدین بکەین؟- هەم پیاوی خودایە و هەم حەزرتی ئەجەلیش باوەر و متمانە یان پیاوانە. بۆ خۆم زۆر جارم لەلای وی دیوه؛ بۆی بیارپتەوه و نزای بۆ بکا... ئەگەر بە چاکی زانی ئەوان ئەو کارەش بکەن.

دەبوون ها، من ئەوه تان بەبرایانە عەرز دەکەم...)) باجی گۆلبەهار دەلێ: ((خوا لە برایە تییە تان کەم نەکا... بۆ خاتری هەر پینچ ئیمان!)) هەر دەوشیلە و بیلەیدا ئیسماعیل خان حوسینی تاو دەداتی و لەسەر ئەژۆیه کانی خۆی دادەنی؛ دە شایییەکی نوویی دەدەستی دەنی، تا بەستەنی مۆتە ی پێبکری. ئیبی، ئەوه پارەیه کی زۆرە!...

دیارە سەودای گیان بەس نەبوو نۆرە ی سەودای لەشیشە... دەمیك بوو هاتبوو، باجی گۆلبەهار هۆشی لێنەبوو- زۆر لەمە و پێش... لەسەر دەمانتیکی دیرینه وه... لە کۆنەوه... بە کۆنی گیان و هەموو تەنتەنە و بەنبەنە کانیەوه... تێپەرین. عالیەش چوو مەتبەخی مائە حەزرتی ئەجەلی؛ ئەکبەراغا بەربوو، بەلام حەمە عالی سوسەیه کی نەبوو. وەک دەیانگوت جاسوسی راستە قینە هەر ئەو بووه و باییشی تێوه رداوه... بەلێ، ئەدی مندالی بنیرییه قوتابخانە ی لەوه ی چانزی لێدەرناچی... ئامادەیی - ئم! ئەوه بۆچوونی حاجی ئەحمەد ریش بابایە... نا... رووداوه کانیش هەروا سادە و ساکار نین! ئیسماعیل خان دوو سی جارانی لە زیندانی ئینفیرادی تاریکدا دیبوو؛ وەک ئەوه ی زۆر شتی دیکە ی پێوه زیاد کردبوون. دیسانەوه هەزار رەحمەت لە

بابی که گوتبوی گهوره چ گوناھیککی نییه. بۆ ئهوه راستهوخۆ له ژێر چاوه دێری حهزرتی ئهجهل خۆیدا بێت، گواستویهتییهوه قهراولخانه تاییهتییه کهی خۆی. عالییه ده لێ ده بیینی- به لām له دوورهوه. هه رباشه، سوپاس بۆ خوا، چا ک نییه ماوه، شوکرانهی خوای دهوی.

عالیه ههفتهی یهك دوو شهویکان دیتهوه مالمی؛ روخساری گرژ دیاره، به لām هیچیش نالمی، هیئنده نه بی که ئومیدهواره: یانی هه ر به لاینه کانی ئیسماعیل خان و چیشته که ره که دووبات ده کاتهوه...

ماله که سارد و سره، وه ک ناشی ئاو لێ پراوه، ئه که به راغا ناچیتته چایخانه- هه ر ناچیتته چ جییان. پیتشوتر شه وانه ده چوه لای ناشنا و روژنا و براده ره کانی و یه ک دوو دهستی دۆمینه ده کرد، و هه ر که ده شهاته وه ئیدی ئه وه باس هه ر باسی ئه وهی بوو که چۆن هه ردوو سه ره سییه کانی قفل کردوو و حه سه نه قه سابی چۆن وه گیر هیئاوه و چا و قلیانه کهی لێ بردۆته وه- و قاقا پیده که نی. ئیستا ده وره به ر هه مووی سارده: ساردییه په راویزه کانی ده وره به ری، ساردییه ده ری زۆر زیاتر کردوو: کی ئاماده یه ده گه ل یه کیکی تۆمه تبار به جاسوسییه رووسان، که تاهیش تاش کورپه کهی هه روا له قهراولخانهی تاییه تیدا به نده، هه ستی و دانیشی و ده گه لی تیکه ل بێت؟ باشه بۆچی ده گه ل تیکه ل بی؟ تا چ له سه به نی زووتر نییه ئه منیه بیت و بیگری؟ نا، ئه وه گیللییه، خۆ کوژییه. باشه پیکه وه چ بلین؟ خۆ له پیتشداش چیان نه بووه بیلین؛ رهنگه بلپی دراوسییه، و مافی دراوسییه تییه. باشه خه لکی چوزانن که خۆی و هه موو خیزانه که یان جاسوسییه ده که ن و ولاتی به بیگانان ده فروژن! ئه له به ته زۆر نه بوو بیستبوویان که بابیشی- بابی ئه که به راغا- دواي شوړشی به لشه ویکی گیلان گیراوه و هه ر ده زیندانیشدا مردوووه... به لām ئه وه ده می وه ک ئیستا نه بوو بێن و پیرسن داخوا ولاتی به چندی داوه و به کیی فروشتوووه. وایان زانیوه که هه ر ویستوویتی که ره ویته یه کی بۆ بۆیا غچه تییه بکری- له وه که ره ویته بلنده پیچکه دارانه: له پر زنجیره ی ژیا نی ئاسووده و ریکوپیککی له به ریه ک ده ترازی و ده پسی. ئه وه خۆشییه جارانی- به سه رده چی، وه ک ئه و رابوردوووه خۆشانه ی هه ر نه دیتن و تازه سه ره تاي کاری بی- هه رچه نده ئه و رابوردوووه هه ره وه ک خۆی، هه ر له به رچاوان بوو- به لām ببوو خه ون و خه یال و تازه زنجیره که پسابوو و خیزانه کهی کردبووه کهوی برابریه- هه رده گه ل محمه د

عه لیدا، که له جییه کی دوور و دهنه و تۆری زیندانیشدا بوو ده ژیا. ژیا نه که وای لێهاته وه که تازه به تازه سه ره تاي ده ست پی کردنه وتی بێته وه...

دواي ماوه یه ک هه وال هات که هه ردووکیان بر دوونه ناوه ندی پارێزگا... زۆری نه برد سه ر و سه کوتی ئیسماعیل خانی په یدا بۆوه: ئه مجاره یان به کۆلیک گله یی و گازانده و تانه و ته شه رانه وه و به کۆلیک مننه ت و ستایشی پی او چا کانه ی حه زرتی ئه جه له وه، ئه و کچه چا و له ده رونمه ک به حه رامه بی له به رچا وگرتنی ئه و هه موو شتانه، چوه به قسه ی سه ره نه نگیککی که بۆ هیئدی ک کاروباری نازه ربا یجان ده چی، هه ل خه له تا وه و ره دووی که وتوووه! زۆر به لاقرتییه که وه به ده نگیکی زۆر تو ره وه به لām زۆر شیوا وه ((تمم! چوه تا جه ناب سه ره نه نگ- ته ویش ئه و جه ناب سه ره نه نگ- راسپارده له لای سه ر له شکری نازه ربا یجان وه بۆ حه زرتی ئه جه ل بێنی- بۆکیش، بۆ ئه و که سه ی که له زه مانی ستارخانه وه سه ر له شکری نازه ربا یجان بووه. کاتی که ئه و حه زرتی به بی مه تاره ئاو مه شقی ده کرد... به لی، چوه راسپارده بۆ به ردانی برای بێنی!)).

و شه ی برای به شیوه یه کی هیئنده قیزه و نانه وه به سه ر زماندا هیئا که باجی گو له هه ر له تاوان ریسواییه عالییه هه ر له بیر چۆوه و تیکر ابو و روخساری ئه که به راغاش وه له رزه هات، ده تگوت پیستی مریشکییه و په رت لی هه لکی شاون وا گرژ و سوورو شین هه لگه رابوو.

چاوه رپیوو قۆلیان هه لکه ن و بچن کچه چا و له ده ره که یان له نازه ربا یجان پرا بێنه وه- مه زاخیشی گرنگ نییه- چونکه ئه وه کاریکی نا به چی و ناشایسته یه که مرۆڤه سکالای خۆی له ده ست حه زرتی ئه جه لی خۆی، بۆ حه زرتی ئه جه لیکی دی بیات؛ مرۆڤه له وه ی خۆی هه لی و بچی به یه کیکی دییه وه نووسی! ئه وه راست نییه که...!

* * *

خوو و خدهو نهریت و ئەزموونەکانی ژیانیش سەد هیندەدی دی کارەکان خراپتر دەکەن و کۆمەڵ بەقورپیدا دەبن.

روخسارە خڕوپر هەلچوووەکەى محمد عەلیشى تا هینشتا هەر لەبەرچاوان بوو، ئەو جارەى کە گرتیان پێش ئەوێ بەگاتەو مالى ئەوان بە مالى وەر دەبن و دەیبەن، ئەو رۆژەش گوتیان شتیکی وانیه... هیندیك پرسیارانى لێدەكەن و دیتەوه. شیوهی هاتن و بردنەکەى ئەم جارەشیان دەگەڵ ئەوێ جاری هەوێلی چەند پینکدەچوون: ئەکبەرەراغا پێی وانەبوو شتیکی ئەوتۆیە، بۆیە هیچ ختورەیهکی بەلێدا نەهات، تەنانەت داواى ئەوێ نەکرد کە رییى بدەن بچیتەوه مالى و ئاگاداریان کاتەوه. باشە بچیتەوه بلێ چی؟ بۆخۆی دیتەوه؛ کە بەریشبوو و هاتەوه لەجیاتى ئەوێ بچیتەوه چایخانەو لەوێ دەگەڵ برادەرەکانیدا بکەوتەوه گەنجەفان یەكسەر دیتەوه مالى...

کاتی کە وەرپێکەوتن کابرایەکی وەرگەش شان بەشانی پاسەوانەکان کەوتە ریه. بەلام ئەو وەرکو ئاگای لە هیچ نەبێ؛ هەر تەنیا ریبوارپیکە و کەوتۆتە ناو و ان و هەروا رەگەڵ کەوتوو. جارجارە دەگەڵە وى ئەکبەرەراغا - جەفەنگیشی لێدەدان، و ئەویش - وەرگە - بێ ئاگایانە زەردەیهکی بۆ دەکرد... بەلام ویشدەچوو ((کارەکە)) هەروا ئاسان و چوگەڵە نەبێ - چونکە پاسەوانەکان بەشیوهیهکی دیکەیان دەنێوهخۆ گرتبوو: پاسەوانیک لەپشتەوه، کە هەر پێوهی نوسابوو و دەگەڵی دەپۆی. ئەوێ پێشەوهش بەردەوام ئاورى لێدەدایەوه.

کابرای وەرگە جگەرەیهکی راداشت. ئەکبەرەراغا گوتی: ((زۆر سوپاس... دەکاریان ناهینم)). کابرای وەرگە گوتی: ((ئارەزووی خۆتە - فەرمايشیکی دیکە، تۆ دەکاریان ناهینى بەندە دەکاریان دینم، هەهههه!)) ئەوێ بەگالتهیهکەوه گوت، بەلام زۆر تال، وەك کۆلێکیان مەتەلەك تێگرتی. ئەکبەرەراغا زەردەیهکی بۆ کرد. مەتەلەکەکەى - ئەگەر مەتەلەك بووبی - بەسەرخۆی نەهینا... پیاویکی خۆش روو بوو: لەوانەشە هەر بە خەیاڵیشیدا نەهاتیبی مەتەلەکان باوی. زەردەخەنەى هەر بەلێوانەوه بوو، وەك ئەوێ بلێ ((هەى قوماربازا!)) پیاویکی وەرگەبوو، دەموچاویکی پانکەلە، زەردباو. چاو گەوره و مات، وەك چاری ماسییه، سیمیل باپر، لووت گەوره و مووی سەرى ماش و برنج، کە بۆ داوای داھینابوو. نیوچەوانی وەك نیوچەوانی بەرگدروو پەرە بە سالدچوووەکان، پر چرچ و لۆچ و خەت خەتاوی. دەنگی وەك لە بنی زگپرا

(۵)

ئەکبەرەراغا هەرگیز بە خەونیش گیران و ئەمنیه و پۆلیسخانە و ئەو شتانەى بە خەیاڵدا نەهاتبوو. راستە جاری واهەبوو دەشاریدا دەبوو دەنگۆ کە فلانە کەسیان گرتوو یا فیسارە کەسیان دەزیندانیدا کوشتوو یا فلانە گەوره لە پەنجەرەى پۆلیسخانەپرا خۆی هەلداشتوو و هەلآتوو. بەلام ئەوانە شتیك بوون کە بە هیچ جۆریك پەپوئەندی بەو و بەوانى وەك ویهوه نەبوو. ئەو هەر تەنیا نان و ئاویکی وەگیر کەوتبا بەسى بوو. بەوی چی فلانەکەس گیراوه یا نەگیراوه. با وایان نەکردبا یە بگيرين؟ گوی وشک بە قونى کەسەوه نانسى - تا شتیكت لى رووندا خۆ ((دەولت)) لە خۆرا شیت نەبوو. پیاو دەبێ بۆ خۆی شیت نەبێ و دەولتەى شیت نەکا. یا کى دەلی زۆر جارن هەر پر و پاگەندە نییه - خۆ خەلکی خوا سەلامەتیان کا. دەنکە نیسکیکی دەکەنە کیۆیک... ئەو (ئەکبەرەراغا) هەرگیز نەدەچوو ناو ئەو گۆنگەلانەوه؛ تا ئیستا کەسیك بە دووربینیش لەو جییا نیدا نەدیوه... ئەکبەرەراغا گوناهى نەبوو. ئەو دەرد و پەتایە گشتی و ئیقلیم گیربوو. هەرکەسە و بۆخۆی دەیتوانى رووداوەکان تاقیکاتەوه - کە ئەوێ لە توانای هیچ تاکە کەسیکدانیه. ئەگەر بریارە هەر کەسە و بۆخۆی هەموو رووداوەکان تاقیکاتەوه، ئەوه مێژوو لە جیگای خۆی دەچەقی و رادەوهستی. بەلام تاقیکردنەوهی گرووپیش هەروەتر، وەك دەلێن هەر درەختیك بۆخۆی دەبێ خۆشى بەهار و تەزووی پایز و رۆژانی باوئوران و گەردەلوولان تاقیکاتەوه، و هەرکانیهك دەبێ بۆخۆی بەناو چینهکانی زەویدا تێپەرێ و رى و رێچکەیهکی تاییهتی بپری تا ببیتە سەرچاوه. ئەوه بەخت و ناوچەوان و ئیقبالى زۆردارانە کە چاکە و خراپە و جوانی و کریتی پیکەوه دەستیان دە دەستی یەکتە ناو. دەوانا ویدا تەنیا چەند کەسیکن کە دەولتەتیا لە پشتهو دەبنە پیاوی رۆژی، ئەوانەش ئەو کەسانەن کە هەر بۆ خۆیان هەلیان قۆستۆتەوه و بە ناو تاقیکردنەواندا تێپەرپون. ئەمە سەرەرای ئەوێ کە زۆر جارن دەولت توشی نوشوستی و چورتمان دەبێ، هەندى کەس وەك کوارگی ناوختە لە عەردى هەلدهتۆقن و سەرى جلهوى دەرگن و خەلکی بەدواى خۆیاندا لاری دەکەن و چۆنیان بوى وادەپۆن، و خۆ نەبوونی فەرهنگی سیاسی و کۆمەلایهتی و نەبوونی

بیت. ده گهله هه موو ئەمانەشدا زۆر قۆشمەبوو- رهگی ملی شوپربوونەوه. بئێ ئیختیار گوتی: ((نەخێر بەگیانی ئیوه! ده کاریان ناهێنم... ئەگەر وابام دەمگوت- خو عەیب نییه)).

پیاوه ورگنە که گوتی: ((دەزائەم! دەزائەم!)) ههروا بە دەم خەنینهوه، و بە دەنگیکی مانادارهوه، که پری بئێ باوهری بوو؛ وهك ئەوهی بلی: ((بۆ خۆت کهری!)).

ئە کبەر اغاش بئێ ئیختیار زەردەدیەکی کرد. تووشی چ ناسیایوئیکان نەبوو، هه چەندە یهك دوو کەشیش ئاورپان دایهوه و ههروا سه ریبیی سه رنجیکیان دانئ. هه رجارێک ئەگەر که سێک ئاورپی لیدابانهوه و سه رنجیکێ دابانایه ئەوا کابرای ورگنە تۆزێکی خو دوورتر ده گرت و سه ری به رده دایهوه، یا وای خو پێشاندەدا که ئەو ده گهله ئەو کو مەله و گرووپەدا نییه و خو ی له گیلێیه دەدا. گه یشتنه پۆلیس خانە- ریبیه که زۆر له به راییه مه یدانیه نەبوو. پاسه وانی به رده رکێ ئیکلامی کیشاو ده رگای کردهوه. له پڕ رهنگ و رواژا و روخساری کابرای ورگنە گۆرا، و سه رۆکانه ده رکهوت. به دالانه کیندا رۆیشتن. گلۆپی دالانه کی دایسا. هه رکه گه یشتنی پیاوه ورگنە له دوو پاسه وانه کانی راخوپی و گوتی: ((هه رلیزه ده بی، ده گهله که سه نادوی- تیگه یشتن؟)).

پاسه وانه کان جووته پێیان لیکدان و گوتیان: ((به سه رچاو، جه ناب ره ییس)) و ئە کبەر اغا تۆزێکی خو توند و تۆل کردهوه. ویستی شتیک بلی، به لام نه یوانی. چ بلی؟ هیچ کاتی بی ری گرتنی به میتشیکیدا نه هاتبوو تا هه ر نه بی به لای که موه کاتی که ده گیری چ بلی یا چ بکات یا بی ره وه بکاتهوه داخوا خه یال و راسته قینه تا چەند ده گهله یه کدا تیکده که نه وه، ده بی وهك ئەو بی ری لیکرودتوه هینده ترسناک بئێ! هیشتاش نه یده زانی که به راستی گیراوه- ئی باشه له به رچی؟ بۆ؟ خو هیچی نه کردوه... ها؟ محمه مد عه لی؟... تۆ بلی بی ریزی به رامبه ر چه زه رتی ئە جهل نواندبێ؟... نا، ئە گه ر وابایه هه ر ئە وه ده می له پال دانی ئوتومبیله که وه نه ده هاته وه مالتی. بی ری بۆ هیچ نه ده جوو، وهك خه ونی بی نی، که ئە ئاوا روو به پیاوی له دیواری که ن و دوو که سه ئەم لاو لای بگرن... نه وهك بقه ومی؟ ده گهله ئە وانه شدا ده مولیوی وشک بیوون، ورده ورده هه ستیده کرد ناتوانی چیدی روو به دیوارییه وه راوه ستی و خو راگری. به تیله چاویکی سه یریکی دالانه که ی کرد. که سی لینه بوو؛ پاسه وانه که ی به ر ده رکی لایه کی ده رکه که ی پیوه دابوو و زۆر به خا و خلیچکی و ماندوو هتیبیه وه راوه ستابوو؛ ئانی شکی

له سه رچی فانو سه که دادابوو و تفهنگه که شی به ده سه ته که ی دییه وه گرتبوو. له ژووری ته نیشتیه ده نگه ده نگیک ده هاته گوئ- ده نگیکێ ماندوو. رهنگی ده رگا که شینیکی کال بوو؛ سه رتا پای په له په له و گه پربوو. له دالانه که ی سه رپرا ته په ی پی ده هات. کو تایی دالانه که پلیکانه ی به که رپوو چان بوو، که رپوو چی سوا و رووشا و قو لئاوی، و چرایه که به ته لیکی باریکه له وه هه لئاسرابوو.

پیاوه ورگنە که بانگی کرد: ((بیهینه ژووری!)).

چوو، ژووریک و میژیکێ ته خته ی سپی ساده بوو، په له په لاوی و پیس، به ته نیشت په نجه ره یه کی روو به خو ر هه لاتیوه....

((چت ده گیرفانی دایه ده ریان بی نه!)).

بئێ ئیختیار ده سه ته کللیک و چوار پینج قران خورده ی ده رینان و ده بنی به رکی نانه وه. پاسه وانه که هات و گیرفانی کراس و شه روا له که ی پشکنین. دوو قۆپچه و ده سه ته سه رپکی پیسیشی ده به رکی دا بوون. پاسه وانه هه مووی هه لپشتنه سه رمیژی. پیاوه ورگنە که گوتی: ((مامه تۆ که ری یا خو ت که ر ده که ی؟)) ئە کبەر اغا تینه گه بی. ((کاتی پی ت ده لێن چت پییه ده ری بی نه مانای ئە وه یه وهك پیاوان ده ری بی نه!)) پیلانو و گۆره وییه کانیشی هه موو گه ران. تازه بۆی ده رکه وتبوو که نابی پرسی بۆ وا ده که ن، یا چی کردوه، یا نارەزاییه پێشان بدا... رهنگه ناوی نارەزاییه هه ر نه شیستی. زه رده خه نه یه کی تالی هاتی. پیاوه ورگنە که چاوی لکه که ی وهك زانایانی هه لگرت و ده چاوی کرد. قه له مه که ی تاو دایه، نووکی قه له مه که ی ده شووشه ی مه ره که بی هه لکیشا، و بئێ چەند و چوون پرسی:

((ناوت؟)).

ئە کبەر اغا سه یریکی کرد؛ پیی وابوو کابرا ده گه له خو ی ده لی.

((ده گه له تۆمه، مامه! ناوت؟)).

ئەكبەرغا بەچاۋىكى سوورھەلگەپراۋە، بە ئاستەمىكى خۇ بەرەو پېشى نوشتاندهۋە و دەۋ دەمەيدا كە بەھەرچوار قامكى دەستە راستىيى تاماژەي بۇ سەرسىنگى خۇي دەكرد گوتى: ((ناوى من؟)).

پىاۋە وركنە كە گوتى: ((مامە، تۆ بۇ خۇت گىل دەكەي؟ باشە لە تۆ زياتر كەسى دى لە ژورىيە؟)).

ئەكبەرغا ھەروا ئاورپىكى دواۋەي داپەۋە — پاسەوانە كە رۇبىبوو.

((گوتم ناوت؟)).

((ئەكبەرى نۆكەرتان)).

پىاۋە وركنە كە نووسى: ((ئەكبەر)) و زۆر بە كاۋە خۇشەۋە دەگەل نوسىنە كەدا سەرى بە لايە كىدا لار كردهۋە و ەك مندالتيكى ئىملاي بكا دووبارەي كردهۋە ((ئە — ك — بەر!)).

((ناوى باوكت؟)).

((كەربەلايى مەجموود)).

پىاۋە وركنە كە قەلئە مەكەي دە شوشەي مەرەكە بە كە ھەلكىشاىەۋە و نووسى: ((مەح — موو — د)) و دووبارەي كردهۋە و ئەۋ موۋەي بەنوكى قەلئە مەكەۋە نووسابوو لىي كردهۋە.

((ناوى خىزانىتان؟)).

((رەزايى)).

پىاۋە وركنە كە نووسى ((رە — زا — يى)) و دوايەش ((ژمارەي ناسنامەتان؟)).

((ۋەللاھى...)).

پىاۋە وركنە كە نووسى، و دووبارەشى كردهۋە: ((نا — زا — نى!)).

((شويىنى لە داىكبوون؟)).

((ساۋە)).

((سا — و — ە)).

((مىژۋوى لە داىكبوون؟)).

((ۋەللاھى...)).

((نا — زا — نى)).

((شويىنى دانىشتن؟)).

ئەكبەرغا ئەۋيشى گوت و جەناب رەيىس ھەروەكو نووسىنە كانى خۇي بەھەمان شىۋەي نووسى.

((ژنت ھەيە يا رەبەنى؟)).

((!...)).

پىاۋە وركنە كە ئەبلەق ما: ((ئەۋ گالتە بازىيەت لەچىيە... ژن و مندالت ھەس يان نا... ھەس بىژە ھەس...)).

((ھەيسمان)).

((ھەي — سىا — ن)) و ئىنجا: ((باشە — ناوى مندالئە كان؟)).

((مەمەد ەلى نۆكەرتان...)).

((بەسە)) و نووسى ((مە — مە — د — ە — لى)) و دىسانەۋە.

((كارتان؟)).

((پىنەدۆز)).

((پى — نە — دۆ — ز)).

((سەۋادتان ھەس)).

((كوپرە سەۋادىك)).

((سه - ره - تا - بی)).

((زمانی بیگانان دهزانی؟)).

ته کبه راغا بی ئیختیار، و بی باوه پانه، پیکه نی. به لآم گرژ و مؤنی جه ناب ره بیس پیکه نینه که ی ره وانه ده. پیاوه ورگنه که به مرچ و مؤنییه وه گوتی: ((له گه ل تومه مامه! نا یان نا؟)).

((وه لآ بلیم چی!)).

((هرچی هیهه بیللی. دهزانی بللی دهزام. نازانی بللی نازام)).

ته کبه راغا گوتی: ((نازام)).

((ته وهش هیهه. ته گهر بزانی و بلینی نازام ته وه خوینی خوت له سه ری خوت؛ و تو باللی خوت به ملی خوت...)).

((وه لآ جه ناب ره بیس... باشه له کوئی بزاتم؟... تازه به که لگی چی من دیت؟)).

((ئیستا دهزانی یان نازانی؟)).

((عهرزم کرد نازام)).

پیاوه ورگنه که قه لآمه که ی ده مه ره که بی نایه وه و نووسی: ((نازانی)) و دووباره ی کرده وه ((نا - زا - نی)). و هندی پرسیاری دیکه ی وه که ده گه لآ کیتی ((په یه ندی)) هیهه، و هاموشوی ده گه لآ کیهه، و لهو جوژه پرسیارانه ی کرد. دوايه بانگی کرد ((حوسین زاده!)). پاسه وانه که ی هوه لآ هات، و جووته پیتی توند له عهردی دان. جه ناب ره بیس بی ته وه ی سهیری کات. نووسینه که ی دایه دهستی و گوتی ((ژماره - ۳ سی - به بی چاوپیکه وتن)) و حوسین زاده گوتی: ((پیشم که وه، مامه!)).

مامه که و ته رییه. له ژوره که هاتنه درئی. هر له جیتی یه که م جار بیان راگته وه - هم مدیس روو له دیواری. پاسه وانه که ی دی رویی. و دواي چهنده دقاییکان ده گه لآ سه ریاسه وانیکه ی هاته وه که تابلوی که ی نیوه که وانه ی به زنجیری که وه ده ملیدا بوو. پییان ده گوت سه ریاسه وان

قاسمی. هرسیکیان پیکه وه که وتنه هه لینگدانی. و به لای پلیکانه کاندای چوونه هه ساری پشته وه. ئیره ساختمانیکی یه که نه زمه ی چوکه لآ سی درگا بوو: یانی سی ژور. سه ریاسه وان قاسمی ماوه یه که به قفلا نه وه خه ریگ بوو تا یه کیتی لهو درگایانه ی ژماره (۳) سی به سه ره وه بوو کرده وه. درگا که ی والا کرد، گلویه که ی هه لکرد و به ته کبه راغای گوت: ((بچو تی! هرکاتیکش ئیشی سه راویت بوو له درکی ده)). دوايه به بی ده نگ و به نگ درگا که ی داخسته وه و کلومیدا، و رویی... پاسه وانیکه ی له بهر درکی به جیهیشتبوو.

ژوریکه ی گل و خولای ده گه ل مافوریکه ی پیس و پوخل و دوو په توی سه ریازی. ته کبه راغا هه ره که فیروو پیلآ وه کانی داکه نندن، و له سه رچوکان له سه ر مافوره که ی دانیشته. تازه ی وه بیر هاتبووه که ده بوايه بی پرسبایه و بیکردبایه ته گیرمه و کیشه و هه راو هوریا. ئاخو... ته رهفتاره ده گه ل ناژه لانیشتا وانا کری. به لآم وه که ته وه ی میشکی کاری نه کا، وه که ته وه ی هیزیک هاتبی و ده سلات و ئیختیاری لی زهوت کردبی. ههستی به خه تهر به ترس نه ده کرد. شتیکی سروشتییه که مرؤف له پیشدا خه تهر و ری و شوینی خه تهر بزانی و دواي به رگریه بکا. کاتی که خه تهر دیار نییه و شوینه واریشی ونه، میشک تیده مینی؟ ترس کاتیکه ی وه خو ده که وی... که شوینه واریکه ی دیار بی جا نه وده می چاره ی ئاسانه. به لآم کاتیکه که ته وانه نادیارن شتیکی زور سروشتییه که میشک به هه موو لایه کیدا په رت و په ریشتان و ئالوز ده بی و وه که میشه که رانه ی نیو ژوریکه ی هر خو بیر و به ویدا ده دا... له بی ئیشیان ماندووبوو. هر بو ره زایه تییه دللی خوی له درکیتیدا. پاسه وانه که په لکه ی سه رکونی درگا که ی لادا و گوتی: ((چییه؟)).

((سه رئاو...)).

ته وه ی باش بوو، پاسه وانه که ی دناسی. هه رنه بی ده جاریکان - به لکه زیاتریش - پوتین و چه کمه و زنگالی قایشی بو بویاغ کردوه. پاسه وانه که بی گویدانه وی په لکه ی سه رکونی درگا که ی پیوه دایه وه و فیتویکی لیدا - دواي چهنده دقاییکان سه ریاسه وان قاسمی هات. دیسانه وه ماوه یه که ده گه ل قفله کان خه ریگ بووه. و سه ره نجام درگا که ی کرده وه، گوتی: ((چییه مامه، ده لیتی چیشتی هه لوچکه ت خواردوه؟)) لهو قسه پرا وه بیری هاته وه که (پیاو ناب)

به چيشتى هه لۆچكهى باوهركات و خو شل كات) تهكبه راغا زهردهيهكى هاتى له دهنكى سهه پاسهوانه كه شرا دياربوو، كه هيچ مه به ستىكى لهو قسه يه دا نيهه .

ئاودهسته كه له لايه كى هه ساريوه بوو: مه سينه يه كى بى ئاو وشكا و. مه سينه كى له جوگه له كى ته نيشت ئاوده ستيوه پر كرد... كه ميكي ده پاسهوانه كيوه رووانى، بهو نيازى ئاوريكى ناسياوه تيبه لى بهدى بكا، به لام نه بوو. هه رچهنده بو خو شى زورى هه ولدا كه چى كابرا هه به سه رخوى نه هينا: واى سهير ده كرد كه گوايه هه ر ناياناسى. شه ويش دوو جارى له ده ركيدا و دوو جاران چوه سه راوى و هه ردوو جارانى گوئى ليبوو كه ((خواردنى چيشتى هه لۆچكهى، جىي متمانه ي نيهه!)).

قامكى هه ردوو دهسته كانى ده پشته سه ريه وه وه رينابوون و پالى وه ديواريه وه دابوو و چاوه كانى بريوونه قولايى بير و خه ياله په رته كانى ته وه پى ژوره تاريكه كه يه وه. هه رواشه، كاتى كه مرؤف به لايه كى به سه ردى بيه وى و نه يه وى ده بير و خه يالان راده چى؛ ده يه وى سه ره په تىكى تهو به لايه ي وه ده ستكه وى: چ بووه، و چ روويداوه، بو روويدا؟ به سه ر هاته كانى پيش تهو به لايه تاوتوو ده كات و تا له رى تهوانه وه سه ره په تىكى ون هه لكاته وه؛ به لام به لاي وييه وه هه موو تهو شتانه ي كه سروشت و ژيان به مرؤقيان به خشيبوو تا دهو جوژه كاتانه، ده هاناي بين به لاي وييه وه (تهكبه راغا) شتىكى وانهبوون، و هه رچهنديشى ده كرد هيچى واى وه ده ست نه ده كه وت. ((ههسته با جيه كه ت بو راخه م)) تهو دهنكى باجى گولبه هارى خيزانى بوو كه تهو لهو چاله وه هينايه وه نيو ژوروى مالىوه و وه ئاگاي هينايه وه. هه ناسىكى هه لكيشا (ئا هه) له ليوارى چالى بيره وه ريه كانى دوور كه وته وه - مرده خه نديه كى به سه ر ليتوانه وه مه يى بوو؛ دهنكى چيشتى هه لۆچكهى نه خواردوى ده گوئيدا هه روا وهك خو ي بوو. هه ستا. و سالدانه سالدانه چوه هه سارى.

* * *

(٦)

((ئاگات لى نيهه ((كه لايى)) چ خانه هه مه دانيهه كى هيناوه، پياو هه ر هه زده كا دانيشى و تيراميينى - له ته ماشا كردن ي تير نايى!)) تهو قسه ي عه به ورچيه كه ده گهل كورى پوره هنيه و براى پوره كه وى پيك هه لوه ستابوون و باسيان ده كرد و پيده كه نين. تهو منيش له قه راغ رووبارى، له سه رگيا و گوئى دانيشتوم و كرمه سوورى به قولايه چوكه له كه مه وه ده كه م و خه ريكى ماسى گرتيم. ((تهو تهختى ده موچاويه تى، هه ر ده لى مانگه... ناويشى قه مه ره كچكه يه هه ر كه چاوت ويده كه وى ئاوت به لالغاواندا ديه خوارى!)) و دووباره پر به ده مى هاوار ده كاته وه ((... دوكانى هه مووانى تهخت كردوه... ئاى كه به دمزه به مشتري زوره! ديئيم سى كاتزميرى تهواو سه ره گرت. تهو هى چوه پالى هاتنه ده ره وى نيهه... خو خوانه خواسته پارهى پى بى ئيدى واوه يلا - تهو هه رده بى چاوه روان بى و تفى قوتنده يه وه)) عه به ورچه كورتيكى به خو وه بوو، به قه د پياويك - پياويكى كه ته. ده يانگو دايكى به مندالى به به زى ورچى هيلكه و رزن بو كردوه بزيه وا پانوپر بووه! هه ربزيه ش بو پيان ده گوت عه به ورچه .

ديويك بوو بو خو ي. كه ده گهل - هه مه بله - ي بابى به ريه دا ده ريشت سى چوار قولانج له وى بلنتر و سى چوار بست له وى پانكه له تر بوو. بابى له چاو ويدا ده تگوت جوجه له يه. كه پيكه وه ده بوون كور و بابت لى تيكده چوون. پولى چواره م بوو. هه موو كه س ده يزانى كه هاموشوى خانه كانى لاي كه لايى ده كات. ده يانگوت سوزه نه كيشيه تى؛ بو خو شى شانازى به وه وه ده كرد كه سوزه نه كى گرتوه و هه ربزيه ش گه لاوگهل ده روى تا خه لكى بزنان سوزه نه كيه تى.

تهو ژنه ي كه ده يگوت كه لايى تازه ي هيناوه - ييست روژ مانگيك پيش ئيستا؛ به سوارى فورديك هاتوه. هاتنى ((فورد)) يكى بو شاروچكه كى مه رووداويك نه بوو هه روا زوو له

بیرکری: کینو و گهرده نهی خان، هەر راست ده تگوت دیواره و لووتی به ناسمانیوه ناوه و هه لچووه، خو جاده و ری و بانیکیش نه بوو، نه وهی هه شبوو هەر نه و ریبه بوو که رووسه کان له شه ری جیهانیدا رایانکی شتابوو. سهره پای نه وهش ئوتومبیله که یاتاگی - که نیمه نه مانده زانی چیه - سووتابوو. هه رچهنده نیمه چ ناسه واریکی سوتانییمان پیوه نه ده دیت. که چی شوفییره که ی که لایی وه ک دایک مردان هۆره هۆر ده گریا، تا چوون قاله دهم خواریان هینا. هەر له سه ر قسه ی ویش همه گیزه هات. ده ته وای نه و کات و ساتانه شدا نیمه ی مندا ل - ته نانه ت گه وره کانیش - بستیک له فۆرده ی وه دوور نه ده که وتینه وه و به جیمان نه ده هیشت. قاله دهم خوار ده یگوت گوايه چهنده وه ختان له فۆرکه خانه ی به غدايه ((فیتته)) بووه، همه گیزه ته نه که چی گه ره کئی بوو. ئیدی هه رچۆنیک بوو دوا ی دوو سی رۆژان دهنه و نه و په ری خو شی و شادی نیمه ی مندالاندا ئوتومبیله یان وه گه ر خسته وه. تاخر نیمه شی لی سوودمه نندبووین: رامانده کرد و له دواوه خو مان پی هه لده واسی و سوار ده بووین - قاله دهم خوار به خو ی و شه ویلاکی خوار و چه وریه وه تابلی شتیکی عاجباتی بوو! به له خو رازیبوون و پۆزلیدانیکه وه له ته نیشت شوفییره وه پالی به کوشنه که دا - هه و ره ک بو خو ی ئوتومبیله که ی دروست کرد بی! نه دی همه گیزه به خو و نه و درلینگ و شه روا له کون کونه و نه و لاقه شه له یه وه چۆن سوار بوو، هه ر مه پرسه ...

نه و شه وه کاتی قسه کانی عه به ورچه م گێرانه وه و گوتم یه ک له و خانمانه ی که که ره لایی تازه ی هیناون همه دانیه، دایی لیج و لیوی پیکدادان. هه رکاتی بی ری نه ولای کرد بایه وه لیج و لیوی تیک دهنان. نه و شه وهش هه و ره ک خوی جارانی شه کری شکانده وه: ((باشه چ ده بی نه گه ر نامه یه کی بو مه شه دی که ری بنووسی؟ هه ردوو وشه ... نه وه خوايه، به لکه ئی هه وال و باسیکی لابی... به لکه نه وه خوايه بو خاتری نه با عه بدوللا و به ره که تی وی به ره له لدا بو بی... له وان یه کیش...)).

به لام چاو سوور کرد نه وه ی باه گیانی زمانی له کلله وه برد. به لام خو داییش له وی که متر نه بوو؛ بیهینا بایه ناخوشیه که سی ده و ره ست نه ده هات. گوئی: ((هه روا یه ک دوو وشه خراپی چیه، نه عه یبه و نه شوو ری... ته نیا هه ردوو وشه! هه ر نه بی خزم و که سه، پینه ی شانیه.

نه تو بینووسه، به لکه خوا و راستان وه لامینکی بیته وه... تاخر دیقم کرد، جه رگم بوو به خوین - تاکه ی؟)).

باه گیان له دین ده رچوو. گوئی: ((ژنه که، من نه وه چهنده جارن به تو بلیم - چهنده جار!؟ چهنده جارن بلیم من بویمه خو ون و گوژ به گوژ کردوه تا بو مه شه دی که ری نه نووسم - بنووسم چی؟ بنووسم که چه که م... لا ئیلا هه ئیلله لالا... شه یتان به له عنه ت بی! به سه ژنه که، وازیته با هینده ی دی کافر نه بم! نه گه ر نه ولیاو پیارچاک پیت و فه ریکیان هه بایه هه ر نه وه مه ی کاریکیان ده کرد. تازه پیت و فه ریان به چ که لکی من دی - نه و پیت و فه ره با هه ر پیروزی خو یان بی... به سه با چیدی کفران نه که م... با هینده ی دی له دین ده ر نه چم! نه سه ته غه یرو لالا، خودایه تو به!)).

نه وه چهنده مین جار بوو. دایی وه ک خوی هه موو جاریککی روو گرژ بکات و ده ستبکاته وه به فینگه فینگی گریان و روو وه رگێرانی له باه گیانی، و نیمه ش ده و نیوهیدا وه ک دوو بیچووه کوتری سل و کیوی ده ستمان کرده وه به دزه روانینی - له باه گیانه وه بو دایی و له داییه وه را بو باوه گیان - له نیشانیکی نیشتنه وه ی نه و گه ر ده لوول و تو ف و زریانیه ده گه راین؛ و جار جاره ش به ئانیشکان و ره ده گه راینه یه ک - زیاتر من - و نه و جا ورته ورت و فسکه فسک و دوايه ش نووستن...

((خانمه کان)) ییش وه ک سه رۆک فه رمانگه و نه فسه ره کان، پینا وه کانیا ن ده هینانه لای باه گیان. باه گیان ده ستویرد کاره کانی ده کردن و ساف و لووس پاره که ی و ره ده گرت و جاری واشبوو دوو سی قسه شی ده گه لدا ده کردن؛ هه رگیز سه ریشی نه وی نه ده کرد. وه ک حاجی سه عدوللا و نه وانیدی نه بوو. حاجی سه عدوللا قه تی ته ماشای خانمه کان نه ده کرد. هه رکاتی په یدا بان نه و ((وان یکاد)) هی ده چوارچیوه ی گرتبوو به پیش چاوی خو یه وه ده گرت. جاری وابوو خانمه کان سه ریان ده کرده سه ری: ده چوون و ((وان یکاد)) که یان له پیش لاده برد، و قاقا پیده که نین.

رۆژیکیان حاجی عه ولای ده باغ هه ر راست دوا ی رۆینی خانمه کان گه یشته به ردوکانی. هه ر ده وه مه یدا باه گیان ده ستی ده گه ر فانی را کرد و قرانیکی ده رینا دایه من و گوئی بچم نان و ماستی بکرم و بیبه مه وه مائی. حاجی عه ولا که ریشه تو پینه که ی ده خه نه ده گرت و یه کپارچه ده سه کانی سوور بوون - گوئی: ((مه شه دی...)) هه ر له و رۆژه وه که هاتبووین باه گیانیا ن هه ر

به مه شه دی بانگ ده کرد. لیره شیعه کانیان هەر به مه شه دی و که به لایی بانگ ده هیشتن- جا هەر وشه یه کی دیکه یان به زاری خۆشبايه، یا ئی وا هه بوو بۆ خۆی ده یگوت چۆنی بانگ کهن؛ خۆشبه ختانه هەر له رۆژی هه وه لێوه به به گیانیان به مه شه دی بانگ کرد. ((... ئه رێ مه شه دی، ئه تۆ پارهی حه لال نه کرده خه رج ده که ی؟ دیاره ئه و پارهی ده شهیده ی به مه هه رله وه یه!)).

بانه گیان ده ستی له درێوشه کاریبه راگرت و به واقیکی و په وه ته ماشایه کی کردی. هەر به و واقه و په وه گوتی: ((حه لال؟! حاجیاغا، له شیر ی به ر مه مکی داکیش حه لالتره. ئه دی ئه وه به چاری خۆتانی نابینن هەر له سبه یینی زووه وه تا شه وی درێوشه کاریبه ده که م و مشتته ی لیده ده م؟)).

حاجی عه ولا گوتی: به لێ... وایه راست ده فه رموی، به لām هه رده بایه حه لالشی که یه وه)) و که سه رسامیبه بانه گیانیشی ئاوادیت درێژه ی دایه ((شتیکی وانیه، هه رتمه نه ی قرانیکی لیده ده ی و به و جووله کانه ی ده گۆرپه وه)).

بانه گیان گوتی: ((کاکه حاجی، بۆ من چه ندم وه گیر ده که وی تا هه رتمه نه ی قرانیکی لێ داشکیتم- تا به گفتم و فه رمایشتی ئیوه حه لال بیت؟ باشه، کی ده لێ ئه و جووه هه ره مان ئه و پارهی یه بۆ دراوسیبه که می حه لال کردوه له ویم ناداتی... خۆ که س ده ستی به کلکیوه نه گرتوون.

حاجی عه ولا گوتی: ((من باره شه رعیبه که ی ده لیم. ئه گه ر جووه ش کاریکی وابکا، خۆ ئۆباله که ی به ملی تۆ نابێ- تۆ ئه رکی شه رعی خۆتت به جی هیئاوه و ئۆباله که ی به ملی ویه)).

بانه گیان سه ریکی بادا- به قسه ی خۆی هەر راست وه زه یینه ل عابیدی نی. به لām له وه به دووه هه رکاتی ئه گه ر سه ر و سه ودا و حیسانیکی ده گه ل حاجی عه ولا ئی هه بایه که پاره و پولیکی بداتی له ((گیرفانه که ی دیکه ی)) ده ردینا، و ده یدایه و به وه ئۆباله که ی ده شوشته وه!...

((بانه)) شوینیکی بوو هەر راست ده تگوت له جیبه کی زۆر دووره ده ستی میژوووه به جیماوه و میژوو رۆیوه و جا به هه ر هۆیه که وه بووه ئه و ماوه ته وه، یا ئاگای له رۆینی کاروانی میژووئی نه بووه، یا ئه گه ر ئاگاشی لیبووبی پیتی رانه گه یوه و ده گه لێ ده رنه چوووه و هه روا ورده ورده

له نگه ری رۆینی خۆی تیکنه داوه. یا هه ر نه رۆیشتووه. هه روه ک خۆی له سه ر که لتوو ر و داب و ده ستور و خده و نه ریتی باب و باپیران ماپۆوه. دوایین نه ته وه کانی ئاریایی نه ژاد کاتی- وه ک ده لێن- له باشووری روسیاوه هاتن هه ریبه که به گویره ی خولق و خو و حه ز و ئاره زوووه کانی خۆی، لیره و له وی بارگه و بنه یان خست: هه ندیکیان کانیای داوین چیا کانیان که وته به ر دللی و له وی مانه وه، هه ندیکیان تا ئه و سه ری دنیا یه رۆیشتن، تا رۆژئاوایه، خاکه به پییت و فه رو زه نویر و سه وز و هه وا سازگاره کان، و هه ندیکیشیان وه ک ره سه نی باب و باپیرانی مه له نزیك خۆیبه لینه کان نه بزوتن...

ژیان راوه ستا بوو، بی هه ست و چرپه و بی جموجۆل بوو- به لām نه مر دبوو. ده گه ل ئه و هه موو گوشار و کۆل و باره گرانانه ی سه رشانیشی هه ر رایده کیشا و غه می نه بوو. ئه لبه ته که سانیکیش هه بوون غه مبار و غه محۆر- که میش نه بوون- به لām هه موو له هه مووش نا. کوپه لا و هه بوون، و به هه بوونی وانیش زه رده خه نه و قاقای پیکه نینی هه رگیز نه ده برا...

له لای سه ره وه ی خۆره له لاتی شاری، کۆنه قه لاتیکی میری، له سه ر ته پۆلکیکی، شاری کر دبووه دووبه ش و لیککی جو دا کر دبووه، میری به بی لیک ترازانی خه لکی ناتوانی میرایه تی و ده ولته مدهاری بکات. قه لاته که ئیستا ببوو سه ربازخانه. په نجا هه نگاو له چۆمیوه ئه وه سنووری لای سه ره وه ی شاریبوو، هه ره که دوو فه رمانه وه - دوو رابه ر- پیکه وه، له نیوان کۆمه لیک گونا هباری په شیمان و تاوانبار کراو به مه رگ که وتبوونه ری. یه کیکیان راست روو به باشوور، ئه ویدی به لای باشووری خۆره له لاتدا، له سه ر لیبوی ته پۆلکه که ی- تاوانباره کان کشا بوونه وه دوایه و رییان چۆل کر دبوو. فه رمانه وه ی دووه می مائی مه ی به لای به شی خۆرئاوای ته پۆلکه که وه نوساندبوو و به شی سه ره وه بوو، کوچه و کۆلته ی لیژ و پر چال و چۆلی پر له پاشه رۆکی مالاتی که هه موو رۆژی هه ر لێ زیاد ده بوو و به رده و امیش دوو که لێ سوتانی لێ هه لده ستا، ده ستی پیده کرد و به مائی مه لا حوسینی دوایی ده هات که کۆتایی به شی باشووری خۆره له لاتی ته پۆلکه که بوو.

سه رگوفکه که ده سپیکی ری چونه مائی که لایی ره جه بی بوو، که له به شی سه ره وه ی رۆژه لاتی قه لاتیوه بوو. به تاقی ته نی، چه ند بنه داریک و باریکه جۆیه کی ئاری. پاشماوه ی گه ره کی سه عاده ت ئاوا یه بوو. مائی مه له داوینسی خۆرئاوای ته پۆلکه که وه له په نایه کی

سەرگوفكىتوھ بوو. شەپۆل و زەمانىك نەبوو كە خەلكى بتوانن دەگەلى دەرچن يا وەدواكەون- ھەر دەتگوت زەمانە لەپېش مېژووھە لەجىي خۆى چەقىوھ و راوھستاوھ. تەنيا شەپۆلى گۆرانى نەبى، كە زەمانىك بوو ھەر كەسىك لەولارا دەھاتوھ جلوبەگىكى سەير و سەمەرە و پىلاوئىكى عەنتىكەى دەگەلە خۆى دىنايەوھ. ئەوھ نىشانەى ئەوھبوو كە لە شوئىتىكى دىكەى سەر ئەم گۆى زەبىيە ((مۆدە)) يەك داكەوتوھ، كە ھىشتا نەگەيوھتە ئىرە- و ھەركاتى كە شتىكى وا دەبوو ئەودەمى ھەستىاندەكرد و بەويان دەزانى كە بىجگە لە خۆشيان مرۆقى دىكەش ھەن. بەلام كە ئەو شتانەيان بۆ روون دەبوو دەيانزانى، ئەودەمى غەم دايدەگرتن و ھەراسان دەبوون- وەك ئەوھى تەنيايان لا باشت و پەسەندتر بى. جارىكيان كورى پەخشدارى دوو چەرخىەكى ھىتا كە خەلكى پىيان دەگوت ئەسپە ناسىنە، ھەموو سست بوون، لەوھى كە ناوا بەو شىوھىە لەسەر دوو پىچكان دەروا و ناشكەوى، و لەوھش سەرسام بوون كە خەلكى لە شوئىنانى دى چەند بىكار و بى ئىشن- ئىدى ئەوشتانە لەسەرسامى و سەرسوپھىنان و تىرپامان بەولواوھ ھىچى دىكەيان بەدراوھ نەبوو... كۆلانەكان ھەر ئەو كۆلانە كۆنە دىرپانەبوون- كۆلانئىش نەبوون؛ ھەروا سەربەرەو خوار كە يەك بوون و ھىچى دى. ئەوھى لەولارا دەھات زنجىكى قوت دەكردەوھ. جارى وا ھەبوو ئەو زنجانە سەرچەقى رىيەيان دەگرت و جارى واشبوو دوور لە رىيە خۆيان بەسىنگى تەپۆلكەكىنە دەنوساند و لەوييان دروستدەكردن. لای خۆرھەلاتى تەپۆلكەكەوھ ((كۆنە بانە)) بوو كە گەرەكى سەرەوھى شارى بوو و دەكەوتە خوار تەپۆلكەكەوھ. تەپۆلكەكەش بۆخۆى ئەوھ گۆرستان بوو؛ ئەوھ شەقام ھىچ كە ھەر نەبوو، ھەموو شوئىتىك ھەر خۆلە پەتە و قور و چلپاو بوو، تا رۆژىكيان كتوپر سەرباز پىوھربوون، و ئەو كۆختە و زنجانەيان ھەموو تىك و پىكدا. وەك ((زەمانە)) وەختى ھاتبى... بەلام نا، ھىشتا دوور بوو؛ چونكە ھىشتاش تا چىشتەنگاوى خەلكى ھەر دەخویدا بوون و تازە دەھات مېزەرەكانيان بەسەر دەموچاوى خۆياندا ھەلدەكىشا و چىشتە خەويان دەكردنەوھ - دەيانگوت سوننەتە - بەو شىوھىە زەمان بەدەست سوننەتپوھى پەلە قازەبوو.

رووى مالىيە مە، رىك بەرامبەر دەروازەى دامو دەزگای كەلایى رەجەبى بوو، ھەركاتى خانەكان ھاتبانايە شارى بە بەردەمى دەركى مەدا تىدەپەرىن: مىلى كۆلانئىيان دەگرت و دەچوون تا دەگەيشتنە پەنا مالىيە مەلا ھەسەنى و لەوئوھ، بە كۆلانە تەنگەبەرەكاندا، لە بەرامبەر مەزگەوتى گەرەوھە سەريان دەردىنايەوھ، كە دوكانەكەى بابەگىيانئىش رىك بەرامبەر بەوى بوو.

جگە لەو خانمانە ھىچ ئافرەتتىك بەجلى مۆدە و پىلاوى بەرزەوھ نەدەھاتە دەر و بازاران. خانەكان بە سفورى و سەروپرچى كورت و رووتەوھ دەھاتنەدەرى و دەگەرپان. ئەلبەتە پرچى ھەموانىش ھەر كورت نەبوو. بەراست پرچى كورت چۆن بوو؟ ھەروا بەدەم رىوھش؛ دەدان، و پىدەكەن، و بەم جۆرەش زۆرجاران دەكەوتنە بەر پلار و قىزويىز و تانە و تەشەرى تىكپراى رەشە خەلكەكە. رۆژى دواى قسەكانى عەبە و رچە بوو كە ئەو (خانم)ەم دىت: دەمى نوئىزى عەسرى- لىرە دەمى نوئىزان نەبوایە، كەس نەپدەزانى كات چ وەختە. مەگەر كاك صالح يا حاجى سەعدوللات دىبايە، يا ھەر بەتايەتى چوبابى و قىروسىيات لە خۆت كەردبايە و لىت پرسىيان سەعات چەندە. لە ترسى ئەوھى نا كە پىت نەلئىن، زۆرىشان پىخۆش بوو، بەقسەى ئىمەى مندالان، بۆ خۆيان بەدواى مشتەرىياندا دەگەرپان. بەلام بۆ چىت پرسىبايە؟ ھەر تەنيا بۆ گەنجەفان، دەنا ھىچى دى و ئىمەش ئەو جەفەنگانەمان دەكردن: كاك سالىح يا حاجى سەعدوللا كە يەكى دوو كلىلەى چوكەلەيان بە زنجىرى سەعاتەكانەوھ ھاتبوونە خواری، زنجىرەكەيان دەگرت و سەعاتەكەيان رادەكىشا و لەبەر باخەلئىيان دىنايە دەرى. سەعاتى ((ئەبو داغمە)) بوو. سى قەپاغ، ھەر بۆ زىاتر پاراستنىش قايشىكيان بۆ كەردبوو كىف و بەرگىكى مەخمەرى سەوزىشان بۆ درويبوو... كاك سالىح يا حاجى سەعدوللا سەعاتەكەى لە كىفى دەردىنا، زۆر لەسەر خۆ؛ بە قامكى گەرەى دەستە راستى قورمىشەكەى پال پىوھدەنا تا، سەر قەپاغەكەى بلىد دەبوو. ئەودەمى سەعاتەكەى بە گۆيىوھ دەنا و دەيگوت: ((دوو سەعاتى ماوھ بۆ سەر دەستەى)) يا ((سى سەعات چارەك كەمى لەسەر دەستەى لاداوھ)) كە ئەوھ بۆ ئىمەى مندالان و تەنانەت بۆ گەرەكانىش مەتەلئىك بوو، ھەرچەندە وامان خۆ پىشان دەدا كە ھەر ئەوھمان دەوى و ھەر ئەوھى كە ((يەك چارەك كەم)) لەسەر دەستەوھ زۆرباشە و لەوھش باشت نابى و دەستمان دەكرد بە پىكەنىنى. يا راستە و راست دەيگوت: ((قورمىشم نەكردوھ و نوستوھ)) و دىسانەوھ سەعاتەكەى بەگۆيىوھ دەنايەوھ، رایدەوھشاند، ئىنجا قەپاغەكەى پشتمەوھى بەسەرە نىنۆكى دەكردەوھ و بە يەكىنە لە كلىلە چوكەلەكان سەعاتەكەى كۆك (قورمىش) دەكردەوھ و ھەلى دەستاندەوھ و ئەوجا سەيرىكى ئاسمان و خۆرە تاوى دەكرد- ئەگەر خۆر بە دەروھە بايە- دەنا ھەر سەيركردنى دەوروبەرى بەس بوو- و بەكلىلەكەى دى و ھەر لە پشتمەوھ سەعاتەكەى جووت (مىقات) دەكردەوھ...

له لای بابه گیانه وه له سهر که ره ویتته که دانیشتبوم، و سهیری دوکانه کانی نه و بهریم ده کرد، که مەم بە که لاشوشه کانی نیو گیرفانییم ده کرد. رۆژانه که مەم هەر سەر له بهیانی وەرگرتبوو، هاتبووم بای بالی خۆم بدهم، یا ئەگەر شتیک هەبێ ببه مەوه مالتی - که کتوپر خانمەکان پەیدا بوون. هەر که هاتن بابە گیان سەری بلند کرد... چواربوون، خانمە تازە که شیان دەگەڵ بوو: له پێشهوهی هەمووان بوو. دووی دیشی له پشتهوه بوون؛ یه گیان خەریکی دەزوی غەرغەرە کرینی بوو له کورپی حاجی سهعدوللای - دیاربوو به سەر جامخانە شتەکاندا چە مابوو و سەریشی کردبوو سەر کورپی حاجی. تازە که یان بەرەو لای دوکانی بابە گیانییه وه خشی - جووتە پیتاویکی به دسته وه بوو.

هەر که باوه گیان گوپی له تهق و تۆقی پیتاوه کانی بوو سەری بلند کرد و سەرنجە کانیان گەینه یهک، دیتیم وهک جندوو که یان به دەموچاویدا هەلپەژیبی رەنگیان تیکچوو، و هەردووکیان له جیبی خۆیان وشک بوون و سپی هەلگەران.

... بابە گیان هەروا وهک خۆی بوو... خانمی تازە هەروەک ریبی لی گۆرابی یان هەلەیه کی زۆر گەوهی کردی، له سهراژنه ی پیتی سوپایه وه به شله ژاویه وه وه دوور که وته وه... خانمە کانی دی له پرمە ی پیکه نینییاندا، و کردیانه هەرا.

((هە ی خاکی دنیا مان به سەری! مەشه دی خۆ کچەت نیوه گیان کرد!!.. چاومان روون، هەر تۆ مابووی، تۆش؟!... قەمەر... قەمەر...!!)) ناوی خانمی تازە قەمەر بوو ((قەمەر، وەرە، وەرە مەترسە، مەشه دی سهودا سەرت بوو، مەترسە، ناتگەزی!!)) باوه گیان ناراحت بوو؛ چاوی سور هەلگەران، رەنگی رەش داگەرا، تاخر له پێش دەر و داروسییان جوان نەبوو تاوا ی بیسن. کاتی خانمەکان بابە گیانیان ناوا دیت لیاندا و رۆشتن. قەمەر خانم له بەر دوکانی کورپی حاجی سهعدوللای پشت له دوکانی بابە گیانییه وه راوستانبوو من دەو دەمهیدا هاتبوومه بەر دوکانی. یه کێک له خانمەکان بە دەم پیکه نینیه وه وه دووی کهوت. گویم لیبوو زۆر به سپایی گوتی: ((نا... پیتاویکی دیم هیناوه... کاره کهم لی هەلەشایه وه... دەبی سەرله نوێ ئەو هەموو ریبیه ی بکوتمه وه!!)) و دە قوچه که و دەزوی غەرغەرە کانه وه رامان. جوان بوون... بابە گیان هەموو دەستی خوین بوو؛ درپوشه قامکی هەلدریبوو؛ دهنکه ئاره قە ی سەر هەنیای، که تازە دهات

هەلۆرن، دانیشتبوو؛ گەردەنی سوورو پر چرچ و لۆچ و ماندووشی شه لالی ئاره قە ی بسوو... هەواش گەرم بوو.

لهو رۆژه وه ئیدی نەمدیته وه ده گەڵ خانمەکاندا بیته وه بازاری، یا بی پەچه و چارشیی بیت: هەروەک فەرەنگ خانمی به تەنی دهات، و چارشیییشی ده گرتە وه... زۆر به که میش دهات... تا ئەوه ندە ی وه بیرم بی له یهک دوو جارن به ولاره تر نه هاته وه. به پێچه وانە ی خانمە کانی دیکه وه که به بەر ده رکی مه دا تیدە په رین، ئەو ریبه که ی ده گۆزی و به بەر ده می مالتی پوره فاتیما ده رۆیی نیمه چوو بوینه سەر جیبی، من و مه لیحه و دایی پیکه وه دنوستین. بابە گیان ئەو رۆژه درەنگتر هاته وه؛ هەر له ئیوارپوه لچ و لیوی پیکدادا بوون و گرژ و مۆن بوو، دایی ده یزانی له سه رپییە و هەر دەستی بدیه ی ده تهقی، هەربۆیه هیچی نه گوت. به پێچه وانە وه دهو جوړه سات و وه ختانه دا که بابە گیان غەم دا یده گرت ئەو زۆر میهره بان و هیور و ئارامتر ده بوو ده گەلیدا. من تا ئیستاش سەرم له کاره کانی دایی هەر دەر نه کرد: بۆ خۆی هەر هەلی لی هەلکه وتبایه ئەوه گریانە که ی له بن برۆیان بوو و فرمیسکی ده هاتنه خواری، به لام هەرکاتی من یا مه لیحه - زیاتر من - بگریه ین ئەو خیرا ژیر ده بیته وه، و فرمیسکه کانی راده وه ستن. هەرکاتی بابە گیانی غەم و گیر گرفت و تیگرایویسه کی هەبایه هینده ی به گەرمی و خۆشه ویستی و میهره بانیه وه ده واند هەر مه پرسه... بەر ده وام دهور و خولی ده دا - بهو له شه داته پیوه شیه وه. ئەو شه وه بابە گیان ده می له هیچ نه دا. گوتی سەری دیشی. داییش له یهک دوو پاروانی زیاتر نه چوو سەرزاری.

مه لیحه نوستبوو خەونی حەوت پاشایانی ده دیت؛ من هەروەک خوی هەموو ده میم، په تووم ده خۆوه پیچابوو و چاوه رپی هاتنی دایی بووم، که بابە گیان گوتی: ((واچاکه ورده ورده خۆمان خړکه یینه وه... وه ری که وینه وه!!)) و هەناسیکی سارد و قوولی هەلکیشا. رەنگی په ریوی روخساری و ساردیه هەناسه کهیم دەبن په توویدا دیت و هەستپیکرد.

دایی به دهنگیکی نەرم و نیان و چاوه رپوه، گوتی: ((برۆین... بچینه کوی؟)) روخسار و سەرنج و چاوه نیگەران و دەموچاوه داچه کیوه که ی ویشم ده دیت... ((بچینه وه لای خۆمان؟)) دهنگ و ئاوازی قسه کانی له لایه کی پر له غەم و حەسره ت و له لایه کی دیشوه پری حەز و ئاره زوی گەرا نه وی بوو. بۆ مه گەر چ بووه... شتیک روویداوه?... باشه، خۆ تۆ هەر بوخۆت پێش چەند

رۆژتیکان چاکه و پیاوه تیبیه ئیڤهت باس ده کردو- داگزابوو یه سهر و پۆته لاکى شیخ زهینول عابیدینی و ده تگوت ئه و له خوا نه ترسه ی که پاشه مله زمان له و خه لکه باشانه ده کوتی و ده لئی واده کهن تاوا بچی و پیاوی ده خۆن و گوايه ده گه له مه کێرد و په نیرن... ههر بۆ خۆشت بسوی ده تگوت که ئه و خه لکانه سه گه که یان سه د شیخ زهینول عابیدین و شیخ عه لی و مه لا ره جه ب عه لی دینی- ها وانه بوو؟).

بابه گیان دیسانه وه به زمانیکی زۆر غه مبار و ئاوازی دهنگیکی یه کجار شیواوه وه گوتی: ((با)). پیده چوو ده بیر و خه یالانه وه راچوو بی، چونکه خو و خده ی خۆییو هه رکاتیکی و ابایه ریشی ده خوراند. ((با... خوا هه لئاگرئ خه لکه که ی زۆر چاکن. به لام... به لام هه رچه ندی سه ری خۆم دینم و ده به م ئیڤه به که لکی ئیمه نایه. لیڤه ئیشیکی وانییه... قوتابخانه یه کی وای لی نییه... ئه وه ی که هه شه هه ر قوتابخانه نییه... هه رنه بی خۆ پیوستیت به یه کی که ده گه لی هه ستی و دانیشی و هاموشوی بکه ی و هاموشۆت بکا... ئه وه هه ر بۆ خۆت یه کسه ر زیندانیه کی ته وای... هه موو شتیڤ سنوریکی هه یه)).

دوای تاویڤ ((سه ره رای ئه وه ش، ئه و کچه ش ئه وه گه وه بووه... هه رنه بی له بهر منداله کان ده بی لیڤه برۆین. پشت به خوا هه روا پاره ی ئه و که ره ویتهم بۆ جوربی وهری ده که یین- نامه وی چاو به ره ژیری وه ستا عه لی بم و به قه رزاری برۆم- هه رچی هه مانه هه مووی له وانه وه یه)). وه ستا عه لی دارتاشی ده گوت، که تازه ربا یجانی بوو. ((ورده شتیڤیکش به حاجی عه ولای ده بباغ و وه ستا فه یزوللای قه ردارم... به هه ر حال ده بن باری قه رزاندان، ناتوانم هه روا برۆم و به جیبیان بیلم- خوا هه لئاگرئ، پیاوه تیبیان کردوه... به لام هه ر که ئه و قه رز و قۆلانه م سه رو به رکردن و پاره ی ریبهم دابین کرد، پشت به خودا وهری ده که یین، تا بزاین خودا چی بریوه ته وه!)).

دابی هه ناسیکی هه لکیشا و گوتی: ((خوا مالیان ویرانکا ئینشاللا که ئیمه یان وا ده ره ده ر کرد!...)) به دهنگیکی کزه له وه که چاوهرپی هه والئیکی گرنه گ بوو، ئیدی خۆ دایی خوا سه لامه تی کا له هه زار ئاوازی ده خویند. گۆشه یه کی په تووه که ی له سه ر لادام تا بزانی به ناگام یا نوستووم- پیده چوو میشک و بیری په رت بن- نازانم چ ئامازه یه کی بابه گیانی کرد، یا سه رنجی بابه گیانی چی تیدا بوو که وا له پر باره که ی گۆری و که وته سه ر تورکی گوتنی. زۆر به ده گمه نیان قسه به تورکی ده کرد، مه گه ر کاتی و ابایه که نه یانویستبایه ئیمه تیبگه یین،

هه رچه نده له دوایه، جا درهنگ یازوو شتیڤ هه ر تیده گه شتین. هه روا له بن جیوه گویم قولاغ کردبوون تا به لکه ئی سه ره په تیکم ده ستگیریی. گوتی: ((بو گون بیزم سلیطه خانم گوردوم... ها، بوردادی!))⁽¹⁾ رسته ی دووه می قسه کانی به وه لامی سه رنج و روخساری دایی ده چوو. که من چاوم لی ئی نه بوو. درێژهی دایه ((په تیاره خان!)) که ئه و قسه یه ی یه ک دنیا نه فره تی لیوه داده باری... به لام نه فره تیکی پر به زه بیانه.

دابی قریشکه یه کی کزه له ی لیوه هه ستا، و به توندی چه پۆکیکی له سه رو روو و گه رده نی خۆیدا... دیاربوو زۆر ئالۆز و شیواوه و پشوی سواره. ئیدی بابه گیان هه یچی دی نه گوت. دابی وه ک سه ر لی شیواوان، به دهنگیکی له رزۆک و گه رووی پر گریان وه گوتی: ((اکبر آقا، سن الله، مدن جانی، دوز دیرسن یا باش باشه گویورسن!))⁽²⁾ ئاوازی قسه کانی پارانه وه یان تیدا بوو.

بابه گیان گوتی: ((هوم! باش باشه!))⁽³⁾ دنیا یه ک ناتومیدی و تیمان و سووکایه تی ده ئاوازی قسه کانیدا دهنگیان ده دایه وه. ((خیر، گوردوم... چخ گوزل داگوردوم... اوزگوز و منن!))⁽⁴⁾ وه وه ک ((هینج)) بدا- وام هاته به رگویی. به لام نه مویرا سه رم له بن په تووه که بینمه ده ری، هه رچه نده هه موو له شیشم وه سه ر ئاره قه ی گه رابوو. ده کاتیکیدا که جیبی باوه رپیش نه بوو، بابه گیان هه رگیز نه ده گریا. دابی بیده نگ بوو- ئه و له پر مه ی گریانیدا... ئیدی ده رکه وت که قسه کانی هه یچ گومانیکیان تیدانییه و دایی چ قسه ی نه مان. بابه گیانیش هه یچی دیکه ی نه گوت... دابی له هه یوانی راوه ستاوه و به واتی وره وه ده ترۆپکی داره بییه که یه وه راماره. من له جالۆکه یه کی یه کجار زۆر وردیله ی ناو تالی ته ونه نادیاره کانیه وه رامارم، که هه روا به رده وام خۆ بیڤه به ویدا ده دا. قه لیڤ چله داریکی به ده ندوکیوه گرتوه، خه ریکه له نیوان ئه و دوو لکه ی داده نی که له پیشدا وه ک پیوابیه تی. هیئدیکی به ده ندوکی جی گۆرکی پیده کا؛ فره تی ده کاته سه ر لقه که ی ته نیشتیوه، له دووره ویرا ته ماشا ده کات و سه رنجانی لیئده دا، دوابی دیتته وه به سه ریدا دیت و ده چی- له درێژییه وه- پرا به تا قیده کاته وه داخوا نیشته وه و جیبی

⁽¹⁾ ئه ورۆ ده م هه راش خانم دیت... به لئی، لیڤه یه.

⁽²⁾ ئه که راعا، تووبی و خودا، توگیانی مه مه دی (مه مه د عه لی) به راستیه، یا هه ر ده ته وی سه رم بکه یه سه ری.

⁽³⁾ ئهم! سه رکردنه سه ر.

⁽⁴⁾ نه خێر، بۆخۆم دیت، چاکیشم دیت، هه ر راست به و دووچاوانه ی خۆم.

خۆی گرتووه یان نا؛ پێدەچی دلتیا بێت. بەلام نا، هیشتا ماویەتی. دوایە بە باری درێژیەیدا دەپێوی و ئەوجا بەسەر ئەو دوو لکەمی پێشاندا کە چلەدارە کەمی لەسەر داناوە ری دەکا... ئی... بەروالەت چ کەموکەسرییەکی نییە. ئەو تاقیکردنەوه کانی خۆی تەواو کردووه، و دەو دەمیدا نێرە قەلەکش چیلکەدارێک بەدەندوکیۆه دەگاتەوه جی. هەر کە ئەو دەگاتەوه قەلەداکانە کە خۆی گیف دەگاتەوه و دەروا. نێرە قەلێش تاقیکردنەوه کان دووبارە دەگاتەوه ((ئای لەو ژنەگیلە- خۆ ئەو جێیە کەمی لەقە!)) ئەو هشی لەخۆ گیف کردنەوی و پەرو بەل داچۆزان و چاوه خڕەکانی و سەرقیت کردنە و پێرا دیارە.

((قار)) یکی کە لە کاتی گەرانەوهی مێیە کەیدا لی هەلەدەستی، ئەویش هەر ئەومانایە دەدا. دایە هەروا کز و مات راوەستاوه - دیارە کە دە دەریای بیر و لیکدانەوه و ئەندیشە قوولدا خەریکی پەلە قازەیه: ئەوانە، ئەو تازە خەریکی ما و هیلانە دانائین، کەچی ئەو دەبی ئەو هەمی کە پێکییەوه ناوه هەلیۆه شینیتەوه و کاولی کاو لێدا برۆا... بۆ کوی؟ - دیسانەوه بۆ قیسەت ئاواپە! ئەگەر قیسەتە کە ئەو هەبی، واو دیلا بۆ ئاواپە کەمی. ئەوانەش دیارە هەرۆک مە ئاوارەن، دەنا ئیستا کوا کات و سەردەمی هیلانە دروست کردنییە - هەلۆیەک (کۆلارە) راست بەسەر هەساری مەیدا خول دەدان؛ چاوم لێیەتی هەروا سەری بەم لاوادا بەدەدا و چاوان دەگێری. دوینی یەک لە جوجکەکانی فراند؛ هەرچەندە مریشکە کە ماویە کەمی و دەو کەوت و خۆی لی گیف کردووه و بەسەریدا قیقاند و بە دەندوکانی وەرگەرایە، بەلام هەر بی سوود بوو، فراندی هەر فراندی - و ئەو ئیستاش هاتۆتەوه. بەردیکی هەلەگرمەوه و بەهەرچی هیزی قۆل و بازووم هەیه دەبهاویمی. کە ئیمە دە هەساریدا دەبینی دور دەکەوتەوه، بەلام وا دیارە هەر سووری لەسەر ئەو هەمی بە جوجکەکان رابگا. مریشکە، بی تاگا لە هەلۆیە، خۆی دەخۆلی گرتووه و هەروا پێپرکەیهتی؛ لە دوو جوجکانی زیاتریش لەبەر نەماون. یەک لە جوجکەکانی لەسەر پشتی هەلێشتووه، ئەویدیشی لە تەنیشتیۆه نوستووه. جوجکەکان تازە فێرە ((پێپرکە)) بووینە. لە شپۆه جوولانی پی و خێراییه جوولانەوه یانرا دیارە کە لاسایی هەرەمەکیانەیان بەسەردا زالە و ئەو کارانەش زۆر بەراشکاوانە وەک گەوره و بەسالداچووان ئەنجام دەدەن؛ وریایی و زیتەلەییەکیان جیی سەرنج و تیرامانە: وەک پارچە کچۆلەکی کە پیتاڵا گەورەکانی دایکی لە پی دەکات و خۆی وەک گەوران دەنوینی، تا بلین: ((سەیری، چەند گەوره بوومە؛ بۆ خۆم خەریکم چینه دەکەم!)) جاری وایە واخۆ پێشان دەدەن کە ماندوو بووینە، و وەک گەوران سەر و ملیان قیت دەکەنەوه و

بەولاوایدا دەگێرن، بەلەکانیان شۆر دەکەنەوه و بن بال و پەرەکانیان بە دەندوکی دەخورنن، یانی کە خۆیان دەدۆزن و لە غەم رەخسبون، دوایە خۆ رادەوهشیین؛ پەری لامیلیان گەرژ دەکەنەوه و دەست دەکەن بە جووکه و جیکەجیک - هەرۆک پەلەوهری گەوره. ری دەکەن و سەریان بیرو بەویدا بەدەدەن و دەجوکێنن، بی ئەو هەمی دەنکە دانیک چیه هەلیگرنەوه، هەرۆک گەوران - بی گویدانە دایکیان - و هەر کە داییش دانی بۆ رۆکردن، ئیدی ئەو بەلان لیک دەدەن، و خۆ پیکتر دادەدەن و پالان پێکەوه دەنن... دایە دە بارودۆخیکی سەیر دایە: هەمیشە هەر لەبەر پەنجەرییە. لایەکی سەریۆشە کەمی بە ددانی دەگری و دادەنیشی - وەک چاوه لە ری کەسێک. هەر کە یەکی لەلای سەرگوفکە کەوه دەرکەوت ئیدی ئەو ئەو بە دووچاوی نیگەران و بە قوولداچوویەوهی، وەک دوو چاوی روونکی دووربینی چاوه کانی تیندەپری، و هەرکە ریبوارە کەشی بۆ روون بۆوه، ئیدی ئەو لەسەرەخۆ دەکشیتەوه و خۆی پەنا دەداتەوه.

رۆژیکیان خافی تازە هاتووی هەمەدانی لە کەناری تەپۆلکە کەوه بەخۆ بە چارشیوی سەریهوه و دەرکەوت، و ریچکەمی رۆینی بەره و لای مائی پووره فاتی گرتەبەر. دایە کە لەبەر پەنجەرە کەوه دانیشتبوو بە گورجی کشیهوه؛ دووبارە هاتەوه پیی - وەک یەکی زۆر حەسرەتە و مەندی برسی کە دوا ماویەکی زۆر خواردنیکی خۆش و بەتامی لەبەر دەمی خۆیهوه دیبی و ری دەست بۆ بردنی نەبی: هەموو قورساییه لەشی خۆی بردبووه پیی؛ کە هیندەمی نەمابوو بەسەر سەردا بکەوتتە هەمیانیۆه، دەتگوت دەیهوی لە پەنجەرە کەپرا بفریتە دەری. تاگای لە ماسوولکەکانی دەموچاوی برابوو: دەمی بەش ببۆوه، دەموچاوی داچۆراوتر و چاوه کانی لە جاران قوولتر و کراوتر و بی ئارامتر دیاربوون؛ سەرنجی تیژی چاوه کانی وەک دوو دریشی تیژ چارشیوی ئەو سۆزانییهیان کون کردبوو و بەناو لەشولاریدا دەگەران و نەرموئۆلی ئەو لەشولاری ئەو تازە نەمامە شلکەیان دەکێلا. هەر کە ئەو لەپیچی داوینی لای خواری مائی پوره فاتییدا تیپەری دای بی ئیختیار بە پشتداکەوت، و سەری بە تەپەیهکی ترسناکەوه، وە دیواری کەوت. مەلیحە زریکاندی و بەره لای وی غاردا. بە شلەژاوییهوه، سەری هاویشتە سەرکۆشی خۆی. رەنگی روخساری دای وەک مردووی سەرتاتە شۆری لیهاوتبوو؛ و لیۆه کانی وشک هەلاتبوون، و دەماری ملی خیراخیرا لییدەدا. مەلیحە، هەروا بەشلەژاوییهوه، بەگریانەوه هاواری کرد ((حوسین... حوسین!)) رامکرد ((حوسین - ئا... خیراکە، دەبجوئیۆه داوهشی!)).

ئاۋەكەم برد؛ مەلىحە ھەر لەۋى، لە ژورۇى، ئاۋەكەى دە دەستى خۆى كرد و بە پەنجەى بەسەرۋچاۋى دايدا پۇاند؛ ئىنجا بەچمكى لەچكەكەى سەر و دەموچاۋ و سىنگ و بەرۆكى دايسى وشك كردهۋە، و ھىندىكىشى ئاۋ بە دەمىداكرد.

چەند رۆژىك لەمەۋەر، بەرە بەرى ئىۋارى، ژن و زال لەبەر دەركى مالى پورە فامى دانىشتىبون؛ ئەۋى جى ئاپۇرەى ژن و كچانى گەرەكى بوو- ھەر گەرەكە بۆخۆى كەزى سىپىيەكى ھەبوو، و پورە فامىش سەرسىپى گەرەكى مەبوو، كە گەرەكى خوارى بوو. پىر و جوان دەھاتن، كچان لە گەرەنەۋى سەراۋ و سەرگانىيە لەۋىيان لادەدا، و ماندوۋىيەتەيە خۇيانىيان دەھەساندەۋە- و ھەموو لە ھەموو رازى دللى خۇيان بۆ يەكترى ھەلدەپشت و ھەۋال و دەنگوباسىيان پىك رادەگەيانندن و دەپۇشئەۋە.

كاك سولەيمانى -زاۋاى پورە فامى- كە لە پىاۋە ديارەكانى گەرەكى و سەرۆكى فەرمانگەش بوو، ئىۋاران بۆ ئارەق خواردەۋى دەچوۋە دەم چۆمى. سىنيان بۆ دەرارانندەۋە و بۇيان دەبرد- ھەموو دەماندىت. جارى وا ھەبوو بەدۋاى يەكىك لەو خانمانەيدا دەنارد بچىت و گۇرانىيانى بۆ بلىت- ئەۋە ھەموو ئەۋانەمان دەزانى و ئاگامان لىبوو- ئەۋ رۆژەش، لەسەرچۆمى، لە دور را دياربوون- سى چوار كەسىك بوون. ھەر كە دەنگى ئاۋازى خانمى بەرزبۆۋە كتوپر لەشى دايسى ۋەك پىستى ھىندىك جانەۋەران كە شەپۆلى تايەتە لە دور را ھەست دەكەن، گۇرۇبوو- گوتى ھەلخست و كتوپر تىكراۋو. ھەموو ژنەكان ھەستىان پىكرد، و ھەموۋىيان بى گويدانە پورە فامى، بەدەنگ و ئاۋازىكى داىكانەۋە گوتىان: ((دەك خىرى لە خۇتان نەبىنن ئىنشاللا!...)).

لەو رۆژەۋە بابەگىيان رى خۆى گۇرى. لەپىشدا بۆ ئەۋەى بەرىيەكى خۇش و دلگىرو بەرفراۋانتردا ھىندىك پىاسە بكات، بە بەردەمى مالى پورە فامىدا دەچوۋە دوكانى بۆ ئىشى، كە بەكارۋانسەراى (خان) ھەسەن خانى داۋى دەھات. و بە كورته ھەورازىكىدا تىدەپەرى و دەچۆۋە بەرامبەر مزگەوتى. بەلام ئىستا بۆ ئەۋەى توۋشى كەس نەبى و توۋشى چاك و چۆنى و ھەۋال پىسىيە كەس نەبى سەبىنان زوو، پىش تاۋ كەوتنى لەماليۋە راست، بەشان و شەپىلكىكى داچەكاۋ و روۋىيەكى گۇر و مۆنەۋە دەچتە دوكانى. لە دوكانىش بە دەگمەن نەبى سەر بلند ناكات؛ دەدەمى كار كرىشدا زۇر بەدەگمەن بىرو ھۇش و سەرنج و دەستەكانى تىك دەكەنەۋە و پىكەۋە كارەكان ئەنجام دەدەن: جارى واىە ئىشىكى چەند بارە دەكاتەۋە: ھەر دەدروى و دەدروى،

و داۋى تاۋىكى ئەۋەى درۋىيەتى، ھەلدەۋەشنىتەۋە، و لەبەر خۆيەۋە دەست دەكا بە جىۋدانى ئەۋ ھەست و ھۇش و پەرت و بلاۋىيە خۆى. جارى واىە ماۋەيەك تاكە پىلاۋىكى سەرکۆشى لەبىر دەچىتەۋە، و ھەر لەخۇرا ھەناسان ھەلدەكىشى. زۇرجاران ۋەلامى پىسىيان دەبەزىنى و ۋەلامى بى جى دەداتەۋە... تىكشكاۋە، ھەموو دەمى لىۋەكانى وشك، و سەرو لاملى شەلالى ئارەقەن! بۆ ئەۋەى زۇر نەچىتە مزگەوتى بۆ سەراۋى ئاۋى كەمتر دەخواتەۋە. بۆ دەستنوۋىزى عەسرانىش، كە كۇلان و بازار چۆلن، دىتەۋە مالى. ئىۋارانىش بە درەنگانىكەۋە دىتەۋە مالى- بەتايىيەتى ئەۋ دەمانەى كە خەلكى ھەموو چوۋنەتە مزگەوتى بۆ نوۋىزى ئىۋارى؛ ئەۋ كاتانە ئىدى ترسى تىك ھەلدەنگوتنى مشتەرىيەكانى كەلاىى رەجەبىش نامىنى.

ئاي كە تىپەربوۋنى مشتەرىيەكانى كەلاىى رەجەب بە بەر پەنجەرى مالى مەدا، بەخۇ و بە شوۋشە ئارەق و ئەۋ گۇرانىيە سەرخۇش و مەستانەيانەۋە چ ئازارىكى گەۋرە و ژان و دەرد و رەنجىكى كوشندە بوون بۆ داىى! ئەۋە ئىستا تىدەگەم.

جاران دەمە دەمى خۇراۋاى، سەروەختى ھاتنەۋەى بابەگىيانى، مەلىحە ھەيۋانى ئاورپىن دەكرد و گەسكى لىدەدا و قالى و بەرەى رادەخست و سەماۋەرى تىداۋىشت و قۇرى و پىالەى لە دور دادەنان- و داىى لەبەر سەماۋەرى دادەنىشت، تا باۋەگىيان دەھاتەۋە. مالى مە روۋى بەرەۋ خۇراۋا و بەرامبەر بەچىاي پىر سولەيمان بوو، بەراستى زەرەدە پەرچوان بوو، بابەگىيان زۇرجاران، شوۋتى، كالكە (گندۆرە) يا تىرى دەگەلە خۇيدا دىتايەۋە. ھەموو لە ھەموو دادەنىشتىنە دەمەتەقى و چا خواردەۋى. نانى ئىۋارىشمان ھەرلەۋى دەخوارد. خەلكى ئەۋ شارۆچكەى مە ئەگەر ھەيۋانىان ھەبايە، لە ھەيۋانى و ئەۋەى نەشىبايە لەسەربانى و دەنا لە ھەسارى نان و چاى ئىۋارانىيان دەخوارد. بەلام دوتىنى بابەگىيان فەرمورى كە ئىدى چىدىكەى وازى دانىشتنى ھەسارى نەماۋ؛ و ئەۋە ئىستا ھاتوۋىنەۋە ژورۇى و سەيرەكەش لەۋەدايە كە ئەم جارەيان داىى جىا لە جارەكانى دى كە ھەمىشە بەرپەرچى قسەكانى بابەگىيانى دەدايەۋە، و بە پالپشتىيەمەۋە شتىكى ھەر دەگوت، ئەم جارەيان ھىچ گوتى نەدايە ئەۋ ھەموو تەماشاكردنە پىر پارانەۋەى من و مەلىحە و مەتتەقى لىۋە نەھات- ئىستاش مەگەر بە دەگمەن سەرىكى ھەلىبىنن و قسىكى بكن.

* * *

غەمى ئەۋەدى كە مردوۋە و (تەلقىن) نەدراۋە و كەسى بۆ نەگىراۋە و كەسى بۆ نەچۆتە ژىر دارەبازەكەى و تەرمەكەى كەسى دەگەل نەبوۋە بۆ سەرۋەبران و كەسىك نەبوۋە فرمىسكىكى بەسەر گۆرەكەيدا ھەلۋەپىنى... ھەموو ئەمانە ئەو دايكەى شىت و ھەيلان كىرۋە. ئىستا تىدەگەم... ئىستاش ھەر بەچاكى نا.

باشە چۆن دەتوانى ھەست و نەست و خەيالى دىۋى ناۋەۋەى مېشكى مۇۋە ۋەسەف بىرى كە ھەر جوۋلەيەكى ((بىرۆكە)) يەكى لى پەيدا دەبى كە دەتوانى دىنبايەك ھەستى دى دەخۇ بگىرى؟ ئەو ھەموو ھەستە بە چ تەرازوۋىك دەپپورى و دەگەل چ پىۋەرېكدا دىتتەۋە؟ نازام - سەرو بنى ديارنىيە؟ تا ئەۋپەرى غەم، تا ئەۋپەرى رەنج و مەينەتى! بەلى ھەموو ئەمانە يا بەشىك لەۋانە كە من دە لاۋاندنەۋەكان و ناۋازەكاندا گويم لىدە بوون كۆتايى و سنورىكىان نەبو، كە دەيگوت:

((بەشى كەس نەبى دەردى دلى من
ھىند زۆرە غەمى بى حاصلى من
يە كىك دەزانى چىم لە دلدايە...
دلى پر غەم بى ۋەكو دلى من))

... بەو دوايىانە ئەمانەى ھەمىشە لەسەر زارى بو... و جارى واشبو لەپر بە ھەسارىدا ۋەك ۋە دوۋى كارىكى زۆر گىرگ كەۋى، دەھاتەۋە سەرى - تاۋىكى چاۋ بەۋلاۋلاى ژورەكەدا دەگىر - دوايى دادەنىشت و پەنجەكانى تىك دە ئالقاندن، يان بەرەۋ قىبلە لەسەر ئەژنۇيان دادەنىشت و ئەو سىنگ و بەرۆكە رەق و تەق و ئەو لاپانە شل و داچەكيوانەى دەكوتسا، كە ماندوۋش دەبو، ۋەك دەسكەۋانى، لەسەرەۋە تا كەمەرى ئىدى ئەۋە بۆ پاش و پىشەۋە دەھەژاۋ خۇى رادەژاند... لەپر ھەلدەستايەۋە و دەرگاي كۆمەدەنەكەى بەو كىلەى ھەمىشە بە بەرۆكىدا شۆرەپوۋە، دەكردەۋە؛ مقەبايەكى لى دەردىنا و توند بەسىنگى خۇيەۋە دەنوساند: ((ئۆھ، رۆلەكەم، ۋاى رۆلەكەم! ۋاى كۆرپە بىكەس و بىچارەكەم ئۆھ - ھ - ھ)) لە ئاۋازى ئەو ((ئۆ)) يە درىژەۋە لوۋردى ھەزاران گورگى برىندار دەھات. مائەكەى لى بسوۋە جىى ئازار و شكەنجە دانى: دەگەل ھەر پارچە جلوبەرگىكى، كراسىكى كۆرە دلبنەندەكەى، بە سەيركردنى ھەر پىاللە و قاپ و كەۋچكىكى كە رۆژىك لە رۆژان ئەو خۇشى وىستون، بە يادى ھەر

(۷)

ھىندىك بەسەر نىۋەرۋىدە رابردبو كە لەسەرۋەبران ھاتمەۋە مالى. پەنجەرەكە لەسەر پىشتى بو و دەنگى گىرمانى دايى كۆلانى پر كىر دبو. كۆلانىكان ھەموو ھەتاۋبوون. ۋەھوا تا دەھات گەرمتر دەبو. يا رەنگە من لەبەر ماندوۋ بوۋىم ۋا گەرما بى. بەلام دالانى نىۋ مالى فىنك بو، و ژورەكەش ھىندە گەرم نەبو. ھىشتا پىلاۋەكانم دانابوون و دانەنابوون، ھەر بەسەرپىۋە كەۋتمە چاۋگىران بەدۋاى خوار دىدا. دايى دەگەرمەى گىرمانىدا ھەستى كرد و مەلىحەش كە دانىشتبو و دەگەلەۋاندا دەگىر ھەلىستاندا تا شتىك بۆ بىنى بىخۆم... گوچكە نانىكەم تاۋدايە. ئىستا ئىدى ۋەختى گەمان نەبو؛ دەرىش گەرم بو. بۆيە ھەروا بەدەم نان جوينىۋە كەۋتمە گوى ھەلخستنى مۇسقىاى شىۋەنى. كۆتايى مانگى موحەررەمى بو و خوا بۆدايى دابو، بەھەر بىبانوۋىكەۋە بايە ئىدى ئەۋە گىرمانەكەى لەسەر پى بو. گىرمانەكەشى لەبەر ۋەبىۋو كە كەس نىيە بۆى بلاۋىتتەۋە تا ئەۋىش ((چاۋىك تەركا)) ئەۋە ھىچ كە شەۋ و رۆژى خۋاى چەندن ئەۋ چاۋى ھەر تەربوون. بەلام ژنانى گەرەكى بە ھەستى ژنانەى خۋيان و رەمەكىيە دايكايەتتە بۆنىكىان كىر دبو. پورە گولەندام مندا بە باۋەشىۋە دەگەل پورە ناسكە و پورە فاتمىدا ھاتبوون. دايى دەگىر ۋ غەم و كەسەرى نىۋ دل و دەروۋنى خۇى بە توركى دەردەبرىن - خەلكى ئىرە فارسىيە چاك دەزانن و باشىشى تىدەگەن، بەلام سەريان ھىچ لە توركى دەرنچى. دايش ئەۋەى دەزانى - و عاليەى بەزۆر ناۋان ۋەك: گەورە و مەزلووم و ئاۋارە و بىكەس و بىدەر و بى پىشت و پەنا، دەلاۋەندەۋە. من ئىستا دەزام، كە دايى دەيزانى كچەكەى گىران و شىۋەن و فرمىسكى كەسە زىندوۋەكانى خۇى دەۋى، تا لە گۆرپىشدا بزانى كە كەسوكارىكى ھەيە بۆى دەگرىن و بۆى دەلاۋىننەۋە، و سەرو پرچ و روۋى خۇيانى بۆ دەرنەۋە و سىنگ و بەرۆكى بۆ دەكوتن. دايى دەيزانى - ھەموو دايكانىش دەيزان...

په یوه نډیبه کې که ده گهل شتيکياندا بوبی، لافاوی دورد و نازار و غه می، سهريان ده کرد و تاماويه کې زور نه د نيشتنه وه. هات و هاوار و ناله و له خؤدانې مه ليحه ش نه وه ش سهربارو بن بار.

دایې وای هه سته کرد که ئیدی ژيان بؤ وى نه ماوه و خهرمانی ته من و خوشی و جوانیبهی هه موی به رباد بووه. ئیستا هه موی شتيکی له بوونی عالیه یدا کؤ کرد بؤوه، ئینجا کاکه... عالیه رابردوو بوو، و ئیستا که نه ش ما بوه به لآم هه هه موی شتيک بوو: ده ست و په نجهی رهنگینی، کار و کردار و ناکاری، شه موشکوی، می شک و هوشی)). وای! ساگر تیبهری ئه میری سوپای! مال و مندالت به کوی زوخال بن!) عالیه ئه عالیه جارن نه بوو که ده خیال و بیری مندا بناسریتته وه، زوری به سه ردا تیبهری بوو- له هه مه یدانیکی و له هیچ مه یدانیکیدا مه لیحه تۆزی نه ده شکاند. ده بوايه زه همه تیکی زور و هه ولتیکی زور بدرابايه تا ئی، ئه وه خوايه شتيکی له وى بچی. خو هه کاتیکیش به یادی جارانه وه بئ ناگایانه ناوه که یم به سه ر زمانیدا هاتبايه ئه وه دایې خیرا چاویکی لی مؤر ده کردمه وه و وه که ده موچاوم به ته نی مه نجه لی ره ش کردبئ! و به توور په یبه وه ده یگوت: ((بیس میللا، خه وت دیوه!)) و بابه گیانیش نیو چاوانی تیک دنا. زور جارانش -دایې- هه ر بؤخوی مه لیحه ی به عالیه بانگ کردبوو- ئیدی ده رده که ی بئ دهرمان بوو و نه ده شاردرایه وه- هه روا له خؤرا وه ده رکه وت- و بابه گیان چاوی لی سوورده کاته وه دایې ده لی: ((توه، له و هوش و گو شه ی که من هه مه، خوا بیهری! بؤخوشم نازام ده لیم چی... تیکچوویمه!...)) و ئه و جا داخی دلې خوی به مه لیحه یدا ده رپیشی، به سه ریدا ده قریشکی ئی: ((کچی له گهل تۆمه... ئه وه لالی، بؤ وه لآم ناده یه وه!)).

بابه گیان تا شه وئ نه ده هاته وه، دایې سه ربه ست بوو، چه ندی گریابا- زوری سوود له و هه له ده بینی. به ناوازیکی زور به سوژه وه ده یلا واند وه:

((عزیزانم له دست دوردی جودایې

له چاوانم نه ماوه، رۆشنایی

گرفتارم به داوی دورد و غوربه ت

نه یار و هاوده می، نه ناشنایی))

ئه وانه ی هه موی به فارسی ده گوتن، و ژنه کان ده یانزانی که غه ریبه یه، و دلې بؤ زیدی خوی ده سوتی، و کوره که شی چه پسه - و((غه م))ی هه یه. ئیدی ئه وه نه یئینیبه که نه بوو شاراوه. ئه وانیش در یغیان ده گهلدا نه ده کرد به گریانی...)

پوره گوله ندام ده گهل ژنه کانی دی دانیشتبوو و به ده نگیکی نهرم سه ر دوولکه ی ده گپرانه وه. ده گهل ئه وانه شدا جار جاره به خؤشه ویستیبه کی دایکانه وه ئه و کؤر په یه ی باوه شی که په نجه ی گوره ی پی خوی گرتبوو، ده کوشییدا خوی ده سینگ و مه مکی پر شیری هه لدا ویش ت و چاوشاریکی ده گهل داکیدا ده کرد، ته ماشای ده کرد و به دم گریانیوه وه لآمی چاوه که شه کانی منداله که ی ده دایه وه: ئای له گوره یی دایک، کاتی که بؤ دلې خوی ده گری و بؤ خاتری دلې منداله که شی به چاوی ته روه پیده که نی. منداله که وه ک بزانی بارودوخه که ناسایی نیبه ده سته بچکوله خه په توره کانی به سه ر و روی داکیدا دینا و پیستی ده موچاوی هینده ی دی داده چه کاند، و سه رویرچی ده رنیبه وه و ده روخساری داکیه وه راده ما و هه ناسیکی کورتیله ی هه لده کیشا. ئینجا قامکی گوره ی پی به رده دا، و روی ترش و تال ده کرد. دایکه ش هه روا ناوه ناوه له نیوان گریان و فرمی سک هه لپشتنیوه، چاوه سووره هه لگه راره کانی ده گپران و سه رنجیکی پر سه رته ی کؤر په که ی ده دا، و هه رچه ند جاریکیش که وا ده کات هه ناسیکی ناکام -به لآم پر مانا- که نیشانه ی دورد و مه ینه تیبه کی زور بوون، که زور به شیان هه روا به خؤرابی و له خؤوه بوینه- له سینه یه وه سه ره هه لده دا.

ئه و هه ناسیه بؤ چیه؛ بیر له چی ده کاته وه؟ بؤ تال و شیرینی و خوشی و ناخوشیبه دایکایه تیبه یه؟ بؤ په له قاژه و بی غه میبه منداله که یه؟ بؤ زور داری و زه بر و زه نگیبه گوره کانه، یا بؤ جه ور و جه فای رۆزگار ه؟ کی چوزانی... نه گوره و نه گوره تریش، که س تیناگا! چه ده گهل مندالیکی بچکولانه ی بئ ناگادا ده که ی؟ ئیدی، منداله، ده گهل مندالیکی که به دم گه مانه وه دنکه شخارتیکی لیده داو مالی ساگر تیبهر دده چ ده که ی؟ ((هه ر ده یکوژم! ته تو بابیگرم... وه به رده ستانم بی... هه ر ده یخنکنیم! ئاپروو به ره یه! ده یکوژم!)) به لی، ئه وه مایه ی ریسوایی و ئاپروو چوونیبه، به لآم کوشتنیشی هه روا ئاسان نیبه. ئه وه دایک ده یزانی، بابیش هه رده یزانی... ((وه ره، وه ره هه ی به لاگیر! له خوینی خؤت گه وزی!)) و پالئیکی پیوه ده نی، تا بچی بنوی؛ ده گهل پال پیوه نانه که شیدا رایده کیشتته وه به ره خوی نه کا

بكهوئى، تومەز پالەكە تۆزىك لە سنورى خۆى زياتر بوو... دەگەل ئەو شەدا ھەر بۆخۆى دىھەوئى نەكەوئى و ئازارى پىنەگا، و لە دەستى بابى دوور بئى، چونكە ھەرچۆنئىكى بئى بابى پىاوه، دەستى قورسە... بەو بيانووه كە ((دىسانەو دەتەوئى بچىيە كوئى، بچى ئاگرئىكى دى بكهيوه)). لە بابەى بە دوور دەگرئى تا دەستى نەيگاتئى.

دەنگى تەپە تەپئىكى پىئى ھات. داىبى بئى ئىختىيار، بە روخسارئىكى نىگەرانەو، لە گريان وەستا. خودايە بۆ خۆت رەھمئىكى بكهئى!... نا، دياربوو چ پاسەوان و رەببىستىك لە گۆرئى نەبوون. سوارئىك لەسەر ماينيوه بە بەردەركى مالىدا تىدەپەرى. ماينەكە زۆر بەكاوہ خۆ و بەدلگرانييوه ھەنگاوى داويشتن و رىئى دەکرد، و سوارەش ئاوزەنگى لىدەدا، و ماينەش نەك ھەر ھەنگاوى خىراتر نەکردن بەلكە لەجىبى خۆى چەقى و ئاوپى دابووه و دەبىلانسد. داىبى، و ژنەكان، ھەموو بئى ئىختىيار سەريان لە پەنجەرئىو ھىنابووه دەرى و ئەو دىمەنەيان تەماشائى دەکرد. سوارەكە دەستەسرىكى بۆرى چلكنى وەبن چەناگەيوه ھەلبەستبوو ھەردوو سەرى دەستەسپرەكەشى لەسەر كلاوہ كوردبىيەكەيوه گرى دابوو، پىدەچوو ئەو خواوہ رۆينى ماينەكەى ھىندەى دى ئازارى ددانەكەى زيادكا و خىراخىرا ئاوزەنگى دە خالىگەى دەكوتا، و جنىوى دەدان. دەو دەمىدا جوانووه ماينئىكى قەشان و چوار پەل قەلەمى، كە دياربوو، زۆر نەبوو ببوو، بەكلكى قىتەو بەغار نزيك بۆو؛ چوار نالەيسەكى نەرم و جوانكىلەى بە دەورى داكيدا كرد، ئەوجا راوہستا و بەكلكى قىت و گوئى موچ و سەروكەللەى سەرسام و ساختە و قوماربازييوه تەماشايەكى پشتمەوئى خۆى كرد. سوارە دەگەل ناراحەتەشيدا زەردەبەكى ھاتئى، و گوئى: ((ھەى دەم ھەراشى پەتیارە! بلى چوئىلەكە خۆت چى و گۆشتاوت چى - ھەى ناكەس!)) ماينەكە لەسەرەخۆ كەوتەو رى، بەلام جوانووهى شەيتان ھەروا سەرسام راوہستابوو و تەماشائى جىبەكى دەکرد كە نەسوارە و نە ئىمە ھىچمان نەماندەدەيت، و ئەو جىبەش ھەر دە خەيالئى خۆيدا بوو كوئىيە. ھىشتا زوو بوو تايبەوئى ھىز و توانائى فرتودانئى خۆى بۆ راکىشانئى دلان بە تاقىكاتەو - يا خەرىكى مەشق كردنئى بئى - ھەرچى ھەبوو، ئىمە نەماندەدەيت. ھەر كە سەر و كەللەى داىكىشى لى و ننبوو، بئى ئەوئى سەبرى داىكى يا سەبرى سوارەكە بكا زۆر وشيارانە، بەغاردانەو بەرەو لای خۆراوايە تى تەقاند. واش دەرپەرى كە دەتگوت ھەر ئىستا نا ئىستا كوئرانە خۆ بە دىوارى مالى مىرزا شەرىفى قەپانچىدا دەدا، كە دىوارەكەى تا نزيكى مالى پورە فاتمئىو ھاتبوو و بەجۆرئىكى وا كە مىشكى بپئى. سوار و ماينەكە زۆر

بەنىگەرانييوه ئاوپان لىدايوه - ھەروەكو مە، كە چاومان تىرپىسو و متتەقمان نەدەكرد. ماينەكە ھەر دەبىلانسد، و جوانووه قوماربازيەكەش كە رىك بە دىواربىيوه لەجىبى خۆى چەقىبوو ھاتەو و ھىلەيەكى ناسك و كچانەى كرد، ھەروەكو بلى: ((لىرەم - داىه!)) و بەغاردان ھاتەو لای داىكى. ماينەكە ھەروا بۆنئىكى پىئوہ كرد و جانووهكە زۆر سادە و ساكارانە ھات و خۆى دەداكى ھەلسوى، سەرى بردە بن زگ و نىوان ھەردوو پاشووى داىكىيوه و سەرەگوانى، گوانەكانى گرت و يەك دوو مژى لىدا...

ھەر بە دىتنى ئەو دىمەنە سەر لەنوئى شىوون و لەخۆدان گەبىيوه پەرىپەرچەكى ئاسمانئى و ژنەكانىش بەدايدا.

تەواوى غەم و دەرد و ناسۆرى دنيايەت دە لوورەلوورى داىبى و ئەو ژنانەدا دەبىست - تەواوى ناكامى، تالى و سوئرى، و ھەرچى ناتومىدبىيەك ھەيە: ئەو ناتومىدبىانەى كە ھەر لە بەرزو نزمى دابوون. و ەك شەپۆلەكانى ھەلمى بەر ھەتاوى بىر و بەويدا بلاو دەبوونەو. پارانەو و گلەبى بوون، ناكامى بوون. لە خودا پارانەو بوو كە لە بىرى نەكات، گلەبى بوو لىئى كە ئەوى لە بىرچۆتەو و ناكامىش بوو لەوئى كە ناتوانئى پشتم بە كردارەكانى بىستەرى.

((ئۆزۆ و - وئى)) لوورەى گورگى برىندار بوو، گورگى برسى، گورگى تازە زاو؛ كە برسبىيە و بىچووہكەشى ھەروەتر و ناشتوانئى بەجىبى بىلئى، چونكە دەزانئى راوچى ھەن، مرۆقى دوو پسى ھەن - لە ترسى كۆرپەكەى، كە لەوانەيە لە دەستى بچى و ھەرگىز نەبىيئىتەو، سەرەپراى ئەو غەمەى، كە من ئەوا تازە پەى بە بناوانەكەى دەبەم و ھىشتاش تەواوى لى دلئىا نىم، تازە خەرىكە بۆم روون دەبىتەو... كۆرپەكەى لە زىندانئىيە... ئەى خودائى ئاسمانان، دە كارئىكى بكە!... وائى، باشە ئاخى ئەو سىنگ و بەرۆكە رەق و تەقە چەندى غەم تىدا جى دەبىتەو خودايە؟

تەواوى ئەو نووزە و لاواندنەوانەى داىم ھەموو ەك دەنگدانەوئى دەنگئىك، كە دەمئىكە كپ بۆتەو، دەھانتەو بەرگوئى و دەلاپەكى مىشكەدا ھەلمگرتوون. دياربوو كە رەگ و رىشەى غەم و خۆشەويستبىيە ھەروەك خۆيان مابوونەو و ھەروەك خۆشيان رىك و پىك و بەردەوام بەدەستئىكى داىكانە لە ناخى دل و دەروندا ئاودەدران، و چرۆيان دەركردبۆو و پىگەبىوونەو و دەمى گول كوردنئىيان بوو. دياربوو كە ئەو ئى ئىستا نىيە و من ھەر بە تاقىكردنەوئى خۆم

را ده‌مزانى. چونكه كۆنه غەم ھەر بە دەنگ و ئاواز و نارە نارە كەپرا ديارە: ژەنگى لىداوھ و بەلغى گرتووه، بەلام ھەرەك خۆى تيژ و جەرگ بپرە. ئەو كۆنە غەمەى دايش وەك ھەر شتتېكى تايبە تايبە ھەر كەسېكى، ئەوئيش تايبەت بەخودى خۆى بوو. كە ناگوئيرتتەوھ و نادرى بە كەسى دى و تەنيا دەتوانرى باس بكرى و بە پتوانەى ھەست و نەستى خودى ئەو غەمەى وەسفكەى. داىي دەگەل بناوانى غەمان ببووه يەك، و ياد و يادگارى لەوھى خۆشترىشى نەبوو...

ماوھەكەيان ھەروا لاواندەوھ، تا واى لپھات شل و كوت و شەكەت و ماندوو بوون، و پوورھ فاتمە بۆ دلدانەوى چەند سەربردەھەكى گپرانەوھ: ھەر لەو رووداوانەى دوئىنى و پىرى رووياندا بوو. گوتى: ((بە قودرەتى خوداى...)) ھەميشە سەرەتاي قسەكانى وا دەست پىدەكرد. ((بە قودرەتى خوداى، ئەو دىلەسەھەى پشنت مالى پوورھ حەنەھەى شەش دانە تولەى بووھ - تولەى وردىلە وردىلە، ھەرەك تۆپەلە خورىيان، ھىندە جوانن لە تەماشاكردنپيان تير نابى... زىنەبى كچى پوورھ حەنەھەى دەگۆ حەوت دانەى تەواون - ئەو جارجارە، وردە نان و شتى واىيان بۆرۆ دەكا - دەگوت حەوت دانەبوون؟ گوايە يەكپەكەيان كەم ئەندام بووھ - جا يان دەستى يا پاشووى، نازام - ئىستەرەكانى تۆپخانەى پيان لىناوھ. دىلەكە كە دەزانى مندالەكەى كەم ئەندام بووھ بە قودرەتى خوداى دەكۆزى و دەمخو!)).

دەنگى لوورەى داىي گەببەوھ ئاسمانى... مندالەكەى پوورھ گولەندامپش دەناو ئەو ھەموو ھات و ھاوار و گرىھ و زەنايەى دەكۆشى داكيدا خەوى لپكەوتبوو!

بابەگيان شەوى ھاتەوھ؛ ھىچ حەوسەلەھەكى نەبوو و كە دايشى ئاوادىت بە يەكجارى قۆلى لە كراسى دەرتنا. دانىشت و ھەرەك جارار دەو دەمانەدا بۆ ئەوھى كەمترى ببىنى و چاوى وەچاوى نەكەوى، و زياتر ناراحەت نەبى، ھات پالى وەلاشپانى پەنجەرەكەيدا: ھەردوو ئەزۆى بەزگىھەوھ نوساندن و پشنتى سەرىشى دەناو ھەردوو لەپى خۆى گرت و پالى وە دیوارىھەوھدا، و لە دیوارى ئەو بەرى و لە پاشخان و دە ئاسمانپۆھ رامما. ھەر ناوھ ناوھ لە ھاوارى داىي رادەچەنى و چەندى دەكرد و دەكراند، دلۆپە فرمىسكىكى بۆ لە چاوان ھەلقەنى و بەروومەتانيدا بىتەخوارى و كەمىك نازارەكانى سوكتراكا، نەبوو و نەبوو. ماوھەكە ھەروا ماىھەوھ چى دەدیت؟ دەتگوت دوو وئەھى دەمىشكيدا دەستە و يەخەن و بگرە و بەردەيانە:

يەكيان بە دووچاوى مېھرەبان و سەر و روويەكى جوان و گەش، و ھەلسوكەوت و بزواتىكى خۆشەوھ: ئەو وئەھەى كە ھەرچەند جارپكان دەھاتەوھ مالى خپرا رابىدەكرد و دەچوو تەشت و مەسینە ئاوى گەرمى دىناو بەدەستى دادەكرد. دوایىش كە ئەو دادەنیشتە سەرناخووادنى، ئەو وئەھەى، لەبەر سەماوهرى، يا دەكاتى ھىبار شوشتنى، يا بۆ تىك و دروومانى دادەنیشت و پپر بە چاوى سۆز و خۆشەوئىستىبەوھ تىدەپروانى. جارى واش دەبوو ھەر ئەو وئەھەى جەلەوى لە دەست بەردەدا و ھەلدەستا، دەچوو ھەردوو دەستى دەگەردەنى وەردىنا و دەگوت: ((بابەگيان!)) ئەو وئەھەى ھەر بەو شپۆھ و رەنگەوھ دەدیتەوھ، وەك بلىي ھەر ھەمان مندالە سى چوار سالەكەيە كە ھەميشە لەسەر ئەزۆپەكانى دادەنیشت و وەك ئەو جىبەى تاپۆكردبى. ئەگەر شەتانیبەكشى كردبا، ئىدى ئەوھ بابى لە پشنت بوو: ((كەس خۆ لەكچى من نەگەھەنى - بلى چاكم كردد!)) ئەو قسانەش پارسەنگى ئەو ھەرەشە و تانە و تەشەرەنە بوون كە كاكە يان داىي لپيان دەكرد، ئەوئيش سكالائى خۆى بۆ بابى دەبرد: ((بابەگيان، كاكە لپوم لى بادەدا!... كاكە قزى راکىشام!)) و لپوھەكانى ھەلدەقچاندن. يا ئەو دەمانەى كە بەگريانەوھ دەچوو شكايەتى لە داىي دەكرد و ھاوارى دەبايىھەوھ دەبەست. ئەوھ بابەش زۆر بە نەرمى و سۆز و مېھرەبانبىبەوھ وەك بپچووھ چوئەككى دەئۆ دەستان گرتبى، ھەردوو دەستى دە ملە بارىكە گچكەلانەكەى وەردىنا، و دەگوت: ((قوربانى ئەو كچە جوانەى خۆم بم!)) و دەستىكى بەسەرىدا دىنا و دەيلاواندەوھ، بەسۆزىكى واوھ كە ھەر لەباوكان بوەشپتەوھ؛ و ھەر بەو وشە ناسك و پپر نەوازشانە كوورەى دەروونى كچە دەنیشتەوھ و زەردەخەنەى دەچاوەكان دەزانەوھ، و دەستى دەكردەوھ بە شەتانیبە: ((بابەگيان، داىي لپى دام...)) بابە دەگوت: ((نا! كەى؟)) بە دەنگىكى رەنجىدەوھ دەگوت: ((ھەر ئىستا - لپرەى دام!)) لپوھەكانى وپك دىنانەوھ و قۆلى ھەلدەكرد و پپشانى دەدا - ھەروا بە درۆوھ دەبويست بلى كە قۆلى شىن بۆتەوھ؛ و بابەش ھەر دەستوبرد ((ئەوتى)) ماچ دەكرد، و ھەر ئەو دەمى جىبەكەى چاك دەبۆوھ و ئاسوودە دەبوو: لەسەرچاويەوھرا دياربوو؛ لە رەنگ و روازايى بابەشەوھ ھەر دياربوو كە لەو ((دەرمانە))ى كە ماچەكە بوو وپپى چاك بۆتەوھ و رازىبە. ((... بابەگيان بزائم دەزانى بە رۆژانەكەى داتمى چم كرىوھ!)) دەگەل تاكە تاكەى وشەى قسەكانىشيدا سەرى دىنا و دەبرد و بەچاوە خپرە بچكۆلانەكانىشى دە بابەيەوھ رادەما، بابە خۆى بەسەر سامىبەكەوھ پپشانەدەدا، و ھەروا كە دەستى دە كەلەكى نابوو پپر بە دنيايەك سۆز و مېھرەبانى خۆشەوئىستىبەوھ دەچاوەكانى

رادەما، و ەك كېشەيەكى زۆر گەورەى واى ھاتبېتتەپرى و ھەلكردىنى بەھسى سەربى دەيگوت:
 ((نا! چت كرىپو؟ سنجوو؟)) كچە زىكەيەكى چكۆلەى دەكرد، دوايە بەناز و نوزوۋە دەيگوت:
 ((نا، ئەگەر زانیت؟!)) و چاۋەكانى زياتر زەق دەكردنەۋە. بابە واى دەنۋاند كە ۋەك دەقۋولايى
 و ناخى ناۋەۋەى خۆى رامابى، لەپىر ۋەخۆ دەھاتەۋە و بە روخسارپىكى پىر ئومىيد و پىرسەۋە
 دەيگوت: ((بىنىشت؟!)) كچە بەخۆشپىيەۋە دەردەپەپرى و لەپە چكۆلانەكانى لىكەدان و
 دەيگوت: ((نە!)) و قاقا پىدەكەنى. ((باشە، ئەۋە خۆ نەترانى، بۆ خۆم دەيلىم: ئاۋى نە - با -
 تم - ك - پ - ى!)) و لىۋەكانى وىك دىنانەۋە و بۆ ئەۋەش تا بزانى بابە چ دەكا كەمىكى لى ۋە
 دوور دەكەوتەۋە. بابە بە تەۋاۋى شاد و شەنگول و خۆشحال دەبوو، و بەسەر و روۋىيەكى واۋە
 كە گوايە ھەرگىزاۋ ھەرگىز ئەۋشەتى ھەر بەبىردا نەھاتوۋە دەيگوت: ((ئەى فىلاۋى! ناقۇلا،
 ھەر بە خەيالىشمدا نەدەھات)) و لەۋلاۋەش داىي ھەلىدەدايەۋە و دەيگوت: ((دەباشە دەى،
 بەسە ئىدى ورچى، با نانەكەى بخۋا! تۆش ھىندەت رووداۋەتە ئەۋ ورچەى ھەر بەجارپىكى بوۋە و
 مەنتى كەس نازانى. جا مەگەر خوا بۆ خۆى بزانى رۆژ و رۆژگارى بەچى دەگا!)) بەلام كچە بە
 گەت و لغت و شىۋەى قسەكانى داىي ئاشنابوو و دەيزانى ئەۋ قسانەى تا ھىچ كويىكە بىر ناكەن
 و كەس پىشتيان ناگرى. كاكى بەدزىيەۋە قامكى لى رادەۋەشانەد و ھەرپەشەى لىدەكرد، ھەر
 بابەش بوو ديسانەۋە ھەلىدەدايەۋە: ((كچى مەنە - دەبەرى دەمەرم)) و دەستىكى بەسەر و
 سىنگ و بەرۆكىدا دىنا. ئەۋ سەردەمى ھەموو جارى كە بابەگىان دەھاتەۋە، ئەۋ دەچوو خۆى
 دەشاردەۋە تا بابەگىان دادەنىشت ئەۋجا بە سپايى دەھات و لە پىشتەۋە را بە چەچە
 بچكۆلانەكانى ھەردووچاۋى دەگرت - بابەگىان تەنەت جارپىكىشى ئاگا لە ھاتىنى نەبوو! -
 بەپىكەنىنەۋە سەرى بە گوپىيەۋە دەناۋ دەيگوت: ((ئەگەر ئازاى كىيە؟)) بابەگىان بە دەنگىكى
 رەنجاۋە دەيگوت: ((گولبەھار وامەكە - دەزائم تۆى!)) و كچە لەخۆ دەبۆۋە بەپىكەنىنى...
 ((ئى ى ى، تىگەپىشم - مەمەدە!)) و ئىنجا كچە دەيگوت: ((ھاي بابە، چەند گىلى!)) و لە
 پىمەى پىكەنىنى دەدا، و بابەگىان ھەروا بەگالئەۋە دەستى درىژ دەكرد و دەيگرت و لەسەر
 ئەژنۆيانى دادەنا، و رىشە زىرەكەى لەۋ دەموچاۋە نەرمونۇل و شەلى ھەلدەسۋى...

ھەر دەگەل ئەم وىنەيەدا وىنەيەكى دى ھەبوو، كە سەرتاتكىي دەگەل وىنەكەى دىدا دەكرد و
 خۆى بەرەنگىكى دى دىنايە پىشى و ئەۋىدىكەى دەشاردەۋە و خۆى دەنۋاند. ئەم جارەيان
 وىنەكە روۋبەرۋو دەھات، نەك لە دواۋە: كچىكى تا بلىي شۆخ و قەد و بالا رىك، گۆرەۋى

نايلىۋن و پىلاۋى پانىيە بەرزى لەپى. نەرم و شل و خەرامان - ھەر بەۋ شىۋەيەكى كە ئەۋ رۆژە
 دىتى و ھەر بەۋ جۆرەش كە سلەمىيەۋە و رايكرد و دووركەوتەۋە. وىنەى رەنگدانەۋەى ئەم
 وىنەيەكى لە تەۋاۋى شتەكانى دەروۋىيەرى خۆيدا دەدەت. وىنەيەكى ئەۋتۆ نەبوو شتتىك روۋى
 كاتەۋە، ياخود يارمەتى روونكردەنەۋەيكە بەدات - ئەۋەى كە ھەبوو تارىك و نوتەك بوو. ئەۋ
 تارىكىيەكى كە پەردەى بەسەر تەۋاۋى گىيانىدا كىشابوو و تا دەشەت تارىكىتى دەكرد. ھەر كە
 وىنەى يەكەمى لەمىشكىدا ۋە دەركەوتبايەۋە دوۋەم سەرى بەرز دەكردەۋە، و دەستوبىر
 ئەۋىدىكەى بەلاۋە دەنايەۋە، و ھەرچى رووناكىيەكىش بايە، ھەر بەھاتىتى دەبوۋە تارىكە
 شەۋىكى ئەنگۋستەچار. زۆر جاران لە كاتى درىۋەكارىيەدا كە پىنەيەكى دەكرد سەرنجەكانى
 دە دىناى تارىكىيەدا وىل دەبوون و ئەۋ دوو وىنەيەكى پىكەۋە دەھاتەۋە بەر دىدەى خەيال و
 لىي تىكەل دەبوون و ھەردوۋىكى پىكەۋە لىك دەروون؛ بەلام ھەر كە ۋە ئاگا دەھاتەۋە، وىنەى
 يەكەمىيان شوپنەۋارىكى نەدەما و وندەبوو، ئەۋەى دەمايەۋە ھەر تەنىيا وىنەى دوۋەم بوو...
 ناچار سەرلەنۆى ئەۋەى دوور بوۋى ھەلىدەۋەشانەۋە. داىي دەبوۋىست بزانى لە كۆى بووم و چىم
 دەكرد. ھەرچەندە بۆ خۆشى دەيزانى، و چاكىشى دەزانى، چونكە چۆم ھەروا پەنجا شەست
 ھەنگاۋىكە لە مالىمەۋە دوور بوو و لە پەنچەرىۋە بە جوانى دىباربوو. دەگەل ئەۋ ھەموو
 پىداگرتن و سووربوونەشىدا، چاۋىكى ھەر لە دەركىۋە بوو، ۋەك چاۋەپىيەكىكى بكا - دەغەم
 و ناسۆرى خۆيدا ون ببوو. سەرنجەكانى بىرپىۋنە نوختەيەكى زۆر دوورتر لە خۆى، بەلام لىۋەى
 دىباربوو كە ئاگاي لە خودى خۆى و ناخى دەروونى خۆيتەتى، ۋەك بلىي ((خود))كەى دىكەى لە
 خۆى جياكردىتتەۋە و لە بەرامبەرى خۆى دانابى - چىچ و لۆچى دەنىۋو چاۋانىدا نەمابوون.
 ھەندى جاران راست دەبۆۋە و تا كۈنى ژوورى و تا پاشخانى دەچوو - دەگەرايەۋە و دەينالاند.
 لە راستىدا قاچەكانى ھۆيكە بوون مردوۋىكى بى گىيانىان بەرەۋ گۆرپىكى كە گۆرپى دايكانى
 ھەموو دىنايە بوو رادەكىشا.

ھەر گوتى و گوتىيەۋە، لە كۆى بووم و چىم دەكرد، ھەرچەندە ھەست و ھۆشپىشى بەلاى مەنەۋە
 نەبوو، بەلام ھەر دەپىرسى؛ و مەنىش ساف و لوس، بە زمانى مندالائەى خۆم، و بەبى ئەۋەى
 گۆى بەدەمە ھىچ ھەروەك چۆن راست و رەۋان فىرېبووم، بەبى ئەۋەى ھىچ گۆى بەدەمە، ھەست و
 نەست و سۆز و حال و بالى كەس، چۆنىيەتتە شوشتنى سۆزانييە و چاۋەخشت و لاجانگە

كونه كەي و قسەكانى پووره خورشيد و بردن و ناشتنييم - سەر لەبەر ھەموو گيڤاپيەوھ. دايى بەلادا ھات - ماوھيەك دريژبوو تا ھاتەوھ سەرخۆ.

ماندوو بووم، پشت بە ديواربيھوھ، خەوم ليكەوتبوو... ئەو شەوھ تا رۆژ بۆھ ھەر خەونم ديتن - خەونى شوشتنى سۆزانيھ، ھەر جارەي بە جۆريك: جارى وابوو لەسەر لادەرکەي دريژ ببوو و پووره خورشيد بوو دەيگوت: ((برۆن، برۆن، دەنا ئەو فۆتەتان بەدەموچاويدا دەدەم!)) و بى ئەوھى سەر بلندكا ھەروا خەريكى ليفكە كيشانى خۆي بوو... جارى وابوو خويناوئى لە لا جانگيئوھ فيچقەي دەکرد. يا لە سينگيھوھ، راست لەسەر مەمكيھوھ دەھاتە دەري و سەري دەکرد... گوللەكەي راست وەمەمكى چەپى كەوتبوو... بەلئى پووره خورشيد لە چەند لايە كپرا پشتى خۆي بەستبوو و نارە نارى بوو... دوايى لە پىر لەسەر لا دەرکەكەي ھەستا و وھ دوو مندالان كەوت... ئەوھ ھەلديم بەلام چۆن! ھەموو لەشم دەلەرزى لە ترسان و... مردووھكە لوھى دى. دەخەيشدا زانيم ئەو دەنگە دەنگى داييھ. دەنگى دايى؟!... نەمزاني لە كوڤرا - بابەگيان خيرا پەيدا بوو. گوتى: ((چت لە گيانى مندالەكەم دەوي؟...)) ھەر سۆزانيھكە گوتى لەوھى بوو ديسانەوھ چۆھ سەر لادەرکەكە و دريژ بۆھ، و دايى گوتى: ((خودا زەلييليان كا ئينشاللا، خودا زەلييليان كا!...)) مندالەكان كورديانەوھ ھەراو ھۆريا... پووره خورشيد شيتگيربوو، فۆتەكەي ((پەشتەمال)) لەسەر لەشى سۆزانيھكەي ھەلگرت و بە ھەموو تواناي خۆيەوھ بەسەر و چاويدادام... زريكاندم و لەخەوھكە راپەريم... دايى لەسەرچيى دەستە و ئەژنۆ دانيشتبوو؛ و خۆي رادەژاند... ئارەقەم دەردابوو، دەموچاوم ھەر تەپبوو. ھەر كە لە خەوھكەي راپەريم وەك ھەموو جەلان گوتى: ((بيسميلا)) و دەستىكى دايكانەي بەنيوچەوانيدا ھينام و تەنيشتى گۆريم. داويى كراسەكەي تەپبوو وە سەروچاوم كەوت - دۆشەگەكەش ھەر تەپبوو... دەنگى نووزەي سۆزانيھ كۆتايى نە دەھات! دەستى بە برينەكەيھوھ نابوو، و دەگريا، و پووره خورشيديش دەستى دە پرچەكانى نابوو و سابوونى ليئەخشاند و سۆزانيش وەك مندالى نيو گەرماوى زريكەي بوو... دايى لەولاترەوھ، دەستە و ئەژنۆ دانيشتبوو و ھەر خۆي رادەژاند... مندالە وردتەكە پرمە پرمى پيئەنينيان بوو... قولى، خزمەتكارى كەلاي رەجەب خەريك بوو پشتيندەكەي دەكردەوھ، و ئەمئيھەكان بەترسەوھ سەرييان دەکرد: ((چاوت ليئە وەكوپى كەوتووھ...!)) ھەر ئەوھيان گوت و نەگوت خويناوھكەي كە راوھستا بوو فيچقەي كرددەوھ؛ پووره خورشيد تورە بوو... لە ھەژمەتان بەسەر و سينگ و بەرۆكى خويدا دەكيشا،

بەلام چۆن!... پياوھ لادنيھەكە كەرەكەي جل دەكرد و دەگريا، ژنيك كە بەلاي كەرەكەدا تيدەپەري گوتى: ((دەك خوا زەلييليان كا ئينشاللا تاگريان دەمال و مندالى بەريى خوايە...)) بەلام ئەوھيان ھەر بەدەنگى دايى دەچوو! ھەر داييش بوو، دەوخەويدا كە سواری كەري ببوو و دەچووھ سەر قەبران!

* * *

پيشه‌نگیوه دهست ده‌كا به قسان و له‌ولاوه پۆليس يهك دوو ته‌قان به ئاسمانیدا ده‌كا و ده‌نگ و به‌نگ نامیئى و بی‌ده‌نگیبه‌كى كس و ماتى وهك گۆرستانى بالآ به‌سه‌ر ئه‌و ناوه‌دا ده‌كیشى.

من گوتم: ((له مالى كه لایى ره‌جبه‌ی بو...)).

دیسانه‌وه هه‌روهك ساته‌كانى دواى ته‌قه‌ی رى پى‌وانى، له پر بی‌ده‌نگیبه‌كه شكا. داىى كه به‌بیستنى ده‌نگى ته‌قه‌كان شه‌پۆله‌كانى ده‌روونى ده‌سینگیدا په‌نگى خوارده‌بۆوه، به‌شله‌ژاوییه‌وه له‌جیبى خۆى راپه‌رپى و به‌و حاله‌وه به‌ره‌و ده‌ركیوه‌چوو، هه‌روهك خۆشه‌ویستترین كه‌سیكى رووبه‌رووى خه‌ته‌ریكى گه‌وره بوویته‌وه و ده‌هه‌ر ساتیكیدا چاوه‌رپى ئه‌و خه‌ته‌ره بی‌ت-بى له‌چك و سه‌رپۆش! به‌تایبه‌تیش به‌و شه‌وه‌ی! منیش به‌بى چاوه‌رپانى و بى هیچ هۆیه‌ك، له‌جى ده‌رپه‌ریم. به‌لام چاوسورکردنه‌وه‌ی بابەى له‌جیبى خۆمى داكوتامه‌وه. بابە ناراحه‌ت بوو، له ناراحه‌تیان هه‌ر له‌جیبى خۆیه‌وه پششى به‌دیواریه‌وه دابوو. گوتمى: ((پشت به‌خوا ئه‌وه‌نده ئابرووى ماویشمانه، ئه‌ویش ده‌با!)) و ده مه‌لیحه‌یه‌وه راخوړى گوتمى: ((ئه‌وه بۆ وا دانیشتیوى و زه‌ق زه‌م ته‌ماشا ده‌كه‌ی!))... برۆ بیه‌ینه‌وه ژوورى، مه‌هیله له‌وه‌ی زیاتر ریسواين!...)) من ده‌گه‌ل مه‌لیحه‌یدا به‌دوو په‌یسه‌رى ئه‌و فه‌رمانه‌یه‌وه چووم. ئه‌وده‌مى هیشتا داىى نه‌گه‌یبوو ده‌ركى كه هات و هاوارى خانه‌كان بلند بوو... ده‌نگى هاوار و زریكه‌ى نا دیاریشیان هه‌ر بی‌ده‌نگى و خامۆشى شه‌وه‌كه‌یان شكانده‌وه و ورده ورده تا ده‌هات زریكه و هات و هاواره‌كه رووتز ده‌بۆوه: ((كوشتیان، كوشتیان! بگه‌نى... بگه‌نى... هه‌ی هاوار بگه‌نى...!)) و ئیدی هات و هاوار و قیژه و زریكه و له‌خۆدان... گه‌یشتبوینه داوینى سه‌رگوفكه‌كه‌ی، و له‌وى راوه‌ستاین. روناكى شه‌وقى ئه‌و فانۆسه‌ی له مالى كه‌لاییه‌وه به‌ره‌و سه‌ربازخانه‌ی ده‌چوو، دیاربوو؛ ده‌نگه‌كان واپی‌ده‌چوون، ئه‌و تاریك و روونه‌ی له شه‌وقى چرایه‌كه‌وه ده‌هات و ده‌چوو، ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لمانده‌كه ئه‌و كۆمه‌ل و حه‌شیمه‌ته‌ی به‌ره‌و سه‌ربازخانه‌وه ده‌چن كه‌م نین، ده‌چوونه وى، تا به‌ هاوارپیانه‌وه بین!

چهند رۆژێك له‌مه‌و به‌ر راوچى، یه‌كانه به‌رازىكى هه‌لده‌پرن و به‌ره‌و شارى ده‌ره‌تینن. یه‌كانه هه‌رده‌گاتى نانه‌وايه‌كى له‌به‌ر ته‌ندوورى به‌شفره‌ی ده‌نگیوى. سه‌ربازىكیش له‌به‌ر ده‌ركى قه‌لاش لیده‌دا، به‌لام هه‌رچه‌نده سه‌ربازه‌كه تفه‌نگیشى پی‌ده‌بى، مۆله‌تى ته‌قه‌ی پینابى- مۆله‌تى ته‌قه‌ی ده‌بايه له‌ جه‌ناب سه‌ره‌ه‌نگیبه‌وه بدرى، كه ئه‌وده‌مى ئه‌و ده‌خه‌وى دواى نیوه‌رۆیه‌یدا

(٨)

بولیلى ده‌مه‌و ئیوارپى، لای به‌رى خۆره‌ه‌لاش، كوچه و كۆلان و سه‌ربان و بن بانى شارۆچكه‌كه‌ی تىكرا ده‌خۆوه پینچابوو. كىوى ((ئاربابا)) به‌خۆ و به‌دوو لوتكه قیته‌كانى و لا پاله پان و پۆره‌كه‌یه‌وه ده‌ره‌نگىكى مۆردا مه‌له‌مه‌لى بوو، هه‌ر وندهبوو و وه‌ده‌رده‌كه‌وته‌وه، تا ورده ورده وای لیتهات تاریكى بالى به‌سه‌ر هه‌موو جیبه‌كیدا كیشا، و روناكایى له ئاسۆى جوان و رازاوه‌ی كىوى پیرسوله‌یمان‌ه‌وه تا ده‌هات هه‌لده‌كشا و ئه‌و لوتكه و قه‌دپاله پاك و بی‌گه‌ردانه‌ی كه هه‌ر ده‌تگوت به‌ شامپۆى شۆراون و بسمیل كراونه‌وه ده تاریکیه‌دا رۆده‌چوون و نقووم ده‌بوون - شه‌و داده‌هات. ئه‌وا ئیستا شه‌وه و هه‌رچى ده‌ر و ده‌شت و چیاو چۆل و شارو ئاوه‌دانیه‌ هه‌مووى ده‌خۆوه پینچاوه و چاو به‌هه‌رلایه‌كیدا ده‌گىرى و ده هه‌ر گۆشه‌یه‌ك ده‌روانى، شته‌كانت لی‌ده‌بنه‌ دىو و درنج و داو و ته‌له‌ی چنراو و زراوى مرۆف ده‌به‌ن.

ده‌گه‌ل داىى له هه‌یوانى راوه‌ستا‌بووین، و زۆر به‌گومانه‌وه‌مان له ده‌وربه‌رى خۆمان ده‌روانى و وهك هه‌ست به‌ خه‌ته‌ریكى - نه‌مه‌ده‌زانى خه‌ته‌رى چى - بگه‌ین. داىى به‌ بی‌ده‌نگى و بى‌هات و هاوار ده‌گرىا و هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌كیشان - ده‌وچه‌ند رۆژانه‌دا هه‌ر یه‌كجارى ببوو. چاوه‌كانى هه‌ر ده‌تگوت كه‌نده دلۆپین و ئاوى ده‌ده‌لینن، هه‌میشه هه‌ر ته‌رپوون. به‌لام ده‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا تا بپتوانیبايه هه‌ولتى ده‌دا - له‌به‌رمه - ئارام و له‌سه‌رخۆ و بی‌ده‌نگتر بی‌ت.

هاتبووینه‌وه ژوورى، و تازه زۆر نه‌بوو له ناخواردنى ئیوارى ببوینه‌وه... دواى نوێزى خه‌وتنان بوو... كه له‌پر ده‌نگى ته‌قه‌ی چه‌ند گولله‌یه‌ك گۆمى داوه‌ستاوى شه‌وى شله‌قاند، بابە تىكرا‌بوو، سه‌ر و پشتى له شپپانه‌ی په‌نجه‌ره‌كه ته‌كانده‌وه و به هه‌ست راگرتنیكه‌وه، به‌ره و لای ده‌رى په‌نجه‌ره‌كه‌وه، له‌جیبى خۆى چه‌قى. گوتمى: ((پیم وایه سى گولله بوو!)) و دواى ماوه‌یه‌كى دى: ((ده‌نگى ته‌قه‌ی ده‌مانچه بوو...)) له دواى ته‌قه‌كان، دنیا كپ و خامۆش و بی‌ده‌نگتربوو، هه‌ر راست وهك ئه‌و ده‌مانه‌ی كه له‌رى پتواناندا یه‌كێك راست ده‌بیته‌وه و له

پرخه دهات- هەندیکیش دەیانگوت سەربازە که هەر فیشەکیشی پێنەبوو- تا سەرهنجام کەریمە کال لە باغی سولتانی- هەر ئەو حسارە ی که دیوار بە دیواری مالتی مە و دەزگاکە ی کە لایبەو بوو- دەگەل یە کانە ی تیک دەتالین و ناوقایە یە ک دەبن: سەردەستە ی ((پالتۆ)) یە کە ی لە دەستیەو دەپیتچی و دەستی دە زاری یە کانە ی دەنی- و هەناسە ی لیدەبری- ماوە یە کی زۆر دەستی هەر بریندار بوو. و ئەو خامە کانی دە چنە سەربازخانە ی و هاواریان دەوی بەستوو بیانگەنی! باشە ئەو ویستیشیان بە هانایانەو بچن و بیانگەنی، تازە چیان پیدە کری؟ ئەو ی لیدابوو خۆ هەر لەوی رانەو ستاوه، رۆیو و دەجەرگە ی تاریکە شەویدا خۆی دە قامیشە لینی ئەو لاوتری مالتی کە لایبەو پەناداوه؛ خۆ سەرباز و ئەمنیەش ئەو هەر هیچ کە پیاوی شەوی و بەرەنگاریبە شەوانە ی هەرنین... دەو نیویدا دایە بی ئیختیار بەو سینگ و بەرۆکە رق و تەقە ی خۆیدا کیشا: ((وای، کچە کەم، وای کورە کەم! یا ئەبولفەزل، یا فاتیمە! خودایە بەرەمی خۆت رەحمیکە بکە ی!)) ئەوانە ی هەموو بە دەنگیکە بەرزەو دەگوتن، هەرەو مافی ئەو ی نەبی، بۆ مردووی خۆی بگریا و بەناوی خۆیانانەو بانگ کات و ناچاربی تەواوی شەپۆلە کانی دەروونی بەناوی یا حوسین و یا فاتیمەو هەلپیتژی. بەلام کئی گوی بداتی، کوا گویی بیستنی! میرزا رەشیدی، دوو دەرگا ئەولاتری مالتی مەو، لە مزگەوتی دەهاتەو، ئەو ی هەر بۆ دەنگوباسانی هاتبوو هەر دەویست سەرهەپتیکە دەستکەوی و شتیکی هەلکپینی. داییش بە پێچەوانە ی خوری خۆیەو، چونکە غەریبە بوو، دەگەل خەلکی گەرە کئی زۆر تیکەل نەدەبوو، هەر وای ئیختیار کە دەستی بە سینگیەو نایوو بە هەناسە برکپووە پرسی: ((میرزا رەشید کامەیانە؟)).

میرزا رەشید ناگای لە هیچ نەبوو و چی نەدەزانی- لە مزگەوتی دەهاتەو. هەر و کتوپر لە کوپرا بزانی کامەیانە! مەلیحە هەر و خۆی بە قۆلیەو- قۆلی دایکی- هەلئاسیبوو و رایدە کیشا، بەلام دەروەستی نەدەهات. دەو نیویدا ناسرخانی پاسەوان دەگەل دوو سەربازاندا لە سەری کۆلانی مالتی پووڕە فاتیمەو و دەدەرکەوتن: دەو تاریکیەیدا هەر بە شپۆی رۆیشتنە کە پرا دیاربوو کە هەو. من بی ئیختیار قیژاندم: ((پاسەوان هاتن!)).

بابە کە تا ئەو دەمی دانی بە خۆیدا گرتبوو هاتە بەردەری، دەو تاریکیەیدا چاویکی لە دایە مۆر کردەو، و لە ژێر لیوانەو هیندی شتی بە تورکی گوتن کە بیژە ی ((ئابروو)) یان لە هەموو

وشە کانی دی زەقتر تیدا دیاربوو. کۆمەلە ژن و پیاویک لە بەر دەری مالتی پووڕە فاتمی خریبوونەو، و دەمەتە قتیان بوو. سەرهنجام دایە و دەو کیشە کیشی دەستی مەلیحە کەوت و هاتەو مالتی.

ناسرخان و دوو پاسەوانە کە ی بەخۆ و بە دەمانچە ی رووتەو بە بەردەری مەدا رابردن و دوا ی سەعاتیک ری و ری بە کویدا چووبون هەربەویدا هاتنەو. دیاربوو پەروەندە یان ئامادە کردبوو و ورده تریاکی کیش کیشرابوو. پیم وابوو ئەگەر دایە لە ترسی تانە و تەشەر و گازان دە ی بابە ی نەترسابا هەل دەستا دەچوو و لە ناسرخانی دەپرسی داخوا کپهەیانە- هەرەو ئەو ی هەموو خامەکان بە بنەچە کەو بەناسی!

دیاربوو غەمەکان ورده ورده کۆن دەبوون. ئیدی تا کوتەک توندتر بیت لە بەراییدا ئازاری کەمتەر. چونکە دەو دەمەیدا هەموو لەشی خۆی ئامادە ی ئەو لیدانە ی دەکات و ئەندامە کانی هەموو ویکرا بە هانای ئەو جیبیەو دەچن کە لیدانە کە ی ویدە کەوی و هەموو ئەو ئیش و ئازارنە دەگەل ئەو جیبیەیدا بەشە کەن کە لیدانە کە ی ویکەوتوو و تەواوی لەش و گەرم دادی هەست بە ئازارە کە ناکری، هەربۆیە یە برین لە سەرەتاو نایە شتی و دەلین گەرما و گەرمە، بەلام با ساردبیتتەو، و هەموو ئەندامە کانی لەش بچنەو سەر ئەنجامدانی کاروبارە کانی خۆیان و ئەو جیبیە بە تەنیا جی بیلن، جا دەبینی کە ئازارە کە چەندە بە ئیش و کوشندە یە، و ئەو برینە چۆن دەستدەکا بە بروسکان و هەرچی ئازار هە یە دەبی بە تەنی بیکیشی. داییش بەو جۆرە بوو. ئازارە کە ی هیشتا دە قۆناغیکیدا نەبوو. هەموو ئەندامە کانی لەشی پیی راهاتن تا هەریە کە یان بە تاییە تەندی خۆی و لەلای خۆیەو خۆراگرتی بەرامبەر بە ئازارە کان و ببیتتە مایە ی دلدانەو و کلاو رۆژنە یە کی ئومیدی ئەوتۆ کە بە قوولایی و ناخی گیان و دەروونیدا رۆچی و ئومیدان ببۆژیتتەو. کانی ئازار و غەمە کانی لەنوی وەبیان دا بۆو و لیوولیو بوون، گریە و زاری دایە بۆ مایە ی لە دەست چووی بوو نە ک لەتاوی سوودوقانجی... ژنانی گەرە کئی هەمدیس هاتنەو، و بی پرس و را کەوتنەو کۆمە ک و یاریدە دانی دەر هینانەوی دایە دەبنی ئەو کان و بیریدا.

تا دههات ژنی ددهیش زیاتر دهبوون... ((خودایه مهرگی خوښه ویستایان نه بینن! خودایه زگ سوتاو نه بن!)) ښه هه مووی نزاو پارانه وی دایې بوون، ښه ښه نزیانه بوون که ژنه کورد بڼ ښه وان هیان ده کړدن که بڼ دلدانه وی به هاوارییانه وه ده هاتن.

به لڼ غم ناوایه، ښه و سرورشته که یه تی. ښه مانه - دایې و ښه وان - هیچ کاتیک دانوویان هیئنده پیکه وه نه ده کولا. جا بڼ ((گه وره کان)) ده یانه هیشت؟ ښدی ښه فارس، و عجه م، و شیعه، و ښه وان کوردی سونې، به لڼ ښه ویستا دایې ببوره یه کپارچه هه ست و نه ست: چاکه ی ښه هه مووی مه ردا یه تی و مرؤقایه تیبه یان چوڼ بداته وه؟ به گوری بابې ښه ښه که سه ی که ده لڼ سونې سه ری خه لکی ده برن، ژن و مندال و داک و فرزه ندیه نازانن، و ده گه لماندا هه لئناکه ن!

ښواره وده خته ی روژی سته م یا چواره م بوو - سته م و چواره مې مردنې سوژانیه ... راستیبه که ی شه بوو. بابه هه روه ک جارن ښه ژنوی به زگیبه وه نوساندبوون و سه ری به هه رددو ده ستانه وه به لاشیپانې په نجه ره که یه وه دابوو و سه رنجی چاره کانیشتی که ده وچه ند روژانه دا زیاتریان خوین تیزابوو و سووره له لگه رابوون، ده ده رکی پاشخانې بریبوون و بی ناگایانه زاری به ش ببوره ... که دایې به مه لیحه ی گوت فانوسه که هه لکا. ښه خیره ... دیاروو بڼ وه لامي ښه م پرسپاره که له روخساری بابه رپرا خویند بڼه و من چاوم لڼی نه بوو، بڼ زیاتر روونکرده وی گوتی: ((دهه وی سبه ینی نه گه ر حوسه له م ببی شامی که بابیکی لڼیم. قیسه مان نیبه؛ ښستاش دره نکه، خو مه لیحه به ته نی نایتم - هه رچی هه بی، هه ر که - ده لڼم هه روا بڼ خو م شه قاویکی باویم و ده گه ل حوسینیدا تا مالې پوره گوله ندامې بچم و هیئدیک قیسه بیتم ... ښه ورؤم پیگوتوه)). بابه هیچی نه گوت. نه یگوت بڼ به و شه وی، سبه ینی بچو بیه ینه، یا شامی که بامان بوجیبه، یا فلاڼ و فیسار - هیچی هه ر نه گوت - روخساری هاواری ده کړد: ((برؤ، خو هه رنه بی تاویکم گوی له ده نکت ده بری!)).

هاتینه هه ساری، دیتم دایې مه سینیه کی پر ناو کړد، و گه سکی تاودایه. له وه لامي واقه وره که ی مندا گوتی: ((ښستا ښه هه ر هاتووین ده چین هیئدیکیش گولې ((زمانه گا)) ی بڼ دووسبه ی نیوه رڼه یه ش ده که یین...)) رویشته - من مه سینیه که هه لگرت، ښه ویش گه سکه که - ده ستی منیشی گرتبوو. ښه وده مې هه رگیز ښه وه م به خه یالدا نه ده هات و نه مده زانی که گولې زمانه گایه به شه وی ناکری، و ښه گه ر بشکری خو به گه سک و مه سینیه ناوی ناکری - چوو زانم.

رویشته یین، به لڼ له جیاتی ښه وه ی به ره و لای قه لاتی میریبه وه بچین - که ده یانگوت گولې زمانه گای زور لیبه - هاتین و به به رده مې مالې پوره فاتمیدا به ره و مالې ښامیمان کوتا، که ده که وته به ری روژاوی مزگه وتی گه وره وه. به لای ناشی و پردیدا ره تبووین و به هه ورازی ته نیشت مالې شیخیدا وه سه رکه وتین... ښه، ښه وده مېم زانی - ده چینه گورستانی غه ربیان! ده دلې خو مدا گوتم ره نکه ښه وی گولې زمانه گای زور تر بی. گوتم: ((خو ښه وده گورستانی غه ربیانه)) - ښه وده قسه ی خه لکی گه ره کی بوو. دایې گوتی: ((ده زانم، ده زانم! له کوپرا ده زانی؟ ښدی من هیچی دیم نه گوت. نه گه بیووینه گورستانی دایې فانوسه که ی کوژانده وه. گوتی: ((واچا کتره... که س نه مانینی)).

گه یشتینه نیو گورستانی. نازانم له کوپرا ده زانی، یه که سه رچوه سه رگوره تازه که ... خو ی به گوره که ی دادا، سینگ و به رؤکی تیبه لوسوی، و گوره که ی ده باوه شی وهرینا: ((عالیه گیان! هه سته وه، هه سته راستبه وه که چه که م! ښه وده دایکت، دایکه به ده بخت و بی نه وایه که ته هاتوه! ... دایکه چاره ره شه که ته ... هه سته راستبه وه، ده هه سته وه که چه که م! دایکه به ده بخته که ته ده گه ل... حوسینی... حوسین گیانی هاتوه! و ده به ر هه رتکانو مرم، به قوربانی کاکه ی م... ده هه سته وه که چه که م!)) کاری سه ی و سه مه ره ی ده کړد: داده هاتوه، خاکی گوره که ی ماچ ده کړد، کوشی هه لده کړد و سینگه رووته که ی له عه ردیبه وه ده خشاندا؛ ده ستی ده (کینلی) گوره که ی وهر دینا - به گوپی کینلی گوره که ییدا ده چرپاند. سه ره نجام خو م پی نه گیرا، بی ښختیار له ته که یه وه دانیشتم؛ ده ستم به گریانی کړد، و ښه ویش به لاواندنه وی: ((هه سته پی، هه سته پیوه که چه که م! بابه پشتی شکاوه، بابه که ته پیر و که نه فت بووه، ده هه سته پی... ښه و مه لیحه ش چاری له رپتته، چاره روانته که زیبه کانی بڼ به ییبه وه... ده ک رووی ښه دایکه ته ره شبی... هه سته وه، و تفی له رووی ښه دایکه به ده بخته که ته، که توی وا به و جوړه تووشی ښه زه لکاوه کړد - هه سته وه هه سته وه، نازیزی دایه!... وای، وای چم کړد، چم کړد!... که چه که م ښه بوکینیتته؟ ده ک پیرؤزت بی... پیرؤزت بی... خویبه کورپه کانت بیتم!... که چه که م، گه رده م نازاد که ته، گه رده نی دایکه روو ره شه که ته... که نه ی توانی به خانه ی به خت بسپیژی، که نه ی توانی له دوی تهرمه که ته وه سینگ و به رؤکیت بڼ بکویتته وه و ناوا به ختی ره ش کړدی. که نه ی توانی له سه ر گوره که ته شینت بڼ بکاوه گه رمه شینت بڼ بگیږی... که نه ی توانی له شایی و زه ماوه نده که تدا هه لوسوی... عالیه گیان، گه رده م نازاد که ته مبه خشه -

به قوربانی چاوه‌گه‌شه جوانه‌کانت بم- بمبوره که دره‌نگ هاتم... نه‌مزانی هه‌روا زوو ده‌چییبه سه‌فه‌ری... نه‌متوانی به‌ریت کم، نه‌متوانی تویتشه‌به‌ره‌ی رییته بۆ تیک نیم! عالیبه گیان... کچی عالیبه گیان... ده‌هسته‌ئه‌وه حوسین گیان هاتوو... ده‌هسته‌ده‌ی به‌سه‌ کچه‌که‌م! بللی... بللی براله گیان به‌خیر‌هاتیبه‌ه مائی خوشکه‌که‌ت!... حوسین گیان، تۆش بللی... بللی خوشکی... خوشکی مائی تازه‌ت پرۆز بی... بللی- ده‌ بللی!...))

ئای چم چیشته! هه‌رچه‌نده منداڵ بووم و هیشتا وه‌ک پیویست هه‌ستم به‌ غه‌م و ئیش و نازاران نه‌ده‌کرد، به‌و قسانه‌ی هه‌ر ئاورم تیبه‌ریبوو...

سه‌ره‌نجام دوای ساته‌وه‌ختییکی ته‌واو - که بۆمن سه‌ده‌یه‌کی ته‌واو بوو- هه‌ردوولای گۆره‌که‌ی ئاورشین کرد و گه‌سکی دان به‌ده‌م گه‌سک دان و مالمینیشه‌وه هه‌ر ده‌پاراپیه‌وه بیبه‌خشی له‌وه‌ی که دره‌نگ هاتوو و نه‌یتوانیوه له‌سه‌ر وه‌خت‌دابیته‌ت و تۆوی گولان به‌ گۆره‌که‌یدا بکات و بیچیته‌ت- ده‌ک رووی ره‌ش بیته‌ت... ئاگری قودره‌تییان ده‌گیانی که‌وی، ئه‌وانه‌ی تۆیان به‌و رۆژه‌ گه‌یاندا ((ده‌هسته‌وه، ده‌هسته‌وه‌ کچه‌که‌م، ئه‌وه‌ برا بچکۆله‌که‌ت ده‌گریه‌... هه‌سته‌وه‌! هه‌سته‌وه‌ پیی بللی، برا گچکه‌که‌م مه‌گریه‌!)) و هه‌رده‌وه‌ ده‌مه‌یدا ئاورپی دایه‌وه‌ و پیی گوتم: ((مه‌گریه‌ کوره‌که‌م، مه‌گریه‌ رۆله، تۆ هه‌قی منت نه‌بی... کاکه، وای کاکه... ئاخ کاکه‌!)) ده‌گه‌ل هه‌ر وشه‌یه‌ک له‌و وشانه‌شدا له‌ سینگ و رانی خۆی ده‌دا: ((عالیه‌ گیان، بۆ کاکه‌ی بیاریه‌وه... ئاخ تۆ پاک... به‌ خودای بیگوناھی، پاک، بی‌ گوناھی، به‌ پیغه‌مبه‌ر پاک، به‌ خودای هه‌رچی له‌ که‌یه‌ به‌ داوینته‌وه‌ نییه، له‌ گوئی پاکتری!)) ئه‌وانه‌ی هه‌موو به‌ ده‌نگییکی نووساو و ئاوازیکی هییدییه‌وه‌ ده‌گوتن و سینگ و به‌رۆکیشی له‌ عه‌ردی ده‌سوی، و ده‌چه‌مییه‌وه‌ و خاکه‌که‌ی ماچ ده‌کرد: ((له‌ خودای بیاریه‌وه... ئه‌تۆ نزاکانت گیرا ده‌بن... تۆ هیشتا بۆنی شیری خاوت له‌ زاری ده‌هات... تۆ وه‌ک په‌ره‌ی گوئی بووی... پاک و خاوین و بی له‌که... بللی... بللی خویه‌ له‌ تۆم ده‌ویته‌وه‌! ئاخ تۆ بۆیه‌ چووی ئه‌وی رزگارکه‌ی! کچه‌ غه‌ریبه‌که‌م.

نازاتم چۆن هاتینه‌وه‌ مائی. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌زاتم، که له‌ هاتنه‌ویماندا نه‌ ئه‌وه‌ هیچی گوت و نه‌من. تووشی که‌سیش نه‌بوین. هیچیشمان به‌ بابه‌ی نه‌گوت. به‌لام دایی پینه‌چوو هیوترتر بی. ئه‌و شه‌وه‌ باش نوست؛ پرخه‌ پرخی ژووهره‌که‌ی پرکرد بوو...

به‌ره‌ به‌ری نیوه‌رۆیه‌ بوو؛ له‌کن بابه‌یه‌وه‌ دانیشته‌بووم که ئه‌بولفه‌ته‌ح خان هات. خه‌لکی ده‌ورو به‌ری هه‌مه‌دانێ بوو، خه‌فیه‌ی ئه‌منیه‌ی بوو- هه‌موو که‌س ده‌یزانی. گوایه‌ ئه‌و و ئاغای زه‌مینێ سه‌رۆکی ئه‌منیه‌ی ده‌گه‌ل بابه‌گیانیدا هه‌رسیکیان خه‌لکی ناوچیکن. کورته‌ بنه‌یه‌کی ده‌موچاو قه‌قلانه‌ی چوکه‌له‌ و سیسه‌له‌. هه‌ر راست وه‌ک هه‌نجیری چرچه‌له‌. سه‌ری له‌چاو ده‌موچاویدا گه‌وره‌تر بوو، نیوچه‌وانییکی بلندی چرچ و لۆچاوی و چن چینی قول، ده‌تگوت ئه‌وه‌ وه‌ستای گۆزه‌که‌ر ده‌ده‌می دروستکردنییدا که هیشتا قوره‌که‌ی هه‌ر نه‌رم بووه، به‌ نوکی قه‌له‌مه‌رپی یا به‌ سه‌ره‌مه‌یلیکی ئه‌وچال و چینانه‌ی تۆی کردوو و ئه‌وجا ده‌کووره‌یدا سووری کردۆته‌وه‌. ره‌نگی روخساری به‌لای سه‌وزییکی تیریدا ده‌نواند؛ چاوه‌کانی به‌ قولداچوو بوون، ده‌ماره‌کانی چاوی سووره‌له‌گه‌رپابوون، خۆ ئه‌وه‌ده‌مه‌ی مژه‌ تریاکییکیشی لیدابا ئه‌وه‌ هینده‌ی دیکه‌ ده‌بوو. یه‌کپارچه‌ سوور و ده‌موچاویشی سووره‌له‌گه‌را- سووریکی تیر- و ئه‌وه‌ ده‌می چرچ و لۆچه‌کانی روخساری ده‌کرانه‌وه‌ و چاوه‌کانی وایان لیده‌هات واته‌ده‌زانی ئه‌وه‌ له‌جیه‌کی ده‌مه‌و روو درۆیبه‌وه‌ و یه‌کیکی دیکه‌ی زۆر قورس هاتوو و خۆی به‌سه‌رداداوه‌ و وه‌ک بۆقی که‌ ده‌میرگیکیدا پیی لیده‌نیی و هینده‌ی نامینی چاوه‌کانی ده‌ره‌رن، ئاوا چاو ده‌ریوچی بوون. له‌شی له‌ناو قه‌دیوه‌ شل و پل بوو و وه‌ک منداڵی تازه‌ پیگرتوو داره‌داره‌ی ده‌کرد و ده‌رۆپی- به‌ قولی فش و ناله‌پی ده‌سته‌به‌ره‌و داوه‌کانی. واپینه‌چوو شتیکی بۆ داوه‌ پال پیوه‌نی. ده‌سته‌کانی کردبوونه‌ له‌نگه‌ری سه‌ر و له‌شی. ده‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا سینگی بۆ پیشه‌وه‌ و سه‌ری به‌ره‌و داوه‌چوو بوو؛ هه‌ر راست وه‌ک بزنیکی هه‌ستیته‌ سه‌رپاشوان و پروا. قژی سه‌ری پرو ماش و برنج ببوو و به‌ره‌و داوه‌شی دادینا. به‌زۆری کلاو شاپۆی له‌سه‌ری ده‌نا.

دیابوو هیچ کارییکی نییه. بابه‌گیان فه‌رمووی دانیشتییی کرد تا پیناوه‌کانی بۆ بۆیاغ کا. به‌لام ئه‌و گوته‌ نا، کاری هه‌یه. هه‌ره‌هینده‌ی که دانیشته‌ بابه‌گیان به‌پیچه‌وانه‌ی جارانیه‌وه‌ پیی گوتم، گۆزه‌که‌ی به‌رم و بچم له‌ هه‌ساری مزگه‌وتی که‌مه‌یک ئاویتم. گۆزه‌که‌م تاو دایه‌وه‌ و رۆیشتم. هه‌روا به‌رپیوه‌ و به‌بی هیچ مه‌به‌ستییک ئاورپیکم دایه‌وه‌. بابه‌گیان و ئه‌بولفه‌ته‌ح خان سه‌ریان پیکه‌وه‌ نابوو و وه‌ک به‌ نه‌ینی قسان بکه‌ن وابوو. دواپی تیگه‌یشتم- زۆر دواتر- که به‌ بابه‌گیانی گوته‌بوو مائی مه‌ له‌ژیر چاودییری دایه‌ و کاکه‌ش له‌ زیندانی هه‌لاتوو - ئه‌مه‌شیان له‌ ناوه‌ندی ئوستانییرا نویوووه. کاتی که هاتمه‌وه‌ ئه‌بولفه‌ته‌ح خان رۆیوو، به‌لام بابه‌گیان زۆر سه‌رقال بوو. به‌پیچه‌وانه‌ی جارانه‌وه‌ که جاری واده‌بوو لینگه‌ پیناوی له‌سه‌رکۆشی له‌بیر ده‌چۆوه‌

و تپیرا ده‌ما، ئیستا بی نارام و زۆر به‌په‌له، خێراخێرای ده دروی و ده‌رۆیی- پێستی سه‌ری سووره‌لگه‌ر‌ابوو.

شه‌ویش هه‌روا هه‌لچوو و بی نارام بوو. ته‌نانه‌ت یه‌ك دووجارنیش قیت بووه‌ و چوو هه‌یوانی، و ماوه‌یه‌ك به‌ سه‌ر و رووی گرژ و خه‌یالاوییه‌وه‌ كه‌وته‌ راویچكان. دایه‌ شتیابوو: ناكه‌ له‌ كه‌له‌ی دابه‌! جا ئه‌و پیاوه‌ بیچاره‌یه‌ چ بكا چاكه‌، ئاخ‌ هه‌رچی غه‌م و تالی و سویری دنیا‌یه‌یه‌ هه‌مووی هه‌ر داوێته‌وه‌ هه‌ناوی خۆی و لیوان لێك ناكاته‌وه‌. كینویکی غه‌م له‌سه‌رشانی بوو؛ هه‌ناوی گرکانیک بوو كه‌ هه‌شتا سه‌ری هه‌لنه‌دابوو؛ جه‌رگی هه‌موو تیکه‌تیکه‌ ببوو؛ هه‌ر له‌ ئیستاهه‌ پشته‌ی کوو‌ر ببۆه‌؛ و له‌ لووتی درا‌بۆوه‌ و ناله‌ و هات و هاواری داییشی هاتبووه‌ سه‌ری؛ وه‌ك بوومه‌له‌رزیه‌ك روویدا بی و کینویکی هاویشته‌بته‌ سه‌رکینویکی دی! راسته‌ ناله‌ نا و بی نارامییه‌ دایه‌ ورده‌ ورده‌ تا ده‌هات كه‌مه‌تر ده‌بۆه‌-خاک، سارده‌، مه‌یل بره‌ - به‌لام ده‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا، هه‌ر فرمی‌سك و هه‌ناسه‌ی سارد هه‌لگه‌شمان بوو و ئه‌و هه‌ناسه‌ و فرمی‌سكانه‌ی ئیستاش زیاتر له‌ ریی کاکه‌یدا هه‌لده‌رشتن... به‌لام ئه‌و بی نارامییه‌ی بابه‌گیانی هه‌نده‌ی نه‌خایاند. چه‌ند شه‌ویك دوا‌ی ئه‌مه‌بوو... هه‌موومان دانیشته‌بوین؛ دایه‌، نارام و له‌سه‌رخۆ سه‌ردولکه‌ی ده‌گوتن و ئیتمه‌ و مه‌لیحه‌ش به‌دوایدا ده‌مان ستانده‌وه‌، كه‌ ته‌په‌ی پێیه‌کی تاشنا بلنده‌بوو... و دیسانه‌وه‌ جه‌ناب ره‌ییس و پاسه‌وانه‌كان هاتنه‌وه‌.

ئه‌وه‌ده‌می ((زانست و شارستانیه‌ت)) هه‌موو جێیه‌کی نه‌گرتبوو: جگه‌ له‌ كه‌سانی كه‌له‌ زل و ئۆپۆزیسیونی سیاسی ره‌زاشا به‌ولاوه‌، ده‌نا ئه‌و كه‌سانه‌ زۆر كه‌م بوون كه‌ به‌دله‌راوکیو چاره‌په‌روانی ده‌ستگیرکردنی شه‌وانه‌ و هاتنه‌ مالانی كتوپری مه‌ئموورانه‌وه‌ بچنه‌ بن لیفی. كه‌ هیواو ئومید پرا، دله‌راوکیش نامینی، كه‌س غه‌می له‌ ده‌ست چوونی هیچی نه‌بوو... به‌لام مالی مه‌ ده‌و شاره‌ چكۆله‌یدا له‌ هه‌موو ئه‌و یاسا و رێسایانه‌ جیاواز و به‌ده‌رت‌تر بوو. بابه‌گیان وه‌ك فه‌نه‌ری له‌جیتی خۆی راپه‌ری - من و دایه‌ی و مه‌لیحه‌ش هه‌روه‌تر... ده‌رگامان كرده‌وه‌، و دایه‌ی بۆ ئه‌وه‌ی فرمی‌سك‌ه‌كانی دیار نه‌بن سه‌رپۆشه‌كه‌ی تانیوه‌ی ده‌موچاوی هه‌نایه‌ خوار... دیسانه‌وه‌، ماله‌كه‌یان پشکینییه‌وه‌، یان چاویکیان به‌سه‌ر و بنی ماله‌كه‌ داگیراوه‌ لامپایه‌كه‌یان تاودایه‌ و دالان و پاشخانه‌كه‌یان به‌ وردی پشکینی، و هه‌مدیس ده‌نگی ترپه‌ی پێیه‌کی له‌سه‌ربانییه‌وه‌ راهات. جه‌ناب ره‌ییس له‌ لاشیپانی په‌نجه‌ره‌كه‌ی ئه‌وجییه‌ی بابه‌گیان پشته‌ی

ویده‌دا له‌وه‌ی، دانیشته‌. ماوه‌یه‌ك سه‌رتاسه‌ری ژووره‌كه‌ی به‌چاوان کێلا... دوا‌یه‌ له‌په‌ر چاوی به‌ باولێکی كه‌وت. گوتی: ((ئه‌و باولێه‌ی بکه‌نه‌وه‌!)) ژووری، پاسه‌وانی لینه‌بوو، بابه‌گیان سه‌رییه‌کی دایه‌ کرد، دایه‌ی به‌ ناچاری و به‌دلگرا‌نییه‌وه‌، سنجاقی یه‌خه‌ی کراسه‌كه‌ی كرده‌وه‌ و کلێله‌كه‌ی به‌رۆکی دایه‌ ده‌ست بابه‌گیانی، بابه‌ باولێكه‌ی له‌ تاقی هه‌نایه‌ خوار و له‌به‌رپێی جه‌ناب ره‌ییس دانا، و قفله‌كه‌ی كرده‌وه‌ و سه‌ری باولێكه‌ی هه‌لدا‌یه‌وه‌ - بو خۆی كشایه‌وه‌. جه‌ناب ره‌ییس باولێكه‌ی سو‌راند و ئه‌وه‌ی تپیدا‌بوو هه‌لپه‌رشت و به‌ ژووری وه‌رکرد. هه‌مووی ورده‌ شروشالاتی ژنانه‌بوو. ((کۆنه‌)) مقه‌با‌یه‌ك سه‌رنجی راکیشا- ئه‌وه‌ی كه‌ هه‌موو جار دایه‌ ده‌یه‌ینا و به‌سینگی خۆیه‌وه‌ ده‌نا. مقه‌با‌یه‌كه‌ی هه‌لگرته‌وه‌. هه‌ر كه‌ هه‌لگرته‌وه‌ دایه‌ی دوو بالی لێكدان و هوویه‌کی کیشا و له‌ هۆش چوو. به‌لام ئه‌وه‌نده‌ ساته‌وه‌خته‌ ده‌هیچ میژوویه‌کیدا نه‌نوسرا.

مه‌لیحه‌ سه‌رقالی دایه‌ی بوو و منیش ده‌سته‌پاچه‌ تپمابوم- له‌وه‌نده‌ی زیاتر كه‌ جامی به‌ر سه‌ماوه‌ره‌كه‌م پرکرد له‌ ئاو و دامه‌ مه‌لیحه‌ی. وینه‌ بوو- مقه‌با‌یه‌كه‌ی ده‌لیم- وینه‌ی خێزانیی. جه‌ناب ره‌ییس ماوه‌یه‌کی ده‌وینه‌كه‌یه‌وه‌ رامان، و ده‌بیر و خه‌یالا‌نه‌وه‌چوو. و له‌به‌رخۆیه‌وه‌ گوتی: ((ئمم)) و سه‌ریکی با‌دا - زۆر زانایانه‌. به‌سه‌رو روخساریدا دیاربوو شتیکی یه‌كجار زۆر گرنگی دۆزییته‌وه‌. دیسانه‌وه‌ كه‌وته‌وه‌ بیركردنه‌وی، و هه‌روا كه‌ وینه‌كه‌ی به‌دوو ئه‌نگوستان گرتبوو و له‌سه‌رئه‌ژنوی ئه‌ودیو و ئه‌ودیوی پیده‌کرد ده‌تاسمانیوه‌ رامان. کاتی كه‌ وینه‌كه‌ی هه‌لگرت، سه‌ره‌تا بابه‌گیان سپی هه‌لگه‌را و دوا‌یه‌ش ره‌ش داگه‌را و وای لیه‌هات ره‌ش و شین بووه‌ و چه‌ناگه‌ی وه‌له‌رزینی كه‌وت و لالیوه‌کانی داچۆران و چاوه‌کانی سو‌رپان. زۆر ترسام. ئه‌و حاله‌ته‌ی هه‌ر ئه‌و کاتانه‌ به‌سه‌ردا ده‌هات كه‌ زۆر تووره‌ ده‌بوو و له‌ پێستی خۆی ده‌هاته‌ده‌ری. ده‌ دلی خۆمدا گوتم، نه‌كا پرده‌ته‌ ئه‌وکی جه‌ناب ره‌ییس و هه‌ناسه‌ی لی بپه‌ری! گه‌ندی کاره‌كه‌ش ئه‌وه‌بوو كه‌ ژووره‌كه‌ چ پاسه‌وانیکی لینه‌بوو. له‌ دوا‌ی پشکینی پاشخانی پاسه‌وانه‌كه‌ی ژووری نارده‌بووه‌ ده‌ری. دیاربوو له‌ راره‌وه‌كه‌یه‌... به‌لام به‌ پێچه‌وانه‌ی چاره‌په‌روانییه‌ من و -مه‌لیحه‌-ش كتوپر چاره‌ سو‌راوه‌کانی بابه‌گیان پهبوون له‌ فرمی‌سك، لێوه‌ له‌رزهی چه‌ناگه‌ی زیاتر بوو و ده‌ستیکرد به‌ گریان. به‌ تورکی گوتی: ((تو گیانی منداله‌کانت جه‌ناب ره‌ییس- بۆ خاتری ئه‌و خودایه‌ی. ئابرووی خاو و خێزانیان له‌م ولاتی غه‌ربایه‌تییه‌یدا پاریزه‌ - بیکه‌ به‌خاتری هاو‌پیدییه‌ خۆمان...)) و زۆر شتی دیکه‌ی بی سه‌روبه‌ر.

فرمیسکی بابە گیانی بە پێچەوانەی فرمیسکی گەورە پیاوانەو، دە هیچ میژوو یە کیدا نە نووسرا یەو. های، ئەو من لە کویم، سەرا و میژوو کوجا مەرحەبا؟ کۆتەك بو، زەنگال بو، کلۆی دووفاقە بو، ئەمیری لەشکری خۆرئاوای بو، رەزاشا بو... ئەوانە ئەگەرچی بە لای خۆیانەو دەربەری میژوو بوون بە لām جیتی نوسین و تۆمار کردن و هەلگرتنی ئەم جۆرە رووداوانە نەبوون.

نەمزانی ئەم فرمیسک و سوکایەتی بە گیانی چ کارێکیان کردە سەر مەلیحە، بە لām وەك کۆتێکی هەزار تەنیم بە سەریادەن گیان و دەروونم تێك شکان - لە خودی بابە گیانم خراپتر بە سەرھات، کاتی ئەو دیتم لە ژێر باری ئەو باری لێدانەگرانە دوو لاهاتەو. تا ئەو دەمی هیچم دەرباری ((مۆقی روخوا و سوکایەتی پێکراو و مۆقی لە کەسایەتی دامالدر او و مۆقیکی گریا و بە سەرکە لاوێ کەسایەتی خۆیدا)) نە بیستبوو، و دەرباری ((پشتی جە ماوێ ژێرباری ستەم و روخساری شۆراو بە فرمیسکی شووڕیی و فرمیسکی گەرموگۆری کە لاوێ گیان دەردی سەلماندنی حکوومەتی نەزان بەزانا، و تالی و سویری و سوکایەتی و کێشانی هێلی راست و چەپ بە سەر بێر و باوێر و بۆچوونی راستە قینەدا لە پێناو شتی پڕو پوچ و نەزانیادا)) هیچم نە خۆیندبوو.

بە لām هەر بەو نەندە تێکشکان و سوکایەتی پێکردن و ئەو نەندە فرمیسکانە ی بابە گیانی میژوو ی هەزاران دەرد و ئیش و ئازار و غەمی جەرگ بۆم تاقیکردنەو. هەر ئەو نەندە فرمیسک و سەرنجە پڕ لە سوکایەتی و ئەو نەندە پارێوە ی بابە گیانی دەریایەك تالی و سویری و نەفرەتیان دە دڵ و دەرونی خۆشاندم. ئیستاش بەروونی، نازام هەستی چیم کرد، ئەو نەندە نەبێ کە بە راستی هەستیکی سەیری ئەوتۆ بو، کە ناتوانم چ ناویکی لێ بنیم، ناخر ئەو بابە ی کە لە بەرچاری من لە پیاوی هەموو دنیایە ئازا بە جەرگ و بە توانا تر بوو، روخوا تێکشکاوم دەبینی: پشتی پالەوانە کەم لە عەردی درابوو.

نازنام چ بوو کە رەنگی روخساری جەناب رەبیبیش گۆزا: پەلە یەکی سپی بە سەر روومە تەکانیدا هات و بلاو بۆو - سوکە هەناسیکی لە سەرخۆی لە سینە ی هاتە دەری. وینە کە ی بەرامبەر بە خۆی راگرت و ماوێ یە تێپراما. دوا یە سەریکی دابی کرد کە بێهۆش و گۆش لەوی کەوتبوو. وە لām ی بابە گیانی نە دایەو. ماوێ یە کە هەروا بە روخساریکی غە ماوێ یەو دە دایەو ی رووانی، ئەو جا گوتی: ((خام... خام... بە خۆرایی خۆتان ناراحت مە کەن... هیچ ناراحت مە بن... هەستە

دانیشە، کۆرە کە تان بەرە ئە لدا بوو... بەو زووانە دیتەو...!)) هەر کە ئەو ی گوت دابی جوولا؛ لە سەر ئە ژنۆیان دانیشت. بێ ئەو ی پاژنە پێیان وە بن خۆ داتەو. دەستەکانی لە پێشەو پان راگردن و بردنە پێشی، بە واقێکی و پەو، هەر وەك ئەو ی بە خیاڵ، هاتنەو ی کۆرە کە ی ببینی و بیەوی دە نامیژی گری.

جەناب رەبیب گوتی: ((بۆ نەزانیو کۆرە کە ت بەرە ئە لدا بوو؟ من پێم وابوو ئیستا هاتۆتە وە ش!)) دابی وەك لە دنیای خەیاڵەو بە خۆ بیتەو. دەستی دە کە لە کێ نا، گێژو وێژ، هەر وەك چۆن دانیشتبوو گوتی: ((راستدە کە ی! بە قوربانی دەمت بۆ! خودا لە زارت بڕوانی! خودایە بە گەردی پێت بۆ... خوا مندالە کانت لێنە ستینی! خودایە مژدە ی بوو و زاوایە تیە یان بیە ی!)) و هەستایە سەرچی چکان و دانیشت. جەناب رەبیب، بە سەر قالییە کەو، بە لām کە مە ترخە مانە، وینە کە ی فریادایەو سەر ش و شالانە کان، و بە پۆزی کەو، وەك دە گە لێ خۆی بێ، زۆر بە سپاییەو گوتی: ((ئیدی ئەمە ی نە بینمە و!)) و هەستا، و رۆیی. ئیمە هەموو کز و مات و مە لوول لە جێ خۆمان نە بزوو تین و کە سی دە گە لێ نە چوو بە پێکا. ئەو شەو بە گیانی نە برد؛ هەموو شاد و خۆش حال بووین، وەك دنیایان دابینی... بە لām نا... دیسانەو لە دەرکییان دایەو. پاسەوان بوو!... هەموو شە ژاین... بە لām هەمدیس نا، پاسەوانە کە گوتی جەناب رەبیب دە فرمومون سبەینی سەریکی لە دایەری بەدا - یانی بابە گیان - و ببینی، یانی جەناب رەبیب ببینی. ئای بە چاوان... دابی دوا ی رۆیشتنی جەناب رەبیبیش وینە کە ی بە ئیمە هەر پێشان نە دا. چوو لە جێ یەکی دیکە ی شار دەو و تاماو یەکی زۆریش هەر نە مدیتەو.

بە یانی دە گە لێ بابە گیانیدا چووم. کەس رێگر نە بوو. بۆ یە چووم تا ئە گەر خوا نە خواستە پێشھاتیك بۆ بابە گیانی هاتە پێشی، من بێمەو و هەوالیان دەمی، تادابی دڵ خوتە ی نە مینی - یاخوا نە کردە توشی دڵ راوکی بێ. لە پلیکانان و سەرکەوتین و چوونە بەر دەرکی ژووری رەبیبی. پاسەوانی بەردەرکی هەوالی دایە جەناب رەبیبی. رێیاندا یان. بابە گیان بە دەم چوونە ژووری یەو، دەستیکی بۆ دواو هەلئە کاند، یانی تۆ مە یە؛ و بۆ خۆی چوو ژووری. لایەکی دەرکە کە ی کرابوو. ئیکلامی کێشا. قسە کا ئم پچر پچر دە بیستن: باسی کاکە ی بوو: کە ی دیویە تی؟ لە کە یەو نە ییدیو؟ - بابە گیان سویند و قورئانی دە خوارد، دە گریا - کە هەر نە ییدیو و هیچ کاتی لەو تە ی گراو نە ییدیو تەو. سەر و رووی جەناب رەبیبی گرژ و مۆن بوو. هیندی شتی دیکە ی گوتن کە

پاسهوانه که رتبی بیستنیی نهددهدا- نه له بهرتهوهی پاسهوانه به نهغهست نهیهلی، من هەر بۆ خۆم دهرسام له دهركی وهنیزیک کهوم ((... ئهویان لهم دهووبهراوه دیوه... ههوالیان داوه... خانمه کانیس گوتوویانه که یه کتریان ناسیوه... دواایش ئهم وینهیه...)) بابه گیان ههر خهریکی سویند خواردنی خۆی بوو، به قورئان و به جوققهی عالی حهزرت، و به سهری جهناب رهییس و به تیمام حوسین، که نهیدیوه و تا ئیستا ئه و خانمهی ههرتهدیوه، و ئامادهشه روو به قیبله سویندی بخوا.

جهناب رهییس گوتی: ((دلێن ژنه که تیان له گۆرستانی غهریبانا دیوه...)) بابه گیان گوتی: ((جهناب رهییس ئهوهی بۆ خۆتان دهزانن که له ولایتیدا ههروا باوه که ژنان ههفتهی جارێک دهچنه سهرقهبران و سههر و فاتیحایهکی بۆ مردووهکانیان دهخوینن و دهلێن خیره...)) جهناب رهییس گوتی: ((شهوی دواي کوشتنی ئه و خانمهی ئهویان له قهراغ چۆمیدا دیوه... ههوالیان داوه... که ههر له و جییهشیان دیوه که تهرمه کهیان لی شوشتوه)).

دهوره دهی، تۆمهلی... ئهوشهوه بۆیه دهلینگ و داو و تهژگهلی دایی و تهپرپوون! تومهز بهره بهری بهیانی چۆته دهری و له رووبارییداوه- و چوه جی شوشتنی تهرمی کهچه کهی بیینی! وای له دهست ئه و دایکهی، چ ههستیکی هیه!... هاتینهوه مالی- نهچوینه دوکانی. بابه گیان بهو یهک دوو روژانه وهک سههرنج لیدهدا و ئیستا دهزانی پشستی کوور بپۆوه: چاکه ته کهی بهری پیوهی ههراش ببۆوه؛ شانمکانی داچه کییوون، ههروهک کۆته کیکی توندیان له سههری دایی؛ که لاوگه ل دهپۆیی - پیربوو. بهدهم رپوه به دهنگیکی زۆر نهرم و نیان و میهره بانهوه، بهلام تال و غهمناکهوه، گوتی: ((حوسین، تۆ ئیدی، بهداخهوه، گهوره بووی؛ ئهوهی که نه دهبوو بیزانی بهداخهوه دهیزانی... من نامهوی لهوهی زیاترت پی بلیم که بۆ خۆت بیستوتوه و دیتوتوه - بهلام ههولده، ئه گهر ههر شتیکی دیکه شت زانی، یا دوايه بۆت ده رکهوت و زانیت، ههولده ئه و نهیانیه مالی له لای هیچ که سیکه نه درکیینی)). ئهوهی به جۆریکی واگوتن، خۆ ئه گهر سههری برایشی هی نابایه وه مالی، و نهجن نهنجیشیان کردبام شتیکم له دهمی نه ده ترازو و له زمانم نه ده هاته دهری، خۆ ئه وهشی نه گوتبایه ههر وابووم و نهیینی مالم قهت نه ده درکاند. ئیستا به پیچهوانه ی سههردهمی مندالیه وه بوو، که هه مووی ههر دل ساغی و خۆشی و ساده و ساکارییه و هیچ شتیکی شارهوی تیدانییه، ژبانی ئیمه تانیستا هه مووی ههر نهیینی و نهییکاری بوو-

به لانی که مه وه، ئه وه م ههست کردبوو، و هه ل سوکه وتی بابه گیان و دایی و مه لیحه ی، به بی ئه وه ی ههست پیبکه م، ئه و هه ستانه یان ده دل و میتشک و بیر و هوشدا ناخنیوو و جیی خویان گرتبوو. غه مه که ههر ته نیا ئه وه نه بوو - که هیچ نه درکیتم، به لکه ده بوو ده گه ل دهووبه ره که دا برۆم و ههنگاو بنیم: حال و بالی مندالانی هاو سا و ته مه نی من زۆر له ئی من خراپتر بوو. ئه وان جانه و دریک بوون هه میشه چاوه رپی ته له زگه و مه ترسییان بوون...

به و قسانه ی بابه گیان، و ئه و هه موو پینشهانته، ههر ئه وه نده م به خۆزانی گه وره بووم... هه روا به و جۆره! به ده به ختییه که ش له وه دا بوو که جارێک مه سه له کامم به دزییه وه ده زانی و تیدی گه یشتم و بۆ ئه و مه سه لانه شم زیاتر پشت به گومانه کانی خۆم و ههست و نهسته کانی دایی ده به ست- تاخر کاتی که دایی خه یال ده بیردوه ده یوانی کچ یا کوره مردووه سه د سا له که ی له گۆریدا بیینی و له ههر کوژراو و مردویکی دیکه را کوشته و مردووی خۆی زیندوو کاته وه و به هه موانیشی سه لمینی. هه موو هه وله کانی من ههر ئه وه بوون و له خودام ده ویست، به جۆریکی و بشکیته وه و بارودۆختکی وایته پیشی و سه ره له دا، که پیچه وانه ی هه موو ئه و گومان و خه یالاتانه له خه لکی دیکه بییه مه وه... ئه وه ئیستا ئاوا! ئیستا نه ختیگ شاره زای په یوه ندییه کامم، ئه و به سه ره اتانه ههر ته نیا بیران جه نجال نه کردبووم - به لکه مه سه له کان له دهووبه ر و له پشته وه و له به رده مم و له هه موو جییه کی دیکه دا ههر هه بوون: له ههر کوئییه کی بام، یا نه بام. ئیدی ئه وه له به رچاوان و له ههر سه رنج و به سه ر هه موو ده موزارانه وه و ده ههر فسکه فسکیکیدا - و ده ههر وته یه کی کرچ و کالدا ههر ئه و باسه بوو. تیه له چاوی مندالان خه نجه ریک بوو ده دلێان راده کردم؛ سه رنجه کانیان درپوشه یه ک بوو ده میتشکیان ده چه قاندم، و قسه و وته کانیان کوتکیک بوون له سه ریان ده دام؛ هه والپرسینی ژنان له دایی شیشه یه کی سووره وه کراو بوو ده چاویان راده کردم. رووم له هه ر لایه کی کردبایه، ئه وه به دوامه وه بوو، له دوامه وه بوو... ته نانه ت مندالیکیان گوتی که خوشکم... وای، ئیدی له مالی نایه مه ده ری... هه رچه نده ئوتومبیلی باریش هاتبوو چونکه کوره که ی کاک سلیمانی تیدا بوو له مالی نه هاته ده ری.

* * *

دره ختی نیوان هەردوو گوئی پشیلێش — که من به لوتکه‌م ناو هیناون — که هەر له‌و کاته‌وه‌ی من وه‌بیرم دی و چه‌ندین ساڵ پشتریش وه‌ک نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتنی‌ ئه‌و کێوه‌ی خۆیان به‌ خه‌لکی پشانداره، چونکه هه‌لکه‌وتی کێوه‌که یه‌ک بن و دوو لوتکه‌یه و بۆته نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتنی، که ئه‌و دوو لوتکه‌یه‌ش رێک هه‌رده‌لێی دوو گولینگه‌ن و کێژی شه‌یتانی سروشت بۆ گالته و بۆ قوماربازییه به سه‌ری پشیله‌کێیه‌وه کردوون.

دوینی ئیوارێ گه‌مه‌وه جی؟ هەر که تاقیکردنه‌وه ته‌واو بوو، له‌سه‌ر ئه‌نجامه‌کان رانه‌وه‌ستام، هاتمه‌وه دیاره سه‌رقافله‌چی کاروانی زانین و زانستی شارۆچکه‌که‌م. له‌ نیوه‌ندی ئوستانیدا ده‌خوینم. به‌لام وه‌ک زۆر شتی دیکه‌ی ده‌گمهنی، له‌به‌رچاوی هاوشاریاندا، چ کایه و مایه‌یه‌کم نییه. چونکه له‌ رواله‌تدا وه‌ک ئه‌ندامی‌کی که له‌ له‌شی شاری دا‌براب‌ی و له‌جییه‌کی دی نشونما بکات وابووم: شار به‌رده‌وامی ژبانی تاییه‌تی خۆیه‌تی و من رێیه‌کی دیکه‌م گرتۆته به‌ر. دوینی هەر ئه‌وه‌نده‌م پیکرا سه‌ری‌کی له‌ نه‌نکم هه‌لینم و هه‌والێکی بپرسم، و ئه‌وجا وه‌حه‌سیم. چونکه له‌ پێرێوه به‌رپێوه و ئه‌و ده‌ (١٠) فرسه‌خ رێیه‌ی دواییم به‌ یازده (١١) سه‌عاتان برپوه و هاتومه‌وه!

داپیره زۆر به‌ که‌یف نه‌بوو. هه‌رچه‌نده که چاری به‌ من که‌وت هه‌موو غه‌می‌کی له‌ بیرچۆوه، ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌رمات دیار بوو. هه‌روه‌ک جارێ نه‌ک له‌ به‌رخۆی به‌لکه له‌به‌ر خه‌لکی دی، هه‌موو هیوا و ئاوات و خۆزگی له‌ خودای ئه‌وه‌بوو که من زوو ژنی بێنم و منداڵه‌کام به‌ چاوی خۆی ببینی و ئه‌ودهمی خودا ره‌حمی پێبکا و له‌بن دوو تاشه به‌ردانی وه‌شێرن. بۆخۆی ده‌ژیا و غه‌می ئیدی‌که‌ی ده‌خوارد. هه‌ندی‌ خانیوی به‌رامبه‌ر ماله‌که‌ی خۆی پشاندام. که به‌ په‌نا گرده‌که‌ی قه‌لا‌ی میرییه‌وه نوسابوون، که ده‌که‌وتنه قه‌راغ رێیه و ده‌زگای که‌لایی ره‌جه‌ب بوو. تازه له‌وێرا هاتبۆوه: و هیندیک شتی ده‌باره‌ی کوشتنی سۆزانییه‌کی باسکرد که چه‌ند شه‌و له‌مه‌وپیش له‌وی کۆژرابوو. هەر به‌و روخسار و ده‌نگ و ئاوازه‌ی که هه‌میشه هاو‌غه‌می و هاو‌ده‌می لێوه‌وه دیاربوو گوتی: ((پساوه پینه‌دۆزه... عه‌جه‌مه... خه‌لکی ئه‌ولای هه‌مه‌دانیه)) و هه‌روا به‌سه‌ری ئاماژه‌ی ((ئه‌ولا))ی کرد که گویا له‌ جوگرافیای می‌شکی ویدا ((ئه‌ولای هه‌مه‌دان)) ده‌که‌وتنه ئه‌وجییه‌ی ئه‌و ئاماژه‌ی بۆ ده‌کا.

(٩)

خۆزه‌تاو له‌سه‌ره‌خۆ بلند ببوو و شه‌وی له‌ شارۆچکه‌ی ره‌تاندبوو؛ سه‌ری‌کی له‌ گۆرستانی غه‌ریبانیش خوارکردبۆوه و ته‌په‌ی ((کۆنه‌بانه))شی روناک کردبۆوه: شار له‌ خه‌وی هه‌ستابوو. روبرا به‌ خوڤه‌ خوڤه‌وه زه‌مانه‌ی به‌رپه‌ده‌کردو زه‌مانه‌ش هه‌روا ده‌رۆیی و نه‌ده‌گه‌راپه‌وه، و هه‌سه‌ره‌ته‌کانی به‌شیوه‌ی شه‌نبایه‌کی نه‌رم که ده‌گه‌ل هه‌موو حه‌زو ئاره‌زوو و هه‌سه‌ره‌ته به‌هیزه‌کانی دیکه‌دا شان به‌شان ده‌هاته‌وه، پفیککی به‌سه‌روچاوی خۆردا ده‌کرد و هه‌موو ئه‌و ده‌نکه شه‌وفانه‌ی سه‌ر رووی گۆگیای ده‌سپه‌نه‌وه که ئیوارێ له‌تاو ئاوابوونی خۆری ده‌مه‌و ئیواره هه‌لوه‌ریبوون. خۆر تا ده‌هات ورده ناله و هات و هاواری روبرایی کپ ده‌کرده‌وه و مووی له‌شی و لا‌غه به‌رزه بی‌ خاوه‌نه‌کانی خاوه‌کرده‌وه که له‌ شه‌ویوه له‌سه‌رمان گه‌رژ ببوو و خه‌وی سه‌به‌ینه‌ی له‌لا‌خۆش ده‌کردنه‌وه. هەر له‌ به‌یانی زوه‌وه با‌ئنده‌کان هیلانه‌کانیان به‌جی هیشته‌بوو و جی و جانه‌وه‌ره‌کانیش روویان ده‌کون و که له‌به‌ران کردبۆوه و خپبوونه‌وه په‌ناو په‌سیوان. سه‌رنجه‌کانی ئاسمانی راوه‌ستانیان نه‌بوو؛ ئیدی ئه‌و خۆره‌تاوه چ جییه‌ک نه‌ما‌بوو ده‌خۆیه‌وه نه‌پێچی.

هەر که چاوم هه‌لینا کێوی ئاربابا، هه‌روه‌ک خۆی به‌ هه‌ردوو لوتکه‌ی جوان و ناوچه‌وانیکی پانکه‌له‌وه به‌روومدا خه‌نییه‌وه و وه‌ک هه‌میشه پشسوازی کردم. په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌م رێک به‌رامبه‌ر کێوه‌که‌یه، من له‌و کێوه‌وه هه‌موو دنیا ده‌بینم. ده‌گه‌ل نه‌خه‌شی سروشتی ئیرانیدا زۆر ویکه‌ه‌چن: نیوان هه‌ردوو لوتکه‌کانی ده‌ریای خه‌زه‌ره — ئاسمانه — و خودی کێوه‌که هەر راست ده‌لێی پشیله‌ی خۆ گه‌رمۆله کردووه، به‌خۆ و پشستی سه‌وز باوی خۆله‌می‌شی ره‌نگییه‌وه، هه‌موو ئه‌و ده‌ماره تیر ره‌نگه سه‌وزانه‌یه‌وه — که هه‌مووی ره‌زه ترییه: له‌ چه‌پ و راستی‌شیه‌وه ئه‌وه هه‌ردوو کێوی پابۆس و پیر سلیمان — که یه‌کیان گولستان و ئه‌ویدیان کویستانه. دوو تاکه

((... ئىدى نازانم چۆن بوو... ئەوۋە خودا بۆ خۆى دەزانى- نەكەى ئەوۋەى بە كەس بلىنى، ئابرووم بەى ھا!)). لەو دەمىيەۋە كە مندالبووم و تا ئىستا ئەو ئامۇژگارى و راسپاردانەى ھەر لەبىرەۋ لە بىرىشى نەچۆتەۋە كە: بە كەس نەلىم، و ئابرووى نەبەم؛ دەگەل ئەۋەشدا كە ھىشتا ھىچى نەگوتوۋە كە پىي بلىن قسە. كە دەزانى سەرسامم و پىدەكەنم دەلى: ((ئەى روررەش، ھەرۋەك مندالىيەت - خەرىكى گالتە بازارىيەى... باشە... باۋابى، گالتەت لىيى... خودا سەلامەتت كا. راستدەكەى تازە ئىدى ئىمەش پىر بوۋىنە)). تاۋىك راۋەستا و دوايە ھەر بەدەم قسانەۋە گوتى: ((بەلى، خەرىكبوم بلىم...)) و ئەۋە ھەروا بە تاسەۋەش تىم ھەلدەروانىتەۋە و دەلى: ((ماشەللا زۆرت ھەلداۋە... ماشەللا ماشەللا! ھەر راست ۋەك دايكە بىتەۋايەكەت - چەند خاك لەسەر گۆرەكەى ويە ھىندە تەمەنى تۆ بى ئىنشاللا)). ھەرچەندە ۋەك دەبىسمەۋە، ھىندە بەدايىكم ناچمەۋە. ۋەبىرم ھىنايەۋە: ((نەنە، خەرىك بوۋى بلىي...)).

داپىرە گوتى: ((بەلى، خەرىك بووم بلىم. بەلى خوا بۆخۆى دەزانى - پارىبو پىرار بوو ھاتنە ئىرە - مالىكى تا بلىنى باش و بىۋەۋى و بە ھەيا و ناموسن... ئەۋە پىت دەلىم لەكن كەس قسان نەكەى ھا!)).

ماۋەيەك چاۋەرەتەم؛ دىاربوو ئەو ئامۇژگارى و راسپاردانەى ئەۋ دەيىكردن بى جى دىاربوون، چۈنكە ئەۋ قسانەم لەھەر جىيەك و لەلەى ھەر كەسەك كىرەبەن چ زىانىكىيان نەبوو و نەنگ و شوورەيىش نەبوون، بى ۋەبى و بە ھەيا و ناموسى، نەك ھەر نەنگ و شوورەبى نىن، بەلكە زۆر چاكىشن. گوتم: ((نەنە، گوتت بە كەس نەلىم - باشە، چ بەكەس نەلىم؟)).

گوتى: ((ئا، ۋەبىرم ھاتەۋە، دەمويست بلىم، لەبىرم چۆۋە... ئىدى پىر بوۋىمە، چ ھۆش و گۆش و ئاگايەكى وام لەخۆ نەماۋە - خۆ ئەتۆش ماشەللا ئىستاش ھەرۋەك مندالىيە گالتەت بەشتان دى- بۆ دەھىلى!)).

دواى تاۋىك سەرنجە لىل و پىللە ئالۆۋەكانى رەشىنە و سىپىنەى چاۋە خۆلەمىشىيە زەردباۋەكانى دەسەر و چاۋى پىمەۋە. ئىنجا گوتى: ((بەلى... خەرىكبوم چ بلىم؟)).

گوتم: ((دەتويست شتىكى دەربارەى پىنەدۆزى بەرامبەرتانەۋە بلىي)).

گوتى: ((ئا... بەلى؟ بەلى ۋەبىرم ھاتەۋە... كچەيان كەۋتە دواى دەزگاي ئەۋ كەلايە و چەند شەۋىك لەمەۋپىش - كوشتيان - ديارە بۆ خۆيان وانالىن... بەلام ئىدى، ئەۋەى ھەيە و دەلى... دەشلىن برايەكەى خۆى بوۋە، ھاتوۋە كوشتوۋىەتى... لەگرىيە و ھات و ھاۋارى دايكەكەش را ھەروا پىدەچى... ديارە بۆ خۆشى ھەروا نالى، بەلام بەۋ گريان و لە خۆدانەپرا ديارە، كە شىۋەنى كەربەلاش وانىيە. تائىستا چەند جارىكىشىيان مالا پشكىيون. پىاۋەكەيانيان دوو سى جاران بردۆتە دايەرەى سەرايە - كاكە سەلىم پۆتە كەفلى.. لەكن كەس قسان نەكەى ھا - گوناھن - خاۋەن ئابروون... تازە خوا بۆخۆى دەزانى - خەلكى ھەموو شتىكى دەلىن... خوا ھەلتاگرى، كچى عازەبىيان ھەيە...)).

لە قسەكانى داپىرەپرا دىاربوو سۆزانىيەك كوزراۋە و گوايە بە رىكەۋت مالا و خىزانەكەشىيان ھەموو لىرەن... قاموسە ئىنگلىزيەكەى دەبن ھەنگلى دەنىم و دىمە بازارى - بۆ خۆ بادانى، بەروالەتتىكى واۋە دىم گوايە بى ئەۋ قاموسەى چم پىئاكىرى. ھەر راست ۋەك دەروپىش مستەفای كە بەبى ئەۋ گۆسكە شەرىتەى بە پەتتىكىيەۋە بەملى خۆيدا دەكرد. لە دوكانى كوتال فرۆشىيە مېردى پورەكەم دادەنىشم، ھەرتاۋە نا تاۋىك قاموسەكەى لىك دەكەمەۋە چەند لاپەرىكان بىرەۋ بەۋىدا ھەلدەدەمەۋە بەرىكەۋت جىيەكى دەبىنمەۋە و زۆر بەۋوردى دەيروانمى. دەۋ دەمانەشدا بەدزىيەۋە، ئاگام لەسەرنجە ھەسرەتە و مەندەكانىشە.

ھەر راست ۋەك ئەۋ ژنە مازوو فرۆشانەى كە چارۆكە مازوۋەكانىيان لەبەردەمى خۆياندا لىك بلاۋ دەكەنەۋە و جارجارە ھەلگىپرو داگىپريان دەكەن و كالا و كرچيان لى ھەلدەۋىرن و لەكن كرپارانيان خۆشەويست دەكەن. بەلام بەپىچەۋانەى وانەۋە كەلوپەلەكەى من بى كرپارە...

بەقسەى سەردەمى خۆمان بى، ھىلى ئاسن و تۆرى رىگەۋبانى پان و پۆرى مېشك و ژيانى خەلكى ھىشتا ۋەدى نەھاتوون و ۋەك ديارىشە ھىچ كاتتىكىش ۋەدى نايە. تەنانەت گۆرانى سەرخانى خەلكەكەش ھىچى ديارنىيە و ھەستىكى پىناكرى: دەتوانى ھەمىشە ئەۋ خەلكەى لە يەك باروۋىخى راۋەستاۋ و ۋەك خۆيدا بىنىيە بەرچاۋان، ۋەك قەل و بزىن، و رىويان؛ سالى رەبەق لە دەستە جلىكى بەۋلاۋەتريان دەبەردا نىيە و سالى دوازدەى مانگى ھەرئەۋەيە. ئەگەر پالتۇبى، ئەۋە زىستان و ھاۋىنى بۆ نىيە و بەرگى شىن و شايانىشە. ھەموو دە چلكىدا رەق ھەلتوون، سەرو رىش ھاتوو دەلىي دەروپىشن، و ۋەك پارەى كۆن، ھەموو سواۋنەۋە. ھىشتا

هەول و تەقەلا و ماندووبوون و بگرەو بەردەى ژيانى رۆژانە بىرو ھۆش و ھەست و نەستى نەتەنيون. جالجالۆكەى شارستانىيەت ھېشتا بەرپۆيە. نەك خۆى، بەلكە ئى رۆژتەك لە رۆژان نىشانەكانى بگەنە جى و خەلكى دەتانوپۆيە بارىكەكانى خۆيەو ھەپتەى. شەوانى ژيان و شەوانى خۆشيان ھېشتا ھەرەكو خۆى لەسەر شىنگ و تاقەتە و ەك خۆيان ماونەو. لىرە بەپىچەوانەى شوپىنانى دىكەو، خەلكى ھەر بەلاوھتى لەبەر ناسكىيان سىس دەبن و دەژاكىن، و بە پىچەوانەى ئەو درەختە شلكانەوھى كە لەبەر چروپپىە دارستانى و نەبوونى روناكىيە و جى تەنگىيە وشكەل دەبن. بەلام ئەو خەلكە دەگەل لىك دوورى و ئەو ھوو نىوانەى نىوانىشياندا، ھەمىشە ھەردەگەل يەكن: لە پرسە و سەرەخۆشيبە و مەرگ و ژىنىدا، لە نوپۆى، و لە نەبوونى و قات و قپى و پەتاو نەخۆشياندا. لە رۆژانى لىقەومانىدا ئەو تانوپۆيە ناديارانە ھەموو سەرھەلدەنەو و وپكرا خۆ لىك دەبەستەنەو و پال وىك دەدەنەو. بەلام دەگەل ئەو ھەموو رشتە و تانوپۆى پەيوەندىيە ھاوبەشە ناديارانەشدا، لە بن ھەركون و كەلەبەرىكى بىدەنگ و ئارامدا، چەندىن سوپاى چكۆلە و ناديار و ون بەردەوام دەبگرەو بەردە و شەرىدان: پىنەدۆز، دەگەل پىنەدۆزى ھاوسى، بە ققال دەگەل بەققالى تەنىشتى، و كوتال فرۆش دەگەل كوتال فرۆشكى دىدا، جولەكە دەگەل ھەمووان و ھەمووش دەگەل جولەكاندا، و سەرەنجام دەولت بەبى جىاوازى دەگەل ھەمووانى شەپە. ھەرىپىيان وايە كە بەتابەتەى بۆ ئەو دروستبوون كە رۆژتەك لە رۆژان وركى يەكترى بدپن. ھەموو پىكەو دەھەرايەكى نادياردان. لەراستيشدا مال و خىزان بىكەيەكى ھەسانەوھى چەند ساتىكەن كە تىياندا بىنەو سەرخۆ و ئەوجا سەرلەنوئ بىنەو مەيدانى تا بكوژن و بشكوژرپنەو. بەلام ئەم زۆرانبازيە ھېشتا لاوازترىن شىوھى زۆرانبازى بوو؛ ھېشتا ژيانى نىو دارستانى گورگان ھىندە برسى نەببو وای لىبى ھەر يەكىيان ساتىكى بكا و يا وەنەوزىكى بدا ھەمووى بگەنە سەرى و پەلامارى دەن و ونچوونچرى كەن. تەنيا گورگىكە كە خۆى لە بۆسە داو دەولتە، كە ھىندە درندەيە بەزەبى بەكەسدا نايەتەو. ھەموو لە ھەموو لەو گورگەى تۆقيون و ھەر راست وەك ئەو مەرانەى دەدەمى ھىرشى گورگاندا سەر دە دووى يەك دەنپن و خر دەبنەو سەرىك و ھەر كە چاويان وىكەوتن نەترەيان دەچى و چاويان لى دەنوئىن تا سەر قەپۆزى ئەودىوى مەرگانە نەبىنن. نەك لە چاويانەو ئەو نەپىنيانەى دەروونيان بۆ ئەو گورگانە ئاشكرا بن.

نابى دە چاوەكانى توغورول و پەخشداریيەو رامىنن، نەكا پرىشكە ئاگرىكيان لىوھ بپەرى و چەند ئاوالىكان بكاتە قەرەبرووت. ھەر كە چاويان بەسەرھەنگى دەكەوى، دە دەرفەتەىكى زۆر خىرادا، خۆ پەنا دەدەن و خۆ دەشیرنەو، نەكا بە قامچىيە رەشى دەستى، شان و ملیان داغان كا. ھەر كە قايمقامىش دەبىنن ھەرەتر، يا رىيەكان دەگۆرن، يا سەريان بەر دەدەنەو و فیزمالكى دەدەنى، تا نەبىنرپن - بەكورتى يانى ((دەولت)) نەيانىبىنى و دەولت نەبىنن...

ئەو ژيانەكەيە، ھەر واشبوو، و ھەر واشدەبى، تەنيا ئەوئەندە نەبى كە ناوھكان و ھەوراز و نشىو و راست و چەوتى سەرسەدانەكان و ئىنجا كەوتن و ھەستانەوھەكان نەبن كە دەگۆرپن دەنا ھىچى دى، ئەم جۆرە ژيانە، يانى ھەر لە بەيانىيەو ھەستان و وە دووى كارى تۆ پىدە و ئەو سواركەوتن و لە ھەموو خۆشيبەكى دنيايە دوور و لەبەرچاوان ون، ئىدى مرۆقە بە ھەموو شتەىكى رادى، ھەرەك دەشلىن ھەموو كەس نافەرىدەى خو و خەدى خۆى و كەسانى دىيە. ھەر بەو جۆرە وەك مرۆقە بەسەرھاتەكانى رۆژانە ھىچ و ھىچ شتەىكىان نەبىنى و نەبىسى و تىنەگا - دەگەل ئەوئەشدا كە ھەم دەبىنى و ھەم دەبىسى، و ھەم تىشەگا. كەچى ھەموو شتەك ھەر بەھەمان شىوھى دوتى و پىرى دەبىسى و دەبىنپتەو - و ھەر بەھەمان شىوھى پىشوشى تىدەگاتەو... و ئەو شتەش ھەمووى لە سەرەنجامى دووبارە بوونەوھى وىنەكانەو دەبنە خەو و عادەت. ئەبولفەتخ خان بە بازارىدا دىتەخوارى؛ گۆشتى دەكپى، پارەى نادا، چاى دەكپى، ھەمدىس ھەر پارەى نادا؛ جگەرەى دەكپى... بەستەنىيە دەخوا... لە راستىدا ھىچ شتەىكى ناكپى بەلام ھەموو شتەىكىش دەخوا. ئىدى ئەو بۆتە شتەىكى بەلگەنەويست، چ بۆ خۆى و چ بۆ خاوەن شتەكان.

ئەگەر برپارىبايە پارەى بدا نەدەبوو مەئموورى ئەمىنيە... قابىليەتى. دەنا ئەگەر وانەبى، ئەو ئەويش راپۆرتەكەى خۆى بەناوى تەواوى ھەموو ئەو كەسانەى كە لە عىراقىيە شتى دىنن، دەداتەو ((دایەرە))ى.

لە حاجى و وردەوالە فرۆشانىش ئەو ھەر كەسىكيان چووبايە سەفەرى، جا بە واسىتە يان بى واسىتە دەبايە مۆلەت لە جەناب سەرھەنگ وەرگىرابايە و لە رىي وىشەو سەرىك لە خانى سەرھەنگى درابايە داخوا چ دەفەرمون و ھەزىان بە چىيە - خۆ نەدەكرا وشەى ((پىويستى)) لەرووى وىدا گوترابايە چونكە ئەوان پىويستيان بە كەس نەبوو. ئىدى ئەو بىووە ئەركى

سەرشانى ھەموو كەسەك، لايىكردنەو ە لوتفەكى گەورەبوو، ئەو شەرەفە ھەروا بە ئاسانى بە ھەموو كەسەك نەدەدرا، كە ئەوان ئىشىكىيان بە كەسەك بىي. ئەو ەى جوانو ە ئەسپىكى جوانى ھەبووايە، ئىدى ئەو شىكى سروسىتى بوو كە دەبوايە دەخزمەت جەنابى جەزەرتى ئەجەلدا بايە، يا قاچاغچىيەك پارچە ە پووچەى جوان ە دلگىرى ژنانەى ھىتابايە ئىدى ئەو دەخزمەت خانى سەرھەنگىدا دەبوو- ئىدى ھەروا بەم شىو ەيە، ئەوشتانە ھەموو بېونە عادەت. خۇ ئەگەر دياردە ە شتە سروسىتىيەكانى سەردەمى مندالىيە نەبانايە كە ھىشتاش دەدەل ە دەروون ە مېشكاندا زىندوون ە تېن ە تەوژمىك ە ئەوین ە خو شەويستىيەك دەناخ ە ھەناواندا بە ئىمە دەبەخشن ((دېتن ە دووبارە بوونەو ەى ئەو دياردە ە ئەوشتانە لەبەريەكيان دەبردین)). بەتايەتى ئەو خەلگە.

ئىنجا دولەتەش ھىندىك خدەو خو ەى تايەت بەخۇى ھەن ە بەسوود ەرگرتن لەو خدەو خو ە نەرتانە ھىندەى دى خەلگەكەى بە قورپدا دەباتە خواری: بەردەوام ھېز ە تواناى خو ە بە چاوى خەلگىدا دەداتەو ە سەربازان بەخۇ ە بەتفەنگى پرنۆو بەدەر ە بازاراندا دەگىرى، ئەفسەران بەدەستكىشى سىپى ە چەكەمى جوان ە برىقەدار ە شمشىرى سىپى بەلاگە لەكىو دەگەل تىپى مۇسقىاى سەربازىدا چەند جوان ە رىك قول ە بازووان رادەو شىتنن. ھەموو كەس پىبوايە ئەو شمشىر ە دەستكىش ە تەفەنگ ە تەپل ە مۇسقىا ە كەرەنا ە شەپپورە رەزاشا لە پارەى گىرفانى خۇى كرىونى! دەنا ە ھەموو ئەو باقى ە برىقى ە ھەراو زەنايەيدا كەس ئاورپىك لەو ھەموو شىرو ورى ە خانو ە قورەتەك تەپوانە ە ئەو ھەموو نەبوونى ە نەدارىيەى خو ە ناداتەو ە روژتەك لە روژان بىرىكىان لىناكاتەو ە. كاتىكىش كە ئەو سەربازانە بە بازارپىدا تىدەپەرن؛ مندالان بە سەرنجى پىر ەسەرت ە ەز ە خوژگەى بى پايانەو تىبانەو رادەمىتن ە پىرەمىردەكانىش لەژىر لىو ەو ەرتە ورتىانە: ((ئەى، بۇ دوولوى چاپووك ە بەزىبىك ە ئازا، ھەمووان خىكەنەو ە سەرىك!)). ئەوانە خىكەنەو ە سەرىك!؟ بۇ خىيانكەنەو ە؟ ئەو ھەموو تەفەنگ ە نىزانە؟ جا دەكرى!؟ مندالەكان واقىان وپدەمىنى ە سەرسام دەبن. بەلام ئەو ەش لەجىي خو ەدا راستىيەكى تىدایە: خوويەك ھەيە تائىستاش ئەو خو ە ھەرمادە. ھەروا چەند روژتەك پىشتەر بوو گوردانىك دەگەل چەند ياخىيەكى پىخواست بەرەنگارى يەكترى دەبن، نزيكەى شەست ەفتا كوشتەى دەدەن، ە دەست لە ئەژنۆيان درىژتر دىنەو ە... ئەدى... ئىرە شارە. دەمەو ئىواران گوندىيەكان ەك لە جندۇكەى ھەلاتەن، بەخۇ ە بەكۆلەبارى پىشتىو ە لە شارى ھەلدەن ە رادەكەنەو ە شار

تا بەيانى دەخۇيدا وندەبى- تا دىسانەو ە بەيانى زوو سەر لەنو ە وخۇى بىتەو ە ە ھەمدىس گوندىيەكان بەخۇ ە ولاغەكانىانەو ە و يا ھەر بە پىبانەو ە، كۆلەبار بە پىشت يا بەدەستەو ە، كەلوپەل ە شتومەكەكانىان بە پەلە بگەيەننەو ە شارى: ئەو كاتى ھەموو بە پەلەن، پەلەى بەرەو شاربوونەو ە، بەخۇ ە كلاؤپىكى پىش بە مقەباى بە جىرە لاسىكىكەو ە بەستراو، نەك خانە خواستە گرووبان عەبباس قولى، يا ناسرخانى سەر پاسەوانىان بگاتى ە بە تاوانى سەرقتىيە ە لەسەرنەنانى كلاؤ شاپۇى پەھلەوى سزايان بەن! مندالان كە يەكەمجار دىنە شارى سل ە سرك ە شەرمىون ە ترسى شارىان لىدەنىشى. ھەر دەلئى خو ەيان لەو ە چكۆلەترىش دىنە بەرچاوان كە ھەن. جا بۇ ئەو ەى ھەستى كات ە شوین لەدەست نەدەن پەنا دەبەنە بەر ولاغەكان يا ھەر بە بابىانەو ە يا ئەوانەى دەگەلئانن، دەنوسىن ە لىيان جودا نابنەو ە ە غافلئان ناكەن. دەگەل مندالە شارىاندا تىكەل نابن- ئەوان لە ئىستا را پىاون. راسپىردران دەگەلئان تىكەل نەبن، مندالە شارى جىي متمانە ە پىشت پىبەستنى نىن: ھەر كە بابىان يا ئەوانەى دەگەلئانن لىيان دوور دەكەونەو ە، ەك سەيان كە سەيەكى لاو ەكى وەگىر دىنن، ئاوا دەورەيان دەدەن، ە جاشولكەى كەرىيان لى دەتارىنن ە ھەلى دەبىرن، گالتەيان پىدەكەن ە لىيان دەدەن. بۇ؟ - نازانن... بەلام نا دەزانن، ھەر لەبەر ھىندى كە ئەوان خەلكى شارىن، شار گەورەيە، پاسەوانى ھەن، ھەر لەبەر ھىندى كە ئەوان پىيان لەسەر زەوييە خو ەيان نىيە ە بەقەد بالا ە روخسارى كىو ە بەندەنان ئاشناو شارەزانىن كە لە دلئان دەرنەچى. شار مەشتىك قور ە خىشتەيە، كە بەسەر ە چاوىكى گرژ ە مۆنەو ە تىبان دەروانن... لە خو ە خدەو نەرتىي دابراون ە دووركەوتوونەتەو ە. ناسرخان ە سەرھەنگ ە ئەوانى دىش چ تەفسىرىكىان نىيە- ئەوانىش وا راھاتوون- خەلكى وايان لىكردوون؛ لە زىادە بەدەريان رىز لىدەنىن... راھاتوون. جارى واىە داكىكە ە دەگەل مندالەكەيدا ھاتۆتە شارى- بە پاژنەى قلىشاوى پىي ناوجاش كەوشىو ە كە بەگوئىرەى وەزى سالى، يا پىر لە خۇلەپەتە، يان دەقورپدا وندەبوو- يان بەكراسىكى شىرو دىر لەبەر ە لەچكىكى چلكن بەسەرەو ە. كورپىگەكە پىاوى مالىيە، نىرىنەيە. ھەرچەندە كىژۆلەش نەقىزە بەدەستەو ە بەدواى ولاغاندا دىنە شارى. بەلام تا كور لەويىي، ئەو ئىشى كىژ ە كالان نىيە. ھەرەك پىشىنان دەلئىن ((بەرخى نىر بۇ سەر پىنە)): دەبى چا ە داكى كا ەفىر بىي كە چۆن بۇ پەيداكردى ھەر شاھىيەكى چۆنا ە چۆن دەگەل چەرىچى ە جامباز ە كرىاراندا چەنەى لىدەدات ە دەگەل دوكاندارى بى وىژداندا چەنگە چىپەتى ە بەرگرىيە دەكات. جارى

وايه له نيئو ئو داك و كچانه دا ئى وا هەن كە بۆ كرىن و فرۆشتنى دېنە شارى گۆشتى لەشيان له كوني كراسه دراوه كانيانرا دياره و قامكى گهوره پييان له كه لاشيپرا هاتوته دهرى و هيئده ژيكله و جوان و له باريشن هەر مه پرسه. ئەوانه پير يا جوان كه دهگه نه شارى دهپيشدا ئو خوريبه كى بهرپيوه دهپريسن، هه لده ويژننه وه و ده مه چه كى خوئى ده ئالينن، يا ده خورجيني ده نيئوه و به كوئى دادده نه وه، كه جارى وايه هەر ئو خورجينه مندالكيشى تيدا نوستوه. ئينجا له بهر دوكانىكى يا به پاڻ ديوارىكيه وه پيلاوه كانيان داده نين و تاك تاكه دهياتته كينن و بى ئيختيار ده ستىكى به سهر و پرچ و رووى خوينا دا دينن و ئو تاله مووانه ي له بن له چكيوه هاتونه دهرى، وه بنيان ده نه وه، ئو ده مى له په نا ((كيته له))⁽¹⁾ ماست يا تووره كه مازوو يا كه ندوله ههنگوين يا مريشك و جوجكيكى كه دهگه له خوئان هينان بۆ فرۆشتنى له سه رچيچكان به ديار هاتنى كرياناره وه هه لده ترووكين - ئه وه ش ئه گهر جامباز دهبوه ي ريبه دا سه ره ريبان پينه گرتبن و شتومه كه كانيان له چنگان دهره هينا بن. ماوه يه كى كورت يا دريژ بى گويدانه هيج. جارى وايه له پر ده بينى ئه وه دهو بى ئاگاييه دا راده چله كى و تيكرا ده بى: ئو ده مانه ي كه ژنيك يا كيژوله يه كه ده بينى ئه وه دوكاندارى ئه وه به رى چاوه حيزه كانى دهو جيبه ي برپوه كه چمكيكى داوينى كراسه كه يان هه لچووه و تا سه ره ئه ژنوئيانيان هاتوه و كابرش لهو بهرپرا نيشانه ي لينگرتوه. ههروهك ژهنگه سوره ي پيوه دا بن، تيكرا ده بن و سوور هه لده گه رپين و له شه رمان سهريان داده خه ن...

ئو هه شاره و ئەوانه ش لاديين- شار ئاواو خه لكى لاديش ئاوا... له سه ر دوكانى ميڤردى پووريم دانيشتوم: قسه وباس دهر باره ي مردنى سۆزانيه كيه كه چه ند روژ له مه ويپش كوژراوه و دوينيش دايه گه وره بهو هه مو ئه ولا ولايه وه و زۆر به پاريزه وه ليئده دا. ئه وه تا ئيستاش خه لكى ده لئين: ((هه ي بتره ژم، هه ي باره كه لالا- سه د ره جمه ت لهو شيره ي خوار دووته؛ به وه ي ده لئين برا؛ هه ي دهرت به گيام؛ ده لئين...)) كه ي، له كوئى، له سه رچى؟ - ديارنييه ((ده لئين، براى بووه... وهك ده شلئين وه جاغزاده شن، وه جاغى باپرى گرتويه تى...)).

((چۆن؟! بۆ عه جميش سه بيديان هه ن؟!)).

⁽¹⁾ كيته له: ئه و گۆزه له گله بچكۆلانه بوو كه جاران شريان تيدا هه وين ده كرد و هه ر به ماسته وه ده هينرانه شارى... چونكه وهك ئيستا فافون زۆر نه بوو. وه رگيڤر-

((به لئى، هه يانن، به لام ئيدى، وهك سه بيده كانى مه نين. ئه وان كاتى كه ژنه كانيان له ريبى سهردانى كه ره لايه ئاوس ده بن و دېنه دنيايه، بهو مندالانه ده لئين سه بيد. سه بيدي خوئيان، ئيدى... هه نديكيشيان كه داكيان سه بيدي بهو جوړه ن ته نيا هه ر سى شه مان سه بيدن!)).

((هه هه، سى شه مان!)).

پووره گولبه هاريش هه ر پيئكه نيني به وه ي هاتبوويه، كه گوتبوويان سونى كلكيان هه يه. له بهر ئه و قسانه چوو بوو پارهى دا بووه ئاخوندان، كاكه ره حيميش هه ر بۆ پيئكه نيني چوو بوو پارهى دا بووه شيخه كانى مه.

((به لئى مامۆستاش ده يگوت ئەوانه سه بيديان نين، ئه وه ش له به روه ي چونكه جنئوى به خوله فايان ده دن؛ ده يگوت نيكا حيشيان هه ر ته واو نيبه - و منداله كانيان هه موو زۆلن!)).

((نا بابه، ئه و ههروهك عه جميش نه بووبى؛ ئه و سه بيدي راست بوو؛ عه جم ئه و غيره ت و پياوه تيبه يان له كوئى بوو)).

((باشه هه ي پياوه، نامهردت نه كه ن، خو تۆ هه ر هاتووى هاتووى، نه ده بوو كاره كه يه كجارى يه كسه ره كه يه وه دوو گوللانيش له سه رى كه لايى به تال كه ي. ئه فسوس له و ده مانچه ي به ده سته تۆوه بووه!)).

((جا چ جياوازيه كى هه يه... ئه م كه لاييه نا يه كى دى - خو گه وواد قات نه بووه!)).

كابراى ده ووا بۆ خوئى نه يده زانى، به لام وهك هه ست و بيري كه وتبه نه سه ر ريبه كى، ئه وه ي قبول بى كه ئيمه پيوستيمان به دا هينان هه يه.

((چۆن، جياوازي زۆره. ئه وه مى كه لايى ره جه ب بيري ده كرده وه، ئه و جا ده بووه كه لايى ره جه ب)).

راستيبه كه ي ده شلئين هه ر له و دهور و به رانه يه...?

((كى؟ ئه و برايه؟... نا بابه نا، ئيستا گه يه ته نيئو ياخى بووه كان)).

سەردەم سەردەمی وەرە و برۆ و بگر و بکوژی حەممە تال و سەید عەتای بوو: هەریەکیان چل بەنجا کەسیکی بەدووخۆی دابوو و کردبوویانە رۆژی خۆیان. لە باجم بیست کە دەیگوت ماوەیەک لە مەوپیشت حەممەتال لووت و گووی و لچ و لیوی زەرغامی فەرمانبەری مالیاتی لەسەر خەلکی گوندی ((شوی)) کە گوندی خۆیان بوو بریووە و کردووێتیە پەند بۆ چەندانی دی و چوو لە قەراغ چۆمی شارییەوێ فریاداو.

((نا... یاخییەکان غەریبەیی لەناو خۆیاندا قبوڵ ناکەن. دەبی هەر لەو دەور و بەرانیە بی)).

ئەو ((بەرورای گشتی))ی شارۆچکەمان بوو، وەکو هەر بیر و رایەکی گشتی دیکە، بی هیچ یاسا و رێسایەک، بە هەرچۆرە شیوێکی راست دەر دەچوو. هەرودە ئەو دە هەموو مەیدانیکیدا هەروا بی: جاری وایە بیر و رای گشتی دەر بارەیی کەسیکی، خوار دیتەووە؛ کە بەرواڵت سەیری دەکەیت رەگە دەمارێکی بەکەوشیووە نابینی، بەلام هیندەیی نابا کتووپر رەگ و دەمارێ لە هەموو لایەکیرا لی پەیدا دەبن.

کتییەک دەر دەچی. ((رەخنەگران)) بە زۆری زۆرەملی دەیانەوی ناوەرۆکی ئەو کتییەیی دەمیشتکی خەلکی بناخن، بەلام خەلکە کە قبوڵیان نییە و نایکرن و نایکرن. پیچەوانەیی ئەو هەش روو دەدا: کەسانیکی خۆیندەوار و باسەواد و رۆشنبیر دین و دەیانەوی بەرھەمیکی داپلۆسن و لەبەرچاوانی بچن بەلام رای گشتی نارەزایی و بەرگری پێشاندەدا و خەلکی گرگر بەدوایدا دەگەرین و دەیکرن، تا دواوە وردە وردە دەردەکەوی کە بەرھەمە کە شتگەلیکی وای تیدا بوو کە و بەرچاوی ((رەخنەگران))ی بەرێژ نەکەوتوو! ئەلبەتە نامەوی بلیم کە رەخنەگر هەمیشە هەر بەجیەکییەو کەریگەر دەبی و ئیلھام وەر دەگری، نا، جاری واش هەییە کە ئەولایەتەیی کە رەشە خەلکە کە بەبۆنی سادە و ساکارە گشتییەکی خۆیانەو بۆی دەچن هیچ رەخنەگریک پەیی پێنابات. لەوانەشە هەر بەھۆی ئەو شەو بەی کە خۆی لە رووداوان جیاگرتوو و خۆی دوورە پەرێژ دەگری.

گفتوگۆ بەردەوام بوو:

((های بابە، ئەو تۆ لە کوویی! حەممە تال و سەید عەتا سێبەری عەجەمان بە تیری دەنگیون... دەزانی بە چ زەحمەتیکی خۆیان لە زیندانی هەمەدانێ رزگار کردوووە و هەلاتوون... ئیستا دواي هەموو ئەو کویرەو دەرییانە بین و عەجەم پەرورەییە بکەن!)).

حەممە تال و سەید عەتا هەردووکیان لە زیندانی هەلاتوون، هەردووکیان پێشیان لە ((دەوڵەت))ی دەخواردوووە و بەزەییان بە ئەمنییە و ئەفسەر و گروباناندا نەدەهاتەووە - هەقیان بەسەر سەربازانەو نەبوو. عەجەمیان بە وشەیی ((پلاو))ی تاقیدە کردوو، کورد بە ((ل)) قەلەووە دەلی پلاو کە ئەم وشەیی گوتن و دەرپرینی بۆ عەجەمان زۆر سەخت و گران بوو و هەر دەیانگوت ((پیلوو)) دەوڵەت یانی ئەمیری لەشکری خۆراوا، بەو هەموو دامودەزگا و هەیت و هوتەیی کە هەیانبوو، جەرگیان جەرگی دەخواردوووە و لەرقان لیوی خۆیان دەکرۆشت کە هیچیان لە دەست نایە و دە بەرامبەر ئەو یاخیانەدا چیان پێناکری و هەنگاویک ناچنە پیشت، تا سەرەنجام و هەرودە هەمیشە، دوو سەردەستە پێکەووە کەوتنە گیانی یەک و یەکتریان قێکرد، و دەوڵەت هەناسەییکی تۆخەیی هەلکێشا... دیسانەووە وەک هەمیشە، کورد بوونەووە ژەھر و تریاکی یەکتری: ((لەناوێردنی کورد بە کورد خۆی!)).

ئەو شەو باجم لە مائی سەفوەتاغای میوان بوو. سەفوەتاغا مەموری ئالوگۆر کردنی هەنگ (فەوج)بوو. بەرواڵت وەک ئەفسەران، بەلام لە مەیدانیشت بوو. باغیکی گەورەیی خوار گەرماوی میرزا عەبدوللای، نزیکی ئەوجییەیی پێیان دەگوت خەنە و پاشاوەی سەردەمیکی کۆنە، مانگی بە هەژدە تەنانی بەکری گرتبوو - کە راست دەیکردە مانگانەکی خۆی و هەموو ئەو دەرمالە و پارە زیادانەیی دیکەشی کە وەریدەگرتن.

سی ((ری))ی هەبوون، کە بۆ باغی و بۆ مائی دەچوون و دەهاتنەووە. تەلەفۆنیشتیان بۆ راکێشابوو تا ئەگەر جەناب سەرھەنگ فەرمانیکیان هەبایە، یا ئەو عەرزیکی بۆ جەناب سەرھەنگی هەبایە بتوانن راستەوخۆ یەکتەر بدوینن و قسان بکەن. پیاویکی رەشتالە، بالابەرز، تۆزیک بەلە باریک و پاکو خاوین، خاوەنی دووچاوی رەشی گەورەیی لیک دوور و دەموچاویکی هیلکەیی و بۆ ناووە قویاو. لەسەر لووتییەووە جۆریک بوو، هەر دەتگوت ئەو دەمەیی هەویری دروستکردنی هیشتا شل بوو و خۆی نەگرتوووە پالیان پیتووە ناو و چۆتەووە ناوی و پووچ بۆتەووە تیک قویاو: چەناگە و ناوچەوانیکی دەرپەرپوو. دوو دگانی پێشەووەشی زیڕ بوون.

دهنگی هەر به ویزه ویزی ژهنگه سووردهی دهچوو. چهنه تالهموویه کی تهنگی بهسه ریه وه بوو که بهشیویه کی زۆر نه ندازیارانه بهسه رته پهلّه سه ری خویدا دینایه وه، شه قدهس خانی خیزانی، ژنیکی زۆر په رپووت و ناحهز بوو، کچی ژن خوشکه کهی-عه زیزه خام- که من له پیشدا نه مدیوو تا بلئی جوان و له باربوو. بهردهستییه تریاک کیشانی سه فوه تاغای ده کرد. خه لگی (تویسرکان) بوون و فارسییان بهشیویه کی زۆر شیرین و خوش قسه ده کرد.

ئه وه شه وهی ههروهک جاران باجم منیشی دهگه له خویدا برد- من له پله و قوناعی راویژکاری فرههنگیدا: پۆلی هه شتهم بووم و له جیی خویدا بیجگه له شهفسه ران دهنه وینه م نه بوو. دانیشته خوار دهنه وی، و قسه لیره و له وی کران و کهوتنه سه رتی کردیم داخوا تهر فیعه که ی ستوان قه مشه یی شهفسه ر هاتوه یان نا، داخوا پهروه ندهی دزیه تیه سه روان نه سیری گه یوه ته کو، داخوا ئیسماعیل خانی بهردهستی هه زه تهی شه جله لی کهم ده بینم یا زۆر، داخوا هه ر له ناوه ندیه سوپاییه یان نا- و شهوجا قسه هاته وه سه ر جلوه رگ و که لویه لی ژنان: که داخوا شه مسال چ جوره پیلانو و چ شیوه کلایک و کام عه تری بۆنخۆش له نیوه ندهی ئوستانیدا باوه؟ داخوا کراس چ رهنگین؟ پرچ، کورتن یا دریت، پیلانو پاژنه بلندن، یا نرم، ئاغزوونه دارن یا بی ئاغزوونه؟... منیش ههروهک خۆم، وهک تازه له (ئاش) پیرا بیمه وه، و ئاگام له ههچ نه بی، باجم ناکام و شه رمه زار ده کهم، و شهفسوس بۆ شه وه مو پوه له ی له کیسی چوو و منی پی ناردۆته خویندی که تهانه ت نازانم ستوان قه مشه یی تهر فیعی کردوه یان نا، یا کاری پهروه ندهی دزیه ته سه روان نه سیری سه ره نجامی به کو، گه یوه!...

له ده م جۆیه باغی دانیشتبووین و شهوان تاوه یان ده کرد و دهشیان خوار دهنه- به بی مۆره: ریگایه کی سه ریان بۆ تاوه کردنی بی مۆره داهینابوو: رهجه بیان له سه ر ریه کی باغی به رامبه ر به جۆیه و پشت به خویان دانابوو و شهویان کردبووه مۆره: شه به ریکه وت، و هه روا له خۆه به ئاره زووی خۆی ژماره یه کی دهگوت و شهوان یارییان له سه ر ده کرد... ((هه ی، له عه نه ت له پیره بابت! سه گابی قورمه ساغ، ئیستا چ وه ختی دوو شه شییه!)) و قاقا پیده که نین. رهجه بیش پیده که نی و ده یگوت: ((کور کور!)) سه فوه تاغا هه مدیس شیت ده بووه، و ده یگوت: ((هه ی سه گت ده گۆری بابه قورمه ساغه که ی ری... ئیستا که شه وه یان نه بوو لایه که ی دی!... ده و کونه لوته پیسه چلماویانه ت ریم...)) رهجه به له پیستی خۆی دهچوو ده ری: ((ئاخر جه ناب

سه روان...)) - ((بیدهنگ!)) باشه شه من چ بلیم بۆ تو باش بیت، هه رچی شه من ده یلیم شه تو هه ر پیته ناخۆشه!)) - ((گوتم بیدهنگ به... خه ریکی کاره که ت به!)) و رهجه ب پیددا دههاته وه دهستیان ده کرده وه به پیکه نینی و هه روا به خۆشه ویستییه وه داگ و بابیان بیراز ده کرده وه، و ((نیشتمان)) به و ((خزمه ته)) ی وی سه سا بووه. سه ره نجام له تاوه ی ماندوو بوون و قسه هاته سه ر شه رو داوه ی تازه له شاری قه و ماوه: رو داوی شه و سۆزانییه ی کوژرابوو. راستیه که ی کی بوو؟ بۆ کوژرا؟ کی کوشتی؟ بۆ هه ر ته نیا شه و؟ دانیشته که هیشتا هه ر دانیشته پیواو بوو؛ ژنه کان له دیوی نیو مائی بوون.

من دوو فاقه ییه که سایه تیه به باجم زۆر له مه و به ره وه هه ستر کردبوو. جاری واهه بوو ده بووه چهنه که سایه تیه کی زیاتریش. ئیستا سه رم له وه ی سو پرده مینی که چۆن به خۆ و به و هه موو دلهر اوکی و شه وه موو گۆرانه ده روو نیه خیرایانه یه وه که هه ر ده مه و جوره مجیزیک بوو، نه ببوو شاعیر، چونکه هه ر ده مه و ساتیک شتیکی دهگوت و هه رتا وه نا تاویک می شکی دهگه ل جوره ئاواز و مۆسیقایه کدا دههاته وه. رهنگه هه ر بزیه ش بووی که هه رگیز قسه کانی کاریان تینه ده کردم و رهنگه هه ر شه و باره ده روو نییه و هه ر شه و گۆرانانه ش بی نه یه لن خه لگی گو ی بدنه شاعیران و هینده یان کاریگه ری نه بی. چونکه نیو شه وه نده ی که به شیع ر ده یلین شه گه ر به په خشان بینوسن، به سه بۆ شه وه ی هه لیانواسن و له سیداره یان دهن که چی ده یان بینی شه وه به کولک و پیسته وه دین و دهچن و کهس له گولیان کالتر پینالی و به وه ش دلخۆشن و خۆ باده دهن، که قسه ی خۆیان کردوه و مه به سته کانیان ده ربرپوون و ده وله تانیش به وه وه شادمانن که هه یچی وایان نه گوتوه ((شتیکی)) لیه یه یدا بی. شه لبه ته شه وه شتیکی نییه، مرۆقه ده توانی چهنه که سایه تیه کیش بی. لیره دا شو ره ییه که شه وه یه که له راستیدا شه و دوو فاقه ییه ی باجم ببوو ((که سایه تیه که ی)).

هه ر که سه فوه تاغا دهستی به قسان ده کرد من ده که وتمه بیری شه و چهنه و چوونه وه: له لایه که وه هه قی به خۆی ده دا که چیژ له کوشتنی شه و سۆزانییه ی وه رگری که کوژرا وه، چونکه ده و زه لکاوه ی که وتوو و له لایه کی دیشه وه دلئی به کوشتن و خۆ فرۆشتنییه وه بسووتی. ههروهک شه و کاره ساته دوو پهروه نده ی لیک جودا بن. شه لبه ته شه وه ش شتیکی له عاده ت به ده رنه بوو، دیاره شه و جوره شتانه له جیی دیش نمونه یان هه ن و زۆریش و که میش نین. یهک

مالي خەلکى دەخوا، کەچى پېشپەرە و پېشەوايه و رېي راست بە خەلکى پېشاندهدا؛ يەكى دى حاجيه و گزى و فزى و دزى و فيل له خەلکى دەکا و بەو پارەيهش دەچتتە زيارەتې... ديارە کە ئەوانەش ھەريە کە و حيسابى خۆى ھەيه. بالەوہى گەپتېن... زياتر ئەوکچەيان بەناوى ((چاو و برۆجوان)) و -چاوەرەش- ھە بانگ دەکرد. ھەرەك بۆخۆى دەيگوت ئەو کاتانەى لە دەم چۆمى بېخواردبايه ھە لە دووى دەنارد بېت و چەند گۆرانبيەکانى بۆ بلې.

بەروخسارېكى غەماويە ھە گوتى: ((ئيدى کە تېدەرپۆنى، چ گوناھيکى نيە. خۆ ھەرەوا بە ئارەزوى خۆشى تېو ھە گلاوہ... کام ئافرەتېک ھەيه بە ھەز و ئارەزوى و ويستى خۆى بېت و بېتتە سۆزانى و لەشى خۆى بە ھەرکەس و ناکەس و ھېچ و پوچيکى بفرۆشېت و خۆى ھەرەچ بکا?... نا، ئەو ھەر رۆژگار ھەلداشتوتە ئەو چارەنوسەوہ... رۆژيکى دلې زۆر پېروو... پېم و ابې يەك دوو رۆژ پېش کوشتنېى بوو. زۆر گريا - زگم پېى سووتا. ناوى يا ئەو ناوہى لېيان نابوو، قەمەر بوو. ئەو ھەو ھېچى نەگوت، ھەرگريا. گوتم: قەمەر، ئەو ھەو بۆ دەگري؟ چتە، بە من بلې، بەلکە بتوانم يارمەتیبەکت بەدەم - باوەرکەن ئەگەر بېگوتبا دەجمەوہ مالى بام، يا بە يەكېكى وەك کەلايى رەجەبى قەردارم و ئەو ھەندە پارەم پېويستە، دەمدايە... ھەناسيکى ھەلکيشا، کچۆلەى پاك و بېگونناھ... ئاخەر ئېو نازانن، بە تەواوى مانا مندال بوو. زۆرم ھەولدا بزائم، نەيگوت. دياربوو خاوەن کەس و کار و کچى مالىيە و لارې بوو. ئەو رۆژ، زۆر بەتايبەتى، لە زەمىنى، سەرۆکى ئەمنىم. بېست - قسەى خۆمان بى - بېستم برايه کەى گيراوہ و زىندانى بوو - ئېستاش چۆ ناو چۆن، ئەو ھەر نەيگوت و منيش نەمپرسىيەوہ - و ئەو کچە بەدووا پەيسەرى برايه کەيهوہ چوہ، تا وردە وردە لەخستە چوہ، يانى تۆ بلې لە خستەيان بىردوہ...)) سەفوەتاغا زۆر سادە و ساکارانە، وەك کارتيکردن و کارليکردنى ھەر بەخەيالىشدانەيه و دەکولە کەى تەريشدا نەبن ھەر بەو دەنگە زىک زىکايەيهوہ گوتى: ((باشە، دەگەل ئەوانەشدا، ھېچت دەگەل نەکرد؟ خۆ دەلېن زۆر جوان بوو...)) ((نا - نا بەگيانى ئېو. تۆ بۆخۆت دەزانى من لەم جۆرە کارە نابەجيانە دەترسم. ئيدى ھەرچى بووبى، سۆزانى بوو... راستە، زۆر جوان بوو - ئەو قسەى لەسەر نيە، بەلام دەستيم گرت، گەمەم دەگەل دەکرد... بەلام بۆ مېشى لى ميوان دەبوو، بۆ تەزويکى پېدا دەھات، يا تەنانەت ھېچى لېو دياربەدەدا. لە دەست ویکەوتنېى تېکرا دەبوو. ئەگەر زۆريشت لېکردبايه، گوئى نەدەدایەى، و چاو ھەشە گەرەکانى دەبوونە دنيايەك غەم. ھەر کە لېى غافل بباى لېت وە

دوور دەکەوتەوہ دەچوو دەستى دە ئەژنۆيانەوہ وەردېنا، و ھەرچەندە لېوہ کانيشى لېک دەترازان و ريزى دادانە سپىيەکانى وەدەر دەکەوتن و زەردەيه کى غەماوى بەلېوہ کانبيەوہ دەنيشتەوہ و چەناگەى لەسەر ئەژنۆيەکانى دادەنا و دە پياويەوہ رادەما - ھەر راست وەك دايکى کۆرپە مردوو. چاوہکانى کتیبىکى گەرەى چەرۆکان بوو - چەرۆکى تال. لەراستيدا خودى خۆى لە خودى خۆى دادەبى. ھەرەکو ئەو خۆى نەبى، کە دەستت دەدایە، وەك دەگەل يەكى ديدا دەستبازيە بکەى و ئەو تەماشاجى بى و چ پەيوەنديە کى بەويەوہ نەبى - تا لە پەر و ھاگا دەھاتەوہ و دەکەوتەوہ سەرخۆ، خۆى خەر دەکردەوہ و خۆى دادەپۆشيبەوہ، سەر و گەردەنە بەرز و جوان و لە بارە کەى دېنابەوہ پېشى و ھەرەك مندالان، بە دەنگيکى وەك پارانەويوہ دەيگوت: ((توخودا وامەکە... خېرا کارەکەت تەواو کەو وازم لى بېنە برۆم... توبى ئەو خودايەى لېم گەرې برۆم!)) ئەو، بى چاو و رووى و پرکيشى و پەلاماردان و ھەلپەى پارەى خافەکانى دیکەى نەبوو، کە خۆيان بەناز دەکەن و چاوان دادەگرن و خۆ دېنن و دەبەن تا پارەى زياتر پەيدا کەن...)).

ئاغاي سەفوەتى گوتى: ((نە بەگيانى ئېو درۆتان عەرز ناکەم... کچيکى بە تەواوى مانا پاك و بېگونناھ بوو... تا ئەودەمى ئەو ھېچ کە فير نەببوو. دوايەش کە وای لېھات، من ئەو دوايەى دەلېم، ئەلبەتە ئەويش پارەى وەردەگرت بەلام نەك وەك ئەوانيدى کە پارەيان دەديت چوارچاو دەبوون و وەدووى دەکەوتن و دەيانقۆستەوہ. رەنگە بلېى ئەو ھەش تەلەيەك بووہ ناويەتەوہ، تا مشتەرى زياتر پېوہ بن. بەلام نا، ھەر لە ھەلسۆکەوتېرا دياربوو...)) ئاغاي سەفوەتى گوتى: ((ئەدى ئەگەر راستت دەکرد و زگت پېدەسووتا، خۆ تۆ فەوجيکت قەرەواش و خزمەتکار ھەبوون دە رزگار ت کردبايه)).

بام گوتى: ((جادە و دەوربەرەيدا؟! ئەويش من!)) و پېکەنى، و قوتووى جگەرە کەى دەرينا و ھەر بۆ سەر بەندى قسان سەرە کەى لادا و جگەرەيە کى دەرينا و قونچکە کەى چەند جار يکان لەپشتى قوتووە کەيدا: ((جا بۆ ئەودەمى برادەران ژيانيان پېدەھېشتم؟! گوايە داللدەدرام؛ ھەر ھېندە بەس بوو ئەو ھەوالە بگاتە گوئى مەلاى کە فلان سۆزانيە کى بردۆتەوہ مالىە خۆى - ئەودەمى کەرى بېنە و بارى کە. تەنانەت ھەر خودى خۆتان... ئەگەر بمر دبايەوہ، قسەتان دەگەل دەکردم و دەتان دوواندم؟ ديارە نەتانندە کرد؛ دەنا بە گيانى ئەو برايمەى بە ھەموو

حەزىكەوه ئەو كارەم دەکرد. ئالەم بە تەواویم ئاگا لیتی دەبوو. دواى ئەو ھەموو قسانە، ئەدى چەم و لەئامى دەولەتتى دابايەو- ئەودەمى نۆزەى ئىمە و کاروبارى ئىدارەى بوو... نا، ئەو بۆ من نەدەبوو... ئەو كارى دەولەتییە دەبى ئەو بىكا...)).

باجم گوتى: ((بەئى... خۆ من سەمەرى نىم- من خەلکى ئىرەم، دەبى وەك ئىرە و ھەر لىرەش بژىم. سەمەرى ئەفسەرە، ئەورۆ لىرە سەبەینى لەجىيە کى دى...)).

سەمەرى ستوانىك بوو ساف و لووس، و کتوپر شەیدای فەرەنگ خانى بوو و چوو لە دەزگایە کەى کەلایى رەجەبى دەرىنا و بردیە مالى ئىمامى و ((موسلمان))ى کرد و ماردى کرد. ھەوالى ئەم رووداوە وەك بۆمبا دەو شارەچکۆلەیدا تەقییەو، و ھەرچى سەر بە دەولەتتى بوون ھەموو ھەژاندن. دەنگۆ داكەوت کە... سەرھەنگ، لە ریزبونى سەربازانى بەیاناندا سەمەرى ھیناوە و لەبەر دەمى ئەفسەرەکاندا چى خراپە پى کردوو و زۆرىشى جنىبو پىداوە، لەسەر ئەوئى کە چوو سۆزانییە کى ھیناوە و ئابرووى سوپا و دەولەتتى بردوو، و سەمەرىش شمشىرى راکىشاو و ھەلىکوتاتە سەر سەرھەنگى، و گوتوویەتى خۆ خانەکانى وانیش لەو خانمانەى دەزگای کەلایى چاتر نین، و بەلینیشى داوہ کە ئىدى تۆبە بکات و واز لەکارى خراپە بىتى. بەلام خۆ خەلکى دى تا ئىستاش ئەو بریارانەیان دەگەل ژنەکانى خۆیاندا نەداوە و بەلینى ئەوئى لىوہرە گرتوون خراپەى نەکەن.

گوایە زۆرىشى لەو پەيوەندیانەى ژنى سەرھەنگى بە خەلکىیەو، گوتوون...

وہبىرم دى لەشە ھىوہرى بىستدا کاتى دەورى سەربازخانەیان گرت ھەموو تەسلىم بوون تەنیا ئەو سەمەرىیە نەبى، کە ئەورۆ بە ناپىاو و ((ترسنۆک))ى ناو دەبەن. بەخۆ و بەشەست تىرە کەیەو بەرگىیە کى وایکرد نەبىتەو، و خۆشى بەدەستەو ھەرنەدا. تەھەلات. دوايەش گوایە لە رووداوەکانى نازرباجانى سالى بىست و پىنجدا (١٩٤٦ز) یەكێك بوو لەو ئەفسەرە ھەلاتووانەى گىراونەو و گوللەبارانى کراوہ. چەندىن دواتر بىستەو کە فەرەنگ خانم- کە ئىستا قودسى خانمە- لەپىناو ئەو جوانەردى و لەخۆ بوردەبىەى، ئەو رىيە شەرافەتمەندانەى ھەلى بژاردبوو بەرى ھەرنەدا... ئەوکارە گۆرانىکى دەمىشکى خەلکىدا دروستکرد: ھەر نەبى ئەگەر بۆ يەك جارىش بوو ئەوئى سەلماند کە رووالەت نىشانەى ناخى ناوہوى دل و دەروونان نىيە، کارى چاک کارىگەرىیە کەى زۆر لە خۆى بەولاوہ ترەوہ دەچى و زۆر شتى دىکەى دىش...

بەئى ئىستا دواى بەسەرچوونى ئەو ھەموو سالانە بىر لەو قسانە دەکەمەوہ -نامەوى بلیم کە خودى ئەو- باجم- لەسەر و بنى قسەکانىدا مەبەستىکى ھەبووبى. ئەو ئىستاش ئەوئى پىيان دەگوت تراژىدىاى ژيانى عالیەى- کە ئىستا ھەموو شتىکىم لەلا روون- ھىچ پەيوەندىیە کى بە سروسى راستەقینەى ئەوئى نەبوو... چارەنووسى کى بە سروسى خاوەنە کەیەو بەندە؟ بۆ داخوا ئەمىرى لەشکرى خۆراوایە بەراستى ئەمىرى لەشکرە، بەراستى سەردار و سەرورە و ھەموو تايەتمەندىیە کى سەربازى و رابەرىیە تىدايە؟ یا بە قسەى ئەکبەرە، ئاغای زەینەل عابىدىن، بەخۆ و بەو جویبە و مېزەر و رىشەییەو بەراستى مەلایە؟ -ئىدى خۆ عەبا و مېزەر بەشىکى دەروەى کەسایەتییە پىاوین: وەك قسەى ئەو نووسەرەى دەلى، کەسێک شەپقەى لەسەرى کوا وەك ئەوئى کە کاسکىتى لەسەرە. وەك بلیمى چارەنووس بە پىچەوانەى رىکەوتەو ئىختىارىکە بەدەست خۆت، کەچى ھىچ ئىختىارىکىش دەگۆرىدا نىيە... بەلام چارەنووسى عالیەى تەنیا يەك شتى تىدا روون و ئاشکرايە و ئەوئى ئەوئى کە وەکو ھەموو چارەنووسىکى دىکە بە مردنپى دوايى ھات. خۆ ئەگەر وەك ھەموو خەلکى ئەوئى پەپىرەوى لە داب و رەسمى باو کردبايە بىگومان مېردىکى دەکرد و مندالى دەبوون و پىر و کەنەفت و دلزار و بىزار دەبوو و سەرەنجام دەمرد، و مشتىک ياد و بىرەوى خۆش و ناخۆشى بۆ مندال و نەوہکانى بەجى دەھىشت. بەلام ئەم ژيانە دەرەتتى ئەدا تاوہک سەرداوى گۆلەییە کى ونبوو بىاندۆزىتەو: کە ھەر لەسەرەتاوہ تالە دەزووہکان پسان و ئەو ((تراژىدىا))یە ھاتە پىشى. ئەگەر ئەو تالە دەزووہ نەپسابايە، ئەودەمى ئەو کارەساتە دلتەزىنەش رووى نەدەدا. دەپىشدا وىست و مەبەستىک لە رىچکەى خۆى لايدا و ئەلقەکانى زنجىرىکى دىکەى راتەکاند تا سەرەنجام مەبەستىکى دىکەى پىچەوانەى ئەو رىچکەییە لەسەر ھىلى خۆى ترازاند و دوو مەبەستى لە دەروەى ئەو دوو زنجىرانەدا -يا ھەردوو سەرى ئەو دوو زنجىرانەدا- پىکدادا و لەو پىکدادانەشدا بوو کە ئەو تانوپۆیانە پسان. دەزووہ کە بۆ خۆى پىسپسۆک نەبوو، پىچرانىشى خەتای بى مایەبى و خراپىيە ماددە کەى نەبوو؛ خۆ ئەو مەبەستىکى خراپى نەبوو، وىستى کارىکى بکا برايە کەى رزگار بى، و برايە کەشى وىستى کارىکى بکا کە پەلەى پىسى بەداوینى بنەمالە و خىزانە کەیانەو نەلکى - و ((تراژىدىا))یانى ئەوہ. وەك دەلین، کارى خراپ لەراستىدا ھەموو ھەرچاکەيە کە لە زۆر بەولاوہ رۆشىتىدا ئەوچاکەيە وەخراپ گەراوہ: گوایە زۆرە رۆبى لەچاکەيدا ئەو چاکەيە دەکاتە خراپە- دەحالىکدا کە تراژىدىا لە خراپەوہ وەدى نايە.

وادياربوو بام وەك زۆر له ره‌خه‌گرانی ته‌ده‌ب و هونه‌ر، خۆی و هه‌ست و نه‌سته‌کانی له به‌سه‌رهاتی داستانه‌که جودا کردبووه و وه‌ك كيشه‌که‌ی له ((پرسپکتیو)) دا بریار دابی؛ ناغای سه‌فوه‌تی هه‌ست و نه‌سته‌کانی به‌ره‌و لای قه‌له‌مه‌ره‌په‌ی کۆمه‌لایه‌تی دیه‌وه جله‌و کیش کردبوو. به‌روخساریکی یه‌كجار زۆر پر له داخه‌وه گوتی: ((زۆر خراب بوو!...)) بام گوتی: ((ته‌دی، راستییه‌که‌ی زۆریش خراب بوو؛ به‌سته‌زمان زۆر لا‌بوو، هیچی وای ته‌مه‌ن نه‌بوو، هه‌رچه‌نده...)) ناغای سه‌فوه‌تی به‌ ناره‌حه‌تییه‌وه هاته‌ نێو قسه‌کانی بامه‌وه. گوتی: ((های باب‌ه! ده‌و ده‌ریای بیر‌کردنه‌وه‌یه‌دا ئی‌مه‌ له‌ کویین و تۆ له‌ کوی... تۆش دلت خۆشه... به‌گۆری بابی سۆزانییه! خوای ده‌کرد سه‌ر به‌ له‌شی هیجیان‌وه نه‌ده‌ما. من مه‌به‌ستیکی دیکه‌م هه‌یه... من دلگیری ته‌وه‌م که... بۆ سه‌ره‌نگی گران ته‌واو ببی و زۆری له‌سه‌ربه‌که‌وی... له‌وانه‌یه‌ هه‌زره‌تی ته‌جمل ته‌م رووداوه به‌ حیسابی نارپیکی و ناتاسایشی ناوچه‌که‌ و خودا نه‌خواسته... لی‌نه‌هاتوویی جه‌ناب سه‌ره‌نگ له‌ قه‌له‌م بدا... و ته‌وه‌می...)).

ده‌گه‌ل ده‌رپرینی هه‌ریه‌ك له‌و رستانه‌دا چه‌ن‌دین جار ده‌چه‌قی و راده‌وه‌ستا. ناغای سه‌فوه‌تی وشه‌که‌ی ((ته‌وه‌می)) به‌وه‌ پینه‌کرد، که له‌ جیاتیان قوتوه‌ جگه‌ره‌ زێرلیه‌ جوانه‌که‌ی کرده‌وه و جگه‌ریه‌کی لی‌ده‌رینا و به‌لای لی‌ویه‌وه نا، و زۆر به‌کاوه‌ خۆ دا‌ی‌گیرساند و هه‌روا به‌کاوه‌ خۆشه‌وه‌ چه‌ند چه‌سپنکی لی‌دا...

دیاربوو ته‌گه‌ر کاره‌که‌ گه‌ندبایه‌ خودا نه‌خواسته‌ جه‌ناب سه‌ره‌نگ ده‌گۆرا، و ده‌گه‌ل ویشدا فه‌رمانبه‌ری گواستنه‌وه‌ی ده‌گه‌ل‌دا ده‌گۆرا و هه‌رسی سه‌رچاوه‌که‌ش نه‌ده‌مان، و ته‌له‌فۆن نه‌ده‌ما و مال ده‌گۆرا و له‌ولاشه‌وه‌ قوتوه‌ جگه‌ره‌ی زێریش تی‌ده‌چوو- و ته‌وه‌م کۆمه‌ل زبانی ده‌گه‌یشتی؛ دیاره‌ که‌ سوود و زبانی کۆمه‌ل به‌په‌له‌و پایه‌ی ته‌و که‌سانه‌وه‌ به‌نده. وه‌ك ته‌و په‌یوه‌ندیان هه‌میشه‌ هه‌روا بووبن. نی‌ستاش هه‌ر ده‌لین ته‌گه‌ر فلان نه‌بی ئیدی ته‌وه‌ کۆمه‌ل تووشی زبانی ده‌بی و له‌به‌ر یه‌ك ده‌چی و کۆتایی دی...

ژنه‌کان هاتن و سه‌ری قسان گۆرا. بام به‌ دیتنی عه‌زیزه‌ خانمی یه‌که‌راست سه‌دو هه‌شتا ده‌ره‌جه‌ی که‌سایه‌تییه‌ خۆی گۆری- له‌سه‌ره‌یالی سۆزه‌وه‌ یه‌که‌سه‌ر بازیدایه‌ سه‌ره‌یالی هه‌سته‌ رووته‌ ناسکه‌کانی. گالته‌ و پیکه‌نین ده‌ستیان پیکرد. عه‌زیزه‌ خام ته‌ورۆ ماریکی ده‌باغیدا دیبوو، به‌لام چ ماریکی ته‌ستوو! عه‌زیزه‌ خام به‌ نیشانه‌ی په‌نجه‌کانی هه‌ردوو ده‌ستی و چاوه‌ جوان و

مندالانه‌که‌یه‌وه ته‌ستووارییه‌ ماره‌که‌ی دیاری ده‌کرد و پێشانی ده‌دا، ناغای سه‌فوه‌تی ته‌ستووارییه‌ ماره‌که‌ی به‌ چاوان مه‌زه‌نده‌ کرده‌وه. بام بی‌ ئیختیارانه‌ ده‌ستی بۆلای گۆشه‌ی چاوییه‌وه‌ چوو، و سه‌ری به‌ردایه‌وه‌ و لا‌چاو و لیواری لووتی خوراند، هه‌روه‌ك پووشکه‌ی ده‌چاری که‌وتی. به‌لام به‌پێچه‌وانه‌ی ته‌وه‌ی که‌ پووشکه‌ی ده‌چیته‌ چاوییه‌وه، ته‌و پیکه‌نینی به‌رووانه‌وه‌ دیاربوو و ته‌و به‌شه‌ی چاویشی که‌ من ده‌مدیت، زه‌ق زه‌ق بوون و چ به‌لایه‌کی نه‌بوو. چاویکی زردا‌کانه‌ی لی‌داگرتم و تیله‌ چاویکی دامی- به‌ روخسار و ده‌مولتیویکی حه‌په‌ساوه‌وه‌ عه‌زیزه‌ خام شین و مۆر ببۆوه، و پیکه‌نی، و دوو په‌له‌ی سووری، که‌ له‌ هه‌موو ره‌نگی ده‌موچاوی سوورتر بوون له‌ ناوه‌راستی روومه‌تی و ده‌درکه‌وتن.

عه‌زیزه‌ خام بی‌وه‌ژن بوو- له‌ پێشه‌روانی شووکردنی سه‌ره‌نه‌که‌وتوو بوو. بلسووزیکی ره‌نگ لیموویی ناسک و به‌ده‌ن چه‌سپی له‌به‌ردا بوو. هه‌روا بیست، بیست و پینج سالی‌ك ده‌بوو. هه‌له‌سوکه‌وتی که‌چانه‌یه‌کی تیکه‌ل به‌ شه‌رم و ناز و سوو سپی هه‌لگه‌ران- و زۆر سه‌رده‌مانه‌ بوو- روخساریکی له‌بارو جوانی بوو؛ ده‌می له‌چاو ده‌موچاویدا که‌میک گه‌وره‌تر دیاربوو، لی‌وه‌کانی کورت و گۆشتن بوون. به‌لام له‌ هه‌موو جییه‌کیشی جوانتر چاوه‌کانی بوون، ره‌ش و گه‌وره، ئافره‌تیکی لا‌و و مندالکار، دوو ته‌برۆی که‌وانی به‌سه‌رچاواندا هاتوو که‌ شیوه‌یه‌کی بزۆزانه‌ و مندالانه‌ی دا‌بووه‌ ره‌نگ و روا‌زی. پشته‌ملی و ده‌ورو به‌ری گوتیه‌ به‌چکۆله‌کانی گه‌نده‌مووی زه‌ردیان هه‌ر پیتوه‌ بوو؛ ده‌ماره‌کانی گه‌ردنی مه‌یله‌ و شینیان ده‌واند. ئالفه‌یه‌کی وه‌ك په‌رپه‌ر بالنده‌ی به‌گوتیه‌وه‌ بوو، و زنجیریکی جوان و له‌باری به‌ ((دلکی تیرلی‌دراو)) وه‌ گه‌ردنه‌ جوانه‌که‌ی رازاندبووه. که‌ پیده‌که‌نی یه‌که‌راچه‌ ده‌بووه‌ شو‌رو ناز وه‌ك مندالکی که‌ به‌دووی په‌پولاندا راکات ویا په‌لکه‌ گولان هه‌له‌وه‌رپینی و به‌ هه‌ویاندا بلا‌وکاته‌وه، خه‌خنی پیکه‌نینه‌که‌ی هه‌ر راست وه‌ك خو‌ره‌ی ته‌و جۆیه‌ ناوه‌ی ده‌چوو که‌ به‌ ته‌کماندا تی‌ده‌په‌ری و هه‌رچی شووشه‌ی ئاره‌ق و مه‌زه‌ی هه‌بوون ده‌گه‌له‌ویدا هه‌م ئاواز ده‌بوون و ده‌خه‌نینه‌وه. به‌لام ده‌گه‌رمه‌ی پیکه‌نینیدا، هه‌روه‌ك گه‌وره‌ که‌چیتکی ده‌نیو منداله‌ ورتکاندا دیترابی له‌په‌ر شه‌رم ده‌یگرت و ته‌ریق ده‌بووه، ره‌نگی رووی سوور هه‌له‌ده‌گه‌راو بی‌ده‌نگ ده‌بوو، و خه‌نینه‌وه‌ی جویباری بی‌ده‌نگیبه‌که‌ی له‌وه‌ قوولتر بوو که‌ ده‌رده‌که‌وت. له‌سه‌ر ته‌ژن‌زیان دانیشتبوو، هه‌رچه‌ند جاری‌کان که‌میک ته‌ولولا ده‌کرد و داوینی کراسه‌که‌ی داده‌کیشایه‌وه، ده‌گه‌ل هه‌ر زه‌رده‌خه‌نیکیدا لی‌وه‌ کورتیله‌کانی زیاتر هه‌له‌ده‌کشین و ددانه‌ سپیبه‌کانی زیاتر وه‌ ده‌رده‌خست...

له دواى ئېوارىسوفه سفره ترياكييان راخست. عهزیزه خانمیش چهند چهسپىكى لیدهدان و دوهدهمانه دا ماپیه سهیرکردنى بوو. شه دهمانه بام دهبووه ((وهستا)) و تریاکی بهدهمه شه و شه قددهس خانمپوه دهکرد. دهو جوړه ساته وهختانه دا عهزیزه خانم وهك دهمى بو مه مكوئلهى شیرخواردنى دريژكا، لیوه كانى ویک دینانه وه و داری وافوره كهى به لیوان دهگرت. تریاکی وهك جگه رهى دهكیشا. به چهسپی پچرچر – و نینجا پیکه نین. گویشی نه ده دایه بام؛ له سه ره نه ژنویانی خو دهسوراند و وهخت و ناوهختی نه بوو هه ره به بای دهکرد... و دووباره پیده كه نیسه وه، به دهردى ناغای سه فوهتى ده بگوت تریاكه كهى حه رام دهکرد، هه رچه نده ژوریش خه تای وی نه بوو، چونكه بام چ ناگای له دامو ده زگای تریاك كیشانى نه بوو؛ قاقای شیرین و دزه نیگا زه رده خه نهى ((دهوربه ران)) یش هینده دی لیكردبوو. ناغای سه فوهتى گورزه ی زیاد له قه باره ی خو ی گه وره تری بو شه قددهس خانم داده گرتوه، و دهیدایه دهستى بام، و شه قددهس خانم هاوارى له دهست شه گورزه سه رچوپله كه خپانه لی هله دهستا. ده گه له هه موو شه مانه شدا، گورزه كهى تا قونچكى دهكیشا. ددانه كانى پیسه وهى، به تاییه تی شه وانه ی خوارتی، هه مووی به لغی جگه ره و تریاکی بوو. ده بگوت: ((شهوه ده بینى، هیندهم لهو گورزه سه رچوپله كه خپانه بو داده گریه وه كه ناچار بی كاره كه ریكى تاییه تیم بو راگرى له سه رجی شهودیه و دیوم پیبكا و ته نیشتانم بگورپ)) . ناغای سه فوهتى ده بگوت: ((قوربانى سه رت)) سهیریكى عهزیزه خانمى كرد كه ده بگوت: ((برو بمره، تا جاو هه رزانه!)).

بام ژورى سوپاسى خودای كرد كه به سه رهاتى ماره كه وه خیر گه راوه. و ((راشكاوانه)) رایسپارد كه نابى شه كیشیه پشتگوى بخرى و هه رده بى به دواى سه بیید موختارى مارگردا بنیرن و بیت ماره ی بگرى، و هه موو لایه كیش راسپیرن، كهس توخونى نه كه وى و هه قیان به سه ریسه وه نه بى، نه كا جوتته ی ناشقه و ماشقان بن... ژور ترسناكه... نینجا ههروهك جارن وه نیو سیاسه تی كهوتنه وه – نه هه ر سیاسه تی ناوخو كه روون و ناشكرا بوو و هیچ كه موكوریبه كى نه بوو، به لگه سیاسه تی دهروه، كه هه میسه باس و سه رباسى دهورى مه قاله ئاورى بوو و باس باسى هیتلهر و كاره له شه قله به ده ره كانى: ئینگلیز و فه رانسو و رووس له ترسى وى خهویان لیئاكه وى؛ ئای خو ش ده بوو گورپ بابى شه و رووسه ی هه لته كاندبايه! سه روكى ولاتان له ترسانى هه موو خو یان پیس كرده وه. ناغای سه فوهتى ژور تاییه تمه ندانه گوتى كه ده گه له شه عالى حه زه رته ی خو شاندا شه ناوان)) هه ر دوو په نجیه ی شایه تمانى له ناوه راسپیره لیك گریدان – ((شه ناوا)) و به دزیبه وه نامه ش بو یه كترى ده تیرن. ده بى

هه ر ((شه ناوا)) ش بن، ئیدى هه ر دوو كیان ئاریا نه ژاندن – هه رچی بى ئیمه ئاموزای گه وره یین. بام ژور به راشكاویه وه، دهستى بو له ملیدا. ناغای سه فوه تی: - ژور به سپاییه وه – چونكه كارمه ندی ههنگ ((فهوج)) بوو گوتى، هیتلهر ته نانه ت پارهی تفهنگه برنویه كانیشى لیوه نه گرتوته وه، و هه رچه نده شه عالى حه زه رته هه ولیداوه بیسوود بووه و قبولی نه كرده وه و نه كرده وه – شه لبه ته كه دیاره به لای ئیمه وه شتیكى سهیریبه: ئیدى، شهوه فه رموی كوره مامیكیه و له كوره مامیكى كراوه. ناغای سه فوه تی هه روا به سپاییه وه دريژه بدایه: ((تازه ی گوتوه كه، توپ و توپخانه و فروكه ش، چهندت بو ی بو ت ده نیرم)) و ماسوولكه كانى ده موچاو و ده وره بى لووتى و پیلووه كانى هیئان و بردن ((به كورتى، تا مردنیته ده گه لم)). به ئامازى چاو و برویانى راگه یاند كه ماویه تی و قسه كه ی دريژه ی هیه هیه ((مچ – مچ... مجیر – مجیر – مجیر!)) و شه و جا بیده نگى، دوايه ((بوف – ف – ف! كوره چای تیکه... به لی، خو قوتانجانیه فروكه وانیه ی هه روا به خو پرای دانه مه زانده وه... به گیانى تو ((دلئكى)) هیه شه ئا شه ونده گه وره!)) دهسته كانى به قه دراییه گه وره یی شووتیه كى گه وره لیك كرده وه.

شه قددهس خانم كه تازه خه ريك بوو ده چوره ژبرى و وه نه وزى ددهان به ده نگیكى ره نجورانسه وه گوتى: ((كه ریش ((دلئ)) وا گه وره ی!)) و كه وته قالدوان و خوى لیكه وت.

ناغای سه فوه تی هه روا گورزه تریاكه كهى به نیوه چلی لیگه را.

(چهند سال دواى شه هه لگیه رسانی كه شه لمانیه كان هیرشیان كرده سه ر رووسه كان قسه ی دهورى مه قاله ی تریاکی ره ونه قیكى به رچاوى پهیدا كرد. ده بگوت: ((ئیسنا ده زانى له كوین؟ – شه لمانیه كان ده لیم – ده لین خه ريكن ده گه نه هه شته رخان... ده زانى یانى چی؟ یانى وه كو... وه كو ئیره باكوته... ئیره ش قه وقازه... ئیره ش هه شته رخان... شه ها، ئیره یه!)).

شوینی باكوته و قه وقاز و هه شته رخانى له سه ر خو له میسه ساف كراوه كهى ناو مه قاله ی ئاگرى تریاكه كه دهست نیشان ده كرد ((ده زانى... دوو هه نگاوه ریبه... هه ر ته كانیكى بدن كار ته واوه)). چاوى بام تروسكه یان ده هات. له دوو هه نگاوانیش كه متر – له وجیبه ی كه خه لووزه كه نه گه شابووه شهوه ده ربای خه زه ر بوو... چ نیريك! دیار نه بوو بو هینده یان خو گنخانده وه!)).

ئاغاي سەفۈەتى لە درېژەي قسە كانيدا گوتى: و جا ئەو ئىستا چت ديوە؛ جا ئەدى ئەگەر خەيالى گرتنى عىراقىشى لەسەرىدا- ئەعالى ھەزەرەتى خۇمان دەلېم: لەبەرئەوھى كە عىراق ھەر مالى خۇمان بوو و ئەو قسە لەسەر نىيە- تاقي كىسرا لەمەداين ئىدى خۇ ئەو نكولى لىكردنى ھەر نىيە، وەنا؟)).

((ئەدى)).

((بەو شېو ئىرەش بوو ناوئەندى لەشكرى، يا تەنەت سوپا...)).

بابىشم ھەر پەسەندى بوو، كاتى كە ئىرە بىتتە ناوئەندى لەشكر و سوپا گومانى تىدانىيە كە پلەوپايەي دايەرەكانىشى ھەموو بەرزت دەبنەو و ھەلئەكشن...

دەو دەمەيدا تەلەفۇن زەنگىكى دوور و درېژى لىدا، و ئاغاي سەفۈەتى ەك كىچ لەجى خۇيرا راپەرى. رەنگى زۇر تىكچوو. گوتى: ((تازە، تىچووین!)) لە نىوھى رىيە دەگەل زەلام و تەلەفۇنىدا گەينە يەك: زەلامە تەلەفۇنەكەي بەدەستەو گرتبوو؛ ئەقدەس خانم پرخەي دەھات، عەزىزە خانم بە ھەپەساويەو دامەنى كراسى و لىوہەكانى ھەلكشىبوونەو، پىستى سىپى لەشى و ددانە رىك و رىزەكانى و دەدەرەكەوتبوون- ئاغاي سەفۈەتى گۆشى تەلەفۇنەكەي گرت، پىيەكانى جووت كردن و گوتى: ((سلاو جابى سەرھەنگ! ھەر ئىستا بو خۇم دەپھىنمە خزمەتتان... ھەر ئىستا- فەرمائىشتە)). كەم كەمە دەگەل تەلەفۇن و زەلامەكەيدا ھاتنەخوار بەرەكەي و ئىمەش ھەموو سەرسام و شەژاۋ دانىشتبووین. ((ئەسكىنەسەكان گەورە بن يا ورد... يا... سەرم لەرىيە...)) پىشتەلىپى ئارەقەي دەردابوو؛ دەنگى زىكەدارتر ببوو. كە قسە ھاتە سەر ئەسكىنەسان ھەموو ھەناسىكى ئاسوودەيىيەيان ھەلكىشاو دەچاوەروانىيەدا نەمان، و بارودۇخى سەرسامىيە عەزىزە خانمى كە بابمى دىگەر و نىگەرەن كىرەبوو رەويىەو. دەستىكى بەقزە لوولەكەي سەر نىچەوانيدا ھىناو لەسەرچىچكان جىيى خۇي خۇش كرد و زەردىكى ھاتى. ئاغاي سەفۈەتى داواي چەكەمە و قايشى پىشتى و كلاۋەكەي كرد. بە پىاوەكەي گوت چرا لوكسىكى دى ھەلكا. پۇزشى ھىنايەو، گوتى تا دەفتەرى ((نووسىنگە)) سەرھەنگى دەچى، جەناب سەرھەنگ داواي پارەي كىردووە- دەروا، دەگەرپىتتەو- و دەروا...

دىسانەو قسە ھاتنەو سەر باسى سۆزانیيە- ئەو دىان بام بوو باسەكەي ھەلايساندەو. عەزىزە خانم نارەھەت بوو- نارەھەتى ئەوھى كە بو ھەر ھەمويان نەكوشتون، كە ئەوانە تىكرا شورەبى و لەكەي نارچەوانى كۆمەلن ((وال-لا!)) بەروخسارىكى تىورپو، كە بو ھەمويان بەجارىكى نەكوشتون و كۆمەليان لى ئاسوودە نەكردوون ((وال-لا!)) و ئەم ((وئەللا)) يەي، بەلىو جولاندنىكى واو دەگوت، ھەر مەپرسە چەند شىرىن و دىگىر بوو...

((لە ھەمەدانىو ەپرى كەوى و بىيە ئىرە، بو ئەوئەندى! دە توخوا ەرە!)) ئەو دەنگى ئەقدەس خانمى بوو كە لە خەوى رابىو: ((ئەو ھەموو كىو و بەندەنانە، ئەوئەندى ئاوا!)) ئامازەي بە پىاويكى دەكرد كە سۆزانیيەكەي كوشتو: ((سەگباب، تۆ كە ھەر ھاتووي، نەدەبايە كارىكى يەكراست و جىسابى ئەنجام دەي... ئەوانە ھەر بە توخم و تۆ و پىس و خراپن- ھەرچىيەكەي لىبەكەي ھەر كەمە. ناخ بو پىاويكى دەستىكى دەوئەشاند و ھەموو ئەو ژنە بەرھەلدايانەي ھەر لەو سۆزانیيەنەو تا ئەو سۆزانیيەنەي دەمالانىشدا ھەن يەك جى كوشتبان و ماڭ و ھالى لى ئاسوودە كىردبان!)) و ھىلئەجىكىدا. بام واقى وپما: ھەموو ھەر ھەپەسايىن؛ عەزىزە خانمىش پەشۇكاو دىاربوو بەرگىيەكى زۇلانەي پىشاندا، زەردەخەنەيەكى مانادارى بەلاي لىوہەكانىيەو نىشتىبوو. ھەرەك لەو دوايىانەدا گوتى لە ئەقدەس خانمى بىستو ھەر عەزىزە خانم مىندانىكى دوو مانگانەي فېداو. ئەقدەس خانم بەدەم ھىلئەجانەو گوتى: ((دىسانىش سەد رەھمەت لەو كوردە پاپەتيانە... بەوھى دەلئىن غىرەت!)) ھەموو بەروخسارىكى پىر لە چاوەروانىيەو سەيرى ئەومان كرد- ئاشكرابوو كە دراوسىيەكەي تەنىشتىيان كىچىكىيان ھەبوو ئەفسەرىك داواي كىردو، و زۆرى بو داك و بابى كچەي ھىناو و ئەوانىش گوتوويانە كە كىچى نادەين بە بىگانان، لەبەرەش كە ئەفسەرە ھەر وازى لىئەھىنان، ھەستاۋن بارىان كىردو و چوونەتە دىوى عىراقى... ھاتوونەو ئەفسەرەي بكوژن لە مالى نەبوو، لە باتىيان خانووەكەيان ئاور تىبەرداۋە و سوتاندوويانە.

بام دىاربوو غەمىكى دىشى ھەيە: لەوھى دەترسا نەكا ھەر ئەورۆ و سەبەيەكى عىراق بگىرى. جا تا ەرنەگ نەبوو بىرى ھىلئەك بۇن و عەتر و گۆرەويىان بو ئەقدەس خانمى- بو عەزىزە خانمىش- بىنن. دەنا لەوانەيە بقەومى و ((خراپ)) روویدا - و ئىنجا ((لە چاوى!)) پەرداغى ئارەقىي بلىد دەكرد؛ دەگەل وشەي ((لەچاوى)) لە عەزىزە خانمىو بازەرقەيەكى نىوہە بازەنەبى سەرنجىكى دە ھوايدا دەبەست و ھەر بەلاي عەزىزە خانمىشدا دەشكايەو...

لهوهی پهست بووم. که باجم جاری و ابو لایه نی سۆزانییه دهگری، و ئهو به پاك و بینگونا دهزانی و دستده كا به جنیوان، بهو حاله شهوه ئهو خلیسكان و لهړی دهړچوون و ههولدان بۆ له خشته بردنی به کاریکی خراب نازانی. عهزیزه خانمی دهبینم مندالی درو مانگانهی له بارچووه و کهچی نهفرتیش له کاری سۆزانه تییه دهكا. تیناگم. باجم و کهسانی دی هیندهیان درۆ دهگهله خویان و ئیدیدا کردوه که ئیدی خویان لی ونبووه و خویان نابینن یا نهگهر بشبینن بهو شیویهی که ههن خویان دهبینن، و بههر بیانویکهوه بی ویزدانی خویان دهخپینن. دهگهله یه کیشدا ههروا دوو روون، و رووی راستیان دهونپوه نیوهیدا ونبووه - و من تیموم. نهگهر باجم وهك دهلی وابی، ئهو بهو جوړه پیاویکی چاکه. خۆ نهگهر وهك ئهوهی دهیکا، ئهوه پیاویکی هیچ و پوچ و سووکه. خۆ نهگهر ئههیشه و ئههیشه، ئهوه پیاویکی نالوده و تیوه گلاوه - پیاویکی دوو رووه. شهوی تا چه ندین نزاو پارانهوه و ویردان نه خوینی ناچته سهرجیی و نانوی، ههر دهگهله ئهوه شدا ئیدی ئهوه نارهق و تریاک و کاره که بازیشی بهرده و امه! ناغای سهفوهتی عهزیزه خانمی له بن پهروالی خۆی گرتووه، و سه ره رشتیهی دهكا - تالاری نه بی و ((خراب)) نه بی - بهلام بهم جوړه.

(۱۰)

به ره بهری خۆراوایه بوو، چومه مالی پووره فاتمی دهسکه وانی بینم، تا مه لیحه زه نجه فیلی بۆ دایکم تیدا بکوٹی، چونکه دهیانگوت سهرمای بووه و دلی ژانی دهكا، چاوم به بادانه وی زهینه له پاسه وانی کهوت که له داوینی مالی پووره حه نیفه پرا تا بهر ده رکی مه دههات و دیسانه وه ههر بهو پیهیدا دهگهراپه وه که پیهیدا هاتبوو. ههردوو دهستی ده پشته خویه وه گرتبوون و وهك سهرقالی شتیکی بی، ههرده هات و دهچوو. ده مانچهی به که له کیوه بوو. به بابه گیانم گوت؛ بابه گیان گوتی ((دهزام)) به حه په ساوییه وه سه یریکم کرد. گوتی: ((گویم لیوو؛ گوتم که دهزام!)).

نیو کاتژمیر دهوو هاتبوومه وه. بابه گیان په نجی ههردوو دهسته کانی تیک ئالقاندبوون و سه ری به دهستی و به لاشیانی په نجهره که کردبوو و ههروهك جاران ده هه وای رامابوو. دایی له هه وانی بوو؛ من له بهر په نجهره که راهه ستابوم سه یریم ده کرد، دایی، ئافره تیکی خوین شیرین بوو، بهلام دهردی مهرگی عالیه و دووری کاکه ی ده موچاوه خرپله که یان سیس و ژاکاو و پر چرچ و لۆچ کردبوو و ئهو سه روپرچه ره شه قه ترانییه یان پر له تاله مووی سپی هه لگی پابوو. حالی دایی هه همیشه له دوو باران زیاتر نه بوو؛ نهگهر نه گریابایه کش و مات و بیده نگ بوو. جاری و ابو هه روا له خووه ده مه لیحه ی راده ما - به سه ر و روویه کی غه ماوی و پر داخه وه، خۆی راده ژاند، ههروهك بلتی: ((هه زار حه یف بۆ ئهو چاو و برۆیانه، حه یف بۆ ئهو به ژن و بالایه - حه یف - تازه بهو له که یه وه کی ده تخوازی!)) جاری واشبوو وهك مندالان که چاوی له دووی دایکی نابیتته وه، بۆ ههر جییه کی چووبام ئه وه چاوی ههر به دوامه وه بوو، که ده شه اته وه ئیدی ئه وه ههر هه مان سه روچاو و سه رنجه کش و ماته کانی جارانییم وهك خۆی ده دیتنه وه و ههروهك خویشان بوون. وهك به دوا ی مندا له و وینه ونه کال بووه وانه بگه ری که ونی کردوون و به هاتنه وه ی منیش له گه رانی بکه وی. وهك بلتی ئهو وینه خه یالیانه ی به هه واه هه لواسرابن یا

ئهمیر له شکری خۆراوا - هه زره تی نه جهل - ههر که له ئوتومبیلی دابه زی یه کسه ر، چۆن ده رویشیک به خزمه تی شیخه که ی بگات ناوا ده ستوبردییه ده کات و ههروهك ده بیسم، و له و دوا یانه ش به دریتی بیستمه وه، ههر کاریکی که ده کا، تویه ی ده کات و خۆ له گونا هان پاك ده کاته وه. بهروالته له بهر ئه وه ی نوما ینده ی ده ولته ته ئه وه له خزمه تی دیندایه، بهلام ههر له هه مان کاتدا به پاره ی خیری ((زانایانی دین فرۆش)) ده کری و بۆ خزمه تی خۆی و ده ولته تییان راده گری... هه مووی ههر سات و سه ودا، هه مووی ههر سوود و قازانج. هه مووی ههردوو رووییه و ده کار ده بری. پیاوگیژ ده بی. به قسه ی دۆستیکی ((په یوهندی نیوان دل و زمانان پچراوه)) - پیاو سه ره دهریه له هیچ ناکا؛ کامه راسته، ئه وه ی که ده یلین یا ئه وه ی نایلین و هیچ کاتی به سه ر زمانان دانه ی؟ ئیدی به هه رحال، من تیناگم، و تۆش که ویستت تیبگه ی، و تا تیده گه ی، ئه وه پیوه بوو ویت و لی بوویته وه...

جی پینان دیاری و دورا و دور به دویاندا بچی. بۆ کوئی؟ - بۆ هه مه دانئ؟ - بۆ
ته به دییهت؟ - کی دهیزانی.

هه رچی بوو چاوه کانی هینده بهم لاولادا گێرپابون، لیواره کانی گلینهی ههردوو چاوی سوار و
خورا بوون، ورده ورده چووک ببونهوه، واش پیدهچوو تا هیشتا ش چاوه کانی به دیتنی نهو
وینانه رانهاتن. ناتوانم بلیم هه رگیز له م بارودۆخه ی ئیستای خۆی که تییدایه، جودا
بوویتهوه، چونکه هه ر ئیستای بوو که نهوی به رهو رابوردوو و ئاینده راکیشابوو. به لام نهو
رابوردوو و ئاینده یه شه - غه می مه رگی عالیه و دوروی کاکه - هه رچی بوو - ئیستای نهویان
ده خۆه پێچابوو.

ههروهک به دیتنی من یا دیتنی وینه یه که بوونی راسته قینه ی ئیمه ی وه بیر بینیته وه، هاته وه
سه ر خۆی و دهستی له کار کردنی کیشایه وه، چ کارێک! جاری وا ده بوو له گه نیککی چهند سه عاتان
وه بهر شوشتنی دها و هینده ی ده سووه وه و هینده ی ئاوپیدا ده کرد چ جلوه رگی خۆشی
نه ده هیشتن و هه مووی ده ئاوپیدا شه لال ده کردن، تا مه لیحه ده چوو و نهو له گه نه کلۆله ی له بهر
ده ستان ده ردینا و له سووینه وه و په رپووت کردنی رزگار ده کرد.

دهستی له ئیشی بهردا و ده سه روچاومه وه راما. سه یریککی روخساریم کرد، هه ر نهو سه ر نه
چه سپاو و په رته ی جارن بوو، زۆر له سه ره خۆ، ههروهک له شتیکی ساده ی رۆژانه بدوی پرسه ی:
(عالیه شیوی خوارده؟) به کش و ماتیه که وه سه یریکم کرد؛ چاویکم بهم لاولادا گێرا؛
مه لیحه به سه ر ئاماژه ی کردمی بلئ ((به لئ)) گوتم: ((به لئ)) هه ر ئیستای خوارده)) و سه رم
به ردا یه وه.

بابه گیان هاواری لی هه ستا - گوئی لی بوو. گوئی: ((ئاخری و ئاقیبه ته ی نه وه نده ئابرووه ی
لیره له کاوله ویرانه ییدا ماومانه ئه ویش ده به ی!)) و ده نگه ی بلنדר کرد: ((ژنی... و هروه
سه ر خۆت... هینده خۆت گیل و ویل مه که! به خودای شیتت کردووم... بهو خودایه ی کاریککی
وا ده که ی روو له کیو و بیابانان که م... به سه یه ته ی... به سه یه ته ی ئیدی، هه ناسه ت لیپریم!)).

دایی ههروهک جارن وه لامی نه دایه وه، و ده هه وای راما یه وه - پیاله و ژیرپیاله ی ده شوشتن.
ئیاره بوو؛ بولیلی ئیاره به رهو تاریکیه شه بۆوه؛ ته میکی مۆر بالی به سه ر کینگه کانی

نزیکی پیر سلیمان و داوینی ئاربابا و ده شتی که نار ری و رووباریدا کیشابوو و نهو بولینه ی
خه ستر کردبوو؛ قارو قوری قه له ره شکانیش ئاسمانیان پر کردبوو - ده نگه ی ژاوه ژاویکی تاک و
ته راش، جار جاره لهو ناوه ده هات. خه لکی له مزگه وتی هاتبوونه وه یا خه ریککی هاتنه وی بوون؛
یا له سه ر سه رفی شامی دانیشته بوون، یا خه ریککی دانیشتنی بوون؛ شارپییه که ی ده چۆوه
کاروانسه رایه که ی که لایی چۆل بوو: نهو رۆژانه هاتوچۆی له جارن که متر به سه ره وه بوو.
مه لیحه ئاوری کردبووه، تا هه م سه ماوه ری پی تیهاوی و هه م له نه وتیش بگریته وه - دار و بار
هه رزان بوو؛ ناوچه یه کی جه نگه ئی بوو، بلنسه ی ئاگری وه هه وا هه لده چوون و داده که وتنه وه؛
ئاگره که تا ده هات ورده ورده داده مرده وه، چهند جاریکیان نه بی وه ک چاوی سه ی نیوه نوستوو،
له پر تروسکه کی دها و بیرو به ویدا بلاو ده بۆوه و نه خشه رپتییه که ی به رهو گوپی سه ماوه ر و لا
دیواره که ی ده برد و رووناککی ده کرده وه، و وینه ی من و بابه گیانی، به زه به للاحی و خوار و
خینچی به دیواره یه وه ده نه خشانده، دها هیچی دیکه نه بوو، و تروسکه ی لیده برا...

مه لیحه چوو پیاله و ژیرپیاله کانی له کۆت و به ندی ده ستی دایی رزگار کردن، و ده گه ل داییدا
پیکه وه هاتنه وه ژووری. بابه گیان گوئی چرایه که ی پیکن. مه لیحه لامپایه که ی له سه ر تاقی
هینایه خوار دایگی ساند. به لام هیشتا شوشه ی لامپایه که گه رم دانه هاتبوو و پلیته که یان
هه لئه دابوو که ته قه ی ده رکی حه ساری هات - زۆر له سه ره خۆ، له ته قه ی ده رکه لیدان دیکه
له سه ره خۆ و هیوترتر. هه موو له جی خۆمان راپه رین، و دایی له پیش هه مووانه وه، به
روخساریککی نه وتۆی واوه که چهند مانگیك بیت چاوه رپی ته قه ی نهو لیدانه بیت. هه ر له
په نجه ریوه هاواری کرد: ((کییه؟)) یه کیك زۆر به سپاییه وه گوئی: ((بیکه وه، منم!)) به بیستنی
نهو ده نگه سه رتاپای له شی دایی وه له رزه کهوت؛ ره نگ و رواژی تیچوو؛ به شه لئه ژاوییه وه
هه ستا، رایکرد - هینده ی نه ماوو سه ماوه ر و چرای تاین به چمکی داو و ته ژگه ئی به سه ره یه کدا
قلپ کاته وه. تیوه خوړینی بابه گیانی شیه هه رده فریانه کهوت: خۆی به لاشییانی ده رکی
ژووریدادا و به ره ته لانه وه به دالانه کیدا هه لات، و تا ئیمه وه خۆکه وتین نهو چوار پلیکانه ی
کردنه یه ک و خۆی گه یانده ده رکی حه ساری: ده گه ل پیایکی - لاوتیک - کۆله گیا به کۆلیتوه و
لینگه که وشیک به ده سه ته وه، رووبه روو بوو...

دایی وشک بوو؛ به شه لئه ژاوی و واقی و په وه گوئی: ((کیت ده وی؟)).

ئەو رۆژانە تاك و تەرا كرىكارى تورك لەو ناوھەبون. داىي بە كۆلەگىيەكەى كۆلپەھە و ايزانى ئەمەش يەكپەكە لەوانە ھەر كە پىاوە -لاوھ- دەنگەكەى بەرگوى كەوت كۆلەگىا و لىنگە كەوشەكەى دانان و داىي دە ئامىز وەرپىنا. دەگەل گەيشتنە ھەسارىماندا رووبەرورى ئەو دىمەنە بووینەو. مەلىحە زىكاندى: ((كاكەيه!)) و بى ئىختىيار نىوہى دووہى مى وشەكەى بە دەنگىكى زۆر نزمەوہ دىزە بە دەرخۆنە كرد، و بەگريانەوہ خۆى بە ملىوہە ھەلواسى، منىش بى ئىختىيار دەستم لە لاق و لەتەر و ناوقەدەوہ، وەرپىنا. كاكە منى بلند كرد و ماچىكردم- منىش ئەوم ماچىكردەوہ. داىي كىش و مات و بىدەنگ و واق ورماسو، و دەلەرزى. چەند دەقىقەيەكى خاياند تا توانى خۆى دەگەل ئەو بارووخە تازەيەدا بگوجىتى. بابەگيان لەو سەرەوہ بە ددان دەچەرەوہ بردنىوہ بە دەنگىكى لەرزۆكەوہ گوتى: ((دە ھەر نەبى دەركى داخەن!)).

دەرکەمان داخست. داىي ھەروا دە روخسارى كاكەيەوہ مۆلەق ببوو- رەنگى سى ھەلگەرابوو. تائىستا كەس ھىچى لەزارى نەھاتبەوہ دەرى، داىي بە سپايى چوہ پىشى؛ سەرى بە شانى كاكەى كرد- و لە ھۆش چو كاكە تاويدايە و ھىنايەوہ ژوورى...

دانىشتن. بە تەواوى نازاڤم داخوا داىي و ھۆش ھاتبۆوہ يان نا، كە بابەگيان بە روخسارىكى واوہ كە شتىكى زۆر گرنكى و ھىر ھاتبىتەوہ رووى لە من كرد و گوتى: ((ھەستە، راستبەوہ؛ ھەر خىراو دەستوبرد بچۆرە مالى پورە فامى، بلى... شتىكى بلى...!)) ئەو رستەى دوایەى دەگەل مەلىحەى بوو. مەلىحە گوتى: ((بلى دەستەكە⁽¹⁾ نانكىمان بەنى)).

بە دلگرائىيەوہ ھەستام. بابەگيان گوتى: ((راوہستە، قسەكەم تەواو نەبووہ... ھەروا كە دەچى، لە چوون و ھاتنەویشتدا، سەرنج دە داخوا پاسەوانەكە ھەر لەوئىيە يان نا... وا نەروانى كەست تىبگا- تىنگەيشتى؟ ئىدى نەچى ھەر بەولاولاياندا مل بادەى و پروانى... پەلەش ناكەى- ئىدى خۆ گەورەى، دە ھەموو شتان دەگەى)). كاتى نىگەرانى و دلگرائىيەكەى چوونى دىستم گوتى: ((مەترسە، تا دىيەوہ ھەر لىرەيە)).

نىگەرانى ئەو ھەيووم، نەكا تا من دىمەوہ ئەو رۆيشتبى. ((بەلەى مەكە!)).

كاكە گوتى: ((نا، بابەگيان، غەمت نەبى، كەس لەو دەور و بەرانە نەبوو. بۆيەش ھەر بەتايبەتى ئەوكاتەم ھەلپژارد، چونكە دەمزانى ئەو دەمانە خەلك ھەموو بۆ شام خواردنى چوونەتەوہ مالى... سۆراغى مالىم لە ژنە كوردىكى كرد. رووم دەمالىكى دى كردبوو...)).

داىي، وەك لە ترسان و لەبەر دلەراوكەى خۆى زياتر بەھۆش ھاتبىتەوہ و ھەردوو چاو و روو و تەواوى بوونى خۆى دە روخسارى كاكەيەوہ برىبوو و زۆر بە تورپى و گرژىيەوہ دەستى بۆ لالىويەوہ برد و گوتى: ((وہى، قورم بەسەرى! مەگەر چۆن؟ -چوويە كوى؟!)).

((نا ئەم خانوہى ئەم لايەوہ...)) بەدەست ئامازەى بەلای شانى چەيدا كرد. ((قەيرە كچىك وەلامى داىيەوہ... ئىرەى نىشاندا)).

((باشە، سوپاس بۆخوا)) داىي تاويك ھىور بۆوہ. ((باشە، عەببى نىيە... زىنە بى كچى پورە ھەنىفەى بووہ - ھىچى گوت؟)).

((نا، ھىچى نەگوت... دەموچاويشى چاك نەدېتم، ئەو كۆلەبارەى پشتم ھەموو شتىكى شارەبۆوہ. لىنگە كەوشەكەى... گوتم كە چكارەم)).

بابەگيان گوتى: ((بەھەر حال، وريايى ھەر باشە زيانى نىيە... جارى لەپىشدا ئەوگىيەى بەرنە ژوورى ئاودەستى و لىرەى لابەن، با لەبەرچاوان نەبى... نا، ئاودەست نا... برۆ بىھىنە... ئاگات لىبى ھىچى لى ھەلنەوہرى...)) مەلىحە چو و كۆلەگىيەكەى ھىنا. و بابەگيان لە پەنجەرەى پشتخانپوہ پرا ھەلداشت و ئاودىوى دەرىيى كرد... ئەوجا ھاتەوہ... ((ورىايى ھەرچاكە - برۆ كورەكەم... برۆ باش سەيركە!)). چووم، مەلىحەش ھات و دەرەكەى پىوہدا، بەو جۆرە كە ھەر لىرەبى و ئاگای لە دەرکى بى تا ھەركاتى من دىمەوہ بى ئەوہى پىويست بە لە دەرەكەدانى بكا دەرگام لىبكاتەوہ.

چووم، بە وردىم سەرنجى ئەولاولايدا. كەس ديار نەبوو. پورە فاتم بە تەنبايى لە ھەيوانى دانىشتبوو. ھەر كە گوتم چمەوہى وەك ھەموو خىرخوازيكى كە -تەنيا دەكتىباندا- دەيانەوى چاكەى دەگەل خەلكى بكەن و چاكەكەش بەسەر و روويەكى گرژ و مۆنەوہ، لەپىشدا ھىندىكى ئامۆزگارى كردم كە ماشەللا ئىدى ئەوہ گەورە بوويە، ئىدى نابى چىدى ھىندە لاسارم، ئەوہ تازە پىرەمىرد و پىرئۆن تووشى داوى خۆيان ھاتوون (مەبەستى داىي و بابەگيان بوو) دەبى

⁽¹⁾ دەستەكە نانكىك: سى چوارنان.

زیاترم ناگا لیښ، له وهختدا بجمهوه مالتی، و نان و ماستیک، یا هر شتیکی دیکه ی پیوستییان بۆ بکړم... ((ته دی کورې خوځم)). بهرو ناندینیوه چوو، که ندوه گلینه یهک بوو. هروا به دهم دسته کردنی نانه کانهوه پرسې: ((گوتیان هر یهک دهستهک... زیاتریان ناوی... رهنکه زیاتریان گوتی و تو له بیرت نه مابې؟ ته گهر پیت خوځه دوو دهستهکان بهره؟)) گوتم نا، له بیرم نه کردوه هر نه وندندان گوتوه. هر دهسته که ی سې نان بوو. نانه کانی دامی. گوتی: ((راوهسته، مه وړ!)) و له پشت ناندینیوهش دوو هیلکه ی دهرینان. گوتی: ((ته وانه بدهره دایکت، بیانکاته دلته مه و بیانخوا... با هیژیکې بیتهوه بهرې)). و هک دهگله خویدا بلې دریزه ی دایه: ((گیانی لیپراوه — ژنه ی تاین هر تواوتهوه!)) گهرامهوه مالتی؛ له گهرانه ویشدا سرنجم دان — کهس لهو دهوروبه ره نه بوو. هر که گهیشتمهوه مه لیحه وهک هه موو جاران له پشت دهرکتیوه به لچ و لیو و نیوچهوانی گرزوه گوتی: ((ویش!)) وامزانی ده دنیای خه یالاندا نقورچیان لیگرتوه، پتی و ابوو رهنکه بهو تاریکانه ی چووبمه ته که لایه نی! نیدی ناگای له وه ی نه بوو له وه ته ی روپیوم ثوا هر گویم بۆ هه لله ق مه لله قان راگرتوه.

گوتم که نه له رویشتنی و نه له هاتنه و یتدا که سیک لهو دهوروبه رانه نه بووه. بابه گیان که میکی خه یال ناسووده بوو، به لام هیشتاش هر دلې ناوی نه خوار دبووه، که نه وهک پاسه وانه که چوو بیت پاسه وانیکی دیکه بانگ کات. نه ده حجه ی، بی نه وه ی هیچ به کهس بلې، هه ستا و چووه پاشخانی؛ چهند ده قییکانی نه وناوه به سه ح کردهوه — مه ده زانی له چ ده گه ری. دیسانه وه به هه مان ته نکه تاوییه وه گه رایه وه؛ زور خیرا دانیشته وه و به کاکه ی گوت: ((دهو پاشخانه که په نجه ریه کی چکوله ی روو بهرو باکووری تیدابوو که به سه رته واری نه وه دهشت و ری و بان و رووباره ی دهرییدا دهروانی. ته گهر له ویرات خو هه لدا بابه — یانی هروا توژیکت له خو رادیتبایه — له نشیونرا با ده دایه وه و یه کسهر ده چوویه ده ((باغی سولتان)) یه وه، که له راستیدا باغ نه بوو، زهوییه ره قینک بوو به پال ته پوله کی قه لاتیوه و سه ریکی به مالتی مه وه و سه ره که ی دیکه ی به داموده زگای که لایه ره جه بییه وه بوو و له ولشه وه سنوره که ی تا دهم چومی بوو. چومه که دهو وهرزانه ی سالتیدا زور بوو — هه موو جیه کیشی ته نکاو بوو. سه رده مانتیک که بیکار دهوروم چهند سه عاتیکام به پیوه لهو په نجه ریه پرا دهری و بان و له ته پوتوزی هاتنی ترومبیلې دهروانی. کاکه هاته وه، و دانیشته وه، و بۆ روونکردنه وی ده سهرو رووی بابه گیانییه وه راما. باوه گیان گوتی: ((هه موو ساتیک له گوینه پی وهر بن... تانیستا

دوو سی جاران پی وهر بوینه، و سه رتا پای مالتیان پشکنیوه. ته گهر هه رکاتی هاتن، هر لهو په نجه ریه پرا خو فری ده وه ی و ناودیو ده بی... ماشه لالا جیلتی، هیچت لینایه... و خو ت ده تاریکییه دا ونده که ی. هر که دهنگی دهرکی حه ساریت بیست... جا هر که سیک بیت... تو خو ت باوی پاشخانی. ته گهر که سیکې و ابوو من له حه ساری و ده دالانه کیدا ده که مه هات و بات و شیر شیر، و نیدی تو ش هیچ راناوهستی... باشه؟)).

کاکه گوتی: ((باشه)).

بابه گیان گوتی: ((باشه، ده ی نیستا بلې!)).

((چی؟)).

((هه موو شتیک. له هه وه لیوه... له هه وه لیوه مرا بۆ باس که، بزائم نهو به لایه چ بوو، و چو ن له ناسمانیپرا داباری، و بۆ ته نیا به یه خه ی ته م چندانه ی مه وه نووسا...)).

کاکه دهبیر و خه یالانه وه چوو؛ په نجه کانی به سه ر لیو و چه ناگه یه وه که وتنه گه مان، و له پر وهک لیوه کانی بابه کی گهرمی داغی لیدابن وشک هه لگه ران و سه رنجی چاوه جوانه کانیشی ده خه ت خه تی به ره که وه برین. دهو ده مه یدا گنجیکې باریکه له ی له سه ر نیوچه وانی په یدا بوو که ده گه ل هر زرده خه نه و پیکه نی نیکیدا به ته واره تی ونده بوو و نه ده ما. نهو ده مانه ش که پیته ده که نی و ده بیر و خه یالانرا ده چوو، نیدی نه وه روون و ناشکرا پیوه ی دیار بوو. به لام هه رچی بوو جوان بوو. شیوه ی دهم و قه ی تانی لیویشی هه روه تر، بابه گیان به بی نارامییه وه بیده نگیه که ی شله قاند، و گوتی: ((کورت و کرمانجی... هر له هه وه لیوه... که چو ن نهو پیته هاته روویدا... دوا یه ش، ده زیندانیدا... مالتی نهو پیاه ی که...)).

دایی گوتی: ((زه لیل بن، نینشالالا!)).

کاکه وهک موتالای کتیپیکې نادیاری ته واکردی، به سپایی سه ری هه لینا، دهم و هه نیه ی ده بارود خیکې تابه تیدا بزواندن و به سه رهاتی کوژانه وه ی تومبیلی حه زره تی نه جه ل و نهو گفتوگو یه ی نیوانیانی هر بهو شیوه یه ی که بۆ دایی و مه لیحه و منی گپرا بووه وه — ومن هیچ شتیکی لهو باره یه وه م له بیر نه مابوو — بی گویدانه نهو تووک و نزاو سینگ کوتانه ی دایی که لهو پیاه و توخم و توره مه و ره چه لهک و عیل و عه شیر ته که ی ده کردن و ده نیوان چاو

زه قکردنه وه و فیشه فیشی توورهبی بابه گیانه یه وه را، سه ره نوئی به کورتی دووباره ی کرده وه. نه یزانیبوو که بابه گیانی شیان هه رگرتووه، و کاتی زانی، زوری سه رسوپما، و یه کجار نارحمت بوو. هه رگیز ((کیژه)) شی له وی نه دیبوو. له جیاتی عالیسه به بیژدی ((کیژه)) ی ناودینسا و شه ویش زور به توورهبی و نارحمتییه وه. هه رکاتی ده هاته سه ناو هیئانی وی تیپرا ده بوو، وه ک بۆگه نیویکی زور ناخوشی به کونه لووتاندا هه لاجووبی. ((کیژه دروی کردبوو. شه هه رگیز نهیدیبوو. دایی سه رتاپای سه رسامی و شه و زور شتی دیکه بوو، که من ناتوانم باسیان لیوه بکه م... ((کچه بیچاره که! هه وئی ده داو ده یهه ویست ئیمه غه می نه خۆین!... بیچاره!)) و دهستی به خۆهینان و بردنی کرد. کاکه نارحمت بوو.

بابه گیان گوتی: ((دهی توو خه ریک به، بیللی... کارت بهو قسانه وه نه بی... توو هه ر خه ریکی گپرا نه وی خۆت به... دوابی؟ له وی چت ده کرد، چی ده گوت... باشه خۆ شه و پیاوه شیت نه ببوو، ده بی شیت بووبی که ناوا تووی گرت... بلی...!)).

کاکه چاویکی به هه ر چوار لایاندا - به مه، به ژووری، به هه موو لایه کیدا - خشاندا. من وه بیچوه پشیله خۆم به یه وه نوساندبوو، و سه رم ده بن بالی نابوو. گه رمی و بونی ئاره قه ی له ش و بن هه نگلیم به چاکی هه سته کرد. سه یر شه وه بوو نه ک هه ر بهو بۆنه ی ناراحت نه بووم بیتم خۆش بوو! خۆم به سه ر رانیدا دابوو، و رووم تیپکردبوو و چاوم له روخسارییه وه نه ده تروکاندا، دایی وه ک داوه ری یاری بۆکسینی یه ک دوو جارانی ((هوشیار)) دابوو: ((ماندوو!)) - یانی شه وه پیت ده لیم! به لām من له وه دلنیا بووم و ده مزانی که شه و یارییه ده رکردنی تیدانییه - هه موو جارانی کاکه ده یگوتی: ((نا، دایه، وازی لی بینه، چۆنی پیخۆشه - ماندوو نیم)).

بابه گیان گوتی: ((بلی - ئیدی منداله کانیش هه موو شتیکی ده زانن... هه موویان ده ماوه ی شه ده ساله یدا پیربوون... هه موو ده زانن - بلی، گوی مه ده یه!)).

کاکه ی دارماو، هه ناسیکی هه لکیشا: ((ناه - ه) چرچ و لۆچی هه نیه ی زیاتر وه ده رکه وتن؛ سپی بوو، زه رده هه لگه را، و هیللی کۆتایی لیوی لۆچی تیپکه وت. هه روا که رووبه روو ده پروانی گوتی: ((بلیم چی...)) راوه ستا: ((دیاربوو ئازاری هه یه و نه خۆشیشه... شه هه موو کویره وه رییه گالته نییه...)).

((ده گه ل شه وه شدا...)).

کاکه که میکی خۆ هیئاو برد، وه ک شه وه ی چیرۆکی بۆ ده ر و دیوار و ده رگای پاشخانێ بگپرتتسه وه، ده هه وای رامابوو، و به ره نگ و رووی هه لبزپکاو و لیوی وشک و ده نگه له رزۆکه که یه وه که که رخی که وتبۆیه گوتی: ((نا - هم! شه دوو سی رۆژانه ی که له ناسایش ((نه منییه)) بووم...)) بابه گیان به ده موچاویکی چه ساوییه وه گوتی: ((ناسایش بۆ؟ بۆ له سه رایه نه بووی!؟)) ((نا؛ هه ر له هه وه لیوه بر دیانغه ئاسایش)).

دایی گوتی: ((کویریاییان دایه ئینشاللا... ئیمه هه موو رۆژی خوا دایناوه، هه ر له بولیلی به یانییه وه، تا ده مه ده می خۆراویه وه ک منداله هه تیوان له به ر ده رگای شه و کاوله و یرانه ی راوه وه ستاین و خیره و مه ندیک نه بوو پیمان بلی لیزه نییه... هه ر ده یانگوت نابی!...)).

خه ریک بوو نه ییرتته وه و هه ر له دووی بدات، به لām بابه گیان ده رفه تی نه دا. گوتی: ((بلی... گوتم توو گوی مه ده ره شه و قسانه)).

کاکه به دوا ی قسه کانیدا گوتی: ((دوو سی رۆژان له دایه ره ی ئاسایش بووم. هه موو رۆژی چ به یانیان یا دوا ی نیوه رۆیان، شه و پیاوه ده ییوسه، شه و ئیسماعیل خانه بی شه ره فه ده هات و ئامۆژگاری ده کردن و شه کری ده شکاندا!... ئاخ، شه گه ر وه به ر چنگانم ده که وت، ده مزانی چی لیده که م!)) سه رنجی چاوه کانی که وتن، و فشاری لیوه کانی زیاتر بوون. ((باشه؟)).

((ده هات ئامۆژگاری ده کردن که: کوره که گیان، به خۆرایی مندال مه به وه... شه وانه دلیمان به هیئدی خۆشه که ریژیان لی بگیری، و جه گه نیان به پاشه لیوه هه لواسن... باشه ئیدی، دلیمان به وشتانه خۆشه - هه ی ناپیاوی بی شه ره فه!)).

((خوا کویری کا... به ئیمه شی هه روا ده گوت... خودا...)).

بابه گیان دووباره چاوی سوور کردنه وه و گوتی: ((ئیدی؟)).

کاکه هه ناسیکی هه لکیشا: ((نازآم، به خودای... نازآم چ بلیم... شه وه من هه ر ده لیم: ((باشه من هه ر ده مه وی بزآم منتان بۆچی، له سه رچی، له به رچی گرتوه... که مته ر خه میم،

گوناهم، چیم کردوه - مائی که سم خواردوه، به دیواری کیدا هه لزانوم؟ هه نه بی ته وه ندهم پی بلین...)) ناپیاوهی بی شه په شه به خوی و بهو لووتهی وه ک لمبۆزی ته سپی گه پیه وه پیده که نی و ددانه شفره به رازیبه کانی و دده ده خات. ده لی: ((تهی باب، ماشه للاً خو ئیه خوینده وارن. بو ئیشی گه ورائیش، حیساو و کیتاو ههس! خولق و خوری گه وره پیاوان وه هه وای به هاریبه، ده میکی وایه و ده میکی واتر! ناو له پی دهستی روو به هه واه به رز ده کاته وه و روو به زه وی ده یه ئینه وه خواری: ((ده میکی ئاوا، ده میکی واتر! له وانه یه خوانه خواسته کاریکی وات کردی پی ناخۆش بووی...)) کاتی که منیک ده مه ویست نار ه زاییه که در بپریم، هه به و تفنکه پیسه یه وه ده لی: ((به لکه کاریکی واشت کردی لی خو ش هاتبی...)) و قاقا پیده که نی - هه بی شه په ف!

((هه رخوا ده زانی...)) وه که ده لانیکی بیه وی مه ره له ریکی به مل کریاریبه وه کا: ((خو بو خوی ده زانی...)) قور مساع!... ((خو بو خوی ده زانی، له وانه یه خو دا ناوسی کات و جمکه ی پی فریدا!)) من و مه لیحه پیکه نین. کاکه هه در یژه یه دایه قسه کانی: ((... هه هینده به سه یه که دوو روژان قاوه لته یه بو به ریبه سه ری، یا شه وانه، ده می نوستنی، یه که دوو لاپه ره کتیبانی بو وه خوینی...)) به هه رحال، چووم - یانی به ده دست خو م نه بوو، بر دیانم... دوا نیوه رۆ بوو. بر دیانم ژووری قهراولخانه ی ته نیشته ژووره که ی وی. چارپایه کی لی بوو، وه سه سه لام: ((زیندانی تاییه تی...)) کاتژمیر نزیک کی چوار بوو؛ دهنگی راکردن و هیس هیس و وهره و برۆی ده ورو به ری ده روازه، ته وه ی نیشان ده دا که گو سه گ ده یانه وی ته شریفی سه گانه یان به سن و برۆن. دوا ی چاره که سه عاتی که هات و هاوار براییه وه؛ ته ناپیاوه هه مدیس په یدا بووه - جه نابی ئیسماعیل خان! ته فسره ی ئیشکی وه که توله سه ی به دوا یه وه بوو - ههروه که ئیستا ته و ته فسره بیته و ته میسه ئیستیوار!

دهرگای کردوه؛ به ته فسره ی گوت که ئیدی هیچ کاریکی به و نه ماوه. به منی گوت وه دووی کهوم. له سه ساری تیپه پین. خانووه که شرقی و غه ربی بوو - یانی هه مه لایه نه بوو له بهر ته وه ی که په نجهره ی روو به خواری ژوورووی تیدا بوو. به لام په یکه ره ی ته سللی خانووه که، شرقی غه ربی بوو. له پلیکانان وه سه ره که وتین؛ با ماندا یه وه و له پلیکانه ی ده دی وه سه ره که وتینه وه، که گه شتیبه سه ری، خانووه که بووه دوو به ش: لایه کیان ژووره کانی دانیشتنی زه لامه که ی بوو،

لایه که ی دیش ژووره کانی نوستنی بوون. ژووره کانی دانیشتنی له باری به ره وه (خواری) بوون... نه چوینه وینده ری. دهرگای ژووریکی کرده وه. که چوینه ژووری، به رام به رمان چرایه کی رازاوه بوو، ده گه ل دوو که ره ویتان، له به شی لای باشووری خو راویه وه به رام به ر چرایه که، و مویتله یه که له لای خو ره لاتیوه، به ته که سه ری چرایه که وه، چرایه کی نوستنی و ژیر سیغاریک و زور له و جۆره شتانه هه بوون. ژووره که ی هه موو پيشاندام، تا نه گه ر سیینیبه که یا کتیبکیان دایه دهستم بزائم کیه ی ده به م.

شه و دره نگانی که بوو که به ردهستی ناشپه زخانه که به روویه کی گهش و ده می به پیکه نینه وه و به دهنگ و ناوازیکی ماناداره وه هاته هه مان ته و ژووره ی به ته نیشته قهراولخانه که وه بوو، و گوتی بچم سینی هه زه ته ته جهل به م!...

چووم. ناشپه زو به رده سه ته که ی له ژیر لیوانه وه شتیکیان پیکتر گوت، و ناشپه زه که زه رده یه کی هاتی و ته ماشایه کی کردم، و به رده سه ته که ش سه ر و پرووی خو ی تیکنسا، و سه ریکی بادا، و له بن لیوانه وه که وته جینودانی - نه مزانی به کی. سینی و په رداغیان دامه دهستی که نه مه ده زانی سینی و په رداغی شه ره تین یان ئی مه ی خو اردنه وین - شتیکی مه یله و زه رده بوو، هه ر راست وه که ته سه که نجه بینی بو گه نیویکی لیده هات. که وتمه لینگدانی. هه سار و هه موو جیه که روونا که بوو. له پلیکانان وه سه ره که وتم، به نووکی په نجه ی له ده رکیمدا. له ژووریوه، ههروه که بۆقیکی، به و دهنگه ناسازه قیرقیراوییه یه وه گوتی: ((وه ره ژووری!)) چووم - سلوم کرد. بیجامه ی ده بردا بوو، له سه ر چارپایه که ی، خو ی له گه ز دا بوو. ئیم هه لروانی، زه ردیکی هاتی. گوتی بچمه پیتشر - و ئاماژه ی بو میزه که ی ته نیشتیبه وه کرد که چرایه که ی له سه ربوو. سیینیبه که م له وی دانا. به ده سه ت ئاماژه یه کی کرد که نه مزانی ئاماژه یه دانیشتم، به لام ته و جیه ی که ته و گوتی جی دانیشتنی نه بوو. دوو دل مام. گوتی: ((دانیشه!)) گه رامه وه تاجم له سه ر مویتله که دانیشتم، گوتی: ((هه ره له و جیه ی که گوتم)). دوو باره ئاماژه ی سه ر چارپایه که ی کرده وه... به ترس و له رزه وه له سه ر لیواری چارپایه که دانیشتم. گوتی: ((چاک دانیشه)). بو خو شی پی زیاتر لی راکیشان و له سه رلا در یژ بوو. گوتی: ((بشیله!)) قاچیم شیلا... دوا ی تۆزیک گوتی ((به سه)) هه ستایه وه و چوار مه شقی له سه ر چارپایه که دانیشتم. ((جهل کانت دا که نه!)) به چه ساویبه وه تیم روانی: جهل کاتم دا که نم!... ژووره که هه رچه نده

چلچراشی تىدا بوو به لام هەر مهيله و تاريك بوو. له چراى سه رميژه كهى زياتر هيچ چرايه كى ديكه نه دايبسا. گوتى: ((گوتم جله كانتان داكهنن... له بهرته وهى ماندوو بوويت- منيش حهزم لييه تۆزىكتان بشيلمه وه...)) كه دووباره دوو دليه كهى منى، يا به گۆتهى ئه و ناپياوه سه رپيچى منى ديت گوتى: ((ئيسماعيل خانم راسپاردوو هه موو كاروباريكى خويئنديت بۆ تاماده بكات- ده مه وئى بتنيرمه تارانئ- ده تنيرمه دانيشگاي سه ربازى... جله كانت داكهنه...)).

به كورتى، تا سه ره نجام توپه بوو و بۆوه هه مان حه زهت ئه جله لى جاران؛ په نجهى به دوگمه يه كى سپى ليوارى ميژه كه دا نا: دوگمه ي زهنگ بوو. هه ر دواى ساتيكي كه م دهنگى پيى هاتنيكي خيراو به په له هاته گوئى، و ته قه له ده ركپوه هات. هه ربه و مرچ و مۆنييه يه وه گوئى: ((وه رنه ژوورى!)) ئه فسه رى قه راو لخانه بوو. زۆر به ره قيه وه گوئى: ((مه گه ر ئه ولاره نه گيراوه؟ چۆنه وا به يى مۆلّهت هاتۆته سه رى؟)) من را وه ستابووم و سه يريم ده كرد. زمانم گيراو بوو- له وه هه موو هيچ و پووچييه! پياو بلئى چى! پيره ميژدپكى ته پيو، به و روخساره وه، له و درۆيه وه، له... چم نه بوو بيليم. ئه فسه ره رهنكى له رووان په رپيوو؛ ده له رزى؛ كلاوه كهى ده بن هه نگلئى نابوو- ده تگوت په يكه ره... گيان له له شيده نه ما بوو... منى برد، قفلنيكي گه وه رى له ده رگا كه مدا... تا سبه ينى نيوه رۆيه كه س لئى نه پرسيمه وه. ديسانه وه ئه و قورمساغه ناپياوه هاته وه. زۆرى خۆ به شله ژاوى و په شوكاوييه وه نيشاندا. پرسى داخوا نيوه رۆيه چم خواردوو. گوتم نيوه رۆژم نه خواردوو. ئه دى قاوه لئى به يانى؟ قاوه لئيشم نه كردوو.

زۆر سه رسام بوو؛ زۆرى پۆزش هيئانه وه. زۆريشى پيئاخۆش بوو... ده ييوس! له كاتيكا له سيرپرا تا پياوى ئاگاي له هه موو شتيكه. من ئه وده مى ئه و شتانم نه ده زانين؛ به لام دوايه تيگه يشتم كه ده و خانوو و ئاپارتمان هيدا، هيچ كاريك هه رچه نده بچكۆلانه ش بيت به يى ئاگادارى وى ناكري، به توپه ييه وه بانگى كرد: ((ره حيم عه لى!)) ره حيم عه لى شاگردى ناشپه زخانه ي بوو- هات. ((بۆ نيوه رۆژى كا كه تان نه داوه تى؟)) كردييه هه راو زه نا، و ته پوتۆزىك مه پرسه. نيوه رۆژم خوارد، دوايش هاته وه و كه وته وه ئامۆژگاريان و رى پيشاندا نيم! من گيژ بووم، وه ك خه ونى بيينم: حه زه تى ئه جله ئه مير له شكرى رۆژتاوا- به م جۆره!... ئه وهى ده يگوت باوه رم پيى نه بوو. ناخر... ئ-م... گوتى كه به لئى، چوو و بۆى پاراوه ته وه و گوتويه تى مندا له (يانى

من) و حه زه تى ئه جله ليش به و مه رجهى كه من ((ره فتارم)) بگۆرم چاو له هه له و گونا هه كام ده پۆشى!... به هه رحال، قفله كهى كرده وه، و رۆيى. ئه و بيينه به رانه چه ند جاريك ان دووپات بوونه وه- و هه موو جاريكيش ئه و ده ييوسه به پارانه وئى چاوپۆشى ئه و قورمساغه ي ديكه ي له ((گونا هه كام)) بۆ وه رده گرتمه وه. سه ر له نوئى گرژى، و توپ و ته شه ر و هه ره شه: كه ئه گه ر ره فتارم نه گۆرم ده منيترته سه ربازييه بۆ به نده ر عه باسى و او و وا؛ و ديسانه وه قفل و دووباره ئامۆژگارى، هه ر به هه ويائى وهى كه من ره فتارم بگۆرم... تا ئه و ده مه ي كه ته شه ريفى سه گانه يان ده برده مه له بندى سوپاي ئه وه حالم بوو- ومن ده گه ل ئه فسه ره كانى قه راو لخانه يدا مامه وه- و له ولاشه وه ئاشپه ز و شاگرد و كار كه ر و چه ند قه راو ليكي به ر ده ركئى- چونكه ئه و زه لامه بۆخۆى له وئى بايه يا نه بايه هيچ جياوازييه كى نه بوو، دامو ده زگايه كهى هه ر به رده وام بوو...)).

هه ناسيكي قولئى هه لكيشا؛ ده ستيكى به روومه تيدا هيئام، گه رووى ساف كرد و دووباره گوتى: ((ئه فسه ره كان له سئى چوارىكان زياتر نه بوون كه به نۆره ده هاتن، بيك ئاشنا بووين؛ خۆشيان ده ويستم و زۆر جاران داده نيشتن و ده رباره ي- دانيشگا و قوتابخانه كانيان ده وان. ئيستا ئيدى دلئيبابوونه وه. ته نانه ت زۆر جاران ده چوممه ناشپه زخانه كه ش. ژنيكى ليبوو؛ ژنيكى زۆر دلئسووز و ميهره بان بوو- ئه و ژنه ي كه گوتم- به رده وام جنيوى ده دان. ئه و سوو كه به سه ره اتى ((كيژه)) ي به دزى ئاشپه ز و شاگردى ناشپه زخانه ي بۆ گيرامه وه.

بريارمدا هه ليم. ده دلئى خۆمدا گوتم هه ر ته نيا هه لاتن؟ ئه وه ش هه ر چاره نييه!... باشه ئه دى ئه من ئه و دوو قورمساغانه له كوئى وه گيريئيم؛ چۆنيان تۆله ليئبكه مه وه؟ ئيدى ئازاريكى كه م نه بوو- ئه وه گزه ران و بارودۆخى ((كيژه)) ئه وه ئيوه، له لايه كى ديشه وه دواكه وتنى خۆم له هاوړى قوتابيه كان و خويئنديم- خۆ من به خيڙى ناگيانم به ته ماى دييلۆم وه رگرتنى بووم...)).

ده ستيكى بۆ نيوجه وانئى برد، وه ك ئاره قه ي په ربيته چاوى- مه ليحه پيال له چايه كى له به رده مى دانا- كه س ورته ي ليئنه ده هات، كا كه له سه رخۆ چايه كهى خواردوه، دوايه هه ر به هه مان ده نگه له رزۆكه كه رخه كهى، كه ته نانه ت چايه كه ش كه رخييه كهى لانه برد، سه رى ده دووا داستانه كهى نايه وه:

((ئەو بېرەم وردە وردە دەمیشكىدا بەھیزتربوو. وای لېھات لەوہی زیاتر بېرم لە هیچ شتییکی دیکە نەکردەوہ. بۆ ئەجماندانیشی زۆر رینگای پێر پەناوپیچم دەبەرچاوان گرتن. بەلام کاتی کە ریککەوت من ھەرگیز ئەوشتەم دە خەيالی خۆمدا دانەنابوو: رۆژیک- بەر لەسێ چوار ھەفتان- لە زۆر بېزارییە تەنباييەم چوومە ژوروی ئەفسەری قەراولخانەکە. دواي نيوەرۆ بوو. ھەوا گەرم و شێداربوو... لە پێشەوہش يەك دووجاران چوو بوومە وئ. ئەفسەریکی چاک و لەسەر خۆ بوو، کە چووم- نوستبوو. ئەو دەمانەي ئەو ناپیاوہ لەوئ بايە، نەیاندەویرا کاری وابکەن. گەورەترین کاریکی کە لە دەستیان ھاتبایە بیکەن ئەوہبوو کە کراسیکی درێژ دەبەرکەن و پێوہی راکشێن. ئیستا کە ئەو لەوئ نەبوو ئەفسەرە کە جلەکانی داکەندبوون و دەمانچەکەي لەسەر جلەکانی دانابوو، و پرخە و پفەي بوو... بئ ئیختیار ھەناسەم لە خۆپری...)).

بئ ناگایانە ئاوازی دەنگەکەي شل بۆوہ، و ھەناسەکەي دەسینگیدا تاساند.

((نازانم چۆن بوو- وەك شتیک دەگویمدا بلئ: ((ھەلگەرە، بۆ راوہستای، چاوەپێی چی؟ ھەلی لەوہی چاکترت بۆ ھەلناکەوئیتەوہ- ھەلگەرە!)) ھەناسەم لەخۆپری؛ وردە وردە لە مێزەکەي نزیک بوومەوہ- دەلەرزیم... دەمانچەکەم تاودایە... تا ھاتمەوہ سەرەخۆ ئەو ھیزە دەستمی بەرەو باغەلئ رادام! نارەحەت بووم سەیرم دەکرد ئەو پیاوہ چ خراپەيەکی دەگەلەمندا نەکردوہ... بەلام ئیدی دەستم نەدەچووہ دەباغەلئیمەوہ... چۆنەتی بەکارھێنانیشی ھەر بۆ خۆیان دەو ماوہیەیدا کە ھەر پیکەوہ بووین، یا بۆ خۆ نواندنی یا لە رووی ئەو پەيوەندیانەي نئوانماندا پئ نیشاندا بووم. دیسانەوہ ھەر بە فەرمانی ھەمان ئەو ھیزە نادیارەوہ لەسەر پاژنەي پیمرا سوپامەوہ، و وردە وردە ھاتمەوہ دەری و پێش ئەوہی پاسەوانی سەر لاتەختی بەر دەرکئ لەوہنەوز و قالدوی خەوی و ناگابیتتەوہ من وەك بروسکە بە بەردەمیدا رەت بووم- و بامدایەوہ- و ئەوجا ھەلئ!... ((... گویم زنگەي دەھات، وەك ھەزار تۆفانم بەدواوہ بئت. دەنگی پاسەوانەکەم دەبیست؛ پوور واقعی لە دیننیم ورمسا. نەمگوت ھەلاتووم. پیم وابوو ناگایان لئتانە و ھەوائتان دەزانن- ھیچ ھەوائکی راست و دروستیان لانەبوو- من بۆ خۆم لەو ئیسماعیل خانە ناپیاوہم بیستبوو، کە بەرەو کوردستانتان مل ناوہ. ئەوہشی گوت کە گوايە رەدروکەوتئ ((کیژە شتان زانیوہ ھەربۆیەش رۆیون. مائە پووریم سەرو روویان خۆش نەبوو؛ خۆ ئەگەر سەر و رووشیان خۆشبایە لەوئ ھەرنەدەمامەوہ- مانەوہم کاریکی راست نەبوو.

ئەوانیش ناھەقیان نەبوو دەترسان... ھەر ئەو شەوہ شام پیداکرد و بە کەناری باغەکانی دەوری شاریدا ھاتمە قەراغ رییە- رینگای کوردستان. ئەوہم بەلای خۆمەوہ دانابوو کە پێیان وانییە چوومە ئەو دەوروہرانی بارەگای ئەو ناپیاوہیان لئوہ نزیکە، زیاتر دەوروہری ریی تارانئ دەخەنە ژئیر چاوەدئیرییەوہ، دەمەویست بەھەر شئوہیەك بووہ خۆم بگەيەنم ناوہندی سوپا و کاری ئەو دوو قورمساغانە يەك سەرەو يەك لاکەمەوہ. بەلام ئیستا نا...)

((... شەوی، درەنگانیک خۆم گەیاندە ھەورازە شاخینی. دانیشتم، تا ھەم وەحەسئیم و ھەم ئەگەر ئوتومبیلش ھات لەو ھەورازەي ھێواش دەبیتتەوہ و خیراییەکەي نامینئ و ئەو دەمی بە ئاسانی دەتوانم سوارم- چونکە پارەم پئینەبوو... زۆری نەخایاند کە تروسکەي لایتی ئوتومبیلیم دە تاریکییدا دیت. لەسەر رییە وەلاکەوتم؛ لەپشت کۆمەگلئکی قەراغ رییەم خۆ لە بۆسەدا تا ئەوہی کە ئوتومبیلەکە وردە وردە و بەنالە نال، لەمنەوہ رەت بوو- ھەر کە تئپەری لەپشت کۆمەگلەي ھاتمە دەری و زۆر بەزەحەت وئیی ھەلزانم و چوومە سەری. خۆشبەختانە سەری کەسي لئینەبوو. بارەکەي کلۆقەندی پاکەت بوو. سندوقئیکیان شکابوو. پاکەتیکم دەرکئشا و دەستم کرد بە کرماندن و بە خواردنی...)).

کاکە زەردئکی ھاتی؛ ھەموو کەیفمان بزووت. درئۆہی دایە:

((دەمە دەمی بەیانی بوو؛ ھەوا تا دەھات روناکتر دەبوو. سەیرم کرد لەوانەيە ئوتومبیلەکە لەجییەکی راوہستی، و شوفیرەکە ھەستی بکا و ریسەکەم لئ ببیتتەوہ خوری. پاکەتە قەندیکم دەبن ھەنگلئ نا- پاکەتئیکیشم خواردبوو- و خۆم فرئیدایە خوارئ- و کەوتمە رییە. دە وەختی تاو کەوتئیدا گەيمە شارئکی. نەچوومە نئوشاری. بە چوار دەوری شارەکەیدا سوپامەوہ. لە شوانئیکیم پرسی، گوتی ئیرە بیجارە...)).

دایی گوتی: ((پەنا بەخوا!)) ھەموو سەرسام و واق ورمما و حەپەسابوون؛ کاکە راوہستا.

بابەگیان گوتی: ((ئیمەش يەكەمجار چوینە بیجار. ھەردەلئیی چارەنووسی ھەموانان يەكە... دەي بلئ، تۆ کارت بەو قسانە نەبئ)).

کاکە لە بەدوا داچوونی داستانەکەیدا گوتی: ((کە قەندەکە تەواو بوو ئیدی ھیچی دیکەم پئینەما؛ چەند رۆژئیکام لەمەزرایە دروینەي جۆی دەگەل سەپاناندا کرد. ھیندەي نەمابوو بە

داسی ئەو قامکەم بقرتینم)). دایى گوتى: ((دەك خوا بکوژی؟!)) کاکە قامکەمەى پيشانانان کە هيشتاش جىي برينه كەى هەريپۆه دياربوو. ((و بوومه هاويهشى نان و چايان. خەلگىكى چاك بوون؛ هيچيان نەپرسى. چەند رۆژيكانيش لاي ئەوان مامەوه؛ دوايه سۆراغى رتيەم كرد. پيشان گوتم چۆن و بەكويدا پرۆم. بەلام من تەنانت ماقريكم پينهبوو. ناچار چاكەتەكەم بە پازده قرانان فرۆشت و -كەوتە رتيە- لە هەر جيبه كى يەك دوو رۆژان دەمامەوه، و هەر جاريكيش كە ئوتومبيل هاتبايە و بمتوانيبايە سوار دەبووم -و دەرپيشتم... بۆ كوى؟- نازام. تا دوايى شەويكيان لەسەربارى ئوتومبيلپۆه تروسكەى چرايەك بەدى كرد- پيدەچوو چراي چايخانيكى بى- پيش گەيشتنە وى خۆم لە ئوتومبيلەكەى فرپيدايە خواري و دابەزمەوه. بەهەر دەرە سەريەكى بوو ئەو شەوهم رۆژ كردهوه: ئەوجيبهى لىي دابەزيبووم دەشت بوو، و سەرماگالەى دەكرد. ماويهكەم دەولاولا رووانى.

چ ئاوه دانيبه كى نزيكى ليوه نەبوو... سەرەنجام بەرەبەرى نيودرۆيه لە برسان پەنام برده چايخانه كە. ئەوهم لەبیرچوو بلیم: دەو ماوهيدا ميژەريكم پەيدا كردهوه و دەسەرمەوه پيچاوه، و بوومەتە يەك مندالە كورد- ئا ئەو ميژەرەى ئيستاش هەريتمە. پرسيم، گوتيان ئيره ((ديواندەرە)) يە. لەبەردەمى چايخانه كەى تابلۆيەك چەقیندرا بوو كەرتى چوونە سنەى پيشانندەدا. ليكمدايەوه كە ئەگەر ليژرەوه بچمە سنەى ديارە لە كوردستاناتەوه ديم، ئەوه كەس گومانم ليناكات و بى دەرەسەرى دەگەمى... بەلام... بەلام قەزاو قەدەر لووت و بزووت رووبەرۆوى شانۆيهك بوومەوه...)).

راوەستا، و ئیدی هیچی دی نەگوت؛ لەژێرەوه سەیریکی دایى كرد. دواى تۆزىك گوتى: ((دواى ماويهكى دی ئەوهى دیکەتان بۆ باس دەكەم)).

بابەگیان بە توندییەوه گوتى: ((گوتم خەريك بە... هەموو هەر وەك یەكین، جیاوازییە کمان دەنیوانیدانییە- ئەو ئابرووی كە نەدەبوو بچى چوو، ئیدی ئەوه هەموو دەزانن، ئەوه هەر بۆ خۆمانین كە وەك كەوى نیو بەفریمان لى بەسەر هاتوو، سەردەبن بەفرى دەنیین و پیمان وایە كەس نامانینى... ه-ی-ه! هەموو دەزانن!)).

کاکە سەرى بەردايەوه؛ تەپەو تریهى دلئى دایى ئاشکرا هەستى پیدەکرا، و دەنگى هەناسەى هەمووان، تەك تەك، دە ژووریدا دەبیسترا. منیش خۆم بەویهوه نوساندبوو و هەروا سەیریم دەکرد.

بابەگیان گوتى: ((بلى)، دوايه و موايهى نيه، بيگيرەوه، تا نەهاتوون تەواويكە... هەرساتيک بين دین... کچى، دەرکەت باش داخستوه؟)).

مەليحە گوتى كە دەرکەكەى زۆر چاك داخستوه. بابەگیان گوتى هەستە بچۆه تەماشايەكى بکەوه و بزانه، نەوهكو چاك دانەخرابى. دایى بلندبوو و چوو. و دەستبرد گەرايهوه- بى ئارام بوو.

کاکە دەستى پيک کردهوه. رەنگى رووانى پەرى. ئەويش وەك دایى دە هەواوه رام- وەك بەدواى ویتەکاندا- و ئيمەش هەموو چاومان لەزارى وى پرپيوو و متتەقمان نەدەکرد.

((لە سووچيكي چايخانه كەى ديواندەرەيدا، دانيشتبووم و نان و چاي شيرنم دەخوارد... دوو دلئى ئەوهييووم يەكەجار بيم ئيوه وەبينم يا بچمە سنەى و وە دووى سوراغيتان كەوم... بيچگە لەوەندە پاشماوه پارەى چاكەتەكە هيچى دیکەم پينهبوو...)).

دایى دیسانەوه و بى ئيختيارانە گوتى: ((دەك خوا بکوژی!)) و بابەگیان دووبارە بى ئيختيار چاوى سوورکردنەوه. ((...هەوت هەشت كەس زياتر نەبوو- ناوچايخانه كە دەلیم- هەموويان لەسەر سەكۆيه كەى دەرى دانيشتبوون- زۆربەيان كورد بوون. دوو تانكەرى نەوتكيش- لەو ((لەيلان))انە، كە تازە گەيبوونە جى: يەكيكيان لە سنهپرا دەهات و ئەويديشيان دەچوو سنەى. دوو ئەفسەريش كە دياربوو بەو دوو تانكەرە نەوتانە هاتوون لە سەرسەكۆى چايخانه كە و لەسەرميژيک دانيشتبوون، و سەرگەرمى قسان بوون- پيدەچوو زۆر دۆست و تيكە لاۆبن. چەند پارووه نانيك بە چاي شيرنەوه خوارد. بەدەم خواردنيشەوه گويم بۆ هەلخستبوون. ئەفسەرەكان دەيانزانى كە ئەوهى لەويين هەموو لادتي و كوردن و فارسىيە نازانن. زۆر راشكاوانە دەدان. منیش هەر وەك گوتم بەو ميژەرەى لەسەرم ناوه كەس پيى وانەبوو هەر فارسيشم. ئەفسەرە سەرەنگە پلە دووه كە زۆر بى پەروا دەدوا: لە بارەى كچيكي جوانەوه دەدوا كە حەزەرەتى ئەجەل ويستويهتى...)) چەند جاريكەنى لووت دە حەواى كرد: پيدەچوو لووتى وشكەل بووبى

و گيرايې؟ رهنګي زياتر ګوزا؛ هه ناسه سوارتر بو. به دوو قامکان قوچې کراسه که می باده-ا- دهستی دهله رزین. کاکه لایکي جوان بو. له تماشاکردنې تیر نه دهه بوم. نیستا تیده کهم دایي هقی بو که دهیگوت: ((ماشه لالا قهه و بالای هه ده لینی دارمشاده)) من دارمشادم نه دیبو، به لآم ده مزانی که مادامه کی وه کاکه یه داریکی جوانه... دایي هه ناسه قوولی هه لده کیشان. وه ک بیهوی هه موو هه وایه کی که کاکه هه ناسه تیدا دده هه مووی ده سینگی خویدا بپاریزی. کاکه به راسپیری به بابه گیانی پشت له سو به دانیشتبوو، تا کهس له دریرا نه بیینی، و بابه گیانی به پیچه وانه ی خوی جارانی خوی هه پشته به دیوار بیهه و دابوو. روخساری داته پیبو به لآم بیا وانه و نیرانه بو. به ده نگیکی دهر دنک و له سه ره خوه وه شتیکی نهینی بدرکینی، گوتی: ((باشه دهی، بلی، شهرمی ناوی؛ ده زانم دهر دنک، به لآم ده مووی هه بزائم- ده مووی هه موو به سه ره اته تاله کانی خوم گوی لیبی... ئیدی هه وه سه رگوزه شته که ی نیمه یه)) کاکه هیندیکی دیکه شی یاری به قوچې کراسه کهم کرده- دهستی به سه رشاندا تیپه راندبوو. به لیوه له رزه وه گوتی: به لی... ئهم... که هه زه تهی هه جمل... ئهم!)).

دایي به ده نگیکی مه زلومانوه گوتی: ((دهک شاور ده مال و مندالییه وه چی، خودایه!)) بابه گیان چاوی زه قتر و سوورتر کرده وه. کاکه که و ته وه قسان. گوتی له سه ره نگی گوی لیبو وه ((هه زه تهی هه جمل و یستوو به تهی براهه که ی رام بکات و بیه نیته ژیر بار...)) ددانی ده چی ره وه بردن، په ره ی لووتی ده له رزین، پچر، پچر، هه ناسه هه لده کیشان. ((کیزه به دوا ی په یسه ری کاری براهه که و ته وه...)) و له سنی ده که ویتته دوا ی سه ره نگیکییه وه و سه ره نگی ده گه ل چوونی بو نه بجمادنی هه و فه رمانه ی که پی سپیردراوه، هه ویش هه لده گری و ده گه له خویدا دهب... کاکه ناره قه ی دهر دا بوو. به له پی دهستی هه نیه ی سرپه وه. دایي هوشداری چواره میدا، به لآم کاکه گویی نه دایه. گوتی هه فسه ره که گوتوو به تهی من دلنیم له وه ی که هه کیزه ((له وانه نییه!)) هه مه سه له یه ده گه ریتته وه بو پارسال. دینی ژورریکی بو کچه ی به کری ده گری و له وئی دادنه ی ((له لای پیری نیکی سه ر ئاسنینه ی له خودا نه ترس تا ئاگای لیبی...)) تا دیتته وه. به لآم ناتوانی زوو بگه ریتته وه، یا هه نه بی سه ریکی لیبداته وه. مؤلته تی ناده نی... ((هه ناپیا وه ش، نیسماعیل خان- هه و گه و داه- ده دایه ره ی هه ده ماتدا مشکی راوده نا- کاری نابه جیتی ده کردن- دهستی ده مؤلته تی هه فسه رانه وه، وهرده دا و بوخوت ده زانی هه رچی

نابه جی بایه ده یکرد...)) ئیدی سه ره نگی ده که ویتته دلپراوکی. چه ند نامه ی نوسیوون، وه لآمیان نه هاتو ته وه، پاره ی ته وای بو به جیهیشتوه، به لآم نه ک هینده که به شی ته وای هه و ماوه دووردریژه بکات- کاکه هه ناسه هه لده کیشیتته وه. به شهرمه وه قسه کانی سه ره نگی دوویات ده کاته وه که گوتبووی: ((ده مه ویست بیخو ازم و ماره یکه م، به لآم کاتی که چوممه وه دیتم نه کچه یه و نه پیریژنه هه ردوو کیان بوونه ته دوو دلپه شو و به عه ردیدا چوونه ته خواری...)) و دوا یی، زور ده گه ری، و سه ره نجام به شیوه یه کی نهینی ده بیسیته وه که پیریژن چوته بن کلیشه یه وه و هه لی خه له تاندوو به به گه ووادیکي شاری فرۆشتوه و بو خوشی خوی ونکرده وه...

((ناه- ه!)) هه وه ناهی دایي بوو. دهستی له سه ر دلی خوی دانابوو و چاوه کانیشی هه ردووک نوقاندبوون، وه ک دوعا گویه کی که ده گه ل خودای خوی تیکه ل ده بی شو- سه ر و سیننه ی به لارییه وه هی نابوونه پی شی، کاکه دریژه ی به قسه کانی دایه وه: سه ره نگی که گوتی: ((هه و کاره ی چون کردبوو- نازانم، چونکه هه و له وانه نه بوو...)).

دایي گوتی: ((دایکی بری خودایه... دهستی دایکی شکی... رووی دایکی ره شبی. وه ک په ره ی گولی بوو- له وی پاکتر هه رنه بوو...!)).

کاکه سپی هه لگه را، بابه گیان زه ردبوو و دوا یه ره ش دا گه را. هه ردوو کیان ددانیان ده چی ره وه بردن. بابه گیان به پشو سوار بیهه وه و به ده نگیکی وه ک پارانه ویوه گوتی: بلی! و کاکه گوتی: ناچار سه ره نگی ده ست له هه ژنویان دریژتر ده گه ریتته وه... چونکه له ده رۆژانی زیاتر مؤلته نابی! ته لگرافیسی کرده وه، که چی سوپا مؤلته که ی بو دریژ ناکاته وه... به کورتی، هه رچی که لله چییه کانی ته ورژ و مه راغه و مه هاباد و هه شوینانه هیه- له ری ئه م و هه وه- هه مووی لیکده دا... هه وه نیستا ش له سه قزیوه را دیتته وه... ئیدی کاتی نه ماوه، ده بی سبه نی زوو له سه رکار ئاماده بیست، دهنه به قسه ی خوی تا سه رده شت و به ولاده تریش ده چوو... له دوا ییدا تکای له ئاواله که ی کرد، که وه دؤست و ئاوالیک، و یه ک هاویژ، سه رو سو راغیکی بو بکا و له هه ر کوئییه کی قولاغیک لیپه یدا بوو ده ستورده ته له فونیکي بو بکات... ئاواله که ی؛ که ناوی هه سه ن بوو و پله ی سه رگوردی هه بوو گوتی: ((باشه تو پیست وایه شتیکی وا عه تیکه ش هه بیست که وه ک پاله وانه سه رگه رده نه کان کاله ی ئاسنی به دوا دا هه لبه سته!)).

سهره‌ه‌نگ گوتی: ((کوره، ئه‌وه تۆ ده‌لینی چی - هه‌تا ئیستا جوانی وات به‌چاوی خۆت نه‌دیوه... نه‌من شتیکی ده‌بیژم و ته‌تۆش شتیکی دی ده‌ژنه‌وی... دانه‌کانی هه‌ر راست یه‌ک ریز مرواری، لیوه‌کانی نه‌کورت نه‌ درێژ، ده‌موجاویکی ریک... ئه‌وه چاره‌کانی هه‌ر مه‌پرسه - نایه‌تیکی جوانی بوون - ده‌یانداوندی - له‌هه‌ر چرکیکیدا هه‌زار ره‌نگیان ده‌نواند...)).

کاکه ئه‌وانه‌ی وا ده‌گێرانه‌وه، وه‌ک هه‌ر له‌به‌ری کردبن، و به‌شپۆه‌یه‌کی واشی ده‌گێرانه‌وه، وه‌ک ئاگای له‌ که‌س نه‌بێ، یا وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌چوو ئه‌و شتانه‌ هه‌موو له‌سه‌ر ده‌رکی پاشخانی نوسرابنه‌وه و ئه‌و بیاغۆینیتته‌وه. ئاگای له‌خۆی نه‌بوو، وه‌ک خه‌والتویبێ و ابوو. ته‌نانه‌ت نه‌ ئاگای له‌ ده‌ستی من، که‌ ختووکه‌ی رانیم دده‌ا، نه‌ له‌سه‌رم که‌ له‌بن بالیه‌وه‌م به‌ سینگییه‌وه نوساندبوو، نه‌ له‌دایه‌ی که‌ وه‌ک سیر و سرکه‌ی ده‌کولا و خۆی راده‌ژاند، نه‌ له‌ بابه‌گیانی که‌ وه‌سه‌ر ئاره‌قه‌ی گه‌رابوو و سپی ببوو و زگی هه‌ر به‌رز و نرم ده‌بۆوه‌ رانه‌ده‌وستا، نه‌ له‌ مه‌لیحه‌ی که‌ زۆر به‌ ئارامی ده‌گریا و تپوه‌ی رامابوو... ئاگای له‌ هیچ شتیکی هه‌ر نه‌مابوو.

((کوره‌ هیشتا له‌ کویتته‌... له‌ ته‌واوی ته‌مه‌نی خۆتا پارچه‌یه‌کی ئاوات نه‌دیوه... وای، چا و چ چا و یه‌ک دنیا ره‌نگ و خاسه‌ ره‌نگ... یه‌ک دنیا ژیان... و لاوه‌تی... ره‌ش هه‌روه‌ک ره‌شی قه‌ترانی - که‌ به‌ده‌مه‌ته‌وه‌ پیده‌که‌ن... چ بلیم...)) کاکه ئه‌وانه‌ی به‌جۆریکی ده‌گوتن وه‌ک له‌ هۆلی تاقیکردنه‌ویدا بێ و به‌رامبه‌ر مامۆستای راوه‌ستا بێ و ئه‌وه‌ی خۆیندوو‌یه‌تی و له‌به‌ریکردوه‌ بیلیتته‌وه و ئه‌و شتانه‌ی ده‌رباره‌ی فیرعه‌ونه‌کانی میسرایی نه‌زانانه‌ له‌به‌ر کردبێ و بیانلیتته‌وه - تا نمره‌ی چاک وهرگری. ((...هه‌ردووکیان پیده‌که‌ن. ده‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که‌ گرژ دیاربوون، و شه‌ریان به‌ خه‌لکی ده‌فرۆشت، به‌لام به‌نیه‌تی ناشتی؛ که‌سیان قبول نه‌بوو، و هه‌رده‌و ده‌میشدا وه‌ک مندالیکی به‌ر سینگ و به‌رۆکی داکی متمانه‌یان ده‌دانی و پشتیان پێ قایم بوون... به‌لام من ریه‌که‌یم دیبۆوه: هه‌موو رۆژی ده‌رباره‌ی نزیکبونه‌وه‌ی به‌ردانی - ((براکه‌ی)) - درۆم بۆ هه‌لده‌رشت...)) (دایی گوتی: ((کویرایی دایه ئینشاللا!)).

((کاتی که‌ دلته‌نگ ده‌بوو و غه‌می ده‌خوارد، ره‌شینه‌ی چاوی به‌ جۆریکی تاریک ده‌بوو، له‌ هه‌موو شه‌وه‌کانی زستانی تاریکتر - ئیدی چ بلیم... ناوی عالیه‌ بوو... هه‌ر به‌راستی‌ش عالی بوو...)) دایی خۆی رانه‌گرت، له‌ پرمه‌ی گریانیدا، و کاکه‌ی ره‌نگ و روو هه‌لبزرا و ده‌مولیو وشکه‌لاتوو، و سه‌ر و گه‌ردنه‌ شهلالی ئاره‌قه‌ی، که‌ هه‌ر ده‌تگوت تازه‌ له‌ناو نوینی

نه‌خۆشیه‌ راست بۆته‌وه له‌قسان راوه‌ستا. بابه‌گیان ده‌دایه‌وه‌ی خوری که‌ دره‌نگ و خته‌، وانه‌کا پاسه‌وانان به‌ مالتی وهرکا. به‌ناوه‌یانی وشه‌ی پاسه‌وانان، دایی هه‌روه‌ک که‌سیک ده‌ستی بۆ کلیلی ده‌زگای هه‌سته‌کانی بردبێ ((به‌سپایی)) کوژایه‌وه. کاکه‌ش ئیدی هیچی تری نه‌گوت. باوه‌گیان هه‌ر به‌هه‌مان ده‌نگه‌ ماشینییه‌که‌یه‌وه گوتی: ((ئی؟)) کاکه‌ گوتی: ((چ بلیم... ئیدی له‌و بابه‌تانه‌وه ئه‌ه؟)).

((گوتم بلی، هه‌مووی بگێرئه‌وه! ئیدی ئه‌وه‌ سه‌رگوزه‌شته‌ی ئیمه‌ی خۆمانه‌... ده‌بێ سه‌رگوزه‌شته‌ی خۆم به‌ ته‌واوی بزاتم... ئه‌وانه‌ هه‌موو ژبانی ئیمه‌ن... کی ده‌لی (سه‌بینه‌ی به‌چاوی خۆمان ده‌بینین... با هه‌ر نه‌بێ بزاتم... هه‌مووی بگێرئه‌وه...)) کاکه‌ ده‌سته ئاره‌قاویه‌که‌ی نایه‌ سه‌ر ئه‌ژنۆم - ئه‌ژنۆم گری گرت... ئای که‌ ده‌ستی گه‌رم بوو؛ تفتیکی کرده‌وه و گوتی: ((مه‌لیح، ده‌م وشک بووه‌ بێ زه‌حمه‌ت چایه‌کم بۆ تیکه‌!)).

مه‌لیحه‌ چایه‌که‌ی تیکرد، و پیاڵه‌که‌ی برده‌ پیشی. کاکه‌ ده‌ستی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی هه‌لگرت، و پیاڵه‌که‌ی تاودایه‌، به‌لام چایه‌که‌ی نه‌خواردوه‌... گوتی:

((ئوتومبیله‌کان و ده‌گه‌ر که‌وتنه‌وه‌ و ئاماده‌ی بزوتنی بوون؛ هه‌ردوو ئه‌فسه‌ره‌کان یه‌کتریان ماچکرد؛ ئه‌وه‌ منیش هه‌ر دانیشتوم؛ سه‌رم وه‌ ده‌ستم کردبوو... ئیدی هیچ ئاره‌زوویکم نه‌مابوو...)).

(دایی گوتیه‌وه، خوا بمکوژی) ((... که‌ ئه‌و شتانه‌م هه‌موو بیستن دوکه‌لم له‌ که‌له‌ی سه‌ری هه‌ستا. زانیم چ ریسواویه‌کی گه‌وره‌یه‌!... سه‌یرم کرد چونم بۆ سه‌نی و به‌و بارودۆخه‌وه‌ هیچ سویدیکی نییه‌. هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ مه‌هابادم ده‌ خه‌یالی خۆم گرتبوو بچم، چونکه‌ پیم و ابوو ئیوه‌ چونته‌ ئه‌وی. به‌لام که‌ ئه‌و داستانه‌م بیست بریاره‌که‌م گۆری. سه‌یرم کرد به‌گۆیه‌ی قسه‌ی ئه‌فسه‌ره‌که‌ (کیژه‌) له‌وی نییه‌ - پیده‌چی هه‌ر له‌و ده‌ور و به‌رانه‌بێ... به‌ره‌و سه‌قز رانه‌وستام، هاتم... ئیواره‌ بوو که‌ گه‌یه‌ داوینی گه‌رده‌نه‌ی...)).

تینی ده‌ستم دایه‌ رانی، گوتم: ((کاکه‌ چایه‌که‌ت ساردبۆوه‌...)) کاکه‌ زه‌ردیکی هاتی - زه‌رده‌یه‌کی بێ ره‌نگ و بۆ - و به‌خۆیه‌وه‌ گویشیم. سه‌یره‌که‌ی ئه‌وه‌بوو منیش هه‌روه‌ک بابه‌گیان شهلالی ئاره‌قه‌ی بووم. ده‌ستیکی به‌ هه‌نیه‌ و سه‌رو چاویدا هینا، و پیاڵه‌که‌ی بۆ لیوی برد.

بابه گيان هه روا بى نارام بوو- دايش ههروه تر. كاكه پيالله كهى دانايه وه، گوتى: ((كه گه يه داوينى گهرده نهى شهو بوو. كاروانچييه كان باره كانيان لهو دهشتهى خستبوو، و تاگريان كردبووه. چه كه كه م چاك ده بهر باخه ليدا جى كرده وه و نهوجا چومه نيويان؛ و نان و په نير و چايه كم ده گه لدا خواردن... به پيچيه وانهى نهو قسانهى ده يانگوت، خه لكى كى تابليتى ساده و ساكار و زوريش ميهره بانن- كوردان ده ليم. پيلاو پيى نه نكاوتبووم- پيم به خوين بوو. هينديكيان بهز دامى، گوتيان پيى چه وركه. گوتيشيان نه گهر به په له ش نى نه وشو وه مينه و سبه ينى ده گه ل مه لا بانگدانى وه پيكه وه- نهو ده مهى بو خويان وه پي ده كون. هيچيان نه پرسى، پييان وابوو كريكارى رى و بانيم. جاجيك و جه واليكيان دامى؛ جه واله كه م وه بن سرمد و نوستم. نان و چاي به يانيشم هه ده گه له واندا خوارد و نهوجا كه و تمه وه رى- به لام له شارى نزيك نه بوومه وه. روژانه زياتر هه ده نوستم- ده لاپال و شيو و دولاندا- ته نيا نهو ده مانه نه بى كه برسيه تى زورى بو ده هينام، ده كه و تمه سه ر و سوراعى شوانان، و نان و شيريك لى ده ستانن. خه لكى كى چهنده ميهره بانن!... له ته كيانه وه داد نه نيشتم، نه وان بلويريان ليده دا و منيش بيرم له چاره ره شيه خوم ده كرده وه. هه ر به ناموزگارويه نه وان تا نهو په ر و په تاله كونانه شم ده لاق و له ترم نالاندون. شه وان زياتر هه ر به ناگا بووم؛ ترسم له جرو جانه وه ر و نهو جوړه شتانه نه بوو، چونكه چه كم پي بوو...)).

دایى هه روا به خو راژانديتوه له بن ليوانرا. گوتى: ((دايكت برى خوايه!)) و من به هه موو چاو و گوئ و هه موو بوونى خومه وه به دواى نهو چه كه يدا كه گوتبووى، كه و تبوممه چاو گيپانى و ده سوپام، كه چى چه كه كه ته نيا يه ك قولانجم ليوه دورتر بوو، شه و يش كه له كهى شه ولاى بوو. دايى گوتى: ((سه جارم گوت ماندوه، نازارى مه ده!)) كاكه ديسانه وه گوتى: ((نا دايكه كارت پيى نه بى)). و منى زياتر به ره و لاي خويه وه راكيشا.

((... هه فته يه كه له مه و پيش سه رى خوم هه لگرت و رويشتم، هه ر كه له مالى نهو پياوهى نزيك بوومه وه- حبه پى چ سه يه كى ليوه نه ده هات پاسى بكا- نزيكتر كه و تمه وه و شه وهى روويده دا به چاوى خوم ديتم...)).

دهنگى ناخاوتنه كهى هه روا له خووه تا ده هات كزتر و نه ينيانه تر ده بوو.

((و ديتم كه به لى ((خانميش)) ته شريفان له و ييه!...)).

په ره كانى لوتى له رزين، و دلويه نارقه هى سه رليوه كانى كه تازه خه تيان ده دا زياتر بوون. مووى سه رو پشته ملي هه موو راست ببوونه وه. ده موچاوى خاوين بوو به لام ليتوارى نيوجه وانى و په ناگوپى هيليكى نارقه و چلكيان كردبووه سنورى نهو دوو به شه و مووى سه ريان پي جودا كردبووه. نهو چون بوو خوشوشتنى وه بير نه هاتبووه؟ گوتم: ((كاكه خو ناو زوره، شه دى بو خوت له رووبارى نه شوشتووه. نه من هه موو روژى ده چوميدا مه لهى ده كه م- مه لهى نازانى؟)).

كاكه ده ستيكى خو شه ويستيبه به سه ريده هينام، زه رده خه نه يه كى ژاكاوى هاتى و گوتى: ((بو نا، به لام باشه، ئيدى، ريك نه كه و توره. به روژ نهو هه ر هيچ كه نه ده بوو، شه وان هه سارديبوو. چاوم لييه هينده ده ناوى كه و تووى لوتت كه چه له بووه- وه كه شه وهى هه ميشه ده چوميدا بى!)).

گوتم: ((به لى، ده گه ل مندا لندا مه لهى ده كه م)).

دایى گوتى: ((هسته كچى، نهو مه نجه له گه و رهى وه سه ر ناورى نى با لاق و له تهر و له شى خوئ وه شوا)).

مه ليحه هه ستايه پي. بابه گيان به منى گوت: ((كانى گه و ره قسان ده كا- نهو سه د جارت پي بلیم- مه يه ناو قسه ي گه و رانه وه- تيگه يشتى!)).

تيگه يشتم، نهوجا رووى ده مى ده كاكه ي كرده وه گوتى: ((باشه؟)).

كاكه گوتى: ((ئيدى، هيچ... دوايه ش شه وهى كه بوو ئيدى...)).

((چ بوو؟ جا من نه گهر بزانيبايه له تو م نه ده پرسى: دياره نازام بويه ده پرسم!)) شه مشه و ناوازهى دهنگى بابه گيانى هه مووى هه ر شه ر و هه راو هه ره شه و گوره شه بوو.

كاكه گوتى: ((هيچ. هه فته ي پيشتر، ده خو روايه دا هاتم كه نارى نهو چومه ي. مندا له كورديكم ديت؛ پرسيم ((كوره كه گيان دهو شاروچكه يدا چ پينه دوز و مينه دوزى لى نين؟)) ده مه ه ويست پيلاوه كه مى ده مى بو م ببات و بو م چاك كاته وه. گوتى: ((بو نا، ئى خو مان هه يه؛ عه جه ميكيش هه يه- مه شه دى نه كه به راغا... كوره كه شى ناوى حوسينه)).

ويستم پرسيارتيكى بكم، چا سوور كرده وى بابه گيانى لینه گه را.

((واى ده تگوت كيتوى ته لوه نديان به سهرى داداوم. ههوت بووم- مييشكم دينگه دينگ و ههراى بو، گويم ههروا هاشه بوى. گوتم خودايه بو خوت ره جى بكهى... تهوان ليره، تهوكچهش (كيژه) هه رليزه! خهريك بوو شيت ده بووم. بيرم له نابرووى نيوه ده كرده وه...)) كه گرژبوونى دابى ديت خوى له خهتى سى و شه شدا. گوتى ((منداله كورده كه گوتى نيستا دره ننگه دوكان و بازار داخراون... دهنه دوكانه كه يم پى نيشانده داى... ماله كه شيان هو له وييه... و به ده دست ثامازهى نيروهى كرد، به لام چونكه له سه رخوم نه بووم، چاكم تاگا ليتى نه بوو. هه ريويهش به رپيه كى ديكه دا هاتم)).

بابه گيان گوتى: ((تى، دوايى؟)).

((دوايى هيچ- هه ر تهويه كه دهيزان)).

كاكه ديار بوو هه ر له بهر دلتي دابى بوو نه يده ويست شته كان له وه زياتر روون كاته وه، به لام خو بابه گيان وازهين نه بوو. دايبش ده گهل تهو هه موو ناره حه تيبه شيدا پيى ناخوش نه بوو- رهنگه هه ر له بهر تهو نده شى بى ده ويست پيچه وانهى قسه و قسه لوكى خه لكى كه بوخوى بيستبوونى له زمانى ويه وه ببستى- ومن خوا خوام بوو، هه مووى بگيرپتسه وه تا بزانم چوئى چه كه كه راكيشاوه، و چوئى ته قه كر دووه.

((هيچ... سه ر هتا بريارم ته مه نه بوو- ده مويست وازى لى بينم و به دواى نيوه دا بيم... به لام كاتى زانيم نيوه ش هه رليزه ن نيدي نه زمانى ده بى چبكم)).

ده ستى بو نيوچه وانى برد، و ماويه كه وهك سهرى بيتشى هه روا مايه وه.

ته مجاره يان نورهى بابه گيان بوو. ناهيكي هه لكيشا، و گوتى: ((هيى- ههى! بريارى منيش ته وه نه بوو ليژه بمينمه وه، ده مويست يه كسه ر له م كاوله ويرانه وه دركه وم و برؤم؛ به لام خو شه ويستى خه لكى، و دوايهش تهو به سه ره اتانهى هاتنه پيش هه ردوو پييان به ستم و هيشتميانه وه! - باشه؟)).

((هيچ... چووم. ويده چوو تازه خه ريكي شام خوار دنى بن- له سه ر سفره ي بوون. بوخوم نازانم روخسارم چون بووه، هه ر كه منيان ديوه هه موو به شله ژاوييه وه راست بوونه ته وه...)).

دابى هه ناسه ي له خو بريبوو؛ سه رو روى نيستاي به ناشكرا داته پيوتر ديار بوو بهر له تاويك پيش نيستا، و ده شله رزى. ((هه ر كه چه كه كم راكيشا هه موو به زريكانه وه هه لاتنه ده رى... دوو گوللم ته قانندن هه موو هه لاتن، ته نيا ((كيژه)) نه بى به شله ژاوى و به را كرده وه به ره و رووم هات و گوتى: ((كاكه... كاكه هه له مكره!)) هه له ت كرده! بو خو شم چاك تينه گه يشتم- نه زمانى خه ريكم چ ده كه م... لووله ي ده مانچه كم ده لاجانگيى كرد و ده ستم لى پيدا هيتنا...)) دابى بى نيختيار له سينگى خويدا و به روويه كى ئالوزه وه كه وت و زريكاندى ((ناخ)) دوايه به نوزويه كه وه گوتى: ((دهك ده ست شكى... بى نينساف! چونت دل هات! تهوخوى به قوربانى تو كرده!... بى نينساف- بى نينساف!)) و قولتى راوه شانده و به لاداهات. مه ليحه كه سه ر قالى ئاور دوو و مه نجه لى بوو، به په شو كاوييه وه را يكرده، و من رامكرده، و گوژه ئاويكم هيتنا. كاكه سه رى دابى له سه ر كوئى خوى دانا، و به له پى ده ستى نيوچه وانى سه رپيه وه. كاكه رهنگى به رووانه وه نه ما بوو. له بن ليوانه وه به ده نكيكى گريانا وييه وه ده يگوت: ((له بهر من! من گوتبووم بچى خو فروشييه بكا!... من گوتبووم بچى نابرووى بنه ماليكى بات!)).

بابه گيان سه رى به ديواريه وه دا. له بن ليوانه وه گوتى: ((تو كه كاره كه ت هه رده كرد ده بوو كارى ته و ناپياوه قورمساغه شت يه كسه ره كر دبايه وه و به سه ر وه ختييه وه چووبايه وه. خو تو تازه كاره كه ت هه ر كر دوو.

ناه نيستا ده زانم!

دابى وه هوش هاته وه و چووه هه يوانى؛ بابه گيانيش هه ر هاته وه سه ره خو، شه و دره نگانتيك بوو؛ كه س تا ته وه ده مى تيكه ي له ت نه كر دوو. بابه گيان ده ستى كى بو ژيژچه ناگه ي برد و به روخساريكى بير ئاميزه وه گوتى: ((باشه، تو دهنه او تهو هه موو هات و باته دا جيبه كى ليژه چا كتر و دلنيا تر ته دوزييه وه نيروه بى! ليژه شه وانه له پر پى و دره دن و سه ر و بنى مالى ده پشكن... هه ر نه بايه بيرت له و دوو منداله به سته زمانانه بكر دبايه وه... و اچا كتره تازووه ليژه برؤى... دهناليره وهك به ده ستى خوت و به ده ستى به سترا وه وه خوت ته تسليم كه ي وايه...))

چاكتره برۆي!) من بى ئىختىيار روخسارىكى بى گوناھانەم بەخۆۋە گرت؛ مەلىحە دەگەل دايدا لە ھەيوانى بوون: دەنگى فىنگە فىنگى گريانى دايى دەھاتە گوئى.

كاكە تىكرا بوو. گوتى: ((برۆم؟! بچمە كوئى؟)) ھەرۋەكو شىتانی لىھات؛ ئىنجا سوورھەلگەرا، دوايە بوو بەفر و خوئين. بەر رەنگە پەريوھىوھ راست بوو و بەدەموليوئىكى لەرزۆك و بەگريانەوھ گوتى: ((باشە، دەرۆم... نەمە مايەى دەرەدە سەرىتان، بابەگيان- دەرۆم!). بابەگيان گوتى: ((راوھستە- راوھستە ھەرنەبى شتىكت بەدەنى بىخۆى، ھەرنەبى پارەو پولىكت بەدەمى دەگەلە خۆتى بەرى... راوھستە، ھىشتا قسەكام تەواو نەبوون و ماويانە...)) كاكە بى ئەوھى وەلامىك بەداتەوھ بەرەو لای شوئين پىلاؤ داكەندىئوھچوو. دايى دياربوو گوئى قولاغ و لەسەر ھەستە، ھەر كە ئەوھى بىست وەك شىتان ھاتەوھ ژوورى و گوتى: ((بروات؟!- بۆ كوئى بچىت؟)) و ھەر بەو دەنگە پەر لە سۆز و نالەيەوھ درىژەى دايە: ((راوھستە، كورەكەم... يەك دەقىقە راوھستە... منىش لەگەل تۆدا دىم- رەنگە دايكت مردبى! منىش دەگەل تۆدا دىم... خۆ من ھىشتا ماوم و نەمردووم! بريا مردبام- خۆزگە تا ئىستا سەد كفنم دەرزاندا!)) ئەو قسانەى بەشىئوھ دەنگىكى واوھ دەگوئن وەك دەگەل تارمايە خۇيدا بدوئى. عەبايەكەى تاودايە. من بى ئىختىيار وەگريە ھاتم- مەلىحە بەگريانەوھ ئاوقايىە گەردەنى كاكەى بوو- كاكەش ھەروا دەگريا: بابەگيان، كە دياربوو، زۆر نارەحەت بووھ، ھەرۋەك جارانى پشتى بەديواريەوھ دايەوھ، و گوتى: ((بەنا بەخو، لەدەست ئەو ژنەى! بەو تىكەوھدانەى ئاخرى سەرى ئەو كورەى بە فەتارەت دەدا...)).

كاكە ھەر سووربوو لەسەر رۆينى. دەيگوت: ((بابەگيان راست دەكات- راست نىيە؛ نەدەبايە من ھاتبامايەوھ نىرە)) دايى ھەروا قوشقىانە وەرئى كەوتبوو و ھەر دەشىگوت مەگەر ئەو مردووه، بۆ دايكى مردووه؛ ئەو ھىشتا نەمردووه- ئەويش دەرۋا- و نا لەم جۆرە قسانە. من و مەلىحەش ھەروا دەگريان تا ئەوكاتەى كە دەنگ و دۆخى روخسارى بابەگيانى بە ئاگاي ھىناینەوھ: تەماشايەكى توندى ھەمووانى كرد و بەدەموليو و چەناگەى لە رزۆك و ئەو روخسارەيەوھ دەتگوت خۆلەمىشى لى نىشتووه، و بەو چاوانەى چرچ و لۇچيان دە تەنىشتانەوھ كەوتبوو رووى دە كاكەى كرد و گوتى: ((دانىشەوھ!)) دوايى بەدايى: ((تۆش ھەر دانىشەوھ! خۆت گىل مەكە؛ دەستى كورەكەى بە كوشتن مەدە!...)) بەلام ھەموو داخى دللى خۆى بەمن

و مەلىحەدا رشت: ((گوئىتان باش بگەنەوھ، سەيركەن چ دەلیم: يەك وشەى ئەمشەو و يەك وشەى كاكەى... يا ھەر برايەكى دىكەتان... لەدەمى بىتەدەرى و بە كەسكى بلىن- دەتاغكىنم! ھەر بۆخۆم- دەرۋەيدا- بەو دەستانەمتان- دەرۋەنم!- تىگەيشتن؟ گوئىتان باش بگەنەوھ!)) چاۋەكانى دەرپەريوون، سەرى بردبووھ نىو شانەكانى و ھەردوو دەستى لىك گريدايوون، حازر و نامادە، بەدەنگە ترسناكە سامناكە لەسەرەخۆكەى دەتگوت ھەر ئىستا دەيەوئى ھىرش بىنى و برپارەكەى بە ئەنجام بگەيەنى و بمانخكىنى.

((بە كورتى، لە بىرتان نەچى... ھەرچىيەكتان ديوه، يان نەديوھ... يا كاتىك رەيىس مەيىسەك شتىك دەپرسن، نازام، نەمديوھ- ئاگاتان لە زارى خۆتان بى، دەنا خودا شاھىدە- دەتان خنكىنم- و خۆم دەھەسىنمەوھ!...)) ھەر بەو بارە و بەو دەنگ و سەدايەوھ: ((گوتم دانىشەوھ- ناي لەگەل تۆمە!)) دەگەل دايى بوو. ((واز لەو گىل بازىيەى بىنە... چەند كورى تۆيە، ھىندەش كورى منە... بەلام تۆ ئاگات لە زۆر شتان نىيە... تۆ پىت وايە ((مندالەكەت)) لە مالى دەرەدەكەن!)) بە دەنگىكى پەر تانە و تەشەرەوھ. ((ئەم...!)) و لەسەرەخۆى سەربادا... ((نا خانم گيان، دەریناكەم- تۆ پەرتى، تۆ تىناگەى، تۆ ھەر ئىستا دەيىنى... بەدللى خۆت پىت وايە خۆشت دەوئى... ھىي- ھەى!)) و بى ئىختىيار فرمىسكى بەچاواندا ھاتنەخوارى.

دايى گوتى: ((باشە، ئەوشۆ وەمىنە، تا سبەينىش خوا كەرىمە...)).

بابەگيان بە دەنگىكى زۆر تىماو و كزەلە و لەسەرەخۆه گوتى: ((ئەم- خوا كەرىمە! خوا!... ديارە كەرىمە!... بە قوربانى ئەو كەرەمەى بىم ئەو بۆخۆى لەو سەرەوھ لىيى دانىشتووه و زەق زەقىش دەيىنى چۆمان بەسەريدا دەدەن و كەچى... نە باى پىدادى و نەباران!)) سەيرىش ئەوھبوو دەگەل ئەو قسانەشىدا وەك دايى ھەرخۆى دىناو دەبرد و خۆى رادەزاندا.

((وەرە و مەردى خۆى بە بەو شەوھى كفران مەكە- ھەر لەبەر خاترى ئەم مندالە! تۆزىك بىرېكەوھ- بەلكە ئى ئەوھ خوايە كوئىرە رىيەك پەيداىت... دەك مالت كاۋل و وپران بى وەك مال و حالى مەت ئاوا كاۋل و وپرانكرد! ئاگرت دەگيانى مال و منداللى بەرى!)) و بەرەو قىبلە تا توانى لە سىنگى خۇيدا.

بابه گیان هر به هه مان دهنگی تیتماو و کز و لاوازییه وه گوتی: ((بیرپه وه به سه ئیدی! شتیکی بده ئه وه به سته زمانه ی بیخوا؛ دوو سی ههفته یه هیچی وای نه خواردوه - دهستویرد سفره بیان راخست... له سهر سفره ی کهس هیچی نه گوت. ته نیا هر دایی بو خیرا خیرا که ره و ماست و هیلکه ی ره پیش ده کرده به رده می کاکه ی و زوری لیده کرد که زیاتری بخوا. دوایه سفره بیان پیچاپیه وه و دهستیان کرده وه به قسه و ته گیران.

بابه گیان گوتی: ((دهی باشه، نه خشهت چیه، دتهوئ چ بکه ی؟ خو تا دنیا ماوه هه روا تاواره و دهر به دهر نابی. مانه وه شت لیتره ئه وه دیاره که چهنده خه تهر و ترسناکه... تو هیچ گوی مه ده ئه و قسه ژنانانه. ژن هه روا سوژاوین، دایکی من و دایکی تو هیچ جیاوازییه کیان نییه، هه موویان وه که یه کن... سه روبنی پارچه قوماشیکن)).

کاکه گوتی پیخوشه بچته ناو یاخیکه ره کان. بابه گیان سه ریکی بادا. گوتی: ((نا، به خو ت و به و چه که ته وه کاریکی راست نییه، هر بو ته ماحی چه که که ت پاش حه وتوویه کی بی سه رو شوینت ده کن - بی چه کیش تو به که لکی وان نایهیت، به خو ت ناگرن... نا)) و ماوه یه که ده بیر و خه یالانه وه چوو. دوا ی تاویک سه ری هه لینا، و گوتی: ((نیستا ئه و چه که ت له کوئییه؟)) کاکه دهستی بو یه خه ی کراسه که ی برد؛ دایی به ترسه وه خو ی بو دواوه رانا، و به هه راسانییه وه گوتی: ((نا، نامه و ی بیبینم!)). بابه گیان گوتی: ((باشه، منیش هه ر نامه و ی بیبینم - با هر لای خو ت بی، من پیموایه چاکترین ریگا ئه وه یه، ئه گهر بی، هر ئه و به یانییه گولبه هار بن زمانی پوره فاتمی تاقیکاته وه، داخوا ده توانی قاچاغچییه که یا که سیکی وا په یدا کات - ئه لبه ته یه کیکی به متمانه - که هر نه بی بتگه یه نیته پینجوین یا بتگه یه نیته (سه رسنوور...)).

کاکه گوتی: ((یانی ئیوه ده لین هر ناوا به م شیوه یه وازبینم و برۆم؟)).

بابه گیان به حه په ساوییه وه گوتی: ((تینه گه یشتیم!... ئه دی دته و ی بیینییه وه و بخوینی؟!)) یه که دنیا ئیش و ژان و ئومید و ئاواتی تیکشکاو و ناکامی ده و پرسبارده ا بوو.

کاکه گوتی: ((نا، مه به ستم ئه وه یه که ئه و ناپیاوه قورمساغه، ئه و ئیسماعیل خانه و ئه ربابه کانی له و قورمساغر لیگه ریپین هه روا به ئاره زووی دلئی خو یان بله وهرپین، و هر کاریکی حه زیان لیوو بیکن... دیاره ئه وه یان من نایزائم، ئیوه باشتری ده زانن)).

بابه گیان گوتی: ((کوړه که م، ئیدی خو تو مندال نی. به ته نیا یه کیکی وه که تو کاری مه مله که تی راست ناییته وه... که میک بیر بکه ره وه - ئیسماعیل نه بی حوسین خان، حوسین خان نه بی، حه سه ن خان - ئه و ده بیوسه نه بی، ئه و قورمساغ - ئاوه که له سه رچاوه وه لیله...)).

به لآم کاکه هر ده یگوت، و نه یده زانی ده لی چی. به بروای وی ئه وه راست نییه ئه و لیدا پروات و لیگه ری ئه وانه هه روا به بی ئاره قه ده رچن. بابه گیان ئاوری گرتبوو. گوتی: ((مه ردی حیسابی، که میک بیر بکه ره وه - دته و ی به سی دانه فیشه کان هه موو ولائی بگری؟ ئه دی ئه و هه موو دهرس و تیهه لدانته و ویکه وتوو ده نابی دهرسیکی لیوه رگری؟ ئاخر هر کاره و حیسابیکی خو ی هیه... ئه گهر مندالانه ش بیر بکه یه وه، ئه وه قهیدی نییه: به فیشه کیکی ئه و پاسه وانیه ی بهر دهرکی ده کوژم، و چه که و فیشه که کانی لیده که مه وه، ئه و جا یه کی دیکه، دوا یه ش یه کی دی - دوا یه ش ته واو، کاره که مه یسه ر ده بی - هر راست وه که گالته ی مندالان! نا، کوړه که م نا - ئه م بوچوونانه راست نین. نه گبه تییه که و هاتوو، ده بی شانی بده یینه به ری و نابی هینده ی بینین و به یین... ده بی باری لی بیینییه وه به لا دوورییه ی لیبکه یین... ئه و رییه ی تو دته و ی بیگرییه بهر ئه نجامه که ی کاریکی خو کوژییه - هه روا له خو وه نابی قامکان ده کونه ماری نیی، بو تو پی ت وایه ئه و هه موو کورده، که زور و که م چه کیان پییه، ده ولته ت پیایوی دناوه واندا نییه؟)) کاکه ده به رامبه ر ئه و قسانه دا هه وت ببوو، هه رچه نده له به رامبه ر قسه ی داکیدا قسه ی نه بوو... به لی گیز و هه وت بوو؛ ساته وه ختیک پیش، بابه گیان سه رزه نشتی کردبوو که مادامه کی ئه و کاره ی هه ر کردوه بو ئه و قورمساغه شی نه کوشتوو وه ئه و ئیستاش گله یی و گازانده ی ئه وه ی لیده کا بو ده یه و ی ئه و قورمساغه ی بکوژی. ئیدی نه یده زانی به کام قسانه ی باوه ر کات... ئه و جا، ئه وه په یوه ندی به خو یه وه یه - به دهروره ری ژبانی خو یه وه - به کچه که یه وه: هیچ کاتی کوړ ناییته کچ - کچ هه میسه ((به ر خو له ی بابه)) یه، جیاوازی هیه ده گه ل کوړی؟ کچ گه وره ش بی ت و بیته خاوه نی مندالائیش دیسانه وه واخو به ملی بابیه وه هه لده واسی هر ده لیئی ئه وه مندالیکه و تازه فیتره قسان ده بی...)

بابه گیان به دایې و مه لیحه ی گوت: ((له پېشدا چرایه که ی کز که ن- و هخت دره نکه؛ نه و خوانه ناسانه و هک که ری شهیتانی بونی ده که ن... نه کا به مائی و هربن)).

دایې خیرا پلیته که ی داکیشایه خواری. بابه گیان گوتی: ((هیندهش نا!... باشه... بهسه. توی هه لیم به یانییه وه- به لآم به لالانه وه و نوزده نوزی دایه و بابه گیان و غه ربیه خوم نا- ده چی بن زمانی پوره فاقمی به تاقیده که یه وه. ده لئی عه جه می که ده یه وئی له سه ربازییه هه لئی... له لیه ته ته گهر ری و راست بچی و شته کانی هه موو ده کوشی که ی و هه مووی بوی هه لپیژی ده بی شه وهش بزانی شه، شه وکه سه نییه کاره که مان راسته و راست ده دهستی نی... هه رکاتی یه کیکی دلنیا و به متمانه په یدا بو، شه وده می، ده توانی پانه وپان چ هه یه پی پی بلئی- له وانه یه هه رب پیوستیش نه کا... مه مه دیش (مه محمد) یه ک دوو شه وان، یا چه ند شه ویکان شه گهر بتوانی شه وه لیره ده می نیته وه- به ته مای خوی، منیش هه رده و ماوه یه یدا هه ولده دم ده سه ته جلیک و هه ندی پاره و پوول هه رنه بی بای یه ک دوو مانگیکی بوی په یدا که م- جله کانی ده ده مه فه یزوللای بوی بدروی؛ خودا عه مری دریزکا کورپکی چاکه- شه گهر بشتوانم پاره که ی بوی له حاجی عه ولای یا له میرزا صالحی ته نه که ساز یا هه ر له فه یزوللای یا له هه رسیکیان بوی و هه رده گرم. له لیه ته کاتی به سه لامه تی گه یه جی خوی شه وده می ده توانی چه که که ش بناوکات، و کارپکی بوی خوی په یداکات و ده ستیکی بچولینی... ده و نیوه یدا منیش شه گهر توانیم، ره نکه بشتوانم. نی شتیکی له شه بولفه تحی ده ربینم)).

کاکه دیار بوو ته سلیمی قسه کانی بابه گیانی ببوو، به لآم دایې هه ر دوو دل بوو. ده یگوت بچی له وئی چ بکات (کی جلی بوی ده شوا؛ کی شیویکی بوی لیده نی؟ - نازانم، پیده چوو شه مانه ش هه ر شتیکی بن و به می شکی دایکدا بین و هیچی دی).

((ته دی نالین کییت، بوی هاتووی؟)).

بابه گیان به روخساریکی نارازییه وه- که هه می شه له گفتوگوی ده گهل داییدا هه روا بوو- گوتی: ((با پروا و نه یکوژن- هه ر رژیکی هه لیکه. له وانه یه له وئی بشیگرن- هیچ دوور نییه. به لآم جحیله، به رگه ده گری- یانی ناچاره به رگه بگری، چاره چییه؟... شه گهر پرسیان با بلئی هاتوومه ته زیاره تی شه میرول موثمنین، دوایه ش، له وئی تیوانی زور لین، ته نیا نابی...)) دواپی رووی ده کاکه ی کرد و دریزه ی دایه: ((شه گهر به گوئی منیش ده که ی شه وه تی که لئی شه کومه له ی

نابی. هه ولده تا بوی ده کری له ناچه کوردییه کاندایه ی نییه وه، و له وئی نه جولینی، تا بزانی دوایه خودا چ ده کا- چونکه سه ره پای هه موو شتیکی لیره وهش نزیکه، و ده توانی هه ر ناوه ناوه ش هه وائیکی بزانی و هه وائیکی بنیری.

باشه... له بیرت نه چی؟)).

شه قسه یان بوی دایې بوو... ((تیستاش هه رده و پاشخانه یدا... راهه سه با سه ربیکی که م؛ بوی خوت دانیشه...)) هه ستا و به ره و پاشخانیه چوو، و هه ر دوا یه ده قیقیکی هاته وه.

((هه ر ده ویدا خوی ده شوی، هه ر ده ویشدا ده نووی- په نجه ره که ی زور چوکه له نییه؛ پیوای به ناسانی پیدا دی و ده چی. هه رکاتی یه کیکی شات هات... هه موو که سیکی ش هه ر نا- شه گهر به مائی و هه ربون شه وانه من ده یکه مه هه راو زه ناو شات هشات و توش له په نجه ره پرا شوادیو ده بی... هینده بلند نییه- یه ک دوو مه تر زیاتر نابی. به لآم نه چی کاری مندالانه بکه ی و خیرا ته قه ی بکه ی!... نیوه ش له بیرتان نه چی؛ ده رکی حه ساری هه می شه ده بی داخرابی... کرابیته وه ده تاغخینم!)).

که س هیچی نه گوت مه لیحه ته شت و ثاری برده ن پاشخانی و کاکه راست بووه. دایې ویستی چرایه که به ریته پاشخانی؛ بابه گیان نه یه یشت. گوتی شه وقی چرایه به و نیوه شه وه ی ده پاشخانیدا کاریکی چاک نییه... ته قه و ره قه ی له ته شت و مه نجه لانه وه نه هینی... نیوه ش برؤن بنوون)).

دایې ده گهل کاکه یدا چوه پاشخانی. کاکه له پېشدا نه یه یشت، به لآم دوایه شه وئی وه مندالان خسته ناو ته شتی و که وته پشت شوشتنی. دوا یه تارویک هاته وه و کراسیکی بابه گیانی بوی برد. نیجا ته شت و مه نجه ل و جامه که ی برده وه ده ری و جی بوی راخست.

شه وده و (شه وه کانی دواپیش) خه و نه چوه چاوی دایې. شه ونده ی من بیدار بووم چه ند جاریکام ناگالیبوو له سه رنوکی په نجه ی چوو سه ری له پاشخانیدا؛ له که لینی ده رکیتره سه ربی تاریکییه ژورپی ده کرد و تی راده ما، که له ده نگی هه ناسه کانی دلنیا ده بووه ده گه رایه وه، یا ده نا و ته خته و چیغی نوستنی داده نیش، یا له سه رچی جینگی ده دان. بابه گیانیش هه ر به ناگابوو: ناوه ناوه ناهیکه هه لده کیشا، به لآم هیچی نه ده گوت.

ئەودەمى وشەيەكم بۆ دەربېرىنى ھەستەكەم نەدەزانى، بەلام ئىستا دەزەم كە ئەو شەو دەمىشكە ناسكەمدا شتىكم بەدى دەکرد، ھەر راست وەك ئەستىرەى كلكدارى رژا، كە لە نىوان سىنەى دايسى و پاشخاننۆ دەبزوت. شوین ناھەكانى دايم ھەلدەگرت؛ تەنەت نەدیتەش دەمدیت كە روويان لە پاشخاننۆ - يەك دنیا ھەست، ھەستى بى گەرانەو. بە دەرگای بیدەنگى پاشخاننۆ دەكەوتن، و دەچرژان و دووبارە دەھاتنەو و دە ساردائى سىنەيدا وندەبوونەو و بە دلەگەرمەكەى خۆيان گەرم دەكردەو و سەرلەنۆى رىيان دەگرتەو بەر. ھەلچو بووم. تا ماوہىەكى ھەر نەنوستم. روخسارى كاكەم ھەر لە پيش چاوان بوو!... تازە خەتى سيملى دابوو، مېشكم مژولى ئەو سىنگە پان و ئەو بالا بلندەى بوو. ھەر ئەو شەو شەو شەو خەنم دیت: ديسانەو پوورە خورشيد بوو سۆزاننۆ دەشوشت، و جارچارە بايدەدايەو سەرەمە و ھېرش و شالاوى بۆ مەى مندالان دىنايەو، كاكەش راوہستا بوو؛ پرمە پرم پيدەكەنى. پوورە خورشيد دەستى وەبن كەمەرى سۆزاننۆ كەيدا بوو و ھەرى دەگىرا... كە كاكە برينەكەى لاجانگى دیت برۆى تىكنان... دوايەش نەمزانى چۆن بوو: لەپر، وەك ھەر خەونىكى، بوومە كورە جىلەيەكى وەك كاكەى و لە قەراغ چۆمى راوہستام... ورجىكى كەتەى زەبەللاح ھات، ترسام! لەپر - نەمزانى لە كوپرا - كاكە ھات - ھەر بەو جووتە چاوانەو كەلاوہتى و متمانە بەخۆى تيدا شەپۆل دەدات. ھەر كە ھات ترسم نەما. گوتى: ((چىيە؟ - مەترسە؛ ئىستا بۆ خۆم دەردى تىمار دەكەم!)).

وەك بىيەوى دەگەل ورجەى دەستەو يەخەبى چوہ پيشى و پەنجەيان لىكدان... منى نىگەران، بە شەوق و زەوقىكەو سەيرم دەكرد... دوايى... لەپر لە پشتەو پرا تەقەيەكيان كرد: ((شتراق)) راجلەكىم، و لەو خەوہى راپەريم...

ھەموو لە خەوى راپەريبووين. دايسى و بابەگيان لەناو تەخت و چىغى خۆياندا دانىشتبوون؛ دايسى ھەناسەبركىتى وىكەوتبوو، وەك گىرپووبى. دواى تاويك ھەموو گوى قولاغ بووين. مەليحە بوو گوتى: ((تەقەى تەشتەكە بوو... رەنگە پشيلە بەريدا بىتەو!)) راستيدەكرد پشيلە بوو ئەو تەشتەى دايسى بە ديوارىيەو ھەلپەساردبوو خستبووى! دايسى گوتى: ((كوپرايى داىە ئىنشاللا!)) ديارنەبوو لەگەل كىتى بوو. ھەستا بەلەرزە لەرزەو، دەتارىكىيەدا بەرەولاي پاشخاننۆ چو - كاكەش ھەروا نوستبوو. بەيانى، لەسەر قاوہلتيە خەونەكەم گىرايەو. دايسى

مات بوو، و دەستى بەنزاو پارانەو و ويرد خوينتيەكرد. كاكە بە پىكەننەو گوتى: ((زۆر گەورە بوو؟)) گوتم ((بەلى... بەلام بەتۆ ھەر نەدەوئىرا)). كاكە پىكەنى و دايسى بۆ دلنەوايىە ناھىكى ھەلكيشا. بابەگيان گوتى: ((عەبە گولچىرىكىش ھەبوو))^(۱) و ھەر بۆ روونكردنەوى كاكە درىزەيداىە: ((چەند روژتيك لەمەوبەر ورجىك لە دەست لۆتتيەكەى خاوەنى بەرھەلدا بوو دەگەل خەرەكچيەكى بەناوى عەبە گولچىر ئاوقى يەكترى بوون و پەراسووى پىاوہى ھەموو شكاندن؛ ئەو بىچارەيەى گەياندە حالى ھەلەولايە، تا گاردى سەرسنوور ھات و گەيشتى و ورجەكەى كوشت... ئەو ھەر ئەو خەونەى دىتۆتەو...)).

* * *

^(۱) گولچىر: گولچەرە: گول چەرە: گول روو: دە شارى بچوكدا وەك ئەو شارەى مە ئەگەر مندالتيك بەھەر شپۆيەك ھەتتو بىت و دايسى بەختى بكات، ھەر بەناوى داىكيەوہى بانگ دەكەن.

دهدان و پیشی دهخواردهوه و دهگهل شهوشدا کهدایی ناگای لیینهبوو شهو بهچاو و برۆ و بهدهم و لیو و لووتهوه ناماژهی دهکردی و ددانی دهچیرهوه دهبردن.

((نا گروبان نهبوو؛ کۆله گیایهکی بهسهرشانیهوه بوو؛ وهک بییهوی پیتلاوهکانی چاک کاتهوه- تاکیکی پیتلاوهکهی بهدهستهوه گرتبوو)).

دایی گوتی: ((باشه، دهبايه پیت گوتبايه ئیستا بهو شهوهی کهی وهختی پیتلاو چاک کردنهوییه... هه موو دهزانن که شهکبهراغا شهوانه کارێ ناکا... چاکه، شهوړۆ دهبیاته دوکانی)).

بابه گیان لهوهی زیاتر خۆ پیت رانهگیرا و ههر لهو سه رهوه پیرا هاواری کرد: ((گولبههار، وهره پیاله چایه کمان دهیه، دهوړۆین...!)) که زهینهب شهوهی بیست قهرتاله کهی تاودایهوه و به کولینی دادا، و دایی ده رکهی داخستهوه و هاتهوه.

هیچی وای نهگوتبوو؛ بابه گیانیش ههر هیچی نهگوت، ته نیا گوتی که ده بی وریایی، ههر لهخۆوه دهگهل شهو و شهو دا، دانه داته قسان، قسه چاک و خرابی ههیه، قسهی له خۆرا کاران دهشیوینی. بابه گیان قاوه لتی کرد، و راسپاردهی شهویشی دوویات کردهوه، و پیتلاوهکانی کاکهی ده پارچه پهرویه کیهوه پیتچاو به روخساریکی گرزوه به رهوه دوکانیهوه چوو.

تا تاوه لاتی دایی بای دوو سالان زیاتر پیربوو- هیندهی پیش خواردهوه و هیندهی هاویشتهوه ههناوی خۆی. ئی خۆ نه دهکرا بهو کهری بهیانییهی بگاته سه مائی پووره فاتمی؛ بهلانی کهمهوه ده بی چیشتهنگاو قایم بیی شهوجا بچی- و تا شهوده میش عومریکی ما بوو.

ههر که گویم له دهنگی کاکهی بوو یه کسه راکرده پاشخانی... هیشتا دهرفته تی شهوهی نه بوو ههوتیره کهی بختهوه بهرپشتی- من دیتم. ئای که گهوره بوو! که کاکه شهو تاسه و ههسره تهی دیتم شهوی له کیفه کهی هیئنایه ده ری. جوانترین دیهن بوو که دهمدیت: به بریقه، وهک ئاوی روونی زستانی، که به شینی ده نواند. چومه پیشتر، و ههروا که به دهست کاکهیهوه بوو دهستیکم پیداهینا. هیشتاش نازانم چ خۆشیه که بوو. شهو ندهم ده زانی که هه م له ههیه تیی ده ترسام و هه م له دیتنی خۆشحال بووم. جاریکیان سه یید موختاری مارگر ماریکی هیئنا بوو. دایکان هه ریه که و وهلیفه تانه یان ده دا که منداله کانیان دهستی به پشیتیدا بیئن، تا

(۱۱)

تهواری ئیش و نازار و ناخۆشیهکانی دایی ده نیگه رانییه سه لامه تیهه گیانی کاکهیدا ون ببوون و شارابوونهوه. ئیدی شهو ناارامی و شیوهن و زاری و هات و هاواره ی جارن شوینه وارپکیان نه ما بوو. په شیوییه کهی جارن پاک له پاک سرا بووه، و له جیی ته مانه نا تاسوده بییهک هاتبوو و به ردهوام نهیده هیشت و هعه ردی کهون. کهری بهیانی چوو بووه ههساری و سهرقالی ئاورشین و گهسکدانی بوو. ئیمه هیشتا ههر ده جییدا بووین و شهو ههروهک خووی جارانی، ههروهک هیچ رووی نه دایی، ده رکی ههساری کرد بووه و ههساری ئاورشین کرد بوو، و سهری خۆی قان کرد بوو. دهنگی گتوگوکیه کمان بیست. ههستمان راگرت. بابه گیان هاته لای په نجه ره کیوه و بو شهوهی چاتریشی گوئی له قسه کان بیت دهستیکی برده بهر په ناگوئییهوه. دایی بوو قسهی دهگهل زهینه بی پووره هه نیفهیدا ده کرد. زهینهب وهک کچی تهواری شهو مالانهی گاوگۆل و مهرو بزنیان ههن- که متر مالتیک هه بوون شهوانه یان نه بن- کهری بهیانی ریخ و ته پاله ی ده قهرتاله ی کرد بوو و به کۆلی دادابوو، و هیئنا بوویه سه رگوفکی به رده می ده روازه ی داموده زگای که لایی ره جه بی، شهو پهینه له ده روازه ی شهو شارپیهیدا که له که ده بوو و به سه ریه کدا ده پیشا و به بی ناگر له ناوه خۆیدا ده سووتا و خۆی ده خواردهوه و هه لمی ده کرد.

زهینهب گوتی: ((پووره گولبههار، دوی شهوی کوره جیله یهک سو راغی مائی وهی له مائی مه پرسی - نه ری به راست ئیره ی دیت بووه؟)) دایی به روخساریکی ورده گوتی: ((جیله!؟ نا... مائی مه ی ده ویست؟... چی ده ویست... شهوه هه بووی و نه بووی لهو گروبان ههسته سه رخۆشانه بووه... زه لیل مردانه!)) بابه گیان له وهی تو قیبوو، دایی قسان بیرو بهو پیدای بیئی و به ری و شتیکی نابه جیی له زاری ده ره پری و خۆلی ده دزی کا، ههر له جیی خۆیهوه جینگلی

ئەو دەرىزىسى سامى بىشىكى ۋە ئەو دەرىزىسى كېچىشە تا دەستى بە بەرەكەت بى ۋە مەشكەكەي نقىشكى زىياتر بىكەۋىتى. منىش دەستى بەپىشى مەرەكەيدا ھېنا - سارد و سىر و سامناك بوو. دەست لىدانى ئەو چەكەش راست وەك وى بوو، تەنبا ئەو ئەبى كە لە دەستلىدانى ئەمەيان دلتىابوم چونكە دەمزانى ئەو وەك ماری نىبە لەپەر ھەلگەپىتەو و پىئودا. دەتگوت دەست بەپىشى مارو دەست بەپەر و بالى بىچوۋە قومىبەيدا دىنم... كە تا و بان گەرم بوون دایى بانگى مەلىحەي كىرد. گوتى ئەو دەپىتە مالى پورە فاتمى، و دواى وى دەرگى داخاتەو، حوسىنىش - يانى من - ئەگەر چوۋە دەرى ئىدى نەيكاتە رىچكەي بىزە گەلى ھەر پىتەو و بچتەو دەرى، ئەگەر چوۋە دەرى دەبى ۋەك دۆخىنى كورت ئەگەر بەزى نەپتەو و يەكجارى بىر و لای بابەگىيانى ۋەمىنى، تا نىوەرۆيە؛ دەرگە دەبى داخى ھەرچى ھات لىبى نەكاتەو، تا بۆخۆى دىتەو. بەلام مەلىحە شىتىكى گوت من تىبى نەگەپىشتم. گوتى كە بابەگىيان گوتوۋپەتى بچمە دوكانى ۋە تا پىلاۋەكانى كاكەي چاك دەكاتەو ھەر لەوى بىم و بىبانەپىتمەو مالى. دەقساندا ناۋى كاكەمان نەدەھىنا ۋە ھىما ئامازەمان دەكردى. تۆزىكەم خۆ ھىنا ۋە برد، دواپىش ۋەك دایى دەلى گۆرمەم و نكرد. دایى چوۋە مالى پورە فاتمى.

رۆپىشتم بى ھەست و خوست لە بەردەمى بابەگىيانىبەو دانىشتم. بابەگىيان تابلې سەرقال بوو. ئاگای لە من ھەر نەبوو كە لەۋپىش - ھەر مەشتەي دەكوتا ۋە دىرۆشەي لىدەدا، و لەبن لىوانەو دەگەلە خۆى دەگوت. ماۋەپەك ھەروا دانىشتم، تاسەرى ھەلېنا. چاۋىكى سەپىرى بەسەرو روخسارىدا خشاندم و گوتى: ((ھا!)).

گوتم: ((ھىچ، ھاتەو...)) ئىدى ھىچى دىكەم نەگوت. ئەو گۆشتەي كرىبىۋى بىردەمەو، نەچوۋمەو ژوروى، ھەر لە دەرگىۋە دامە دەست دایى و گورجىكى گەپامەو.

كە گەپمەو بابەگىيان تاۋىكى تەماشاكردم. دواپە گوتى: ((ئاه، تىگەپىشتم...)) دواپى ((ئافەرىن - ئىستا پىدەچى دە ھەموو شىتىكى بگەي. ھەر لەۋى دانىشە، كە تەۋاۋىو ھەلېگەرە بىبەو)).

بە دوو دەرىزىانى دە دروى؛ زۆر كەم بەم جۆرە ۋە ھىندە بەكەيف دىبوو. بەقسەي كوردان ((دۆم بى ۋە كەلاشى بۆ خۆى بكا)) ھەردەو دەمەيدا دوو كەسى دىش ھاتن، ۋە پىلاۋەكانىيان بۆياغ كىرد، و من ۋەك ھەموو جارىكى دەو جۆرە كاتانەدا كە لەۋپىيام، گورجىكى ۋە تا بابەگىيان

پىلاۋەكانى كاكەي دەبن مېزەكەيدا شاردنەو مەن پىلاۋەكانى ئەو دوۋانەم بە فلچە ۋە كەفى سابوونى پاك كىردنەو ۋە بە پارچە پەرۆيەكىم وشك كىردنەو. بەرەبەرى نىوەرۆيە بوو كە لىبىۋە - پىلاۋەكان نورت و نوى بىۋونەو. خەرىك بوو دەكۆنە پەرۆيەكىانەو پىچى كە ۋەبىرم ھىناپەو بۆياغى نەكردوون.

گوتى: ((بۆياغىيان ناۋى... ھەروا چاترە... ئەگەر بۆ خۆشى قسەي كىرد بلى بابەگىيان گوتى ۋاچاكتە)).

تەماشاپەكى ۋەستايانەي دەستكارەكەي خۆى كىردەو، ۋە ئەو چا پىلاۋەكانى دەكۆنە پەرۆيەكىبەو لولدا ۋە دەبن ھەنگىلى نام، رايىسپاردىمى لە چ جىيان رانەۋەستىم ۋە يەكسەر بچمەو مالى. منىش ھەر وامكرد. ھاتەو لە دەرگىمدا، دایى بۆ خۆى دەرگەي كىردەو ۋە دواى دلتىابوم لە دەرگە داخستەۋى پىكەو چوۋىنەو ژوروى. كاكە ھەر لە پاشخانى بوو. پىلاۋەكانىم داپەو. دایى نارەھەت بوو: ((ئەو ئەو پىاۋە چى لى قەۋماۋە! پەنچە بۆياغىكى لى چاۋ بوو، ئەو ئەگەر ئى خەلكى باپە!...)) كاكە پىلاۋەكانى دە پى كىردنەو؛ زۆر چاك ۋە ئاسوۋە بوون.

دایى بە پىچەۋانەي جارانىبەو چىشتىكى گەرموگورپى بۆ كاكەي لىنابو - ئاخىر ئەو دەورو زەمانانە چىشت لىنان بۆ نىوەرۆيان باۋ نەبوو - نىو رۆژيان بە ھەرچىبەكى خوا بىداباپە تىك دەپەراند؛ زىاتر ئىۋارانپان لىدەنا. بەلام ئەمەپۆ بە پىچەۋانەي تەۋاۋى رۆژەكانى دىبەو گۆشتاۋىكى تابلې بە تامى بۆ كاكەي لىنابو: دەپزانى كە كاكە دەستاۋى گۆشتاۋى وى زۆر پىخۆشە ۋە دەمىكىشە نەپخواردوۋە. دواى نىوەرۆژەي كاكە دوۋبارە لىبى نوستەو ۋە تا بەرەبەرى ئىۋارى ھەلنەستا. منىش كە ۋازى يارىكردنى نىۋ مىندالانم نەبو ھەر لە مالى مامەو.

ئىۋارى بابەگىيان ھاتەو - كەمىك لە جاران دەرەنگتر. ھەموومان دانىشتىۋىن: مەلىحە لەبەر سەماۋەرى، كاكە لە جىبەكەي خۆى پىشت لە سۆپەي، بابەگىيان ۋەك جاران، پىشت بە دىۋارىبەو ۋە دایى بەرامبەر - ۋەن كە لە ھەموو جىبەكەم خۆشتر بن بالى كاكەي بوو. بابەگىيان گوتى، گوتى كە ئەۋرۆ بە ئەنقەست لە جاران دەرەنگتر ھاتتەو ۋە لە بەردەمى مالى پورە فاتمى گەپراۋتەو؛ كاتى رۆپىنى كەسى لەۋناۋە نەدپوۋە بەلام كە گەپراۋتەۋىدە ھەلى مىدالى پاسەۋانى دپوۋە كە لە خوار مالى پورە ھەنپىۋە رايچكەي كىردوون. بەھەر حال ئاسوۋە بوو بەۋەي كە

ئامۇزگار يېھكەنى ھەممۇ رەبەرچاۋ گېراۋن و ۋەك خۇيان جېھە جى كراۋن و ئەو دوو دەمانەش كە ھاتتەتەۋە دابى تا دلئىيانە بوۋە كە بابە گىيان خۇيەتە دەر كەى نە كرىدۆتەۋە. ھەر ۋەك جاران لە جىي پىلاۋ دانانى ئاۋى بە دەستىدا كرىد. دەست و پى و دەموچارى شوشت، ئەوجا ھات، و دانىشت پىاللە چايەكى خوار دەۋە، جا بە دابى گوت: ((باشە، تۆ كارىك، شتىكت كرىد؟)).

دابى گوتى كە چوۋە و زۆر تايىبەتەندانە، بە شىۋەيەكى نەپىيانە و بە دزىبەۋە بە پوۋرە فاتمىي گوتوۋە كە ماللە عەجەمىك لە شارىبەۋە ۋە لائىمان داۋە و گوتوۋىانە كە مندالىكى تاقانەى ناسكىيان ھەيە، دەترسن بىبەنە سەربازىبەۋە دەترسن بەۋ نەخۇشى و دەرد و دوو و پەتايانەى جارجارە دەناۋ سەربازخانە كاندا بلاۋ دەپىتەۋە كورپەكەيان لە دەست بچى، و رايان سپاردوۋە ئەگەر بكرى چارەيە كيان بگەين، داخوا دەكرى كورپىگەى دەگەل پىاۋىكى دلئىيا و بە متمانە تا سەرسنورى بنىرەين. مامى كورپەكەى لە كەربە لايەيە؛ ھەر ئەۋەندە بەسە بگاتە سەرسنورى ئەۋدىۋى و ئەۋدايى و بابە بەستەزمانەى لە كۆل ئەۋ ھەممۇ غەم و خەفەت و دلپراۋكىيەى بىنەۋە...

بابە گىيان گوتى: ((ھەر دەبى لە جىياتى ئەۋ دابى و بابەش (سەيرىكى كاكەى كرىد و پىكەنى) يەك دوو فرمىسكۆكەت بۆ ئەۋ مندالە بەستەزمانەى ھەر ھەلۋەراندىن؟!)).

دابى گوتى: ((ئەدى، جا ئەۋە ھەر ديارە! ژن ۋەك پىاۋان نىن، تۆ سەيرى خۆت مەكە)).

((بەلام ئىمە دوئىنى شەۋى ھەممۇ پىكەۋە برىارمان ۋابوۋ كە!)).

ھەر بەقسە لە گرفتارىبە مندالى مالىكى دوورى كەس نەناسدا پشكى دايكايەتیبە خۇى باۋىتە سەر سفردى ھاۋدەردىان. لە درىژەى قسە كانىدا گوتى كە پوۋرە فاتم سەرەتا بە جۆرىكى روانىۋەتتى، ۋەك بۇنى شتىكى كرىدى، تەنانت گوتوۋىەتتى كە ئاگايان لە خۇ بىت - يانى ئىمە - پاسەۋانىك لەۋ ناۋە ھاتوچۇيەتتى ۋەك لە مالىكى بچەفتى... و كاتى دلپراۋكىيى ئەۋى دىۋە گوتوۋىەتتى كە ئەۋىش ھەر دايكە و دەۋشتانە دەگا؛ غەمى نەخۋا - سەسەرچاۋان. بەيانى نا دووسەى شەۋى، سەعیدى زاۋاى، دىتەۋە - ئىدى، بەرەۋ ئەۋ ژىرانە چوۋە (بەزاراۋەى ناۋچەكە ((بەرەۋژىر)) عىراق و ((بەرەۋ ژور)) تاران بو) ئىنشاللا ھەر كە ھاتەۋە كارىكى ھەردەگا، ئەۋجا پرسى، باشە ئەۋە سبەى شەۋى ھاتەۋە من قسەم دەگەل كرىد، ئەۋدەمى ئىۋە ئەۋ

ماللەى چۆن ئاگادار دەكەنەۋە تا كورپەكەيان بنىرەن، تا سى سبەى يا چوار سبەى دەگەلئى ۋەرى كەۋى چۈنكە ۋەك ئەۋ - يانى پورە فاتم - بىستوۋىەتتى عەجەمستان لەۋ پەرى دىبايەيە - لەسەقزىش بەۋلاۋەترە. دابى لە بەرامبەر ئەۋ پرسىارەيدا تىدەمىنى و ئاخريەكەى دەلئى كە بەھەر شىۋەيەك بى ((تەلگراف)) يكى دەكەين كە بەزۋوترىن كات خۇى بگەينىتە ئىرە. بەلام پورە فاتم ۋەك ئاگى لە ھەممۇ بەندو سەرەبەندان بى گوتى عەيى نىبە، ھەر كە زاۋايەكەى بە سەلامەتتى گەيشتەۋە قسەى دەگەل دەگا؛ ئىدى خۇ ئەۋ سەفەرەشى نەبوۋە سەفەر - پەنا بەخۋا. چى وانىە دوو سى رۆژ پتر زىاتر نابا. و لە ۋەلامى سەرغە پىر لە پارانەۋە ئامپىرۇ روخسارە داچۆراۋەكەى دايدا گوتبۋى دل لە دلئى نەدا؛ ئىنشاللا بى ئەۋدى كەس پەى بە ھىچ بەرىت ئەۋ مندالە بەستەزمانەى لە سنورى ئاۋىدو دەگا؛ ئەگەر ئەۋ بەستەزمانە لەۋدىۋىش كەسى ۋاى نەبوۋ ئەۋ بەزاۋايەكەى دەلئى و رايىدەسپىرئى بىباتە لاي كەس و كار و خزمەكانى خۇى و بەۋانى بسپىرئى - پەنا بەخۋا. گوتبۋوشى ئەۋدى لە لاي كەس باس نەكات و نەيدركىنى، و ۋاۋ ۋاۋ فلاڭ و فىسار و ئەۋشتانە...

بابە گىيان بە سوربۈنەۋەيەكەۋە گوتى: ((دە فەرمو)) دابى ھەستى نەما، ئىمە ھەممۇ سەرمان سورما، كاكە گىژ و پىژبوۋ، خۇدايى تا ئىرە ھىچى بى جىي نەگوتبوۋ، كەچى بابە گىيان ھەر بەراستى گەرم داھاتبوۋ سەرۋچاۋەكان ھەممۇ سىل و چاۋەرۋان بوۋن. بابە گىيان گوتى: ((دەفەرمو! ئەۋانە موسولمانن و ئەمانەش نا موسولمان و ئادەمخۇر! ئەمانە دەچنە دۆزەخ و رىزداران و ھاۋپاشكۆكانىشبان تەشريفى نا موبارەكەيان دەبەنە بەھەشتى! ئەگەر يەكسانى و داد ئەۋەيە، با ھەر پىشكەش بەخۆتان بىت!)) ھەممۇمان ھەناسەيەكى ئاسودەبىمان ھاتەۋەبەرى... ((بەلئى، مەمەدى، ھەر ئەۋ شتەنە بوۋن كە دەست و پىيان بەستەم و ھىشتىمانەۋە - و دەنا بەھەر نرخیك بايە ئەم كاۋلە ۋالاتەم بەجى دەھىشت و دەرۋىشتەم، تەنانت ئەگەر بەگەدابى و دەروىشش بايە!)).

جارىك پوۋرە فاتمە گوتبۋى كە بۇخۇى ۋەلام دەنپىتەۋە ۋە ھەۋلدەدا ھەرچى زوۋترە ئەۋكارە بە ئەنجام بگەينەنى. بابە گىيان دابى راسپارد كە ناۋە ناۋە سەرىكىيان لىداتەۋە تا ۋاتىنەگەن كەرو گىل و ئەمەك نەناسىن: دەۋ ھات و چوۋن و سەردانانەشدا، تا ئەۋ بۇخۇى شتىكى ئەلئىتەۋە ئەۋ نەكا ھىچ بلئى.

هەر ئەو شەوه نوردوو نانه قەرزەكەيان داڤهوه دەستم ببەمهوه و رهوانه‌ی مالى پوره فامتيان كردمهوه، پيشيان گوتم كه بەدزیهوه چاوان بهولاولایاندا بگيرم و ته‌ماشاكهم داخوا پاسه‌وان هه‌روا ده‌وناويدا پاسی ده‌كهن و هه‌ن يان نا، و مه‌ليحه هه‌مدیس له‌بن ده‌ركی وه‌مینی تاسن ديمه‌وه بۆ ئەوه‌ی زوو ده‌ركی بکاته‌وه، و پتيوست به‌ ليدانی نه‌كا.

چوم. ئەو جارەيان هه‌یدەر گوی پانی پاسه‌وان له‌ويبوو، هه‌روا به‌دهم هاتوچۆوه تا لای هه‌وزەكه‌ی به‌رده‌می مالى پوره هه‌نیه‌ی ده‌هات و ده‌گه‌رايه‌وه.

پوره فام گوتی: ((تستا كه هاتی پاسه‌وانه‌كه هه‌ر له‌وی بو؟)).

خۆم گیل کرد... ناراحت بو- گوتی ((رۆله)) هینده سهرت به‌رمه‌ده‌وه -كه به‌رييه‌دا ده‌رۆی ئەه‌ولات باش سه‌يركه... هه‌رچيه‌كيش ده‌بينی به‌ مالى بلتوه... زيانی نييه...)).

هاتمه‌وه و ئەوه‌ی روويدا بوو گيرامه‌وه.

ئەوه‌ش بلیم كه باه‌گيان گوتبووی پيالە و ژيريالە و كه‌وچك و هه‌ورپی زياده بۆ كاكه‌ی مه‌هيننه‌ گۆرئ: باه‌ پيالە‌ی هه‌ريه‌كيتك له‌ ئيمه‌ چای بخواته‌وه و نانیس ده‌گه‌ل دايبی ياده‌گه‌ل باه‌گيانی بخوا. پيالۆه‌كانيش - پيالۆه‌كاني كاكه‌ی- هه‌ميشه با له‌ پاشخانی بن، تا ته‌گه‌ر كه‌سيك له‌په‌ر هاته‌ ژوورئ و ده‌رفه‌تی لابردي ئەو شتانه نه‌بوو با قولاغيتك له‌به‌رچاوان نه‌بيت. ئەو شه‌وه‌ش تا دره‌نگانيكي دانيشتين. كاكه‌ ماندووی هه‌سابۆوه و به‌كه‌يف بوو، و دايبی هيسور بوو- جگه‌ له‌وه‌ی كه‌ جارجاره هه‌لوه‌سته‌يه‌ك ده‌قسان ده‌هوت. ده‌وكاتانه‌دا ده‌ستی ده‌ ئەژنۆی وه‌ردينان و ده‌كه‌وته ده‌ريای بير و خه‌يالانه‌وه. تيرامانی هه‌ر ده‌ روخساری كاكه‌يه‌وه بوو؛ چاوی لئ نه‌ده‌تروكاند. هه‌روه‌ك نه‌ييينئ. جوړيك بوو وه‌ك ئەوه‌ی له‌خويدا ونبووبئ و ده‌گه‌ل يه‌كيتكي ديكه‌يدا سات و سه‌ودابئ، كه‌ ئيمه‌ نه‌مانده‌ديت.

باه‌گيانيش دلئ زۆر خۆش نه‌بوو. چاوه‌ريبوو دلئ خه‌به‌ری دابوو كه‌ ئەم‌شه‌و به‌مالي هه‌ر وه‌رده‌بن. تستا تيده‌گه‌م، پي و ابوو پيش نوستنی بين چاكتره، ئاختر ترس و له‌رزی له‌خه‌و راه‌پرين و هه‌ستانی و له‌جئ ده‌ره‌پرينئ شله‌ژانئكي ناخۆشی له‌دوايه، له‌وانه‌يه كاكه‌ ده‌سته پاچه‌ بيت و نه‌زانئ چ بكا. هه‌ريۆيه بوو تا دره‌نگانيكي شه‌وی دانيشتين. چ باس نه‌بوو؛ بۆ كات به‌سه‌ربردنيش، ناوه‌ ناوه‌ شتيك- له‌لايه‌ن باه‌گيان يان دايبه‌وه- ده‌هاته‌ گۆرئ و له‌و

شتانه‌ی دايبی به‌ پوره فامتي گوتوون و پوره فاتم به‌وی گوتونه‌وه و كاكه‌يان راده‌سپارد كه هه‌ركه‌ گه‌يهه ئەو جيبه‌ی بۆ ده‌جئ ماشه‌للأ خوینده‌واره و زه‌ینی روونه‌ گورجیكي كتیب و ده‌فته‌ران بکړيت و زوو خۆی فيره‌ زمانی ئەو شوينه‌ی كا-چی وای ده‌گه‌ل زمانی فارسیدا نييه، ئيمه‌ش چ له‌ به‌يانئ زووتر نييه ده‌ست به‌وكاره‌ی ده‌كه‌ين، (من كه هه‌ر له‌ ئيستاهه كوردبیه‌كه‌م وه‌ك ناوييه)، به‌لكه‌ ئی ئەوه‌خواو راستان كردي و ئيمه‌ش سه‌ره‌نجام توانيمان دواي ماوه‌يه‌ك لي‌ره هه‌لگه‌ندرين و بچينه كوردستاني عيراقئ و به‌و شادبينه‌وه. دايبی هه‌روا ده‌كولأ هه‌ر ده‌به‌ينا و ده‌يبرد و ده‌دلئ خويدا لي‌كي ده‌دايه‌وه؛ ته‌واوی شه‌وی له‌ سه‌رجيی هه‌رگريا، غه‌می وه‌يبوو رۆژيك بيت به‌ناچاری رۆله‌ غه‌ريه‌كه‌ی -عالیه- تاك و ته‌نيا و بيك‌ه‌س و بيدەر و ((بئ په‌نا)) لي‌ره له‌ناو ئەو خه‌لكه‌ غه‌واره‌يه به‌جئ بيتئ!

هه‌قيشی بوو، تا ئەوه‌ده‌می ئەو شوينه‌ نه‌بوو بووه نيشتمانان، كه‌ مردووومان لئ ناشت ئەوه‌ده‌می بووه نيشتمانی راسته‌قينه‌مان و به‌لانی كه‌مه‌وه، ئەوه‌نده به‌لای دايبه‌وه روون بوو كه ئيدي تازه نارۆين... ئيمه‌ ئاگامان له‌وه‌ی نه‌بوو به‌لام وه‌ك هه‌مووشمان شه‌وی بزانی و ابوو- له‌به‌رئوه هه‌ر به‌ ئاوات و ئوميدي شه‌وه‌وه بووين رۆژيك له‌ رۆژان به‌خت و ناوچه‌وان و ئيقباله‌كه‌ بگۆرئ و كاكه‌بيتته‌وه!

سه‌ره‌نجام چووبنه‌ ناوچي. ناخۆشيه‌ ديئنی شه‌وی ته‌گه‌ر چی سوكتيش ببوو به‌لام ده‌قوولايي ناخدا هه‌رمابوو: نيشتبوو. نازام كاكه، به‌لام دايبی و باه‌گيان هه‌ر راست وه‌ك فه‌نه‌رئ بوون كه پييان له‌سه‌رداگرتن: ده‌ ناويدا كۆك و خر ببوونه‌وه سه‌ريه‌ك، هه‌رچاوه‌پري هيندي بوون پييان له‌سه‌رلابه‌يت و فشاريان له‌سه‌ر نه‌مینی، ئيدي هه‌ر هينده‌يان به‌سه‌ تا له‌جئي خويان بترازين ده‌ريه‌رن. ئەو شه‌وه‌ش دايبی هيسی وا نه‌نوست: به‌رده‌وام ئەوه‌ديوو ديوی بوو و ئاهي هه‌لده‌كيشان و ده‌پارايه‌وه... ئەو شه‌وه‌ش به‌خيرگه‌را... ئەو رۆژه دووباره دايبی چۆوه مالى پوره فامئ و من هه‌مدیس چوومه‌وه دوكانئ لای باه‌گيان و تا نيوه‌رۆيه نه‌هاتمه‌وه. ئەو رۆژه‌ش دايبی سه‌وزه‌كوكوی بۆ كاكه‌ی لي‌نابوو، كاكه‌ دواي نيوه‌رۆيه نوست. باه‌گيان گوتبووی شه‌وی كه‌ميك دره‌نگتر ديته‌وه، نيگه‌ران نه‌بين. تا دواي نويزئ شيوان مابۆوه، له‌ دواي نويزئ ده‌گه‌ل حاجی عه‌ولای پيكه‌وه هه‌ريه‌كه‌يان بۆ مالى خۆی ديته‌وه. له‌ خوار مالى پوره هه‌نیه‌ی تووشی زه‌ينه‌ل پاسه‌وانئ ده‌بئ؛ به‌ هه‌ويای وه‌ده‌ست هينانی باس و هه‌وائئكي،

ده گهلیدا ده که ویتته چاک و چۆنی و نه حوالپرسییه، هه چهنده ههوا به سهه تاریکییه دا بوو و رهنگ و روخسار زۆر دیار نه بوون. ههه بۆ شویننه ونیهش فهرمووی شامییی له -زهینه لای- کردبوو.

گوتهی حاجی عهولا به لئینی پارهی پیداهه بیداتی، و سوپاس بۆ خوا وهک کارهکان بۆخۆیان مهسهه برین هه موو شتهکان روو بهه روخپن. داییش گوتهی که شه ورۆ لای پوره فاتمی بووه، گوتهو په تهی که زاوایه کهی به سه لامه تهی که یوه ته وه و هه موو شتهکانی ده گهلیدا با سه کردووه؛ زاوایه کهی گوتهو په تهی هه رستهکان ساغکه مه وه شه وه په ری تا سی سهی دوو یاره وه ری ده که ویتته وه و رایسپاردووه تازووه ((ته له گراف)) بکهن و کوره که یان وه ری خه ن، تا خوانه خواسته نه که ویتته وه و جاریکی دی؛ خوا ده زانی، هه زار موقه دده له ریه یه؛ له وانیه، زمانی شکی، پیدشها ته یکی بیتته پیتشی؛ یاکی چوزانی، له وانیه هه زار ریکهوت روویدات، به قسهی وی که سیو ته کی هه لده ده یه هه وای تادیتته وه خواری به هه زار لایاندا خول دده ات. کورته یه کهی، و اچاکتره شه ده ستاو ده ستیه نه کهن. دای ده وه لامدا گوتهو په که هه له دویتته وه ((ته له گرافی)) کردووه و شه هه چا وه پیه کوره بگاتی -له وانیه شه مشه و یا به یانی بگات. به هه حال با شه و ابزانی که بشته وه و شه لیره یه و چ هه یه ناگاداری کات. بابه گیان گوتهی جله کانیش تا سهی ئیواری فه یزوللا ته و او یان ده کات. له بهر شه شه گه ره شه یهک دوو رۆژه، په نا به خوا به خیره و خۆشی ته په ری شه خه یالمان له ولایه نه وه تاسووده ده بیت.

دای هه له وه دم و ساته وه که وته ریکه خستنی ته داره کی سه فه ری کاکه ی. سه ره تا شه جلانه ی بۆ شوشبوو هه مووی بۆ پیدچایه وه، و دواییش هه شه وه ده می به ره و لای تا وه که وه چوو، بۆ حه لوا دروستکردنی، بۆ تویشووی ریه ی. من و مه لیحه به پیدچه وانیه بابه گیانییه وه که ده یو یست هه رچی زووتره کاکه ی به رپنکات یه کجار زۆر ناره حهت بووین له وهی که به و زووانه ده پوات و ئیسی نایبینه وه.

شه سه رنجانه ی ته یکه هه لده نگوتن و ته یکه ده ئالقان هه مووی بۆنی لیک دابران و جودایان لیده هات و تاک تاکه ی ئاهه کانی کاکه ش که جارو یاره له سینه پرا ده هاتنه ده ری هه شه وانیه یان ده گپراهه وه. شه وانی بهر لیک دابران و جودایه هه می شه هه روا یه. که نیشانه ی وه بیره یان هه وه جودایی و لیکدابرا ته کی گه وره تره بابه گیان رووی ده می ده دای کرده وه: ((ته داره ک و مه داره کی ناوی- پاره ی ده باخه لیدا بی هه رچی بیه وی، له هه موو جیه کی هه یه- به خۆرای بیاری قورس مه که. شه گه ره

پاره یه ک، چوزانم، ورده زی پیکت هه یه بۆی له جیه کی جله کانی بدروی له هه موو شته کی چاکتره ...)).

ده وه مه یدا یه کی که به توندی له ده رکه یدا- هه رچه نده زۆریش توند نه بوو. به لام به سه راورد کردنی ده گهل شه له ده رکه دانانه ی شه چه ند رۆژانه ی خۆمان، ده تگوت ته په. هه موو له جی خۆمان راچله کین، و سه یرمان کرد! دای رهنگی سهی هه لگه را بوو، ده مولیوی وشک بوون و لیوه کانی ویک هاتنه وه. بابه گیان به ده ست ئامازه ی پاشخانیهی کرد. گوتهی با لایه کی ده رکه که ی والا بی. به ئیمه شی گوتهی له جی خۆمان نه جو لیتین، زۆر ساده و ساکارانه دانیشین- هه ره که هه یه نه بووی. هه شتا شامان نه خواردبوو. سه ما وه تازه وه کول هاتبوو. کاکه به ته نیشته دیوارییه وه باریکه ی دایه و چۆه پاشخانیهی. بابه گیان هاته نیو په نجه ره کیوه و گوتهی: ((کییه وه؟)) یه کی که له ویدو ده رکیوه گوتهی: ((بیکه نه وه، خۆمانین)).

سه رسامیه ک به سه ره روخساری بابه گیانیدا ته په ری: ((خۆمانین!)) دای له هه وتیه و په شوکاوی و دل خورپه وه به ره بووه. بابه گیان چوو. دیسانه وه به ئامازه ی ده ست ته یگه یان دین له جی خۆمان نه جو لیتین، تا بچیت بزانی کییه و چی ده وی.

ده رکه ی کرده وه... شه بولفه ته ح خان بوو، مه ئموری شه منیه (ناسایش)! بابه گیان له ترسی شه وهی نه وه که -به قسه ی وی- کاکه مندالکاریه بکات یا ده سته پاچه بیت و به خۆرای خۆ له په نجه ری را ئاو دیوکات، هه ره له سه ساریوه و به دریه یه دالانیه و تاجیه پیلان دانانیه- ته نانه ت له جی پیلان و انیش- و تا شه ده مه ی شه بولفه ته ح خان دانیشته شه به ره ده وام یه که له دوا ی یه که به خیره هاتنی ده کرد و ده یگوت و ده یگوته وه: ((گه ره بیتان فه رموه، ئاوه داتان کرده وه. پیلان و تان سه رچاوان...)) به لانیه که مه وه ده جارانی گوت و گوته وه. هه موومانی له بهر هه ستاین. هات و به ده م پرسیارانه وه چوه بنه بانیه، سه ری سه ره وه، له جی بابه گیانی دانیشته. فه رمووی کرده وه، ئیمه ش هه موو به ته وای ری ز و شه ده وه له به رامبه ری دانیشته ی. دای چای گه یان دی؛ شه بولفه ته ح خان پیلاله و پیلان و هه موو جیه کی وه بهر سه رنجاندا.

بابه گیان گوتهی: ((شه چۆنه! به نده نه وازیتان فه رموه... لوتفتان فه رموه، سه ره لندتان کردین)). تا ئیره بووه سی زده جار.

ئەبولفەتح خان گوتى: ((دەبى بېورن، دانىشتنەكەم لى تىكەدان... ھەروا ھاتم... لىرەو رادەبەردم، لەپر ئىوھم وەبېر ھاتەوھ. گوتم ئاى، ھاوشارى و خۆمالەتبان گوتوھ، با ھەر نەبى لادەم و سەلامىكى بەكم و ھەوالىكى مەشەدى و مەشەدى خانى بېرسم... دەى توخوا چۆنى ئەرباب؟)).

ئەو رستەى دوایەيانى دەگەلە من بوو؛ من بەنيوھ سەرشۆپىيەكەوھ، قامكم بۆ زارى برد و بە چاوى سرك و سلەوھ و بە كەمى زەردەخەنەوھ دە سەروچاوپىوھ رامام- يانى وەك ئەوھى بلىم چاكم.

بابەگيان ھەروا كە چاوى دەويەوھ بېرىو. دەستى ھىناو قامكى لە دەم دوور خستەوھ و بى ئاوردانەوھ لەمن گوتى: ((ئىختيارتان ھەيە، جەناب رەيىس. جا باشە كى لە جەنابعالى بەولاولاھ شايانى مەجلىسانە... بەراستى بەندە نەوازىتان فەرموھ. ئەگەر دەمزانى، بەواتەى ژنان، گايەكم لەبەر پىي سەردەبىر...)).

نازائم بابەگيان ئەو ميوان نەوازيانەى وا بەمۇزە لە كوئى فېرىبوو. بى ئەوھى ھىچ بە كەس بلى، بە پىچەوانەى خوو و رەشتى خۆيەوھ، ھەر بۇخۆى بلند بوو و چوو سىنىيەك و ئەو شووتىيەى كرىبووى لە پاشخانپىراھىنان. چەقوى تاووايە، شووتىيەكەى شكاند، و قاشىكى زۆر جانانەى لە پىش جەناب رەيىسى دانا. ھەردە دەمەشدا داى دەلى: ((خوا لە ئىمەتان نەستىنى... خوا لە گەورەيىتەن كەم نەكا، خانم و ئاغازادەكان چۆن، چاكن، بەكەيفن، ساز و باشن؟)) و بى ئەوھى چاوپىي وەلام بىت سوپاسى خوداى دەكا!

ئەبولفەتح خان گوتى: ((لە سايەى سەرى ئىوھە باشن. سلاويان ھەبوو. ئىنشاللا رۆژىكى رىك دەخەين تەشريفتان بىننە مالى مە و مندالەكانىش بىنن- دلپان پىخۆش دەبى، چونكە لىرە ھاونشنىيەكىيان نىيە- خۆ ئەو كاول بووھش ھەر شارنىيە!)) و چاوپىكى بەلایى پاشخانپىرا گىپرا: لايەكى دەركەكەى كراوھ و ئەويدىكەى داخراو، و تارىكىيە ژورپى دياربوو.

بەوچاوە قاوھىيە مەيلە و زەردە بىلبىلە رەش و گەورانەى و ئەو سەروچاوە چرچ و لۆچاوى و شانە بارىكەلانە و ئەوقۇھ خۆلەمىشىيە دىرەيوھە كە بۆ دواوھى داھىنابوو و خەتىكى دەناوھراستى كرىبوو و ھەريەكەى بەلایەكىدا خستبو، ھەر راست بە مەبۇنى پىر دەچوو.

شوتىيەكەى خوارد؛ تا لەوى بۆوھ چايەكەش پىنگەيى. داى چاى تىكرد. داىسى خۆى ھىنا حالى جاوى. ھەردەتگوت ئىستا نا ئىستا بەلا دادى و راست نايىتەوھ. ھەروەك بۆ خۆى لەدوايەدا گوتى

ويستويەتى كارىكى وابكا ھەرچى زووترە بپوا نەكا خودا نەخواستە مەمەد دەپاشخانپىرا كۆكە يا پىزمىنىكى بىتى و مالىوئىرانى كات.

ئەبولفەتح خان چايەكەى خواردەوھ؛ چەند جگەرىكىشى بەدوادا بە بادان- و دوايەش چايەكى دىكەى خواردەوھ. ئەوجا زۆر خۆمالىانە و بەدەنگىكى زۆر لەسەرخۆھ گوتى: ((بەلى، گوتم با ھەر نەبى سەرىكى لەو ھاو شارپانەم ھەلىنم- خۆچ زىانىكم لىناكەوى...)).

بابەگيان گوتى: ((گەورەيىتان فەرموھ...)).

ئەبولفەتح خان تاوئىكى بىر كەردنەوھ. چەند چەسپىكى جانانەى لە جگەرەكەيدا. من بى ئىختيار بەدزيەوھ سەرىكى دەركاى پاشخانپىم كرد؛ بابەگيان رەنگى سپى و زەرد ھەلگەرا، گوتى: ((چاوت لىيە جەناب رەيىس راست دەفەرموون- ئىدى تۆ مندال نىت؛ ھەستە دەى مندال بازارپىيە مەكە... گوتم ھەستە ئەو چايەى بەرە خزمەتبان!)) لەكاتىكدا كە واشى نەگوتبوو.

جەناب رەيىس كە سىگارە تەواو بووھكەى ئىوان پەنجەكانى خۆى لەبىر چووبۇوھ، ھاتەوھ سەرخۆ- وەك لەشېرن خەوئى راپەرىبى- گوتى: ((نا، وازى لى بىنە نارەحەتى مەكە... مندالە ئىدى... خوا لىتان نەستىنى)). و دواى ساتەوختىك بى ئەوھى رووى دەمى لە كەس بى بەدەنگىكى نىوھ رەسميانەوھ دىرەئەى داى: ((بەلى، گوتم لەوانەيە خراب نەبى- بەلكە باشىش بى...)) و روخسارە پرسىرازويىكەى بابەگيانىشى دىت بەدواى قسەكاندا گوتى: ((بەلى... گوتم لەوانەيە كارىگەر بىت...)) سەرىكى ئەملاولاي كرد، وەك كارىكى گرىنگ و نەپىنى و لىپىسراويانە نىشاندا: ((بەيانى ھەزەرتى ئەجەل تەشريف دىننەوھ؛ شتىكم لەلای خۆمەوھ دەبەرچاوگرتوھ، گوتم بەلكە ئى بتوأم كارىكى بۆ ھاو شارپىيەكام بە خزمەت بگەيەم...)) بۆ تاقىكردنەوھى ئەو ھەوالە دە دەموچاواندا، تاوئىك راوھستا. دياربوو دلئى بە قسەكەى خۆش بوو. لىيە زىاد كرد: ((بەھەر حال، بەيانى تەشريف دىننەوھ)) (گىنامى، بەيانى دەچىنە سەرى!)) (بەلایى مەنەوھ خراب نابى ئەگەر سكالانامەيەكى بۆ مەشەدى خانى بنوسن، و بەدەستى خۆيان بىدەنە دەست خودى جەنابى ھەزەرتى ئەجەل- ھەر راست لەسەر لىواری چۆمى بەردەمى پىشوازيكەرانىش دادەبەزن. بنوسن مندال بوو، و كارىكى مندالائەى كرووھ، نەيزانىوھ، لە بچوكان خەتا، و لە گەوران عەتا... پىم وابى بى جى نابى...)).

بابه گیان وهك رموزنه‌ی دیتین له‌جیتی خۆی مات و سه‌سام ده‌پروانی. کاتی جه‌ناب ره‌ییس شه‌و سه‌سامییه‌ی بابه‌گیانی دیت گوتی: ((به‌لّی، ئیدی...)) و شه‌وجا دا‌یدایه‌ تورکیه. به‌ تورکی له‌ بابه‌گیانی پرسى ((مندالّه‌کان تورکیه ده‌زانن؟)).

بابه‌گیان گوتی نه‌ء، ته‌نیا شه‌و و دایى ده‌یزانن. جه‌ناب ره‌ییس به‌ تورکی گوتی: ((ناخر، هه‌لا‌توه... چه‌کی شه‌فسه‌ریکیشی ده‌گه‌له‌ خۆیدا فراندوه... له‌ ناوه‌ندی ئوستاتیوه یانرا نووسیوه. شه‌لبه‌ته ده‌بخشن- شه‌م شتانه‌شیان به‌و دوا‌ییانه‌ هاو‌یشته‌ته سه‌ری، خۆ ده‌زانى ده‌لّیم چی؟... هه‌رچه‌نده‌ خوا بۆ خۆی ده‌زانى... له‌وانه‌شه شه‌وه هه‌ر شه‌ویش نه‌بووی)).

ده‌و ده‌مه‌یدا ده‌نگی خشیه‌ی پییه‌کیش له‌سه‌ربانییه‌وه هات. هه‌موو خۆمان واپیشاندا که‌ گویمان لیته‌بووه. له‌ زگ و سینگ هه‌لچوون و داچوونی بابه‌گیانییه‌وه دیاربوو که‌ تووشی شله‌ژان و نارعه‌تییه‌کی زۆره. بابه‌گیان شه‌وق ما- ره‌نگی په‌ریبوو. کاتی جه‌ناب ره‌ییس راوه‌ستا، به‌روخساریکی ته‌واو سه‌سامه‌وه- زۆر ئاساییانه‌- گوتی: ((راستیت ده‌وی؟!)) داییش هه‌روا سه‌سامی به‌روخسارییه‌وه دیاربوو- یانی ده‌گه‌ل شه‌و نیگه‌رانییه‌ی هه‌موواندا، شه‌ویش سه‌سامی خۆی ده‌رده‌پری. بابه‌گیان لی‌ی زیاد کرد: ((گالته ده‌فه‌رموون!)) و روخساری سامناکی لی‌ نیشته: ((باشه ئیستا شه‌و گیله‌ رووی ده‌ چ ده‌رکیکی کردوه؟... عه‌رزى جه‌نابتیان نه‌کردوه؟...)) شه‌بولفه‌تخ خان گوتی: ((ئیدی شه‌وه‌یان نازام...)) و بی‌ وازانه گوتی: ((ته‌گه‌ر بزانییابه ئیستا لی‌ره نه‌ده‌بووم...!)) بۆ پینه‌کردنی شه‌و هه‌له‌یه‌ی کۆکه‌یه‌کی کرد و به‌سه‌روچاویکی نیگه‌رانه‌وه رووی ده‌می ده‌ هه‌مووان کرد گوتی: ((به‌هه‌رحال، مه‌شه‌دی، مه‌شه‌دی خاتم، مندالینه... مه‌ردی خودای بن ده‌ستمان ده‌زاخی نه‌نین!)) شه‌وه‌ی به‌ فارسی گوت. بابه‌گیان هه‌ر به‌و سه‌رو رووه ترساوییه‌یه‌وه- گیژ، به‌لام به‌ پیژانیته‌وه، گوتی: ((نا، جه‌ناب ره‌ییس، شه‌و قسانه‌ چین ده‌یا نه‌فه‌رموون- زۆر دل‌نیابن! ئیوه چاکه‌یه‌کی گه‌وره‌تان به‌سه‌ر ئیمه‌ و مندالّه‌کانه‌وه هه‌یه. ئیمه‌ش هه‌نده‌ بی‌ چاو و روو و په‌رژین بی‌ لی‌تان شه‌مک نه‌ناس و بی‌ شه‌مک نین... نه‌خیر، دل‌نیابن!)).

دایى گوتی: ((خودا سایه‌تان له‌سه‌ری ئیمه‌ و مندالّه‌کان که‌م نه‌کا؛ خوا مندالّه‌کانتان پی‌ بی‌لی- بۆ خاتری ئیمام شه‌بولفه‌زل!)) بابه‌گیان گوتی نازانی سکالانامه‌که‌ی به‌کی بنوسی، چونکه‌ بۆ خۆی سه‌وادیکى وای نییه‌ و چه‌زیش نا‌کا له‌ غه‌ربایه‌تییه‌دا که‌س به‌ نه‌ینی مال و خه‌زانی بزانی.

شه‌بولفه‌تخ خان گوتی: ((کچۆله‌که‌ چۆنه‌؟)) مه‌لیحه‌ی ده‌گوت، و مه‌لیحه‌ش له‌وه و دوا بووه ((کچۆله‌)). هه‌رکاتی بمویستبایه سه‌ری بکه‌مه سه‌ری ده‌مگوت: ((کچۆلی چایه‌کی تیکه‌!)) و شه‌وه‌ی به‌لاوه له‌سه‌د جنیوان خراپه‌تربوو- به‌وچاوه زه‌رد و ره‌شانه‌یه‌وه ده‌ روخساری مه‌لیحه‌یه‌وه راما: ((نه‌وانیش هه‌ر نه‌خوینده‌وارن؟)).

بابه‌گیان گوتی: ((بۆ، تا پۆلی چواره‌می خویندوه، به‌لام هه‌نده نییه‌ بتوانی سکالانامه بنوسی... شه‌وماوه‌یه‌ش شه‌وه هه‌ر هه‌یچ که‌ کتیبی لینگ نه‌کردۆته‌وه...)) جه‌ناب ره‌ییس گوتی: ((من بۆ خۆم ده‌ینوسم، با هه‌ر ئیستا شه‌و خاتوونه‌ش پاکنوسی کاته‌وه... چونکه‌ باش نییه‌ ده‌ست و خه‌تی من ده‌و به‌سه‌ره‌اته‌یدا ده‌ دۆسییه‌یدا بیت، ده‌نا خۆ شه‌و شه‌رکه‌م نه‌ده‌خسته سه‌رشانی وی)).

دایى و بابه‌گیان تا توانیان دوعای سه‌رومالیان بۆ کرد. به‌لام کاغز و قه‌لم و مه‌ره‌که‌ب چیه‌، ده‌وماله‌یدا نه‌بوو. ناچارمنیان وه‌دوای کاغز و قه‌لم و مه‌ره‌که‌بی بۆ مالى پوره‌هه‌ نیفه‌ی نارد که‌ کوره‌که‌یان ((میرزا)) بوو. گو‌تیان بچم و دوو په‌ره‌ کاغز و مه‌ره‌که‌ب و قه‌لمه‌میکى له‌وی بی‌نم، و زوو بی‌مه‌وه، و وریایم مه‌ره‌که‌به‌که‌ نه‌رێژم و نووکی قه‌لمه‌که‌ش نه‌شکینم؛ ده‌رباره‌ی سکالانامه‌ و شه‌و جۆره‌ شتانه‌ش هه‌رله‌لای هه‌یچ که‌سینک باس نه‌که‌م؛ هه‌ر بلیم نامه‌ی بۆلای خۆمان ده‌نووسین.

به‌پاکردن چووم، و هاتمه‌وه. زه‌ینه‌ل پاسه‌وان هه‌روه‌تر هاتبوو. هه‌رکه‌ منی دیت دوورکه‌وته‌وه... هاتمه‌وه. جه‌ناب ره‌ییس سکالانامه‌ی نووسی: ((بۆ خاکی به‌ریپی جه‌نابی چه‌زهره‌تی شه‌جەلی پایه به‌رز شه‌میر له‌شکری ریزدار و شکۆداری خۆراوا، خوا پایه‌یان و شان و شه‌وکه‌تیان زیاترکا)). شه‌و ناو و نیشانه‌م تائیس‌تاش وه‌ک دوتینی له‌ بیرماوه. دوابی ده‌ دووسی دێراندا ((زه‌عیفه)) سیانی دایى- بوو که‌ عه‌رزى خاکی په‌رۆزی به‌ریبانی ده‌گه‌یاند که‌ شه‌وه عومریکه‌ له‌ داب‌ران و دوورییه‌ جگه‌ر گۆشه‌که‌ی محمه‌د عه‌لی ره‌زایی فرمیسی خوین ده‌رپێژی و بی‌جگه‌ له‌ زاتی په‌رۆزی شاهانه و جه‌نابی چه‌زهره‌تی شه‌جەلی پایه به‌رز شه‌میر له‌شکری شکۆدار به‌ولاوه جیه‌کی دیکه‌ی نییه‌ هانای بۆ به‌ری داواکارییه‌کی خاکه‌رایانه‌ی بی‌ ده‌سه‌لاتانه ده‌خوازی که‌ مه‌رحمه‌ت به‌فه‌رموون به‌چاوی لی‌بودن و به‌خشینه‌وه چاوپۆشی له‌ ((جگه‌رگۆشه‌)) که‌ی به‌فه‌رموون که‌ زۆر به‌داخه‌وه کاریکى نه‌زانانه و مندالانه‌ی شه‌نجامداوه و به‌و نه‌زانییه‌ی ژبانی بنه‌ماله‌یه‌کی شیواندوه و تیک و پیکی داوه و دایکیکى زه‌عیفه‌ی توشی ده‌رد و غه‌م و که‌سه‌ران کردوه. تا شه‌و ((زه‌عیفه)) یه‌ هه‌یه و

عومری ماوه دسته و نزا روو له خوا بۆتان بپارێتسه و خوا زاتی پیرۆزی شه هیریاری و جه نابی هه زه رتهی ته جه لی شكوډار ده بن بآلی خۆی گری.

جه ناب ره بیس سكالانامه كهی خوینده وه - تابلیتی چاك بوو. هه موومان له هه موو زانست و زانینه، مات و سه رسام و شهوق مابین و شهومان ده نیو سه رنجه كانی خۆمانه وه لولدا - به تاییه تی وشه ی ((زه عیفه)) ، ((ده ردی جودایی))، سینییه کی نخون کرده وه و چوار مه شقی له به رده می سینییه كه دا پان بۆوه و به هه ر شیوه یه كه بوو به خه تیگی شه ش ته قه ل و مانگه شه وی سكالانامه كه ی له نوی نوسییه وه. پیده چوو جه ناب ره بیس ده ستنوسه كه ی خۆی ده سو یه هایشتی - و ئاره زووی روینی کرد؛ چونكه هه ر بۆیه ده یگوت هه ست ده كا مه شه دی خانم ته ندروستی باش نه بیته. ده ده می روینیدا، تیه له چاویکی له جیتی پیلانو دانانیوه پرا گرتوه ژووری پاشخانی - هه ر كه چاوی كه وته سه ر شه وی سه ری بابه گیانی بی تیختیار شو بۆوه و لیوه كانی تیک هه لقرچاندن - ئامۆژگاری کرد كه به یانی سكالانامه كه ده با، با هه ر به وه ده سته ی ژیرچه نه ی عه بایه كه ی پینگرتوه سكالانامه كه به به رسینگی خۆیه وه بگری تا له دووره وه دیار بیته، و شه و جا بچیت بیداته ده ست جه نابی هه زه رته ی شه جله. ژوری پۆزش له وه ی هی نایه وه كه به بو ناوه خته هه راسانی کردین، و بابه گیان له وه لآمدا ژوری سوپاسی شه وه کرد كه لوتفیان فه رموو و به نده نه وازی کردون. چرایه كه هه ر زوو ره پیتش خرابوو؛ مه لیحه له وسه ری دالانیوه له سه ر پلیكانه كان چاوه ری بوو. بابه گیان جه ناب ره بیسی تا سه ری كو لانی به ری نكرد. دابی یه كجار دلخۆش بوو. پیم و ابی ده دلی خۆیدا وای دانابوو كه هه ر شه وه نده به سه شه هریار یا جه نابی هه زه رته ی شه جله - بزانی به ندی ده كه ی كاریکی نه زانانه ی لیقه و ماوه و ((زه عیفه)) كه شه و روژ فه رمیسی جودایی ده ریژی و پیی وایه تاییته هه ر دو عایانیان بۆ ده كا. شه وه می گومان له وه دا نامینی چونكه بۆ خۆشیان ساوكن و جه رگیان هه یه، بی دوا كه وتن، كه مه تر خه مییه ((جگه رگۆشایه تییه)) به چاوی به خشین چا و لیده پۆشن و شه وه به دوعا گۆیه كان ده سپرنه وه.

تا بابه گیان نه گه رایه وه كا كه نه هاته وه ژووری ناومالی؛ كاتیكیش كه هاته وه ژور شه لاه ژابوو. به بابه گیانی گوت: ((چه ندم هه ز ده کرد ئیوه لی ره نه بان تا نه زانیه كم پيشاندا بایه تا ماوه له بیری نه چیته وه... په حا! من داوای لی بردن بكم! شه دی شه وه كه سیک نییه له و بی شه ره فانه بپرسی كه من گونا هم چ بووه...؟

بابه گیان گوتی: ((هه رچۆنیکی بی، یه کیکی ئاوا ده نیواندا هه رچا كه. به قسه ی پيشینان بز نه كه ره ی جوانتره. دیسانه وه ش هه زار ره حه مت له بابی كه ده وه ته نگه ده یه یدا هاتوه و شه و رینیامیه ی کرده وه... هه رچه نده پیم و ابی بۆ قسه و باس و خوا سانیس هاتبوو... شه گه رچی به دلی خۆی، هه ر له رووی خۆیه تی و هاوشاریه تییه وه نه كرا سه ریکی له پاشخانی خوار کاته وه. به لآم سه رنجه كانی شه وه یان پيشانده دا كه بی مه به ست نه هاتوه... سه ره رای شه وه ی كه ده نگی خشیه ی پییه كم له سه ربانییه وه بیست...)) هه موو هه ر بیستمان، و كا كه گوتی كه له پاشخانیوه ژور به ئاشكرا ده بیسترا. بابه گیان له درێژه ی قسه كانیدا گوتی: ((به هه ر حال، به لایه ك بوو هاتبوو به لآم سوپاس بۆ خوا وه خیر گه را)).

كا كه سكالانامه ی به لاوه په سه ند نه بوو، ده حالی نكیشدا كه هه موو هیوا و ئاوات و ئومیدی دایی به وه وه به ندبوو. بابه گیان ده گه ل رای كا كه یدا بوو، به لآم هه ر گوتیشی: ((تیستا شه وه خۆ زیانیکی نییه - سكالانامه كه بۆ شوینه و نییه هه ره ری خراب نییه. ئیمه ش به ده م شه وه كاری خۆمان هه رده كه یین. كورتییه كه ی شه وه یان یان چ رییه كه له مه یان ناگری. خۆ شه گه ر پیاوه بیشیه وی كاریکی بكا خۆ هه ر سه به نی راست نایكا - ئیمه كاری خۆمان هه ر ده كه یین - خۆ شه گه ر موعجیزه یه كیش له و ئیمامزاده بی غیره ته شه وه روویدا شه و شه وه می ده توانین نامه یه ك بنیرین؛ به لآم شه و دلی ئاوی نه ده خواره وه... با وایدانیین شه و به سه ره اته ((تیدی)) هه ره كو خۆیه تی و هیچی... لی شین ناییته وه. به هه ر حال، ئیمه ته داره کی روینی ریكده خه یین، تابزانی دوایه ش خوا چ ده كا. ده حالی كدا كه دابی پییابوو و سووریش بوو له سه ر شه وه ی كه كا كه هه ر لی ره وه مینی تا وه لامی هه زه رته ی شه جله دیته وه، بابه گیان گوتی: ((به لیتی شه وه هه زه رته ی شه جله دانیشتوه و چاوه ری سكالانامه ی خانمییه، تایینی چۆناو چۆنی فه رمیسی جوداییه جگه ر گۆشه كه ی هه لپشتوو - ئم!)) و پیشیشی ده خواردنه وه و ددانی ده چه ره وه ده بردن، كا كه به روویه کی سوور هه لگه راوه وه و چاویکی خه یالاوییه وه زه رده خه نه ی ده ناردن و ناویزی ده کرد. به وه ی ناره حه مت بوو كه ده ی دیت له سه ر وی نیوانی دابی و بابه گیانی تیکده چیت و ناخۆش ده بیته، و خیراخیرا به هه ر بیانوییه كه وه بایه ماچی ده کردن. پيش چونه وه نیو پاشخانی چه ند جاریكانی هه ردووك ماچکردن.

*

*

*

دەنگى زىكە و هات و هاوار و پەر و بال لىكدانى مريشكى دە حەسارى گەرا، و سىبەرىك بە ھەشتاوى بەسەر پەنجەرەيدا تىپەرى. من و مەلىحە گورجىكى رامانكرده حەسارى- بەلام بىسود. مريشكە بى نەوايەكە پەرىشان حال بو، و بەسەر و پۆتەلاگىكى قرژ و چاوه سوورەكانىيەو سىنگى رەپىش كردبوو و بالەكانى نەختىك شوڤر كردبوونەو، زۆر بەنىگەرانييەو بەرەو جووخلە ساغەكانىيەو كە پەنايان بردبوو پەنا ناودەستىو چو- ھەلۆ، سەرەنجام بى گويدانە ھاتنەو و هات و بات و بەپەرەوچوون و بەخىرەينانەو ھى حەزرتى ئەجەل، يا بى گويدانە ھىچ خو و خدە و دەستوور و ئادابى گەورە پىساوان، جووخلەكەى فراندبوو و بۆى دەرچو بو! دەستوورى رۆژ، بەقسەى مەرى ئەم سەردەمە، ھەرتىك پەراندى كار و نىوەكاران بو. داىي بەدواى پەيسەرى ئەنجامدانى نەخشەكەى خۇيدا چووه مالى پوورە فاتمى و سەر و بنى كارەكانى دىكەشى ئەوھبوو كە دەبوو سكالانامەكە بدا. منىش ھەر لە بەيانى زووهو رامگەياندبوو كە دەچمە سەيرى. خۆشەختانە لە جووخلە فراندنەكەيدا داىي لە مال نەبوو. برپاروابو مەلىحە لە مالى بى. ئەلبەتە كە ھەمىشەش ھەر لە مالى بو، بەلام ئەجەرە ھەر بەراستى دەبوايە لە مالى بى، بەتايىبەتى دە سەروىندى ھات و بات و ھاتنەو ھى جەناياندا ھاتوچۆ بە بەردەركى مەدا كە سەرەرى بو، زۆر لە رۆژانى پىشوو تر زياتر بو. برپار بو ((لەمال بى))، دەركى باش داخات و تاھاتنەو ھى داىي دەركى لە ھىچ كەسىكى نەكاتەو، و كاكەش ھەر لە پاشخانيدا بىت و نەيەتە دەرى. كاكە گوتبووى ھەرەكو دوتى ئىسراحت دەكات؛ پىشى گوترا بوو كە ھەر دەبى ئىسراحتى بكا چونكە پەنا بەخوا رىيەكى دوور و درىزى لەبەرە، تا زياتر ئىسراحتى بكا چاكتەرە. ئەلبەتە ئەگەر وەرەزىش بو- دەتوانى، زۆر بە وريايىيەو، ھەر لە پەنجەرەپرا سەيركات و ئەگەر وىستىشى با رى و رەسى پىشوازييەكەش

بىنى، بەلام وا چاكتەرە سەرى لە پەنجەرەپرا نەھىنىتە دەرى و خۆى ئاشكرا نەكا، چونكە مالىكە لەژىر چاوه دىرى داىي. پىشوازي ھاتنەو ھى حەزرتى ئەجەل- حەزرتى ئەجەلەكانى دىش- ھىندەى نەخايدان و ھىندەش پىپىچ و خەم نەبوو- بەقسەى لىكۆلەرەوان ھىشتا چ پىشكەوتن و پىنگەيشتىكى وا لە مەيدانىدا وەدەر نەكەوتبوو و نەگەيشتبوو تا بە دەستووردى و لەوختدا ھەوال و باس بگەنە جىي خۇيان. ھەرەك جارن، حەزرتى ئەجەل پىش نىوەرۆيە دەگەيشتنەو جىي، چونكە گوايە دواى نىوەرۆيان ئەو رىيە مەترسىدارە: ترسى توشبوونى ياخاينان دەكرد. ھەريۆيەش رۆژى ھاتنىيان لەپىشدا ئاشكرا نەدەكرد. ئەجەرەش ئىمە بە رىكەوت ئەوھمان زانىبوو.

ئەلبەتە ئەو قسانەى سەرەو ھەموو ((پروپاگەندە)) بوون؛ شتىك بوون ناھەزان بلاويان دەكردەو. دەنا ئەو ديارە كە حەزرتى ئەجەل ترسى لە ھىچ كەس و لە ھىچ شتىك نىيە، بە ((كردەو))ش كەس نەيدىبوو بۆيە گومان لەوھدا نەبوو كە ترس ھەر بە خەيلا نىشدا نەدەھات. كى رىي دەكەوت ھىندەى لى بچتەپىشى ھەر روخسارىشى بىنى، جا چ جاى ئەو ھىندەى لى نزيك بىتەو بىتە ماىيە مەترسى- خوا نەكا! ئەو كفرىكى گەورە بو.

كاتى ھاتنى، دوو كاتمىرى مابو بۆ نىوەرۆيە، بەپىچەوانەى جارنەو تەنيا كەنناسى شارى كە ئەو پىش ھەر لەبەر خودى جەناب رەببىسى بو، بلووژىك و شەرۆلىكى زەرد، بى سۆرانى و كاسكىتەك لەسەر، دەحالىكدا كە سەتلەكەى وەك شتىكى گروپيان بالىك دوور لە خۆى بەدەستەو بو، لە كۆلانىپرا پەيدا بو، بانگى لادىيەكى كوردى دەكرد، سەتلەكەى دەدايە دەستى و ((فەرمانى پىويستى)) بۆ دەردەكرد و بۆ خۆشى دەستى دە كەلەكى دەناو لە دوورەو رادەوستاو چاوه دىرى كارەكانى دەكرد. تەننەت جارى واشبوو كابرى وەبەر شەقان دەدا، كە بۆ سەتلەكەى بە تەواى پرنەكردوو يا ئاوەكەى بە نالەبارى بەرپى ئوتومبىلەكەى حەزرتى ئەجەلدا كروو! چونكە رىي قىرتاو ھەرنەبوو. من ئەو سەردەمە زۆر مندال بووم و بىنگومان ماناى بىدادىم بەچاكى نەدەزانى. بەلام شتىك ھەبوو، ئەو پىش ئەوھبوو كە ھەردە و سەروەندە كورتەيدا ھىندىك رووداوى خىزانىمان بۆ ھاتنە پىشى، دەگەل ئەو ترس و لەرز و دلەراوكى و رى پىوانە و ھەست بە سەرشۆرى و نالەبارى كردنە، رىيەكى دوور و درىژم لە قەلەمپەرى ھەست بە نازار و ئەشكەنجە و ناخوشىيان برى. پىشتر بە بىانووى عەجەم بوونىمەو، نازارى

بیدادیم له نیتو مندا لاند ا ههست پیکردبوو. له بیرمه، هه که مندا لیککی له ته مهنی خو مدا له کولانی به تنیا وه گیری دینام فیتیه کی لیده دا و له چاو تروکانیکیدا ره وه مندا لیکم وه سه ره ده گه پرا و خړ ده بو نه وه و گالته یان پینده کردم، له ج و لیویان لی باد ده دام و زاریان لی خوار ده کردمه وه، و ورده ورده لیم ده هاتنه پیتی، تا خو یان هه لده دامی و گو ییان راده کی شام و هه ل ده هاتنه وه؛ جاری وا هه بوو به رده بارانی شیان ده کردم. ده مه ویست خو قوتار کهم و هه لیم، به لام له لایه کییه وه غیره تم قبولی نه ده کرد و له لایه کی دیشه وه که بمویستبایه هه لیم دنا وه خو یان ده گرتمه وه و ری هی لاتیتم نه ده ما — تا سه ره نجام دهستم ده کرد به گریانی. روژیکیان کوری کاک سلیمانی که تازه له خو یندنی پرا هاتبو وه و کتیبکی زله ی ته ستوری ده بن هه نگلیدا بوو که هه موو که سیک خو زگهی پی ده خواست فریام کهوت: هات و له مندا له کان قه لس بوو. له وه ده میه وه بوینه ناشنا: یانی هه راکتیککی گه بیانیایه یه کتری من بی نیختیار به دوو چاوی پر له شادی و رو خساریکی پر له متمانه وه به ره ولایه وه ده چووم و ته ویش ده ستیککی به سه ریدا دینام و به فارسی ده گه لندا ده دا: وه که ته وه ی که که ی ده چه قوتابخانه، چه ند خوشک و برام هه ن، کامیام زیاتر خو شده وی، شار خو شه یانه نا، و تاوا له م جو ره قسانه ...

جاری وابوو، ههستم ده کرد که ته وهش هه ر بیدادیه که کوردیککی لادیسی ده لینگ هه لکراو دینن و نا چاری ده که ن سه رجاده ی نا ورشین کات یان دایه ره ی پو لیس خانه یان پی ده مالی و پییان خاوین ده کرده وه، و خو ته گه ر نا ره زاییه کیشی پیتشان دابایه یا بیگوتبایه ئیشی هه یه و ده بی زوو بگه رپتته وه گوندی و به کاره کانی رابگات، ته وه باریان کوته ک ده کرد. راسته هی شتا نه مه ده زانی بیدادی ده دنیایه دا به هی ز و توانایه و ئاریشه که زور له وه قسانه گه وره تر و به ولاره تره، یا بیگومان ده وه ته مهنه ییدا نه بووم یا ته وه کارداره نه بووم که بچم و هاویه شیییه ده بیدادییه دا بکه م یا نه که م؛ به لام ده زمانی که به کوردیککی بیچاره پیکه نین که مراد سپوری پاسه وان لیده دا ته وهش هه ر هاویه شی کردنی بیدادییه یه. ههستی ته وه م ده کرد. ته نانه ت هه ر به دیتیشی غه مبار ده بووم و خه فتم ده خوارد به لام به داخه وه زور جارارن ده گه ل هه موو مندا لندا ده و پیکه نینانه دا هاویه شیم ده کرد — هه روه ک ئیستای ته واوی خه لکی. ته گه ر پیتشه که نیبام به لانی که مه وه ههستی په سه ندیییه زور لیکردنی مرادیم به لاوه زیاتر په سه ند بوو تا ده گاته ته لادییه بیته وایه. ته لبه ته ته وهش هه بوو: ته وه دور و زه مانانه نه که هه ر من به لکه هه چ که سیک له خه لکی نه ییده زانی که ولات و کیشوهریان هه یه و ده بی یاسایه ک

بیان پاریزی... دوا ییش که زانیان تینه گه یشتن چو ن. چونکه خو ته وان یاسا کانیان دانه نابوو و نه شیان نویسوونه وه. کاتیکیش که گوا یه تیکه یشتوون، له جیاتی یاسا وشه یه کی دییان ده بیژت، ته ویش ته وه ده میان به سه ر زمانی داده هات که قسه ی فلان ره ییس یا فلا ته فه رمان به ر یان گیرابا وه و وشه ی یاسایان به زمانیدا هاتبایه.

دنا خو بو خو یان کاریان به سه ر یاسا و به کاره ینانیه وه هه ر نه بوو. له بیرمه روژیکی مراد سپور کرده لادییه کی ده لینگ هه لکراوی وه به ر کوتانی دابوو، پیاره ی بیچاره نا ره زایی ده رده بری و ده یگوت به چ یاسایه کی لیده دا... و مراد هه مدیس به یاسای خو ی وه ریده گه راپیه وه به لیدانی، و ئیمه ش به و یاسا گوتنه ی کابرای پیده که نین — ته مه ش ته وکاته بوو که تازه چووبوومه قوتابخانی!

به هه ر حال، ری ره ی ئوتومبیلی هه زره تی ته جه لیان نا ورشین ده کرد و کاتومر پیکیشی مابوو بو هاتنی، پاسه وان بی ره و به وییاند ا راده کرد و ده چوون حاجی و دوکاندار و پیانو ماقول و سه رۆک دایه ره کانیان ئاگادار ده کرده وه که ته وه خه ریکه ته شریف دینن، بچه قه راغ چومی، و چاوه رپین. شیخ و ئیمامی مزگه وتیشیان هه ر ئاگادار کردنه وه. بو پیتشوازییه چ سنووریک نه بوو: هه موو که سیک ده توانی بچی — تا زور تر بی چاکره. مندا لان بی ده ستوور و بانگه یشتن ده چوون، چونکه ته وه سهیره گو ران و خو شیییه کی گه وره بوو، ته نیا که سانیکی که له وه پیتشوازییه دا به خشرای نه هاتنی بوون ژنان بوون، مه گه ر دایکیک یا خوشکیکی بیته وا که کوره که ی یا براو می رده که یان گیرابی یا نان په یدا که ری مالییان بو سه ربازییه بر دین یا بیانه بن، که ده هاتن و گوا یه سکالانامه ی ده دن — هه روه ک ته ورزی دایسی. دنا ژنانی دی ته نانه ت له مالییش نه ده هاتنه ده ری. خو ته گه ر هاتباناشنه ده ری و له به ر ده رکی را وه ستابانایه ته وه پاسه وانان نه یانده هیشتن، نه ک خودا نه خواسته خوا گیریک ده جلی ژنانه دا یا ژنیک ده جلوبه رگی خویدا هه زره تی ته جه ل به چاوه زاری بنگیوی. ته لبه ته وایان نه ده گوت؛ ته وه یان وه پال چاو و دلپاکییه هه زره تی ته جه لییه وه ده دا. ماله کانی ته ولولای ری ره ی هه زره تی ته جه ل زور پیش ته شریف هیسانی، راست وه کو خه لکه که، ملکه چ و سه ریان به ردا بو وه؛ چاوی زوریه یان نووقابوو، و هه روه ک خه لکه که، به رام به ر هه زره تی ته جه ل شه وق و تروسکه ی خو شه ویستییه ده چاوی هه چ یه که له واندا نه بوو.

پيشوازي ده گهڻ سادھي و ساڪاري خوڻيدا هيٺديڪي ناريڪي هر هه بوو، كه گرنگرتينيان شيوهي راوهستاني پيشوازيڪهران بوو- ياني ريڪويڪي و ريزبهندي راوهستاني، كه كي له سهرووي ڪيوه بووهستي، تا ٿاوت ده اديهوه، هر له چاوتروڪانيڪدا، ده گهيشتيهوه تهوسهري ريزي، ريزه كه هميشه ناريڪ و خوار و خيچ بوو، وه ماري ڪوژراو، چونكه هر يه ڪيڪ لهولاهه دههات و بهنرمه ڪوڪيهڪ و يارمته تي ٿانيشڪي و گوتني ((بي زهههت)) ڪيهوه دهناو ريزه ڪهيدا جييه ڪي بوخزي ده ڪردهوه و هممووي به سهريه ڪدا ده ادهوه! له پيشدا پاسه وانينڪ هاتبوو و هر راست وهڪ وهستاي ديواوي كه نه خشه و خهتي ژوراني پريزي خه تيڪي راستي به گهچي رشتبوو كهوا چاوهرون ده ڪرا سنوريڪ بي ڪس نه يبه زيني و بهولاهه نهراو له خهتي لانهدا. بهلام همموو هم پيشدهستيانه چ سوود و ڪاريگهريه ڪيان نه بوو. ده برارهي شيخ و نيماميش تاريشه كه زور لهوهي توندوتيزتر بوو. له سهريچي راوهستاني بهردهوام له نيوان هم دوواندها تهوه ههراو ناڪوڪي بوو، و همموو جاريڪ دواي ته شريف بردني هه زهتي ته جهل يا هر خاوهن مه قاميڪي دي داويني تهو ناڪوڪيه زياتر هه لده ڪشا، له بهر تهوهي له وانهبوو هه زهتي ته جهل يا هر ته جهليڪي دي كه ته شريفيان دينا له وانهبوو ئي چند قسيڪان ده گهڻ نيمامي بڪات و به شيخي رانهگا، يا به پيچه وانهوه، تهوده مي تهوه گه په ڪي به رهوه شانازي به سهر گه ره ڪي سه رهوه ده ڪرد و فيز و تيفادهي له سهر ليدهدا و مه ته له ڪي داويشتي، چونكه نيمام و شيخ، شاريان ڪردبووه دوو گه رهڪ، تهوهش له بهروهي كه مائي نيمامي له گه ره ڪي بهروهه و ماله شيخي له گه ره ڪي سهروه بوو. هر هيٺده بهس بوو مائيڪي گه ره ڪي سهروهه بگوازيتهوهه گه ره ڪي بهروهه - كه زور ڪه مي روودهدا- تا شيخييهڪ، بيته نيمامي و نيمامييهڪ بيته شيخي... بهلي، سه رهه نجام دواي هم همموو ههراو ناڪوڪيهانه كه ماوهيهڪ دل و ميتشڪ و هزي خه لڪي شاره ڪهي به خووه سهرقال ڪرد، و ابوو - برياردرا- كه نيمام له سهر و هه موانهوه راوهستي، و شيخي له خواره ويهوه، و ڪاتي پايه دار ته شريف دينن تهوه له ويبي- ياني نيمام- تا ريزي دهوله ته نندان و شادوستيهه ((زاناين)) و گيان فيداياني پياوماقول و سهرائي خه لڪي ناسراو بهعهري دهوله بگهيه ني و دهوله دلنيا ڪاتهوهه كه خه لڪ و ناچه كه همموو له بهر روشنايهه ٿاموژگارويهه ڪاني ذاتي پيروزي شهرياري و فهريمانده و فهريمانه واياني پايه بهرز ده تهواوي خير و خوشي و ٿاسايشدا زيان به سهر ده بن و له پارانهوه و نزا بو ذاتي پيروزي و سهروڪه به ريزه ڪان بهولاهه بير له هيچ ناهه نهوه و سهرقالي هيچي

ديڪه نين. دياره شيخي شهوه داره بيهه له روز ڪانه نييه كه بهو بايانه بلهري، خوا هه ٿانگري ههريگيز مهيداني بو ناحهزي خزي به جي نه هيشتهوه. تهويش بي درهنگ بهدواي قساندا دي، پشڪي به ندياهتي و پارانهوه و نزاوي خوي، و لهباتي همموو ((زاناين)) و چين و توپزي سهرائي خه لڪ و ناچه كه ده سه به ته دي لسوزي و سهر سفره دي چاوهروانيه ده ڪات و چه ندرسته يه ڪي عهريه خهست و خول يا تيڪه له به عهريه و فارسيه ڪي وشڪ و برينگ به شيوه زمانيڪي رهواني ڪوردي بهري ده ڪات هر ده گه له وهيدا بهياني ٿوميدوه واريه ده ڪات ڪه ذاتي پيروزي هومايوني و دهوله تي شهرياري ههروه ڪاري جارانه له چاوديري خه لڪ و ڪومه لگادا دريغي نه فهريمون. با ته وهندهش بلين كه مه بهست لهو ڪومه لگايه، يه ڪه و دهردو شه خسي تهوبوو و نينجا ته گهر ((دهولهت داواي دهست نيشان ڪردني فهريموو، تهوا تهوده مي نيمام و خه لڪاني ديڪه ن. جاري واشبوو تهوه هه لانه هه لانه ده ڪهوتن و نيمام هر هيٺده پي راده گه يي كه عهريانڪا كه خوي نيمامه و تهوهي ته نيشتيهوه شيخه، تهوهي ديش... وهڪ تهو خاني به ختياريه ڪه به قسه يه ڪيڪ له ٿانسانيان له يه ڪيڪ له سه فهريه ڪاني شادا بو باشوور، دهستي خه سهريه- ڪوري- ده گري و له پيشهوهي پيشوازيڪه راندا رادهوهستي و ڪه شا ده گاته جي دواي نيكلامي گوتبووي: ((به ننه (به نده) ته رشده، به ننه زاده، خه سهوه)) و به دهست ٿامازي ڪردبوو - ڪه ياني خه سهوه ناچه يه و تهوه دوو نه فهريه و تهواني ديشي بينگومان همموو به ڪيري!...

زوريه جاران له ڪاتي پيشوازيه هه زهتي ته جهلدا تهو پيشهاتانه روياندهدا: جاري وادهبوو كه هه زهتي ته جهل ماندو بوون، يا ڪاتيان نه بوو يا سياسي تايه تي ناچه ڪاني دهولهت پيوستي نه ده ڪرد روي خوشيان پيشان بدن. تهوده هم به هيٺدي ده پايهوهه ڪه بگوتري ((به ننه نيمام، ته نيشتي به ننه شيخ... تهواني ديش... پياو ماقولاني شار!)).

بهلام به شيوهيه ڪي گشتي و ابوو كه له پيشدا گوتم، ده و ڪات و شوينانهدا هه زهتي ته جهل له ٿوتومبيلي دههاتنه خواوي و ده گهڻ ٿاماده بوواندا تهوقه يان ده ڪرد، و تانيوهي ريزه ڪه ده چوون. هر ڪه له نيمام و شيخ رت ده بوون همموو ريزه ڪه، پيڪهوه و جاري و ابوو ڪومه لڪ له وديوي ريزه ڪهوه، ههردو دهستيان دريژ ده ڪرده پيشي تا تهوقه ي ده گه لدا بڪه ن. بهلام زور جاران هر ڪه له سهروڪ و نيمام و شيخي رت ده بوون پيش تهوهي بگه نه ((خه لڪه ڪه)) هر له

ناوهرپراستی ریزیوهرپا دهگهپرانهوه و سواردههوبونهوه، و درپیشتن- و خهلهکهکهیان دهتهپوتوز و لوتف و مهرمهته تی تۆزاییه دهولهتیدبا بهجی دههیشت و هر که دهگهیشتنهوه مائی جهناب سهرههنگی نهوه یهکهو دهردوو موچهی سالانهی دیاریکراوی نیمام و شیخیان (که بیست تمه و دوزاده تمه بو) دهنارد- نهوه نهگه پیتش وهخت نهیان ناردبايه. دواي تپهپرین و رۆیشتیان نهوجا بگره و بهرده دهستی پیده کرد که بهلی، نهو ناوای دهگهله نه میری لهشکریدا تۆقه کردوه و نهو ناوا، و قور بهسهر نهو کهسهش که نه میری لهشکری دهستی لی کیشاوهتهوه و لهبهردهمیوه تۆقهی دهگهله نکردهوه و بهلای ریزه که دا تپهپریوه! ئیدی نهوه نهو قوربهسهره دهبووه مهخسهره: ماوهیهک گیتو ویز دهبوو: ((ها، که گه ییه بهردهمی میرزا سهعیدی لهپر وهک بلئی وشک بو! نهو پیاوه بی نهوایه ههردوو دهستی رهپیش کردبو، بهلام تۆ بلئی ههر ناوری شی لیدایهوه - حاشا!)) نهو قسانهیان بهدهنگیکی دلسۆزانهوه دهگوتن و زهردهیه کی تانه و تهشهرانهشیان ناواخن دهکردی. تا چند رۆژیکان ئیدی نهوه باس ههرباسی قهد و بالا و قهلاقت و زهردهخنه و ئوتومبیلی حهزرتی نهجهل بوو.

ری و شوینی پیشوازییه لهوبهری چۆمییهوه بهرپوه دهچوو، که بهلانی ههره زۆرهوه شهست مهتر له مائی مه بهولاهترهوه نهبوو. خهلهکی بهسهر پرده چهپه ره کهیدا دههاتن و دهریزییدا رادهوهستان.

ریکویچی ((ریز))هکه بهمل سهرۆکی پۆلیسهوه بوو. پهخشداریش دهچوو له تهکیهوه رادهوهستا و جارجاره تیوه ریخیکی تیوه ردینا که گوايه نهویش دهکارانهدا نهخشی خۆی ههیه.

نهلهته که پاسهوانه کانیش بیکارهیهک نهبون: بهردهوام دهگهله مندالاندا ههرايان بوو. نیمهه مندال بهخشکهیی خۆمان دهگه یانده نهو سهره و سهری ریزی و ریزه کهمان وهک کهوانهیی خوار لیده کرد. تا لهپر پاسهوانه کان نیمهه یان وهبیردههاتهوه و هیرشیان دینا و دادههاتنهوه بهردان ههلهگرهوه و بیانهاوین- و نیمه ههلههاتین، تا دیسانهوه بهخشکهیی بیینهوه جیهه کهی خۆمان و نهو گه مه و گالته بازییه تا هاتنی ئوتومبیلی حهزرتی نهجهلی ههر بهردهوام بوو، و نیمه نیمچه نازادییه کمان دهستگیردهبوو... ههرچهنده له سنوریشمان تی نهدهپهپرانده. ئوتومبیله کان هه میسه دووان بوون: یه کیکیان ئوتومبیلی خودی حهزرتی نهجهل بوو، که دهتگوت بهلیفکه و سابوونی شوژاوه و تازه له همامی هاتۆته دهی، وهک ناوینهیی

دهبریسکایهوه- پیش نهوهی بگاته جی و بیته نیو شاری، لهرییه له نزیك چایخانه کهی رهسه قهلاتی دهیان شوش- و بهدواشیدا ئوتومبیلیکی زهیتونی به ههوت ههشت سهرباز و گروبانیکهوه که پاریزهر و پاسهوانیه حهزرتی نهجهلیان پیک دیناوه دهگهپرانهویدا نهو کهسانهشی تیدابوون که نهسپی چاک، یا شتیکی بهزاران خۆشیان ههبوو، که تا نهوکاتی پیشکهشیان نهکردبوو و سیاسهتی ناوچه کهش وای دهخواست که ههبوونی نهمانه دهبیته هۆی تیکچوونی ئاسایشی ناوچه که، تا ورده ورده لییان دهکۆلنهوه و گومانیان لهسهر نامینی. رییه که له قهراغی چۆمییهوه دهستی پیده کرد و بهدهشتیدا، تا داوینی چیاي دهپۆیی و دهگهیشته باغی میرزا رهشیدی، که هه مووی رهزی میوه تری بوو. ههر که دهگهیشته باغی پیچی دهکردهوه و له چاوان وندهبوو. شیوهی هاتنی ئوتومبیله کان ریکخراو و دیاربوو: ئوتومبیلی پاریزگارییه له پیشهوه، و ئوتومبیلی حهزرتی نهجهل بهدووری سهد مهتر له دواوه. کاتی هاتنی، ئوتومبیلی پاریزگارییه ههر که له باغی میرزا رهشیدی تیدهپهری رادهوهستا و ئوتومبیلی حهزرتی نهجهلی وهپیش دهکوت، نهوجا ئوتومبیلی پاریزگارییه بهدووری سهد مهتریک لهپشتهوهپا دههات. کاتی ئوتومبیلی حهزرتی نهجهلی دهگه ییه بهردهمی ریزی پیشوازییکه ران ئوتومبیلی پاریزگارییه له دووری سهد مهتری شوینی دیاریکراوی خۆی، رادهوهستا، بۆ نهوهی نهو تهپو تۆزه ی بهدواوهیدا دیت پیشوازییکه ران و جهنابی حهزرتی نهجهلی نارهحمت نهکات. که لهراستیشدا وهک بلئی نهو گهرد و خۆل و تهپوتۆزهش تۆتیای چای پیشوازییکه ران بی وابوو.

سهعاتیکی مابوو بۆ نیوهپۆیه که گهرد و خۆل و تهپوتۆزی خوار باغی میرزا رهشیدی مژدهی هاتنی حهزرتی نهجهلی راگه یانده. ئوتومبیلی پاریزگارییه (نیسکۆرت)هات و لهسوچیکی خوار باغی میرزا رهشیدییهوه راههستا، و ئوتومبیلی حهزرتی پۆلیسان گۆرا؛ سپی بوو، شین و مۆر ههلهگهرا، زهردبوو و روممهتهکانی تیک قوپانهوه. ههروا بهسهر ناماژهی پاسهوانیک و پیهکانی خۆی کرد و ههناسیکی قوولی ههلهکیشا؛ پاسهوان رایکرد و بهدهستهسپرکی چهکهکانی جهناب رهییسی سپینهوه. جهناب رهییس خۆی راستکردهوه، توند و تۆلی قایشی پشتی به تاقیکردهوه و دهستیکی پیدا هیئا، و گوتی: ((برایان، ههریه که لهجی خۆی!...)).

ئەوجا دەستى برد و شاۋرەكەى راكىشا. شاۋر لىدانەكەى دەگەل ھەزرتى ئەجەل بو. ھەرچى چاۋ ھەبوون دە ئوتومبىلەكەى ھەزرتى ئەجەلەۋە رامابوون و ئوتومبىلەكەى ھەزرتى ئەجەللى دە بىلبىلەى ھەمور چاۋەكاندا بو. يەك دوو نەفەر كە بەھەشتاۋى بەسەر پردە چەپەرەكەدا تىپەرپىن، بەراكە راکە لەرىزەكە نزيك دەبوونەۋە؛ بىدەنگىيەكى مەرگ ناسا ئەۋ ناۋەى داگرت، و سەرنجى ھىچ پاسەۋانىك، ھىچ زىندەۋەرىك جگە لەۋەى بۆ پىشەۋە بەھىچ لايەكىدا نەدەگەرا...

پاسەۋانىك بە ئامازەى جەناب رەببىس لەۋانىدى جودا بۆۋە و كوردىك كە بەخۆى و كەرو بارەدارەكەيەۋە لەرىلى لاي سەردەشتىۋەرا نزيك دەبۆۋە رايگرت و بۆخۆشى بەلاى كەرەكەۋە جوت پى، راۋەستا. لەۋلاترەۋە كەرىكى بەرھەلدا دەنىۋىگىايدا كەتتوبو و قەلىك كە مرخى لى خۆشكردبوو لەسەر پىشتە برىندارەكەى ھەلىشتىبوو و بە دەندوۋەكانى ۋەرگەراپۆيە؛ دوورا و دووريش سەيەك بەسەر دەستەكانى خۆيدا كەتتوبو و دەسەرۋچاۋە بىۋازەكەى كەرەكەۋە رامابو. ئوتومبىلى ھەزرتى ئەجەلى نىشانەى تىرى ھەموو سەرنجەكان بو. لەۋ سەرى رىزىۋە، چەند ھەنگاۋىك لە رەببىسى پۇلىسان بەۋلاۋەترەۋە، دايى خۆى دە سەرىۋىشى نويۋىۋە پىتچابوو و سكالانامەكەى ۋەك دەستەسپى ئەۋ تاۋانباركراۋە نازاۋ بە جەرگانەى بەكوشتنى، كە لەبەر نازايەتتە، تا ۋەختى تىربارانكردنى بەسىنگى خۆيانەۋەى دەگرن تا جەللادەكانيان سەر دلپان بەكەنە نىشانەى تەنەنگەكانيان، ناۋاى بەخۆۋە نوساندبوو. سەرۋكى پۇلىسان بەرىزىتى راگەياند؛ ((براىان، با كلاۋەكانيان دانپن، ئىدى كەس دەست نەجولپنى!)) سەرۋك دايەرەكان بۆ دواجار دەستىكىان بە يەخە و داۋىنى چاكەتەكانياندا ھىنايەۋە و دەستەكانيان ۋەك كاتى نويۋى شىعان بەم لاۋلادا بەردايەۋە... ئوتومبىلەكە ھات و لەبن دارتوۋەكەۋە راۋەستا. سەرۋكى پۇلىسان بە رەنگ و روۋىكى لەپىشان پەرىۋەتر، دووبارە گوتتەۋە: ((ھەر كەسە و جىپى خۆى!)) ئاگادارى دا ((ئا-گا-دار)) گروبان ناسرخان بەرەۋ ئوتومبىلەكەيەۋە راكرد، و لە چەند ھەنگاۋىكەۋە، دەست بەلىۋى كلاۋەۋە جوت پى راۋەستا- چوۋبوو دەركى بكتەۋە، بەلام ھەردە و دەمەيدا ئەفسەرىكى كەلەگەتەى چەكە لەپى لەپىشەۋەى ناۋ ئوتومبىلەكەۋە دەرىپەرە دەرى- ئىسماعىل خان بو- دەرگاگەى بۆ ھەزرتى ئەجەل كەردەۋە، خۆى لەلاى دەرگاگەۋە، دەستىكى بەلىۋى دەركىۋە و دەستەكەى دىشى بەلىۋى كلاۋىەۋە، ھەروا دە ئامادە باشىيەدا مايەۋە، تا ھەزرتى ئەجەل بە نەقە نەقەۋە ھاتە خوارى و چەند ھەنگاۋىكان ھاتە

پىش. ئەوجا ئىسماعىل خان دەرگاگەى داخستەۋە و ھەرلەۋى دەست بەھەۋاۋە راۋەستا، ھەزرتى ئەجەل بەخۆى و بەقەد بالاكورت و ورگە مام ناۋەندى و ئەۋ سەرۋچاۋە چىرچ و پىر و داچراۋا و لەخۆپازى و خود پەسەندىيەۋە، و بەۋ روۋمەتە شل و روخسارە خپو داتەپىۋەيەۋە گەرمای ھىچ ھاۋىنىك و سەرمای ھىچ زىستانىك كارى خراب و كاريگەرى نەكردبوۋە سەرھەلاۋسان و پف كرتىيان و بەۋ زەردەخەنە لەخۆبايىەى كە لە روۋيدا شەپۇلى دەدان، ھاتە پىشى، بەرپرسەكان ھەموو ئىكلاميان كىشا، رىزەكە ۋەجوللە ھات، پاسەۋانان دەستى سەلامانىان بەرزكردنەۋە، ئىمام و شىخ چەمىنەۋە، پاسەۋانى لاي كەرەكەشەۋە، بەرامبەر ھەزرتى ئەجەلى دەستى سەلامى ھەلىنابوو و لە دوورەۋە دەلەرزى، كەرەكە مېشىشى لى مىۋان نەبوو، سەرۋكى پۇلىسان تاتوانىبوۋى زگى بردبۆۋە ناۋى و سىنگى دەرىپەراندىبوو و لەبەر سەر زۆرھىنان و بردنپش لارەمل سەرى خواركردبۆۋە، ئەۋدەستەى بۆ لىۋى كلاۋەكەيەۋە بردبوو، بە ئاشكرا دەلەرزى، يانى ھەر بۆخۆى پىشى خۆشبوو بەلەرزى، تا ھەزرتى ئەجەل بىيىنى و بزانى چ سام و شكۆ و ھەيەتتىكى ھەيە؛ دايى جولا؛ پاسەۋان نەبەپشت... دوايى، ۋەك دەشپرن خەۋىدام و خەۋنى بىيىنم... دەنگى تەقەى گوللەيەك ھەۋاى شلەقاند...

خەلكەكە ھەموو ۋەك بروسكەى لىدابين لەجىپى خۆيان وشك بوون؛ ھەزرتى ئەجەل بەپىچەۋانەى ئەۋ ورجەى دەخەۋىمدا دىتتوبو نەك ھەر نەھاتەپىشى بەلكە لەسەر چىنگان و بەماتە ماتە بەرەۋ لاي ئوتومبىلەكەۋە ھەلات... گوللەيەكى دىكە و يەكىكى تىرىش... دەنگى كاكەى گوتى: ((تف لەۋ ناۋچەۋان و بەخت و شانەسى!)) دەنگى زىكەى دايى ئەۋ ناۋەى پىر كەرد... خەلكەكە ھەروەك چۆن لە پرىكدا وشك بوون ھەرواش كتوپر بەئاگا ھاتنەۋە: رىزەكە، سەرھەتا تىكچىرزا، و راست ۋەكو زەرۋىيەكى خويى پىداكەى لەجىپى خۆى لىك ھەلۋەشاۋ چى لە ھەناۋيدا بو ھىنايەۋە... و لىك چىرا. ئەۋانەى كە تواناى ھەلاتنىيان ھەبوو بەرەۋ چۆمى ھەلاتن؛ ھىندىكىش ۋەك كەرويشكى تاژى بەدواۋە ھىندىكىان راكرد و گەرانەۋە؛ سەرۋكى پۇلىسان دەۋدەمەيدا كە پىنى ۋابوو خەتەرەكە نەماۋ رەۋىيەۋە ھائىكى ھاتەۋە بەرى و بەدەنگىكى فەرماندارانە گوتى: ((بى- جولا!)) ئەۋدە خەلكەى كە لەرىزەكەدا مابوونەۋە، راۋەستان، بى جولا- بەلام دوو دلالتە. ھەر بۆ دلتيابىيە كە بە ئاكام و خەۋن نىيە نوقورچىكم لە روۋمەتى خۆمدا... نا، نەنوستبوم! كاكە بە بلندىيە بالاۋىەۋە قىت راۋەستا بوو، بەروۋىيەكى پەرىۋو دەمانچە بەدەستەۋە؛ و ئىسماعىل خان بەرەۋ لاي ئوتومبىلى پارىزگارىيەۋە رايدەكرد،

و حەزرەتی ئەجەل خەریکی چوونە پشت ئوتومبیلێوه بوو و دایى ھەروا دەیزریکاند و دەستەکانى ھەلدەتەکاندن، ھەموو ئەو رووداو و پېشھاتانەش دەچەند ساتەوختیکیدا روویاندا- لەسى گوللان زیاتر نەھاوئێژا- پیموابوو ئەم جارەیان کاکە بەقسەى ئەبولفەتخ خان بەراستى دوچارى کارىکى زۆر (نەزانەتر) ببوو: ھەردووکیان پێکەو، ھەم حەزرەتی ئەجەل و ھەم ئىسماعیل خانى ویکرا بەنۆرە و بەردابوو... ((تف!...)) ئەو دەنگى کاکەى بوو. لەپێشدا وىستى ھەلئى، بەلام سەیرى کرد بۆ کۆئى؟ خۆ لەو دەشتەى پەنايەك نەبوو- تا کۆئى ھەلئى؟ بۆ کۆئى ھەلئى؟... بە پەشۆکاویەو سەیرىکى دەورووبەرى کرد... تەنیا يەك سانىيەى پێچوو... ((ببگرن!)) پاسەوانەکان ھێرشیان کردە سەرى، کاکە بەرگرى نەکرد، تەنیا کارىکى کە کردى ئەو بوو دەمانچەکەى بەدەورى سەرى خۆیدا ھەلسوراندا و زۆر بەرقەو، بەدوو چاوى دەرپەریو، دە ھالىکیدا کە چەناگەى ژىرەوئى ھاتبوو پېشى روخسارى و لەبەر ددان دەچىرەو بردنێى رانەدەو، ستا، بەرەو لای حەزرەتی ئەجەلییەو ھاویشت. دەمانچەکە بە شووشەى ئوتومبیلەکە کەوت؛ شووشەکە ورد و خاش بوو و ھاتەخوارى؛ پاسەوانەکان کاکەیان لەزەوى برى؛ دایى زریکاندى، و خۆى بەسەردادا: خۆى پێو چەسپاندبوو و دەیزریکاند و ھاواری دەکرد و سکالانامەکەى رادەو، شاندا، عەلى میدالى چەند پیلەقەيەكى بەلاکەلەکە و پشتى داويدا، بەلام دایى لە کاکەى ھەر نەدەبوو.

کە خەتەر نەما ئەوجا حەزرەتی ئەجەل لەنۆى فووى دە دەدەبەى بەخۆ نازىنێوئى کردەو و لە سوراودانى خەيالى خۆیەو بەخۆکەوتەو و ھیندیكى بەسەرو رووى خۆیدا ھینا و رەنگىکى ھاتەو بەرى، و دەستى راو، شاندا- کە نەکەن لێدەن! و بە سەرۆکى پۆلیسانى گوت کە سکالانامەکە لەو ژنەى وەرگرى- زۆر نامیرانە... ئافەرىن! ئەو یە ئەمىرى لەشکر، کە دەو بارودۆخانەشدا ھەر دەبىرى خەلکىدايە! بەلام ئەو ھەش ھەيە ((کە گەورەيى و نەگبەتى ھیندە لیک دوور نین))، چونکە گوتن دەربارەى حەزرەتی ئەجەلى دەنۆیەیدا چ بايەخىکى ئەوتۆى نىيە، لەبەرئەوئى گەورایەتییەکەى لە رەوشتى کەسایەتى خۆیەو نىيە و نەبوو. ھەر لەگەڵ تەقەى يەكەم گوللەدا ھەرچى رەنگ و روو ھەيە پى نەماو کەش و فش و گەورایەتییە درۆزانەکەى يەكسەر سەد پلە دابەزى و بەيەك سانىيە گەيشتەو سەر ھىچ و پووچى راستەقىنەکەى خۆى.

کاکە راستبوو، شەرۆلە بە خۆلەکەى زۆر بېباکانە تەکاند. سکالانامەکەیان لەدایى وەرگرت و دایانە دەست حەزرەتی ئەجەل، دایى ئەوئى بە چاوى خۆى دیت- و ئەو ھەموو کارەکە بوو. ھەر دەدەمەشدا پارێزگاران و پاسەوانانىش گەيشتنى. سەربازەکان ھەر بەرپۆئە خۆیان لە ئوتومبیلێ فریدا و ھەر لەدوورەو بەرامبەر خەلکەکە ئەژنۆيان دادان و لوولەى تەفەنگەکانیان دەحەشیمەتەکەى کرد. حەزرەتی ئەجەل وەك چۆن مېشىكى لە پەنا گویى خۆیەو دەرکا دەستىکى ھەلئەکاند- یانى پىويست ناکا... ئىسماعیل خان شتىکى بەسەرگروبان و سەربازەکان گوت، و سەربازەکان ھەستانەو، کاکە کە رەنگى لەرووان برابوو و کتوپر تىکشکابوو و دەلەرزى، بەدەم ھاوار و زىکە و لەخۆدانى دايبەو بەرەو ئوتومبیلێ پاسەوانەکانیانەو برد: لە دوورەو دياربوو کە خەرىکى دەست لەپشتەو بەستنتى بوون. سەرەنجام ھاويشتیانە نۆ ئوتومبیلەکەو، ئوتومبیل بەرەو سەربازخانەى وەرئى کەوت. دایى ماو، يەك ھەروا بەدوای ئوتومبیلەکەیدا بالى راو، شاندا و زریکاندى- ھەر راست وەك مریشکەکەى مالىمان- و دوايەکەى خۆى دەخۆلئى وەردا. گوايە بە قسەى خۆى، خۆى بەسەر چەكەکانى حەزرەتی ئەجەلدا داو. ئەلبەتە چ چەكە و مەكە دەگۆرئیدا نەبوون؛ چەكە سیفەتى توانايى و بەھىزى حەزرەتی ئەجەل بوو... پاسەوانەکان نەيانھىشت... چ رى و رەسمىک بەرپۆئە نەچوو؛ حەزرەتی ئەجەل سواری ئوتومبیل بوونەو، و لىياندا رۆيشتن، و حەشیمەتیش دەست لە گونان درىژتر ھاتنەو شارى.

بەھەر حالیکى بوو دايبيان ھینايەو مالى- فەيزوللاى بەرگدروو بن پىلى گرتبوو، و ئەويش ھەر خۆلئى وەسەرى خۆى دەکرد، ھاواری دەکرد، سەرورچى خۆى و دەموچاوى خۆى دەرپنەو، و مندالەکەى دەويستەو. حەشیمەت وەك سوپای بەزىو، کۆمەل کۆمەل، بەرەو شار ملیان نابوو. باس ھەر باسى کاکەى بوو... خوا رەھمى کرد... نۆرەکەرىک بوو بۆخۆى... ھەروا پشتىکى دى بەلاو، ترەو بەيەکارى دەدیت... لاویکى لىو، شاو، بو... ھەر بە خەيالىشى دانەدەھات!... بە چ رقىکەو دەمانچەکەى بۆ سەرى ھاويشت! دياربوو زۆرى دە دلئیدايە (و لە بن لىوانەو يەكى يەك دوو ماشەللا، و بەدزىشەو چەند چاو و برۆ بادانىک). ژنان ھەموو لە مالى ھاتبوونە دەرى. ھەر کە لىيان نزىک بووینەو دايبيان دەنۆئە خۆیانەو گرت و فەيزوللاى بەرگدروویان ئازاد کرد. لە پێشدا ھیندیکیان ئاو بەزاریدا کرد تا تۆزىک بىتەو سەرخۆ و تىنىکى دە ئەژنۆيان گەرتتەو، ھینايانەو لەبەردەرىکى مالى پوورە فاتمىيان دانا. مەليحە

به گريان و په شوکاوبيهوه گه بيوويه... دوايي چند سهره ژنيك دايبيان بردهوه مالي. بهراکه راکه چوموه دوکانی بابه گيانی... بابه گيانيان گرتبوو! به گريانهوه هاتمهوه مالي و هه والی گريانی بابه گيانم به دايی و مه ليحه ی راکه ياند. دوو سی ژن بو دلذانهوی دايی لهوی مانهوه. دايی له لای روونبوو که تا ئیستا کوره که يان له سهر بازخانه يدا گولله باران کردووه و ههر له سينگ و رانی خوی ددها، و خوی راده ژاند و پيی هه لا ده گوت؛ و پوره فاميش دلای ددهايهوه: ((نا، به قوربانتم...)) ته گهر خوانه خواسته، زمانم شکی، شتيکی و ابايه دهنگی ته قه ی دهات... باشه خو ((خانوه که)) هيندهش دور نييه... دهنگی دهات- خوانه کا خواهه!) به لام سهر بازخانه که دور بوو، ههرچه نده نهو قسانه فه راموشيه که بوون بو دلای دايی و نهو له حالیکدا بوو که ئوميدی خوی له جياوازی قسه کانی خويدا ددهيتهوه. و بچوکترين مزديه که گهره ترين ئوميدی په يدا ده کرد ((... نا، خوانه کا! توخودا گولبه هار به پير ناخوشيانهوه مه چو... جحيله... خودا پشتيوانييه ی ده کا ئينشاللا!...)).

مندالائی بهر دهرکی رانه ددهوستان يه که يه که و دوو دوو دهاتنه بهر دهرکی و خویان پيشاندهدا و ده گهرانهوه: ئیدی ئهوانيش ده يانه ويست بچم و باسی نازايه تی و نه بهردييه نهو کا که يان بو بکه م که به تهنيا ته قه ی له حه زره تی نه جهل کردووه، و تهنانه ت چه که به تاله که شی ههر هه والهی سهری کردووه...

هيشتا زوری مابوو بو نوئیی عه سري که له پر دهنگی ئوتوميبيلان هه مووی قوشقی کردن. چ بووه؟ چ روويداوه؟ حه زره تی نه جهل به پيچه وانه ی جارانييهوه ههر ازوو، ئه ویش بهو دواي نيوه رويه، چون ده گهر پيتهوه! دايی دلای بهر يوه: چيان به سهر کوره که ی... کوره جحيله که ی- به ندی دلته که يدا هيئاوه! و که و تهوه کوشی بيهوشيه. هيشتا نه هاتبووه سهر خو به سهر غه ميکی ديدا که و تهوه- تا فه يزوللا به هه ناسه برکيوه پي راکه يی و گوتی که بوخوی، بهو دووچاوانه ی خوی، کا که ی ده ئوتوميبیلی سهر بازه کاندایوه و ههرچه نده چاکيشی نانسې به لام دهستی بو هه لته کاندووه و ههرچه نده کا که ش نهو نانسې به پروويهوه پيکه نيوه تهوه. نهوه ی واگيرايهوه ههر مه پرسه و گيراشيهوه که له جيی جامی ئوتوميبيله که ی مقه ببايان به پيشی ئوتوميبيله که ی حه زره تی نه جهليهوه گرتووه. به چاری خوی ديويه تی. و ههر که چاويشی ده چاری مه ليحه ی هه له نگو تن بی ئيختيار

چاری بهر دانهوه، ههرچه نده ئیستا تيده گم و که نه گهر سهريشی بهر نه دابايهوه و چاويشی دانه خستبايه ههر جياوازی نه بوو، چونکه به ههر حال ههروه که ده لئين عه شق کویره...

ئيستا وه که جاری جاران دهرگا له سهر پشته؛ مريشکه که ش چو بووه دهری و جوجه که ش سهری تيذاچو بوو- به سهرهاتی هه لو و برنی جوجه که مان به قسه ی پوره فامی له دايی شاردهوه، تا به گفتمی وی خه يالی خراپ نه کات و به هيچ و خورايی، و به شتی هيچ و پوچهوه خوی به هيلاک نه دا. دهو دهمه شدا دايی له سهرنج تيگرتنی پر تانه و ته شه رانه ی مه ليحه ی غافل نه بوو: ناخر خو برپار نه بوو دهرکه ی ناوا له سهر پشتی ليگه ری یا له کا که ی غافل بيت. به لام ههر جار يکی که تیری نهو سهرنجانه ی له چاری مه ليحه ی ده چه قين، به سته زمانه وه که کونی ((به نداو)) ی پالويی دهر يینی جوجه له ی فرميسکيی به خور ده هاته خورای، ههرچه نده دايی هيشتاش ناموزگاری بابه گيانی ههر ده گوئيده دهر زينگايهوه و به ناشکرا هيچی نه ده گوت، ژن دانيشتبوون و جار جاره ده گريان و جار جاره به هه زار قوربان و سه ده قهوه تا چايه کيان دهر خورادی دايی ددها، که جه ناب ره ييس بوو، زه ميني!

هات و ههروه که جاران به پيلاوهوه به سهر رایه خه کاندایوه له سهری سهرهوه له جيی پالذانه وی لای په نجه ره که وه دانيشت. ژنه کان له چکه کانيان به بهر ده مولووتی خويانهوه گرت و چمکی له چکه کانيان به ددانيانهوه گرت. جه ناب ره ييس گوتی که پيی خو شه ماله که چول بی- و ژنه کان به ناچاری و نا به دلويه هه ستان و رویشتن.

ههر که نهوان رویشتن گوتی که ههر تهنيا دايی له ژور يیدا وه ميني... من و مه ليحه ی نارده دالانه کی، که پاسه وان يکی ليبوو. چند شتيکی له دايی پرسيبوو که ئيمه ئيستا ههر نه مانزانی چبووه و نهو چ وه لام يکی داوه تهوه.

جگه له وهی که کا که که ی هاتو تهوه، و دايی به له خوچوون و به لاداهاتنيی وه لام دابووه. مه ليحه ش که هه ميشه ناماده بوو بروسکه يه که ليذا تا جوجه له ی فرميسکيی وه که کونده ی سهر بهر وه و ژپر هه لوه ری، نه ویش چ وه لام يکی وای نه دابووه: که ی کا که ی ديوه- نه بديبوو و نه بديبوو و گريان و گريان. جه ناب ره ييس زوری به هو ش و گوش و هه لس و کهوت و ره فتاری مندا هه لگوت، تا توانی رستی. گوتی نه گهر راستيه بليم توپيکی فوتبول ينيم بو ده کړی، نه هينده گه وره- له وانه ی که ميرزا کهريم خه رپازی تازه ی هيئاون! و ههر دوو دهستی به نه ندازه ی شوتيه کيان تيوه چی ليک

کردهوه و چاوه کانی به سهر سامییوه هه لئینانهوه. به لآم منیش ههر نه مدیبوو- هیچ شتی کم ههر نه دیبوو. ده گهل تهوه شدا که سهری بردبوه ناو شان کانی روخساریم له بهردهمی بوو. جه ناب ره بیس گوتی: ((بلی بزائم، کاتی که هاتهوه توچوری دهرگات لیکردهوه یا خوشکه کهت؟ گوتم: ((نازائم)). گوتی: ((چ نازانی؟)) گوتم: ((هیچ)) گوتی: ((من چیم گوت، بیلئوه!)) گوتم: ((ههرئهوهی که گوت- گوتت کهس هاتوته مائی؟ به خودای له جه نابی ته بولفه تح خان به ولاره کهسی دیکه نه هاتوه...)) گوتی: ((تینه گیشتم، گوتت دوی نویژی خهوتنان بوو یا پیش نویژی خهوتنان؟)) من شتی وام نه گوتوه. دیسانهوه گوتی: ((دایی زوری پیخوشبوو)) و هه روا له بهر خوشییوه گوتی: ((تهدی چۆن، دیاره که پیی خوش دهی، وهنا؟)) ههر راست له سهر زمانم سوو بلیم: ((نا، تیکچوو...)) خوا ره می کرد. له جیاتیان گوتم: ((بو خوشحال بی؟)) گوتی: ((به هاتنهوهی کاکهی ئیدی!)) گوتم: ((به خودای من کهسم نه دیوه... به پیغه مبه نه مدیبوو...)) گوتی: ((ته گهر زانیست کاتی هاتنهوهی روخساری بابه گیانی چۆن سوو ده لیم زور زیره کی!)) گوتم: ((به خودای من نه مدیتوه... جه نابی ته بولفه تح خان بوو... به خودای ههر تهو بوو...)) گوتی: ((کی؟)) گوتم: ((مف- مف... ته بولفه تح خان!)) و له پرمهی گریانمدا. گریانه کهشم به دروه نه بوو- ههر به راستی ده گریام: ده گریام و هه نیسکم ددان ((هک- هک!)) و سهردهستم به ده مولوومدا دینا ((هک- هک!)) جه ناب ره بیس حهوه سه لهی نه ما، و ههستا و رۆیی.

تهوده می کۆمه لگا وا پیش نه کهوتبوو و له مالبوونی کاکهش ههر چهنده بی گیمه و کیشه و دهرده سهری نه بوو به لآم گوايه له بهرامبهر یاسادا به تاوان دانه دنرا و کور یا کچ یا برا ته گهر له مائی بابی یا برای یا خوشکی خۆی په نا دابایه و خۆی شار دابایهوه، جا به ههر تاوانیکه هه بایه، ئیدی تهوه کاریان به باوک و براو خوشکی تهوه کهسهوه نه بوو. تهوه مان له زمانی سه عید به گی نه واقیلوه بیستبوو. تهوه کتیبیککی یاسای هه بوو؛ سکا لانه می بو خه لکی دنووسی. له وانه شه ههر بهوه هۆیهوه بووبی که بابه گیانیان به ره هلدا کرد.

شهوئی که بابه گیان هاتهوه وهک نیوهی ناخوشیان کۆتایی هاتیبی وابوو، دایی دوی رۆیشتنی ژنه کان و جه ناب ره بیس، له بهردلی ئیمه- من و مه لیحه- زوری له خۆی کرد خۆی راگری تا چاوی به بابه گیانی کهوتهوه، ئیدی سهرله نوی دهستی پیکردهوه و کهوتهوه بی ئارامی و ناره حه تییهوه. بابه گیان ده گهل تهوه هه موو ناره حه تی و ناخوشیانه شیدا جارێک له جارانی له پرووی دایی نه دا و پیی

نه گوت که که مته رخه مییه که لهویه ولهوه به دواوه ههر گیزاو ههر گیز جارێک له جارانیش ئامازه می بو ئهم لایه نه ههر نه کردهوه- و دایی تهوه شی چاک ده زانی. به هه رحال، دیاریبو تهوهی له ئیمه بیان پرسیبوو ههر هه مان تهو پرسیارانه شیان له بابه گیانی کردهوه و بابه گیانیش وهک ئیمه نکولی کردبوو و ته بولفه تح خان و زینه لی به گواهی هینابوونهوه و پیی وابوو تهوانیش ههر جه ختیان له سهر قسه کانی وی کردوتهوه... لهوی هه موو کاتی ههر ناره حه تی ئیمه سووه و ترساوه نه که نه زانانه قسان به زینین و زوری سوپاسی خودای کرد که تهوه لایه نه بیان وه خیر گهراوه و به خیر تییه پرپوه و دیسانهوه جه ختی له سهر تهوه کردهوه که لیزهش به دواوه نابی کهس لهوه دوو لیوانه مانهوه ببیه که کاکه هاتوتهوه و تهوهی پرسیشی ئیمه ههر تهوه دووپات کهینهوه که بلیین ههر گیزاو ههر گیز نه ماندیوه.

دایی و بابه گیان ئیستا تیده گهن کاکه بو دوتنی شهوی هیندهی ماچ کردبوون... ((دهک خودا بکوژی، ماچی مالتاواپی بو!)) ئیستا ده زانن که ههر تهوه دهمی ئاگاداری هاتنهوهی حه زه رتهی دهی پریری خۆی ددا. ههر بویه شوو جله کانی ژیره وه و شهرواله کهی بابه گیانی داکه ندنه وه و تهوانه ی خۆی ده بهر کردنه وه! (ته لبه ته ههر تهوده می دایی گلی دانسه وه و ده گهل گهواهی نامه ی کاکهی و هه ندی په لکه گولی وشکدا هه لیگرتن و شار دنیه وه). ئیدی تهوه دیاره کاکه ده پاشخانیدا راکشاوه؛ مه لیحه جارێکی ده چینه لای و سهری لیده دا تا بزانی داخوا هیچی ناوی که چی خۆی لیده کا به نوستوو؛ دوی تهوهی که تهوه دهر وا هه لده ستیتته وه و له په نجه ره یرا که چاوه دیری کردهوه و ههر دهوه دهمه یدا که ئوتومبیلی حه زه رتهی ته جه لی له خوار باغییه وه و ده درده کهوی و به ده پیش گرتنی ماوهی نیوان مائی تا چۆمی و سهرنجدانی تهوهی که هه موویان هۆش و گۆش و هه ست و نه ستیان به لای هاتنی ئوتومبیلانه وهیه و دیار نه بوونی مه لیحهش به هه ل ده زانی و به سپایی له مائی دینه دهری- و خۆی ده گه یه نینه قه راغ چۆمی، و تا ته قهی گولله ی نایه مه لیحه نازانی مائی به جیه یشتوه. ههر که گوپی له ته قهی ده بیست گورجیککی راده کاته وه مائی، تا هه لیستینی و ئاگاداری کاته وه، که ده بینی نه ماوه، و تازهش کار له کار ترازوه.

* * *

له دایره له بهر ده می بابی دانیش تېووم که پاسه وانیک هات و گوتی: ((حه زره تی نه جهل ته شریفیان دین)) . باب هه ده ستوربد دهستی به نایه تهل کورسی خویندنن کرد و به سه رخویدا فوکرده له ترسی شهوی نه کا ته مجاره یان هه زره تی نه جهل به گومانیک خراپه وه بیروانیتن و ده ئوتومبیلی پاریزگار بییهی هاویت و ده گه له خوئی بهر پیت . چونکه جیی باوه ری نه بوو . ههروه که له خویم بیست نه و جاره ی دیش که ته شریفیان هینابوو له ریی ئیسماعیل خانی بهر ده سستی وه هه والیک ((گه موگوپیان)) نارد بوو: ئیسماعیل خان گوتبووی که هه زره تی نه جهل نه حوالی پرسبون . نه حوالی بابی! نه ویش نه که له شوانی ، چونکه شوان هه نه بوو ، و هپچ کاتیکیش نه حوالی مه پیک پیسی ، نه ویش نه که له شوانی ، چونکه شوان هه نه بوو ، و هپچ کاتیکیش هه بوونی هه رنه بوو — و باب هه شهوی چاک هه ست ده کرد و ده یزانی — به لکه له مام ریوی پرسیبوو ، که هه همیشه خه ریکی خواردنن پاشا وهی که لاکانه . گوايه باب هه بیست و پینج تومانی (تمن) داوه ته ئیسماعیل خانی و هه رچونیک بووه به لکه سه ر و بنی کیش هه کی بو بیتی ، هه رچه نده چاوه روانییه خودی هه زره تی نه جهلش له گوژمه ی (مه بله غ) دوو هینده ی شه وه زیاتر نه بوو ، و ئیسماعیل خان گفتمی دابوو که هه رکاتی سه روروی هه زره تی نه جهل گولی کرد و گه شبوو و شهوی بیر که وته وه ، شهوده می قسان بیتیته نیو قسانه وه و شهوی له بیر بهر تته وه ، تا باب هه همیشه هه رده دله راوکی و بیر و خه یالاندا سه رقال بیت ، و و په روه نده ی فه رمانه که ش هه روا کراوه بی... .

باوه دواي جلك گورینی به نایه تهل کورسی خویندنن توه به ره و ده م چومی ملی لینا . به قسه ی وی من له مائی مامه وه . نیو سه عاتی مابوو بو نیوه رییه که به رنه نگ و روویه کی په ریوه وه ، ده م به ویرد و سه لاوات ، هاته وه مائی ، له وه لامی پرسیاره که ی مندا هه روا به کورتی گوتی که له ده م روباری کاره ساتیک قه و ماوه و هه ر وا ویرد و سه لاواتیشی ده خویندنن و به سه رخویدا پف

ده کرد . دیاریوو به و زه رده خه نه ی که کردم ، باوه له پیستی خوئی هاته ده ری ، گوتی : ((تو مندالی ؛ هیش تاشا هه ر مندالی ، چ نازانی و تینا گه ی!...)) و من نه مزانی چ تینا گه م و چ نازانم ؛ دواشی نه که وتم... چوومه بازاری و به سه رهاته که م به شیوه یه کی جو راوجور له ده می خه لکییه وه بیست . کورته ی داستانه که شه وه بوو که جحیله یه کی تاوانبار به کوشتنی خوشکه که ی له مائی که لایی ره جه بی ، له پر ری که ده و ده مه یدا کاتی دابه زینن حه زره تی نه جهلی ، وه ک رموزنه کی مووی لی هه لکرو زینن له ده م چومی قوت ده بیتته وه و هه زره تی نه جهل وه بهر ده مانچان ده دا و که گولله شی پینامینن ده مانچه که ی حه والی سهری هه زره تی نه جهلی ده کات و جامی پی شه وه ی ئوتومبیله که ی ده شکینن . هه رچه نده قسه کانی لیک جیاوازیش بوون به لام له هه ندی لاره تیکیان ده کرده وه : ده هه موو قسه کاندا شه وه هه بوو که کوره جحیله یه که ته قه ی کردوو و لایکی جوان و لیوه شاهه و گوستاخ بووه ؛ هه رکه هه زره تی نه جهل کوره ی ده بینن و گوئی له ته قه ی ده بی ، کونه مشکي لیده بیتته قه یسه ری و هه لدی و خوئی بو پشت ئوتومبیله که یه وه ده کوتی ؛ ئیسماعیل خان که به ناو ((پیشمه رگه)) یا پاریزه ری خودی هه زره تی نه جهل بوو به جیی ده هیلن و تیی ده ته قینن ؛ که س دهستی بو چه کی نه بر دیوو ، ده گه له شه وشدا که هه م ئیسماعیل خان و هه م سه رزکی پولیسان و هه م پاسه وانه کانیش — هه ره هه موو — ده مانچه یان به لاکه له کیوه بوو . پاریزگارانیش (حمایه) دره نگ وه خوکه وتبوون . جحیله که ، کوری نه که بهر عه جه می پینه دوز بووه ، که پیانیکي خه لکی هه مه دانی یا ده ور به ری هه مه دانیه — سه عاتیک پیشتر نه که بهر عه جه میان گرتبوو ؛ گوايه چه ند جاریکي دیشیان گرتوو و ماله که یان پشکنیوه . پروپاگه نده یه کی سه ر پییش که وتبووه سه ر زاران که وه زورینه ی شه پروپاگه ندانه ی دی که س نه یده زانی بناوانی له کیوه یه و چوناو چون داکه وتوووه . پروپاگه نده که ده یگوت که گوايه هه زره تی نه جهل ((چاو له دووی)) شه کوره جحیله ی بووه و گرتوویه تی و زیندانی کردوو ، و خوشکه عازبه که شی بو بهردانی برابه که ی ، خوئی ده باوه شی شه م و شهوی هاویشتوووه و سه ره نجام سه ری له مائی که لایی ره جه بی و ده ره اته تته وه و لاره ش ویستوویه تی توله ی خوئی و خوشکه که ی بکاته وه ، تا کاره که ده گاته ئیه . چه کی له کوئی هیناوه ؟ — که س راستییه که ی نه ده زانی . له وانیه له سه ربازخانه ی دزیب که لپی زیندانی بووه ، یا له وانیه له چه ته و ریگرانی کریب ؛ به لام چونی ده ست به چه ته و ریگران راگه یه ؛ دواپی به و شیوه یه ی که باب هه بو جهنابی سه فوه تیی گپراهه وه گوايه له جهنابی زه مینی سه رزکی

ئاسایشی، بیستووه که، لاوه که ده مانچه که ی له قهراولخانە ی سەرپەرده ی حەزرەتی ئەجەلی دزیوه. من برا بچکۆله کهیم دەناسی، بەهێوای ئەو ی بتوانم ئەو ی ببینمەو و شتێکی لی هەلکەپنم بە بازاریدا هاتمە خوارێ. دوکانێ بابی بەرامبەر مزگەوتی گەورە بوو... دوکانە که داخراوو؛ حوسینیشم نەدیت... چوو مە مائی داپیرە ی- (دایکی دایکم) کونە هەوال بوو. سەرەرای ئەو هەش ماله که ی بەرامبەر مائی ئە کبەر عەجەمی بوو، هاموشۆی دەگەلدا هەبوون. داپیرە لە مالا نەبوو، و لە مائی ئە کبەر عەجەمی دەنگی گریان و لە خۆدان و شیوەن وزاری دەهات- دیاربوو لەوێبوو.

دوای نیوەرۆ بوو هەوالیان هینا که حەزرەتی ئەجەل تەشریفیان رۆیی... بەبێ هیچ ری وەرەسمێکی بەرپێکردنی! که ئەمە یە کێک بوو لە شتە هەرە سەیرەکانی دنیا، بەلام لەجیاتی ئەو ی ئەم هەواله جێی سەرسامی و نارەحەتییه بابە ی بیت هیوری کردووه و ئاسوودەییەکی تەواوی بەدل و دەروون و میشکی بەخشی، بەلام بێجگە لەو هەش که نەکا ئەو رووداوه بێتە مایە ی تورەبی و سەختگییە خەیاالی بەولاییدا هەر نارەحەت بوو. هەربۆیە و بۆ بەهێزکردنی میشک و دل و دەروونی و ناخی بێ هیزی خۆی کەوتەو ئەتەل کورسی و قول وەللا خۆیندنی. دیاربوو هەر بۆ وە دەستکەوتنی سەرپەتییکی و بە مەبەستی هەوال و باسیکی، یا هەرنەبێ بۆ سوککردنی باری میشک و بیری، دەورەبەری عەسری بوو گوتی بچم و لەزاری وییەو تەکا لە سەفوەتیی و خا و خیزانی بکەم بۆ شامی (ناخواردنی ئیواری- وەرگێر) تەشریف بێنە مائی مە.

چووم. خزمەتکار بە جەنابی سەفوەتیی راگەیاندا. جەنابی سەفوەتیی بۆخۆی هاتە دالانی و منی برده ئەو ژوورە ی بەرامبەر ژووری ئەقەدەس خانمی بوو. لە سیلە ی دەرکیۆ ئەقەدەس خانم دیت که بەسەر روخساریکی گرز و مۆن و پێدەچوو گریانای-یەو خۆی دەچارشێوێکی مەیلە و کەسکەو پێچابوو بەلام عەزیزە خانم جلوبەرگی میوانییە دەبەردابوو- پێدەچوو یا بچیتە جیبەکی یا تازه ئەویش لەجیبەکی هاتبیتەو. ئارایشتیسی کردبوو. راسپاردە که ی بائم گەیاندا. جەنابی سەفوەتیی بە روخساریکی که لێو ی دیاربوو حەزی لیبە هەرچی زوو مەن لەیەخە ی خۆی کاتەو هەر بە دەنگە نووزە نووزاوییه کە یەو بە پیتە (س)یەو که وەک فیت

فیتە ی لەلایەکی ددانی بێشەو هیرا دەهاتە دەری گوتی: ((سلاوان بە جەنابی رابگەیهنە، بلی بە داخووه ئەمشەو تۆزێک سەرقالم، لەوانە یە هەر کاتیکی داوامانکەن، داوامانکەن...)).

و هیرم هینانەو که حەزرەتی ئەجەل تەشریفیان بردۆتەو. گوتی: ((دەزانم، دەزانم... ئەو ئەستایا لێو پێر دیمەو. ئیو هەش هەروا بە باوکتان بلین...)) و بەروویەکی ئەندێشواوییهو، دەحالیکیا که سەری بەردابوو، لێی زیاد کرد: ((سەبەینیش هەر سەرقالم. بەلام دووسبە ی شەوی بە چاوان... بە خزمەتیان دەگەین)). ئەو ی گوت و چوو ژوورێکی دیکەو و دوای چەند دەمەتەقیبەک دەگەل ئەقەدەس خانمیدا، که مەن هیچ سەرە دەریەکم لەو بگۆمگۆییە ی دەرنە کرد، هاتەو و گوتی: ((بەلی، سلاوان بگەیهنەو؛ و بلی دووسبە ی شەوی بە چاوان... هەر چۆنیک بێ بە خزمەتیان هەردەگەین... دەموچاوی عەزیزە خانمی سور هەلگەرابوو؛ جا لە تورەبیان، یا لە شەرمان، نازانم. بەلام هەرچی بوو دوو هیندە ی دیکە ی جوائتە کردبوو. زەرەخەنە یەکم پێر و رۆیشتم...))

ئەو دوو رۆژانەش تیبە پین؛ رۆژی دیاریکراو هات که بریار بوو جەنابی سەفوەتیی بەخا و خیزانەو شەوی بۆ شامی بێنە مائی مە. دەو دوو رۆژانەدا، هەرچەندە ناخی هیورتر ببوو بەلام دەناگری خۆتیبە لفقوتانیدا دەسووتا، بەتایبەتی که جەنابی زەمینی رووی نەدابوو. شەوانە که ئارەقە که ی دەخواردووه دەبیر و خەیاڵانەو دەچوو و هەر وەک یاری شەترەنجی که بیهوی بزوتنی نایندە ی بەرامبەرە که ی بزانی و پە ی پێبات دەمەیدانی بیرومیشکی و ئەگەری بزوتنی بە مەزەندەو دەمۆرەکان رادەما؛ تەنانەت بادانی تەزبیحیی لەبیر دەچوو، جا چ جای سەرکردنە سەر و دەست تیۆردان و پیکەنین- دەست تیۆردانی مەن و بە مەن پیکەنین... دوای نیوەرۆیە دیسانەو گوتی بچمەو و و هیر جەنابی سەفوەتیی بێنمەو، نەو کو لەبیری چووبیتەو. هەر لە بازارێ تووشی جەنابی سەفوەتیی بووم. پێدەچوو هەروا سەرقال و بلی واز و بلی کەیف بێ. بریارەکم و هیر هینایەو. گوتی: ((سلاوان بە جەنابی بگەیهنەو، و بلی بە چاوان- مەن عەزیزە بە خزمەت دەگەین؛ بەلام ئەقەدەس لەوانە یە نەتوانی بیت، تەندروستی زۆر تەواو نییە...)) دوای چەند ساتەو ختیک هاتەو سەرقتان: ((لەوانە شە بیت... بەهەر حال، گەنگ نییە... بە خزمەت دەگەین بە چاوان)). هاتەو مائی؛ بابە هیندە خۆشحال بوو، وەک نەحەزەتی ئەجەلیک هاتبێ و نە حەزرەتی ئەجەلیک رۆیشتی. هەر بۆ ئاوی رووان بەزرداکیی

دەلیم چی. ھەر لە ئیستاو قەریتە می ملی ئەو خەلکە توندکەنەو تا دەلین بەس! پێش بارانی
 کە پەنک، ھەر ئەو رووداوی ئەمەریکە ئاگاتان لیبە!...) و دوای نەختیک وەستان ھاتەو
 قسە: ((بەلێ ھیشتا ئەو سەرەتای عیشقە... من پێم وابێ کارتێ بلانشیان^(۱) داویتتە جەناب
 سەرھەنگی)). کارتێ بلانش زاراویەك بوو کە ئەمسال من لەوئ نەبووم ھاتبوو تارانێ و
 سەرۆک و بەرپرسان دەقساندا، بەجێ و بێ جێ دە قسانیان دە شاخنی تا بەوجۆرە جێ پێی
 خۆیان دەگەل ئەو رووداوانە لە تارانێ دەقەومان بگوجینن و وەبیر گوێگرانی بیننەو.

بابە گوئی: ((ئەو خەلکی خواپە گوناھیان چیپە?...)).

((راست دەکە! جا ئەگەر وابێ ھەر شاقەل دراپیک لەولا را بێت و لەھەر جیبەکی بیهوئ
 شریخ، ترەقەییەکی بتهقیینی ئەو و لات دەبیتتە مەملەکتی حوسین قولی خانی؛ و بارودۆخیك
 دە مەملەکتیدا دروستدەبێ کە سەگ ساحیبی خۆی نەناسیتتەو!)).

عەزیزە خانمیش ھەر برۆی وابوو: ((نەگبەتە... لە- لا)) و لێوھەکانی بەتوورپەییەکی واوہ -
 کە یەكجار زۆر جوان و شیرین بوون - ویکھێنایەو.

بەلام ئەقدەس خانم ئەوکارە زۆر بەسەختی پەسەند بوو. ((چاکیکرد، بە قوربانی ئەو
 دەستانە... بەلام ئیدی، فایدە چی؟ ئەوانە شانس و بەختیان وەك خۆیان، ھەر وەك سەیی
 بەرەللا، بەردەوام پێیان دەوێ!)) ((ئەمانە)) حەزرتی ئەجەل و جەناب سەرھەنگ و
 بیگومان جەنابی سەفوەتی و عەزیزە خانم بوون [((چەندم حەزەردە کرد لە تەختی ئێو چەوانی
 دابایە، تا تێگەیبایە یەك مەن ماست چەندی کەرە دەکەویتی...!)).

نەمدەزانی، ئەگەر بزانیبایە شەکیك نەزر دەکرد!... بەلام ئیدی، فایدە چی. ناخ ئەگەر پیاو
 دەبووم و شان و قۆل و بازووی تۆم دەبوو!...)) ئەو رستە دوایە روو پێ لەمن بوو.

جەنابی سەفوەتی زۆر بەتوندی نارەحەت بوو. پێستی سەری لەبن مووہ لاواز و تەنکەکە
 سەریوہ سوور دەچۆو. ئەقدەس خانم تیلەچاویکی سەرکەوتوانە بەھەر چوارلایاندا گێرا.
 بەلام جەنابی سەفوەتی شتیکی تێداھێشتەو. گوئی: ((سەیری، ئەقدەس گیان، سەدجارم پێ
 گوتووی؛ تۆ بەوقسانەت سەرەنجام کارەکان لەدەست خۆت و لە دەست منیش دەدە. ئەوہ

^(۱) carte blanche: دەسلاتی تەراو یا دەسلاتی بێ سنوور.

جاری چەندەمە - بەراستی من نازانم، تێناگەم تۆ مەبەستت چیپە، دەتەوی چ بلیتی؟... لەوہی
 زیاتر کەلەوانەییە بتهوئ ئەو ژیان و ئەو پاروہنانە خوا داویەتی ئەویش بیری!)) ئەقدەس خانم
 زەرەخەنەییەکی ساردی کردی، و گوئی: ((بۆ خۆم دەزانم دەلیم چی! بەلێ، بەگیانی خۆت، تۆ
 زۆر سادە و ساکاری، زۆرشتان ھەرنانانی - ھەمی لەبەرت مەرم!... نا، چاکیش دەزانێ و
 تێشەگە! ئێوہ وەك کەوھەتان لێھاتووہ سەرتان دەبن بەفری ناوہ و پیتان وایە کەس ناتان
 بینێ. نا، گیانە، زۆر چاکیشتان دەبینن... ئێوہش ھەردەبینن، ئیدیش ھەردەبینن - ئ-م-م!))
 و بە تەشەرەوہ سەریکی بادایەوہ ((ئ-م-م! بە قسەیی ھەندیکان وەل-لا!)) ئەو ((ئەوانیدی)) یە
 و ئەو ((ھەندیکیان)) ھ لە خانمی تەنیشت منەوہ بەولتر کەسی دیکە نەبوو.

بابە بۆ ئەوہی ئاریشەکە ھێورکاتەوہ چاویکی لە من کرد، یانی کە بۆ ھەر وا دانیشتووم و
 بەقسەیی وی ھەر ناوم لە دەمولەوسان دیتتەخواری و لاشەویلاکەم تا بناگوێیان چووہ؛ بۆ
 گرامافۆنەکە وەکارناخەم؟ گرامافۆنم خستەکار و قەوانی ((گولزاری ئاشناپیە بووہ خەزان)) م
 ھاویشتە سەری، کە تازە بەتازە ھاتبوو و دوایین وشەیی مەیدانی مۆسیقا بوو: ھەرکە گویت
 لێدەبوو بەدەست خۆت نەبوو دەگەلیدا وە ھەلەکە سەما دەکەوتی. دەگەل ئەوہشدا جەنابی
 سەفوەتی زۆری کەسەر و غەم و خۆخواردبووہ سەرەنجام لەبن لێوانەوہ دەگەل بەدیج زادەیدا
 تێکەلاو بوو. دەمولیو و چاوەکانی عەزیزە خانمی و ئەو خۆراژاندنە لەسەرەخۆییەشی ھەر ئەو
 ھەماوازییەیان پێشان دەدا. ئەقدەس خانم ویستی بەدوای مەبەستەکیدا بچیتتەوہ، بەلام بابە
 سووربوو لەسەرئەوہی کە حۆقەکە سارد دەبیتتەوہ. ھەردەو دەمەیدا عەزیزە خانم داد و برۆی
 گەرمایەیی بوو و بە باوہشیینی سینگ و بەرۆک و گەردنی خۆی باوہشیین دەکرد و بەردوام
 تارینی گولێ کراسەکە زردایکی دەکرد. بابە ھیچ رانەوہستا و ھەر زوو زوو دووہم و
 سیپھەمیشی بۆ ئەقدەس خانمی دادەگرتەوہ تا لە پەل و پۆی خست و بەدنیای بی ئاگاییە
 سپارد. دەو ئێویدا جەنابی سەفوەتی چەند تارینیکی لە سام و ھەیبەت و شان و شکۆی
 حەزرتی ئەجەلییەوہ... کردن ((ھەر وەك بورجی ژەھرەمار...)) و بەسەر ئامازەیی عەزیزە
 خانمی کرد و بەدەنگیکی نزمەوہ درێژەیی دابە: ((عەزیزیکیش ھەبوو... ھەر وەك بورجی
 ژەھرەمار!...)) لە وەلامی سەرئەجە پرسیاراویەکانی بابەدا، گوئی: ((چوو بوو یارمەتی خانمی
 جەناب سەرھەنگی بدار...)) بێدەنگی. ئەو رستەیی دواییان وەك لەلاوہ چوو بیتتە ناومیشکی
 ئەقدەس خانمێوہ، کتوپر چاوی کردەوہ و وەناگا ھاتەوہ و دەنگەکە گۆمی ئەو بێدەنگی و

خاموشییهی شله قاند. به دووچاوی خه والووی پیلو و قورسه وه به ده دهنگیکی ماناداره وه گوتی: ((به لئی، چوو بوو یارمه تی بدا!)) و دوویاره که وتوه دنیای بی ناگاییه. دوایه له زردایکه که مم بیست که گوتی ته ویش له ته قدس خانمیی بیستوه که جه نابی سه فوه تیی عه زیزه خانمی بردووه تا کاتی حه زرتی ته جهل نیسراحت ده کا نه و باوه شینی کات، قاچه کانی بشینلی!... من قه وانه که م گۆری؛ بابه سه رنجیکی ده ست خۆشانه ی تیگرم. جه نابی سه فوه تیی هه ربه دوا ی قسه کهیدا و به هه مان دهنگی له سه ر خۆیه وه گوتی: ((به لئی، پیتان وایه ده توانن- په رژین بیت- چ گووه کی بخۆن. ههروهک بیستبووم... و بیگومانیش بووم... چونکه ده زانم ناتوانی له وه زیاتر بیت... ثم، ته ویش له گه ل کی؟! که سینک که ژیا نی له ناو گولله توپ و تفه ننگ و خومپاره دا به سه ر بردووه و سه دان جار گولله ی وهک تا وه ته رزان به بنا گویندا ((ویزه)) ی کردووه... بیستم وهک له گۆره پانی مه شق کردیندا بن و به به رده می سه ربا زاندا بین و بچن، راست و رهوان، وهک رۆسته می داستان هاتنه پیشی ریزه که و سکا لانا مه که میان له دهستی دایکه که وه رگرتووه، و ته نانه ت زه رده یه کیشیا ن به رووی ته و جیحیله گیلۆکه یه شدا کردووه...)).

جه نابی سه فوه تیی ته و مافه یان نه بوو که وا پیتان دهن ترساون. هه رچه نده ته وه به پارێزگاری و خۆپاراستنی خود وه په یوه نده، له به رته وه هه ر له بنچینه دا مافیکی سروشتی بوو. وهک که له شیرینیکی که ده گه ل که له شیرینیکی دیکه دا شه ریته تی و به رده وام دهن دوکان له زه وی دده ا و گوایه واخۆی دهنوینی که به رامبه ره که ی هه ر به خه یالیشیدا نایه ت و گویشی ناداتی و هه لگرتنه وه ی دهنکه دانیکی زۆر له لا به نرخ و بایه ختره له بوونی به رامبه ره که ی، له کاتی کیشدا که بو چرکه ساتیکیشی لی غافل نابی و له ژیره وه له راست و چه پیوه لیتی ده روانی و به ئومییدی ته وه ی که بای سه ره دهرزییه کی ترس و لاوازییه وی بو دهر که وی... به لئی ته ویش مافی ته وه ی نه بوو کاریکی و ابکا که سینک بای سه ره دهرزییه کی ترس نهک هه ر له ودا به لکه به پله ی یه که م له جه ناب سه ره ننگ و حه زرتی ته جهل و دوایه ش ((ده ولته)) دا ناشکرا کات. به لام ده گه ل هه موو ته مانه شدا گوایه خراب بووه - گوایه حه زرتی ته جهل له به رامبه ره خه ته ری مه رگ رزگاری بووه، هه رچه نده ئیستا ته وه چیروک و داستان دهرباره ی حه زرتی ته جه لی دروستده کرین که گوایه به چ هیژ و توانا و خۆراگریه که وه، بانگی داکی کورپی کردووه و هه ربو خۆی سکا لانا مه که ی له ده ست وه رگرتووه و چۆن ههروهک باوکیکی میه ره بان که له

گوناه ی رۆله سه ره رۆیه که ی خۆی ده بووری تاوا به زه رده خه نه وه به رووی لاوه که پینکه نیوه و نه به یشتووه به د رهفتاریی ده گه لدا بکری.

به هه رحا ل سه رچا وه ی دهرپرینی ته و کاره و سه ره له دانی ته م ته فسانه یه ش دیسانه وه هه ر ته مه بووه که ته وانیش ((مافی)) ته وه یان نییه به ناشکرا کردنی ترسی خۆیا ن ترس و دلّه خورپه ی خه لکی بشکینن.

بابه که به خودی خۆی له ری و شوینی پیشوازییه که ئاماده بوو له وه لامی سه رنجه پرس ئامیزه کانی سه فوه تیدا به شیوه یه کی نادیا ر دهستی ره زامه ندییه قسه کانی بو له ملیدا، یا نی له راستیدا شتیکی به که لکی وای نه گوت شت بی- ره ننگه ته ویش هه قی ته وه ی نه بی، چونکه ته و دوو سه ره بوو و په یوه ندی به هه ر دوو لایانه وه هه بوو: هه م په یوه ندی به خه لکی ناوچه که وه و هه م به ده ولته تیشه وه. هه روا که خۆی به داموده زگای تریاکیوه سه رقا ل کردبوو، به چاوان ئاماژه ی کردی که دهنگی گرامافۆنه که که متر که مه وه گوتی: ((به لئی- به لئی... باشه... ئیدی- به لام)).

جه نابی سه فوه تیی گوتی: ((عه رزمکردن، تازه سه ره تای بیسمیلا یه... ته و سه ره په ته زۆری به دوا ویه - عه رزمکرد ته وه پی و قودومه که ی بو)). له لای گرامافۆنه که وه، هه روا له خۆرا، گوتم ((به لام خه لکی ده یانگوت هه رکه دهنگی ته قه ی هاتووه حه زرتی ته جهل قوچاندوویه تی و هه لاتووه...)).

هه رته وه م گوت و نه گوت بابه سه رنجیکی وا توندوتیژی تیگرم که هه ر وشک بووم، و نه متوانی رسته که ته وا وکه م و جه نابی سه فوه تیی واقی و پرما و گوتی: ((واش نا، ده تو یست هه روا ریک و راست راوهستی و سینگی خۆی وه به ر گولله یدا... ته ویش گولله ی ته و شاقه ل دراوه؟! دیاره مندالی!!)) و چاوه کانی سو راندن، و سه رنجی ده سینییه ئاوردووه که ی کرد.

ته قدس خانم خه وه که ی ره ویبووه. گوتی: ((راستیان گوتوه. هه ر گوللیکی بته قینی هه موو ته و گه ووا... پاسه وان و ته فسه رانه میزی به خۆ داده که ن...)) ته و بیژه یه ی حه زی ده کرد بیلی دیار بوو بیژه ی گه وواد بوو که به پاسه وان گۆرا. ((... ئیستا ده بی له ((خانمه کان))- خانمی

جەناب سەرھەنگ و ھەموو ((خانەکان)) و قورمساغەکانی وەك ئەو ئیسماعیل خانە بېرسن
كە تا ئیستا چەند جارانی دەریی گۆریوە!)).

گۆزە و دیزەکانی ھەموو دەسەری منی بی چارەدا شکان. گەرم داھانتی دەمی ئەقدەس خانی
کاتی وتنی وشە ((خانەکان)) و ناوازی تانە و تەشەری وشەکان و تیلادتیل تەماشاکردنی
بابە و چاو بەردانەوی جەنابی سەفوەتیی و سورھەلگەرانئ عەزیزە خانئ ھەموو تیکرا
ئەویان نیشان دەدا کە دەستە گۆلئیکی وام بە ئاوی داداوە بەسەد ((خەزانی ئاشناییە))ش
ھەلئاوەرئ. قەوام ھاویشتەو سەرئ... جەنابی سەفوەتیی یاری بە قوتووە جگەرە زێرلیبەکە
دەکرد، و ھیچی نەدەگوت. ئیمەش ھەموومان، ھەر لە بابەپرا تازرداکئ و من، خۆمان
لە گیللیبە دابوو کە ناگامان لە ھیچ نیبە و ھیچیش نازانین - ھەر وەك مەشتی شاعیر وەك
گویمان لە گریمانە نیسبی ئەنیشتانین راگرتبئ. عەزیزە خانم راست بۆو و لە گەرمان چوو
حەسارئ. مائئ مە باغچە نەبوو، و ئەویش دەگەل باغ و سەوزە و جیتی فینک راھاتبوو. بابە
بەدەنگئیکی وەك بلئیی توندووە گوتئ: ((راستبەو، بزائە خانم ئیشئیکیان نیبە... لە خزمەتیانرا
بڕۆ - نەکا ئیشئیکیان ببئ)).

ئیشە کە دیاربوو ئاو لە مەسینەکردن بوو، کە لەوانەبوو کارە کەر تینەگا و ئەو شانازیبە بەھۆ
زمان زانینە کە مەو بە من بېرئ. عەزیزە خانم چ ئیشئیکی نەبوو، گوتئ کە گەرمايەتی،
دەویست ھەناسئیکی بدات، و تئیکەیاندم کە مانەو شەم خراب نیبە. ماوەیەك ماینەو، و
پیکەو لە ھەموو ئاشئیکمان لئکرد و زۆرمان قسە لئرە و لەوئو کرد - لە راستیشدا ھەر
دەربارە شتئیک بوو: ئەو زۆر شتی دەپرسین و من وەلام دەدايەو. ئەوشتانە دەشی پرسین
زیاتر دەربارە ئو و انانە بوون دەمخوئیدن و ئەو ش کە ماوەی چەند سائئ دیکە ھەروا دەبئ لە
ناوەندی ئوستانی وەمینم. و داوی دەمەوئ چ بکەم. دیاربوو لەو رئیبەو دەویست مندالیبە
خۆم تئیکەییەنی. دیاربوو ئەوشتە لە عادەت بەدەرانی ئەقدەس خانم لە گەر مەئ تورە
بوونئیدا وەپاا منی دابوون ھەر لە بنەرەتدا نەچوو بوو گۆییەو و قبوولئ نەکردبوون. ئەلبەتە
منیش ئەودەمی ھئندەم گۆئ نەدەدايە ئەو وردە ئیشانە کە خۆم زلتر پئشان بەدم. دوای
چارە کە سەعاتئیک و لەو پەری ئیرەیی و حەسرەتی بابەیدا ھاتینەو زوورئ، ئەویش دانیشتەو و

بەتکای بابە بە ھەمان لئو پئکەو ھەنان و چەسپ لئدانی جگەرە ئاسای و سینگ و مەمک
ھەلئەکاندنیبەو، گەش بۆو و کرایبەو.

جەنابی سەفوەتیی بەدوای ئەو قسانەیدا کە من گوئم لئ نەبوون گوتئ بەلایەك بوو ھاتبوو کە
سوپاس بۆ خوا بەخیر تئپەری؛ جەناب سەرھەنگ شەکئیکی کوشتبۆو و گوتبووی خۆئینەکە
بەتایەکانئ ئوتومبئیلی حەزرتئ ئەجەل داکن؛ ئەویش یانی جەنابی سەفوەتیش نەزری لە
خۆگرتبوو؛ بەلام دلئ ھئندە پربوو، کە بەلئ، ئیستا ئەو دەقسەکانئ پئشوو دەگەین -
دەفەرموون، ئەو پئ و قودومەکەشی ئەو لە داردانەئ ئەمڕۆ... وارئیکەوت ھەر ئەو رۆژە دوای
نیوەرۆبە دەگەل بابە چوینە لای ئامۆزا گەرەکەئ کە تازە لە دئپرا ھاتبۆو - رەنگە
ھەر بۆبەشیان ھئنا بئ پارە و پوولئیکی لئ بستئین، چونکە لاو لە دار دراو کە وەرزی و رەشو
رووتئ و ببوو، حوسئین سمئل، برای لاو لە دار دراو کە نۆکەر و چاپەزئ ئامۆزای بوو. ئەویش
لەوئ بوو، راوہستا بوو، پائئ وە دیواریبەو دابوو؛ دەستئیکی دەبن پئشئندئ نابوو و وردە وردە
فرمئسکی بەردەدانەو. ھەرچەند جارئیکی کە خوار دەبۆو و پئالە چای لە بەردەمی دادەنانین یا
پئالەئ بەتائئ لە بەردەمی ھەلئەگرتینەو تەریبە یەخو بەرۆکی نیشانئ دەدا کە دەمئیکە کولئ
گریانئ نەنیشتۆتەو و ھەرگریاوە. ئامۆزاش زۆر نارەحەت بوو. دەرکەوت کە چۆنەتی
دەستگیرکردنی قاچاغچیش لە راستیدا شاکار و نازایەتیبە ئاسایشان و بەقسەئ خەلئکی
نازایەتیبە ((دەولەت))ئ نەبوو. ئەو ئامۆزا بۆ بابەئ باسکرد: ((... دانیشتبوم چام
دەخواردەو...)) نەویست بلئئ دانیشتبوم و تریاکم دەکئشا کە رووداوی پئکداھاتنئیان
دامئ. ((چام دەخواردەو. سوارئک ھات. گوتم بڕۆن بزائن کئیبە، ھەرچەندە دیارئش بوو -
لەبەرئەوئ جەکانئ شین بوون؛ دیاربوو ئاسایشە. گوئمان لە تەقە بوو. پئکداھاتنە کە
لە داوئنی کئوہەئ بەرامبەرئ روویداو، بەلام ئیمە بەگۆبەرئ خدەئ خۆمان دەستمان
تئوہرەندا، یانی نەشماندەتوانئ دەستی تئوہردەین - چونکە بئ چەك بووین. تازە یەك دوو
تفەنگە حوسکەمان شار دەبوونەو ئەگەر بیانھئینینەو دەرئ تا ئەوانئ پئ لەو بگرەو بەردەئ
رزگارکەین، کە کارەکیان تەواو بوو ئەو بئشەرم و ئاپرووانە کە ھەرگیز نەشیان بوو، چە کەکان
بە پاساوی ((بئ مؤلەت))یوہ دەست بەسەردا دەگرن - جا ئەودەمی وەرە و ببینە!... بەلئ،
ئاسایش ((ئەمنیە)) ھات و گوتئ کە گروبان فلان سلاوی ناروون و تکا دەکا کە تەشریف
بئین... ئەلخو کمولیللا. گوتم ئەسپیان زین کرد و سواربووم و دەگەل نۆکەرئکیدا چوم. چەند

ده قيققئىكانى زياتر نه خاياندا... پئىكدا هاتبون؛ ئاسايشه كان خويان ده پهنا بهردان نابوو و ههروهك عاده تى خويان ته قهيان بهه و ايدا ده كرد... شه و جا شه كه ره... شه و...)) مه به ستي ((عه بدوئلا)) ي برابى له دار دراوى حوسيتنى بوو. به لام ئاموزا له بهر زور تورپه ييه و ناره حه تيان داخى دلئى خوئى بهو قسانه ده دا يه وه. هه ر راست وهك خزميكي دلئسوز كه به تورپه ييه وه له گونا هه كانى خزمه له ده ست چوو ه كه يه وه بدوى.

((گيئله هه ر منى ديت له پشت به رده كه وه هاته ده رى)) ده گه ل شه وشدا كه جينه كه ي زور قايم و له باربوو و به سه ر وانيدا ده پروانى و هيچ پئويست به و كار ه ي نه بوو. ده يتوانى هه ر له وئ وه ميئى. هه ر نه بايه تا ده هاتنه لاي من و ده سته و داويئى من ده بوون و تكايان ليده كردم بچم و دوورى خه مه وه.

هه موو كار كه ده ما يه وه سه رته وه ي كه شته كان به جي بيئى و بو خوى بروا...)) به لئى له پشت به ردييه وه هاته ده رى و وهك فرفرؤكه ي، به ر اكر دن، به ره و لاي منه وه هات. هه ر كه ديتم زانيم چ هه لئيه كي كردوه. ئاوزه نگيم ليئا و به چوار ناله به ره ولاي ويم تاودا، و له كاتئىكدا كه هه ولئم ده دا ئاسايشه كان نه يبينن هاوارم كرد: ((برؤ- بگه رپوه- بگه رپوه هه ي جاشه كه ر- به ره ولاي منه وه مه يه!)) به لام بو تيئه گه يي! ئيدى ريكه وته كه وابوو... ئيستا من، وهك شه وى هه ر نه يينم، چوار ناله كي و ته قله كوت ده رؤم- و جه نابى به دوامه وه. تادوايى شه سپه كه م راگرت، و جه نابى ته شريفى هيئاو هه ردوو ده ستي شه سپه كه ي ده ئاميزى وهرينا، و گوتى: ((ئاغا، منم!)) گوتم: ((جاشه كه رى سه گباب، چه ند م گوت كوره برؤ... بو هاتى؟)) جه نابى هه مديس ده يفه رموو: ((ئاغا، منم!)) ده و نيئه يدا جه نابى گروبان شه ره فيش ته شريفى سه گانه يان هيئا، و جه نابيان ((ده ستيگر)) فه رموو!

ناچار گوتم تفه نكه كه ي بداتى- هيچى دى نه ده كرا. ((خان گيئلى)) به ده سته وه بوو... به لئى شه وه ش شاكاره كه ي جه نابى!... دوا يه ش زؤرم هه ولئا تا هه رچؤنيك بووه رووداوه كه ديزه به ده رخؤنه بكه م و به هه ر جؤزيك بووه تفه نكه كه ون كه م... به لئى هيئديك پوول و پاره شم به گروبان شه ره فى دابوو، گوتم فيشه كه كانيش چاره ده كه م، به لام گوتى كه ناتوانى، له بهر شه وى كه هه موو گوييان له ته قه كان بووه؛ سه ره وه ش له ناو ئاسايشدا پياوى خويان هه يه، و

ناره حه تمان ده كه ن. به لام پئموابى ئاريشه كه شتيكى ديكه بوو... گروبان له ده ره جه ي ده گه را... له دو اييشدا هه ر وه ريگرت...))

شه وشوه بابه چه ند پارچه قوماش و عه تريكى كه له عيراق يه و يانرا هيئنا بوون- له سه ر داوا و دلخواز- پيشكه شى شه قده س خانم و عه زيزه خانى كرد- وه كو يهك. ميواند ارييه كه وه خير گه را، و تا ده رنگانتيك دريژه ي كيئشا و به خوئى و شادييه وه كوئايى هات.

* * *

((حوسین، ئەو پىلاۋانە پاككەوھ...)) بابەگيان سەرگەرمى ئىشىيە. گەتوگۆ دەبازاریدا گەرمە. ئەبولفەتخ خان غەلى شەيتانى ھىناوئەتە دايارەھى؛ غەلى شەيتان لە چايخانەى باسى لىھاتوويى و جوانى و جھىلى و نازايەتتە ((جھىلە)) يەكى كەردووه كە تەقەى لە حەزرەتى ئەجەل كەردووه. ھەرزە كارانىكى كە تا ئەودەمى پىلاۋەكانيان بۇياغيان نەدەيتبوو و ھەر بۆئەوھى بىن و لە نزيكەوھە بىيىن دە شاييان بە قوربانى بۇياغى پىلاۋەكانيان دەكرد و دۆستانەش بەرووى مەنەوھە پىدەكەنين و زۆر بەرپىزەوھە دە بابەگيانەنەوھە دەروانى. جارى وايە ھەروا بەرپۆھە گويم لىيە كە دەلەين: ((چوار لاوى ئاوا پەيدابن بارودۆخە كە چاك دەبەت)). بەلام كەس نازانى بارودۆخە كە چۇنا و چۆن چاك دەبى، يا بارودۆخى چاك چ جۆرە شتەكە. تەنيا شىوھى چاكى بارودۆخى بەلاى ئەوانەوھە وەك من تىيدەگەم، ئەوھىە كە ئەبولفەتخ خان پارەھى ئەو شتەنە بدات كە ھەليان دەگرى و دەيانبات و مرادسپۆر، كورده شەلەى ئاروشين پىتەنەكات، و جەناب سەرھەنگ و سەرۆكى پۇلىسخانە و پەخشدار وەك كورى ئەو خەلكە بەجەدەيدا بىنەخوارى و كاريان بەسەرگەسەوھە نەبەت...

ئىمەى مندالانىش ھەروا خەرىكى يارى و گەمە و شەيتانىيە خۇمان بووين. ئىمەى مندالان وەك تەپاش و دار و دەوھەنى كىسوى ھەر لەخۆوھە بۆخۇمان دەروايىن و گەورە دەبووين. يارىيەكانىشمان ئاوا ھەرەك خۇمان سروسىتى و خۇرسك و لەخۆوھە بوون، وەك ھەموو شتەكانى شارى، ئەوھە چەپەرەكان بوون رۆژانە ژنان لە سايە و پەنایاندا جلوبەرگيان دەشوشتن و سەرى مندالەكانيان دەدۆزى و يا جارى وادەبوو بزنە گرۆيەكى برىنداريان كە لە بزنە گەلپيان كىرئابۆوھە دەرمان دەكرد. ئىمەى مندالە وردتەكە وەك سەى بەرەللا بە كۆلتان وەرەبووين. بەلام بەپىچەوانەى سەيە بەرەللايان كە لە سىبەرپىكى دەگەرەن تا سەريانى بەراست و چەپەيدا تىدا بادەن و بە تەقەتەقى شەويلاكەيانەوھە خەرىكى مېش گرتنى بن، ھەرگىز نەدەسەرەوتىن و

ھەدادانمان نەبوو، لە يەككى دەگەرەين تا ئەوھەندە ھىز و توانايەى تىماندا ماوھ ئەوھىش بە قوربانى وى كەين و لەم بارەيەوھە لە ھىچمان كەم نەبوو. لە ھەموو شتەكى بى وەيتەر دار تەلەفۇن بوو كە باى تىدەگەرە و ئىمەش دە دىناى مندالىيە خۇماندا پىمان وابوو ئەوھە راسپاردەى جەناب سەرھەنگى دەگەيەننە تارانى و دەستورراتى تارانى بە جەناب سەرھەنگى دەگەيەننەوھە، و بەردوچكەيەكمان ھەلدەگرتەوھە و پىمان لە دارتەلەكان دەدا و كە ((وو-وو)) دەنگى ناو دارتەلەكان زياتر دەبوو زۆر راشكاوانە، دەگەل تارانيمان قسە دەكردن- پىمان وابوو ھەرنەبى خۆ ئالۆز بلۆزىيەكى دە قسەكانى سەرھەنگىدا دروستدەكەين. بەردەكانمان لە دارتەلەكان دەدان و گويمان پىوھە دەنەوھە و شتەكمان دەگوت، و خۇمان واپىشاندەدا، وەك شتەكمان بىستىبى و كىتوپ دەردەپەرين و دەستماندەكرد بە درۆيان بۆ يەكترى...

دوايە پىشواى و بەرپىكردنى تەرمى كۆزراوى ئاسايشانىش كە تا سەرەقەبران بوو... دەچووين. كاتى كە مردووه كۆزراوھەكان دەشاردەوھە، چەند پىاوپىكى ئاسايشى دى كە لەوى ئامادەبوون بە فەرمانى گرۇبانەكەيان تەقەيان دەكرد و چەند فېشەكەيان بە ئاسمانپۆھە ھەلدەتۆقاند، ھەموو پىكەوھە- بەرەو ئاسمان. و وىكرا، بەئاسمانپۆھە، راياندەگەياند كە سەرچوخە سەوزە غەلى قوربان غەلىزادەى كرمانى فرزەندى رحىم غەلى شەھىدبووھە- ئەو گوللانەى بەچەتەو ياخيەكانىانەوھە نەنابوون لىرە بە ئاسمانپىياندا ھەلدەتۆقاندن، دەيانگوت بۆيە ئەو تەقەنە دەكەن تابلەين دەولەت ناترسى دەنا راگەياندى چى؛ خوا بۆخۇى دەزانى، خەلكىش دەزانن و تەننەت چەتەكانىش...

ئەوجا، پورەقەوھەت بوو، كەلاوئىكى دىھاتى بوو، بىچارە و تىماو فېدار. نازناوھەكەى ((پورەقەوھەت)) بوو: چونكە بگەيشتەبايە ھەر ژنىكى دەيگوت: ((پورە قەوھەت)) يانى خوا قەوھەتتەدا، يا ماندوو نەبى، كەچى ئەو خوايەكەى لە قەوھەتە كە لادەرد. و ئەوھەش بىسوھە ھۆى ئەوھى بەو ناوھەيەوھە بانگ كەن. من تا ئىستاش ناوھەراستىيەكەيم ھەر نەزانى؛ پىشم وانىيە كەس بزانى. تەختى دەموچاوى و شىوھى چاوەكانى و پىكەنپىنەكەى زۆر بە سەيرى بەروخسارو چاوپىكەنپىنى سەرۆكى ئەغومەنى دەچوو، ھەرچەندە دەموچاوى ئەو داچۆرەبوو و پىكەنپىنەكەشى بەپىچەوانەى پىكەنپىنى ئەوھە پاك بىدەرەتاناھە بوو، ھەرەك مندالىكى شەرمپۆن كە گوناھىكى لى روودەدات و دەيھەوى بەزەردەخەنىكى دىزە بەدەرخۇنەى بكات.

که‌او پانتۆلیکی کۆنه له‌بەر و ((میزه‌ر)) یکی رهنگ و رووکالبووه‌وه‌ی ده‌گه‌ل کلاۆیکی چلکن، که جارچاره ژنیکی خیره‌ومه‌ند بۆ ده‌شوشت له‌ دوری سه‌ریه‌وه‌ پیتچابوو- بۆ پشیتیند پوره قه‌وت به‌سه‌ریکی شوپ و سه‌رنجیکی ئالۆز و هه‌راسانه‌وه‌ به‌ه‌لالی نیسو کۆلان و بازاران بوو. جاری وابوو لیوی خواریی، نازام به‌هۆی چیه‌وه، نه‌یده‌توانی میسکی خۆی و بی‌ری خۆی کۆکاته‌وه‌ و له‌شتان وردیته‌وه، بۆیه‌ قسه‌کانی هه‌موو حه‌لله‌ق مه‌لله‌ق بوون و بۆی نه‌ده‌چوونه‌وه سه‌ریه‌ک - کۆ ده‌زانێ، رهنگه‌ هه‌ر به‌راستی میسک و بی‌ری به‌شتیکی دیه‌وه‌ خه‌ریک بۆ... به‌هه‌رحال جاری وابوو لیوی خواریی له‌ده‌ست خۆی ده‌رده‌چوو و پیتچانه‌ده‌گه‌را تاله‌ لیکاوینکی به‌لالییدا ده‌هاته‌خواری، هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ستی پیتبکات و به‌سه‌ر ده‌سته‌که‌ی پاکی کاته‌وه‌ و دم و له‌وسیشی ویک بیته‌وه. من تا نیستا بوونه‌وه‌ریکی له‌م که‌سه‌م بیه‌یتر نه‌دیوه: کاری به‌سه‌رکه‌سه‌وه‌ نه‌بوو، هیچی له‌که‌س داوا نه‌ده‌کرد. ریی خۆی دیتبۆوه. سروشت به‌ جوړیکی وای فیرکردبوو که ده‌یتوانی زیاتر پشت به‌سۆزی نیوه‌ی دووه‌می ژیان به‌سه‌ستیت؛ و پشت و په‌نای وی ئه‌و پوره‌انه‌ بوون:

((پوره قه‌وت!)) پوره‌ ده‌یزانی و تیده‌گه‌یی و به‌پوره‌یه‌کی خۆشی دایکانه‌وه‌ کاره‌که‌ی بۆ جیه‌جی ده‌کرد و پارچه‌نانی، پاشماوه‌ی خواردنیکی ده‌دایه، تا دیسانه‌وه‌ برسی ده‌بۆوه‌ و ده‌چۆه‌ لای پوره‌یکی دیکه‌و ((پوره‌قه‌وت)) یکی دیکه‌ بلی.

هیچ کاتی نه‌یده‌گوت که برسیه‌تی و نانی ده‌وی. ده‌یگوت ((پوره قه‌وت)) و ئه‌وجا چاوه‌کانی هه‌لده‌گلوڤین، و ده‌یگوت: ((خه‌وم دی!)) و پوره‌ تیده‌گه‌یی، و ده‌رمانی ((خه‌وی))ی دینا. تا نیستا هیچ ژنیکم نه‌دیته‌وه‌ به‌توندی ده‌گه‌لیدا بچوینته‌وه‌ یا هیچ گومان و ترسیکی لیبی بوو بیت. هه‌موو هه‌ر به‌چاوی ئه‌ندامیکی نه‌خۆشی خانه‌واده‌وه‌ سه‌یریان ده‌کرد. جاری وابوو ته‌نانه‌ت بۆ ئه‌وه‌ی بۆ خۆشی چ ده‌نگان بکات بانگیان ده‌کرد و په‌رداغه‌ دۆیه‌ک یا پیاله‌ شیریک یا چایه‌کیان ده‌دایه، ئه‌ویش هه‌ر به‌و روومه‌ته‌ داچه‌کیوو زه‌رده‌خه‌نه‌ پاک و شه‌رمیونییه‌یه‌وه‌ و ده‌گه‌ل ئه‌و دوو ده‌سته‌ی بن باخه‌لیه‌وه‌- که زستان و هاوین هه‌روا بوو وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌میشه سه‌رمای بۆ- ده‌هات و ئه‌وه‌ی بیاندا بایه‌ وه‌ریده‌گرت و ده‌بخوارد، به‌و که‌سه‌ی که شته‌که‌شی ده‌دایه، جا هه‌ر که‌سیک بایه‌ و ته‌مه‌نی هه‌رچه‌ندیک بایه، ده‌یگوت: ((عه‌مرت درپۆبۆ)) و هه‌مدیس هه‌ردوو ده‌سته‌کانی وه‌بن هه‌نگلی ده‌دانه‌وه‌ و سالدانه‌ سالدانه‌ ده‌که‌وته‌ ریه‌. به‌لام

ئیمه‌ی مندال، دوور له‌و دنیاو سۆزانه، بۆ ئامانج و ده‌دوی ده‌که‌وتین. هه‌رچه‌نده‌ به‌ تاقیکردنه‌وه‌ ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رکه‌وتبوو که مرۆقیکی بۆ وه‌یه‌ و ئیمه‌ش حه‌زمان به‌ ئازاردانی نه‌ده‌کرد. به‌لام جاروباره هه‌ر ده‌هاتین و ورده‌ به‌ردیک که‌سه‌که‌ گلیکمان هه‌لده‌گرتیه‌وه‌ و دوور له‌ مه‌به‌ستی پیتادانی، هه‌روا ده‌مانه‌ویشتی. پوره قه‌وت ده‌گه‌راپه‌وه، هه‌ر به‌و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌وه؛ سه‌ری به‌رده‌دایه‌وه، هه‌ر راست وه‌ک ئه‌و به‌رخه‌ی که بیه‌وی به‌گالته‌وه‌ قۆچان باوی- و ئیمه‌ له‌ تریقه‌ی پیکه‌نینیمان ده‌دا، و هه‌لده‌هاتینه‌وه، جاری واشبوو هه‌روا که به‌دوایه‌وه‌ بووین له‌په‌ر ده‌یگرت و نارته‌ی لیده‌دا، و ده‌که‌وت. ئه‌وکاته‌ هه‌موومان لێ کۆ ده‌بوینه‌وه‌ و ده‌وره‌مان لیده‌دا. ده‌و جۆره‌ کاتانه‌دا جینگلی ده‌دا، برۆیه‌کانی تیکده‌کردنه‌وه، رهنگی پینه‌ده‌ما، ئه‌و ده‌مانه‌ی که چاوه‌کانی له‌ سه‌ریه‌ک داده‌نان و نه‌ده‌سه‌روت ده‌شگریا. جاری وابوو ده‌شپشایه‌وه‌ و هه‌ر له‌و جیه‌ی که لیبی که‌وتبوو و جینگلی ده‌داو چاوی لێ له‌سه‌ریه‌ک داناوون و به‌ ده‌موچاویکی گرژوه، بۆ هۆش و بۆ ئاگا، ئه‌و شتانه‌ی ده‌ریداوون ده‌یله‌سته‌وه، و ئیمه‌ش به‌پوره‌یه‌کی ترش و تال و بیزاره‌وه‌ سه‌یرمان ده‌کرد و ئه‌ویش هه‌روا په‌له‌قاژه‌ی بوو. گه‌وره‌کان ده‌هاتن و قول هوه‌للایان ده‌خویند و به‌سه‌ریاندا پف ده‌کرد: ده‌یانگوت ئه‌وه‌ رموزنه‌ سواری بوون و وای لیده‌که‌ن و ابکا: داوای لیده‌که‌ن بچیتته‌ سه‌ردینی ئه‌وان و ببیتته‌ لایه‌نی ئه‌وان و ئه‌ویش به‌رگریه‌ ده‌کات! هه‌ر ئه‌و به‌رگریه‌شیه‌تی که ئه‌وی واهینده‌ له‌لای ئیمه‌ گه‌وره‌ کردوه... به‌سه‌ر و چاویکی تیک ترشاوه‌وه‌ ده‌رمان چۆلده‌کرد و لیبی ده‌کشاینه‌وه... تورک و فارسه‌کان ده‌هاتن بازنه‌یه‌کیان به‌هه‌رچوار ده‌وریدا ده‌کیشا، تا له‌مه‌چیتزانی دیکه، نه‌یه‌نه‌ یارمه‌تیدانی ئه‌وانه‌ی پیتتر و کاره‌که‌ خراپتر نه‌که‌ن، ته‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وانه‌ی هه‌وه‌لی بن ئه‌وه‌ زوو ماندوو ده‌بن...

ئه‌وجا ((فه‌ته‌شیت))⁽¹⁾ بوو. پیاویکی بالا‌مام ناوه‌ندی، ئیسک پان، چوارشانه، قه‌یره، برۆپه‌رو موو ماش و برنج، و چاوه‌ش و گه‌وره‌ و زیته‌له‌ و ریش درپۆز و دووفاق، لوتیکی گه‌وره‌ و روومه‌تیکي ده‌رپه‌ریو. سه‌رقۆت، پێخواست، هه‌نگاو ورد و له‌سه‌رخۆ، هه‌رده‌تگوت ئه‌وه‌ سیاسه‌مه‌داریکه‌ و به‌ بازاریدا دیتته‌خواری: دوايه‌ له‌په‌ر، بۆ هیچ ئاگادارییه‌ک، ده‌سته‌ده‌کرد به‌رمبازییه‌وه‌ وه‌ک مندالیکی سواری داریکی ببی ئاوزه‌نگی له‌خۆی ده‌دا و به‌بال راوه‌شاندنیوه‌ و راست وه‌ک له‌سه‌رخانه‌ی زینی بۆ قیت دانیشتوه‌ و قورساییه‌ خۆی هه‌موو داوه‌ته‌ پیتشی. که

⁽¹⁾ فه‌ته‌شیت: فه‌تاحه‌شیت.

تاوئىك دەپۆيى لەپەر جەلەوى توند دەكرده و ھەررەك ھىچ نەبووى لەبەردەمى دوكانىك يا مالىكى رادەوھستا. لەبەردەمى دوكانەكە يا مالىكە دادەنېشت، و بە دەنگىكى زۆر نەرم و شلەو دەيگوت: ((نەخۆشم!)) و داواى چاى لە دوكاندارەكە دەگرد، يا بى گويدان دەستىدەبرد جگەرەى لەليوى دوكاندارەكە دەكرده و چەند چەسپىكى جانانەى يەك بەدواى يەكى لىدەدا و دوايە دەيداىەوھ. كە چايەكەشى دەخواردەوھ بەرەنگ و رووى پىاويكى كە ماندووى ھەسايىتەوھ پىالە بەتالەكەى بەسەر روومەتە دەپەرپو و ناوچەوان و چەناگەيدا دىنا، و دەگەل ھەرتىھەلسوئىنىكىشىدا دەيگوت: ((وھى! وھى!)) تا پىالەكە بەتەواوتى سارد دەبۆوھ. ئەگەر مال بايە كلوكلدانى لە ژنى مالىكە داوا دەگرد. زۆر جارام بىستبوو ژنان دەو جۆرەكاتانەدا دەيانگوت: ((وھى، فەتە چ بووھ وا ھەمدىس نەخۆش كەوتىيەوھ؟! خۆ من ھەر دوئىنى بو كلدانم دايتى، ئەوھ نابى ھەموو رۆژى چاوان بېرئى، چاوەكانت خراب دەبن!)) دەگەل ئەوانەشدا كلدانيان ھەر دەدايە و ((فەتە))ش بەكاوھەق قەيتانى كلدانەكەى دەكرده و كلچىوكەكەى جارئىك لەراستەوھ بۆ چەپ و جارئىكىش لە چەپەوھ بۆ راست دەچاوان دەكىشا، و برۆيەكانى دەستىك پىدا دىنان و رىكى دەخستن. جارى واش ھەبوو كەللەي دەبوو- لە دەست ئىمەى منداڭ كە وەدواى كەوتبووين و بەدزىەوھ لەسەرى كۆلائيىرا چاودىرمان دەگرد و ھەر ھەلدەستايەوھ بە ھوھاوھ وەدواى دەكەوتىنەوھ. جنىوھەكانىشى كە دەيدان ھەمىشە ھەر يەك جۆربوون، و ھىسابى: ((ھەى پانايى و قولايىھ قوزى داىكت بگىم!)) و ژنان بە روويەكى خەندانەوھ چاويان بەردەدانەوھ، و دەيانگوت: ((دەك خوا شەرمەزارتكا، فەتە، ئەو قسە قۆرانە چىيە دەيانكەى! ئەوھ تەرىق نابىيەوھ!)) و پەنجەى شاىەتەمانيان بۆ زارى دەبرد و بەدەم پىكەنىنيوھ چاويان شۆردەكردەوھ. جارئىكان يەكئىك لە داىكەكان گوتى: ((دەك رووت رەشبى، فەتە؛ خۆ ئەوھ منداڭلى منە!)) فەتە بى ئەوھى خۆى تىكدا دە سەرچاوى ژنەيەوھ رووانى. گوتى: ((چاك راوھستە بابتىنم...)) تاوئىكى بەچاوى رەزامەندىيەوھ تىھەلپروانى، دوايە گوتى: ((نا، با لە بەينى خۆماندا بى، گوشتت دەخورى!)) و داىكان ھەموو لە پىرەمى پىكەنىنياندا- دياربوو قسەكەى پى خراب نەبوو، قسە يا لە شىت يا لە منداڭ. عەسران كاتى چاى عەسرى دەگەيىھ ھەرماڭىكى دەچوھ ژوورى، يەكسەر ھەلدەكشاىە سەرى سەرى و داواى چاى دەگرد، ئەلبەتە ھەمىشە ئەوھشى دەبەرچاو دەگرت كە پىاوى مالىكە لەمال بايە. دادەنېشت؛ چاى دەخواردەوھ و دەربارەى ئەوکارانە دەدوا كە دەبەرچاوى خۆى گرتبوون بيانكا. دەيگوت ئەگەر

وھستا سالىكى تەنەكەچى يارمەتى بدات نيازى وايە بن ساپىتەى شارى ھەموو تەختە بەندكات تا زىستانى كووچە و كۆلائي شارى نەبىتە قور و قوراو و لىتاو، چونكە بە قور و چلپاوى دلى دەگىرى. ھەموو مەبەستەكەشى ئەوھبوو كە سەرماى دەبى. كىوى ناراباش زۆر لە شارى وەدوور كەوتۆتەوھ، دەبى تەنافىكى دە سەرى ھەردوو لوتكەكان خرى و بە يارمەتییە رەھىم لەندەھۆر و ھەسەنە بۆقى تۆزىكى بىننەوھ پىشى. رەھىم لەندەھۆر شوانىكى كەتەى ملەستوور بوو، و بۆ ئەو كارانەى دەست دەدا. بەلام ھەسەنە بۆقى، پىاويكى كورتە بنەى قوتە كە ھەرگىز بۆ ئەو جۆرەكارانە نەدەبوو! ((ئەوھ رەھىم لەندەھۆر شتىكە، ئەدى ھەسەنە بۆقى چىيە؟)).

فەتە زىرەكانە خۆى دەنوند و دەيگوت: ((ھا! كە تەنافەكەم بە لوتكەكانى ناراباوا بەست، لە ناوھراستىرا گرى دەدەم؛ زۆرباشە كە گرىيەكەم لىدا سەرى تەنافەكەى دەدەمە دەست رەھىم لەندەھۆرى و دەلئىم رايكىشە! ھەر كە تىنوسا بە ھەسەنە بۆقى دەلئىم خۆى ھەلدا و ((لوت))ى بگەزى و ھەردوو گوئىەكانىشى رايكىشى)).

خاوەن مال پىدەكەنى و دەيگوت: ((ئى، ئىستا تىگەيشتە!)).

فەتە دەيگوت: ((نا، تىنەگەيشتووى... دەلئىم گوئىەكانى توند رايكىشە. تا رەھىم لەندەھۆر لەبەر تازارى تەنافەكەى چاكتر رايكىشى، ئەودەمى منىش خۆ ھەلدەدەم لاقىكى ھەسەنە بۆقى دەگرم و رايەكىشم... ئىستا تىگەيشتى؟)). خاوەن مال تىدەگەيى و ستايشى ئەو پرۆژەيەى فەتەى دەگرد كە ھىچى واى لە پرۆژەكانى لەمەرخۇمان كەمتر نەبوو و زۆرىشيان وىدەچوو.

فەتە بەدواى قسەكانىدا دەيگوت: ((ئەودەمى ھەر نەبى خۆ بەلانى كەمەوھ خەلكەكە ژەمە تىرەكى تىر بەزكى خۇيان دەخۆن!))- ناراباوا ھەمووى ھەر رەزە تىرى بوو.

ئەگەر وەرزی تىرى بايە و تىريان لەمالي ھەبايە ئەوھ دەيانھىنا و دەياندايە. ھەر كە فەتە تىرەكەى دەدیت دەستىكى دىناو بە بەرچاويەوھ دەيكرە سىبەر و بەسەرسامىيەوھ دە ناراباباى رادەما و دەيگوت: ((سەيرە! خۆ ئەو ناقولايە لەپىش مندا وەخۆكەوتووه! ديارە كىوھەكە ھاتۆتەوھ پىشى- تف لەو ناوچەوان و بەخت و ئىقبالى كە من ھەمە!... دەى، باشە، عەبىى نىيە، ئىدى تىپەرى... بەلى، ئەوھم دەگوت: ((ئەگەر يارمەتیم بدن دۆخىنىكى

شەروائىش بۇ خۆم دەكېم... نەك لەو دۆخىنە خورىانە)) دۆخىنەكەى خۆى دەردىنا و پىشاشانى دەدا: ((بەلكە لەو دۆخىنە فتىلەبىانە...)) و ئەوجا لەپەر راست دەبۆو و چوارنالى غارىكى بەدەورى ژووریدا دەکرد و ھەر بەچوار نالىبەو دەردەپەرىپە دەرى، بەبال راوہشاندىتوہ كە شەويلاكەى خوارپى وەك ئەسپى ماندوو كە سوارەكەى بە قامچىانى وەرگەپاوتى شۆر دەكردەو و-تا دەم چۆمى- دەپۆىى. ئەوہ ھىلى كۆتايى بوو. كە دەگەيشتە وىندەرى رادەوہستا؛ خۆى خواردەكردەوہ و بەك دوو مشتە ئاوى دەخواردنەوہ.

((ئەحمەد شا)) ئەوہ بەكەكى دىكەيان بوو، كە بەدبەختى و چارە رەشىبەكەى نەك ھەر بۆ ئىمەى مندالان بەلكە بۆ تەواوى خەلكى كوچە و كۆلان و بازارى شارى ماىەى خۆشى و سەير و سەفا و رابواردنى بوو.

گوايە ئاوى راستەقىنەى خۆى وەستا ھەسەن بووہ- بەقسەى خەلكى خەلىفە ھەسەن- بەرگدروو بووہ و بەكجار زۆر بەرپۆبووہ. ئىستاش خەلكى يادى ئەو رۆژانەى ئەويان ھەر لەبىرماوہ كە ئەورۆ پىدەلەين ((خەلىفە)). بەلام ئەم ياد و بىرەوہرىبانە و پەيوەندىيان بەرابوردووہو لەراستىدا زگ پى سوتانى ھالى ئەورۆى ئەويان دەچەندانى دىكە زىاتر دەكرد... دەيانگوت خەلىفە ھەسەن ھەزى لەكچىك كرددوہ و شىت و شەيداي بووہ و كچەش ھەرەتر دەگەلىدا بووہ بەلام خوازىنى بۆ پەيدا بووہ و شووى پىكردوہ و پىش ئەوہى پىكىش بگەن دەزگىرانەكەى جوانە مەرگ بووہ و لەسەرەنجامى ئەو ھەژان و داچلەكىنەيدا ئاواى لىھاتووہ و رۆژى بەم رۆژە گەيشتووہ. سەرچاوەى ئەو قسە و قسەلۆكانەش ھەمووى شەوگەرىبە خەلىفە ھەسەنى بوو بۆ سەردانى گۆرى جوانەمەرگان و گەرانى بەناو گۆرستاناندا. بەلام كەس بەراستى نەيدەزانى وايە يان نا، ھەرچى ھەبوو ھەر قسە و قسەلۆكى سەر زاران بوو.

خەلىفە ھەسەن ھەمىشە زەردەخەنەىكەى بەلالىتوہو دياربوو، وەك لە ھەموو ژيانىدا غەم و ئارەزووى ھىچ شتىكى نەبى، و دنيا بەكامىتوہ و خەلكى دنيايان بە ئارەزوو و ھەزى وى دوستكردوہ: ھەموو دەمى رووخۆش بوو و دەترىقاىەوہ: لە چايخانان دادەنىشت، گوللى دەبىست و گوللى دەگوتن و خەندەى وەردەگرتنەوہ. بەلام كاتى كە بە كوچە و كۆلان و بازارىدا دەھات و دەچوو بە روخسارىكى غەماويەوہ پارىزى لەسەرغى چاوى خەلكى دەكرد و بەشىوہىكەى بوو كە گوايە نەھىچ دەبىسى و نەھىچىش دەبىنىت، ئەگەرچى ھەندى جار بەرقەوہ

يا ھەروا ئاورپىكى دواوہى دەدايەوہ و بەگوپرەى پىويست برۆيەكانى تىك دەنان، يا زەردەبەكەى دەھاتى و دەپۆىى. ئاوى گراويىبە مردووەكەى ((گوللى)) بوو. سەرغە رقاويىبەكانى ئەو دەمانە بوون كە مندالىك يا ھەر ھەموومان پىكەوہ ئاوى ((گوللى)) مان بەزارىدا دەھات. بەداخوہ ھەروەك دەلەين و ئىستا تىدەگەم تەنيا دەزگا بچوو كەكانن كە بەخىرايى گەورە دەبن و پىدەگەن و مېشك نەبى كە لەو ئەندام و دەزگايانە بەدەرە. ھەربۆيە وا بى مەبەست و بى بىرو لىكدانەوہ ئەو كەسانەمان ئازار دەدان.

دەو كاتانەدا خويىن دەزايە دەموچاويىبەوہ، چاوى زەق دەبوونەوہ، برۆيەكانى دەھاتنەوہ بەك، و ماوہىكە رەنگى دەگۆرا. ئەو دەمى تەزىبەكەى لەبەر پىشتىندى دەردىنا، و لىوى دەبزاوتن. ديار نەبوو چ دەلى؟ لەبن لىوانەوہ شتىكى دەگەلە خۆيدا دەگوت و تەزىبەكەى بادەدا. كە ئىمە ئەوہمان بە دوعاكردن دادەنا. بەلام دەگەل ھەموو ئەمانەشدا، بەگرۆبىبەوہ، راست و رەوان دەپۆىى، ھەروەك بازگانىكى بەوہج سوود و زىانەكانى دەمىشكى خۆيدا تاوتوو بكات يا وەك سەرفەرماندەبەكى وا بىر لە نەخشە سەربازىبەكانى بكاتەوہ كە دايرشتوون.

ھەر لە ھەوہلەتوہ كە وازى لە كارەكەى ھىنا ئاوى لەخۆى نا ((ئەحمەد شا))؛ بۆ ئەو ئاوى لەخۆى نا، ئەوہ ديارنىبە، خەلكىش وردە وردە بەو ئاويەوہ راھاتن و دەگەلىدا رۆيشتن. كەسەيك نەپىرسى ئەرى بۆچى و لەبەرچى - پىويستىشى نەدەكرد: ئەوہ لە لايەنى خۆبەوہ كۆتايى ھاتبوو و چ زىانىكىشى بۆ خەلكى نەبوو. بۆ ئەوانەى خۆشيان بە فەيلەسووف و ئەدىب و پىشەوا و زەعىم دەزانن نىو ھىندەى ئەويان تىدەبى؟ ئەحمەد شا يا ناسىرەدىن شا چ كارىگەرىيە كيان بەسەر ژيانى خەلكىبەوہ ھەيە كە بىانەوى بزنان ھەيە يان نىبە يا ئەگەر كارىگەريان ھەيە بۆ بە تەنيا لەم ئاودا ھەر ئەحمەد شا؟

عەرەبانچىبەكى تورك لە گەرەكى بوو گەچى بۆ ((ساختمان)) ئى ((سەربازخانە))ى دەبرد. ھەموو ھەولتى ئەحمەد شا پەيداكردى پىنج شايى پۆل بوو. ئەو دەمى سەكەى پىنج شايى يا بىست و پىنج پەناباتى لىدرا بوو. ھەر كە وردەكەى دەبوو پىنج شايى دەچوو دەيكردە پىنج شايەكى خپ و لەسەرىيى ((ساختمان))كەى رادەوہستا تا عەرەبانچىبەكە دەگەراپەوہ بى ھىچ دەنگ و بەنگىك پىنج شايەكەى دە دەستىدەكرد و دەپۆىى (ھىچ كاتى پارەى وردەى نەدەدايە) و ديارە ئەوہش نرختك بوو بۆخۆى ديارى كىر بوو. جارىكىان بابەگيان لەم بارەبەوہ

گله‌یی له عه‌ره‌بانچییه که کردبوو که بۆچی ئەو پارهییه لهو بیچاره‌یه وهرده‌گری. به‌لام عه‌ره‌بانچییه که ده‌لی که هه‌رگیز به‌خۆرایی سوار نابێ، دهن‌ا ئەو هیچ نالی ((ئه‌حمەد شا)) پارهی دهن‌ا و سوار دهن‌بوو و عاره‌بان‌ه له‌وسه‌ری شاریییه‌وه ده‌چوو ئەو سه‌ری شاری. مه‌به‌سته‌که‌ش هه‌میشه په‌خشداری بوو له‌وپه‌ری شاری له‌سه‌ر بستووی گومرگی. ئە‌حمەد شا وه‌کو پاشایان دهن‌ا و عاره‌بان‌ه‌که‌یدا به‌پێوه راده‌وستا؛ ده‌ستی وه‌ک بۆ سه‌لامی به‌رزده‌کرده‌وه، گرتی داویشنه‌ نیوچه‌وانیوه و هه‌روه‌ک سولتانیکی که به‌ناو حه‌شیمه‌تیکیدا رابهری به‌رده‌وام سه‌ری به‌لای راست و چه‌پاندا ده‌گه‌ی‌پاوه به‌زده‌ده‌نه‌وه هه‌ستی خۆی به‌رامبه‌ر به‌و حه‌شیمه‌ته‌ ده‌رده‌بری که له‌ می‌شکی خۆیدا پینابوو هورای بۆ ده‌کیشن و شه‌ویش وه‌لامیان دهن‌اتوه. دوايه تینگه‌یشتم ئەو ئە‌حمەد شایانه چه‌ند زۆرن که له‌ناو گالیسکه و ئوتومبیلاندا دهن‌نیشن یا به‌پێی پیاوه به‌دلنیاپییه‌وه به‌رێبه‌دا ده‌رۆن و ده‌می‌شکی خۆیاندا و له‌ وه‌لامی هه‌ست و نه‌ستی ئە‌وجانه‌وه‌ره ساخته و پۆشته‌وه په‌رداخانه‌دا ده‌ست راده‌وشین و به‌روویانه‌وه پینده‌که‌ن یا برۆیان تیک دهن‌ین!

ئه‌لبه‌ته نه‌ک هه‌ر من به‌لکه هیچ که‌سیک نه‌یده‌زانی چی به‌می‌شکیدا دیت و ده‌چی- له‌وانه‌یه هه‌ر ئە‌و شتانه‌ی پیندا بیت و بچیت که ده‌می‌شکی هه‌ر هه‌موو شاو به‌رپرس و رابه‌راندا دیت و ده‌چیت... ((ئه‌حمەد شا)) هه‌روا ده‌ست به‌هه‌واوه ده‌رۆی. ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شی بۆ ((مێزه‌)) هه‌که‌ی ده‌برد و کلاو یا تاجه‌ خه‌یالییه‌که‌ی دینایه‌ سه‌ر برۆی و به‌ لاتیلای سهریه‌وه دهن‌ا. له‌و دهن‌که ئاره‌قانه‌ی که له‌نیوچه‌وانیه‌وه هه‌لده‌قولا دیاربوو که ئاریشه‌که‌ی زۆر به‌راستی و راشکاوانه‌یه. خه‌لکی له‌سه‌ر دوکان و کۆلانه‌کانه‌وه پینده‌که‌ن و جار‌جاره‌ش مه‌ته‌له‌کیکیان داویشتن، ئیمه‌ی مندالانیش له‌ پاش و پێشه‌وه عه‌ره‌بان‌ه‌که‌مان دهن‌یوه‌خۆ ده‌گرت و به‌ده‌م ریه‌وه ده‌مانکرده‌ قه‌له‌بالغی، به‌لام ئە‌و هه‌رگیز گوئی له‌ هات و باتی که‌سه‌وه نه‌بوو- ئە‌و ده‌ هه‌وای خۆیدا بوو: ده‌ستی بلند کردبوو و چه‌ناگه‌ی داچۆراندبوو و به‌رغه‌بابه‌ی فوودابوو. سه‌رنجه‌کانی ورد و به‌لام ئالۆز بوون؛ شانه‌ چکۆله‌کانی زیاتر دا‌که‌وتبوون، وه‌ک قورسای هه‌رچی باری ژبان‌ه له‌سه‌ر شانه‌کانی هه‌ستبکات، به‌ ئاگا له‌وه‌ش، که ئە‌و باره‌ی، به‌هه‌ر حالیک بووه، تا ئی‌ره هیناوه. به‌لام ئە‌وه‌شی پیوه دیاربوو که پشتی له‌ژێر ئە‌م باره‌گرانه‌دا دوولاهتۆته‌وه. ده‌رۆی. تا ده‌گه‌یشته‌ نیوه‌ی ریه‌. لیه‌ردا کتوپر وه‌قسه‌ ده‌هات، بێ ئە‌وه‌ی رووی ده‌می قسه‌کانی له‌ که‌سیکی تابه‌تی بی، یا گۆرانیکی به‌سه‌ر راوه‌ستانه‌که‌ی خۆیدا بیت، هه‌روا که ده‌ستی به‌لای

لاجانگیوه بوو رووداوه نه‌هینییه شار‌دراوه‌کانی شاری به‌ده‌نگیکی به‌رز و بلند و نیرانه‌وه، وه‌ک ده‌گه‌ل خاوه‌ن په‌له و پایه و به‌رپسانی بیت، ئاشکرا هه‌لیده‌رشتن: ((خه‌لکینه! رۆژی شه‌موو سه‌روان زه‌ه‌ری ده‌گه‌ل ژنی فه‌رمانده‌ی که له‌ مالی نابێ، گه‌مه و گالته‌ی دایه مه‌مه‌ده به‌گورگیان پیکه‌وه کردوو و هه‌ر له‌ هه‌وا‌را گورگه‌ی قوزتۆته‌وه... ده‌موقه‌پۆزی گورگه‌ش ره‌ش بوون- هه‌والیکیشمان پینگه‌یشتوو ئاوا ده‌لی رۆژی دووشه‌موو که ستوان ناهیدی له‌سه‌ربازخانه‌ی ئیشکگر‌بووه، سه‌رفه‌رمانده‌ چوووه بوو که شووشه‌یه‌کی به‌رتیل داوه‌تی- خه‌فیه‌کان رایانگه‌یان‌دووینی. ژنی سه‌ره‌ک نه‌زمییه‌ش چۆته مالی سه‌رۆکی دارایی، گوايه له‌وی حیکایه‌تی ئە‌میر ئه‌سه‌لانیان خویندۆته‌وه... ژنی گروبان ناسریش بۆ خه‌نه‌به‌ندان چۆته مالی ره‌یسی- مه‌ئورانی تابه‌تیش ده‌فه‌رموون. سه‌فه‌وتی ژن خوشکه‌که‌ی خۆی بۆ ئە‌میری له‌شکر برده‌وه کفته‌ی قولقولی بۆ لینی- ئە‌مه‌یان سه‌رۆکی تابه‌تی قه‌راولخانه‌ی رایگه‌یان‌دوووه...)) هه‌موو رووداوه‌کانی ناوشاری ده‌گوتن و خه‌لکیش به‌تاسه‌وه گوییان ده‌دایه و به‌زده‌خه‌نه و لاقرتیوه به‌رپیان ده‌کرد و سه‌یره‌که‌ش له‌وه‌یدا بوو ئە‌و شتانه‌ی ئە‌و ده‌یگوتن زۆربه‌یان راستبوون. چۆن و له‌ کوپه‌را ئە‌و زانیاریانه وه‌ده‌ست هینابوون، ئە‌وه له‌خۆی به‌ولاوه که به‌رده‌وام ده‌کۆلانا‌ندا ده‌سورایه‌وه که‌س نه‌یده‌زانی و که‌سیش پیتی وانه‌بوو که ده‌توانی ته‌واوی ئە‌و هه‌موو ورده‌کاریانه به‌ ناو و رۆژ و به‌رواره‌وه ئاوا ده‌می‌شکی خۆیدا بیاریزی. ((ئه‌حمەد شا)) بۆ ئە‌وه‌ی ئە‌و سه‌ره‌ستی و ئازادییه‌ی ئاوا ده‌سته‌کووی چه‌ندین جارانی له‌ پۆلیسخانه‌ی شه‌و رۆژ کردۆته‌وه تیه‌ه‌لدانی به‌دوادا خواردوو. تا سه‌ره‌نجام بۆیان ده‌رکه‌وتوو شه‌یته. هیچ کاتی، له‌ شوینی هه‌ره‌مه‌که‌یدا ئە‌و جۆره وشانه‌ی به‌زمانیدا نه‌ده‌هات، ئە‌گه‌ر که‌سیک بیگوتبايه و وه‌بیری هینابایه‌وه، ئە‌وه دیسانه‌وه هه‌ر خۆی لی‌ گیل ده‌کرد و وای پیتشاند‌ه‌دا که ئاگای له‌ هیچ نییه- له‌ دۆستایه‌تییه‌دا زۆر سه‌ر راستبوو، و هه‌ربۆیه‌ش روویه‌کی خوشه‌ویستی شاره‌ بچکۆلانه‌که‌ی ئیمه‌ بوو. له‌راستیدا جۆریک له‌ ((بیرو‌رای گشتی)) یا زمان حالی خه‌لکی بوو، هه‌ربۆیه‌ش بوو هه‌میشه ئاهه‌نگ و به‌زم و ره‌زم و پینج شاییه‌که‌ی ئاماده‌بوو. به‌لام سه‌یره‌که‌ی له‌وه‌دا بوو که هیچی له‌باره‌ی خه‌لکی شاره‌که‌وه نه‌ده‌گوت و له‌نیو وانیشدا به‌ به‌رپۆبه‌ری گشتی په‌روه‌رده‌شی هه‌ر هیچ نه‌ده‌گوت. رۆژیک عاره‌بان‌ه‌که‌ به‌ به‌رده‌می به‌رپۆبه‌ری گشتی په‌روه‌رده‌دا رته‌بوو؛ ئە‌حمەد شا هه‌روا به‌ده‌ستی سه‌لامیوه، ده‌ ئاماژه‌یه‌کی به‌ به‌رپۆبه‌ریدا، رووی قسانی ده‌ حه‌شیمه‌ته‌که‌ی ناو می‌شکی خۆی کرده‌وه و گو‌تی: ((تا ئیستا له‌ باره‌ی وان‌ه‌وه

چ هه‌واییکی ناله‌بار نه‌گه‌یوه، نابی بَشگات؛ ئیمه پیمان وایه که هه‌ر نه‌گات، په‌روه‌رده و فیترکردن (فه‌ره‌نگ) جیی کاری نابه‌جی و ناله‌بار نییه. ره‌زامه‌ندی ته‌واوی ئیمه به هه‌موو کارمهند و فه‌رمانه‌ره‌کان بگه‌یه‌نه؛ وه‌بیر سلیمانیش بینه‌وه که راپۆرتی ناله‌باری ده‌بار‌وهه دیت- با ده‌ست له مله‌ورپییه هه‌لگرێ، دنا به جوققه‌ی هوما‌یونیییه قه‌سه‌م هه‌لیده‌گرێته‌وه!)).

هه‌ر که ری و ره‌سمی ره‌ژه و تیپه‌پینی مه‌وکیبی هوما‌یونی ته‌واو ده‌بوو و ده‌گه‌یشه‌ته په‌خشدارییه بی ته‌وه‌ی عاره‌بانچی هه‌یج بلێ یا داوای دابه‌زینی لیبکا ده‌هاته خوارێ و ده‌هاته‌وه سه‌رخۆ و ده‌چۆه که‌وله‌که‌ی جارانی، به پیخواستی و به‌شانه داته‌کیوه‌کانیه‌وه ده‌که‌وته‌وه رییه، هه‌روه‌ک نه ته‌جمه‌د شایه‌ک هاتبی و نه ته‌جمه‌د شایه‌ک رویشتی! و ده‌وکاته‌یدا یه‌کینکی وه‌ک بلێی حاجی حوسین به‌زازیکی بانگی ده‌کرد ((هۆی، ته‌جمه‌د ش)) و ته‌جمه‌د شا زۆر خاکه‌رایانه، به‌غار، ده‌چوو ((وه‌ره ته‌وه‌ گۆشته‌ی به‌روه‌ه مائی مه، بلێ حاجی نار‌دوویه‌تییه‌وه... راکه، ئافه‌رین)) و پرێسکه‌ گۆشته‌ی ده‌دایه ده‌ستی و هه‌قی رییه‌شی ده‌ مستی دنا و ته‌جمه‌د شا هه‌ر به غار ده‌رۆیی.

ته‌وه‌ کۆمه‌له‌ شیتته زۆریه‌ی شه‌وان ده‌توونی هه‌مامه‌که‌ی میرزا عه‌بدوللایدا ده‌نوستن بۆیه به‌لای خه‌لکییه‌وه په‌یوه‌ندی ته‌وانه راسته‌وخۆ ده‌گه‌ل کۆمه‌لی له‌مه‌چتران —یا پیشه‌وا‌ی وان- بوو.

مه‌ش روحو‌للاش هه‌بوو —تورک بوو، هه‌یندیکی شه‌کرۆکه له‌سه‌ر سینییه‌کی له‌به‌ر دوکانی دانابوو و هه‌ر به‌وه‌نده‌شه‌وه ناوی له دوکانه‌که‌ی نابوو قه‌نادی (شیره‌مه‌نی). هه‌یج ده‌میکی له‌به‌ر دوکانی نه‌بوو- به‌قه‌سه‌ی خۆی له ((کرخانا)) ((کارخانه)) ی بوو. کرخانه‌که‌شی هه‌ر پشت دوکانه‌که‌ی خۆی بوو که له‌وئ نوکو‌لی دروسته‌کرد، یا هه‌ولێ ده‌دا بی وه‌ستایی و بی زانین نوکو‌ل دروستبکات. چه‌ند هه‌نگاوێک له‌ولای دوکانه‌که‌یه‌وه بۆنی شه‌کری کولاره‌ ده‌هات. ده‌یانگوت — له‌کۆی، ته‌وه‌ش هه‌ر دیار نه‌بوو و پیم وانییه که‌سیش زانییبتی — ده‌یانگوت به‌ مندالی به‌مشته کشمیشیکیان له‌خشته برده‌وه، پی‌او‌پکی مرچ و مۆن بوو، خاوه‌ن ده‌موچاویکی ره‌قه‌له، به‌لام پر چرچ و لۆچ و سېسه‌له، هه‌روه‌ک توێکله هه‌ناری وشکه‌لاتوو، دوچاوی به‌فولداچوو، و سه‌رنجیکی پر له چا‌و‌چنۆکی و دوو لولاکی چه‌ماوه. کلا‌وه‌که‌شی که به‌شیک بوو له‌خودی که‌سایه‌تییه‌که‌ی- تا، که‌پی، بوو، که‌پی بوو، دوايه‌ش کلا‌وشاپۆ یا به‌قه‌سه‌ی خۆی، شاپکا. من هه‌یج کاتی ته‌موم به‌سه‌ری قۆته‌وه نه‌دیوه که‌واو سه‌لته‌یه‌کی درێژی

ده‌به‌ر ده‌کرد و به‌داره‌ داره‌وه به‌لاریاندا ده‌رۆیی. هه‌ر که کافی (ك) ((کشمیشی)) ده‌بیست ده‌بووه فیشه‌که شیتته. گه‌وره‌کان ده‌یاننارده لای روحو‌للا‌ی تا چاره‌که کشمیشیکیان بۆ بکری؛ جاری وابوو بۆ خۆیان ده‌چوون. ده‌چوون و زۆر به‌راشکاوییه‌وه ده‌یانگوت: ((مه‌ش روحو‌للا، شیرینی چ هه‌یه، مه‌ش روحو‌للا ده‌یگوت: ((ناوی نه‌بات، نه‌وگول، شیرنه‌نان، راحه‌ته‌لگو...)).

((گه‌زۆت نییه؟)).

((نا، گه‌زۆی نییه...)).

((ته‌دی بادامی برزاو؟)).

((نا، نیه‌تی)).

((ته‌دی کشمیش؟)).

تا لیڤه‌دا مه‌ش روحو‌للا شیت ده‌بوو، و به‌ربینگی به‌کابرای داواکار ده‌گرت- به‌لام شتیکی وانه‌بوو که قانون بیگری تاشکایه‌تی پیبکری؛ بۆیه زۆرجاران شه‌ر و هه‌رایه‌که نوێ ده‌بۆوه، جاری واده‌بوو ده‌گه‌یشه‌ته مریشکه ره‌شه‌ی. به‌لام زیاتر ده‌ر و دراوسی ده‌که‌وتنه نیوانیه‌وه و مه‌ش روحو‌للا به‌بال راه‌شانندیوه ده‌چۆه ((کرخانا)) که‌ی.

ئیمه‌ی مندالانیش له‌ ده‌ریوه لوتمان به‌شوشه‌ی جامخانه‌ی دوکانه‌که‌یه‌وه ده‌نوساند و به‌چاوی پر له‌شه‌یتانی و به‌پیکه‌نینه‌وه کلکیمان ده‌گرت: ((کشمیش وار))^(۱) و تا ته‌وه‌ک مراوییه به‌ بال راه‌شانندیوه ده‌گه‌یشه‌تی ئیمه بۆی ده‌رده‌چووین.

ته‌وجا ((داوده که‌رخۆر)) ته‌وه‌ جووله‌که‌ بوو، پیره‌می‌ردیکی ریش درێژ و چه‌رمگ، بالا‌مام ناوه‌ندی و قه‌له‌و و وورگن، ده‌موچاوی پانیکی ره‌قه‌له و زۆر بی‌ره‌نگ، و مل و گه‌رده‌نیکی زۆر کورت و چرچ و لۆچاوی و زه‌رده‌که‌وا و سه‌لته‌یه‌کی درێژی جووله‌کانه‌ی سووکی ده‌به‌رده‌کرد، که لۆکه‌که‌ی شی ببۆوه و ریشاله‌ لۆکه له ته‌واوی کون و که‌لین و که‌له‌به‌ره‌کانیه‌وه هاتبوونه ده‌ری. هۆی ناوبانگییه‌که‌شی به‌ ((که‌رخۆر)) له‌سالی گرانیه‌ قات و قری ده‌بی، که ده‌گێرینه‌وه و گوتوویانه ده‌وسالی‌دا له‌برسان گۆشته‌ی که‌ری خواردووه.

^(۱) کشمیش وار: کشمیش هه‌یه؟

له گهړه كى جووله كان له پهنا ديوارى له بهر بهر په پړوچكه د ادونه شت و ((راوه كویر)) انه د ده كړد شتيكى وهك كویر فرينیپه له مه شقى فرۆكه واناندا: نادیده خو د ده دوزى، له بهر شه وه د چاوه كانى، به قسه د خلكى مه، كه م حوكم ببون. به لام نيچير به نه اندازيهك بوون كه بى سير كړدن و تينوپينى راوچى به ده ستي پړوه ده هاته وه، له پهنا ديواريه وه چوار مه شقى داده نيشت هه روا كه له بهر هتاوى پرته پرتى چاوى بوو ده ميشى هه روا داچه قابوو، به هوى سره په نجه كانيه وه كه نه خشى مين هه لگره وديان ده ديت ((مين)) ه كانى به كه يه كه و چه ند چندانه له كون و كه لپن و درزه كانه وه دپنانه ده رى، و ده بيليقانندنه وه - جا چه ند بهرق و خو شيبه وه! هه روهك په يوه ندييه كى هاوخويى له نيواندا هه ر نه بووى. ده گه ل شه وشدا كه نه يده ديت جار جاره سره نجيكي چاوه لپل و پيله كانى ده كه مينگاي نيمه نار ه سمن ده گرت ... جارى ابوو وهك كه رى گروى پشتيكي به ديواريدا دينا. خو شيبه كه نيمه شه شه بوو كه ورده ورده لپى نزيك ببينه وه و ده حالتيكيدا كه هه ناسه مان له خو بريوه بچين سي به رتي لپكه ين. هه ر سي به رى گه يبايه شه وتيكده چوو؛ ده ستيكى به راست و به چه په يدا دريژ ده كړد و باز نه يه كى به دريژايى هه ر دوو بالى، به ده ورى خويدا ده كيشا؛ و ده كه وته گه ران به دواى شويى هه تاوه كه و تپه رينى په لده هه ور يكا كه به لاي شه وه شه پارچه هه وره به رى رويى لينگرتووه، سه رى به ره و تاشمان بي ره بو يدا ده گير، و نيمه شه راست ده گه ل جووله و بزوتنى وى خومان به راسته و چه په و پاش و پيشاندا ده جوولاند. مندالانى دى له دووره وه خويان لى خيل و خوار ده كړدين و شتى سه ريان ده كړد، تا ده گه يشته شه وهى كتوپر تريقه د يپكه نينى به كى يا شه وهى كه به خو جولاندى سي به ره كه دى جولانديو فيله كه دى تاشكرا ده كړد. به پيكه نين و هوا كيشانه وه، دوور ده كه وتينه وه، له كاتيكا كه داود گورجيكى به ده ورى خويدا ده سوورايه وه و به تووره ييه كى جووله كانه دى بى ده سه لاتانه وه له بهر دوچكه يه كى يا شتيكى وا ده گه را به نيمه دى دادا و ده ستيشى راده هه شاندى و جنپوى ددان. به لام نيمه چ ترسيكمان نه بوو. له بهر شه وهى كه جوو بوو. جارى ابوو له پهنا ديوارى خه و ده يرد ده وه؛ ده جوژه كاتانه شدا ديسانه وه له سه رخو لپى نزيك ده بووينه وه خولمان ده زارى كه هه ميشه داچه قابوو يا له گو ييه پر له مووه سپييه كانى ده كړد، و هه لده هاتين، و سه ريه كه ش له وه دابوو كه ده گه ل شه هه موو گه مه و گالته پيكردنه يماندا هه ر پيشمان ده گوت - مام داود، به لا بردنى (كه رخور) ه كه.

هه ندی كات سه رمان به مالاندا ده گرت: زياتر به ماله پريژنه ته نيا كاندا. يهك دوو جار انيشمان سه ر به مالى پووره خاتونيدا كه جلوه رگى پياوانه دى ده به رده كړد داگرتبوو. ژنيكى ره شتاله بوو، نيسك پان، ده موچاويكى هيلكه يى، به لام گوشت، تاو بردوو و رهش داگه پار، خالتيك به چه ناگه وه، كه موويه كى رهش راست له ناوه ندى شه و خاله يه وه روا بوو، مي رده كه دى دوو سى سال له مه وه بهر مردبوو و شه ده گه ل كلاو روژنه يه كى تيدابوو كه له گه ر ه كى پييان ده گوت په نجه ره. ده ركه دى مالى له سه ر هه ساريكى بوو كه چوار پينج مالى ديكه شى تيدابوو و وهك زورينه دى خانوه كانى شارى به شپه چه ر يكي له كو لاني جودا ده بووه. پووره خاتون پياوى سه رده مى خو دى بوو. هه ر كه مي رده كه دى مرد (هه روهك ده گيرنه وه و حال و بالى نيشتاشى گه واهى شه وه ددهن) دوو كه رى كرين و هات جلوه رگى پياوانه دى ده به ر كړد و ده ستيكرد به باره دار هينانى ... هه روهك ((كه رداران)) پيلاوى لاستيكي بن ته ختى له پي كړد، پووزه وانه دى ده به سست، پر چه كانى خر ده كړد نه وه و ده بن كلاوي ده نانه وه و مي زه رى له سه ر ده پيچان. به و پشتي نده دى پشتى و شه جلانه دى كه له به رى ده كړدن و به و ده موچاوه تاو بردوو گرژيه وه و به و نه قيزه دى كه به ده ستيه وه ده گري و شه ((هه چه چه)) يه وهى كه هه ميشه ده ليلى، كه س نازانى كه هه ر ژنيشه. به پيچه وانه دى كه رداره كانه وه شه شه وى له ده شتى نه ده مايه وه. له كيوي را هينديكى گيا بو كه ر و مه رو بز نه كانى كه هه يبوون ده دروو و ده يكرده سه ر بار و ده گه ل خويدا بزى دپنانه وه. به يانى، ده گه ل بوليتلى، له پيشدا سه رى له په زه كان دده؛ ده يان ني رته ده شتى، دوايه به ره و كيوى بو داران وه رى ده كه وت. به ره به رى نيوه رويه ده گه يشته وه شارى. پينج شايى باجى بارانه دى هه ر له ده ركى ده روازه يرا دده و پسو له دى وه رده كرت. نازانى بو لپى ده ستيين، به لام ده يزانى كه ده ولت ليده ستيين؟ هه ر ده ولته، هه ميشه ده ستيين، هيچ كاتيكيش نادات، و ده شزاني كه ده بى بدات، و جنپوه كانيشى هه ر بدات، نيشتا ده ولت يا ده بيسى يا ناييسى ... پووره خاتون باره داره كانى ده فروشيت - هه ر له زووه وه فروشتوويه تى - و به هه شتاوى به خو و نان و په نير و شووتى يا ترى يا هه رچييه كى كه روونك پي راسپارد بابه ده هاته وه مالى. كه له وى نابى كچه بچكوله كه دى لاي خه جيجى هاوسسيان به جيديلى كه چاويكيشى نييه، چ كچيكي دل سو ز و مي هه ر بان! هه ميشه گو ره وييان ده چنى؛ چاوه كه شى هه ر به ميلي چنينى كچه دراوسييه كه يان كو يربوه.

دەچىن و لە پەنجەرەپرا سەيرى پورە خاتوون و كچه كەى دەكەين. ديارە كە داىكە كە لە ماندوويەتتەيان ئاگای لەخۆى نىيە، حەسەرە شپىكى راخستووه و لاجەوالىكى لول داوه و سەرى پىكردووه و نوستووه - كەلپىنكە كىشى بۆ كچه كەى هەشتۆتەوه تا ئەگەر ماندوو بوو و ويستى با دەگەل (داك)) ئىدا بنوى. روناك بەو بووكۆكەى داكى بۆى لە پەرۆ و پاتالان دروستكردووه و قۆپچەى كۆنەكراسانى بۆ كردۆتە ((قلقلانە)) يانى دەموچا، يارى دەكا. چاوه كانى، هەموو گىانى، تىكرا بە دەورى داكيدا دەگەرپىن و سەما دەكەن. روخسارە رەنگ پەريوھە كەى لە خۆشى و شادىيان هەروا دەبرىسكىتتەوه؛ لە ناخى دەروونىيەوه شادانە پىدەكەنى و پىكەننەكەى وەك دەنگى زەنگۆلەى زىوى ژەنگ گرتوو دەو ژوورە چۆل و هۆل و بەتالەيدا لە پال ئەو سەماوەرە تەنەكە و ئەو دوو پىالە و ژىرپىيالە گلىنانە و ئەو حەسەر و جەوالەدا، دەلىسى ئاوازی ئەو مۇسقىايەيه كە هەر دەبى لەناو گۆرستاناندا لىبدرى. دەگەل هەموو ئەمانەشدا هەر پىرچۆش بوو. من تەنانەت ئەو كاتانەى كە لە منداللىكىش بەولاووتر نەبووم بەدەيتنى ئەو كچه و هەلسوكەوت و بىستنى ئەو قسانەى كە دەگەل كۆكەكەيدا دەكردن دلم توند دەبوو و دەگوشرا. ئىستاش هەركاتى كە ئەو رۆژانەم وەبىردىتتەوه، هەموو ئەو كاتانەم دىتتەوه بەرچا و دلم دەگىرتتەوه... كچۆلەيه كى وردىلەى لاق بارىكى، قژ خورمايى و دەموچاويكى يەكجار زۆر بچووك و جوانكیلاە.

روناك كراسىكى چىتى كالبووه وەى بچووكى دەبەردايە. پورە خاتوون پىرچە كانى بۆ هۆندوونەوه - بەلام چ جوان! دارە دارەى دەكات و دەگەلەخۆى و بووكەكەيدا دەدوى. هەرتاوه ناتاويك دادەنیشیتتەوه - ديارە قاچە بارىكەلە كانى رايناگرن - هەرچىيە كى بىگاتى - سەر عەردى روت - و قسە كانى دەگەل بووكۆكەى، بەروخسارىكى زۆر راشكاووه، و بەدووچاوى ئەبلەقەوه، درىژە پىدەدا. ((... وای كچى خراپ... باشە ئىستا من چ قورنىكى بەسەرى خۆمدا كەم! چوويت و خۆت لەو خۆلەى وەر داوه و ئاوات لە خۆت كەردووه، ئاخىر خۆ پورە خەجىج هەروا سەعاتىك نابى دەست و دەموچاوى شوشتووى!)) هەروا بۆ سەرسامىيە يا بۆ وەبىرەهێنانەوى ئەنگوستى بۆلىوى دەبەرد، دەمالىكدا كە وەك هەموو داىكان پىكەننى دەچاواندا شەپۆلىيان دەدا. ((گۆم مەچۆ دەرى... بەلام بۆ تۆ گۆيت هەيه! خوا رەحمى كرد كە نەكەوتوويە بن دەستويەلى ئىستەرە كانى تۆپخانەى؛ ئەگەر كەوتبايتەتە بن دەست و پىيانىيان من چىم جوابى داىە بدابايەوه!... دەلپم ئەگەر كچى چاك بى و ئازارى پورە خەجىجى نەدەى ئەوه

شەكۆكەيه كى گەورەت بۆ دەكړم - باشە?... نوقلت ناوى، بەلى باشە مامى؟ ئەدى ئاوى نەبات؟ ئەويشت هەر ناوى؟... ئى ئى، ئىستا تىنگەيشتم - كورسى نەعنات دەوى - هەى شەيتان! باشە، ئەگەر پورە خەجىجى لى رازى بىت كاتى كە لەكىوى هاتمەوه و بارەدارە كام فرۆشتن دوو دانە كورسى نەعنای گەورەت بۆ دەكړم - لەو سپى سپىيانە، باشە؟ - باش...)).

چاوه كانى زەق دەكاتەوه، دەگەل بووكۆكەى پىدەكەنى و بەخۆيهوه دەنوسىنى: ((گىانەكەم!... دەزانى چىيە؛ ئەگەر كچىكى زۆر چاك بىت ((چاوه كانى ويك دىنيتتەوه، رومەتە چكۆلە كانى چرچ دەكا)) كە گەورەبووى دەتدەمە يەكىنك لەو چەتانهى بەگژ دەولەتتيدا دىنەوه و شەرى دەگەل دەكەن، باشە؟)) دوايه كتوپر روخسارىكى شلەژا و بەخۆوه دەگرىت ((ئەيهەرۆ، دەك خوا بكوژى! دوىسى گۆم قەندى مەخۆ، دانەكانت هەلدەوهرن!)) مستە بچكۆلانەكەى وەبەرچەناگەى دەدات ((بەقسەى داىەى ناكەى - باشە. بابە پىرە، وەرە بىيە، ئووو هەروا بە گالتتەوه چاوه كانى زەق دەكاتەوه و رەنگ و روويەكى ترسناك بەخۆيهوه دەگرىتتەوه: ((ئەى قورم بە سەرى، خۆ ئەوه خەرىكە بىت... كچى راکە وەرە لەبن كراسەكەى داىەى خۆت وەشپىرە!... نا بابە پىرە، زولەيخا كچىكى نازدارە - لىرە نىيە، هەر لە مال نىيە...)) بابە پىرە دەپرات و داىە، زولەيخا لەبن كراسەكەى دىنيتتەوه دەرى. زولەيخا نوستووه. ((ئەى خوا مەرگ، چاويشت زەقن و نوستوشى! هەى نەگبەت، تۆش بوويە داكى پورە خەجىجى - ئەويش هەر دەلىى كەرويشكانى نوستووم... ئامان لە دەست ئەو پىرپىژنانە!)).

دەو ماوه كەمانەى كە تىشيدا بىدەنگ دەبوو داىكە نوستووه كە بەرپىنمايى هەستىكى ناديارەوه لەو خەوه شىرنەى رادەچلەكى و بى ئىختيار دەستى بۆ جى پىكەنن و وردە قسە كانى مندالەكەى كە هەستىشى بەشەپۆلە كانى نەدەكرد دەخۆيدا، درىژ دەكرد و هەر كە مندالەكەشى وەقسە دەهاتتەوه پەلى ئەو هەستە ناديارەى دەكردە دار دەستى پىشەخۆى و بەسىنگ و بەرۆك، يا لە تەنیشتيهوه جىيەكى بۆ خۆى دەكردەوه و ئەو نىگەرانى و شلەژان و دلەراوكىيەى كە كەوتبوونە سەر روخسارىشەوه هەمووى دەپەوينەوه و نەدەمان. جارىكىيان بەدەم ئەو سەرىپىداگرتنانەدا، كچۆلەكە لە گەرمەى راکە راکەى و قسەكردنى دەگەلە خۆى و بووكۆكەكەيدا چارى بەو سەرەتاتكىيەى ئىمە كەوت. بەشلەژاوييەوه لەجىيە خۆى چەقى؛ خۆشى دەچاوه كانىدا نەما؛ زەرد هەلگەرا، سپى بوو، بۆكۆكەكەى بەهەردوو دەستان توند

به دهه موچاوی خۆیه وه نا، نه ژنۆیه کانی شل بوون، دانیشته و دهستی کرد به گریانێ؛ ملی بوکۆکه کهشی به سهر سینگیدا لاریۆوه و بوکۆکه به چاوه ره شه قه ترانییه بی بیلبیله کانییه وه کهوته گریانێ و لووته ره شه کهشی به سهر دهستی رووناکییدا هیئاو هه موو سه روچاری خۆی پیسکرد. پوره خاتوون ده خهوتییدا دهستی کرد؛ و مندا له که له سه ره راخه ره که گه وزنیکی داو خۆی به ره و لای و بییه وه رانا و نهویش به دهسته پیچراوه که یه وه به خۆیه وه نوساند و له بن لیوانه وه هه روا به دهه خهوتیه گوتی: ((کچه کهی خۆم!)).

مانه وه مان به چاک نه زانی، چونکه پوره خاتوون ژنیکی تونده ته بیات و ناله باربوو. ئیواران کچۆله کهی له باوه شێ ده کرد و خۆی ده گه یانده مه جلیسی ژنان که له بهرده می مالتی پوره فاتی داده نیشتن و کۆزلیکه یان ده به ست؛ جه فهنگی لیده دان و گۆله به ره ژۆه شی ده قرتان. دهو جۆره کاتانه دا له سه ره باره سه روشتیه راسته قینه ژناییه کهی خۆی بوو: جلکی ژنانهی ده بهرده کرده و ژنه کان هه موو تیکرا ریژیان له پوره خاتوونێ ده گرت و هه مووش نهو مندا له یان خۆشه ده ویست، له کۆشییان نه ده هاته ده ری، ئیدی هه مووش هه ره پوری بوون... ئای لهو خۆشیهی! نازام، له وانیه وه که ده یانگوت هه رواشی نه داری و ده رده داری و به لای ناخۆشی نهو خه لکهی هه موو واکردبوونه پوره و مام و خزم و کهس... گوایه نهو به لایانه به پیچه وانیهی مردنیوه شتیکی نادیار و کهس نه دیته بوو، ده نا به ره و الهه ت کهس به لای نه بوو. دیار بوو هه ربۆیه ش لی نه ده گه ران کهس به که سه وه بنوسی... خۆشیهی دیکه مان ته ماشا کردنی له سیداره دراوانبوو، که من تا هیشتا نه مدی بوو. نه گه ره وانه مان ده ست نه که وتبایه ده چوینه بهرده می دوکانی وه ستا ره همانی به رگدروو راده وه ستاین، وه که نه وهی هیچمان له بن سه ریدا نه بی و هه روا راهه ستاین، له روخساری ورد ده بوینه وه، به تایبه تی کاتی پارچه قوماشیکی ده بری و ده گه ل هه ره جو له یه کی ده ست و مقه سه ته که ییدا ده م و شه ویلاکی خوار و خێچ ده کردنه وه و باید ده دان و چرچ و لۆچی ده نیوچه وانیهی خۆی ده خست. راده وه ستاین و تیمان هه لده روانی و به درۆه ده ستان ده کرد به باویشکدانی تاهویش وه باویشکان ده هات. یه که دوو ره ژان دوا ته قه کانی کاکه ی، له هه زه رتهی ته جه لی بوو، تازه قاوه ل تیمان کردبوو، من تا نه وه ده می نه مه زانی چ بکه م، دایهی خۆی به ئیسه مالتیه سه رقال کردبوو و ئای دار بییه کهی ده دا؛ مه لیحه چو بوو له هه وزی مالتی پوره هه نیفی ئای بیئی، منیش له هه یوانی راهه ستابوم، که یه کی له مندا له کان به بهرده می مالتیه دا تیپه ری و فیتوکی لیدا. زۆرم گوئی نه دایه. تا گه رایه وه و به تاماژهی چاوه

برۆیان تیگیه یاندم که شته که گرنه گه. چووم. به راستیش گرنه گه بوو. گوتی قاچاغچییه کی چه کرداریان به داریۆه کردوه باجینه سه برتی. به دایکم نه گوت، چونکه ده مزانی چاوه ری به هانه یه کیه تی ده ستکاته وه به شیوه و له خۆدان و له خۆچونه وی و بیکاته وه هه را. ره یشتین. قاچاغچییه که یان له لایه کی ته په ی ((کۆنه بانه)) ی، به پروی په رسوله یمانیه وه، که به سه ره به شیکی زۆری شاریدا ده روانی، هه لواسی بوو. کۆمه له مندالیکی زۆر و ته نانه ت هه رزه کاریش به ره و خواری ته په یه وه ده چوون خۆر هیشتا هینده له کیوی بابوسی دوور نه که وتبۆه؛ سه به ره تاهیشتا به سه ره شیو و دۆلی ئاریابا و ((جه ده ره)) دا هه ره بازایتی بوو. له خوار ته په وه له جیه کی نیمچه گۆریلکه که گۆرستان بوو، سیداره که یان دانابوو. هیشتا زۆرمان مابوو بیگه ینی سه به ره ره دێژه کهی نهو پیاره مان به سه ردا کشا. رهنگی هه تاوی به پیچه وانیهی جارن، زه ردیکی که م رهنگ بوو. پوره فاتی ده یگوت هه ر کاتی خوینیکی به ناهه ق بریژی رهنگی خۆره تاوی ئاویه. نه وه نه وهی پێشانده دا که خوینه به ناهه ق ریژراوه که خوینی ((پیار چاکیک)) ه.

هه شه میه تیکی مه یله و زۆر له سیداره که خه ربۆوه، هیندیک چاویان له پیاره له دار دراوه که وه بری بوو، هیندیکی دیکه یان له لای ((بانگه واز)) که وه کۆبوونه وه، نهو کۆمه له ی که خوینده وار بوون بانگه وازه که یان به خوینده وه ره کان ده خوینده وه، جگه له وانیهی که بانگه وازه که یان ده خوینده وه و له سه ره خۆ به خه لکه که یان روون ده کرده وه ده نا ده نگ و به نگ له هیچ که سیکه وه نه ده هات، راست وه که ده مانیه که مردوکی به خاک ده سپیرن. له وه زیاتر له دووره وه هیچ شتیکی دیکه دیار نه بوو. نزی که که وتینه وه... یه که م جارم بوو سیداره و له سیداره دراوم ده دیت... سیداره نه وه یه که ده یانگوت! سی کۆله گه بوون که دوویان نزیکه ی سی چوار مه تریک - سه ره و خوار - چه قیندرابوون، ده گه ل کۆله گه یه کی دیکه له نیوه راستی، که تۆزیک له دووه کانی دی نزی که بوو. به سه ری هه ریبه که له کۆله گه کانه وه پارچه داریکی وه گورگه یان به شیوه یه کی ئاسۆی له سه ره داکوتابوون، و له ژۆر نهویشه وه پارچه داریکی دیکه یان له بنه وه را کردبوو په شتیوانه ی نه وهی سه ره وه و دایان کوتابوو و به هه مووان سی گۆشه یه کیان دروست کردبوو، که باری سه ره وه یان راست وه که نهو دارانه ی سه ری کۆلانه کان ده چوو که فانۆسیان پیدا هه لده واسین. له سه ره وهی دوو کۆله گانرا ته نافیک تیپه بری بوو که به نه لقه ی سه ری

كۆلەگە كەي ناوۋراستىدا تىدەپەرى و كۆتايى تەنافەكە بە ناوۋراستىدا ھاتبوو و توند لەملى قاچاغچىيە كەي شەتەك درابوو.

پىيەكانى قاچاغچىيە كە مەترىك لە زەويىيە دەورىبون؛ پىلاو و گۆريە دەپىدا نەبوون؛ ھەردوو كەلە پەنجە پىي پارچە داويكىيان لە پشتەو ھەرا پىو ھەسو و توند بە دوو كۆلەگانەو ھەردابوون؛ دەستەكانى لە پشتەو ھەرا بەسترا بوونەو. سەر قۆت بوو، پشتى لە ھەتاوى بوو. لاويكى كەلەگەتەي بە لەبارىكى رەشتالە، دەموچاويكى رەقەلەي بە تەنكە رىشىكەو، لووت بەرانى، ھەك بە قولپەي ماسى گرتىنەو بوويى و بەلایە كىدا سوپايى و دىمەنيكى واى دابوويە، ھەك بۆنيكى ناخۆشى بە بن لووتىدا ھاتبى و روى ھەركىپرا بى و ابوو، بەلام دەمولىوى ھەو دىمەنەي دىكەي وندەكرد و دەيسرپىيەو. لىوى خوارىي بەلای راستەيدا كەوتبوو و دەمىشى تۆزىك بەش ببۆو؛ زمانىشى لە نىوان درزى دوو لىو ھەكەنەو دىاربوو. رەش داگەرابوو، ھەروەك يەككى لە بەر ئازاران خۆي وىك ھىنايىتەو. بەو دەستانەيەو كە بۆ پشتەو ھەي بربوونەو و ھەو سەھەي كە بەدوايەدا كەوتبوو و بەلایە كىدا خوارىبوو ھەر دەتگوت ھەو ھەوالىكى يەكجار زۆر ناخۆشيان داوھەتتې بۆيە ھەر دەستبەجى ئاوا لەجىي خۆي وشك بوو. برۆيەكانى تىك نەنابوون، يەككى لە برۆيەكانى بەنشانى سەرسورمانىكەو بەرزكردبۆو. نىوچەوانى كراو نەبوو، بەلام گەش و دەردەدار دىاربوو؛ واتدەزانى ئازار و ئىش و دەردىان بەدەرزى لىداو.

نەرمە بايەك دەھات و ھەو بە ھەواو دەشەكاندەو، و سىبەرەكەي دەشارىيەو ھەلدەسوى. ھەردوو دەلینگە شەروالەكەريان لىك بەستبوون، پىلاو ھەراو ھەش و وپەكانى، ھىشتا لە بەر پىي بوون، تۆبلى لە پەلەپەلىيە رۆينىي بۆ لای خوداي بۆ پىشكەشكردنى ھەو سكالانامەيەي بۆي نوسىبوو دەگەل تەكانى لەپىي داگەندرابوون و سەراسىمە بە دەرگاي ھەق ھەلگەرابوو و لە نىوھى رىيە شتىكى چاوپەرى نەكراو روو دەدات و دەمىنيىتەو. بەيانىكى بەدەرزىيە سىنجاقتىكى بەسىنگىيەو درابوو: ((عەبدوللاي كورى... ناسنامەي ژمارە... بەتاوانى سەپىچى چەكدارانە دەگەل مەئورانى دەولەتدا لە بەروارى... لە دىوانى جەنگى لەشكرى رۆژئاواو دادگايى و بەرامبەر مادەي... ياساي لىكۆلەينەو و سزاي ئارتەشى شاھەنشاهی فەرمانى لە داردانى درا...)) دوو كۆلەگەي كورتى دىكەيان چەقاندبوون. چەند بەيانىكىش لەوان درابوون، كە بەمەرەكەبى مۆر نوسرابوونەو. بانگەواز و بەياننامەكانىيان بەكەتيرەي لە شەپكە تەختىكى

پانكەلە دابوون و بە كۆلەگەكانىانەو دەاكتابوون: ((ئاگادارى: ماددەي... لە ياساي لىكۆلەينەو و سزاي ئارتەشى... ھەر كەسىك بەچەكەو ھەروپەرووي مەئورانى ھىزى ئىنتىزامى...)) كۆلەگەكەي دى پەيامى بانگەوازيكى دىكەي پىو ھەسو، كەمن نەمزانى دەربارەي چىيە ھەويان دەپىشتا خويىندبۆو.

راستەو راست نازام كە ھەو پىاوھەم بەداریو ھە دىت ھەستم بەچى كرد. ھەرتەو ھەندەي دەزائم كە زۆر بەسەختى تىكچووم و بى ئىختىيار رەنگ و رووم تىكچوو- يەككى لە مندالەكانى گوتى... ھەي، ئىمەش جوانى و ناشىرىنى، ھەردوو كىيان بەراپردنى زەمانە و كات و ھەختان فېردەبين.

ھەروەك چۆن يەكە و دەردوو و بى پىچ و پەنا و بى پەروا و پەروشى من، رووداوى شوشتى ((سۆزانى)) يەك بۆدایى گىراپەو... ئاواش يەككى لە مندالەكان گوتى: ((ھوسىن، ئەگەر تۆش كاكەت ئاوا بە دارىداكەن چ دەكەي؟)) بە سەرسامىيەو تىم روانى- ھەركىز ھەو ھەم بەبىردا نەھاتبوو: كاكەي لە دار دەن!... ھەركىز شتى وا نابى... داىي ھەو ھەموو پارانەو و ھىندە دەستە و دامانى پىر و پىاوچاكان بوو؛ رۆژى سەد نويژان دەكا، نىوھى نويژانى بەدەستى بەھەواو و نىوھى دىكەيان بەدەست بەردانەو، ھەك نويژى پىاوانى گەرەكى. دەلى بەلكە ھەو خوايە نويژى وان راسترى و بىگرى.

بەلام ھەم پرسىيارە ھەك ددان ئىشىكى كە جارجارە بروسكان بكات و ھىشتا تىنى نەھىنايىت و تاوى نەسەندىيەت؛ جار جارە بروسكەي دەدايەو و دەمىشكەدا دەھات و دەچوو. دەوساتانەدا روخسارى كاكەم دىنايەو پىش چاو و بەخۆم دەگوت لەو بارودۆخەيدا دەموچاوى چۆن دەبى!... نا، ھەو ھەر ناىت... شىوام، ئاخىر كاكەم زۆر خۆشەويست... ھەو ھەيائەم بەدايى نەگوت.

دوو سەعاتى مابوون بۆ نىوھەرو. چەند كەسىك و مەلایەك لە شارىو ھەرا ھاتن و تەرمەكەيان لە دارى كەردەو. ئىمەي مندالانىش پىمان وابوو ھەر لە دارى بىتەخوارى و پىي بە ھەردى كەون بەدوامان دەكەوى و راومان دەنى! سەرىكى تەنافەكەيان لەو كۆلەگەي كەردەو كە تىوھى پىچراپوو؛ چەند كەسىكىشيان بۆ ھەو تەرمەكە يەكسەر بەر نەبىتەو و خوانەخواستە ئازارىكى پىبگا ھاوارىان كرد: ((ئەھى، لەسەر خۆت... بەرىنە دەن!)) يانى سەرى تەنافەكە يەكسەر بەرھەلدامەكەن. ((باشە... زۆر باشە- ئەھاا ئەھا!)) بە شىكردنەو و لە دوودانى

تەنەفەكەى لاۋەكە داكشېە خوارى؛ ھەر كە پېنەكانى گەشىتنە عەردى دوو سى كەسيان كە بەلاى سىدارەكەۋە ۋەستابوون و چاۋەپرى بوون ھەردوۋ شانەكانيان گرت، و ھەر بەو حالئەۋە كە پاشەلى گەبىيە عەردى زۆر بەزەجمەت تاگرىتى مل بەندەكەيان كەردەۋە، پېستى گەردەنپى رووشاندبوو. ئىمەى مندالان چەند ھەنگاۋىك لەولاترەۋە بوۋىن ھەردوۋى تاۋىكى ۋەك جازان ھاتىنەۋەپېشى. دەمى لاۋەى ئىستا بەتەۋاۋى بەش بىۋە و زمانى لەلايەكى لىۋەكانىيەۋە و سەرىشى بەسەرسىنگىدا شۆرېبوونەۋە. كە دەگەل ھەر جوۋلەيەكىدا ۋەك سەرى بوكۆكەكەى روناكى تەكەتەكى بوو بە ملىيەۋە- چاۋەكانى نوقاندبوون. لەسەر پىشتىيان درىژكرد. دوايەش ھەردوۋ دەست و لاقىيان گرتن و دە دارەبازىكىيان ھاۋىشت كە لە مزگەۋتېيانرا ھىنابوو و بۆ شوشتنى بردىانە مزگەۋتى سەيد رەزاي.

ۋە دوۋى تەرمەكەى كەۋتېن؛ بە كۆلاناندا ھاتىنەخوارى، و دەگەل ئەو حەشىمەتەى كە تا دەھات زياتر دەبوو چوۋىنە ئەو كۆرستانەى كە نىزىكترىن كۆرستانى بەشى خۇراۋى شارى بوو. كۆر ھەلگەنەكان ھىشتا لە كۆرھەلگەندى نەبىۋنەۋە. تەرمەكەيان لە تەك كۆرەكەۋە داناس. ھەردەۋ دەمىدا مەلا مەمەدېش لە مزگەۋتى شىخ سالھىيەۋەرا ھات. كە كۆرەكە تەۋاۋىبوو تەرمەكەيان ھاۋىشتى و خۇلىيان ۋەسەردا و مەلا مەمەد تەلقىنەكەيدا، و حەشىمەتەكە ھەموو راستبوونەۋە...

ھىشتا چەند ھەنگاۋىك بەولاترەۋە نەچوۋبوۋىن كە دەنگى ژنىكمان بىست، كە بە قرىشكە و سىنگ و بەرۆك و سەروپۆتەلاگ و دەموچاۋ رىنەۋەۋە لەداۋىنى شارپرا بەرەۋ كۆرستانى دەھات. راۋەستاين. پىرېژنىكى سەرو پىچ سىپى، بەپىشتى كەرىۋە، چىكى دەسەروپىچ و سىنگە رەقەلەكەى خۇيەۋە نابوو و لەخۇى دەدا و دەموچاۋە چرچەكەى دەپنىيەۋە. كورە لاۋىكى لەپىشتەۋە بوو، بە نەقىزىكىيەۋە، كە كەرەكەى پى لىدەخوپى و لەسەرەخۇشى دەگىيا: دايك و براى لە دار دراۋەكە بوون. خەلگەكە دەيانگوت برا گەۋرەكەشى دەگەل ئاغايەكەى كەرىم بەگ پىكەۋە لە شارىن. بەلام ئىمە ئەۋمان نەدېت... لەو دوۋانە و خەلگەكەى شارى بەۋلاۋە كەسى دىكەمان نەدېت. ئەو زەمانە- تا سەردەمى كورپى رەزا شاي- چاۋەدېزى حوكمەت لەسەر پىرسە و چلەۋ رى و رەسمى كفن و دفن و بەخاك سپاردىنپەۋە نەبوو. دەگەل پىرېژن و كورە لاۋەكەيدا گەراينەۋە- ئىش و كارىكى دىكەى خۇ پىۋە خافلاندىمان نەبوو. پىرېژن جارجارە لەخۇى دەدا

و جارجارەش ((زىكى دەكرد)): ((يا ئەللا، يا ئەللا... خودايە زۆر شوكر، خودايە زۆر شوكر، شوكر، ھەزارجار شوكر!)) بەلام ھەردوۋى تاۋىك جەۋى ھەستى خۇى لە دەست دەدا و لەخوداى دەپاراپەۋە تاتەخت و بەختى سەرنگون كات، مەملەكەتەكەى ۋەبەرلافاۋى نوح پىغەمبەرى كەۋى... و دوۋبارە لەخۇدان و سەروپىچ رىنەۋە؛ تا سەرلەنۋى گەشىتنەۋە تازىبە باران. ھەر كە گەشىتنەۋە نىزىك گردى، نىزىك دارژالەكە، لاۋە نەقىزەكەى ۋەبەن ھەنگلى خۇيدا و دايكەكەى لە باۋەشى كرد و لە كەرەكەى ھىنايە خوارى.

دوايەش بن پىلى گرت و بەرەۋ لاى كۆرەكەيەۋە برد... كۆرەكە دياربوو- تازەبوو. پىرېژن ھەر لە دوۋرەۋە خۇى لە دەستى لاۋەى راپسكاند. گوتى: ((پىدەزەم... پىدەزەم... كۆرپى كورپى خۆم پىدەزەم و دەيناسمەۋە... دەيناسمەۋە... لەنىۋان سەد ھەزار كۆرپانيدا دەناسمەۋە دەيناسمەۋە!)) و خۇى بەكۆرەكەى دادا. كۆرەكەى دەئامىزى گرت و ئەۋگەلى لەبنى كۆرەكىۋە ھاتبوۋە سەرى ھەموۋى بەسەر و روۋى خۇيدا كەرد. لاۋەش راۋەستابوو و دەكولتى و دەگىيا. براگچكەى مردوۋەكە بوو- و پىرېژن دەگەل كورەكەيدا دەدا و راز و نىزى دەكردن. ھىندەى لەخۇدا تا لەپەل و پۆبوو. جارى ۋابوو ۋەك پىكەنى، جارى ۋابوو شل دەبۆۋە ۋە ھەروا بەدەم گىرانپەۋە بەلادا دەھات. سەعاتىكى پىچو؛ لاۋە لە دايكەكەى نىزىك كەۋتەۋە، و شىتىكى پىگوت. پىرېژن بە كۆرەكەى گوتەۋە: ((عەبدوللا گىان... جگەرگۆشەكەى داكى... دلەندەكەم... ھەموو كەسى داكى... ئازىزى دلەم... بمورە! برايەكەت دەلى درەنگە... دەلى چ جىمان نىيە... پەنايەك شك نابەين... ئاخىر ئىمەش ھەروەك تۆ غەرىبىن، ئازىزەكەى دلەم... دەبى بچىنەۋە مالى... لاى خوشكەكانت... ئاخىر خوشكەكانىشت چاۋ لە رىگان... تا ھەۋالى زاۋايەتتىيە براكەيان بۆ بەرمەۋە... ھەۋالى زاۋايەتتىيە... خودا حافىز... مالتاۋا كورەكەم!... دەبى ھەرىچمەۋە تا دەگەل خوشكەكانت شىنىت بۆ بگىم... ئاخىر بەستەزەمانانە بە تەنىن... بەتەنى پىرسەى دەكىشن... ئەگەر جىيەكەم دەبوو... يەك مانگ... يەك سال... دە سال... شەۋ و رۆژ ھەر لەلات دەمامەۋە... بەتەنىم بەجى نەدەھىشتى... بەلى، ئازىزەكەى داكى، جگەرگۆشەكەم، ئازىزى دلەم!...)).

دەگەل ئەۋەشدا كە مندال بوۋىن بى ئىختىيار كەۋتىنە ژىر كارىگەرى ئەۋ نالە و لەخۇدان و شىن و گىران و زارىيەۋە. كەس دەنگى لىۋە نەدەھات؛ روخسارەكان ھەموو گرژ و ماتبوون-

ھەموومان ھەستمان بە ئازار دەکرد. نيوەرۆ بوو كە، لاوہ دايكى بە ئاميزى سوارى كەرەكە
 كردهوہ، و چۆن ھاتبوون ھەر ئاواش دايك و كورہ بەنالە و شيوہن و گريانەوہ، بەريى خۆياندا
 چوونەوہ. ژنان ھەرەك ھەميشە لەبەر دەرکى مالى پورە فامى جەم ببونەوہ- مالىكە
 لەسەرچەقى رتيە بوو؛ بەلام دياربوو دايك و كورہ لەكاتى ھاتننيداندا لەبارى بەرەوہى چۆوميرا
 قەدپر ليياندابوو و ھاتبوونە گۆرستانى. ھەر كە لە دووررا دايك و كورہ و دەدەرکەوتنەوہ ژنەكان
 ھەموو بەپيريانەوہ چوون، و كەوتنە گريان و چاوسرينەوئى و لەچك و سەرپۆش بەدەم و لووتەوہ
 ھەلدانى، و دەورى دايكەياندا. دايكەكەش ھەر راست لە خوداى دەويست كۆمەلە ژنيكى
 ئاناواى و دەدەستكەوئى و شينييان دەگەلدا بگيرتتەوہ. بەلى، دەورەى پيرۆننيداندا بەھەزار تەكا
 و رجا دايانەزاندا: ((ئاخر ئەوہ نابى، ئاخر دەبى شتيكى ھەربخۆى- قومەناويك...
 پيالەچايەك... باشە خۆ كافرستانى نيبە... خۆ لە چۆلەوانيبەت لىنەقەوماوہ... ئەدى بە
 قوربانى ئەو سەر و پرچە سيببەت بين! ئەو مندالەش ماندوہ...)) و دەستوبرد سەماوہريان
 تپھاويشت. دوو سى ژن گورجىكى راپەرين و چوونەوہ مالى ھيلكە و ماست و نقشك- و
 ئەوہى خوا دابووى و وەبەردەستانيان ھاتبوو ھينايان. دايبش بە غارچۆوہ و ھينديكى قەند و
 ((خۆراكە)) چايەكى ھيتا- و دوايە دانيشتنەوہ گريان و لەخۆدان و شيوہن و زاربيە- ھەرکەسە
 و بۆ غەمى خۆى دەگريا. كەرەكەيان بە مندالينكىدا ناردە دەم چۆمى و لاوہشيان لەلايەكسەوہ
 دانا و نان و چايان لەپيش رۆنا. داكى لاوہى دەگەل ھەر سورە شينيكيدا دەيگوت: ((خودايە
 زگ سوتاو نەبن! خودايە داغى ئازيزانتان نەبين!... خودا رۆلەكانتان لىنەستينى...!)) ھەموو
 دايكەكان پيبان دادەگرت شەوئى و ھەمىنى، رتيە كە دوورە، بەيانى پراتەوہ، بەلام دايكەكە
 ھەروا بەخۆ رازاندنيوہ بەدەنگيىكى وەك بالۆرەگوتنيوہ دەيگوت: ((كە كچۆلەكان بە تەنين...
 ھەردەبى بچنەوہ... تا مژدەى زاوايەتبيە براكەيانيان بۆ بەرتتەوہ...!

يەك دوو سەعات دواتر بەو حال و بالەوہ كەوتنەوہ رى.

* * *

ئىدى ھېچ گومانىڭ بۇ خەلگەكە نەما بۆۈ: ھەروا بە تاقىكرندەو ۋە ئەزمورنەكانى خۇيان دەيانزانى كە ھەزرىتى ئەجەل بۇ دىزە بە دەرخۇنە كىردن ۋە شاردنەو ۋە رووداۋەكە خۇي ئامادە كىردى ۋە دەيوست ناۋچەكە -لە ناۋجەرگەيەۋە- شارۋچكە كەي مە- چاۋترسىن ۋە سەركوت بكا. ھەر لە پىرو پىشيانانەۋە ترس ھەروا بوۋە. پىراۋى ترسنۇك ھەمىشە توندوتىز ۋە دىپوۋە پىراۋى بە تۈنا ۋە لىھاتوۋ زۆر بە دەگمەن جەلەۋى خۇي لە دەست دەداۋ پەلە لەكار ۋە كىردەۋە كانىدا دەكات. دىيارە لە دوايەدا تىگەيشتم كە ئەو دەزگايەۋى ھەزرىتى ئەجەل نماندەيەتى ۋە ئوۋىش يەككە لە مۆرەكانى لەجىيەكى دىيەۋە ھاتوۋە ۋە خەلكى ئىرە نىيە ۋە لەناۋ جەرگەۋى خەلگەكەۋە ھەلنەقولاۋە ۋە نەھاتتە دەرى ۋە لەناۋە وان پەيدانەبوۋە، تا ھىز ۋە تۈنايەكى ۋە پى بېخىت ۋە خەلگەكە بە ئى خۇي بزانى. لەبەرئەۋە دەترسا، ۋە لە بەرامبەر ئەو ترس ۋە لەرزەشدا ھىز ۋە وزىيەكى ۋە دەخۇيدا بەدى نەدەكرد بىتتە پالپشتى ۋە بە پىشتىۋانىيە ۋە ترسەكەۋى مەھار كات ۋە بىرەۋىيىتتەۋە. ھەر كە ترس پەيدا دەبوۋە راست ۋەك رۆنجان بەسەر ئاۋىدا كىردى لوس بارىكەۋى دەدايەۋە دەرىۋى. دەيانويست تۆ بترسىن ۋە زراۋت بەرن. بۇ، چۈنكە تۆ ئاگادارى ھېچ ۋە پوچى ۋە سوكى ۋە بى مایەيەيان بوۋىت ۋە ئاگات لىبوۋە. مادامەكى تۆ ئاگادار ۋە شاھىدى ئەو چاۋ شكاندەنيان بوۋىت كەۋاتە تۆ تاۋانبارى، ۋە ئىدى نابى لە گىيانى خۆت دىنبايىت، چۈنكە تۆ ھەر بەلەۋى بوۋىت، بە دىتنىت، بەجۆرىك لەۋ تاۋانەيدا ھاۋبەشى، ۋە دەبى بەلانى كەمەۋە تىتتەگەيەنن كە ئەۋەدى دىۋتە ئەۋە ھەۋىيە ۋە ئەۋەدى كە دەيىنى ئەۋەيان ئەۋەيە كە دەبايە بىبىنى... لەۋانەشە دىيىتت، بەلام ((چاك))ى تىنەگەيۋى: ئەمە ((من))ىكە كە دەتۈنى مەۋقە بكوژىت ۋە ئەگەر تۆشى نەكۈشتوۋە ھەر بۇ ھىندىيە كە دەپەۋى بىتى، تا بزانى كە ھەيت ۋە دەشتۈنى نەشېت- ھەيت ۋەك ئەۋەدى ئەۋ دەپەۋىت، خۇ ئەگەر ناتۈنى ۋەك ئەۋەدى ئەۋ دەپەۋىت ۋەبى، ھەركاتى بىرەۋى تۆ تىچوۋىت. بەلام ئەم گەۋرەيىيە ۋەلامى ئەۋ سوكاپەتەيە... لەۋ جۆرە كات ۋە شوپانەدا يەك دوۋ سەعاتان

ۋەك خەلگەكە ھەموو لىك ۋەرەز ۋە بىزارىن، كەمتر ۋىك دەكەۋتن ۋە كەمتر لە يەكتر نىك دەبوۋنەۋە- دەيانويست تەنيا بن. ۋە دەموچاۋ ۋە سەرو سەكۈتەكان ھەموو تىكناۋون ۋە گرژومۇن؛ پىرەمىردەكان دەتگوت دەبىزكىتن؛ قەيرە پىاۋەكان ھەموو بىرۋىان تىكدەنان... بەلام جىل ۋە لاۋ ۋە ھەرزەكارەكان... ماشەللا لەۋ جىتلاۋە... ھەر لەسەر بەزىمى خۇيان بوۋن ۋە ھەر دەتريقانەۋە ۋە پىدەكەنن ۋە مەتەلەكىان داۋىشتن- ۋەك نەبايان دىبى ۋە نەباران.

رۆژگار ۋە بەسەرھاتەكان، خەلگەكەيان كىردبوۋە مشتىك نىشگەر. ھەموۋىان لەرۋودا، ۋە بە ئاشكرا خزمەتكار ۋە دەست بەنزۋە بۇ بەردەۋامى زاتى پىرۋز ۋە ((دەۋلەت)) دەپارنەۋە- راست ۋەك ھەمىشە- ۋە لەبنەۋەش ئەژداد ۋە ئابادى زاتى پىرۋز ۋە ((دەۋلەت))يان دەردىنا. ھەر راست ۋەك ھەمىشە بارودۇخەكە بەگىشى بە بارودۇخى مىگەلە خەۋنەكانى ئەجمەدشاي دەچوۋن كە ئەۋانىش لە دوۋ سىيەكان زىياتر نەبوۋن -خەۋنەكان دەلىم- ھەمىشە ۋە سالاۋ دۈۋدەۋى مانگى ھەر ئەۋ دوۋ سىيەكە بوۋن ۋە ھىچى دى. دەيگوت: ((ۋەختىكى دەخەۋنىمدا دەمدىت ھەموۋ دىنا شىن ھەلدەگەر! ھەتاۋ شىن، ئاسمان شىن، دەشت شىن، كىۋى ئاربابا شىن- ھەموۋ جىيەك شىن... ۋە ھەموۋ كەسش بوۋنەتە مەر، ئەمىنىش بوۋەتە ئەجمەدشاي مەر. يانى ھەر راست مەرى مەر نا، سەرو كلك ۋە لەش مەر، بەلام چاۋەكان چاۋى ئادەمىزاد. تا چاۋ دەتروكىنى دەبىيە سەگ، پىشیلە، رىۋى- بەلام دىسانەۋەش ھەر مەر. تىدەگەن دەلىم چى! ئەمىنىش بىۋومە ئەجمەد شاي مەر. رۆژىكىان ھەر ئەۋ سۆفى سەلىمەم دىت كە ھەر بەۋ قەدۋ قەۋارە ۋە قەلەفەتە مەرپەيەۋە ئەۋ لە دوۋى گاسن ۋە ئاموۋرىيە ۋە خەرىكى عەرد كىتلاۋىيە ۋە بەزىمانى مەرپانىيە خۇي گايەكەۋى دەۋاندن ۋە گۆرانى بۇ دەگوتن: ((بەع بەع ۋە بەع بەع- بەع ۋە، بەع، ۋە بەع!)) گايەكانىش ھەر مەر بوۋن، بەلام جەناب سەرھەنگ ۋە جەناب رەيىس ۋە دەۋلەت، ھەموۋىان زەردبوۋن- زەردىكى زەيتۈنى. ھەندى كەسى دى بەلەك بوۋن: سەرەكان سىپى ۋە لەشەكان رەش- دەموقەپۆز زەرد. ھەزرىتى ئەجەل، ھەر ئەۋ ھەزرىت ئەجەلەۋى خۇمان، راست بىۋە، بەراز، بەلام دىسانەۋە ئەۋەدى كە كەرىم كالى ئەنگاۋت؟... لە پىر سەرى دەنپو گەلۆزى دەنا ۋە بەشفرەكانى يەك دوۋىكى كەت ۋە پارچە دەكردن. ئەۋانى دىش ۋەك مىشيان لى مىۋان نەبى، بەزىمانە مەرپانەكەۋى خۇيان پىدەكەنن ۋە دونگۆلەكانىان رادەۋەشانن. لە يەك لەھزەدا دەبوۋنە سەگ، دوايە دەبوۋنەۋە مەر- دوايى دەبوۋنە كەلەشىر (كەلەباب)...)).

((كهلهباب؟))

((بهلي، دهبوونه كهلهباب و دهياغوئيند: ((قوو قوو قوو!)) وهك شهسپيان دهكهولتي كهوتبي و يا دليان له ژيللا بيت و دهرديكيان پيوه نوسابي، مليون دريژ دهكرد و چاوهكانيان دنوقاندن و وهك باوهشيني شكاو باليان ليكدهدان، و دهياغوئيندهوه: ((قوو قوو قوو!)) شهو رهبيسه جل زهردهكه... ناوي چ بوو. خو ههر ئيستا گوتم؟)).

((حهزرتي شهجهلي لهمهپر خويمان!)).

((بهلي شهو... دهستي دهبهركي دهنه و مشتته دانپكي - لهو گهغه يوني كردبوو - لهبهركي - له بن كهوله خوريه كهوه - دهرديتا - تاخر بو خوشي ههر مهريو - لهبهركه لهبابه كاني رو دهكرد.

كهلهبابه كان گهغهكيان دهخوارد، بهلام به چ دله خورتهيه كهوه! بهردوام سهريان بهراست و چهپيدا دهگيرا و تهماشاي هولاولاينيان دهكرد و دهنوكيان له عهردي دهدان. وهك لهوهي بترسن مهريه كاني دي دانه كه ييشيان ههلقوقونهوه. كه دانه كه يان دهخوارد دهفرينه سهر داران، و سهريان دهبن باله كانيان دهنه و لتي دنوستن... نا، خوانه كا، لهبيرم چوو. لهپيشدا كاتزميره كانيان له باخه لي دهردينان و كوكيان دهكردن نهك خودا نهخواستته به تاگا نهيهن و نويزي شهو خهلكولايهي بچي. ويرديان دهخويندن، شهو جا دنوستن، بهلام سهيره كه تهماشات دهكرد دهديت نا، ديسانهوه ههر شهو مهراهن كه بوون - لاسايي كهلهبابانيان دهكردهوه. جاريكي ديكهشم خهون ديتنهوه، سهير دهكه م بوممهته شهحمد شاي بزنان...)) ((عهجهب!)).

((بهلي خهوني دهبينم... ياني نووستبووم، ده خهويما دهديت - شهبولفتهح خانيش دهزانييت. ديتم ههمو دنيا سوور داگهرا، چ سووريهك، ههروهك پهري سياهوشان. ههروهك شووشه مهركه بيكي سوورت هينابي و به دنيايهت وهر كردي، شه مجاريان ههمو بوينه بزني سوور... سوبحانه لالا!)).

به روخساريكي سهرسامهوه دهبير و خهيالانهوه دهچوو.

((سوبحانه لالا! ته گهي بزنه گهلي نيبريه كي تا بلتي قهد و قهواره ناشيرن بوو، ههر راست وهك قهد و قهوارهي شه مير لهشكري لهمهپر خويمان، بهخو و بهيهك دوو دهسكه ريشهوه، دهموچاويكي پانكهله و لهر و رهقهله و، دوور له پروي شه م حهشيمهته - شهوهش كه ههر

ناگوتري - ههمو دهزنان كه ههروهك شهوهي ناو زكيان ههمو دهرينابي، ههر راست كهوله خوريه كي بهتال و هيچي دي...)).

قاقاي بيكه نيني حهشيمهته كه.

((بهلي، دياربوو له كوستانه لهوهرا بوو، و له قهد و قهواره يرا دياربوو كه له تهواوي ژياني خويدا جگه له خواردن و نوستن و... چ شتيكي ديكه ي نهبووه...)) (قاقاي بيكه نيني).

((... ئيستا منيش ههروهك ئيستا بي شهحمد شاي بزنام... دياره نهوهك ئيستاكه له چايخانه دابنيشم. و دهگهل خهلكي تيكه ل بم. نا، شهو ده مي تيكه لاوي قهدهغه بوو... دهخويدا، قهدهغه بوو... نهچن شهو قسانه بو خو بادان و فيشال و خو ههلكيشاني له جييه كي دي بلينهوه.

تيوه بو خوتان گوتتان خهونه كه متان بو وه گيرم - چاك دهزنان كه ته گه گمان نازاني - شهوانهي وهك شهبولفتهح خان و رهبيسي گهوره به گهد و گيپاليانهوه نانسيت و چ حيسا بيكيان بو ناك...)) خهلكه كه بهدهم گالته و بيكه نينهوه دلنياي دهكه نهوه كه شهو شتانه له چ جييه كي دي نه لينهوه.

((بهلي، عهرزمكرد كه، ئيستا شهمنيش به خيري ناكيانم بابليين شهحمد شاي بزنام - ههموشيان ليرن... ههر شهو شهزهدت شهجهلهي لهمهپر خوشان - بهلام زوري خو دهرنه دهخست... له بنه باني ژورويي چاوپيده كهوت... به ته گه كه...)).

به قهد و قهواره يه كي ههست پهريشان بيهوه و بهدهنگيكي وهك پارانه ويوه له بن ليوانه وهي دو ياره دهكردهوه: ((له كوني ژوروي!؟)) و ئينجا ((بهلي... ئيدي - بو نا؟... ژورويش دهريسي ههيه. تاخر ههم بزنيش بوو و ههم ((پيشهنگي)) بزنه گه لي... ههندي وهختان ههر بو خو شي بوو - له ژوروي. بهلي له ژورويي دهديت و چاوي پيده كهوت. نه ييده ويوا له بهرچاوي ئيديكه شاخاني دهگهل ليكدا. له بهرده مي بزنه گه لي كه دهگه يشتنه يهك قهپوزيان له قهپوزي يهك تري دهسوي و يه كتر يان بو ن دهكرد... تاوا. له كوي بووم؟... بهلي، خهريك بووم بليم: ته گه، ياني پيشهنگي بزنان، سهر و كهلههي وهك كهلهبابي بوو، وهك سهرداريكي، دههاته سهرهه مان شهو ته په يه مي ري، و به بهرده مياندا راويچكه ي دهكردن، و ههر ((شادبن)) ي پيده گوتن... چ

دەنگىنك! و خەلكى... يانى ئىمى بىزىش... بەزىمانى بىزىنە و بە ئاۋازى مەپرانە، وەلا ئىمان دەداپە.

ئىستا بۇ نمونە منى تەگە، ((ھەر شادىن)) تان پىدە ئىم، ئىۋى بىزە گەلىش بە زمانى مەپرانە وەلام بەدەنە: ((مەپرە... كان... ھەر شادىن!!)).

و ھەشیمەت پىكەرە يەك دەنگ وەلامى دەداپە: ((بەع بەع- مەمە مەع- مەع)) و بەدۋى ویدا قاقای پىكەنەن و ھەرا و ھوریا... لە كۆلان و بازارپە ۋەپرا دەپانگوت ئەۋە دىسان ئەھمەد شا بەزمىەتى. بەلام ئەھمەد شا بۇ خۇى مات و پىدەنگ و كپ دەماپە: يانى چى؟ خۇ ئەو شىتىكى لە عادەت بەدەرى نەگوتىۋو! يەكە يەكە تەماشا دەكردن، چاۋەكانى خىل و خوار دەبون، و بە ھەموو رەنگ و روو و چاۋەكانىيە ۋە دەپوست بزانى كۆپى ئەو قسانە ماپە پىكەنەنەن؟ خۇ ئەگەر ماپە پىكەنەنەن بى ئىدى ئەۋە خەۋنە خۇ خەۋن بەراستى نىيە. روخسارى سەرتاپا ھەوت دەبوو. ھەرا بە ھەوتىيە ۋە زمانى لى دەردە كىشان، تا سەردە نجام بەكەك دەپگوت: ((بەلى، گوتت ھەر شادىن!!)).

((باشە، مەگەر چۆن؟ دەۋلەت ((ھەر شادىن)) قەدەغە كىدوۋە؟ - دە خەۋنەنەشدا؟

ئەبۇلفەتح خان گوتى؟ كى گوتى - تازە؟! ئەدى بۇ دەنگتان نە كىدوۋە؟)).

((نا، كەس ھىچى نەگوتوۋە، بەلام بىزەكان ئىدى بە زمانى مەپرانە وەلامىان دەداپە!!)).

ئەھمەد شا بەرۋوپە كى شادەۋە لەجى خۇى پان بىۋە و دەپگوت: ((سۇبجانە ئالا... پىم و ابوو خەۋن دىتەش ھەر قەدەغە كراۋە! وەرنە سەپىرمان و بىنەن بۇ كى گەروۋى خۇمان دەدەپىنەن! ئىستا ئەگەر ھەزرىتى ئەھل باماپە و چەند وشەپە كى فارسى يا توركىم گوتىباپە ھەرچىيە كم بەزارىدا ھاتىباپە ھەموۋىتان پەسەندىبوو، بەلام بە زمانە كەى خۇتەنم لى تىناگەن... كەسىك نىيە پىرسى و بلى ئەرى پىاۋ كۆپى ئەۋە قەسەپە ماپە پىكەنەنەن؟ نا، من لە ئىۋە دەپىسم، ئىۋە دەفەرموون بىز ئافەرىدەى خوداى نىيە؟ زمانى نىيە؟... نا، قورىان، لىنگە و قوچى تىگەپىشتوون، بىستوتانە گوتوۋىانە بەستەزمان بەلام خۇ نەپانگوتوۋە بى زمان. وەختىكىش دى گەز و نىۋىك زمانى دىرئە دەپى. تازە، من گوتوۋمە بوۋمەتە ئەھمەد شای بىزان، خەلكىش ھەموو بوۋنەتە بىزەكانى ئەھمەد شای؛ لەۋە پىش گوتم كەسەر و كەللە و شاخى ھىندىكان

سپى بوو دەنا ئەۋانیدى ھەموۋىان شاخ و سەرو لەش و بەدەنەنەن رەش بوو، تەگە كەى گوتىشم، سەرتاپاى رەش بوو- پىستى سەروچاۋىشى ھەر رەش- راست وەك قۇزاغىان... كە لەۋىۋە دىن بۇ خەلك كوشتنى دىن... ئىستا لەۋانەپە بلىكى كە، ئەدى، ئەۋەش ھەر تەگەپەك بوۋە و ۋەكو ھەر تەگەپەك كى دى و ۋەپىش بىزە گەلۆكەپەك و مېگەلە مەۋكە كى كەوتوۋە و بىراپە ۋە... نا جانەم- نا. ھەلەكەت ئالپەدەپە- تەگە ھەمىشە لەپىش مېگەلپە ناپروا... وەك ئەمىرى لەشكرى كە گەپپە قەراغ شارى، نىك چۆمى، خۇى رەپىش دەكات و سىنگى دەردەپەپىنى... يانى ئانا رەل (ھەر من پىاۋم)... دەنا بە دىرئەپى رۇژى ھەر خەرىكى لەۋەر و پەپىنەپە... لەۋانەشە بلىكى ئەدى ئەۋە ھەموو قايش و قروش و شمشىرەى بەستوۋىتەى؟- نا، ھەرا لەخۇۋە نەپپەستوۋە داۋىانەتەى- خاۋەنەكەى گوتوۋىتەى بىپەستى- ئەۋەش ۋەكو من و تۇ مەۋقە، ھەزى لىپەتەى...

((نا...!!)).

ھالەتەكى پەرت و بلاۋى و شلەژانى بەچاۋەكانىيە ۋە دىباربوو. چاپەپپەكە چاپەكى دىشلەمەى بەرەنگ و خەستى لەبەردەمى دادەنا و ئەۋەى تەنىشتىشى سىغارىكى دەپپەچاپە ۋە دەپداپە دەستى. ئەھمەد شا ھەر بەۋ پەرتى و بلاۋى و شلەژاۋىيە ۋە چاپەكەى ھەرا بەگەرمى ھەلدەقوراند و چەند چەسپىكى جانانەشى بەدۋاى يەكدا لە سىغارە دانەگىساۋەكەى دەدا و ئىنجا دەپداپە ۋە دەست خاۋەنەكەى، و دەپگوت: ((تال نەپى، ئىنشاللا!)) ھەشیمەتەكە دەپدەنگىيە ۋە ئەۋەش دەپىر و خەپلان رادەچوۋ- لەكۆلەى سەردەپەت ونى خەۋنەكانىيە ۋە سەردە دىرۋىكى دەدەپتەۋە. لە پىر ھەرۋەك جى پىپەكەى دەمىشكى خۇیدا دىپتەۋە، وەخۇ دەھاتەۋە. روۋى لە ئامادەبوۋان دەكرد، و دەپگوت: ((ئەرى گوتتان لە كۆى بووم؟)).

((تەپەى مىرى)).

بەخۇرپانەكى كە ھىچى واى دەبەر ئارخىدسىدا نەبوو لىۋ بەخەندەۋە دەپگوت: ((نا... زانىم... ۋەپىر ھاتەۋە!)) و دەستى بە تەزىپەۋە بۇ پىشى را دەداشت، يانى كەس ورتەى لىپەپەت. ((بەلى، گوتم ھەر شادىنى پىدەگوتن، و بىزەكانىش وەلامىان دەداپە ۋە. تەگە ھەر كە وەلامى ((شادىن)) دەپىستەۋە لەخۇشيان چاۋەكانى بىسكەپان دەدا- راست دەبوۋنە دوو كوۋنۋە ئاگر... رىش و كلكى دەلەقاندىن، ۋە مرقەمرقى دەكەۋت... ھەر راست وەك نىپپە

پوره ریحانی... دوايه يه کسەر ده بووه ورج... به لآم چ ورچيک! ره شه ورچيکي نهره (دبو!)
 چاوه کانی زهق ده کردنه وه و په يکه ری نيره ورچه زلهی دینایه بهرچاویان، شه و جا سه ری ده دوو
 قسان دهنأ. ((و هك يهك ميگه له مهري قه له و پته هوی دونگ چه هری له دور ه و پرا به دی
 کردبی گویی قولآغ ده کردن و هك بزنه کانی ناگیان له مه همودی بی زواد نه بی که شه وه
 نیره ورچه، چونکه هیچ سه روبه ندیکی ده گه ل بزناندا نییه و به خویی چیشتی ش ناگه نه وه یهك،
 هه روا به و شیوه یه و هك مه ران به رامبه ری راده وه ستان و سه یریان ده کرد- به ده ست خو شیان
 نه بوو، ده لپن چاوه کانی موگناتیسیان تیدایه- و به باعه باعه وه ههستی خو یان ده دره پری. هه ر
 راست و هك شه سه ربازانه ی هه زه ته ی شه هلی له مه ر خو مان که هه رای ده کیشن. ورچه که
 هه ستا بووه سه رباشوان و دهستی راده وه شان دن- و هك هه موو ورچيکي دیکه که خو ی ده کرده
 شوان- هه روهك هه زه ته ی شه هج... له ولاتره وه له پشت مآلی سه لیمه که چه لی دالاندار- پشت
 سه ربانی مآلی که ریم ریوی به ته نیشته هه شیمه ته که وه چه ند پشیله یهك که قآلبه نفیشکیکیان
 دزیبوو و لپی خرپیو نه وه، و لیکتریان ده مراند- هه را و هوریا و زه نایه کیان نابو وه هه ر
 مه پرسه، ته گه، هه روا که له سه ر پاشوان راده ستا بوو لاونیو سه یریکی پشیله کانی کرد، به لآم
 پشیله کان هه ر سه رگه رمی شه ر و هه رای خو یان بوون- هه ر راست و هك یاسا کانی نیمه... مه ر
 و میگه له بزنه کانی که باعه باع و ماعه ماعیان بوو. ته گه ده ستیکی به لای راست و یه کیکی
 به لای چه پدا هه لته کاند- یانی بیده نگ! منیش هه روا وه ستاوم، شه وه به لای خو یه وه من شه هه د
 شای بزنام، و ریزی ته ماشا ده که م! به لآم که س گویم ناداتی. کاتی هه شیمه ته که بیده نگ بوو،
 ته گه گوتی: ((نه لبزنون وه لبزنات...)).

وهك هه شیمه ت چیدیان خو پی رانه گیری له پر وه جوش هاتنه وه؛ روخساری شه هه د شای گرژبوو،
 و جوش و کولی هه شیمه تی و هك يهك مه نجهل ناوی ساردی به سه ردا که ی ورده ورده ((فس)) ی
 دایه وه و نیشته وه. شه هه د شای به رده نگ و روویه کی په ریوه وه، سه یریکی ناوچایخانه که ی ده کرد و
 ده یگوت: ((نه لبزنون وه لبزنات، نیننه ل پشیلاتی قه د سه ره قه ت په نه پروکوم،
 نیشکه نوچرنو کوهوم...)).

هه شیمه ت له خو ده بووه، به لآم هه ر زوو ده خاموشیه دا نقوم ده بووه.

((باشه بو... به عاره بی!)).

((به لی، به عاره بی- چیه تی؟!...)).

((ناخر خو تو گوتوته مازهنده رانیه!...)).

((باشه با مازهنده رانیس بیست... عاره بی چیه تی، خو خراب نییه- ماموستای خو مان
 کوردیشه که چی خوتبه ی هه ر به عاره بی ده خو نیته وه... به لی دیسانه وه بزنه کان بن کلکیان
 گه رم داها ته وه: ((به ع به ع- مه مه ع- مه ع!)) به لآم پشیله کان، هه روا به زمانی خو یان
 خه ریکی مشتومری بوون... شه وانیش هه ر بز بوون، به لآم بز نه پشی... چه ند که رویشکیکی
 مه تموری ریگ و پیکیه بوون، به ناو میگه لیدا ده هاتن و ده چون و ده گه ران، و سمیلیان باده دان-
 هه ر راست و هك سمیلی حاجی عه ولاخانی خو مان، و هه موو جیه کیان ده پشکنی، و
 گوئیه کانیان یهك بو پیشه وه یهك بو دواوه هه لده خست... خه فیه بوون... یه کیکیان
 هه ر ده تگوت شه وه ژنی شه بولفه ته خانی خو مانه و له ویت داناه- چاوه کانی قیچ بوون...
 به کورتی، ته گه که، که نیستا ورچه ده ستیکی دریز کرد و یه کیک له بزنه کانی به رده می که له
 پیشدا بو دیاریکرا بوو راکیتشا و قرچه قرچ، له به رده می هه موواندا دایاچی و خواردی-
 بزنه کانی دی هه موو گوتیان: ((به ع به ع- مه مه ع- مه ع!)) شه ونده ش بلیم- ویژدان شتیکی
 چاکه، پیاو نابی پی له هه قی نی- به ویژدان شه ده لیم من هیچ کاتی نه مدیتووه کاروبه رخی
 شیره خو ره بخوات، تا کاروبه رخ له شیر ی نه برابانه وه نه یده خواردن: پیش خوارد نیشتی به گویره ی
 یاسا ده سکه گیایه کی ته ر و تو لیان ده دایه شه و جا ده بخوارد. ده یبرده نیجباریه و له وی
 ده بخوارد. خوا هه لئاگری بزنی ناوسیشی نه ده خوارد- لییده گه را تا ده زا- بو شه وه ی میگه له
 توشی زیان و که مایه سیه نه وی... به لی، ویژدان شتیکی چاکه... شه و شای هه رکاری روژیک و
 دوو روژ و جاریک و دوو جارن نه بوو، کاری هه موو ده موسه عاتیکی بوو- هه میشه ی خودای
 ده باز پیدا قیت و قنج به ره لدا بوو... روژیک حاجی سه عدو لآم ده وچایخانه یدا دیت...)).

((هه ر ده و خه ونه یدا!)).

شه هه د شای به روخساریکی ئالوزه وه گوتی: ((نا، ده حه مامیدا! ثم... جا و هره سه یریکه نیمه
 چه ند و هخته یاسینی بو چ که ریکی ده خو نین!... سه د جارم گوتووه خه ونم دیوه، شه وانم هه موو
 ده خه ونیدا دیتوون... سوپاس بو خوا که شه هه وال و باس و خواسانه ده کاتی وشیاریه و
 به ناگیایه دا نین، دنیا شامی شه ریغه، بز بزنه، و مرؤف مرؤفه- و له ناو که ر و چوار پیاندا! تو

هەر خەریکی نۆك ھارینی خۆت بەو بەپێخواستی وەنیو قسەكام كەو! رەنگە بتەوی بلیی كە تۆ دەنیو میڤگەلیدا نەبوو وی؟!...)).

((باشە، ئیستا نەیزانی شتیکی گوت- ببوو... خەریك بوو بلیی... گوتت حاجی سەعدوللالت دیو!)) ((شەیتانی پاك بە نەعلەت بی، بەلێ حاجی سەعدوللالت دیت... بەلێ، ھەر راست خۆی بوو، چونكە میزەری تاییەتی حەجیی دەشاخیووە پێچابوو؛ بن چەناگەشی تاشیبوو... بەلێ بۆیە دەلیم خۆی بوو. گوتی: ((ئەری ئەحمەدشا ئەتۆ چ شایەکی كە ئەو ورجە كەولەمەپێکی بەخۆ داداوە و خەریكە یەك یەك و چەندان و چەندان دەخوا و خەریكە میڤگەلێ قركات و كەچی تۆ خۆت لێ كەر کردوو. دەنگت لێناپە؟ ئاخەر ھەر نەبی شتیکی بلی، فەرمانیکی دەرکە... مەگەر كەسانێکی وەك تۆ، دەنا خۆ لە گەورە بزانەو تالە موویەك ناجولێ و متتەقیان لێناپە...)).

((گۆتم: ((جا ئیستا چ بوو كاك حاجی... هیچ رویداوە؟ تا ئیستا نەمیستوو لە بزنە گرۆییەكانی تۆ هیجیان خورابن... ھەوالتی تازە هیچ ھەبە؟ ئیستا بۆ ناچیە لای مەلا خەلیلی بزان و سەریکی لێدە- نەكا تەلاقت كەوتبێ؟!)). گوتی: ((رەحمەت لە بابت، مەسەلە ی تەلاقتی لە گۆریدا نییە؛ ئەگەر وابایە مەلا خەلیلی بێچارە قسەبەكی نەبوو- ھەر بە كەللەقەندێك یا ھۆقە برنجی پێكێوە دەنوساندوو و لەحیمی دەرکردوو...! نا، قوربان مەسەلەكە مەسەلە ی تەلاقتی نییە. پیاو- دەفەرموو سەیری من، دەلیم پیاو- ھۆش و گۆشم ھێندە پەرتە! میشکی پێنەھێشتوو- ورجە دەلیم. ھەموو رۆژی خوادا ئاوا ئەبولفەتح خان و ناسرخان و كێ و كێ دەنیری بۆ باج و سەرانی؛ ژیا نی پێ تال کردوو. رۆژێك مریشك، رۆژێك فروج، رۆژێك برنج، رۆژێك پارە پولى بێدەنگ... لەكار و كاسبی كر دووین. سێ شاییبان پەیدا ناكەین سەر و كەللە ی بزنەكە رویشكان پەیدا دەبی و بەشی خۆی دەبات... دەلێن بۆ تارانێ... چووزانم، ئەو باجە، ئەو سوپایانە، ئەو یان بۆ كەماپەسیە شتومەكە... ھەر رۆژ بەناویكەو- تەنگیان بەخەلكی ھەلچنیو!...)).

((نا، دیاریبوو كاكە حاجی بەراستی تێماو! دیارە ئەویش وەك ھەموو بزنەكانی دی ھیچی نەدەگوت، بەلام وەك ھەموو حاجی بزان بەدل و بەگیان نامادە ی خزمەتی بوو، تێپرا دیاریبوو كە وردە تێگراویبەكی ھەبێ. ماوہیەك سەیریم كرد. زگم پێی سووتا- بزنە ی بەندە ی خوا

خەریكبوو ھەرنەمینی. كتوپر چارەسەریبەكی تەنگوچەلەمە و تێگراویبەكەم دیتەو: تێم ھەلكرە ئاوازە بزان و گۆتم: ((مەع مەع... مەمە مەع مەع!)) و زیاتری بۆ ھەستام و چریكاندم، ھەر راست وەك ئەو قەمەرول ملوكانە. حاجی سەعدوللالتی نالێ، وەك ھەموو دنیایان دابیتێ، رەنگ و رووی كرانەو، و دەستی دە بناگوویی نا، و تێبھەلكرد: ((مەع مەع- مەمە مەع مەع!)) و بۆ ھەستاو چریكاندی... سوپاس بۆخوا گری كۆیرە ی تێگراویبەكە ی كرایەو- و راپەری و بازێکی دا بە سەربانی، و دەستی بە لەو پری كرد!...)) وەك دەستی بۆ نیوچەوانی بەری، و چەند ساتێكان كەوتە بیر و لێكدانەوان، داویە گوتی: ((ئە، لەبیرم چووئوو... باش بوو وەبیرم ھاتەو- مەپوونە گەریكیشی لیبوو... راست وەك مەپوونەكە ی مامەللا ئەكرەمی... پیر و تولەك... دەو ناوہراستەیدا دەسوارا چەرخى دەدان. كۆلوانەبەكی سەردارانە ی بەشانیبەو بوو... لاسایی دەرکردوو- ئەویش ھەر بزن بوو... پێدەكەنى و لاسایی دەرکردوو- جیتی دۆستانی دەست نیشان دەرکرد. دەمی وەك دەمی پشیلە ی بوو، لالێوہەكانی كەفیان دەردابوو. لەسەر پاشوان راوہستاوو و بەزمانی بزنە- مەپوونێ شتی دەرگوتن. بەلام سەر و رووی خۆش نەبوو. ھەریەك دوو وشە ی دەرگوتن و پشوو سوار دەبوو و ((رەمب)) بەسەر قوندا دەرگوت، و بزنەكان قاقا پێدەكەن. تەگە چاویكی لێ زەق دەرکردوو و حەشیمەت بەزمانی بزانە ھورایان دەكیشا: ((بەع بەع- مەمە مەع مەع!)) و رێبێوان بە تەپل و شەپوورە دەستی پێدەكرد...)).

حەشیمەتەكە چاوەرێبوون. ئەحمەدشا داوی چەند ساتەوختێك بە روخساریكی واو كە پە ی بە ھیمای دروستبوونی دنیا بە بردبێ و ھیچ گری كۆیرەبەكی نەكراو دەدناپەدا نەمابێ دەگوت: ((بەلام كە بە باشی سەیرمكرد دیتم، ھە ی دلێ بی ئاگا، بەرازەكە ی كە ھەر بزنەكە ی- ھەمان ورجەبە، و ورجەش ھەمان بەرازی ھەوالتی... كاتێ كە چاك تەماشاكرد دەبینم كارەكە كاری ئەو حاجی عەبدوللالت دەباغەبە كە لە پشت قەلاتی خۆ ماتداو و سەودای پێستە مەر و بزان دەكات، و چاوان لەتەگە ی ھەلدەتەكینی: ((بێرە بیت!... پەنا بەخوا)) تاویك بێدەنگ دەبوو، و ئەو جا سەری ھەلدینا یو و بەروویەكی خۆشەو، بەروومەتە چرچ و لۆچاویەكانیو وەك پێكەنینیان پێو دیاریبوو رووی دەمی دە حەشیمەتەكە دەرکرد و دەگوت: ((ئیستا بە سەلامەتیە سەری رەببسی گەرە یەك ((ھەرشادبن)) ی بزنە جوانیكی بەشیوہ زمانیكی رەوانی مەرانە مەرەمەت بفرەمبون: ((و حەشیمەت بەپیر و لاو و گەرە و بچووكەو، بەدەنگیكی

له بار بهع بهع و مهع مهعمان تېهه لگړد و ژاوه ژاوتېکيان بهرپاگرد هر مه پرسه، هر راست وهک ده می تېههردانی زاوه ماک و کارو بهرخان- هه مو ویکرا هر بهع بهع و مهع مهعمان بوو.

من تهو ده می مندا ل بووم، و ده دنیای مندا لیه دا شه و شپوه رفته رده ی حه شیمه ته کم به دوو رووی لیکده دایه وه. نه مده زانی که شه و شه شپوه یه که شه زمون و به سه رها ته کانی عومر فیری کردون و جزیکی زوران بازی و بهر بهر کانی بهر ده و امی و مانه وه ی ژیا نه.

مهقامات- پایه داران- به ته و او ی فیز و خوادان و ثیفاده لیدانیوه، به برتیکنا نیوه، وهک له جهنگی فته توفوتو حه وه هاتنه وه ده باز پیدا راوتیکه یان بوو و ده اتن و ده چون، ده یان بردن و، جنیویان ده دان، و ده یان کوتا و خه لکه که شه هر وا، شه گهر دهر فته تیان هه بایه شه و هه لده هاتن، دهنه کهرترین دهران به لیدانی یا مال و سامانیان هه رچی بایه ده بووه تو ز و با- و ده نگیان نه ده کرد و لیویان نه ده بزوت؛ به لآم هه روا له رق و کینه و تور هه ییانشدا خویان ده خوار ده وه، و پریسه کی دل و ده وون و هه ناویان لی دنا خنی و له بهر زورنالیه شه و کاره ساتانه رهنگیان بهروانه وه نه ده ما و لیویان سورای لیده پرا. له و چند که سانه به و لاره که سی دی ده شاریدا نه ما بوو له بهر ورگ و گده و گیپال زلی و ته نگه ستوریه دهر و نییدا سه ری بو دواوه به ری و قیتی کاته وه- سه هر هه مو شو پ و قه د و بالآ هه مو بو پیشه وه به ره و چه مینه وه بوو... دایکانش شه و بو روژی لیکه ومانی هه روا خه ریکی زانین- شه و شه هه ر شه زمون و تاقیکردنه وه فیری کردبون، هه رچه نده شه و کاره ش جی پی سه ندی ((پایه داران)) نه بووه: سکالایان له وه یه که شه و هه مو خه لکولالیه هه مو روژی ((جرت)) مندا لیکه دهر دهر تین و به کوچه و کولانایان و هه رده کهن و خورد و خه و حه سانه و لسه خه لکی دی حه رام ده کهن و هه راسانیان لیه لده گرن- به تابه ته نوو ستنی دوا نیوه پویان. هه رچه نده پیشتر شه و مندا لانه له بی خواردن و بی دهرمانیه دا هر به مندا لی سه ریان دهنایه وه ده مردن که چی ده گه ل شه و شه دا هینده یان هر لی ده مانه وه که کوشتوپریه نمایشیه کانی گه وره کانش گورانیکه و ده رنه خا بیته هوی ئالوژی بارو دوخه که و هه زعه که بشپوینی. مندا لکان، کچ و کور، به لولا که باریکه لسه کانیان و ورگه دهر په ریوه کانیان و شه و سه لکه خرانه یانه وه که ته که ته کی بوو به ملیانه وه ده گل و خولیدا ده گه وزین، ده گریان، پیده کهن، و هه رچه نده پیکه نینه کانیان وهک پیکه نینی گه وران بوو و ده گه ل قاقای پیکه نینی شادی مندا لسه تیر و ته سه ل و پو شته و

په ردا خه کاندایا وازیه کی یه کجار زوری هه بوو ده گه ل شه و شه دا هه رچی بوو خو تریقانه وه و پیکه نین بوو و دهنگ و رهنگیکی شیان هه ر هه بوو و به قسه ی پیریژنه سه رسپانیس ئاوی ئاسیاری ماله کان بوو. ئاخر خو مالی بی مندا ل وهک ئاشی ئا و لپراوه.

به لی، ده و شاره دهر ده داریدایا، به و هه مو رابوردوه نه نوو سراوه ی و به و هه مو هه ژاریه وه ی که ده چرچ و لچی نیوچه وانی هه مو ده موچاوه کاندایا چه سپا و دیار بوو، خه لکی ریچکه ی ژیانیان به شپوه یه که خو و رووشت و خده و نه ریت کردبووه شتیکی سروشتی بویان ژیانیان به سه رده برد و شه ریبه یان ده پتوا: زوریه ی خه لکی به پیر و لاو و قهیره پیاهوه هه روا کاریان ده کرد و نه یانده کرد، لاره کان شه و هه ر له خوره شادو دلخوشبون؛ مندا لسه کان به ره و ناینده په له یان بوو- له راستیدا بو زگار بوونیان له ده ست توندوتیژی و دریه مالی و شه و نه که یه ی له ژیان مالیاندا هه بوو، دهنه چ هیواو ئومیدیکیان به ناینده نه بوو: باوکه کانی خویانیان له بهر چاوی بوو... پیره میرد و پیریژنه کان به رده و ام هه ناسه ی ساردیان هه لده کیشا و له خودای ده پارانه وه هه رچی زوتره له دهر و رهنج و که سه ری ژیانیان زگار کا، به لآم ده گه ل شه و شه دا و به ژیانیه نوو سابون روژ له روژیان زیاتر هه ستی هه لاتی شه به خو ده کرد له ده ست مردنی: ((پوره فاتم، شه ری چو ن؟)) - ((سویاس بو خودای، شه ورچا ترم...)) - ((پوره ره عنا، ئیوه چو ن؟)) - ((خودا راوه ستاوت کا کوره کم، سه یبه نده م توژیک دیشی، به لآم شه ورچا ترم)) سبه ییش چاترن، و دوو سه ه شه هه ر...

کاریان ده کرد، پیده کهن و گورانیان ده گوت و شه ی تانیان ده کردن. شه و لوانه ی وه کیویش که و تبون و ده گه ل ((ده و لسه ت)) و شه منیه کان ده ستیه وه خه ده بوونه وه و ده گه لیاندا پیکه ده هاتنه وه، و شه و لاه ی ده ستیشی له ((ره یسی گه وه)) و شه اند، به ئاشکرا و به نه یینی ستایش ده کرا، به راسته و چه پاندا قسه ی به جی و نابه جییان ده پرژانندن، هه روهک له خورا فیربوون که جنیودان شه گهر خوی ژیانیش نه بی یارییه دهری ژیانیه: بی جنیودان ژیان ناچیتته سه ری، پیاهو دیک ده کا، جنیودان په نجه ره ی ئاسوده ییه بو نییه... و پینه کردنیشی ئاسانه: له شوینی زور توندوتیژی و ناله باردا چاره که ی هه ریه ک ((خودایه تریه و شه سته غفیروللا)) یه - حیزبه کان تاراده یه که په یان به و مانایه بردوه: گوتنی باهری و باهری، له ریپوانه کاندایا و ره ژه روینه کاندایا، جگه له و ئامناجه زیاتریان نییه: دهنه و شه نده مانه کان سوک بن و هه لسه چن. بو

لاوان چاكترين جى گۆرەپانى فوتبول ئىنچىيە. لە شارۆچكە كەي مەدا بۇ ئەو مەبەستە چايخانەكان و ھايد پاركە كانى گەرەكى بون... پىشەواي رەخنەگرانى ئوسول، رەھمانى گا پەرستبوو، كە بەقسەي دايى، قسەكانى ئەو پىاوه، خودايە ھەزار جار تۆبە، كولى دلانى ھەلدەستاندن. پىاويكى رووگرژ و تورپو تىكشكاو. خىراخىرا دەوا، و بەدەم رپوھ كە قسەي دەكرد ھەنگاوي توند دەكردن و خىراخىرا دەرپويى، ھەررەك خۆشى بە دواي قسەكانى خۇيدا راکا، مەلایەكان ناويان لىنابوو گا پەرست، تا لەورپىھوھ لە خەلكى بگەيەنن كە ھۆش و گۆشى تەواو نىيە و كپلە و وازى لە ھەموو شتىكى چاك ھىناوھ و بۆ ((پەرست)) پىش وھ دوو ((گا)) ي كەوتووھ و گاي بەشەرىفترين ئافەرىدە دەزانى. دەگەل ھەموو ئەمانەشدا گوپيان لە قسەكانى رادەگرت- ئىدى ھەرچۆنىك بوو ئەويان بە ((بالول)) ي شارى دەزانى: بەلای ئەوانەوھ ئاقلىكى - شىتتى وابوو كە كەس ھىچى لىنەدەگرت. ئەوھى بىگوتبايە گوپيان بۆ رادەگرت، و پىدەكەنين و لەبن لىوانىشەوھ ((ئەستەغفىروللایەكى)) پۆزش ھىنانەويان پىدا دەدا؛ و سەيرەكەش دەوھىدا بوو كە رەھمان بۆ خۆي و زۆر بەوردىش ھەرچى ئەركى دىنى ھەبوو ھەمووي بەجى دىئان: رۆژووي دەگرت، نوپۆي دەكرد - نوپۆيشى ھەر لە مزگەوتى دەكرد. دەيگوت- رەھمان گاپەرستى دەلیم- دەيگوت شەيتان كەسىكى ماقول بووھ كە گوتوويەتى كرنۆشى بۆ نادەمى نابەم، ئەگەر منىش بامايە ھەر نەمدەبرد، بۆ بىبەم؟ بەلام، ئەلەھىازوبىللا، خودا دەگەل ئەو ((خان)) ھەملەستوورەي كە مىلى بە بىورپكى تىژ نابرىتەوھ، چ جىاوازيبەكى ھەيە؟ ئەويش ھەر دەلى كرنۆش بۆ سەركارەكەي من ببە. ئىمە سەركارەكانى وى دەبينن كە چۆن! سەد رەھمەت لەكفن دزى ھەولئى، خۆ ئەمانە تەنانەت ھەبوو و نەبوويە كىشيان بۆ كەس نەھىشتۆتەوھ!...

بىرىكى بگەنەوھ، كە ھەر ئەو شاھەنشايەي خۆمان ئەگەر بىت و ھەربەو جەناب سەرھەنگەي خۆمان كە لە خزمەت گوزارىدەدا مىلى لەداوھ دەزووي بارىكتەرە، يا ھەر ئەو ھەزرت ئەجەلەي خۆمان، كە بەو ھەموو ھەراو ماشەللا و قايش و قوروش و نىشانە جوانانەيەوھ كە پىوھىەتى، بلى لوتت لە ەردى دەو ئىكلامى بۆ ئەو رەھمانە گاپەرستەي بكىشە! جارى لەپىشدا بۆ ئىكلامى بكىشى، ئەگەر وانەكا كاروبارى خەلكى بى ئىكلام رادەوھستى؟ بۆ من ئىكلامى بۆ ئەو مانگايەي دەكىشم بۆوھىە كەوا بەجوانى شىرى دەدا؟ دوايەش... ئەوھ كام پىاوه ئاقلەيە دىت و نۆكەر و سەركار و گيانفیدای دلسۆزى خۆي بە قوربانى پىاويكى ئاسمانى دەكا؟ ھەزرتەي ئەجەل ھەر خەرىكى كارى خۆيەتى، چاكىش دەكا. نە ئىكلامىك دەيانىش دەكىشى،

ھەر چىت ويست دەيكا، و تەنانەت ئىكلامى بۆ خاوخىزانىش دەكىشى. ئىدى ئەوھ چ نەخۆشەيەكە تۆ بىت و پىاويكى دىناو ئەزموندىدە لە سەرپەرەدى خۆت و دەدەرىپى ئەوھ چىيە ئىكلامى بۆ مەشەدى روحوللاي قەننادى نەكىشاوھ؟! يان وەرە ھەر لەبەنەرەتدا چ پىويستىيە كت بە دروستكردى مەشەدى روحوللاي بوو- ئەويش لە قورپى، دەحالىكىدا كە ئىدىكەت ھەن و لە بلىسەي روناكىيەت دروستكردوون؟ دوايەش، تازە بەتازە دىي و مەشەدى روحوللاي بىچارە و بى دەرتان لە بە ھەشتى و دەدەردەنپى ئەويش لەبەر دلئى خاتوو ھەوا خانى... ئىستا واز لەوھش دەھىنن كە ئەو خاتوونە بەرپۆزە چى بەسەر ئەو پىاوه كۆلە ھىنا... بەوھ شەوھ راناوھستى و ھەر ئەو سەركارەي لە دامودەزگاكەي خۆتت و دەدەرنا دەستەيەكى دىكە دەنپىيە سەرو سۆراغى، تا بەھەلە ھەل و تىللىيان لەخشتەي بەرى و ھەلىخەلەتتى! و دواجار بەو ھەموو سوكاىەتییەوھ، بەخۆ بەيەك گەلا ھەنجىرەوھ، لە بەھەشتى تىپەلدەدەيە دەرى... خۆتان لە خوداي مەكەن! خوا لە مردووي ئاغا و بەگلەران خۆشەي كە ھەر نەبى كاتىك كرمانچىكى و دەدەردەنپن خۆ ھەر نەبى دەرىپى و شەروالئى لەپىي خۆي و ژن و مال و مندالى داناكەن.

جارىكى بە كاك سلىمانى گوتبوو: ((دەزانى جىاوازيبە من و تۆ ئەوھىە كە بابى تۆ لە بابى من زىرەكتر بووھ. بابى تۆ لە جىاتى ئەوھى وەك بابى من لە ساي سىبەرى پالداتەوھ و ئانىشكان دادا و سىغاران بكىشى و دوكلەكەي بە باكا، تا خەلكى بەخۆ ھاتنەوھ دەستى خۆي وەشانو بووھ خاوەن زەويوزار.

من بوومە رەھمانى گا مانگا پەرست و تۆش بوويە نەسروللاخان... بەلى، ھەربۆيەشە كە دەفەرموون خودا ھەر پىنج پەنجەي دەستانى وەك يەك دروست نەكردوون! (ئەستەغفروللا))

ژنان زۆر بەوردى بەلام بەرولالت بەگرژىيەوھ گوپيان دەدايە قسەكانى. بەلام ئەو پىكەنىنانەي كە جاروبارە دە نىوان سەرورچاوه تىكەوھەنراوھكانيانرا دزەي دەكرد تىكەوھە با دەدان. دەو جۆرەكاتانەدا دەيانگوت: ((واي، بلىم خوا چت لىبكا، رەھمان؛ ھىندەت شتى بى سەرورپاگوت و ھىندەت كفرکردن گۆرەوييەكەم بەراوھ ژوو چىن!)) نىشانەي پى خۆشحالىيە شاي بەقسەكانى لەوھىرا دىاربوو كە جارجارە پىالە چايەك يا بادىيە دۆيەكيان بۆ دىئا. پىا لە چا يابادىيە دۆيەكيان بەدەستەوھ دەگرت و- زۆر خۆمانە- و لە كاتىكىشدا كە چمكىكى سەرپۆشەكانيان

گرتبسو و به درۆوه نیوچه وانیان تیکنابوو و زه درده خه نه یان به لیوانه وه شه پۆلی دده او به ده مولیوی هه لقرچاوه وه ده یانگوت: ((بگره، ئه و پیا له چایه ی وه خۆ، هیئده ش کفران مه که، مندالی ساوامان هه ن؛ هیئده کفران ده که ی خیر و به ره که تی خودای له ماله کان هه لده گیری! خه لکی له خۆرا پیت نالین مانگاپه رست!)) ره همان پیا له چا یا بادیه دۆیه که ی وهرده گرت و ده یگوت: ((نامه ننا، ئه ی باجی تۆ بۆ خۆت چیت؟ تۆش هه ر مانگاپه رستی... وه نا؟ ژنه ده یگوت: ((وا، خوا شه رمه زارت کا، ره همان!)) ره همان ده یگوت: ((زۆر چاکه، با شه رمه زارم کا. به لām من بۆ خۆم به لانی که مه وه سه دجارا تم به و دووچاوانه ی خۆم دیتووی که سه رت به لاکه له کییه وه نووساندوه و به قوربان و به سه ده ده قه ی بوو ویت و له به ری گه راوی. کارتیکی چاکیشت کردوه. چونکه خۆ هه ر نه بی پیا له شیریکت دده اتی... ئیدی خۆ وه رزاشای هه ر نه بی خۆ گه ل و گونیت پیشان نادات...)) و ژنه کان له پر مه ی پیکه نینیان دده ا، و دوايه له و خۆشیه ی که ده ریان بریوو، تۆ به یان ده کرد و هه ر ئه سه ته غفیرو للاو خودایه تۆ به بوو که ده ماوده می ده کرد، و ده گه راوه. ((ده زام، باوه رتان به مانگاله ی هه یه بۆیه گۆرانیا نی بۆ ده لین... ئه دی بۆ من بۆ نالین؟ بۆ خۆشتان چاک ده زانن. ئه وه هه زار سا له پار ه ده دهنه ئه و ((نوشته و گشته ک)) نووسانه و دوعایه کیان لیسه درده گرن و- تا ئیستاش موعجیزه یه کتان لیئنه دیتون؟ نا، نه تان دیوه، به لām دیسانه وه هه ر ده شیانده نی... بیده ره تا نییه چ بکه ن- ده بی هه رییده ن... چارچییه. هه ر ئه وه تان بۆ ماوه ته وه؛ له وه ی ده ترسن بلین باوه رمان پیی نییه و ئیدی ده ستان له بنی هه نبانه ی بیته ده ری... باشه، هه قیشتانه...)).

قسه یه کی زۆر جوان بوو. ده یگوت: ((خودا، به قوربانی بم، هه موو شتیکی به ئاده میزاد گوتوه، به لām شتیکی له بیرچووه نه یگوتوه که ئاده میزاد مرۆقیکی دلخۆش نییه!)) ئه و قسه یه ی له ته واوی گه ره کی، له سه ر هه موو زمانان بوو.

له لایه کی، خه لکی نیوچه وانیان تیکنابوو؛ له ولای دیشه وه کوره جیل و لاوه کان ده تریقانه وه و گۆرانیا نیان ده چری و سهیره که شی ئه وه بوو که جاری وابوو، به تاییه تی شه وانیه مانگه شه و، هه رییه که ی بۆ یاری راسته قینه ی یا بۆ یاری خه یالی، شیعیری زۆر نایاب و یه کجار جوانیا نیان ده گوتن که من هه ستم به جوانی و نایابیا نیان ده کرد و هه موویم بۆ دایه ی و بابه گیانی وهرده گیریانه وه:

یاخوا هه روا گه رد و تۆزیی
 ده سرۆکه ی له ملان ئالۆزیی
 له یلا جه ژنت لی پیرۆزیی
 * * *
 دیسان شه وه ات بۆ حاله ی من
 بۆ دله که ی پر خه یالی من
 عاله م سووتا له ناله ی من
 * * *
 ئه گه ر عه شقت زمانه ی بی
 سه د جار عومرت زووفانی بی
 حه یفه ئیخلاص په نهانی بی
 مه لا زاده به خیره اتی

به لām سهیره که ی ئه وه بوو که ئه وه ی زووتر ده هاته سه ر زاران حه ز و ئاره زووی بسوونی چه ک و ئه سپ و ژنی چاوجوان بوو بۆ رووبه روو بوونه وه ی ((ده وه لته)) ی:

ئاخ! مایینیکی نه و گوانم بی
 سی ریزه فیشه کدانم بی
 ژنیکی چا و جوانم بی
 جا ده وه لته تۆ بی بۆ شه ڤم

ئه مه خه ونیک بوو گه وره و بچوک ده یان دیت و تییدا هاوبه شبوون و ده گه ل ئه وه شدا ئه و خه ونه هه رگیز نه ده شیواو ئالۆز نه ده بوو: بۆ هه ندیکان وه دی ده ات و بۆ هه ندیکانیش هه روا به خه ونی ده مایه وه، به لām چۆن خه ونیک که وه ده به اتنه که یان له که سانی دیبه وه چا و ده کرد و هه موو

رۆژنىڭ دەياندېت. چتان لى بشارمەۋە، ئەۋە ئارەزۋى مېنىش بو. ديارە من لە تەمەنىڭدا نەبووم كە بوونى ژنىكى شۆخ و شەنگ و چاوجوان بە پىۋىست بزانم بۆ روويە پروبوونەۋە (دەۋلەت) ئى. بەلام ۋەك ھەر كورپىك ھەز و ئارەزۋى تەنگ و فېشە كدانم دەخوئىندا دەگەر، ۋ ئەۋ ئارەزۋە كە دەگەل بەسەرھاتىكى بەسەر بىنەمالەى مەدا ھاتبوو بىۋە پىۋىستىيەكى ھەرگىز لەبن نەھاتوو. راستە ئەۋدەمى نەمدەزانى كەرەگ و رېشەى ئەۋ ئارەزۋانە دە قولايى مېژۋى ئەم نەتەۋە دايە، يانەخۆ مېژۋ ھەر زۆردار و نۆكەرەكانيان دەبىۋوسنەۋە، ۋ نەمدەزانى كە راستىيەكانى مېژۋ ھەموۋى دەۋ ئارەزۋو و چىرۆكە نەتەۋايەتپانەدايە.

بەلام دەگەل ھەموو ئەمانەشدا دەۋ ئاۋازى گۆرانىيانەى كە دەشيانگوتن شتگەلىكىان تىدابوو كە چاكيان تىدەگەيشتم: تىدەگەيشتم كە كىۋو و چيا بەراستى سەربلندن، ۋ ھەر ئەۋە نىيە كەمن دەيىنم- لەۋە بەرزترە كە من پىم ۋابوو. ياخيەكان ھەموو ھەر لەكىۋىيەۋەرا دەھاتن، ھەرچەندە كاتى لە كىۋى دەبوونەۋە و دەھاتنەخوارى ئەۋ ياخيە نەدەمان كە بوون. مېنىش ۋەك زۆرىيە زۆرى ھەموو ئەۋ خەلكانە، لەخۆۋە گەيۋومە ئەۋ سەرەنجامە كە رزگاربوون لەكىۋىرايە، ۋ لە كىۋىرا دىت، ۋ ئەۋە لەكىۋىيە ۋ دەگەل كىۋانە باكى بە ھىچ نىيە، ۋ ھەرياخيەك كە لە كىۋى بىتتەخوارى دەگەل ھەر ھەنگاۋىكى كە لە دەشتىدا ھەلدېنىتەۋە بستىك خۆ بۆ دارى سىدارەى بەرز دەكاتەۋە خۆى بۆ ھەلدېنى. ئىستا دەزام كە ئەۋە ھەر كىۋە سىبەرى خۆى بەسەر دەشتىدا ھەلدەكىشى، ئەۋ كاتانەش ھەستم دەكرد: ھەستىكى ناديارم لە گەۋرەيى ۋ شكۆمەندىيە كىۋى ۋ قىزە ۋ نىيە ئەۋ جىيەى كە كىۋو نىيە، ۋ تىمانى ئەۋ خەلگ ۋ جىيانەى كىۋىيان نىيە، ۋ گەۋرە بوونى ئەۋانەى كە دەگەل چۆل ۋ جىيان راھاتوون ۋ ئولفەتپان پىۋەگرتوۋە دەناخىدايە: پىۋى چەكدار تابەكىۋىيەۋەيە ھەر راست بۆ خۆى كىۋىكە؛ كاتى بەرەۋ دەشتى شۆرپۆۋە دىسانەۋە تۆزە ھەۋايەكى كىۋى ھەر تىدا دەمىنى: تەنانەت بە تىلەچاۋەۋە دەروانە تەرمەكەشى- يانى بەرپىزەۋە.

دوۋ تاكە درەختەكەى نىۋان ھەردوۋ لوتكەكانى چىاي ئەربابام دەمېشكىدا بەلاۋە گەۋرەترىن ۋ سەر سورپىنەرتىن ئافەرىدەن؛ كە نەيىنى جوانى ۋ رازاۋەيى ۋ شكۆمەندى كىۋەكەن. كىۋەكە ئارام ۋ سەربلند دەيىنم، كە لە دواى ھەر تۆفانىك، ھەر تەمىك، ھەر بارانىك، روۋەگەش ۋ

دەردناكەكەى دە ئاسمانى پاك ۋ بىگەرد ھەلدەسۋى ۋ ۋەك داپىرەى مالى، لەۋپەرى دەردەدارىيەدا، لەبەر دللى نەۋەكانى پىدەكەنى.

لەۋ ئاۋاز ۋ گۆرانىيانەى دەچايخانەكاندا دەياندېن تىدەگەم كە ھەموو دارپوشەكان، شا ئىسماعىلىيەكان، شا غەباسىيەكان، ھەموو ھاتوون ۋ ماۋەيەك دەگەل خەلگى ساي سىبەرى ئەۋ كىۋانە پەنجەيان لىكداۋە ۋ دوايە بە كۆلىك بارى قورسى نەنگ ۋ نەفرىنەۋە رۆيشتوون، ۋ كىۋەكانىش- دەگەل خەلگەكە-دا ھەرماۋەنەتەۋە ۋ خەلگەكەش ھەرۋەك ئەۋ كىۋانە، بەدللى پىر ئىش، ئارام، ھەر بەۋ پەخشنەيىيەنەۋە زاۋى دەكەن ۋ نىرىنەكان بە ((كۆمەن)) بۆ گۆرەپانى قوربانىيە دەنېرن، ۋ دىسانەۋە ۋەك چيا ھەروا ۋەك خۇيان دەمىنەۋە. لىگەرى با شاپوور ۋ ئەتاتورك ۋ رەزاخانەكان بوونى خۇيان بەسزاي مەرگ بدەنەۋە. تا دايكان بىسن ۋ كىۋو ھەبن، غەمى ناۋى: دايكان مندالان دەبوتىن ۋ زمانيان دەپارىژن ۋ كىۋىش لاۋەكان. دەۋنىۋەشدا، دايى ۋەك ھەموو دايكانى دى ھەرگىز لە كىۋى غافل نىيە: چاۋىكى ھەر لە كىۋىيە ۋ بەسەر پىدەشتىدا دەگرىت، ۋ ۋەك ھەموو دايكان دلەراۋكەى نىرىنەكەى خۇيەتى، كە بردوۋيانەتە قوربانىيە، ۋ ئىدى ھەروا بەم چۆرە چاۋىكى بەلاى كچەكەيەۋە ۋ ئوۋىدىشى، بەلاپالى كىۋىيەۋە، ۋ ھەفتەى جارىك دەچتە سەرگۆرەكەى- ۋ بەدەردى بۆ خۆى دللى دەچتە سەردانىي، ۋ رازو نىيازى دەگەل دەكات. راستىش دەكات؛ مندال بەشىكە لە بوونى ۋى، تا ئەۋ مابى مندالەكەش دەناخى ويدا ھەر زىندوۋە، ھەرچەندە زىندوۋىكى- ئەگەرچى نىك- دوۋرە دەستە.

بە ئامۆزگارى ۋ سپاردەى پوۋرە فاتمى ۋ تىكرى ژنانى گەرەكى پىكەۋە دەچتە ((پىرسلىمان)) ۋ ((پىرماد)) ۋى ۋ مازان دەگرىتەۋە. مېنىش دەچم ھەموو ھەر دەچىن. ئەۋانە ((پىۋاچاكن)): نىرىنەن دەپارىژن، مازان ھاسل دەكەن، ئارەزوۋان ۋەدى دىتن.

دەچىن. كىۋى پىر سلىمانى يەكپارچە بەگوللى رەنگاۋرەنگى سەۋز ۋ زەردى كىۋى داپۇشراۋە- گىۋا گۆل كە ھەر ھەموو گۆرەكانى داپۇشيوۋە، لە بارىكە رىيەكى زۆر بارىك بەۋلاۋە رىي نىك كەۋتەنەۋە كەس نادا بچنە سەر گۆرى كەس ۋ كارەكانيان. بەشىۋەيەك چوپىر ۋ ھەستەمە كە ھەر دەتوانى لە داۋىنى نىك گۆرەكانەۋە راۋەستى ۋ دوۋراۋ دوۋر سەيرى كىلەكانيان بىكەيت ۋ ھىچى دى. مەزارى پىرسلىمان كەۋتۆتە داۋىنى؛ كىۋەكە ھىندە بلندىيە؛ لەراستىدا لە تەپۆلكە گردىك بەۋلاۋە زياتر نىيە. مەزارىكى سادەۋ ساكار، بى نارايىش ۋ شايستەى پىۋا

چاکیکی گه وره، ده گه لَ ئه وه شدا سه ره پنه نایه کی شیروانی به سه ره وه کراوه؛ هه موو سالی خه لکی خیره ومه ند به یارمه تی لاهه کان ده ستیکی پیدا دیننه وه، به ردیکی گه وره ی به رز به ژوو سه ره وه، و له په ینگانیش ئه وه ورده به ردی نهرم، که نیازمه ند و چلدانه گره وه کان هه لیان ده گرن و به کیلی گۆره که یه وه فشار ده دن و دوا ی فاتیحا خویندنئ به په نجه به کیله که وه ی ده لکینن. که فاتیحایان خویند زۆر به سپایی په نجه یان له سه ره به رده کان هه لده گرن: نه گه ر پیوه نووسا، ئه وه نیازه که هاتۆته دی...

خه لکه که رۆژی پیش رۆینی هه موو شتیکی ئاماده ده که ن: یه کیک گۆشت، یه ک گه لامیو، یه کیک نان و ماست، یه کیک شه کروچا- هه ر که سه و به گویره ی توانا و ده ست رۆیشتوو ییه خۆی- شتیکی ئاماده ده کات- و ده که ونه رییه، به خۆو به مندال و مه نجه ل و قابله مه و توره که ماست و سه ماوه ر و پیاله و ژیریاله وه. منداله کان ده و ناوگیا و گۆل و دار و ده وه نانه دا که مان ده که ن و به دار و باراندا هه لده رۆچکین. وه ک ده گپرنه وه ده لئین کیتی پیرسلیمان وه ختی خۆی لیپه واریکی پر له ورج و به راز بووه.

پوره فاتم ده یگوت: ((به لئ، به قوربانی م، زۆریه ی خه لکی که لکیان له وانه وهرده گرت بۆ مرار حاصل بوئی)). پیرسلیمانی ده گوت. ده یگوت: ((کافییه که م...)) به سه ره ئامازه ی ده کرده سه ری ئه و جیه ی که گۆری کافییه که ی وی بوو ((چه ندگل له سه ره گۆره که یه تی هینده ته مه نی منداله کانی ئیوه بی، به قه د ئیستای مه لیحه ی ئیوه بوو... نۆبه تی ده هانتی؛ هینا بوومه سه ره پیرسلیمانی... چوو بوو هه روه ک ئیستای ئه و مندالنه به دار و باران هه لده گه رین و که مان ده که ن، ده گه ل هاوته مه نه کانیدا که مه ی ده کرد که... کتوپر بووه هاتوهاوار. وای دایه رۆژی ره ش نه بیینی! ده ناو دارو ده ون و هه ژگ و گیاو گۆلاند و رچیکی جا بلیم چه ند- به قه ده ر گویلکیکی گه وره- به رامبه ری هه ستا بووه سه رپاشوان!... زریکاندم، هه لاتم... هه رکه ورجه م دیت جه رگ و دل و هه ناوم به ربوونه وه. به لام خۆم لی ون نه بوو. هاوارم کرد: ((نه ترسی، دایه؛ کاری به تۆنییه- مه ترسه!)) به لام بۆ خۆم ده لئیی، هه ناوم ده ویدا نه ماوه. کافییه که م راهه ستا بوو، دوور له گیانتان وه سه ریپیان که وتبوو. بۆ پیته وایه یه زه رپه ی رهنگ به پروانه وه مابوو، نه مابوو! منداله وردیله کان هه موو به زا قوزیقه وه هاتبوونه وه خویان ده بن داوینئ دایکه کانیناندا شار دبووه. لاهه کان ده ستیان کرد به به رد هاویشتنئ. قیژاندم: ((مندالینه به ردان

ماوین، تورپی مه که ن...)) به لام من شتیکی ده لئیم و ئیوه شتیکی دی ده بیسن... ئه وه هه نیغه زرپ و زیندووه، ئه وی رۆژی ئه ویش بوو- تازه بووک بوو. نه گه ر درۆ ده که م بلئ درۆده که ی...)) پوره هه نیغه به ده نگیکی سه رسورپه ئه وه نارازیانه گوتی: ((ئه یه رۆ، دوور له پروی ئیوه!)) و پوره فاتم ده درۆیه قسه کانیدا گوتی: ((وه ی خواجه! چه به سه رهات... خانگیکی وه ک ئیوه، کاتی که هه راو هات و هاوار و قیژه و زه نایه که برایه وه، ورجه وه ک زانیستی ده ناو کۆمه له ژن و مندالیکیدایه، و وه که ده وه ی گه یشتی که گوتم وازی لی بینن کارتار پینی نه بی. نه یه یینا و نه ییرد یه ک چنگه تفی به ده موچاوی کافییه که م دا کرد، و ملی رییه ی گرتوه و لییدا رۆیی. به کورتی، سه رتان نه یه شینم، کافییه که مم هینایه وه، و به هه ر شیوه یه ک بوو یه ک دوو قومه ناوم به گه رویدا کرد، تا ورده ورده هاتوه سه رخۆ، ئیدی له و رۆژه به دواوه به قودره تی ئه و خودایه ی، بلئیی له رزی لی بیته وه، حاشا... به قودره تی خودای، هه ر به وچنگه تفه ی!)).

ئیسناش به هه وله جوانه کانی ((ده ولته)) ی له چه ند پیره داریکی کۆنه سال به ولاره، داریکی دی له پیرسلیمانی نه ماوه؛ هه موویان بری و چووه چیشتخانه ی سه ربازانخانه وه. به لام برینی ئه و سوته مه نیانه ش به نرخی سوتانی ژیان و له نیوچوونی چه نده ها سه ربازی بیته و ته واو بوو و کۆتایی هات، که چه ته کان بۆ تفه نگیه کانیا بۆسه یان بۆ ده نانه وه له ناویان ده بردن. ده گه ل ئه وه شدا ((ده ولته)) له هه نگاوه کانی خۆیدا ده ست به تال نه هاتۆته ده ری و سه ره که وتوو بووه، چونکه کیوه که ی روتانده وه و له په ناگاییه ی هینایه ده ری و جیی خۆتیدا شار دنه وئی تیدا نه هیشته وه. به لام کیوه که ش دووباره هه روه ک خه لکه که ده ستی به زاوژی کرده وه و دره خته کان سه ره له نوئ سه ریان ده رینایه وه و قه د و بالایان کرده وه. هه وای ئه ویش هه روه ک هه وای شاری پری غه م و که سه ره بوو، به لام به پیچه وانه ی شاریه وه بۆنیکی که ده گه ل هه موو ئه و غه موحه سه ره تانه دا ئاو تبه ببوو ئارامییه کی شکۆمه ندانه ی به و جیه به خشیوه: هاشوهوشی لاهه کانیش لیپه وه که هه ر جیه کی دی، ویزه ویزی پیرانه ی زه نگیه سووره کان و هه موو ئه وچرو جانه وه رانه ی دی به ئاشکرا دیار بوون. غه لبه غه لب و جۆش و کولئ لاهه تیه هه موو ئه و ناوه ی داگرتوو، و که فوکولئ ژیان به سه ره هه موو لایه کی ئه م دیاری مه رگه دا په خشانه- ئه م سه رزه مینه ی که رۆژیک بوو خه لکه که ی هه موو دلئان پر له که فوکول و دلئیکی پته و بیان ده سینگیدا ته په ی بوو و هه موو جوان و رازاوه و پر عه شق و ئه وین و ئه وینداری بوون و ده دان

و ده تریقانه وهه پیده که نین شهوا ئیستاش له تاشه بهرد و دار و ده وه نان به ولاره که مارومور سهره تاتکییان ده بندا ده کهن، ده نا شوینه وارکیان دیارنییه و نه ماوه.

منداله کانی گه مان ده کهن؛ لاره کان- کچ و کورپ- به دزی دایکانه وه، له وانه شه ورده ناگایه کیشیان هر لی بی و به ره زامه ندییبه وانه وه- به پاکییبه وه خه ریکی ئه وینداریه ن: ده جۆلانه یدا داده نیشن، به کتری وه جۆش دینن: کوران قۆل و مه چه کی کچان ده گرن و کچانیش به ده ست ویکه وتنی وان خۆیان تاوتوی و به نازده کهن و له ژیره وه شرا ده روان و به گۆناخوین تیژاوه کانیانه وه ده گه ل فشاری ده ستی کوره لاواندا خۆ ده کیشننه وه تا به چاکی له نگه ر ده گرن؛ شه ده می کوران هه ناگاوئیکی به چه په ی یا راسته یدا هه لدیننه وه که نار ده گرن و ده ستان ده بن هه نگلی خۆ ده نینه وه... و دووباره جاریکی دی و جاریکی دی... جاری وایه جۆلانه دوو که سیه: دوو گوریسیان به دوو لقه داری به رامبه ر به که وه هه لخستوو: کوره ده به کیکیدا و کچه ده به کیکیدا؛ پیسه ک نازاد و شه وهیدی ده قۆله ی هه لۆرکیدا: به له نگه ری پیسه نازاده که بیان پالان پیکوه ده نین و دیلانی ده کهن- تا سه ر سپیبه کی ناقۆلایان لی په یدا ده بی، شه ده می کچ به چاوی شوپروه و به روخساریکی که له شه رمان و له به ر گرو بلتسه ی گه رمی ده روونی ره ش داگه راره و ده نکه ئاره قه ی شه رمی له سه رنیشتوه، ناچاره چمکی له چه که کی به لالیویه وه بگریت و دوور که ویتنه وه. سه ر سپیبه کان شه جۆره دیلانییه یان لاپه سه ند نییه، ئیدی خۆ سه روه ختیك شه وانیش شه جۆره دیلانییه یان به تاوات خواستوه، زۆر جارن شاییه ده کهن. کچ و کورپ، ده ست له ناو ده ست، په نجه له ناو په نجه دا، به شیویه کی نیوه باز نه بی چه ند ساتیکان له ده وری شه کوره ی به زمی شاییه ده لی هه لده په را، هینده هه لده په رن تا کاتیکی که ده ست به رده دن هه رچه نده زۆر جارانیسیان جی گۆرکی کردوه ناو له پیمان ئاره قه ی ده رداوه، کورانیش زیاتر جی گۆرکی ده کهن و له و دۆیه ی ده گوزانه وه ده ستی دۆیه کی دی. دیاره که هیشتا به ته واوه تی دلایان نه دۆراندوه، ده نا شه ویندار هه رگیز لیک دوور ناکه ونه وه و لیک دانابرین. سه ره نجامی زۆری شه دیلانی و ره شه له کانه ش خوازینی و هاوسه رییه... له ناو کیژاندا به ته نی هر مه لیحه یه که ناچته دیلانی و ره شه له کی ناکا- ئاخ هیشتا دانه مه زراوین؛ هه رچه نده ئاشکرانمان نه کردوه که پرسه دارین. جگه له وه ش، کاکه ش هه ر زیندانییه...

فه یزوللاش هه ر دیلانی (جۆلانی) ناکات؛ ئاواله کانی رووی لیده نین که ده ده ستی سیروانی یا شیلان یا گه لاویژیدا هه لپه ری که چی شه هه روه ک گوئی لینه بووی دوور ده که ویتنه وه...

دایی دلخۆشه: به رده که ی هه ر له هه وه لی مراره که یه وه گرتویه تی و پیوه نوساوه! به روویه کی مه یله و ترس و زه رده خه نه وه ده لی: ((به قودره تی خوی! هه ر پالم پیوه نه نا، باوه رتان بیت!)) پوره فاتم و هه موو ژنه کانی دی دلخۆش و شادن: ((نیازی گۆلبه هاری گرتویه تی! کام دایکیك له وه دیه اتنی نیازی دایکیکی دیدا، شه ویش که په یوه ندی به مه رگ و ژیانی کوره که یه وه بی، خۆش حال نابی؟ و گۆلبه هار، سه رکه چه ده لیم... ئینشاللا هه ر شه یه ک دوو رۆژه یه، هه والیکی خۆش ده بیسی. من بۆ خۆم نه زرم کردوه، ئینشاللا هه ر که هه والیکی خۆش هات و کوره که ت به ره لدا بوو یه ک دانه گیسکم داناوه بیکه مه قوربانی...)) دایی ده یگوت: ((خوا بکا وایی؛ خه ریکه شیت بم- خوابکا- خوا مندالی هه مووان پیاوی- بۆ خاتری هه ر پینج ئیما مان!)) و شه و جا ده هاتینه وه؛ و دایی تا بلتی سووک بسوو، وه ک بلتی دوی چه ند مانگ ریویوانی هه مامیکی گه رمی کردبی و چیشتیکی خۆشی خواردی- تا چیشته ناگاوئیکی دره نگ هه رنوستبوو. دیار بوو ده و نیوه یدا جاروباره ئاوازیکی هه ر ساز کردبوو: ((تۆ که شه پاره یه ی بۆ به ری کردنییت قه رز کردبوو شه گه ر نه تداوه ته وه یه ک دوو رۆژان بۆ، به لکه سوسه یه کی بزانی و هه والیکت ده ستکه وی... ئاخ شه منداله به سته زمانه گونا هه. ئیمه هه روا به هه ویا خوی لیگه راوین- گونا هه: یه ک دوو رۆژان بۆ، به لکه شه و خایه هه والیکی بزانی!... خۆ شه گه ر پاره که شت داوه ته وه شه ده توانی وه رگریه وه... ئاخ وه للاهی خه ریکه شیت بم... ئیمه هه روا دانیشتیوین، و که س نازانی شه به سته زمانه چی به سه رها ته وه. خوا هه لئاگری!...)).

بابه گیان له جی خۆیه وه زه رد ده بوو و ره ش داده گه را، به لام هیچی نه ده گوت- هیچی نه بوو بیلی. له وانه بوو ده دلی خۆیدا بیربکاته وه داخوا شه وه ی که روو ده دا و تیده په ری، یا شه وه ی که ده بیینی راسته و شه تیی ناگا. ئاخ وینه ی ئاریشه کان زۆر ساده و ساکار و دلنیا که ره وه دیار بوون: شه وه شه بولفه تح خان هه روا شتومه کان ده کپی و پاره ی نادا، جه ناب سه ره هه نگ و شه وانیدی هه روا به رده وام زۆر به پشت شه ستوری و دلنیایی ته واوه ده بن و ده خۆن و ده کهن؛ ره فتاری له سه ره خۆشیان دلنیایانه و روخساریان پشتیوانی و زه رده خه نه ی سه رلیویه کانیان شه وه پیشانده دن که ژیان هه ر وه ک خۆیه تی و ساده و ساکاره، و ده ولت ده ولته تی ((خه لکی)) یه.

له دلی خۆیدا وای بۆ ده چوو که ده بێ پیتوستیییه کی وا ده ژياندا هه بێ که ئاناوا ئهم کورده یا ئهو کورده بێ ده سه لاته ی ده گرن و لییده ده ن، یان به دارێیدا ده که ن، یان مندالی خه لکی ده گرن و به زۆر ده یینتره سه ربازیه و له وێ له ناو جۆره ها نه خۆشی بێ پزیشک و داوه درمان به ره ئلاخی ده که ن. هه رده بێ پیتوستیییه کی وابوو بێ که خودی ئهو خۆی، و کور و کچه که یان ئاوا به ورژه گه یانده وه. گێژو وێژ بوو، به لām نه وا که هه ست به هیچ نه کات: خۆی ده خوارده وه؛ ئالۆز بوو، وه که به دوا ی سه ره ده زووی خه ونیکدا بگه رپێ که به شی زۆری ئهو خه ونه ی له به رچوو بۆ وه و ده یویست به پینه و په رۆ و پارچه و پوچان خه ونه که ی پینه کاته وه وه به بیری بیته وه... به لām سه رنه ده که وت- و کی ده لێ وه ختی خۆشی فه ته شی ت و ئه سمه د شاش هه روا نه بو یینه!... ئیستا ئهو ورده ورده دی ده گه لّه خۆیدا بلێ- جاری وایه ته وره، جار هه یه تیماو، و به روخساریکی پۆزش نامیزه وه. جاری وابوو که ده چوو ده کانی- زیاتر له گه رانه ویشیدا- که له پشته وه ی ده پۆیشتم بگه ره به رده یه کی که ده گه ل خۆیدا بوو که من هه رگیز سه رم لیده رنه ده کرد، وه به ر گویم ده هات و ده بیست. دا ییش به و حاله ی وی زانیبوو، و هه ر له به ر هیندیش بوو که زۆری سه رنه ده کرده سه ری. دیار بوو با به گیانی ش هه ر بیری له وه ده کرده وه حه وت هه شت تمه نیکان پاشه که وت کات و دوو سی رۆژان وه دووی کاکه ی که وێ تا بزانی چی به سه ره هاتوه. خۆر هه روا هه نگاهی به سه ر رۆژه کانداه لدینایه وه به ره وه وه رزه کان ده چۆ وه. سالی دی زوو تێ په ری و پایز به خۆ به غه مه هه میشه یه کانیه وه به خێرا یی نزیک ببۆ وه ((سه رما لێ ره زوو ده ستی پیده کرد) و هه ر راست وه که په ره ستاریک که به زه یی به ناله و هاواری مندالاندا نایه ته وه و گو ییان ناداتی، ئه ئاوا به رگی له به ر دره ختان داده مالی و بۆ خه وی زستانی ناماده ده کردن. په ره سیلکه کان له سه ر ته لی ته له فۆنی پێش مالی مان ریز ده بوون و ده رباره ی کۆچی به ره وه گه رمه سی رییان راویژ ده کردن- هه ندیکیان پێشتر رۆ ییوون. ئاسمان پاک و بێ گه رد بوو، به لām په لّه هه وره کانی که وه پێش با ی که وت بوون به سه ر چه ند ئه سته یه یه کی تازه هه لاتوودا که تازه به تازه تروسکه تروسکیان بوو راده کشان و په رده یان به سه ردا هه لده کێشان- و تیده په رین. با، گه رده لول و ته پوتۆزی ده شتی دیناو به سه ر شاری وه رده کرد و هه ناسه ی ساردی به سه ر مالی مه دا هه لده کێشا، تۆز و خۆلی غه می چه ند مانگانی به سه ر دا ییدا دیناو ده برد، مه لیحه ی ده ته کاند و ئاره زووی فه یزوللاخی به سه ر ویدا ده ته کاند وه. فه یزوللا ده مه وه خۆراوایان له درمالی پوره فامی که جیی خه بونه وه ی ئه وینداران و گو ینده ی هه والان بوو

را ده وه ستا و دوورا و دوور ده مالی مه وه، گوا یه ته ماشای مانگی ده گا، ئه گه ر مانگ به ئاسمانی وه با یه، راده ما، ده نا ده قشله و قه لاتی حوکه تییه وه راده ما و هه ناسه ی هه لده کێشان و گه رمی ئهو هه ناسانه شی بۆ یاری ده دانی ده ست و په نجه کانی مه لیحه ی دناردن که پێیان خه ریکی شوشتنی مه نجه ل و قابله مه و پیا له و ژیری پیا لان بوو و له سه رمان شین هه لگه رابوون، با ی ده هات و ئاگری غه م و لیکدا برانی ئاوالی گه مان ده دروونی مندا هه روا نیله ی بوو- ئاخه ده بوو ئهو سا ن بچمه قوتابخانی. با هه لیده کرد و له کوچه و کۆلان و بازاراندا کلاوی سه ری ((گه ره پیاوان)) ی ده فراند. گه ره و پیاوما قول به دوا ی کلا وه کانیاندا با لیان لیک ده دان؛ ئه وانه ی کلا ویشیان به سه ری هه مابوو به هه ردوو ده ستان ده ستیان به کلاوی خۆیان وه گرتبوو بانه ییا. به لām ده گه ل هه موو ئه مانه شدا بی ری له خه لکه و له رۆ ل و نه خشی خۆی نه ده کرده وه و که س نه بوو نه خشی خۆی و با ی پایزی و ئهو کلا وانه ی با له سه رانی ده فراند پێک بگری، چونکه وادیار بوو وازیان له کلاوی هینا وه ئیستا نۆ ره ی پیتستییه.

دایی له لای په نجه ره که وه دانیشته بوو و ده دره خته که ی حه ساری وه رامابوو، وادیار بوو دره ختی تاین به و سه رنجانه ی وی وه لهرزه هاتوه و گه لاره نگ و روو پینه ما وه کانی شی یه که به دوا ی یه کدا هه لده وه راندن. به لām ده گه ل هه موو ئه مانه شدا وه مندالیکی بزۆز خه ریکی بزۆزیه بوو، و هه موو جله کانی شی له به ر خۆی دانه ده مالن- ئه وشۆ، به لانی که مه وه، به گۆ ره وی و کراسه وه ده نوون! ته پوتۆز و گه رده لول بیده نگییه کی سه ریان که پێش شه ودا هانتی به سه ر ده شتیدا کێشابوو هه ر ئالۆز بوو- قه ره قه ری بۆق و قورا ویلکان له چ جییه کپرا نه ده هات.

په نجه ره کافان هه موو داخستبوون، و چاوه ری هاتنه وه ی با به گیانمان ده کرد، که فه یزوللا به هانکه هانکه وه گه یشتی، و هه والی هینا که با به گیانیان گرتوه! چه ند نانیک و شووتییه کی شی ده گه لّه خۆیدا هینابوون، گو تی ئه وه با به گیان داویه تی بیانیه ی نه ته وه. چاره که سه عاتیک زیاتر وه که ده نگی ئوتومبیلیکم بیستی؛ پێوه بووم بچم و وه منداله کانی دی خۆی پێوه هه لواسم، به لām گه رده لول و چاوزه ق کردنه وه ی دایی و رووترش کردنی مه لیحه ی نایانه یشت، و ئیستاش تازه وه ختی چوونه وه ده ری نه مابوو. با ی ده هات و ره هیله ی به با وه ش تا وه ناتاویک په نجه ره که ی ده کوتا. فه یزوللا هیچی ده رباره ی ئوتومبیلی وه نه گوت. گو تی دووباره ده چیتته وه بزانی داخوا هه والیکی وه گه رده که وی یا نه نا- به هه رحال هه ر دیتته وه. دایی و من و مه لیحه، به

غەربىيى، مائىنەۋە - ماۋەيەك دانىشتىن، ۋە فەيزوللا قولغاغىچكى نەبوۋ، ۋە دابىي ۋەردە، ۋەردە كەۋتە دلەۋراۋكان. چوۋ بوۋ ھەروەك جاران كە كاكە لە مائى بوۋ دەرەكى دەرىي داخستبوۋ، ھەرچەندە ھەولئىشى دەدا بەسەرخۆي نەھىنى، بەلام بە ئاشكرا پىۋە دياربوۋ ناراحەتە. نىسو سەعاتىك بەسەر رۆينى فەيزوللايدا تىپسەرىبوۋ كە دىسانەۋە دەنگى لە دەرەكەدانى ھاتەۋە. ((ئە، فەيزوللا... خودايە تىر غەمبىي، لاۋە!)) من چوۋم ۋە دەرەكەم كەردەۋە. فەيزوللا نەبوۋ - پورە خورشىد بوۋ! دابىي بەدەيتىنى ۋى تىكراپوۋ - ۋى لىھات! ترس ۋە نەفرەت ۋە شەرمەزارى دە روخسارىدا... ھەموو شتىك بوۋ؛ ھەروەك لەلامى كۆمەلنىك بىگانە پىسپىسۆكىك ياسىسركەيەك شەلئەكەي كون كون كەردى. ئاخىر روۋداۋى مردوۋ شوۋرىيەكەم ھەموو بۆ گىراپوۋە. دابىي زەق زەق سەيرى كەرد - بى ۋەۋە فەرموۋىيەكى لىبكات. پورە خورشىد بەۋ چاۋانەۋەي كە ھەمىشە پرتە پرتيان بوۋ، بەۋ دەنگە گرىيەۋە گوتى كە بەلى، كاك سلىمان ميوانى ھەيە - ئەۋە لەۋپرا دىت - گوتبوۋى بچىت لە دىيەكەي خۆي، بەلاپالەكەۋە، گۆزە رۆينىكى لە كوئىخاۋ ۋەرگرى ۋە بىھىنى؛ لە دىپرا دەگەرىتەۋە ئوتومبىلنىكى دەبىنى، لەۋ ئوتومبىلانەي كە سەربازان ھەلدەگرن كە لەدەم جۆگەكە خوار چايغانەي ((رەشە قەلات)) يەۋە راۋەستابوۋ، ئوتومبىلەكە پىر لەسەربازبوۋە؛ كاتى ئەۋ بەخۆۋ بەگۆزەۋە بەلايدا رەتدەبى ۋەكىل باشى گەۋرە سەربازەكان ۋا دەزانى ئەۋ گۆزەيە گۆزەي دىيە، داۋاۋى دۆي لىدەكا... دابىي چايەچىيەكە بە سىنىيەكە چاۋە ھاتوۋە ۋە ھەرچى دەگەل ۋەكىل باشى كەردوۋە كە تا درەنگ نەبوۋە ۋە چەتە ۋە مەتە ديارنن ۋەرىكەۋى، بەلام ۋەكىل باشى گەۋرەي سەربازان گوى ناداتى، گوتوۋى دەستور ۋا يە كە تا ھەۋا تارىك نەبى نەچىنە نىۋشارى ۋە نەيھىشتوۋە ئەۋ ۋە چايەچىيەكەش لە ئوتومبىلەكە نىك بىنەۋە. (ھەروەك كىلى دەزگايەكى لەناۋپرا بادەن، روخسارى دابىي ۋەردە، ۋەردە نەفرەتەكەي سەرد دەموچاۋى لى ۋەلاكەۋە ۋە ھەز ۋە تاسە ۋە ئارەزوۋىيەك جىي ئەۋ نەفرىنەي دە دەموچاۋىدا گرتەۋە - دابىي ئەۋە ئىستا زۆر بەتاسەۋە گوتى ھەلدەخا)؛ بەلام ئەۋ، يانى پورە خورشىد پىالە چاي يەك لە ئەمىيەكانى كە بۆلامى ئوتومبىلەكە بردوۋە، ئەۋ چاۋەدىرى كەردوۋە... ھەمان ئەۋ لاۋەي دىۋە كە ئەۋ رۆزە تەقەي لەۋ رەبىسە گەۋرە كەردوۋە. كوئىر بى ئەگەر درۆ بكا - ئاخىر بۆ خۇشى ئەۋ رۆزە بە ناخىرى گىيانىۋە چوۋبوۋ سكالائامە بداتە رەبىسى گەۋرە، لەبەر ئەۋەي دەيانگوت كازمى كورىان دەۋىت بىبەنە سەربازىيە. بەلى بەۋ دوۋچاۋانەي خۆي دىۋىيەتى - ھاتبوۋ مزگىنى دەۋىست.

دابىي دەستوبىر فائۇسەكەي پىكرد. دەستى گرتەم، ۋە لە مائى ھاتىنە دەرى - بى ئەۋەي بەكەس بلىن. بايەكەي شىكاندبوۋ، بەلام باران ھەر دەبارى - چال ۋە چۆل داۋەستابوۋن ۋە پىر ئابوبوۋن؛ ئاۋى چالاۋان ھەموۋ بلىقان دابوۋ. تا دەھات بلقەكان دە ئاۋسان ۋە دەگەل دلۆپە بارانىدا دەتەقىنەۋە، ۋە ئاسمانىش ھەروا بەردەۋام رىژنەي دە چالاۋان دەكرد. بەلام ئاسمان نىۋە ساف بىۋە ۋە مانگى چەند شەۋە بە ئاسمانىۋە لەنىۋان لوتكە چىاي ئاربابا ۋە پىر سلىمانىدا ھەروا سەرتاتكىي بوۋ. ۋىنەي مانگەكە دەچالاۋەكاندا دەلەرزى، ھەرچەند جارىكى پەلە ھەۋرىكى ناقۇلا پەيدا بايە ئەۋە ئەۋ دىمەنەي لىل ۋە پىل ۋە ۋندەكردەۋە. ئىمەش دەستىكمان دەۋتەكەدانەي ۋەردەدا ۋە دەھاتىن ۋەنىۋ چالاۋان دەكەۋتىن ۋە ۋىنەي مانگەكەمان تىدا ۋەردە ۋە خاش ۋە پارچە پارچە دەكرد، ۋە مانگىش ۋەك مارى سەربانكراۋە ھىندىكى جىنگل دەدان ۋە دابىي ھىۋر دەبۆۋە ۋە دەھاتەۋە دۆخى جارانى. بەلام تا لىرەي ۋەك خۆلىدەھاتەۋە لە لايەكى دىكەۋە تىك دەچۆۋە. دەگەل ھەموۋ ئەمانەشدا ھىچ تىكەندەچوۋ ۋە تۈرەش ديار نەبوۋ: زۆر بە ئارامىيەۋە نوۋكە داسولكەبىيەكەي لەلىۋى چالەكە گىردەكرد. گەيشتىنە نىك پەخشارى، سوۋسەيەك نەبوۋ. ھەرچىەكمان كەرد ۋە كراند زەينەل پاسەۋان نەيھىشت بابە گىيانى بىنن. لە ھەۋەلىۋە گوتى لىرە نىيە، دابىي گوتى قەدەغەيە، كاتى دابىي زۆر پارايەۋە زۆر بە تۈرەبىيەۋە لە دەركىي دورخستىنەۋە. ناچارھاتىنەۋە. لە گەرانەۋىدا چوۋىنە مائى پورە فاتمى. دابىي ھەموۋ روۋداۋەكەي بۆ گىراپەۋە. قسە لەۋەي نەبوۋ كە ئوتومبىلەكە ھاتوۋە، ئەۋ دىتوۋىيەتى. پورە فاتمە مەنى دەگەل مەھموۋدى نەۋەيدا، نارە مائى پورە فرىشتەي كچى، كە ھەر دىۋار بە دىۋارىيەۋە بوۋن دەگەل مائە خۇياندا. بە مەھموۋدى گوت ھەرچەندە ۋەختىش درەنگە ۋەختە بەلكە بچىت ۋە لە دايەرى لە يەكىك لەۋ سەرجوخە ۋە ۋەكىلانە، چوزانى، ھەر كەسىك بوۋ، ھەۋالىكى ۋەرگرى. ((دەي، بە قوربانىم، خىرە، - غەربىيەن - گوناھن!)) ھەر ئەۋ رەستەيەي لەزارى ھاتەدەرى دابىي لە پىرمەي گىرانييدا.

لە بن لىۋى سواندەي بانى، ھەتىۋانە سەرى بەردابۆۋە ۋە بەكەساسى دەگىيا... مەھموۋ دوكاندار بوۋ ۋە دەگەل نىزامياندا دۆست بوۋ ۋە دىناسىن. گوتى ھەر ئىستا دەچىت ۋە ھەلدەدا ھەۋال ۋە باسىكى ھەر بىنئىتەۋە، ھەرچەندە دايەرەكەش دوۋرە ۋە قەرەۋل ۋە پاسەۋان نايەلن. بۆ سەگ لەخۆ دەركردنى بىلنىكى كە لە سوچىكى ژوروى ھەلپەسىردا بوۋ، دەستدایە ۋە سەرەكەي لىكردەۋە ۋە كلكە بىلەكەي بەدەستەۋە گرت ۋە مىلى لىنا. گوتى ھەركاتى ھاتەۋە خەبەر دەدات.

ده گەڤ دايبدا هاتينهوه مالى. مه ليحه دانىشتبوو و ده گريا. هيشتا زور نه بوو هاتبوينهوه كه ديسانهوه دهنگى دهركه ي هاتهوه. نه مجارهيان دايبى بو خوى چوه دهري. فهيزوللا و دايكى بوون، و به خو و به دهوريه كه بابهوه. گوتى كه چوه، به لام ههريه كه كردوه و كراندوه هه واليكي راستى بو له گروبانى قهراولخانه ي دايه ردى وه چنگ نه كه وتوه. گوتى ئوتومبيل هاتوه به لام هيچ كه سيكي نه وتوى نه هيئاوه - هه ر ته نيا نه وه سه ربازانه بوون كه تازه گوازاراونه توه نه وه ههنگه (فهوج) ي ئيره. و له وانه شه به لاي خو به وه راستى گوتى، چونكه پوره خورشيد هه ر له خو را زور ده لي - دياره ويستويه تى شتيكى وه گيره كوى.

بو به شى كه باب هيئاوه، چونكه زانيويه تى پوره گولبه هه ر نه پرژاوه شتيكى بو ئيوارى لي ني؛ دايكيشى هه ر بو به هيئاوه، چونكه مامه مه شه دى له وى نييه، تا له لامان بيت و به ته نيا نه بين. دايبى له بنى زگيه وه دوعاى به خيبرى بو كرد. به لام هه روا له كو ل بوو. هاتبووه سه رى بچيته مالى نه بولفه تح خانى به لكه نه وه شتيكى له ده ستى، فهيزوللا گوتى نه ويشيان ده گه ل دي ت. تا ئيمه له ناخواردنى ده بينه وه نه وه لاي پوره فاتمى داده نيشى، تا مه جمود دي ته وه. نه گه ر پوره گولبه هاريش هه ر له سه ر قسه كه ي خوى سووربوو بچى نه وه هه موومان بي كه وه ده چينه مالى نه بولفه تح خانى.

دانىشتين و هه رچونيك بوو شامه كه مان خوارد - له وه ده ميه وه كه فهيزوللا هاتبووه مه جموديش هه ر هيچى به هيچ نه كردبوو. هه ر نه وه له ميه به فهيزوللايان دابووه به ويشيان گوتبووه. فانوسه كه مان داگيرساند، فهيزوللا فانوسى تا ودايه و كه وتينه ري.

شار ده باوه شى ميژويه كى مردودا نووستبوو - جگه له چايخانه كان - سي به رى ديواره باريك و سه ربانه هه لته كيه كان، كو لاته ته سك و تروسكه كانيان پر كردبوون: دلۆپه ئاوى بارانى له سه رخو و به خو ر له سوانده كانه وه ده هاته خواري: يهك - دوو - سى چوار پيئنج. دوو - سى... يهك دوو سى! و نه و جا لوره ي بايه كه دوو كه لى لوله سه به ي سه ربانه كانى لول ددها، هه ر ده تگوت مووشه ده ميه ئاسنگه ريه: ((فوو - و - ه!)) و ئينجا شه ققه ي پيكدادانى ده رگاى مالىكى نه وه نزيكانه، و سو ر و لول و پيچدانى نه وه گه لايانه ي له داران ده بوونه وه، و خو يان به ديواراندا ددها و ده كه وتنه وه و به رده بوونه وه سه ر زوى و نارام ده بوونه وه، و ((عه وه عه و)) ي سه گيكي بي په ناو بي كه لبه وددان، و دهنگى گرامفونىكى ماله خوا پيداويكى كه ميژوى مردوى تيدا

بيداربوو - مالى سليمانى - و ئاوازي ((گول - شه - ني - ئاشنايبى - بووه - خهزان!)) ده كو لانييدا ده رشايه وه و دهنگى پيى دوو ريوارى درهنگ وهخت تيكه لاوى شلپه شلپه ده بوو.

مالى نه بولفه تح خانى له گه ره كى سه ره وه، نزيك مزگه وتى سه يد ره زاي بوو. فهيزوللا له سه رى كو لانيوه ماله كه ي پيشاندا و بو خوى چوو له په نايه كى راوه ستا، و ئيمه ش به خو و به فانوسه وه چينه پيشى، و له ده ركي ماندا... دهنگى كرانه وه ي دوورا و دوورى ده ركيكى نه و نزيكانه و پرسيارى كچيك ((كييه؟)) - وتكاى ((بيكه وه)) و دووباره ي دهنگى كچه ((كاهه گيان!)) و به دايدا هه مديس كردنه وه و داخستنه وه ي ده ركي و نه و جا خشه خشى پيلاويكى كه له عه ردى ده خشا.

نه بولفه تح خان دهركه ي كرده وه... به خو و به بيجامه وه. راست وهك مه ميونه قون سوورى سيركان كه بو گالته بازييه ي جل ده به ر ده كهن.

دايبى سلاوى كرد؛ من خو م گورج كرده وه، و نه بولفه تح خان لاده ركيكى به ته نيشت خو به وه ناو به و دوو چاوه زه رد و بيليله ره ش و زه قانه يه وه تيمان رامما. پشيله يه كه له بانى ماله دراوسييه كه وه خو ي هه لدايه سه ر ديوارى هه سارى. ديتم، نه بولفه تح يه كه به خو ي راچله كى، و هه روهك ئيمه بازماندا بي روى لى تيكنايين.

بي هيچ فه رموو و مه رمويه ك گوتى: ((ها، چتان ده وى ت؟)).

دايبى به سه ره اته كه ي زور به كورتى بو دووباره كرده وه: نه بولفه تح خان به روخسارى خاوه ن قه رزيك كه قه رداره كه ي هاتى و داواى مو له تى قه رزدا نه وه كه ي لي بكات گوتى: ((باشه مه شه دى خانم، ئيستى ديوارىكى له ديوارى ئيمه ت نزم تر نه دوزيوه ته وه، هاتوى توشى چور تميكان كه ي ت؟ نه وه ي پيتان كردين له باب و باپيرانيشمان زياده و به شى هه وت پشتمان ده كات!)) ويستى بچيته وه زوورى به لام دايبى كه وته پارانه وه و لالانه وه.

نه بولفه تح خان به پروويه كى ترش و تال و تو ره وه گوتى: ((نه وه بو خو تان ده بينن من له ماله وه م و به خيبرى ناگيام گوايه ده سه سي مه وه! ئيوه ده لين ئوتومبيل هاتوه - من نه وه ئيستا له ئيوه ي ده بيه م، ئاگام له مه جمودى بي زه واد نييه. له كو يرا بزاتم؟ گه راجم هه يه، باجم شو فير بووه، بو خو م شو فيرم... ناتوخوا هه ر بو خو تان بلين، له كو يرا بزاتم؟ ده لين كوره كه تيان

هیناوتتهوه، باشه وایه، دهبأ ئهوش وهكو كورپ ئهوه خهلكهه ملى خوئ شوپر كوردبايه و خهريكى كارى خوئ بايه و دهرسى خوئ بخوئندايه، و ئهوه كاره چهوتانهه نه كردبايه!... خهلكى هاربووینه. دهو ههموو ناز و نيعمه تهيدا دهگهوزن و ئهوجاش دهگهله ئهوه ههموو ئهمن و ئاسايشهيدا دین و ناوا چهلهنگانه بهرووى گهوره كانياندا دینهوه! دياره، كاتى كه كارىكى وا دهكهن ئيدى نابئ چاره پئى ئهوهى بى نوقل و نه باتى له پئيش بگئرن و خهلاتى كهن. نا، ئهوه ههر خوئمانين- ئيوه بن وادهكهن؟... دهلئى ئهوى مهشه ديبان بو گرتوه، برؤ له خوئ پيرسه؛ سهريكى ههيه و ههزار سهودا! منيش وهكو ئيوه تيمام... بو گرتووينا...)) ئهوه قسانهه ههموو وهك ستليكى ئاوى سارد به سهردا كرين و دهر كه كهه داخسته وه. ئهوه چؤوه ژوروى و ئيمهش ههروا له جيئى خوئمانه وه وشك بووين. سه ره نجام دايسى هاته وه سه رخوئى، و غه مبار و په ريشان هاتينه وه سه رى كوئلا ئى و دهگه له فه يزوللايدا هاتينه وه مالى. و به ده م ريوه دلخوشيه خوئمان به قسه كانى فه يزوللا ئى دايه وه له وه قسانهه كه پوره خورشيد كوردبوونى- هه رچه نده گرتنى باهه گيانيان به لاوه مه ته ليك بوو. وشه كانى ناز و نيعمه ت و ئاسايش و دلئيبا، له زارى داى نده كه وتن. دياره ههر له بهر ئه وه ههموو ناز و نيعمه تهه بوه كه ده بوو فه ته شيت و ئه جمه د شا و پوره قه وه ت وا يان لئ به سه ر بئى، ناز و نيعمه ت! عه جه ب ناز و نيعمه تيك!

له لايه كى ئه وه مندا له كه ت. ئه وه به لايه ه به سه ريئن، له لايه كى ديشه وه ئه وه شيان ئاوا بگرن، مي ردت ههر رؤزه نا رؤزيك باوي نه ژوروى... ئه وه چيه ئه منيه ت! له بهر زؤر ئه منيه تيان له و كاول بووه ئه لاي هه لاتين... لي ره ش ئه منيه ت هه روا زمان ليناهي ئى... فه يزوللا تاويك دانيش ت، دوايه بو نووستنى چؤوه مالى. ئه وه شه وه تا درهنگانيكى دهگه له دا كيدا دانيش تين. داى كى پيرئيتنى لاواز و رووخوش و قسه خوش و به سوژ بوو، و دهگه له كور په كيدا پي كه وه نزى كى كانى مير، له به شى لاي به ره وهى شارى، پي ش گو رستانى غه رييان سه رييان پي كه وه نابوو. كراسي كى گو لدارى له رهنگى كراسه كهه م ليحه هه ده به ردا بوو.

گو تى: چاره كام، سه يرى كراسه كه م ده كهه؟ رهنگه بلئى به خوؤ بهو ته مه نه ته وه كراسى گو لدارت له بهر كوردوه؟ راسته نازيه كه م، به لام خو من بو خو م قه ت نا چه با زارى، ئه وه فه يزوللا گيان هينا وه تيه وه وه دلئى ئيللان و بيللان هه رده بئى ده به ري كه ه، حه زم له رهنگه كه يه تى)).

مه ليحه هيجى نه گو تيوو. سو ره له گه راو چاره بئى گونا هو مندا له كهه به ردا نه وه. له جيئى هه ميشه بى باهه گيانى، لاي سو به كه وه، دانيش تيوو و به چاره زيته به قولدا چوه كانى واى ته ماشاى مه ليحه ده كرد، ههر ده تگوت پساويكى پيسكهه رژدى چاو چنؤكه و له مشته ليره هه كيه وه راماه- به شيويه كى وا به تام و چيژ و خوئ و به روويه كى واگه ش و روونه وه ههر ده تگوت ئه وه ئاوى ده زارى زاوه. ههر مه ليحه قسه هه كى ده كرد ئه وه سئ چوار جارانى خو به قوربان و سه ده قه ده كرد. فارسى نه ده زانى، به لام هه ميشه رووخوش بوو، و هه ركاتى مه ليحه پيال هه چايه كى له پي ش داده نا ده يگوت: ((به داى كى كوران بئى)) ههر له ئي ستا وه مه ليحه هه گر دا بوو. به لانى كه مه وه ژوره كه بارودوخى كى سه يرى بو مه ليحه وه دى هينابوو. بي جگه له ني گه رانى دا بئ- و هه مو وان- له ويئوونى پوره غونچه هه بارى كى له بار و تايه تى ده دلئى مه ليحه يدا وه دى هينابوو: هه موو گيانى هه رگوئى بوو، وهك ههر ئي ستا تر به ي پئى ئه وه كه سه هه كه ما وه يه كى زؤره چاره پي ته دى ده دا له كه يدا ئه وه ديت، يا ههر خودى ئه وه كه سه يه وه له ده ركيد ده دا. سه ره نجام لاي به ره به يانى نووستين. پيرئين خه وه نه بوو، و داى سو ودى له م هه له وه رده گرت و بو غه م و ترس ره ويئيه، و دلدا نه وهى خوئ ههر تا وه نا تاويك ده پيرسى: ((پوره غونچه، ئه وه نه نووستوى؟ بو نا نووى، جيئه كه ت ناخوشه؟)) و پوره غونچه ده يگوت: ((نا، به قوربان ت، له ده ورت گه ريم، جيئه كه زؤر خو شه! ئيدى پيرى و هه زار عه يب؛ هه موو ئي سقانه كام ژانى ده كهن، ده لئى ئه وه با داريه ه)) و هه ناسي كى هه لده كي شا ((ئاي-يه!)) و پلي ته هه چرايه كه هه لده دا يه وه، و داده نيش ته وه، و چاويان تيك ده برينه وه.

بايه كهه شكاندبوو؛ لايه كى په نجه ره هه كرابؤوه. ئه وه شه وه هه روه كه ئه وه چه ند شه وان هه كه كا كه له مالى بوو، داى وهك كا كه ه به ته نيش ت خو يه وه هه ست بكات و ني گه رانى وي بئى، چه ندين جار ان هه ستايه وه و سه رى به پاشخاني دا گرت، و تا به يانى ههر هه ناسه هه هه لكيشان و جي نگلي دا.

* * *

کهوا یه کهی وهبن کلاوهی نه ژنۆی دایه وه، شاههنگی لیبو بادانه کهی گرانتر کرد، و گوتی:
 ((نه عزه مه لالهو ئوجوره کم وه نه حسه نه عهزا نه کوم و غه فهره له نا وه له کوم، بیحورمه تی
 سوره تیل فاتیحا!)).

بیدهنگییه کالبی کیشا، ژنه کان لیوی سه پۆشه کانیاں داکیشایه خواری، و هه موو فاتیحایان
 خویند؛ دایی وه هۆش هاته وه، و زریکاندی، و کولتی، ژنه کانیش ده گه له وی ده ستیان
 پیکرده وه. من له سه ره تا وه پیم وابوو بابه گیان شتیکی به سه ره هاتوو، به لام دوايه هه ره چۆنیک
 بوو به لیو و چاو و برۆ بادانی شتیکم له فهیزوللای هه ره پرسی: ((بابه گیان هیچی لیها توه؟))
 تا ئیتره گریانم نه هاتبۆیه. فهیزوللای سه ریکی به ناماژهی نه خیره وه باداو سه رده سه ته کهی به ده دم و
 لیو و چاو کانیدا هیئا... ((کاکه؟)) ته م جاره ش هه ره به سه ره، به لام به نیشانه ی ئه ری! هه ره که
 ته وه دم دیت بی ئیختیار یه کسه ره وه گریه هاتم... مات مات ((له کوی؟)) هه ره به سه ره به ته په ی
 ((کۆنه بانه)) ی ناماژه کرد. وای، دیمه نی سیداره و قه د و بالایی که له گه تی لاره له سیداره
 دراوه کهم هاته وه به رچاوان؛ سه رم سو راو گیژ بووم؛ هه ستم کرد ره نگم پینه ماوه...

ده ونیوهیدا دایی وه ئاگاهاتبۆوه و سه روپرچی خۆی ده رپنیه وه ده یقیریشکاند و له رووی خۆی
 ده دا. ژنان ده وریان لیدابوو، و ده گریان و ئه ویش هه روا به هه ردوو ده ستان له خۆی ده دا و جاری
 واشبوو وه ک ده هۆل کۆتی به تاکه ده ستیکی وه رده گه رایه سه ره و سینگ و به رۆک و ده موچاوی
 خۆی. ئاوازی ده نگه کهی ئاوازی ناره زایه تیه بوو- به بوون و نه بوون، به چاره نووس: باشه ئاخه
 چی کردبوو که ئاوا مسته هه قی هه موو ته و سزایه بوو، چی کردبوو که ئاوا دووچاری هه موو
 ته و به لایانه ببوو و ده بوايه ته و هه موو تالیه بچیژی- هینده؟ بو؟... ته مانه هه موو ته و شتانه
 بوون که هه ره ده یگوتن و له سه ره و رووی خۆی ده دا، و رووی خۆی ده رپنیه وه، و بگه ره به رده و
 کیشمه کیشم و هه ولی ژنه کانیش مه گه ره له له خۆدانی دایی زیاد کردبا دنا بی فایده بوو. بو
 خه لک برابوو خوا ته و هه موو ده رد و مه ینه تی و به لاه ناخۆشیا نه ی بو وی ناردبوو؟ بو یه خه ی
 زه ی نه ل عابیدینی کافر و ته مبه ره له شکری پیاوکوژ و خودا نه ناسه کانی دی نه ده گرت، که سالی
 دوازه ی مانگی بی کار و بی عار هه ره ده وه رپین و به زه بیشیان به که سدا نایه ته وه؟ ها؟ باشه
 بو؟ بو؟...

دوايه ده رده ده لکهانی خۆی به شیعر ده کرد و ده ستی ده کرد به شیعر خویندنه وی:

دایی و داکای فهیزوللای چیشته نگاوی له خه وی هه ستابوون. دایی ده رکی هه ساری کردبۆوه.
 تازه چاوم هه لیبوو که زریکه ی پیکه وه ی دایی و مه لیحه ی ده نیو جییه که یاندا هه ژاندم. هه ره
 زریکاندیاں و هیرشیاں به ره وه ده رکی کۆلانی برد، به لام وه که له به رده رکی بو چوونه کانیاں لیک
 جیاواز بووبه وه: دایی به دیتنی مه لا هه سه ن و سه روپرچ سپیانی گه ره کی خوره یه کی به دلیدا
 هاتبوو، به لام دوو دل بوو. له په نجه ره پرا روانیم. مه لا هه سه ن به خۆ به شاقه لی شوژی دراو و
 پیلاره له به رییه که هه لوه شاهه که یه وه له پيش سه ره و پرچ سپیانی گه ره کتیه سالدانه سالدانه
 ده هات و لیوی دینان و ده بردن. فهیزوللای چهند هه نگاوێک به ولاوه تر، به گریانه وه، له که ناری
 هه شیمه ته که وه ری ده کرد- و من چاوم هه لده گلۆفین و له په نجه ره پرا ته و شتانه م ده دیت. کاتی
 که نزیکه بوونه و یانم دیت و زانیم وه ک بو لای مالی مه بین به هه ره ده رده سه رییه که بو لیفه و
 دۆشه که کهم برده ن پاشخانی. مه لیحه به ده دم گریانیه وه هاته وه. ژنه کان هه ره که گه یشتنه به ره
 ده رکی هه موو پیکه وه له سه لای گریانیا ندا. داکای فهیزوللای که به شه له شه له وه خۆی
 گه یاندبوونه وه ده گه له وان تیکه له بوو... زریکه کانی هه وه لیبی دایی دامرکانه وه، و
 بیدهنگییه کی مه یله و کهم ته و ناوه ی گرتیه وه- دیاربوو وه ک جاران له خۆ چۆته وه. سه روچاوی
 هه موو خوین بوو، له هۆش خۆی چوو بۆوه. فهیزوللای له باوه شی کردبوو؛ چاوه کانی خۆشی به
 گریان سووربوونه وه... ژنه کان ده ستیکان ده گه ل دایه و دایان له پلیکانان برده سه ری.
 مه لا هه سه ن بی گویدانه ته و هات و باته ی، به ویرد خویندنیوه، له پيش دوو سی ژنانه وه
 یه کسه ره هاته ژوروی و، چوو له بارئ سه ره وه، جییه هه میشه ی بابه گیانی له په نا ئاگری له
 سه رچۆکان دانیشته. داییاں برده پاشخانی؛ یه که دوو ژن و چهند کچۆله یه که پاشخانه که یان
 راخست و ناماده یان کرد؛ چهند ژنیک هه ره له وی له پاشخانی مانه وه، و سه ره و پرچ
 سپییه کانیش ده گه ل داکای فهیزوللای هاتنه وه ژوروی ناومالی. من کز و مات و بیده نگ بووم.
 گریان فهیزوللای ده رفه تی نه ده دا هیچی لی بیرسم. ژنه کان دانیشتن، مه لا هه سه ن شاقه لی

غهمی عالم نه سببی گیانمان بوو

به دهردی مه فراغت کیمیا بوو

غهمی ههر کس له ناخردا دهوای هات

دهوای دهردی دلّی نیمه به لا بوو

مه لا حسنه وهك همیشه زهرده خنه یه کی شهرمیونی به لایوانه وه نابوو و ته زبیتی باده دا، و له بن لیوانه وه تویه و ته سته غفاری له دست کفره کانی دایی ده کرد... به لام دهیزانی که دایکه، و زگ سوتاوه، و خوداوه ند ره حیمه... و دایی ههروا دهیگوت: ته نیا هه ره شو و تهوانی وهك وین که ده بی سزاو تولهی هه مووان بده نه وه، و شو هه موو بهد به ختیلهی بکیشن و... وای- وای... و ((شریق- شریق)) و ناوژیته ژنان، کیشمه کیش و ((وای، کوره کهم، کوره لاده کهم؛ وای کچه کهم، وای کچه نهو بوو که کهم، وای کوری تازه زاوام!... مه لا بخوینه... بخوینه... نه وه بو وایده نگ دانیشتووی... کوره دهی فاتیحای ماره بیبه هه ریه که یان بخوینه!... دهی دهی بخوینه وه، بو وایده نگ دانیشتووی؟ وای، وای!)) دیسانه وه له خوچوه.

زینهب به خووه به شهریه وه بو تاوی راکرده دالائی، و خیرا هاته وه. هیندیکی تاو به سهروچاواندا پزانده... و من ههوتبووم... میتشکم به تال بوو... له پر قسه کانی بابه گیانم وه بیر هاتنه وه... نیستا بابه گیان ده بی چ بکا...! مه لا حسنه شهوای به هه زانی و عه شه ره قورثانیکی خویند: چاوی نوقابوون، زهرده خنه یه کی شهرمیونی به لیتو و سهروچاوانه وه دیاربوو، و دده می خویند نیدازاری خوار و خپچ ده کرد. سه ری دایی ده کوشی پوره فریشته یدا بوو؛ پوره نامینه ی ژنی سالحا غای، به چکمی له چکه کهی ده می بو دهرسپیه وه- که فی هه لدا بوو.

به راستی شو مه لا و پزیشکانه ش شتیکی سه یرن؛ ده مایدا که به لایه ک دیت تهوانه ته سه لا و دلنه واییه کی یه کجار زور گه وره ده گه ل خویندا دینن و دهنه مایه ی نارامی و دلنیا بیبه کی ته و او؛ ههر که دهنگی قورثانی هات نیدی شو هه موو بی ئیختیار زاریان به ش ده که نه وه؛ ههر که پزیشکیکی ده بینن وهك هه لاتنی مردنی به چاوی خویند بینن هه موو رهنگ و روویان ده کریتته وه و گهش دهنه وه. چ به ره ره کی گه وره ی ماله به دبه خت و کلؤل و به لا لیدراوانن! داکئی فهیزوللای ده و هره و برویه یدا، به هاریکاریسه کیژ و کالان سه ماوه ری دهم کردبوو و

ته سبابی هه موو ناماده کرد بوو- دایی ده پشدا ی سه ماوه ر تپه اویشتبوو- داکئی فهیزوللای له باری لای خواری ژووری، له بن سه ماوه ری دانیشتبوو چای تیده کرد و فهیزوللای ههروا به دهم گریانیوه پیاله چایه کانی له پیش مه لا حسنه و سه ر و پرچ سپیه کان دانا. دایی بیده نگ بوو. رهنگه به هوشیش بوو بی، به لام له بهر ریژی قورثانه که وای بیده نگ بووه. مه لا حسنه به رده وام ده بخویند و دیاریش بوو ههر له به ر دایی زیاتری دریزه پیده دا. ههر ده و کاتیدا دوو سی پیای دیکه ی گه ره کیش هاتن...

سه عاتیکی رابرد- به لام چ رابردنیکی! هه رده و سه عاته یدا مه لا حسنه دوو سی جارانی دیکه ی به ناچاری خویند بووه. سی چوار جارانیسی ((ره حیمه لالهو لیمه نه قهره هل فاتیحا)) دوو باره کرد بووه. سی سه عاتی مابوو بو بانگی نیوه ریبه که ((لیمه نه قهره نه)) ی چواره م یا پیته میشی گوت. که فاتیحایه که ته و او بوو هه ستا؛ ژن و پیای له بهر ماموستای له جینی خوینده وه هه ستان، و بیده نگ پاشخانه کهی داگرت. دده می ریشتنیدا به فهیزوللای گوت وه دووی که وی، و رووی له پوره ره عناو پوره فاتمی کرد: ((نیمه ده بی بچین و به کفن و دفنه که ی رابگه ین...)) و به ده نگ کی ناشکراوه گوتی: ((نیوه ش ناگاداری خوشکی بن. ههر نیستا مه شه دیش دیننه وه. به داخه وه شه ویش حالی خراپه، زور چاک نیبه. شو قسه ی له زمان مننه وه به خوشکی بلین))- مه به سستی گولبه هاری ژنی بابه گیانی بوو- وه رگیتر- و به ده نگ کی به رزتره وه گوتی: ((کاریکی وانه کا خودا نه خواسته شه ویش له دست بچی. ئینشاللا له ده ستیش ناچی، به لام حالی چاک نیبه... هات و هاواری زوری بو چاک نیبه- منیش که کاره کان ته و او بوون ئینشاللا دوی نیوه ریبه، به پشتیوانیبه خودای، سه ریکی هه ل دینمه وه...)). پوره ره عنا وهك گه وره سه ر سپیه کی به ده نگ کی زور له سه رخو و نه ینیه وه پرسی: ((مه لا، لیاندا وه؟)) مه به سستی بابه گیان بوو.

مه لا حسنه به سپایه که وه گوتی: ((نا، قسه له لیدان و شو شتانه وه نه بوو. دوینی شه وی که به دوی منیاندا نارد، شه ویشیان له پولیسخانه وه راهینا، تا ده گه ل شو ره حمه تیه یدا بو دواچار یه کتری بینن و بزانی ته گه ره حمه تیش، قسه یه ک، شتیکی هه بی پی بلین...)).

پوره فاتم گوتی: ((دهك برم خویه!)) و ژنه کان نارام نارام، له دلنه فرمیسیکیان دابارانن.

مەلا ھەسەن لە درىژەي قسەکانیدا گوتى: ((بەئى... بەلام خۆي رانەگرت، ئەژنۆيەکانى شل بوونەو ھەوت... نيوچەوانىشى كەمىك قىرغبا...)) زياترى دەنگ لى ھەلئىنا و گوتى: ((بەھەرھال لە زمانى منەو بە خوشكى بلئىن كاريكى وانەكا ھەو پياوھ بىدەرەتانه لەوھى زياتر ناراحت بى)). و ئىدى رانەوھستا، لەسەر شانىھەوھرا ئامازەيەكى فەيزوللاي كرى، و كەوتەپى... و ديسانەوھە ھاوار و زرىكە و لەخۆدان و بە قوربان و سەدەقەي ژنان بەرزبۆوھ...

پياوھەکانى دەرو دراوسى لەلایەكى خوارىي ژوررەكەو، بەرامبەر بە پىرئىژنەکانەوھە دانىشتببون و سىغارىيان دەكىشا و چىپەچىيان بوو و لە چەند و چۆنى ئارىشەكەيان دەپرسى. منىش زۆرم ھەز دەکرد بزانم. گويم ھەلخست بەلام پىنەدەچوو كەس ھىچى لى بزانى... دووبارە قرىشكە و لە خۆدانى ژنان، كە تا سەپىچى كۆلانى مالىھ پورە ھەنەفەي ھەر بەدواي مەلا ھەسەنىيەوھە بوو- و دواي ھەول و تەقەلایەكى زۆر: داىي لەپر لەجىي خۆيەوھە دەپەپى، ژنەكان گرتبويان، و ئەو دەپويست پىروا تەرمى ئازىي بىيى، دەستى داتى. ژنەكان دەروھستى نەھاتن، پياوھەكان ناچارببون وھەخۆكەون، و لەبەردەركى گرتيانەوھە، بەلام ئەو ھەر خۆي دەرنەپەوھە، و دەيزىكانەند و پىرى دەدایە ھەموان... ماوھەيك ھەروا سەروپىرچى خۆي رنىەوھە و لەسەر و سىنگ و بەرۆكى خۆيدا و كفى كردن، تا لە ھۆش چۆوھ.

نيو سەعات بەسەر رۆيشتنى مەلا ھەسەنىدا تىنەپەپىبوو كە لە پر بەردەرگا قەلەبالغ بوو- ھەرەك ئەو كاتانەي كە دەھاتن و مالىھەيان دەپشكنى: تىپەي بە پەلەي ھاتوچوونى و ئالۆزى بەردەرگى دەگەيىھە گويان. ھەموو تىكراپبون، تەنانت ئەوانەي قسەكانى مەلا ھەسەن و پورە رەعناشيان بىستبوو. چەند كەسىك دارەبازىكيان بەدەستەوھە گرتبوو و دەيانھىنا. داىي ھەر كە چارى بەو ھەسەنىيەتەي كەوت لەجىي خۆي دەپەپى و ھەر بەقەلەمبازان و بەزرىكەوھە- بە خەيالى ئەوھى كە ئەوھە تەرمى كاكەيە- بە پىرپەوھەچوو: ((لەبەر تەرمەكەت دەمرم! گايەكىشمان نيىھە تا لەبەپىتى سەپىرم- قوربانى خۆت و قوربانى تەرمەكەشت بىم، بە قوربانى خۆلى ژىر پىيەكانىشت دەم...!)) و مەلىحە و ژنەكانىش بەدواي ويدا... گويم لە دەنگى ئەھمەدى شاگردى عەبدول حوسىن كەبابچى بوو بەدەنگىكى نىگەرانەوھە ھاوارى كرد: ((ھىواش- ھىواش!)) لە پلىكانەكانەوھە دەھاتنە سەرى ((ئاي، وريا بە، خەرىكە دەخزى!))- بابەگيان بوو!

داىي زمانى بۆوھە و دەستى كرىوھە بەسەردوولكە ھەلدانى:

((فەلەك زار و نزارت كردم ئاخىر

بەدوورى گولعوزارت كردم ئاخىر

بەدەستى نەردەوھە گىرۆدە ماوم

شەش و پىنجت بەكارى كردم ئاخىر!)) و ژنەكان ((ئوھو، ھو، ھو)) دەستيان پىكردەوھە.

زىنەب و يەك دوو كىژ و كالى دى رايان كرىو لەپاشخانپىرا لىفە و دۆشەگ و سەرىنيان ھىنان و رايانخست، و پياوھەكان بابەگيانيان لەجىي جارانى خۆي درىژكرد و داىي ھاتە نىو- ھەشىمەتەكەي، ھەروا بەدەم سەردوولكانەوھە:

((موسلمانان سى غەم ھاتوون بە يەكجار

غەرىبىي و ئەسپرىي و غەمى يار

غەرىبىي و ئەسپرىي سەھلە ئەما

غەمى يار ئەستەمە، چۆن چاك دەبى كار... ھوھو ھوھو!))

بابەگيان بىھۆش بوو؛ پەنا برۆي خوينى پىوھە مەيى بوو؛ پشورى سواربوو. ماوھەيك چاوى لە مۆلەق راوھستان- چاوەكانى دەبن مىچىيەوھە بىبوون، بەجۆرىكى وا كە ھىچ نايىنى. ھىچ جۆلە و بزوتىكى دەچاواندا نەبوو. ھەرتاوە ئاتاويك ((ئاخىك)) ھەلدەكىشا و بەدەنگىكى كە زۆر بەزەھمەت دەبىسترا دەگەلە خۆي دەگوت: ((ئاخ! پشتم شكا، بىرپەي پشتم شكا!)) و ھەمدىس دەكەوتەوھە دىناي بى ھۆشپىيەوھە. داىي سەرلەنوى بى ئەوھى ھىچ گوئىھەك بداتە پياوھەكان و پارانەوھى ژنەكان بەسەرو پۆتەلاك و سىنگ و بەرۆكى خۆي دادايەوھە شىعەرى دەخوئىندنەوھە:

((غەمى عىشقت، بىبابان پەروھرى كردم

ھەواي بەخت بوو، كە بى بال و پەپى كردم

بەمن ئىژن سەبوورىكە- سەبوورى

سەبوری واقوری دنیای وەسەر کردم... (ای وای!) و لەسەر و پۆتەلاک و سینگ و بەرۆکدان، و خۆ راژاندن، و چەند ساتەوختیک لە دیواری ئەو بەریتووە ریمان، بەلام چۆن بە شییوێهە کە هەردو دنیایەیدا نییە. دوایە، لە پەر هەر راست وەک فەتەشییتی خۆی هەلداویشت و دیسانەو دەکەوتەو لەسەر و سینگی خۆدانی، ئەو سینگی کە هەموو ئیسیکەکانی دەریسەریبون و پەراسووەکانی دیاریبون... هیندە لەخۆیدا تا پیاوێهەکان و دەدەنگ هاتن: ((پوریلی، مەهیڵە، خۆ خەریکە خۆ بکوژی- گوناھە؛ مەهیڵن!)) و ئەوجا ((گولبەهار خانم، ئەو دەبینی مەشەدی نەخۆشە، تۆزیکت ئارام بێ و دگان بەخۆتدا بگرە...)) بەلام دایمی ئەو قسانەو هەول و تەقەللای ژنەکانی نەدەچوو گویی.

سەرەرای ئەوێش ژنەکان لە گریان و لە لەخۆدان و شیوێنی درێغیان دەگەلدا نەدەکرد، تەنانەت یەك دوویکیان سەردوولکەشیان دەگوتن و گەر مە شینیشیان دەگێرا.

بانگی نیوەرۆیە سەعاتیکی مابوو کە دووبارە فەیزوللا ھاتەو، چەرپە چەرپیکی دەبن گویی داکیدا کرد. دایکیشی بەشە لەشەل چوو لە لای پورە رەعنا و پورە فاتی و چەرپە چەرپیکی دەگەلدا کردن. فەیزوللا چەرپە چەرپە کە دەگەل پیاوێهەکاندا دووبارە کردەو. دیاریبوو دەبایە ژنەکان وەرپێ کەون بۆ سەر قەبران- بۆ گۆرستانی غەریبان-... بە چ حالیکە چووین! دایمی نەیدەتوانی برۆ کەچی راشی دەکرد- تاوێ ناتاوێک دەو نیوێیدا تێدەما، نەدەیتوانی برۆ و نەدەیتوانی راکا. ژنان قۆلیان گرتبوو... دەرو دراوسێکان هەموو ھاتبوون- لەولاتریشەوێ ژمارەیکە ژن و کچی دیکە ھەر ھاتبوون- خوشکەکانی فەیزوللا و تەنانەت بووکی ئیمامی، و کچی پورە فریشتەش.

داکی فەیزوللا و زینەبێ کچی پورە حەنیفی و پیاوێهەکان لای بابەگیانی مانەو، و ئیمە کەوتینەرپێ. ھەروا بەریتووە مندالەکانی گەمانیش گەیشتنەو مە و دەگەلمان کەوتن. لە مائەکانی نزیک گۆرستانی غەریبانیشرا چەند کێژوکال و چەند ژنیکی دیشمان بە پیرەو ھاتن و ھەرەک باو بەسۆزدارییە ژنانەو چمکی لەچکەکانیان بۆ چاوان بردن...

ئاسمان ھەور بوو. با ھەرەکان را دەدا و ریی بۆ خۆرە کە خۆش دەکرد و ھەرەکانیش وەک یەکیک پالیان پیتوێ وەلا دەکەوتن و کە بایە کە تێدەپەری ئەوان دەھاتنەو. ھەر خۆرە کە دەگەییەو ھەوران لە ترسی تەرپوونی، گورجیکی بەلایاندا تێدەپەری. و دیسانەوێش بە تەرپە

وردە دلۆیانەو خۆی لەپشت چادری ھەرەکانەو دەشاردەو، و دیسانەو ھەلدەھاتەو، و ھەرەکان رایاندا کردەو و گەمارۆیان دەدایەو کچیکیان دەچاوان دەکیشایەو. بەلام بەری خۆرییان ھەر پینە دەگرا، و خۆرە کە بەچاری گەشەو بە کویریە چاری ھەرەکان دەرکەوتەو و دووبارە ھەلدەھاتەو. ھەرەکان گرژ دەبوون، و تورپ دەبوون و بە مەرەم وەک سەگی گرووی دەرپیشتن و نالە نالیان بوو، و با دەگەلەواندا سرووتی پرسەدارییە دەگوت و درەختەکان وەک پرسەدارانی شەوی قەدری خۆیان رادەژاند- بێ ئەوێ بزانی بۆچی و لەبەرچی- و ھاشەیان دەکرد و گەلگانیان بە دەم باو دەدان تا بەسەرگۆری کاکە و عالیەیاندا بوەشپین.

ھەر کە گەیشتنە گۆرستانی، دایمی کە رییەکە وەک ئاوی شارەزا بوو ھەر راست وەک داکی لاوێ قاچاچییەکە خۆی بە گۆرەکە کاکە دادا... کاکەیان بە تەک عالیەییەو ناشتبوو؛ دەو ماوێیەیدا چ غەریبەکی دیکە نەمردبوو. گۆرەکە دە نامیزێ گرت، یەخە کراسەکە بە ھەردوو دەستان دادری و سینگە رووتەکە بە گلی گۆرەکەو نوساند، و قروسکەیکە ھاتی کە تا سەرمۆخی ئیسقان دەچوو. سینگی لەگلی سەرگۆرەکە ھەلدەسوێ و دەبۆیندەو:

((کە من سووتە دلایم چۆن نەنالم

کە من بێ حاسلام چۆن نەنالم

کە بولبول لای گولی خویی و بنالی

کە من دووری گولایم چۆن نەنالم...))

سینە و بەرۆکی ھیشتا ئەو تاکە زەمینە نەبوو کە لافاوی زەمانەیی پێدا ھاژە بکات و ریی بگریتە بەرو چۆن ھەرۆی لیگەریت و برۆ: لافا، پارچە پارچە ئەو زەمینە ھەلدەکەند و دەگەلەخۆی رادەدا، و دایمی بۆ خۆی بە دەم لافاوتوێ دەرپویی. بەلام سەرەکە لەو دەابوو کە ھەرۆا بەردەوام لەخۆ بوردە بوو. جووتە لاستیکیکی کۆنە دەپیدا بوو. ھیشتا ئەو جووتە پێیە بە ژانانەیم ھەر لەبەرچاویە. ھیشتا دەبینم کە ژنان گرتبوویان، و ئەو خۆی رادەپسکاندەو و بەدەوری گۆری کاکە و عالیە و خۆیدا دەسورایەو و دووبارە دەھاتەو سەر گۆرەکە کاکە، و چوار مەشقی دادەنیشتن و سینگی لە خۆلەکە ھەلدەسوێ. ((کافر، چۆنت دل ھات... چۆنت دل ھات ئەو لەش و لارە بەو ھەموو جوانیەو، ئەو تەختی دەموچاوە... کافر، دل رەق،

چۆنت دلّ هات پەتە باوئە ئەو گەردنە زەردە- ھەى كافر، شر، دلّ بەرد! واى، واى!) و توند لەرووى خۆى دەدايەو. ((واى، واى! داىكت بىرى...)) و ئەوجا بە تورەبەيەو: ((بۆ نامرم... باشە بەكەلكى چ ديم ئەگەر مېنم!)) و چنگىكى مور لەسەر و پرچى خۆى دەپنەو- ((واى!... لىفە و دۆشەگم بۆ درويبوو... خەرىكى بەرگە پشستىە سووم بۆى بدرووم... ئاخەر دەمويست بىكەمە زاوا... جووتىك قومى... دەك زەليل بى كافر... ئاورت دە مندالى بەرى خوايە- وەك ئاورت لەگيانى من بەردا!... وەك ئاورت لە مالى بەردام!... ھەردوو قومىيەكانت لى ئەستاندم... كافر... كافر!)) و ديسانەو گەرمەشەن- ھەروەك بۆ دلدانەوئەى ئەوانە:

((تازيزان مەردى لە نامەرد نايە

گريان و نالە لەبى دەرد نايە

لەم داپەريە ئەو راستىيە ببيە

بليئسە لەناو كوانووى سەرد نايە))

زمانى شيعرەكانى بابەتايەر زۆر لە كوردبەيەو نزيك بوو، ژن و داىكەكان چاكى تيدەگەيشتن، و خۆيان دەكوشت.

تاوتىك بە ھوھوى گريانئەو رادەبرد، دوايە كتوپر ھيور دەبوو، و كىلى گۆرەكەى دە ئامبىزى وەردىنا. من دلئىام كە بەو كارەى ئازارى رووشانى گەردنى كاكەى سارىژ دەکرد و بەو سىنگە رووتەوئەى كە لەگلى گۆرەكەى دەسووى ھەموو ئازارەكانى وى دادەمركاندەو... كىلى گۆرەكەى دەباوئەشى دەگرت و رووى دەكردە عالیيەى و دەيگوت: ((كچەكەم ھەستە راستبەو، كاكەت بە ميوانى ھاتۆتە مالى... كورەكەم، دلئەندەكەم، خوا تەمەنت دريژكا- چاكت كرد كە لەبەر دلئى دايبت دەگەل خوشكەكەت ناشتبويەو... خوا تەمەنت دريژكا... خودايە خيّر لە جوانيە خۆت بىينى... لەبەر دلئى داىكە بىچارە و بیدەرە تانەكەت!)) ئەوجا لەپەر دەھاتەو و ديسانەو وەك مندالان، يا وەك جارن كە دادەنيشت و سەوزەى پاك دەكردەو، و پىيەكانى لى دريژ دەکرد و بەدووچاوى لە مۆلەق وەستاو، ھەروەك ھىچ نەبىنى، و تەنيايە و راز و نيازان دەگەلە خۆيدا دەكا يا لە وەلامى پرسىارىكى مېشكى خۆيدا، بە دەنگىكى وەك پارانەوئە

دەيگوت: ((زۆر پىكەوە چاك و تەبابوون... گيانيان لەسەر سەرى يەكترىدا دەخولايەو... ھەر كە لە قوتابخانەپرا دەھاتەو و خوشكەكەى دەديت زەردەخەنەى لەسەرليوان نبيە ھەر لە دورەو بە پەل پەل دەپىرسى: ((دايە، عالیە بىوازە؟ چىيەتى؟)) و كورەكەم دەچوو دەستىكى بەنيو چەوانىيەو دەنا- نيوچەوانى خوشكەكەى. ئەوجا دەھاتەو، و دەيگوت: ((دايە، شەرت دەگەل كروو، لەسەرچى؟)) دەمگوت: ((نا دايە گيان، نا بە قوربانىت بى، شەرى بۆ دەگەل كەم، خۆ شىت نەبووم، دەلى سەرم ديشى)). ھەر كە دەستى دەگەيشتە نيوچەوانى ئەگەر بەقەدرايە يەك كىوى ئازار ھەبايە يەك دەنكى نەدەما. دەمگوت: ((عالیە گيان خۆ تۆ كاكەى چاك دەناسى؛ كاتى ديتەو زەردەيەكى بۆ بكە؛ كچەكەم، خۆ تۆ بۆ خۆت دەزانى دەنا ناراحت دەبى...!)) دەك كويراييت دايە كە ئاوا دەستت تىچوو، كە دەستت نايە ئەو دلئە پاكەو!)) و خۆى رادەژاندەو ((ئاور لە ژن و مندالت بەرى، و تاعونت دەگيانى مندالان گەرى، و خۆرەيان لە گەروى بى!... عالیەكەم دەيگوت: ((دايە، من بۆ خۆم كچىكى بۆ كاكەى دەبىنەو... بۆ خۆمى دەگەل دەچم، مالى دەگەل دادەنيتم... بۆ خۆم چاوەدبىرە مندالەكانى دەكەم و دەيان عاملينم... ئاخەر دايە، لەوانەيە ژنەكەى نەزانى كە كاكە لە مالى چەند نازدارە)) دەمگوت: ((عالیە گيان. باشە تۆ خۆشت دەبى شووبكەيت، خۆ تۆ ناتوانى تاقامى قيامەتى ھەر لە مالى كاكەى بى...)) دوايە لە پر، بە ھەردوو چەپۆكان لە سەرو رووى خۆى دەدايەوئەى لە نيوان ھەردوو گۆراندان وەك فرفرۆكەى دەخولايەو و تىبەلئەكردەو: ((لاوئەكەى تازە لاوم، بووكەكەى تازەنە و بووكەم...!)) و لە نيوان ھەردوو گۆرەكاندا دادەنيشتەو:

((وەرە بولبول بنايئىن لە دەس غەم

لە من عيشقى سەحەر فيرە، دەمادەم

ئەتۆ بۆ نەو گولئىكى وا دەنالئى

ئەوا من بۆ دلزامم ھەتا ھەم!)) دەگەل ھەر بەندىكى كە دەخويندەو ئىدى ئەو ئەزانەكان بەگريان و شيوەن و لەخۆدانئەو وەلاميان دەدايەو، و دە پىچ و لولى ئەو گفتوگۆيانەى ناو مېشكىانەو فرمىسكىان دادەباراندن.

سهره! دايك هميشه ناماديه كه چاكييه منداله كه و شهو به لئنه ي كه مندان دهيدا به چاكييه خۆي به بي هيج قسه يه كه قبول بكات و بچوكترين گومانئيكيشي به دلئدانه يه له چاكي و پاكييه ي. باوك ههرچونئيك ي بي شهو شتانه به چورئيك ي دي ليكده داته وه.

دابي هميشه له پاكييه عاليه ي دلئيا بوو. به لاي ويه وه مندالئيك بوو له گول پاكتر، ههر راست وهك پاكي فريخته يهك. خوا شهو كه سه ي كويز و زهليل كات بووه هۆي تيوه گلاني ي؛ شهو بو خۆي ئالوده نه بوو. داويني له داويني يهك پيغه مبهرزاده ي پاكتر بوو. خوا مالئ سه به بكار ي ويرانكا كه ممه ده ي هاندا دهست له رووي خوشكه گول كه هه لئنيته وه، كه له گياني خۆي خوشتر دهويست و خۆي له پينار دادنا؛ خۆ شهويش ههر له بهر خاتري وي روژي خۆي بهو روژه گياندا! دابي ههرگيز هيچياني به گونا بهار نه ده زاني: ههر يه كه يان به شيوه يهك بي گونا به بوون. به لام ده گول هم مو شه مانه شدا به دواي گونا بهاريدا ده گه را... بو خۆي؟ بو نا، خۆي... بو خۆشي، شهدي، كه مته رخه م بوو- كاكه ي دهستي دهستي توش كرده وه؛ عاليه شي هه روا دهستي دهستي نارده نيو شهو زهلكاوه ي ((واي، بو خۆم به دهستي خۆم كوره كه م كوشت -دهك ئاگرم تي بهر بي- بو خۆم دهستي دهستي منداله كه ي خۆم نارده بهر دهستي مردني!... بو خۆم دهستي دهستي منداله كه مم هاويشته نيو ئاوري...)) به لام ههر نا. ئاور له شه مير له شكر و تايه فه و دوور و نزيكييه وه چي، تهخت و تاجي رهزا شاي وهر گه ري... واي، واي! ده حالئيكيدا كه بابه گيان، به پيچه وانه وه، داد و برۆي له دهست شهو كوره گيژو لاساره و شهو گيله كچه ي بوو، به لام ههر دههاويشته وه هه ناوي خۆي، به وه ي نيه ئيستا شهو كه دواي روژيشتنيان يه كيان به سهرفيرازي و شهويديان به چاو لي پۆشينيوه ياد ده كاته وه.

رابوردو و ئيستا و ئاينده هه رسئيكيان ده مي شكي دايبدا تي كه لاو ببوون و به بهر چاويدا راده بردن، و وهك نه تواني له يه كتر يان هه لاويزي و تاك تاكه بياننورپيتي و بيريان لي بكتاه وه. رابوردووي له لا ئيستا و ئيستا له لا ئاينده و ئاينده شي له لا ههر هه مان رابوردووه كه بوو- هينده زيندوو ههروهك له بهر چاوي بن! رابوردووي ئيمه و مانان چ جياوازييه كي ده گه ل ئاينده ماندا هه يه؛ ئيستا مان ده گه ل رابوردووماندا ده تواني چ جياوازييه كي هه بي؟- و گوايه دابي به قسه ي يهك له روژيشتنيان گه يه ته شهو راستييه ي كه گوتويانه، كه يه كيك له نوخته يه كي يا كه ناري هيلئ شه مه نده فهر راوه ستئ و ههر سه يري تي به ريني شه مه نده فهره كاني

ئيستا و ئاينده و رابردو بكات و ببيني كه به خيرا يي به لايدا تي ده پهرن: ده ببيني هه مووي يهك رهنگ و يهك شيوه، و به هه مان خيرا ييه وه، بي گويدان، و ههر بهو ساردييه وه: تروسكه تروسكي روناكييه چند په نجه ريكي نيوه تاريك و له روزك، و دهنگي ك، و چنگه دو كه ليك و بايه كي سارد، و چند پارچه كاغه زتيك و خۆل و وشكه گه لاي به دوايدا دي ن و بلاوده بنه وه، و ريفينيگيكي بي بليتي فيلبازي هه لاتووه و له په نجه ريرا خۆ فريداوه و له قه راغ ري به خۆي مات كرده وه- و ئيدي هيچي دي، له تاريكييه به ولاوه، و هه مان بيدهنگي و جار جاره ش دهنگي سيسر كه يهك، و حه به ي چند كه مالئيك يا ويره و ويري چه له ليك، و ههر شهو دوو هيلنه ئاسه ي كه وهك له كوتاييدا بيك گه يشتن، و كه ههرگيزيش به يهك ناگه ن. ئيستا و ئاينده و رابوردووي مه ئاوابوو. سه ره تاي ژيان له ويوه دهست پي ده كات كه تو پيت وايه شهو گه يشتوويه شهو سه ري كه چي تازه به تازه گه يشتوويه شوئيكي كوتايي نايه و ته واو نايست. بو ئيمه نوخته ي گه يشتني نه بووه. شهوي بو شه ههر نوخته ي بي كوتايي ناديار و بي هيو و ئاواتي و ناوميدي بووه. ههروهك دهشتي كاكي به كاكي و بي كوتايي. دايب دلي شهيعره كاني بابه تاهيريديا ده تويه وه، به لام قالبئ شيعه ره كان هينده به رين نه بوون جي شهو هه موو ئازارانه ي وي تي دابيتته وه. ميتشك و بير و خيالنه چر و پر كه شي كوتاييان نه بوو و ههرگيز به تال نه ده بووه: بيره وه رييه ك بوون، بيره وه رييه كي نه نوو سراوه، هه ربزيه ش هينده ساده و ساكار به ساده يي قالبه كانيان، به ساده يي لايلايه- و لايلايه يهك بوون كه بو منداله نووستوو هه كاني خۆي ده گوتن. و چونكه منداله كاني نووستبوون له بهر هي ندي قسه كان ده گه ل خه واندا ئالوز و ناديار و تي كه ل و بي كه ل ده بوون- و ديسانه وه ش ههر ساده. وهك ساده يي خهوني، به لام لي ل و ناديار، ههروهك خهوني؛ به ساده ييه وه رزه سروشتييه كان، ههروهك گولي لكي به هار، و به فري زستاني، و گه لا ريزان، و بولي ئيه به ربه يانان و ئيواران و شهو چند كه لا زه رده پايزيانه ي له نيوان گوره كاندا ده گه ل شهني نهرمه بايدا خشه خشيان ده هات و خوليانده دا و ده بن پتي دايبدا ورد ده بوون و ده مردن. شهوانه گه لاي غه مي ك بوون كه له لق و پۆپ و قه د و قه وا ره ي له ش و لاري دايبدا ده وه رين و به رده بوونه وه و به سه ر گل و خۆلي گوري عاليه و كاكه يدا ده رزان؛ شهو كوترانه بوون كه له هيلانه ي دلي دايبه وه باليان ده گرت و ده فري تابينه نامه به ري غه مه كاني وي:

((نه من نازام رازم، لاي كي بيژم

ئىدى راز و نیازم، لاي كى بېژم)) خلتەى ئازارە نھىنىيەكان بوو كە لە بېنگەردى بى خەوى و بى نارامى شەو و رۆژانى رابوردو مابوونەو و ئىستا راپەيونەو و خۆ بېرەبەيدا دەدەن و بى ھىچ گویدانە يەكتر پەلەيانە كاميان زووتر لە سىنگە رووتەكەيەو خۆ دەداوینى گۆرەكان ھەلسوون. ئەو ھەر قسەى خەيال و دواندن نەبوو- لەراستیدا چ قسە و خەيالنىك لە ئارادا نەبوون، ئەو ھەبو ھەموى سۆز و ھەست و نەستىك بوون كە قالبيان شكاندبوو- بۆ خۆشى ھەر ھەجىنى لەبەر برابوو. ھەر خودى واژە و بېژەكان ئازارىك بوون بۆ خۆيان، واژە و بېژەكان سۆز و خلتەى نىشتووى غەم گرتوو؛ لافاوپكى بى بەستىن كە راستەو راست و بى وینە و رتووشن و لىواولپو ئازار و رەنج و توانەو و برزان و سوتانن، كە لە كارگەى سىنەو بەرھەلدا دەبن، و تاويك دەخولپنەو، و ديسانەو وەك ئەو بالتندانەى گەردەلولى جەنگەللى ئاگرى دەجى و رىيەكانيان بەردابى دواى ماوہەيك سەرگەردانى بەسەر ئەو ئاشيانە و ھىلانە سوتاوانى خۆياندا دىن و دەچن و دەخولپنەو بەھەر چوار دەوراناندا دەسورپنەو، و سەرەنجام خۆ دەنا و ئەو سوورى ئاگرەى داوینەو دەبنە خۆلەمىش، ھەموى خەون بوون، خەونىكى بى خەو، و ھەمو وەك بالتندەى خەون باليان لىك دەدان و دەپۆشتن و بەلام دور نەدەكەوتنەو ھەر وەك گەلازەردە ھەلۆەرىوہەكانى خەزەللى بەسەر گۆرەكاندا دەخولانەو و چەرخىكان دەدا و دەكەوتنەو بن پىيان. وینەى ئازارەكانى عالیە وینەى بەرجەستەى ئىش و ئازارەكانى كاكەى دەدايەو و تارىكى و رەشىە دوو كەللى چەكەكەى كاكەش ئاوينەى رووى پر ئازارى عالیەى لە درەوشانەو دەشاردەو و تارىكى دەكرد تابەو ئاھو ھەناسانەى كە لە سىنەى دايبەو زمانەيان دەكىشا و بلىسەيان دەدان روون بېتەو. وینەكان وەك كلوى بەفرى كە بەدەست ساو لەزەم ھەرىپوہەرا دەھاتن، بەكورەى سىنگى دايبدا رادەبردن، دەبوونە توفان و گەردەلول، و تىكىانەو دەدا، و تىكدا دەتوانەو، و دەبوونە تەمومژ، و ئەوجا دەبوونە ئاو و بەچاوى دايبى و مەلجەو من و ھەموواندا، دەھاتنەخوارى- و گىيانان وەبەر غەمىدا دەكردەو- غەمى سارد و لەكول. لە قولايى تارىكى دەروونەو دەھاتنە دەرى و رەنگى تارىكايى دەروونيان لى نىشتبوو، بەلام شتىك بوون وەك ئاوى روون و زولالى كانى و سەرچاوان، بەسادەيبە لايلايەى، بەسادەيبە خودى

ئىش و ئازاران. دايبى ببوہ كىژلەيەكى مندالى كەم تەمەن كە دەگەل بوكلەكانى دەدوا، دەردە دللى دەگەلدا دەكردن؛ چاوەكانى زەق دەكردنەو: ((دادەخان، سەيركە چ كراسىكى جوام بۆ دروويت... تا ئەو دەرويوە كويزبووم... ئىدى نەچىيە كۆلانى و بەرۆژىكى خراپى كەى، باشە!)) - ((واى، بە قوربانتم!)) گۆرەكەى دەنامىزى دەگرتەو، و ئەوجا دەستى دەكردەو بەگريان و لەخودانى: ((باشە من چ لەو گل و خۆلە ساردەى بكەم!)) ئەوانەى زۆر بەراستى و زۆر بەراشكاويەو دەكردن و دەگوتن- ھەر راست وەك ھەر كىژلەيەكى خورده سال!)) خۆكچۆلە ھەرگەمان دەگەل بووكەكانياندا ناكەن و بەس، بەلكە ھەر راست دەگەلئاندا دەژىن، بەھۆى وانەو ژيان دەقالبى خا و سروشتى و سادەيبى خۆيدا بۆوان دەبىتتە ئەزمون و تاقىكردنەو، تا لەداويدا بزانى كە ژيان لەو زياتر ھىچى دى نىيە، و ژيانى پىروكەنەفتىك ژيان نىيە، گالتە و گەمەو يارىيەكى زىر و دپو ھەر ئىمەشەين مۆرەى ژىر پىيى يارىكەران كە وردو خاش دەبين و دەسپىنەو- وەك گەلانى زەردى بەرباى خەزانى پايزى. منىش كىژو وىژ و ئالۆزبووم، و ئەگەر ئىستاش ئەو شتانە وەبىر دپنەو بۆ ھىندى نىيە كە وەك بىنەرىك و بىسەرىكى ئەو شانۆيە وردبوومەو تا رۆژىك بىت بيانگىرەمەو. نا، مىشك ھەر بۆ خۆى لە خۆرا فەرمان و ئەركى خۆى بەجى ھىناو و ئەو شتانەى لەخۆيدا ھەلگرتوون و ھىشتوونىو، و ئىستا ئەو شتانە، وەك بىرەو دەريە رابوردووەكان، وەك لە دنيايەكى دىوہ بانگم كەن و داوام لىدەكەن كە ئەوانە ھەمو بلىمەو.

بەولاوہ ترەو دەو كۆتر لەسەر لىوى گۆلاويكى كەندرى خوار گۆرستانىو خەرىكى ئەویندارىە بوون- ژيان ھەروا دەپۆيى. دەنگى قورئان خويندنىكى لەو نزيكانەو، دايبى و ژنەكانى ھەمو پىكەو بە ئاگا ھىنانەو: كۆترەكان لە شەققەى بالاناندا و فرپن. پياويك دوو سى گۆر بەولاوہ ترەو قورئانى دەخويند. كەس ئاگای لە ھاتنىيە نەببوو؛ وامزانى- بەلانى كەمەو من وامزانى- كە لەوانەيە فەيزوللا قورئان خوينى ھىنابى، بەلام نا؟... ئەھمد شا بوو! ھەمو كش و مات و بىدەنگ بووين... شتى وانەبوو- ئەھمد شا و قورئان خويندن!.

بىدەنگىيەكى تىكەل بەنىگەرانبىو بەلى بەسەر ئەو ناوہدا كىشابوو: نىگەرانى ئەوہى نەكا ئەھمد شا بىكاتە گالتە چارى و ھەروا يەكىك لەخونە رەنگىنەكانى بگىرپتەو ((ھەر شادبن)) يىكى بزنانە بەزمانىكى رەوانى مەپانە داوا بكات. ئەھمد شا بەلای گۆرى كاكە و

عالیهیدا وەرچەرخا و سورەتی ئەرپرەحمانی تا کۆتاییەکی خۆیندەوہ: ((تبارک اسم ربك الذي ذي الجلال والاکرام)) و لە کۆتاییشدا ئەو ئایەتەشی لە دوودا کە بۆ خۆی داینابوو: ((وہل ئەمیر لەشکر فیرار و فیلپشتی پان، فبأی آلاء ربکما تکذبان...)) دواپی بێ ئەوہی چاوەرپی کاری پێچەوانەکی کەسیکی ئەو شاکارە بێ یا شتیکی بەکەس بلی یا کەسیک شتیکی بەو بلی ھەستا و بەپێخواستی سەری خۆی بەردایەوہو بەرپی خۆیدا رۆیشت.

من کہ هیچ کاتی ئەو دیمەنەم لەبیر ناچیتتەوہ. داویش ھەر لەبیری نەچۆوہ: سەیرکە چەند پاک و بێگوناہ بوون کە تەنانەت شتیکی ھاتووہ قورئانیان لەسەر بخوینێ! سەیری تەنانەت شتیکیکی ھەستی ھەبە! ئەو کافرە خوانەناسانە نەبێ کە لە درندەش درەندەترن.

دابی لەو رۆژە خۆشەویستیەکی سەیری دەگەڵ ئەو پیاویدا پەیدا کرد: ھەر کاتی بە بەرمالی مەدا رابردبایە بەپێ داگرتنەوہ منی دەنارد و بێ هیچ ترسیک بانگەشتی چا خواردنەوتی دەکرد؛ یا ئەگەر بۆ خۆی لەبەر دەرکی بایە، خۆمانە و زۆر سادە و ساکارانە، بانگی دەکرد: ((ئەحمەد شا، وەرە پیاڵە چایە کمان دەگەڵدا بخۆوہ)). ئەحمەد شا دەھات... بەلام ھەرگیز لەو رووہە قسەیکە نەھینایەوہ گۆری - لە هیچ بارەیکەوہ؛ ھەرۆک لە شاریش نەبووی. چایەکی دەخواردوہ و دەرۆیی؛ مینبەریشی، چایخانە و سەرپشتی عارەبانە کە بوو.

ماوہیەک لە نیوہرۆیە تیپەرپیو کە ژنەکان بە تکاو پارانەوہو، ویستیان دابی بێننەوہ مالی، بەلام ئەو ھەر ھات و ھاواری بوو، و بە گۆرەکەوہ نووسابوو و لینی نەدەبووہ. دایکەکان دەیانگوت: ((ناخر و انابی، دەبی تۆزیک خۆراگری، ھیندیکت ئارام ھەبێ... ھیندە خۆت مەکوژە، ناخر حوسین گیان و مەلیحە گیان ناراحت دەبن - ھەر لەبەر دلی وان- لەبەر خاتری مەشەدی- ئەویش نەخۆشە، ئەو پیاوہ بێچارەییەش گوناھە!... دەبی ناگایە کیشت لە خۆت بێ؛ ئەوہ تۆ وردە وردە خەریکە خۆت لەنیو دەبە؛ ناخر ئەوان ھەموو چاویان لە تۆیە)). بەلام لە گۆر پچراندنەوہکی کاریکی ھەروا ئاسان نەبوو. تیپەھەڵدەکردوہ:

((کە من ناشیفتە حالم، چۆن نەنالم

شکستەمی پەرپر و بالم، چۆن نەنالم

ھەموو ئیژن فلائی، نالە کەم کە

ئەتۆ دیتتە خەیاڵم، چۆن نەنالم)) و دیسانەوہ:

((غەم و دەردی دلی من بێ حیسابە

خودا بۆ خۆی دەزانێ، دل کەبابە

فیدایی دەست و بازووی تۆمە، جەللاد

ئەگەر بێ و بمرۆزی، وەللا سەوابە... بیللا سەوابە، بەخوا سەوابە!))

و دواپی بە پارانەوہو دەیگوت: ((باشە دیمەوہ- دیم، بەلام لیگەرین... تەنیا ھەر یەک دەقیقەکی دی- نیو دەقیقە... بەخودای قەسەم ھەر نیو دەقیقە- با جاریکی دیشیان دە نامیژی گرمەوہ- بە چاوان؛ بە چاوان!)) و دیسانەوہ لەسەر...

خوشکەکانی فەیزوللای نیوہ رۆژیان نامادە کردبوو و ناردبوویان- بای ھەمووانیان لینابوو. شیوہن و گریان و لەخۆدان ھەروا بەردەوام بوو. ھەوا ئالۆزتر ببوو: بۆرانی بوو: با بە تەوژم دەھات و خۆی بەدیواریدا دەداو دەگەراییوہ، سەری دە دەرکی ھەڵدەکرد و لێیدەدا و ھەرۆک مندالی ناقوللا دواپی لە دەرکەدانینی ھەڵدەھات. بابەگیان ھەروا بێ ھۆش و گۆش و بێ ئاگابوو و بەپێچەوانەکی گەرە پیاوانی دییوہ کە نەخۆش دەبن خزمەتکار جلپەرگیان لێدەگۆرن و سەر و ریشیان دەتاشین تا مردنی ھەڵخەلەتین و گالئەمی پێبکەن، ئەو ھەر دەجییدا کەوتبوو، و ھەر بەو جلپەرگانەکی خۆیوہ، و بەسەر و ریشی ھاتووہو، و نەگالئەشی بە مەرگ دەکرد و نە ھەلشیدەخەلەتاند، بەلکە لیشی دەپاراییوہ و دەستەو دامینیشی دەبوو چاوی لی بیوشیت و لێیگەری و نەبیاتەوہ. ئەوہش نەک لەبەر خاتری مانی خۆی، بەلکە لەبەر خاتری ژن و مندالەکانی تا بیکەس و بیدەر و بێ سەرپەرشت نەمیئەوہ. ئەوہشی بەجۆریکی واگوت کە ھەموو بیستیان و گۆییان لیبوو و ھەموو ئەو دلوپە فرمیئەسکانەشیان دیتن کە لە چاوی ھەلوہرین. دەستی زۆر بەبی وازیوہ ھەلئەکاند. فەیزوللا گورجیکی چوو، و کەلەکی پی گۆری. گوتی: ((مامە مەشەدی، شتیکت دەویست؟)) وەلامیکی وەرئەگرتەوہ. بابەگیان ھەروا کە چاوی دە دیواری بەرانەریوہ برپیو لە مۆلەق وەستا- ھەرۆک چ جییان نەبینی، وەک دەنیو بیر و خەیاڵە ئالۆزەکانیدا سەرگەردان بێ و خۆی لی ونبوو و نەتوانی شتان لیک ھەلاویژی. سەرەنجام، وەک بلیی دەو نیوہیدا بیروبۆچوونیک سەرنجی راکیشا بێ. چاوەکانی بەرەو

لاى جىي پىنلاۋ دانانىۋە ۋەرگىپران، و گوتى: ((حوسىن...)) قسەكەى روون نەبوو. كاك حەسەنى چايچى لىۋە نىزىك بوو؛ سەرى لىۋ بىردە پىشى. ھەر كە بابە گىيان ئەۋى دىت دەستى درىژ كىرد. كاك حەسەن دەستى گىرت؛ دايسى و ژنەكان وازىيان لە گىيانى ھىنابوو. بابە گىيان گوتى: ((حوسىن... كاكە حەسەن... مندالەكان بەۋە دەسپىرم...)) و تاكە دلۆپە فرمىسكىتە لە چالى چاۋەكانىيەۋە پەردەى قورس و پىنلۋە سىسەكانى ھەلدابەۋە بەدىراۋە خوار و خىچەكانى روويدا داگەراۋ پلوسكەى ئەۋ دلۆپە فرمىسكە دە باغى زەرد و وىرانى خاتىرە و ياد و بىرەۋەرىيەكانىدا ونبوون دەنگى لرخەى سىنگى ھەرۋەك دەنگى پىچكە عارەبانەيەكى شەق و شىر كە لە ھەورازى ۋەسەرەكەى بەقاۋ و قىژدەۋە خۆى دەگەياندە لاپالى تەنگەى گەروۋى و وپەى گەرمى ھەناسەى نازارەكانى بەناۋ قەلشىتى دوو لىۋە قەلشىۋەكانىدا سەريان دەكرد.

كاك حەسەن گوتى: ((ئەۋە ئەۋ قسانە چن دەيانكەى، مەشەدى... سوپاس بۆ خوا زۆر چاكى لە خۇپرا دلئى خۇت ناراحەت مەكە!)) كاك سەلىمى دالاندارىش لەۋلاۋە ھەلدابەۋە و گوتى: ((ھەى بابە! حوسىن و مندالەكانى دى دەگەل مندالەكانى مە فەرقىيان چىيە! خوا سەلامەتىنكا ئىنشاللا، ئەۋانىش ھەر منداللى مەن. پورە گولبەھارىش ئەۋە ھەر خوشكى گەۋرەيە، ئەۋەشىيان ئەۋە ھەرۋەتر، كچى مەيە... يەكەمىن سوپاس بۆ خوا حالت زۆر چاكە... ئەۋجا خۇ ئىمەش نەمردوۋىن...)).

مىنىش چوۋ بوۋمە پىشى، بەلام وادىاربوو بابەگىيان چاۋى لەمەن نىيە- ئاھ كە سەرنجەكەى چەندە دوور و نىگەران بوو. و بىدەنگىيە ژوورەكەى چەند قورس و گران بوو! ئەمەن ھەروا ۋەك خۇم بووم، و پىياۋەكان ھەرىيەكە بەنۆرەى خۆى بۆ دلدانەۋى شتىكى دەكوت، پورە رەئنا و پورە فاقمىش لە پىياۋەكان كەمتر نەبوون. مىرزا رەشىدى عەتار كە چەند خانوۋىك لەۋلاترەۋە خەرىكى قوركارىيە بوو گوتى: ((نەكەى ناراحەت بى؛ حوسىن دەگەل مندالەكانى خۇمدا ھىچ جىاۋازىيەكى نىيە- ھىچ ناراحەت مەبە، خۇ لە چۆلەۋانىيەتان لىنەقەۋماۋە!... حوسىنىش ھەرۋەك يەك لە مندالەكانى خۇمان... ماشەللا ئىستا گەۋرەيە، پىياۋىكە بۆ خۆى. چ لە سەينى زووتر نىيە بابىتە لاي خۇم و ۋەك پىياۋى مالى نانى پەيدا كات و شاندا تە كاسىيە- ھەر لە سەينىۋە دەيىمە لاي خۇم- نا، ئەۋ قسانە نەكەى... ھەروا بەخۇپرايى مندالەكان ناراحەت مەكەن)) دىاربوو ھەرىيەكەيان چاۋەرپى كارەساتىكى دىكە بوو- ئەۋ كارەساتە چەند

تال بوو! پزىشكىك لە ھەموو گەرەكەيدا نەبوو، تا بىتتە مايەى دلخۇشىيە مالى. ئەۋە حالتى داىى بوو؛ مەلىحەش زۆر ناراحەت بوو، و مەن ھەستەم دەكرد كە پىستى دەموجاۋم لە لەشم بۆتەۋە بە ددانەكانغەۋە نووساۋە بابەگىيان گوتى: ((ئەدى داىكت...)) گوتم: ((لىرەيە، بابەگىيان- داىە!)) بابەگىيان ھەناسىكى ھەلكىشا: ((گولبەھارى بىچارە... بىچارە- خىروخۇشى لە ژيانى خۇى نەدىت!... كچە بىچارەكەم، مەمەدى نەۋلاۋم... ئاخ سىيەندەم... ئاخ پىشتم... ئاخ!... ئىدى ئەۋان رۆشىت و تىپەرىن... ئەمانە بە تۆ دەسپىرم- فەيزوللا ئەۋە تۆى؟)) فەيزوللا گوتى: ((بەلى، مامە مەشەدى، مەن، فەرموۋ چت گەرەكە؟)) بابەگىيان بەۋ بىتاقەتى و بى ھىزىيەۋە ۋەك پارانەۋى گوتى: ((خوا بتهىلى، لاۋە... تۆ ئىمەت... قەت بەتەنى بەجى نەھىشتوۋە... ئىۋە قەت بەتەنىتان بەجى نەھىشتوۋىن...)) و داۋى كەمىك گوتى: ((خودا لە شىخ زەينەل عابىدىن و جل خوارەكانى ۋەك ۋى خۇش نەبى... ئىۋە كەسانىكى باشن... باشن)) فەيزوللا و كاك حەسەن سەريان ھىنابوو پىشەۋە، بەلام ۋەك ئەۋەى ھىچ تىنەگەيشتەن چاۋيان دەگىپران بۆ روونكردنەۋى. چاۋەكانى بابەگىيانى فرمىسكىيان تىزا و ئامازەى كرد تا ۋەرىگىپنە سەرىشتى... تىن و تواناى لەبەرپراۋو، ھىزى تىدا نەماۋو. قەنداغ بايە، چىشت بايە، ئاۋى رووت بايە... ھەرچىيەكى بىاندابايە ھەقى بەسەرۋە نەبوو چىيەۋ چ نىيە ئەۋ ھەر دەخوارد و دەبن مىچى ژوورپۆرە رادەمايەۋە. مەلىحە دەۋ ناۋەيدا لە نىۋان بابەگىيان و دايدا تىمابوو: جارىك دەگەل داىياندا شىۋەن دەكرد و جارىك ئارەقەى نىۋچەۋانى بابەگىيانى دەسپەۋە، يا سەرىنەكەى بۆ ۋەرگىپر و داگىپر دەكرد، و بابەگىيان جاروبارە يا داۋاى مەن، يا داۋاى عاليەى دەكرد- مەلىحە لى بىۋە عاليە- و ھەندى جارانىش كە گىريان و لەخۇدان و شىۋەنى ژنان بلند دەبۆۋە ئەۋىش فرمىسكەكانى دەھاتنە خوارى...

شەۋ بوو؛ ھەۋا ئالۇز بوو؛ با، تىنى دابۆيە، خۇى بە پەنجەرىدا دەدا، كە دەيزانى دەروەستى نايە، بەرقەۋە رايدهتەكاند، و دووبارە خۇى پىدا دەدايەۋە؛ ھىندەى بە توندى ئامباز دەبوۋ لە ژوورپىرا ھەست پىدەكرا و ئەۋجا تا دەيتوانى بە ھەموو ھىزى خۆيەۋە، خۇى بەدرەختەكاندا دەدا، درەختەكان دەلەرزىن، و بەسەدان چاۋى تەرپەۋە دەگىريان و سەرو پىچى خۇيان دەرنىيەۋە؛ چەند جارىكان بروسكە سىبەرى دارەكانى لەسەر پەنجەرەكەى دەنەخشاند؛ نوۋكى ھەموو قەلئە مە رەنگاۋرەنگە تىژە زەرد و سىپى و سوور و مۆرەكانى بەسەردا دەھىناۋ لىدەدا و دەرۋىشت؛ تارمايىيە روناكىيە دەگەل سىبەرى درەختەكاندا لەناۋجەرگەى تارىكىيەۋە

دەردەپەرى؛ ھەر كە ھەورەكان پىكىيان دادەداو ئاسمان وەنالاھ دەھات دلۆپەى شەستە بارانى
وەك بىنە پىنى مندالى تازەو سەرىپى كەوتتو لەسەربانى، دەستىكرد بە تەپەتەپى. دلۆپە باران
سەراسىمە داوتىنى خۇيان لە پەنجەرى ھەلدەسوى و گريان لەپىش بايدا دايدەكرد.

دەرو دراوسى ھەموو ھاتبونەو، و ھەروا دەشھاتن. ھىندىك لە ژنى گەرەكى ھەر لەو پىبون:
سەرو پىچ سىپىبەكان مابونەو؛ ژنە خاوەن مال و مېردەكانىش، ھەر دەھاتوچۆبەدا بوون،
دەھاتنەو دەچونەو دەووبارە دەھاتنەو، و ھەر كە مېردەكانىيان دەھاتن ئەوان دەچونەو،
تا مندالەكانىيان تەنيا نەبن. دواى نوپىژى خەوتنان مەلا ھەسەنىش، بە ھەمان ئەو سەروچاوە
داتەپىو و شەرمىونىيەو كە مرده خەندىكىيان لەسەر مەيى بوو دەھاتەو. مەلا ھەسەن
پىاوتىكى قسەخۇش بوو؛ ھىچ كاتى نەيدەگوت: ((داوەت بووم)) يا ((مىوان بووم))؛ ھەر
دەيگوت ((مەدعوو بووم)) و ئەو وشەى مەدعووى ھىندە بەخەستى دەگوت لە قولايىبە
گەروپىرا دەھات، پىيواو بوو بەم كارەى شكۆمەندى و گەورەبىبە مىواندارىبەكەى چاكتر و زياتر
دەردىخى. و لە وەسفى مىواندارىبەكەيدا شتى زۆر سەير و سەمەرەى دەگوتن، ئەو وىش چۆن
بەنيو چەوانىكى گەرز و دەموچاوتىكى يەكجار زۆر راشكاوانەو، كە دەرفەتى بەكەس نەدەدا
لوتى تى بژەن و دەستى تىووردەن. ديارە كەسىش سەرسام نەدەبوو؛ دەگەل ئەو شەدا كە ھەموو
لەپشتە دەستى خۇيان دەدا و پىدەكەن. دەيگوت: ((مەدعوو بووم، بىوئەناخۇش، ھەرچى
گەندو گوو لەسەر سفەرى بوو- ئەو دىل بىوئ!)) دەگەل ھەموو ئەمانەشدا ھاتنى مەلاى
فەرامۆشى پىو بوو، ھەرچەندە جىيى باوەرپى نەبوو كە عەمبارى غەم و تىكەو دەدانى دللى دايسى
گوپى لەو شتەنە بىت و تەواو بىت، و دايسى ئەو غەم و كەسەر و كۆقانەى خۆى بەردەوام، بە
شىعەر و بى شىعەرەو دەرداويشتن، و ژن و داىكانىش لە ھەلپشتنى تالى و سوپىرى و ھەسرەتى
دل و دەرووان درىغىيان دەگەل نەدەكرد- ئەو ھەبوو ھەر دەنگى شىوون و گريانى بوو.

مەلا ھەسەن ھات و دواى گوتنى ((رەھىمەللاھو)) و خويىندى فاتیحايە ھەدىسىكى
بەسەردا كەرد، ھەر وەك كىتەب دەفەرمووى، دەربارەى ئەو ھەى كە گوناھبار بە سزايە پاك
دەبىتەو، و دەبىتەو مندالىكى ساواى شىرەخۆرە، پاك و بىگەرد و بىگوناھ، و بۆ خۇشە
كۆتايى پىھىنانىش زەردەخەنەبەكى پانى ھىنايە سەرلىوان، و دايسى لە ناخى دلئەو لورەبەكى
كرد، و مەلا ھەسەن كە دىتى ئەو زەردەخەنەبەى لە سنوورى خۆى تىپەراندووە و ھىچى واى

لەبەر قاقاي پىكەنىنەدا نەبوو، بۆ راستكردنەوى لاسەنگىە كارەكەى و ھىز وەبەر دللى خۆ
ھىنانەوى يەك دوو نەرمە كۆكەى بۆ كەرد. خودى ئەو، و ئەوانى دىكەش لەبەر رىزى
((ھەدىس)) ئى لەسەر ئەژنۇيان دانىشتبون، و ھەموو چاويان دەزارى ويىووە برىبوو... تۆ پىت
وايە ئەو خەلكە ھەم بە برپاوە دەژيان و ھەم بەويشەو دەمەردن؟ ئاخەر ئەوانە دوو شتى
جىواوزن. بۆ نمونە و ھەر بەراستىش وابوو، كە ژمارەبەكە لەسەر برپاى خەلكانى دىكە دەژيان:
سات و سەودايان پىدەكردن، و سووديان لە ژيان و مردنيان وەردەگرت... بەلام خودى
خەلكەكە؟- دەو نيويەدا چيان پىدەبرا؟- ھىچ... خۆ ئەگەر ھىچيشيان وەچنگ نەكەوى ھەر
نەبى بەرپاوە دەمەردن... خۆ ئەو شتىكى كەم نىبە- زۆرە، بەرپاوە مردن! ھەر نەبى
دەتوانى باوەرپ بە مانى مىللەتىك بىت و دەگەلئىدا بىنى و رەنج بەدى و بەرگەى ئازار و
دەرد و رەنجان بگرى، و بەرپاوە برپى- ئەو كارەى كە زۆران دەيانكرد، زۆرانىش ھەبوون
نەياندەكرد. زۆرن ئەوانەى كە باوەرپان بە خاك و مولك و مىللەت نىبە. ھەرچەندە، جارى
وابوو، ئالىيان بەراوەرئو دادەكوتا و دەمىان دەوشتانە شەو وەردەدا، و سووديان لىدەدەيتن...
مەلا كوردەكان، بارودوخ و گوزەرانىكى تايىبەتيان ھەبە: بەو حال و گوزەرانەى كە خەلكى
تىيدان- بە قسەى كاك سلىمانى، كە ئەو شتەنە لە دوايىدا لەوى بىست- جى پەنجە نەخشى
تايىبەتيان ھەبە: ئەوانە پىشەواى ئايىنى خەلكى بوون كە دەبايە بەرووى فشارى زۆرداران و
ھىرش كەرانى مېژوودا بىنەووە بەرامبەريان راوەستت ھەر بۆبە دەبايە بباناياتە چىمەنتۆى نىو
رىزەكانى كۆمەلگا: چونكە ئەوان تا رادەبەكە پارىزەرى ئەفسانەكانى نەتەووە بوون؛ خاوەن كەلام
و كىتەب بوون، شىعەريان دەگوتن، و چىرۆك و بەسەرھاتەكانى نەتەووەيان كۆدەكردەو و
دەياننووسىنەو، لە بەرامبەر نفووزى دىنى ھىرشكەران خەلكيان ھاندەدا و لىيانىيان راست
دەكردنەو- ئەوانە ھىشتا ھەر دەگەل خەلك بوون، بەتايىبەتى ئەو كۆلكە مەلايە پىرۆچكانە.
كە سەر بە ھىچ سازمانىكى ناوەندىبەو نەبوون و بەبىرو بۆچوونى سەربەخۆى خۇيانەوە كارىيان
دەكرد، ھەرچەندە بەرپاوەت و بەگوپەرى شوپىن سەر بە ئىمامىك يا شىخىكەو دەناسران.

مەلا ھەسەن زەردەبەكى ھاتى و سەرىپىكى سەماوەرەكەى كەرد. داكى فەيزوللاى چاى تىكرد، و
فەيزوللاى پىيالە چايەكى لەپىش دانا. لەكاتىكدا كە مەلا ھەسەن كۆقەندەكانى تاوتوى
دەكردن ھەناسىكى ھەلكىشا. لە دەرى باران دەبارى و تۆپچى ئاسمانى بى وچان تۆپى داويشتن
و دە نيوان ھەر تۆپىك و تۆپىكىدا، لە دەنگى وىزە وىزى سەماوەر و تەپەتەپى بارانى ھەيوان و

سەربانی، و لورەلسوری بای که دەرەدەختەکانەوہ ئالابو و رایدەوہشانەدن و دەیتەکانەدن و دەیشەکانەنەوہ، دەنا هیچ دەنگیککی دی دەژووریدا نەدەهات.

مەلا حەسەن گوتی: ((ماشەللا لەو قودرەت و رەحمەتە زاتی باری تەعالا!)) و چاوەکانی وێک هینانەوہ و سەرنجی ناراستە گۆشە بن میچی لای خوارەوہی ژوورە کە کرد، وەک باری تەعالا لەو قوژنە بی. دواي راویژی دەگەل بن میچە کە پیدای گوتی: ((کتیب دەفەر مووی، دواي مردنی پیاوی چاک، خواوەندی باری تەعالا بو ئارامیە دلتی ئادەمیزادی بارانی رەحمەت دەبارینی... ئینشاللا لاوہی ئەو بنەمالە یەش لە پیاوچاگانە؛ خودا گیانی غەریقی رەحمەتی خۆی بفرمووی، و دەگەل فریشتانی تیکەل کا- ئامین!)) هەموو گوتیانەوہ، ئامین. ((دە فەر مووی پیاوچاگان پیوستیان بە تەلقینی نییە... بەلام هەردەبی بی، سوونەتە... دەنا خۆ ئەگەر نەشبێ چ پیوست ناکا... خودا گیانی دەگەل گیانی فریشتان هاوی!)) دەنگی ((ئامین))ی دای لەنبو هەموواندا روون و ئاشکرا تر بوو- ((ئامین!)) و ئاهیتکی وەک گەری تەندووری لە گیانیەوہ هەلستا. ئەو دەناوہ خۆیدا دەسووتا، و ژنانیش یا لە خەت خەتی بەرە کە و یا لەسەر لوتی خۆیان رامابوون، دەستیک بە چمکی لە چمکی، یا لایەکی ((سەریۆش))یو، یا تۆزیکیان خۆ سوپاندبوو و مندالەکانیان شیر دەدان؛ پیاوچاگان چاویان دە زاری مەلا حەسەنیەوہ بریبوو، و تەزییحیان بادەدان.

((بەلێ... ئیمە کە ئاگاداری دیار و نادیارو دوايي و سەرەنجامی کاری خەلکی نین- بەندەناس هەر خودایە، لە زاتی باری تەعالا بەولاوہ کەس نازانی، ئینشاللا لە پیاوچاگانە...)) دەنگی مەستانە یەک لە مشتەریەکانی کە لایی رەجەب هاتە گوی:

((بەرەو ژوور دەرزی.. شل و مل... گیان-ن تەمای کویت هەییە... ئازیزم... بە قوربان-ن)) کۆتایی گۆرانییە کە بەو هەستایانەترین و خاوترین شیوہو دەگوت. هەموو برۆیان تیکنان؛ مەلا حەسەن بەدواي قساندا گوتی: ((بەلێ... ئیمە هەموو وەک کەشتییەکی نیو دەریایەکی هاروهای پڕ شەپۆل و تۆفانین- هەموومان بە بایەکییەوہ بەندین، کە هەموو کاتی لەوانە یە چرای تەمەنمان بکوژینتەوہ- لە راستیدا ژبانی ئیمە بە فوویەکییەوہ بەندە- بە هەناسیکییەوہ...)) کە مێک راوہستا تا قسەکانی بە مێشکی گویگراندا بچیتە خوار و جی خۆش کات... ((بەلێ... ئیمە لە بەندەییەکی هیچ و پوچ بەولاوہ زیاتر نین، بەندەناس

هەر خودایە... لەوانە یە بە لوتفی خودای ئیمەش لە پیاوچاگان بین)). و بە شەرمیۆنیەوہ شیوی کۆی بە کارهینا.

لەوانەشە راست بکات. مەلا حەسەن هەر بەراستی دەو سەردەمە پیدای دەزانی... مەلای کورد هیچ شتیک نازانن. لە شوینیکیدا فراژوو بوو تا بلێی نەزان و دواکەوتە، بە بۆچوونی ئەو و ئەوانە ی وەک وی بریار و بەزماندا هاتنی یەکتایی خودا و پیغەمبەری خودا موحمەد (د.خ) بو وەرزیکی بەس بوو، و چوونە ناو کون و کە لە بەری ئاریشەکانیش پیوستی نەدەکرد... دەو چۆرە شوین و دەور بەرەو ئەو هەقیقەتە هەر هیندە بوو... یەک رستە بەس بوو؛ ئیدی پیچ و پەناو کاریکی دی دەگۆریدا نەبوون تا تەنگوچەلەمان بنیتەوہ، دەبوو ئاریشە کردەییەکان دەکاریدا سەر بەرکری، و دیارە سەر بەرکردنی ئاریشەکانیش دەکاریدا سەر ئیشە ی لی پەیدا دەبوو و کارە کە هیندە ی دی دژوارتر دەبوو.

چایە کە ی رۆ کردە ژیریالە کەوہ و هەلقوراند؛ چەند ساتیکان دەگۆشە ی بن میچە کەوہ رامایەوہ. ئەو کۆلۆقەندە ی کە خیراخیرای دەزاری خۆیدا دینا و دەبرد و هیلکۆکە ی چاوەکانی دەگەلدا دەبزاوتن پیدەچو چایە کە داغە و زۆر گەرمە و وەهەلە کە سەمای خستووە. دواي تاوێک کە لە بابەت روحم و سۆز و بەزەیی خواوەندانە و بەرەمەکانی بە هەشتیوہ دوا چایە کە ی یەک بین خواردەوہ. وەک دەلین، بۆ خۆی لە قسەکانی خۆی چاکتر بوو. خۆی خۆییو، سادە و رەنگ و روو پەریو، و شەرۆل؛ قسەکانی زۆر زل و لەخۆی گەورەتر و باوہ خۆشتر بوون. گوتیەوہ: ((بەلێ... وەسیەتی کرد... دیاربوو هیچی نییە؛ سلاوی بۆ دایي و بابی، بۆ خوشکیی و بۆ مەشەدی هەبوو...)).

هەر کە ئەو ی گوت دایي وەک مەنجەلی کولا، و دانیشتنە کە تیک چۆو... مەلا حەسەن گوتی: ((خوشکی، لەجیات ی ئەو گریە و زاریە فاتیحایەکی بۆ بخوینە؛ بۆ یەکیکی وەک وی کە چۆتە سەرای باقی هەر فاتیحایە کە دەتوانی تویشووی رییە ی بی و لە هانای بی- هەرچەندە ئینشاللا پیوستی بە یارمەتیەش نییە)). (وەک پەيامیکی دیشی پی بی) ((بەلام بەهەر فاتیحایەکی چرایەکی دیکە ی لە مائی قیامەتیدا زیاد دەبی و هەل دەگیرسی)) و بی گۆیدانە دایي گوتیەوہ: رەحیمەللا هو لیمن قەرەئەل فاتیحا!)) و بۆ خۆی بە دەنگیککی بەرز و ئاوازیکی قەبەوہ دەستی بە خویندنی کرد.

که فاتحها ته‌واو بوو مه‌لا حه‌سه‌ن له وه‌لامی روخساره چاوه‌رئیه‌کاندا- چاوه‌رئیی داستانان- گوتی: ((به‌لئ... هم سوننه‌ته و هم قهرزئیکیشه به‌مله‌وه‌یه؛ نامه‌وی له‌راستییه زیاتر و شه‌وی بووه هیچی دی بلیم... به‌لئ، نوئژه‌که‌ی زور به‌ ناسووده‌یه‌وه کرد. دیاره بؤ خوّم رینمایم کرد- نوئژه‌که‌ی زور دروست و ریک و پیک به‌ قاعیده کرد، هه‌ر راست وه‌ک (خۆمان...)) له‌ نیشان‌ه‌ی کارئیکی پیچه‌وانه‌ی دایی ده‌گه‌را، به‌لام دایی ناگای له‌و نه‌بوو. ((... ماشه‌للا زور به‌ قاعیده، هه‌ر وه‌ک له‌ ریزی نوئژی جه‌ماعه‌تی راوه‌ستایی- زور نارام و له‌سه‌رخۆ- دیاره بؤ خوّم هه‌ر ده‌گه‌له‌ویدا نوئژدا به‌ست. کاتی سه‌لامی نوئژی دایه‌وه زرده‌یه‌کی هاتی، و هه‌ر له‌سه‌ر به‌رمالی بوو گوتی که به‌تایبه‌تی بیم و دلّی خوشکی و مه‌شه‌دی و خوشک و برایه‌که‌ی بده‌مه‌وه، و پیمان بلیم غه‌می نه‌خۆن- دیاره غه‌میشی ناوی، چونکه شه‌و چۆته داری باقی و ئیمه له‌ داری فانی ماوینه‌ته‌وه؛ شه‌و چۆته مالی هه‌ق و ئیمه ماوینه‌ته‌وه له‌ مالی ناهه‌ق- له‌ راستیدا ئیمه جیی به‌زه‌بین نه‌ک شه‌و. گوتی با دوعای به‌خیرم بؤ بکه‌ن، نوئژان بکه‌ن، خیر و چاکه‌ی بکه‌ن... ئینشاللا له‌ بیاوچاکانه...)) خه‌لکه‌که‌ گوتیان ((ئینشاللا!)) بیده‌نگییه‌ک به‌رپابوو. پیش شه‌وی دایی بیته‌وه سه‌رخۆی و ده‌سته‌ی ژنان و بؤ شیوه‌ن و گریانئ ته‌واو بیته‌وه مه‌لا حه‌سه‌ن ده‌ستی به‌ قورئان خویندنی کرده‌وه. چه‌ند عه‌شه‌ریه‌کی خویندن. دوابی فاتحای دادا- و دووباره بیده‌نگی...

ده‌لین ده‌و جوّره‌کاتانه‌دا گوئگر ده‌بی نارام بی. شه‌وه ده‌بی که جارچاره‌ ناهیکی هه‌لکیشی، یا سه‌ریکی بادا، و خو ته‌گه‌ر دلّوه فرمیسکیکیش هه‌له‌وه‌رئینی و ده‌ستیکی بؤ لوتی به‌ری شه‌وه چاکتر- شه‌وه ته‌واوه و هیچ که‌موکووریه‌کی نییه. به‌لام جحیلله‌کان شه‌وه‌ش ره‌به‌ر چاواناگرن و گوی ناده‌نی.

یه‌ک له‌و جحیلانه- که به‌راستی نازام کامیان- بیم وایه شه‌مه‌دی کوری پوره هه‌نیفی بوو- پرسی: ((مه‌لا حه‌سه‌ن، راسته که ده‌لین جنیوی به‌ره‌زا شا و ((ده‌وله‌ت)) یش داوه‌؟)) له‌ بازارپان وا ده‌گوت... ده‌بی ببوری پوره گولبه‌هار... شه‌ویش... فه‌رقی چیه... شه‌ویش هه‌ر برای ئیمه بوو... پیمان خوشه بزاین برایه‌که‌مان چی گوتوو...)).

مه‌لا حه‌سه‌ن گوتی: ((ئه‌لبه‌ته، برای دینی هه‌مووانان بوو... ئه‌لبه‌ته...)) و ده‌ستیکی به‌ریشیدا هیناوتیه‌وه: ((ئو هووم!)) و ده‌بیره‌وه چوو.

شه‌مه زور گرینگ بوو. وه‌ک شه‌مه‌د پرسیارئیکی زور زانایانه‌ی کردبی شه‌موو به‌لای ویدا سوران و به‌ره‌زامه‌ندییه‌وه سه‌ریان کرد، و شه‌مه‌د پیی وابوو که هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ی کردوو له‌پیشدا سه‌ریکی شه‌رمیونانه‌ی دایکی کرد، و دوایه‌ش سه‌ری به‌ردایه‌وه.

شه‌وه زور گرنگ بوو، و من ده‌مه‌ویست که کاکه شه‌و شاکاره‌ی کردبیته و شه‌وه‌ی به‌دلیدا هاتی به‌ره‌زاشای کردبی؛ ئیدی به‌لای منه‌وه وایه که ده‌سته‌جی راپورتی ده‌ده‌نه ره‌زاشای. لینگه‌ری بایزان که خه‌لکیش ده‌توانن جنیوان بده‌ن. چاوم له‌ چاری مه‌لا حه‌سه‌نی نه‌ده‌تروکاند و رووم لیوه‌رنه‌ده‌گپرا. دایی و مه‌لیحه‌ش گوئیان کلور کردبوون.

مه‌لا حه‌سه‌ن توئزئیکی بیرکرده‌وه، و سه‌ریکی شه‌و لاوای کرد، شا قه‌لی که‌وایه‌که‌ی له‌بن کلاوه‌ی شه‌ژنوی راکیشایه‌ ده‌ری، و گوتی: ((توهووم!... به‌لئ... به‌لام- به‌لام... هه‌رچه‌نده‌ش گوتویانه که له‌ هیچ جییانی نه‌لیم... باشه، به‌لئ... زوریش...))، له‌ وشه‌ی ((زوریش)) دا گنجی که‌وتنه‌ نیوچه‌وانی، وه‌ک قه‌پالی له‌ لیموی ترش دابی. ((به‌لام که‌س شه‌و قسه‌یه‌ی له‌ چ جییان له‌ زمان منه‌وه نه‌گپرتیه‌وه... ماشه‌للا هه‌ر ده‌تگوت نه‌رره‌شییه‌- رووی شه‌و داکی سپی بی شیری داوه‌ته شه‌و شییه‌ بیاوه‌ی!)) و ئیدی هیچی دی نه‌گوت.

له‌ بیرمه‌ دوابی من و مه‌لیحه‌ پاشه‌مله- پاشه‌مله‌ی مه‌لا حه‌سه‌نی- هه‌رده‌مانگوت و پیده‌که‌نین: شه‌ویش به‌ فارسی گوتنه‌که‌ی که‌ وای (و) نه‌خوینسه‌ره‌وه‌ی ده‌خوینده‌وه، له‌به‌ر بی سه‌روزمانیه‌شی... بابه‌گیان توپه‌ ده‌بوو. سه‌یه‌کی ناو کولیتی سه‌د پیاوی ده‌ست و پی سپی و ده‌سته‌وستان دینی. بیچاره‌ چاوه‌رئیی چیه‌، چه‌ندین جار هاتوو و قورئانی خویندوو و چاوه‌رئیی که‌مترین شتیکیشی نه‌کردوو و چاری له‌شتییه‌وه نه‌بووه- هه‌زار ره‌جه‌ت له‌ بابی...

دایی به‌ ده‌نگیکی که‌ساسانه‌وه ده‌یگوت: ((ته‌ری وه‌للا! به‌ ده‌دی پوره فاتم ده‌یگوت هه‌رچی ده‌قورئانیدا کافه به‌ که‌وای شه‌و بیچاره‌وه شکافه‌!))- به‌ردیک له‌ ئاسمانیوه به‌ریتسه‌وه وه‌سه‌ری وی ده‌که‌وی -وه‌رگپر-.

شه‌و شه‌وه له‌ مالی کاک سه‌لیمی دالاندار و کاکه سه‌نی چایه‌چییه‌وه شامیان هینا- پیکه‌وه‌بان نان سازکردبوو. کچ و ژنه جحیلله‌کان هه‌موو چونه‌ پاشخانئ و ژنه سه‌ر و پرچ سپیه‌کان و پیاوه‌کان هه‌موو له‌ دیوی ژووری هۆده‌ی پیکه‌وه‌ نایان خوارد. دایی حالی هه‌روا په‌ریشان بوو.

ئىستاكە دەنگى نوسابوو و نەيدەتوانى سەر دولكەو بەندو بالۆران بلنى، ئارامى لى ھەلدەگىرا: دەو بىتھالىھ شىدا چەند وشەيەكى بەس بوون كە ئەو پىيان بە ئاوارەيىھە خۆياندا ھەل بلنى: ((گولبەھارخان، پورە گولبەھار، وەرە و توبى و خودا ھىندە خۆت ناراحت مەكە، ھەر لەبەر دلئى مندالەكان، لەبەر خاترى مەشەدى!...)) ھەر كە ناوى بابەگيان و مندالەكان دەھات دايى لەخۆ راژاندنى دەو ستايەو دەھاتەو سەرخۆ، و دە بابەگيان و من و مەليحەيەو رادەما. تاوئىك ھەروا دەمايەو. دەو ھەلەيدا يەك لە ژنەكان پىالە چايەك يا كەچكە چىشتىكى دىنايەپىشى: ((لەبەر دلئى ئىمە، لەبەر دلئى مندالەكان - ئاخىر ئەوانىش گوناھن!)) و دايى دەھالىكىدا كە چارى دەمنەو بىبوو و خۆى رادەژاند دەيگوت: ((بە قوربانى دەستت بىم، دلئى نايىا، وەللاھى نايىا، چ بكم، خۆ بەدەستە خۆم نىيە!...)) و بەدەنگىكى نيە پارانەو ھەر بەھەمان دەنگە نوساوەكەيەو و زۆر كەساسانە رووى تىدە كەردمەو و دەيگوت: ((بە قوربانى ئەو چاوانەت بىم، مەگريە كورەكەم، نانەكەت بخۆ... مەگريە دايە، چاوەكانت سوورھەلگەراون... زۆر گريايى... بۆ كاكەي؟ لەسەر سفرەي بەوئەندە خۆراژاندن و ھەوت بوونە قىياتى دەكرد.

ئەو شەو داكى فەيزوللاي و دوو سى ژنى بە تەمەن لەلاي دايى مانەو... بەلام كوا خەو؟ دايى دەمىك بىھۆش دەبوو، يا لەپەل و پۆ دەكەوت، و دووبارە بەھۆش دەھاتەو سازى تازە كۆكى و دەدەنگ دىنايەو:

((دلئىكم ھەيە، وەكو تەيرىكى، پەرو بال شكا و

وەك كەشتىيەكى، لەناو شەپۆلى، دەريادا وەستاو

ھەموو ھەريە ژن، دەسادەى تايەر، سازىكى لىدە

چۆن دەنگ ھەلدەستى، لە ناخى دلئى، سازىكى پساو))

و من، ھەرچەندە مندال بووم، ھەرەك بە گورۇ باز و تىنىك گەورە بووم و گەياندرامە دىناي جىئىلى و پىاوەتەيە. شەو درەنگ بوو، ھەموو نوستوبون؛ دايى لەخۆ چووبۆو، دەمى بەش بوو؛ روومەتەكانى تىك قويابوونەو؛ دەموچاوى چرچ و لۆچيان تىكەوتبوو؛ جى رووشانەكانى دەموچاوى لەبەر شەوقى رووناكيە رەنگ پەريوئەكەى لامپايەكە رەش دىاربوون. با، ھەروا

ھەيىا ھوى بوو دەگەل پەنجەرەكان و باران و شىي سەرشوشەكانى وشك دەكردەو. چوومە سەر سەرى بابەگيانى - لۆچەكانى نىوچەوانىي ھەروا قول بوون، وەك دەخەويشدا ھەر غەمان بخوا؛ روخسارى گرژ دىاربوو. چ ھۆيەك ھەبوو تا، وانەبى؟ بە ئاستەم ھەناسەى دەدا، و ھەردوو پەرى لىوئەكانى بلند و نەوى دەكردن و دەھاتە دەرى، ھەرەكو ھەلمى كاتزايى كەنارى سەرچاوە ئاوە كاتزايىەكان، كە گلى ئەولاولاي خۆيان زۆر بەگرانى لاددەن و بەزەھەتەو دىنە دەرى؛ چاوەكانى نيەكراو، بى حال و روون؛ دەماری گەردنىي بەتوندى لىيدەدا؛ ئارەقەى دەردابوو، و دەنكە ئارەقەكانى بەسەرگەردنىدا ھاتبونە خوارى؛ زەردىكى تارىكە رەنگى دەگەل رەش و سپىيەتەيە دەموچاويدا تىكەل بىوون و رەنگە سپىيەكەى تەلخ كەردبوو، ھەرەكە لالىواری شۆرە خاكىكى زەنەك كە خويى لە لىوار درز و كەلەبەرانەو پىوە وشك بىتەو. شويئەواری رەنج و ناخۆشى و كارەساتانى بەتىكرای ھەموو جىيەكەيەو دىاربوو. وەك مەرگ پىلاوى لە مالى مە داكەندى: ((دەنگى پىيەكانىم لە چرچ و لۆچى دەموچا و گەردن و رەنگى روخساريدا ھەست پىدەكرد. خوا بكا لىنگەوقوچى تىگەبىشتىم! - ھەرچەندە رووناكيە چرايەكەى ھىندە نەبوو كە ناشىرەكان وەك ھەبوون واپان پىشان بەدا. ئەو دەمىش ھەر لەخۆرا دەمزانى كە رووناكى ناشىرەكان ناشىرنت پىشان دەدات و وەدەريان دەخات، و شار شەوانە جوانە و بەرۆژ دەگەل چىشتەنگاويدا دىمەنىكى ناقولا بەخۆو دەگرى. ھەموو ھەروا لەخۆو دەمانزانى كە ((تارىكى)) ھوى جوانكردنەو ژیانە!... بەلى، ئەو ئىستايە كە تىدەگەم بە چ ھەول و كۆششەكەو ھەولیداو زەردەخەنە و پىكەنىيىكى بەلايەكى روونى ناخيدا ھەلئىنجى و بەمەى بىەخشى - لەبەردلئى ئىمە - ماوئەك راوئەستام، و تىمروانى.

مەليحەش نوستوبو؛ دەمى نيە بەش بىو؛ شويئەواری فرمىسكانى ھەر بەروانەو بوو، بەلام وەك دەخەويدا پىبەكەنى؛ رەنگى تۆزىك كرابۆو و سوورھەلگەرابوو، لەوانەبوو لەبەر گەرمىە ژورەكەى بووبى؛ لەوانەشە فەيزوللاي دەخەويدا دىبى. پرخە پرخى پورە فاتمى ئەو ناوئە داگرتبوو؛ پورە رابىعە خۆى گەرمۆلە كەردبۆو؛ پورە رەعنا فوى لە بن مىچى دەكرد؛ درەختەكان خۆيان بە پەنجەكانى باي دەخوراند، و سەيەك بە قروسكە قروسكىوئە راوى بىكەسىە خۆى دەنا - دەگەل ھەموو ئەمانەشدا بىدەنگىە شەوى ئازار و غەم ھىن بوو...

رۆژی دوايش ھاوسىكان دووباره ھاتنەو، و سەرلەنۆي نىوەرۆژە و شاميان ھىنايەو، و ھەمدىس گريانەو، و مەلا ھەسەنىش ھاتەو و قورئان و فاتىحاي خويندەو، و ژنەكان لاي دايى مانەو. رۆژى سىپھەمىش ھەرۆتەر... بەلام پياوھەكان چوونەو مزگەوتى و لەوى ھەستان و پرسەيان بە كۆتا ھىنا. خاوەن خەتم فەيزوللا بوو، و من لەلايەو لەبەر دەرەك، لاي جى پىلاو دانانى دانىشتەم. زۆران قورئانيان خويند... نىوەرۆژەيان لە مالى مىرزا رەشىد عەتتارىيەو پرا ھىنايە مزگەوتى، سەفەريان لە ھەسارى مزگەوتى راخست؛ نىوەرۆژى مالىشيان لە مالى كاك سلىمانىيەو بەناوى پورە فاتمىو، ھەناردبوو، قەند و چاي مزگەوتىشى فەيزوللا ھىنابوو. بۆ سى رۆژەي، ھەموو ژنەكانى گەرەك دەگەل دايداچوونە سەر قەبران- ھەوتەش ھەرۆتەر؛ و ھەموو شەوى و ھەموو رۆژيش مال ھەر قەلەباغ بوو، و چەند ژنيك ھەردەمانەو. بەروالەت ھەموو چووبوونە سەر قەبران. دوايي لە فەيزوللام. بىست كە گوتى گەرەك خواريش ھەموو دوكانيان داخستوون و چوون؛ وەك خەلكى ھەر لەخۆو بەپىي ھەستىكى ناديارەو تىگەبوون كە ئەم جۆرە بەلاو كارەساتانە پەيوەندى بە ھەمووانەو پەيوە.

راستە ھاوسىكان ھەموويان دلئسۆز و مېھرەبان بوون، ھەموو يەكترىيان خۆشەويست، و ئەمەدەبوو مایەي دل گەرمى و ورە پەيدا كەردنى و تىن وەبەر ھاتنەوي بەتايبەتى كە كى دەيويرا ناوى دلئسۆزى و مېھرەبانيە ھەرببات- سەردەمانىك كە ياد و بىرەو دەرييەكان ھەموو پەبوون لە پۆلىس و ترس و لەرز و دلەراو كە لە پۆلىس. ديارە ئەو شى ھەيە كە ھىشتا بەلاو كارەسات دەل و دەروونى ھەموواندا زاوژى نە كەردبوو و نە بىبوو بە شىكى بوونى ژيان... بەلى، ھەموو يەكترىيان خۆشەويست، بەلام ديسانەو ئەيمە ھەر تەنيا بووين، و دايى يەكجار پەريشان بوو، چونكە دەستىك و پشتيوانىك نەبوو كاكە و عالييەمان بۆ بستىنەتەو... غەم، غەمى ئەو تەنياييە و تەنياييە نىو ئەو ھەموو ھەشيمەتەي- ئەمە شىكى ھەمەلايەنە بوو. ھەموو ھەر تەنيا بووين، ھەر لە پورە خاتونىو بگرە تا دەگاتەو مە. ھەريە كە نانى خۆي دەخوارد و مەنجەلى خانىشيان دەكوتا؛ مندالى خۆيان گەرە دەكرد و ئەويان- پارچەي جەرگى خۆيانيانى- دەدايە خان- و سەيرەكەش ئەو بوو كەس لەو شارە بچكۆلانەيە ھەلئەدەقەنا و نەدەرژىي، و غەم مالى شارى بوو و شاريش مالى وان...

* * *

دووسى ھەفتە بەسەر كارەساتەكەدا رەتدەبى؛ دايى نىوە شىت بوو و ھەموو رۆژى بەلانى كەمەو جارىكى دەچتە سەر قەبران، و رووشانى تازە لە رووى خۆيدا دەچىنى و قەتماغەي رۆژى پىشتەر و رۆژەكانى ديش لەبن و بىخەو ھەلئەداتەو. مائەكە سارد و سەر ھەرەك پىش چەند ساتىك تەرميان لە ژورەكە بردىتە دەرى؛ تاوەكەي بە قورئانى ديواريانەو ھەلپەساردوو سارد و سەر، جى و بان ساردن، سەرىن و باليف ساردن، ئاگرىش ھەر ساردە، و دلى دايش لە ھەمووان ساردتر؛ سەھۆلبەندانىكى دە دەروونيدا بەرپابوو؛ ھىچ شتىك بۆنى ئاشنايەتەي لىئەدەھات. روخسارى لامپايەكەش ھەر غەماوى بوو، شار ھەمووى ھەر سارد و نامۆ بوو و نا ئاشنايەتى دەنواند، دواي لە سىدارەدانى كاكەي، وەك ھەر قسە و باسىكى بن لىوان كە بەدواي ھەلمەتتىكى نەزۆكدا دىت و سەرھەلئەدا. قسەيەكى نەينى و لەبن لىوانەو بەدزىيەو و بەرگويى خەلكى دەھات: ((ديارە، پياو دەبى سنوورى خۆي بزانى... بۆ شارى بى حاكە؟ ياسايان ياسا گوتو، و گوپرايەلى، گەرەيان گەرە گوتو، و بچوك بچووكى، ئەمىر لەشكرىيان ئەمىر لەشكر گوتو و تۆش كاسكار يا نۆكەرى... ھەر لە باب و باپرانەو پرا گوتراو پياو نابى پى لەبەرەي خۆي زياتر راکىشى، ھەر لە باب و باپرانىشەو گوتراو ئەو ھەي پەنجەي لە پەنجەي وەستاي خۆي بدا واى پشت وەعەردى دەكەوى تا ماو ھەلئەستىتەو... دە وەرن و خۆتان لە خوداي مەكەن بىي و تەقەي لە ئەمىر لەشكرى بكەي!...)) بەلام ديسانەو ھىندىكى دى ھەبوون كە ھەر لەسەربىر و باوهرى خۆيان بوون و دلئىابوون كە ئەگەر چواردانە لاوى ئاناو پەيدا بن كارەكان يەكسەرە دەبنەو، و ئەمىر لەشكرىيان بەچارى خۆيان دىبوو چۆنى قوچاندبوو و ھەلا تىبوو...

بابەگيان ھەروا نەخۆش و دەجىيدا بوو، و ھۆش و گۆشىكى واى نەبوو، دەتگوت ھەستى دەرك كەردنى كات و شوئىنانى لە دەست داو، وەك كەسىك بەردەوام مىشكى بەمراكى تىك وەردات و زەررە زەررەي ئەو مىشكەي تىك ھەلشەيلى. زۆرجاران دەھاتەو سەر مەلحەي كە ھەمىشە بەلايەو بوو و بەسەريدا دەچەمايەو خراستەكانى جىبەجى دەكرد، يا جى سەرىنەكەي بۆ دەگۆرى يا وەريدەسوراند و تەنىشتى پىدەگۆرى و دەيگوت: ((نەرۆي، مەبەو مالى... مائە خۆمان- لاي دايكت!)) دوايش چاوەكانى دەكەوتنەو، و زارى ھەروا بەبەشىيەو دەمايەو، و دەيگوت: ((ناخ سىبەندەم- ناخ پشتم! مەبەو مالى- نەرۆي!)) تەرىي پىيەكى دەبىست، دياربوو يادى ئەو شەوئى بوو كە كاكە ھاتەو، يا ئەو شەوئى كە كاك سەلىم ئەوى لە

پۆلیسخانهیهوه پرا هیئنایهوه مالتی - کئی چووزانی. دوابی چاوی هه لڊینانهوه و دهیگوت: ((حوسین کوا؟ بۆ نه هاته دوکانی؟)).

((ئهوه تام بابه گیان...)) و دهچومه لای جییه کهیهوه - وای رهنگ و رووی چهند په پویو بی هیژبو! مهلیحه له سه ره خو ده گریا؛ دابی له بهر خاتری وی هه رخوی ده خواردهوه ((حوسین، مبهوه مالتی - حالم باش نییه)). و پشووی سواربۆوه.

((بابه گیان خو له مالتین - تیره مالتیه - سهیرکه - ئهوهش مهلیحهیه!)).

پیلۆه کانی به قورسی هه لڊینانهوه - ههروهک دوو پارچه مز - و بهروخساریکی وپهوه، به زرده خه نهیه کی وهک مردوانهوه، دهیگوت: ((ئاه، ئه دی دایکت کوا!... ئه بولفه تح خان رووی؟!)).

دهتگوت له پرا لافاویتک هاتوه و ماله کهی پینکدا داوه و کاول و ویرانی کردوه و کاکه و عالییه له لایه کهوه و دابی و بابه گیان و هه موو ئه وانی دیکه شی له لایه کی ترهوه تیکه وه لول داوه و دهگه له خوئی راداوان. ئیمه هه ر دوور ده کهوتینه وه و کاکه و عالیهش هه ر دوور ده کهوتنه وه، و ئه م نیوانه تا ده هات هه راوتر ده بوو - ئیستا ئیدی کاکه و عالیه که م که مه بوونه نوخته یه که ته نیا ههستی دابی بی هه ول و ته قه للا ئه وانی به هیژی گو مانه وه دینانه وه پیشی؛ به لām هه ر که قسه یه که ده کهوتنه وه نیوی ئه وان خیرا دوور ده کهوتنه وه ده بوونه وه به نوخته ی که ببوون، دیسانه وه دابی له م به ره وه به خو و به کۆلێک هه سه رته وه ده مایه وه، و کاکه و عالیهش، ساردوسر و جیمو له وه به ری ده مانه وه؛ ئه م یه که یان لیره وه هه مووی هه ر سۆز و شیوه ن و گریان، و ئه و دووانهش هه مووی ساردی و سپی و جیمو... بی گویدانه نوخته کان که به هیج و به چ جییه که وه په یوه نندین، ته نانه ت گوی ناده نه خودی خود - کاتی ده نوختانه راده میین روخساره کان که م که مه له په رده ی نه مانه وه سه ر ده ریسن، به لām هیشتا ده رنه که وتونه وه و نده بنه وه و ده سرتنه وه، هه رچه نده په رده ی خه یالی دابی له په رده ی خه یالی ئیمه ناسکتر و هه ستیار و خۆراگرت بوو، تاویک وینه کانی راده گرتن و - ده به یشتنه وه. به لām ئه و وینه خه یالیانه ی ویش به تیپه رپوونی ده ور و زه مانان له هه لپه و رووناکي ده کهوتن، و تاریک ده بوون و راستیه دوو وینان که م که مه له یاد و بیره وه ریباندا ده نیشته وه، و به تیپه رپوونی زیاتری

زه مانه ی ئه و یاد و بیره وه ریبانهش رهنگیان کال ده بنه وه و ده چنه وه - ریچکه ی سروشتی رووداو و به سه ره اتان هه روایه ...

من ده چمه قوتابخانه، و زۆریه ده مان له مالتی نیم، و کاتی که له قوتابخانهش دیمه وه هه ر پیم خو ش نییه له مالتی بم؛ مال بوونی مردنی لیدی. میرزا ره شیدی به ننا کرێکاری هه ن، بانگم ده کا؛ ده چم - هه موو روژی ناچم؛ روژتیک نا روژتیک ده چم. دووسی سه رانی به ردو خشت ده به مه به رده ستان - هه رجاره ی دوو خشت - و روژانه که م وه رده گرم؛ جاری وایه قرانیک، جار هه یه دوو قران. پاره که ی ده به مه وه ده دهستی دابی ده که م. له رابوردوودا، ئیواران یاری و گه مه و گالته ی نیو مندالان، که به ره و مال ده بوومه وه هه ر له دووره وه که شه وقی چرایه که م ده دیت هه ستم به گرمی ناو ژووری ده کرد؛ ده مزانی که دابی له بهر سه ماوه ری دانیشتوه و مه لیحه ته شت و ناوی گرمی ناماده کردوه و ده قیقه ژمییه له چاوه رپوانیه هاتنه وه ی بابه گیانیدا ده که ن. روخساری خو شیه دابی و رووگرژی و توپیه ده روژنانیه که ی، و به سه ردا شیراندنییم که ده ست و په لم بو واپیس و په لوخن و جله کام بو هینده خو لاین، و روخساری نه رم و له سه ره خو ی مه لیحه ی، هه مووی تیکرا مایه ی دلگه رمی و به خته وه رییه بوون. به لām ئیستا هه ر له دووره وه، له به رده می ده رکی ماله پوره فاتیوه، ساردیه ناوه ده ی مالتی هه ست پیده که م، هه ر له دووره وه پرا بیته ش و گوژی و بیحالی بابه گیان، و دۆش دامانی دابی له کونجیکا و، که وه ک مه لی شه سته لیدراوی ته رپووه، و مه لیحه که ده سته و ئه ژنو دانیشتوه و زۆر به بی وازیه وه، ههروهک به فه رمانی ده ولته تی سه ماوه ری تیهاوی، ده بینم...

حالی بابه گیانی ئیستا چاکتره؛ که م که مه ده جییدا داده نیشی؛ مه لیحه ده چی لیفه که ی به سه رشاناندا ده داته وه. حالی چاکتره، به لām جاری وایه که ده بیر و خه یالانه وه ده چی کاری واده کا زنده قی هه مووان ده با: ده دیواری به رامبه ری، یا ده ناوریه وه راده مینی و ده گه ل ((مه مه د)) و ((کچۆله که ی)) ده ست ده کا به قسان. ئیمهش غه م بار و په ریشان بیده نگ و مات ده بین. به جوړیکی وا که هه ر ده لئی ده رابوردوودا ده ژی. جاری وایه پیده که نی و ده لی: ((قوربانی کچه که ی خو م ده بم!)) پیلوی چاوه کانی ده نیته وه سه ریبه ک و چاوه کانی وه جووله دین. سه روووی به مشتییک چرچ و لۆچه وه که زرده خه نه یه کیان تیدا شه پۆل ددها ده گوړی. رهنگ و رووی راست وهک شووشه ی تاریکی په نجهره ی هه مامی که چرایه کیان تیدا

هه‌لگيرساندبى و ته‌مى گرتبى. دابى به روخسارىكى مات و غه‌مناكه‌وه سه‌رى راده‌وه‌شيني، هه‌ناسان هه‌لده‌كيشى ده‌لى: ((بينه‌وايه! گوناھى نيبه؛ هه‌ر هاويشتيه‌وه ده‌لى خۆى، و به‌سه‌ريه‌كيدا كه‌له‌كه‌ كرد و خۆى خوارده‌وه تا سه‌ره‌نجام رۆژى خۆى به‌و رۆژه گه‌ياندا!)).

جارى وابوو هه‌ركه ده‌گه‌ل خۆيدا ده‌دوا و پنده‌كه‌نى كتوپر سه‌روچاوى تينك ده‌نا، ره‌نگ و رووى ره‌ش داده‌گه‌را و تاريك ده‌بوو، چاوه‌كانى وه‌جوولنه‌ ده‌كه‌وتن، چه‌ناگه‌ى وه‌له‌رزين ده‌هات و دگانه‌ شاش و واشه‌كانى وه‌ده‌ردنخستن. دياربوو كاره‌ساته‌كانى لى‌ دوور كه‌وتوونه‌وه و نه‌وه هه‌ولئى ده‌دا نزيكيان خاته‌وه. هه‌روه‌كه له‌ كوني دوور بينيوه سه‌يرى كاره‌ساته‌كان بكاته‌وه. به‌وردى له‌و وينا نه‌ راده‌ما كه له‌ كوني دوور بينيوه ديتبونى. هه‌ولئى ده‌دا بيرو وينا په‌رت و بلاوه‌كان هه‌موو وه‌سه‌ريه‌كه خاته‌وه، و ريزه‌نديان كاته‌وه، و شتيكيان لى‌ دروست كاته‌وه. به‌هه‌مان زارى له‌كليله چوووه ده‌يگوت: ((ئاي به‌دشانسى! چ ده‌بوو ته‌گه‌ر يه‌كيكى ويكه‌وتبايه - ته‌نيا يه‌كيك - يه‌ك بست به‌ولاوه تره‌وه، ها؟ خودا وه‌جاغى كوئير ده‌بووه؟ منيكي بينه‌دۆز وه‌جاغم كوئير نيبه - تو وه‌جاغت كوئير ده‌بوو؟... به‌لام هه‌ر باشه، ئاواش هه‌ر خراب نيبه. هه‌رنه‌بى تينگه‌يشتى كه لاويكى نازاي به‌ جه‌رگ ده‌و مه‌مله‌كه‌ته‌يدا هه‌يه!)) رووى گه‌ش ده‌بووه. ده‌نكه ئاره‌قه‌ى گه‌وره گه‌وره به‌سه‌ر لوتيبه‌وه بره‌سه‌كه‌ى ده‌دايه‌وه ((ته‌م جار هه‌ش ده‌ستخۆش لاوه... هه‌ر بۆ ئه‌وه دايكه‌ى تو لى‌كه‌وتوويه‌وه! باشه، ئيديش هه‌يه، ئيديشم هه‌يه... ئيديشيان هه‌ن)). و فرميسكه‌كانى داده‌بارينه‌وه. دابى زياتر په‌ريشاني حالى ويه؛ هه‌موو نيگه‌راني حالى يه‌كترين - به‌لام دابى له‌هه‌ر هه‌مووان زياتر...

رۆژيكيان باهه‌گيان گوتى جله‌كانى ده‌به‌ركه‌ين... ده به‌رمانكرد... دواى جلك ده‌به‌ركردنى له‌به‌ر بى‌ تاقه‌تبه هه‌ر به‌هه‌مان نه‌ه‌جلا نه‌يه‌وه، له‌سه‌رحيه‌كه‌ى خه‌وبرديه‌وه. رۆژى دوايش هه‌ر له‌سه‌ر داواى خۆى جلكمان ده‌به‌ركردوه؛ باشمان پيچايه‌وه، و تا لاي پليكانه‌كانمان برد... سه‌ره‌نجام نه‌وه رۆژه هات كه گوتى ورده ورده و له‌سه‌رخۆ بيه‌ينه‌وه دوكانى...

سه‌ره‌تاي به‌هاى بوو ده‌گه‌ل فه‌يزوللايدا - بردمانه‌وه دوكانى - هاوسپكان هه‌موو خۆش‌حالبوون و كه‌وتنه يارمه‌تبه دوكان كردنه‌وييان؛ له‌ جيگاكه‌ى خۆيان دانايه‌وه، له‌ چايخانه‌يرا چايان هيتاو ده‌وره‌يان ليتا... ئيستاي ئيدى ده‌روا... له‌وى داده‌نيشى و ده‌گه‌له‌ خۆى ده‌لى، جاروباره‌يه‌كه دوو

درتوشانيش ليتده‌دا، هه‌رچه‌نده بو خۆشى ده‌لى كاره‌كه‌ى پوخت و له‌بارنبيه و هه‌مووى شه‌ش ته‌قه‌ل و مانگه‌شه‌وه...

ئيواران، هه‌روه‌كه جارن، به‌لام زياتر ده‌گه‌ل فه‌يزوللايدا، ديتته‌وه مالى؛ له‌به‌رده‌مى ناگره‌كه‌ى داده‌نيشى و ده‌ بلنيسه‌كانه‌وه راده‌ميتنى. ئيستاي ئيدى به‌هۆ و به‌بى‌ هو ئاوى به‌ لوت و چاواندا ديتته‌خوارى. خووه‌كى ديكه‌شى لى‌ پيدا بووه. جارى وا هه‌يه -ئيواران- ته‌گه‌ر هاوين بى‌ به‌ توئى كراسپكه‌وه، ته‌گه‌ريش پايزينت به‌ پالتويه‌كى يه‌خه هه‌لداوه‌وه - ده‌چته قه‌راغ چۆمى؛ له‌ پردى ده‌په‌رپته‌وه و له‌ بن دارتووه‌كه‌ى كه كاكه ته‌قه‌ى ليوه له‌ ته‌مير له‌شكرى كرد، راويچكان ده‌كا؛ زارى به‌شه، زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌كى ليتلى به‌سه‌رچاو و ليوانه‌وه په‌خش بووه. چه‌ندى برؤا، دوايى هه‌تا سه‌ر پرده‌كه‌ى ديتته‌وه هه‌ر له‌ويوه و به‌هه‌مان شيوه‌ى روخسارييه‌وه سه‌يرى جيگاي ته‌قه‌ كردنه‌كه ده‌كاته‌وه، گوايه نه‌وه به‌ره‌وما لى‌ ديتته‌وه. ده‌و كات و ساتانه‌دا ته‌گه‌ر يه‌كيكى سه‌لاميشى ليتكات نه‌وه گوتى لى‌ نيبه، خو ته‌گه‌ر به‌قسانيشيه‌وه بگرن نه‌وه نه‌وه له‌ كورتبه‌يه ده‌په‌رپته‌وه و تيده‌په‌رى و ده‌روا...

داده‌نيشى و ده‌ بلنيسه‌ى گرپه‌كانه‌وه راده‌ميتنى. جارى وايه به‌سه‌رساميه‌وه برؤيان تيكده‌نى، و توپه ده‌بى، وه‌ك ئاگاي له‌ كيشمه‌كيشيك و بگه‌ره و به‌رده‌يه‌كه بى‌ له‌ خۆى به‌ولاوه كه‌س نه‌بينى. ته‌نانه‌ت جارى وايه هه‌ردوو ده‌ستان ده‌بن هه‌نگه‌لى ده‌نى و خۆى ره‌پيش ده‌كا، تا به‌لگه چاكتى ببينى. ره‌نگى سوور هه‌لده‌گه‌رى و ده‌نكه ئاره‌قه‌ى به‌نيوچه‌وانيوه هه‌لده‌توقن. دابى بو نه‌وه‌ى له‌و حالته‌ى وه‌ده‌رنى شتيكى ده‌دۆزيتته‌وه: پيالته‌چايه‌كه يا قسه‌يه‌كه؛ پيالته‌چايه‌كه وه‌به‌ر ده‌نى، و بى‌ ئاگا له‌وه‌ى كه داخوا چايه‌كه‌ى تازه تيكردوه يا سه‌ماوه‌ره‌كه قولپان ده‌دا ده‌لى: ((ته‌كبه‌راغا، سه‌ماوه‌ره‌كه كوژاوه‌ته‌وه، چايه‌كه‌ت سارد ده‌بيتته‌وه، ئيدى ناخورتته‌وه!)) باهه‌گيان دوا سه‌رنجى ده‌داته‌وه ناگره‌كه، و كه‌م كه‌مه خۆى ده‌كيشيتته‌وه؛ ريشى ده‌خوراند و ده‌يگوت: ((ئاي - هه‌ى رۆژگار!)).

ده‌ونيوه‌يدا دراوسپيه‌كان ئيواران كاسه دراوسپيه‌تيان ده‌نارد. جارى وا ده‌بوو له‌ دوو سى‌ مالا ترا ده‌هات. دابى نه‌وه كاسه دراوسپيه‌تيه‌ى جاراني كه له‌ ئيستاي كه‌متربون زۆر به‌سه‌رو روويه‌كى گرژه‌وه ده‌گيرانه‌وه و قبوولئى ده‌كردن. ئيستاي نيبه. ئيستاي كاتى قاپه‌كان ده‌شوات و ده‌ياندا ته‌ من بيانبه‌مه‌وه پر به‌زاري دوعاي خيريان بو ده‌كا. ده‌لى: ((بلى دايكه‌م ده‌لى زۆر

مهمنون، خوا مندالەکانیان لینهستینی؟!)) پوره فاتم ناوه ناوه هیندیک هیلکان دهنیری تا دایی و بابەگیان بیانکەنە دەلەمە، تا بینهوه سەرەخۆ. پورهکانی دی هەرۆتر درێغیە ناکەن، بەتایبەتی خۆ ئەگەر چیشتی لینیـنـ ئەوکاتانە بەشی ((مامەمەشەدی)) هەر دەنیرن.

بابەگیان هەرچوو سەر قەبران، هەرچەندە تەندروستی شی تەواو نەبوو. چو لە نیوان هەردوو گۆرە کەمی کاکە و عالیەیی راوەستا. دەپیشدا ماوەیەک دەگۆرە کەمی کاکە یەوہ راما، دوابی چەند هەنگاویکان واوەتر هات و دوورا و دوور بەرامبەر عالیەیی چەند دلۆپە فرمیسکیکی بەردانەوہ. بابەگیان ئیستا دەچتە مزگەوتی، و نوێژی دەکات. بەلام ئیستا کەوتۆتە باریکی دیکەیی پەرتبوون و تورپییەوہ، و جاری وایە جوړیکە هەر دەلێتی روخسار و شتەکان لە دوورەوہرا دەبینی و دەنگی داایش لە دوورەوہرا دەبیسێ.

دەچتە مزگەوتی و دەگەڵ خەلکی نوێژی دەکا، و جاری وایە ستایشی خوو و رەوشت و خدەو نەریت و شیوازیان دەکات: هەر لە دەستنوێژشتنیانەوہ، تا دەگاتە چاوەدیریان بۆ کات و ساتی نوێژی: کەسێک ناچوێتەوہ و بە هیچ شیوەیەک سەر و دەمولەوسی خۆیان ناخوڕینن، و قامکان دەلوتی وەرنادەن؛ ستایشی لە سادە و ساکاری خەلکی، و میوان نەوازی غەریبەییەکی کە دیتە مزگەوتی و فەرموودە کردنی بۆ مائی و ریزلینانی هەرۆکە نەدی و بدیان تا بلێی دەمارگیرە، و شتی وا بە کوردانەوہ دەلی کە بەقسەیی پورە فاتمیی لە قوتوی هیچ عەتاریکیدا نییە - لەوانەشە هۆی ئەوہ بی کە عەتار بۆیە هیندە ناچوێتە سەر قوتوەکانی بیانگەرێ و بزانی چیان تیدایە. ئەو بریاری خۆی داوہ - بابەگیانی دەلێم - کە لە هەموو مائە کوردیکیدا بی پەردە و پەروا و بەدلنیاییەوہ قسان بکەین - ئەگەر قسان نەکەین ناراحت دەبی: ئیدی تازە ئیمە کوردین. ئەوہش جاری وایە دیمەنی سەیر و سەمەرەیی لێ پەیدا دەبی و جاری واشە سەرەنجامە کەمی زۆر بەتالی و ناخۆشییەوہ دەشکیتەوہ. من تاقەسوارەیی ئەو مەیدانەم، بەلام دایی زۆر جازان دەیەوێ رازەکانی دلێ خۆی هەموو بە کوردی دەربری، بەلام ناتوانی و بۆی ئەستەمە، و ناچار بەدل ساردییەوہ بە فارسی دەست پێدەکاتەوہ. بابەگیان وا خۆپیشاندەدا گویی لێ نییە، و دایی سەرودەستان رادەوہشینی: ((پیاوہ کە دیارە شیت بوو!)) یان مەلیحە... بەلام مەلیحە هەرکاتی تیدەمیئیی بە پیکەنینیکی دیزە بەدەر خۆنەیی دەکا. دەگەڵ هەموو ئەمانەشدا

هەموویان هەر هەول دەدەن فیرین و زۆریش پێشکەوتوون، چونکە ژنەکان زۆرن و کارەکیان ئاسان کردوہ.

ئیواران بابەگیان لەنشیوی بەردەمی مزگەوتی و دەدەردە کەوێ دەست لەگەمان هەلدەگرم و دەگەڵەویدا دیمەوہ مائی. دیمەوہ مائی روخساری دایی دەگۆرێ، هەرۆک مۆمیکیان لە پشت پەنجەرەییەوہ هەلکردبی و رووناکییە بیژینی روی گەش دەبیتەوہ، تەنانەت نەرمە زەر دەخەییە کیشی دەکەوێتە سەر لێوان. بەلام کاتی دلنیا دەبی کە هەم و هیشتا دەتوانم هەبم بیری بەلای کۆچکردووەکاندا دەرواتەوہ و سیبەری غەمیی لەرووی دەنیشی و بال دەکیشی.

* * *

سەرۆختیک بوو کە فەیزوللا تەنیا لە دوورەوہ لەبەردەرکی مائی پورە فاتمییەیی، روی ((مانگەشەوێ)) ماچ دەکرد. ئیستا چەند هەنگاویکان لە ((مانگ))ی نزیکتربۆتەوہ. ئیستا هەرۆک کوری مائیە. مەلیحەش، وەک ئیستا تیدەگەم کەم کەمە خەریک بوو دەهاتە ناو تەوہری ژبانەوہ، و جووباری لاوەتیەیی بەرپێچکەییەکی دیاریکراو داخوڕی دەهات و دەرپۆیی - هەرچەندە بەپێوانی گەرەکی ماوەیەک بوو کەوتبوو ناو ئەو تەوہرەوہ، چونکە لێرە کچان زوویان میرد دەکرد - یانی زوویان بەشوو دەدان. تاچوویان دەکردەوہ یەک دوو مندالی سەلک و بنکیان بەدواوہ بوو، و تا ناوریان دەدایەوہ چرچ و لۆچیان دەکەوتنە سەر وچاوان مەلیحە، کەم کەمە گویی لە دەنگی سروشتە؛ گوی قولاغە؛ بەقسەیی دایی ((خەریکە چاکە و خراپەیی تیبگا)). و دیسانەوہ هەر بەقسەیی وی ((-ماشەلانی لیبی، دەگەڵ ئەوہشدا کە مندالە و هیشتا ئیسکی هەر نەرمە، دەلێی گولی پشکوتوہ)). هەمیشە گوی قولاغ و لەسەر هەستە؛ بەچاری دوو دلێیەوہ - دوو دلێ لەوہی کە داخوا راستی گوی لیبوہ؟ ئەوکاتە دەو شارە چوکەلەیی مەدا بۆ وەسف کردنی ژنان لە دوو زاراوہ بەولاترەوہ نەبوو: چاو و برۆرەش و کال - مەلیحە چاو و برۆرەش بوو. چونکە لاویش بوو - ناخ من برای بووم و زۆر شتم نەدەدیت - لەوانەییە بتوانی بلێی زۆر راز و نەهینی غەماوی لە دەموچاویەوہ هەلدەقولین کە من نەمدەدیت، بەلام دایی پیش ئەو ناراحتیانەیی ئەم دواوییە هەمیشە دەیگوت کە چاوەکانی بەچاری ئاسکی دەچن، لەبەر ئەوہی کە من ئاسکم نەدیوو نەمدەزانی مەبەستی چییە و بۆ وا دەلی، لەوہی زیاتر کە دەمدیت چاوەکانی یەکجار زۆر رەش و گەورە و خەوالوون. پیم وابی ئەو دەمی

وابوو - ئېستاش كەمو زۆر ھەروان - ھەر لاوئىكى دوور لە ئەقېن و دلدارى كە تەماشاي ھەر كەسئىكى دەكرد ئەو بەدوای ژنیدا دەگەر، و ھەر كچئىكىش كە سەبىرى ھەر لاوئىكى دەكرد ئەوئىش ھەرچا بەھەوای ئەگەرى ھاوسەرىتەيە دەروانىيە، چونكە ھەلبژاردنى دەزگىران بۆكچان دەگۆرئیدا نەبوو - شوو نەكردن بەلاوى داواكار ئەستەم و گران بوو بە ئەندازەى ريسوايى و نابروو چوونئى بوو.

بەھەر حال يادەو ھەرى دوانى روئىشتوو و بەسەرچوو ھېشتا ھەر گەرم و زىندوو بوو كە دوانى دى يادەو ھەرى تازەيان بنیات دەنا و ژيانئىكى پر جۆش و پر كەف و كوئىيان دادەنا... و ژيان لە كاردا بوو، و ھەست و نەست و ئەوئىن و دلدارى ھەر زىندوو بوون و نەمردبوون. گەرمى دلئى دوانى بئىچارە بوو كە چراى ژيانان كوژابۆو، بەلام كورەى ژيان ھەروا لە لرفەلرف و جۆش و كلپەى خۆيدا بوو و لە سووتەمەنيە دەگەر او داواى سووتەمەنيە دەكرد - و سووتەمەنيش ئامادەبوو: سووتەمەنى ژيان لە ھەموو لايەنيكەو ھەر لاو ھەروا كان بوون: لاو ھەروا، لە لايەكەو ھەم مايعى بەختيارى بوون و ھەم مايعى تازار و ناراحەتى، لە ولاشەو ھەم قۆل و بازووى دەولتەن و ھەم قۆل و بازوو شكينى دەولت... لاو ھەتى ھېشتا رەنگ و رواژاي تاوانى لئى نەنيشتبوو. بەلئى، ھەر ئەو لاوانە بوون ھەر ئەوانە كە لەو دەورەبەرە بچكۆلانەيدا، و لە شوئىنانى ديكەى وەك ئيرە، ئەگەر جوان و لەبار بانايە ئەو وەك ئەسپى رەسەنيان رەفتار دەكرد، بەخۆيان دادەھاتن و بە بەردەمى مالاندا رادەبردن يا شەوانە بە كۆلاناندا دەگەر، و گۆراننيان دەگوتن، خۆ ئەگەر جوانو ھەم ماينيش بانايە ئەو دايكەكانيان وە دواخۆيان دەدان و دەبانەردنە ھەمام و سەمەنى لئىنان و خەنەبەندانان، و ئيديكەش چاويان دەگەر، تا سەرەنجام مامۆزنيك يا پورئىكيان لئى پەيدا دەبوو، تا سەبىرى ددانئى ((جوانوان)) بكات.

راستىيەكەشى دەگەل ھەموو ئەمانەشدا، ئەو لاوانە چەند جوانن! كە لەسەر تاپاي ژيان و بوونيانەو ھەم ئوميد و ھيوا و ئاوات و ھەز و خۆزگە ھەل دەقوتئى. و ئەوانەش چەند ناشيرن و قەيزەوون كە سەر تاپايان ھەر شەراخۆيى و ئاوميدى و مەرگيان لئىدەبارئى. ئئى باشە دەبئى مەبەست چ بئى. خۆ ئەگەر مەبەست ھەر تەنيا مەرگ بئت ژيان لە شەراخۆيى بەولاو ھەيچى ديكەى لئى نايەتە دى، جا لەبەر ئەو ھەرى ساتئىكى ژيان گوناه ئاوەرە، و گوناهيش خودى ژيانە، و ژيانئىش مەرگ نيبە. ھەركاتئى مەبەستى ژيان مەردن بئت دەبئى ژيان بكوژئى،

چاكترين رئى كوشتنى ژيانئىش كوشتنى لاوانە: كاتئى لاو ھەروا بكوژئىن، ئيدى تازە پئىكەن لە ئارادا نامئىنئى و بار دەكا، و ھەست و سۆزەكانئىش ھەموو روو لە ئامانجئىكى ديكە دەكەن كە ئامانجى لاو ھەروا نيبە: زۆر ھەن پەيرەوى ئەم فەلسەفەيە دەكەن: بە بيانووى تازە كەردنەو ھەروا كەردنەو ھەرى ژيانەو ھەرى بربارى كوشتنى لاوان دەدەن. بەلام لەبەر ئەو ھەرى كارە و ھيچ كارئىكى دى بەبئى ھەبوونى لاوان ئەنجام نادئى، دئىن بە بەلئىن و قسەى لووس و پووسەو ئەو لاوانە لەرئىچكەى لاو ھەروا دەدەن و ھەلئىان دەفريوئىنن و لاوان بەدەستى لاوان بە كوشت دەدەن، بەدەستى نەزانئىن، يا ھەر بەھەستە سروشتيە لەرئى لاو ھەروا سروشتيەكەى خۆيان. لاو بەقسەى پزىشكان، ھەروەك شمشيرئى دوو دەو، لايەك پەندە و لايەك دەماندە. بەلام ھەرچيەك بئى بەبئى بوونى وى كار ناروا، و ژيان بەناچارئى رئى بەردەواميە خۆى دەدۆزئىتەو: ئەو و مەليحە و فەيزوللاش نەبن، ھەزاران ئەو و مەليحە و فەيزوللاش دى...

پيشان فەيزوللاش نيشانەى دەگرت و وەك مئيشەكەرە يا زەنگەسوورە گەورەكان، راست خۆى بە ناو ھەر راستى نئىوچەوانى ((مەبەستەكە)) دى دادەدا... كئىزو وئىز بوو ببوو پەپوولەيەك بئى پەروا خۆى بەگري ئاگرئى شەمدا دەدا - بەلام نا، لە شەم نزيك دەبۆو، و ھەروا لەجئى خۆيەو دەچەقى... ئئىستا دئت و لەسەر ھەردوو ئەژنۆيان، لەبەر دەستى دايسى، بەرامبەر بابەگيانى دادەنيشئى و زۆر بەشەرمئىكى تايبەتئىيەو ھەرى بەردەداتەو، سەيرەكە لەو ھەروا دايى تازە دئ و زۆر لايەنى و پئىكچوونى ئەو و كاكەى دەدۆزئىتەو - ئەو شتانەى كە من نايانئىنم، لەو زياتر كە كاكەش سوورو سبى بوو. بابەگيان دەلئى خودا تەمەنى درئىژكا، لە خۆشى و ناخۆشياندا، لەشئىن و شاياندا بەجئى نەھيشتووئىن و ھەر دەگەلماندا بوو - ھەرچەندە ئئىمە شاييمان ھەرنەبوو! دئت و تاوئىك دادەنيشئىت. كاتئى كە ھەل دەستئى بئو لە دالانەكئىر دەگەرئىتەو، بئى ئەو ھەرى رووى دەمى لە كەسئىكى تايبەتى بئى دەلئى: ((كارئىك، شتئىكتان نيبە؟)) ئەو قسەيەى دەگەل ھەرسئىكمانە. من سەبىرئىكى دايسى دەكەم، ھەروا ناراحەت و پەريشانە؛ ئەو جا بە مەليحە، كە سوور ھەل دەگەرئى و لايەكى لەچكەكەى بەدەدانى دەگرئى. (رۆژانئى دواى مەرگى كاكەى و ئەو ماو ھەيش كە بابەگيان لە مائئى بوو ھەروا بوو. بەرەبەرى چئىشتەنگاوى پەيدا دەبوو و گوشتئى ناو دەستەسپەرەكەى لەبەر دەمى دەركئى پاشخانئى دادەنا، و دەيگوت: ((گوشتئىكى چاكيان ھيتابوو ھەروا، گوتم با چارەكئىكىش بۆ ئئىو ھەروا... مامە مەشەدى كەمئىكى پارە پئىبوو...)) مەليحە شەرمئىوانە بەمن دەلئى: ((نا - بلئى نا -

زۆر سوپاس)) له كاتيكدا من و فەيزوللا ھىندە لىك دوورنېن، و فەيزوللا تۆزىك خۆ دىنى و دەبا و دەبھەوى بىر، بەلام دووبارە دەگەرپتەو. ئەگەر بەيانى بى دەلى: ((بۆ نيوەرۆيە چتان ناوى؟)) ئەگەر دواى نيوەرۆش بىت ((قەندىك، چايەك، شتىكتان ناوى؟ بىكېرم و بە شاگردەكەمىدا بنىرمەو)) و من دووبارە بەداىى يا بە مەلىحەى دەلىمەو داخوا چمان ناوى. داىى جارى واىە ھەر لەبن لىوانەو، لەكاتىكدا نقوومى دىناى خۆيەتى دەلى: ((خودا عومرت درىژكات و بەرەكەت دەعومرت كەوى!)) و مەلىحە دەلى- دىسانەو ھەر بەمن- ((نا، زۆر سوپاس. ئەگەر شتىك بوو ئەو ھوسىن لىرەيە)) و ئەو ھەر بەخۆم دەگوت و بەروخسارىكى گوايە رەنجاو، و گرژ، و سورھەلگەرپاوە رووى وەر دەگىر، و چاوەكانى دەگىر، و ھەر بەيەك چاوكىر، و سەرنجدانى سەرىپى ئەوى ھەردەدى... مەلىحە ئىستا كراسى ھەراو دەبەر دەكات: ھىندى جىي گەورە بوون و وەدەرەكەوتوون بۆيە ناھەوى ئەو ھەر زىاتر بىنەجىي ھەز و تاسە. پىش ئەمە كراسى تەسكى دەبەردەكرد تا ئەو جىيانەى كە ئەگەيبوون و گەورە نەبوون وەدەرياغت... بەراستى ژنانىش ئافەرىدەيەكى جىي سەرنج! داىى كراسى بۆ دەدروى. دەو سال و تەمەنەيدا ھەمىشە گىرمانى لە بن برۆيانە: چاوەكانى ھەمىشە تەرن، رەنگە چاوى ناسكىش ھەمىشە ھەروا تەرن، ھەر راست وەك ئەستىرەى ناو ھەرزە ناوى. پىمابوو ئەگەر ئەگەر تۆزىك بە بەرزى بىدوینم يا تەنەت ھەروا بەگالتەو پلارىكى باویم و گەريە دىت. شىوہى دەمولەوسى ھەمىشە واىە، گوايە ھەروا بەگالتەو تۆرە بوو. دەگەل ئەمانەشدا ھىچ كاتى نەدەگىر. كاتى كە فەيزوللا دەھات ئەو لىچ و لىوى تىكدەنەو، و پىت وابوو ئىستا دەگىر، بەلام دوايە وەك كەسىك مەتەلەكى ئەنگىوى تىگرتى سەور دەبوو و لالىوى چەپەى دەلەرزى، و دوايە رەش دادەگەرا. فەيزوللاش بە جۆرىك پىدەكەنى كە ھەرەك كارىكى خرابى كردى و چاوەرپى شەرو ھەرايە بى و خۆشەختانە بە پىچەوانىيە ئەو چاوەرپانى، ھەروا بەسەرزەنشۆكەكى قنىات دەھات! زەردىكى دەھاتى و چاوى بەردەدانەو، و سوور و سىي ھەلدەگەرا، بەلام دەگەل ھەموو ئەمانەشدا لەبنەو ھەروا تەماشايەكى ھەردەكرد. فەيزوللا بىرى لە وشە و رستەى ئاشقانە نەدەدەو، خۆ ئەگەر بىرىشى لىكردبايەو ھىچى واى نەبوو وەبىرى بىتەو. بەلام ھەر لەخۆو ئەو دەزانى كە دە دەموساتى خۆيدا شتىك بلى زۆر لەو رستانە جوانتر بى كە دەپىشدا نامادەى كردوون، و ديارە زۆرىش سادەتر. مەلىحە لەكاتى نامادەيە فەيزوللايدا- يانى كاتىك كە ئەو دادەنىشت- خۆى يەكجار سەرقال دەكرد

بەئىشانەو، زياترىشان بەچىنەو. بەلام زۆرجاران دەتدیت دەستبەردارى كارى دەبوو و لەسەر لاتەنىشتىكى دەكەوت، و يان دە ھەواى، يان دەخەت خەتى بەرەكەيەو رادەما، و كاتى كە بانگت دەكرد و بەئاگات دىنايەو رادەچلەكى- وەك چووتتە دىنايەكى دىبەو؛ ھەر كە گووى لە قسەى يەكىكى بايە- گىزانە دەپروانى. جارىكىان فەيزوللا ھەروا سەرى ھەللىنا و تەماشايەكى كە ئەو چايەكەى ھەموو بەسىنگ و بەرۆكى خۆيدا كەرد و سىنگى سووتا. گوتى ((ئۆف!)) و فەيزوللا نەزىانى چىكا، و ئەويش بەخەى كراسەكەى گرت و لە سىنگى خۆى كەردەو و بەرەو پىشى تىنوسا، و رووى لەولای كەرد و داىى لەبنەو ھەروا تەماشايەكى كەردى و خۆشى و ناخۆشى پىكەنى. لەوانەشە تائىستا ئەو ھەست و ئىدراكەى بەتەواوتى لەلا دروست نەبووى بزانى كە داخوا بەراستى خۆشى دەوى يان نا... لەوانەيە ئەو گىزىشى ھەر ھوى ئەو ئەنجامە ناديارە بووت. رەنگە ئەو سلى و شەرمىونىشى ھەر بۆ ئەو قسانەى خەلكى بەگەرپتەو كە دەربارەيان دەكردن؛ ئاخىر دەو سال و تەمەنانەى كچ و كوراندا كە تازە دى يەكتريان خۆش بوى يا بىردەكەنەو كە دەبى دەزگىران و گراوىيان ھەبىت ھەر كە دەگەنە عاستى يەكتر دەلەرزى. ھەربۆيەشە فەيزوللا كە ئىمەى بە لاگرى خۆى دەزانى پىي ناخۆش بوو. چونكە ئەو شتەى كە دەبوو بە رىچكەى سروشتى خۆيدا برۆات و گەورە بىت و پىبگات و ئىستا شتى دەستكردى ھاتۆتە ناوى- بە لاگرى، بەپارە، بە سوپاس، پىس بوو. كى دەزانى. دەوناویدا وەك ھەر كچىكى- يا ھەر دوو سى كچىكى كە پىكەو بەرپىدە دەرۆن و تووشى لاوىكى دەبن و تىدەپەرن و كە تىشەپەرن وردە كەنى و وردە نازان دەكەن. ئەويش ھەروا نىيە، فەيزوللا ھىشتا نەگەيوەتە دەركى ھەسارى. نەرمە خەندىكى دىتى. دە زۆر كاتاندا تا فەيزوللا دەگاتە بەردەركى، وەك پال بە دوگمەيەكى ناديارەو بنى، لە پەنجەرەپرا سەرىكى خوار دەكاتەو، كۆلمەكانى سوورھەلدەگەرن، و ھەر كە دىتە ژوور و چاوى بە مەلىحەى دەكەوى ئەويش ھەروەك دەزگايەكى ئەلىكترۆنىكى دە دەروونىدا بىت سوور دەبىتەو... لەوانەشە فەيزوللا ئەو قوناغەى دلەراوكى و پەرىشانى و ھەوتبوون و ناارامىيە تىپەراندبى كە مەلىحە ئەو تازە خەرىكە تىدەكەوى. و ئەمەش قوناغىكە كە ئاگرەكەى ھەلايساوە و لىك دوورى و داپرانەكانى ھەر نەيسە كە ناتوانى بى مەرىتەو ھەموشى كات، بەلكە ھەر بەتىن و تاو و گەرمترىشى دەكات. بە ھەر حال ئەوئىندار شتگەلىكى ھەن كە دەيەوى بەجىيەكى گونجاو و لەبار و دللىيان بسپىر و ھەر كە سپاردنىشى ئىدى ئەو نەركى دىكەى لە بەرامبەردا بىر

دهدا: دهبي بير له شهسپاردهي هاويهش بکاتهوه و لبي زياد بکات و همموي پيکهوه به ناکام بگهيه ني...

* * *

تيستا ئيدي تهوه گهوره بووم، به قسه ي دابي ((په رم درداوه)) تيستا وهك جارن نيبه. پيشان حوسيني كوري ((ته كبر عه جه مي بووم؛ ماوه يه كي دي حوسين، و تينجا حوسيني كوري مامه مه شه دي و پوره گولبه هاري و براي داده مه ليحه ي. تيستا ئيدي غه مي له ياري و له گه مه دابرا ني ناخوم، له بهر ته وه ي كه سه رده مي جارن نيبه و تيستا به خوم راده په رموم و ده بي خوم لي لاده ن؛ تيستا ئيدي وهك جارن كه س به ردم تينا گري و كه س كلوم لي نافر پي ني، يا تقورچم لينا گري، يا ناماقوليه م به رام بهر ناكات و زارم لي بانادات و هه لي ت. هه ميشه هه روايه؛ به قسه ي دابي، دووره زي د، سه گي غه ريبه ته نانه ت ده گه ل سه گي له خزي بچو و كتر يشدا كلكي ده گه لوزي دهن ي و هه لدي و دوور ده كه وي ته وه. تيستا ئيدي ده گه ل ده ورو به ري دا ته منيش هه م. تيستا ياري و گالته و گه مه كانمان گورا ون؛ دواتر يش هه ر گورا نه وه، و ئيدي ده ستي روژ كه له هه موو لايانرا جو ته ي زه مانه م وه كه له كي ده كه وت- و نازاره كه يم زور به توندي و به زياده وه ش هه ستر كرد. ته لبه ته ته وه ش بل يم كه ته و ياري يانه بوونيان زياتر توند و تول كردم و له مه حه كياندا... خه لكي چو زن هه روان: هه نديك هه ن به رده وام به گلگه و گازانده، و هه نديكي دي كه هه ن به گو يره ي كات و شوين و بارودوخ جار جار به گلگه يي و جار جار هه رازين. خه لكي زياتر داخ و كه سه ري رابردو ده خون. به لام كه سان يكي وهك حاجي سه عدو ولا و حاجي عه زيز كه بازار يان گه رم بو و به رام بهر تيستا و تاينده به رچاو و دل روون بوون هه رگيز نا وريان له رابردو نه ده دايه وه و غه ميان نه بوو: ((هه ر له و روژه وه ي چاو م كرد وته وه خوا ليخوش بووي دايم كه هه ميشه له سه ر يه ك تا كه شايي پوولي روژانه هه راي بو)). دابي تيستا هيورتر بو ته وه؛ عاليه و كاكه هه روا و هه رده م هه ر لا ون: به جحيلي چوون، و هه رواش به و شي وه يه، جحيل و جوان و بي گونا ه. ده بير و خه يالي مندالانه ي مه دا و له ياد و بير و ميشك و هه ستي دابي و بابه گيانيدا ماونه ته وه، تا ورده ورده رهن گيان كال ده بي ته وه و له راستيه وه ده بنه خه يال و له خه يالي شه وه ده بنه ياد و بير وه ري و تا ده بنه وه خه يالي كي لي ل و پيل و شه و جا ناديار، و وهك شوخ و شه نگ و پاله واني ته فسنان ده ته پوتوزي و نبوونيدا و نده بن- بي رهن گ و رو خسار

و، به هه زاران سيم او رو خساره وه به ژماره ي ته و سه رو رو و رهن گ و رواژايانه ي ده داستانا ندا به شي وه ي جيا جيا خو ده نوين و ده ويدا به ژماره ي ته و كه سانه ي كه ته و داستانه ده خو ينه وه و ده بيسن و ته و وينانه ي كه ده داستانه كاندا دينه به رچاو ان پيشوا زيان لي ده كر ي ت... له ولايه نه وه كه داخوا من و مه ليحه چ وينه يه كي ته وان به منداله كانمان پيشان ده ين و چو نيان بي بناسين و خه لكي شاري چو نا و چو ن باس و خوا سي ته مانه سينه به سينه و پشتا و پشت، به نه وه ي داهاتوو ده گه يه نن. دابي ناوه ناوه پاشخاني بيرو مي شكي خو ي ده ته كيني، و ياده كو نه كان، وينه ي كاكه و عاليه ي، كارنامه و كراس و ده ري بي كاكه ي (كه له راستيدا ئي بابه گياني بوون) و ورده و پرده ي عاليه ي كه له ساردا ويدا له يه غداني ده ردي ني؛ ماوه يه كي ته و او يان وه بهر باي ده دا، ده گه ل ياد و بير وه ري به كاندا، په لكه گوله وشكه كان به په ره گولي ته رو تازه ي بوخوش ده گوري و پيشان وه رده كاته وه و كو لان به كو لاني سه رده مي رابردو به ناله و ها واره كاني خو يه وه به دواي ده نكي كاكه و عاليه ي ده كه وي و بان گيان ده كاته وه و به و لا و انده وه نه گبه تيانه ي خزي يادي كم له يادي رابردوي ته و رو يوانه بير دين ته وه، و هه ر وهك مندالان تيمه ده با وه ش دهن ي، و ده گه ل ياد و بير وه ري به كاني خو يدا ده مانبا ته وه روژاني دويني رابردو و- خه و الوو، په ريشان، و ماندوو... و ده با و ه شي دا ييدا، ته ستي ران ده بيسن... ته ستي ره كان نه مردوون... ناسماني ده ستي ده روونم روونك و گه ش و سامال و پاك و بي گه رده.

ماوه يه كه پوره فاتم ده قساندا بي ته وه ي چ ناماژه يه ك به فه يزوللا ي بکات ده لي: ((ماره ييه جووته لا و انيان هه ر له ناسماني وه بريون)) له وانه شه ته و راست بكا، به لام ته وه وهك قسه ده ناماژه ي دوو ناموزاياندا بگو تري، هه رچه نده به تا يينزاي (مه زه هب) ناشقان ده بي ته و كار ه له جيبه كي دي كه ي جيا له ناسمان، هه ر له سه ر زه وي، جا له كه نار چوميك، يا له پال كيويك، يا بيابانيكدا، ته نجام بدر ي- به لاني كه مه وه زوران هه روايان كردو وه. دابي ده ناماژه كه ده گه يي- ماوه يه كه هه ستي پي كرده وه، له سه ره تا وه - و كار ه كه به ده نكي كي په سه ندانه وه ده گه ل بابه گيانيدا و زور به ساديه يه وه، له پشت گيري به فه يزوللا ي، بي ته وه ي ناوي شي يني- و هه ر وه ها به ره زامه نديه خه لكي شاري ش- دين ته گوري و ته وه ش ده لي: ((من بو خوم ده حه مام يدا روانيوه و سه رنجم دا وه، ته وه ي ته و زه ليل مردانه و ها و ناخوره كانيان ده لي ين همموي درزيه- سونني كل گيان نيبه)).

بابه گيان بى ئىختيار پېدەكەنى ۋە دەلى بە شېۋەيكە بە پورە فاتمى بلى كە من چ قسەم نېن، فەيزوللا لاۋىكى تا بلى زۆر چاك و پياوانە، چ جياوازىيە گيان دەگەل ھوسىنىدا نېيە، ئىمە ئەومان لە جىيە مەمەدى دانائە، بەلام ئىستا ھەر بەو يەكان دەردوۋەى نا. با ماۋەيكە تىپەرى... .

ئەو دەم لەبەرچو. ھەر كە گىژاۋى دەروۋنى كەمىك دامركايەۋە دايى لەلايەكى دىيەۋەى دەست بە ناراحەتتەيە كەدەۋە: لەو لايەۋە كە ئىدى چاۋى بەرايى نادات مائەكەى لەسەر رىي دەزگاي ئەو پىاۋەى بېنى (كەلايى رەجەبى دەگوت)، ھەر كە ئەو سەرۋچاۋە ناقلانەي خودى كەلايى خۆى، دەبىنى ۋ گوتى لە دەنگ و سەداى مەستانەى مشتەرىيەكانى دەبىت چىن چىن كۆشتى بەردەدات. دىاربوۋەك ئىستا كە تىيەكەم مەبەستىكى دىكەشى ھەبو: دەبىست لە ((منداڵەكان)) نىزىكتە بىتەۋە. ئىستا لە نىك ((كانى مېر)) ھەبىن. بە تەنىشت گۆرستانى غەربانەۋە، دە خانوۋىكى دايىن، ۋەك ھەمان خانوۋى پىشوو، ھەراۋ و چەند زوۋر و پاشخان و دالانىكى ۋەك دالانى ئەۋەى دى و ھەسارىكى بچكۆلانە، روۋ بە باكور. بەلام ھارۋىكانى يارىم لەكىس نەچوۋن، زۆربەيان لە قوتانغانە دەبىنم. دايى لە چوار دەۋرى گۆرى كاكە و عالیەى پەرزىنىكى بە دارانى ھەلبەستوۋە — ھەر بۆ خۆى... زۆربەى كاتەكانى خۆى بە سواغانى گۆرەكان و دەۋرەپانەۋە بەسەردەبات. گۆرەكان چۆن بوۋن، ھەراۋ ۋەك خۇيانن. ((گولە تۆت بۆ كاكە و عالیەى كرىۋە)) — ((ئەمەن ئەۋرۆ نەپىزۇم، گولەكانى عالیە و كاكەت ئاۋدان)) ئەمانە ھەموۋ راپرسىكن لەمەن و مەلىحەيان دەكات، بەو ھالەۋە ئىمە ھەموۋ رۆزى، ئەگەر نا رۆزىك نا رۆزىك سەرىكىان ھەر لىدەدەبىن... چەند خۆشە مەۋزۇ بىرىك دەمىشكى خۇيدا پەرۋەردە بىكات و گەۋرەى بىكات و شەيداي بىت-رۇمان نووسان لەو بابەتانەن، گوايە كە پەرۋەردەى ئەوانە سەرەنجام رۆزىك بە ئاكام دەكات و گەلاۋ گول و بەرومىۋە دەدات. بەلام ئەوانەى ۋەك دايى ھەراۋى چاۋىنى ئاكامى كارەكانىان تەنیا بە خاترى دل، و بەخاترى خودى بىرەكەيە كە بەدايدا دەچن، و بىرۆكەكە ھەراۋ بى گويدانە سەرۋەخت و زەمانە، داۋا لە خاۋەنەكەى دەكات تا لەجىياتى ئەۋەى بە شېۋەى خەيالىك دەركەۋىتەۋە دە خەيالىكى ونبوۋى روۋتدا مل دەنى ۋ لە تەپوتۇز و تەمى گوماندا شېۋە دەگرى.

ئىستا دايى لە جىياتى ئەۋەى لەبەر دەركى مالى پورە فاتمى دانىشى دەچتە سەر كانىيە و لەۋى دەگەل ژاندا دەردە دليە دەكا. جاروبارەش سەر لە دراۋسى كۆنەكان دەداتەۋە؛ ئەۋانىش دىن-قىسپى كۆرى

پرسە و فاتىحايانە، و بۆ كۆژراۋ و لە سىدارە دراۋان، ۋەك دايكىكى زگ سوتاو، لەناخى دل و دەروۋن و ھەناۋىەۋە بۆ وانىش دەگرى.

رۆزىكىان دوو كۆتر ھاتن و لەسەر چوارچىۋەى پەنجەرەى نىشتەنەۋە. ھىشتا بەتەۋاۋەتى خۇيان نەگرتبو؛ بۆ راگرتنى پارسەنگىە خۇيان كەمىكىان بالەفەرە كرد و باليان پىنكدادان- دوو كۆترى جوان. دايى ھەر كە ئەۋانى دىت شىت بو؛ لە سىنگى خۇيدا، و ۋەك ئەۋەى منداڵەكەى بى تاگادارى لە سەفەرىكى دوورەۋە ھاتىتەۋە مالى گوتى: ((خۋايە بە قوربانىت م- ۋەرە، ۋەرە، كۆرپەكەم!)) تا ئىمە تەكانماندا كۆترەكان باليان لىكدان و رۆشەتن. دايى پرواى ۋابوۋ ئەۋە گيانى كاكە و عالیە بوۋن، و بە توندى بەسەر مەن و مەلىحەيدا شىراند، كە بۆچى زوۋ رانەپەرىۋىن و پەنجەرەكەمان نەكردۋتەۋە- يان بۆچى پەنجەرەكەمان داخستوۋە؟ دەگەل ئەۋەشدا كە بۆ خۆى پەنجەرەكەى داخستبو. ئەو شەۋە ھەلۋاى دروستكرد. لە مەلا ھەسەنى پرسى داخا دەبى ئەۋانە گيانى منداڵەكان بوۋن؟ مەلا ھەسەن گوتى: ((بەلى... باشە — بەلام... بەلى- دوورنىيە... بۆ ناي؟ ھەموۋ شىتەك لە قودرەتى زاتى بارى تەعالا دەۋەشىتەۋە و دەبى. سوپاس بۆ خوا پاك و بىگوناھ بوۋن... بەلى، لەۋانەيە؛ ئىنشاللا ھەردوۋىكىان بەھەشتىن!)) ھەردەۋە دەمانەى كە گىژاۋى دەروۋنى دايى ھىۋر بۆۋە دەنگى فەيزوللا لەناۋ دەنگى ئەۋ لاۋانەى شەۋانى مانگەشە و بەكوچە و كۆلاناندا دەگەرەن و گۆرانىيان دەگوتن جىادەكردەۋە دەمناسىيەۋە. لاۋەكان كە بە كۆلاناندا دەھاتنە خوارى و گۆرانىيان دەگوتن گراۋىيە راستەقىنە يا خەيالىيەكانىان بەناۋى خۇيانەۋە يا بە ئامازە دە گۆرانىيەكانىاندا دەگوتن. ئايا ئەۋ ئاۋاز و دەنگ و گۆرانى و شەۋگەپانەش جۆرىك تىرامان بوۋن- بىر كەردەۋە بوۋن لەخۆ؟. ئەۋە چۆن بو، لەلايەكەۋە برسىيەتى و رەنج و ترس و لەرز لە ھەر چوارلاۋە دەۋرى خەلكى تەنىبوۋ كەچى ئاۋاشيان دەگوتن؟ ئايا ھەر بەراستىيان دەگوتن؟ ئايا ئەۋانە ھەر بەراستى دەركەۋتى گيان بوۋن يا شىتگەلىك بوۋن ھەراۋ لەخۆرا خوۋ يان پىۋە گىراۋو و لەخۆرا روۋيان دەدا، ھەروەك تەزىيخ بادان و جگەرەكىشان و دوۋكەل بەباكردى؟ راستە ئەگەر لەلايەكەۋە سەيركەين بۆشايەكى ھەراۋ ھەبو، بەلام شىتگەلىكى دىكەى زۆرتىش ھەبوۋن كە ئەۋ بۆشايەيان پەردەكردەۋە: سەرما، برسىيەتى، نەخۆشى، و ترس لە زۆردارى و ملھورىە... لەبەر ئەۋە گيان لە كۆپە دەركەۋتەبايە؟ قسەى ھىچ و پوچ و خورافە پەرسىتى و پەنابردنە بەر نوشتە و كىشتەكان باۋى بو و تواناى بەرفراوانترى دەبەردەستاندا بو. دەۋ بارانەدا ((دەۋلەت)) بە قوتانغانە و بەخۆشى و ناخۆشىيەۋە يارمەتى خەلكى دەدا: نامادەبوۋ تا ئەۋ ژيانە ھەر ئاۋا درىزىتر كاتەۋە و ئەۋ رەنج و ترس و لەرزانەش بەھىزو توندوتىزىر كات؟ ئايا ئەۋانەش ھەراۋ كە دوايى

گوتران خورافاتى تازه بون كه مهبست له هاندانيان بى هيز كردنى خه لگ و ملهور كردنى زياترى ((دهولت)) بو؟ داخوا مهبست له وانه نه و بوبو كه هر له نه مير له شكره وه تا نه بولفته تح خان هم مو هره كه جارن خه لگه كه بدوشن و ((نه بولفته تح خان)) انى ديكه بو ((دهولت)) ي زياد كن؟...

بابه گيان و دايى نازانم، به لام من دنگى فەيزوللام دهنپوه واندا دستنیشان ده كرد. ده گوت- جوانيشى ده گوت نهو شيعره ي هه ليده بزارد جوان بو:

((سه د وه ستاي بينن له كويه هه ستاي موسلى و شه ستى شنبويه

كراستىكى له گوئه ليمويه بدروون له بو چاو هه لويه))

دوايى وه كه به وهش دلئى هر دانه كه وي:

((ستيسه د وه ستا له ده ريازى شه ستى موسلى و چلى شيرازى

كراستىكى له په لگه پيازى بين بدروون بو بو كه نازى))

خوا بوى دابوم، هه ركاتى بمويستبايه مه ليحه ي توپه كه م زور ساده و ساكارانه ده مگوت:

((داده ي بو كه نازى بى زه مه ت چايه كم بو تيكه!)).

* * *

پشوى هاوينان هه روا ديئ و راده برى و دووباره ديئ وه... نه مسال دوايىن سالمانه. نزيكبوونه وه ي پشوى هاوينان ته نانه ت كومه له دورگه كانى كه لله ي مه جووديش كهش و هه وايه كى ديكه يان تيده گهرا، و وهك دورگه كانى سبب و هاوايى ناسمانى ساف ده بو. گه روى جه نايى تاج به خش كه ده تگوت نه ژنوى كه له بابى لارى جانيه كه ميگ تيزيه گوشه كه ي له ده ست ده دات و سارديه چاوه ره شه زيته كانى كه ده لئى چارى بزىن كه ميگ دينه خوارى، و سه ره له رزوكه كه ي به رپوه به ريش شتيكه به سه ر راوه شاندى ته سپى پيش قه تارى ده چى، كه ده گه ل هه ر بزاوتىكى دنگى سه ده ها زهنگوله ي خش تاواز به هه وايدا په خش و بلاؤ ده كاته وه. دنگى زهنگى قوتابخانه ناسكى و خوشييه كى پيئوه دياره و خشته كانى روپوشى پوله كان رهنگ و روويه كى دژستانه تريان به خوزه گرتوه و ته وقاته كانى جه نايى تاج به خش و به رپوه به نر مونيانى و نه وازشيان لينده بارى، و ((جا شه كه ر)) گه ليكى كه به رپوه به رى هه روا بو خوشيه ده يكر دنه ديارى زور جوان و خنجيله و ژيكه له ده هاتنه به رچاو- هه ر

راست وهك جا شوله يه كى يهك روزه؛ و نهو تووانه ي كه مه لا ناوره همان ده پولىندا ده يقرتاندى پولى پر ده كرد له بون و به رامه ي خوى؛ و چارى چه يى جه نايى (كوشا) كه فه راشه و وانه ي ژميره ي پولى چواره م ده لئيه وه و قوتابخانه تا ئيستا نه يتوانيه به وه زاره تى په روه ردى به سلئى كه خوئنده وار نييه و وانه ش ده لئيه وه، له پر ده كه ويته بارىكى واوه كه ده گه ل مه ستيه چاوى خوش رويايى نيو ته فساناندا خوى راده نى- مه سه له كه مه سه له ي پيكه نينى دايى و گه رموگورى مال و ژيانى خوش نه بو؛ به لگه مه سه له كه نه و بوبو كه ئيدى نازاد بووين، و نه و جا ده م چوم و شو و دهشت و ده ر، و كوچه و كولان و بازار، و هه لماتين، و سه گ راوانان- شار و دهشت و ده رونه گوڤه پانى زرمه زله و رمبازينى ئيمه ...

جه نايى مه جوودى تارىك بوو دوو ژيى زياتر نه بوو (چه شنى دوو تار يا دووتا): نهو دوو ژيانه شى قورئان و وانه ي فارسى بوون- وانه ي فارسى پولى يه كه م. به لام له م دوولايه نانه وه تا بلئى كوك بوو: يه كه ميانى به زه برى شوله داران فير بوبو و به پارهى ده خوئنده وه، دووه ميشياني بى ماموستا فير بوبو و به زه برى شولكه داران ده گوت وه. كرئىكارىكى به ويژدان بوو- پوله كه ي پشيله شوڤنه ده كرد و وانه كه ي هه لته ده كردوزاند؛ هه رچى له كاره كه ي وه چنگ كه وتبايه خه رچى ده كرد، و هه موو ده سكه وته كه شى مشتبه به هئيه كى ميراتى بوو. جار جاره ش واده بوو به منداله كانى ده گوت ((دهوران وه كه ن)) نه وه شى نهو كاتانه بوو كه بو خوشى ((دهور)) ي ده كردنه وه: داده نيشت و به كلاؤ وه- چونكه كلاؤى په هله وى و دوايى به كلاؤى شاپكاوه قورئان خوئندن چاك نه بوو- ((خه تمى قورئان)) يى بو موسولمانان ده كرد و دوايى ته واو بوئى، خه تمه كه ي هه ديه ي روحى مردوى نه وانه ده كرد وه كه بوى خوئندون: ((هديه و تحفه الى روح...)) له سه رو به ر كردنى وانه ي فارسيدا ((ده ستىكى بالا)) ي زور چاكى هه بو؛ به چه ند دارانى بو چووبايه سه رى دريغى نه ده كرد و ده ميئشكى مندالائى ده ناخنى.

مه لا عه بدورپه همان نه وه هه رتوويشى ده قرتاند- و به تاييه تى توو كوله كه- و قسه ي هه ره خوشيشى ((گوسه گ)) و ((بوى خه لا)) يه بوو كه به هه ردوو لايندا مه به ستى بون ناخوشيه پوله كه ي بوو. دهو جوڤه كاتانه دا سه ره له قيوه كه ي باده دا و برؤى تيكده نان، و ده يگوت: ((بون خه لا)) و لامى خه لايه كه ي به قورسى ده گوت: ((خه لالا)) نه وه ش كاتىكى كه بونه كه كه سكونتربايه. ئيملاي له شتى زور قورس پيئده كردين و ده بابيه له به ريشى كه ين.

جەنابى تاج بەخش بەدوو سەرە ئاگر پەرست بوو. لەوانەش بوو پەرستنى يەكەمى پاساوى پەرستنى دوو دەمى بداتەوه، لە روالەتدا وادياربوو: يەكجار زۆر متووى پەنا مەقالەكەى ئاورى بوو، و يەكجار زۆرىش پەرىشان و سوتارى گەورەى و شكۆمەندىە ئىرانى سەردەمى ساسانيان بوو، خو ئەگەر بۆى كرابايە ھەر ھەلىكى وەچنگ كەوتبايە سەرىكى لە قوتابخانە ھەلدینا و خوێ دەگەياندەوه شانۆ نامەى كيشى گەورە بۆ مەرگى يەزدگوردى كز و مات و غەمبار دەبوو.

لەدوای ھەمووان جەنابى مامۆستا كۆشا بوو كە فەراش بوو و ژمیرەشى دەگوتەوه: شەوى پەرسىار و رايەتەكانيان بۆ ھەل دەكرد و ئەويش بەيانى دەھات بەمەى دەگوتەوه.

ئەوانە مامۆستا گەلىك بوون وەك شوانان كە رەگەل مەگەلى دەكەون، ئەوانىش ئاوا رەگەلەمە دەكەوتن. پۆل بە پۆل، قوناق بە قوناق، تا سەرەنجام دەيانگەياندىنە ((مەيدانى حەيوانان)) جا بەگوێرەى بارودۆخ يا بۆخۆيان دەگەرانەوه يا ئەوانىش دەگەلەمەدا دەمانەوه. تەنيا جەنابى مامۆستا مەھمودى نەبى كە ھەميشە لەجىبى خوێ و لە ھەمان شوێندا و سالايتىكى دوور و درىژ بوو لەوجىبەى خۆيدا چەقىبوو - ھەرەك خاوەن ئوتىلى، ھەرەك خەلكى ھەمەجۆرە بوون دەھاتن و دەپۆشتن و ئەو ھەر لەجىبى خوێ بوو - تا دوا رۆژانى تەمەنىشى ھەر لەوجىبەمايەوه... بەرپۆبەسەر ھەميشە ھەر خەرىكى ئەندازە گرتن و برىنى شوترەكە داران بوو، بۆ سەردانى ھەندىك لە پۆلەكان - تەنيا پۆلى مامۆستا مەھمودى نەبى - لەبەر وانە و زانست تاخىنەمىشكى مندالان نەدەپۆرپۆرپۆر سەرھىچى دى. لەپيشدا شوترەكەكەى ھەلدەسەنگاند و سەرە بارىك و ئەستورەكەى ديارى دەكرد و بارە ئەستورەكەى دە مستى دەگرت و بە شىبۆبەكى ئاسۆبى رايەدەگرت، ئەگەر شل و پەل بايە و خواربايەوه، ئەو تەوجىبەى كە راست رادەوھەستا دەپۆرپۆر، تا واى لىدەكرد خواربوونەوهى نەمىنى و دارىكى لە دەستاخۆشى لىبەيدا دەبوو. جەنابى مامۆستا مەھمودى دەگەل وەرگىران و لىكدانەوهى قورئانيدا نەبوو. دەيگوت - لەوانەش بوو راست بكا - ھىندە بەسە ھەر سەرو ژىرىك⁽¹⁾ وىك كەون جاوەرە سەيرى چ بەلا و ھەراو ھۆريا و ئالۆزىبەكى گەورەى لى پەيدا دەبى و چ گوناھىكى گەورەى بەچاويەوه.

كاتى لە وەزارەتى پەروردەوه ((ئاياتى ھەلبژاردە)) چاپ و بلاوكرانەوهو سەرەنجام گەينە شارەكەى ئىمە سەرىكى راوھشان و ئەستەغفىروللايەكى بەزارىدا ھات. گوتى بۆ خۆتان بىخویننەوه، ئىبۆ ھىشتا نەبالقن چتان لەسەر نىبە، كەچى ئىواشيان تىدابوو بالق. ھەرچۆنىك بوو ئىدى ئەو، ئەو گوناھى نەھىنايە ئەستۆى خوێ، و كاتى دەرسىش كەلىي دەپرسىنەوه، ھەر كە ((يا ايھا الذىن آمنوا)) مان دەخویندەوهو دابەدوای ئەودا دەمانگوت ((ئەى ئەو كەسانەى باوھرتان ھىناو)) ئەو چاوە شىنەكانى زەق دەكردنەوه، ھەرەك گوناھىكى گەورە كرابى و ھەلەيەكى گەورە روويدابى، ھەرچەندە ھىشتا بەربار نەبووين و چمان لەسەرنەبوو...، و ((سەر)) و ((ژىر)) مان لە يەكتر جيا نەدەكردەوه.

دەنگى زەنگى تىكەل و پىكەل و ھارەى زەنگى دىرى فەلان، كە ھەرگىز نە دىتبومان و نەبىستبومان دەبايە بزائىن لە چ كانزا و چ فلزىكە كە خەو و خوړاكى لى ھەلگرتبووين و ژيانى تىكدابووين ((تەركى نووسىنەوه)) ش ئەو ھەر دىوھەمەيەك بوو بە تەنى، بەتايبەتى كاتى كە مامۆستا رقى ھەلدەستا و تۆرە دەبوو و لە دامىنى نووسىنەوهكەى دەنووسىبەوه: ((دەجار)) يانى دەبى ھەر ئەو تەركەى كە نووسىومانەتەوه دەجارى دىشى بنوسىنەوه - بەگوێرەى ئەمە، يارى و خەو و ھەسانەوھش ئەو ھەر فت! ھۆى تۆرەبوونەكەشى لە تەنيا شتىكى بەولاولەترەوه نەبوو: ئەويش ئەوھوو خەلكى بۆ دەست بەئاو گەياندى ئىواران دەچوونە دەم چۆمى و لەويان خۆ بەتال دەكرد. ئىمەى مندالانىش وا بۆز و ناراحت ھەزمان دەكرد بزائىن داخوا مامۆستاكانىش چۆن دادەنىشن و خۆ بەتال دەكەنەوه، داخوا ھەرەك ئىمە و مانانن يان ئەوان رى و شوئى تايبەتى خۆ بەتال كردنى خۆيان ھەيە، كە بەلاى ئىمەوه شتىكى سەيربوو. دووراو دوور رادەوھەستايىن و سەيرمان دەكرد.

خۆ لەبەركردنى خشتەى لىكدان ((جەدوھلى زەرب)) و دابەشكردنىش ئەو ھەر داستانىك بوون بۆ خۆيان... ئەو ناخۆشى و دەرە سەريانە مىشكە بچكۆلەكانمانى وا دەگوشىن كە حالىيان بەكەس نەھىشتبوو. قوتابخانە تەلەيەكى وابوو ھەر كە بىگرتباي بەرەللا بوونت نەبوو، ھەر ھىندە بەس بوو رۆژىكى نەچىبەوه قوتابخانە كە گورجىكى سەرو سەكوتى فەراش و پاسەوانى يا لە دوكانى يان لە مالى پەيدا دەبوو تا پەيمان و بەلئىيان لە گەورەكەت وەرگرتبايە - ديارە ((بەخشىش)) ىش كارى خوێ دەكرد. ئەو رۆژانە ئىمە ئەوھمان بە ستەمىكى گەورە دەزانى. مامۆستايە بى چارەو بىنەواكان وەك مامۆستاي ئىستا نەبوون كە ھەموو شتىكىيان دەوى. بى خۆبادان و بى خۆ ھەلكىشان و لەخۆبايى بوون، ناو و نىشانىيان تەنيا و ئۆكەرى دەولەت)) بوو - وەسەلام. لەراستيدا ئەو خاكەرايەشيان لەبارى

⁽¹⁾ سەرو ژىر: ((فەتھە و كەسەر)) دوو نىشانەن لە كۆتايى وشەدا لەسەر يا لە بن دوايىن پىتى وشەكەوه دادەنرىن بەگوێرەى پىويست. فەتھە: لە سەروھە و كەسەر: لەژێرەوه - وەرگىر.

زۆر زانیهوه نهبوو؛ راستییبه کهی خاکهراپی نهبوو، ترس و بی جهرگی کهم زانین و تیکهله به دست کورتی و بی غیرهتی بوو که لههبر لهرو لاوازی و بی تووکیه سهری ههلهدابوو. ده قوتابخانه کهی مهدا ماموستایه کی بهناوی ((رووخوش))ی تیدا نهبوو تا دهستان بگریت و کاره کافمان بو ئاسان بکات. ئەوهی ههبوو ههر زۆر و ستهم بوو که میتشکی تیکدهداو دهبووه مایهی توره بوون و لاسارییه. بهلام دهگهله ئەمانهشدا هه مووی ئەوتلهیه به تهنیا خۆی نهبوو- منداله کانیش بوون، و منداله کان بوون که دوایی بیرم کهوتنهوه؛ به وتهیه کی دی ژیا نی ئەم قوئاغه ی تهمن، تهنیا روخساری بی گوناھانه و پاکی و دۆستایهتی بی غهله و غهشه. دوا ی مانگی شههریوه ری () سالی ۱۹۴۱ز. که قوتابخانه کهمان به هاندانی دهسته یه ک خان و به گله ویران بوو، ههرچهند جاریکی به لای که لاره کهیدا تیده په پیم سهرو چاوی منداله کافم دهاتنهوه پینش چاوی و دلیم توند ده بوو و دهگیرا. تهنانهت ئەو کاتیش ساردی و توندوتیژی چاوه کانی ماموستا تاج بهخش یا ماموستا مهوردییم، ده عالهمی خهیلدا به نهرمی دهاتنهوه یاد- و ئەمه وینهیه که که هه میشه یاد دی ده که مهوه و دهیه نیمه وه پینش چاوم- ههروه ک ناوال و دۆستییکی نهخۆش که رنگی روویت به ههلبزراوی و زهرد و شیواوییه وه دیوه کهچی کاتی که ده مریت ههر ئەو رنگ و رووهت به جوانترین و شاد و گهشترین رنگ و روو دیتسه وه بهرچاوه.

به ههرحال، ههرچی بوو بیرو پروا وابوو که نه زانین خهریک بوو جیی پی لهق ببی، چونکه قوتابخانه هه بوو. بهلام خه لکی ناوچه کهش هینده یان قوتابخانه لاپه سه ند نه بوو: ((های باب، ئەمن گه ره کهمه منداله کهم له بهر دهستی خۆم بی باشتره، رۆژانه سی شایییان پهیدا کا، و یارمه تییبه کم بدات... قوتابخانه!... تازه چیان فیرده کهن... سروود!)) و ئەم وشه یان چهند به نهفرین و قیژه ونییسه وه به سه رزماندا دینا! بهلام دهگهله هه موو ئەمانهشدا منداله کان ته کانیکیان ههردابوو و ((سهواد))یان، له دست میرزا و ئیدیکه هینابوو ده ری، و ئیستا ههر مندالیکی بتگرتبایه دهیتوانی دانیشی و ((سکالانامه)) بو پیریژان بنوسی، و له سکالانامه ی گهروه کانیش که متر نه بی- وه کویه ک، یانی هیچ- ههرچهند نازناو و ناو و نیشانه کانیان وه ک میرزا و ئەوانیدی نه ده نووسی: ((حوزوری موسته تابی جه لالهت مهتاب... بهنده کانی ئەجه لی ئە که ره م هه زه رتی ئە میر له شگری موعه زه م...)).

ههرچهنده داواکاران خۆیان ده خوارده وه و له تاو حال و بالی شاری که خهریک بوو ده بووه کافرستان، داخیان ده خوار و دل پر که سه ره بوون- ئەلبه ته هه ندیکیش بوو زالبوونی ده رسی ره جمانی به سه ر ده رسی

شهیتانیدا هاوینان منداله کانیان ده نارنده مزگه وتی. مه لایه کانیش له وهی غافل نه بوون که به خشکه بی منداله کانیان بنیژه قوتابخانه، گوایه نه که له بهر فیروونی زانستی به لکه بوو دۆزینه وه و ئاشکر کردنی هیماکانی ((توانای ده ولته))ی... .

ئەلبه ته ئەودهمی وه ک پینشتر پزیشک نه بوو تا به خه لکی رابگا، چ جای ئەوهی که له نهخۆشی پرسی که داخوا ده خوینیتسه وه یان نا و ئەگه ره ده خوینیتسه وه چ جۆره کتیبیکی ده خوینیتسه وه و اچاکتره فلا ته جۆره کتیبان بخوینیتسه وه تا میتشکی بجه سیته وه- ئەودهمی هینشتا میتشک نه دۆزرا بوو، یا ئەگه ره دۆزرا بوو پینشته وه نه گه بیوه شه ره بچکۆلانه که ی نیمه و خه لکی هینشتا نه یان کرپیوو. ریچکه ی ژیا نی کۆمه لایه تی به وه هه موو سستییه ی خۆیه وه هینده قول نه بوو، ساده و ساکاربوو، وه ک تهنکاویکی داوه ستا؛ ئەوهی له باو بوو خهوی دوا ی نانی و پاش نیوه رۆیان و زۆر بلایی و برسییه تی و ئایینزای درۆژنانه و ده رویش و سۆفیگه رییه تی بوو. ئەوه سه رباری ریش و پرچی ئالۆز که نه ده شاردرانه وه، کاروباری به دزی و به نیوه دزیه وه ش له باو بوو و بی ره ونه ق نه بوو: له سه ر قول و بازوو و به سه ر کلاوه وه، و له بن کلاوه وه، له بان شان و له بن بالی مندالاندا جار هه بوو یه ک و جاری واش چهند ((نوشته))یه کی چاوه زاری، و ئی لهرز و تا، ئی ترسی... که هه موو ئەوانه ئەوه یان پینشاندده که ته ندروستی میلیلی زۆر چاپووکانه له پینشه ودايه و ئەو شتانه جیی هه موو داو ده رمانیکیان گرتوته وه. پینشکه وتنی ((ته ندروستی)) لیژه، به لای منه وه، له هه موو جییبه کی دیکه ی مه مله که تی پینشکه وتو تر بوو: ئەگه ره ((تا))ت لی هاتبایه ئەوه نده بهس بوو، که سیکی به تاییبه تی ئەوانه ی نه فه سیان پاکه- و مه لایه کان، به تاییبه تی سادات که له وان که سه نه فه س پاکانه بوون- ههوت جار قول هووه لاتی بخوینی و هه رجاره ی فویه کی له داوه ده زوویکی بکات و ده گهله هه ر فووه کی گریه کیش له ده زووه کی دات و ده زووه که ت به مه چه کی رابه ستی-... برۆ ناوو ناوچی؛ و ئیدی تاییه که وه ک دلۆیه ئاویکی به عه ردیدا بجیته خواری، و پروا و نه یه ته وه! ((نوشته)) دو عایه کی سی گۆشه ی دوو لایه کسان بوو- که ده پارچه سیمینک و دوايه ده میتویان ده گرت و ئەوجا یا له سه ر کلاویه وه یا له بن کلاویه وه، یا له سه رشانی یا راست له ناوه راستی هه ر دوو ک قولنجان له سه ر برپه ی پشتی یا له بن هه نگلییان ده دروی، یا جاری وابوو وه ک بازویه ندی پالنه وانان له قولی ده کرا. من بوو خۆم چهند دانیه کم له وانه کردنه وه- دیاره کردنه وهی ((نوشته)) قه ده غه بوو، چونکه نه هه ر ئەوه نده که به تال ده بووه، به لکه بوو ئەو که سه ی که ده شی کرده وه هه ر خراب بوو. هه ر راست وه ک ئەوانه ی که له لای خۆمان بوو من و مه لیحه یان کردبوو: جۆره شتی ک بوون وه ک خشته ی کاته کانی هاتوچۆی شه مه نده فه ری، یا خشته ی زیادبوونی کۆمه لگا، به

كۆمەلنىڭ نىشانى ۋە ژمارى. سەرھەرى (+) ۋە (-) ۋە دابەش(+،)، ۋە سى گۆشە ۋە چوارگۆشە، ۋە جارى ۋە بادامى ۋە تەننەت بازىنى - بە چەند ژمارە ياكى پىتتىكى نىوانىنە. ئەو نىشانى ۋە پىتانە لە مەكتەبى پىشكى ئەو ((حەكىمانە))دا ھەرىكەت چەكىك بوو دى شەپتانەكان ۋە ھىز ۋە توانايە خراب ۋە بەدھەرەكانىيان، ۋە رايكشەرى توانايى چاكە ۋە ھۆى جىبەجى كىردنى فەرمانەكانى ئەوان بوون دەنا ۋە گىيان ۋە لەشدا.

شەپت چاك كىردنە ۋە بەلدىنە بوو، ۋە ئەو شەپت تەننىيا كارى شەپخان بوو: شەپتى بىنەوا ۋە بەستەزىمانىيان لە كۆلەگە دەبەست ۋە ۋەرىدەگەرەنە بەلدىنە، ۋە دەى ناوى ئەجندان بلى، ۋە خۆ ئەگەر ((توانابار)) خۆى بواردىبايە ۋە يارمەتى نەدابان لە ۋە داۋايە لىدەكەن، ئەو ھەمدىس اىيان لىدەكردە ۋە بەلدىنە كە ناچار ھەر لە خۆۋە شەپتىكى بلى ۋە لە يەخەى خۆىيان كاتەو. نەخۆشەكە جارى ۋە اىبوو لە بن لىدانىدا دەمرد، ۋە يارمەتى نەدەدان ۋە ھىچى نەدەگوت. بەلام ھەرچەندە ئەم شتەنە دەپلانى كىردا كارىگەرىيەكى يەكجار زۆرى ھەبوو كەچى گىرى تەننەت يەك گىروگرتى نەدەكردە: مەزۇقە كە تەنگەتاو بوو ھىچ شەپتىكى نىبە پىش بە تەنگەتاۋىيەكەى بگرى ۋە بە ھىچ شەپتىكى چارەسەر نەدەكرا: ئاۋدەست دەمالاندا نەبوو، ۋە بۇ خۆ سووك كىردنى تەننىيا ھەر ئاۋدەستى مەزگەوتى، يا قەراغ چۆمى، يا كۆلانى چۆل بوو، ئەو ئەگەر تەنگەتاۋەكە پىياۋ بايە خۆ ئەگەر ژن بايە، سەرىيان خۆت بگرە ۋە ھاتم... ۋە خۆ ئەگەر تەنگەتاۋەكە سەرى كىردىبايە ۋە گەبىبايە تەنگەتاۋە، ئەو ھەر لە جىبى خۆىيە ۋە دادەنىشت داۋ ۋە تەزگەلى لە دەورى خۆى بلاۋ دەكردن ۋە واى خۆ پىشانەدا كە ئەو شەپتىكى لى ۋە نىبوو ۋە دانىشتوۋە لىدەكەرى، ۋە بە ھىتان ۋە بىردنى برۇ ۋە دەمۇچاۋانىش تىدەكەيان كە ((ۋىبوۋەكە)) شەپتىكە نايەۋى كەس بزانى چىبە، چۈنكە مىندالەكان دەستۇرد نامادەبوون بى پىگوتن، بچنە يارمەتىبە ۋە تەنگەتاۋەكەيان ۋەك كەرى نىۋەزە لىدەكرد ۋە بەنىۋەچلى ھەلدەستايەو. ئەۋرۇكە پىشكەۋتەنىك لەۋ لايەنەنەۋە روۋىداۋە ۋە دىارە. بە زۆرىون ۋە بلاۋبوۋنەۋە ((ماشىنىزا سىۋن)) ماشىن دەكۈچە ۋە كۆلانىدا ھىندە زۆر بوو، دەتوانى بە ئارەزۋى خۆت بە تايە لاسىكەكانىياندا ھەل مىزى ۋە كەسىش نەتەبىنى... راستە ئەو دەمى ئەو لەۋ جۆرە پالەۋانە جىجىبايە نەبوو، بەلام دەگەل ئەۋەشدا كار ھىندەش شەل ۋە سەقەت نەبوو: ھەبوون ((پىسپۇران)) تەندروستى ھەبوون كە زىمانى سىسركە ۋە مۇرىيانان بزانن. بابەگىيان دەىگوت ئەۋدەمى لەلەى خۆمان ئەۋ پىسپۇرانە دەھاتنە مالان ۋە سلاۋىكىيان لە سىسركان دەكرد ۋە زۆر خۆمانە داۋايان لىدەكردن برۇن - ۋە سىسركەكانىش رىزىيان بۇ فەرمانى ((چۆلكىردنى)) دادەنا ۋە دەرىشتن!...

بەلى لە شارە بچكۆلەكەى تىمەدا لەم جۆرە ھەنگاۋە تەندروستىيانە زۆر بوون، ۋە ھەر لەبەر ئەۋ دەست پىشخەرىيە تەندروستىيانەش كە ھەر لە ھەۋەلى كارىۋە كە سەبىيان لەبەر دەمى پىۋلى، پىش ئەۋەى بچىنە زۆرى چەند ھەبىكى (كىن) شىنپان دەدايە قوتابىيەكان ۋە بەراسپاردەى مالەۋەيان مەگەر بەلدىنە دەنا نەياندەخوارد. خۆتان لە خۇداى مەكەن! حەب! حەب چ پەيوەندىيەكى بە لەرز ۋە تايەۋەيە، ھەبىكىش كە لە ((عەجەمىستان)) تەۋەيانرا ھىنا بىت، ۋە رەزا شا رىگەى داىبەت ۋە پەسەندى كىردىت. ئەۋ زەمانى ئازۋوقە داكردن، بۇ ماۋەيەكى دوۋوردىت بوو؛ لەپىۋانەى كار ۋە بار سۇراندە ياساى راپەرىنى بەردەۋامى ژيان لىرە نەبوو ۋە نەدەبىنرا كە ھەركاتى يەكەك كەۋت يەكەكى تر لە جى - ھەموو ھەر كەۋتەبوون؛ كەس لە پىر دەۋلەمەند نەدەبوو؛ ۋەك ئەۋ كاتانەى داۋتر نەبوو كە ھەموو شەپتىكى تىدا بارھاتبايە ۋە ھىچ شەپتىكى مەرجى ھىچ شەپتىكى نەبى، ۋە كەسىك دۋاى تەمەنىكى دوور ۋە درىزى دەست كورتى ۋە نەدارى يەك شەۋە بىتتە خاۋەن سامانىكى حوندە ۋە دەمۇدەست بىت ۋە دىۋارى خانوۋەكەى سى نەۋم بەسەر دىۋارى مالە دراۋسىيەكەيدا بەرزكاتەۋەۋ بىت بەگرام ۋە رىكۆردىر ۋە قىدىز ۋە چەند سەگىكى گورگ خنىكىنى گەۋرە لە حەسار ۋە سەرىيانىيان بەرەللا بكات ۋە رۆزگارى ھاۋسىيان بكاتە جەھەننەم ۋە رۆزى رەش. ئەۋ رۆزانە تىكەۋەدان ۋە بگرە ۋە بەردەۋ ۋەرە ۋە بىرۇى كۆمەل ۋەك ئەۋرۇكە توندو بەند ۋە خىرا ۋە دەستۇرد نەبوو. ۋانەبوو كە سەۋكى فلائەگروپى سىياسى ئەۋرۇ قورى بۇ لايەنەكەى خۆى ۋە سەرى كات ۋە سەبىنىش لەۋ شتەنەى دۋىنىيە بە تەۋاۋەتى پەشىمان بىتتەۋە، ۋانەبوو نەۋارى قسەكانى دۋىنىيە بەنىۋە تەۋاۋىيەۋە بىنى ۋە ئەۋرۇ يەك خولى تەۋاۋى بەپىچەۋانەۋە لىدا... يا دەم ۋە لەۋ سى بسپىتتەۋە، ۋە كىتوپ بىتتە پىشەلى عابىدا!

بەلام دەگەل ھەموو ئەم بارۋدۇخانەدا - بە تەۋاۋى ئەۋ سىستى ۋە نەجۋالانە - دۋاى ماۋەيەك، بەلانى كەمەۋە لە پىر ژمارەيەك ۋە ناگا ھاتنەۋە كە ۋەك بلىنى ھەموومان - خەلكى شارۋچكەكەى مە - بەشەك بوۋىن لە ((كارۋانى پىنگەىشتن)) بەلام رىگران پىشپان بەكارۋانەكە گرتوۋە ۋە تالانىان كىردوۋە ۋە سەر قافلە باشىكەيان فراندوۋە...

* * *

پشوری هاوینه. کارتتی دەرچوونی پۆلی شەشەمان وەرگرتۆتەووە دەخولیبینەووە: یانی دەگەرپین و دەسورپینەووە. جییهک نەماوە نەگەرپین- ئەووە چەندەمین جارە بەهەر چوار دەرەوی شار و دەروربەرەکیدا بخولیبینەووە بگەرپین... تەمبەل و تەووەزەل و بێ ئیش و بێ کار، بەتایبەتی کە ئیدی بەلانی کەمەو لە مائی و لەبەرچاوی خەلکی دی وەک جارن منداڵ نین و ناتوانین وەک پیتشان، رۆژ تا ئیواری بەرھەلداي کوچە و کۆلانان بین. لەمائییش کاریک نییە خۆی پیتوہ بخالیینی. دەمیییتتەووە هیئندی سەرکەمە سەر مەلیحە و دەگەلیدا بەدەمەقال بێم و دایی خۆ باویتی نێو گۆنگەلێ و بەرورومدا بتەقیتتەووە و دووسی جنیوی تەر بە بروانامە و کارتەکەم بدات، و ئەوی بۆ کاریکی، و منیش بنیترتەووە بازاری و بچێ دلێ وی بداتەووە دەستی بەسەریدا بیئی. مەلیحەش ئیستا کچەکە ی جارن نییە. ئیستا سەراپای چوست و چالاک و وەرە و برۆیە و بەخرخال و دەستبەند و گوارەکانیەووە خۆ رادەنی و چاوان دەرپێژی، و وەسمە ی دەرپێیان دەدا. هەر راست بۆتە کچی حاجی حەمە قودۆی موسلی، کە من نازام ئەو حاجی حەمە قودۆیە هەرکییە و پیتش وا نییە کەسیکی دی بزانی، چونکە لە زۆرام پرسیوہ نەیانزانیوہ، بەلێ بۆتە کچی حاجی حەمە قودۆی و بەردوام بە کەش و فشیکەووە لەژورپیرا دیتە هەیان و لە هەیانوێو دیتە حەساری و لە حەساریشرا بەهەلینگیکی دەچتە سەرکانییە و من هەر بەهیچیش نازانی!... ئیدی میردی کردووە و من لەو لایەنەووە داشم سوارە، و بەردوام لە شەری دەگەرپیم، هەرچەندە کە دایی هەمیشە لایەنی وی دەگری و بەردوام بەسەرمندا دەبۆلینی کە خودا ئەو بروانامەییە بپری کە من وەرمرگرتووە و ئەو قوتابخانەییە کویر بیتتەووە کە من تیتدا خویندووە، کە ئاوا بیست و چوار سەعاتە ی خودای لە ناو لینگێ ژاندام و خۆ لە کاری ژنانە هەلدەقورتیتم و بوومەتە ئەسپیی ناوگەلیان! چت بەسەریەوہیە، ئەو تازە خاوەنی خۆی هەییە. بەلام هەفتە حەوت رۆژە مەلیحە هەشت رۆژان لە مائی مەییە.

بۆ منیش، هەرەک هەموو ئەوانیدی، چ ئایندەییەکی بەرچاوی نییە کە بۆ خویندنی بچمە جییهکی و وەکو کوری کاک سلیمانی لە ناوەندی پارێزگای یا لە تاران بخوینم. ئەمەیان چاک دەزانم- و ئەو تیتام. بابەگیان دەلی دەبی بچم کەم کەمە فیروی بویاغ کردن و پینەدۆزییە بێم و هەم یارمەتیییەکی ئەویش بدم. بەلام من هەر خویندوومە و قوتابی بووم هەرچەندە سەری خۆم دینم و دەبەم سەیر دەکەم من بۆ هیچ کاریک بارنە هیئراوم... بە شیوہییەکی ئەوتۆ کە هەرەک (مرۆفایەتی) هەرگیز کار و کردەووە و هەول و رەنجیکی نەدابی و نەگەیییتتە چ جییان- یانی بەلانی کەمەووە بۆ من وابوو. هەموو خویندەنەکەمان کە ئەو هەموو چاوەروانییە لیدەکرا و بەلانی کەمەووە لە منداڵییە جیاکردبووینەووە، تەنیا مشتیک شیعری بی سەر و پابوو کە هیچ پەییوئندییەکی بە ئیمەووە نەبوو و بەکەلکی هیچ شتیک نەدەهات: ((بیستم گەرە پیاویک مەرینکی لە چنگ گورگیکی رزگار کرد!)) هەرەک بە عومری خۆمان مەرمان نەدیوی و تازە بەتازە ناوەکە ی دەزانن. یان بیسین یەکیک- ئەویش گەرەییە!- ئەوی لە چنگی گورگیکی دەرپێناوہ. هەرەک ئەو گەرەووانە ی ئیمە دیومانن و دەیانینین راست ئەوانە بن کە مەری لە چنگی گورگان دەرپینن، و هەرەک ئەو کە ئەگەر ئەو گەرەییە نەبی هەرگیز نەمەر لە چنگی گورگ و نە بزە گروییەک لە چنگی چەقەلنکی رزگاریان دەبی و دینەدەری. ئینجا...

و دیسانەووە وینە ی درۆزانە ی ئەقلی ئەو شایانە ی میشکی ئیمەیان پی ناخنیبوو کە شاپووری ساسانی لە منداڵییەووە- بەقسە ی دایی هەزار ماشەللائی لیبی- چ میشکیکی هەبوو؛ چ شاکاریکی کرد و وەک هەموو ((گەرە پیاوانی میژوو)) هەر لە منداڵییەووە چ ئەقلنکی نیشاندا!- بەپرەدی کە دروستیکرد. و ئیمە هەر نەمانزانی و تینەگەییشتین ئەو ئەقل و زانییە ی لە کوپوہ هیئاو چ بوو هۆی ئەو هەموو ئەقل و زانییە. ئەو ناوەندە بازرگانییە ئەو بیرو بۆچوونانە ی، بەو هەموو جەنجالییە خۆیەووە لە کوپوہ بوو کە بوو مایە ناوا شاریک!؟ یانە و شیروانی دادوەر بەو کەر و بەو دادە کۆمپییۆتەرییە ی بەوخۆ پەنادانە ی ئەویانی کۆشکیدا بۆ راوی زۆرلیکراوان! یا ئەو خودا پەرستە بەرپێزە، بەو هەموو تەنتەنە و بەن بەنە ی کە پیاوانە هەلئاسیوہ و بەو هەموو خواپەرستی و هەژاری و نەدارییەووە هیئندە ی نەماوە لە خۆشیان لە پیستی خۆیدا جیی نەییتتەووە، چونکە لە پادداشی ئەو هەموو زوهد و خواپەرستییدا هەر کە ژنەکە ی زگی ماسییە هەلدەدپری مروارییەکی گەرە ی وای لی دیتتە دەری بلیم چەندە! ئای رۆژگار... مائی دنیایە وەک دەلین هەروا کەلاکیک نییە بەسەریدا

بكهوى و بههوههنته بېته بهر دهستت... و ئا شهوهى دېش، كه گوايه له بيابانى توشى سهگىكى تينوو دهبيت كه له تينوان هيزو تواناى ليرپراوه و خهريكه گياندهدا- شهوېش دهبيابانىكىدا- سهگ! سهگ چ دهكا له بيابانى! و بايهزېد، دهو چولهوانيهيدا، به پيخواستى له چ دهگهپى، يان شهوهى دى كه سهگهى دهبينى برسپيهه تى مرېدهكهى دهنيړى بهرخيكي بكرپى و بيكوژيتهوه و شهو بهستهزمانههى ((خودا))ى يانى سهگهكه له برسپيهه تيه رزگار بكات. ...

مه بهستمان شهويه، كه له ئوپيرا و باليه و ميژوو و زانست و شهو جوړه شاننه هيچيان بهگويدا نه داين و فيريان نه كردين. خو شهگهه خودا نه خواسته شهوانه يان هه موو دهكتيپاندا نووسيپان و ماغوپندبانايه بيگوماه كه جهناى ماموستا مه موودى دهىگوت شهوشانه هيئديك هه ورو هيبارى ناشپه زخانه كه له عه جه مستانيان چيشت تيدا دهخون، يان تيبانرا ليدنه ين- و هيشتا نه يان هيئانوته شاره كهى مه! بههه رحال وه زعى درهختى زانين به جوړيكي وانه بوو كه بهرو ميوه يه كه بدات يا شهگهه بيشيدات شهوه نيه شايانى هيچ بيت و به كه لكى هيچ بيت. دياره سهرده مانپكيش نه بوو كه بتوانى كه مالياتى بهرخيكي گونجاو بكرپى. خو شهگهه تازه ش هه بووبن شهو دامه زراوانه بوون كه له كوټايى حوكومه تى شادا شهو كه مالياتانه يان بهرخيكي گونجاو ده فروشت، دهگهله شهوشدا، نرخه ((گونجاوه كه يان)) وه چنگ نه ده كهوت و پاره نه بوو. ((دوكان)) دووربوو. به دهردى حاجى سه عدوللا دهىگوت دلئ شير و سه برى شه يوب و كاله و پيتاو و دار عه ساي ناسن و عومرى نوحى گه رهك بوو تا پياو دهگه يشته تارانى شهوېش بو كرپنى كه مالياتپيكي كه تو ته نانهت نمونه و كه ته لو كه كه شيت نه ديوه!...

شه مه ش له بارهى خوښنديوه... له هيچ جيبه كى دهبارهى كارى خوښندى سهرده مى رهزا شى كارېگه ريه كى شهوتو نه بوو هيچ بيئى، مه زنده كان هه موويان دههاتنه وه سه شهوهى كه شهو خوښنده، خوښندن نه بووه، خو شهگهه بشبووبى هه بو شهوه بووه كه چين و تويژى ملكه چ و ژيردهسته هيئدهى دى و زياترېش به قورپدا بهرېته خواري و كارپيكي و ابا كه ژير دهسته خوى زياتر ههست پيېكات، و لهو ريبه وه- به قسهى شهم سهرده مه- ببيتته پالپشتى پتهوى ((سهرمايه داران)) و ((گه وره ماليكان)). به تايه تى پالپشت و پشتيوانى رهزاشا كه گه وره ترين ((زه ميندار))ى ولاتى بوو. به قسهى كوره كهى جهناى كاك سليمانى- له گفتوگويه كى دهگهله باييدا- به لئ دياره ده بوو به وهش بلين پيشكهوتن، به لام ده بوو پيشكهوتن چ بى، و له چ

شوينيكيډا بى، و مه بهست له پيشكهوتن چ بى؟ لهو لايه نه وه كه هه موو توشى دلته كوته و هه ناسه سواريه بن، مه موورى داموده زگاكان كهى نارده زوويان كرد به مالان وهرين و هه ر كارپيكيان ويست دهگهله خه لكيدا بكن!؟ شهوه شهوپه رپى په روره ده و بار هيئاننى يه كه مشت نو كه ر و بهردهست و پياوى مالى و پوليسن- مشتيك خه لكى وه كه شه بولفه تح خان و جهناى زه مينى و ئيديكه ن. شهوهى كه ليره حيساينى بى ناكري ته نيا خه لك و كومه لگايه...

به لام سهيره كه له وه دايه كه شهو قسانه كه سانيك ده يان كه ن كه خو يان په روره دهى سهرده مى رهزا شا و دهست چينى خو يان بوون- و پوليسيش نه بوون! بههه رحال شهوهى كه من ده مديت له هه لسه نگاندى كه سانىكي ديكه زور راست بينانه تريوو: شهو په روره ده و راهيئانانه ش هه ر بو شهوه بوو كه هه ر پينچ شهنگوستى دهستان يه كه نه دازه و وه كو يه كه پيشاندهن؛ گه وره و چوكايه تيه له نيواندا نه هيلى. هه رده بوو واشبى. شهوه له پياويكي وه كه رهزاشى كه له بن ليفه ي بابى خوى نه تريوو و هه ر له ته ويله ولاغان و له بن دهستويى ئيستراندا له دايك بسوو شتيكى سهير نه بوو كه كارپيكي و ابا هه ر پينچ شهنگوستى دهستان به قه ده ريه ك بن. به لام شهم جاره يان سهيره كه له وه دا بوو كه رازى و نارازى هه ر دوو ك بارى سه رنج و تيروانينيان يه كه بوو...

تا، ناخرى و ثاقبه تى خودا ره جمى كرد له ته مبه لئ و ته وه زليه مان رزگار بوو. گيانه كه مى، چند روژيكيه فروكه ديت! ده لئ نينگليزين. هاتون و يئان بگرن! ئيمه ي مندا، و ته نانهت گه وره كانيش، دهه ميشكى خو ياندا داوده جوويان دينا يه وه بهرچاوى خو يان كه شه وه تا لهو بهرزيه وه سه رى ده ناو مه شكوله ي كاميراى وينه گرتنى ناوه و سى پا يه كهى چه قان دوون و خهريكه ده چته شارى ((ماهروخ)) و دووريبه كهى ته رازوو ده كا. شهوه چاومان لييه سه رقه پاغى كاميرا كهى لابر دووه، له بن ليوانه وه خهريكى ويرد و دوعا خوښنديوه هه ر بهو شپوه زمانه جووله كانيبه يه وه به فروكه وانه كه ده لئ: ((بى جووله)) و كاميرا ((چكه))ى لئ هه لده ستى- ((طاواو!)) ته واو.

فروكه كان له ((خانوه كان)) تيبه رين، گه يبوونه پير سليمانى كه دهنكى هارژنى تهق و توقى له ((خانوه كان)) وه هه ستا. گوتيان شهوه شهستى رى دژه هه وايى بووه ته قه ي له فروكه كان كروهه؛ گوتيان له وانه يه بشكهون- دياره له ولاتره وه- چونكه هيشتا به نزينيان ته واو نه بووه- هه ر بوته وهى كه شهستيره كه شيان هه له ناكات و شهنگيوه- به تايبه تيش شهو شهستيره، كه

ئەلمانیە و ھەر راست بۆ فرۆكەى ئینگلیزیش دروستکراوہ- لەوانیە نەگەنەوہ کەرکوکى! بەداخوہ ئیمە نەماندین. بەلام لادییەکان دەیانگوت ھەوایان شەق دەکرد و دەرپۆشتن، بەلام چۆن! ئەورۆ سبەینى فرۆكەى کى دى ھات- رەش، گەرە، ئەستیرەى کى سوور بە بن بەلەوہ. فرۆكەکانى پێشتر سىپى بوون- بەلام ئەم یەكەیان رەش بوو. پەرە کاغەزى لەکلکێوہ ھەلژاندنە دەرى و شارشلەژا: ((یادداشتى شۆرەوى بە دەولەتى ئێرانى...)) - کە بەلى، مافی دراوسیەتەیان دەبەرچاو نەگرتووہ... کە دیارە ئیمە ھیچ سەرەدەریبە کمان لێنەکرد. لەوانەشە ھەر قسەکەى پورە فاتمى بى کە گوايە ژنى پاشای عوروسان و یارەکەى پیکەوہ بوون و بۆنى چىشتى مالى رەزا شایان بەسەرداھاتووہ و ژنى رەزاشای دلى نەھاووہ و کاسە دراوسیەتى نەناردووہ و مندالەکەى بەنیوہچلى لە دایکبووہ و ئەوہ ئیستاش شای عوروسان پى لە شاقەلى کەوايە کەى گیربووہ و دەبھەوى چارەسەرى بکات، بەلى مافی دراوسیەتەى دەبەرچاو نەگرتووہ، جاسوسى ئەلمانى دە ئێرانیدا زۆرن، بەکورتى... ھاتووین. پەرۆزە...

ئىستا ئىدى ئەوہ بەبانیان و ئیواران فرۆكە رەش پەیدا دەبى، ئەگەر نایە ھەموو دلشەنگین، ھەرەك ئىستا ئەوہ ھەردین، زیاتر ھەریەكێك، جارى وایە دوون- ھىشتا ئەو یەكەیان نەپۆیوہتووہ ئەویدى پەیدا دەبى. دین و بەسەرشايدا تەقلان لیدەدەن و خو بەرەپشت دەکەن و ھەلدەستەنەوہ- بەلام چۆن! و ھەمووش دەزانن کە فرۆكەوانەکان ھەموو کچن. ئەمىنى خەرەکچى سویندى دەخوا، ئىدى چ مایەوہ، کە لە گالته و گەمە و جەفەنگانیانرا دیارە کە کچن.

قسەگەرمن. خەلکى دەستە دەستە و کۆمەل کۆمەل لەسەر شەقامەکان راوہستان و بارى سەرنج و بۆچوونەکانى خۆیان دەردەبەرن. جەنابى سەرھەنگ رایگەیاندووہ کە ھەركاتى فرۆكە ھات خەلکى بچنە ژیر درەختەکان و نەجوولین. بەلام کەس گوى ناداتى، دەچنە سەربانان، یا دەرژینە کۆلانە و سەر شەقامان، دەستان دەکەنە چەترى سىبەرى چاوان، و تەماشای دەکەن و بەدوای راگەیاننداندا رادەکەن.

ھەر کە جەناب سەرھەنگ و ئەفسەرەکان فرۆكەیان چاوپیکەوتن ئىدى ئەوہ دەستوبرد شمشیرەکانیان لە پشتى دەکەنەوہ و فریبان دەدەنە ناو جۆگەلەى قەرەغ شەقامەکەوہو

ئەستیرەکانى سەرشان و نیشانەکانى بەرۆکییان بەھەردوو دەستان دادەپۆشن و بى جوولە لە بن درەختەکان رادەوہستن و ھەر پىشى لەو خەلکە بى سەروبەرەى دەخۆنەوہ.

دوینى جەناب سەرھەنگ ھەر لەبەر ئەو بى سەروبەرەى تا توانى وەستا سالتى تەنەکەسازى بەقامچیان کوتا: لە دوکانى ھاتبووہ دەرى و کەوتبووہ دوو راگەیانداوان. ئەمە جارى دووہمى بوو جەناب سەرھەنگ لە وەستا سالتى بدات. وەستا سالتى پەرەمىردىک بوو، بەراستى وەستا و دەست رەنگین، بەقسەى شىخى، بەبى وەستا، ھىندە وەستا و دەست رەنگین و بى وینە. شتى سەيرو سەمەرەى دەکرد. تەنەکەساز بوو کەچى ترومپای دروست دەکرد، سابوونى دەکرد، تاقمەدەنى دەکردوہ، بەلام چۆن، چەند پاکوتەمىز! تاقمە ددانىکى زىپى بۆ خوێ دروستکردبوو، سەیر. نىو تاقمىشى بۆ کابرایەکى لادییى دروستکردبوو، لە ((زەرد))ى- بەقسەى خوێ-یانى لە وەرشەوى- شەش ددانى پىشەوہى سەر و خواری، کە بەگىرە بە ددانەکانى تەنیشتیوہى بەستبوونەوہ- بەکون بوونى زەردى سى ددانانى دەتەقن و سى ددانى دىشى لىک دەترازین و لىو پەرەمىردەى برىندار دەبى، و پەرەمىرد بۆ چاک کردنەوینان ھەمدىس دیتەوہ لای وەستا سالتى. وەستا سالتى ھەموو بلیمەتیکى دیکە تۆزىکى حال ئالۆز بوو... ئەو رۆژە کە خەرىکى شتىکى دەبى لەحىمى کات سەیرىکى ددانەکانى پەرەمىردىش دەکاتەوہ؛ دەبینى کە بەلى کانزای ددانەکە ((کیشەفەکە)) دەرپەریوہ و لىو پەرەمىردەى برىندار کردووہ. ھەررا بەدانىشتنەوہ چاوپیکەکەى سەرلوتى پال پىوہدەنى بۆ سەرنیوچەوانى، ئەو پەرۆکەى بەدەستىوہیەتى دەى ئاخىتە زارى پەرەمىردەى و بە ھاویەکەى بەدەستىوہیەتى و لەحىمى پىدەکا درزى نىوان دوو ددانەکانى بۆ لەحىم دەکاتەوہ. پەرەمىرد دووکەلى لە زارى دیتەدەرى، پوک و ددان پیکەوہ چەزەیان لى ھەلدەستى، پەرەمىرد قۆل و بالان رادەوہشىنى و بەلادا دى. بىھۆش و گۆش و بى ئاگا، نەك ھەر ئىستا بەلکە ئەوہ سەد سالىە مردووہ! ھەرکە پەرەمىردە دەکەوى خەلکى ھەك زۆرجارى دىش، دادوہەرن و ئاوى بەدەموچاوى پەرەمىردەى دادەکەن و لەلا روومەتانى دەدەن تا بەئاگابىتەوہ... و ھەر بەو حالەشەوہ ھەك جارەن دەو جۆرەکاتانەدا دەیکەنە گالته و جەفەنگ. جەناب سەرھەنگ کە دەوہەمەیدا دەگەل ئەفسەرەندا لەسەربازخانەپرا دینەوہ کە ئەو حال و بەلەى ئاوا دەبینى وەردەگەرتىتە وەستا سالتى و تا ھەلدەگرى لىیدەدا. دوايش سەرانە دەکرى، کەچى خۆشەختانە ((چارەسەر))یەکە کارىگەر دەبى و پەرەمىردىش وەھۆش دیتەوہ. ددانەکە چاک

بۆتەۋە - ئەۋە گومانى تېدا نەبوو - بەلام لچ و لېۋى پېرەمېردەى لە تۆقلە ھاتبوۋە دەرى و ۋەك كولىچەى رەمەزانی لېھاتبوۋ. ئەۋ زەردەپەى كە لە چاۋى پېرەمېردەپرا دياربوۋ نېشانەى ئەۋەى بوۋ كە كارەكەى بەدلە و زۆرىشى لى رازىيە، بەلام ئەۋ شەرمەى دەگەل ئەۋ زەردەخەنەيدا تېكەل ببوۋ و ئەۋ گەردەنەى كە بەداخەۋە كەچى كەردبوۋ ھەموۋى تېكرا نېشانەى ناراحەتییەكى زۆرى پېرەمېردەى بوۋن، كە ببوۋە ماپەى ئەۋ ھەموۋ زەھمەت و ناراحەتییەى ۋەستا سالى و نەیدەزانی چ بكا لە شەرمان! بەلى، خەلكى دەستە دەستە راۋەستاۋن و دەربارەى باروۋدۆخەك دەۋوین. سویندى گەۋرە دەخۆن كە رەزا شا ھەلاتوۋە. تەنەت ھېندىك ھەر دەلین، كە گواپە لە ھەندى كەسى بەمتمانەیان بیستوۋە، كە رووسەكان لەسەر پلىكانەكانى تەلارەكەى خۆى گۆشا و گۆشيان سەربرپوۋە. ۋەستا قادرى دارتاش يەكك بوۋ لەۋانەى سویندىان دەخوارد. دەلى ھەر بەۋ دووگوپپەى خۆى بیستوۋیەتى، كەچى ھەر گوپپەكىشى دېنایە پېشى.

- بەن مووسەكەكە شل بۆتەۋە - ۋاى لەۋ رۆژەى كە بەن مووسەكى دامودەزگای دىكتاتورىەت شل دەبېتەۋە، كە ئىدى بە ھېچ ۋەك خۆى لېنایەتەۋە گشت نابېتەۋە.

يانى بەراستى راست بوۋ؟ شتى ۋا دەبى؟ يانى ئەۋ رابەرە بەھۆش و بلىمەتە، كە ۋەك ھەموۋ رابەرپكى دى ھەموۋ شتىكى پېشېنى دەكرد و لەھەر كارتىك و لەھەر بابەتېكدا شاكارى دەكرد، ئەمەيانى چۆن پېشېنى نەكردوۋە؟ نەبوۋە نابى. كەۋاتە ئەۋ ھەموۋ قايش و قروش و چەك و جلوپەرگە خورماپى و ئەۋ ھەموۋ مامزە و شمشېر و سەلامانە خۆراپى بوۋن، و ھەموۋى ھەر ((فېلم)) بوۋە! راستە ھەموۋ ھەر لەخۆۋە دەيانزانی كە كەس رەۋرەۋەى ((پېشكەۋتن)) بەرە پېش پال نادا، چونكە چ رەۋرەۋەيان نەدەدیت، بەلام ئەۋەشيان دەزانی كە رەزاشا ھەمەكارەپە، و رەنگە رەۋرەۋەپە كېش ھەربوۋبى كە ئەۋانە نەياندىۋە. بۆچوۋنى ئەم جۆرە راستیانە سوكاپەتپە بە ئەقل و ھۆشى رابەرپكى ۋا سوكاپەتپە بەۋ ھەموۋ قايش و قروش و چەكمانەى دەپرىسكانەۋە. بەلام دەگەل ھەموۋ ئەمانەدا ۋەك ئەۋەى كە ئەمە راست ئەۋ شتە بوۋپت كە روۋىداۋە، ئىدى ئەۋە لە چاۋەرۋوانپە تېپەپپوۋ.

راستىت دەۋى ھېچ چاۋەرۋوانپەك دەگۆزپدا نەبوۋ. گومان لەۋەدا نەبوۋ كە ئىرانى پەھلەۋى ((سەدقات لە ئىرانى كۆن)) پېشكەۋتوۋتر بوۋ، و ھەرۋەك لە رۆينى جەناب سەرھەنگىرا

دياربوۋ لە ((سەدقات)) ان دوۋەم بوۋ تەنیا شتىكى كە گومانى دەخستە دلانەۋە رېتمى رۆينى ئەبولفەتخ خانى بوۋ. ئىدى گەرەنەۋە بۆ دواۋە چ ماناپەكى ھەپە؟ بەلام دەگەل ھەموۋ ئەمانەشدا ۋەك ئەۋەى رۆينى ماشىنەكەى لەنگ كەردى. رابەرىپە خاۋەن شكۆى چۆنى رېسى ئەۋ جۆرەشتەى دابوۋ؟ ئىدى ئېمە ئەۋەمان بەلاۋە روۋن نەبوۋ. ھەموۋ ھەر كز و مات و سەرسام بوۋن. ناخر جېى باۋەرپ نەبوۋ.

ھەرۋەكو ئەۋەش كە نېشانە و دياردەكان ھېچيان ۋا پېنەدەچوۋن كە رەزاشا رۆپى و ھەلاتى و يا پروات. ئەۋە دياربوۋ كە ئەگەر ھېز و تۋانا كەسپشى بەدەۋرەۋە نەبوۋ و خەلك نەياندەۋىست بەلام كەسانىكى خۆى ھەر ھەبوۋ. خەلكى خورپان پېۋە گرتبوۋ، قېۋلىيان بوۋ، و بەۋ خدەۋ خووۋە دەژيان. ديارە دامودەزگاش ھەروا دەستە ۋەستا نەبوۋ: سوپاى ھەبوۋ، پۆلىسى ھەبوۋ، و بەدۋاى سېاسەت و تۆقاندنى خۆيدا بەردەۋام بوۋ، بەلام خۆى دەرنەدەخست و كارى لە عادەت بەدەۋەرى نەدەكرد.

ديارە ھېندىك قسەى قەلە و ھەبوۋن كە ئەۋ لەداردانانەى دەۋلەتپان پەسەند نەدەكرد و بەپېچەۋانەى كاروبارى دامودەزگايان دادەنا، ھەرۋەھا ھەشبوۋن كە گومانيان لە راستىە ھېز و تۋانای دامودەزگای دەكرد. ئەۋە زۆرى دەخاياند تا دامودەزگا بگاتە ئەۋ قەناعەتەى كە نابى وپنە و لەداردانى تاۋانباران بلاۋ بكاتەۋەۋە بگاتە ئەۋەى كە دەبى كارەكانى بەدزىەۋە بى ھەراۋ ھۆرىا و قەلەبالغى ئەنجام بدات. خۆ ھەر چۆنىكى بېگىرى ھەر بەدزىەۋە ھەر بەبېدەنگى چاكتە. منىكى كە گومانىك دەدلىدایە تېدەگەم كە دەتۋانرى بەدزىەۋە بكرى؛ بەلام ئەۋەى كەسوكارى ونبوۋە لە دارداۋەكە ھەمىشە چاۋى لە دەرگای دەۋلەتە كە بتۋان ونبوۋەكەى دەست كەۋىتەۋە ھەر بۆپەپە كە ھەم ئەۋ ئومىدەى بېنى و ھەم ئەندامانى دىكەى ون نەبن ھەرپۆپە زۆر بەخشكەپپەۋە رەفتار دەكەن. جگە لەۋەش كارىگەرى دەروۋنى ئەۋىش ئارىشەپەكە: جارى ۋاپە شتى ۋا دېتە پېش كە نەگوتنى چاكتە لە گوتنى، و تەنیا وشەپەك كارى سەد ھاۋار دەكات و يەك چاۋ سوركردنەۋە كارى سەد قامچى دەكات. ئەمەيان داپك و باۋكانى تېگەپشتوۋ باشتى دەزانن و بەتاقىكردنەۋە بۆيان ساغ بۆتەۋە. بۆيان دەركەۋتوۋە كە نابى لەمپەرى نېۋان گەۋرەۋە بچوۋكان بشكى و پەردەيان لە روۋ ھەلمالدىرى - دەبى بچوۋك ھەمىشە بزانى چاۋ سوركەرەۋەپەكى ھەر ھەپە...

به‌ئى هەرچى بوو، ره‌زاشا له هه‌رپراجانه‌ى هه‌يز و توانادا سه‌رکه‌وت و برديه‌وه؛ خه‌لکيش ده دنياى په‌رتى و شوميدا ده‌ژيان و هه‌چ که‌س بيريکى نه‌ده‌کرده‌وه جارێک له جارن له‌و بيه‌ده‌نگى و داوه‌ستانه‌ى خۆيان بيته‌ده‌رى و گۆرانتيکيان به‌سه‌رداييت و به‌پير ته‌و نالوگۆر و گۆرانه‌وه بچن (هه‌رچه‌نده له‌داوييدا بو‌مان ده‌رکه‌وت که هه‌موو گۆرانتيک له بيه‌ده‌نگيه‌وه سه‌ره‌له‌ده‌دات و ته‌و ده‌م زۆر ساده و ساکارانه قبولى ده‌که‌ن و به‌پيرييه‌وه ده‌چن- هه‌روا له‌سه‌رخۆ و هه‌روا تونده‌وتۆل).

هه‌يندێک له‌و باوه‌رهدا بوون که هه‌رپراج گه‌لى خاوه‌ن هه‌يز و توانا هه‌رپراجيکى ديکه‌ ديه‌نن و دايده‌نيين.

خوا ده‌زانى يار مه‌يلى له‌کييه و به‌کى رازيه‌يه. قسه و باسيکى گه‌رم ده‌سه‌ر جاده‌و شه‌قاماندا ده‌گۆرپدايه.

ئه‌مىن خه‌ره‌کچى ده‌يگوت بۆ خۆى فرۆکه‌وانه‌کانى ديون. که‌ کچن. کاتى که له سه‌قز ده‌گه‌رپته‌وه که ده‌گاته قه‌دى گه‌رده‌نه‌ى يه‌کيکيان- يه‌کيک له‌کچه‌کان- له په‌نجه‌ره‌ى فرۆکه‌که‌وه سه‌رى ده‌ريناوه و ده‌ست و ده‌سمالى بۆ راوه‌شاندوه و به‌زمانى خۆيان پيکه‌نيوه. به‌رپه‌وينه‌وه‌ى که‌ره‌که‌ى وى پيکه‌نيوه! له‌وکچه‌ى زۆرداخ له‌ دل بوو. به‌روخساريکى توپه‌وه، و هه‌ر له‌وکاته‌شدا دوو ليوى پر له‌خه‌نده‌وه، ده‌يگوت: ((به‌خوا هه‌که‌دار بوو! ده‌نا له‌و ئاسمانه‌ به‌رين و هه‌راوه‌ى خودا پرا چ جيت نه‌ديته‌وه سه‌سه‌رى من نه‌بى تا که‌ره‌که‌م بره‌وينيه‌وه هه‌که‌دار؟! به‌تاقى ته‌نى و به‌چ ده‌رده سه‌ريه‌کى تا باره‌که‌م راست کردۆته‌وه- قه‌چه‌خام!)) و ده‌ستيکى بۆ يه‌خه‌ى که‌وايه‌که‌ى ده‌برد و ته‌سپييه‌کى ده‌گرت و له‌داخى کچه‌ى هه‌که‌دار زۆر به‌توندى ده‌يفليقاندوه. هه‌مه نيكه‌- که له ئاواره‌کان بوو- ده‌يگوت: ((رووسه‌کان!- هه‌ى...)) يانى من شتيکى ده‌لېم و ئيوه شتيکى ده‌بيسن ((رووسه‌کان، مندا له‌کانى خۆيان هه‌روا به‌ خاوى ده‌خۆن... داك و بابيان نين- ئيدى بالشه‌ويکن)). خه‌لکه‌که به‌چاوى زه‌ق و ده‌رپه‌رپه‌وه، بيه‌ده‌نگ، ده‌يانپرسى ((بالشه‌ويک!))- به‌ئى، بالشه‌ويک... په‌رژين بى- يانى هه‌موو شت- هه‌ر له مالا تيبه‌وه بگه‌ر تا ئاده‌ميان... کاتى که هه‌چيان ده‌مالييدا نه‌بوو بيخۆن داك و بابه‌که کيرديکى ديه‌نن و ده‌که‌ونه گيانى مندا له‌کانيان، و مندا له‌کيان سه‌رده‌برن و ده‌يکه‌نه که‌باب... يا کفته‌ى لى دروست ده‌که‌ن. دياره که‌سيش نازانى داخوا ته‌وان داك و بابى ته‌وانه‌ن يان نا))

ئه‌مه‌شى هه‌روا به‌قسه‌کانيه‌وه هه‌له‌ده‌واسى ((... چونکه بالشه‌ويکن ئيدى؛ ژيانيان وه که‌له‌باب و مريشکانه. چونکه که‌له‌باب له پيش چاوى هه‌مووان خۆ هه‌له‌ده‌داته سه‌رمريشکى ته‌وانيش ناوا، له‌به‌رچاوى يه‌کترى سوارى يه‌کده‌بن- کى کيى وه‌به‌رده‌ستى هات...)).

((به‌ئى، باب ده‌گه‌ل داكى خۆى، برا ده‌گه‌ل خوشکى خۆى... و هه‌موو پيکه‌وه. ده‌وله‌ت داك و بابى هه‌مووانه، و مندا له‌کيى که له‌و که‌ربازاريه و که‌ره زه‌ره‌يدا له داىک ده‌بى ده‌يدنه سه‌ربازخانه‌ى- ته‌وده‌مى ده‌بنه سوپاى سوور! بۆيه پييان ده‌لېن سوپاى سوور چونکه هه‌موو زۆلن... چونکه زۆله‌کان زياتر سوورن- دياره له‌وى زياتر... هه‌ر راست وه هه‌له‌وژه‌ى سوور)). ده‌يگوت- محمه‌د نيکه‌لى ده‌لېم- ده‌يگوت هه‌موو شتيکيان بالشه‌ويکيه‌يه: ته‌گه‌ر دوو پياو و ژتيک بن، ته‌وه ژنه‌که ئى هه‌ردووکانه؛ ته‌گه‌ر مانگايه‌کيان هه‌بى پيکه‌وه‌ى ده‌دۆشن. هه‌موو نانى له ده‌وله‌تى و ده‌ده‌گرن. جا چ نانه‌واخانه‌يه‌کى گه‌وره- به‌قه‌ده‌ر هه‌سارى مزگه‌وتى گه‌وره! هه‌موو ژه‌مه‌نانيان هه‌يه- هه‌ريه‌که‌ى رۆژى نانيک، که بۆ خۆيان ده‌لېن چورنى خلب- هه‌موو يه‌ک جوړه چيشتى ده‌خۆن- زۆر به‌شى چيشتى که‌له‌م- و ته‌گه‌ر يه‌کيکيش به‌ميوانى به‌چيته مالى يه‌کيکى دى ده‌بى ژه‌مه نانى خۆشى به‌رى، ده‌نا نابى بچى. (وه‌ک ته‌وه‌ى که راستى ده‌کرد که ده‌يگوت، له‌و داويانه‌دا خوينده‌ومه‌ته‌وه که له شه‌رى جيهانى دووه‌مدا، ستالين به‌ خه‌يالى ته‌وه‌وه که بلې تيمه‌ش هه‌ر ((ناوا)) يان کاتى هاته تارانى خواردى خۆى به فرۆکه ده‌گه‌له خويدا هه‌ينا. تا هه‌م نه‌بيته ناراحه‌تکردنى که‌س و هه‌م بشزانى چ ده‌خوا)... به‌ئى... ئيدى ژن هه‌ينان و ته‌و جوړه شتانه له‌وى کۆن بوون و به‌سه‌رچوون و باويان نه‌ماوه؛ دوور له روى هه‌مووان، ئاوى پياوى ديه‌نن و ده‌مه‌کينه‌کى ده‌که‌ن، ناوا هه‌روه‌کو مه‌کينه‌ى گۆشتى و بايده‌ده‌ن، و له‌و سه‌ريه‌وه هه‌ر مندا له و به‌واقه واقه‌وه ديتته ده‌رى. هه‌ر بۆيه هه‌يتله‌ر تا ليه‌يان ده‌کوژى هه‌ر ته‌واو نابن و نابن... بيته‌وايه چهنان بکوژى!... ته‌سپ و مانگاش هه‌روه‌تر، به‌لام ته‌و نه‌تيه‌ى نازانى که بۆ ئاوى ته‌سپ و گاجووت و په‌زى به‌زۆرى ده‌ومه‌کينه‌ى ناکه‌ن تا شير و گۆشتيان زۆر هه‌رزان بيته- نازانى، له‌وانه‌شه تايسته مه‌کينه‌که‌يان ته‌واو وه‌گه‌ر نه‌خستبى و ته‌واو نه‌بووبى- چونکه هه‌ريه‌که‌يان مه‌کينه‌ى تايه‌تى خۆيان هه‌يه. هه‌ينده زۆرن قرژال و کيسه‌ل و بۆقيشيان نه‌هيشتوه به‌ خواردى ته‌ميينى خه‌ره‌کچيش که دوتيسى له سه‌قز پرا هاتۆته‌وه به‌چاوى خۆى ديتبووى که ته‌سپه‌کانيان هه‌موو ناسنه‌والين و کاو جووى ناخۆن (په‌نا به‌خوا!- ته‌وه دابى ده‌ئى) گولله‌کاريان تيناکا (بابه‌گيان زه‌ردىکى ديتى، هه‌روه‌ک راست

واييَ که حه مده مین ده لئی؟! ده یگوت- نه مینی خه رپه کچی ده لئیم- ده یگوت په رژین بی و هک گایه کی بیه وی قوچان باوی سهریان بۆلای ههردوو دهستان شۆر ده که نه وه- ئیدی خۆت بگره و هاتم! جا ئیدی تو هه گولله باوی، بۆ کاری تیده کا و به خۆی ده زانی؟! تا دژمنه که ی نهنگیوی گه رانه وه ی نییه. که لئیشیدا و نهنگاوتیشی هه ر ناگه رپته وه و رانا وه ستی: به دوا ی نه وانیدی ده که وی (په نا به خوا- نه وه هه هه ر قسه ی داییه). ده یگوت چا وه کان یان هه ر راست ده لئیی نه وه دوو پشکۆی ئاگری سوورن، و کاتی که ری ده که ن دهنگی سمیان له شه ش فرسه خ به و لا وه تره وه ده بیسی (دووباره په نا به خوا!) دوا یه شه یه ک ((زریپۆش)) ی دیوه (خه لکی له کۆر و مه جلیسان نه و ناوه یان له و نه سپه ئاسنینه نابوو) هه ر ریک به قه ده ر نه و قه لاتهی حوکه تی- که ده رۆیی و ده سترپۆی ده کرد، کیوی له پیش خۆ راده نان... بابه گیان گوپی بۆ نه و شتانه شل ده کرد و هیچی نه ده گوت؛ جار جاره نه با زه رده یه کی ده کرد، و چا وه کانی به جو ریکی ده بریسکانه وه وه ک نه وه ی گوا یه نه و بۆ خۆی هه موو نه و شتانه ده زانی. به لām هیچی نه ده گوت، و داییی له و بیده نگیه ی وی زۆر ناراحه ت بوو، و هه رخۆی ده خوارده وه. ده یگوت: ((مه ش ته که به راغا، نه وه ی ده یلئین راسته!)) نه وه شی به ده نگیکی زۆر که ساسانه، و ئاوازیکی زۆر ساده وه، و به دوو چاوی نه تروکا و پر له پارانه وه بوو که ((هه ر نه بی به لانی که مه وه نه وه یانمانه پی بلی؟!)) بابه گیان به سه رسامیه که وه، به لām نادیار، سه بریکی داییی ده کرد، و ده یگوت: ((هم؟!)) و دوا ی تاویک ((وه لā بلیم چی؛ قسه زۆر. خودا ده زانی)).

داییی له ناراحه تیان جینگلی ددها و ده یگوت: ((جا تو کهنگی قسه ی دلئی خۆتت به من گوتوه تانیستا پیم بلی! کهینی تو منت به بنیاده م زانیوه تانیستا بزانی!)).

بابه گیان ده یگوت: ((لا اله الا الله... کچی ژنی نه من له کوپرا بزاتم، ژنه که- بۆ من عیلمی غه بیم پییه!)) و به زه رده یه که وه، برۆیه کانی تیک ده نان.

نه وه دیسان داییی بوو ده یگوت وه: ((له کوپرا؟- له و جیهه پرا که بۆ خۆت ده زانی!)).

به لām بابه گیان له جیاتی نه وه ی هه لچیت و تو ره بیت پیده که نی و ددانه شاش و واشه کانی وه ده رده که وتن. داییی له پیستی خۆی ده هاته ده ری: ((من مندالی گه وره که م و نه و کافره خوا نه ناسه ش به و شیوه یه ی به سه ر بیئی، که نیستا وه ک سه گیشم دانه نیست!)) و گریان ده ته قیتته وه.

نه و پینکدا هاتنا نه ش هه روا له خۆرا نه بوون. بابه گیان نه و یه ک دوو رۆژانه زۆر شاد و شه نگول و دلخۆش بوو وه ک ده لئین له خۆشیا ن پیی به عه ردی نه ده که وت. ده یگوت درێشه که ی ئاماده کردوه تا ده هه مان ورگ و گیالی رادا... به س نه وه نده ده ستی بیگاتی! (که نه وه ی ده گوت چه ناگه شی ده گه ل ده له رزی) مه به ستی نه میر له شکر بوو؛ ئاخه ر ئیواره ی رۆژی پیشت نه میر له شکر ی نازه ربا یجان که له ده ست رووسه کان هه لئیی دیتته وه قه راغ چۆمی و به دزیه وه سه ره نهنگی ده بیئی دوا یی به قسه ی پییا و چاکیک وه ک ژیر ده ربا ییه کی خاکی به عه ردیدا ده چیتته خوار و له (مه لایه ر) سه ر وه ده ر دینیتته وه! ده یگوت، بابه گیانی ده لئیم ((نه وه ده مه تیغ ئاماده یه- ته نیا ده ستم بیگاتی- وه به رچنگام که وی!)) نیستا داییی تا ده هات ورده ورده دلته نگ و نیگه ران ده بوو- نیگه رانی حالی بابه گیانی...

بابه گیان له پیشتا حه زی لیوو بچی مه ریکی بکری و له به ر پیی رووسه کانی سه بری. کاتی که هاتیشن داییی ویستی چیتتیکیان بۆ لئینی و بۆیان به ریت- چوون ژماره یه کیان ده قشله که ی حوکه تی پشت خانوه که ی پیشوماندا بوون یانی له راستیدا له پشت ده زگایه که ی که لایی حوسینییه وه. به لām خودا ره حمی کرد... به لئی خودا ره حمی کرد... وه ستا سالحی ته نه که ساز که شه قی سه ره نهنگی ویکه وتبوو له خۆشیه هاتنی رووسه کان یه ک دانه قه رتاله تریی وه ک ((دیاری)) برده بوو پیشیا ن و دابوویه ((قوماندان)) ی رووسه کان؛ و به کوردی شکایه تی کردبوو، و قوماندانیش به رووسی پیکه نیبوو، و ددانه زپه ره کانی وه ده ر خستبوون، یانی ((ناگام له مه سه له ی ددانه کانه و ده زاتم!)) و وه ستا سالحیش له وه لāmی ویدا پیکه نیبووه و قوماندان گوتبووی ((شاخنشاخ))، و فیتوئیکی درێزی: ((فیوت)) لیدابوو، و ده ستی به ره و لای کیوی بابوس راداشتبوو، یانی که چوه پشت کیوی قاف، ئیدی چت ده وی؟- و هیندیکیشی قه ندی کلۆ دابوویه- نه وده می قه ندگران بوو. وه ستا سالح ده یگوت: ((نا، به ویژدانه وه، ده لئیم، نه وه ی کردوونی، چاکی دروست کردوون.. نا، به ویژدانه وه، نیوانه کان یان هه موو فیت بوون، موویان به نیوانیوه نه ده چوو...)) نه وه مه به ستی له و قسانه ی ددانه زپه ره کانی قوماندانی بوو. نه دی خوا ره حمی کرد. چونکه دوا یی که ((ده ولته هاته وه وه ستا سالحیا ن گرت، و رووسه کان که سه ره نهنگیان ده گه له خۆ برده بوو (میاندا وای) له وی نازادیا ن کرد و له پاداشی نه و هه موو خزمه ت و کوپره وه رییه شی... پله ی سه رتیبیا ن دایه و به رزتریا ن کرده وه. به لئی خودا ره حمی کرد، هه رچه نده به ئاشکرا دیار بوو که جه ناب سه ره نهنگیان... به هه رحال، نه و پیش بینییه ش-

بۆچوون و پېش بېنى دايبى و خەلکانىكى دى - يا پېش بېنى بابەگيان و كەسانىكى دى چۆن بوو ئاواھاتە دى و دەولەت ھاتەوہ.

بالېرە لەوہى گەرپېن. ئەودەمەى كە دەنگۆى ھاتنى رووسەكان بلاؤبۆوہ و بارودۆخە كە كەمىك شلۆق و شەپرېو بوو بابەگيان بوو دەمراستى كاروبارى رووسيا: پەرەى كۆن ھەلدرانەوہ: ئەدى بابەگيان و كاكەيان وەختى خۆى بە تاوانى جاسوسىيە رووسان گرتببون، ھەربەوہش دوو مندالى لە دەست دابوون، ديارە دەولەتى رووسىيەش دەفتەرو دۆسىيە و دەستەكى خۆى ھەيە - بېگومان خەبەرى ھەبووہ. ئەوہيان ئەبولفەتخ خان دەيگوتن. دەيگوت: ((ئاوېش بۆيەوہ ئەوان دەزانن... ئەوہ كارى خۆمە - دەزانم؛ بى دەفتەر و دۆسىيە كار بەرپۆە ناچى!)) و ھەر بۆ ئەوہى بايەكيش دەكەولتى بابەگيانى كات دريژەى دەدايە: ((جەنابى ئاغاي رەزايى، ئىدى ئەوہ بۆ خۆتان دەزانن و سەرتان لىي دەردەچى!)) جەنابى ئاغاي رەزاييش بەو بېدەنگىيە شاراوہيەوہو ئەو زەردەخەنە ناسكەيەوہ لابلەلا پەسەندى دەكرد كە بەللى سەرى لى دەردەكات و دەزانى كاروبار بى دەفتەرو دۆسىيە بەرپۆە ناچى.

ئىستاكە رووسەكان دەھاتن ھەموو لايەك پېخۆشبوون و دلئۆزىيە خۆيان پېشاندەدا و خۆيان رەپېش دەكرد - ئەوانەى سەر بە دەولەتتېش كە لەپەل و بۆكەوتبوون، و لە ھەمووانىش زياتر ئەبولفەتخ خان كە خۆى لە ھەمووانىش لەپېشتەر دادەنا؛ و جا ئىدى ئەوہ ھەر پلان و نەخشەبوون دادەپېژان... بەلام يەك لەو نەخشانە لە ھەمووان گرىنگەر: كوشتنى ئەمىر لەشكرى خوانەناس بوو.

دايبى دەيگوت: ((دەبى بېلى بېدەنەوہ دەست خۆمان، تا من بەم نىنۆكانەم چاوەكانى دەريېنم، دەنا دلەم داناكەوى و ئاوى ناخواتەوہ!)) ئەوہى دەگوت و چاوە دەقولەوہ چووەكانى ھەروا پرتە پرتيان بوو، و لىئوہكانىشى زياتر دادەچۆران: ((و دەنا سوودى چىيە كە ھەروا بېبەنە سەرگردى، و بەماوہى دەقىقكى كارى بېينن و لە كۆلى كەنەوہ... ئەمن دەمەوى جەزەبەى بېينى!)) بابەگيان دەيگوت: ((نا، تۆ ژنى؛ ھەروا دلۆپە فرمىسكىكى بەچاويەوہ بېينى ئىدى ئەوہ تېكدەچى... ئەوانە وا سەيرمەكە، ئەوانە بە ھەموو گەد و گىپالىيانەوہ ھەر كە ھەراو ماشەللايەكەت لە شانى كوردنەوہ، دەبنەوہ كەرى بى كورتان... ھەروا دايبە رۆ و بابە رۆيەكيان بەسە قۆلت پى لە كراسى بېننەدەرى و داواى كراسەكەشت بكن بىاندەيەى... نا، ئەوہ ئىشى

تۆ نىيە! ئەدى دريوشەيان بۆچى دروستكردوہ. ھېندەى دريوشە لە كونى بنەوہ دەكوتم خىرى سەرى بابى دە شەو و دە رۆژان خويىن دانى... چا، و ريخۆلەكانى ھەموو بەدەمەتيغى پارچە پارچە دەكەم و فرېدەدەمە بەر سەگان... پىتوايە، ھەروا بە سانى وازى لىدېنم و دەستى لىئەلدەگرم! دەبى دەردىكى دەمى و ئەمىر لەشكرىكى دىكەى واى لى دروستكەم بەماكەرى بلى بابە!)) من و مەليحە - ھەموو جارن - بە خەيالى ئەو پېشھاتە و لە كلىلەوہ چوونى زارى بابەگيان و دەركىشانى دەمەتيغ و راوہشانى دريوشەكەى دەھەوايدا لە ريچكەى خەيالى وانەوہ چيژمان وەردەگرت؛ چاوەكانى فەيزوللاى لە خۆشيان دەبريسكانەوہ و زەردەخەنەيەكى بەسەرلېو و روخسار و گەردنيوہ دەنيشتەوہ، و سوورھەلدەگەر، ھەروەك بەفر و خويىن تىكەلاؤبن. بەلام ئەو قسانە ھەر قسەى مالى بوون و لە مالىش دەردەدەچوون؛ چونكە بارودۆخەكە ھىشتا وا روون نەببۆوہ. راستە بەن مووسەكى بارودۆخەكە نەختىك شل بېۆوہ بەلام سەرباز و پاسەوانەكانى دەولەتى ھەروا مابوون، سەرھەنگ جارى لە ھاتوچۆ و خۆبادانى ھەر نەكەوتبوو، و شار وانە شلەقابوو.

مەلا ھەسەنىش ھاتبوو، بەقسەى خۆى لەلايەن خەلكىيەوہش راسپېردرابوو كە بابەگيان بەپشتىوانىە خواى و ھىمەت و بەرەكەتى ((مەشايەخان)) دەبى بېتتە مايەى خىر و نەھىلى مزگەوتى گەرە تىكەدن، چونكە لايەكى منارەكەيان لە شەرى يەكەمى جىھانىدا خراب كرددو و ئىستاش دەترسان ئەوہى ماويشە بېروخېنن. دەيگوت ((مەلا ھەسەن)) ديارە، وەكو دەيانگوت ئەودەمىش قوماندانى سوپاي ھەزەرەتى ئىمپراتۆرى رووسىيە چ نىيازىكى خراپى نەبووہ و جوولەكەكان چوونەتە بنى و ھانىاندوہ، دەنا كارىكى وا پىچەوانە لە سوپا و قۆشەنى ھەزەرەتى ئىمپراتۆرەوہ نەديتراوہ. ھەر نەبى مزگەوتى گەرە بۆ خەلكەكەى بھىلنەوہ خواپەرسىيەى تىدا بكنەن و دەستەونزا بۆ تەخت و دەولەت و ئىمپراتۆرىيەتى ((ئەسەد عەلېن))^(۱) پىارپىنەوہ، و جەناب عالېش - يانى بابەگيان - دەبى دەو نىوھيدا بىنە مايەى خىرو چاكە و پىاوەتپە و ئەو توئوشوہى قىامەتى لەكىس نەدەى، ئىنشاللا!

بابەگيان رازىبوو، بەلام بەلېنى تەواويشى ھەرنەدا. بەلام زۆرى رىز لە مەلا ھەسەنى نا، ھەروەك جارن، تا بەردەركىي دەگەل چوو. ئىمە ھىچ كاتى ئەو چاكە و دلئۆزىيەى وىمان كە لە

(۱) ئەسەد عەلېن: ئىستالېن: ستالېن.

مردنی کاکهیدا دهگهلی کردین، له بیر ناچیتتهوه هه ربۆیه ئیمهش به هه مان گهرم و گورپهوه
پیشوازیان لیکرد.

ئهبولففتح خانیش هاتبوو- یانی ئهو یه کهم کهس بوو هاتبوو. له لایه نی خۆیه وه دلتیاو
ئاسووده بوو. به لآم ئمم- چ بلی! جهابی ئاغای رهزایی بو خویان ئاگاداری رووداوه کانن.
(بابه گیان جهناب رهزایی و دایی، سه رکار خانم بوون!) به لئی، وهی لهو یاریه دهره ی پۆلیسان-
وهی لهو ماره خۆش خهت و خالهی! ئهو ده مانه ی شهو و رۆژ به جنیوان ده لته تی رووسی
ده ره قانده وه، ئه وه ئیستاش ده ستنوژی خۆ پاک کردنه وی ده شوا!... ده موله وسی پاک
کردوونه وه و دوور له رووی سه رکار خانمی بۆته گوربه ی عابید... و مه که مه که ی نییه! و ئه و جا
خودی سه رۆک پۆلیسان... که هه ر له و کاته وهی ههستی کردوه که ئه و- ئه و ئه بولففتح خانه ی
حازری- سه ره داویکی داوه ته ده ست جهابی رهزایی، ئیدی سه رۆکی لیتی بۆته دوژمنی بابه
کوشته ی. جا وه ره ئه و جار ورده ناراحه تییه کانی دایه ره ی- که پیتیست ناکا، و ناشیه وی سه ری
جهابی ئاغای رهزایی و سه رکار خانمیان پیوه پیشینی- دوو جارانی- داوا ی پله به رزبوونه وی
کردوو، که چی ئه و سه رۆکه هه ردوو جارانی رهش کردۆته وه ناوه که ی لاداوه، په رژین بی
نامه رده پله که ی داوه ته فه تتوچی، و په رژین بی هه قی ویشی سه گ خۆر کردوو... با هه ر
دهستی لینه دین، ئه وه له خه فه تی زه مانه یی و له خه فه تی ده لته تی خه ریکه وه زگ ده دا...
به لئی عه ززی به حوزوو هه رچه ند ده کا (ئهبولففتح خان) تا به لکه به هه ر شیوه یه ک بووه سه رۆک
ئه و کاره ی بۆ دیزه به دهر خۆنه یه ک بکات و هه رچۆنیک بووه ده می ئه و سه گ و تولانه به ستی،
نه یکرد و نه یکرد. ته نانه ت ئه و شه وه... ئاه!- که گه ییه ئیره هه ناسیکی هه لکیشا، دایی
سه ری ده به ره خۆنایه وه... به لئی، ته نانه ت ئه وشه وهش، هه ر به سیاسه ت، فه رمووی یه ک
پیا له چای سه رکار خانمی نه کرد، یا هه ر بۆ ئه وه ی بلی پیای چاکی، به پیا وه کانی خۆشیاندا
هه ر هه واییکیان نه دا، تا ئاوا روو ره شیان بۆ مایه وه و تا هه تابه شه رمه زاری سه رکار خانمی
بوونه وه، و ئه وه تا ئیستا هه رچه ندی ده کا نازانی چۆن خۆی له و شه رمه زاریه ی رزگار کا.

دایی گوتی: ((نا، جهناب ره بیس، دوژمنتان شه رمه زار بیست)).

جهناب ره بیس گوتی: ((ئیه وه گه وره ییه ده فه رموون... ده نا ئیمه قاییلی هیندی نین...
به هه ر حال ده بی به گه وره ییه خۆتان، بمانه خشن، و ببورن)).

دایی گوتی: ((ئهو قسانه چن، جهناب ره بیس، خودا ببه خشی...)).

جهناب ره بیس هه ر ده گه ل قسه کانی پیشویدا گوتی: ((هه ره وه ده لئین، له گچکان خه تاو له
گه وران عه تا... و هه ر به قسه ی پیشینان، ئه وه پشتی من و ئه وهش داری تو، ملم له مووی
باریکته- جا هه رچۆنیک بی ده بی ببه خشن)).

دایی گوتی: ((خودا ببه خشی...)).

جهناب ره بیس گوتی: ((خودا منداله کانی ئیه وه و هه موولایه کی ببه خشی)).

دایی گوتی: ((ئامین بۆ خاتری پیغه مبه ری)).

به لآم من. من هیچ هه زم نه ده کرد بابه گیان چ ((ده ست پیشخه ری)) یانی بۆ بکا. ئه وشه وه م
هه رگیز له بیر ناچیتته وه که به چ سوکایه تییه که وه له ده رکی ماله خۆی ده رکردین، وه ک پیره
قه لیم لیهاتبوو له رقی ئه و به زه یی و دل نه رمیه ی دایی.

جهناب ره بیس له درێژه ی قسه کانیدا گوتی: ((به لئی، خه ریکبووم عه رزم ده کردن... ئه و وه لی
به گه سه ریاسه وان، له رووی خۆتان نه بی، مه گه ر هه رخوا بۆ خۆی بزانی چه ند ئینسانه... کاری
به سه ر ناسر و ئه و قسانه وه نییه! جهنابی رهزایی باشی ناسن- له راستیشدا که مه تر خه میه که
له منه وه بووه، چونکه ریزیکی زۆری بۆ جهنابی به ریزتان هه یه، زۆریشی هه ز لیه ده رفه تیکی
بۆ بره خسی و له هه لیکیدا به خزمه ت جهناب عالی و سه رکار خانمی بگات. به لآم من گوتم
جاری پیتیست ناکا... ده نا به خزمه ت هه رده گه یشت)).

به سه ری هه ردوو په نجه کانی و له سه ره خۆ دهستی به تیغه ی لوتیدا دینا. ((تیبینی هیندی شتاتم
کرد. که جهنابی رهزایی بۆ خویان ده زانن)) بابه گیان پۆزیک لیدا که یانی به لئی، ئه وهش وایه
و ده زانی.

((به نده هه ره وه بۆ خۆتان پیده هه سین من له و جۆره پیاوانه نیم به م و به ودا هه ل بلیم و باسی
ئهم و ئه و بکه م، ئه گه ر وایا مایه ئیستا وانه ده بووم. ئه وه بۆ خۆتان ده زانن)).

بابه گیان دیاروو ده زانی. ((به لآم باوه ر بکه ن به نده شتیکی عه رز ده که م و جهناب عالی
شتیکی دیکه ده بیسن. به نده نه مده ویست... قه قماغه ی کۆنه برینان هه لده مه وه و باسی رابردو

بکهم و تاماژهی ده‌می. داوای لیبوردنی له‌سه‌رکار خانمی ده‌که‌م... شه‌وی کاره‌ساته دلته‌زینه‌که...)).

روویه‌کی ماته‌مینانه‌ی به‌خۆره‌گرت و دووباره‌تیغه‌که‌ی لوتی نه‌وازش کرده‌وه؛ چاره‌کانی نه‌ک هه‌ر کزومات و غه‌مناک نه‌بوون زه‌رده‌خه‌نه‌شیان لی‌ده‌باری و شاد و شه‌نگولیان ده‌نواند؛ وه‌ک ته‌ستیره‌ی شه‌ویکی سارد هه‌روا جریوه‌جریویان بوو. ((شه‌وی کاره‌ساته دلته‌زینه‌که شه‌ویان کرده مه‌نموری ته‌نجامدانی فه‌رمانه‌که، که هه‌رچه‌نده‌گرانی‌شی له‌سه‌رکه‌وت؛ به‌لام هه‌رنه‌چوه‌ه ژیریاری شه‌و فه‌رمانه‌وه‌وه نه‌چوه هه‌رنه‌چوو...)) (خودا منداله‌کانی لی‌نه‌ستینی!).

ته‌بولفه‌تح خان که به‌و پالپشتیه‌گه‌رمه‌ی که له‌داییه‌وه‌ی دیت، دل‌تیابوو که تازه‌ئیدی ده‌چپته ته‌نجومه‌نه‌وه لی‌ی زیاد کرد: ((جه‌نابی ره‌زایی، باوه‌رتان بیت، وه‌ک خوداوه‌ند شه‌وی هه‌ر بۆ کۆمه‌کیه‌ ئافه‌ریده‌کردبیت!)) و ته‌ماشایه‌کی پر چاره‌روانیه‌دایی کرد؛ و دایی چاویکی پیشبینه‌ی له‌بابه‌گیانی کرد... و من ئاره‌قه‌م ده‌ردابوو...

جه‌نابی ره‌زایی پی‌وه‌ی دیاربوو که له‌شادی و ((خۆشیان)) جی‌به‌خۆی ناگری. دانیشتبوو و گوئی له‌قسانه‌راگرتبوو و ته‌زییچی باده‌دا. جاران هه‌رکاتی که جه‌ناب ره‌بیس ده‌هاتنه‌مالی بابه‌گیان زۆر له‌خوارویییه‌وه - نه‌ک هه‌ر له‌ریزی شه‌ونا، به‌لکه له‌ریزی دایی له‌شوینیکی له‌سه‌ر هه‌ردوو ته‌ژنویان به‌شیوه‌ی سی‌گۆشه‌یه‌کی ته‌واو هه‌ردوو ده‌ستی داویشتنه‌سه‌ر پانی و وه‌ک یه‌کینکی ده‌ده‌می ((ته‌حییات)) یدا داده‌نیشت، و جه‌ناب ره‌بیس، جه‌ناب ره‌بیس، به‌داوای یه‌کدا ریز ده‌کردن-.

ئیستاش شه‌وه‌تا زۆر سه‌ره‌ستانه‌داده‌نیستی: قاچیکی وه‌به‌ره‌خۆ ده‌داته‌وه له‌سه‌ر ته‌ژنویه‌کی داده‌نیستی؛ روه‌ی زۆر پیشان نادا، وه‌ک کۆنه‌بازرگانیکی گوی له‌قه‌رزداریکی بگری که هیشتا قه‌رزی کۆنی نه‌دایته‌وه هاتوه‌وه کردوویه‌تیه‌بازاری خۆی و داوای قه‌رزی دی ده‌کا به‌و ئومیده‌ی دوایه به‌پشتیوانیه‌خوای هه‌مووی پیکه‌وه‌بداته‌وه! ئیستا به‌په‌چه‌وانه‌ی جارانه‌وه که زه‌رده‌خه‌نه‌کانی بابه‌گیانی وه‌ک ئاسۆی به‌یانیان گورگ و می‌ش و بولیل بوو، شه‌وه‌تا ئیستا هه‌مووی هه‌ر رووناکییه‌.

بابه‌گیان به‌ده‌نگ و ئاوازیکی لی‌واو لی‌و تیکشکاوی و هه‌ر له‌وه‌ده‌میشدا وای پیشانده‌دا که هه‌زده‌کا شه‌و داوایه‌په‌سه‌ند بکات و به‌رخوردیکی لی‌ده‌کات، گوتی: ((های بابه، کی له‌ئیمه‌ ده‌پرسیته‌وه کی به‌گه‌ز و ره‌ی کی ده‌پیوی و کی ئیمه‌به‌پیاو ده‌زانی؟ شه‌وه‌خۆمان هه‌لشه‌نگاند و هاتین چمان له‌ده‌ست دی له‌وه‌ی زیاتر که ده‌ست به‌کلای سهری که‌چه‌لمانه‌وه بگرین با نه‌بیا!)).

جه‌ناب ره‌بیس روخساریکی نارازیانه‌ی نواند و به‌تیله‌چاویکه‌وه به‌دایی گوت: ((بیختیاران هه‌یه، جه‌نابی ره‌زایی؛ کی له‌جه‌نابعالی پیاوتر و چاکتره! سوپاس بۆ خوا پیاویکی کاسبی سه‌ره‌رز و به‌ریزی، و ماشه‌للا سه‌رناس، جگه له‌وانه‌ش که‌میشتان به‌لاو ناخۆشی به‌سه‌رنه‌هاتوه... کی له‌نیوه‌ی جه‌نابعالی چاکتره!)) به‌کورتی بابه‌گیان ببوه جه‌نابی ناغای ره‌زایی، و سه‌رکاری کاروباری شۆره‌وی، و دایی سه‌رتاپا گومان، و له‌هه‌مان کاتیشدا سه‌رتاپا سه‌رسامی و ناارامی که هه‌ی قوربانی شه‌و که‌لله‌یه‌ت بم، شه‌و هه‌موو ماوه‌دوو و درێژه‌شه‌و هه‌مه‌کاره‌یه‌بووه و که‌چی ده‌خه‌ویشدا وشه‌یه‌کی له‌م باره‌یه‌وه نه‌درکاندوه! - شه‌وجا، به‌هانه‌گرتن و مال شپۆاندن: که هه‌ر له‌هه‌وه‌لی‌وه ده‌یزانی، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه دیاربوو ره‌فتاره‌کانی واپی‌ده‌چوون، که نه‌مالی به‌مالی خۆی و نه‌ژنی به‌ئی خۆی زانیون- خوا شه‌و ژیانه‌ی به‌ری؛ و هه‌رچه‌نده‌بابه‌گیان سوپند و قورناتی ده‌خوارد و توره و تۆسن و گرژ ده‌بوو و خۆی ده‌خواردوه دایی له‌سی جار بیسته‌ی خۆی نه‌ده‌هاته‌خواری و هه‌ر به‌زمیکی ده‌زانی شه‌ویش سی‌پی‌یی بوو... که به‌لی متمانه به‌ژن و منداله‌کانی خۆشیان هه‌ر ناکه‌ن (تاماژهی به‌جاسوسی‌ته‌یه‌ده‌کرد که متمانه به‌هیچ شتی ناکه‌ن!) پروپاگه‌نده‌که توندتر بوو و سه‌ره‌نجام وه‌راست گه‌را: گوتیان شه‌ورۆ دای نیوه‌رۆیه ده‌گه‌نه‌جی (یانی رووسه‌کان) و پاسه‌وان که‌وتنه‌جموول، و بیده‌نگی بالی به‌سه‌ر شاردا کی‌شا که نه‌کا وه‌ک شه‌ری جیهانی هه‌وه‌لی به‌مالان و به‌خه‌لکی وه‌ربنه‌وه (ماتیشکا)یان بوین و یه‌ک فه‌وج سال‌دات ده‌گه‌ل یه‌ک ژنی بی‌چاره‌دا یه‌کانگیر بینه‌وه! وای، خودا شه‌و رۆژه‌مان پیشان نه‌دات و نه‌ببینین! ژماره‌یه‌که یه‌کسه‌ر شاربان به‌جپه‌یشت و هه‌لاتن و لی‌اندا رۆیشتن؛ ته‌نانه‌ت پوره‌فاتی‌ش که هه‌میشه‌ده‌و جۆره‌کاتانه‌دا له‌به‌ر ده‌رکی ده‌چه‌قی و گوئی هه‌لده‌خست و به‌راست و چه‌په‌یدا ده‌روانی به‌روبوگری خپ کرده‌وه و چوه‌مالی کچه‌گه‌وره‌که‌ی. به‌لام سه‌رکرده‌کانیان به‌ده‌م نایه‌ته‌ل کورسی خویندنیوه بۆ پیشوازییه‌برده‌ده‌م چۆمی و ریزیان کردن، ناغای توغول، و به‌خشداریش، گایه‌کی

قەلەوی چوارپەل ئەستورریان ھېنا و بەپەل بەستراویەو لەو گۆرەپانەى مرادسپۆر ئاورپشینی کردبوو لەخوار ریزیوہ لە عەردیدا، عەزە خرپیلیشى بەسەرەو، تا ئەگەر بەخێر و خۆشى گەشتت لەبەر پێنیاکان بکەرتە قوربانى - ئاخ ئەوان میوانى مەبوون - لەپیشدا بانگەوازیان لە دەركى مزگەوتى گەورە دابوو و داوايان لە خەلکى کردبوو کە دەگەل دۆستانى کیشوهرى دۆست و دراوسى، یەکیەتى جەماوەرى شۆرەویدا بەگەرمى و رووی خۆشەوہە لەلسوکوت و رەفتار بکەن. ئەوہیان لەپراگەیاندراوہکانەوہ وەرگرتبوو. بەلئى، بە سەلامەتى گەشتنەجى. دە دواز دە لۆرى بوون، دەگەل (زریپۆش) ئیکى، کە جگە لەوہى بەقەدەر تەپەى حوکمەتى نەدەبوو لە لۆریەکی بارى ئاساییش ھەرگەورەتر نەبوو، جگە لەوہى کە تەنیا قوللغیكى شەستیردار و تۆپىكى ھەبوو، و دەیانگوت گوللە نایپرئى. ئەگەر ئەو قوللغەى نەبایە ئیمەى مندالان یەکیارچە زۆر ناراحت دەبووین. تیکرا ھەموویان سەد سەرباز نەدەبوون - ئەوانیش ھەموو میرد مندال، ھەر کە دامەزران دەستیان کرد بە تەقەى و بەراوہ ماسییە دە رووباریدا، و شەوانەش یاریکردنە بەتفەنگان و تەقە و فیشەکە شیتەى رووناکى ھەلدانى بە ئاسمانیدا.

بەھ بەھ لەو قۆشەن و سوپایەى! خۆ تەفەنگەکانیشیان وەك برنۆیەکانى ((خۆمان)) نە دەبریسکانەوہ - ماشەللا! بەھەر حال، بەقسەى ئاغای توغورول بەخێر گەرا. رى و رەسمى پیشوازییە بە شێوہیەکی زۆر شایستە ئەنجامدرا، و ھەموو لە ھەموو رازیبوون. بەتایبەتى خانەخوئى. ژمارەئەک لە میوانان چوونە قشلەى حوکمەتى و ژمارەئەکیشیان چوونە سەرباخانیوہ. دەو نیوہیدا فرۆکە رەشەش ھەر پەیدا بوو و بەسەرشاریدا کەوتەوہ چەرخ و خولدان و تەقلەلیدانەوہ و خۆ ئەو دیواو دیوکردنى...

ھیشتا سەعاتیک بەسەرھاتینیاندا تینەپەرپیوو کە لە بازارى بوو ژاوە ژاوە سەربازەکانى ھەنگى (فەوج) دەولەتیان ھەموو پایدۆس کردبوو، و ھەررا پۆتین و پەتوو و ناوہ ئیباربوون لە بازاریدا دەستا و دەستیان دەکردن.

دایى و ھەموو داپکەکانى دى پارانەوہ: ((خوداوەند دەولەتى ((ئەسەدەلین)) و بەخت و ئیقباتى ھەر بەردەوام کات! خودایە، خێر لە سەلتەنەتەکەى خۆى ببینی! خودایە روژ بەروژ ئەستیرەى بەخت و دەولەتى ھەر لە گەشە و سەرکەوتنیدا بیئت)) و فرمیسكى شادى

خۆشییەیان ھەلۆەراندن، و چاوە لە رییى مندالەکانیان کە لەولاولا بوون دانیشتن، و دایى فرمیسكى ھەسرەتى ھەلپشتن: ئەگەر پینج شەش سال زووتر ھاتبانایە چ دەبوو!

بەلام کەس گوتی نەدایە بابەگیاى. بابەگیاى ئەو روژە پارەى ئیشى لە کەس وەرئەگرت، بۆیاغ و دروونەوہو پینە ھەمووی بەخۆراى بوو... ((شایانى نییە، قوربانى سەرت! ھیچمان نەکردووە، دوو تەقل و بستە دەزوویك ھیندەى ناھینئى!)) بەیانیش ھەرکەس بەسەر وەختیەوہ نەھات، و بابەگیاى یەکیار زۆر مرچ و مۆن و گرژ بوو، ھەرچەندە خۆشى نەدەھاویشتە ناو گۆنگەلئى. لەبەر دوکانى رادەوہستا و تەزىیحى بادەدا - زۆرى دەست نەدەچووہ ئیشى. بۆ بەیانى ھەررا کە راوہستا بوو و دەستى لە پشتنەخۆیەوہ گرتبوون و تەزىیحى بادەدا زەردەئەکی بەرووى ((قوماندان)) یدا کرد کە لە دووکانى ئەو بەریەوہ شووتى دەکرى - زەردەئەکی تابلئى پان و پۆر و ھەراو - و بەچاوە و روخسارو دەم و ھەموو ئەندامەکانى لەشییەوہ داواى لیکرد کە ئەو شانازییە بفرەمویت و تەشریف بئینى و بەئەک دوو پتکە بۆیاغان قنیاى بفرەمووى. بەلام بەداخوہ چەکەکانى ((قوماندان)) ی حیسابى بۆیاغ کرابوون و نەیفەرموو. دیارە ئەویش ھەر پیکەنییەوہو ددانە زێرەکانى وەدەر ئیخستن، بەلام ھیچ نیشانە و ئاماژە و شتیکی نەدا...

شەوى بابەگیاى پەست بوو و سەرى رادەوہشاندا: ((ئەم! ئیستا ئەگەر ئەوہ ئینگلیزیایە، بەسەر وەختى نەوہو رەچەلەك و تۆرەمەییەوہ دەھات و لئى دەتۆژیەوہ... شازدە ئەسکەندەر میرزای بەو ھەموو تاوانانەوہ لە زیندانى مەشرووتەى دەرینانەوہ، گوتى ئەوانە سەر بەمن، لەژێر بەیداغى مندان. ھەموو مال و مولکەکەشى دانەوہ! پیم وا نییە بەو شێوہیە رەعییەتدارییە سەلتەنەتى بکرى...!)).

سۆزانى خانەکە چۆن بوو ھەرراى لینگەرپان؟ کەلایى سەررومپ بەکولک و پێستەوہ دەھات و دەچوو و کەسیشى بەبنە پیلانوى خۆى نەدەزانى - دەك کویرییەوہ روژگار!

دووسى روژان مانەوہ - رووسەکان دەلیم - و دواى لەناکاوئیکرا گوتیان دەروژن، و تا ئیمە بەخۆمانزانى ئەوان رویشتن. سەرھەنگ و چەند ئەفسەرئیک و ژمارەئەک تەفەنگ و فیشەکیان لە لۆریان بارکردن و رویشتن - حاجى؟ - حاجى مەککە!

ده گوترا - يانی زياتر بۆ خۆمان ده مانگوت - له بهرتهوهی نه ده مانه وه بۆیه به بهرژه وه نديان نه زانیوه ((په یوه ندى)) به بابه گیانیوه بکه ن و ((نیشانان)) ناشکراکه ن - چونکه ئی مانه وی نه بوون، دهنه ئه وه هه رنه بووه و نابى، ته وان ده فته ر و تۆمار و دۆسیه یان هه ر هه بوون! بابه گیان ورده ورده بۆوه ته کبه راغا، و ته کبه راغا و مه شه دى، ته وه شى هه روک پۆزى به ریشى خۆیه وه هه لئاسى که به لئى بۆیه یان خۆ تینه گه یاندوه و ته ویش ((که به لئى بۆ خۆشم ده مزانى!)) و دایى سه ره له نوئى نیچه وانى له مه تیکنانه وه، به تاییه تی که بابه گیان نه یه یشتبوو سکالا ئامه یه کی بداته ((قوماندان)) ی و ته میر له شکری له وی بویتته وه.

به کورتى پشتن. هه ر که له پیچی باغى میرزا ره شیدی باياندايه وه چه ند ته فسهریک که خۆیان شارده بۆوه وه ک قارچکى له ناوه راستى شه قامى هاتنه وه ده رى - هه روک ه یچ رووی نه دابى؛ شه ویش که چه ند ته فسهریک له رییبه هه لدین به هانکه هانک و هه ناسه برکپوه هاتنه وه، دانیشن و هیندیکیان خوارده وه و بانگه وازیکیان به ده رکى مزگه وتى گه ورده وه دا و حکومه تی سه ربازیان راگه یاند. ته وجا نۆره ی ته وه یه ته وه چییه؟ بۆ حوکمه ت له پێشدا چبوو وا ئیستا بووه حکومه تی سه ربازى ((عه سه کهرى))!... به لئى، رایانگه یاند که حکومه ت بووه حکومه تی سه ربازى، و په خشدار بووه په خشداریکى سه ربازى: سه رگورد عه ببادى! و مراد سپۆریش رایکرده وه شه قام ناوړشین کردنى، دیاره ته مجاره یان هه ر بۆ خۆى ناوړشینی ده کرد، چونکه وه ک بۆنى شتیکی کردبى. ته وجاره یانى به چاک نه زانى لادییبه کان ته نگه تاو کات و کاره که ی خۆى به ملی واندا بینى و به وانى بکات. هه ر بۆ خۆى که وته پینه و په رۆ کردنى کاره کان. و مه ئمورانى حکومه تی سه ربازیش، یانى گروبان گه ل و چه ند سه رجوخه و سه ربازه رووته یه کی که ما بوون، که وته گه رانى به ناو شه قامه کاند... سه رکار ناسرخان، یا سه رکار عه باسقولى، یا سه رکار عه لى میدالى ه یچ کامیکیان دیار نه ما بوون. و که به بهر دوکاناندا تیده په رین که س له بهر ته و گروبان و سه رجوخه و سه ربازه رووته لانه هه لته ده ستا، گوايه بۆ خۆیان پیمان خۆش نییه که س له به ریان هه ستى. هه ر چه نده خه لکه که به زه رده خه نه وه روویه پرویان ده بوونه وه، به لام تیروانینه کان تا ده هات هه ره شه یان لیده بارى.

* * *

(۱۸)

گۆرانکارییه که واپنده چوو لینگه و قوچ بوویته وه: هه واول هات که عه شایه ر ده وره ی شاریان داوه و دین سه ربازخانه بگرن. ئیدی ته وه شتیکی تازه بوو!

عه شایه ر! عه شایه ر چییه؟ -عه شایه ر هه ر ته و کورده لینگ هه لکراوه نییه که مراد سپۆر ده یه یان و ناوړشینی پیده کردن... ئیدی ته وه عه شایه ره... یا هه ر ته و حوسپین به گه یه که باره دارى دینان و ده یفرۆشتن یا هه ر ته و سه عید به گه یه که شووتییان ده فروشى... نا هه... به لئى، ته وه ئیستاش تفه نگیان هه یه، و به لئى عه شایه رن... ته ی با... به، ئیمه بۆ نالئى، ته دى ئیمه له کوی بووین!

خه لکی دیاره ناراحه تن، پیده چى خۆشییان له عه شایه رنه یه. بۆ نازانم. ته و چه ند ماله ((عه جه م))انه ی ده شاریشدان که وتونه ته بارگه وینه تیکنانى. بۆ ته وه شى هه ر نازانین. ته وان ه سه رو سه ودا و په یوه ندییه کی وایان ده گه ل بابه گیانیدا نه بوو. ته نانه ت له مه رگی کاکه شدا جگه له وه ستا عه لى دارتاش، که ته ویش وه ک ئیمه ورده ورده وه ک خه لکی ناوچه که ی لیه اتبوو به کوردی ده وواو له مزگه وتیى نوێ ده کرد. دهنه که سیکیان هه ر نه شه اتنه ((پرسه)) ی.

عه شایه هه ره شه یان بۆ سه رگورد، و په خشدارى سه ربازى نارد، و سه رگورد له وه لامى واندا، به رى و ره سمى سه رده مى هه رى کۆن ((چاخى ناوه راست)) گولله یه ک و مشتى باروتى بۆ عه شایه ران نارد ه وه و خۆشى قایم کرد و سه نگه رى به هه رچوار ده ورى شاریدا لیدا؛ و عه شایه ر هاتن، و شه ر و پیکدادان به رپابوو. به لام چۆن شه ریک تا بلئى سه خت و توند و تیژ و خۆیناوى؛ و عه شایه ر شاریان گرت و رژانه نیو ماله ته فسهر و سه رۆک دایه ره و کارمه نده کانه وه، و به ده ردی بۆ خۆیان ده یانگوت مالى خۆیانیان له ماله کانیان ده رتایه وه. سه ربازخانه شیان هه ر تالان کرد. ده ونیوه ییدا ژماره یه ک له هه ردوولایان کوژرا، ده نیوه واندا جه نابى ره بیس زه مینى، و

چەندىن سەرباز و پاسەوان و ئەمىنە، و يەك دوو ئەفسەرىش، كە عەلى مېدالى يەك لەو كوژراوانەبوو، و دايى بەچاوى خۆى تەرمەكەى دىبوو.

بۆ سەبەبىنى رووداوىكى سەرنج راکىش روويدا: كلاًوى كەپى و شاپكا وەك جندوكەى بىسىمىلا لى خويىندراو، ھەروا لەچاوتروكانىكدا لە ھەوت كۆنەمشكاندا شاردرانەو، بەلام چاكەت و پانتۆل، بەتايىبەتى چاكەت، تۆزىكى زياتر خۆراگرت، عەجمەكانىش ھەموو بوونە خۆ ولانى و رەنگ و رواژايان گۆرى: بابەگيان گورجىكى كەواو سەلتە و مېزەرىكى لە فەيزوللاى خواستەو ھاتم يەخەى چاكەتەكەيم بۆ ھەلدايەو و وام لىكرد لە يەخەى كەوايەكەى بىچى... ديسانەو دووبارە بوونەو مىژوو!... دىنا و رۆژگارىكى سەيرە... رۆستەمى ئەم شانامەيە بوو دىبو، ئەم سەدرولتەشرافە لە پىر بوو نازادىخواز و وەزىرى دادگەرى... ئەللاھو ئەكبەر!

ھەر ئەو رۆژە خانە سۆزانيبەكانى كەلابى رەجەب و ژن و مندالى ئەفسەر و سەروك دايەرەو ئەوانى دىكەيان سواری ولاغان كۆردن و ناردىاننە شارەكەى تەنىشتى خۆيان، تا لەوئۆھ بۆ كۆييان ھەزلىبە بچن، كەلابىش شەوى پارچە پەرۆيەكى قەدىفە دەسەريەو دەپىچى و دەگەل قولى خزمەتكارىدا ھەلدى! (ئەو كارەيان چاك بوو- كارى عەشايەر- خوا منداليان لىتەستىنى!- ئەو ھەش دوغاي دايى).

دوكان و بازار داخراون، زۆربەى خەلكەكە لە دەم چۆمى خېر بوونەتەو. ژن و مندالى ئەفسەر و سەروكەكانيان لەولاو خوارترى مالى پورە ھەنىفەيەو، بەرامبەر كۆنە خانووەكەى مە راگرتوون: ژن و مندال و خانەكانى كەلابىش لەسەر پىشتى ولاغانن و ئەفسەرىكە چەكەكانى خۆى بەجووتە كەوشىكى بن لاستىك گۆرپونەو و بەجلوبەرگىكى شىرو سەرى قۆتەو، چاودىرى رىكخستنى رىزى ولاغەكانە. تەفەنگ بەدەستى پارىزگارى تا ھىشتا نەھاتبو و فەرمانى رۆينى دەرئەكراو. بەرىكەوت سى چوارىك لە خانەكانى كەلابى لە پىشەو ھەريزەو، ئەوانى دىكەش لەپىشتەو. زۆريان گوى لى نىبە- خانەكانى كەلابى دەلېم- ھەررەكو خۆيان بوون. چۆن بوون ھەروان: جارجارە جەفەنگان دەگەل يەكدا لىدەدەن، و پىدەكەن. بەلام ژنە ئەفسەر و سەروك دايەرەكان، بەتايىبەتى خانمى جەناب سەرھەنگى، زۆر ناراحەتە - ھەقىشيانە- و بەردەوام لەسەر كورتانىو بەلادادىن. ديارە كە زبرى پىشتى كورتانەكان دەگەل ئەو پان و بەلەكە خىر و خۆلانەدا ھەلناكەن. بەردەوام لىوان ھەلدەقچىنن و ((نايش و

ئۆف))يانە، تەنانەت وايە دەشگرىن. ديارە بەو ھى ناراحەتن كە دەگەل خەلكى تىكەلاو بوون. ھىشتاش نەگەيشتونەتە ئەو پەلەوپايە و قۆناغە عىرفانىيەى كە ھەستى ئەو بەكەن چاكە و باشى ئەم جۆرە بارگەوبنە لىتانانە ئەو ھەسەت بەكەمى نزمىە رووالەتییە، دەگەل پەيوەستى مرۆڤ بەمرۆڤەو، لەپەلو پايە و گەورەبى مرۆڤ زياتر و بالائىر دەكات. ژن و كچ و مندالانى گەرەكى، تەنانەت ئەوانەى گەرەكى سەرەو ھەموو ھەر ھاتوون و خېر بوونەتەو. ھىندىك جام و گۆزە بەدەست ھەن بەناو ژن و مندالى ئەفسەر و سەروك دايەرەكاندا دەگەرپىن و ئاو و دۆيان دەدەنى- ھەوا گەرمە.

ولاغەكان بەردەوام كلكان رادەو ھىشەن و چوارپەلان دەكوتن و مېش و مەگەزان لە بن زگ و خالىگەى خۆيان دەردەكەن، و جارى واشە لەبەر بى ئىشى و چەمووشىيە سەردەكەنە سەرولاغەكانى پىشەخۆيان:

لەسەرەخۆ و بەسپايى لمبۆزيان دەبەنە بن كلكىان و وردە گازانيان لە كەفەلان دەدەن و دىباغورپىن؛ جارى وايە زۆر بەتوندى، بە شىو ھەيكى وا كە ولاغەكەى پىشەو جەنەى دەگرى و گوييان دە ((موچ))و ھە دەبات و واخويىشان دەدا كە وەك بىھوى جوتان باوى. ژن يا كچى سەرىشتى ئەو ولاغانە دەزرىكىنن و ئەودەم جەناب سەروان يا جەناب سەرگوردىك دەستبەكار دەبى و دەگاتى:

سەگەرەشى مالى جەناب سەرھەنگىش لەبەردەمى ولاغە بەستراو ھەو، وەر كەوتو ھە: دەمى داچىرپو ھە ھانكە ھانكەيەتى. بەردەوام سەرى ھەلدىنى و بەدوچاوى كزەلەو سەرىكى خانمى جەناب سەرھەنگى دەكات، و لەروون كۆردنەو ئەم بارودۆخە دەگەرپى. كە ھىچ وەلامىكى چىنگ نەكەوت ھەلدەستىتە سەر پاشوان و دەستان داوتتە كورتانى ولاغەكەى و لە ناخى دليەو قروسكىكى وەك فىتوى لە دەروونىيەو ھەلدەستى و دەيەوى قەپۆزىكى بە ران و بەلەك و سىنگ و زگى خانمىدا بسوى، و خانم لە شەرمان چاو و برۆيان تىكەدەنى و چاوان بەردەداتەو، و نايش و ئۆفى لەو ھەى دەكا نەك خودا نەخواستە گلاو بىت! ھەردو دەستان بلند دەكات، ھەررەك ژن چاكان كە دەستنىوئۆ دەشۆن و نايانەوى دەستى تەريان و ھىچ كەوى و بەترس و لەرزەو خۆ بۆ دواو دەكىشەتەو بەدو لىوى موچەو دەلى: ((وش، دى برۆ ونە... ئىشە، پىسى ناشىرن!)) و سەگە لەو بى ئەمەكى و بى سۆزى و نامىھەربانىيەى

سەرسامانە وەلا دەکەوی- و لەبەر پێی و لاغە کەمی وەردە کەوتتەو و بە زمانی قروسکاندنیو دەگری.

حەشیمەت هەموو راوەستاوە کە لە پر عارەبانە ی عەجمی لە دورووە، و ئەحمەد شا بەسەرەو دەستیکی بەرزکردۆتەو بەرەو پێش وەردە کەوی. برای سەلمی کەبابچی خێراخێرا ئاگادارییە دەدا: ((ئاگا-دار!)) ئەفسەر و سەرۆک دایەرەکان بێ ئیختیار قیت رادەوستان، ژنەکان دەشلەژین- تەننەت مندالیش هەر بێدەنگ دەبن. ژنە کوردەکان پرمە پرم پێدەکن، و هەر واش ئاو و دۆیە دەگێرن. کورپی حەمە غونجی بەخۆ و بە قەرتالە تریبەک و تەرازوو پیکەو، بێ مشتەری لەسەرچیچکان دانیشتوو. هەر کە ئەحمەدشا دەگات، هەر و بە دەستی بەهەواوە ئاماژە ی قەرتالە تریبەکە دەکا؛ کورپی حەمە غونجە ی هیشوکی هەلدەگری و فەرمووی لێدەکا؛ ئەحمەدشا بێ ئاوارلێدانەو لێی هیشووە تریبەکە وەردەگری و دەیداتە سەرگورد عەبەبادی، دووبارە دەستی درێژ دەکاتەو، و هیشوکی دیکە وەردەگری و دەیداتە ژنی جەناب سەرەنگی. عارەبانەش هەر و دەروا. کورپی حەمە غونجەش بەهاندانی تەماشایانەو بەخۆ و بە قەرتالەو بە تەنیش ئەحمەدشایەو دەگەل عارەبانە کەیدا بەرەو پێش دەروا. ئەحمەدشا هەر و دەستی بەهەواوە بە زەرەخەنە یە کەو سەری بەراستە و چەپەیدا دەگێرێ و زۆر بەخۆشییەو وەلام دەداتەو بە ئاماژەو فەرموویان لێدەکات، و کورپی حەمە غونجە ی قەرتالە تریبە لێ پێش ئەفسەر و سەرۆک و خانەکان دەگێرێ.

هەریە کە ی هیشوکی، جا گەورە، یا بچوک، هەلدەگری. دەوینە و بەرەیدا ژنی سەرەنگی و ئەوانیدی زەردیکیان بەلێواندا دیت. شوینەواری زەرەخەنە کە زوو لە روواندا نامینی و هەرەتا دامینی کورتانی و لاغەکان پر دەکا. دەستەکان بێ ئیختیار دەکاردان و بۆلۆو تریبان دەگەینە زاری.

هەرچەندە لەبەدبەختیان ئەم ساتانە دەهیچ میژوو پیکیدا نەنوسراونەو و چاوی هیچ کامیرایە کیشیان تازار نەداو. ئیستا هەموو ئاسوودەن؛ بە ئاسوودەیی لەسەر پستی و لاغەکان دانیشتوو و تریبە دەخۆن، دەلێی سەرەنجام هاتوونەو سەرخۆ و بەخۆهاتوونەو: دەخۆن و سەران بادەدن و بەرپرەووی خۆیان پێدەکن، ئەوەش دیارە لەبەر هیندییە کە دەگەل خەلکە کە ی تیکە لاو بوون و وەک وانیان لێهاتوو. ئەحمەدشا تا ئەو سەری ریزی کە بەیەک لە

خانەکانی کە لایی کۆتایی دی دەروا؛ لەوی دەستیکی لە شانی عارەبانچیە کە ی دەدا و بەپێچەوانە ی جارانییەو تێدەگەینە کە جەوی ئەسپە کە ی باداتەو وەگەرێ. عارەبانچی ئەسپە کە ی دەگێریتەو، و ئەحمەدشا هەر و دەستی بەهەواوە، و بەشیوێ حەزرتی ئەجەل بە برۆتیکنانیو دەلی: ((ئەفسەران- هەر شادبن!)) ژاوە ژاویک لە پیکەن و دەنگە دەنگی ((هەر شاد بنی- حەزرتی- ئەجەل-)) یەو دادەکەوی. لادییەک بەخۆ ماکەر و بار و جاشە کەریکییەو دەگاتە سەرچۆمی؛ کەرەکان هەموو گوێیان مووچ دەکەنەو؛ نێرە کەری بن یەک لە خانەکانی کە لایی دەستی بەزەرپینی دەکات، کە دەگەل قاو قیژ و زریکە ی ژنەکاندا تیکەل دەبی و کەرە دایدیلی. یەک لە کورپەکان رادەکات و کەرە ی دەگری تا لادیی و ماکەرە کە ی تێدەپەرێ. دووبارە ژاوە ژاوی و پیکەن دەستی پێدەکاتەو. بەلام ئەمجارەیان بەچاوی شەرمیوییەو، چاوی خۆیان بەردەدەنەو. ئەحمەدشا دادەبەزی و بە پێخواستی لە دوایین مائی خوار چۆمییەو لە چاوان وندەبی. دەو دەمەیدا تەفەنگچیە پارێزگەرەکانیش دەگەنە جی، و ((ریز))ە کە وەرێ دەکەوی. ئەبولفەتخ خانی بێنەوای بیچارە بەو گەرمایە ی چۆن ری دەکا!

ئاسمان ساو. دەشت و دەر لەبەرچاوان تابلێی پان و پۆر و هەر و، و کێو هەر و گەردەنی کێل کردوو، سەرچاوە لە تەنیشتیو بەبێدەنگی قیت راوەستاو تا ریبوارانی لێو وشک و تینووی ری و بانی چۆل و هۆلی میژوو وەک کێژۆل کوردەکان بەقومی ئاویکی فینک و ساردی خۆی میوانداری بکات.

زۆر نابا پروپاگەندە پەیدا دەبیتەو کە عەشایەر دەیانەوی ئەو شارە ی تەنیشتییش بگرن: بۆ تالان کردنی ماله خەلکی! لەبەر ئەو شار بەسەر سی بەشی حوکمەتیدا دابەش دەکەن، هەریە کە ی بۆ خان و بەگلەریک، خانی هەرسی بەشان، هەریە کە مەلایەکی دادەنیت- و وەرێ دەکەون. ئیستاش دەور دەوری حەس و پۆلیسانە، کە لە ناخی دلێ کاو لە وێرانە ی میژوووی مردوووە دەرکیشراونەتەو دەری. چەرخی و دارۆغە دەبازاریدا دەگەرین، و بەزۆری شەوانە بۆ خۆیان دوکان و مالان دەست پێدادین، و سوارەو پیادەش بە مالان وەردەکەن و بۆ راگەیانندی بەرزبوونەو ی پلەو پایە و مەقامانیش بەناو شاریاندا دەگێرن. جیی ئەبولفەتخ خانی خالی: چارچی دەشاریدا بانگ رادیلی کە ئە ی خەلکینە لەم ساتەوختە بەدواوە حوسین

به گي میراوی، حوسین خانہ؛ ہر کہ سیٹک به هه لہ یا به نه نقه ست به به گی بانگ کات هینده هیندهی جهزا لیوه ده ده گیری... به لئی، نه وهیہ کاری راست و پیاوانه، نهک وهک نه وهی پله و پایهی له تارانیهو بو نه بولغه تح خانی بنیرن و له ژیره وه به دزیه وه به سهگان خواردوی بدنه و بیده نه فته توحی!... به لئی، نه وهیہ کاری چاک و پیاوانه...

که ری به سته زمان چوو له کلکی بگه ری- ههردوو گویشی خسته بانئ! (بو ریش چوو سمیلشی له سهردانا) جاران هه بوو و نه بوو گروبانیک هه بوو، ناسرخان، ئیستا هه که سیکی راستیوه و تفهنگیکی به شانیدا کرد نه وه بو خوی ره بیس و هه موو شتیکه- به لام چو ره بیسیک که هه رچی یاسا و ریسا و دستور و بنه مایه که نییه تی؛ هه رچه نه یاسا و ریسیایه کی خوی هه ره هیه: هه بو خوی شکایه تکه ر، و هه بو خوشی لیکنه ره وه قازییه، و هه م مه نموری جبیه جیکردنی فهرانانیشه. به لئی، وهک ده لئین میلله ت تازه خه ریک بوو تامی ناخوشییه کانی دواي گورانی رژیمیان ده چیشته... نه م که ف و کول و به ره لالییهی دواي چه ندین سال سه رکوتکرده، شتیکی تازه بوو.

رهگ و ریشهی ده مارگیری و چاوبه سته کی (خورافات) تا ناخی ناوه وه قولایی دهرونی خه لکی رۆچوو بوو. خه یال و بیری چاک و جوان له نارادا نه بوو... به ناشکرا ترسی نه وه ده کرا که نه وه نه ((په یوهندی)) یه هه بوو نه ویش له نیودا نه مینئ. به ریچاچوونی بی هیواو مه به ست و بی نامانج کاریکی تا بلئی سامناک و ترسناکه. به لام دهی، شاره که بچوک بوو، و بویه روودا ویش وا گرنگ نه بوون- هه رچه نه به لای خه لکه که وه هینده گه وره بوو، له کیشوه ریک گه وره تر. باشه دهی، میلله تیش بی رابه ر و سه رکده و بی بیرکردنه وه به ره درندایه تیه ده چی، به تاییه تی که هینده له قوناعی درندایه تییه وه دور نه بن، و جا وه ره دادوه ریش (حاکم) خان بیته و یاریده ر و راویژکاره که شی کرمانج بیته... به لام که به راستیش سه یر ده که ده بینی که سه روسته راسته قینه که شی هه ره نه وه یه. نه گه ره نه وه پیشه کییه که بووی دیاره کوتاییه لۆجیستییه که شی هه ره نه وه ده بی؛ په ره ورده نه بوو، نه وهی به ناوی په ره ورده و فیکردنیشه وه له به ره دست و ده کاردابوو شتیکی نه بوو هیچی لی بوو شیتته وه که لکی که س بگری. شیوهی په ره ورده لیسه وهک سه رتاپای شوینه کانی دیکه ی مه مله که تی، ده گه ل نه و جیاوازییه سه روستیانه ی به گویره ی دهره ر زور سه روستی و خورسک نه بوون که ری به که سیٹک بدات هه روا

له خزه وهک ((گول)) یتک سه ره لئدات و بیشکوی یا وهک گیایه کی به گویره ی سه روستی خوی پیبگا. ماموستا له جیاتی نه وهی یارمه تیده ر بیته و نه وانه به ره و پیش به ریت گوئی راده کیشان و لیته ده خورین. هه رکاتی نه وهش سوودی نه بایه قامچی ده کار ده خست. نه وهش یان هه سه روستی بوو چونکه: کاتی که سوودی نه بوو شوولی ته ر- باره به ر نابن گا و نیره که ر. نه و که سانه ی که په ره ورده کرابونو و راهینرابونو شتیکیان له م باره یه وه ده زانی به شیوه یه کی سه روستی گه وره ده بوون و ده هاتنه ژیرباری نه وهی که باری به رن. که ره زایی رویی سه ره تا گوتمان چاک بوو رویی؛ زورمان شادی و که یف و خوشی خومان پیشاندا. دوايه سه یرمان کرد که نا، زوریش خراب بوو، زوریش سه رشور و ملکه چ بوینه وه- هه موو هه سه رشور بوونه وه. ئیستاش هه رکه سیکی تفهنگیکی به شانیه وه یه ره بیسیکه- و چ ره بیسیک!- و نه وهی وه ره ز ده بی له دیته ده ری و به ره و شاری دیت و پولیس ده بیه نه سه رماله خه لکی- بوو بابه بو، چونکه تفهنگییه، عه شایه ره! تازه خو نینشاللا کاک میوانیش نییه، کاک له سه ره سه رانه، و ده بوو نانی خوی و نالیکی ولاغه که شی جا که رایه یا ئیستر دابین کرابایه، ده نا خو کاک هه رده می کردبایه وه هه فکه ی ده دست خانه خویته ده نا که مه که بابه کاتی خوی که می نه منیه و ره بیس پاسگا کوشتون! نه وه جگه له وهی نه قوتاجمانه یه که نه خه سته خانه یه که و نه پاکو خاوتینییه ک... هیچی هیچ، هه رنه بوون.

زستانیش گرانه تا هوئی ده کرد و خه لکی له به ر: گرانه تا، و سوریه، و کوخه و په سیو، و ته نگه نه فه سی و بی خزراکی، به سه رییه کدیدا ده مردن: باران ناباری؛ بوو که به بارانه ی دروست ده که ن- نه گه ره نه وه هیچی پینه کرابایه، ناوی چل که چه لانیان له سه ره په ره کاغه زیکی دهنوسین و کاغه زه یان به سوانده ی بانیه وه هه لده واسی تا ناسمان بیبینی، و باران بباری، هینده بباری تا ناوی نه و چل که چه لانه ده شواته وه، به لام ناسمان لوتی له ولای ده کرد- نه و جاره ی نا نه و جاره ی... نه م جاره یان چل که چه لانیان خرده کردنه وه ده یان بردنه سه ر تۆقه له ی گردیکی، و که لله تاسه بی مووه کانیان به رامبه ر ناسمانی راده گرت و رییان پیشانده دا، به لکه ئی شه رمی نه و سه ره تاس و لوسانه بیگری، و بباری... نه وهش هه ره هیچ، که لکی نییه؛ نه و جار ده سته و دامانی جووله کان ده بوونه وه... نه وانیش ده ست به کار ده بن- شالوم و شه لمو و عه به دیه و یونانان و ئیدیکه ده گه ل مالمه که یاندا ده چونه گورستانی خویان و ده پارانه وه... دیسانه وه بی تاکام... نه وه خه لکیش وهک خه لکی هه موو شوینه کانی دیکه ی وهک ئیره هه روا ده مرن... تا

ساغن ئەوۈ ساغن و كەمتر نەخۇش دەبن؛ بەلام ھەر كە كەوتن ئىدى راستبونەوھىان نىيە و پاشى دوو سى رۆژان دەمرن... دەمە تەقىيە كەى ((بېشان)) ھاتەو گۆرى. ھىندىك باوھىان وابو كە قوتابخانە بۆ ھەژار و نەداران نىيە - ھەژار و نەدار و قوتابخانەيان نەگوتوھە!. زۆرەى دايك و باوكەكان لەو دەستەيە بوون. خەلكى ھەرمەكەى دەبى ھەر بەدوای كشتوكال و ((كەسابەت))ى خۇياندا بچن و بژويە خۇيان لە زەوى و يان لە يەكتريەو پەيدا كەن. بابەگيان دەيگوت ھەر راست وەك ((لاى خۇمان)). ميرزا شەريف سادەو لوس و لىك دەيگوت قوتابخانە ((ھەرام))ە! (تەگەر لىيان پرسىت مندالەكەت بۆ ناردۆتە قوتابخانە، چ وەلامى خوداى دەدەيەوھە؟) وەلامى خودا! پىغەمبەرەكەى كە موھمەدە (د.خ) فەرمويەتى ئەوۈ واجبە، ئەم دەلى ھەرام! و ئىمەى مندالائىش لە خوامان دەويست ھەرام بى - ھەرچەندە من دەگەل ئەو جۆرە مندالائەدا نەبووم - من پروانامەى خۇم وەرگرتبوو... بەلام ھەر لە تاقىكرەنەوھى خۇمەوھ ئەوھم وەرگرتبوو كە ھەردوای ماوھىەكەى كەم ھەموو دلىان بۆ دیدارى يەكترى لیدەدا... بەلى، ئەگەر پىرپار واپى ھەموو ھەر بەدوای زانینیدا بچن ئەدى كى سەودا و مامەلە و كشتوكال و چىودارىە بكات؟ ئەودەمى دەبى خەلكى ھەموو لە برسان بمرن، و بۆ ئەوھى تا لە برسان نەمرن خانەكان بە رەزامەندىە ئەو كەسانەى كە لە راستیدا رى پىشاندەر و جىگر و راوئىكارانىان بوون - و بە پشتگىرىە تەوواى دايك و باوكانەوھ - لەوپەرى خۇشى و شادىە مندالائەوھ، قوتابخانەيان تىك و پىك داو دىرەگەكانيان ھەموو سوتاندن. زستان بوو، سەرمایەكەى بىداد بوو - وەى وەى، لەو ئاگرەى، چ دارىكى وشك و پتەو!... و ئەوجا ھەسىريان راخستەوھە ھەرچەند سوختەيەك دەورى مەلایەكياندا و بۆو بەبى ژەربى، سىن زەنە... بىس، مىم ژەرمى... بىسمى و ھىشتا جوزووى عەمە بەنىوھ نەبوو دەنگى مەلای بلندبوو كە ((ئىننە ھوكانە تەووابا... مرىشكە رەشەى كەبابە، بۆ مامۇستای سەوابە!)) - ئەو دەيكانىش ھەر دەيانگوتەوھ - و سوختەكان نۆرەيان دەگرت، و مرىشكە رەشە بۆ كەبابى مامۇستای دەھات، ئەوھش لە پاداشى ئەو ھەموو كوئىرەوھەرىيەى دەگەلى كىشاپوون، و سەرەنجام دەگەيشتنە ((عەبەسە))ى ئەودەمى مامۇستا ھەناسىكى ئوخەى ھەلدەكىشا و دەيگوت: ((عەبەسە، خویندن بەسە!)) ئىدى ئەوۈ كۆتايیەكار و خویندن بوو، مەگەر يەكىك خوا لىتى گۆرىپايە و بەردەوام بايە لە خویندن، ئەودەمى ((ھەنبانە))ى بەكۆلى دادەدا، و سەرى دە دوو خویندن، دنا، و مالمە و مالى دەكرد و راتبە و نەوتى چرای لە مالان وەرەدەگرت، و دەكەوتە

ھەلمزىنى دووكەلى چرا رەشكەى... دەو نىوھشدا ئەسپىش كە جاران بەھوى بوونى مېز و كورسىانەوھ لە قوتابخانى ھىندىكى قوتايەكە لىك دەتەكاندەوھە نىوانىكى دەدانى، ئەسپىەكان تەنيا ((نیمچە ئازادى))یەكیان ھەبوو بۆ گەرانى. بەلام كەمىز و كورسىيەكە نەمان ئىدى ئەسپى بەرەى خوى لى راخستەوھە ئازادى تەوواى وەرگرتەوھ؛ لە جىياتى جىگرەكانى دەولەتىش، ئەوان كەوتنەوھە مژىنى خوینى خەلكەكە، چونكە ھوكمەت ئەوانى لە ھەموو دەرد و رەنجىكى ژيانى رزگار دەكرد...

بەلى، زۆر خراب بوو. ھەر ئەوئەندەشمان دەزانى كە زۆر خراب بوو، بەلام ھەرگىز لە خەيالى ئەو ((چاكى))یەيدا نەبووین كە دەبوو ببايە و نەبوو. نەماندەزانى لەدوای چوونى رەزاشايەوھ چ دىت، تا چاك بىت، و بەراستى دوای رۆيشتنى رەزاشای چاوەرى چ بووین. ئەوئەندەمان دەزانى كە خراب بوو - ئاخىر ھىچمان لەو بارەيەوھ نەخویندبۆو و نەبىستبوو تا لەسەر ئەوۈھە خەيالىك لە چاكیە بكەينەوھ. خراپان چاك دەناسى، و دەمانزانى خراپى لەو خراپترە نىيە - ھىچ ئاگایەكمان لە مېژوو نەبوو؛ ئەو مېژووھەى كە ئىمە بىستبوومان شتىكى دىكەبوو. جارى وابو كە لەگەل بابەگيانیدا دەچومە مالى مامۇستای مامۇستا لە مېژووى دەدوا و دەيگوت ((مېژوو دەفەرمووى يەحىای بەرمەكى شەوانە لە بن تەختى نووستنى سەيیدە زوبىدە و ھارونە رەشىدیدا (رەزای خويان لىبى) دەنووست و دەگەل كەرى بەيانیان لەخەوى راست دەبۆوھ و بەدەنگى بانگى خەلىفەى لە خەوى ھەلدەستاند. شەوىكىان لای بەرەبەيانى، ھارون وىستى دەگەل سەيیدەى تىك خزىن، داواى لە سەيیدەى كرد ئەو جارەيان ئەو بكەوتتە ((سەرى))... كە لىبونەوھە ھارون ھەروا لەبنەوھەرا بانگى كرد: ((یەحیا، دەمى بانگى، ھەستە بانگەكەت بللى!)) یەحیا لە بن تەختیەوھ گوتى: ((من بۆ بانگى بلیم، با ئەوھى لەسەرمنازەكەيە بانگى بللى!)) و قاقای خەلىفە لە دەمى مامۇستاوھ بلند بوو!

جاریكى دىكە مېژوو دەيگوت، دەيگوت مېژوو دەفەرمووى ھەركاتى كە باپىرە گەورەى دەچووھە خزمەت شا عەبباسى (خوداى لى رازى) پاشای ئىسلامى، بەرى و رەسمى پاشايەتتە، ئىستىرك و دە تمەن پولى سپى و يەك دەست تاقەى عەبابى ھەرى چاكى پى مەرحەمەت فەرموھە و ئەو بەردەوام لە باپىرانەوھە بەناوى بنەمالەى وىەوھ لە ((مېژووى كۆن))دا نووسراوھ...

ئاغاي سلىمانىش ئامۇزايەكى پىرى ھەبوو، رۇژىكىيان ھەروا بەرىكەوت لەلای كۆرەكەى بووم ئەویش لەوئى بوو، و مېژووى دەگوت. گوتى كە بەلى، مېوانى ئاغايەكى ((پشدرى)) بوو و ئاغاي پشدرىش بەشىو دەنگىكى وا كە بەلای وىيەو مانای گالتەچارى و قەشەرى و گەمەپىكردنىي داوہ لىي پىسيوہ ((ئىوہى بىگزاوہ كانى ئەولايە چ لە بارەى مېژووى خۇتانەوہ دەزانن؟ دەزانن كىن و لەكۆپرا ھاتوون؟)) ئامۇزاش بە نۆرەى خۇى زەردەيەكى گالتە چارپانە و قەشەرى پىكردنەوہى تىگرتۆتۆوہ و گوتوويە: ((رەنگە جەناب عالی پىنى وابى كە ئىمە كۆنەفرۆشېن و لە عەردى ھەلتۆقويىن؟)) ئاغاي پشدرى دەلى: ((ئەستەغفروللا! نا، نا. ئىوہ نەك ھەركۆنە فرۆش نىن، بەلكە زۆرىش بەرپىزن- ئىوہ لە رەچەلەكى بەھمەنى كۆرى ئەسفنەندىارين... راست وەك ئەسفنەندىارى كە لەدوا رۇژەكانى تەمەنىدا كۆپر بوو!

ئىمە تەنەت ئەوہشمان نەدەزانى كە فەتەح عەلى شابوہ كە لەراستىدا ناپلىونى كىرۆتە ناپلىون، دەنا ناپلىون بۆخۇى ھىچ نەبوو... ئەوہشمان بەو دوايىانە بىستووہ و خۇندۆتەوہ، چونكە مېژووہكەى تا ئەو دوا دوايىانەش ھەر دەپاشخانېدا ماوہتەوہ. ئەوہ ئىستا دەزانىن كە گوايە چەندىن شۆرش روويانداوہ و گوايە شتىك ھەيە پىيدەلېن مېژوو... دەنا خۇ بۆ خۇمان نەبوومانە و نەبىستوشمانە: مېژووى ئامۇزاي لەلای يەكىك لەو ئاغايانە بوو؛ مېژووى مامۇستا و ئاغايەكەى پشدرىش لەلای خۇيان بوو... ئىمە بۆ خۇمان چ شتىكىمان نىيە، لەوہش كە بەو دوايىانە كەوتە بازارپەوہ ھىچيان نەدايە مە. ئەوہى لە رابردووشدا دايانىنى و خۇندمان تىيەگەيشتىن-يانى سەرە دەرمان لىنە كىرد.

دەيانگوت لويىسى شازدەھەم بۆيە شۆرشى لەسەر كرا ئافرەتى زۆر ھەبوون، دەگەل ھىندىشدا كە دەمانبىست فەتەح عەلى شا سەد ھىندەى وى زياترىشى ھەبوون و چ شۆرشىشى لەسەر نەكرا؛ دەيانگوت ئىمپراتۆرى رووسيا ھىندە ھىندەى پارە لە بانكەكانى دەرەودا ھەيە بۆيە رەش و رووتەكەى شۆرشىيان بەسەردا كىردوہ، لەكاتىكدا كە رەزاشاي لادىيى ھەژار و نەدار لە مەملەكەتى مەدا دەھىندەى وىشى دەبانكى ئىنگىلىزاندا ھەبوو و چ شۆرشىشى بەسەردا نەكرا...

بىنگومان ((مېژوو)) يەك، دە پاشخانېدا شارداربىتەوہ و تۆز و خۇلى لەسەرنىشتىبى ديارە ھىچىش پىشان نادا، بەلام كارەساتەكان شتىكى لە بىرچووہوہى دىكەيان فېرە خەلكى كىرد: كە

رەزا شاش عومرى نوحى نىيە و ھەروا زىندوو نابىت و رەتەنىە- و رۆيشتووشە. بەلام بە خەيالى ھىچ كەسىكدا- يانى زۆر كەس- نەھات كە مىللەت رەزاشايان نەبردبى. پىويستىش نەبوو، چونكە خەلكى بۆخۇيان دەيانزانى؛ دەيانزانى كە ئەويان لابر دووہ و مىللەتىش دەونىوھىدا ھەر ((مىللەت))ە، ئەوانەى لاشيان بردووہ مىللەت نەبوون، و لەبەرچا و برۆى رەشى مىللەتىشيان لانەبردووہ، ھەرچەندە دىبوويان كە رەزاشا بۆ ئەوہى پىشانىدا كە ئەو بۆ خۇى ھاتووہ و خۇى كىردوہ بە شا و كەس نەھيەناوہ كەوتبووہ گىيانى مىللەت و يەك بەدوای يەكىدا دەكوشتن... ھەريۆيەشيان ھىنابوو تا بكوژى...!

بەھەر حال، ئەو بەرھەلدايىە زۆرى نەخاياند- يانى ژيان بۆ خۇى دەرەتى ئەوہى نەدا: خەلكى كتوپر وەئاگا ھاتەنەوہ سەريان ھەلېنايەوہ و دىتيان، ھەى بى ئاگا، رەزا شاش رۆيشت؛ ھەرەك خاوەن مولكىكى وەك شىلى بوويىت، و لە كەللەى دابىت و كەشكۆلى دەرۆيشىيە تاودابىتى و دەستى وەكىوان دابىت و مشتە رەش و رووتىكى بە تەماى خوداى بەرھەلدا كىردىن! باشە، ئەو رەش و رووتە بىنەوايانە چ بكن؟... سەرەتا و كۆتايى ھەر بەدبەختى و چارە رەشى و بەرھەلدايى، و دوايىش دەستە و ئەرتۆ دانىشت و بىر لە زۆردارى خان و بەگلەرەكان كىردنەوہ ئەوسا قەسەى سوک و جنىودان، و داس و تەوورداس سوين- و گەپان بەدوای گوناھباردا... گوتيان- يانى بىستمان- كە ھەرچى فېل و فەتەرە ھەمووى لە بن سەرى پزىشكىارى زىندانېدا بوو، كە ئامپولى ھەوايان بەدەرزى لە زىندانىيەكان داوہ. موختارىكىشيان گرتوہ و چەند رۇژبىكانىان ھىشتۆتەوہ، دوايىش زەوى و زارو بەراوېكىيان داوہتى و برۆ بۆ خۇت لە دەم جۆيە دانىشەو سەيرى رابوردنى تەمەنى خۇت كە و دەست بە دوعاوہ زورنای خۇت لىدە- و جا وەرە تۆ سەيرى گەمە و گالتەى رۇژگار كە، كە ئەوانە وەختىكى خەلكى دەگرن كە سەدر ولئەشراف دادوہرى باغشا، و وەزىرى دادە!

رەزا شاش كە رۆيى بە بىروپوچوونى خەلكى (رەشۆكى) مەحكوم بوو؛ تەواوى چاكەكانىان ھەموو بەخراپە بۆ لە قەلەمدا، و گوتيان ئەوہ ھەر لە رەچەلەكدا ستەمكار و تاوانكار و خوانەناس بوو. بەلام كەس نەيزانى كە بەراستى چى كىردوہ و چى ھەبوو، و ئەوہى كە بووشىيەتى لە كۆپرا ھىناوہ- ھەرەكو ھەموو ((شۆرشىك)). لە رووسياش ھىشتا كەس نازانى كە قەيسەر كەى و لەكۆى كۆژرا. ھەرەك ئەوہى ئەمە راستىيەكەى بىت، چونكە ئەگەر بىت و

دۆسيه و پەروەندە و كاغەزان ئەو ديوەو ديوكەن و بياغۆيەننەو و چاكە و خراپانيان لىك
 ھەلاويەن و پىنكيان بگرن، كە ئەو دەوى كر دوو و ئەو دەوى نە كر دوو، و ئەو دەوى چاكە، و ئەو دەوى
 خراپە، و ھىندە ھىندەى ئافرەت ھەبوون، و ئەو دەوى كورە و ئەو دەوى كچە، دۆسيه و پەروەندە و
 پەرەكاغەز ھىندەيان لىدى ئەك ھەر گویدر يۆتەك و شترىك نايانتوانى! ئەو بەكەلكى چ نايەت و
 ناگاتە چ جىيان. ھەركاتىكىش لەو وردە كارانەت كۆلپەو، ئەو ئىشەكە گەند دەبى و خەلكى
 قسان دەكەن... خۆ ئەگەر گوتت بۆخۆى و خا و خىزان و بنەمالەكەى ھىندە ھىندە ئافرەتە و
 ژنەيان ھەبوو، ئەو لەسەر ئەو ژن و ئافرەتە دەبىتە كىشمەكىش و ھەركەسە بەشى خۆى
 دەوى و دوايەش دەبنەمايەى دەردەسەرى. سەرەپاى ئەو دەش رەنگە پىاوى بەستەزمانىش
 ھىندە خراپ نەبووى، لەوانەىە خزمەتىكى بەتۆيا بە يەككى دى ھەركرد بىت و سەردەمانىك
 خاوەن چاكەيەك (وھلى نىعمەت) بوو بىت، و بەخشىكى دابووبىت، و تۆ پەيمانىك دەگەلدا
 دەنپوانىدا بووى، كەواتە بەم جۆرە پەروەندەو دۆسيه چ خىرىكيان ھەيە؟ تازە ئەو مال و
 سامانەى بدەيوە كى؟ مېراتگر يا كوژراون يا ون كراون، و خوا دەزانى دە چ خەرەندىكىدان. و
 زۆر شتى دىكەش... وەك بلىنى خۆ دنيا ھەر ئەورۆ نىيە، و بەيانىش ھەيە، كە ئىدىكە بىن و
 رىز و ئابرووت ببن...

رەزاشا رۆببوو و مېژوو پىشانىدا بوو- ئەلبەتە بە ئىدىكەى پىشاندا بوو- كە ھىچ كەسىك،
 ھەرچەندە گەورەش بىت لە نەتەو ھەو مىللەتى خۆى گەورەتر نىيە، و ھەركەسىكىش خۆى لە
 نەتەو ھەو مىللەتى خۆى بە گەورەتر بزانى دەچىتە ئەو جىيەى كە ئەو جۆرە كەسانەى دەچنى.
 ئەو رۆيش و مىللەت ماىەو. بەلام فايدەى چى، مېژوو ھەزاران ھەزارجارى ئەمە پىشاندا و
 پىشاندايەو خەلك ھەر نەيدىت، و ئەو نەندەى كە دىتەشيان تىينەگەيشتن؛ ئەو نەندە كەسە
 كەمانەى كە تىشى گەيشتن- يا تازە تىيەگەيشتن- ھىچيان بەكەس نەگوتبوو و يان
 نەيانتوانىبوو بىلەن- دوايەش كە ھاتنە سەر ئارەزوى گوتىنى يا بۆ لە ناوى بردن و نەيھىشتن.
 راستىەكەى نازانم، لەوانەشە خەلكەكە ھەروا نەدیتە و نەبىستە لە ھەستى ناسكى خۆيانەو
 بۆنىكيان كەردى و شتىكيان زانىبى. ((گەورەكان))ى مېژوو كە بەناوى سەردار و سولتان و
 باركى مىللەتەو... دەھاتن ئەوان چاكيان دەزانى. بەخۆراپى نەبوو كە كاتىكى دەھاتن بەناوى
 خزمەتكارى مىللەت و رزگار كەرى خەلك و ئەو جۆرە شتانەو دەھاتن، و سويند و قورئان و
 ئايەتيان دەخواردن كە ھەر تەنيا بۆ رەزاي خوداى و لەبەرخاترى خەلكى خودا و رزگار

نىشتمان ھاتون و خۆيان دەو ئالۆز و بلۆزىەى ھاويشتو... بەلام ھەر كە دەگەيشتنە
 دەسلەت و خۆيان لەسەرى دەگرت و سەقامگىر دەبوون ئەو سویندانەيان ھەموو لەبىر دەچۆو
 و دنيا دەبوون كە كاروبارى مىللەت بەبى ئەوانە بەرپۆو ناچى و ھەر ئەوانە بۆن و نەمىتن و
 لاچن ئىدى ئەو ھەموو شتىك دەروا و نامىنى... و راستىەكەشى مەبەستيان لە ھەموو شتىك
 ((ھەموو شتىك)) بوو- و دەوبارەشدا خاك بە سەرى مىللەت! بەلام سەيرەكە ئەو بوو كە
 كاروبارى مىللەت چۆن ئاوا بەبى ئەو دەگوزەرا... و لە راستىدا كەسىك بە خەيالئىشىدا
 نەدەھات كە خانىك ھاتوو و يەك رۆيوە. پىم وابى ئەمەيە نەخشە و پلانى گۆران و
 گۆرانكارى: دىسانەو ھە مىللەت بوو كە رەزا شای وەك شای شەترەنجى كش مەلىك پىكرد
 و شىت و شىر لە گۆرەپانىي و دەدەرنا، و باروودخىكى دىكەى ھىنايە گۆرى... و دوايە
 كورەكەشى ھەرشىت و ھەيلان كرد... ھەمىشە ھەروايە، تا كۆتايى و ئەولاترىش، ھەروايە...
 مەگەر ئەو رابەرە لە داوین و كۆش و بەرو باوھشى مىللەتەو كەوتىتەو ھەلبەئاردەى
 ((مېژوو))، كە بىگومان بەگۆرەى پالپىشتى ئەم توانايى و چۆنئەتەيەو ھىزى ئەو دەى
 تىدايە كە فرىوى دەمە لاسكە و كلكەسوتە و پانكردنەو دەوروبەرەكەى نەخا...

ئىستا ئەو سى سالىە چاومان بەچاوى ئەفسەر و سەرباز و پاسەوانان نەكەوتتەو. بەقسەى
 لادىيەكان ((دەولەت؟ -تەھا- پفا!)) لەپى دەستى دىنايە پىشى و وەك مشتىك وردە توتنى
 لەسەرى فووى لىدەكات و ((دەولەت)) با دەييا و تا تارانى- دەروا. ئەگەر يەكەك لە
 جىيەكرا دەھات- كە زۆر بەدەگمەن رىك دەكەوت- و باسى پەخشدارى و پارىزگاو سەربازخانە
 و ئەو جۆرە شتانەى كەردبايە ھەموو بەلاقتىو گالتە پىكردنەو سەيرمان دەكرد، ھەروەك باسى
 پاشاوەى ھەرە رەسەنەكانى داروين بكات، بى ئەو دەى كە وەك ئەوروپايان بلى ((باشە، خۆ كە
 ھەر لە رەچەلەكى مەيونيىن، دەبا يەكترىمان خۆشبووى)). ((ھەھە- دەولەت! پوف-فا!)) ئەو
 پەفەيان پى سوكايەتە بوو، نەك وىرانى و تىكدان؛ لەولاشەو دەنگ و سەدايەك لە دورو ھەروا
 بەرگوى دەكەوت: برىندار و كوژراو و دىليان دەھىنانەو، و دياربوو ((دەولەت)) ھەر ماو ھە
 گيان بەدەستەو نادا. جارئىكيشيان چەند ((زرىيوش))ىك لە ((دەولەت))ى گرت. نازانم چۆن؛
 دەيانگوت لارى ببون و كەوتبوونە ناو كىلگەيەكەو! لەسەرزىيوشان ناخۆشى كەوتە نىوان
 مەلا رەھىم و مەلا مەھوود و ئەو مەلايەى دى، ئەو سى مەلايانەى كە ھەريەكەيان نمايندەى
 خانىكى بوو. زۆرى نەمابوو كار بگاتە كوشت و كوشتارى.

مهلا ره حيم زريپوشه كهى خوى نارده وه؛ وه لاميدا كه ئيوه زريپوشه نوييه كانتان بو خوتان
 گلدانوه وه و كوئه كه تان بو من نارده وه، من زريپوشى كوئه م ناوى. (كهس نه يده زانى مهلا
 ره حيم چونا و چوئى زريپوشى كوئه و نوى دهست نيشان ده كرد و يان زريپوشى هه ربوچى بو!)
 كورتيه كهى، خودا ره حيمى كرد. مهلا مه حموود زريپوشه كهى خوى بو وى نارد و كوئه كهى بو
 خوى هيشته وه.

ئىستا زريپوشه كه، به پال ديواريه وه، به تەنیشت ئاخوړپوه، له بن په نجه رهى باله خانپيه، و
 ساميكي داوه ته مالى. مندالى گه ره كيي پى خەنى بوون، و به سه رو پوتە لاكى هه لده گه پين، و
 ((مانوړ)) ان ده كەن، و هه ر مه لاژنه كه به رده وام داد و برپيه تى له دهست مندالان: ((واى -
 خودا بيه رپى! هه راسانيان لى هه لگرتووين. گو به گورى بابى زريپوش و خاوه ن زريپوشى!)).

دهمه و ئيواران به ره بهرى خوراوايه له بهر په نجه رهى داده نيشى و به پوزي كه وه سه يرى ده كات
 وهك بلتي ئه وه ناپليونه وه له ((ئىسته رلين)) ييه. ئه و كاتانه ي كه له مالى دهستنوئ هه لده گرى
 به رده وام هه ر له سه ر ليوى له گه نه كه پرا، ئخ و تغيكى ده گريته قوللغه كهى - وهك بلتي به نيازي
 شه يتان ره جم كردنيوه. مندال و تاليش هه موو روژى سى جاران، به يانى و نيوه رۆ و ئيواران،
 تلپه چاى له په نجه رپوه له سه ر قوللغه كهى به تال ده كەن و ده رپوژن. جارى وايه كه ته نافي جلكان
 به ش ناكات بو جل هه لخشتنى لوله ي توپه كهى ده كەنه ته نافي - و زريپوشى تاي ن هه روا
 له سه رخۆ و نارامه، و بيده نگ و به نگ ئه وه هه موو سو كايه تيه ي قبول ده كا...

دوينى شوى دزيك لوله ي توپه كهى ده سوړپينى و به سه ر لوله كهيدا به په نجه رهى هه لده گه رپى و
 چەند پارچه رايه خان ده با... دزه ش روڤى، به لام ماینه وه ئيمه و زريپوش و مهلا ره حيم، ئه و
 ئخ و تغان داوى، و ئيمه باز بازين، و ده شانين كه خراب بو... زوريش خراب بو.

* * *

(۱۹)

به لى، ره زا شاش روڤشت. بيچگه له و زورى ديش روڤشتن. به لام وادياره سه رگوزشته ي وى له
 هه مووان ناله بارتر بوو. ئه مير له شكريش هه ر روڤى - به لام ئه وه به وه ره و برپيه كي زياتره وه
 چوه ماله خوى له تارانى... ئىستا ئه مير خانه نشينه، يانى گه وره ترين تراژيديايه كي ميژوو:
 تو كه به دريژايى ته مه نى خوت به جلويه رگي كه وه راهاتى و كتوپر هه لگه رپيه وه و ئه و
 جلويه رگانه داكه نى و جلويه رگيكي ديكه له بهر كهى. راست وهك ئه وه يه كه له پر بيى و
 كورتانى له پشتى كه رى كه يه وه و زيني كهى. دياره له ش لى خوش نايه و قبولى ناكا.
 هه ربويه شه هه ركاتى كه زينه كه داوييه سه رپشتى كه ره ي و لى سوار ده ي به سته زمانه نازانى
 چ بكا، و به رده وام، لاونيو ده روا و خو ديرو ده وى ده كوتى. به لى كه جلويه رگ داكه نى، و
 له جياتى بلوزى چين چينى ملدار، بيى بوينباغى بيه ستى، ئه ويش ده گه ل ئه ويه خه ره قه قه د
 نه شكاهى كراسيدا؛ له جياتى پشت به ستنى كه هه ميشه ده بيه ستى بيى و هيچ نه به ستى، وهك
 ئه وه يه به بي پانتول هاتبيه ده رى؛ يا له جياتى كلاوى كه قالبي سه ره وه سه رت فيت ده خووه
 ده گرى بيى پارچه لباديكي له سه رى خوت نيى يا نه نيى - ئه وه جلويه رگى خورمايى و نيشان و
 ميدال و ئه ستيره و هاتوه وتيش هه ر هيچ؛ و تازه بو خوت سى مراسيلان بنيري هه ربا زخانه ي
 و كه چى ئىستا بيى و روو له ئه ميرى تازه به سه ردا كه وتوو بنى تا به دزيه وه مراسيلكت پى
 مه رحه مه ت به فرمووى! كاتيكيش كه له مالى وه درده كه وى نه ته پل و شه بيورپك، نه
 گوزارشينك و نه پاسه وانىكي ده رى... و مندالى كو لا نيش به يارى توپينى هه راسانت لى
 هه لگرن و ئاسوود ه بيت پينه هيلن، و به تاييه تى توپه كه ش واليدن كه راست بيت و به
 په نجه ره ي ژوروى نووستني ت كه وى - سه گبابانه!... ئه وه هه موو باره له خانوه كوئىكي
 ميژوو ييدا خه رج ده كەن، ئه و چى له وانه كه متره؟ ئىستا ئه گه ر شتيكيشى لى خه رج ناكەن با
 هه ر نه بي به لانى كه مه وه ئاوتيه بيه كهى (ته ركب) تيك نه دن - هه رگيز ده ست له ته ركبى هى
 خانوى ميژوو يى نادرى. هه رنه بي ليگه رپين با ئه ويش جلويه رگه نيزاميه كانى

(سه‌ریازییه‌کانی) ده‌به‌رکا، نیشانه‌ی پله‌ویایه‌کانی بیه‌ستی، نیشان و میدالنه‌کانی به‌خۆوه هه‌لواسی...

ئێستا ئەمیر خانەنشینه - ئەویش ئەو، بەو هه‌موو گه‌وره‌یه‌یه‌وه... به‌راستی پیاویکی گه‌وره بوو؟- به‌ئێ، گه‌وره بوو... چ جۆره گه‌وره‌یه‌ک؟- له جۆری خۆی. به‌لام ئەو پێ نەدەهه‌سا؛ گه‌وره‌یه‌ خۆی به‌جۆریکی دی دهدیت، و سه‌یری ده‌کرد پیاویکی ساده و ساکار ده‌گه‌ل پیاویکی گه‌وره‌دا نێوانیان هه‌ر ته‌نیا شه‌قاویکه، هه‌ینده به‌سه ئەو شه‌قاوه‌ی باوێت و گه‌وره بێ؛ به‌لام هه‌ر که گه‌وره ده‌بوو ئیدی که‌وتنه‌که‌ی کاری یه‌ک شه‌قاو و ده‌شه‌قاوان نه‌بوو- جاری وابوو که‌وتن هه‌ر له گۆرپێشدا نه‌بوو، و گه‌وره‌یی به‌ دوا‌ی گه‌وره‌یه‌یدا ده‌هات. به‌لام گه‌وره‌یه‌یه‌ی... هه‌ر ئەوه‌نده‌ی پله‌و پایه و شوینه‌که‌ی چوو، هه‌موو شتیکی ده‌گه‌ل چوونی ویدا نه‌ما... پیاو بلێ چی!

ئێستا ئەمیر خانەنشینه - هه‌موو رۆژی داده‌نیشی، راویچکان ده‌کا... ده‌گه‌ل خه‌لکیدا ده‌دوی... ده‌رباره‌ی چی؟- بێگومان ده‌رباره‌ی خۆی، که به‌پێیه‌شدا ده‌روا به‌ده‌وری خۆیدا ده‌سورپێته‌وه، ئەو ده‌مانه‌ی که‌ داخده‌نیشی ده‌گه‌ل خۆیدا داده‌نیشی، هه‌ر خۆی و خۆیه‌تی- ناوه‌ندیکه که هه‌ر بۆ خۆی به‌ده‌وریدا ده‌سورپێته‌وه و گله و گازانده‌شی له رۆژگار ئەوه‌یه که رۆژگار بۆ به‌ ده‌وری ویدا ناسورپێته‌وه و بۆ ناوه‌ند و چه‌قیکی دیکه‌ی هه‌یه.

راستیش ده‌کا چونکه به‌قسه‌ی هه‌ندی زانایان دنیا له‌خۆ وه‌ده‌رخستنی مرۆفی زیاتر چیدیکه‌یه؟ هه‌مووی هه‌ر ((منم))که‌یه - له‌ مندا‌لیه‌وه؛ منم- له‌هه‌رزه‌یه‌دا؛ منم- له‌ گه‌وره‌یی و پێگه‌یه‌شتنیدا... دیسان هه‌ر منمه‌که‌یه... دوا‌یی له‌ هه‌موو قۆناغه جیا‌جیا‌کانی ژياندا، و خه‌لکی دی- کۆمه‌لگا- هه‌موو له‌ هه‌موو له‌ مندا و من له‌واندا... به‌لام ئەو - ئەمیر- وایرنا‌کاته‌وه؛ ئەگه‌ر وای بێرکردبا‌یه‌وه بۆی ده‌رده‌که‌وت که هه‌رگیز نامری و دنیا‌یه‌ک که شوینی خۆ وه‌ده‌رخست و خۆبادانی و بیه‌هه‌رده‌ما و هه‌ر به‌و هه‌وا‌یه‌وه درێژه‌ی به‌ ژيانی خۆی ده‌دا؛ ده‌یزانی که هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ده‌سپێکی ئافه‌ریده‌ی ئەم گه‌ردوونه‌وه تا ئێستا شتیکی له‌سه‌ر ئەم گۆی زه‌وییه‌ زیاد و که‌م نه‌بووه. مه‌گه‌ر هه‌والی به‌ربوونه‌وه‌ی مشتیک گل و خۆلی بێ نرخی ئاسمانی... ئەوه، هه‌ر ئەوه که ده‌گه‌ل که‌سانی دیدا بووه، و ماوه‌ته‌وه‌و هه‌ر ده‌شمیته‌وه- له‌ خۆیدا، له‌ که‌سانی دیدا، خه‌لکی دی ده‌واندا، و هه‌مووش ده‌جیهاندا. به‌ئێ، هه‌ستان و دانیشتن و گه‌رانی به‌ته‌نی ده‌گه‌ل خۆیدا‌یه‌تی، به‌لام له‌م هه‌ستان و دانیشتن و

گه‌رانا‌نه‌شیدا هه‌میشه هه‌رخۆی نییه: زۆر جار توندوتیژی ده‌گه‌ل خۆیدا ده‌نوینی؛ پیاو، ئەو هه‌موو خزمه‌ته‌ی کردت، کی قه‌دری خزمه‌ته‌که‌ی زانیت؟ ئەو هه‌موو زه‌مه‌ته‌ی کیشات کی ئافه‌رینیکی کردی؟ ته‌نانه‌ت جاریک له‌ جارێ ئەو سپله و بێ ئەمه‌کانه له‌ وه‌زاره‌تی جه‌نگ یا له‌ ستادی سوپاوه‌ گوتیان با ته‌له‌فونیک بۆ بکه‌ین و یا ده‌رباره‌ی کاروباری ناوچه‌که راویتیکت پێ بکه‌ین؟... ئەو هه‌موو ته‌له‌زگه‌و مه‌ترسیه... ئەو هه‌موو ناراحه‌تییه... هه‌یه‌وه‌یه‌وه، ئەمه‌ش هه‌مووی له‌پێناوی نیشتماندا...

ئێستا ئەمیر خانەنشینه، به‌لام که‌موزۆر ئەو نفووزی جارانی هه‌ره‌یه‌: برازا و خوشکه‌زایه‌کانی ورده ورده گه‌یشتونێ. هه‌یشتا هه‌موو له‌ هه‌موو خانە‌نشین نه‌کراون؛ ژماره‌یه‌کی هاو‌قه‌تاره‌کانی خۆی هه‌یشتا هه‌رمان و له‌سه‌رکارن؛ ئەو لاوانه‌ش که کار به‌ده‌ست و له‌سه‌رکارن خۆیان هه‌ر به‌بچووکه‌ داده‌نێن و له‌ جه‌ژنه و سه‌ردانه‌کانیاندا دینه‌ ده‌ست ماچکردنێ. رۆژگار و هه‌موو شتیکی لێده‌وه‌شیتته‌وه، له‌وانه‌یه رۆژیک له‌ رۆژان کاریکی بکه‌وتته‌وه ده‌ستی، و کاریان تێیکه‌وتته‌وه، بۆ پێش بارانی که‌ په‌نکیان گوتوه؛ ریزگرتنیان لێی ئه‌رکی سه‌رشانه. بۆیه‌ واکه‌ ئەو په‌یوه‌ندی هه‌رگیز نه‌پسی و هه‌رمیانی... هه‌رچه‌نده ده‌ جلوه‌رگی سقیلیدا (مه‌ده‌نی) نموودیک وای نییه، به‌لام پیر و په‌که‌وته‌وه که نه‌فت و زور‌هان نه‌بووه، و هه‌یچ ناراحه‌تییه‌کی ده‌له‌شیدا نییه، له‌وه‌ی زیاتر که ئێستا بۆ به‌رپه‌رانی مالی ده‌بی ده‌ست به‌گیرفانیدا بکات، و هه‌موو سه‌ره‌هه‌فتان ئیسماعیل خان داوا‌ی پاره‌ی مه‌سه‌ره‌فی ده‌کا- و ئەوه‌ش به‌راستی له‌ توانا به‌ده‌ره که پیاو دوا‌ی ئەو هه‌موو ته‌مه‌ن خزمه‌ته‌ راست و ره‌وانه‌ی به‌ مه‌مله‌که‌ت، ئێستا بێ و له‌ گیرفانی خۆی پاره‌ی مه‌سه‌ره‌فی بدا! به‌لام ئەوه‌ی ده‌زانی- و ده‌زانی له‌وه‌ته‌ی دنیا دنیا‌یه هه‌ر ئاوا ده‌نی و هه‌یچ و پوچ بووه و له‌وه‌ش زیاتر له‌ دنیا‌ی ده‌نی چاوه‌ری ناکری... و ئەوه‌ش بۆ خۆی له‌ خۆیدا دل‌دانه‌وه‌و سیبوریه‌که تا ئەو ده‌مه‌ی وه‌ک له‌ شوینه‌ تایبه‌تی‌ه‌کاندا بلا‌وه‌ گوا‌یه ئەنجومه‌نیکی پیران پێک ده‌هه‌ینرێت، ته‌ماشای ئەو جۆره‌ ئاریشانه‌ ده‌کات و ئەو هه‌موو خزمه‌ت و فیدا‌کاریانه‌ نابێ هه‌روا بێ پاداش بێننه‌وه.

ئێستا چ کاریکی تایبه‌تی نییه، له‌ ئامۆژگاری کردنی ئەم و ئەوان به‌ولاوه و ریک‌خستنی دانیشتن و کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی دۆست و ئاشنایان به‌ولاوه و بانگه‌یشتنی هه‌ژار و نه‌داران- ئەویش هه‌رته‌نیا بۆ شه‌ربه‌ت و چا خواردنه‌وی. - ئێستا یه‌کیکی دیکه‌ی بنه‌ماله‌ چۆته

جینگاکەى و جىيەكەى گرتۆتەو- ئەويش لە شوپىنكى دى، و بە بەرپرسىيارىيەكى دىيەو: بىنەمالە، براىيەكەيان ناردۆتە پەرلەمان تا لەوى ياسا دانىت و ياسا بنوسىتتەو، تا حەزرتى ئەجەل و مەشەدى ئەكبەراغا و باجى گولبەهار لەژىر ئالامى ئەو ياساىيەدا بە ئاسوودىيەو بەزىن- ئىنشاللا!

سەرۆختىكى تەواوى كەوتۆتە نيوانى؛ مندالانى دوتىنى دە دالانە پىس و پۆخل و چۆل و ھۆلەكان ھاتونە دەرى و لە جوجۆل و بزۆزىيە مندالىيە كەوتون و بەرەو سەر سەراى پىس و پۆخلت و كەم جوولەترى لاوتىيەو ھەنگا و دەنتىن؛ لاوكانىش ئەو سەر سەرايانەيان برىو و دەپىچ و پەناى كىوى ھەژارى و بى نازىيە زىاترى بەرپرسىيە مال و ژىيەو، سەرگەردان بوون؛ قەيرەكانىش ھەموو پىر و كەنەفت و زورھان بوون و خۆيان بۆ سەفەرى مەرگ و كۆتايى و ئەو دىيائى نامادە كرەو؛ لەپال دىوار و دەناو دوكان و نيومالەكاندا... پالىيان داوتەو ھەو لە چاوەروانىيە گەيشتنى كاروانىدا و ھەوزان دەدەن.

بەلى، زەمانە رابردو و كۆلچىكى لە غەم و ناراحەتتەيەكان لە دووخۆى بەجىھىشتو و ھىندىكىشى دەگەلە خۆيدا بردو و دەنيو ساتەوختەكانىدا دا بەش كرەو- و بەو شىوئەيە بارى گرانى ئەو غەم و ناراحەتتەيە مەيلە و سوكت كرەو، بۆيە كاتى ئاوپ بۆ داو ھەو ھەيئەتە گۆرستانى ساتەوختە مات و خامۆش و گريان و پەرسە و شىوئەنەكان دەبىيەنەو. ھەر دەوكاتىشدا بەشەك لەوانە بەرابردو دەسپىرەنەو بەشەك دەگەل خۆماندا بۆ ئايندە دەبەين، چونكە بۆ خۆشمان لە رابردو دادەبەرىن. بەھەرچال ھىندىكى ھەر بەدەم رىو بە ھەردى و ھەردەكەين و لىدەدەين دەرۆين. دىسان ھەردە دەمەيدا كە ھەستى ئىش و ئازار و ناراحەتتەيە دەكەينەو زەمانە دووبارە تىدەپەرتتەو و بەتەوى و نەتەوى بەشەك دىكەش لەو غەم و ناراحەتتەيە دى بەجى دەھىلەنەو ھەلئەنەشتو ئەستەمترەك دەگەل خوى دەبا...

بىرەنە كۆنەكانى ناخى دەروون ھەموو قەتاغەيان گرتو و گۆشتە زوونەيان ھىناوئەتەو، و ھەرچەندە جى برىنەكان جارى وايە- دەدلى باجى گولبەهار و ئەوانەى وەك وى- وەين دەدەنەو بەلام بە ھەرچال كۆن بوون: ئىدى تىك ھەلقەزەن و تىك كەوتنى بىرو لىكدانەو ھەوكان دەگەل ھاتنەو بەرچاوى وئەنەكانى حەزرتى ئەجەلدا، پرىشكە ئاگر و برىسكان ناوئەن و گىژا و ھەلچوونى ناخى دەروون سەرھەلئەدەن و ھەجۆش و كۆل نايەنەو- مردووەكان مردوون، و

چونە سەراى ھەق و ئىمە لەسەراى ناھەقدا ماوينەو. باجى گولبەهار چۆن بوو ھەروايە- يانى بەلانى كەمەو ھەروايە: گۆرەوييان پىنەدەكا، تىكودورمانان دەكا، سەوزەجاتى وشك دەكاتەو، گولزارى گۆرى توولە نەمامەكانى- يا گۆرى لاوتىيە خۆى؟ ئاودەدا... ئىستا تالەمووى سى دەناو قۆرە ھەكەيدا بەزۆرى پەيدا بوو. دەموچاوى وەك دەفتەرى نووسىنەو ھە مندالان ھەمووى خەت خەتۆكە و چرچ و لۆچاويە. زۆر لەسەر خۆى برنجى دەبژىرى، بە ئەسپايى... ھەناسان ھەلدەكىشى... و جارى وايە بەتايبەتى كە مندالەكان ديار نەبن، ئاوازى ئاشنا كۆك دەكاتەو:

موسولمانان سى دەرد ھاتو بەيەكجار... بە لە دەستچوونى عاليە و محەمەد عەلى دوو بەشى لاوتىيە چو. ئاخىر داىك، مندالەكەى بەچاوى ھاتنەو بەشەك لاوتىيە خۆيەو سەير دەكا: دەگەل ھەر مندالەبوونە كىيدا دەبىتتەو مندال و مەشقى مندالىيە خۆى دەكاتەو؛ دەگەل ھەر تىقانەويكى مندالەكەيدا ئەويش سەرلەنوئە تىقانەو سەردەمى مندالىيە تاقى دەكاتەو؛ دەگەل ھەر قسبىكى كە مندالەكەى پى دەدوتىنى لە نوئە فىرە قسان دەبىتتەو دەگەل ھەر سەرنج و تەماشاكردنىكى شادانەى مندالەكەيدا يادى شادى و خۆشى رۆژانى سەردەمى مندالىيە، دىتتەو ناو چا و سەرلىو دەمەو- دەگەل ھەر يەكەياندا گەرە دەبى: تا ئەو بەشە لاوتىيە كە بە يارى و چوونە قوتابخانەى ئەو مندالە و يا ھاتنەو لە قوتابخانە و يارى كردنى ئەو ھەستى تىپەربوونى تەمەن دەكاتەو: چونكە لە لاوتىيە دوور كەوتتەو. تا مندالەكە لە قوتابخانە دەگەرتتەو- ماندوو و شەلالى ئارەقە و خۆلاوى- ئەو بە پىرەو دەچىت؛ لەبەردەمى ھەلدەتوتەكى، جەلەكانى دەتەكىنى، يەك دوو و شانىش بە سەرزەنشتەو دەلى- بەلام ھەمدىس ماچىكى لە روومەتە ئارەقاويەكەى دەكاتەو دووبارە دەبىتتەو ھاوبەشى مندالىيەى و سەرنجى مندالەكەى كە بەدووچاوى نىگەرەنەو لىرەو لەوى لە خواردى دەگىرئە دەقۆزىتتەو، ھەرەك ئەو بە خودى خۆى ئەو نىگەرەنەو دەلدەيدا بووئەت و تازەى وەبىر ھاتىتتەو! بەلى ئەوان ھەر بەلاوتى دەگەل مردنیدا پىكەو چەسپىن و ئەو دووبەشەى لاوتىيە ويان دەگەلە خۆ بردو لاشە و پەيكەرىكى بەتالايان بەجىھىشت...

بەلام نايان بەراستى مردوون؟ ئەوانىش محەمەد عەلى و عاليە، كە تامردن دەدلى باجى گولبەھارىدا ھەروا خەلقيان دەكرد و نەمام بوون و دەگەل ياد و بىرەو ھەيئەتەكانى ئەكبەر

ئاغاشدا ئاۋىتتە بېيۇن و ھەموو گىيانىان بەرەنگى خۇيان رەنگ كوردبوو و دليان گوشيبوو- چەند بى بەزەبىيانە- و نالەيان لى ھەستايەو- چەند جوان... مردن؟ يەكك گوتويەتى كە دەكرى ژيان بگۆردى، بەلام مردن ھەرگىز. بەلام ئەم قسەيە راست نىيە. لە كوى مردن ھەميشە يەكسانە؟ مەرگ يانى مردن و مردنیش چەند جۆر و بەشى ھەيە: تۆ دەتوانى و ھەكو مردن بمرى، دەشتوانى بەزىندوو ھەتتە چاۋان بۇيەيت و بشمرىت، دەشتوانى بمرى بۆ ئەو ھەر زىندوو بىت و نەمربى و لەبەرخاترى ئەو خەتەرەى كە كوردوتە و ئەم ((من)) ھى كە خستوتەتە خەتەر و مەترسىيەو دەتوانى ھەزاران ((من)) دىكە لە جياتى خۆت لە بىر و مېشك و خەيال و دەروونى خەلكىدا بەجى بىلى.

شرىجەى ئەو سى گوللانە ناۋى محمد عەلىان دەمىژوۋى نەنووسراو ھەوالوۋى گەرەكىدا نووسى. ئىستا ھەموو دەيناسن: لە پر لە گومناويەرا ھاتە نىو ناوانەو ھە نوبانگى دەرکرد- نوبانگىكى گەرە، كە دەيەننا بىرى لى بگرتتەو... ھەروا كىتوپر ھەموو ھەرخۇيان بەناۋى ويەو ھەلدەدەبەو. لە چاكەى ئەو كارەو ھە عالپەش ھەر ناۋى دەرکرد... محمد عەلى ئىستا ھەقى شايستەى خۇى وەرگرتەو... بەلى، ئەو جووتە لاۋى باجى گولبەھار رشتەى تەمەنيان زۆر ئەستەمانە پىتىندرا ھەرچەندە زۆر نەژيان و لە ژيان دابران، بەلام كەوتنەو ھە ناوجىھانى ئەفسانەكانى گەرەكپەو و زۆريان خاياندا. ئىستاش خەلكى فاتىحايان لەسەر گۆرەكان دەخوينن، مەزارەكەيان نولپانەن مەزارى ((خوشك و برايان... چويە كوى؟)) - ((ھەتا لاى خوشك و برايان چوم))... ((بابچىن يەك دوو ھەنگاۋ راۋىچكان بەلاى خوشك و براياندا بگەين!)) لە محمد عەلى و عاليەپرا بوونە خوشك و برايان، لە دابراپنەو پىك گەيشتەو، و بوونە نوختە نىشانىك ھەموو خەلكيان بەلاى خۇياندا رادەكىشا. ئەو ھەرخۇى لە خۇيدا ھەنگاۋىكە بەرەو پىش. دەبوايە ھەرواش بى؛ بە دەرپىنىكى دى ئەو كەسەى سەرى لەپىناۋ راستىە كدا داناو ھەكەسانى دى ھەر پى گەيشتەو: يەك شەھىدى ستەم بوو ھەك شەھىدى زمانى دەرووبەر، يانى راستىيەكەى ھەر شەھىدى ستەم.

بەلام ئايا بەراستى سۆزانى و قاچاغچى و محمد عەلى و ئەوانەى ھەك وان شەھىد بوون؟ باشە خۇ ئەوان ھىچ كامىكىان ((رزگار كەر)) نەبوينە. محمد عەلىك ئەگەر ((رزگار كەر)) يا خاۋەن پەيامىك بايە بەزەبىيەكى بە سۆزانييەكەيدا ھەردادەھاتەو. سۆزانييەكە خوشكى بوو.

ئەوى خۆشەويست و دەشيزانى ھەر لەبەر ۋى كەوتە دەو زەلكاۋەبەو، و نەيدەكۈشت. ديارە لەبەر ھىندى كۈشتوۋە كە خۇشويستوۋە. ئاخەر ھەر كاتى كە خۇشويستى لە ئەندازەى خۇى تىپەراند سەرەنجامەكەى بە نەمان كۆتايى دى. تەنەت بە نەمانى خۇشەويست. چونكە گوايە بۇ زۆر خۇشويستى كۈشتنیش پىويستە. دەكوژى بۇ ئەو ھەيە خۇشەويستەكەت ھەر بۇ خۆت بى و تەنيا ھەرتۆى خۇشبوۋى و بە تەنيا خۆت خۆت بەھرەمەندى ئەو خۇشەويستىيە بىت. بەلام خۇ سۆزانييەكە ھەر ئەوى خۆشەويست. ھەردووكيان ئەو ھەيان دەزانى. ئەو بۇ خۇشى لەسەرەتاۋە گوتى كە دەيەۋى لەو زەلكاۋەى رزگاركا. پىش ئەو كارەش كە بە كۈشتى كۆتايى ھات چوو بوو و چەند ھەنگاۋىكى بۇ رزگار كەردنى باۋى. ئەگەر ئەو ھەر بىرارى بە كۈشتىنى بايە ھەر لەسەرەتاي كارەكەو ئەو دەكرد. بەدلىيايەو ھەر بىر و خەيالى كۈشتىنى دەكەللەيدا نەبوو- كۈشتن كارىكى يەكجار زۆر دزىو. بەلام دەبى بگوترى كە محمد عەلى ئامانچىكى بىر پار دابو كە ئەو ئامانچە لە بوونى سۆزانييەكەدا خۇى ھەشاردابوو، و سۆزانى بۇيە كوژا چونكە ئەو ستەمەى بەلاى خۇيدا راكىشا بوو، و چونكە بى مەبەست ئەو ستەمەى بەلاى خۇيدا ھىنابوو بە ناچارى ھەر بوو قورىانى ئەو ستەمەش، و بەناچارى بوو شەھىدىكى ستەم لىكراۋ و زۆر كەساسانە خۇشەويستە ئەويندارەكەشى دەگەلە خۇيدا سوتاند و بەم جۆرە كارە دزىو كەى رەنگ و رووايەك و روخسارىكى دىكەى بەخۆو گرت، و ئەمە بوو توخى ھەرە گەرەى ئەو بەسەرھاتە تراژىدىيە: ئەو زانين و نەزانيە... نا، بكوژ نەبوو، ئەو نەيدەويست خوشكەكەى بىتتە گالته جارى گەندەلى و پىسى دامودەزگاي بى ئابروويى؛ دەستىك بوو ئەوى لەو گىژەنە ھىنايە دەرى و پاكى كەدەو...

((تەدى، ئەو ھەش دەروا... بابزانين خودا چ دەكا... ئەگەر خودا ھەزكا!)) تاكەى راۋەستى- ئەويش لاۋ- تا ئەو ھەيە ئەو دەيەۋى خوا بىەۋى و دەبى تاكەى چاۋەروانى ئەم (تەگەر) ھە بى پەنا بەخا تا لەمىشكى خودايدا دەبى بە پىسيار و دەيەپىتتە سەربارى بىرارى؟

دلآزارى و بۆگەنبوون تابلىنى ترسناكە. دەبى خۇ دە ھەر ئاۋ و ئاگرىكى باۋى و نەھىلى بە بۆگەنبوى بىزى. خۇزگە بەو كەسانەى واير دەكەنەو. ئىدى سوكاپەتى و بەردانەۋەى سەرى شەرمەزارى و چەوسانەۋە تا خوا ھەزدەكا ترسناكە، و ئەو ھەيە دەچەوسىتتەۋە بىگومان

دەستخۆشى سوکايەتییە. جا بۆ ئەوێ سوک نەبێ دەبێ نەچەوسیتەو، و سوکايەتییە قبول نەکا...

رەنگە بە پێچەوانەى ئەو شەو بەى کە دەلەین پارێزگاریە کردنى ریزی ژيان نيبه. راستییه کەى هەرگیز نابێ پارێزگاریه ژيانى بکەیت جا چ جای ریزگرتنەکەى. کار دەگاتە جیبە کى کە هەر نابێ بژیەیت- ژيان بە ملکه چیبه وه قەت ناچتە سەرى! چونکە ئەو جۆرە ژيانە، ژيان نيبه: گومانیکى دزیوى ژيانە، کە ناویان لیناوه رامبوون و کەوى بوون و دەگەڵ هەلکردن. زۆرجارى وایه کە دەبێ ژيانى خەيالى بە قوربانى ژيانى راستەقینه کەى...

ئەو سەردەمەى کەس نەیدەزانى- بەلانی کەمەوه خو حوسین نەیدەزانى- کە لە ژياندا پيشهاتى واروودەدا کە یه کێک بەخۆ بەختکردنى خوێ و دەرهياننى خوێ خو شەويستى خوێ لە دەست کەسانیکى کە دەیانەوى سوکايەتيان پێبکەن. دەتوانى خوێ و ئەو خو شەويستەى بگەيەنیتە پلەو پایه و جیبه کى ئەوتۆ زۆر لەجى و ريسى ئەوانە بەرز و بالاتر کە دەیانەوى سوکايەتيان پێبکەن و دەچنە شوینیکى ئەوتۆ کە لەویو بەریشیان پێبکەن و ئەوان گالته بەو جۆرە کەسانە بکەن و تۆلەيان لیبکەنەوه- و وەك دڕندەى تيامويان لى بەسەريبن و نيبچيريان لەچنگان بستينەوه و دە کوروى رق و کينەى خويان و خو بەگەوره زانينه درۆزانە کەياندا بە رۆنى خويان سوورببنەوه. و چ شتيك لەوه گەوره تره؟ محمەد عەلى ئەوێ لە نەديتەو بەى فيربوون، و دەدەست هيئابوو. لەراستیدا دەيوست بە نەمانى خوێ قەلەمى سړينه وه بەسەر گەوره ييه درۆزانە کەى ئا ئەوانەدا بهينى. ئەو گەوره ييه؛ ئەو ئەنار شيزمه⁽¹⁾ بەو مانايەى کە ئيمه دەمانەوى ليوه بەدى بکەين و دەويدا ببينينه وه، نيبه، چونکە ئەمە فەلسەفەى ژيانى ئەو جۆرە کەسانە نيبه، لەراستیدا ئەو جۆرە کەسانە چ فەلسەفەى کى ژيانيان نيبه. لەبەر ئەو مردن ناکەنە ئامانج و بە ئامانجيشى دانائين. بەلام بە لاوه تيه خويان بۆ مانا بەخشين بە ژيان چ باکيکى وایان بەرامبەر مردنى نيبه و لى ناپرينگينه وه...

خودى راستییه، لە رووى کەسە هەلئاسراوه کەدا بوو: برۆى تیکنابوون؛ ليوه کانی هەردە جوولان، وەك بيهوى بە هەموو هيژ و توانايه کى خوێه وه دەنگى خوێ بگەيەنیتە هەرچوار کون و قوژبنى دنيايه. شنه بايه کە هەموو لەشى- زياتر پييه کانی- بەره و پيشه وه ديئسا، و نووکە شەقى لە

⁽¹⁾ ئارناشيزم: ئەوانەن کە نەدەولەت و نە ياسايان قبووله.

هەموو کائينات هەلئەدا: دەک مەرگتان بى- ئەو هەموو بى غيرەتییە، ئەو هەموو بى هەست و هۆشيبه! کە لە ترسى مردنى ناویرن بژين. ئيوه لە راستیدا مردنتان بە خەيالدا نايەت و بیری ليناکەنەوه؛ ئەو مردنە لە ئيوه دەگەرى و دەخەيالى ئيوه دايه، و هەردەمە نادەميک بەخۆ ئەسپى و پيس و پوخلی و بۆ گەنەوه ديته سؤراغتتان و کاتى بە تەواوتى بۆگەنتان کرد ئەودەمى زهويتان لى پاك دەکاتەوه.

لە راستیدا جگە لە روخسارى لەسیداره دراوه کان کە راستییه کى راستەقینه و بەى درۆن، دەنا هەرچى روخسار هەنە هەمووى درۆن.

بەلام وای کە مرۆف چ ئاميریکى ئالۆز و تیک قۆاوه! دەگەڵ هەموو شتيکيدا راديت، لەهيچەوه مايهى مانەوه و بەردەواميه خوێ و دەدەست ديتى: ورده نانيشى لەسەر سينيه نيبه کەچى بىر لە سفرهى حەوت ترنگينه دەکاتەوه گيانلەبەر و نيبه: هەر ئەو بەلئە کە ناريبه ييه بپنە بەرچاوى خۆت، دوو رۆژانى بى دان و ئاوليگهري، لە ناکامياندا دەمى. ئەو لەوپهري تەنگەتاويه دا، ئاينده و ئەفسانان بۆ خوێ هەلئابەستى تا بەرامۆشى خواردن بى بىن. دروشمى وى لەوهى زياتر نيبه: يازگ، يا مەرگ. بەلام مرۆف جانەوهریکى دیکهيه: هەم زگ هەم ژيان، لەپيشدا زگ، دوايه ژيان، و ئينجا - ئەوجار ژيان، دوايه شى ئاى، زگ...

رق و کينه نيشتونه وه، هوى شادى و خو شى تازه هاتوونه نيوى: مەليحه كورى بووه، ژيانیکى ئاسوودهى ههيه، مندالە کەى ساغە و تريقهى پیکه نينى دەمالى گپراوه تەوه، و پیکه نينه کەى، و نەخۆشيه مندالانە کەى، و بۆنە کانيان دەگەڵ فەيزوللايدا، بە ئاودانى گولەکانى عاليه و محمەد عەليەوه... هەموو کاتەکانى ئەکبەراغا و باجى گولبەهار پريان پىر کردوونەوه و دەرڤەتى گر کرتنەوهى توندوتيزيه خلّت و خالە نيشتووه کانى دەروونيانيان بريون. حوسينيش لە چاوى پيس بە دوور بى و سەد ماشەللاى لىبى، ئيدى گەوره بووه؛ ئيستا ئيدى جارى وايه لەسەر دوکانى دادەنيشى، جارى واشە رۆنيک، خوريبەك، بزنيك، مەريکى دەکرى و دەفرۆشيتەوه، يا دەگەڵ دۆست و ئاشنایاندا دەچنە دەشتى يا شەوانە بە کۆلاناندا گۆرانبيان دەلى، ورده ورده ش دەبى غەمىکى لىبخۆرى و مال و حالیکى بۆ ریکخرى و بەرى کریت...

سەرهنجام باجى گولبەهار ((مقەببا)) يە کەى لە چاوى کۆمەدينە کەى هيئايه دەرئ و دەو چوارچيوهى گرت کە وەستا عەلى دارتاش دروستى کردبوو. هەموو دانيشتوبون: ئەکبەراغا بە

جلوبه‌رگی پاك و خاوتنه‌وه - ده حالتيكيدا كه هيشتا زه‌ده‌خه‌نه‌ی هه‌ر به ليتوانه‌ويه، باجي گولبه‌هار به روخساريكي دايدكانه‌وه، وه ليره‌ش هه‌ر ناراحت و نيگه‌ران بي و هه‌ر هينده‌ی ماوه ناوړ داتوه‌وه بيبيني كه داخوا دهنگي هه‌ناسه‌ی عاليه‌ی بو هينده له‌سه‌ره‌خويه كه نايه‌ته گوي يا مه‌مه‌دی بو واي پوزليداوه. حوسيني به باوه‌شيوه‌يه؛ مه‌ليحه دووبه‌شي په‌نجه‌ی ده‌زاري ناوه ده عه‌رديه‌وه راماره، ئيستاش كه ئيستايه ئه‌و خوه‌ی هه‌ر دانه‌ناوه له‌سه‌رساميه‌يه‌دا خيرا قامكي ده‌زاري ده‌ني و ده‌ميژيته‌وه‌وه تا ئيستاش سه‌رسامي به‌رينه‌داوه؛ حوسين مه‌مك مژه‌ی ده‌زاريدايه - هيشتاش هه‌روايه .

ئه‌وانيدی هه‌موو ته‌سليمين؛ هه‌روه‌ك نه خانتيك هاتبي و نه خانتيك رويشتبي. كاتي ناوي هه‌زرتي ئه‌جمل ديني به‌رامبه‌ره‌كه‌ت، به‌جوړيكي وا سه‌ري دينيته پيشه‌وه‌وه ده‌ستي به شيويه‌كي وا به په‌نا گوييه‌وه ده‌ني و به چه‌شنيكي واخو ده‌نويني كه ده‌نگه‌كه‌ی نه‌گه‌يوه‌تي و واخو له‌گيليه ده‌دا هه‌روا ده‌زاني له وه‌ته‌ی هه‌يه هه‌ر كه‌رپوه: برزيان تيكده‌ني و به‌روخساريكي په‌رته‌وه دووباره‌ی ده‌كاته‌وه: ((هه‌زرتي ئه‌جمل!)) به شيويه‌كي وا كه‌پيتوايه له ته‌واوي ژيانيدا ناوي هه‌ر نه‌بيستبي. و دواي كه‌ميك خوگيژ و ويژكردن: ((ئي، ئي!)) ياني تيگه‌يشتم ((به‌راستي... چ باسه‌؟)) ئاناوا! ئه‌ويش به‌زه‌ده‌خه‌نه‌يه‌كي سارده‌وه، وه‌ك كه‌سيكي كه له‌شه و نشينيه‌كي به‌رسيته‌وه كه بو خزي له‌وي نه‌بووي و بانگ نه‌كراي: ((راستيه‌كه‌ی نه‌مزاني، خوژ گوزه‌را، هايده‌ش له‌وي بوو!)) ئيستاش هه‌روه‌ك پيشو به‌لاني كه‌مه‌وه به ئه‌ندازه‌ی رابردو هه‌ر ئيستايه؛ و تو هه‌ميشه ده‌رفه‌تي ئه‌وه‌ت هه‌يه كه بيبيني و هه‌ستي پيبه‌كي - جگه له هه‌ندي جينگور كه‌يه‌كي كه‌م نه‌بي. لي‌ره‌دا به پيچه‌وانه‌ی فه‌يله‌سووفه‌كانه‌وه كه ده‌لين تا وشه‌ی ئيستات له ده‌مي دينه‌ده‌ري ئيستات، ناميني و به‌سه‌رده‌چيت، ئيستات هه‌ميشه هه‌ر ئيستايه - نه يه‌ك پشت به‌لكه ته‌نانه‌ت چه‌دين پشتيش. به‌لام رابورد، ياني هه‌ست پيكردي، هه‌ستي ئاگاداريه‌وي - ئه‌لبه‌ته نه به مه‌به‌ستي چاو پيدا‌خشانده‌وي به‌لكه هه‌روا - هه‌ميشه وه‌ك هه‌موو شته‌كاني دي هه‌يه و له‌به‌رچاوه؛ وه‌ك گارگوول و مه‌ر و مالات و مه‌لا و رووبار و خه‌لكي شاري.

ئه‌بابه! سه‌رته‌ا كه برينه‌كان تازه‌بون تاسه و كه‌ف و كوئتيك بو مه‌پرسه، خه‌لكي برپاري زور سه‌ختيان دان. نه‌ك هه‌موو كه‌س، به‌لكه ده‌رده داره‌كان. په‌ره‌مي‌ردتيك كه ناوي خالو عه‌لي بوو

و مابينيكي ره‌سه‌ني هه‌بوو و نه‌يده‌دا ماوه‌يه‌كي زور يه‌ك دوو هه‌فتان ده‌زينداني كرا، به‌خو جووته كه‌وشيكي لاستيك له‌بي، تفه‌نگ به‌شانه‌وه‌وه توئيشه‌به‌ره به‌پشتيه‌وه به كوژان و شه‌قاماندا كه‌وته راويچكان. خه‌لكي خالو عه‌ليان پيكتر نيشانده‌دا: ((سه‌يري ئه‌وه خالو عه‌ليه، ((تويشه‌به‌ره)) ي له پشتي به‌ستوه ده‌يه‌وي پيش به ((هه‌زرتي ئه‌جمل)) بگريت و له هه‌ر كوييه‌كه بگريت و بيه‌ينيته‌وه‌وه بيكوژي - يان بكوژي!)) هه‌موو به‌سه‌رساميه‌يه‌وه سه‌يري ده‌كه‌ن و جاري واشه گالته‌يان پي دي. په‌ره‌مي‌ردتيكي كورته‌بنه، و به ده‌موچاوتيكي پانكه‌له‌وه خريله و به قامكه ريشيكي ره‌شه‌وه، و هينديك ئالوز، و به زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌كي په‌رو پوچانه‌وه، تفه‌نگي وه‌ك بيلي داويته سه‌رشاني و بوخچيكي كه هينديكي ورده‌نان تيناوه‌وه به شه‌قاماندا هه‌لينگ ده‌دا، و هه‌روه‌ك هه‌موو كاره‌كاني به نه‌نجام گه‌ياندين پيده‌كه‌ني، ده‌چته مالي يه‌ك له‌و خانانه‌ی له دوور خراويه‌وه هاتوته‌وه، تا خه‌رجي سه‌فه‌ري لي‌وه‌رگري. پينج شه‌ش ته‌نان له‌وي ورده‌گرئي، هينديكي لي خه‌رج ده‌كات و ئه‌ويديش بو رييه هه‌لده‌گرئي. له‌به‌ر دوكانيني يا له‌به‌ر ده‌ركي مزگه‌وتي خه‌ريكي سه‌بيل كي‌شانيني، و جارجارانيش لوله‌ی تفه‌نگه‌كه‌ی ده‌هوا ده‌كا و به‌شتيكي خه‌يالويه‌وه - ره‌نگه به هه‌زرتي ئه‌جمله‌وه بي - سي‌ره ده‌گرئي، و دووباره چه‌سپيكي له سه‌بيله‌كه‌ی ده‌داته‌وه، و لي‌وي به‌زه‌رده‌خه‌نيكي ليك ده‌قليشه‌وه... په‌ره‌مي‌رده چه‌ند روژتيكان ونبوو. گوايه به پييان چوته سه‌فزي و هينديكيش واوه‌ترچوه‌وه - بو خزي ده‌يگوت تا مه‌راغه‌ی، يه‌ك دوو پاروه سابوني مه‌راغه‌شي ده‌گه‌له خو هينابونه‌وه - و دوايه ماندوو بووه هاتوووه تو‌له‌ی هه‌زرتي ئه‌جله‌يشي حه‌واله‌ی په‌ر و پياوچاك و ((مشايه‌خان)) كردوه. ده‌يگوت نه‌يزانيوه تاران هينده دووره - زور دووره! و زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌كي پان و پوري ده‌هاتي، ياني كه زور دووره. ئه‌و هه‌موو رييه‌ش با بو ((هه‌زرتي ئه‌جمل)) بيت كه بي توئيشه‌به‌ره برپويه‌تي! ده‌و نيويه‌دا ته‌نيا هه‌ر لاوه‌كانن كه به‌رده‌وام ده‌خنيته‌وه و له‌هيچه‌په‌را شادي و پيکه‌يني پيدا ده‌كه‌ن، ته‌نانه‌ت له‌و په‌ره‌مي‌رده شه‌را.

هه‌زرتي ئه‌جله‌يش هه‌ر ته‌سليمه، به‌لام ته‌سليميه وي تيکه‌ل به گه‌وره‌يي و گوي نه‌دانيني. خو ئه‌ويش هيچ چاره‌پروانيه‌كي له ميلله‌ت نه‌بوو تا پاداشي خزمه‌ته‌كه‌ی ئاوا به‌م جوړه‌ بده‌نه‌وه. به‌لام ده‌ی باشه ئيدي زه‌مانه‌كه خراپ بووه؛ ميلله‌ت كه‌سپله‌يه - چ ده‌كه‌ی! ئه‌و چاره‌په‌يو له ناوچه كورديه‌كانه‌وه (كوردستانات) كه له سايه‌ی بووني ويه‌وه ((ئه‌وه هه‌موو)) تاسايش و دلنيابي و تاسووده‌يه هه‌بوو، هه‌ر نه‌بايه ده‌بوو هيزه روژنيك، مه‌رپك، ريز و ئه‌ده‌ب

به جبهه پناينيك هه رهه بابه... به لام چ ده كهى، ريبه كه دووره... به لى، دووره، هه ربويه خالو
عه ليش گه رايه وه.

له هه موو شتيك ناخو شتريش ته وه بوو كه ئيدى ته حمه د شاش نه مابوو. ماوه كه له مه و پيش
رهق بووه له سه زمان. ته و پيش وهك زورانى ديكه چاكي سه ره له جوغرافياى ده رنه ده چوو. ته و پيش
هه رپيى وابوو به غدا، يهك دوو ههنگاو له ولاتره وهى پير سليمان و ئينگليزيش سى چوار ههنگاو
له ولاتره وهيه... چوو بووه به غدايه ((شانو نامه))ى بيى: بيستبووى له وى شانوانامه پيشان
ده دن؛ چوو بوو بزاني چ باسه، و چونكه بيستبووشى كه به شه وى پيشان ده درى هه به شه و پيش
وه رى كه وتبوو و ده به فريدا مابوو له سه زمان رهق ببوو. تهرمه كه يان به داخ و كه سه ريكي
زورى خه لكيبه وه هيتايه وه شارى... و ژن و ژال و باجى گولبه هار به كول و دلوه بو
گريان...

هه موو هه ر گيرودن. ئيسماعيل خانيش هه روه تر گيرودى زور له گرفته تايبه تيبه كاني خوى و
گرفته كومه لايه تيبه كانه: ته و پيش هه رده بى دانيشى و به رده وام كارى دا هيتنه رانه ته نجام بدات.
ئاخر دانيشتنى چايخانهى سه ري كو لاني ته و پيش ده ته مه ن و سالانه دا و به هه موو رى و ره سم
و ناوه وه، چاوهروانى ليده كرى، و ناچار هه رده بى شتيك له كه رامه ته كاني حه زه رته ته جه ل، و
((عه مه ليا ته كاني)) كوردستان و لو رستانى بو په يوه نديدارانى ته م باسه وهى باس بكات- به لام
چهند؟ سه روشييه خودى خو شى به گو يره ي نزيكى و خزمه تيه ي ده گه ل ويدا- يانى هه رده بى بو
خوشى ده وه عه مه ليا تانه دا هاوبه شى كرديى و سه ربورده چيرو كه كاني وا دينانه وه كه وهك بلئى
هه ر بو خوى و به چاوى خوى ديويه تى. هه ربه و خه ياله وه- مرؤقى هيچ له باردا نه بوو- هه ميشه
له بير و ليكدانه وه دايه، و ته زيبه جان هه لداوى، و رووى گرژ ده كات و پيده كه نى: پي كه نين به و
گوللانه ي كه ده بابه له ته ختى ناوچه وانى حه زه رته ته جه ليان دابايه و ته وه له ساته وه ختى
گو نجاوى خويدا ده ستى دريژ كرده وه حه زه رته ته جه لى به ره وه پشته وه بو په نايه راكي شايه وه؛
روو گرژيه كه شى بو يه بوو كه ته و نامؤژگار يانه ي به حه زه رته ته جه لى كرديبون و ته و گو يى
نه دابوونى و نه دابوونى، و ناخوشيان نه بينن، كه وتنه چ گيژه نيكييه وه! هه روا گولله بوون وهك
تاوه ته رزه ي سه رته تاي به هارى له چه پ و راست و له سه رو خوار بو ورا وهك ره هيله ي داده بارى، و

پيام ده ويست ده رچى- رور رور هه لاتن يبه. ته وه ته و پيش (ئيسماعيل خان) هيتا هه روا
ده ستوران وه رده كرى، بلئى خو ي بشار يته وه، نه بوو شتى وا هه رنه بوو نه بوو.

مه شه دى ته كه به راغا چ ياد و بيره وه ريبه كى واى نه بوون- به و مانايه كه هه ر نه يبوون، هه لى،
كى له وى زياتر هه ن؟ به لام كه بيرى ده كرده وه گيرانه وهى ياده وه ريبه كان كه لكى چى وى
ده كرى، ته وه چ سوو ديكي هه يه بيت و دانيشى و ته و غه م و ئيش و تازارانه بگير يته وه و ده دلى
خه لكيان كات... به وهى چ ده بى؟ قه لتاغى لينه داوه، له هيچ كرده يه كى سه ربازيدا هاوبه شى
نه كرده وه، ته نيا ئيشى خو ي كرده وه و زه حمه تى كي شاره، له وه ته ي ته و وه بيرى دى ناچار بووه
هه موو رورى خوا دايناه، به گه رمای هاوئى و سه رمای زستانى، مشته و درزى و دريوشه ي
ليدا تا زكى ته و چهند ناخو رانه تيركات و جلوه رگيكيان بو په يدا كات، و به گو يره ي وه رز
توانيوه تى كه مو زور نايكيان هه ر بو په يدا كات... تازه ده هات يه كيكيان پى ده گه يى و
ده بووه گو چانى پريه ي، ته و پيش تاواى به سه ره ات... ئاى هه ي!

كه لايى ره جه بيش هه ر گيرود يه: وابلاوه كه ته و پيش كاره كه ي نو ي كرده ته وه و داموده زگايه كى
ديكه ي داناه و له باغى، له ته جريش دوو سى كو لان له ولاره تى كو لاني حه زه رته ته جه له وه
ده زگاكه ي وه گه ر خستوته وه، به هه مه جو ر قه مه رى بچكو لانه تر و قه له و و كورته بنه وه؛ ده گه ل
خوار دنه وهى بيانى و سازو سه نتور و دمبگى پيش ((عه مه ليا ته كان)) به لام وهك بلئى سه رانه و
باجگيرى زوره، و داموده زگايه كه به زه حمه ت ده ريدينى- ده بى بير له كار يكي دى بكاته وه.
هه موو رورى به يانيان و ئيواران ديته سه ري كو لاني و له رووى ري زى حه زه رته ته جه ليه وه كه
ده چته پياسه يى و يا له پياسه ي ديته وه، كلا وه كه ي داده كرى و ئيكلامى ده كي شى. نا، هه ر بو
خو ي پياويكى به ري زه وه؛ هه ر چهنده شتومه كه كه ي نايه ته به ردلان، به لام ويژدانه پياويكى
به ري زه، پياويكى ((نيشتمانپه روه ر)) و قه درزانه... رووسه كان له و روره وهى كه رويشتونه وه
ئيدى چوونيان هه بوو، هاتنه وه نا؛ له مه هاباد و ته ور يزيش هه ر رويشتن؛ ده وله تيبه كان
ژماره يه كيان گرت و كوشت، ئيستاش هه رده گرن و جار جاره ده شكورژن. به لام ته وان جار يكي
ديكه نه هاتنه وه. گو تيان له گه لتانين، به لام واديار بوو يه كجار زور گرفتار بوون و ده رفه تيان
نه بوو بيته وه ته وه نده يان به س بوو كه هه ر له دووره وه هاو ده ريديان ده رده بى. به لام وهك
شه وله بانى ناو داستانان هه ميشه له په ناو پيچى ميتشك و بيرى مه قلماتى ده وله تى و ته نانه تى

ژماره یه کی زۆری خه لکیشدا خویمان مه لاس دابوو، و ئهو بهر پیزانه بر وایان وابوو له هه ر ئان و ساتیکیدا بیینه وه هه ر بیینه وه - هه ر ده گه پینه وه! له سه ره تاشه وه چ ناوی ئینگلیزان نه بوو، ئیستا ش هه ر نییه - چل سال دواتریش هه ر نابو، وهك له رۆژه لاتی ناویندا ون بووین. ئه ی ئافه رین بو ئه و مرۆقه پیاوانه ی که هیچ کاتى خویمان له ده ستیوه ردانی کاروباری خه لکی دی هه لئه قورتانده وه وه حه زیان پی نه کردوه و هه زیشی پیناکه ن. ئیستا وهك بلیسی که ئه مه ریکاییه کان بیانه وئ بین!...

* * *

(٢٠)

ده لئی ورده ورده خه ریکه خو ش ده بی، ئیستا زۆربه ی ئیواران لای کوره که ی ئاغای سلیمانیم، که قوتابی دانیشگایه، یا رهنگه ته واویشی کرد بی - دلنیا ش نیم، چونکه تا ئیستا له خو یم نه پرسبوه. پیتان که چوونم بو ئه وى به دهسته خو م نه بوو، جار جاره ده چوومه مالى ئاغای سلیمانی: به بیانوی گوئ له رادیو راگرتنیوه مۆله تی چوونیم وه ده گرت: ئه و ده می رادیو هینده زۆر نه بوو؛ له دوو سی دانه به ولاره ده شاریدانه بوو. دایسی له سه ره تاوه لچ و لیوی تیکده نان و رووی گرژومۆن ده کرد، هیتشتا له بیرى مابوو که چۆن بو ئارهق خو اردنه وئ به ره و ده م چۆمی داده گه را و به دوا ی خانمه کانی که لاییدا ده نارد بین و گۆرانیا نی بو بلین. ئه ویش - دایى - هه ر قسه ی خه لکی دوویات ده کرده وه - و سهیره که ش له وه دابوو که من پیم ناخۆش بوو. ده یگوت هه ر نه بی با شه رمیکی له خودای بکا و ئه و کارانه ی تۆزیک به سه روده رو بیت (ئه له به ته له بن لیوانیشه وه به هه مان سه رنج و دهنگه ساف و بیگه رده که یه وه، له سه ره خو تۆیه و ئه سه ته غفاریکی ده کرد و چاوه کانی به ره و بن میچییه وه، که له پشت ویرا، ئاسمان و خودا بوون، به رز ده کرده وه). و ده پارایه وه، که خودایه ئه گه ر هه میشه هه روا چاوی له ژن و مندالی خه لکیه وه یه، یه کیکی بو بره خسینی تا ئاوا ئه ویش چا و برپه ته وه ژن و مندال و خوشکه کانی و ناموسی دی. بابه گیانیش یه ک دوو جارانی پلاره وایشته بوومی که (قه ل به قه ل و کۆتر به کۆتر) و ئه و جو ره قسانه، به لام من زۆرم گوئ نه ده دایه - و هه رده چووم. هه ر زۆر له زو وه وه م ئه و خو شه ویستییه ده گه لدا په یدا کردبوو، هه ر له سه ره تای هاتنیمانه وه بو ئیره: رۆژیکیان مندالی کۆلانی ده وره یان لیدابووم؛ کلاویان لی ده فاندیم، ناماقولیان ده کردن، قۆیان راده کی شام، به رد بارانیا ن ده کردم، و من وه گریه هاتبووم که ئه و کوره ی ئاغای سلیمانی که ئه وه ده می له قوتابخانه ی ناوه ندی ده بخو یند و بو پشوی هاوینه هاتبووه پریدایه منداله کان، ده ستیکی به سه ری دا هی نام و زۆری دلخۆشی دامه وه. دوا ی ئه وه هه رکاتی که له کۆلانی توشی بامایه - و هه میشه هه ولیشم ده دا که تا ده توانم هه ر توشی بيم - هه ر که ده مدیت و چاوم ده کرد که سه یرم ده کات و به ده مه وه پی ده که نی له خو وه، بی ئیختیار، به روویه کی شه رمیون و مندالانه وه،

و پېم و ابی که په نجه گه وره شم دهمزى، ده چووم و سهرم به لا که له کينيه وه دنوساند، و نه ویش دهستی به سهریدا دینام، هه والی ده پرسیم، له بابه گیان و دایی و خوشکمی ده پرسى، و له وهش که داخوا چ ده کم، کهى ده چمه قوتابخانه، بۆ سه ری لیتا ده م- خوشحال ده بی به چوونیم بۆ لای- ومن زۆرم دل بهو دلته وازیبیه ی وی خوش بوو. له هاتنی رووسانه وه ریى چوونه و پیم کرایه وه. پار بۆ پشوی هاونی نه هاته وه... نه مسالیش واپنده چی که حالی زۆر خوش نه بی. ده یانگوت هه زى له کاره که ره که ی خویان ده کا، به لām له کاره که ره ی که من ده مدیت دپویک بوو- جوان، بالا بهرز و تن و مهنه، هینده ی سی که سان! چووزانم... نه وه به قسه ی دایی، خواش بۆ خوی ده زانی.

لاویکی مرده له، لوتیکی مه یله و گه وه، دوو چاوی رهش و بادامی به لām قول و تیژ بین، برۆ رهش و مه یله و پر و ده موچاویکی ره قه له و باریک و چه ناگه چال و دوو له ت. هیچ کاتی نه بووه دیبیتم به ریپی خوی ته ماشاکا: سه ری قیت راده گرت، هه ره که نه یه وی له یه که فرسه خ که متر به رده می خوی بیینی. ده گه له نه وه شدا زۆر بی ناگا نه بوو، چونکه هه رکاتی که منی ده دیت زه ردیکی ده هاتی و هه ناگه وه کانی ده گرتنه وه. زۆر نه ده هاته ده ری؛ زیاتر ده گه له باییدا بوو و به بابی ده گوت ((بابه)) و زۆریش ده گه له یه کدا ته بابوون. هه ره له به رمه مکانییه وه دایکی مرده بوو، و نه کی هه مان پوره فامه ی به رامبه ره خانوه که ی پی شوو مان تییدا بووین گه وه ری کردبوو. دایکی کرمانج بوو (ده گه له فه یزوللای مه شدا ده گه یشتنه وه یه که و بۆره خزمایه تییه گیان هه بوو) به لām ده گه له هه موو نه مانه شدا ((بابه)) ی زۆر خوشده ویست و هه ره به پیکه نین و رووی خوشه وه ی ده دواند که من خۆزگه م پیده خواست. نیوانی من و بابه گیانی قه ت خوش نه بوو؛ ساردی و سه ری نه و ژیانسه کلۆله ییه مان نه یده هیشت هینده ناسووده بین به سه ره ختی گه رموگوریه نیوان یه کتری رابگه یین. پیم و ابی که سانى دیکه ش هه مو هه روایان هه ست ده کرد، چونکه ده مدیت هه رکاتی تاغای سلیمانی له خوارده نه و پرا ده هاته وه وه به خوشییه وه ده ستی ده خسته سه رشانی کوره که ی و به ده م قسانه وه تیده په رین هه مو- منداله هاوته مه نه کانی دیکه ی وه که ی- به چ هه ز و هه سه ره تیکه وه راده وه ستان و سه یریان ده کردن. منیش زۆرم هه ز ده کرد، یه که جار زۆریشم هه ز ده کرد، که بابه گیانیش ناوا پاک و خاوین وشیک پۆش بایه و ناوا دۆستانه بیدواند بامایه و ده ستی هاویشته بامایه سه رشانی، و به روومدا پیکه نیبایه. هه رکاتی که نه و روخساره م وه بیر ده هاته وه وه روخساری بابه گیانیشم ده دیت دل

تیکه ده چوو. نه و په یوه نديه شمان له وه وه پی سه یربوو که دایکی نه و کوره وه که گوتم، له کرمانجان بوو و تاغای سلیمانیش خان و به گلهر بوو- ژنی نیستاشی که چه مامی خوی یانی ناموزای بوو- و هه ره مندالیکی که له ناو خیزانیدا دایکی له خان و به گلهران نه بایه نه وه نه و منداله هه میسه سه رکزه له بوو ده مالنیدا. به لām به شیوه ی هه لسه که وه تی زردا کانه ده گه له ویدا و هه ستان و دانیشتنی وی ده مالنیدا نه وه ی پی شانده دا که نه وه تاکه ((نه شازیکه)) که ده گه له یاساو ریسیاندا ریک بیته وه وه ریککه ویت. هیندیکان ده یانگوت له به ره نه وه ی داکى نه بووه بۆیه بابی هینده ی خوشده وی- دیاربوو که له منداله کانی دیکه ی زیاتر چاوه دپیری ده کا: دوو برا و سی خوشک بوون. هیندیکانیش ده یانگوت له به ره نه وه ی کوری گه وه ری مالیه و خوینده وه ره بۆیه هینده ی ده لاوینیته وه؛ هیندیکانیش ده یانگوت له به ره نه وه ی دایکی نه و کوره ی زۆر خوشویستوه و هه ره به شلکی سه ری مرده وه بۆیه نه و کوره ی هینده خوشده وی یا له به ره هیندییه که دایکه که ی ژنیکی رووسورو به نا بروو بووه؛ (ژنه خان و به گلهر قسه ی چاکیان پینالین) و، دیسانه وه هیندیکی دیکه ش هه بوون که هه ره نه و پهنده پی شینانه یان دوویات ده کرده وه که ده لی، کاسه ی پر ناشتی ماله. به هه رحال هه ره که دوو برادر پیکه وه داده نیشتن و ده گه له یه که دیدا ده دوان. بابیشی به پیچه وانیه ی بیرو راو بۆچوونی بابه گیان و دایی که به رامبه ری ویان هه بوو که گوايه له ری و بان و کوچه و کۆلاندا که ده یگه یه ی به تاییه تی که کوره که ی ده گه لدا نییه و به ته نییه کابراه که پیاو دل پی تیکه له دی، که چی پیاویکی تابلیی رووخوش و به ریژو قسه خوش بوو که هه رزوو به لای خۆیدای راده کیشای، و له مالنیدا یه که له رابواردنه خوشه کانی نه وه بوو که سه ری ده کرده سه ر کوره که ی و گه مه و کالته و جه فه نگى ده گه لدا لیده دا. به پیچه وانیه ی کوره که یه وه که لوتی ده ناسمانی ده کرد و سینگی ده رده په راند و خیراخیرا به رییه دا ده ری، بابه که سه ری به رده دایه وه به جۆریکی وا به رییه دا ده ری وه که بلئی پی له میروولان ده نی. که مندالنبوم ده مبیست که ده یانگوت، چونکه نه جیب زاده یه، بۆیه وا ده روا! جگه له وه ده مانه ی که کوره که ی هاوینان ده هاته وه، ده نا هه ره به ته نیا بوو. مه گه ره میوانی هاتبایه. زۆریش شیک پۆش بوو، بۆنی عه تره که ی له دووریه ده هه ناگه وانه وه پیاوی گیژ ده کرد. به پیچه وانیه ی ده موچاوی کوره که یه وه که ره قه له بوو، نه و ده موچاویکی مه یله وپان و گۆشتنی هه بوو، چه ناگه ی قول و دوولت بوو، چاوه کانی گه وه ره و له ده ری بوون، و دیسانه وه هه ره به پیچه وانیه ی کوره که وه که لیوه کانی ته نک و باریکه له بوون تی وی مه یله و نه ستور بوون. له

شولاریکی تۆکمە، و بالا مام ناوەندیش بوو. بەتیکرایی پیاویکی زۆر رووخۆش بوو، و هەر گەرمیە پێکەنینهکە سەر رووی و ریزە ددانە زێرەکانی بوون کە بێ ئیختیار پیاویان بەلایدا رادەکێشا. بەپێچەوانە یەر بۆچوونەکانەوه، فیزیکی نەبوو؛ دەمالی خۆشیدا تابلێی میهرەبان بوو.

جاری وابوو بیانوم دەدیتنەوه، یا بەبێ بیانوو دەچوم. لەسەرەتادا حەزم لێبوو بزانم داخوا ژیاکی مالی خان و مانان چۆنە. ئێستا دەمووی بزانم لە تارانێ چ باسە، چ دەلێن، بە بیروبوو دیدی کوری سلیمان ناغای بارودۆخ و گوزەرانێ دنیاوە دەچدایە، بۆ وای لێهات- چی لێ بەسەر دیتەوه، ناخ ئەو دانیشگای دیو، کە سێکیش کە لە دانیشگای خۆیندبێ- ئەویش دانیشگای ماف (حقوق)- و پیاویکی وەکو وی کە هەلگری بیروباوەری پێشکەوتووانە- هێچ نییە نەیزانی. ئەوه هەر گومانی تێدانییە. جاری وابوو هەروا کە سەیریم دەکرد دەمیشکی خۆمدا سێم وابوو- ناوەرۆک و کۆرۆکی مێشکی دەبینم. وای لەو بازارە، چ کەل و پەلێک، و چ ((ماف))یکی دەناو کەللەیدا لول و پێچی دەخوارد و چ فەرەنسییەکی دەمیشکیدا دەکوڵی و قولی دەدا: پێم وا نییە ئەو دەمووی هێچ بۆچوونێکم بۆ ((ماف)) هەبووی، جگە لەوهی کە دەمزانی دەبیتتە ((دادوهر- حاکم)) و ئەگەر بشیەوی دەتوانی خەلکی لەسێدارە بدات یا نەدات... و ئەمەش ((زۆر)) بوو! جاری وابوو بەدەم قسانەوه دەگەڵ باییدا دەیگوت فلان ماددە یاسای سویل (مەدەنی) فلانەشتی دەلی یا ماددە یاسای سزایی، یا بیروپرای فلانە دیوانی بەرزی کیشوهر... و من پێم وابوو کە هەرچی ناو کەللەیهتی پرپە لە ماددە یاسا و بنج و بناوان و لێکدانەوهی یاسایی، ئەمە بێجگە لەو هەموو کیمیا و فیزیایەش- کە من قەتم نەدیوون، و هێچ جۆرە بۆچوونێکم لەبارەیانەوه نەبوو. جارانیشت کە بۆ سوود وەرگرتنی لە پشووێ هاویان دەهاتەوه قاموسە زلە کەیم بە دەستییهوه دەدیت گەشکەم دەکرد- وای، چ لەو هەموو زانی و زانیاریانە دهکا؛ چۆن دەرۆستی ئەو هەموو زانییە دیت و پێیان رادەگا، هەرچاکە شیت نابی!

ئەو دەمانە ی بابی لەوهی نەبایە، لە هەرچی ((بووه)) و نەبووه دەدا. دەربارە ی داروین و بیروباوەرە کە دەدا. دەیگوت ((داروینیسیم))شتی وای دەگوت کە مرۆف کەلکی دەرە کرد. دەیگوت مرۆف لە رەچەلە کە مە یونییە.

ئێستا چاکم لە بیر نییە کە ئەو دەمووی چی دەگوت، بەلام لە بیرمە کە وشەگەلی ((موتاسیون)) و ((بایۆلۆژی)) و ((پروۆسە)) و ((تە کامول))ی زۆر بە کار دیتنا، و من لە ترسێ وهی نەکا نەخویندەواری و نەزانیە خۆم بەسەلێنم بەروویەکی خۆشەوه دەستم بۆ لەمەلی دەدا و گویم رادەگرت، وەك زۆر بە ی قوتاییانی پۆلی بێرکاری، ئەو دەمووی وام دەخەملاند کە سەر دەمانێک رەوه مە یوونەکان لەبەر هێرشێ سەرما ی زستانی نیو دارستانەکان، لەجیبی خۆیان هەلقە ناو و بەرەو گەرمە سێرانیان داقلەشتووه، ئەو شوینانە ی کە جەنگە لیان لێ نین. و لەبەر ئەوهی کە دارو درەختیشی لێنە بووه پێی هەلگەرین و رده دەستەکانیان کورت بوو و نەوه و کورکەکانیان وەر یوون و لە سەرەخۆ بەهۆی دار دەستانەوه، یا وەك مندالان کە تازه پێدەگرن بەلیواری کێو و تاشە بەر دەکانەوه خۆیان راگرتووه تا ناوا قیت بوونەتەوه، و بوونەتە مرۆف- و فێرە رویشتن بوون. و من هەموو ئەو مەزەندانانە ی خۆم بەو پەری دەستپاکییەوه دەگەیان دەوه دۆست و ناشانیان، ئیدی بە تەواوی ببوو مە جۆرە ((دیوهر))یەکی وی. و هەموو ئەو سەربوردو قسانە ی وی و خەملەکانی من لە چەند سالیکیان بەولاوهر نەخایاند.

دەر بارە ی کۆمۆنە ی سەرەتایی و قۆناغی کۆیالیەتی و دەر بە گایەتی و بۆرژوازی و یەکیەتی شۆرەوی و مارکس و ئینگلس و کۆمەلگا و گۆرپانەکانی میژوو و ئەو جۆرە شتانە شەوه شتی دەگوتن و زۆر جار ان وشە و زاراوه ی فەرەنسییە تی کەل قسە و بابەتەکانی دەکردن، بە خەیاالی وهی کە من تێدەگەم- یا رەنگە هەر بۆیەشی بووبی تا من تێنەگەم یا تێبێگەم کە چ فەرەنسییەکی دەزانی؛ یا لەوانەش بوو وابجیتتە ناو بابەتەکانییەوه ناگای لە خۆی نەمینێ و جلەوی زمانی لە دەست دەرچی و قسەکان و ابکات. منیش بۆ ئەوهی ئەو واتینەگا من هێچم لەباراندا نییە زۆر بەراشکاوییهوه گویم بۆ رادەگرت. بەلام چاوم دەچاوییهوه نەدەپری؛ وەك ئەویش پێی خۆش نەبێ دەچاوانییەوه رامینم...

بابی چی وای نەخویندبوو، بەلام پیاویکی بە ئەزموون بوو و قسەکانی زوو دەچوونە دلا ئەوه، هەرچەندە قسەکانی کورە کە ی بێگومان ((زانست))یانە تر بوون... هەر بۆیەشیان گومان لێنە دەکرا، چونکە زانستی بوون. هەرکاتی کە، بابەتە قسە ی کردبایە، کورە کە زیاتر گوئی رادەگرت- ئەو سال زۆر راشکاوانە و تورپانەتر دەدا. نازانم بۆ، وەك ئەوهی ئەمسال پە یوهندییەکان درزیان تێبووینت و لێک ترازا بن. جار جارە ئەگەر قسێکی کردبایە یا

نەيكر دبايه. ومن دلتيابوم ئەگەر لەبەر ريزى بابى نەبايه بەدوو دانە ((ماركسىزمان)) قەلاقويى بەبابى دەکرد و ورتەى ليدەپرې. بەلام وەك خودى خوئى- مەگەر بەدەگمەن- دەنا هيچى واى نەدەگوت. بابى وەك پيشەى هەميشەى خوئى جلوبەرگ ئوتوكراو و پۆشته و پەرداخ، بە پيتلاووه (دوايەم زانى كە ئەوه رى و رەسمى تازەى خان و بەگلهرانە) لەو سەرى ژوروى لەبەردەم سينييه خواردنەوه كەى چوار مەشقى دادەنيشت؛ يەك دوو پيكي هەلەدان و ئەوجا سەرى قسانى دەكردهوه، جا بۆ خوئى چى پى خوئىبايه- و بە شيوهيهكى وا كە ئيستا من تيبدهگەم زياتر بۆ رينمايه كورەكەى و دوورخستنهوهى لەو بىرو بۆچوانانە بوو كە بەلاى ئەوهوه زيانبەخش بوون. دوايى منيشى بۆ هاتمه سەر كورەكەى. لەبىرمە رۆژيكيان بەرەبەرى خۆرناوايه بوو كاتى دەنگوباسەكانى لەندەن كورەكەى هەروا بەناو شەپۆلەكانى راديوكەدا دەگەرا بەرپيكتەوت كەوتە سەر ئيستگەيهك قورئانى دەخويند و دەگەل راديو لەندەندا تيك گيران. راديوكەى هەر بەوجۆره تيك گيراويهوه ليگەرا و بەزەردەخەنەيهكى شەيتانانەوه، و تا ئەندازەيهكيش گالته ناميزهوه، سەيرپيكي بابى كرد- يانى سەيركە چۆن ئاين كراوتە داردەست و بيانى لاوينو سوودى ليوەردەگرن.

و ئەوهش ئەو كاتەبوو كە، بابى دواى پيكي دووهى سەرى گەرم دەبوو، و لە بن ليتوانەوه بەفيتويكي سوكهلهوه گۆرانييه هەلبژاردەكەى خوئى دەگوتەوهوه خوئى بۆ قسان نامادە دەکرد. هەرکە، بابەكە ئەوهى ديت كتوپر روخسارپيكي راشكاوانەى بەخۆه گرت؛ من خۆم كۆكردهوه، ديتم وەختى ئەوهيه كە بقەومى. دەموجاوى سور هەلگەراپوو، رەنگە لەبەر خواردنەوهكەش بووبى. گوتى: ((نا، نا؛ ئيوه سەهون. ئيوه دەبى لەوهى ئاقلانتر بىرەكەنەوه. دەزانن هەر ئەو هەلەيهى كە حيزبەكەتان كردى- بەو لەدين دەرچونەى- چ زيانپيكي كوشندەى لەخۇيدا، ئيستاش كە ئيستايە نە بەپيكتەينانى ئەنجومەنى رەوزه خوئنى و دانانى پرسە و ئەو جۆرەشتانە ناتوانى هەلەكانى پينە و پەرۆكاتەوه؟)) هەر كە ديتى من خۆم كۆكردۆتەوه، زەردەخەنەكەى جارانى هينايەوه سەرليوان و گوتى: ((كا حوسين، تۆش گوى بگىرى خراب نيهه- رەنگە ئەوهى بينى گويى لى بگىرى)). و بەروومەوه پيكتەنييهوه.

گۆتم: ((بە چاوان ناغا، ئەوه گويىم راگرتووه)).

ئاغاي سليمانى لە دريژهى قساندا گوتى: ((تۆ دەتەوى كۆمونيزمى دەو مەملەكەتەيدا سەقامگيركەى- بەلى؟ بەچى؟ بە مەملانى و دژايەتى چينايەتیه؟ كە ئەوه هەر بەقسەكەى خۆت دەبیتە فليميكي سەرانسەر تيكهەلەدان و پيكتەدانى- ئەويش لەكوى؟- دەو ولات و مەملەكەتەيدا، كە ئيمە لای خۆمانەوه حەزرتى غەوس و ئەوان لەلاى خۆيانەوه حەزرتى عەبباسيان هەيه؟ دەوهرە پيم بللى تۆ چ تەنگوچەلەمەيهكت هەبوو بەحەزرتى عەبباس چارەسەر نەكرى و اچوويه لای دژەكەى وى؟ خۆ تۆ بەلاى خۆتەوه لە تارانى ژياوى ((تو حەزرتى عەبباس واز لەو شتانه بينە!)). ((بە هەردوو دەستە پەريوهكانى حەزرتى عەبباس)) ئەولا دوايى ديت. بەجەخت و بەگرپيەكانى ناوچەوانيدا و بەو سەرو دەست بادان و هەلسورانەيدا- دياربوو ئيدى كە ئەوه دواين سويندەوه، هيچ پاساويكى نيهه؛ بەرامبەر دەزانى كە بەرامبەرەكەى ئەولاى درويان ناكا- سويندەكە، بە حەزرتى عەبباسه! و فريارەسى تەنگوچەلەمانە (پيكتەنى) ((ئەولا، دەزانى كە يارۆ هەموو شتيكى ناوتە ژير پى- وەنا؟)) رووى قسانى لە من بوو، من بە زەردەخەنەيهكەوه سەرم بەردايەوه. ((سەيرەكە ليرەدايه كە مسيوئى ئەرمەنى ئارەق فرۆشيش دەلى- من خۆم چەند جارائم گوى لى بووه- ((بەها زەراتى ئابباس)) ئەوجا تۆ ديتى و ئەو فريارەسى واز ليدىنى و روو دەكەيه دژەكەى؟! ((ئيوه سەلاواتان لە گيانى پاكي حەزرتى عەبباس ليدەن و كارەكان يەكسەرەكەنەوه!)) - سەلاواتان ليدەدەن، و ئاريشەكە دەپريتەوه. ئيستا تۆ هەر بللى پرۆسە، تەعاروز، موتاسيون، داروينيسم... پفف! بەراستى كۆمەلگاتان ناسى!)) كورەكەى بە پيكتەنيەوه گوتى: ((باشە، بابە، ئيمەش ئەوهى دەيلين، باواى دانين نەبوو، ئەودەمى بەقسەى ئيوه بەيهك سەلاوات يا يەك سويند بە حەزرتى عەبباس هەموو شتەكان يەكسەرە دەبنەوه و جيبەجى دەبن- خراپتان عەرز دەكەم؟)).

((بەلى خراب دەفەرموى- لەبەر ئەوهى كە ئەوكەسەى سەلاواتان ليدەدات و سويند بەحەزرتى عەبباس دەخوات باوهرى پيكتەنى...)).

((تەنانەت مسيوئى ئارەق فرۆشيش؟!)).

((بەلى، تەنانەت ئەو مسيوئى ئارەق فرۆشەش! هەلەكەى تۆ دەویدايە كە نازانى دەكيشوهرپيكتا دەژى كە بەگوهرى ياساى بنەرەتى، نايينەكەى ئايينى پاكي ئيسلامە- كە دەبوو تۆ ئەمەت لە

من باشتر زانبايه - ئەمە وانە و خۆیندنی تۆیە... مسیۆی ئەرمەنیش دەوی گەیشتووە - تیگەیشتووە کە دەگەڵ ئەم خەلگەدا دەژی؛ وەك ئیوہ نییە کە دەنیشتمانی خۆتاندا نامۆ کەوتونەوہ - ئیوہ تەنانەت بنەمالە و خیزانیشتان دەگەڵدا نین... ئەگەر ئیوہ مالتی ئەو مەملەکەت و ئەندامی ئەو خانەوادانە بانایە دەوی دەگەیشتن و باوەرتان دینا... بەلێ بۆیە دەبی باوەرپیشی هەبی - و هەشییەتی، و لێرەشدا مەبەست لە حەزەرتی عەبباس یا حەزەرتی غەوس یەك مرۆفی نمونەییە - نمونە ی راستی و پاکێ. ئەو پیاوہ ئەرمەنییە بەو کەسایەتیە پاکە سویند دەخوات - بەقسە ئیوہ هەروا - تۆش دەبی سویندیی پی بخۆی - پیاوی راست و پاک یا بەزاراوی خۆمان ((پیاوچاک)) میژوویەکی لەپشتەوہیە... هەروا لەخۆرا نەگەییوہ ئەو پلەو پایەییە. هەلەئە کاری ئیوہ لەوہ دایە کە دەتانهوی بە لوژیکێ دانیشگایییەوہ رشتە ی کاروبارەکان و بارو گوزەرانی خەلکی سادە و ساکار چاودێری و ئاراستە بکەن...)).

((!...)).

((بەلێ، قوربان، باوەرپی هەییە، یا هەرنەبی دەخەلکی گەیاندووە کە باوەرپی هەییە - دەنا هیچ یەك لە گیروگرفته کانی یە کالاً نە دەبوونەوہ. تۆ ئەگەر باوەرپت هەبایە یا کە دەتویست تەنگوچە لەمە یەك حەل کە دەخەلکیت نە دەگەیاند کە بی باوەرپی... و بەدوای ئەو بێرۆکانە نە دەکەوتی. ئیستاش کە وە دووی کەوتووی و دەخەلکیت گەیاندووە کە بی باوەرپی و هیچ باوەرپیکت نییە. ئەگەر یەك مەشکە دۆ بخۆیەوہ و سەدقراپی بەدوادا لێدە ی کەسێک پیت نالی نۆشی گیانت بی)).

((بابە تۆ پیت وای نییە خەلکی ئەو قسانەیان زۆر بیستین؟ بەلام ئەمانە هەمووی ئەوہ پێشانەدەن کە ئەو ((وەجاغ زادانە)) چ کارێکیان لە دەست نایەت و هیچیان پیناکری. هەروەکو پێشینانی مەلا حەسەنی چیان کردووە کە هەر ئەو مەلا حەسەنە و ئەو خەلگانی دی نەیانکردی؟ لە کاتی کەدا کە ئیمە هەروا لەو جێیەین کە لێی بووین...)) ((نا... تۆ هەر مندالی، هیچ نازانی. من شتی وام لێدیون کە ئەگەر تۆ تەنانەت یەکیکیشیان لی بینی یا بیسی لەسەر سامیان کاسەت لەسەریەوہ دی؟ هەرچەندە ئەو شتانە بەشیکی ئایینە کە نین - هەروەک رابەرە کانی ئیوہ، کە کار گەلێک دەکەن پڕوا ناکەم ئەو کارانەیان بەشیکی راستەقینە ی رێوہە کەیان بیت. هەر بەقسە ی خۆت دەبی دیاردەکان لە ((دەرووبەرەو لە رەوتی تە کامولی

خوددا بەدۆزیتەوہ، دەرووبەر هەر ئەو دەرووبەرە بووہ - هیندیك خراپتر - وانەبووہ کە هەریەکیان، ئەبو عەلی سینایەك بووین، ئەمە جگە لەوہ ی تاک و تەرا کەسانیک بوون کە وایان پێشاندا بی بوعلی سینایەك بن (لەبیرمە جاریکیان دەنیوان یەك لەو قسانەدا کە لە بارە ی ئاین و کاریگەریەوہ ی لەسەر خەلکی، داستانیکی لە بوعلی سینای گێرایەوہ، کە زۆرم بەدلییەوہ نوسا. گوتی لە یەکیک لە شەوہ هەره ساردەکانی زستانیدا ئەبوعلی سینا و شاگردە کە ی پیکەوہ دە ژوریکیدا نوستبوون؛ لای نیوہ شەوی ئەبوعلی سینا لە تینوان لە خەوی رابوو و داوای لە شاگردە کە ی کرد ئاوی بۆ بینی؛ لەبەرەوہ ی شەوہ کە ی زۆر ساردبوو و شاگردە کە نە یویست لە جییە کە ی بیتە دەری بیانوویکی بۆ هینایەوہ کە تازە شامت خواردووە و ئاوی کیلۆسی و کیمۆسی کۆ ئەندامی هەرست روونتر دەکاتەوہ و زیان بە هەرسی خواردنە کە دەگات - کورتییە کە ی ئەوہ ی لە خۆی فیڕبوو پی فرۆشتەوہ. سەعاتیک تیپەری، دیسانەوہ داوای ئاوی کردەوہ؛ شاگردە بیانوویکی دیکە ی هینایەوہ - هەروا بەم جۆرە دوو سی جاری دیشی داوای ئاوی لیکردەوہ، بەلام ئەو هەر هەلنەستا، تا بەیان ئەنگوت و دەنگی بانگی لە مزگەوتیوہ بلند بوو. ئەودەمی بە شاگردە کە ی گوت: ((تۆ هەمیشە بە من دەلێی بۆ داوای پیغەمبەرایەتیە ناکە ی - ئەوا ئیستا وەلامت دەدەمەوہ. کەسێک داوای پیغەمبەرایەتیە دەکات کە دوا ی تیپەربوونی چەند ساڵ بەسەرمردنیدا، بۆ بەجی گەیانندی فەرمانەکانی، خەلکی بەو سەرمايە سەختەوہ بچنە سەرمارە ی و بانگی بلین، و بە ئاوی سارد دەستنویژ هەلگرن، و نوێژان بکەن، نەك وەك ئەوہ ی داوای ئاوی لە شاگردە کە ی بکات و ماوہ ی چوار سەعاتان هەمە جۆر پڕوبیسانووان بیئیتەوہ تا لە جیی نە ی تە دەری... نا، ئەوانە پیئشە وایانی دەرووبەرە کەیان بووینە. هەر ئەو شیخ و مەلایانە ی کە ئیمە وای بەم جۆرە لەبەرە میاندا ملکەچین بەشیکی گرنگی ژبانی ئەو خەلگەن: یەکی یەك دوو نایەتی دلنە وازییەیان بۆ دەخۆیننەوہ و ئازارە کانیان دادەمرکیننەوہ. بەلانی کەمەوہ خۆ ئەوانە یەك دوو ئایەتیان هەن - ئیوہ چتان هەییە؟

((خوداوەند چاکترین پەنایە)). و ئەوانیش خۆ بە خودای دەسپێرن، ئەگەر خۆ بەوی نەسپێرن چ بکەن؟ ئیدی ئەوہ ژبانە، تیگراویە، دلنایییە، ئەمنیەییە، سەربازییە، ئیش و ئازارە، نەخۆشییە - هانا بۆ کی بەری؟ کاروبارو ری و بانی ئیوہ، کات و ماندووبوون بە فیڕۆ دەدات، هەرچەندە بۆ خۆتان هەستی پیناکەن. چونکە ئیوہ وافیڕکراون و واتینگە یەنراون کە گوايە هەر

ئەورۇ و سبەيەكە و ئىدى كار تەواوہ... بەلام نا، كار و ماندوو بوون بەفیرۆ دانە. خەلكى رانەھاتوون، كاربان نەكردووہ، ئەزمونىيان نىيە. رەنگە سەردەمانىكىش كەسانىكى دىكەى واھاتىن و شتىكىيان گوتى- ھەر بەقسەى خۆت، وەك مەزدەك- بەلى ھاتوون و شتىكىيان گوتووہ و رۆيشتوون، و بەدبەختى و چارە رەشى و بىنەوايىەكە بۆ ئەمانە (ئەم خەلكە) ماوہتەوہ. بەھەر حال مەلایەكان ھەرنەبى پەيمان و بەلىنى ئەو دىيائى دى دەدەن، كە ھەموو بەتاقىكردنەوہ بۆيان دەرگەوتووہ و دەزانن كە دەرەنگ يا زوو كۆچ دەكەن و دەچنە وى. ئەوہشت ھەر لە بىر نەچى كە ھەر ئەوانە بوون پارىزەرى ئەو فەرھەنگ و ئەدەبىياتانەى كە ئىوہ وا ئىمرۆ بۆى دەگرىەن و لە تاوانىيان نەماون. بوون و ژيانى ئەمانەش وەك ھەر شتىكى دىكە لايەنى چاك و خراپى خۆيان ھەيە؛ نابى ھەر راست و رەوان و يەكسەرە تاوانباركرىن و فەرمانىيان بەسەردا بدرى. ھەر لەوجىيەى كە ئىمەى لىين، ھەر ئەوانەبوون كە لە بەرامبەر ھىرشە يەك لەدوائى يەكەكانى مېژوو، پەيوەندى كۆمەلایەتى ئەو مىللەتەيان پاراستووہ، و ھەر بەقسە قەلەوہكانى خۆتان ئەمانە چىمەنتۆى نىوان ئەندامەكان و تاكەكانى كۆمەل بويىنە... ھەرنەبى خۆ بەلانى كەمەوہ پارىزەر و چاودىرى ئەفسانە مىللىيەكان بويىنە...)) ((نەخىر، وا نىيە... ئەوشتانە زياتر كارى گۆيندەو نەقل بىژ و ھەكايەتخووانان بووہ...)).

((بەھەر حال، ھەر ئەوانە بوون كە ئەو ئەفسانەيان نووسىونەوہ و لە ونبوون و لەناوچوونىيان رزگار كرددون... ئەمانەش لەپىشدا ھەر نەقل بىژ و ھەكايەتخووان بوون... ئىستاش ھەروان... خۆ ھەموو ھەر مامۆستا نىن...)).

((بەرپىزتان پىتان وا نىيە كە ئەو جۆرە قسانە زۆركرابىن، و خەلكى لە ئەندازە بەدەريان گوى لە دوعايان بوويت، و كەچى دوعاش ھىچى پى نەكرابى و ھىچىشى لە دەست نەھاتى؟)).

ئاغاي سلىمانى سەرىكى بادا. گوتى: ((ماشەللا- دوائى ئەو ھەموو قسانە تازە دىيەوہ سەر قسەكانى رەھمان گاپەرستى! ئەمن دەلېم چى و ئەتو دەلېم چى! ئەمن دەلېم دەست تىوہردانى بىروباوہرى خەلكى كارىكى چاك نىيە؛ ئەمن دەلېم خەلكى باوہريان بە ھەزەرەتى عەبباس و ھەزەرەتى غەوس ھەيە. جا ئەگەر تۆ ھەزرت لىيە، ھەر گالئەت پى بى! بەو گالئە بازىانە ناكرى و ناتوانرى خەلكى لە بىروباوہريان بكرىن و لادرىن. باشە قەت جارىكت لەخۆ پرسىوہ كە ھەر ئەو رەھمان گاپەرستە بۆ نوپزان دەكات و رۆزونىش دەگرى؟... بۆ خۆشى نازانى- من

ئىشم بە نا ئەمەيە- بەو شتانەى كە تۆ دەلېمى لە ويژدانى فلانىدا چۆتە خوارى و رۆچووہو ماوہتەوہ... چىرۆكەكەى ئەبوعلەلى سىناى كە بۆم گىرپايتەوہ؟... بەلى جەناب، زۆرىەى زۆرى خەلكى باوہريان پىيەتى. باوہريان وايە ئەوكاتەى كە جەوالە گەمىكى بلىد دەكەن، ھەر كە ھاوارىيان كرده ھەزەرەتى غەوس ئىدى ئەو زوو بەھانايانەوہ دىت و دەيانگاتى و بارەكەيان سوک دەبىت؛ كە لە ئەسپىك يا ولاغىكى دەپەرن و بەردەبنەوہ ھەر كە ناوى ھەزەرەتيا ن ھىنا ئىدى ئەوہ ئەو دەگاتى و كارىكى وادەكا چ جىيەكىيان ئازارى پىنەگا، خۆ ئەگەر ئازارىشىيان بگاتى ئەوہ كەمترىان بگاتى. ئەمانە ھەموو ھەست پىدەكەن، چونكە باوہريان وايە. ئىدى ئەوہ پەيوەندى بە خودى ئەوانەوہيە. ئىمە وەكىلى ئەو خەلكە نىن تا ھەست و نەستى خۆمان لەجىي ھەست و نەستى ئەوان دانىين. لەبەر ئەوہى پرواىيان وايە وا ھەست دەكەن كە ھىچ گومانىكى تىدانىيە و ھەر دەيانگاتى. بەدبەختىە زەمانەى دەویدايە كە ئىوہ ئەوانەى وەك ئىوہ پىيان وابى كە ھەزەرەتىش وەك فەرەنگى يا ((ھاوړىيان))ى ئىوہ بەگىرەى بەرژەوہندىيەكانى رۆژى رەفتار بكا- و نەگاتى! جا ئەگەر وابوو ئەوہ ديارە دەكەون و مليشيان دەشكى... ئىوہ دە چ دەگەن، بۆ پىتان وايە، چونكە دوو كتىبۆكەى حىزىيتان خویندوونەوہ بە دەردى كرمانجەكانى لای خۆمان دەلېن ئىدى ھەزەرەتى عەبباس ((نا))، ((پف))؟ ئىوہ ھەلەكەتتان ئالىرە دايە! ئىوہ دەم دە مېژوو و ھەردەدەن، و لە بابەت تەكامولەوہ دەدوین، بەلام من دلئىام يا ئەوہى نووسىويانە ھىچ نىيە، يا ئىوہ لىنگە و قووجى تىنگەيشتووون. لەوانەيە ئىوہش ھەر وەك مەلای گوندى، ئەوہى دەپىننەوہ تىيىنەگەن؟ ئىوہ چوزانن كە ھەزەرەتى عەبباس لە كوړپا ھاتووہو چۆن بۆتە ھەزەرەتى عەبباس. بۆ ئىوہ پىتان وايە لەبەر ئەوہى لە دەشتى كەرىەلایە ھەردوو دەستىيان برىونەوہ بۆتە ھەزەرەتى عەبباس؟ بۆ مەگەر بەدەرىزايى مېژوو تەنيا ھەر ئەو دەستانەى ئەويان برىونەوہ؟ نا، گيانە خەلكى ئەوہ ھەزار سالە دەگەلیدا دەژىين، و ھىناويانەتە ناو ژيانى خۆيانەوہ؛ واىان كرددووہ بارانىيان بۆ بىبارىنى و مانگای ئاوسىيان بەساغى بۆ وەسەرگوان بىخى... ئەمانە شتىكى كەمن؟ بەلای ئىوہ ئەوہش ھەر كەمە كە دوائى ھەزار و چەند سال ھەر كە دەمت كردهوہ گوتت ((بە ھەزەرەتى عەبباس!)) ئىدى بەرامبەرەكەت دەستە پاچە دەبى و بە پەشوكاويەوہ دەلى ((نا، نا، سوپىندى مەخۆ -رازىم- سوپىندى مەخۆ!)) وەك بانگى ماریت كەردبى، بىت و پىویدایا؟ چونكە نايەوى ھەزەرەتى عەبباسى دەو شەردى ھەردەن و ناراحەتى كەن... ئىستە...)) ئەمجارەيان بە روخسارىكى زۆر راشكاوانەوہ دەبىر و

خەيالاڻەۋەچوۋ؛ تاۋيڭ راما، دوايە سەرى ھەلئىنايەۋە، و دەستى پىڭرەدەۋە: ((خودا نەكا رۆژنىڭ لە رۆژان ئىۋە غومونەكانى ۋەك ئىۋە سەربەست و ئازاد بن! چونكە ئەۋدەمى بەۋ جۆرە بىرورپا و بۇ چوونانەتان حوكمەتى ھىندەدى دى دىرتر دەكەن. ھەر لەبەر ئەۋ راستىەشە كەمن باۋەرم وايە سەربەستى و ئازادى ئىۋە، بەلانى كەمەۋە بۇ كەسانى دى زىانبەخشە؛ چونكە ئىۋە بەكەمى رازى نىن، زۆرىشتان نادەنى، مەگەر ئەۋە كە ئەعالى حەزەرەت كىتوپر شىت بىت و جىبى خۇى بۇ سەرۆكى حىزبەكەتان چۆل كات و واز لە سەلئەنەت بىنى و بلى... فەرموو جەنابى سەرۆك!)) ھەرۋەك فەرموو لە يەكەك بكات، بەدەست فەرموى لە سەرۆكى خەيالىي دەكرد: ((فەرمون، تەكا دەكەم، بەندە بە ئىجازەدى سەركار ھىندىك ھەست بە نەساغىە دەكەم. مەنتبار دەم ئەگەر بفرمون و سەلئەنەتى قبول بفرمون!)) ئەۋانەشى ھەموۋ بە جۆرە ئاۋازىكەۋە، و بەسەرۋ دەست راۋەشاندىن و گالئەجارى و پىكەننەۋە دەگوتن. لەبەر ئەۋەدى كە راناۋەستى تا كارەكان جىبى خۇيان بگرن... بەيەك دوو ھەنگاۋى كارەكانىش قايل نىن... يانى ((ھاۋرپىيان))ى گەرمە تەرىقەت رازى نىن... بەلئى يا ھەر ئىستا، يا ھەرگىز! ماشەللا... بەۋەدى دەلئىن... ئەرى ناۋى چ بوو... بەۋەدى دەلئىن دىالەكتىك! بەۋەدى دەلئىن بەرنامە شۆرش! كە ئاغا بۇ خۇى بىپىئىۋى، بۇ خۇى لىيىكەتەۋە، بۇ خۇى بىپىرى، بۇ خۇى بىدروى و ھەر خۇشى لەبەرىكا... بەلئى كەۋا، ھەى كەۋا- زۆر پىرۆزە، بەۋاتى توركان چۆخ موبارەك! بەۋەدى دەلئىن ئايندە بىنى! تەكامول!... ھەر لە ئىستاۋە ئاغا نەبۆتە ھىچ، كەچى گالئە بە ئاين دەكا... بەلئى، تەكامول!)).

كۆرەكەى بىدەنگ و ھەلئىنابوۋ. مەن دىنابوۋم كە رىزى لىدەگرت دەنا دەيتوانى ھەر رايالى. سەر و چاۋىشى ۋاى پىشاندەدا كە ھەر ئىستا نا ئىستا دەتەقىتەۋە دەيكاتە تەپوتۇز. بابەكە لە دىزەدى قسەكانىدا گوتى: ((بەلای مەنەۋە...)) پىكەكەى ھەلدا، دەموچاۋى تىكنا، لىۋەكانى ھەلئىشتن... ((بەلای مەنەۋە شەرىف موكرى زۆر لە ئىۋە ئاقلاڻەتر رەفتار دەكا...)) شەرىف موكرى دىزىكى ھىندە بەۋەج بوو داستان و سەربوردە لى كەۋتەبۇنە سەر دەموزاران. بەۋەمەۋە پىكەنى: ((ھوسىناغا، دەزانى لە يەكەك لە دىزىەكانىدا چ شاكارىكى نواندبو؟)) دىاربوۋ ئەۋ سەرگوزەشتەى لەپىشدا بۇ كۆرەكەى گىراۋەتەۋە، كۆرەكەى پىكەنى، يانى كە بىستۋەمانە.

گوتم: ((نەخىز)).

((بەلئى)، ھەر ئەۋ دزە ھىشتا بە نووسىن ۋەكالىتەى تايىتەى بۇ ئاغاىان نەكردوۋە تا كاروبارەكانى بۇ راپەرىپن - دەگەل ئەۋەشدا ئاغاىان قىبولىئانە ئەۋ زەجمەتەى لە باتىيان بكىشن و كاروبارى دىزىەكەى ۋەئەستۆ بگرن...)) (ھەموۋ زەردەيان دىتئى) ((بەلئى)، ھەر ئەۋ دزە نەفامە شەۋىكى بۇ دىزىە دەچتە مالىكى. لە پارچە بەرەپەكى بەۋلاۋە ھىچى دىكەى ۋەبەر دەستان نايە، ئەۋىش دوۋكەسى لەسەر نووستون- كەۋاتە ھىچ. لەلایەكى دىشەۋە چ بكا، ئەۋ ھەموۋ رىبە ھاتوۋە، چۆن بەدەستى بەتال بگەرپتەۋە، ئەدى ئەۋ ھەموۋ زەجمەتەى بە دىۋار ھەلگەرپانىي چ لىبكا، دەبى ھەروا بەدەستى بەتال بگەرپتەۋە! باشە... چ بكا، چ نەكا... بەھەر دەردە سەرىكە بوۋە جىبى خۇى دە نىۋان ھەردوۋ نووستوۋەكاندا دەكاتەۋە تىدەخۇى... زۆرچاكە، ئەۋە ئىستا جى پىپەكى ھەيە! ئەۋجا وردە وردە، لەسەرەخۇ؛ ئانىشك ۋلاكەلەكان، گوايە نووستوۋە، زۆر بە سانايى، يەككىيان لەسەربەرەكەى ۋەلادەنى... ئەۋجا دىتە گىيانى ئەۋەدى دىيان، و ھەمدىس ئەۋەشيان بە ھەمان دەستور و لەسەرەخۇ و ھىپورھىپور، لەبەرەكەى دادەپرى- و بەرەدى تاۋدەداتى و پەنابەخۋا ھەى لە لىنگان دەكا و بىرۆ و نەيەۋە-!... بەلئى، حەزەرەتى ئاغا، ئىۋەش دەپىشدا دەبى جى پىپەكى دە نىۋ مىللەتيدا بۇ خۇتان ۋەكەن، ئەۋجا وردە وردە، زۆر سىروشتىانە، بى ئەۋەدى كەس ھەست پىبكات و بزانى مىللەتى بەرەۋ ئەۋجىيەى لىخورن كە دەتانەۋى. با ئەۋەندەش ھەر بلىم كە دەبى و ۋەرزەكەشى دەگەل ئەۋكارەيدا گونجاۋىت، نەۋەك ھەر كە كەلەكەى خاۋەن مالى لەبەرەكەى جودابۇۋە بگەۋىتە سەر زەۋىيەكى سارد و سىرۋ لەسەرمان ۋەئاگا بىتەۋە، و بەدەستى بەتالەۋە ھەلئىن؛ چونكە خۇ كارەكەى ئىۋەش ھەر جۆرە دىزىەكە، ھەرۋەك دىزىەكانى شەرىف موكرى، ئەۋەندە نەبى كە ئەۋ دەزانى چ بكات، بەلام ئىۋە نازان)).

پىكە ئارەقىكى دىكەى تىڭرەۋە و يەكسەرەھەلئىدا، كەۋچكە ماستىكىشى بۇ زارى برد و گوتى: ((ھوسىناغا دەبوۋى، سەرم ئىشاندىن. ئەۋ جۆرە دەمەتەقىتەمان دەگەل ئاشنا و رۆشيانىدا ھەيە؛ لەبەر ھىندىش دەمانەۋى ئەۋ شتانەى كە نايانزانىن لە يەكترىەۋە فىرىپن- بەزاراۋەى ئىۋە، بىرورپان دەگۆرپنەۋە)). سەرىكى كۆرەكەى كىردو پىكەنى. ((سەربوردە و ھەكايەتىش ھەروا لەخۇۋە نەگوتراۋن؛ دەحەكايەت و چىرۆك و سەربوردە و ئاۋاز و

گۆرانىيە كانىشدا ھەر راستىيەك ھەيە، بەلام ئەو راستىيە لەسەرەنجامى بەسەرچونى زەمانە و دەماودەم ھاتنىدا و كال و توخ بوونەو ھى رەنگ و رواژايان و ىنە راستىيەكەى ھەو ەلئىيان ھىندىك گۆراو. ئەم راستىيە زياتر دەچىرۆكە كاندا وە دەردەكەوى... ئىوھى لاو دەبى ئەوھى لەمە چاكت بزانن!!) دىسانەو بەرپووى كورەكەيدا پىكەنىنەو. ئاوتىنە كورنى چىرۆك و بەسەرھاتان دەقسە و بابەتە كاندا يەكىك بوو لە پىسپۆرىيە كانى ئاغاي سلىمانى و كورەكەشى بەو شتانە زۆر قەلس بوو. بەلام من ھەزم لىبوو.

((بەلى، دەبى واز لە قۇناغى منداللىيە بىنن و دنيا بەو شىوھى كە ھەيە سەيركەين. ديارە خەيالئىش خۇشە - خەيالئىش بەشىكى ژيانە؛ بەشىكى گەورەشى. پىت و ابى جەلھوى ھوكمەتت بەدەستەوھىە، يا دەبىگى - ئەمەش خراب نىيە؛ ئەمە ھەر بۇ خۆى گىيانى بەرزەفرى دەنوئى، ھەرچەندە پىم و نىيە بەو بىرۆھزەوھى كە دەمىشكتدايە زۆر دەگەل ئەو خەيالەيدا رىك بىتەو... بەلى، باشە، بەلام بە مەرجى وھى كە ھەمىشە ئەوھى بزانى كە پىيەكانت لەسەرزەمىنەى راستىيەكانە، چونكە ناتوانى تەنيا ھەر بە خەيالەو و لەسەر خەيال بژىت. چىرۆكە كان ھەرچەندە سادە و ساكارىشن، بەلام پرن لە پەند و ئامۆزگارى، ھەرچەندە كورگەل، يانى لاوى وەك ئىوھ ھاوتەمەن، لىتان خۇش ناينە و پەسەندىان ناكەن. زمان ھەرچەندە ئالۆزو شىواوتر و تىنەگەيشتوانە تىبى ھىندە زياتر بەلاى وانەو سەرنج راكىشتەر. رەشە خەلكەكەش دە ((ئەفسانەكان)) دا توشى نمونەى زۆر لەو جۆرە كەسانە دەبنەو: ئەفسانەكان چەند ناماقولتر بن ھىندە سەرنج راكىشتەرن. ھەربۆيە كە ئەفسانە كۆ بەجى و بى جى واژەى قەلە و قەلەو و ھەللەق مەللەق دەقسە كانىيەو دەگوشى - ئەو قەيناكا كە بۇ خۇشى تىيان ناگات و نازانى چن، گرنگ ئەوھىە كە خەلكەكە سەرسام و ھوت و ھىر كات...)).

كورەكەى ئاغاي سلىمانى گوتى: ((بابە، باشە بۆ بەم درىژدادرىيەى گازاندە لە زمانى نووسىنەكانى مە دەكەيت؟)) ((من بەزمانى مندالائە دوام؛ من نەمگوتووە زمانى ئىوھ بۆ گەوران سەرنج راكىشە... ئىش بە مندالان پىكنايە! گوتم زمانى چىرۆكان سادەيە، دەبى ھەريەكە و بەزمانى خۆى بدوئىرى، بەگوئىرەى كەش و ھەوا و ەرز ئىش بكرىت زۆرانىدى بەپىچەوانەى ئەمەو ئىشيان كرد و بى سەرەنجام، ناكام مانەو... ئاشنايەكم ھەبوو...)) كورەكەى زەردىكى ھاتى، يانى دىسانەو كەوتەو ھەكايەتان!

ئاغاي سلىمانى گوتى: ((بەلى... باشە، قەيناكا. بەلام ھەرەك گوتم تۆ بە پەند و ئامۆزگارى و بارە رەوشتى و كۆمەلايەتىيەكانى ناو چىرۆكەكان بكەو ھەقت بەسەر گۆيندەكەيەو نەبى. بەلى... ئاشنايەكم ھەبوو، دەبىگىرپايەو كە دواى شوپشى بالشەويكى لاوكان، بەزاراوى خۇيان، كەوتنە زۆرانبازى و مەلمانى دەگەل خورافات - و تەبەعن ((ئايان)). دەبىگوت دە ھەسارى مزگەوتىكىدا درەختىكى باكۆت وەك ھەمان ئەو درەختانەى خۇمان ھەبوو - بە پارچە پەرۆ و پاتالان داپوشرابوو؛ خەلكى دەستەو دامانى دەبوون و نەزر و نىازيان لەسەردەكرد و لىي دەپارنەوھە تا ((تتا))ى مندالەكانيان بجات و ئىش و ئازارى باداران چاك كاتەو... و زۆر شتى دىكەى تىش لەو بابەتانە. رۆژىكيان لاوگەلىكى ئاناوا وەك ئىوھ لاو وىستيان رەگ و رىشەى خورافاتان لە بن و بىخەوھەل كەنن و بەمشارى دوو سەرەوھە بەسەرەختى درەختەيەو چوون... ئەوانەى كە لە مزگەوتىشن و خەرىكى نوئانن... ناراحت، توورە، خوئىنى خۇيان دەخواردەو... بەلام ھىچيان لە دەست نەدەھات؛ چونكە ھاوپىيان شوپشىگىرن، ئەندامى حىزبن، لە ھاوپىيانن... و كورتىيەكەى، بەلى، سەرتان نەيەشىنم، لاوگەل مشارى دەبن درەختەى بىرەوھە. ئاشنايەكم دەبىگوت كە ئەو ئاشنايەى وى كە ئەو رووداوى بۆ گىراوھتەو ئەوئىش ھەر كۆنە چەكمەرەق بوو، يانى كۆنە بەلشەويكىكى ديارو ناداربوو؛ كاتى كە دەگاتى و ئەو بەسەرھاتەى دەبىنى و دەزانى كە خەلكەكە زۆر ناراحت و ھەراسانن و ئىستا نا ئىستا بەتقەنەو و ھەرايەك بقەومى ھاواردەكا ((ئەھاي، راوھست!)) ئەمجارەيان كە كورگەل دەبىنن لەبنەبىر كورنى خورافاتى قەدەغە دەكرىن و ((شوپش)) كەوتۆتە خەتەرەو و بۆنى ((لادان)) و بەر لوتان دىت، بەسەرچاويكى ترش و تال و ئالۆز و تورەو توئسن و ھەلپنماوھە سەرنج دەدەن! يانى چى، ئەو گالتە جارپە چىيە! ئەو چ لادانىكە! ئەدى بىرپار نىيە دەگەل ئايانزا و دەگەل خورافاتدا مەلمانى و زۆرانبازىيە بكەن! بەلام... بەلام يارۆ كابرايەكى سەر بەدەرەوھىە و زۆرى دەست دەروا، و ھىچى دەگەل ناكرى.

ناچار، خۇشى و ناخۇشى، دەست دەگرنەو، پىرەمىرد دەلى: ((ئەو درەختەى بۆ دەپرنەو؟)) چى كردووە و امشارتان بۆ ھىناو؟)) دەلئىن: ((خەلكى دەستەو دامانى دەبن، لىي دەپارنەوھە - ئەو سەمبولى كۆنە پەرسىيەيە!)) پىرەمىرد دەلى: ((باشە، با دەخىل و دەستەو دامانى بن؛ ئىوھ بۆ خۇتان دەلئىن دەستەو دامان و دەخىلى دەبن؛ ئىدى ئەو ديارە ئىدى، دەخىلى دەبن؛ خۇ ئەو ناتوانى قۆل و بال راوھشىنى و نەھىلى دەخىلى بن، ھەرلەبەر ئەوھى كە ھاوپىيان پىيان

ناخۆشه و دهگه ليدا ناگونجین!... پياوینه، ئیوه تائیتستا داو درمانیکتان داووته ئهو پیریژنه و مندالته کهی، نۆیه تیتی مندالته کهیتان چاره سهر کردوه، درمانیکتان بۆ لاق و له تهری خۆی هیئاوه، تابیی و ئه وه نده هۆیهی ئارامی و دلته واییه شسی لی بستیتی؟ هه ركاتی داو درمانیکتان هیئا و چاره سهری هات ئه وده می ئیدی پئویستی به مملانیی ئیوه نییه - هه ر بۆ خۆی نایه. خۆ ته گه ر هه ر هاتیشه وه و له خۆوه دهسته و دامانی بۆوه ئه وه شتیکی دیکه یه - ئه وده می دیاره نهنگیه که له خودی دره خته که وه یه - ئه وده می هه ممدیس شتیکی دیکه شه؛ ئه وده م بیهر نه وه، ئه و کاتیش هه ر ده بی له هۆی برینه وه که ی هه ر بگه رین، نه ک له درایه بلین نه مانزانی و بین گوناھی نه زانین و تینه گه یشتنه که ی خۆتان به ملی ویدا بئین. تا ئه و کاته ی داو ده رمان و چاره سه رییه دینن ده بی ئه و هه ر ده سه ته و دامانی دره خته ی بیته وه و له و ی بپاریته وه، خۆنایه ده سه ته و دامان و ده خیلی ماشه للا ئه و نیوچه وانه ترش و تاله پر چرچ و لۆچه تان بیته وه!...) به کورتی، دره خته، بی پشت و په نایه که رزگار ده کات. به نده ش هه ر ئه وه و عه ر زده که م. ده لیم ته گه ر بیته و به شیوه یه کی ئاقلانه بیته و زه مینه خۆش که ن و له خۆوه خه لکی توره و تۆسن نه که ن ((دره خته خورافات)) به قه ده که ی خۆیه وه ده رزی - به لام خورافات، ناین نییه - ئیوه ده بی ئه و ی چاک بزائن... قسه کانی من هه ر ئه وه ن)).

کوره که ی گوتی: ((بابه، بۆ خۆشتان ده زانن. خه لکی بینکاره لیره یه کجار زۆرن و خه لکی هیچ له وه سه رسام ناین که هیشتا که سانی مفته خۆر و مله ور ده دنایه دا هینده زۆرن، و هیشتاش ئاگایان لی نییه که، هیچ مله ور یه که نییه ده دنایه دا درم نه بیته، جگه له وه ش که مله ور ی درمه ئه دی گیل کردنی خه لکی و به هیهره بر دنیان که نه ک هه ر درمه به لکه به قولایی و ناخی ناخدا رۆده چی و ره گ و ریشه داده کوتی. ئه وانه میتشکی ئه و خه لکی خودایه واده ئاخن و به شیوه یه کی وایان له لا ده رازیننه وه که نه توان به خۆیان و میتشکی خۆیاندا بیته وه، هه ر نه بی به لکه ئی سه رسامییه که بیانگری و هۆشیکیان له و گیل و ویل کردنه یان به به ردا بیته وه به ری. ئیمه ته نیا ئه وه مان ده و ی ئه م کاره بکه یین: بروسکه یه کیان به میتشکیدا بینین، تا وه ئاگایته وه. به س نییه، تاکه ی؟... ئیوه ش هه ر وه ک من ده زانن که ناتوانزی کاریکی بکه ی و تیه نه گلیی. ئه و که سه ی کار ده کا بینگومان هه له ش ده کات، تیشه وه ده گلته - ئه مه راستی کاره کانه. ئیوه ده لین کارتانه که ساره نه بی، خۆتان له هه موو شتیکی دوورخه نه وه، بارو دۆخ و گوزه ران هه ر بۆ خۆی، له خۆرا، چاک ده بیته... به لای منه وه ئه مه هه رگیز راست نییه)) ((باشه تۆ بۆ

خۆت ده لیبی ته نته نه و به نه نه... ته نته نه و به نه نه هیچ کاتیک به شیک نین له خو و خده و ناشین... ئیستا واز له وه ی دینین که داخوا به لای منه وه چ شتیکی راسته یان نا؛ جا یا پیگه یشتنی سروشتی راسته یاپیگه یشتنی ده ستر کرد. من له مباره شه وه هه ر وه ک باوه ده گه ل ئیوه دا نیم. من باوه ریم وایه که ئه و تیه له لدان و خه لک لیخوهرینه به زۆری و به زه بری گۆپالان و وه پش خۆدانیان و سه رانه و باج لی ئه ستان دنیان بۆ جلوه رگ گۆپین و ئه و جۆره شتانه سه ره نجامه که ی له وه ی چاکتر نابی که دیتوتانه. من پیم وایه ته گه ر خه لکی بۆ خۆیان پیویستیان به شه پقه ی بی ئه وه بۆ خۆیان دروستی ده که ن، هه ر راست وه ک ئه و ((میزه ر)) و رانکوچۆغه کوردییه ی که خۆمان دروستمان کردوون. پیویستی ژینگه وایکردوه که به سه ر عه ره بانیدا سه پیته چی فه و عه گالی له سه رنی، ئیستا تۆ وه ره به زۆر شه پکه و کلا و که پی له سه رنی. باشه، به وه ی ده لین کاری ناسروشتی و بابی یارۆی له قه بری ده ر دینی. من ئیستا له وه ش به ولاوه تر ده چم و ده لیم ته گه ر ژینگه فه رمانی کردبایه ده بوو خه لکی هه ر بۆ نمونه یه خچال ((سه للاحه)) یان دروست کردبایه و ئیدی پیویستی به وه ی نه ده کرد بچین له ده ره ویرا بینین. دیاره پیویستیان نه بووه بۆیه دروستیان نه کردوه. مرۆف کاتی که پیویستی ناچاری کرد تیروکه وانی دا هیئا. گولله ی دا هیئا، و دواپی به قسه ی ئیوه هه نگا و به هه نگاوی ته کامول، ئه و ئابزار و ئامیرانه ی هه موو پیگه وه نا، و ته واوی کرد...)) ((راست ده فه رمووی. به لام ته وه ش راست نییه هه موو بین دابنیشن و به سه ر خه تیکی دابینه وه - هه ر که سه له به ره خۆیه وه. یه کینک پیش ده که وی ئوتومبیل داده هیئی؛ ئه وانیدیش نابی هه موو بین و گوئی نه ده نه کاره که ی و به هیچی دانین و بۆ خۆیان سه ره به خۆ دیسانه وه له بنا وانپرا ده ست پیبکه نه وه، تا سه ر له نوئی بگه نه وه ئه و سه ره نجامه ی که ئه ویه که ی گه یوته ی و ئوتومبیلی دا هیئا وه. ئالوگۆری فه ره هنگی یا زانستی، یا ته نانه ت په یوه ندی و بۆنه مرۆفایه تیه که ن، هه موو تیکرا هه ر بۆ هیندیه که مرۆف سوود له ئه زموون و تاقیکردنه وه کانی یه کتری وه رگری. ته گه ر بپار و ابسی هه ر که سه بۆ خۆی هه مه چیزه بیته و سوود له تاقیکردنه وه ی که سانی دی وه رنه گری، بۆ نمونه هه ریه که و بۆ خۆی بیته و ئه وه تاقیکاته وه که ئا و له دوو توخمی هایدرۆژین و ئوکسیژین، و له ژیر کاریگه ری هه ندی مه رجی تایبه تیدا، پیک دیت، ئه وه مرۆفایه تی تا هه تابه هه ر له و جییه ی ده بی که لیی بووه... کاری که له پووری فه ره هنگی و زانستی، یا سات و سه ودا ی فه ره هنگی ئه وه یه که پیش له دووباره کردنه وه ی بی جی بگری.

((ئافەرىن!)) ئەو بەبى چەندوچون، خۆم بووم.

((قبولە! قەسەى من دەربارەى پىنگەيشتنى زۆرەملىتى و ناسروشتىيە. ديارە ئەوئى دەزانىن كە كەسانىك ھەن ئاروئى و تەماتە و پرتەقالئى دەچلەى زستانئىدا دەكەن... بەلام دەكوئىدا؟ ديارە تۆ باشتر دەزانى كە دەبئى لەپىشدا ژىنگە ئامادەكړئ ئەوجا تۆ و بكرئ، و داوى چەقاندنئى تۆوئەكەى دووبارە دەبئى ئاگات لە گونجانئى ژىنگەكەى بئى دەگەل تۆوئەكەيدا، ئەو بىجگە لەوئى كە دەپىشدا دەبئى خودئى ئاروئىيەكە و سروشتئى ئاروئىيەكەت چاك ناسىبئى. خو ئەوئەتان قبولە؟)).

((بەلئى)).

((حوسىناغا، بەلای ئىوئەوش خو ھىچ پەرچووبەكى نىيە؟)).

ھەرچەندە من ئاروئى و تەماتەم دەچلەى زستانئىدا نەدیبو و تا ئەوئەمىش ئەو جۆرە شتانەم نەبىستبوون بە كەمىك خو وەخراندئىوئە گوتم: ((نەخىر)).

((زۆر چاكە. بەلام بەندە دىسانەوئە دەلئىم دەبئى شارەزابئى و بزائى، ئەوجا بىئى ژىنگەى سازو ئامادەكەى. چونكە بە ناشارەزابئى نابىتتە ھىچ. ھەر تەنیا سەرگرتنە... ھەردو دۆلۆپە باران ببارىت و دوو دەنكە تەرزەى لئىدا ئىدى ئەوئە ھەمووى دىتتەوئە خواری و بانەكە دەتەپئى. ئەوکارەى ئىوئە ھەمان ئەوکارەى كە دەيكەن - ديارە مەبەستىش ئەو حىزبەى كە ئىوئە دەم دەلایەنگرىيەوئە دەدەن - ئەوئە دەبىتتەوئە ھەمان شەق خواردن)).

كۆرە جوان زەردەبەكى ھاتئى؟ بابەش پىكەنى؟ منىش ھەرىكەنىم، و ھەرەكە خووى جارائىم دەو جۆرەكاتانەدا سەرم بەردايەوئە.

ئاغای سلىمانئى گوتئى: ((مەگەر وا نىيە؟)).

كۆرەكەى گوتئى: ((ئىستاكە كرووتانەتە روژئى خۆتان با وابئى، وەنا)).

ئاغای سلىمانئى گوتئى: ((من كروومەتە روژئى خۆم!؟ ئەوئە ئىوئە كرووتانەتە روژئى خۆتان و داواى شارەزابىيە ھەموو دنيا و ناسىنى ھەموو دنيايە دەكەن، و ھەرچى كاروبارى دنيايەى بەبەك كۆبوونەوئە بەنووكە قەلەمىكى ھەمووى تىك و لىك دەنئىن. ھەر لەو دەمەپرا كە

ئادەمىزاد ئادەمىزادە تەنیا يەك شتى لە جانەوئەرانئى دىكە زىاترە... ئەوئەش كىتەبەكانئى خۆتان وادەلئىن... ئەوئەش ئەوئەبە فېرە زمانئى ژىنگەكەى خۆئى بووئە و لىئى شارەزا بووئە، جا ھەر لە زمانئى باوبارانئىوئە بگرە، تا دەگاتە دەنگى كىو، و لىرەوارەكان. ئەمەش بەزاروئى ئىوئە يەكئىكە لەھو و لە نابزارەكانئى مانەوئەى خۆئى. ئىستات تۆ دەتەوئى بە نەزانئى و نەشارەزابئى لە زمانئى ژىنگە بىئىت و بژىت... ئىدى ئەوئە شتىكى تازە بابەتە!... تۆ بۆ خۆت تاهىشتا دەرووبەرى ئەو شارۆچكەى چاك شارەزائى؟... دەرووبەرى ھەمان ئەو دىيەى چاوى وەدنیا ھاتنىت تىدا ھەلئىناوئە سەردەمئى مندالئىت تىدا بەسەربردوئە و شارەزائى و دەنئاسئى؟ ئەوئە باسئى جىيەكى دى ھەرناكەم كە پىئى ئاشنا و شارەزائى نىت. بۆيە پىشم وا نىيە كە شارەزائى ئەوئەجىيەى نەبئى و لىئى دووربئى، ناشتوانئى بلئى كە درەخت و گىاو گۆل و جر و جانەوئەكانئىشى دەناسئى - ھەلئىشت ھەرنەداوئە تا بىئانئاسئى و شارەزائى بىت - بەلام زۆر بەراشكاوئىيەوئە دەم لە شارەزابىيە فلىپىن و ئەمەرىكا و ئالمان و دىمۆكراتىيەت و ئەوجۆرە شتانە وەردەدەبىت و دەربارەىيان دەدوئى، ئەوئە دەگەل ئەوئەشدا كە ھىچ كامئىكىانت نەدپوئە...)).

((پىئىست بەدئىتئى ناك، تەمەنى مرؤف ھىندەى بە بەرەوئە نىيە ئەو ھەموو كون و كەلەبەرانەى دنيايە پىشكئى. كىتەب بۆ ئەوئەى، دەنا خو كىشورە بەستەلەكەكانئىشمان ھەر نەدبون. كەسانئى دىكە چوون و پىشكئىوبانن و ئەنجامئى لىكۆلئىنەوئەكانئىيان بلاو كروونەوئە؛ بەندە و ئەوانەى وەك ئىوئە دەياخوئىنئىنەوئە، وەك ئەوئەى كە بۆ خۆمان چووبىن)).

((بەلام دە ئارىشە كۆمەلایەتئىيەكاندا دەبئى ھەر بەراستئى كۆمەلگا بناسئى و شارەزائى بىت و راستەوخو دەگەلئىدا بژىت!... بۆ خۆتان دەلئىن تا كەسىك رەگ و دەمارئىكى ((پروئىلتارىيا)) بىئى نەبىت ھەست بە ئىش و نازارەكانئى كرىكاران ناكات و بەراستئى تىبىناگات، و نازائى بۆ دەبئى ((رابەر)) بىت و پىشپەو... ئىوئە دەكىشەى لادىكاندا، يانى سەرەكىترىن كىشەى كۆمەلگاى ئىمە، دەگوئى گائىدا نووستوون. بۆ نمونە ئىوئە پىتان واپە يارۆ ھەروا بە ئارەزوو و لەخۆوئە گاوگۆل و مەر و مالائئى خۆئى دەداتە ئىوئە تاشىركەتى بۆ دروستكەن... ئەرئى بەراست لەبىرم چۆوئە لەجىاتئى شىركەت شتىكى دىكەت گوت، وەنا؟)).

كۆرەكەى بەروخسارىكى مەيلە و تورپوئە گوتئى: ((كولخۆز)).

ئاغاي سلىمانى گوتى: ((بەلى... تا كەلغۇزى دوستكەن- يانى ھەمان شىركەت- لەراستىدا ھەمان وشتر)). و پىكەنى. ((وھك وشترەكەى مندالان- لەبىرتە؟)) ئەودەمى روى قسانى دەمن كرد: ((ئەوھ نىبە كەسىو يا ھەرمىيەكى لە مندالان وەردەگرن تا بۇيان بكنە وشتر. ھەركەسىو يا ھەرمىيەكەيان لىئوھەرگرتن قەپالنىكى گەورەى لەسەرپرا بۆ خوارى و ئەوجا لەلاتەنىشتانەوھ لىدەدەن و دەبۇن، منداللە بەستەزمانەكەش ھەروا چاوەرئىبە و پىنى واپە ((مامە)) خەرىكە وشترەكەى دوست دەكات... منداللەى بەستەزمان كاتى كە بەخۇى دەزانى سىو يا ھەرمىيەكە ھىچى وای لىنەماوھتەوھ بەگرىانەوھ قەللەمبارنىكى دەدا و پەلامارى پاشماوھكەى دەدا و دايدەپاچى!... بەلى، ئەوئىش مەر و بزى و مالات و پاتالەكەى ھەروا بە ئاسانى دەداتە ئىوھ تا كۆلخۇزى بۆ دوستكەن!... يا ھەروا نامادەىبە بىت و دەگەل چەند كەسىكاندا دەدەستەىكەى ناسىاودا بچىنىت و بدروئىتەوھ؟ ئىوھ كرمانجان ناسن؛ لە كرمانجان مال پەرسىتر ھەر نىبە. ئەو دەىوئى بەشى خۇى دىاربى. راستىبەكەى، ئىوھ كە ئىستا ھاتوونە پالپىشى و كۆمەكىبە خوداكەرم و دەروئىش رەھىم و مراد و سۆفى رەسووى، (ئەوانە ھەموو رەش و رووتى خۇى بوون) ئەمانە تا چەند دەناسن؟ ھەر بەراستى دەياناسن؟ تا ئىستا چوونەتە مالىيان... شتىكى دە رۆماناندا دەخوئىنەوھ، كەچى رۆزانە و جلوھەرگىشتان لە ئىمە و مانان دەستىن- تەنات رەنگەكانىشىانتان بۆ ھەلدەبۇئىرن - دە كۆبوونەوھكانى گەل ھاورىكانتاند كە ئىانى دەروئىش رەھىم و سۆفى رەسووى ھەلدەسەنگىن، ئىمە دەبىنە مولكدار، يا بەقسەى ئىوھ دەبىنە دەرەبەگ (فىوڭال) و دەروئىش رەھىم دەبىتە نىوھ بىئال)) (ئەمە واتەىك بوو كە بەگالئەجارىبەوھ بە ئاماژە بوو كرمانجانە (لادىبىيانە) دەگوترا كەمىانە ھالبوون)) (و بۆ خۇشتان دەبنە شۇرشىگىر؟ بىگومان چاوەرپى ئەوئىش ھەركاتى لەخىران لە ئايندەدا شۇرشتان فەرموو و ھوكمەتتان بەدەستەوھگرت دەروئىش رەھىم ئەوھى لەبىرەبچىتەوھ كە ئىوھ كورپى كىن و بۆ خۇشى كىبە؟ ھەى ئافەرىن لەو شارەزايىبە و ناسىانەتان! ئەوئىش كەسانىكى وھك جەناب ھالى كە چىشى شلە بە چەنگالى دەخوات... داخوا ئەودەمى ئامادەى ئەوھن دەگەل دەروئىش رەھىمىدا دەىك لەگەنىدا، پىكەوھ، بەدەستى نانى بۇن؟! بەلى ئەوھ گوتان خواردتان و ئەو بەچاوى خۇى دىتى و من بەگوتى خۆم بىستەم و باوهرم كرد! تۆ و ئەوانەى وھك تۆ ئەو چەپەلى ژىانەتان ھەر بۆ ھىندەى پىخۇشە، ئەوئىش لە دووررا، كە تامى ژىانى خۇتانى پى خۇشتر و بەتام و چىترەكەن... ئەو كاك مستەفاخانەى ئامۇزات!) (بەبىزو

قىزەوھ) ((كە ئىستا بۆتە رۇشنىر! ئازادبۇخا!... ئىممم- بەلى... ئەوئىش لەراستىدا ھەر لەسەرھەمان رىچكەى دىكتاتۇران دەروات: لەپىشدا يەكسانى ئەوجا ئازادى، دواىەش سىپىنەوھى ھەردووكىان... ئازادى! ھە! ھەروھك كۆمەلگا بورغى بىت ھەركاتى وىستى شل و توندى كاتەوھ! ئىدى خۇ نازانى كە ئەم شل كردنەوھىان ئىدى ئەو شل كردنەوھىبە نىبە... ئاخىر چۆنىتەبىبەكان چوون يەك نىن و جىاوازن.

يەكەم تۆ باوكت نىت، منىش ئەو رەش و رووتەى وھك باجم نىم، سەردەمى تۆ سەردەمى بابت نىبە... ((سوپاس بۆ خوا كە بەلانى كەمەوھ جۆرە تەكامولىكت قىوئە!)).

((من ھەمىشە قىوئەم بوو، بە مەرىك تەكامولى راستى بوئىت، نەك تەكامولى كەرانە. ھەرنەبى ئەوھى دەزانم ئەگەر باجم بەسەرى قۆتى (رووت) چووبايە جىگايەكى گالئەيان پىدەكرد و ئىستا ئەگەر بۆ خۇشم بەكلاوھە بچمە جىبەكى گالئەم پىدەكەن... بەلى، ئاغا، ئىدى ئەو شتانە ھەموو تىدەگەم و دەيانزانم)).

سىغارىكى لە قوتوھكەى دەرىنا، داىگىران و يەك دوو چەسپى لىدان، و گوتى:

((بەلى، زەمانە ئەو زەمانە نىبە؛ حاجى ئاغاسى ئەورۆ، حاجى ئاغاسى دوئىنى نىبە؛ شىخ فلائىش شىخەكەى جاران نىبە- شاش ھەروەتر... ئاغايان دەبى ئەوھى چاك بزائن... بلى چاى بۆ حوسىناغاي بىن... ئەو كورەت بۆ كوى نارد؟)).

((بۆ مالى مستەفاخان))ى ھەر لە دەركىوھ بە قەرەواشەكەى گوت كە چاى بىنى.

((بەلى، مستەفاخان... بەلى، جەنابى حوسىناغا، ئىدى تازە واژەى كرمانج لەوھ تىبەرى بلى كرمانجە، يا ھەزارە، ئىستا تىر و تەسەلە، پولدارە، جارى واپە رەگىكىشى دەچىتەوھ سەر نەجىبزان. جارى واشە نەجىبزانەى و دەبىسىبەوھ گلاوھ، بە كورتىبەكەى ھەموو شتىكە. زۆر لەو كرمانجانە لە خودى ئەو جەنابى خانە دەولەمەندترن، و دەزانن چ دەكەن. دەشارەكاندا سامانداران دەبنە سايەنشىنى سەرەننزان، دە دىھاتىشدا دەبنە سايەنشىنى خان- كە لەمانادا چ جىاوازىبەكەى نىبە. ئىمە ژمارەبەكمان لەوانە ھەن بەناوى ھاودەم، كە لە كوردەوارىدا پىيان دەلئىن ((رەشايى))يانى رەشايىبە سوپاى؛ چونكە چ سەر و سەوداىەكەى دەگەل زەوى و گاو گۆل و مەرۇ مالاتىدا نىبە. ئىش و كارى ئەوانە زىاتر بازارگانى سەرىبىبى و قاچاغچىبەىبە دە

نیوان شار و گونده كاندا، و بههرحال پيويستيان به پاراستنييه، نهو پاراستنه شيان، ناغا و تفهنگچييه كاني ناغا و مهلاي ناواييه: مهلا دهپارتيه وه كه ده كاروباره كانياندا ههه سر كه وتوبن، ههروه ها مهلا كاروباره كانيشيان ههلا ده كاتوه، و نوشته و كشته كان بو ژن و منداله كانيان ده كات و دوعايان بو دهنووسي؛ ناغاش له ولاره پيشگيرييه له زور تفهنگچي ديكه ي زور بله ده گريته؛ جاري واشه له سهروان ده گهل ره ييس نه منيه ي تيكي ديخن. نهوانهش هه مو له زور لايه نانه وه له جه نابي خان ده وله مه ندرن هه م له لايه ني پاره و هه م له باره ي تيگه يشتن و هه ست و نه ست و زانيني وه شه له وي به ولاوترن، چونكه نهوان سهه به زور شاري جوراوجوردا ده كهن و ده چنه ديوي عيراق و دين و ده چن و ده گهل جوره ها چين و تويژاندا سات و سه ودايه ده كهن. به لام ده گهل هه مو نه مانه شدا ههه هينده گه ينه لاي خاني، ئيدي نه وه خو ده كه نه وه گوئيلپار و ده ست به سينگه وه به دوايه كدا نيكلامي ده كيشن. ناغاش وه هه مووان نهو نيكلام و پانكر دنه وه و كلكه سوته ي واني پي ناخوش نييه و پيشي وايه نه وه بو خو شتيكي زور ناياب و عه نتيكه به بويه واي نيكلامان بو ده كيشن)).

راستي ده كرد. ده مديت. دهو شاره چكولانه ي مه دا ته نانه ت ((هاورپي جيزبي)) ش هه لو يسته ي ده پرودا ده كرد، هه ميشه بو شته و په رداخ و جلوبه رگ و كراس ئوتو كراو كه ته نانه ت ده كتيبانيشدا نمونه ي نه بوو. نهوي ده كتيباندا هه بوو ته نيا خه لك بوو: خه لكه كه له وي خر ببونه وه؛ خه لكه كيكي بي نان و برسي؛ ههه پسته كه يان مابوه... نهو خه لكه ههه ته نيا شتيك بوون گياندار، بي سهري پادار...

گوره كانيشيان ههروهك خو يان، به عه ردييه وه ديار نه بوون و بي ناو و نيشان لهو گوره يدا، نه وه بي جگه له گوري نهو خوا پيدا وانه ي كه گوره كانيان نهوي پيشانده دا كه خاوه نه كانيان زور لهو خه لكه به ولاوترن... ((ناغاي مسته فا خاني ناموزاشت نيستا بوته روشنبير و ئازاد بخواز، و لايه نگر ي كومه لگا! نهوه له كه يه وه؟ له دواي ليداني نهو ژاندار مه وه- له ژني نهو كرمانجه ي! ئيدي نهوه نازاني بهو كرداره ي هينده ي ديكه ي خو له كومه لگاي دوور خسته توه وه. نهويش ده كومه لگايه كه ي خويدا ههروهك ئيه وي ((روشنبيران)) ي لي به سه ره اتوه... ئيدي نهو خو ي له كومه لگا وه لاناوه خو ي ده راويشته وه، ياني راستييه كه ي نهويه كه كومه لگا ئيقي كر دوتوه وه نهو نهوي وه لاناوه. چونكه ئيدي نهو بو كومه لگا زور زيان به خش و ترسناكه. گوايه له پيش

ئيه وه شه... مه به ستم له حيز به كه تانه)). نهو جا به رو خسار يكي گالته ناميزه وه ((به لي، نيستا سه ره خو ده چته ماله كرمانجان و به خه يالي خو ي گوايه تيگه لاوييان ده گهلدا ده كات... ده ماله كانياندا ئاسوده يه... بيستومه ده ستوري فه رموه هه ره كه سيك به ده نك ((خان)) وهه بچيت ده بي جر يم به كر ي، ياني پول ي نهو تاواني به ده نكه وه چوونه ي بدا...

نهوه گوايه ناغا روشنبيره، كه چي خه لكيش جه ريمه ده كات! به مهش ده لين روشنبير! تو بيستوته؟.

((نه خي)).

((كه واته گويت ليبي، ده چته ماله كانيان و به زماني خو يانيان ده دوي ني؛ ده ماله كانياندا ئاسوده يه... نهو ئاگاي له وي نييه كه خو ي ئاسوده يه، به لام نهوان هه راسانن. هينده ي تيگه يشتن نييه بزاني كه نهو له وان نييه و به هيچ سريشيكي ناتواني خو ي به وان وهه بلكي ني و هه رگيز نهوه نايبت كه نهوان نهو به ئي خو يان بزاني و وهك خو ياني دانين: نهو به كرمانجي له دايك نه بووه، ره چه له كي كرمانج نييه. من به ليتن ده ده م ي كه كا براي كرمانج دواي نهو هه مو ماندووبوون و ئاره ق رشتنه ي ده دي به ري دا كاتي ديته وه كاو له ئاشه كه ي تا لاقاني لي دريژكات و به ئاره زوي خو ي يهك دوو قريان بداته وه، هه رگيز پيي خو ش نييه سه ره كه ريك له ولا را پيدا بيت و نه يه لي يهك دوو پيال له چايان ده گهل زن و منداله كه ي خويدا به ئاسوده ييه وه ژه هري مار كات)).

نهو قسه ي راست بوو. دياره نهوده مي من نهو دووريني و ورده سه رنجانه م نه بوو، به لام نيستا كه پي كداهاتني مسته فا خام ده گهل كرمانجاندا وه بير ديته وه بي ئيختيار ده كه ومه وه يادي زينداني. شيوه ي پي كداهاتنه كه يان راست به شيوه ي پي كداهاتني زيندانييه به ته مه نه نه زمونداره كان بوو ده گهل زيندانييه تازه كاندا: له ده ري هه مو ري ز و له سه ره خو يي و له ژووريش هه مو ي گالته و گالته جاري و به دگويي.

پي كه كي ديشي بو خو ي تيكرد، به لام ده رفه تي هه لدا ني نه ما: هات و هاوار يك له سه ساري وه هه ستا. به كيك له سه ساري وه به ده نكيكي بلن دگوتي: ((ته شريف يان له ويه؟)) سه ره هه نكي

دەرەکی سنووربوو. قەرەواشه که بهراکه راکهوه هات؛ ئاغای سلیمانی زووتر ههستا بوو، و ئیمه له پێش ئه ویشه وه.

گوتی: ((حوسیناغا، ده بووری... برابم برۆ بلی با ته شریف بین!)) من هه به سه رو پر وه شه رمیونیییه وه ما ئاوا بیم کرد... له سه ر پلیکانه کان ده گه ل سه ره هه نگیدا گه شتینه یه ک، خۆمان لێک لادا و خۆمان به دیوارییه وه نوساند تا ئه و تپه پری! دیاره دوا ی تاویک وام پێشاندا که ئه و کاره م له به رخاتری ریزی کور ی ئاغای سلیمانی بوه، چونکه کات ی که تپه پری ئه من رووم گرژ کرد. کور ی ئاغای سلیمانی هه ستی پیکرد. گوتی: ((سو پاس - ببوره!)) و پیکه نی، یانی چ بکه یین، منیش هه به و دهر ده ی تۆوه گرفتارم. به لێ، هه ر که نزیک که وت هه کور ی ئاغای سلیمانی دوا ی سه لام ی گوتی: ((فه رموون!)) ئاماژه ی بو کردم وه مینم، و بو خۆشی به ره و پێشه وه ی را کرد تا دهر کی وه کا. دهر گا کرابۆوه؛ ئاغای سلیمانی تا به ر دهر کی هات بوو.

کات ی سه ره هه نگ چوه ژووری کور ه که ی گه رایه وه؛ له سه ر لێوی پلیکانه کانه وه به ده نگیکی نزم بانگی کرد: ((خانزاد!)) خانزاد قه ره واش بوو: ((به پوری بلی!)) به زه ر دا یکه که ی ده گوت پوری. بلی، با سه فره که ی ئاوه دان کاته وه ده بیری نانی شدا بیت؛ و بو خۆی به پلیکانه کانه ها ته وه. هه ر له و ی پێک هه لۆه ستاین. گوتی: ((هاور پیه کی حیزی)) له تاران یۆه را هاتو وه تا لقیکی حیزب لیره بکاته وه سه بی ئیواری له ما ل ی ئاغای که رمی دانیشتن هیه، واباشتره منیش له و ی ب... گیانه که می!... و ((فیعه له ن)) خودا حافیز!

* * *

(۲۱)

له خه ونیش خۆشتر بوو! لقی حیزب کرایه وه، من به هه موو هه ست و نه ستی که مه وه ده ژیر فشار یکی وادا بووم هه روه ک چۆن ئاوی ناو بۆرییه که ی به ری ده گیری و ئاوه که ی په نگ ده خواته وه تین بو هه ر چوار لای بۆرییه که دینی ئاوا بووم، تا لقه که کرایه وه ئه و جا به ره له دا بوومه وه هه ستم به له ش سوکییه کی ته واو کرد. ئاخه ر تا که ی بچه ده م چۆمی و ده گه ل مندا ل و پالاندا خه ریکی سی بازیه ب، یا به ردان به ئاوی چۆمی داده م و تیی رامینم، یا خه ریکی مه له ی ب و له بن دارو ده ون و ته راشاندا وه نه وزان بده م و سه رخه وان بشکینم یا له کۆلانه و ناو بازاراندا ته شقه له ی به لادی بیان بکه م و سه ریان بکه مه سه ری؟ ئایا من بو خۆم هه زم له و ژیا نه ی بوو؟ یا وه ک هه ر لاویکی هه ر به پێی لاوه تیه م، دنیا م هه موو هه ر به ئی خۆم ده زانی و هه زم له تفه نگ و فیشه کدان و جوانو وه ماینیکی غور د ده کرد تا پێیان به گژ ((ده ولت)) یدا بیم، به رچاری خۆم نه ده دیت، بیرم له سه بی نی و له ئاینده نه ده کرده وه. بو ده بوو هه روه ک با به گیان منیش هه ر هه مان ئیشه که ی با بم فیربیم و جیی وی بگر مه وه، یا بمه چه رچی و مه ر و بز م کریانایه و بمفرۆشتبانا یه وه؟ دوا یه چی؟ ئه و جا وه ک با به گیانی پشت م کوور بیت هه وه و لیکام به ده موله وساندا بیت هه خواری، دوا بیش حاجییه تی، حاجی مه که کی؟ به راستی من هه زم له مانه نه بوو - نا له و هات و هاوار و داد و سه رۆی هاندانی با به گیانم بو کار کردنی ئه وه ی تیده خویندرا یه وه که ئه ویش له ئه زمونه کانی ژیا نی خۆی رازی نه بیت. به لام ئه ویش تیبوو و سه ره نجام به وه گه شت بوو که خه تای که مایه سییه خویندنه که ی منه. به قسه ی وی خویندنه که ی من راسته و راست به بۆیاغی پیلاره کانی ئه بولفه تح خان چوه، که تا پیلاره کانت بو بۆیاغ ده کردن له به ر بۆگه نی قاچ و گۆزه وییه کانی هینده ی نه ده ما دل ت له ژیللا بیت و هه لپی. به لام هه ر که که وشه ده بریسکانه وه رو خساری جه ناب ره بیسیش گه ش ده بۆوه ده بریسکایه وه، و به ر غه با به چه رچ و لۆچا وییه که ی بن چه ناگه ی پف ده کرد و به ده ری دیکه ست. با وه رنامه که ی ئیمه ش هه مان کاری له ئیمه کرد بوو. ئاخه ر ئیمه ش هه ر به وه نده خویندن و فیربوونه ی که ((یه کیل له بیابانی توشی سه گکی تینوو بو)) یا ((که ری به سته زمان هه رچه نده بی ته میزه)) یا به وه نده

زانستهی که ((ناوی خاوین شو ناوهیه که سهوزهی زوو تیدا بکولئی و سابوونی به چاکی تیدا کهفی بکات)) و لهه بابەتانه، هیچمان بۆ کەس نەهێشتبۆوه و بەهیچیکێ ئه‌و ره‌ش و رووت و خه‌لکه بینه‌وایهی قایل نه‌بوین. هه‌موو شتیکیان به‌گه‌زوربه‌ی بڕوانامه و گه‌واهینامه‌ی ده‌پتوا و چاکه و خراپه‌مان به‌وان له‌محک ده‌دا. ئیدی هه‌قمان به‌سه‌روه‌یه‌وه نه‌بوو داخوا بئی ته‌میزن یان نا، راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه مادام باری ده‌به‌ن خۆشه‌ویست.

منیش وه‌ک کورپی ئاغای سلیمانی زه‌رده‌خه‌نه و هه‌ندی جاریش رووگرژیه‌کم ئاوق ده‌کردی. ئه‌وه‌ده‌می ئه‌و قسانه‌م هه‌موو به‌لاوه‌گران بوون به‌تایبه‌تیش که بئی ئیش و کاربووم. دیاره‌ دوایه‌ تیگه‌یشتم و دیتم که ئه‌وه‌ده‌میش به‌خه‌یال، راست هه‌مان ئه‌وه‌کاره‌مان کردوه که دواجار به‌راستی کردمان: هاوڕیپیی کرێکار هاوڕیپیه‌کی چاک بوو، زه‌حمه‌تکیش بوو، شوڕشگێڕبوو، رابه‌ر و پێشپه‌وه‌بوو... به‌لام هه‌رچی بوو، کرێکار بوو، گوناھیکێ نه‌بوو، له‌هه‌موو لایه‌کی ئه‌و دنیا به‌میشه‌ روڤنبره‌کان چا هه‌لگه‌ربووینه؛ گوناھی ده‌روبه‌ربوو که ئه‌وی به‌زه‌ین کویری هێشتبۆوه و هه‌لی روڤنبربوونی بۆ نه‌په‌خساندبوو. له‌به‌رئه‌وه‌ زۆر سروشتی بوو که ئیمه‌ی بئی ئیش و کارو بڕوانامه و گه‌واهینامه به‌ده‌ست بینه‌ ده‌مراستی ئه‌وان (کرێکاران) که هه‌میشه‌ تۆز و خۆلیان هه‌لده‌مژی و ماندوو و مردوو بوون و ناچاربوون ئیمه‌ بکه‌ن وه‌کیلی هه‌لسورانندی کاروباره‌کانیان، خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وانیش نه‌یانکردباینا به‌وه‌کیلی خۆیان، ئیمه‌ خۆمان ئه‌وه‌مان هه‌ر به‌ ئه‌رکی خۆمان ده‌زانی - ئه‌وه‌ ئه‌رکێک بوو، ئه‌رک، ئه‌رکێکی نه‌ته‌وايه‌تی و کۆمه‌لایه‌تی، به‌رامبه‌ر به‌ هه‌ر زه‌حمه‌تکێشیکێ جا له‌سه‌ر هه‌ر ئایین و ئاینزابه‌ک بایه‌. ئیمه‌ش وه‌ک هه‌ر بێکاره‌یه‌کی که به‌دریژایی ته‌مه‌نی ده‌ستی نه‌داوه‌ته‌ کلکه‌ بێلێکی ده‌بوايه‌ ستایشی ئاره‌قه‌ و ماندوو بوون و زه‌حمه‌تکێشان بکه‌ین و به‌شان و بالی چه‌وساواندا هه‌ل بلیین تا به‌راستی ئه‌و ئاره‌قه‌ی ده‌گه‌ل ئاره‌قی ئیمه‌ و ماناندا لێک جیانه‌کردبایه‌وه‌ ئیمه‌ش له‌ په‌نای واندا سوودیکێ ماددی یا مه‌عنه‌ویمان هه‌ر پێگه‌یشتبایه‌.

ئێستا ئیدی ئاینده‌ به‌ته‌واوه‌تی روون بوو: روژێک دی شوینه‌واری زۆر و سته‌م نامینئ، هه‌موو ده‌به‌نه‌ خۆینده‌وار و ده‌سته‌یه‌ک کۆمه‌لگا به‌رپۆه‌ده‌به‌ن هه‌موو هه‌لئێژێردراوی میلیت (پسیم وابی) ئه‌وه‌ده‌می گومانیکم هه‌بوو، که به‌م شیوه‌یه‌ هه‌رکسه‌ به‌گویره‌ی لێهاتوویی، و هه‌رکسه‌ بای قنیاتی خۆی وه‌رده‌گری. ئه‌وه‌ده‌می ئیدی ئاغای سلیمانی و ئه‌وانه‌ی وه‌ک وی گه‌لۆر گه‌لۆر

ناخۆلینه‌وه‌و له‌مفته‌ی بخۆن و ده‌ست له‌ بناگوییان نین و گۆرانیمان بلین و حه‌کایه‌تان بگێر نه‌وه‌و مه‌ته‌له‌کان له‌ خه‌لکی گرن. ئه‌وانه‌ هه‌مووی تیکرا هاوڕیپیی حیزبی ده‌یفه‌رموون و زۆریشی به‌دلنیا بیه‌وه‌ ده‌گوتن...

ئه‌وه‌ ئیدی ئێستا خۆینده‌که‌شمان شتیکی لی پیدابوو. هاوڕیپیی حیزبی ده‌یگوت که کردنه‌وه‌ی پۆلیک له‌ ناوه‌ندی پارێزگا یا له‌تارانئ ده‌به‌رچاو گه‌راوه‌، بۆ ئه‌و هاوڕیپیا نه‌ بکریته‌وه‌ که خۆینده‌وارن: پۆلی کادیران، بۆ کاروباری لادیکان و قسه‌کردنی له‌ کۆرو کۆبوونه‌وه‌کاندا... خۆ خۆینده‌واریش له‌مه‌ زیاتر که‌سی دی نه‌بوو. ئیدی ئه‌وه‌ ئاینده‌ش هه‌م نزیک و هه‌م روون بوو.

ئه‌وه‌ده‌می ده‌ کۆمه‌لگا بچکۆله‌که‌ی مه‌دا خو و خده و نه‌ریت وابوو ئه‌گه‌ر غه‌ریبه‌یه‌کی به‌ناو و ده‌نگ و ماقول هاتبایه‌ شاره‌که‌مان ئه‌وه‌ پیاو ماقولانی شاری هه‌ریه‌که‌ و به‌نۆره‌ی خۆی بۆ شامییان بانگه‌یشتن ده‌کرد - جا بیانناسیایه‌ یان نا، ئه‌وه‌ گرینگ نه‌بوو. راستییه‌که‌ی ئه‌مه‌بوو که کابرای غه‌ریبه‌ ئه‌و شانازییه‌ به‌خانه‌خۆی به‌رمووی، و خانه‌خویش دووسی روژان له‌ بازار و لێره و له‌وی خۆی به‌و شانازییه‌وه‌ بادات و خۆی به‌سه‌ر ئه‌موه‌ودا هه‌لشه‌نگینئ. به‌لام ئه‌و ده‌سته‌ غه‌ریبه‌ی ده‌گه‌ل هاوڕیپیی حیزبی هاتبوون هه‌رچه‌نده‌ هه‌ر غه‌ریبه‌ بوون: پیاو ماقولانی شاری هه‌زیان به‌سه‌ردانیان نه‌ده‌کرد: وابلابوو که حیزبی توتته‌ (ناحه‌زانی حیزبی توتته‌ ده‌یانگوت توتته‌ - گوايه‌ نازانن. به‌لام له‌راستیدا به‌مه‌به‌ستیکه‌وه‌ ده‌یانگوت، چونکه‌ بێژده‌ توتته‌ به‌ توله‌سه‌ی ده‌گوترا) ده‌یه‌وی هه‌ر پێنج په‌نجه‌ی ده‌ستان وه‌ک یه‌ک لێبکات، گه‌وره‌و گچکه‌یان ده‌ نێواندا نه‌هێلئ، ژن و مێردایه‌تیه‌ هه‌رلابات... و کورتییه‌که‌ی مه‌مله‌که‌تی بکاته‌ بالشه‌ویکی! له‌به‌ر هێندئ له‌ ((هاوڕیپیی)) یه‌کانی خۆمان به‌ولاوه‌ که‌س رووی تینه‌بوون. ئه‌مه‌ش له‌جیبی خۆیدا مایه‌ی شانازییه‌ بوو. یه‌که‌مین داوه‌ت کورپه‌که‌ی ئاغای سلیمانی کردی - به‌ واته‌ی هاوڕیپیی حیزبی ((میوانییه‌کی شوڕشگێڕانه‌ ده‌کۆمه‌لگه‌ی فێودال - بۆرژوا)دا... ئه‌ویش ده‌و ده‌مه‌یدا که، بابی له‌ماڵ نه‌بوو، جا یا چووه‌ بۆ گوندی یا ئه‌و شاره‌ی نزیکیانه‌وه‌، و ئه‌وجا ئه‌وانیدیش به‌دوای ویدا.

دوو سی روژه له‌ مائی ورته‌ ورته‌. به‌تایبه‌تی دوینئ پێنج ته‌م بۆ چاوه‌سته‌کیه‌ دانه‌ داایی. بابه‌گیان له‌وه‌ گه‌یشتبوو که هه‌رگیز ئه‌و سه‌رده‌مه‌ نایه‌ت که‌سیک سه‌رگه‌وره‌ی یه‌کێکی دی نه‌بئ، ئه‌رباب و نوکه‌ری نه‌مینئ، ده‌وله‌مه‌ندی و هه‌زاری هه‌لگه‌ری؛ له‌وه‌ته‌ی دنیا دنیا بیه‌

هەر واپووه و ههرواش دهبی: فهرمانپهوا و فهرمانبهر، و ئه‌رباب و ئۆکه‌رایه‌تی هه‌ربووه و هه‌رده‌شبیته. جلویه‌رگ و ده‌موچاو و ناوه‌کان و جووری حوکمه‌ته‌کان ده‌گۆرپین- ئه‌وه‌ بنه‌چه‌که‌ی تاقیکردنه‌وه‌و ئه‌زمونه‌کانی بوون. بابیسی ئه‌وانه‌ی هه‌ر تاقی کردبوونه‌وه‌و به‌لام به‌واتای وی بابیسی هه‌روه‌ک من و ئه‌وانه‌ی وه‌ک من له‌سه‌ره‌تاوه‌هه‌له‌ی کردووه‌ و شه‌قی هه‌له‌کانیسی خواردبوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌ویش له‌ریبه‌کی دیکه‌وه‌ گه‌یبیته‌ ئه‌و سه‌ره‌نجامه‌ی ئاغای سلیمانی. ئه‌مانه‌ ئیدی گۆییان له‌وه‌ی نه‌بوو که‌ هه‌ر ئه‌و قسه‌وباسانه‌ و هه‌ر ئه‌و خۆپاریزیه‌ی ((ده‌وله‌ت)) و ته‌نانه‌ت خانه‌کان له‌ به‌دارداکردنی خه‌لکی و که‌سادی بازاری و ده‌ست و پی‌ برینه‌وه‌و چاو هه‌له‌کۆلین و له‌میلدانی هه‌روا به‌ ئاره‌زووی فه‌رمانه‌په‌واپه‌کان سه‌ره‌نجامی هه‌مان شه‌ق خواردنی ((هه‌له‌کان))بووه. دایبی وه‌ک هه‌ر دایکیکی دی ده‌ترسا، هه‌قیسی بوو. ده‌یگوت: ((من بۆ خۆم مشتته‌ پیست و ئیسقانیکم له‌ دوو جوجکانیشم زیاتر نین!)) جوجکه‌! مه‌لیحه‌ به‌وه‌هه‌موو زه‌به‌للا‌حیه‌ی خۆیه‌وه‌ ببووه‌ جوجکه‌! و منیش هه‌ر به‌واتای خۆی هه‌زار ماشه‌للا‌ تازه‌ خه‌تی سیملیتم ده‌دا جوجکه‌ی بجووی بووم! وشه‌ی جوجکه‌ی به‌ جۆریکی وا ده‌گوت که‌ ئه‌گه‌ر گۆیت لیبايه‌ ده‌تگوت ئه‌وه‌ هه‌بی و نه‌بی ده‌ خه‌یالی خۆیدا زه‌رنه‌قوته‌ی دیوه‌. ((جوجکه‌!)) و به‌جۆریکی ده‌ست گرمۆله‌ ده‌کرد هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ جوجکه‌ چۆیله‌که‌یه‌کی گرتوو و هه‌روا توژیکی دیکه‌ی ریک بیتی، ئیدی ئه‌وه‌ ئه‌و ((جوجکه‌)) به‌سته‌زمانه‌ ده‌نیو ده‌ستیدا ده‌پلیشیتته‌وه‌- جا چۆنیسی ده‌گوت ((جوجکه‌)) ئه‌ویش به‌ ئاوازیکه‌وه‌، ده‌مولیوی بۆ ویک دینایه‌وه‌و نیوچه‌وانی تیک ده‌نا وه‌ک ئه‌وه‌ی بلتی سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که‌ جوجکه‌شه‌ نه‌خۆش و بی‌ حالیشه‌! بابه‌گیان ده‌یگوت: ((باشه‌، جحیله‌ ئیدی، چ بکا؟... خۆ ئه‌و وه‌ک ئیمه‌ ناتوانی له‌به‌ر سو‌به‌ و له‌به‌ر به‌رۆچکه‌ی پالدا‌ته‌وه‌وه‌ وه‌نه‌زان بدا. له‌سه‌رمه‌ پی‌گوتنه‌... بۆ خۆشی ئیستا گه‌وره‌یه‌، چاکه‌ و خراپه‌ی ده‌فامی. ئیمه‌ ئه‌وه‌نده‌ش بۆیه‌ ده‌نیین ناگای له‌ خۆی بیست و روژیکی نه‌یه‌ سه‌ری له‌به‌ردیدا. له‌وانه‌شه‌ ئیمه‌ هه‌له‌بین. تا له‌ دوایدا ئه‌گه‌ر کاریکی کرد، هه‌روه‌ک ئیستا که‌ ملی لیئاوه‌ با راست و ره‌وان بی‌کات...)).

دوایی نازام له‌ژیر کاریگه‌ری چ هه‌ست و نه‌ستی‌کدا بوو درێژه‌ی به‌قسه‌کانیدا: ((لییگه‌ری بابروا؛ با خۆی به‌ئاو و ئاگری دادا- بۆ خۆی پێدا نه‌دا؟ ئیمه‌ که‌ خۆمان پێدانه‌دا چ بوو؟ بۆ مه‌گه‌ر ئیمه‌ شاکاری بوونه‌وره‌یه‌ین که‌ ئه‌گه‌ر شتی‌کمان به‌سه‌ربۆ ئه‌سته‌غفیروللا‌ خوا وه‌جاغی کویر ده‌بیته‌وه‌؟)) دوایه‌ش وه‌ک له‌به‌ر دلته‌واپه‌ی دلای بیست، ده‌یگوت: ((دیاره‌ ده‌زام، تۆ

دایکی، هه‌قته‌... به‌لام خۆ نا‌کری کورپه‌ی به‌سه‌ستی‌هه‌. ئه‌گه‌ر هه‌ر دێله‌ گورگی‌ک به‌رده‌وام بی‌چووه‌کانی خۆی بترسی‌ی و پیتیان بلتی های نه‌که‌ن واوه‌ نه‌چن راوچی لی‌ن، نه‌چنه‌ ئه‌ولای درنده‌ی لی‌ن، به‌ولاوه‌تر سه‌ی شوانانه‌... بی‌چووه‌ گورکی بی‌نه‌وا له‌ برسان ده‌مری. نا. من نالیتم نه‌پروا، بابروا به‌لام- به‌ ئه‌قل و وریاییه‌وه‌؛ بجه‌نگی، به‌لام به‌ ئه‌قل و وریاییه‌وه‌؛ تۆله‌ بستی‌تیته‌وه‌ به‌لام- به‌ ئه‌قل و وریاییه‌وه‌، نه‌ک وه‌ک... ئه‌وه‌ی دی... هه‌یهات!)) و هه‌ناسی‌کی هه‌له‌که‌یتشا.

ئه‌وه‌ ئاماژه‌ بوو بۆ کاکه‌. که‌ قسه‌ ده‌گه‌بشتنه‌ ئیره‌ سوور هه‌له‌که‌گه‌را، ئاره‌قه‌ی ده‌کرد، و قسه‌که‌ی ده‌بپی، و دایبی ده‌کۆلی- و ده‌وگیژاوه‌یدا نه‌یده‌زانی داخوا ده‌کرا برۆم یا نه‌برۆم؟! دوو دل بوو: به‌ده‌ستی‌کی توند ده‌یگرتم و به‌ویدی‌ش به‌ره‌و پی‌شی پالده‌دام. له‌وه‌ ده‌مه‌پرا که‌ بابه‌گیان ئه‌و سپارده‌یه‌ی کردووه‌ دایبی گومان‌تیکی لی‌ پێدا بووه‌ که‌ نا‌کا بابه‌گیان ((به‌گۆیره‌ی بریار)) منیش وه‌ک خۆی ده‌ ده‌زگای سیخۆریه‌وه‌ گلی‌نی! دوایی به‌هه‌ر شیوه‌یه‌کی بوو دایم رازی کرد، هه‌رچنده‌ له‌ هه‌وه‌لیشه‌وه‌ هه‌ر رازی بوو: کام دایکی‌ک هه‌یه‌ کورپکی گه‌وره‌ی هه‌بی و بیه‌وی داوه‌ت و میوانداریه‌ بکات و دایکه‌که‌ نارازی بی‌ت! به‌لام من ئه‌وه‌ده‌می ئه‌مانه‌م نه‌ده‌زانی؛ بۆیه‌ هه‌ر خیراخیرا دایه‌گیان دایه‌گیانم بوو و زوو زوو ماچم ده‌کرد و له‌ده‌وری هه‌له‌که‌سو‌رام و به‌ قوربان و به‌سه‌ده‌قه‌ی ده‌بووم، تا دوايه‌ به‌سه‌رو روویه‌کی نارازیانه‌ی جارانیه‌وه‌و به‌ بۆله‌ ئاشناییه‌که‌یه‌وه‌، که‌ تا که‌نگی به‌و پلی‌کانه‌ مرده‌ خێوانه‌دا هه‌لگه‌ریم و بیم و بچم و شه‌وی تا سه‌ی‌نی له‌به‌رژانی سیبه‌نده‌ و لاقه‌کام چاوان لی‌ک نه‌نیم، رازی بوو- ئه‌له‌به‌ته‌ به‌و مه‌رجه‌ی که‌ ئه‌و شه‌وه‌ مه‌لیحه‌ و فه‌یزوللا‌ له‌وی نه‌بن، چونکه‌ مندالی شیره‌ خۆره‌یان هه‌یه‌ و زاق و زیقی‌ ده‌کات و دانیشتنه‌که‌ی تیک ده‌دات.

به‌لام ئه‌مه‌ هه‌رلایه‌کی ئاریشه‌که‌ بوو: ئایا هاو‌پیی حیزبیش ئه‌و داوه‌ته‌ په‌سه‌ند ده‌کات؟ ئاخ‌ر ئه‌و ئه‌ندازیار بوو، هاو‌پیی حیزبی بوو، له‌ تارانپۆه‌ هاتبوو- گالته‌ نه‌بوو. ویستم کورپه‌که‌ی ئاغای سلیمانی لی‌ راسپی‌رم. به‌لام به‌وه‌ هه‌نده‌ شتانه‌ی که‌ لی‌م بیستبوو و لی‌م دیوو وازم له‌وه‌ی هی‌نا. نه‌ له‌ میوانداریه‌، به‌لکه‌ له‌ راسپاردنی خه‌لکی. بیستبووم یه‌که‌م شه‌وی که‌ هاتبووه‌ شاری له‌ مالی‌ ئاغای که‌رمی جی و بانیک‌ی پاکو‌خا‌وتینیان بۆ راخستوو و که‌چی ئه‌و زۆر له‌و ((کاره‌ پیسه‌ بۆرژواپه‌))ی قه‌لس بووه‌ و هی‌ناویه‌تی له‌لایه‌کیه‌وه‌ په‌توویه‌کی ده‌خۆیه‌وه‌

پيچاوه و له سهر بهرې خوی گرموله كړدوه. هه ی ناهرين له و هاورپييه، بهوهی ده لپن شړشگير! کاتي تهوهم بيست منيش ويستم بى دوشهگ، ههروا به پهتويه کيهوه له لايه کی ژورويوه بنووم، بهلام بۇ دايى هيشتى!...

چوومه مالى ناغای کهريمى و راست و رهوان بانگهيتشم كړد. بهلام دهستوبرد له قسه کهم په شيمان بوومهوه. ههروهك شتيكى سوکايه تيم به سهرزاريدا هاتبي، تهوق بوون (له حسارى راهه ستابوون) سهر و رووى تابلي گرژبوو. پياويكى سى سى و دوو ساله، پيستىكى سپى، دهموچاويكى نه رده قهله و نه گوشتن، بهلام قه به، روومه تىكى دوولت و هك به نوکه چه قويكى تا خوار ليوى به رهوت داهينابى و شويته واريكى ناشکراى به جى هيشتى: خه تى نيوان ههردوولا روومه ته کاني به ته و اوته دياربوو، چه ناگه و لاشه ويلاکى پانکه له، چاوشينيکى کال و موو زهرد و نهرم، که زياتر دههاته وه سهر نيوجه واني، و لوجيکى قولى له گريى ناوه راستى هه نييه نيوان ههردو برزى و بن قه که يه وه دياربوو - لوجيکى کاتي نا که ههروا به هوييه که وه بيت و لاچى و نه مينى. نا، به لکه لوجيکى و ابوو نه ده سرايه وه: هاتبوو و ههروا ده گه ل هاتنيشيدا مابووه. زور به توندى ته و قه ي ده كړد، به شيويه کى وا ده تگوت ئيست پيلى پياوى به رده داته وه. بيت و ابوو دوژمنايه تى ده گه ل پياويديه و زور له گوينه که هه هينده ده ستى بهرداى و هك مست و ه شينان لاقان ليك بلاکاته وه و سهر و شانان بۇ پيشه وه بينى و توژنيك خو بهرو پشت کات و دهستان ده نيولىنگى زهلامى نيت و و هك چه پوکى گورگى پياوى سهروب ن کا- داچه کانه که مه که ي شان کاني ته و بوجونه ي و ه راست ده گير. ته و زه رده خه نه فه رميانه ي ده يه يانه سه رليوان له و حاله ته ي وى که م نه ده کړدوه، چاوه کاني تیکه لي زه رده خه نه که ي نه ده بوون و بهدواى بير و ليکدانه و هيه کدا ويل بوون که ده ميشکيدا دههاتن و دهچوون و بيگومان بهرو مه به ستيكى بهرزوه دهچوون که واز ليه ينيانى ده که و ته قالبى خيانه ت به ولاته وه. سه رنجه کاني ليل و پيل بوون.

گوتم تهوق بوو. له دلې خومدا گوتم ((هه ي بى هو ش و گو ش، هه ي گيله، ديتت؟! تازه دههات چاک بيته وه، که ته و يش ناواى ليتهات!)) سه رى به گويره ي شان و ملي زياتر هينابووه پيشى. تاويكى به وچاوه ليل و پيلانه وه تيه له روانيم سه رنجام گوتم: ((هه له م نه كړدبى)) هاورى ئيوارى

له مالى خوتانو بۇ شامى داوه ت كړدووم؟)) گوتم - زور به په شوکاويه وه... گوتم: ((به لي، له بهر... له بهر هيندى - هاتمه خزمه تتان)).

زه رديكى بۇ كړد - ديسانوه بى هاويه شيه چاوه کاني: ((ته و زه جمه ته ي نه ده ويست؛ به بى بانگهيتشنيش هه رده هاتين)). ناخر... خراپيه كاره که ي ده ويدا بوو که لوجى گوړين تا دههات گه و ره تر ده بوو: ((بهلام پارده ي ته و داوه ته تان دابايه به سندوقى حيزب چاتر نه بوو که به لاني که مه وه که لينىكى هه ر ده گرت؟)) ته و قسه ي به جوړيکى واکرد، يا گوتمى من واى و ه رگرت و هك ته و شته زور ((شت)) بيت.

ته ريق بوومه وه؛ راستى ده كړد. گوتم، يا هه ولندا بليم که مه به سته که ته و يه شانازى ته وه بفرمون که هه موو ليك خريبنه وه، و هه رنه بى (سووديك و ه رگرين - دياره به زمانىكى تيكه ل و پيكه له وه گوتمن.

که ميکى بير كړدوه، دوايه به زه رده خه نه يه که وه گوتمى: ((به چاوان، بيگومان))، و نه مجاره يان زه رده خه نه که ي به راستى زه رده خه نه بوو، هه رچه نده ده گه ل گوتمه که يدا واژه ي چاوى به کاره ينا ديسانوه چاوه کان چ هاويه شيه يه کی قسه و زه رده خه نه که يان نه كړدوه و هه يچيان لي و ده رنه که وت. ((بيگومان - هاورى کهريمى ته وه به مالى ده زانن...)) به سه يريکى ناغای کهريمى. به لي - و مالتاوايى!

مژده م دايه كورى ناغای سليمانى و هه ر به هو ي و يشه وه به لينى هاتنيشم له مسته فاخانى و ه رگرت؛ ناغای ره حيميش که خانه خويى ((هاورى)) بوو ته وه هه ر هيچ که جيبى خو ي دياره. ته و مژده يه شم دايه دايى و بابه گيانيش، هه ر دوو کيان پيكه وه زور به تاسه وه چاوه رى بوون که داخوا ته وه ي دى كييه و چو نى داوه تى مه قبول كړدوه؟! دياره ته و سه ردى ئى خو ي نييه، ته گه ر نا و هك ته بولفه ته ح خانى مه به ستيكى ده ((وه ي)) دا هه ره يه. ته نانه ت بابه گيان گرژ بوو.

ته و شه و هم تا سه ينى به بى ناراميه وه رور كړدوه؛ به يان يه که م ده گه ل كورى ناغای سليمانيدا گه يانده نيوه رويه؛ دواى نيوه رويه و هك له سه رئاو و ناگران م جيم به خو م نه ده گرت: خو م به ريک و پيك كړدى ژورويوه سه رقال كړد: هه رچه ند جار يکى دايى چوبايه سه رکانيه ي تا به رده ركى

چووبایه، ئەمن گەسکیکم بە رایەخاندایە دینایەوه و جی سەڕین و بالیفەکانم دەگۆڕین: جارێکیان بەرەو رۆژھەلاتی، دوایە روو بە رۆژاوا، دیسانەوه روو بە باشوور و ھەموو جارێش دەچومە نیو دەرکی و لەویوہەمرا جیہە تەماشای دەکردنەوه و چاویکم بە شوینی سەڕین و بالیفەکاندا دەخشاندەوه، تا سەرەنجام رۆژھەلات- رۆژاواوەکی گونجاوم دیتەوه. قوتووە حاجی مەنزییەکی دای کردبوویە چادان- بە وینەکی حاجییەوه- وام لێکرد بە بریسکە بریسکم ھینایەوه؛ پەنجەرەکانم ھەموو شوشتن و سڕینەوه، ھەسار و سەر پلیکانەکانم ھەموو گەسک دان و ئاوشیتم کردن. دای ھەرچەند جارێکی ھاتبایەوه چاوی بەو گۆرانکاریانە دەکەوت، بەلام ھیچی نەدەگوت. وینەکانی ناوماڵیشم ھەموو پاك کردنەوه: ئەو رەسمانەکی کە لە مقەببای گیرابوون و بەسەر قاوہییەیاندا دەروانی و جارەن دەنا و یەغدانێ داییدا بوون و ئیستا دە چوارچۆیەیدا بە دیوارییەوه بوون. ھەسیری نیوان بەرەکانم چەند جارێکان لوس و لێک کردنەوه و بزمازی پەردە چنراوەکانی خەسەر و شیرنیان لە قەراغ چۆمیکیدا دە دەمی رابواردنیدا لەسەر نەخشینرابوون و سەریکی تیدا دیاربوو کە خەریکی سەرەتاتکییە و بە لێکدانەوی مە خەسەر و خەریکە ھەستیت و بە شمشیریکی ئەو سەرە ییپەرتینی، و چەند وەختان جی سەرسامیە دەرو دراوسییان بوو، ھەمووم داکوئانەوه و توندو تۆلم کردنەوه. مەسینە و دەستشۆرم بردنە پاشخانێ، دەستیکیشم بە سەماوەرە تەنەکە کەشدا ھینایەوه. بەلام بۆ کات دەرۆیی؟ تا ئیوارە داھات پیر بووم. ھەردو سەرۆبەندەیدا دووبارە سەریکم لە کوری ئاغای سلیمانی ھەئینایەوه، نەکا لە بیری چوویتەوه- لە بیری نەچوو بۆوه. بە راکە راکە ھاتمەوه نەکا ئاغای کەریمی و ھاوڕێی حیزی ھاتن- نەھاتبوون!

ئەو چەندەمین جار بوو دەست و دەموچاوم بشۆمەوه، و دەستم کردە فیتوو لیدانی. ئەو ئیستا خۆراوا، ئیدی ناکرێ لەبەردەرکی رۆیچکان بکە، ئەگەر بەسەردا ھاتبانایەوه جوان نەبوو لەبەر دەرکی م و ھاوڕێی حیزی و تیبگا چاوەرێم، ھەرچەند بەراستی نەمدەزانی کە چاوەروانی بەلای ئەوہە بە چ لێک دەدراوەوه. بەھەر حال بابەگیان ھاتەوه، ھەوا تاریک ببوو؛ ئەگەر ھاتبانایە دەبوو تائیتا گەشتبان... یانی، دەھاتن!؟.

پەنجەرەکانم خستنە سەرپشتی و لەلای پەنجەرەکەو بەرامبەر بابەگیانی دانیشتم. ویستم پیتی بلیم با ئەو شۆ لەوی دەگەلەوان دانەنیشی، بەلام شەرم گرتی- تازە دانیشتبوو. یانی دەزانی

کە نابێ لەوی دانیشی؟! دای بە زۆری ھەر لە پاشخان و ھەساریدا سەرقاڵی ئیشی بوو. کاتی کە ھاتن ئەو لە ھەساری بوو. ئاغای کەریمی سەریکی خوارکردەوه، دای بەکسەر گوتی ((فەرموون)) و سەڕیم لە دوورەوہ رادیت و وەک فەنەر لە جیبی خۆمەوه دەرپەریم و بەسەر پلیکانەکاندا ھەر ھەنگاویکم کردە چوار و چووم...

ھاتن... بابەگیان قیت بۆوه و لە ژووریا ھاتەخواری، ھەرۆک ئەو دەمانەکی کە ئەبۆلفەتح خان دەھات- و لەسەر ئەژنۆیان دانیشتەوه. کەوتنە حال و بال پرسینی یەکتەری و چاک و چۆنی و فەرموو فەرموو و چاخواردنەوی. منیش دانیشتبوم- یانی پیم وابوو دانیشتبوم، دەنا لەراستیدا لەوی نەبووم: گیان و بووم دەکوچە و کۆلاندا دەخولایەوه. دەگەل خشیی پیتی پشیلاندا بێ ئیختیار ئاوردەدایەوهو گێژ و وێژانە دەدەر و کۆلان و تاریکییەوه رادەمام. رونایە پەنجەرەکی ژووری کورەکی ئاغای سلیمانی چەند دەقیقەیک دەبوو کۆژار بۆوه: مالتی مە کەوتبووہ لای سەرەوی گەدەکە و بەسەر ئەو ئاوەرۆیەیدا دەروانی کە مالتی ئاغای سلیمانی لی کەوتبووہ ئەوہەری. دیاربوو جولابوون؛ رەنگە تا وەرە و بڕۆ و ھوجۆلی ئیریان نەدیسی وەرێ نەکەوتن ((ھوسیناغا...!)).

دای گوتی: ((بەلێ فەرموون! ھوسین، تۆیان دەوی)).

بەراکە راکەوہ چووم: ((فەرموون، فەرموون!)) و چرا قوتیلەکەم لەسەر دوایین پلەکی پلیکانەکانەوه تاودایە و بلندم راگرت. ھاتن.

ھاوڕێی حیزی و کوری ئاغای سلیمانی زۆر بە گەرمییەوه دەست و مستی یەکدی بوون. (بەواتەکی بابەگیانی وەکی گیانلەبەرەن بۆنیان پیکوہ کرد و تیبگەیشتن کە ھەردووکیان کەری سەر ئاخوڕیکین!) ئەو تەوقەیی کردیان تەوقەییکی ھەروا سادە و ساکارانە نەبوو؛ سەریان لێک بردنە پیتی. کورەکی ئاغای سلیمانی دوا ئەوہی کە تەوقەکی دەگەل کرد و لە ھەوالی پرسی چو لە باری سەرەوه- لەسەر ھاوڕێ حیزییەکەوہ- دانیشتن و دای ھەرزوو تیبگەیی کە دەو ((دەستە))یی خۆیاندا، ئەو لە ھاوڕێی حیزییەکە ((گەورەتر))، دەنا و لەسەرەوہ ترەوہ دانەدەنیشتن. دەبی ئەوہی بۆ پورە فاتی ھەر بگێریتەوہ- ماشەللا ماشەللا، ھەر لە ئیستاوہ! ماشەللا لایکی چەند شوخ و شەنگە!

هاورپي حيزببیه که مستهفاخانی نهدهناسی - منیش ههروهتر ئهوم وانه دهناسی - ئهوم ديبوو، شتگه لیکیشم له بارهوه بیستبوو، دیاره زیاتر له ئاغای سلیمانیه وهم بیستبوو، بهلام بۆ خۆم هیچ ناشنایه تیبه کی وام دهگه لدا نه بوو، تازه له زیندانی هاتبووه... ئهوی نهدهناسی، بهلام کاتی که ناسی زۆری پی خۆش بوو. منیش هیچ جی بهخۆی نهدهگرتم، بهلام زیاتر به هاتنی هاورپی حیزببیه وه، که له تارانیه ورا هاتبوو. وام ههست دهکرد که ئهوه مندالیکه ته مهن خورده سالانه م و ئهوه تهنهنگیکه بهدهسته ویا دهگولمی دابی و یه کیکه مل ئهستوری وه رهحیم لهندههۆری به مستیکه بخت یا وهک سواری سهپریشی ئهسپیکه گهردن کیلیم دههاته بهرچاوان. سهدان کتیبم له گنج کهی نیوچه وانیه ورا دهخوینده وه. بهلام شادییه کهی وی بهدیتنی مستهفاخانی ئهوه ههر شتیکی دیکه بوو. پیم وابوو وی بیر دهکرده وه که ئهگه ئهوی هه بی، ئیدی ئهوه هۆزیکه هیه، ههر مه پرسه چهند گه ره! له هاورپی هاورپیکه پرا دیاربوو. ئاغای کهریمیش ههروهک من وابهسته و به ترس و له رزه وه و له میوانداری و نزیکیه ی یه کجار زۆر شاد و شهنگول بوو. بابه گیان ده باریکی شل و شهرمیونیدا بوو؛ دابی په شوکا و بوو - بۆ، نازام، رهنکه ئهوانهش ههر (وهک جوجکه چوپله کان که هیشتا هیچ فیئر نه بووینه که چی له ئاده میزاد ده ترسن ئهوانیش له دانیشتنی دهگه ل ((گه وران)) دا بترسن. یارهنگه دابی، وهک ههر دایکیکه دیکه، بهوه دلخۆش بی که منیش سهپریشم و هاتومه نیو سه رانه وه، بهلام له وهش بترسی نهکا ئهوه سه ره بهو نیو سه رانه وه تیچی! له هه مووان ئاسووده تر کوری ئاغای سلیمانی بوو هه م بۆ خۆی ئاسووده بوو، هه م ئهوانه ی دی به ویه وه ئاسووده بوون: ههر به گویره ی ناوچه که بابه گیانی به مامه مه شه دی ناو دیناو دابی به پوره گولبه هار. به لایه نی پوره فاتی نه نکیه وه، خۆی وهک نیمه ی خه لکی شاره که، داده نا. مسته فا خانیش به لانی زیندان و گرتنیوه، خۆی راده نا - یا رهنکه ههر به لای منه وه وابوو چی چونکه هه وایه کی پیوه دیاربوو. لایکی توکمه و دامه زراو، دهسته پیاو و مه یله و کورته بنه، چوارشانه، سه روچاو رۆمیا نه: چاو گه وره و بادامی، هه م کیوی و هه م شارستانیا نه و تی کپراش سل؛ موو زه رد، لو تیکه ده گه ل ده موچا ویدا لی کهاتوو، چه ناگه نه ختی ک درێژکۆله، و روویه کی هیلکانی و تا نه ندازه یه ک گۆشتن. شیوه ی سه قامگیریه لیوه ده رپه رپوه کانی ده گه ل گۆشه ی هه مان ئه و لیوانه دا، باریکی تورپه و وینه یه کی له خۆ با ییه یان ده دایه رهنگ و رواژی: لیوه کانی هیندی ک هه لامسا و دیاربوون، و اپنیده چوو که هه میشه، ده بن ئه و نارامی و هه لامسانه یدا شتی ک هیه. بهرغه بابه ی، به تابه تی کاتیکی

که ده بیر و لی کدانه وانرا ده چوو له بن چه نگایه وه تا دههاته بهرگه رده نییه وه که متر ده بۆوه که ئه و بارهش شیوه ی تورپه بیه که ی زیاتر ده کرد. ئه ویش ده وه ختدا، کاتی که خۆی راده نا و روخساریکی راشکاوانه تری به خۆوه ده گرت گنجیکه دینایه نیو نیوچه وانی خۆیه وه که ترسیکی له چاو و روخساریدا زیده تر ده کرد. بهلام خۆشبه ختانه ئه مشه و هیچ یه کیک له و هۆیا نه ی گرژ و مۆنیه په یدا نه بوون. هیندی کان ده یانگوت له بهر ئه وه ی نه یوانیه ده گه ل با ییدا هه لکا بۆیه ملی له ئازاد یخوازییه ناوه. با ییشی وه ک ده یانگوت مولکداریکی به وه ج نه بووه، بهلام له بهر ئه وه ی کاربایه کی توندوتیژو به ته شقه له بووه به و شیوه یه ی شتی ک بۆ خۆی پچرپوه و خزمه خورده مالیکه کانی خۆی ده بن بالی خۆی ده گرتته وه. ئه فسانه ده یگوت که باب و با پیرانی ده وله مه ند بوون؛ به قسه ی ئاغای سلیمانی یانی خه لکی له ئیستا هه ژارتر بوون؛ هه موو جیبه ک ههر دارستان بووه، کیوه کان وهک ئه ورۆ ئاوا رووت و نیوه رووت نه بوون، و به رو بووم هینده زۆر بووه که ههر له جیبه ی خۆیا نه وه رزیون... ژماره یه کیش ئه م ئازاد یخوازییه یان ده دایه پال ئه و بیرو بۆچوونانه ی تازه دا که وتبوونه نیو ناوچه که وه. خۆ ئه گه ر یه کیک ناوی به دموکرات و ئازاد یخواز رۆبیا یه ئه وه راست وهک ئه وه ی ته ماشا ده کرا که ته وای ژیا نی له کاری خرا په و خرا په کاریدا به سه ر بردی ت و کتوپر گۆرابی ت و ملی له نو یژ و رۆژوو و خوا به رستی و مزگه وت دروست کردنی نابی و ته کیه و باره گای کردنه وه و ریشیکه تۆپنه ی به ردا بیته وه و ته زبیحیکه ی سه د و یه ک ده نکه به ده سه ته وه بی ت و له ترسی خودای ئاگای له خۆی و له کهس نه مابی! ئاغای سلیمانی پی وانه بوو که مسته فا له که سانیکه له کۆمه لگه ی خۆی له پیشترو گه وره تر بی؛ هه روا له خۆی چوووه... به لی هاورپی حیزبی و کوری ئاغای سلیمانی هه ردووک وهک خه لکی شاریکی پیکه وه دانیشتن و ده ستیا ن کرد به با سی لاله زار و توپخانه و به هارستان و شانۆ و سینه ما و کله پ و لۆقه تنه و ئه و جۆره شتانه، که هه موویان به لای ئیسه وه شتگه لیکه ی تازه بوون. هاورپی حیزبی وهک بۆنیکی زۆر ناخۆشی به لوتیدا هه لاجووبی به بیز و قیزی که وه له ج و لیوی خۆی هه له نگا وتن و گوتی: ((هاورپی)) ئه و شتانه له یه کیه تی شۆزه یدا هه مووی شتگه لیکه ی بی با یه خ و هیجن. له وی ده توانی ت له به ناویانگترین سه ما که ره کانی ئه وی وینه بگری و بیه ینیه وه له ماله خۆت ده گه ل ژن و منداله کانت، یا ده گه ل دایک و باوکتدا لیده یه وه و ته ماشای که ن له پرۆژیکتۆریک و شریته فلیمیکیش زیاتر هیچی دیکه ی تیناچی)).

سەماكەر، پرۆژىكتۆر، شىرتە فلىم! ئىدى ھەر دەتگوت ئەفسانەن. ئاخىر چۆنى دەبىنن؟
 پرۆژىكتۆر چىيە؟ ئەو سەماكەردى لە مالىيى دەبىنن چ جۆرە بونەودەرىكە؟ دەگەل ھەموو
 ئەمانەشدا كەس ھىچى نەپرسى؛ تەنانەت ھەر نەيانپرسى داخا بۆ خۆت قەت لەيەكىيەتى
 شۆرەوى بووويت، ياخود دىوتە؟ پىئويستىشى نەدەكرد؛ ھەموو پىئمان وابوو ھەر لەخۆو وانالى.
 قسە قسەى دواى ناغواردىنى بوون. سەفرەمان زوو راخست، و ھاوپرى حىزبى سەرهىجام بە ھەول و
 تەقەللایەكى سەرنەكەوتوانەو ھەخۆى لە ناغواردىنى بەدەستى ھەلكرد. بىرئەكەى بە شىئوئەكى
 وا دەخوارد ۋەك بە گۆلمان ئاوى بجاوتەو. كاتى كە شلە و بىرئەكەشى پىكەو تىكەلاۋ دەكردن
 ۋەك دەست بەپىشتى مارى مردودا بىنى تىكرا دەبوو. مستەفاخان لە پىش ھەموواندا لىبۆو؛
 لەسەركەس رانەوئەستا، چۆو ژوورى، دەست و دەمى بشواتەو. بە ناچارى لەسەر سەفرەى
 ھەستام و چووم ئاوم بەدەستىدا كرد. دەست و دەمى شوشتنەو ھاوى دەزارى ۋەركرد. ھەر
 دواى ۋى ئىدى ھاوپرى حىزبى چىدىكەى نەخوارد، و ئەوجا مایەو دايى - كە تازە لە
 پاشخانپوئەرا ھاتبوو - كە ((ئاغا، ھەر پاروئىكى دى... باشە خۆ ھەر ھىچت نەخوارد! ديارە
 چىشتەكەتان پىخۆش نەبوو!)) بەلام نا، تىرىبوو، زۆر سوپاس، دەستتان خۆشىت، ھەر
 زۆرىش بەتام و خۆشبوو.

دایى گوتى: ((ئۆشى گىانتان بى ئاغا، نانى ئىوئەش نەبو)). چاودەرى بوو ھاوپرى ھەر
 بەدەستوورى خۆمان بلى لە ئىو ھەزار ھىندە، زۆرىشى زىادبوو، و ئا لەم بابەتانە، بەلام
 ھاوپرى بەيەك ((مىرسى)) وشك و برىنگ پىنەى كرد و پرپەو.

ھەر كە يەكەم چاى دواى ناغواردىنئىمان خواردەو، سەرى قسان بۆو. ئاغای كەرىمى گوتى:
 ((ھاوپرى...)) و سەرىكى كردى - ھىچى دى نەگوت، ھەرۋەك لەسەرمىنبەرىئو بە ئاغای بلى
 ((كات درەنگە، قسەكان بكنە و بابروئىن!)).

ھاوپرى ھەرۋەك قورمىش كرابى، دەستى پىكرد. لەپىشدا لە كۆمۆنە سەرهەتايىيەكانەو. ئەوجا،
 لە كۆيلايەتتىشى تىپەراندا، گەبىيە دەربەگايەتتە (فىئودالىزم) لەوئىش رەت بوو و ئىنجا
 بۆرۋازى دايە بەرى و گەبىيە چىنايەتتە و ئەوجا بەدووردەرىئى مىلى لە چىنايەتى و ھىزە
 شۆرشگىرىيەكان و گەبىيە شۆرشگىرى و توئزە بى لايەنەكان نا. دەو قۇناغەيدا شوپىن پىتى
 ھىزەكانى بەوردى دەرتىخت. ھەر راست ۋەك فېردەوسى كە باسى شەرى يازدە سەران دەكا:

ئەو ئالايەى دەبىنن؟ - ئەو ئەژدىھا پەيكەرە - ئالاي رۆستەمە؛ ئەو ئالايەى دى، ئەوئەى لاي
 راست، ئەو گە پەيكەرە - ئالاي گودەرزە؛ ئەوئەى دوورتەر، ئەوئەى دەكەوتتە پىشت گە
 پەيكەرەو، لاي چەپى ئەژدىھا پەيكەرەو، ئەو كەركەدەن پەيكەرە - ئالاي گىو... ناوئەراستى
 سوپاى دەبىنى - ئەو ناوئەراستە... ئەو ئالاي كاويانىيە...! جارجارەش بەدەم قسانەو ەكلى
 قەندىكى دەزارى داويشت و دەيكردە نوختەى كۆتايى رستەكە، لە راستىدا كۆتايى باسى
 قۇناغىكى تايەتى بوو، كە رىيى بۆ تازەكردنەوئەى ھەناسەى شۆرشىكى دىكەى دواى ۋى خۆش
 دەكرد.

قسەكانى دوايىن قۇناغى قسەكانى، ھەر بەگفتوگۆى نىوان تاراشكىن (Tara shkin) و
 ئىشان گۇسەف (Ivan Gussev) ى خورده سالى نىو رۆمانى (تىشكى مەرگى گارىن))
 نووسىنى ئەلىكىسى تۆلىستۆى دەچوو. (بەمالەى ھاوپرى حىزبى لە كۆچبەرەكانى سەردەمى
 شۆرش بوو. ئەوئەم دەدوايەدازانى، دە زىندانئىشمدى دىت كە روسى دەزانى).

((دەزانى كاپىتالىزم چىيە؟)).

((نەخىر قاسىلى ئۇقا نۆفچى نازام)).

((باشە، ئىستا من زۆر بەسادەى بۆت روون دەكەمەو: دە كەس ئىش دەكەن؛ دە ھەمىيان
 ھەموو بەرھەمى كارەكە بۆ خۆى دەبا. بەوئەى دەلئىن كاپىتالىزم، تىگەشى؟)).

((نەخىر، قاسىلى ئىقا نۆفچى، تىنەگەشىتم)).

((چ تىناگەى؟)).

((بۆ ھەموو بەرھەمەكە بۆ خۆى دەبات؟)).

((بە زۆر لىيان دەستىنى؟ ئىدى ئەو چەوسىنەرە)).

((چۆن بەزۆرى دەبىيا؟ ئەو يەكە و ئەوان نۆن)).

((ئاخىر ئەو چەكدارە، ئەمانە بى چەكن)).

((خۆ، پياو ھەميشە دەتوانى بەھەمىيە دىكە چەك كات، قاسىلى ئۇقا نۆقىچ. دىيارە ئەو نۆ كەسەى كە تۆ باسىان دەكەى زۆر گىئەل بن)).

تاراشكىن بەكزى و واقىكى وپەو، سەرسامانە دەھەيوانىتوھ راما.

((بەلى كورەكەم، تۆ راست دەكەى؛ تۆ وەك بەلشەويكەيەكى بىر دەكەيتەوھ. ئەوھ ھەر ئەو كارەيە كە ئىمە لە رووسيا دەمانكرد. ئىمە چەكە كامان لە چەوسپەنەرەكان ئەستاند و وەدەرئىمانان. و ئىستا ھەر دەكەسىان كاردەكەن و دەخۆن.

((و ھەموومان ھىندەى دەخۆين تا لەقەلەويياندا دەقەلشەين)).

((نا كورەكەم پىويست ناكە ھىندەى بخۆين تا لە قەلەوييان بقرەلشەين؛ خۆ ئىمە بەراز نىن)).

ئىدى تاراشكىن نەيگوت كە شۆرشى ئۆكتۆبەر تەنيا جەنگىك بووھ لە پىناو دابەشكردنى يەكسانى بەھەرماددەيەكان بەلكە بە پەلەى يەكەم تىكۆشانىك بووھ لە پىناو نىرخ و بەھا مرۆقايەتەكاندا... مېشكەم وەك شىعر بەسەر بەلى خەيالە تازەكانەوھ كەوتە فرېن- خەياللى واژەكان! وەكو ساتەكانى رۆچوون و قولبۆونەوھى سەردەمى مندالىيە، دەگەلئىدا بوومە يەك: يەكجارى دەبوونى ويدا ونبووم و توامەوھ نەمام. ئىدى دە سەردەمى مندالىيەشدا ھەروايە: ئەوھ لەلایەكەيەوھ دانىشتووى، ماندووى، ازى گەمانت نىيە، بەلام دەگەل ئەوھشدا ھەردەگەل مندالانداى، دەگەل جوولە و بزواتياندا خۆت دەبزىوى. دەگەل گەمانياندا تىكەل بووى- زۆر جارەن ئەوھ دە سەردەمى گەورەيەشدا روو دەدات: لە تەنىشت شوفىرئىكەيەوھ دادەنىشى؛ لە ھەندى شويىنى ديارىكراودا، بەتايەتەى لەو شويىنەى كە دەزانى ئەوھ خەتەرە، دەبوونى شوفىر و ئوتومبىلەكەيدا ون دەبى؛ دەگەل ويدا لە جىي خۆتەوھ پى دادەگرى وەك ئەتۆش ئىستۆپى بەكەى... لەوھش بەولاولەتر، ئىمە ھەميشە ھەر بە تەنيا بۆ خۆمان نىن و اراھاتووين كە لەناو بوونى كەسانى دىدا دەژىن- دە دنياى ھەز و ئارەزوودا- ھەرچەندە كە دەمانەھەوى ھەر خۆمان بىن كەچى لەلایەكى دىشەوھ ھەز دەكەين وەك ئىدىكەش بىن. مەن پىمە ابوو دە تەواوى ئەو ماوہيەيدا كە ھاورپىيە جىزىيە قسەى تىدا دەكردن مەن بەراستى و دروستى خۆم بووم و بەتەواوى تايەتەندىيەكانى خۆمەوھ، بەلام خۆم و دانايى و توانايى و ئاسمانى فرېنىسى

خەيالەكانى وى. قسەكانى وەك ئارەقەئىكى زۆر خەست و كەسكون كە تادەبخۆيەوھ دە ھەموو لايەكى لەشتدا دەگەرپ، ھەمووم ئاوا دە لەشيدا دەگەرپا.

گومان دەوھيدا نەبوو كە ((حىزب)) چاك بوو، چونكە ھەموو ئەو شتە چاكانە يا نىيەت و ئامادەگىيە چاكبوونىيان تىدا بوو ھەمووى تىدا كۆبۆوھ. ھەروەك مامۆستايەك بى و ابوو - ومامۆستاش بوو- كە ھەموو ئەو چاكيانە و ئەو نىيەت و ئامادەگىيانەى ھەيە بۆ كۆكردنەوھ و چاك كردنىان دەبەر چاوبگرىت و چاودىريان بكات تا ((چاك)) بىن- دىيارە ئىدى كار تەواوھ: لىك خەبوونەوھى كۆمەلئىكى چاك بەگويەى ئەقل و لۆژىك دىيارە كە چاكە- ئەوھم باش دەزانى، ھىشتاش ھەر لەسەرئەو باوھەم. ئەو دەمى پياو ئەر كەكەى دىيارە: خودا و خىزان و (نىشتمان؟)... و ھەموو شتىكى وازلىدىنى و دەچى وە دووى حىزب دەكەوى. دەناو حىزبىشدا ئەوھ جىي دىيارە، ئىشى دىيارە، كار و ئەر كى كەسانى دىش ھەر دىيارە... بەلى، كۆمەلئىك دەر كرا و وەلانراو كە وەبەر نەفرەتى كاتى كەوتوون، و ((كۆمەلئى ھەلئارەدە)) و ئەوچا كۆمەلئى ئەو نىوانەى كە ھەروا ماوہ ماوہ چاويان دەكرايەوھ شت فىردەبوون. دەنا ئىدى ئەوھ ھەر حىزب بوو ناشى بە ئاوى ئىمە دەگەرپا. خۆ دەريارەى ئايندەش و سەر كەوتنەكانىشى ئەوھ ((خوداى حىزب)) كەرىم بوو. بەراستى ئامانجى راستەقىنە و تايەتەيمان ھەبوو- ئەوھندەش بەس بوو.

ئاغاي سلىمانى لەسەر ئەم باوھە نەبوو. دەيگوت ((بەپىچەوانەى ئەوھى كە ئىوھ بىرى لىدەكەنەوھ ئىوھ ھىچ ئامانجىكى راستەقىنە و نزيكتان نىيە... بىنگومان بەلاى ئىوھ گرىنگ نىيە داخا ئەورۆ چتان دەبىت، و چتان وەگىر دەكەوتت- گرىنگ سبەينىيە. و بە گالتەوھ دىژەى دەدايە: ((سبەينەى قىامەتى)) يانى سبەينەىكى دوور، كە دەبى خۆشى و بەختەوھرى ئەورۆى بە قوربانكەى- بى ئەوھى ئەو سبەينىيە ھىشتا دابىن كرايىت. ھەرچەندە دىيارە دابىنىش كراوھ، نابى بگوترى كە دابىن نەكراوھ، چونكە ھاورپىيە جىزىيە ((بەلئىنى داوھ))! (ئەو شتانەى ھەموو بەقەشمەريەوھ دەگوتن. چاوەكانى بادەدان و برۆيەكانىشى ھەلئەتەكاندن) بەلى، نەوھەكانى ئايندەى دوور زۆر لە خودى ئىمە گرىنگرن، چونكە ((ئايندەيەكان))، لەبەر ئەوھى ئامانجى ئىمەش ئايندەيە و ئايندەش ھەميشە لە ئىستا جوانترە بۆ؟ ئەوھ بۆى ناوى- ھاورپىيان گفتى شەرەف دەدەن: مېژو ئايندەى دابىن كرووھ! ئەدى ئىستا بۆ دوتىتى دابىن نەكرووھ تا مەن چىزى لىوھرگرم و تىيدا وەھسەم. ئەو قسانە ھەمووى زىادەن، لەبەر ئەوھى

بام به چاوی منی نه ده پوانیه دنیایه؛ نه گهر وای پروانیه بایه ئیستا ئیدی توشی نه و تیگی پراوی و ناخوشیانه نه ده بووم؛ نه گهر نه و دابینکردنه نه و ده می بوایه، و نه و خۆی گیانفیدا کرد بایه ئیستا لاقم له سه لاقی دادنا و نیرگه له می خۆم ده کیشا و ئاسوده بووم...)).

بیتگومان نه و شتانه می هم مو له کتیبان ده رینابوون.

دیاره نه گهر له بارودۆ خێک و له شوینیکی دی بامایه و جیحیل نه بام نه و قسانه م کاریگه رتر ده بوون... یانی، ئیستا وایر ده که مه وه. نه و ده می هست و نه سته کام هه رگیز نه و هیان په سه ند نه ده کرد و پیتی قایل نه ده بوون. منیش فیژی بووم ده مده مه زه رده یه کی به ده مییه وه بده م، نه ویش وه که له روخسارییه وه دیار بوو زه رده خه نه که می منی پی ناخۆش نه بی. له وه به تراز می من چیم ده کرد؟ سه رم به رده دایه وه سه رقالی ئیشی خۆم ده بووم تا نه وانیش به خه یالی ئاسوده وه خه ریکی کاری خۆیان بن؟ تازه که م کار... خۆ من کاریکم نه بوو. وادیاره نه و هاورپیه، نه ندازیاره و هه رواش بوو و سه ده ها پزیشک و نه ندازیار ده حیزیدا بوون، نه گهر خراب بایه نه یده چوونی. نه و قسانه ئیستا ده که م که ((به لئێ ده رۆن به لām ده گه رانه وه)) نه و ده می نه و باس و خواسانه نه بوون. دیاره که خاوه ن دی نه بووم، فه رمانبه ر نه بووم، کوره حاجی نه بووم- سه رم به رده مه وه ته ماشای عه ردی که م که چی؟... پف!

به لئێ تاینده رووناک و دیار بوو- نه مانه هه موو ده کیشرانه به رده می میزی دادگا... دایمی بی ئیختیار پیکه نی- له و پیکه نینانه می به قاقاوه ن. و یه که سه ر چایه کی خه سته بی هاورپیی تیکرد. هاورپیی قسه می به تام و چیژی ده کردن. ده یگوت کاتی شوژشگێران چوونه به رده می کۆشکی شای و له وئێ ئاپۆره یان به سته شازن پرس می نه مانه چیان ده وئێ؟ گوتیان قوربان برسینانه- نانین نییه. گوتی باشه که نان نییه با بسکویتی بخۆن... دایمی به راستی به کول و دلنه وه پیده که نی. نه وه رهنگه یه که مین پیکه نینیکی راسته قینه می وی بی که دوای مه رگی کاکه و عالییه می پیده که نی. دوایه وه که بی متمانه مییه کی به سو رانی چه رخی گه ر دوون، له ناخی ناخه وه می ده روونپرا ناھیکی هه لکیشا و گوتی: ((بانی نه و رۆزه دیت ته میر له شکر می رۆژاوا بگرن و دادگایی بکه ن و خۆی و خاوه خیزانی به رۆژی ره شی خۆیان بگه یه نن!)) رومی قسه کانی له کورپی ئاغای سلیمانی بوو. هاورپیی حیزبی گوتی: ((به لئێ، خانم، من به لئین و گفتمی و پیده ده م. دلنیا به که نه و رۆزه هه ردیت- بیتگومانیش به که دیت. هه ره ینده به سه خه لکی بیانه وئێ و

داوا بکه ن... حیزبیش هه ر بو شتانه دروست ده که ن)). پیکه نی، و ئیمه نه و پیکه نینه مان به به شیک له ساته وه خته کانی میژوو تو مار کرد- من یه کتیم که به دلنیا مییه وه وامکرد- و وامان هه سته کرد که نه و، بزوات و جوولهی میژوو زۆر به روون و ناشکراییه وه به به رچاوی خۆیه وه ده بینئێ و نه و تاینده مییه کی به به رچاوی شیدا ره تده بی زۆر به وردی سه رنجی ده دات و چاوه دپیری ده کات.

بابه گیان ده حالیکی که شه ویلاکی تا بناگوتیان دا پچرپی بوون دوو دلئێ و گومانی ده روخساریدا شه پۆلیان ده دا و گالته و گه مه می به و قسانه له روخسارییه وه ده باری گوتی: ((وه لئێ بلیم چی!)).

هاورپیی حیزبی گوتی: ((گالته ت پی نه یه باوه- هه ر ره خنه یه کت هه یه فه رموو. ئیمه یان هه ر بو هیئندی نار دووه)) یانی ئیستا نه وه تۆ له کویته و چت دیوه!

بابه گیان گوتی: ((دیاره ده بوورن... چۆن بلیم... راستییه که می من دلئێ ئاوی ناخواته وه)). ((چۆن؟)).

((ئیستا عه رزتان ده که م...)) هه موو گوی قولاغ بوون، و من له ترسی وه می که بابه گیان نه کا تیوه ریخیکی تیوه رینئێ و له لای هاورپیی حیزبی و هاورپییانی دی ئابرووم بیات به ناراحه تییه وه جینگلیکم دا، و سه رینکی دایم کرد، دایمی که هه سته می به ناراحه تییه من کرد گوتی: ((مه ش نه که به راغا، ده وازیینه هه ر نه مشه وه با ئاغای هیئندی کمان قسان بو بکا)). وه که ئاغای حه که یه تخوان بیت.

بابه گیان به ته سلیمیه که وه گوتی: ((باشه، چ قسه م نین!)).

هاورپیی حیزبی گوتی: ((نا، تکا ده که م؛ خانم، ریمان بده ن، ده مانه وئێ سوودیک وه رگرین)).

بابه گیان دوو دل بوو؛ هاورپیی حیزبی چاوه ری بوو؛ هه موو گوی قولاغ بوون. بابه گیان گوتی: ((به لئێ، ده مویسته نه وه تان عه رز که م... بابی خودا لیخۆش بووم...)).

((خودای لیخۆش بی)). به پیکه نینه وه.

((ده گه ل مردووی گویدیران... ئامین!)) نه وه به رووومی چوونه مزگه وتیی بوو.

بابه گيان گهرووی ساف کرد و به دهنگ و روخساریکی خاوهن ههق و پرداخهوه دريژهي دايه: ((به لئی، بابی خودا لیخوشبووم دهیگپراههوه؛ دهیگوت تهوده مەمی مندال بووین یانی تهوان- مهشپورته دامهزرا، تیمه می مندالان، رۆژانه بهخۆ و به یهخه می سپییهوه بهرپیز به شهقاماندا دههاتینه خواری و سروودی نازادی و نیشتمانیمان دهگوت... گوايه تهو ده می له رهشت بووه... من بۆ خۆم تهو جیپانهه نه دیون، هه ره لئین رهشت و گیلان)).

بابه گيان گوتی: ((به لام له بیرمه که شیعریکی هه بوو، بایم به ههسه تهوه له مائی دهیگوت)). کوری ناغای سلیمانی وه که دهگه له خۆی بلی گوتی: ((ته می مندالی ته می سهرده می زیرینی ژیان یادیک له مومی کوژاوهی دوینی بکه وه...)) بابه گيان وه که بلی تیگرا بوو، پیکه نینیتی غه ماوی بهرپوهی نیشته وه، گوتی: ((ماشه لالا... خودا ته مه تان دريژکا... ماوهیه کی زۆربو ناوه کهیم له بیرچوبۆوه، و چهندی میشکی خۆم دهگوشی وه بیرم نه دههاته وه... ناغا، ئیوه تهو شیعره تان له به ره...؟)).

کوری ناغای سلیمانی شیعره که می له بن لیوانه وه دهست پیکرد، و چون هه موو ناماده بووان چه زیان له بیستنی بوو دهنگی بلند کرد.

... ..
... ..

هه موو گوپیان قولاغ کردبوو؛ دایی چاوی له زاری نه ده تروکاند- ماشه لالا، ماشه لالا، لهو میشکه می... لهو شیعره می... ده بی تهوه می بۆ پوره فاتمی هه ره وه کیپر- ده که بهر کهت له عه مرت کهوی لاوه...

کوری ناغای سلیمانی چوار دیری شیعره که می خوینده وه و گه یبووه دیری پینجه می، بابه گيان چاوی سووربوونه وه روخساری سور هه لگه را، دلۆپه فرمیسکیک به گۆشه می چاویدا هه روا سه ره تاته که می بوو.

بابه گيان ته هیکی هه لکیشا وه خۆ هاته وه. ((به لئی، عه رزی به حوزورتان بی، دهیگوت- بایم عه رز ده کهم- دهیگوت به شهقاماندا سروودی نازادی و نیشتمانمان ده خوینده وه ده مانگوتن و تهو خه لکانه می لهو به ره وه بهرانیس راوه ستابوون چه پله یان لیده داو پیره میرده کانیش هۆن هۆن

ده گریان، و به هه سه ره ته وه ده یانگوت: ((خۆزگه بهو جیپانه- نا ته م کوپانه- تیمه هه سه ره ته می ته وه مان له سه ره دللی بووه گری، به لام هه رنه بی خۆ تهو کوپانه وه که مه به ده ختیبه ثابینن و تام و چیژیک له نازادی و ژیانی خۆیان وه ره ده گرن!...)) به لام ناغا، هه ره هه مان کوپه لاوی که باپیره می من بوو له پیناوه هه مان بیر و باوه ردا ده زیندانیدا رزی و عه مر می دایه ئیوه می حازیان... ئیستاش ئیوه ده لئین بارودۆخ و گوزه رانه که ده گۆپری- نازام- خودا ده زانی- خوا له زارتان پروانی... به لام من دلّم بهو قسانه ئاوی ناخواته وه!)).

بابه گيان ته مەمی گوت و سه ری به ردا یه وه. ته وه یه که مین جاری بوو که ده رباره می بابی و بنه ماله که یان بدوی؛ من هه روا له جیپ خۆمه وه جینگلم ددا، و هه جیم لئ هه لگیرابوو، هاوړیپ حیزیش سه ری به ردا بووه ده خه یالانه وه چوو بوو. ته وانیدیش هه موو بیده نگ دانیشتبوون.

دوای ماوه یه که هاوړیپ حیزیبی سه ری هه لئینا و بی هیچ گویدانی قسه می بابه گيانی، یا بی ته وه می به هیچ شیوه یه که دوور و نزیک به لای قسه کانی و یه وه بجیت، چه ند سه ره په تیکی له گۆرانکارییه کانی ده ورره و بارودۆخی جیهان، و تهو گۆرانکاریانه می شوپرسی ئوکتۆبه ره هیئانییه کایه وه له جیهاندا و ناگری تهو شوپرشانه می که له زۆربه می شوپینه کانی دنیایه بلئسه یان دابوو هه لکرده وه و باسی کردن. وته کانی پرپوون له بیژهی ((یزم)) و ((لوژی)) و زۆر بیژهی نامۆ و کیویلکه: مارکسیزم، سۆسیالیزم، تریدیۆنیۆنیزم، ریفۆرمیزم، سۆسیۆلوژی، بایۆلوژی، ئایدیۆلوژی... له راستیدا، خه ریک بوو به شرۆقه و شیه ته لکردنیکی ماتماتیکیانه هه ره چوار وه رزی گۆرانکارییه کانی به هاتنی به هار و تیپه رینی زستانیه به روودانی شوپرشه کانی جیهانه وه به ستیتته وه، له کاتی که کدا که بابه گيان سه رما و سو له و به سه ته له کی که وتن و هه ستانه وه کانی ژیانی به کوک و پست می خۆیه وه تاقیر کردبووه که چی تا ئیستاش به هاریکی تیدا نه دیبوو. هاوړی، له کۆتاییدا شتیکیش ده رباره می گه نده لئ ده ورره که دوا و ته نجامه که می واهینایه وه که له به ره ته مانه- یانی له به ره ته وشتانه می که تهو گوتنی- تهو قاچاچی و سۆزانیبانه له راستیدا هه موو قوریانی تهو سه ته مه کۆمه لایه تیانه ن (له قسه کانپرا دیاریوو که سه ره داویکی حال و بالی خیزانی می دیوه ته وه) هه ره ته وه می له زاری هاته ده ری دایی لیوه له رزه می هاتی، ره نگ و رواژی بابه گيانیش په ری؛ و من ناره قه یه کهم کرد. هاوړیپان ده گوئی

رایه‌خه‌کوهه رامابوون. هەر که هاوړپیه‌که‌هه‌وه‌ی دیت هەر زوو که‌وته پینه و په‌رژکردنی بابته‌که‌ی و دريژه‌ی دایه: ((له‌بهر نه‌مه، ته‌وان هیچ گونا‌ه‌ی‌کیان نییه... له‌راستیدا گونا‌ه‌بار ئیمه‌ین. چونکه ئیمه ده‌روبه‌ر و ژینگه پیک‌دینین و دروستی ده‌که‌ین، چونکه ه‌وی گ‌ر‌ان‌کاریه‌ی‌کامان به‌ده‌سته‌ویه. ه‌رکی ئیمه به‌رامبه‌ر خه‌لک و به‌رامبه‌ر مه‌مله‌که‌ت و ده‌خوای که ئیمه‌ش به‌لانی خو‌مانه‌وه ه‌رکی سه‌رشانمان ببینین)).

بابه‌گیان به‌ره‌نگ و روویه‌کی په‌ریوه‌وه پیکه‌نی.

هاوړپیه‌ی‌حیزی گوتی: ((ئیختیاران هه‌یه. زور سوودمه‌ندبووین! من خو‌م یه‌کجار زور سوودمه‌ندبووم- نازانم هاوړپیانیش)).

هاوړپیان گوتیان: ((ئیمه‌ش هه‌روه‌تر)).

((دیاره ده‌بوون، حزم لیوو بو خو‌م شتی فیربیم، ده‌مویست ه‌وه‌ی بلنم: به‌ده‌ردی ده‌لین ه‌ر له‌و ده‌مه‌پرا که خو‌م ناسیوه... یانی چاکه و خراپه‌ی ژیانم لیک جودا‌کرد‌ته‌وه. هه‌میشه ه‌وه‌م بیستوه. ه‌وه‌ نا‌غای زه‌ینه‌ل عابیدینیش هه‌رده‌ی‌گوت...)).

دایی گوتی: ((خودا کویر و زه‌لیلیان کات ئینشالالا!)) بابه‌گیان تیله‌چاو‌یکه‌ی دایه. من ده‌سته‌جی، بی نارام، که‌ومه‌وه جینگلدانی، له‌ترسی وه‌ی که ه‌ر ئیستا نائیستا دانیشننه‌که تیک بچیت و هاوړپیه‌ی‌حیزی نیگه‌ران و توره‌بکات.

بابه‌گیان ده‌دریژه‌ی‌قسه‌کانیدا گوتی: ((به‌لئی، ه‌وه‌ به‌ریوه‌به‌ری په‌روه‌ده‌ش ه‌ر ده‌ی‌گوت- ه‌و ر‌ژه‌ی که کوره‌که‌م بر‌وانامه‌ی و‌رده‌گرت‌ه‌وه...)) بابه‌گیان و دایی هه‌ردووک‌ناهیان هه‌ل‌کیشا؛ بابه‌گیان ده‌ستی‌کی به‌نیوچه‌وانیدا هی‌نا، وه‌ک بیه‌وی ژه‌نگی غه‌می یادی کوره‌که‌ی بس‌ریت‌ه‌وه- هه‌نیه‌ی‌ثاره‌قی‌ده‌ردابوو. ((... ئیستاش ه‌وه‌ سه‌ر‌و‌کی‌پ‌ولیس‌خانه‌ی‌ه‌ر ه‌وه‌ی‌ده‌ل‌یت‌ه‌وه- یانی ه‌ر ه‌وه‌ی‌ده‌ل‌یت‌ه‌وه که جه‌ناب‌عالی‌فه‌رموتان... که ده‌بی‌ه‌رکه‌ نیشتمانیه‌ی‌کانی سه‌رشانمان ته‌نجام‌بده‌ین. به‌لام باشه، هه‌مووشی یه‌ک‌لایه‌نه... ته‌نیا من و ته‌وانه‌ی‌وه‌ک‌من... ه‌رکی ئیمه‌یه‌کاره‌کان ته‌نجام‌بده‌ین، به‌لام سه‌ر‌و‌کی‌پ‌ولیس‌خانه‌ی‌و سه‌ر له‌شکر و ته‌وانیدی هیچ ه‌ر‌کی‌کیان به‌لایه‌نی‌ئیمه‌دانیه‌ی، یا ره‌نگه‌ه‌و ه‌ر‌کانه‌یان هه‌شبی‌و ته‌نجامیشی‌بده‌ن، به‌لام ئیمه‌نایانینین...)).

من و هاوړپیه‌ی‌حیزی، ویستمان پیکه‌وه له‌قسه‌کانی هه‌ل‌ده‌یني. بابه‌گیان هه‌ردوو ده‌ستی، به‌ته‌زییحه‌وه، به‌ره‌ولای هاوړپیه‌ی‌حیزی‌ه‌وه‌دریژکرد و به‌سه‌ر و ده‌ست جولان‌دنیه‌وه که نه‌ختیکیش هه‌ستا‌بووه سه‌ر‌پا‌ژان گوتی: ((راوه‌ستن، روه‌ستن!)).

هاوړپیه‌ی‌حیزی گوتی: ((فه‌رموون!)).

((... به‌لام من هه‌رخ‌وم به‌خ‌وم ده‌لیم ه‌رکی تو چیه‌؟ خه‌ل‌کی دی چیان بو‌کردووی، و تو ده‌بی‌چ‌بکه‌ی‌پیم‌وايه- یانی به‌نده‌پیم‌وايه- که ه‌رکی من ه‌وه‌یه... نازانم، ره‌نگه‌هه‌له‌ش‌م... به‌لئی، پیم‌وايه که پارووه‌نانیکی‌هه‌لال‌په‌یداکه‌م، کوره‌که‌م بنیرمه‌قوتابخانه‌بخویني- ته‌گه‌ر قوتابخانه‌هه‌بی- دوايه‌ش به‌پشتیوانیه‌خودای له‌سه‌ر‌کار‌یکه‌ی‌دامه‌زیرنم‌تا پارووه‌نانیکی‌هه‌لالی‌ده‌ستگیر‌بی‌و بتوانی ژنیک‌ی‌بیني و مال و خیزانیک‌ی‌پیکه‌وه‌نیت و چه‌ند مندالیک‌ی‌چاک و پوخت و له‌بار، بارینیت و په‌روه‌ده‌یان‌کات. جگه‌له‌وه‌ش‌من ته‌وه‌نده‌شم له‌وی‌ده‌ویت‌گویر‌ایه‌ل‌بیت، و خاو‌خیزانی‌خوشی‌خوش‌بویت و ناله‌بار‌نه‌بیت- که سوپاس‌بو‌خوا‌تائیستا‌بی‌گوینیه‌ک‌و کار‌یکه‌ی‌خراپم‌لی‌نه‌دیوه...)).

هه‌مو سه‌ر‌نجی‌ثافه‌رینیان به‌لای‌مندا‌ناراسته‌کرد. هاوړپیه‌ی‌حیزی گوتی: ((به‌لئی، خوا‌ل‌یت‌نه‌ستیني، لاونیکی‌بارها‌تووه)). داییش ویستی هیندیک‌شتان‌بخاته‌سه‌رقسه‌کانی‌بابه‌گیانی‌و لیان‌زیادکا، به‌لام‌گر‌ژینه‌وه‌ی‌بابه‌گیانی‌نه‌یه‌یش‌ت- هه‌روه‌ک‌ه‌وه‌ی‌من‌داواکاری‌ه‌و‌کاره‌م‌و‌واپو‌یستا‌که‌هاوړپیه‌ی‌حیزیش‌شتیک‌ده‌باره‌ی‌ستایشی‌من‌ه‌ر‌بلی.

((... به‌لام‌ناغا، پیم‌نالئی‌ه‌رکی‌سه‌ر‌و‌کی‌پ‌ولیس‌خانه‌ی، و سه‌ر‌له‌شکر و ناغا‌زه‌ینه‌ل‌عابیدین‌به‌لایه‌نی‌من و کور و خاو و خیزانه‌که‌مه‌وه‌ده‌بی‌چ‌بی؟- هیچ. ه‌وه‌دیاره‌که‌ته‌نیا‌ه‌ر‌کیان‌هه‌رده‌ست‌پان‌کرد‌نه‌وه‌یه‌بو‌وه‌ر‌گرت‌نی. پیلان‌چاک‌که‌ن‌پاره‌ی‌نه‌ده‌ن، شتی‌به‌رن‌پاره‌ی‌نه‌ده‌ن، خو‌مات‌که‌ن‌تاشتی‌ک‌ده‌قه‌ومی‌یا‌شتیک‌روود‌دات‌تا‌هه‌ریه‌که‌یان‌به‌گویر‌ه‌ی‌خ‌وی‌مایه‌فوتت‌که‌ن. ه‌ر‌خ‌وشیان‌به‌داوا‌کار‌بزان... یه‌ک‌له‌ولاره‌هاواری‌لی‌هه‌ستاوه‌که‌ه‌رک‌و‌کار‌ده‌رفه‌تی‌هیندی‌نادا‌به‌مال و مندالیش‌رابه‌گی‌ی‌یه‌کی‌دی‌له‌ولاره‌داد‌و‌بر‌ویه‌تی‌که‌هینده‌چ‌وته‌لای‌ره‌ییس‌و‌به‌ریوه‌به‌ر‌و سه‌ر‌له‌شکران‌هه‌مووشی‌ه‌ر‌بو‌واسیت‌ه‌ی‌ه‌م‌و‌ته‌هینده‌ی‌روو‌له‌پیاو‌و‌نایپاوان‌ناوه، که‌له‌بهر‌خه‌ل‌کی‌خودای، هه‌م‌سوک‌و‌ریسوا‌بووه‌و‌هه‌م

ناوی خوداشی له بیرچوته وه... باشه من تیمام که قسه‌ی کامیان راسته، و ده‌بی چ بکه‌ین تا شه و تاغایانه، هم مروژ و هک مروژ سه‌یرکه‌ن هم مافیگ بۆ ئەم خەلکه دیاری کەن...)).

هاورپی حیزی ئیدی دەرڤه‌تی نه‌دا. ((به‌لێ، ئیمه‌ش هه‌رته‌وه‌مان ده‌وی: ده‌مانه‌وی خه‌لکی - به‌ سه‌رۆکی پۆلیسخانه و به‌قسه‌ی ئیوه، سه‌رله‌شکر...)) شه‌وه‌ پیده‌چوو ئاماژه‌یه‌کی گالته‌ ئامیز بی به‌ وه‌له‌یه‌ی بابه‌گیان که له جیاتی فه‌رمانده‌ی له‌شکر سه‌ر له‌شکری به‌کاره‌یناوه. به‌وه‌ی زۆر ناراحت بووم. به‌لام روخساری راشکاوی هاورپی زوو شه‌وه‌ گومانه‌ی ره‌وانده‌وه ((...)) شه‌وانه‌یدیش وه‌ک بازرگان و کاسبکار و وه‌رزیز و کرێکار و هه‌مووان به‌ شه‌رک و کاری خۆیان ئاشناکه‌ین و هه‌ریه‌که‌ کاری خۆی بزانی چیه‌: هه‌ریه‌که‌ چ شه‌رکیکی به‌رامبه‌ر به‌ که‌سانی دیکه‌ هه‌یه، مافیان چیه‌. ریی وه‌ده‌ست هه‌ینانی ئەم مافانه‌ کامه‌یه و به‌رگری له‌ پێشیل کردنی چیه‌ و چۆنه. ئاماغی ئیمه‌ شه‌وانه‌ن. ئاماغمان شه‌وه‌شه‌ که به‌ هه‌ینانه‌ دی یه‌کیه‌تیه‌کی پته‌وه‌ له‌ نیوان چین و توێژه‌کانی خه‌لکی زه‌حمه‌تکیش و تیکۆشه‌راندا ئەم گۆرانه‌کاری و رووداوانه‌ به‌ره‌و پێش به‌ین...)).

بابه‌گیان گوتی: ((ببورن تاغا، ئاگام لینه‌بوو... گویم له‌وه‌ی نه‌بوو که دوايه‌ گوتت. فه‌رموتان به‌چی؟)).

((عه‌رزم کردن تیکۆشه‌ران)).

بابه‌گیان به‌روخساریکی په‌رته‌وه‌ گوتی: ((ها، تیکۆشه‌نان!)) مسته‌فاخان پیکه‌نی، من هه‌مدیس ئاره‌قه‌م ده‌ردایه‌وه، سه‌رئجه‌کانی کوری تاغای سلیمانی به‌گه‌رانی نیو پاشخانیه‌وه‌ مژوول بوو؛ تاغای که‌رمی سوتوی جگه‌ره‌که‌ی له‌ ملی پالتۆکه‌ی ده‌ته‌کاند. ئیدی بابه‌گیان نه‌بیرسیه‌وه‌ که شه‌وه‌ ((تیکۆشه‌نانه)) کین یا چن، یا ئی کوین. هاورپی حیزی ده‌ درێژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی: ((به‌لێ، بۆ نمونه‌ شه‌گه‌ر ئیوه‌ی دوو سی پینه‌دۆز که ده‌وه‌ شارۆچکه‌یدا یه‌ ده‌گه‌ل چایچی و ده‌باغ و سه‌رتاش و تیکه‌رای خه‌لکانی زه‌حمه‌تکیشدا یه‌کتر بگرن و ((سه‌ندیکا)) یه‌کی دامه‌زرین، شه‌وه‌می نه‌ سه‌رۆکی پۆلیسخانه‌ی یا هه‌ر سه‌رۆکیکی - یا هه‌ر که‌سیکی دی ناتوانی زۆریتان لیبکات و مافه‌کانتان پێشیل کەن، یا له‌ فلائه‌ چایچی بدات)). (چهند روژێک له‌مه‌وه‌ به‌ر مه‌موری گومرگی له‌ قادری چایچی دابوو) ((شه‌گه‌ر هات و لیبیدا شه‌وه‌ هه‌موو له‌ هه‌موو ده‌ست له‌ کاری ده‌کێشه‌وه‌ - و ژبانی شاری په‌کی ده‌که‌وی)).

به‌لای بابه‌گیانییه‌وه‌ سه‌یریوو - په‌کی ده‌که‌وی! به‌وه‌ روخساره‌ سه‌رسامه‌یه‌وه‌ دیاربوو ده‌میشکی خۆیدا خه‌یالی ده‌کردنه‌وه: ده‌ست له‌ کاری بکێشه‌وه‌ تا چ بیست؟ بۆ ده‌وه‌ شارۆچکه‌ لاچه‌په‌که‌یدا روژانه‌ چهند جوت پیلۆ ده‌درین تا چاکیان که‌نه‌وه‌ یا چهند که‌س پیلۆه‌کانیان بۆیاغ ده‌کەن؟ بۆ شه‌وه‌ی پیلۆه‌که‌شی ده‌درا هه‌ر راست ده‌ستوبرد ده‌هات و چاکی ده‌کرده‌وه؟ یا چهند که‌س چایان له‌ چایخانه‌ی ده‌خوارده‌وه - شه‌گه‌ر هه‌ر نه‌یاغخواردایه‌وه‌ چ ده‌بوو؟ چهند که‌س سه‌ریان چاک ده‌کرد؟ هه‌موو که‌سیک له‌ ماله‌ خۆی گوێزان و هه‌سانیکه‌ی هه‌بوو؛ هه‌رکاتی سه‌ری منداله‌کان هاتبایه‌ منداله‌کان بۆ خۆیان ده‌چون سه‌ری خۆیان ته‌ر ده‌کرد و ده‌یاغوساند و باب یا مامیش سه‌ره‌کانی بۆ ده‌تاشین. شه‌گه‌ر کانیسه‌ هه‌روه‌تر. زۆر جارم دیوو هه‌ر که‌ فه‌قی شه‌مه‌د گوێزانه‌که‌ی به‌ به‌ری ده‌ستیدا هه‌ینابا، ئیدی شه‌وه‌ مندالی ده‌ر و دراوسی ده‌هاتن و ریزیان ده‌به‌ست و سه‌ریان ته‌ر ده‌کرد. خه‌لکی زۆر به‌قیاتیه‌وه‌ ده‌ژیان: ئیش و کار هه‌مووی روژ به‌ روژی بوو. شه‌گه‌ر ئیشیان نه‌کردبایه‌ له‌ کوێیان دینایه‌خۆن؟... ((به‌لێ، هه‌رکاتی خه‌لکی شه‌وه‌ دژ کرداره‌ شه‌نجام به‌دن شه‌وه‌ شه‌وه‌می سه‌رۆکی پۆلیسخانه‌ی یا سه‌ر فه‌رمانده‌ی له‌شکر یا هه‌ر ره‌بیب و فه‌رمانده‌یه‌کی دیکه‌، شه‌ره‌زای شه‌رکه‌کانی خۆی ده‌بیست و وه‌ک ده‌لێن ده‌زانن یه‌که‌ کیه‌ته‌له‌ ماست چهن‌دی ئفیشک تیده‌که‌وی)).

بابه‌گیان هه‌روا به‌ هه‌وتیه‌یه‌وه‌ زه‌ردیکی هاتی. وه‌ک شه‌وه‌ی هه‌ر له‌خۆوه‌ وای هه‌ستکردبی که شه‌وه‌ی هاورپی حیزی ده‌یلێ شتیکی دیکه‌یه‌. بۆیه‌ هیچی نه‌گوت، ته‌نانه‌ت نه‌بیرسی ((سه‌ندیکا))ش چیه‌. شه‌وه‌ شتانه‌ی شه‌وه‌می نه‌یگوتن شه‌وه‌ ئیستا ده‌بانلی: دوا یه‌ تیه‌په‌رینی سی و پینج سال و شه‌وه‌ هه‌موو هه‌وراز و نشیو و به‌ قسه‌ی وی شه‌وه‌موو ((تیکۆشه‌نانه)) سه‌ختانه‌! که‌چی شه‌وه‌موو شه‌رکانه‌ ته‌نانه‌ت له‌خودی پایته‌ختی مه‌مله‌که‌تیشدا هه‌ر به‌مهل کۆلکیش و زه‌حمه‌تکیشه‌وه‌یه‌. کاره‌با ده‌بری، بابیری، دیاره‌ که‌مه‌ترخه‌مییه‌که‌ ده‌ ئازادابوه‌ - خۆ نابێ له‌ ده‌وله‌تی داواکه‌ی - داواکردن مالی هه‌ژار و نه‌دارانه‌. هه‌ی قور به‌سه‌روه‌ی که‌ پیلۆکی بدرویته‌وه‌ و سه‌ره‌ داوه‌کانی دوا دوومانگان بینه‌وه‌ ده‌ری! شه‌وه‌می وه‌ره‌ و مشتهریه‌ بینه‌ و بزانه‌ ده‌یکاته‌ چ هه‌رایه‌ک، هه‌روه‌ک تالانت کردبی، وه‌ک شه‌جلی له‌ناکا و په‌یدا ده‌بیست و ده‌کوژی و ده‌بری و به‌ هیچ زمانیکیش تیناگا که‌ بابه‌گیان، موسولمانی خودا: شه‌وه‌ ده‌زوه‌ غه‌رغه‌ره‌که‌ی جارانییه‌. شه‌گه‌ر ده‌وله‌ت هه‌بایه‌ - شه‌وه‌می ده‌یویرا ئاوا بیکاته‌ هه‌را! هه‌ر شه‌وه‌ کاره‌بایه‌ کارۆناویه‌ روژانه‌ سه‌دجار ده‌کوژایه‌وه‌؛ یا هه‌رکاتی که‌ هاته‌وه‌ ده‌بی له‌ به‌رزی

و نزمی و ههلبهز و دابهزی کارهباوه ههرچی ئامیژی کارهباوی خه لکبه دهبی بسوتی و پارهی ئه و کارهبایهش بدهن که شته کانی سوتاندوون- شتیکی دیشی بجهمه سه ری به ناوی باجهوه! ئه رکی دهوله تیشه ئه گهر هات و له کاتی دیاریکراوی خویدا پارهی ئه و کارهبا جرینه یان نه دا، ئه واه دهستوبرد بیهرن، خو ئه گهر هات و دواوی برینی ناماقولیه به ستنه وه یان کرده وه ئه وه شتیکی دیش جهریه و هه قده ستانه ی دی بده نه وه. جا ئیدی هه روا بهم جو ره ده ست بو ههرچی شتیکی به ری ئاوايه!

ئه وه ههر هیچ که تا هیشتا دوو دلپه که ی بابه گیانی نه ره و یوه ته وه هینده ی دیش توند و تیژو زیاتر بووه. ئاخو سۆفی عه زیز- ئه گهر سه د دانه سۆفی عه زیزیش هه بن- هه رگیز تاییه مه ندیبه کانی ده گهل ویدا وه ک یه ک نه بوون: نه که وله که ی بهر به رو کیتی، نه درتوشه و نه ئه و ده زووه ی دروومانیتی، نه مشتهریبه کانی، نه ژیان و گوزه رانی- هیچ شتیکی به وی نه ده چوو، ئه وه جگه له که سایه تیبه که ی، که چی هاوړپتی حیزبی هه مووی تیکرا وه ک یه ک داده نان- ته نانه ت وه ک سه ره ک عه شیره تیک که هه موو تیره و تاپه فه و کوپخا و گزیر و شوان و گاوانی لیک جیا ده کردنه وه و ده ستنیشانی ده کردن ئه و وای نه ده کرد و هه مووی وه ک یه ک سه یر ده کردن، و ئه و جا بی ناماقولیه بکه ی و وه ک ده روزه که ران پیتاکی خرکه یه وه. ئه و کارانه فلسیتیکی قه لب ناهینن، هه رکه سه بو خو ی ده بی هه ست بکات و بریاری خو ی بدا. ((باشه خو ده بی یه کینک هه بی ئه و خه لکه ی بخته سه ر ئه و بیر و رایانه و بیاجولینی...)).

نا، خه لکی ده بی بیربکه نه وه، له وانه شه له بارود خو پکی وا دابن نه توانن ری راست هه لبژیرن و بیدۆزه وه. ئه و ده می دیاره ئه گهر که سیك ئه و بیرو رایانه یان به شیوه یه کی راست و دروست و دیار و ئاراسته پیشان بدات سه دی سه د پیتی قایل دهن.

((ومن پیم وایه که ئه ویشه له جیبه کی وه ک ئیره، که میشکی خه لکه که ی پاک و خاوینه و ده هیچه وه نه گلاوه، سوک و ئاسانتر بیت)).

کورپی ئاغای سلیمانی گوتی: ((نا هاوړی، میشکی خه لکی لیره نه ک هه ر ته نیا پاک نییه، به لکه هه ر یه کجار زوړیش ئالوده یه و تیوه گلاوه. ئیره ش وه ک هه موو جیبه کی دی، ته نانه ت له جیبه کی دیکه ش خراپتر، بیرو هوشیکیان به خه لکی نه هیشتوووه. ئیمه لیره سه ره پای ئه و خه لکانه، تیره ی دیکه ش، یانی له راستیدا دوو لقی دیکه شان هه ن)).

((شیخ هه ن که هیندیکیان سۆفی و هیندیکیان ده رویشان په روه رده ده که ن، که ماری ده خو، خو ده ئاگری داوین، کپرد و شمیران به زگی خو دا دینن، و ئیدی ئه و کاره سه یرو سه مه رانه ده که ن. دیاره با ئه وه ش عه رز که م که سۆفیگری و ده رویشی ئیره ده گهل شویتانی دی زوړ لیک جیاوازه. ده رویش و سۆفیبه کانی ئیره هه ر هه مان ئه و وه زوړیرانه که ده یان بینی: کشتوکالی خو شیان ده که ن، و له هه مان کاتیشدا سۆفی و ده رویشیشن، و جگه له خان و ئه منیه و که سانی دی زه کاتیش ده ده نه شیخی- زوړیش به زیاده وه و به ته واوی حه ز و ئاره زووی خو شیان هه)). سه یریکی مسته فاخانی کرد. مسته فاخان له وه لامدا پیکه نی. ((هه روه کو ئاگاداریشن ده رویشی شویتانی دیکه کاری ناکه ن و به سه ودا ی مه ولاره هه ر ده گهرین؛ ئه و چه ندانه ی دیش که هه روا ته مه بل و ته وه زهل پالیان داوه ته وه و له چلیسیه ده گهرین ئه وه ئیشه کانیان دیاره. به لام ده رویشی ئیره ئیش ده کات و رنج ده دات- جگه له و هیندیکانه نه بی که هه لپژارده و ده ستنیشانی شیخین، که پیمان ده لین ((دیوانه)). لیره له گوندان، خه لکی به تیکرایی یا سۆفین یا ده رویشن- و دوایه ش ده بنه حاجی ده رویش و حاجی سۆفی. ده رویش پرچه، سۆفی ریشن؛ ده رویش ئه هلی زا هیری و هات و هاوار و هه بیا هوویه، سۆفی ئه هلی باتینه، ئه گهر ماوه یه ک ته شریفان لیره بن کرداره کانیان ده بینن... به لای منه وه به پیچه وانیه بوچوونی ئیوه وه، لیره کاروبار- ئه ویش کاروباری کومه لایه تی- به ریز زوړ له جیانی دیکه دژوارتر و گرانتره)).

هاوړپتی حیزبی زوړ به وردی گوپی دابویه. دیار بوو حه زی له روونکردنه وه ی زیاتر بوو. کورپی ئاغای سلیمانی، له وه لامی ئه و حه زه ی ویدا ده درتیه ی قسه کانیدا گوتی: ((ده رویش و سۆفی جگه له و په یوه ندیبه که ده گهل خان و مه لای دنیاناندا هه یه- که دیاره په یوه ندیبه کی قول و ره گ و ریشه داریشه- په یوه ندی به تینتریشیان به ((پیر))ی خو یانه وه هه یه. ته نانه ت بو تاییه مه ندترین کاروباری خیزانیشیان پرسیان پیده که ن: بو نمونه داخوا جه نابی شیخ پی چاکه کچه که ی به میرد بدات؛ ئه گهر پی چاکه داخوا به راستی ده زانی بیداته فلا نه یا کورپی فلا نه که سی؟ ئه مانه- شیخه کان عه رز ده که م- هه م راویژکارن، هه م پزیشکن، هه م گونا به خش، هه م دار و ده سته ی خانه کان، چونکه خانه کانیش خو شیان بی و ناخو شیان بیت ده بی هه ر ده گهل شیخی کدا بن، ده نا کاروباره کانیان نارواو هیچیان بو ناچته سه ری. ماله کانیشیان په ناگای لیتقه وماوانه... خانه کان، و ته نانه ت حوکمه تیش- تا ئه ندازه یه ک- ریزیان راده گرن. هه ر به و جو ره

باج له خانه کانیښ دهستین. کاسبکاری شاریش هه‌ریه‌که‌یان سهر به‌شیخیک هه‌ن و به‌لانی که‌مه‌وه سالانه جاریک ده‌چنه سهردانی شیخی تا هه‌رنه‌بی ټه‌وه‌ی به‌ ټه‌ستوی وه‌یه بیدات و له هیمم‌ت و به‌ره‌که‌تی ویش به‌ر‌خورداریت و پشتیوانییه‌ک بی ټو به‌رپوه‌چوونی کاروباری مال و حال و کاروکاسبی و بازرگانیه‌که‌ی. یه‌کیک له تاییه‌مه‌ندییه‌کانی شیخ و بنه‌ماله‌که‌ی ټه‌وه‌یه که هه‌رچی بیان‌ه‌وی ده‌یکه‌ن. یانی هه‌ر چیه‌کی بکه‌ن جیتی گله‌یی و گازاندان نییه له‌بهر ټه‌وه‌ی ((وه‌جاغزاده)) ن ده‌و دوا‌بیانه‌شدا یه‌کیک له‌و شیخ زادانه ملی له‌ نو‌یخ‌وازیه‌ نا، و به‌ورپ و شوینه‌وه ده‌ستی دابه‌ ټاره‌ق خواردنه‌وی، وشتی دی. به‌لام ټو مریده‌کان ټه‌وه‌یان له‌ دل‌ی گران هات! ده‌زانی چیان ده‌گوت؟ ده‌یانگوت ((بی‌چوه‌ مراری ده‌ ټاوی‌شدا پشتی تهر نابی!)) من ټو خوم ټه‌وه‌م چهند جارن لی بیستون. شتی سه‌یریان هه‌یه، یانی مریده‌کان ټه‌و کارانه وه‌پال ریشه‌که‌یانه‌وه ده‌ده‌ن و ټه‌وانه‌ش های زور به‌ بی‌زارییه‌وه به‌واتای قه‌به قه‌به و قه‌له‌و قه‌له‌وه‌وه و زور به‌ناز و نوزه‌وه ټه‌و جوړه کارانه نه‌فرت لیده‌که‌ن- یانی له‌راستییه‌که‌یدا په‌سه‌ندی ده‌که‌ن: ((ټیمه‌ بنده‌ی گونا‌ه‌بارین... کاره‌کان هه‌موو به‌ده‌ست خودان... ټیمه هه‌ر ته‌نیا نزیان ده‌که‌ین و ده‌پارینه‌وه... ټیمه هه‌ر ته‌نیا واسیته‌یه‌کین و هیچی دی... ټینشاللا، به‌پشتیوانیه خودای...)) به‌لی، ناگایان له هه‌موو نه‌یینه‌ی مریده‌کان هه‌یه، هه‌موو شتیکی ده‌زانن، رووداوان له‌ دووریه چهند فرسه‌خانه‌وه ده‌بینن.

مریده‌کان هی‌نده‌یان باوه‌ر به‌و ری و شوینه‌یه زور جارن که ټو نیازیکی ده‌چنه خزمه‌ت شیخی مرازه‌کانیان له‌لا نادرکینن، چونکه زور به‌راشکاوییه‌وه باوه‌ریان وایه که هه‌زرتی شیخ، به‌ قوربانی بن، ټو خوی ده‌زانی ټو چ هاتوون، و ناگای لیه‌)) (پیکه‌نینی دانیش‌توان) ((کاربرایه‌ک بو‌که‌که‌ی یا کچ یا کوره‌که‌ی شیت ده‌بی، ټه‌گه‌ر پاره‌داریش بی ناماده نییه بیباته لای پزیشک- ټه‌وه ټه‌گه‌ر پزیشک هه‌بی- یا هه‌رنه‌بی نه‌خوشه‌که به‌لایه‌کید ببات و چاره‌سه‌ری بکات. بو‌وک یا کچ یا کوره‌که‌ی ده‌باته ماله شیخی- خزمه‌ت هه‌زرتی شیخ- تا ټه‌و چاره‌سه‌ری بکات و چاکی کاته‌وه. هه‌زرتی شیخیش خو نالی که پزیشک نییه- خو ټه‌گه‌ر واش بلی ټه‌وه لایه‌که‌ی دی قبول ناکات. به‌هه‌رحال، نه‌خوشه‌که ده‌هیل‌تیه‌وه هه‌روه‌ک باوه ټو دان پیدانان و وه‌قسه هی‌نایی ده‌رباره‌ی ټه‌و جندو‌کانه‌ی له‌خشته‌یان بردوه و کردوویانه‌ته ټالقه له‌ گویی خو‌یان و کردوویانه‌ته ((لاگر))ی خو‌یان دار و فلاقه و برسییه‌تی و ټه‌و ((جوړ و شیوه ده‌رمانانه))ی لی وه‌کار‌دیخن)) (دیسانه‌وه پیکه‌نین) ((ټه‌گه‌ر خودا و راستان گرتی و نه‌خوشه‌که ټی‌فاقه‌ی هات ټیدی ټه‌وه،

هه‌زرتی شیخه- قوربانی بیت- چاکی کردو‌ته‌وه، و ټیدی ټه‌وه هه‌ر ده‌ست و دیارییه و پزیشکه‌ش ده‌کری. ټه‌گه‌ر مردیش، ټه‌وه دپاره موقه‌ده‌ده‌ر بو‌وه: هه‌زرتی شیخ له‌ پيشدا فرموویه‌تی که ټه‌ویش هه‌ر به‌نده‌یه‌کی گونا‌ه‌کاره و ته‌نیا نزیان ده‌کات و ده‌پارینه‌وه- دپاره مانه‌وه‌ی له‌ ژياندا چاک نه‌بووه ټو‌یه خودا بردوویه‌تیه‌وه، و ټه‌وه‌ی له‌ چاره نووسراوه. خو ټه‌گه‌ریش نه‌مری و بی‌تیه‌وه‌وه چاک بی‌تیه‌وه‌وه توانای ټیش کردینی هه‌بی ټه‌وه له‌ ماله شیخی ده‌بیته خزمه‌تکار و له‌وی کاری ده‌کا- و کی خوا ده‌یداتی و که‌ی له‌وه خو‌شتر که پیاو یه‌کیکی هه‌بی له‌ مال‌یکي وه‌جاغزاده‌ی وا خزمه‌تکار بی!)) هاو‌رپیان پیده‌که‌نن! کوری ناغای سلیمانی ټو په‌سه‌ندیه قسه‌کانی په‌نای وه‌بهر دایی و بابه‌گیانی هی‌نا: ((ټه‌ری وای نییه پوره گولبه‌هار؟ درو ده‌که‌م مامه مه‌شه‌دی؟)).

دایی گوتی: ((وايه، ناغا، که میشت گوتوه؛ هه‌ر ټه‌و دراوسییه‌ی ته‌نیش‌تمان- میرزا حوسی‌تی عه‌تتار...)) بابه‌گیان قسه‌که‌ی دایی بری و ده‌ستوبرد گوتی: ((ټیوه به‌ کورت و کرمانجی هه‌موو شتیکتان فرموو. خه‌لکیان زور گیرو ده‌کردوه- وه‌ک هه‌موو جیه‌کی دی به‌لام خودی خه‌لکی، به‌ویژده‌نه‌وه، تا بل‌ی زور ساده و ساکار و میه‌رهبان و دل‌سوزن)). و سه‌یریکی دایی کرد، یانی ټه‌وه من گوتم ټیدی ټو هه‌لمه‌ده‌وه و به‌دوا‌یدا مه‌چو. هاو‌رپی حیزی گوتی: ((سه‌یره! که‌واته منیش هه‌ر به‌و ساده و ساکاریه‌یانه‌وه هه‌لخه‌له‌تاوم و فریوم خواردوه!)) کوری ناغای سلیمانی گوتی: ((به‌لی، تا بل‌ی ساده- زوریش ساده‌ن. و به‌داخه‌وه گه‌وره‌کان سوودیان له‌و ساده و ساکاریه‌ی وان دیوه و ده‌یینن. ترسی هه‌ره‌شه‌ی شیخ و کوته‌کی پاسه‌وانان و خان و مه‌ثموری مالییه و مه‌ثمور نفوس و سه‌ربازی و دایه‌ره‌ی توتنی و هه‌رچی دایه‌ره‌ی ټه‌م دنیا‌یه‌یه هیچ ده‌رفه‌تیکی ژیان و بیرکردنه‌وه‌یان ټو نه‌هیشتونه‌وه. ټه‌و دووسی‌ ساله‌ی دوا‌یی نه‌بی بارودوخ تو‌زیک گوراوه، ټه‌ویش هی‌نده‌ نا؛ ټیستا مه‌ثموره‌کان تو‌زیک تی‌بینیه ده‌که‌ن؛ خه‌لکی ره‌ش و رووت تو‌زیکي تا ټه‌ندازه‌یه‌ک ترس شکاوه و به‌واتای خانه‌کان ده‌میان در‌یو بو‌وه... به‌لام ده‌گه‌ل ټه‌وه‌شدا هه‌ر زور گیروده‌وه داماو و تیماون)).

هاو‌رپی حیزی گوتی: ((به‌لی!)) و دووباره که‌میکی دیکه‌ی ده‌رباره‌ی بزواتی جیهانی به‌یان کرد و در‌یوه‌ی دایه که به‌هه‌رحال دنیا روو له‌بهره‌و پزیشکه‌وتنه و ده‌یه‌ک هه‌سارده‌ا ته‌نیا ټه‌ستیره‌یه‌ک به‌تاییه‌تی ناتوانی له‌ یاسا و ریسای هه‌مووان لادبات و بچی به‌ ته‌نیا ته‌وه‌ریکی ټو خوی بگری و

له فه‌رمانی هه‌ساره‌که ده‌رچی و بۆ خۆی سه‌ربه‌خۆ به ئاره‌زوی خۆی بسورپیتته‌وه، و به‌بوونی کیشوهریکی و هه‌که‌یه‌کی شۆره‌وی و ژۆردوگای سۆشالیستی بێ‌گومان دیاره‌ که بارودۆخی جیهانی ده‌گۆرێ و به‌گۆره‌ی وی که ئیره‌ش به‌شیکێ ئه‌و جیهانه‌ گه‌وره‌یه‌ گۆرانی به‌سه‌ردا دیت.

دایه‌ دیسانه‌وه‌ خۆش‌حال بوو که: ره‌نگه‌ به‌خت و شانسه‌ و بارودۆخ بگۆرێ. خودا له‌ ده‌متان بنۆرێ! کێ ده‌لی هه‌تا هه‌تایه‌ هه‌ر شه‌یتان کار به‌ده‌ست ده‌بێ. به‌لام ده‌لیشی ئای هه‌ر نه‌خواردبۆوه. چونکه‌ له‌وه‌ته‌ی ئه‌و دیویه‌تی و له‌وه‌ته‌ی هه‌یه‌ بارودۆخ هه‌روا بووه‌ و هه‌رواشی دیوه‌ - به‌لام ئه‌وه‌ خودا کردی! بابه‌گیان سه‌ریکی راوه‌شانده‌.

هاورپێ حیزبی گوتی: ((باوه، پێده‌چی ئیوه‌ ئه‌وه‌تان لا په‌سه‌ند نه‌ییت، ها؟)).

دیسانه‌وه‌ بابه‌گیان ده‌یویست چ تیه‌ره‌ریخیکێ دیکه‌ی تیه‌ره‌ریکی؟ لا ئیلا هه‌ ئیلا لا - ئه‌مشه‌و بۆ وای لێهاتوه‌!

بابه‌گیان گوتی: ((به‌لی... وه‌للا بلیم چی... ئیوه‌ وا ده‌فه‌رموون، به‌لام ئیمه‌ی نه‌دیتکه‌. په‌رژین بێ، چتان لێ بشارمه‌وه، زۆرمان خۆ خرپه‌لدا بوو!)) روه‌ی له‌ دایه‌ کرد ((ئه‌وه‌ گۆله‌هاری حازری ده‌زانی... گۆله‌هار، وانیه‌؟)).

دایه‌ به‌ ده‌نگیکێ که ساسانه‌وه‌ گوتی: ((بۆنا، ئه‌ری وه‌للا، زۆریش!)) ئه‌هیکێ هه‌لکیشا.

((به‌لی... هاتن - روه‌سه‌کان ده‌لیم - نه‌وه‌ی که نه‌هاتن... هاتن... به‌لام خۆزیا هه‌ر نه‌هاتبان. به‌ ده‌دی ده‌لین ده‌ماوه‌ند هه‌ر نه‌زا و هه‌رنه‌زا که زاش مشکیکی بوو... به‌لی، هاتن، به‌لام ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ده‌یانزانی سه‌ری دوو جگه‌رگۆشه‌م ده‌گه‌ل ده‌وله‌تیدا له‌پیناو وان دانا)) (ئاهێ دووباره‌ی دایه‌) ((له‌به‌ر چای دۆست و دۆژمنان، ته‌نانه‌ت هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی دۆژمنان پێخۆش نه‌که‌ن... نه‌یانگوت مامه‌ که‌رت به‌ چهن‌دی!... ده‌یانگوت ده‌فته‌ر و تۆمار و دۆسیه‌یان هه‌یه‌، ئاویش بۆیه‌وه‌ ئه‌وان ده‌زانن، به‌لام هه‌روه‌ک عه‌رم کردن که‌سیک نه‌ییرسی مامه‌ که‌رت به‌ چهن‌دی! - وا نییه‌ گۆله‌هار?... پیتان وان به‌ی چاوه‌رپێ نه‌بووین، ئاغا، بووین، زۆریش چاوه‌رپێ بووین، به‌لام هه‌روه‌ک عه‌رم کردن ئیدی نه‌یانویست و ئاره‌زوویان لێنه‌بوو!)).

دایه‌ گوتی: ((ئه‌ری وه‌للا، زۆریش چاوه‌رپێ بووین - هه‌موو هه‌ر چاوه‌رپێ بوون - به‌لام هه‌روا که مه‌ش ته‌که‌راغا گوتی که‌سیک نه‌ییرسی که‌رتان به‌ چهن‌دی!)) و هه‌ناسیکێ قولی هه‌لکیشا.

روخسار هه‌موو غه‌مبار بوون؛ مابۆوه سه‌ر هاوهرپێ حیزبی شه‌کرکی بَشکینی؟ ئاخ‌ر من له‌وه‌ی تیمابووم که ئه‌و چاوه‌روانیه‌ بۆ. سه‌ره‌رپای ئه‌وه‌ش، په‌رژین بێ له‌رووی وان، بۆ خۆیان خرپه‌لدا بوو!

کوپر ئاغا‌ی سلیمانی که هه‌روا ته‌زییحی باده‌دا، وه‌ک بلی بۆ ده‌نه‌وایه‌، گوتی: ((به‌لی ئیوه‌ راست ده‌فه‌رموون)) سیبه‌ری پیکه‌نینیکێ ده‌چاوانرا دیاربوو که ده‌گه‌ل ئه‌و گنج و گرژ و مۆنیه‌ی هه‌نیایدا جیاواز بوو، به‌لام سه‌ری به‌ردابۆوه، و پشته‌ لیسوی ئاره‌قه‌ی ده‌ردابوو. ((ئیس‌تا من عه‌رزتان ده‌که‌م. هه‌روه‌ک له‌ دوايه‌دا روه‌ن بۆوه‌ روه‌سه‌کان به‌ هه‌له‌ هاتبوونه‌ ئیره‌ و لیبان گۆرپابوو - ئیره‌ جیی ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی ئینگلیزه‌کان بوو. هه‌ر بۆیه‌ش له‌ دوو سی رۆژان به‌ولاوه‌تر نه‌مانه‌وه... مامه‌ مه‌شه‌دی، ئه‌گه‌ر وه‌بیرتان بێ هه‌ر دای ئه‌وه‌ی که بسوه‌ عه‌شایه‌ری کاپیتان شوته‌ر و کاپیتان فیله‌چهر ده‌هاتن - له‌ بیرتانه‌؟)).

بابه‌گیان به‌روخساریکی هه‌وته‌وه‌، هه‌روه‌ک نوکته‌یه‌کی خۆشیان گێرایتته‌وه‌ که تازه‌ خه‌ریک بوو تییده‌گه‌یی، له‌ کاتیکدا که زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هه‌ینابوو سه‌رلێوان زه‌ق زه‌ق سه‌یری ده‌کرد: ((ناااا، دیاره‌ ناوچه‌ی ده‌ست به‌سه‌رداگرتنی وان نه‌بووه‌! تومه‌ز لیبان گۆراوه‌! چاک بوو خودا ره‌حمی کرد و نه‌چوه‌ لای قوماندانی و چ ((نیشانه‌))یه‌کی نه‌دایه‌! هه‌رده‌و ئیوه‌یدا که هاوهرپێ حیزبی تازه‌ی خۆ دیبۆوه، قسه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌م پایه‌ و بنچینه‌یه‌ دارشته‌وه‌، و گوتی: ((به‌لی، هه‌روایه‌ که ئاغا ده‌فه‌رموون. ئیره‌ جیی مانه‌وه‌ی سوپای سوور نه‌بوو؛ ده‌نا ئه‌گه‌ر وابایه‌ بارودۆخه‌که‌ وا نه‌ده‌بوو. ئه‌و جیبه‌کی روویان تیکردبێ خه‌لکه‌که‌یان ئازاد کردوه‌. خه‌لکه‌که‌ش راپه‌رپوون و ده‌ستیان به‌سه‌ر داموده‌زگایه‌کاندا گرتوه‌ و ئه‌وانه‌ی که گوناهباریش بووینه‌ ئه‌وه‌ به‌سزای کرداره‌کانی خۆیان گه‌یانندوون - خۆ رووداوه‌کانی لبقوانی و سه‌رگورد موعین زاده‌ و ئه‌وانه‌تان بیستوون... به‌لی، هه‌شتا ئه‌وان نه‌گه‌ییوونی ده‌ره‌به‌گ و سه‌رمایه‌ داره‌قه‌به‌کان که بارودۆخه‌که‌یان وا دیبوو هه‌لاتبوون...)).

بابه‌گیان گوتی: ((ببوورن ئاغا، ئه‌وانه‌ی گوتتن چ بوون؟)).

((ده‌ره‌به‌گ؟ - ده‌ره‌به‌گ یانی ئه‌و خاوه‌ن زه‌وی و زاوه‌ گه‌ورانه‌)).

بابه گیان گوتی: ((ناااا)) به دهنگیتکی که ای ده گه یاند: ((باشه مامه، شهوه شیتتی، له پیتشدا ده تگوت مالیک ئیدی!)) به لام دیسانه وه هر پر بوو. ((سهرمایه داره قه به کان!)) گومانیتکی له لاپه پیدا ببوو که ناکا کولیچه فرۆشیش هر هه لاتن.

درفه تی پرسیارم نه دا، گوتم ((به لئی)) له پیتشدا دهر به گه کان باز ره قه یان به ست و هه لاتن شه و جا سهرمایه داره کان)).

بابه گیان دووباره گوتی: ((ئی ۆ ئی)) یانی شه ناوا!- و دریتزه ی دایه: ((ئا، شه دی شه وه بو پاشه مله هیتنه باسی خراپه ی حیزبه که تان ده که ن؟)).

((کامانه؟))

((خه لکی)).

((نه خیر خه لکی نا. خه لکی خراپه ی حیزب نالین، شه گهر بشلین له پرووی نه زانین شه یه. شه وانه ی خراپه ی ده لین با هر بلین. شه گهر نه بلین نیمه ناراحت ده بن. حیزبیتکی پیتشکه و تنخواز و پر چه که به تیوری شۆرشگیتری له راستیدا هه ویتی ده ولته، هه ربۆیه شه خراپه ی ده لین... تا خه لکی ساوتیلکه و نه زانمان به گۆداکن. حیزبیتکی چاک، به واتای ئیوه، وه کابرایه کی له خواترس وایه)).

((هه روا بو نمونه عه رزتان ده که م، پیاویتکی خوایی و له خواترس هه رگیز جیتی سهرنجی حوکمه ت نییه و هه رگیزیش گوتی ناداتی. هه ربۆیه شه که حوکمه ت هه میشه هر خه ریکتی دروستکردنی پیاوی خودایی ساخته یه)).

((سوپاس بو خوا لیره له و بابته انه ی لی نییه)).

((نیمه له دۆستایه تییه به ولاره هیچ نامانجیتکی دیکه مان نییه؛ هه روه که هاوریمان له و دانیشتنه پیدا گوتی که هه موو شه ندامانی فراکسیۆنی توده ناماده ن هه رچی سامانیتکی هه یانه بیده نه خه لکی به مه رچیک که هه موو نماینده کان یه که له ده ی سامانه کانیا ن بده ن)).

بابه گیان گوتی: ((که چ بکه ن؟)).

((که دهرمانگایان دروستکه ن، قوتابخانه و نارامگایان دروستکه ن)).

((شه و ناغایانه ی دهرمووی شتیکیشیان هه یه؟)).

هاوریتی حیزبی زهرده یه کی خنجیله ی هاتی. ((به لئی)) هه روه که، هاوریمان دکتۆر دیهقانی که یه کیتکه له خاوه ن زهوی و زاره کانی گیلانی، یان ئیدیکه...)).

((باشه چونا و چۆن لایه نی هه ژار و نه داران ده گرن؟)).

((پیتغه مبه ری ئیسلام که خۆی بازرگان بوو چۆنی لایه نی هه ژاران و نه داران ده گرت؟)).

بابه گیان گوتی: ((ها!)) من هیچی وام له و قسه یه هه لته کړاند.

شه و دهرنگانیک بوو؛ دیاربوو ناری بابه گیانیش- پیتم وای شه ده لیستی لایه نگرانی حیزبدا به ((بزۆز)) رویشتبوو سهر و هختی روینی بوو. هاوریتی حیزبی هه ستا. هه موو قیت بوونه وه؛ هاوریتی حیزبی له سهره تاوه ده گه ل داییدا که شه هه موو ماندوو بوونه ی کیتشابوو زۆر سوپاسی کرد و ده ستخۆشی شه نان و خوانه خۆش و به تامه ی لیکرد که لیبنا بوو و به پیتچه وانه ی بو چونه کانی منه وه زۆری سوپاسی شه رویشنیرییه ی بابه گیانی کرد و زۆریش به راشکاوییه وه ریزی لیتنا- به شیوه یه کی وا که هه موو گومانه کانی پیتشوی دایی ره واندنه وه- من چرا به ده سته وه ده گه ل دایی و بابه گیانیدا له سهر پلیکانه کان راوه ستام- و هه لیدایه وه که ئای خۆزگه خه لکانی دیش ناوا هه ست و نه ست و ورده کاری و دهرکی جه نابی ره زابیان ببوایه. شه گهر و ابایه شه هه موو گپروگرفت و ئاریشانه ده ئارادا نه ده بوون... و خودا حافیزییه کی گهرمی ده گه ل بابه گیانیدا کرد و دۆستانه ده ستیتکی ده که مه ری مسته فاخانی وه ریتنا، و به ده م پیتکه نینیتوه دوروکه و تنه وه.

*

*

*

ئەوى دەبىنى، ۋەك چلچىكى ناسكى تازە چرۆ كر دوو بە تەك قەدىكى پىر و مۇريانە خوار دوو ۋە،
ھەلچوۋە و تۆش بەھەست و نەستى بىنەرىكى دىكەۋە دىسى دەو ((شلك و ناسكى)) و
(پىرى) يەۋە رادەمىنى...

بلىم چى، بەسەرەدەم خۆ ھاويشتوتە نىو رووداۋانەۋە- نىو دەرياي شۆرشى جىھانپىيەۋە. ھەروا
لەھىكەۋە دەزام ئەگەر قومارچى لە دۆرانى بترسى بىنگومان ئەۋە لەدنيای بووندا كەوتوۋە
دۆراۋە. دەبى تا پەتەكە برانەۋە ھەر بەمسۆگەر دانى. ئەقىندارپىش ھەروا؛ ئەۋىش ھەردەبى تا
پەتەكە ھەرپىچى، تا بە دلخۋازەكەى دەگات، يا، خۆى قوربانى خاكى بەرپىيى ئاستانەكەى
دەكات و دەسووتى و دەبتە خۆلەمىش، يا سەرلەنوى لىك داپران و سوتانىكى دىكە و بوونەۋە
خۆلەمىشكى دى. جا ھەى لەۋەى دەلى ((نا... بەلى يان، نا... نەخىر)) ئەۋەش بۆدوايە
دەمىنپىتەۋە، -ئەگەر خاياربى- بۆ سەردەمى قالبوونەۋى.

ۋەك بلىيى ھىندە بەسە مرۆف كەللەرەقىيە بكات، يا ھەر بەراستى بىھوى شتىكى خۆش بووى يا
نەفرەتى لىبكا ئەۋ پىويستىيانەش بۆ من لە ھەمو لايەكەۋە لەبەردەستدا بوون كەوايم.
ئەۋجا دەمايەۋە سەرپىيار: بپىيارى سەقامگىرىيە ئەۋ نەفرەتىيەى و دۆزىنەۋەى پارسەنگىك بۆ
نەھىشتىنى ئەۋ نەفرەتىيەى: دۆزىنەۋەى شتىكى وا كە حەزى لىبكام و خۆشم بووى. ھەروەك
كچىكى كە لەرقى زرداكى (باۋەژن) پەنا دەباتە بەرخۆشەۋىستىيە لايىكى كە رەنگە ئەۋە
ھەرنەبى كە ئەۋ چاۋەرپىيەتى. و ئەى تازە من كە حىزب بۆتە ھەمو شتىكم بەدواى چدا
بگەرپىم... ھەركە گەيمە پىشت دەركى گۆيم لە ناۋى مستەفاخانى بوو... ((بەلى، ئاغاي بەرپىز،
رۆشنىر منم نەك ئىۋە! دەزانى بۆ؟ چونكە من سەرانە و باج نادەمە كەس. بىدەم ئەۋ
ملھورانە بىخۇن؟ ئەگەر شتىكم لى ھەلۋەرى دەچم دەيدەمە يەك دوو بىۋەژنان دەگەل مندالە
كوپر و كەچەلەكانياندا بىخۇن. بەلام ئىۋە دەچن نانى شەۋىتتان دەدەنە حىزب! ئەربابەكاتتان
گۆرپون و ناوتان لىناۋن ھاۋرپىيى حىزبى!...)).

سلازم كرد؛ ئاغاي سلىمانى ھەروەك جاران بەگەرمى و بەدەم پىنكەنپىنە ھەمىشەپىيەكەيەۋە
بەخىرى ھىنام. بەرۋويەكى خۆشەۋە، دانىشتم. بەلام كورپى ئاغاي سلىمانى ھەروا گرژ و مۆن
بوو؛ ساردىيەكە ھەروەك ھەروەك ھەروەك ھەروەك ھەروەك ھەروەك ھەروەك ھەروەك ھەروەك ھەروەك
ھىشتا ھۆيەكەيم بەتەۋاۋەتى نەدەزانى. كورپەكەى زۆر بەدەگمەن دىتە دەقسانەۋە، تەنيا

ئىستا زياتر لە مالى ئاغاي سلىمانىم- ۋەك ئەندامىكى تەۋاۋى ئەۋ خىزانەم لىھاتوۋە. ئاخىر
پىياۋ كە شەيدا دەبىت و دەگاتە دلخۋازەكەى، ئىدى ئەۋ پىك گەيشتنە بەھىچ نوختەيەكى
دىارىكراۋى كات و شوپنەۋە پەيوەست ناپىت. ئەۋ ئەقىنە دەسەرتاسەرى گىياندا دەگەرپى و
ھەرچى بوون و نەبوونى ھەيە ھەموۋى دەخۆۋە دەپىچى و بەۋاتى عارىفان دەبىتە ((فەنافى
مەعشوق)). و ئەمەش ھەر تەنيا بۆ ئىستا نىيە و بەس بەلكە رابردو و ناپىندەش دەگرىتەۋە.
چونكە ناپىندەش بەردەۋامى ئىستا، بىنگومان بەردەۋامى ئەقىن و سەرەنجامەكەشى ديارە،
بەلام رابردو- مرۆف وا ھەست دەكات كە ۋەك بلىيى دە رابردوۋشدا ھەر شەيدا بوۋە وپنەى
يارى ناسپوۋە ھاتوۋەسەرى دە دوۋناۋە لىيگەرپاۋە تادىۋىيەتپىيەۋە كاتىكىش كە دىۋىيەتپىيەۋە
ئىدى ھەرگىز لىيى جيا نەبۆتەۋە پى بەپىي بەرەۋ ژورورچوونى تەمەنى دەگەلىدا فراژو و
گەرەبوۋە و ھەرچەندە لەراستىشدا نەيدىۋە، بەلام دە خەيال و خولياۋ ھەست و نەستى ويدا
ھەر ھەبوۋە ھەستى بەبوۋنەى كر دوۋە تا سەرەنجام پرىشكى پىك گەيشتىنىكى كت و پىر
لەناكاۋ پەردەى نىۋانپى سوتاندوۋە و روۋى يارى لەبەردەمىدا ئاشكرا و والا كر دوۋە و
گوتوۋىيەتى: ((ئەۋە من!)) ئەگەرپىش لىك داپران و جودايش پىتەۋە پىش و بپوات و ون
بىتەۋە دىسانەۋە شوپنەۋارەكەى دەۋىدا ھەردەمىنى، و بەردەۋامىش ھەر زىندوۋە، و بەخۆشى
و ناخۆشىش بىت دىسانەۋە ھەر دىتەۋە بەردىدەى: جىيەكى تاييەتى دەمىشكى ويدا ھەيە كە
ھەرگىز ھەلئاقەنى. تا بشمىنپىتەۋە شوپنەۋارى دىكە بەجىدىلى. تا ئەۋكاتەى دەگەل ويدا دەژى
ئەۋە تۆ بەشىكى لە بوونى ويدا، و لەۋى زياتر ھىچ شتىكى دىكە ناپىنى، بەلام ھەركاتى كە
لەۋ داپراى، ۋەك تازە لە داىك بوۋىتەۋە، لە پىر، لەۋپەرى ناخۆشىاندا، ھەمو شتىكى
دەبىنى- ھەروەك ئەۋەى ئەۋكاتەى لە داىك بوۋىت نەبوۋىت و ۋەك بلىيى تازە خۆت دىبىتەۋە و
ھەست بەكەى كە ئەۋ پىر و كەنەفت و تىكشكاۋە و تۆ ھەر تازە لارى و يا بەپىچەۋانەۋە.
بەھەردوۋ لاياندا ھەرمایەى ناكامىيە. بەۋاتى ئەۋرۆ، ئەۋە تازە خەرىكى دە ناۋىتەنى رۆژگاردا

جارچاریکیان نەبێ کە پلاریکی داوی یا دە تورەییەدا لێوێ خنکیکی دەکا. هێشتا زوو بوو؛ سینییه خواردنەوێیان نەهێنابوو.

ئاغای سلیمانی وەک یەکیکی کە دەگەڵ خۆیدا بدوێ گوتی: ((تیکۆشان لەرێی بەختیاری خەڵکدا! هە، بەراستی کە! باشە بۆ شەرمی دەکەن بۆ تیکۆشان بۆ وەدەست گرتنی حوکمەتی... ئەو بەختیاری و خێر و خۆشییە بەدەستی کی ئەنجام دەردی؟ بەدەستی ئێو؟ من هەر ئەوەندە دەلێم - ئەوێش دەبێتە حوکمەت. جا ئەو دەمی ئێوێش چ جیاوازییەکتان دەگەڵ ئیدی کەدا نابێ. ئێوێش وەک هەندێکیان هەر بەدزییەوێ حوکمەتتان دەوێت، بەلام وەک وان ئازا نین بەناشکرا بیلین. بۆیە بەلامی منەو ئێو لەوانە دی زۆر خراپترن، چونکە بە کۆلک و پێست و بەگیان و دلەوێ خۆتان دەو گۆنگەلەمی هاویشتوو. ئێوێش ئیدی هەر وەک هەمان ئاغای وەزەغ پور - کە بەدیداریان شادبوون - یا ئەو ئاغای سوسمارییە... ناوی چییە؟ بەروخساریکی پرساوییەوێ سەیریکی منی کرد.

بەلێوێ خنکەوێ سەیرییم کردووە - مەبەستە کەمی باش تێنەگەیشتم.

((رەببسی هەوالگری دەلێم)).

((گۆتم: ((ئاغای کامیاری)).

((بەلێ، ئەو سوسمارە... ئێوێ وەک ئەو وەزەغ پورە یا ئەو سوسمارە نین کە بەیەک دووتمەن قایل بن، و دابینەوێ هەستەنەوێ. ئێوێ مەبەستیکتان هەییە - بۆ ئەملاو ئەوێ؛ ئێوێ دەتانهوێ کۆدەتا بکەن؛ حوکمەتی بەکەن. بەلام ئەو بێنەوایانە دەیانەوێ بۆین. دیارە ئێوێش لەرێی ئەو ئامانج و مەبەستانە و شیوێ ئەو رەفتارانەتادا کوتەکانیش دەخۆن - زۆریشی وێدەکەوێ. بەلام واوێلا بۆ ئەو دەمی کە کلکەگایەکتان وەمست دەکەوێ - ئەو دەمی خودای هەر نانس و لەبیرتان دەچێتەوێ... خودا رەحمی بەو خەڵکە بێکەس و بێدەرەوی بکات؛ ئەو دەمی هەر هێندە لەخەڵکی گەرین بە ((چرای گەنە گەرچەکی)) بەدوای ئەوانەوی وەک وەزەغ پوریدا بگەرین، لەدەست ئێوێ!...)).

کۆرەکەمی گوتی: ((بۆ بابە هیچی تێدایە، ئەگەر هەوێ وەدەست گرتنی حوکمەتی بدەین؟ بۆ ئیمە بەشیکی خەڵکی ئەم ولات و مەملەکەتە نین؟ شتیکی زۆر سروشتییە کاتیکی کە حیزبیک

دادەمەزری و هاویەشییە دە هەلێژاردنێدا دەکات و هەوێ دەدا و تێدەکوێشی تا زۆرتەین کورسییەکانی ئەنجومەن وەدەست بێنی و بێت حوکمەتی دامەزرینی... بەلامی ئێوێش ئەو هیچی تێدایە؟)).

((نا، بەلامی منەو، ئەگەر راستکەن هیچی تێدا نییە، بەلام ئەو دەمی چ لەو تێوێیە شۆرشگێرانەییەتان دەکەن؟ ئێوێش بۆ خۆتان ئەو ئەنجومەن و بەزاراوی خۆتان ئەو هات و باتە بۆرژوواویانەتان پەسەندنییە - پەسەندتانە؟)).

((نە...)).

((کەواتە دەتانهوێ فیلە مەرووی بەکەن؟)).

((نا ئەو فیلە مەرووی نییە - ئەو تاکتیکی تیکۆشانە...)).

((تێناگەم، ئێوێ هەر لەبناغەوێ ئەو ئەنجومەن و ئەو هات و باتە بۆرژوواویانەتان لاقبول نییە و لە ژێرەوێش بەدزی هاوڕێیانەتانهوێ دەلێن کە ئەمانە هەمووی بنەمای کۆنەپەرستین. یانی ئا بەو راشکاوێ و بەو ئاشکرایییەوێ درۆ دەگەڵ خەڵکیدا دەکەن؟ خۆ هەر وێ چەند رۆژیک لەمەوێش بوو - رەنگە حوسیناغاش لێرەبووبی - کە گوتت بێچینە و بناغەمی کاری حیزبتان لەسەر راستی و دروستییە و لێن دەلی دیپلۆماتییەتی حوکمەتی زەحمەتیکشان حوکمەتی فیلبازییە رۆژتاوای نییە - ئەمی ئیستا ئەمە بە چ شیوێیەکی ئاراستە دەکەن و بەرپۆی دەبەن و ناوی چی لێدەنن؟)).

کۆرە بەدەنگیکی پلارایەوێ گوتی: ((ئێوێ هەتا دوینی تاکتیکی ((شەریف مۆکری)) تان ئامۆژگاری دەفەرمو!)) بابە بەهەمان دەنگی پێشووەوێ گوتی: ((من رای خۆم گوتوو؛ خۆرای من رای حیزبەکەمی ئێوێ نییە)).

گۆتم ئەگەر من لەجێی ئێوێ بامایە - خۆ ئیستاینم، هیچ کاتیکیش کە نا. ئێوێ حیزبی خەڵکین، هەر ئێوێ کە رادەگەییەن هیچ شتیکتان لە خەڵکی شاراوە نییە، و تێوێ و دیپلۆماتیکی راستەقینەتان هەییە... باشە ئەدی خۆ نەتانگوتوو، ئەو جیاکاری و جوداوازییە چۆن ئاراستە دەکەن؟.

((خۆ من حیزب نیم، من تهنیا لایه نگریم... ته گهر ئیوه به راستی ده تانه وی بزائن فه رموون ته شریف ببه نه ئیو حیزبه وه. ته وده می دلتیا بن که که سانیک ههن ته وانه تان هه موو بو روون ده که نه وه)).

((به راست! بچمه ئیو حیزبه وه... ته وده شتان هه روه که روو به روو بوونه وه ی ئاینزاکه یه، که له سه ره تادا ده گه لی تیک ئالان، دوایی که زانیتان خراب پیوه بوون، که وتنه وه بادانه وه و پانکردنه وی؛

((حیزبی توده ئیران له دایکبوونی پیروزی ئیمامی عه سر عه جه له لاهو فه ره جه له ته واوی شیعه یانی دنیا به پیروز ده کات!)) به (گالته وه) ((ده بلی بزائم ته و دروشمت له به رده می باره گای ناوه ندی حیزبتان، له سه ره تای شه قامی فیره وسیدا نه دیوه ...)).

((جا بونا... دیومه)).

((باشه، ته وه درۆیه یان نا؟ تو بو خۆت قبولته... من دلتیام که قبولت نییه، یه که م تو له بنه ماله یه کی ئاینزای سوننی هاتوویه دنیا به، و زۆری دیکه ی وه کو تو ش هه روا. دووه میان ئیوه به قسه ی خۆتان باوه رتان به داروین و ته و جو ره شتانه هه یه... که واته تو ش هه ردرۆ ده که ی، ها؟

((...)).

((ته وده می ته وده ش بووه دیپلوماتیکی راسته قینه؟ پیروزه... به لای منه وه، هه ق وابوو که هه ر ته وده می گووتان ده گه ل ته و سیاسه ته یدانین، هه رچه نده بی زبان و خه ته ریش نه بوو، هه ر ته وده می به دوای قسه ی خۆتا ده هاتی. به لانی که مه وه خیریکی هه ر هه بوو: خه لکی هه ستیان ده کرد که خاوه نی قسه ی خۆتی و باوه رت به قسه ی خۆت هه یه. هه روه که سه یه ته جه ده ی کیسه ره وی. باهه ش قسه ی خۆی هه بوون- جا راست یا هه له. خاوه ن رپه وه یکه- قسه ی خوار و خپج و ته و جو ره شتانه نین. قسه قسه ی خاوه ن قسه ی خۆبوونه. هه ر له سه ر قسه کانی خۆی مایه وه و تا دوایه سه ری له سه ر قسه کانی خۆی دانا. پیداکرتن و سووربوون له سه ر بیرورا ئازایه تی ده وی.

من دیاره لایه نگری کیسه ره وی نیم، و هه قم به سه ر راستی و ناراستییه قسه کانیه وه نییه- من موسولمانم به لام... راستییه که ی، ئیوه ی لایه نگرانی دیپلوماتیکی راسته قینه بو کیشه ی ئازربایجانتان بو خه لکی روون نه کرده وه- به لانی که مه وه هه ر بو هاوړییان؟... دیاره ((هاوړییان)) ی سه ره وه، هه ری سه ری، به چاکیان نه زانیوه)). به ده نگیکی لاقرتیوه، و به ئامازه ی سه ر، به ره ولای سه ری باکووره وه، ((هاوړییان، راست گوتنی به چاک نازان!... راستییه؛ راستی تاله، منیش هه ر به چاکی نازانم... بین کتوپر خه لکانی ساده ی وه که ئیوه به سه ره ته وقی سه ردا بجه یین، جاوه ره بزانه چ ده قه ومی؟ وازی لیدینم، هه ر بو خۆی له خۆوه بیرده چیته وه. یه ک مریدی دلسۆز، به فه رموده ی شیخی خۆمان له دییه کی شه ش دانگ گه لیک چاتره- ده تو ش هه رده م ده راستییه وه وهرده!...)).

ده ونیوانه یدا قه ره واشه که سینیه خواردنه و پیه که ی هیئا. من و کوری ئاغای سلیمانی هه ر دوو ک پیکه وه هه ستاین؛ من سینیه که م وهرگرت و له پیشیم دانا. زه ردیکی هاتی. گوتی: ((سوپاس... حوسیناغا، ده زانی، پیش ته وه ی ئیوه بین قسه مان له سه ر براده ره که تان- بیووره هاوړیکه تان- مسته فاخان بوو. بیستم ئیوه ی بانگه یشت کردوه... هه روه که ده وینسی خۆتان گووتان؟...)).

گوتم: ((به لی...)).

((خراب نییه؛ هه رچن و بزائن ته و ئاغایانه ی که ده بوایه به سه ر و مال و حال و ژبانی خۆی رابگا بو وازی له ماله که ی خۆی هیئاوه و په ریوه ی یه کیه تی شو ره وی بووه. دیاره من ده زانم بو، چونکه که س داوای به رپرسییه تییه ی لئناکا. هه رچو ئیکی بی یه کیه تی شو ره وی دووره و هیندیکی چاک یا خراب به ریوه ی ده بن؛ له هیچی که م نییه، ته نیا له و ده هۆل کوتانه ی وه و ی و ئیدیکه نه بی)) (به تیله ی چاوئیکیه وه له کوره که ی) ((به لام مال و حال نزیکه، به سه ر راگه یشتنی هه ست به لپرسیینه وه کردنی گه ره که، هه ست به لپرسیینه وه ش دیاره ئوبالیک دروست ده کا، ته نجامدان و هه لگرتنی ته و ئوباله ش هه روا به لاف و گه زاف و خۆبادانیوه به ریوه ناچی- کاری ده وی. به داخه وه کاریش ره نجی ده وی؛ جه نابی مسته فاخانیش ته وه سه دجار دیاره که خانه- سه رباری مالی ره ش و رووت و ره نجده رانه... به لی، هه ربچن و دیموکراتییه تازه باه ته که شی بینن. بیستومه په یوه ندیه کی نزیکی ده گه ل ره ش و رووتاندا په یدا کردوه،

ها! بهلئى، پهيوه ندىيېه كى برايانه - ههروهك پهيوه ندى حيزبىكى برا به حيزبىكى برا گه وروه))
 (و وشه) ((گه وروه)) ي چند به قه به يى له ده مى ده هاته ده رى! چاوى ده گه ل ده رپه پاندىن و
 بهرغه بابيه ده گه ل داده چوراندى ((ده چته مالىيان، ده ست ده ژيانيانه وه ودرده دات، ده ستورى
 خواردينش ده دات: ((پوره حليمه لاقى ديشى- ده لئى شو رباوى بؤ لى نىن، نه نه نازى چاوى
 كزبووه - ده لئى پيازاوى بؤ لى نىن؛ سو فى حه سمن سېبه نده دى ديشى- ده لئى نيوه نمه كى بؤ لى نىن؛
 چيشتى ماشى چاك نيه، باى هه يه، فوجا و چاتره!)) گه لئو، وهك كابرا بؤ خؤى نه زانئى فوجا و
 چاتره؛ فوجان ده فروشى، تا گوسه گيكي بداته تو كه به گژ ژاندارماندا هاتوويى و ده رده سهرت
 بؤ په يدا كرده!... بهلئى وهك ده بيسمه وه كار له برايه تيبه تيبه رپوه، بوته پهيوه ندىيېه باب و
 فرزندايه تيبه. دياره نه هه ر باب و فرزندايه تيش- پيوه ندىيېه بابى به فرزندى هه رى
 چوكه لوه ئه وه برايم بؤ خؤى ده زانئى- رهنكه ئيوه ده و ماوه يه يدا هه ستان پيكرديت و
 تا گاداريش بن- كه من هه رگيز ده ست ده ژيانى كه سى و تايبه تيبه وى ودرنده م، چونكه من
 باوه روم وايه كه ئه و بؤ خؤى له من چاكر ده زانئى چيبه و له منى زياتر هه ست پيده كا، ئه و
 هه مو هات و هاواره شم هه ر بؤ رينمايييه. من هه قى ئه وه م نيه بيم و بهرنامه ي كارىكى
 بده مه ده ستى و بلېم ئه م هه فته يه له تارانئى وابكه و هه فتيكى دى هه ر له وى وامه كه - ئه وه
 ده بيتته جوړه ساخته و باخته يه كى نايينزايانه و چاوبه سته كى: شه وى شه مووان فلائه شتى
 مه كه ده نا ده موچاوى مندا لكه ت واوى ليدئى؛ دوو شه مووان واو وابكه، ئه گه ر مندا لكه ت
 كورپى ئه وه به وبقار ده بى- ناگيانه ئه و قسانه سه ر به چ جيبانه وه نايين (هه موو به
 پيكه نينه وه- ئيمه ش ناچار ده و پيكه نينه يه وه گلاين) ((به لام خو ناغاش گونا هيكى نيه،
 ههروهك ئه وى هاو رپى حيزبش هه ر له و باوه رده ابى... بهلئى، نابى گوى بده يتته ئه و هات و
 هاوارانه)) هاو رپى حيزبى ئه وانه ي سه باره ت به پهيوه ندىيېه كانى شو رپه وه گوتبوون و ئه وده تا
 ئيستاش ناغاي سليمانى كه لكيان ليوه رده گرى. ((به لئى، نابى گوى بده يه، ئه وانه وهك
 هاواري ژان و بهر ژانان، بو يه يه تا مرؤ قىكى تازه بابته له دايك بيت و بيتته سه ردينايه!
 خو ئه گه ر حيزب يا ده سته يه كى رابه رى يا كه سيكى وهك جه نابى مسته فاخان به زه بيان مجو لئى
 و گوى بده نه ئه و هات و هاوارانه ئيدى ئه وه شو رپش خو مان خو ش و دايك و مندا لكه
 هه ردووك پيكه وه له به ين ده چن! ئه مانه هه موو دژه كردارى ئورگانيزمى له ش و جه سته ن، و
 چاكرتوايه چؤن هه روا بن! مامان بؤ هيندىيېه كه نه يه لئى پرؤ سه ي بوون و رووداوه كان له رپچكه و

رپه وى سروشتى خو يان لاده ن!... بهلئى، ئه وه ئيستاكى جه نابى مسته فاخان بوونه ته
 ((مامان)) ي خه لكى گوندى - چاچون مامانيكو عه رزكه م، فاسقى خه مسه ي تازه بابته،
 چونكه شتى وا به دايك و مندا لكه وه ده لئى هه ر مه پرسه چند له ره وشته وه دوره ئم!

ئيستاستا هه ر بؤ نمونه جه نابيان ده يانه وى سو فى ره سوى واليبكات چ بكات و چ نه كات، شتىكى
 تازه بابته بيت و له نانه جو يه كه شى بكات- هه ي ئافه رين بؤ ئه و ميشكه!)).

كورپه كه ي گوتى: ((بؤ بابته تو باوه رت به فيربوونى نيه؟ فيربوونى رده ده كه يته وه و ولاى ده نپى؟
 جا ئه دى ته گه ر باوه رت پيى نيه ئه و هه موو پارو پوله ت بؤ له فيربوونى من داوه؟)).

((ببووره، هه لئو بووم)).

((نا، هه ر به راستيمه)).

و به و ده ننگ و رهنكه وه ي كه جه نابى به رپرتان ده فه رموون ده بى دوو باره هه ر عه رزتان كه مه وه
 كه هه لئو بووم، و داواى ليبوردين ده كه مه وه)).

كورپه كه ي پيكه نى.

((نا هه ه، ئه وه شتىكى لى په يدا بوو. نا، من هه رگيز دژى فيربوونى نيم، به لام دژى هه موو
 كارپكى ناله بار و كه رانه و زوره مليم - ناغا ده يه وى سو فى ره سوى له نوئى دارپي تته وه و
 دروستى كاته وه... له كورپا ده ست پيده كاته وه- له ياساى جو رچ ئوه مه وه⁽¹⁾ - و ئه و قسانه م
 هه ر له خؤت ده بيستنه وه كه نايه لئى ئه و به دبه خته له ماله كاو له ئاشه كه يدا تا وىك لاقان
 راكي شيت و وه حه سى.

((مرؤ ق هه ميشه و له هه ر ته مه نيكا بى ئاماده ي فيربوونه. جه ناب عالي ده فه رموون كه
 باوه رتان به ئيسلام و پيغه مبهرى ئيسلام هه يه و ريزى ليده گرن، و كه چى هه موو شه و يش
 ده گه ل تاره ق خوارنده ويدا، له سه رجپى نووستنى ده ست ده كه ي به نزاو پارانه وى. ئه رى هپچ
 جارانت ئه و فه رمووده يه ديته وه ياد كه ده فه رمووى: ((هه ر له سه رپشتى لانكيوه هه ولى

⁽¹⁾ جورج اوهم: فيزيكدا نيكى به ناوبانگى ئالمانيه كه له سالى ۱۷۸۷ له دايكبووه و له ۱۸۵۴ د مردووه كه خاوهنى
 (په كه ي ئه ندازه گرى بهرگرى ئه ليك تريكيه)) وه رگير.

فېربوونى بده تا دەمرى؟). ئەو ھەر ھەر مودە پېغەمبەرە. ئەو بېگانە كانىش شىتېكى لەو بابەتەيان ھەيە: دەلېن ھېچ كاتېك درەنگ نىيە بۆ فېربوونى. خۆ بەلەي ئىوھو ئەو ھەرمايشات و واتايانە ھەموويان لە ئەزمون و تاقىكرەنەوھەكانى مەرقايەتییەوھ سەريان ھەلداوھ... دەو نىوھشدا، وشيارى سياسى بابەتېكى دىكەيە، و ھېچ پەيوەندىيەكى راستەوخۆى بە خویندەوارىيەوھ نىيە)).

((بەلئى... فېربوون... وشيارى سياسى! بەلام ئەوھشت لەبېرنەچى- فېربوون، نەك ھەر مودە و ھەرمانەكانى لەخۆراى جەنابى مستەفاخان. جەناب عالی كە دۆستيانن لىتى بېرسن)) (رووى دەمى لە من كرد) ((بە چ ھەقىكەت- يا بە چ زانستىك- يا بە چ رىيەك؟ سەيرە ئاغا!)) (بەدەموچاوپىكى سورھەلگەرپاھوھ) ((پىياو كە بۆ خۆى دە تەواوى تەمەنىدا دەستى بۆكلەكە بىلئىكى نەبەردى چۆن دى ياسا و رىياسى بىللكارىيە فېرى خەلكى دەكا! قسەى قۆر!... ھەرچى دەشېلى ھەمووى ھەر درۆيە. بۆ گوايە بەراستى دەيەوى ھاو كوفى رەش و رووتان بىت؟ كە ئەو ھەر نەبووھ و ناشى).

ئەو رەش و رووتان و بەر شاپان دەدات و كەرتىنيان دەكا بەلېدانى؟ لە دارىيان دەبەستى، دە تەويلەى ولاغانيان دەكا! لىت تىك نەچى، كە لە ژاندارمان دەدات و لەسەرئەويان دەگەل بەشەر دىت كە سواری ژن و كچەكانيان بوون، دەنا لەرووى دلسۆزى و نازادىخوازىيەوھ نىيە. لەرووى پىناخۆشەشېيەوھ ھەر نىيە. بەلكە وا ھەست دەكا كە ھەقى و بىيان خواردووھ و مافى ئەويان پىشېل كەردوھ، چونكە دەبى ھەر بۆ خۆى لەرەش و رووتان بىت! كاتېك ژاندارمىك لە يەكېك بەدات ئەو بىگومان مافى وى پىشېل كراوھ! خۆ ئەگەر بچوكتىن گومانىكتان لە قسەكانى مندا ھەيە كە دەيانكەم شەوئىكى يەك دوو پەرداخانى ئارەق دەنى ئەوجا دەزانن پاشەملەى ئەو رەش و رووتانەى كە دەيەھوئى وەك وان بىت و بەرگرى لە ((مافەكانيان)) دەكات ئەودەمى دەزانن چ تەنتەنە و بەن بەنەيەكيان بەكلكتوھ دىخى و چىان پىدەلئى: ژنە پاپەتییەكانىانى ھەموو لە پشتەوھرا دەكار ھىناون- و ھەمووشى درۆ. درۆ دەكا وەك سەى!... ئازادى!... تۆ تەنانەت كە دەچىە مالاكەشى لەوھ ئازاد نىت لەسەر سفردەى ھەزەت لە چىيە دەستى بۆ بەرى و بىخۆى. من ئەوھم زۆرجار بە رووداداوھتەوھ تىنىشم بۆ ھىناوھ- بەلام بۆ تىدەگات؛ ئەوھ دەست دەبەى بالە مرىشكىكى تاودەيەى، ھەر وھەكەلەيەكى زۆر گەورەت

كەردى ئالۆز دەبىت و دەستت و بەر دەستى دەنېت و بەو بەرغەبابە و ئەو دەنگە ناخۆش و ئەوچاوەسامناكانەيەوھ)) (چارى دەرپەراندن و بەرغەبابەى پىدا) ((دەفەرمووى: ((نا، نا! سىنگ خۆشترە، سىنگ خۆشترە!)) ھەر وەك گونىان راکىشابى- ئەنتەر!... كابرارى داوھت كەردوھ... حوسىناغا ئەوھى نەبىستوھ... من و رەيىسى دارايى و ژنەكەى بانگھىشت كەردبوو. بىنەوايانە ھەر نەيانزانى چۆن ھاتن و چۆن چوونەوھ- رىيە كە دوورە... گوناھى من بوو. خانم بە زمانى سوتوھوھ، ئەوھندەى گوت كە: ((چ سەروشتىكى جوانە، ئەفسوس!)) جەنابى خان ئەوھى بە سوکايەتییە خۆى تىگەيى و ئەو دوو رۆژەى تا خانم لەوى مىوان بوو لىوى لە لىوى نەبزووت و نەيدواند. ھەر لەبەر ئەوھى گوتبوى ئەفسوس، يانى بە بۆچوونى وى وايە كە ئەفسوس ئەو گوند و ئەو سەروشتە بەدەست كەسانىكى وەك ئىوھ تەمبەل و تەوھزەل و بىكارەوھى!... واى لەو بوختانە گەورەيە! ديارە دوايىش بەخشكەيەوھ چۆنە لايان و يەك ھىزە رۆنىشى دەگەلەخۆيدا بۆ بردن و بەملكەچىەوھ داواى لىبورنىشى لە خانم و ئاغاى رەيىسىش كەرد. ئەو لەو جۆرە كەسانەيە كە لەلەلەى خەلكى سوکايەتییە بەم و بەو دەكات و بەدزىشەوھ، ملكەچانە، دەست و بىيان ماچ دەكات، بەلئى دەمگوت... بەو دەستە چەپەلانەيەوھ ئەوھى بۆ خۆى پىنى خۆشبايە ئەوھ بۆ مىوانى دەقاپى دەكەرد. ئىستا ئاغا بۆتە سۆشالىست! تەرىش نەبۆتى... دەيەوى بەپشتىوانىە خوداى و ھاوکارىە ھاورىيان، بىتتى، تا ئەگەر بارودۆخەكە گۆرا و ئاشى شۆرش ئاوى وەسەرگەرا، ئەوھ بەدەردى شىخ دەلئى، چاكە و پىاوەتییەكە بۆ وى وەمىنى. ئىدى ئەوھ ئەوھكاتە ديارە: ((كە جەنابى مستەفاخان لەپىش ھەمووانىدا دەست لەملى داوھ، لەبەرئەمە ئەوان دەكەينە خانى سۆشالىزم!)) وەك بلىتى ھىشتا ھەر لەسەردەمى خولەفايا جەنگىزخاندا بىن- سوبجانەللا!)).

گوتم: ((ئاغا، يانى ئىوھ لەو باوھردان كە رەش و رووتەكانى ناناسى؟)).

زەردىكى ھاتى و گوتى: ((بەلئى رۆلە، ھەر واشە- چاكى تىگەيشتوى. ھەرگىز كەس ناناسى، خۆشى ناناسى تا دەگاتە رەش و رووتان)).

((بەلام ئاغا... دەگەلئاندا ژياوھ...)).

((نا، نەژياوھ- پىنى وايە ژياوھ، لەكاتىكدا كە ھەم خویندەوارە و ھەم خوو و رەوشتىكى نەرمى ھەيە، و ھەم دەگەل رەش و رووتان تىكەل و پىكەل بووھ. سەرەراى ئەوھش، من خۆم لە

زۆربۇناندا دەگەل رەش و روتاندا شتېكى وام نەكردووه خراپىكم لېوھ فېربوبۇي. من ھەروھەك چۆن كە دەگەل و ھەدا دەدویم، كە دەزائم لوتفېكتان دەگەل ھەدا ھەبە و جاروبارە سەرتان دەكەمە سەرى، دەگەل ھەدا ھەروا رەفتار دەكەم. من ھەرچى ھەم، دەمالئە خۆمدا ھەم. تەنەت ئەو دەمەى كە دەنئو گوندىشدا دەژيام و جىئىلش بووم ھىچ كاتى چاوم نەبېرپوھتە ژن و كچ و مندالىان؛ تەنەت ناوى ژن و كچەكانىشيانم ھەر نەدەزانی- و ئەمەش شتېكى كەم نىيە- بەلى، ھەربۇيەبە كە ھەمان ئا ئەم دۆستەى ئېوھش كەس ناناسى دەگوندىدا.

ئەگەر بىناسىيان ئەو قسانەى نەدەكردن، و بەو خەتەيدا نەدەچوو... لە خراپىھ ئەو خەتەبە كە كەوتىشن.

ھۆبەكەشى ئەوھبە كە بەداخوھ ھەموو شتېكى دەزانن. و واى بۇ ئەوكاتەى حوكمەت بىكەوئتە دەستى ئەوانەى ھەموو شتېكى دەزانن. چونكە ئەوانەى ئىستا كە كاربەدەست دەگەل ھەموو ئەو تۈنە ھەوالگىرەيان ھېشتا زۆر شت ھەبە كە نايزانن- بۇ خۇشيان ددانى پىدا دەنئىن: دەزانن كە ناخى ناوھەى خەلكى نازانن، و ژيان بە ئەندازەبەكى بەرچا و ئالزۇ بەگرى و گۆل بوو. ھەربۇيەشە خەلكى كەمتر دەكۆژن. بەلام ئېوھ كە ئاگاتان لە ھەموو ھېماو نەبىنئىيەكانى سروسش و بوونى مرۆفە ھەبە ئىدى رەحم بەكەس ناكەن و شەلم كۆيىم ناپارىزم- ئېوھ خاوەنى ئايدىلۇژيان. بەلى- بالەھەى لادەين. ئەو دۆستەى ئېوھش رەش و روتان ناناسى. ئېوھ ھەمىشە ھەر باسى رەنجدەر و زەجمەتكىشان دەكەن- بېورە حوسىناغا، كە دەلئىم ئېوھ مەبەستم خۇدى ئېوھ نىيە مەبەستم شتېكى دىكەبە، چونكە دەزائم كە ئېوھ خۇتان لە بنەمالەبەكى رەنجدەر و زەجمەتكىشن- مەبەستم ئاغايانە- ھەمىشە لە بارەى خەلكى زەجمەتكىشەوھ دەدوئىن بەلام بەكردەوھ بەكىيان نايىنن يا ئەگەر بشيانبىنن نايانناسن؛ خۇ ئەگەر بشيانناسن ئەو ناسىنە راستەقىنە نىيە. ئەو شتېكە كە ھەر بۇ خۇتان دەمىشكى خۇتاندا و بە پىوھ و مەكى خۇتانتان سازاوه. خۇ ئەگەر بە مەزەندەش بتانەوئى بيانىنن و بىانناسن ھىچتان نىيە پىيان بلىنن، چونكە زەمىنە و ھەز و ئارەزوو و مەبەستەكانتات تىك ناكەنەوھ تا ئەگەر وىستتان شتېكى لە بارەوھ بلىنن، و كاتى كە رووبەروويان دەبنەوھ زامانتان لال دەبى و ھىچتان بۇ ناگوتى. ئەوشتانەى ئېوھ دەيانلئىن بەلاى وانەوھ لە تورپەھاتان بەولاوھتر چىدىكە نىن. قسەكانى وانىش بەلاى ئېوھە ھەروھتر. ئەوھش دەو تەمەنىدا؛ داوبەش لاوئىكى وەك كۆرەكەى

من برادەرتان، دواى خۇئىندن تەواوكردىنى بەخىر و سەلامەت دەچتە سەربازىيە: ئەو دەبىتە ئەفسەر و ئەوانىش دەبنە سەربازە رووتە- سەرلەنوئى ھەمان تاس و ھەمان ھەمام يا وەك مستەفاخانى دەبىتە ((سەربازى مومتاز))، چونكە دەتوانى بەرتىلى بدات و و ئاسوودە لە مالى خۇى راکشى و رۆژانە لە مەشق و شەوانە لە ئىشكگرىبە بەخىشى. يانى لە راستىيەدا سەربازىكى رووتە، بەلام چ جىاوازيبەكىشى دەگەل ئەفسەراندا نىيە- يانى براگەورەبە، تەنەت بابە. بەلام قسەى خۇمان بى چ لە برا گەورابەتى و چ لە بابابەتە دەزانى؟ تايىت و گېرگرتى ئەمانە سەرو بەروھەل كات- ئەوئىش ئى سەرباز و جووتياران. ھەر بۇ نمونە بەلاى وىيەوھ- جەنابى مستەفاخان- ئەوئىن و دلدارى شتېكى سروسشەبە. ئىدى نازانى كاتىك كەشتىك سروسشى بىت دەبى جى و رى و زەمىنەشى ھەر سروسشى بى. بەلى... ((ئەوھندە بەلاى مەنەوھ بەسە...)).

ھەر بەو بەرغەبابە و دەنگە ھەلەشەبەوھ ((دووكەس پىكەوھ پەيوەندىان ھەبى، دلدارىبە كە شتېكى سروسشەبە، كچ و كورپىكى كە بەكترىان خۇشەوئى بە تەنبا ھەر بە مارەبىنى ھەموو شتېكى و دەدەست ناھىنن، رەنگە ئەگەر ئەو مارەبىشە نەبى ھىچيان لەكىس نەچى و بەلكە شتەگەلىكىشيان چنگ كەوئىت، بەلام ئەمە رى و رەسمە، دەبى ئەوچەند وشە عارەبىانە ھەر بىبىستىن، لەوھش بەولاوھ ھەرچى بگوتى ھىچە! ((... زۆر زۆر پىرۆزە. ئىستا چونكە بۇ خۇى قەرەواشەكەى خۇى ھەلئەوھ پىي واپە كە خوشكەكەشى دەتوانى مېرد بە نۆكەرەكەى خۇيان بىكات. ئىدى ئاگای لەوھى نىيە كە لە كۆمەلگای ئىمەدا ژن، پىياو نىيە. ژنىان ژن گوتووه و پىياوئىش پىياو، و ئەوجا تەنگوچەلەمەى خۇزانى- و بنەمالەكان و دەنا خۇ بەندەش دىتوومە و بىستوشمە كە كچ و كورپەكترىان خۇشوىستووه بى مارەبى و بى خواست كارەكەيان بەجىيەك گەيوھ سەرى سىپى و پرچى سىپىان بۇ ھۆندۆتەوھ ھەموو تەمەنى خۇيان لەسەرداناوھ و چىيان پىنەكراوھ. ھەر بەھەمان بەلگەشە كەمەلايەكانى خۇمان دەلئىن دەبى كەو و سوئىسكە و قەل و مەل و ھەرچى ئافەرىدەى خودابە، تەنەت دار و بەرد و كىو و چۆل و بىبانىش مارەبى بىكرىن، چونكە ئەمانە ھەموو ئافەرىدەى خودان و رۆژى قىيامەتى گەواھى دەدەن، و لەبەر ئەوھ دوولوى نىر و مى دەتوانن بەبى مەلاش خۇيان دە قەبەل بەكەن. ئاخوندى شىعانىش دەلئىن كە ھەردوولايان دەتوانن ھەر بۇ خۇيان مارەبىيە بىرن. ئاخوند بۇ خۇى دەزانى چ دەكا: ئەم لىبوردەبىيە تەنبا بۇ پارىزگارەبە كۆمەلگابە، دەزانى ئەگەر ئەوھ نەبى شىرازەى كۆمەلگابە

لەبەریەك دەچی و لێك دەترازی؟ ئەوێش دەزانێ كە كاتێك تەلەق لەق دەبن و مەسلەت دەكرێتەو ئەوێ گریبەندییەكە نوێ دەبیتەو. بەلام ئاغا ئەوێ ناچتە گوتی. ئیستا گواپە بەراستیەتی دەیهوی خوشكەكە خۆی بداتە كۆرە نۆكەرەكە. جا باشە من بەلێتتان دەدەم؟ هەركاتیكی خوشكەكە شتیكی وای هەر بەمیشكیدا هات بزانی چون لات و لوتی هەرچی بنەمالەیه كۆدەكاتەو نایەلێ پێ دەبەرپێتی نێ لەناوی دەبا. بەلێ، هەر ئەو لات و لوتانە، كە وەختێكی مستەفاخان كەوتە زیندانێ دووجارانیا نامەنووسی و تێیدا پارانەو: جارێكیان لەژێرەو نووسیان، كە ئەو دەولەت، دەستمان بەدامینت، ئەكە ئەكە بەرەلداپەكە؛ ئەوێ پیاوخواز، ترسناك، و ئیدی لەو بابەتە؛ جارێكیش راستەو راست و بە ئاشكرا نووسیان، كە بەلێ، ئامۆزایە، بەرپێزە، شاخی وا، و كلك و گوێ و بانی وا؛ بوونی وی دە ناوچەكەدا زۆر پێویستە، ئەگەر ئەو نەبێ پەشیوی پەیدا دەبێ. و هەر دەو دەمەشدا دەیانەویست دەنیو مالهەویدا ئابرووی بەرن... لا ئیلاھە ئیلاھ! دەزانن چاكە ی رەش و رووتان بۆ جەنابی مستەفاخانێ ئەوێ كە ئەو رەش و رووتانە وەك كتیبان یەك و دووان دەگەل ئاغایدا ناكەن، هەرچەندە بەپێچەوانە كتیبانەو لەددا بەرپێشی ئاغاش پێبەكەن و ئەژداد و ئابادیشی لە گۆرێ دەریزن.

((... یا ئەللا، سۆفی رەسو!)).

دەو دەمەیدا دەرگا لەسەر پشتی بوو. پشتم لە دەرکێ بوو. ئاوپم دایەو... ئاغای سلیمانی بەرەو رووی دەرکێ دانیشتبوو.

((... بەخیریی - بەراستی حەلەزادە... خەریك بووین دەگەل برامی باسی تۆمان دەکرد...)).

برایم سور هەلگەرا. ئاغای سلیمانی چاویكی لێداگرم. گوتی: ((گومان رۆژێكی هەروا سەعاتێكی بچینیەسەر ئەو حەوزو كانی و ئاوەی نیو رۆژێكیش بەمەل سۆفی رەسویدا بێن)).

سۆفی رەسو زۆر بەتاسوقەو گوتی: ((قوربان سەر و مالت دەریداپە! جا ئەوێ كە ئینشاللا؟)).

((ئینشاللا پێش گەرانەوتی بۆ تارانێ رۆژێكی هەر بەمەلدا دێن... دانیشە، دانیشە... هێرە، هێرە... برایم، بلی چای بێن)).

سۆفی رەسو دانیشت لە خۆشیا گێژ و وێژ ببوو. ئەوێ هەمان ئەو سۆفی رەسو بوو كە دەقساندا هەمیشە لەسەر زمانان بوو: بالابەر، سینگ پان و توكن، دەموچاو پانكەلە و رەقەلە و ریش درێژو پڕ، بەلام رێك و پێك، نە زۆر كورت و نەهێندەش درێژ، سپی وەك لۆكە؛ ددان زەرد و گەورە؛ پاژنە پێ قەلشیو، نیوچەوان گنجاوی، چاوپرەش و قول و لێك دوور و مەیلە و گەورە، رانك و چۆغەپەكی مەیلەو كۆن لەبەر، قول و بال لێك بلاو، شوتیبیان بەنیوانیو دەچوو.

((خودا تەمەن درێژ و سەرفرازتان كا ئاغا. خودا سایە ی وەو ئاغازادەمان لەسەری كەم نەكا!)).

((باشە، چ باشە؟)) و پەرداغێكی ئارەق تێكردەو، و یەكسەر هەلیدا. رەش و رووت زۆریان گوی نەدەدایە ئارەق خواردنەو ئاغای. بەداخێكی ئاشكراو دەستیان لە دیدەنییە ئاغای شوشتبوو دەبەهشتیدا. ((دوعای سەرت قوربان)). و دواي كەمێك ((هاتبووم مۆلەتی ژن گواستەوێ حەسەنی نۆكەرتان وەرگرم!)) ئاغای سلیمانی وەك هەوائێكی یەكجار خوشی بیستبێ بەروویەكی خوشەو گوتی: ((بەه بەه، پیرۆزە ئینشاللا، بەخۆشی!)) و دواي ساتەوختێك ((بەخۆشی، جا كەنگی؟)).

((خودا تەمەن درێژ و سەرفرازتان كا، ئاغا. هەركاتی كە ئاغا بفرمبون. شەكراوێ ئاغازادە، ئاغا برایم خانیشم هیناوه)). و دەستی دەبەرکێ راكرد.

ئاغا گوتی: ((زۆر سوپاس - پێویستی بەو زەحمەتە نەبوو...)) سۆفی رەسو هەستابوو. ((بێدە بەخۆی، چەند رۆژێكی دیکە دەگەریتەو تارانێ، بابیبات بۆ خۆی خەرج كات)).

سۆفی رەسو گوتی: ((بەخۆشی ئینشاللا و بەرەو لای ئاغازادەو چوو كە پارەكە ی پێشكەش كات. ئاغازادە هەر لەدوورەو بەدەست هەلتهكاندنێو، پارەكە ی رەتکردەو گوتی: ((من شیرنیە وەرناگرم؛ بێبەو بۆ ژن و مندالەكانتی خەرج كە)).

سۆفی رەسو هەروا لەجێی خۆیەو وەك كارەبای لێدای، سست بوو؛ رەنگی گۆرا.

ئاغا گوتى: ((دانيشە سۆفى - دانيشە!)).

سۆفى رەسوو شىۋاۋ و پەشۋكاۋ دانيشتەۋە؛ ۋەك لاليتۋەكانى ھەر بەۋدەمەى كەفيان دەردابى؛ ھەنيە و لاملى ئارەقيەيان دەردا. بى شەۋدى سەيرى ئاغازادەى كا ھەروا كە لەسەرچۆكان دانيشتەۋە و ھەردوۋ لەپەدەستى ۋەك دەمى نوپۇز كەردنى ھاويشتەۋە سەر ئەژنۇى روى دەمى دە ئاغاي كەرد و بە ھەناسە بېكىتە گوتى: ((قوربان، جا ھەر بەيە كجارى بفرمون و بلين بە يە كجاريان دەست لەنۆكەرى و خزمەتكارىە ئىۋە ھەلگرتوۋە ئەھ! واچاتر بو ھەر بو خۆتان ئەۋەتان فەرموبايە، نەك ئاغاي زادە برايم خانتان راسپاردبايە... بەلام ئاغاي، من كە ئەژداد و ئابادم لەبەر پىي بنەمالەى ئىۋە پراۋتەۋە و خۆم و كورەكەشم ھەر لە دەرگاي خۆتان پىنگەيشتوۋين شايانى ئەۋ بى مەرەمەتتەيە نەبوۋين...)).

ئاغا سەرنجىكى گالتە ئامپىرى دەمن و ئاغازادەۋە گرت، ۋەك بلنى: ((مەردى حىسابى، بۇ خۇى كەرى ھىناۋە، تۆ بۇ ھىندەگىلى سوار نابى!)) ئىنجا روى دە سۆفى رەسوۋى كەردەۋە و گوتى: ((خۆ من چى وام نەگوتەۋە - ئەستەغفەروللا! برايمىش قسىكى نەكردەۋە - مەبەستى خراپىشى نەبوۋە... ئاگات لىيە، ماۋەيەكە ئاگاي لە دى و كاروبار و گوزەرانى نىۋ دىي ھەرنىيە؛ نازانى كە لەسايەى خوداۋە گوزەرانى ژيانت چاكە و ماشەللا مندالەكان گەۋرە بوون و گۆچانى دەستت)).

((خوداۋەند تەمەن دريژ و سەرفىراتان كات! لە سايەى سەرى ئىۋەۋە مال و مندالم نەدارن - ھەموو شتىكىان ھەيە!)) بە جەختەۋە، و بەگنجى نىۋچەۋانى و تىژيە چاۋەكانىيەۋە ھەمدىس ((لەسايەى سەرى ئىۋەۋە نانى زستانىشيان ھەيە، لە لوتفى ئىۋەۋە بى جلوبەرگىش نىن، و تەنيا ئارەزوۋيان ئەۋەيە كە ئاغاي ھەروەك جاران گەۋرەيىيە بفرمون و يەكىكى بنىرن پىشتى بوۋكى بىبەستى^(۱)... بەلام بەۋ قسەى كە ئاغاي برايم خان فەرموۋيان ئاۋيان دەدەستى كەردىن - ۋەك ئەۋەى كە ئىدى ئاغاي بە نۆكەرىە مە قايىل نىن! ئەۋەى زۆر بەدلشكاۋىيەۋە گوت.

سەير بوۋ، بەراستى ناراحت بوۋ. ئاغاي زادەش لە ھەژمەتان سوۋرېۋەۋە و ئارەقەى دەردابوۋ. ئاغاي لە ترسى ۋەى كە ئاغازادە شتىكى ناقۇلاى لەزارى دەرىپەرى بى رامان گوتى: ((نا،

^(۱) پيش بووك گواستەۋى بۇ مالى زاۋاي گەۋرەيەكى مالى دەجىت و كەمەرى بوۋكى دەبەستى.

ناراحت مەبە، گالتەى دەكا... ئاخىر ماۋەيە كە لىرەنيە... ئىدى ئەۋ تازە لەمە شۆراۋە... ئەۋە ھەر ئەمن و تۆين زىخى بن جۆيەين و دەمىنەۋە... ئەۋ ئىستا قسەى خۆمان بى بۆتە عەجەم؛ لەرى و رەسمان دوركەوتتەۋە... گوناھىشى نيە... دورە، ئاگاي لە روۋداۋان نيە... بەھەر حال زۆر پىرۇزە، لەۋانەشە ھەر بۇ خۆم بىم و پىشتى بوكى بىبەستىم - ھەۋلدەدەم بۇ خۆم بىم... كورى تۆ دەگەل كورەكەى خۆمدا جودا ناكەمەۋە - پىرۇزە ئىنشاللا!)).

ھەر ئاغاي ئەۋەى گوت سۆفى رەسوۋ لە خۆشيان ۋەك بۇ شەرەقۇچى ئاغاي بچى لەجىي خۆيەۋە راپەرى و بەسەر بەرەۋ لاي ئاغايەۋە چوۋە؛ لەپىشە ۋى چۆك دادان و دەستى ماچكرد. ئاغاش بۇ پارسەنگى لاجانگى ۋى ماچكردەۋە. سەروچارى يە كپارچە لە سوۋرېاندا بىۋە خويىن؛ بەبىستى ئەۋ ھەۋالەى ۋى لىھاتبوۋ جىي بەخۇى نەدەگرت. گىژانە گوتى: ((ھەر بە مۇلەتتە ئاغاي ئەۋ لالىكردنەۋەيە دەكەمە مۇدانەى مالى!)) ھەروا بەۋ شىۋەيە ۋەك بۇ سەردانى زاتىكى پىرۇز چوۋى لەبەردەمى ئاغايەۋە قىت بۆۋە و ئەۋ پارەيەى دە دەستەسپرە چلكنەكەيەۋە پىچابوۋ لەبەردەمى ئاغاي دانا.

ئاغا گوتى: ((مالىاۋا!))^(۳).

سۆفى رەسوۋ ھەستايەۋەۋە پاشەۋ پاش چۆۋە جىيەكەى خۇى، و ھەروا راۋەستا. ئاغاي گوتى: ((دانيشە، سۆفى)). و سۆفى دانيشتەۋە. ئاغاي بەدەم لىۋە خنىكۋە كەۋتە دارسىغار پاك كەردنەۋى. ھەمىشەيەك دوۋ پەرەموۋچى مرىشكىيان بۇ لە ناۋ ژىر پىالىكى لەسەر سىنيە دادەنا تا ئەگەر ويستى مۇدەكەى پاك كاتەۋە. رەنگە ئەۋە ھەر رى خۆشكەرىيەك بوۋى بۇ ئەۋ شتەى كە دە دلدايە دە دەرفەتتىكىدا بىلى. چاۋم لىۋە ھەركاتى دەستى دريژ دەكرد مۇدەنە و پەرە موۋچەكەى تاۋداتى و سەرقال دەبوۋ كورەكەى زەردىكى دەھاتى و بى ئىختىيار رەنگە ھەربى ئەنجامىش، دەپىرسى: ((بابە، عەبدوللا بەگ كەى لە گوندى دەگەرىتەۋە؟)) يان ((بابە، ئەرى بەراستى ھەرايەكەى حوسىن خان و ئەجمەدخانى بەكوى گەيى؟)) يان ((ئىستا زەۋىيە پەنا دار ھەلچۆچكان بەدەست كىۋەيە؟)) بەلام بابە لەۋ سەرىپا ھاتبۆۋە دەبزانى دەيەۋى بابەتى قسەكان بگۇرى. ھەروا بەدەم مۇدەنە پاك كەردىۋە چەند جارىكيان ۋەدە سەرنجى گالتە ئامپىرى ھاويشتىنى، ھەروەك يارى سىرك كەورچىكى دىن و بۇ ئەنجامدانى ھىندىك كەردەۋى

^(۳) مالىاۋا: مالت ئاۋا بى، مان ئاۋەدان بى.

سەر سۈرپەينەر ۋاي ليدەكەن ئەۋەي دەيانەۋى ئەنجامى دەن زۆر لەۋەشى چاتر ئەنجام بەدەن كە چاۋەرپەين. نا، بەۋيژدانەۋە لەۋەي باشتا ناي! دياربۈۋ كە تەۋاۋى ھەۋل و كۆششى ۋى ھەر بۆ ھيئەتتە كە بە ھەر نرختك بوۋە ئاغا زادە، و تەننەت منيش لەكەرى شەيتان بېنيتتە خوارى و ۋەبەرچاۋ خستنى ھەلەكەتەن ۋامان لېبكات بمانھيئەتتە ھەل گەل گەل. ديارە ئاغازادەش ۋەك ھەموو ئاغازادەيەك گويى دەگرت بەلام كارى پېنەدەدەرد.

ئاغا گوتى: ((راستىيەكەي، سۆفى، جارېكى ديكەشم پەرسى، ئىستا چەند گويدرېژت ھەن؟)).

((ۋەللا قوربان - بى ئەدەبى نەبى - دو... بۆ ئاغا، خۆ چيان نەگوتتە؟ لەۋەي دەترسا كە نەك دەۋلەت ۋ لاغان بنوسى و ((كەرانە)) ۋ ۋەرگىرى. رووداۋى كىلاۋ پەھلەۋى ھەر لەبېرماۋو: رۆژتېكى ھەر كە لە خەۋى رابوۋ دىتى ئەۋە دارۆغە مېزەران خې دەكەنەۋە - بۆ خۇيان - ئەۋجا دەستيان كىرد بەكلاۋى مقەببا فرۆشتنى، ئەۋيشيان ھەر بۆ خۆ - دوايەش پېنج تەن و دوو رىال باج و سەرانە. ئەۋدەمى ھەموو كەس بە خەيالىدا دەھات قېروسىيا لەخېر و بېرى كىلاۋ پەھلەۋى بىكات و بەسەرى قۆتتەۋە بە كۆلان و بازاراندا بگەرى - بەلام سەرانە و باجيان لەسەرى قۆتتەش دە ئەستاند. بۆيەشيان لەسەرى قۆتى دەستاند دەيانگوت گەران بەناۋ كۆلان و بازاراندا نىشانەي جۆرە شىتتەيەكەي و ھەر سەرىكى روت پېنج تەن و دوورىالى سەرانەيە، تا ئەۋدەمەي ساغ دەبېتتەۋە كە سەرقۆتەكە شىت نىيە ئەۋە دەۋاۋايە ئەۋ پېنج تەن و دوو رىالە بىرېت! ئىدى لەۋ جۆرە قسە و بابەتانە! باشە ئەۋە پېنج تەنە كە قەيناكە ئەدى ئەۋ دوو رىالە چىيە؟ جىندوۋكەش ئەقلى بەكارى ((دەۋلەت)) ۋى ناشكى - ديارە شىتتەكى ھەرتىدايە...

((نا، ھىچ لە گۆرېدا نىيە. برايم دەلى ھەروا كە تازە كەريان لە ئەمەرىكا و روسىا پىرا ھىناۋن، پىيان دەلېن كاپىتالىزم و سۆشالىزم)).

سۆفى رەسوۋ بەدەنگىكى سەرسۈرپەينەرانەۋە گوتى: ((سۈبجانەللا!)) يانى ۋەك بلى، بۆ بۆ خۇمان كەمان ھەن! برايم پىكەنى، بەلام ھىچى نەگوت. سۆفى رەسوۋ ۋەك دوو دل بى. ئاغا سەرى لەبەرەخۇى نابوۋ و خەرىكى مۇدەكەي بوۋ. سۆفى رەسوۋ گوتى: ((ئاغا بى ئەدەبى نەبى، فەرموتان ((شىتكتان فەرموۋ... ناۋەكەيم لەبېرچۆۋە...)).

ئاغا زۆر بەكاۋە خۇبىيەۋە گوتى: ((كاپىتالىزم. ھەركايەكەي خۇمانە و دەتەلىسىدا. ئەۋان كاي دەتەلىسىدا دەخۇن... ئەگەر بىت و دەئاخوۋر و دەتورەكەيدا بۇخۇن ژانە زگيان دەگاتى... ھەر قسەكەي لاي خۇمانە و ئەمەرىكىيەكان ۋايان لىكردوۋە... چونكە ئەۋان زمانى مە نازانن، شىتتەكيان ۋەبەرگويى كەۋتوۋە بۆ خۇيان ناويان لىناۋە. ئەۋەي دىش سۆشالىزمە. ئەۋيش ھەرقسەي خۇمانەيە: چۆش يالىز! چۆشەكەي ئەۋە دەزانى؟)).

((بەلى قوربان، بى ئەدەبى نەبى)).

((ئەۋانە كاتى بى ئىشپە دەبى بەردەۋام خويى بە لىسى بىكوتن... لەۋ خويىە رەقە سەلكانە - خۆ خويى سەلكت ديوە، ئەۋەي كە لە عەجەمستانىيە پىرا دىنن؟)).

((بەلى، قوربان، بۆ خۇشان لەسەر بىستانىمان ھەيە، بى ئەدەبى نەبى بە نارووتيانى دادەكەين بۆ خواردى)). ((گويدرېژى چاكن؛ كاپىتالىستەكان سىپىن، ئەۋانىدىش سوورن، ۋەك خويىنى لوتى، ھەرۋەك دەخەنەت گرتېن)).

ئەۋانەي زۆر بەراشكاۋىيەۋە دەگوتن. ئىمە سەرمان لى تىكچويوۋ. مەن ھىندەي نەماۋو لە پىكەنىنان بىتەقم. بۆ خۆ زىگار كىردى بەرزەپى راست بوۋمەۋە بى مۇلەت و پىشەكى پىالە بەتالەكانى پىش ئاغا و ئەۋانى نزم ھەموو تاۋدانى و چوۋمە دالائى.

ئاغا گوتى: ((ھوسىناغا ئەۋە تۆ بۆ زەھمەتى دەكىشى؟ فەرموۋن، فەرموۋن، ۋاچاترە ئىۋەش گوتتەن لىبى - ئەمەن زۆرم پى خۆشبوۋ)).

سۆفى رەسوۋ بەرۋەخسارىكى راشكاۋانەۋە و زۆرىش بەنىگەرانىيەۋە گوتى: ((ئاغا، جا ئىستا ئەۋانەيان ھىناۋن بىياندەنە رەش و روت و كرمانجان؟. ئەۋە ئەگەر بەسەرداپرىن بى ماناي وايە بىتەۋى و نەتەۋى دەۋلەت ھەر دەتوانى و پارەكەشى بەھەرچۇنىك بى بە چەند قات زىادەۋە حىساب دەكات، ئەۋە جگە لەۋەش ھەركاتتەك كە داۋاي كىردەۋە ۋەكو خۇيان ساغ و سەلىم چۇنى داۋنى دەبى ۋەك خۇى ئاۋا بى كەم و زىاد بىياندەنەۋە.

ئاغا ھەروا بەراشكاۋىيەۋە گوتى: ((نا، بۆ فرۆشتنىيان ھىناۋن؛ دەۋلەت ھەقى پىۋە نىن... بەسۋارى فرۆكانيان ھىناۋن)).

سەرنجی سۆفی رەسووی بى ئىختیارانە دەبن مېچپەو ۋە ئوق بوو، گوتى: ((سوجانەللا!)).

ئاغا گوتى: ((جا تۆ؟)).

((ناخر فەرموتان بە فرۆكە!)).

((بەلى، بە فرۆكە... بۆ نابی؟... بۆ عەببى چىبە؟)).

سۆفی رەسوو بە دەنگىكى تېماو ۋە گوتى: ((ۋەللا قوربان چتان عەرزكەم! بى ئە دەبى نەبى، پېموانە بوو، گویدریش بتوانى سوارى فرۆكەى بى... ئاغا فرۆكە بەو چوكەلەبىيەو، خۆى چىبە و جىبەكەى چىبە؟)) بىنەوايە نەيدەزانی رۆژانە ملیۆنەها ئەسپى ھەلمېن بۆ ھەلخەلەتاندنى مشىك كەر و گایان دەھاتوچۆ و ھەول و تەقەللادان.

((چكۆلە نبیە - ئیمە پیمان وایە چكۆلەيە. دە ھەوايدا زۆر گەورەيە - ھىندەى ئەو خانوودى - جىشى زۆرە... بۆ خۆيان سوار نابن، سواريان دەكەن؛ بەلى لە دەرەو ۋە ئەو جۆرە فرۆكانە ھەر راست بۆ گاۋ ئىستەر و گویدریشانى دروست دەكەن)).

((پەنا بە خوا!)).

((بەلى بە برايمم گوتوۋە، ئەگەر ھاتەو ەك دوویكان بکړى... بەتايبەتى لە سوورەکان، كە زۆريان باس دەكەن)). و چاویكى لە برايمى کرد، كە خودای نەمابوو. ((بەو جۆردى كە ئەو باسى دەکرد ھەریەكەيان سەد باتمان بار دەبەن، ھىندەشيان ئالىك ناوى... بەراست، گوتت سەد يا ھەفتا؟)).

برايم بەروويەكى گرژەو ە گوتى: ((بەلى... سەد - ھەفتا!)).

سۆفی رەسوو سەرتاپای واق و پەمان و ھەوتبەون بوو. گوتى: ((ئىلا ماشەللا!)) و دواى ساتەوختىك ((ئاغا ئەدى نرخیان چۆنە... بى ئە دەبى نەبى خۆ زۆر نبیە؟)).

((نا، ۋەك ئەو دەلى ھەر لە دەوروبەرى گویدریشەکانى لای خۆماندان - رەنگە ھەروا كەمىك زياتر بىت)). ((كەواتە، ئاغا دەستم بەدامىنت، تا ئىدىكەيان لى ۋەئاگا نەھاتوون ھەروا چەند دانىكان راسپىرن... ديارە نەك ھەر بۆ من، بەلكە بۆ ھەمووان...)).

ئاغا گوتى: ((بۆ خۆشم ھەردەو خەيالەيدا بووم)).

((خوداۋەند تەمەن دريژ و سەرفىراز و كات)).

ئاغای سلیمانى پریسكەكەى پەنا سینیپەكەى لىك كردهو؛ پارەكەى ھاويشته بن سینیپەكە، و پریسكەكەى دایە ئاغازادەى تايیداتەو ە سۆفی رەسووی. لەبنەو ە چاوی ھەردەمنەو ە بوو و پیدەكەنى. ئاغازادە بە نارەزاییەو، پریسكە چلكنەكەى بەسەرى دوو قامكان گرت، ھەروەك بیچوۋە پشیلەى تۆبىو، ھەرچەندە لە چلكنیان ھىچى واشى لەبەر بیچوۋە پشیلەى تۆبىو دا نەبوو، دایەو ە خاوەنەكەى.

ئاغا ھەروەك نارەزووی بوو، مەبەستەكەى گەياند بوو گوتى: ((زۆر چاكە، پىرۆزە؛ ھەل دەدەم ھەر بۆ خۆم بىم)).

((ئىنشاللا!)).

((... و بۆ خۆم پشتى بووكى بەستم)).

((خوا لە گەورەبىيەتان كەم نەكات!)).

((چ ئىشى دىكەت ھەنە؟)).

((نەخیر قوربان، تەنیا دوعاى سەرتان. خودا ساىەى ئیو ە ئاغازادەمان لەسەرى كەم نەكات... ئەگەر مۆلەتى بفرموىن دەرۆمەو ە و ((مژدە))ى دەدەمەو ە مالى... ئەدى ئیو ە ئەگەر فرمايشىكتان ھەبى)). و چاودەپى دەستورىكى بوو.

ئاغا گوتى: ((نا، من ھىچ ئىشىكم نبیە - خواتان لەگەل. لە زمان منەو ە پىرۆزىايى لە ((مالئەو ە))و لە كورەكەت بكە... تا بۆ خۆم دىم)).

((خوا لە گەورەبىستان كەم نەكا)). ھەستا و پشتا و پشت لە ژوروى چوودەدرى.

((ھە، بەو رەفتارانەشەو ە دىیانەوى شۆرش بكەن. ھىشتا ئەقلى بەو ەى ناشكى پریسكۆكەكى بگړى و لاجانگە چلكنەكەى ماچكات و كە ئەویش رۆبى بچىت دەست و دەمى بە سابونى بشواتەو ە)).

سىگارنىكى بە مۇدەنەيەۋە كىرد؛ پىكەكەي ھەلدا، و روو بەمنەۋە درىژەيدايە: ((بەلئى)،
 حوسىناغا! بىت وانەبى تىناگا- نا، چاكىش تىدەگا؛ زۆر لە من و لە تۆ چاكتر تىدەگا.
 تاقىكردنەۋەكان فىرپان كىردوۋە كە چۇناو چۇن بەرگرى لە بەرژەۋەندىيەكانى خۇى بىكات و
 بىناپارىژى. ئەو بەرژەۋەندىيەكەي دەۋەيدايە بىت و شىرنىيە بداتە من، چونكە ئەو دەزانى كە
 ھەر ئەورۆ و سبەيەكە كورەكەي بۆ سەربازىيە بانگ دەكرى و دەبى يەكىن ھەبى قسانى بۆ
 دەگەل رەببىسى بىكات. ئەو بۆ خۇى ھىچ كە ناتوانى، چونكە چ ئاشنايەتتەكى دەگەل
 رەببىسىدا نىيە و نايناسىت و زمانەكەشى نازانىت، ناتوانى دەگەل رەببىسى دانىشى و ئارقى
 بىخواتەۋە. شىرنىيە دەداتە من تابىچم و دەگەل رەببىسىدا ئارقى ۋەخۇم و كورەكەي لەسەربازىيە
 بۆ بىبەخشم. ئاغايانى شۇرشىگىر چ كارىكىان بە سەرۆكە سەربازىيەكانەۋە نىيە خۇ بەرتىل ئەۋە
 خوا ھەرنەكا! ھەر بۆيە ئەۋە ۋەرزىرەي كە دەبى زەخىرەي شۇرش بىت ئەۋە ئاغايانەي لا
 پەسەندە! چ دەكەي، نەزانە، دەۋرۋزەمانە گۇراۋە؛ بەواتاي پىرپىژنان ئاخىر زەمانە!... بەلئى، ھەر
 ئەۋە ۋەبدوللا بەگەي ئامۇزاخان- كە پىياۋىكى زۆر چاكە- بەسەرىدا ھات و مالى ھىنايە
 شارى، بەلام بۆ كرمانج و رەش و روت ھىشتىيان!؟ -چونكە يەكەم چاۋى دە ژن و كچى رەش و
 رووتانەۋە نىيە؛ ئەۋە جارى ئەرک و كاروبارى مەمورانىيان ھەر بۆ خۇى ئەنجام دەدا. ھەر كە
 مالى گەيشتە شارى كرمانج كىچىيان كەۋتە كەۋلى و كەۋتنە تىكاۋ پارانەۋە و داۋا و داۋاكارى
 و سەر دىرەۋدەۋى ھەلكردى؟ و بە تەۋاۋى ھەزى خۇيانەۋە ھاتن ئوتومبىلىكىيان بۆ كرى ھەر
 بۆ ئەۋەي ئاغايانەۋە گوندى، ئىستاش كە ئىۋە دەفەرموون بانەيەتەۋە ئەۋە شتىكى
 دىكەيە... يا ئەللا، قولەي دەرويشىيە!)).

ھەرۋەك شانۇي شانۇگەرىيە، بۆ دوۋەمىن جار دەركە كرايەۋە. دەرويشىكى رىشەنى سەرو پىرچ
 درىژى ئالۇز و رەشتالە: دەرويش رەھىمى ۋەرزىرى خۇى بوو.

((دانىشە، دانىشە، تاپىكىكت بۆ تىكەم. تۆ بتوانى مارى بخۇى دەبى بىشتوانى ئارەقىش
 بخۇيەۋە!)).

دەرويش رەھىم لەبەر خۇيەۋە پىكەنى: ((ھەھە!)) ھەرۋەك مىندالان.

پىياۋىكى كەلگەت بوو- ھەرۋەك ئاغاي سلىمانى دەيگوت دە تەمەنى ويدا، بەلام بەسەرو روو
 زۆر لەۋى جىئىلتر- موو رەشىكى تەۋاۋ، دەموچاۋ ھىلكەيى، و پىست تاۋ بردوۋ و وشكەلۇك.

لەراستىدا ھەموو شت رەش، ھەر لە پىستى لەشەيەۋە بىگرە تادەگاتە چاۋەكانى، ئەۋەندە
 رىپۇقەي گۆشەي چاۋەكانى نەبى كە سىپى دەچونەۋە؛ جلوبەرگىكى مەيلەۋ نوى، و پىشتىندى
 پىشتىشى ھەرۋەتر- دىاربوو نىرو پىرو تىروۋە.

((تىكەم؟)).

((ھەھەھە. نەخىر قوربان!)) بەروخسارىكى زۆر گىل و مىندالانەۋە.

((بۆ نا؟ يانى لە گۆشتى خراپترە؟)).

((ئاخىر ئەۋە ھەرامە قوربان!)).

((دەرويش ھەلال و ھەرامى نازانى- بۆ گۆشتى مارى ھەلالە؟)).

((ئاخىر قوربان ھەزرتى شىخ رىئى ئەۋەيانىيان فەرموۋە و ئى ئەمەيان نا)).

((رىئىيان فەرموۋە كە مار ھەلال بىت!؟)).

((ۋەللا چىتان ھەزىكەم قوربان- ھەھەھە!)).

((ئەۋە ئىچمە بەبى رىدان دەخۇينەۋە، بابزانىن چۇن دەبى)).

((نەۋشى گىيان، قوربان... كەس ناخەنە گۆرى كەسەۋە... ھەر كەسە بە ھىساب و كىتابى
 خۇى)).

((ئافەرىن!... نا، بابە، ئىمە پىمان ۋابوو؛ خودا نەخۋاستە تۆ زۆر شىتى! كەچى لە زۆران
 تىگەيشتووترى!... دەلئى دەگەل رەسوۋى ھاتىبوۋى؟)).

((بەلئى قوربان)).

((كەۋاتە، ئەۋە ھەندە ماۋەيە ھەر لە دەرى ۋەستابوۋى؟)).

((بەلئى، قوربان)).

((بەراستى شىتى! دەبوۋايە بىچى بىيە دەرويش!... ئەتۆ ۋەرە ئەۋە ھەندە ۋەختە لەۋى
 راۋەستى!؟)).

((ههههه! بهلئى ئاغا)). چ ددانىكى ريك و پىك و سىپى و سۆل!

((باشه، مندالەكانت چۆن، چاكن، بەكەيفن؟ كارو كاسبى چۆنە؟ گەنم لە چ داىه، ئومىد هەيه ئەمسال شتتېكمان وەگىرەوى؟)).

((لە ساىهە پىاو چاكانەوه، باشه)).

((چىدى؟... برايم بلئى چاى بۆ دەرويشى بېنن)).

((هە هە هە!)).

((ئەرى هەروا بۆ دىدەنيە هاتوى، ها؟)).

((بەلئى، ئاغا، لەپېشدا بۆ دىدەنيە، ئىرەجى ئومىدى مەيه... ئەركى خۆمانە بىهينى... عەرزىكى چكۆلەشم لە خزمەتتاندە هەيه)).

((زۆر چاكە. بەخىرى - وەك بۆ خۆتان دەلئىن ماله ((لېقەوماوان))ه!)).

((هەر ئاودەدان بى ئىنشاللا، بەهيمەت و بەرەكەتى مشايەخان!)).

دەى؟.

دەرويش رەحيم تاوئىكى خۆ هېناوېرد، تەماشايەكى من و تەماشايەكى ئاغازادەى كرد، و سەرەنجام سەرئە دوو دلئىيەكەى لە روخسارى ئاغايەوه برى.

ئاغازانى، گوتى: ((ئەو ئاغايە وەك مندالەكانى خۆمانە - سەرەراى ئەوئەش زمانى مە نازانى...)) بە چاوداگرتنىكى سووكەلەوه لەمن ((كارى ئىوئە دەرويشان هەميشە هەر كارى شەرئەى؛ وەك بۆخۆشمان دەلئىن چ لە شەرئەى عەيب نىيە)).

دەرويش رەحيم سەرئەجىكى دىكەى تىگرتەوه، ئەوسا بەدەنگىكى راشكاوانە، بەلام بەروخسارىكى پەر داخەوه رووى دەمى گوتنى مەبەستەكەى لە ئاغاي كرد:

((ئاغا، بى ئەدەبى نەبى ئەو كچەتئوئە گرفتارى و دەردەسەرىيەكى سەيرى بۆ دروست كر دووين. باوئەر بفرموىن هەر لەو دەمەوهى پىي ناوئەتە ماله من هەرچى خۆشئە وەك بە مقاشى هەمووى لە كونه لوتان هېناومەوه دەرى. تا ئەو نەهاتبوو، وەك پاشاى سەرئەختىم رادەبوارد.

هەر كە ئەو هات ئىدى ژيانم لى شىوا و خۆشىم لى هەلگىرا. باوئەر بفرموىن ئەگەر عەرزتان كەم كە لەو دەمەوه قومه ئاوتىكى خۆشىمان بە گەروئىدا نەچۆتە خوارى درۆم عەرزتە كر دوون... بۆيە هاتبووم تەگىرئىكمان بۆ بكەى...)).

((كام كچەتئوئە؟)).

((ژنى حوسىنى، ئاغا، كچى حاجى غەفورى)).

((ئا... جا چى كر دووه؟)).

((وئەللا ئاغا، چاترئوئە بفرموى چى نە كر دووه. ئەوئەى كە ئىوئە بفرموىن كر دوويەتى، و دەيك)).

هەردوو دەستى دەبن هەنگلئى نابوون و خۆى رەپىش كر دبوو.

ئاغا ناراحت بوو. بەروخسار و دەنگىكى توند وتىژ و جووتە برۆى تىكناوئەوه گوتى: ((تېنەگەيشتم - يانى تا ئەو ئەندازەيه!

((هەموو كارئىك)) ئەو هەويئە ئاوى زۆر دەوى!)).

دەرويش رەحيميش هەر ناراحت بوو. ((نا، ئاغا، خەيالئى خراب مەفرموىن. مەبەستى عەرزتە مەمەيه كە قىرئىسچمەيه، هەرايه دەكات... و شەرئانئە و هەردەلئىيە دۆم و قەرەجە)).

ئاغا وەك لەشى سووك بوو بېت گوتى: ((ئا)، باشه، سوپاس بۆ خوا! خەيالئەم بۆ شتى دىكەچوو - مېشك ناراحت بوو. گوتم خودانە خواستە نەكا كارى خرابى كر دى...)).

((بەلام ئاغا، بۆ كارى لەوئەش خرابئە هەيه؟)).

((بەلئى، جەنابى دەرويش، شت گەلئىك لەوئەش خرابئە هەيه - تۆ شىتى، نازانى!)).

دەرويش رەحيم پىكەنى: ((هە هە هە! وئەللا ئاغا بەسەرى موبارەكتان - گائتە نەماوئە پىمان نەكا...)) و دەستى بەورئە ورتئى كرد.

ئاغا گوتى: ((بلئى، كەسى بىگانەى لى نىيە؛ تۆش بە ناخىرى گىانت دەرويشى، خۆ سۆفى نى تا ئەهلى شەرمى بى)). و پىكەنى. دەرويش رەحيم بە دەنگ و روخسارىكى راشكاوانەوه

گوتی: ((بهلئی ئاغا، نازام کئی چۆته بن کلێشهیهوه- پیم وایی... خودا بۆ خۆشی دهزانی... بهلام من هەر پیم وایه کاری دایکه که بهتی... چۆته بنی؛ فوویداوه که، پهڕژین بیته، شاخت وا، بالته وا، و گوشت و بهزت وا... ته گهر تو ژنی تهو خیل و خواری نه بای هه موو میرزا و عهتار و دوکانداریک خۆلیان دهخوارد تهتویان ژن بای- و ئیدی پهڕژین بی تهو بابه ته پپرو پووچانه... و ئیستاش کچه بای چۆته دهکهولتی و ئیدی تهستهغفیرووللا خوی نه ماوه. هه موو شهوی خودا دایناوه ههراو زه نایه که مه پرسه، بهزمی تهللا که ره می لۆتی له چاو ههراو زه نا و بهزمی مه نوژی جه ماعه تییه- باوهڕ بفره رمون تهو نه ند و کۆکه ئابرووهی ده دیتیدا پیته هیشتووین)). قامکی گه و ره و شادهی هاویشتنه سه ریه ک و تهو نه ند و رده ئابرووهی که هیچی وای لیته مابووه، پیتاندا.

((دهگه ل خه سوپی هه لئاکا؟ ئیشان ناکا- قسه ی بن زمانی چیه؟)).

((نه خیر ئاغا، خوا هه لئاگری. با پی له هه قی نه نین، زۆر چاک و له بار ئیشان ده کا، و کاری چاکیش ده کا، ئیشه کانی هه موو بوخت و هیچ که مایه سییه کیان نییه، جا چ کاروبارو ئیشی مالاتی بی یا کاری مه زرایه)).

((رهنگه کراس و کلۆجه...)).

((نه خیر ئاغا، به سه ری مو باره کتان، له لایه نی جلوه ره گییه وه خاتره جم به هیچ که مو کوو پییه کی نییه... ته نانه ت بی ته ده بی نه بی پینلاوی سووری مو ده شمان هه ر بۆ کپیوه- بی ته ده بی نه بی بۆ خۆم بۆم کپیوه- هه ر له و حاجی عه بدوللا که وش فرۆشه ی خۆمانم کپیوه. ده توان هه ر بۆ خۆتان لی پیرسن، یان هه نگاو یکه به سه ری پیه ئاغازاده ی بنیرن لی پیرسی)). ئاغا تیله چاو یکی گرت ه ئاغازاده ی، ئاغازاده پیکه نی.

((نه خیر ئاغا، گرفته که شتیکی دیکه یه)).

((هه ی مه رگت بی! پیاره، منیش هه ر تهو ده پرسیه!)).

((وه للا چتان عه رز که م ئاغا- ده ترسم بی ته ده بی بی)).

((بلئی، خۆ من بیگانه یه ک نیم؛ منیش یه کیکم وه کو تو...)).

((تهسته غفیرووللا، ئیه وه گه و ره ی مه ن)).

((که واته بلئی ئیدی... گوتم تهو ئاغا یه ش هه ر یه کیکه وه ک منداله کانی خۆمان... زمانی مه ش نازانی... ده ی بلئی ده ی!)).

((بهلئی ئاغا. بۆ خۆتان مال و حال و جی و ری و گزه رانی مالتی مه ده زانن. سه رته ندووره که م داو ته وان؛ بۆخۆم و خاو خیزان هه موو له ژووره گه و ره که ی ده نوین. تهو ده ش نه ک له به ره ی جی نه بی، نه خیر، له سایه ی سه ری ئیه وه له باره ی جی و ریوه هیچ که مو که سه رییه کمان نییه... له هیچمان که م نییه. بهلئی، تهو ده م عه رز ده کاردن، سه رته ندووره که مان داو ته وان، لبا دیکی یه کپارچه ی پراو پرمان بو تیدا راخستون، و باوهڕ بفره رمون و اما ن رازاندۆته وه هه ر ده لی پی شانشینه- پیاره هه ر ده کا هه روا راو هستی و ته ماشای کا! به واتای ده رو دراو سییان پی ر پیته سه ری پی جوان ده بیته وه. تهو هه ر له خۆوه وانالیم، له دراو سییه کانی ده بیسم، که به تابه ته ی دینه سه ری پی و واده لیم. ده گه ل تهو هه شدا، ئاغا، هه موو شه وی شه رو هه راو زه نامان به ری پیه. باوهڕ بفره رمون، ته گه ر بی ته ده بی نه بی، هه ر مه یونی کمان که مه، تهو یشمان هه بووایه ته للا که ره می لۆتیه وان تو زی له دوو نه ده کردین)).

((جا بۆ چ ده کا؟)).

((وه للا چتان عه رز که م، ئاغا)).

ئاغا به سه رو روویه کی تو ره وه گوتی: ((لا ئیلا هه ئیلا لالا! دوا ی تهو هه موو قسانه تازه چتان عه رز که م! به راستی ده رو ئیشی چاک!)).

سه ره نجام ده رو ئیش ره جیم خۆی پیدادا و گوتی: ((بهلئی ئاغا- ته لو کمو لیلا: بهلئی، بی ته ده بی نه بی، خۆ به ده ست کو ره یه وه نادا)). و وه ک هه ناسیکی ئاسو و ده بییه ی هه لکی شابی، ورده ورده و پچر پچر هه ناسه که ی دایه وه. من و ئاغازاده لالوتی خۆمانمان ده خوراند، و ئاغای سلیمانیش هه ر خه ریکی مو دنه که ی بوو. ((ئاغا، بی ته ده بی نه بی هه ر ده ستی ده گه یه نیته ی، تهو ده ست ده کا به لینگه فرتی)).

ئاغای سلیمانی به ده نگ و روخساریکی واوه که له بابه تیکی زۆر ساده و ساکاره وه بدوی گوتی: ((باشه، که تهو ده ست ده کا به لینگه فرتی کو ره چ ده کا؟)).

((بهائی، قوربان؛ کوربه چ ناکا - ئەو منداڵە بەستە زمانە چ بکا! ئەگەر درۆم عەرز نەکردین تا ماوێهەکی زۆر ددانی بەجەرگی خۆیدا نا و دەنگی نەکرد؛ ئاخری وەك هەر بەندەبەکی خودای خۆی رانەگرت و هاواری لێ هەستا و گوتی، بابە، حال لەوێ و حیکایەت لەوێ... دياره من هەر زوو دەمزانێ بەلام لەروویم نەدەدا... بهائی، درۆم عەرز نەکردین منیش، بە مۆلتەتی ئێو، گوتم هیندیکێ چاوترسین کە... کورپەش، پەرژین بێ لیتان، دەست و قامی خراب نییە. شەوێکی تا دەخوا کوتای، ئێمەش، هەر وەك ئاگامان لە هیچ نەبێ، خۆمان لێ کەرکرد، یانی ئاگامان لێ نییە - درۆم عەرز نەکردین چرامان کوژاندەو و چووینە بن جی. بەلام ئاغای، رۆژی بەد نەبینی، کاریکی کرد رۆژ بەپێو راوەستی و ئەو سەری دیار نەبێ؛ زریکە یای لێدەدا پیام دەویست گوتی لێ بێت و لەپێستی خۆی نەیه تە دەری... هەرخوا بۆ خۆی دەزانێ چمان چێشت، ئاغای!)).

((بریا هەر ئەو نەدەت زانیابایە کە بەو هوایانە دەیکیشان خەلکی چۆن بوون؟)).

((هە هە!)).

((باشە - دوایی؟)).

((دوایی دوای سەرت... هیچ رێبەکی ناگرت)).

((دوایە چتان کرد؟)).

((نۆکەری خۆت یان ئەو؟)).

((نۆکەری خۆم!)).

((دوایەش... هیچ ئاغای... تۆ لە جی بامانی، ناتوانم درۆتان عەرزکەم. بە کورپە کەم گوت کە ئەو دەستی بەلینگە فرتی کرد تۆ بچۆرە سەر سینگی دانیشە و هەردوو لاقەکانی بەگوربسی توند ببەستە، و کاری خۆتی دەگەڵ بکە - خۆکاری نا شەرعییە ناکە - بەخۆشی نەبوو بەزۆر و بەناخۆشی... خراب دەلێم ئاغای!)).

((نا، بلێ)).

((بهائی، ئێو لە جی بامان، ناتوانم درۆتان عەرزکەم! تەنانەت شەوێکیان بۆ خۆم چوومە یارییە کورپە کە یۆ بەستەنەوێ. بەلام ئاغای ئەگەر دەزانێ چ قیامەتێکی بەرپا کرد - ئاغای دژمنت نەبینی! کاتی دوور لە رووی ئێو کە دەست و پێم دەبەستەنەو، ئەو چنگە تەفانە ی ئەو بەدەموچاویدا دەکردم باوەرپتان بێ و رچ بەدەموچاوی شە لە مووی جوویدا نەدەکرد!)).

((باشە، زۆری زەرەر نەداو؛ دەموچاوی تۆش هیندە پاکوخواپن نییە!)).

((هە هە! ئێو شە ماشە لالا هەر خەریکی جەفەنگان، ئەمن شتیکی عەرز دەکەم و جەناب عالی شتیکی دەبیستەن باوەر بفرموون هەر کە سێکی لە جی مەبایە یان ئەو دەکوشت یان ئەستەغفیرۆلا، خودایە تۆبە، یان خۆی، یا بەرگی عەودالییە دەپۆشی و ملی لە کێو بیابانان دەنا. کاریکی کردوو، ئاغای کە تازە روومان نایە لەلای دەرو دراوسییان سەرھەلێن... ئیستا فرمایشتان دەگەڵ ئەو کارەیدا بەچە بیکەین؟)) ئاغای تۆیک راما، دە قافیدا سیگارە کە لە مۆدە کە ی هینایەو دەری، فوویە کە بە مۆدە کەیدا کرد، و گوتی: ((بهائی... ئەو ش بۆ خۆی گرفتیکە... باشە ئیستا ئەمن پرسیاریکی لە تۆ دەکەم...)).

((بهائی، ئاغای)) بەچار چاوان چاوەرپی ئاغای بوو.

((تۆ لە کورپە کەت دلتیای کە پێی دەکری، و ناتەواو نییە؟ لەوانە یە کچە گلەیی لەوێ هەبێ)).

لە پەر رەنگ و رووی دەرویش رەحیمی سوورھەلگەرا، وەك سەرزەنشت کرابی.

((ئای ئاغای، ئەو چ فرمایشتیکی دەفرموون! بەندە بۆ خۆم، دوور لە رووی ئێو، پەرۆی شەوی بوو کێنییەم بەوچاوانە ی خۆم دیو - باوەر بفرموون دوو دەقیقە شی پێنەچوو، هەرچوو ژوووی و هاتەو دەری... بێ ئەدەبی نەبێ - ئەو شەو تە چەند سەعاتیکیان خوینی هەر رانەدەو ستا... نەخیر ئاغای، ئەگەر کە سێک ئەوێ عەرز کردین درۆی پێ راگەیان دوون - بەندە لەسەر ئەو دوو گۆبیانە می دەکەم... بەروویەکی گرژەو، هەرکە سێ ئەوێ عەرز کردوون درۆی فرموو)).

((نا، کەس نەگوتوو - پێویستی ئاگای خۆت شیت کە ی؛ پێویست ناکا قولە یە کە بکیشی و پەدە یە نارەقە کە ی مە و بەسەر یەو کە ی هەلێدە ی - هەر ئیستا ئیستا چاری دەکەین!)).

((هه هه!)).

((زۆر چاكه. كهواته لهو لايه نهوه ناسووده و دلنيايىن؟)).

((به لى تاغا، ته گهر درۆ بوو نهوه بۆ خۆت، چ ده كهى بىكه)).

((باشه دهى، ئىستا گوى بدهيه بزانه چ ده لىم...)).

((به لى تاغا گويم لىتانه)).

((نهوه دياره كه ده زانم تو درۆ ناكهت و كراس و پىلاوى مۆدهت بۆ كړيوه... به لام كهى كړيوتن؟)).

((وه لى قوربان درۆم عهرز نه كردىن زۆر له مېژه؛ به لام كه وشه كان هىشتا نوئى نوئىن، باره بفرموون له كهيان پتوه نىيه)).

((باشه... ئىستا ته گهر به قسهى من ده كهى كراس و كلۆجه و جووته كه وشىكى مۆدهى سوورى دىكه شى بۆ ده كړى... ته گهر ئىستاش پارهت به دهسته وه نىيه نهوه من دهيان كړم و سهرى خه رمانى حىسابى ده كهين، خو ته گهر نه شىده يه وه هه رده بى)).

((نه خىر تاغا، له سايهى سهرى ئىوه و هيممهت و بهر كه تى مشايه خانه وه پاره هيه، نه ورۆ سبه يه كيشه به رو بووم و خه له و خه رمانىش هه لده گىرى)).

((زۆر چاكه، منىش هه روا له م باره يه وه ده گه ل حاجى غه فورىدا ده دويم... قسان ده گه ل داك و كچه شدا ده كه م. داوا له دا كه كهى ده كه م نامۆزگار ييه كچهى بكات؛ به فامىش ده لىم له ئارىشه كهى نه بىتته وه وازى لىنه هىنى - چونكه هه رچوونىكى بى ژن هه ر ژنه و چاكت ده قسهى يه كه ده گهن. تو ش كه گه راپتته وه گوندى به كوئىخاى بللى به يانى نا دو به يانى - يان نا، سى سبهى، بىته لام. پىم خو ش نىيه بزانى هاتوويه لاي من بۆ شكاتى، ده نىتو ده رو دراوسىياندا خو ش ناكه وى؛ نابى نهو جوژه لالوتىانه گه وره بكرىن. بۆ خو شت لاي كه سى باس مه كه كه هاتوويه لاي من و به منت گوته وه... من بۆخۆم قسانيان ده گه لدا ده كه م... ده لىم به دم قسانه وه له كوئىخام بىستوه؛ و هه ولده دم په نا به خوا برپارىكى له م باره يه وه بدهم - ناراحهت مه به)).

((ئىنشاللا! خودا ته مهن درىژ و سه رفرىاز و راوه ستاوتان كا، هيممهت و بهر كه تى مشايه خان پشتىوانتان بىت!)).

((ته دى حالى كچه كهى خو تان له مالى حاجى غه فورى چۆنه... دياره كه ژن به ژنه تان كرووه؟)).

((به لى قوربان... چتان عه رز كه م...)) و ناهىكى هه لكىشا ((باشه خراب نىيه)). به ده نىگىكى كزه له وه.

((به لام سه رو چاوت وا پىشان نادا)).

((وه لى تاغا، درۆم عه رز نه كردىن، باش نىيه. هه ركه هات و هاوارى نهو كچهى بلن دبوو داىكه كه شى له وى كوردهى به رده داته گىانى كچهى بىچاره - له وىش هه موو شه وىك هه راو زه نا له گوئىيه. هه روا چهن درۆژىك له مه و پىش به دار دۆژه نىگى مه شكى لىدا بوو و ده ستى شكاند بوو؛ برده مانه لاي حاجى قاردى شكسته به ند، بۆى هه لبه سته وه و ماوه يه كى به مليه وهى هه لوىسى)).

تاغا به روخسارىكى شىوا وه گوئى: ((ئم! به لى، هه ر له بهر هىندىيه كه ده لىم نابى نهو جوژه لالوتى و درۆژنگىانه بىنن و په ردهى بستىن؛ ده بى به هه ر شىوه يه ك بووه دىزه به ده رخۆنه كرى... پىوىسته به هه ندىك ورده شرو شالانان ته وانهى له بىر برىنه وه، تا مندالىكىان ده بى؛ كه بووه منداله بهر ئىدى بۆ خو ل چاك ده بى... به راست چهن ده بى هىناويه تى؟)).

((وه لى قوربان هه ر نهو به هارهى رابردو بو)).

((هينده له مېژ نىيه - باشه، به پشتىوانىه خوداى هه ولده دم برپارىكى دهو كار هيدا بدهم - ناراحهت مه به)).

((خودا ته مهن درىژ و سه رفرىازتان كا)).

((چ كارى دىشت هه بوو؟)).

((نه خىر قوربان... هه ر نه وه نده بوو كه عه رزم كردن)).

((باشه، ئەدى ئىستا دەگەل پىالەيەكيدا چۆنى؟ دەرویش نابى ھىندە خۆى بەو شتانەوہ بىستىتەوہ)).

((ھە ھە ھە !!)).

ئاغا بەرپويەكى خۆشەوہ گوتى: ((ھە ھە و زەھرەمار! خودا ئەو سەرۇچاوە پىس و پۆخل و ناقۇلايەت لەناو بەرى!!)).

((ھە ھە ھە! ئەگەر مۆلەت بەرموون درەنگ بوو، ژيان و مال و حالمان لەو گۆرەيە...)) و بەرپى پىدانىيى ھەستا و بە خۆشحالى و بە دەم پىكەننىيە پىشتاويشت لە ژوورى و دەدەرکەوت... ژيان و مال و سامانى لەگۆرپى بوو...

راستىشى دەکرد: ژيانەكەى رەنيو ھىنانى زەوى و مالانەكەى، يا وەك خۆى دەيگوت ((پاتالەكە)) ى بوو. ھەر كە بەھار دادەھات، دەستىكى بەسىنگ و پىشتى خاكى دادىنا سوران و گەرانى خويىن و ھەناسەى دە دەمار و لەشيدا وەگەرتر دىخست؛ خاك و زەويش ھەرورەتر. كە ئاوى دە زەوييە دەکرد، لەشى خۆيشى ئارەقەى دەردەدا؛ تۆوى دەکرد، خاك وەك نەبووكى ئاوس بەشەرم و شكۆزە ئاوسىيە خۆى لەچاوان پەنا دەدا- و ئەو ترسەى لىدەنيشت، نەك خوانەخواستە ((شەيتان ئاوس)) بىت؟ و ھىچ لەگۆرپى نەبى و لەبەرچاوى گەورە و گچچكان شەرمەزار بىت؟ ھەر كە دەنكىك چەكەرەى دەکرد تۆوى شادى و بوونى وىش چەكەرەى دەکرد، ھەرورەك چاوەرپىيى ئامازەكى بى. ((سەبىلە)) بەليوہوہ رادەوہستا، دەستىكى دەبەر پىشتىندى دەنا و لەدوورەوہ بەشادى و خۆشى و زەردەى سەرليوہوہ دانەى خۆشى و شادى و بوونى خۆى لە خاكەكەوہ دەدەيتەوہ. دەستى دە لەشى خاكدا دەگىپرا، ھەستى بەگەرمى لەشى خۆى دەکرد، و ھەر كە بزار و مشەخۆر و لا پەرسەنگى لى قەلاچۆ دەکرد و لىيى وەدەرداويشت، ھەستى بە ئارامى و ئاسودەيىيە لەشى خۆى دەکرد- ھەرورەك ئىستا ساتەوہختىك بىت جەلەكانيان بۆ تىوہشاندى⁽⁴⁾. كاتى منداڤ لە غەم دەپەرخسا و دلنيا دەبوو كە خۆى گرتوہ ئىدى لە راوہستان

⁽⁴⁾ تىوہشاندىن: وەبىرم دى سەردەمانىك دەو ولاتەى مەدا بەشار و گوندييەوہ، خەلكى لەبەر كىچ و ئەسپىيان ھەراسانى لىئەلگىرابوو- ناچمە ناو درىزەى باسەكەوہ- كە نان دەگرا، تەندوور بەداران دادەخرا، دواى نانكردنى كە لىدەبوونەوہ، منداڤ و ژن و ژاڤ دەھاتن جەلەكانيان دادەنان و دە تەندورپىيانەوہ دەوہشاندىن، بەتىنى گەرميە نىو تەندوورەكەى

و سەيرى راكردن و لول و پىچ خواردنى لەشى بەدەم باوہو ((كەرويشكە)) و يارىكردن بەو لاوہ كارىكى دىكەى نەبوو. ئەو ((كەرويشكە)) ى دەکرد و ئەم ((سەبىلە)) ى دەكىشا و سەيرى دەکرد.

ژنەكەشى ھەر رانەدەوہستا، يادەنيو ((دەرمال)) ىدا بوو يا لە زگ ((پاتال)) ى - ئەويش ئۆگرى وان بوو و دەگەلەواندا دەژيا. ھەر كە دەستى دەگەيىيە گوانيان گواندينيان بەدەست و پەنجەى وى ئاشنابوون ((گرت)) دەبوون و شىريان دەدايە؛ ئەويش ھەر كە تەراپىيەشەرى وەدەست و پەنجان دەكەوت دلئ دەجۆشا و ھەمان ئەو ئاواز و لاواندنەوہى بۆ مەرپو بزن و مانگايەكان تىپەلدەكرد كە بۆ منداڤەكەى خۆى دەگوتن؛ و بزنى تايىن واى لىنگ لىك بلاو دەکرد و واى پىشت نەوى دەکرد ھەرورەك راست ئەوہ دەمى كاريلەكەى خۆى بى وەگوانانى كەوى. بەلام ئەو بەشى زاوہماكانى دەگوانديناندا دەھىشتەوہو وەك منداڤى بەرمەمەكانى خۆى چاودىرى دەکردن تاپرسى نەبن. نىرەكانى بە بانگىكى تايبەتى نىران و مييەكانىشى بە دەنگىكى نەرم و ناسكى داپكانەوہ بانگ دەکردن و تىپەوہ دەخوړين: نىرەكەر ئەوہ شىت بووى وا سەردەكەيە سەر ئەو بىچوہوى!... ھەى حەكەدار! بەراستى حەكەدارى، دەبجۆ دەى، نۆشى گىانت بى- ئىستا باشە!!).

منداڤەكانىش ھەرورەتر- ئەوانىش بە سواری گوندىريزان؛ روو لە چۆڤ و بىابانان، بەرەو ژيان دەچن، لە كاتىكدا كە لەبن رانى خۆيانەوہ ھەستى ژيانىكى دى دەكەن، و داژۆن، گوان، گارانى داژوى. منداڤ تويشوى بابەى كە داكى بۆى دە ((خورجىن)) ى ناوہو لە پىشتى بەستوہ: ژيانى بەكۆڤ و بە پىشتىيەوہيە و بەرەو لاي بابە و دەشتى لىدەخوړى. قەلەپەشىك فركەى دەكا، سىساركىك بالە لىك بلاوەكانى لىكدەدا، ((سۆرە)) ى بەدارگويژى ھەلدەگەپى. ھەلۆژەكانى ھەردووبەرى جۆيە، مرواربيە رەنگىنەكانى خۆيان بەسەرورەوہ بە منداڤان و پىكتىر نىشان دەدەن...

دەمى ھەلگرتنەوہى بەروبووم و خەلەو خەرمانە. منداڤ، و ولاغ و باب و داك و خوشك و براكان ھەموو لە ھەموو سەرقالن. باب ((شەنەبا)) ى دەكا؛ داك ((سەرکۆزەرە)) ى لە بىژىنگ

ئەسپى ھەلدەوہرىنە تەندوورپوہو قەرچە قەرچە ھەرچى ئەسپىيان وەك قەرچە ھەرچى برىشكانى دەنگ دەھات... ئەوجا خوا وەتەسەينى ئەو شەوہى پاش تىوہ شاندىن خەويكى خۆشى بى خۆھەلگرايدنى بەداوہ بوو- وەرگىر-

و كەودەدا؛ خوشك چاي ليدەنى، برا باراشى بەروبوومى تازەى لە كەرى ناو و دەبیاتە ناشى؛ برا گچكە لۆكەكەش چیلکە و چىوان وەكۆ دەكا بۆ ئاوری... ژيان قولپان دەدات، و ئارەقە لە لەشى باب و داک و براو ھەموواندا سەرى کردوو. گوئی بابە بە ئاوازی شەنى باوہ چاوی بە ئاسمانەویە: لەوہى دەترسى دەو وەرە و برۆیەیدا بیەوى داکات و دەستی دەزاخی نی. ئەو پەلە ھەرە نالەبارەى دەودەمە خراپەیدا لە ئاسمانى پەیدا بوو... خوا بى ئافاتی کا... ((گەلاویژ تۆش ھەر وەرە ئەو ((شەنە))ی تاودەیە، بیژینگە کەى بدە مەنیژی- کەمیک خیراکە، چایە کەش درەنگ بوو! ھۆۆ، رۆستەم، راکە بە برات بلای با داسە کەى دانى و ھەر ئیستا بیئە ئیرە و یارمەتى ئیمە بدات!)) رۆستەم و براکەى ھەردووک گیای دەدروون. ئالیکیش سوتەمەنى ژيانى ((پاتال))یە، پاتالیش سوتەمەنى ژيانى خا و خیزانە - شیرە کەى دەگەل شیلەى ژيانى خیزاندا تیکەل دەبى- و خیزانیش کانوونى ژيانە، و ژيانیش درەنگ و زووی نییە: شیلەى ژيان دەبى بەردەوام بتكى. گەمیش دەخاکدا ھەر ژيانە، و لە دەردەشدا ھەرەتر. ھەرەك گۆزەگەرى دىوانە ھەربینە لە کەللەیدا، و داوى ئەو ھەموو رەنج و کویرە دەریبە ھات و بەناویان وەر بوو و ھەمووی پلیشاندنەو... چایە کە درەنگ بوو... ھەموو پیکەو دە ھەول و تەقەللا و کۆششدان.

جادەى شارى تەنیشتى لە دوورەدەرا دیارە، کە دووریە وەنیزیک دىخی. لەپشت کىویرا دیت، و لەو دیوکیو و شیو و خەرەندە ھەرە زۆرەکانەو... کە دەبى لەو پستانەو چە باس بى؟ لەویو دەرا ئوتومبیلان بەرى دەکەن. ئەو پیاوہ شاپکا بەسەرانی کە دەو ئوتومبیلانەدا دانیشتوون چۆن... ئاغای سلیمانى مۆدەنە کەى بەلاوہ نا و گوتى: ((تیبینیتان فەرموو، جەنابى حوسیناغا! دەلالیەش دەکەین... چە بکەین، ئەوہ ژیانە - دیارە بە یارمەتى جەنابى مستەفاخان و ھاوړتیانەو... بەلى، کاتى ئەو کەسە خۆى وەك یە کىكى خیزانى من بژمىرى و خۆى وا دانى منیش ناچارم گىروگرتەکانى بە گىروگرتى خۆم بزام)).

((راست دەفەرموون)). ئاغازادە شەلالى ئارەقەى ببوو.

((بەلى... بەلى! باشە، ئینشاللا کەى دەپۆن؟)).

((ئاغا، پیموایە بریارە دووسەى ئەسپ و سواران بنیرن)).

ھەر بچوو، خۆشە، بەلاى منەوہ خراپ نییە ئەگەر برايمیشتان دەگەل بیت، چونکە ھەرچۆنیک بى کەس و کار و قەوم و خویشە، لیڕەش ھىچى رابواردنیى لى نییە)). دەگەل کورە کەیدا ((خراپ نییە بچوو، خۆشییە کەى دینى بچى)). منیش سەرنجە پەر پارانەوہ کام خستە سەر قسەکانى.

کورە کەى گوتى: ((چبکەم ھیندیکم ئیش ھەن... دەنا بۆ خۆشم ھەر بەنیاز بووم... با حوسیناغا بچیت... من رەنگە دە پازدە رۆژى دى بچم)).

ئاغای سلیمانى سینییە کەى پال پیوہناپەوہ، و بۆ دەستودەم شووشتنەوتى، داواى مەسینە و دەستشۆرى کرد.

جھیل بووم نەمدەزانی کە متمانە ھەروازوو بە ساتەوختیکی کەم پەیدا نابێ- ئیستاش ھەر نازانم. کچ و کورپکی ئەوروپایی یا دوو کورە ئەوروپایی تا متمانە پیک پەیدا دەکەن و دەگەنە ئەو قۆناعە یەکتە بە وشە ((تۆ)) بانگ کەن، وەك دەلین کلکی خوشتری دەگاتە ھەردی. یەکتە دەنامیز وەردینن، بەلام دۆست و گراوی یەکتەن؛ زۆری پیدەچی تا دەگاتە ئەوجی بە فەرمی ئاشکرای کەن کە متمانەیان پیکە. بەلام ئیمە بە پێچەوانە ئەوانەو- بەتایبەتی ئیمە دامین چیانشین- دەردەست، ھەر بەیەك سەرنج، و یەك زەردەخەنە دەبینە دۆست و خۆشەویست و گراوی یەکتە و نەك بەدلیك بەلکە بەسەد دل شیت و شەیدای یەك دەبین. ھەر بەو کتوپروپەش لیک دادەبڕینەو- تەنانەت بە یەك قسە ناخۆش، یا ھەر بەیەك قسە ئەمو ئەو لیک دەترازینەو. جا وەرە بەو گیان و رەشتەو بۆ متمانە پەیدا کردنی چ لە بوونە ھاویرو بڕواییە چاکترە... ھاویر! ھاویر! نا، ھاو رەوشی: ئەو ھاویرییەتیە، ئاشنایەتی نییە- لە کاتی کە دەبێ ھاویرییەتی چەندین پلە لەسەر وی ئاشنایەتیەو بیست. من وشە ((برادەرایەتی))م لە لاپەسەندترە، چونکە ھاویرییەتی رینگا مەرج نییە ئاشنای مەژۆ بیست، چونکە ھەر کە گەشتنە مەزلی ھەریەکیان بەدوای کاری خۆیدا دەروات و لیک جودا دەبنەو. بەلام برادەر شتیکی دیکە، ھەم ئاشنایە، ھەم ھاویرییەتی رینگایە، ھەم ئیستا و ئایندەشی، بە ئیستا و ئایندەتی تۆو گرێدراو...

بەھەر حال، ئەو ئیستا تیدەگەم- ئەگەر بەراستی تیبگەم- کە بیتجگە لە تازەگییە بوونی خودی ((بیر)) و ((حیزب)) و ((چالاکسی سیاسی)) و ((رۆشنیری)) قسە و بەدگۆیی و سەرپێچە کەسانی دی بوون کە ئاگری گەرمە تەندووریە میان ھیندە دی خۆشتر دەکرد، و بەواتای خۆمان و لە خۆمان گەورەترانیش کەلە رەقیە میان ھیندە دی جۆشتر دەدا. دەنا من

و مستەفاخان و کورپی ئاغای سلیمانی کوجا مەرحەبا، چ دەیکەیان دینە یەك و چ شتیك پیکەو دەبەستینەو لە کوپرا خزمایەتی و تۆرەمەو رەچەلە کمان دەگەشتنەو یەك؟ لە لایەنی ئەو ریبازووە کە من گرتبووم لەرووی قسەکانی ئاغای سلیمانی چ قسە یەك نەبوو؛ جھیل و بێ ئاگابووم، ھەرچەندە وامان بیر دەکردەو، یا وامان خۆپیشاندەدا کە ئەگەر ھەلیك ھەلکەوی و شەرمی رووان ری بەدا و گەورە و چووکایەتی لینگەری شتگەلیك ھەن بیانلین و بە شپۆیەکی شایستە و گونجاو بەرگری پێ لە ریبازو ئامانجە کافان بەکەین. من ئەو دەمی پیموابوو ئەگەر باب و فرزەندایەتی دەگۆریدا نەبایە ھەر ئەو کورپی بە دوو دانە مارکسیزم و چەند رستەییەکی فەرانسەویانە ھەلیدەتە کینی: ئەو زەردەخەنە خۆ بەزل زانیەنی کە کورپەکی دەبھانتی و ئەو سەرنجانە کە لە بابی دەدان، ھەموویان ئەو بیان دەنواند، یا رەنگە ئەو نەپتییەکی بووی، بۆیە نەگوتن، چونکە شایانی ھەموو کەسیک نەبوون پێی بگوتی...

مستەفاخان ئەسپ و سواری ناردبوون. سواری ھاتبوو و نامە مستەفاخان گەیاندبوو و گوتبووی لە کوپووە وەری دەکەوی: ئەو بە کەمایەسی زانیبوو ئەسپەکان بپنیتە بەردەرکی مالتی مە، ھەرچەندە من زۆرم کەیف بەو دەھات کە دایە بەچارە خۆی بینی- رەنگ بوو مەلیحەش بیدیتبا- کە لەبەر دەرکی چۆنا و چۆن سوار دەم و وەری دەکەوم. بەلام سواری کە ئەو لوتفە ی نەفەرموو و لەجیاتی بۆ خۆی بیست بەدوای منیدا نارد.

بەخۆ بە قابەلە مەییەکی پەر لەشفتەو کەدایی بۆ رییەنی بۆ دروست کردبووم، و دەگەل کیسەییەکی ھەمامی و چەند پارووە سابوونیک و چەند رووشۆرێک و دوو جووت گۆرەویی ژنانە بۆ داک و خوشکی مستەفاخان دەگەل ناپەزاییە مندا دەپال قابەلە مەکییدا جی کردنەو- قابەلە مەکی دە بۆخۆکە کییەو پێچابوو. سواری، یا نۆکەرە کە، لەرووی لوتفەو (چونکە من تا ئەوکاتە ھەرگیز سواری نەبووم) قابەلە مەکی لپوەرگرتم و بە بەن مووسە کە لای راستی زینە کەییەو کرد، و بێ ئەو شل و توندیە بە ئاوەنگییە کە بکا یا بە من بلێ بۆ خۆم ئەندازە بگرم- شارەزای ئەندازە گرتنی رکیفی نەبووم- بن بانی گرتم، ھەر وەك گونبە پەینییکی، ھاویشتمییە سەرزینی، بەلام چۆن، ھیندە نەمابوو لەولایرا بەریمەو خوارێ. ھیشتا ھیچ نەبوو دەلەرزیم. یەكەم جارم بوو سواری ئەسپی م. تا ئیستا شارەزای زین و ئەسپی نەبووم، ھەرچەندە زۆر سواری کەری بووم. وەری کەوتین- قیست و بەل، بەھەلبەز و

دابهزهوه، به كۆلتاناندا. بهلام نهمدهو پيرا سهرم بهولاو لاياندا وهسورپينم، تا خۆ لهسهر دۆست و ناشنا و روشنايان و يان هاورپيان هه لئشه نكينم. يه كه مين جاربوو كه بهره و جييه كي دوور له شاري وده دركهوم. گوندي مسته خاني دوور بوو؛ دهيانگوت ته گهر هه روا به نهرمه رويشتن برۆين بهره بهري ئيواري ده گهيني. هيشتا هيچ نه ببوو هه موو ماسولكه كاني له شم رهق ببوون، و وهك ههستيشم ده كرد، سواره كه به دزييه وه پنده كهنى - قه لئهى ده كيشا و كه نووى ده هاتنى: به قيت و به ليه من، و به لۆقه ي ئه سپه كه ي پنده كهنى، كه وهك دارى رهقى هه لئبه ز و دابه زى به من ده كرد و هه ناسه ي ليده برپيم و قۆلم هه لئده ته كاند...

داره بيهيه ((ته همد سولتان)) يمان به جييه شت، له ديمه نى شاري ره تبووين. شيو و دۆل و خه رنده كان باوه شيان بو گرتينه وه، و هه ركه دهنگى سمى ئه سپه كان دهو شيو و دۆلئه دا به رزده بووه چيا به رزه سه ركه شه گوئ سوو كه كان لوتكه يان وده در ده كه وتن. دواى چه ند ورده رامانيك به ده م دهنگى سمى ئه سپه كانه وه ورده لوتكه كانيش ده كشانه وه دوايه و دوورا و دوور دهشت وده در ده كه وت، به لام هيشتا هينده مان رى نه برپيوو كه هه ر دوو جه مسه رى ده شتى گه يينه وه يهك و ئيمه يان ده گه رووى شيوئى كي ديه وه تفانده وه، و دارستان هه ناسه ي هه لئكيشا و جۆگه له ناوه كاني پيكه ين و دره خته كان له رينه وه، و مه ل و بالئنده كان هه وال و باسيان له و داره وه گه يانده نه و دار و كيئ به بيده نكي ده پروانى، هه ر راست وهك نه و دا پيره گوئ گرانه ي كه نه يده زانى منداله كان به چى پنده كهن هه موو نه و شتانه به لاي منه وه تازه بوون، و هيچ و پوچيه زياني شاري و هه مه جۆريه گه وره كه ي سروشتيان زۆر به مه زنى به من نيشانده دا.

ورده ورده چيشته نگاو قايمتر بوو؛ گه رما تا ده هات تاوى ده ستاندا، ئه سپه كان كه م كه مه بۆن ئاره قه يان له له شيبه وه هه لئده ستا. نيوه راستى مانكي نه يلولى بوو، وه رزى گه زۆيه. چلگه هه وره كان خۆيان ده پشت كيئوه كان ده نا تا به پرواي خه لكى ناوچه كه، گه زۆبارى - يانى تا دارستان ئاره قه ي ده رداو جرو جانه وه ران وه جوولئه خات و نه و ئاره قه ي به شيوه ي وهك ده نكه خويئى گه زۆى بداته خه لكى. كۆمه له ته پوييه كمان ليئره و له ويوه ده گه ل ده هاتن: له سه ره وه: به ره و روو، به هه واوه تيكيانه وه داويشت، و هه ر كه تارى له بن بالئى دابان ئيدى نه وه ناگريان ده گرت و شيت ده بوون - ديسانه وه ش پى به پيئى مه هه ر ده هاتن. ئيستى گزۆيه

ماسولكه كام، هه روا له خۆوه خاوببووه نه مابوو: به ئاسووده يى دانيشتبوم، هه روهك له سه ر پشتى كه رى م، و به ئاسووده يى ده مهاژوا، ته نانه ت جارى وابوو ده ستى كم دريژ ده كرد و نه و ته پويانم له سه رو گوئى خۆم و ئه سپه كه ي ده ته كانده وه كه هيرشيان بو ديناين. جارى وايه، ده دهشت و دۆلئدا شه پۆله كاني گه رمايه، هه واى ده بزويئى، هه ر راست وهك نه وه ي بوونه وهرىك به دزييه وه به ده ستىكي نادياره وه په رده ي ته نكى هه واى وه جوولئه خات و بيله رپيئته وه. ئاسمان به ره و سپه تيه وه ده چوو، ته نانه ت ده سي به ريشدا - ده ناو لق و پويى دره ختانيشرا - مرۆف هه ستى به وهرى گه رمايه ده كرد. تيني گه رمايه هه ست و خوستى له بهر هه موو شتىكي برپيوو. زارى دارستانى بۆنى كاليه ي ده دا: نه مه ليك ده پيوتند، نه ته نانه ت جۆگه له ئاويك خوهرى ده هات، نه دره ختيك ده جوولايه وه: دارستان وهك مريشكه كوركى خۆى گيئ كره بووه، و له بهر بيده نكيه گوئيه كاني كاسه يان ليئوه ده هات، له جييه بى دارو باروداوينه كان تاشه به رده كان به لاپالئى چيا كانه وه ده برژان - جازنا جاريك، دوورا و دوور، په له يه كي چكۆله به سينگى ((توكنى)) كيئوه وه سه رنجى راده كيشا، كه له بيده نكي و بى هه ستيه خويدا وهك خالئىكي سه رسينگ يا زكى تووكاوى يا بى تووكى پيره ميئردىكي كه ته ي ديئو ئاساى ده نواند - نه مه دي ((گوندى)) بوو. تا نزيكتر ده بوويه وه تۆخ و تاريكتر ده بوو؛ به شيويه ك روخسارى كيئوه كه ي گۆرپيوو، وهك هه رشتيكي ناسروشتى كه به تهك شتىكي سروشتيه وه بى - هه روهك شوئينه وارى برينيكي قوئ به سه ر له شيكي ته ن و مه ندو به هيزه وه.

زياتر - كاكه هۆمه ر - ي سوار، يا نۆكه ر، له پيشه وه بوو. ده سته سه ره كه ي ته ر كره بوو و وهك چه فيه ي عاره بانى به سه رسه رى خويدا دابوو - تا وشك بيئته وه. هه تاو ميئشكى ده برژاند. به ده م ريوه به لاي چه ند پياده و سواره يه كاندا ره تبووين. هه ر جاريكى كه بمانگه ييانايه به خده ونه ريتى ناوچه كه ده ستىكيان به رز ده كرده وه - وهك سه ربازى مه ست - و چاك و چۆنيان ده كرد، يا واده بوو به بيده نكي ده ست به سينگه وه، و له لارييه راده وه ستان. به لام هه ر كه ده گه ل كاكه هۆمه رى له چاك و چۆنيه ده بوونه وه دووسى قسه يان ده كردن له سه رو روويانرا دياربوو وهك له سلاؤ و ئيكلامه كيان په ژئوان بينه وه - ره نكه شه وه ش هه ر ته نيا بوچوونى من بووي - هينديكيان لالوتى پيشان ده دا - چونكه خۆ من خان زاده نه بووم، له پيشدا وايان زانيبوو خان زاده م؛ هه لئخه له تابوون - به ره پرچه هه لئخه له تانيش له نه فريني به ولاوه تر چيديكه يه؟.

له چايخانه يه كې بهر والته به جېماوه و تېپه رېن. چاوه رېبوم بؤ ناخوار دني نيوه رېويه راوه ستين، به لآم برپار به ده ست كاكه هؤمەر بوو، كه له پيشه وه بوو، به لآم دياربوو به چاكي نه زاني. ملمان له رېيه نا. هه روا به دهم رېوه چهند جار يكام ويست ليى نزيك كه ومه وه، به لآم شه هه موو جار يكان به مينگه مينگه وه نه يده هيشت بيدوئيم: قسه كاني به به لي، يا به نايه كي سادوه وه لآم ده دايه وه و ده رويي. دياربوو پي گوترا بوو؛ هه ر كه ليى نزيك ده بوومه وه، ده يگوت: ((ئاي ئاي، لووشكان داوي!)) ياني ته سپه كه ي جووتان داوي، له كاتيكدا كه ده مزاني شه و بؤ خويه تي كه هه لداوي.

نيو سه عاتيكي له نيوه رېويه لادابوو كه ده شيويكيده له سه رجويه كي پهل بوو. منيش لامدا. له سه رجويه دابه زي- ته منيش دابه زم- قابله مه كه ي له دامووسكه ي زينه كه كرده وه، لغاوي له سه ري ته سپه كان دارني، زينه كاني ليكر دنه وه، و شه دوو گوريسه ي كه به ته لقه و پيچ به لابه لاي قه رپوزي زينه كه وه بوون كر دنيه وه، و ئاماژه ي مني كرد: يه كيكيانم ليوه درگرت، و وه كو وي له ده ستى ته سپه كه ي خؤم كرد و دوور ليكتر له دره خته كاني كه نار جويه مان به ستنه وه...

هاتينه بن سي به ري دار يكي و بوخچه كه مان كرده وه، و نيوه رېژه مان به ويه ري بيده نكي وشه كه تيبه وه خوارد- چؤن خوار دنيك، به روخساريكي شه رميوانه و هيئان و بردني به كاوه خؤي پاروو و چاوگي راني چاو و ده نكي گرم و هو ري ناو گه رووي كاتي پاروو قوتداني، هه روهك كاريكي زؤر نابه جي و ناله بار ته نجام بده ين وابوو. كه نيوه رېژه ته واو بوو، هه روهك له پيشدا برپار بي، بؤ له ش سو كييه و سه سانه وي زياتر و خؤ سوو كر دني هه ري كه به لايه كيده، به لآم بويه مه به ست، ملمان ليئا. كه لي بوينه وه، هاتينه وه- من چاوه رپي ده ستور بووم. كاكه هؤمەر هيئديك به ولاوه تره وه راوه ستابوو و ده ستى وه بهر چاوي خويه وه نابوو و ده كيئو و هه روو لابه لايانه وه رامابوو، و سه ري راده وه شاندا. له بن دار يكي دريژ بوو و ميژه ره كه ي به سه رخويدا هه لكيشا، هه ره ينده دريژبوو پرخ و هو ري به رېژه وه. منيش به رديكم وه بن سه رمدا و ليى راكشام...

هه وره كان، مات و غه مگن، پاليان به لاپالي كيئو كه نه وه دابوو و جؤگه له و دارستان هه ناسه ي هاوده رديه يان هه لده كيئشا؛ له ولاوه په له هه وريكي ته نكه له، به بالي ئاوالاوه، په له ي چوونه وه ئاميژي په له هه وره گه وره كه ي دا يكي بوو. ته م، كيئو دووره ده سته كاني ده باوه شي خويه وه

گرتبوون؛ زهرد و ماهي لوتكه ي كيئو كه كان وهك پليكانه ي ديوا ري خه ره نديكي قول ده چوون؛ و له و دووره وه دياربوو كه چؤن با ميگه لي هه ورائي ليده خو ري و له پر ديي ده په رانده وه...

پيموي هيشتا وانه بؤرژا بووين كه به ته نكه تا وييه وه له هه رژني باران و هاشو هووشه ي دارستاني له جي خؤمان راپه رين و بي ئيختيار به را كر دنيوه به ره و لاي جويه هاتينه وه.

ته سپه كان به ملكه چيه وه، و به سه رو پؤته لاكيكي گرژه وه، له بهر باراني راوه ستابوون. دوو كه ليكي سپي به سه ر دارستانيدا كشابوو: باران جله كاني ده ته ندروي دارستانيوه ده وه شاندا. ته سپه كانمان كر دنه وه؛ و ته رېبوون ئاويان ليده تكايه وه. بي ده ستور و بي فه رمان، زيني ته سپه كه م تا ودايه و ته سپه كه م زين كر ده وه. تا ته نكه م نه كيئشا نه مزاني سه ر جله كه يم له بير چووه بيها ويته وه سه ر پشتي. كوره خؤ دبوو له پيشدا سه ر جله كه م ليكر دبايه وه! له بيرم چووبوو... ناچار سه ره له نوئ ته نكه م شل كر ده وه و زينه كه م لي هيئايه وه خواري، و به يار مه تي و كؤمه كييه كاكه هؤمەري و كؤمه ليك لوتف و گه ورايه تيه بيده نكه وه، زينه كه م ليئايه وه. بوخچه كه و - قابله مه به تاله كه و هه موو شته كاني ديكه م- به بهن مووسه كي زينه كيئو كر ده وه...

ئه وا ئاسمانيش هه روا به كول ده گري، با، هه رواها شه يه تي و به لوره لوره خؤي ده لاشه ي كيئو كه نه وه ده سوئ و به ره و داوئني چي اي شو رده بيتنه وه. كيئو له نيوه راس تيپرا وه هه راسان كه وتبوو؛ ته راش و دارو ده ون نيوچه وان و برؤيان تيكنابوون و وهك مندالي كه للسه ره ق و سه رسه خت كه گوئ نادنه هه ره شه و گوره شه ي داكيان پييان ده عه ردي ده كوتا و له جي خؤشيان نه ده بزوتن؛ و واكه به توره ييه وه به رپي خويدا ده چؤوه... دره خته كان تا ويكيان گوئ هه لده خست، ده كشانه وه دوايه، گوئيان هه لده خستنه وه و وهك منداليكي ورديله گه وره يه كه هه روا له دووره وه به جوله ي په نجه كاني قديلكه (ختووكه ي بدات و شه پي و ابسي به راس تييه، خؤيان خر ده كر ده وه و هه ر كه ده نكي هاشه ي بايان ده بيست ته وان له جي خؤيانه وه ده ستيان ده كر د به خؤراژاندي، به لآم پينه ده كه نين... دارستان هه روهك ژنه دراوسيه يه كي كه گوئ له شين و زاري و زريكه و گرياني دا يكيكي ديكه ي زگ سوتاو ده ي ئاوا ته ويش ده هه ناوي خويدا ده كولئ. ((وو و- و!)) شه وه ده نكي لوره ي دا يك بوو. بؤني ئاره قه ي له شي دا يكان (دره ختان- وه رگي) ده گه ل بؤني له شي مه و ته سپه كان تيكه ل ببوو. هه وا بؤيناك بوو. و ئيمه - ئيمه و ته سپه كان- سه رمان به ردابؤوه، و باران لاوئيو ده باري و له پشت ملمانه وه به تيره قه ي

پشتیماندا دهچووه خوارئ- و نهوه ئیمهش هه ده پۆین، و هه وره کان ده پۆن و کوندهی بارانئ ده گهل خۆیاندا ده بن، و (با)ش هه رچه ند جارئکی پارچه جلۆکهی هه وری به سه رپرووی رۆژئیدا دها و هك ئه و كچۆلانهی ده یانئشۆن، تاماوهیه کی دواى لاچوونئ ئه و جلۆكانه شی هه ر ده گریا، و گه لاگان فرمیئسکیان ده رشت، و له شی ئه سپه کان كه فی ده كرد، و هه روه ك ئه و هوی خۆر بیه وئ دئی خوشك و برابه كانی به كوچكینه ودا كتوپر هیئور ده بۆوه و پیده كه نی- ته نانه ت گلیئنه ی چاوشی هه ر ته رپوو- به لام دیسانه وه ون ده بۆوه دره خته کان له هیكرا روویان تیئكه دنايه وه، دوايه ش هه روه ك كیژ و كالی ده می گه مان، ده ستی یه كدیان ده گرته وه و یه كتریان دینا و ده برده وه. ئه و تاله پووش و په لاشانه ی كه له ریشی چیای ده بونه وه هه مووی به سه رو ده موچاوی مه وهرده بوو. هه موو جارئ تیئكرا ده بووم، خۆر بیئكه نیی ده هاتی، و پیده كه نی... و كیوه كانیئش بۆیان ده ستانده وه، و به و پینكه نینه یان تاریکیان له پرووی په له هه وره کان ده رپه وانده وه و روخساری عه رد و ئاسمانان ده گه شایه وه و ئاسمان ده هاته وه دۆخی جارانی و پالی به لا پالی كیوه كانه وه ده دایه وه.

هه میشه هه روایه: كه هه وره کان تیئده په رن خۆر پیده كه نی و كیوه کان بۆی ده ستیئنه وه، مه ل و بالنده کان ده خوئینن، و ئاده میزاد هه ر له خۆوه شاد و دلاوا ده بیئ ((ئه رئ، دلم کرایه وه!)) - هه روه ك خۆشیه دواى ناخۆشیان... به لام له ولاره دوورتر، هه وره کان دیسانه وه گرانییان خسته وه سه ر شانی كیوه کان و هه رپه شه ی له ئاسمانئ ده كه نه وه. كاتی كه هه رپه شه كانیان ناگاته چ جییان وه ك سه گی سه گ به سه سار كراو خۆ ده پشت كیوه کان ده كوتنه وه و كیوه كانیئش به و سوکایه تییه ی نیوچه وانئ تیئكه دنیئن، و هه ر كه تۆش سه رنجت دانئ بئ ئیختیار ته تۆش له وانرا نیوچه وانئ تیئكه دنیئی و روو گرژ ده كه ی. جارئ واشه، تیره قه ی پشتیتت ده برسکیئنی: ئه وه ش ئه و كاتانه یه كه هه وره کان داچۆراون و ده زانی هه ر ئیستا نایستا سه راوی ده تۆقی و دایده كا؛ چونكه هه ناسه ی ساردی پێش بارانیئ و یكه وتوووه ده زانی. (با)، شه روشیتالی، ره شمالی هه وران به سه رلا پالی كیویدا ده ته كیئنی؛ ئه و چه ندانه ش، كه له به ر بئ ئاگییه دایی به گو شه یه کی ره شمالی به رچاویان گه راوه و ده گرین؛ ده نگی گرانیئیان له دووره وه دیت و ده نكه فرمیئسکی به ربلای گریانیئیمان له سه روچاوی دها. ئه وانیه كه دوورا و دووریش ئاگیان له و رووداوه یه پیده كه نن: سو زانی سپی كراسه كانیان وه ده ردیخن، هه روه ك خودی ژیان، وه ك خوشك و براییانی خیزانیئك. ره شمالی پارچه پارچه ی هه مر لیئك هه لده وه شی، هه روه ك كه فاوی سابوونئ ده ته شته

ئاویئکیدا، و سه ری خۆی هه لده گری و ده روا، تا له جیبه کی دی به رگدرووی (با)ی ده گاته وئ ئه و چل پارچه یه ی بۆ له یه ك ده داته وه و به سه رکیئوو دارستانییدا هه لده کیئشیته وه.

دارستان هه ناسه ی دها، وه ك په ره میردیئکی ماندوو، ده چله ی زستانیدا، و به رامبه ر رۆژئ ((هوه))ی ده كات؛ هه لمی هه ناسه كه ی به ره ولای رۆژئ ته ندووهری ده به ستئ به لام (با) ئه و هه لمی هه ناسه یه ی به ره ولای هه وره کان راپیئچه ك ده دات و به ری رۆژئ لیل ده بیئ. له ولاشه وه کیو به ئاماژه و به فیتی رۆژئ، ورده ورده، به پینكه نینه وه، چه ند داوه به نئکی كه له گلۆله ی هه وره ره شه كانه وه جیماوه به ته شی خۆی ده رپسیئته وه و به ن و ته شیبه كه ی داوئته وه نیو خورجینی كۆلی و به ده م رۆژئیه ده خنیته وه. ئاسمان ده وه تاغی سه روستدا دانیشته وه و قه لئیه ی ده کیئشی؛ دوو كه لی قه لئیه كه ی به سه ر دیواری كیوه كاندا هه لده كشی و سییه به سه ر گو له كاغه زیه دیواریه كاندا ده کیئشی و تیئده په ری. ده و بیئنه و به ره و بگره و به رده یدا دوو کیسه ل له قه راغ ریبه ئه وه ده میان تیئكناوه... له سه رچی؟ له سه ر ژنی یا له سه ر پاوانی، یا له سه ر سه رۆكایه تیبه؟ وه ك بلئی ئه و به رچاو ته نگیه هه رده نیو ئاده میزاندا نه بی و به س... تۆ بلئی ئه مانه ش حیزب و هاوړی حیزیان هه بی...؟... كه ئیمه یان گه یشتینه سه ری یه کیئکیان پشتی ئه ویدیكه ی له عه ردی دابوو و خه ریک بوو به جیئ بلئی و به رپی خۆیدا پروات. ئه وه ی كه پشتی وه عه ردی كه وتبوو به هه رچوار په لان به ره و ئاسمانئ له خودای ده پارایه وه بیگاتی؛ له كاتیئكا كه ده یزانی- ئه گه ر پێشتریش نه یزانی بیئ خۆ ئیستا ئیدی ده یزانی- كه هه ر چوار په لان ده وه وایدا راده وه شیئنی و ده ستی به چیه وه نییه. كاكه هۆمه ر دابه زی و هه لیگه رپه وه، و ئه ویش له پاداشی ئه چا كه یه ییدا به ((فس))یكی سوپاسی كرد و سه ری برده وه ده قه پیلكه كه یه وه. تا داخوا كه نگی توشی غه نیمه كه ی ده بیته وه... ئه وه ژیا نه، ده بی یه کیئك هه ربگاتی؛ ژیان بئ كۆمه ك و یارمه تی ناچته سه ری. كئ ده لی، ده وه ده مییدا كه ئیمه گه یشتینه وئ ئه و دانه چله کیوه و به رامبه ره كه ی ئه مه ی لی به هه ل نه زانیوه پشتی له عه ردی داوه. یا ره نگی هه ر به رامبه ره كه ی هه ستی تیئكدا بیئ و ترساندیئتی و گو تبیئتی ((ئه ها، هاتن!)) و هه ر كه ئاوری داوه ته وه ئه و له كاری خۆی بۆته وه- ئاخه ئه و جو ره فیئانه ده میئژوودا پێشینه یان زۆره.

نەرمە (با)ش ھەروا دەنگەبارانی لەلا روومەتی ھەورە دوورە دەستەکانەو دەپنەو و بەسەرچاوی مەوی وەر دەکرد، مەل و بالئەدەکان ھەروا جریو و جوو کەیان بوو و جۆگە لەو جۆبیارەکانیش سەرپشتی خەرەندیان دەشوشتەو و چلگ و شواری لەشیان دەگەل بلقەکان بە ئاوتیدا دەدا. بلقەکان دەڕۆشتن؛ جاری وابوو ھێندەیان پال و ینکەدا جییان بەیە کتری تەنگ دەکرد و دەتەقین، ھەروا ھەنگاویک بەولاترەو دووبارە سەریان دەردینایەو ھەمدیس دەتەقینەو، و جۆگە لە بێ ناگا لەوان بەرپێی خۆیدا دەڕۆیی و بلقی ھەلدەدانەو دووبارە دەیتەقاندنەو. درەختەکانی نیو خەرەندی و ھەردوو بەری جۆبەش بەرەو خوار ببونەو؛ لە ھەردوو بەرانەو خەریکی سەرەتاتکی و ملەقوتی بون، و ئەویش -جۆگە لە کە- وە ک پوورە خورشیدی، بەزە جەمەت و بەقەو تە ھەردوو ئانیشکان، لیککی جودا کردبوونەو، و ھەروا بەو حالەو جیرۆکی بۆ ئاسمانی دەگیرایەو و کچۆلە ئاسمانیش پێدە کەنی.

ھەر کە لە ھەرازیکێ وەسەردە کەوتی ئیدی ئەو چاوەرپێ دیمەنیکێ ھەراوی پان و پۆری تر بویت لە بەردەمت وەدەرکەوی، بەلام کە وەسەر دەکەوتیت و دەگەیشتیە توقەل دیسانەو نشتیوکی دیت دەھاتەو پێشی، و ھەمدیس ھەرازیکێ دی - و دووبارە سیسارکە کە چەلێکی دی کە بالی لێکەدان و بەسەرچاوە گرژ و شوومە کە یەو تەکانی دەدا؛ چەند ھەنگاویک لەولاترەو دەنیشتەو و کەواو سەلتەنی بالەکانی دەخۆیەو دەپێچان و بەدوای کە لاکیکیدا بەرامبەر دارستانی وەنەوزی دەدان... و دیسانەو نشتیو، و ھەرازیکێ دی - و تا لەپرو بەبێ هیچ چاوەروانییە ک جیھانت لە پێش چاوان پان دەبۆو.

سەرەنجام گەیشتیە بەرزاییە کێ کە دیمەنیکێ ھەراوی لە خوارپرا کەوتە بەرچاوانان: دەشتیکێ بەرین، بە داروبارو درەخت کە دیاربوو کەم کەمە دیت داروبارە کە تەنک بێ، بە کۆمەلێکی دەچوون ھاتن گوندی بەرێکەن و ھەروا بە دەم رێو، گوند رۆیشتبێ و ئەوان گەیشتبە کۆمەلێکی دی کە لەولاو بۆ پیشوازییە گوندی ھاتن و گەیبەنە یە... پەلەسیبەر بەسەر دارسپیدار و داربەرەو کاندە ھەروا خشەییو... بەرەبەری رۆژواوایە بوو لە باریکە رێبە کەوێ کە بەناو باغچەکانی پەنا گوندیدا تێدەپەری لە ئاوازییە نزیك بوونەو. گۆلە بەرۆژەکانی قەراغ پەرژینە شکاوەکان ریزیان بەستبوو - ھەرەو کە پیشوازییکە رانیکی بەزۆر ھینرابن زۆر بەبێ حالەو سەریان بەردابوونەو؛ خشە خشیان بوو و بەخێرھاتیان دەکرد. تەماتەکان

سورھەلدەگەرپان و لەشەرمان خۆیان دەبن پەچە و چارشیوی سەوزی گەلاگانیان دەنایەو. ئاو ملی باریکە رێبە جرتبوو، بەلام کدووە مل باریکەکان کە لە کەلینی پەرژینیو خۆیان خزاندبوو دەم رێبە لەبەر تەمبەلیان لەجیی خۆیان نەدەجولان، داوہلەکان، ھەروا لەجیی خۆیانەو بێ جۆلە شاقەل و بالیان رادەوہ شانندن...

گوند کە لاوہ بوو، ھەموو لایە ک ھەر گوفک و سەرانگۆیلک بوو، ھەموو جیبە ک پێس؛ بەسی چوار سەگە بەرەللاوہ، کە چاوەکانیان پربوون لە چیرۆکی ستەم و ئیش و ئازاری ژیان، و چەند بزنە گرۆبیە کیش لە مینگەلی دابراو و بەجیماو کەوہ دەوری دەرس و خۆیندنی بکەنەو لە پەنا پەرژینەکان وەرکەوتبون و ریشیان دەجولان، و دوورا و دووریش چەند پیرەمیردیکێ کە لە پال دیواری مائەکانیانەو لە پەنا سەرانگۆیلک (گوفک)، چوار مەشقی دانیشتبوون و قەلنەیان دەکیشا یا خۆیان دەدۆزی، یا دەبەرەو دووراییە کێ برۆیان تیکنابوون... ھیسچی وای نەمابوو بۆ شیوان. مائی مستەفاخان - سەرا - لە گوندییەو دووربوو: لە باشووری گوندی، لەسەر بلندییە قەراغ چۆمی؛ و ئەولاتر، بەلای رۆژھەلاتیو، دامەنەبە کێ چروپ کە گۆرستانی گوندی بوو، و لە باکوورەو داربەرەو کورتیلە لیک دوورەکان، کە ببوونە رەنگی نەخشی کراسە خۆلەمیشییە کە ی کتوی...

((سەرا)) لە گوندییەو دووربوو: وە ک دەلین خاوەنە کە ی ساماندار بوو، یا بەساماندار تاوانبار کرابوو و ھەرەو کە باویشە سامانداران ھەر بە تەنیا دەژین - تەنیاشن. خانووە کە، دەفەرھەنگی ناوچە کەدا، ھەرتازەبە، یانی مەگەر ھەر سەد سالیکی تەمەن بیت. خانووە کۆنە کەم بۆ بەیانی دیت: لەسەرگردیکێ تورە کەرێژ، و بەھەرچوار دەوریدا مائە کرمانج، کە ئەو ی پێشان دەدا خاوەنە کە ی، دەسەردەمی خۆیدا سەنتەر و ناوہندی کۆمەلگای بەردەست و رەش و رووتان بوو، و تا سەرەنجام بەھۆی سامان و پارەو پۆلیکیەو چۆتە ئەو داوینە و خۆی کەنارە گیر کردوو، و خانووە کە ی پێشوی بۆتە ((کاوہ قەلات)) کە بە دوکانەکانی دەوراندەوری دیواری حەساری و بەو پەنجەرەستونیانە کە بە بارێ سەر خواراندا دەکرانەو دادەخرانەو بەو شووشە پەنجەرە سی گۆشە رەنگا و رەنگانە یەو ھەردەتگوت کاروانسەراییە.

مائی راستیش خانویکی باکووری - باشووری و دوو نھۆمی بوو؛ مەیلەو گەرە، و بەرامبەر کتوی بەرووی چۆمیدا، دارای حەساریکی مەیلە و بەرین. مائە کە دووبەش بوو: ناوماز و

دەرى. بەشى دەرىئى ئەو دىيان بوو كە من چوومى- لەراستىدا كە كەس بەپىشوازيبەو نەھات بۆ خۆم سەر بەخۆ مەلم لىنا. ئەو ژوورە كە پىيان دەگوت ((دېوھان)) لە دەروەى سەرايەدا بوو، لەلای باشوورەو دوو پەنجەرە، و يەككىشى لەلای رۆژھەلاتىو تىدا بوو، كە من چووم كراپۆو، و دلتيا بووم كە ((ناغا)) نزيك بوونەو گەشىتى منى زۆر دەمىك بوو لەو پرا دىبوو، كە گەشىتى ئەو زۆر بەقولى دەخویندەنەو راجو بوو. نەمزانی چى دەخویندەو، ھەر كە منى دىت نووسىنە كەى دەگىر فانی نايەو.

بەشى لای باشوورى خانووە كە خشتى سوربوو، بەلام نەك ھەر رەنگى سور ھىچ رەنگىكى ديارىكراوى دىكەى پىو نەما بوو. لای رۆژھەلاتى، لە رىزىك خشتى سوورى دەوران دەورى چوارچىو پەنجەرىكى بەلواو دەنا ئەو دىكەى ھەموو خشتى كال و قوربوو. دەرگای دەرى خانووە كە بەرووى رۆژھەلاتىدا دەكرايەو و راست دەچۆو سەر پلىكانەكان كە يەكراست بەتارىكايەدا بەرەو لای رۆژئاوايەو دەچۆو، بەبى ئەو بەھىچ لايەكىدا لادات رىك دەچووە سەرى. نەخشەى پىشوى زۆرى خانووەكانى شارىش ھەروابو. پلىكانەكان دەپىشدا گوايە ھەمووى خشتەرىژ بوون... بەلام ئەو خشتانە ھىندەيان چال و چۆل و كەند و لەند تىكەوتبوو پىاوى دەويست بەبى چرا بەویدا تىپەرى و دەتەلەو داويان نەكەوتت و ران و ملى نەشكى. سەرى دارو پەردوويان ھىندە لىھاتبوونە دەرى، ھەر دەگەل كەمترىن بى ناگايە سەر پەنجەيان دەپەرانەن- لە تەلەى گورگان ترسناكتر بوون...

لە ئەسپى دابەزىم؛ لاقەكائەم تەزىبوون- ماندووبووم- كاكە ھۆمەر ئەسپەكەى گرت و بەبى ئەو دى گوى بداتە من بەرەو دەرگى ((سەرا)) يەى قولاند: ((سۆفى ئەولكەرىم، كاك سىامەند!)) و سەرقالى لىكردنەو زىن و بەستەنەو ئەسپەكان بوو لەسەر ئەو ناخوړانەى بەديوارىانەو، ھەلنا بوون. ئەسپەكان كەوتنە ئاودەردان و ناخوړ لستەنەو- و من بەخۆ بەقابەلمەو مامەو؛ شەرمىون، و ترسەنۆك، كە چاوم دەگىران و سپىنەى چاوەكائەم و دەردىخست و لەبنەو چاودىرە دەروورەيان بووم، وەك كابرايەكى غەوارە، تا بەلكە ئى ئەو خوايە يەككە پەيدا بىت و فەرمويەكى بكا.

((ئەولكەرىم!)) ئەو دەنگى مستەفاخانىە. دواى يەك دوو چركان: ((ئەو بەنيادەمىك لەوى نىيە؟... يەككە بچى، لەوانە يە ميوان بى)).

كەس ناچى. ((گوتە ئەو بەنيادەمىك لەوى نىيە؟... با ئادەمىيەك بىتەسەرى!)) ساتەوختىك تىدەپەرى، ديارە كەس ناچتە سەرى، بەلام وەك شتىكى وەك ئادەمىيان بىتەخوارى. خۆم وا پىشاندا كە گوايە خەرىكى تەماشاكردنى كىو و چۆمىم، ئەو لەجىي خۆشەو خۆ دىنم و دەبەم بەلكە ئى لاق تەزىنەكەم چاك بى، لەپشتەو پرا گويم لە دەنگى ھاتنى پىيەكى بوو. ((كاكە ھۆمەر ھاتىەو؟)).

((بەلى... بۆ پىت خۆش بوونە يەمەو؟)).

((نا)) بەخىر تىيەو، ماندوونەبى... گوتە زوو ھاتىيەو)).

((ئىدى... لەرىيە باران بارى، نەمانتوانى پشوى بدەين. ئاغا لە مالى نىيە؟)).

((بەدى، لە ديوەخانىيە... ئەو ئاغا يە؟)).

((بەلى، بىبەسەرى)).

باشە، ئەو ھەش بوو پىشوازي! ھەستم بەناراحەت يە كرد، بەلام ھەرچۆنىك بوو ئەو ھەستەم لە خۆم رەواندەو: ھاورپىيەتى فەرموى ناوى- ئەويش ئەو ھاورپىيەتى مە! پىشوازي ماناى نىيە؛ مالى ھاورپىي پىاوى، مالى خودى پىاويە... دەو نىویدا بەھەرچالىكى بوو، بەيەك ھەلە- بەنىوچەوان دەديوار كوتانى بەردەم- بەدواى سۆفى ئەولكەرىمىدا بەپلىكاناندا وەسەر كەوتم. ئاغا دەموتالا و خویندەنەویدا نقوم ببوو؛ ھەر كە منى دىت ھەستا، و بەسەر سورمانىكەو، گورجىكى ھاتە دەمى دەرگى. ((... ئاى، ئەو تۆ بووى!)) ئاا، بەلى من بووم!...

بۆنى تريك و دۆى ترشاو، ناو پلىكانەكان و ئەوانەو داگرتبوو. دەرگايەكى بەرامبەر دەرگى ديوەخانى داخراوو- ئەو دەرگای ناو مالى بوو.

دانىشتىنە چاك و چۆنىە. ئاوو دۆى ساردىيان ھىنا. ئەو بەخىر ھىنانە زۆر لە پىشوازيە گەرم و گوپ و ھاورپىيانەتر بوو، ھەرچەندە دەگەل ئەو ھەموو ھەول و تەقەللا و درىژدادپەى دەمكرد كە چى ھەروەك شەنى شەماليكى تازە بەبىبان گەبىشتو بووم؛ لەپىشدا گەرم داھاتم، و ئىنجا وەك لە بىبانى رەتبم شىوام- ئاخىر گىيانى ئادەمىزادىش وەك شەمال وايە؛ لە ھەوراز و نشىو و

خۇپىكىداندانى كىنو و بىابانەكانى ناخ، و رىيىوانە سۆزاويىه كاندا، ھەمىشە و بەردەوام دەگۆراندایە...

ئىستا ھەلىكىم بۇ رەخساو ھە چاوپىكى بەدىو ھە خانىدا بگىرېم. ژوررە ھە گەورە بوو؛ لەوپەرى لای سەرىيەو ھە پاشخانىك بوو ھە دەرەكە ھە دەچۆو سەرىلىكانە كان. ئەو پاشخانە بەدەر كۆلەيەكى چكۆلەو بەدىو ھە خانىو پەيوەست بوو، و لەو دەر كۆلەپىرا سۆفى ئەولكەرىم- يا ئەولكەرىمى چاپەز- كورتەبنە و پانوپۆر و رىشىكى پان، و مەيلە و زەرد ھەلگەراوى ھەك بنە مەنخەلىكى كە چاك نەچو بىتتەجى، چاى دەدايە دەست سىامەندى، كە خزمەتكارانە راوہستا بوو، يانى بەگۆيرەى خدەو نەرىت، نەدەبوو لەلای تاغای يان لەبەردەمى وىدا دانىشى. سىامەند پىالە و ژىر پىالەى لەسەر كەشەفییەكى وەرشەوى چووك دادەنان كە تەنیا جىي پىالەو ژىر پىالەيەك و قەندانىكى زۆر چووكەلەى ھەك كەشەفییە وەرشەو ھەكە سى كلۆقەندى زىاتر نەدەگرت، دەبوو، و لەسەرەخۆ بەھەنگاوى تىكەل و پىكەلەو دەپىتتاو لەپىش مىوانىي دادەنا. سىنىيە چكۆلەكان و قەندانەكان لەسەرلىواری پىشەو ھە دەر كۆلەكەى بوون. سەماوەرەكە ھەك لە دەر كۆلەكەى پاشخانىو دىاربوو پىدەچو وەرشە و بىت- و گەورە. بەلام خودى ژوررەكە- دە ژوررەكەشدا ھىچ شوپىنەوارىكى ھەژارىيە، ھەك كە لە ناوچەكەدا ناسرابوو، و بەرچاوان نەدەھات: بەرەبوو، مافورىكى يەكپارچەى كۆنى رايەل بەدەرەو ھەراخوابوو. ھەرچى ھەبوو ئەو ھەبوو. سەماوەر گەورە بوو، مافور گەورەبوو، بەرەش ھەر گەورە. كۆن بوون، بەلام ھەرھەبوون؛ نىشانەى سامانىكى كەونارابوون، و شوپىنەواری كۆپىنەش نەك ھەر نىشانەى بى ئىعتبارىيە نىن بەلكە ھەر بۇ خۆيان ئىعتبارن. ھەموو ھەر سەرىدەى پىشنىيەيە و بەردەوامىيەيان دەگىرپايەو.

تاقىكى بەرىن دە ژوررەكەيدا بوو، بەلادىواری بەرى لای رۆژاويەو، بە پەردەيەكى رەش، و گوايەچنراو، و رىشوو ھەك رەنگ و رووى دار و گول و غونچەكانى دەبن تۆزو خۆل و چلكىدا ون بىوون. زۆرىيە زۆرى رىشووكانى پىنو نەمابوون و ھەلەرىبوون؛ و ئاوپىنەيەكى چوارچىو ھەرى رەنگ تىرى بەسەرەو كرابوو، كە راست بە مرۆقىكى دەمانداوكرامى بىھۆش دەچو كە بۇ ھەناگا ھىنانەو پى ئاويان لە دەموچاوى پزاندى. تەواوى مینايەكەى دلۆپە ئاويك بوون كە رەنگى پىشەكەى خۆى بە شىوہەكى وا ناشىرن پىشانەدا ھەرمەپرسە، و سەرىكەشى

ئەو ھەبوو دەموچاوى ئادەمىزادى بە چەپ و چىرى و خوارو خىچىو ھە پىشان دەدايەو، ھەروەك لىچ و لىوان لە بىنەرى بادا. ھەرچەندە سەرىش نەبوو، چونكە تەو ھەرى دىتىنى ئى سەد سال لەمەوپىشتىبوو. بەتەنىشت ئاوپىنەكەو سەعاتىكى چالەمى ژەنگاوى زەنگدار ھەلاوہسرابوو، دىاربوو دەگەل ئاوپىنەكەى سەرو ساخت و ئاشناو رۆشنايەتەكى دىرىنەيان ھەيە و نەھەر تەنیا خوو بەلكە رەنگ و بۆى وىشى گرتىبوو. لەلای دىكەى تاقەكەو چراتۆرىيەك (لۆكس)، نوپىنەرى ((شارستانىيەتى تازە)) و ھۆى خۆپىو ھەبىدانى، بەتۆرىكى دراو و شووشەيەكى شكاو و دوكلەو ھەو؛ كە بەلا تەنىشتىيەو جى ئىسپرتۆيەكى پىپەلكردىنى كە ھەر نەوتى تىدەكرا، و ھەك تىرىك كىشى پەرىبووت كە لەجىي تىرىكى سوتوى بكىشى ھەلاوہسرابوو. و سەرىنجام دىوانىكى چلكنى حافز و لىو ھەلگەراو، كە دەتگوت دەفتەرى قەرزەكانى حاجى عەولای پىلاو فرۆشە، دەگەل ئەو جىاوازيەدا كە ئەمەيان سەنتەرى ئالووىرى مېشەكران بوو. لە نىزىك تاقەكەو ھەللىيەكى بچكۆلەى، گوايە سىپى بەلام پىس و چلكن و رىشال رىشال، بەسىنگىكىكەو بە دىواریيەو لە خاچ دراوو. دىاربوو كە تەرمى وىش لە تەرمى ھەسەنەكى وەزىر لە سالىك و دوو سالان كەمتر بەدارىو نەماوہتەو. لە پەنا پەنخەرىكىدا جووتە چەكەيەكى كالبو ھەرى تۆز گرتوى لىبوو كە چەكەى خان بوو، و لەسەرەو تاقەكەو وپىنەيەكى خان، دە چوارچىوہەكى لەمەوپىش سىپى و بەگومىشى داپۆشراو، كە ئەگەر لىي وردبوو بايەو لەبن لەكەو پىسىيە شوشەى چوارچىوہەكىرا، لىچ و لىو گوپە ھەلامساوہكانى ئەو خانەى حازرىت دەدۆزىوہ- بەروخسارىكى تابلې راشكاوانە، و دەپىرەو چووانەو. لە پەراويزى وپىنەكەو شىعرىكى بەناوى خەيامىيەو لى نوسرابوو: ((ئەگەر نانىكى ئاردى گەنم و دوو مەن شەراب رانىك مەپ دەبوو)).

ئەو پىدېشى دەبن چوارچىوہەكەيدا ھەك زۆرىيە ئارەزووكان دەبن بەسەرھات و كارەساتى ژيانىدا ون بىوو و سرابوو. لەدوا ھەمووانەو سەرىنىكى زلەى ھەك لولپىنەى دىوان و پىال لادىواری رۆژاوى ژوررى، پەنا پەنخەرىيەو دراوو، كە ئەو ھەرجىي خان بوو، و دەچۆو سەربانىئە تەختە بندەكەى جى خەوى بەھاران.

ئەگەر كرمانج رىيان درابايە، ئەو ھەسەرھەمان مافورە يەك تەختەكەى كە زوو، خانى خودالىخۆشبووى ھەو ھەلى لە بارى سەرەو لەسەر ئەزىنۆيان لەسەرى دادەنىشت، دادەنىشت يان

رادوههستان. هەرچهنده بهرۆالته كۆن و رایه‌لی بهرۆپشستی وه‌ده‌رکه‌وتیون ده‌گه‌ل ته‌وه‌شدا دانیشتنی له‌سه‌رخۆشبوو. ئاته‌شخانه‌ی سه‌ماوه‌رده‌که‌ی ته‌قیبوو. به‌لام به‌هه‌ر کوله‌ مه‌رگییه‌که‌ بوو ئه‌رکی خۆی به‌ چه‌ژه‌وه‌ که‌ دوایه‌ ده‌بوو ویزه‌ویز و راست به‌ مۆسیقای پرسه‌ی مه‌ردووان ده‌چوو به‌که‌میك دواکه‌ته‌وه‌- زۆر یا‌که‌م- ته‌نجام ده‌دا.

له‌پێشدا تانیوه‌یان ئاو تیده‌کرد، تا ده‌گه‌یه‌ درزه‌که‌ی و که‌ ده‌ستیشی ده‌کرد به‌ کولانی ته‌ندازه‌که‌یان ده‌شکاند و بی‌ گویدانه‌ چه‌ژه‌یی بی‌ به‌زه‌ییانه‌ ئاویان وه‌سه‌رده‌گیرا و پریان ده‌کرد.

روخساری سه‌رتاپای ماله‌که‌ وه‌ك چاوی منداله‌ هه‌تیوان- مندالی بی‌که‌س- سكالای تیمان و بی‌ ده‌سه‌لاتیه‌ی بوو، و چه‌ندین داستان و سه‌رگوزه‌شته‌ی پیس و پۆخلی و چلکنیه‌ی به‌سه‌ر لیوه‌ وشکه‌لاتووه‌کانیه‌وه‌ راویچه‌که‌یان بوو. دیاربوو که‌ هی‌نده‌ی گوتبوو و گوئیان نه‌دابویه‌ ئیدی وازی له‌ هات و هاوار و سكالایان هی‌نابوو. چاوه‌کانی هه‌موو جیقناوی و پیس و په‌لۆخی بوو.

روخساری تیکرای په‌نجه‌ره‌کان هه‌ر به‌ روخساری مه‌ستیکی تیه‌له‌دراو و شۆل ده‌چوو: هه‌موو له‌شی هه‌ر شوینه‌واری چی‌ لیدانی رۆژگار بوو: هه‌موو جیه‌کی هه‌ر چه‌سپ و له‌فافی برین پیچانی بوو: کاغه‌ز، سه‌رده‌ته‌خته‌ی ده‌رپه‌ریو، و پارچه‌ مقه‌ببا. بن میچ پر له‌ره‌شیه‌ دووکه‌لی؛ هه‌ر چوارگۆشه‌ی ژوروی به‌هی‌لانه‌و ته‌ونی جالجالۆکان ته‌نراو، جا یا راوه‌ستا و یا ده‌هاتوچوونیدا؛ هه‌سیره‌کانی پشتی نیرگه‌ جالجالۆکاوییه‌کانی بن میچی له‌ هه‌موو لایه‌کییه‌وه‌ دوورو نزیك هه‌مووی درابوون و قه‌لشی بوون. سه‌یربوو ته‌وماه، هه‌روه‌ك هه‌له‌یه‌کی میژوویی بیت وابوو: نه‌مان و به‌سه‌رچوونی قۆناغی نیمچه‌ ده‌ره‌به‌گایه‌تی ده‌سه‌رده‌می شوانی و راوشکاریدا. -به‌واتای هاویری حیزبیش- سه‌رده‌می بۆرژوازییه‌ت لی‌ره‌ له‌ چراتۆره‌که‌ی به‌ولاوه‌ هه‌رچی نیشانه‌یه‌کی دیکه‌ هه‌یه‌ زۆر و که‌م نه‌یبوو. هه‌ویریک بوو: هه‌رخۆی و هه‌وه‌سی خۆی... باشه‌ ئه‌دی وه‌ك ئاغا سلیمانی ده‌یگوت، ته‌و دیمۆکراتبازییه‌ له‌ کویرا هاتبوو؟ هه‌روای هه‌زده‌کرد دیمۆکراتی بی‌...؟

ده‌گه‌ل ته‌و بیرو خه‌یالانه‌دا تیک ئالابووم و به‌ شیوه‌یه‌کی په‌رت و می‌شکیکی به‌تاله‌وه‌ گویم له‌ قسه‌کان و پیکه‌نینه‌ ورگییه‌که‌ی مسته‌فاخانی راگرتبوو: هه‌رکاتی که‌ له‌ده‌وه‌ پیکه‌نیه‌یه‌ به‌

((ورگ))ی پیده‌که‌نی: ورگی هه‌لده‌ته‌کاند، سه‌روچاوه‌ نارێکه‌که‌ی به‌شیتیکی وه‌ك پیکه‌نینه‌ و چاو و برۆگیرانیوه‌ سواغ ده‌دا و ده‌نگیکی له‌ گه‌روویه‌وه‌ دینا که‌ هه‌ر راست ده‌تگوت ته‌وه‌ قاغوقوغی مندالی شه‌ش مانگانه‌یه‌. ته‌و مۆسیقایه‌شی هه‌ر له‌ فشاری به‌رغه‌بابه‌یه‌وه‌ و یا له‌قورساییه‌ویه‌وه‌ بوو ((-قغغغ!)) به‌لام ته‌گه‌ر پیکه‌نیه‌یه‌، ئیدی ته‌وه‌ هه‌رمایه‌ی ته‌وه‌ی بوو پی‌پیکه‌نی، بن میچه‌که‌ی ژوروی وه‌له‌رزه‌ دینا. یا که‌ ده‌پژمی، هه‌روه‌ك له‌ بنکه‌یه‌کی هه‌لدانی مووشه‌کان بیت و ژماره‌ی پیچه‌وانه‌ی مووشه‌ك ته‌قاندنی گه‌یبیته‌ سه‌ر سه‌ر و ته‌و ئاگات لینه‌بی: له‌پر ده‌ته‌قییه‌وه‌و دیوه‌خان ده‌له‌ریه‌وه‌ و ته‌و یه‌ك بست له‌جی خۆته‌وه‌ به‌رز ده‌بوویه‌وه‌؛ یا ته‌و فنه‌ی که‌ ده‌یکرد بی‌ گویدانه‌ هی‌ج چی‌ و ری و شوینیك، به‌ده‌سته‌ سه‌ره‌ چلکنه‌که‌ی که‌ له‌به‌ر پشتیندی ده‌ردینا و به‌به‌ر لوتیه‌وه‌ ده‌گرت: ((پر!)) وه‌ك ماتۆر سیکلی هۆندا. ده‌وده‌مانه‌دا. چاوه‌ قیچه‌کانی، که‌ پیکه‌نیه‌یان تیدا شه‌پۆلی ده‌دا ترسناکتر ده‌بوون. به‌و پیکه‌نینه‌ی که‌ ده‌یکرد سه‌رنجی که‌سی رانه‌ده‌کیشا.

گویم بۆ پیکه‌نینه‌ و قاغوقوغه‌که‌ی هه‌لخستبوو، که‌ له‌پر کوریزگه‌یه‌کی پی‌نج شه‌ش سالانه‌، خیرا و ده‌ستبرد به‌پێخواستی و پاژنه‌ پی‌ قلیشاو قامکه‌ گه‌وره‌ی هه‌و کردوو، و دووچاوی زه‌قه‌وه‌ هات له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دانیشت. کورپه‌که‌ی بوو -حه‌سه‌ن خان- که‌ له‌ کچه‌ کرمانجان بوو. هه‌ر که‌ دانیشت. سه‌ری له‌لاکه‌له‌که‌ی ((بابه‌خان))یه‌وه‌ سوی، و گوتی: ((بابه‌خان، ته‌مشه‌و من ته‌له‌تریکه‌که‌ی هه‌لده‌که‌م، ئی؟)) و ویستی هه‌ستی و به‌ره‌ولای ته‌له‌تریکه‌که‌وه‌ بجی، بابه‌خان گیرایه‌وه‌و نه‌یه‌یشت. ته‌له‌تریك ته‌لیکتریك بوو، و ته‌له‌کتریکه‌که‌ش هه‌ر ته‌و چراتۆریه‌- لۆکس- بوو.

بابه‌خان به‌ده‌نگیکی زۆر له‌سه‌رخۆوه‌، که‌ له‌وی نه‌ده‌وه‌شایه‌وه‌، له‌کاتی‌کدا که‌سه‌رو روو و روخساری نازار و ناراحه‌تییه‌ ته‌و سه‌رو ده‌ست و ده‌موچاو، و لامله‌ ته‌وزاوی و په‌له‌سه‌ورانه‌ی کورپه‌که‌ی پیوه‌دیاریبوو گوتی: ((باشه‌، چاک دانیشه‌... سلاوت له‌ مامه‌ گیانی کرد... بلێ مامه‌ گیان به‌خیری بی‌ -خۆ ئیمه‌ بریارمان وابوو ته‌و کورپکی چاک و چه‌له‌نگ بی‌!...)).

کورپیزگه که سه ری له که له که ی بابە خانی کردەو و سەرنجیکی قیزەوانە ی، هەرچەندە مندالانەش، بە مەشقی خان بابایەتییه و تێگرتم و گوتی: ((ئەو مامە گیان نییە. دایە خانم گوتی ئەو بە چکە عەجەمە!...)) و سه ری به که له که ی بابە خانی کردەو و به دوو دلای و گومانەو تێم راما.

بابە خان دەستەپاچە بوو؛ چاوەکانی زەق کردنەو و بەدەنگیکی فەرمانانە و خیرایانەو گوتی: ((نا، نا! گوتم مامە یە ئیدی، بلێ، دە ی بلێ مامە حوسین بە خیریایی)). ئەو چا ئاوازی دەنگە که ی نزمتر کردەو و لە شێو فەرمانییه که ی داشکاندەو و درێژە ی دایە: ((ئەگەر دە زانی چ دایە خانگی چاکی هە یە... ئەگەر ئاقل بی که چومە شاری دەتەمە مائی وان- باشە؟)) مندالە که بی گویدانە قسەکانی وی هەر بە هەمان جوولە و دەنگی بزۆزانە یه و گوتی: ((بابە خان، بابە خان- گوئی بگرە بزانه دە لێم چی!)).

((بلێ!)).

مندالە که له بنەو، بە لām هەر به و جوولە و شەیتانییه یه و، گوتی: ((دە لێم... دە لێم، کاکە سیامەند قدیله که ی پووره تە لایەیدا!)).

من چاوی خۆم بەردانەو، وام پیتاندا که جوانییه چیاو بەندەنی رايکی شام. گوتم ((ناغا، ئەو کێو ه ناوی هە یه؟)) مستە فاخان دیار بوو که رەنگ و رووی هاتبوونەو سەرەخۆ، لە خودای دەویست گوتی: ((بە لێ، ناوی پیرمە مە دە... له هەموو جییه کی ئەو پیر و پاتالانە هەن... ئەوانە تا زیندوون گیانی خە لکی داگیر دە کەن، کاتی که مردیشن ئەو چا کێو کان- بە لێ)) مەبەستی پیاو چاک و مشایه خان بوو. دوا یه رووی کردەو مندالە که: ((هەستە، هەستە برۆ دەست و دەموچاوت بشۆ)). بانگی کرد: ((کی له و ییه؟))، که وە لām نەبوو دووبارە ی کردەو: ((ئەو زە لامی کی لی نییە؟)). بە لām مندالە که هەر وازی نە دە هینا، ناراحتی ئەو دە ی بوو که گومانیان له قسە و راستگویییه که ی کرد بێت بۆ یه هەریی دادرگرت: ((بابە خان، به خودای بۆ خۆم دیتم - دە دالانیدا - قدیله که ی دا - ئاوا!)) و دەستی برد قدیله که ی بابە خانی بدات. بابە خان له دەستی دایه و و گوتی: ((گوتم هەستە برۆ دەموچاوت بشۆ- ئی!)) و هەروا درێژە ی دایه: ((هەردە لێی ئەو مندالە کرمانجانه ی...)) و که به هە لکه ی خۆی زانی سوور هە لگە را.

مندالە هەروا گێژو وێژ تێمابوو؛ زە لامی که ی نەبوو؛ منیش چووبومە کێوی؛ ناچار خان ئەو زەحمەتی دایه بەرخۆی، راستبۆو، دەستی مندالە که ی گرت و رۆی. دەنگی کرانەوی دە رکه ی نیو مائی هات، دوا بە دوا ی وی دەنگی تیکە ل و پیکە ل و لە سەر خۆی واهات که نیشانه ی تۆفانیکی مام ناوەندی پێو بوو...

تە لآخام خوشکی بوو؛ دایه خانم دایکی بوو که ژن خوشکی ئاغای سلیمانی بوو؛ کاکە سیامەند ئەو خزمەتکاره بوو که راوەستابوو، لاویکی توندوتۆل و رەنگ و روو جوان بوو؛ که له گەت، چاو و برۆ رەش، دەموچاو رە قە لە پیستیکی رەنگ تاریک و لووتیکی ریک و چە ناگە مە یله و باریک و تازه دەهات خە تی سێ لێی دە دا. جلویه رگ و سەر و وە زعی به گوێرە ی که سانی دیه و تابلێی پۆشته و پەرداخ و پاکو خاوین و ریک و پیک بوو، بۆ خوشی زۆر به ئە دە ب. بە لām واپێدە چوو که دیمۆ کراسییه که ی خانی سەرەنجامیکی وە ک پێویستی بە دەستەو نە دابی. دوا یه ش دیتم که هیچ که سێ ک خۆی به بەرپر ساری ئەنجامدانی هیچ کاریکی نازانی: بەرپر سایه تییه کان دە دیمۆ کراسییه دا ون ببوون و بۆ دیتنە وە شیان خان ناچار بوو بە لای دیکتاتوریه تییه دا بشکی نیتە وە.

من بە لای خۆمەو له ستایشی جوانی و سروشتی دەوروبەرە که و به یانی چاکییه کانی کوری ئاغای سلیمانی و گێرانه وە ی گە مە و گالته کانی باوکی که بی ناو هینان پربوون له ئامازە بۆ خودی وی (مستە فا خان) و هەموو دیمۆ کراسییه کانی دی، و دادوسکالا له دەست ماندوویه تییه رتییه به و لاوه هیچی دیکە م نەبوو بیلیم.

بە لām ئەو به و وە زعی مال و ژیا نە یه و، حەزی له بیستنی بیرو راو بۆ چوونی بەرزبوو که له سروشتی ئەو بیرو را یانە و و بەر پێنماییه وانه و دێیه که ی بکاته باغچه یه کی جوانی مندالان: ((سەوزاییه کان پێخوست نە کە یین- چیمەن جوانه، تێکی نە دە یین و خراپی نە کە یین- پاشە رۆکی دە تە نە که ی خۆ لێ کە یین!)) به واتای ئاغای سلیمانی چۆخ یاخچی^(۱)!

مال و گوندە که بۆ ماوە ی نیو سە عاتی ک یا زیاتر وە خۆهاتنە وە. دەنگی دوور و نزیکان وای پیتانده دا. دانیشتوانی مائی خانی، وە ک چرو جانه وەری ئالووده به دو که لێ تریاکێ که هەر

^(۱) چۆخ یاخچی: چۆک ایدر: زۆر چاک و بە جییه - وەر گێر -.

لهسه رته تاي رۆژي چونه سه فەري خاوهن مالييه وه، كتوپر ده كهونه بي نارامي و هه جوول وه: گاگهل و بهرغه ليان هينابونه وه نيو گوندي- په ز شهوانه له كيوي ده مايه وه. دهنگي تهق و توقي سه تله شيري بيريان و بوني گاگول و زاوه ماك و كاريله و بهر خان ژوره كه ي پر كرد... روناكايي ورده ورده رهنكي ده چوه و له بهرامبهر هيرشي سي بهري بهره و پشت كيوه كان ده بوه و خزي ده شارده وه.

درهنگانيك بو كه ((تهله تريك)) يان هه لكرد- خان بوخوي پيكرد، زور بهزه هه متي هه لكرد. مانگيكي بچكولانه بو كه بو ((كرمانجه كان)) ي كرپيو، تا ده مانگي ئاسماني بگه يه نن كه ناي هينده پوزليدا و چيدي هينده خو هه لشهنگيني. هه كه مانگ چاري بهو كاري كهوت له ژوروي تووره بو و نه وهنده روناكييه ي ژوروشي بو شوانكاران برده وه تا خوياني پي سه ر گه رم كه ن و ناوري بكه نه وه و له دوره ي دانيشن و چرو جانه وه و دره نده ي كيويش ده خو بگه ن و له ميگه لي نزيك نه بنه وه. نايان هينا. برسي بووم، نانيكي شاهانه بو: پلاوي به گوشت مريشكي، بهروني خو ولاتي كه هه ربون و بهرامه كه ي پياوي مه ستده كرد. هه له زوه وه نه بوئه كاسي كرديووم. به تاييه تي بال و مله قوته م هه لئابون بياخوم، چونكه ده مه ه ويست راستي و ناراستييه قسه كان ي ئاغاي سليتماني تاقيكه مه وه. هه كه مله قوته كه م تا ودايه، وه ك ماريك نامباز بوويت و بيه وي پيوه مدا، به دهسته پاچه ييه كه وه و به چاويكي ده رپه رپه وه، و به دهنگيكي تابلبي تووره وه گوتي: ((نا، نا!)).

به سه ر سوړمانيكه وه روانيمي. بي نه وه ي وه لامي ته ماشاكرده كه م بداته وه هيرشي بو سينگه مريشكه كه برد. گه رم بو؛ به پاشدا هاته وه. دانيشت و دووباره ده خزي نووسايه وه: په نجه كان ي لستنه وه، هه بهو په نجه لي سراوانه شه وه سينگه كه ي دوولت كرد و نيوه ي له سه ر تۆقه له ي برجه كه به لاي منه وه دانا، و دووباره په نجه كان ي لستنه وه. هه ردووكان ده به له ميكي ماندا ده خوارد- به ده ست نه وه لهو ديويه وه پيرا ده ر ددا و من له ديوه كه ي ديرا، تا سه ره نجام هيلي سه رسنوور بشكي و كه وشه ن به زي. به لام نه مجارديان هيلي سه نگره كان ي سنوور نه شان. بي نه وه ي هيج بليم سه ريريكيم كرد- هيج نه ده كوترا، چونكه هه رچونيكي بو نه وه كاري هه به نييه تي چاكه وه كرد، به لام بو نه وه ي ده رسيكي دادم هه رچه نده زوريش برسي بووم و خواردنه كه ش زور خو شبوو ده ستم هه لگرت و كه وتمه نان و ماست خواردني. پي ناخوش نه بوو،

چونكه له ده رس وه رگرتني ببوه و له ته قه ي هه لاتبوو، و له راستيدا پنده چوو ده رسي خوم داداي. گوتي به لي، سه يري به وه ي ديت كه هه ركاتي شاربيكه ديت گوندي له نان و ماست و ته ماته و دوي به لاره هه له هيجي ديكه ناكه ن... به لي، دياره نه وان چاكتري تيگه يون، يا رهنگه ئيمه له بهر زوريانيان كه هه ميشه له بهر ده ستانن لييان وه رز بووين. گوتم به لي، هه روايه كه ده فه رمون. به لام نه وجار بو برسي نه بووني، نه دووسي رۆژانه ي كه له وي بووم هه ر كه ناني ئيواره و نيوه رويان هينابايه شه گه ر هه مه جزيابه - كه زوريه ي شه مه كان هه رواشبوو- له پيشدا پرسم پنده كرد شه و جا ده چومه پيشي و ده ستم پنده كرد و قامكم به ولایاندا ده گيړا، چونكه دياربوو كه برياري داوه هيج ده رسيكي وه رنه گري.

چاي دواي نانيشمان خواردوه. ديسانه وه بانگي كرد: ((كي له وييه... شه وه زه لاميك ي لي نييه؟)) كاكه سيامه ند هات. مسته فاخان گوتي: ((به خانمي (داكي) بلي، حوسيناغا ده يانه وي بيته خزمه تيان و سلايان عه رزكه ن)). چاويكيشي له من داگرت، كه ياني چ بكه ين، خده ونه ريتي رزيو و كونه، ده بي خزي بو راگرين، تا وه ختي...

سيامه ند هاته وه و مزده ي هينا كه خانم ئاماده يه. به لام مسته فاخان چه ند ساتيكي خي وه خراندا: پيموايي ده ويوست هه ليك بره خسييني تاشه كي نيومالي هه لده ويژيرن و خي خرده كه نه وه و په نجه ران ده خه نه سه رپشتي تا هه وا تۆزيك بگوري. به وجوه ي كه دوايه زانيم تومه ز به دريژاييه رۆژي نه وه داموده زگاي تريكي خانمي له گورييه.

دووسي خوله ك تيپه رين. ده ونيوهيدا+ بوخچو كه كه م كرده وه، قابله مه كه م له په نا په نجه ره كه يه وه دانا و ((دياري)) يه كان ي دايم- كيسه هه مام و شر و شالا ته كان ي ديكه شم- به شيويه كي گونجاو و ريكويك هه رده و بوخچه يدا پيچانه وه و خوم ئاماده كرد و چووين.

ناوماليش ويته يه كي ده قو ده ق ي خانوي ده ري بو، نه وه نده نه بي كه له جياتي پاشخاني سه ره وه، په نجه ره يه كي گه وه بو. له جياتيان له وي پاشخان كه وتبووه به ري لاي خواري: ژوره كه يان تا نه ندازه ي تاقچه كه ي ((ديوه خاني)) تيغه ديواريك پيوه هه لئابوو و له وييان ژورويك بو ته لاهاني لي دا برپوو كه به ده رگايه كي ده هاته وه سه ر نه وه ژوره ي نيومالي. دهنگه دهنگ و سه رته سه رت و كه ش و فشي قسان له ويرا ده بيسرا.

ژووریکى له دیوه خانى پەرت و بلاوتر بوو، جگه له که میڤک بۆ گولاو که ده گهل بۆن تریاک و بۆن خەو و بۆن ئاره قەهى تیکه لاو ببوون.

مستەفاخان ناساندى: دۆسته کهى حوسیناغا، کورپیکى چاک، ریکوپیک، داک و بايیکى باش. من بەرەوخسارێکەوه که هیچ شایستەییەکی نەبوو وەك قوتایبیه کی پەرپوت، راوه ستابووم، له کاتیڤدا که خانم وەك مریشکه کورکى ناو سەبه تەى سەر هیلکان له ناوه راستى بازنى چینه کانی دامینى کراسه که یه وه که به هەر چوار دهرییه وه پان بۆوه و دانیشتبوو، بچکۆلانه، وەك سەلکه توورى چرچ و سیسه لۆکی سەرگه لای گوتى له یل و پەر (نیلوفر) شین، سەر یکی زله و پرچ خەناری که خەتى نیوه راستى سەرى، مووه کانی له بنه وەرپا هه موو سپى دیار بوون، و دەموچاو و پیتلوو هه لاساو و چاو گه وره و به قولداچوو، که هەرکاتى به دیاره وه بان ده تگوت ئەستیره و ده شه ویکى سارد و سەر مادا جریوه یانه: دەموچاو خړیکى سپى و نیستا زهرد هه لگه پراو و ته لڤ؛ لووتى وەك لووتى خوشکه کهى ژنى ئاغای سلیمانى، کورت بوو، به سەرى لووتى دەر و کاتى که قسه ی نه کرد بایه وەك نوستی و ابوو، پیتلووه کانی له سەریه ک داده نان و ده ستى به مش و موشى ده کرد.

له جیبى خۆى نه بزوت، منیش هەر چاره پێی نه وه م نه ده کرد. بى نه وه ی که سه تته رى خۆى تیکداو باز نه ی دانیشتنه کهى بشکینى به ده ستوورى ناوچه که به خیر هاتنى کردم، نه ویش به و گه رموگورپه وه نا، که له ژنانى شاریم دیبوو، و گوتى که دانیشم. هه روا له خوارپوه، تۆزیک له کهوشان سەر و تره وه دانیشتم. مسته فاخانیش هات و له ته نیشتمه وه دانیشتم. ده ی باشه، دایى چۆنه؟ خوشکۆله چۆنه؟ باب چۆنه؟

هه موویان چاک بوون، سلاویان هه بوو؛ بۆخۆم نه بى که ئاره قه م دەر دابوو و هیچم نه بوو بیلیم. که مسته فاخان منى وادیت بوخچه کهى به ره و لای خانمپوه پال پپوه نا و بر دیه به رده مى:

((داکى حوسیناغا، دیارییان نار دوه)).

((واى - زۆر سوپاس - نه و زه حه ته یان بۆکیشاوه - نه و زه حه ته م پینخۆش نه بو)).

بوخچه کهى کرده وه: ((چ جوانه! نه و هه موو زه حه ته بۆ... نه ده بوایه وایان کرد بایه، خۆ ئیمه چاومان له شتى وانه بو)). به ده نگیکی وای نه و قسانه ده کردن که دایى له و دیوى سنوره وه گومانى په ییدا کا.

ئامازه یه کی سیامه ندی کرد. سیامه ند چوه پیتشى. خانم ده ستە کلپه یه کی له به رۆکی کلۆجه کهى کرده وه، گوتى بیداته ته لا خانمى. سرتە سرتیک له و دیو تیغه دیواره که وه هات؛ ته لا خانم به کهش و فش و خۆ بادانیکه وه هاته ژوورى، له بن لیوانه وه نازام داخوا سلاوی کرد یان نا. بى نه وه ی سەری که س بکات سندر و قولله ی کهى له نیو تا قى کرده وه؛ چه ند دانه شه کر له مه یه کی لى دەرینا. شه کر له مه کانی له سەر نه و ژیرپیا له ی دانان که ده گه له خۆی هینابوو و ژیرپیا له کهى دایه ده ست سیامه ندی. سیامه ندیش به ئامازه ی خانمى ژیرپیا له کهى له به رده مى من دانا: ((بۆ... ئى مالىن - له وانه یه نه گه نه شه کر له مه ی شارى، به لām نه وه ساغه، ئى مالىیه...)) مش، موش. هه رده وه ده میدا قه ره واشه که له ژوورى ته لا خانمپرا چای هینابوو و وه سیامه ندی دابوو و سیامه ندیش پیا له چایه کانی له به رده مى دانا بوین. ژیرپیا له ی شه کر له مه کام به ره ولای مسته فاخانیه وه پال پپوه نا، مسته فاخان بۆلای منى هینانه وه، و دووباره من... تا سهره نجام، له نیوه راستیماندا جیگیر بوو. مسته فاخان بۆنه وه ی قۆرغى بشکینى یه کیکی له شه کر له مه کان هه لگرت و به خړى ده زارى نا: ئارد و ورده شه کر له مه ی به سه ریه خه و به رۆکیدا هه لوه رى؛ به هیندیک قاغ و قوغه وه، ته کاندنى. من یه کیکم دوولته کرد، ده ستم به بنییه وه گرت، و بۆ زارم برد، به لām نه و ئارد و ورده شه کر له مه ی به سه ریه خه و به رۆکی مندا هه لوه رین زۆر له وه ی زیاتر بوو که به سه رسینگ و به رۆکی ویدا هه لوه ریبوو. خۆشبه ختانه مشه مشى خانمى ملچە ملچ و قولته قولتى قوتدانى قورگی مه ی شار دپوه.

((باشه کوربه که، له شارى چ باسه؟)).

((پاشا وه ی شه کر له مه کهى زاریم به گورجى رۆهیشتم: ((سه لامه تیتان)).

((بیستومه هاتوچۆى ماله خوشکیم زۆر ده کهى - چاکه، مندا له کانی باشن، سه لامه تن؟)).

((هه موویان چاک بوون، سلاویان هه بو)).

((کوربه کهى - هیشتا نه گه پراوه ته وه؟)).

((كوره كهي ناغاي سليتماني ده فرمون؟)).

((به لي)).

((زورده ميكه، گهراوه ته وه)).

((ته وهی ده زانم ... مه به ستم تارانه ... هيشتا نه گهراوه ته وه تارانی؟)).

((نه خير، پيموایی کوتاييه هاوینی بگه پسته وه)).

مسته فاخان گوتی: ((له وانه يه له و يهك دوو هفتانه دا بيت و سه ريکمان ليدات)).

((نا... ته وه ده بی تاکه ی هه روا له تارانی بخوینی... ته وه ته و خویندنه بوو به چی... کهنگی

ته و او ده بی؟!)) رووی ته م قسه يه له که س نه بوو. مسته فاخان ته ماشايه کی منی کرد. گوتم:

((پيموایی ته و او بووه - ته مسال دوا سالی بو)).

خانم گوتی: ((دوايه ش خوا ده زانی ده بی به چی؟ ته ری ده بيته هيچ؟)).

مسته فا خان به دهنگيکييه وه که بونی لاقرتی و گالته جارييه ی لیده هات به دهنگيکی به رزه وه گوتی:

((ده ليئن ده بيته دادوه - سه رۆکی دادگا - ناخر حقوقی خویندوه...)).

((حقوق؟ بای چه ندی حقوق^(۲)؟)).

((نا دايه خانم، حقوق يانی خویندنی دادگا، تابيسته دادستان)).

((ها... دالستان! - وهك هم موو ته و مه ئمورانیه؟)).

((نا، دايه خانم، دادستان داواکاری گشتييه... حوکمی قاچاغچی و ته و جوره شتانه دده)).

((وای، خوانه کا! - ته وه چۆنيان هيشتوه ته و کاره ی ره چاوکا - ته وه ده ست و پی زنجير که ره.

((مسته فاخان پيکه نی: ((نا، دايه خانم، ته وه کاریکی گرنه... دادستان له دادوه و

به خشداری زور گه و ره تره)).

دايه خانم گوتی: ((هااا!)) و چاوه کانی مووشه کردنه وه ((هااا!)).

مش - موش.

((راسته ده ليئن ده يانه وی کارخانه ی کاره بای بو شاری بينن؟)).

((کاره با؟!)).

مسته فا خان گوتی: ((کارخانه ی کاره بايان زور ده ميکه هيئاوه)).

((نا -!... به راست؟)).

((به لي، زور ده ميکه)).

مش موش.

((راسته ده ليئن ناغا لوری کړيوه؟)).

((نه خير، لوری نييه - پاسه)).

((پاس؟)) سه يريکی کوره که ی کرد. مش موش.

کوره که ی گوتی: ((پاس، ته وه ی ته و جاره ديتت - ئوتومبیلی نه فه ران - ته وه ی خه لکی

ده گوازيته وه)).

((هااا)) وهك شتيکی پيکه نيناوی و داخوی، که نه سروللا خانيش (ناغاي سليتمانی) دواي ته و

هه مووه ی بووه ميرزا عه ولانی قه تارچی و خه لکی دینی و ده با!

مش - موش.

((دايه خانم حوسيناغا ماندوه؛ ته گهر ری بدن بچی پشويهك بدات و وه حه سی)).

دايه خانم زور به زه حه تيکه وه پيلووه کانی ليک کردنه وه: ((ته و زه حه ته ی نه ده ويست. پيمان

ناخوشه ته و زه حه ته تان کيشاوه. ئينشاللا ته و چه ند روزانه ی ليړه يه خوشی لی راده بری))

^(۲) حقوق: ته م ووشه يه ليړه به مانای ((مووجه)) هاتوه... چونکه له زماني فارسيده ((حقوق ماهيانه))

مووجه ی مانگانه يه بويه منيش وشه کم هه روهك خوی به کاره يئاويه وه تا ديالوگه که تيك نه چی. - وهر گير -.

مش، موش. ئەو ھەروا لە سەنتەری خۆیدا مایەو و ئیمە ھەستاین و ھاتینەو دێوھانی؟
چرا تۆرە کە دەگەڵە خۆیان ھینابوو بردمانەو- و تا سی چوار سەعاتان ئاییسنا.
مش موش!

ھیندە ماندوو بووم، لە ماندوو یەتیام خەولینە دە کەوت. جییان بۆ لە لای پەنجەرە دی خوارئ
راخستبووم. مانگی چەند شەو ھەلکشا بوو و لێفە رەنگ شیرییە کەشی بە سەر کێویدا
ھەلکیشابوو؛ دەگەڵ ئەو ھەموو پەلانی کراسی خەویشدا، کەچی کێو کە لەبەن ئەو لێفە پرا
ھەردیار بوو. بە پێچەوانە ی شار و شەو تاریکە کانی شارییەو، لەو دیوی ھیچ پەنجەرە کێو
شەوقی تاك و تەرای چرایەکی کە وەك مندالی بن لێفە ی ھار و ھاجی و شەیتانییە بکەن،
دیارنەبوو.

کێو بێدەنگ بوو؛ دەنگی خورە ی ناوی دەھات، و ھەرچەندە مانگە شەویش بوو و ھیچ ترسیکی
تاریکییەش نەبوو دەگەڵ ئەو شەو وا ھەستدە کرا کە گوند و رووبارە کە خۆ بۆ باوھەشی کێوی
دەکوئن. دە ھەسار و ژێرخانیدا دەنگی ھەوژۆلی لە سەرە خۆی کەچە قەرەواشە کە دەھات کە
ھەروا خەریکی جیبە جیبە کردنی کاروباری مائیە و بە جیگۆرکی سەتە شیرانەو مژوولە. سەگ
لە ھەپە نەدە کەوتن؛ دەنگی بلویری شوانان لە دوورەو دەگەڵ شەو مائی، پە یامی مێگەل
و سەلامەتیەوانی بە گوندی رادەگە یاند.

بێجگە لە من دێوھان میوانی دیشی لیبوون؛ مشک و سیسەرکە، و دوو پشیلە، کە جاری وابوو
پیکەو و زۆر جارانی تاك و تەرا سەریکیان بە ژوو پێدا دەگرت و ماوہە کە ھەستیان رادەگرت؛
بەلام ھۆشیان زیاتر بە لای ئەو میوانانە ی دیکە ی پشت ھەسیرە کانەو بوو کە دەھاتن و دەچوون
و جوولە جوولیان بوو. ھەر وە ک یە کێکی کە دەمانگ و رۆژگیرانیو رامینی، بی ئارام و توورە
لووتیان بە ھەواو بوو بە لگە ئی ئەو خویە، لەو سەرەو خوا شتیکی بنیری. ماوہیە ک
دەمانەو، بەروخساریکی توورە، و دوایەش بە پەریشانییەو دە کەوتنە پرخە ی خەو شیرینەو.
دوای تاویک دەھاتنەو؛ بی شەرم و شکۆ بە سەر سەرینە کە دا زۆر بە سپاییەو - تیدە پەرین- و
دە کەوتنەو دە ھوا ھەلرۆانینەو. جاری وابوو سیسەرکیکیان لە ناوہ راستی ژووری یا بە قەدی
دیوارییەو دە دیتەو و چە پۆکیکیان پێدا دەدا، ھەر وە ک چۆن بۆ خۆمان سیسەرکان بە لینگە
کەوشی دە کوژین ناوا. ئەو کارەشیان زۆر بە کاوھە خۆ تەنجام دەدا: لینگە کەوشی چە پۆکانیان

دوو سی جار بە سەریدا دەدان و بەوردیەو دە تەنجامی کارەکیانەو رادەمان: ئەگەر کارەکیان
نەبەرگتباوە ئەو لینگە چە پۆکیکی دیکەیان بێدە کرد و وە ک مە، کە دە دلی خۆماندا
لە بەرگیان سەختییە ئەو جانەو رانە جینیومان دەدا، پێدەچوو ئەوانیش لە بەر وە تەنگ ھاتنی و
گیان بە دەستەو نەدانیان وە ک مە بکەن. کە لە جوولە لیبانی گیانلە بەرەش دلتیابانایە، ئیدی
ئەو لیبان دەدا و دەریشتن، بەلام ھیشتا دووسی ھەنگاو بەولا ترەو نەدەچوون دەھاتنەو
تا بزانن داخوا دە جوولینەو یان نا. خۆ ئەگەر جوولابانایەو ئەو یە ک دوو چە پۆکی دیکە ی
دیشیان پێدا دەدانەو.

خەوم لینگە دە کەوت، جیا یان لە بەر ماندوو یە تیان یان لە بەر وە ی جیم لی گۆرا بوو.

ماوہیەکی دووردریژم بە تەماشاکردنی مانگیو رابوارد؛ تەپۆ (پیشکە) ھەشری دە کرد...
دەنگە دەنگیکی نادیار لە دالاتیو سەرنجی راکیشام، تیشکیک کە ھەر دەدالاتیدا دەھات و
دەریک کە لە سەرە خۆ دە کرایەو و دادە خرایەو، ئەو ی پیشاندە دا کە ناومائی ھیشتا
نەنوشتوون.

دەنگی مستەفا خاتم دە بیست. ئەو ق مام. راستبوو مەو و دەگەڵ راستبوونەو تیدا ئەو جامە
ئاوہی کە لە سەر لیبوی پەنجەرەکیان دانابوو بە سەر سەرینە کەمدا وەرگێرا. چاک بوو بە سەر
دۆشە گە کەیدا نەزرا- دە نا ئابرووم دەچوو. لە پ ئەو م بە بیردەھات باشە ئەگەر پیاو وە ک دە لینگ،
تەنگا بوو چی؟ ھەر راست ھەستی ((تەنگاوی)) یەم کرد. بەلام ئەو خۆ تێھەلکردنە چاک بوو.
خۆم گە یاندە لای دە رکی؟ دە رکە کە رزیو و لە گریژنە چوو بوو و تەرمەکیان بە لادیواریو
ھەلپەسارد بوو. ئیستا ئەگەر ھەستم راکرتباوە دەنگە کانی دیوی نیو مائی ھەموو بە چاکی
دە بیستن- گویم ھەلخست.

((من نالیئە نەسووتی...)) پاش چەند سائەو ختیکی، ھەروا بە قەدراییە چواری پینج مشە مشانی
کەوتە نیوانی: ((دلی منیش دەسووتی...)) ئای، دل! ((گوناھن... بیچارەن. باشە، ئیدی
ئەو نەدە بە سە... ئیستا تۆ ھەر پینکە نە...)) ورگە پینکە نینە کە ی مستەفا خاتم دە تاریکییە دا
دە دیت و ھەستی قاغ و قوغە کە ی دە کرد ((... بیچارەن... بەلام ئیدی ئەو جودایە... تۆ
دەگەڵ کۆمە لیک لاتولوت ھەستی و دانیشی... تۆ کوری محەمد خانت پیدە لینگ... دەگەڵ
کوری نەسروللا خانی (ناغای سلیمانی) دا جودای... پی مە کەنە- چی چی من دە لینی

گورنه ته له م؟ دايكم به دايكي يا بام به بابي، يا هه ربوڅوم به وي دهچم؟...) نه مزاني مسته فاخان چي گوت. دايكي گوتی: ((نا، له خورا بوی مه پارپوه... بو څوم ده زانم ده ليم چي... تو ش هه زه زاني...)) ټوه، مش موش ((هه موي گونا هي كورې ټوه ژنه كرمانجه يه...)) كه ديسان هه مش موش و قاغ و قوغ... ((هاورپي بو دوزيو يه وه، ټه ویش كورې پينه دوزي!))...

ټه وه ش باشه، ټوه ده خوشمان گه يشتين! څو ټه گهر ټوه رسته يي دوايشي نه گوتبايه هه دياربوو: کاتي كه كورې نه سرو لالاخان (ئاغاي سليمانی) ي وایي ټيدي ټه وه كاري ټيمه و مانان دياره! به ناراحه ټيبه وه هاتمه وه سه رچي - چاره چ بو؟- دريژبوومه وه. ئاغاي سليمانی راستي ده كرد كه ده يگوت: ميژووي بنه ماله يه كه يا خانه دانتيكي، شتيكي زور به په ناو پيچ و گري و گول و نه يتييه. ټه فسانه ميژووه نه نوسراوه كانيش روژ به روژ و سه عات به سه عات ټه وه كه لين و كه له بهرانه زياتر ده كهن. هه ټه ټه فسانانه كه ساني بو ده له و هيچ و پوچ و چو كه له ده كنه دي و درنجي وا، كه ټاده ميزاد هه چه نديكي گه وړه و گران و به قه د و بالاش بيت نه گاته نيوه - قه تيش ناگا، چونكه ټه وانه ټه فسانه ن. با و بايرانيش واكه وتونه ته ناو تريفه ي ټه وه گه ورييه وه كه ده ستي هيچ كه سيكيان ناگاتي، هه كه مندال هاته سه ر دنيايه ټيدي چاو و گوتي به ټه فسانانه وه ده پشكوي و ده كرتيه وه؛ ژنه قه و اش ټه ټه فسانانه ده بيسن و كلك و گوي و شاخ و بالي ديكي ليده روينن، ټه و جا به رده و ام ده گويي ټه مندالانه يدا دو ياره ده كه نه وه و رايده كيشنه ناو دنيايه كي ديكي واوه كه زور ټه ستمه جاريكي ديكي رزگار بيت و لي بيته وه ده ري - مسته فاخانيكي واي لي دروسته ده كهن كه هه به خه يال به ناو دنياي راستيدا هه نگا و دنې و هيته ده خه ياله كي خويدا قوول ده بيته وه و ون ده بي كه هه رگيز راستييه ناييني.

هيژو تواناي ټه فسانه و خه يال و ټه نديشه هه ميشه له پيش راستييه كانه وه يه: هه ربويه كه راستييه كي ده ميشكي خوتدا به رجه سته ده كي ده بي هينديكي به خه يال و ټه نديشه وه تيف تيفه بده ي، بو ټه وي گيان و ده رووني خه لكيش ټاسوده كه يت و بياخه سي نيته وه، ناچاري په نا بو ټه فسانه به ريه وه... ده گه له ټه و بيرو ليك دانه وانه دا ده سته ويه خه بووم و جينگلم ددها. جگه له شنه بابه و دنكي ټه و ته نه كه و پارچه ټاسنانه ي به رده و ام له كيلگه كانه وه بو به راز راوانتي نيو

مه زه ي ده هات... دنا هه موو جييه ك كشمات بوو. دهنه گه كان وه ديواي ده كه وتن و ده مردن، و مني په ريشانيش، هه رجينگلم ده دان، تا ورده ورده دوكانداري ناخي ده رووم په ته نادياره كاني سي به ري په رده ي پيلووه كاني شل كرده وه به سه ر بيليله و گلينه ي چاوه كاغي دا به ردايه وه و رو ناكايي لي پري... و مانگ كه و ته قوليته وه و من ده ټاسماني خه وي دا بوومه په پوله يه ك و به ره و مانگ ده چوومه وه، مانگ ټاره قه ي ده ردا بوو و ټاره قه كشي به سه ر ده سته سړو وړه كه ي ده سپريه وه... پشيله م ده ديتن چه په لو كيان به ټه ستي راندا ده دان... و ټه ستي ره كان دو ياره ده سريوانه وه؛ سي سر كه كان له مانگي ده پارانه وه؛ مسته فاخان هه روا قاغ و قوغي بوو، و ټه ستي ره كاني له يه خه و به روژكي خوي ده ته كاننده وه و ورديله كاني هه لده دانه وه ټاسماني و ته خشان و په خشاني ده كرده وه و ټه وانيش هه موو خرپ ده بوونه وه و چوار ده وړه ي مانگي يان ده گرت؛ سي سر كه كان به په يژه ي مانگي دا وه سه ر ده كه وتن و شاخه ده زوله كانيان له تيشكي و ه رده دا، و مانگ فوي له ده موچاوم ده كرد و دايه خانم له سه ر لويه كاني دامه ني كراسه كه ي پان بېژه و هه ر مش موشي (مشه مشي) ده هات؛ له مشه مش و پرخه و پفه ي وي وه ناگا هاتمه وه.

كه هه ستم تاو كه وتبوو. به په شو كاويه وه قيت بوومه وه؛ چوومه بهر ټاويته ي و ناما قووليم به څوم كرد: ده موچاوم به هي ليكي سوور هه ر له گو شه ي چاوي چه په وه تا ناوه راستي لوو تم ببوه دو به ش - ټه ویش شويني سه رينه كه ي بوو: له په و رو نو ستم بووم. څوم توند كرده وه، و دانيشتم، تا دوايه ((زه لاميك)) هات. سو في ټه ول كه ريم بوو. گوتي ټه وه ده ست و ده موچاوان ناشوي؟ گوتم به دي. گوتي ده با روين. چو وين مه سينه كه ي ده گه له سه لكه سابونيكي له دالني تا ودايه - سابوني مه راغه ي. ده جي سابونيكي يه كجار پيس و پوخلدا. به پليكاناندا چووه خواري. ټه منيشي به دواوه. هه ركه گه يشته به رده ركي مالي - ټه وه ده ركه ي دوييني ليوه هاتبوومه ژووري - راوه ستا؛ ټه منيش راوه ستام. به چاو تي يگه ياندم كه دانيشم؛ هه لته روو شكام، و ټه ویش ټاوي ده ده ستي كردم و ده ست و ده موچاوم شوش. خاولي نه بوو؛ دياربوو خاولي هه ر به كار نه ده هي ترا؛ خاولي يه كه ي ژووري ټه وه هه ر رونه قی ژووري و دلداري گول مي خه كه بوو: دوييني ټيوا ريش كه نامخو ارد هه ر خوي نه بزاوت. بويه به ناچاري هه روه ك موسولمانان كه ده مه و ټيوا ري دوكانان هه لده گرن، ده ستنو يژان ده شون و ويرد و نزيان ده خو يين و ده سته ته ره كانيان به دوعاوه، بو به لاوه گي رپيه به سه ر شتومه كه كاني دوكانيدا دينن، به ده ستمو بردي، هه روه ك

رئوبیه کی تاژی له دوورپا دیبی، دهسته کافم به لای پیشه و هدا ته کاندن، و دیواره کم پیرۆز کرد. به ده موچای تهر و ئاو لی تکاوه وه هاتمه وه سه ری، تا به بوخچه ی قابله مه که ی وشکی که مه وه.

مسته فاختانیش زوو له خهوی هه ستابوو. قاوه لئیان هیئا... چرپ و چۆپانیک ده دالائیدا بوو، و دهنگی پیرانه ی پیاوئیکی. مسته فاختان له ((زه لامه کان)) ی پرسی. گوتیان سو فی نه حمده ئیشی به مه حسه خانیه - بابی ژنه کرمانجیه که ی بوو. ده یویست چاوی به کچه که ی که وی. مسته فاختان گوتی، بانگی ((مه حسه)) ی که ن- وه ک بابی ری چونه ژووری نه بی. که چرپ و چۆپانه که ی وان ته وای بوو هه ستاین. خام هیشتا له خهوی رانه ببوو، بویه دهنگی قسه کان هیئده به سپایی بوون... رابووین و وه دهرکه وتین.

مسته فاختان نانارام دیاربوو؛ من وام هه ست ده کرد له به رخاتری خامی بی، تا تریاکه که ی به ته وای سه لته نه ته وه بکیشی - به لام کی ده لی شتیکی دیکه ی له بن سه ریدا نه بوو، ده یویست پیشمانم بدات. رژیشتین، بی ئامانج، به داوینی گوندیدا چووین، چ له گۆرئ نه بوو + کاوله ویرانه یه کی رابوردوو، له هه موو جیه کییه وه له دیوی ناو مائیرا تا دهر و دیواران، هه موو گۆشه و که ناریکی گوندی ده بن پاشه رۆکی پاتالاندا ده رزی، مندالانی کوپ و کچ به بی جیاوازی، به ده موچاوی نه شوژاو و سه روپرچی ئالۆزه وه له په نا دیواران گوویان ده وکاولانه دا ده کرد. هه روا به ده م گوو کردنیوه، پاشه لی داو و ته ژگه لیان تا بنه بانئ هه لده دانه وه و له نیو لینگانیه وه شهرا سه ریان شوپ ده کرده وه و له خواریا سهیری کاره که ی خویمان ده کرد داخوا چۆنی ده که ن. مریشکه کانیش له دووره وه خویمان مه لاس دابوو، هه ر که مندالیك هه ستابایه وه، هیشتا ده ریپی هه لته ده کیشایه وه - ته گه ر ده ریپی له پیدابایه - به باله فرکه و چاوانی پر تاسه وه، هیرشیان ده برده سه ر نه وه ی کردبووی. پیره میردیک له به رده می چه په ری په رژیئیی له سه ر قه رتاله یه کی سه ره وین دانیشتبوو؛ کوپژگه یه ک سه ری ده تاشی. که لینیکی له نیوه راستی سه ری کردبوو.

((یاللا سو فی حمه د!)) یاللا، نه وه له جیی سه لامی. ((نه وه بو خاتری پوره هه لیمیه... یا به ته مای شاری؟))

((نه خیر، ئاغا، له به رخاتری هیچیان نا. بی ته ده بی نه بی هیئد خراپ ده خورا - به حوسینیم گوت رزگارم کا)).

حوسین کوپی بوو، که چه قوه که ی راگرتبوو و چاوه ری رژیئیی مه بوو. مسته فاختان هه روا به ده م قسانه وه گوتی: ((ته ری پیش چه ند ده قیقیکان له ((سه را)) ی مائی بووی؟ گوتم رهنگه بیه وی بچته شاری و بویه هاتبی داخوا چمان ده وی له شاری یان نا...)).

ئا - نه وه بابی ژنه که ی بوو!

((نا، ئاغا... عه رزم کردن، ده خورا... هه لیمه بیستبووی میوانت هه یه هیئدیکی هه نگوین ناردبوو)).

((نا!...)).

حوسین گوتی: ((بابه وشک بۆه - هیئدیکی ته رکه وه. منیش ده بی بچمه سه ره خه رمانی)). دیاربوو نه وه له مه راخویرین بوو.

بابه که وه مندالی گوئی له مشت هیئدیکی ئاو له و ((هه وت جۆش)) ی په نا سه به ته که ی ده گۆلی کرد و سه ری ته ر کرده وه. ئاوی به چه ناگه و لاجانگاندا هاته خواری. حوسین ده مه چه قوه که ی به به ری ده ستیدا هیئا. ده مه چه قو ((خشته)) ی لی هه ستا - و ئیمه ش بیده نگ لیماندا رژیشتین.

((نه وه گوئیلکی کییه چۆته ده توتنی؟)) نه مه دهنگی خان بوو، توپه و توسنانه. به ردیکی تاودایه و ده گوئیلکه که ی ئالاند. تومه ز گوئیلکه که شه ره زای نه و شتانه بوو کلکی باداو هاویشتییه وه سه ریشتی و ده ریپری. ژنیک - ژنیک کی ژیکه له - له پشت په رژیئیه خه ریکی تیمارکردنی برینی بزنیکی له بزنه گه ل به جیماوی بوو به رۆنه که ره و خوئیه. بی نه وه ی سه ر هه لئینی و یا هه یچ گوئیه کی بداته مه گوتی: ((ئیمه نییه ئاغا - ئیمه گوئیلکمان نییه... ئی مائی شه ریغه له چه یه)).

گوندچۆل بوو - دیاربوو جگه له هه ندی پر و که نه فت و تاک و ته رای ژن و پیای هه رزه. ده نا هه رچی ژن و پیای جحیل هه بوو هه موویان له ده شتی بوون.

ئاغا بانگی کرد: ((پوور زلیخا- زلیخا!... هه موو هه مردوون واکهس وه لآم ناداته وه؟!)).

پیریژنیک ده کونه ره شیکی چوکه لهر که دیار بوو تاکه ژووری ماله که ی بوو سه ری دهرینا. ((به لئی ئاغا... دیسانه وه چ بوو ئاغا!)).

((چ بووه! نه گهر جاریکی دی نه گوئیکه خبو مردووه ی تو ببینم ده تووتنی که ی راده سپیرم کلکی برن... دیسانه وه چو بووه ده تووتنی!)).

ژنه گوئی: ((های ئاغا... داخوا گوتم چ بووه!... باشه، جا ئیدی نه وه گوئیکه... خو ناشکری ده لاقی خو می که م... کوا- خو ئیستا ده ویدا نییه)).

((ده ویدایه، ده ویدانییه!... ئیدی له سه ره من پیگوتنه- له بیرت نه چیتته وه. پاریش پیتم گوئی گویت نه دایه تا وه لآمدا کلکی نه ویتیه یان بری، نه وده می دا که وتی!)).

به سه ری که وه تیم رووانی، خو له تیروانینه که م گیل کرد.

تووشی کورپژگه یه کی ده دوازه سالانه بووین، به خو و به جووتنه که وشیکی لاستیک و شره رانکیک و که ریک و دوو تا ئارد و نه قیزیکه وه.

((بو کوی؟ ئیستا درهنگه ده بایه پیش تا وه لاتی وهری که وتبای!)).

((پیش تا وه لاتی هاتووین ئاغا...)) ئاوازه ی قسه کردنی کوره که مندالانه و ریتمی دهنگه که ی پیرانه بوو ((له پیشدا چوومه ناشی- دانیشتم تا ته وا بو)).

ئارده که ی بو پاسگای نه منییه کان ده برد. پاسگایه که له سه رری دینیمان بوو، که من به هزی دالعه لیدانی یا گوئی نه دانیه نه مدیوو. له بلندایه کی دوور له داروبارییه وه دروستکرا بوو، تا وهریک بوو، که له دوور وه په یژه یه که و دوو که سی پیوه ده بینرا.

((تم! باراشه که شیان هه ر نیمه بویان لیده که ی... با رژی خو ی بی داخوا وه ک توئیکه داره بییه یان ئاوه رووت ناکه ی... ناخ، نه گهر رووسه کان ده گه رانه وه!)).

ژنیک له کانیهه را دهاته وه، گۆزه به شان وه. ده گه ل هه ر ههنگاریکی که هه لیدینایه وه، ئاوه که شلقه ی ده کرد و به شانی و قۆل و لاملیدا دهاته خواری- شان و پیلی تا سینگ و به رۆک و ده وره ی که مه ری هه مووی ته ر بوو. ده شه لی. پیتلاوه که ی پی ده گرت.

((شکوفه، بزانه زینه ب قه باله دار له ویه یا رویه؟)).

ژنیکه ی تاین به مندالی له سه ربانی بهر ببووه و کچینییه که ی نه مابوو. چوو بوون گه واهینامه یه کیان بو دهرینابوو تاکاتی که میردی کرد چ گروگرفتیکه ی بو پیش نه یه ت- و به و گه واهینامه یه ببوو قه باله دار.

دوای ماوه یه ک ژنیک، مندال به کۆله وه، له نیوانی دوو ریزه په رژینانه وه په یدابوو... منداله که ی ده خورجینی نابوو و گریی خورجینه که شی هایشته بووه ملی خو ی و خورجینه که ی وه ک کلاوی به سه ری خویدا کرد بوو. ریسیکی خوری که سه ریکی به خورجینه که وه بوو له قۆلی خو ی شه ته ک دابوو: گۆله که شی له پال منداله که هایشته بووه نیو خورجینه که وه. ده هات و به دهم ریه ته شیشی دهرست. نه وه زینه بی قه باله دار بوو. راهه ستا، منداله که به سه رنجیکی پاکی مندالانه و خه والووه سه ریکی کردین.

((زینه ب دوای نیوه رویه که هاتییه وه به لای بیستانیدا وهره وه و دووسی شووتی و کالیاران له مه مندای وهرگره و بیانیه نه وه... له بیرت نه چی، ها!... یان نا، به و منداله وه بو ت ناکری- هه ر به مه مندای بللی با بوخو ی بیانیه یته وه یا به یه کیاندا بنیتریه وه- تیگه یشتی!)).

مه ریکی دونگ به کۆنه په رویه کی له بهر پیشولان هه لپیچراو هه ر له ئیستا وه له په نا په رژینیوه هانکه هانکی بوو؛ ورگی ده گه ل هانکه هانکی هه ر هه لده ستا و ده نیشته وه. په ره میردیک له و دیو په رژینیوه به دیواریه وه وه نه وزی ددها و ژنیک (تامو) ی بو گوئیکه ته نیشت په رژینیوه ده برد... چهند مالتیک به ولوه تره وه له بن سیبه ریکی که هه یوانی مالتیکی بوو دوو کیژ چوار دهسته کی مه شکه یان ده ژاند- کهنگی له کیوی هاتبوونه وه؟ - ده گه ل شلق و هوری مه شکی پیمان له زهوی ددها و له بن لیوانه وه ((هه ی مه شکی مه شکی مه شکی... هه ی ماله باجم مه شکی)) یان بوو، و گیل گیل و له رزانه کانیشیان وه هه لپه رین و سه ماهینابوون، روخساری بی ده سکاری و کولمی سوورگول و خو هینان و بردنی شل و ملی کچانه و جوولنه ی

قۆل و مەجەك و پاش و پېتىش چوونى سېنگ و بەرۆك و گەردەنيان، بېنەرى دوور لە ھەموو ئارەزوويىكى سېكسيانە، ۋەھەلەكەسەما دېخست. مندالېك دەباشخانېدا، دەگرېا، مندالېكى دى ھەر لەبن ئەو سېبەرى دەجۆلانەيدا (ھەلۆركە) بە ھاتوچوونى مەشكە و بەگەرموگورپىيە كچەكانەو خافلابوو و لەولاشەو مېتىش و مەگەز بەسەر و دەموچاوى ويىەو مژوول بوون.

ئەو گوند بوو.

مايەو كەرەستەى ژيانى تابلىيى زۆر، و ژيانىش ھېندە بى رەنگ و روو و بى تامبوون و لائەواز، ھەر راست وەك تەختەى سېنگىكى پانۆپۆر بەلام نەخۆش... و ئىدى ھەر ئەو ھەناسەش تايىبەتەندىەكى خودى ژيان بوو دەناكەس غەمى قەزەى سېنەكەى نەبوو: سېيەكان گېرابوون.

كۆنە سەراشمان دىت. مندالان دەنيو كەلاوەكانيدا يارى ((قەلات گرى))يان دەكرد سەيرەكە لەو دەدابوو كە سەر كەردەى دزەكان ناوى خانى گەورەى لەخۆى نابوو و ھەلس و كەوتىشى ھەموو رېك لە ھەلسوكەوتى خانى كچەك و ھەرگرتسوو و رېك وەك وى دەكرد. قەلاتەكە گېرابوو و دەسكەوتەكانيان بەشەكرد: ((خان)) دەستى لەبەرپىشتى نابوو و بەدەنگىكى وا كە بەلاى خۆيەو موى لە دەنگى خانى حازرى لائەدابوو بانگى دەكرد: ((ئەرى ئەو پياوەكانى من كەسيان لەوى نېن!)).

بە ليوارى ((دېبەرە))يدا كە لەنيوان دېراوانيدا گەمەشامى وەك سەرى سېى پېرەمېردە چىنيەكان كاكۆلى سېپيان بەسەردانە گەمەشامىيە زەرد و سېيەكاندا شۆرپىوۆ تېپەرىن: ئەو دېبەرەنە دەرمالى تايىبەتەيى كرمانجان بوون، لە كۆلەكە و تەماتە و گەمەشامىيە بەولاو ھىچى دىكەيان تېدانەبوو. و سەيرەكەش لەو دەدابوو كە لە تەواوى گونديدا درەختىكى تېدانەبوو. بەلاى رۆژاوايەو، لە داوينى، دارستانىكى نېمچە چرۆپ ھەبوو: ئەمە گۆرستانى ئاوايى بوو. درەختەكانى تەنيا داربەرەو و ھەرمى كوراسك بوون. ئەو دارانە بە ئاگادارىيە مردووەكانەو مابونەو. درەختەكانى ھەموو گەورە و وشكەل دەبوون و دوايش دەبوونەو كود و خۆراكى زەويىەكە: كەس دەستى بۆ داروبارى گۆرستانى نەدەبرد. ئەو چاكي ((پېرخەليلە))ى بوو، گۆرستانى مالى ئاغاي. بەرەو لاي سەرايە ھاتىنەو؛ ھەرچوار دەورى سەرايە زىل و زال و پىسايى بوو. رۆژ بە تەواوى ھەلكشابوو. دەوران دەورى سەرايە پىست و پەرى مېشك و تىلپەچا و تويلىكەشوتى و كالىار بوو. كۆمەلە زەنگە سوورەيەك بەوناویدا بلاوبوونەو. ئەو

ھەموو زىل و زالى سەرايە بوو: لەجياتى ئەو مېشكان ئاوەرپوت كەنەو، داياندەمالين و ئەو پىست و پەر و رىخۆلە و پىسايىيانەيان ھەموو لە پەنجەرەپرا ھەلدەداشتنە دەرى. تويلىكە شووتى و تىلپەچا و تويلىكە ھىلكە و بەرماوەى خواردنى و وردە ئىسقانىش ھەرەتر، بۆگەنيو ئەو ناوەى تەنيبوو، ھەر راست دەتگوت بۆگەنى كەلاكى سەى تۆپىو.

مستەفاخان دەيگوت كە ھەموو رۆژىكى خوا دايناوہ سەر لەيەكەيەكەى مالى كرمانجەكان دەدا؛ نابى ھەروايان لىنگەپرى؛ دەبى ھەمىشە يەكىنيان بەدوو قونپوہ بى دەنا ((كارەكان)) رادەوہستن.

گەيشتەبوينە لاي بەرى خوارى سەرايە بن دارگۆيزەكانى دەم چۆمى، دلمان بەو خۆش بوو كە دەگەينە سېبەرى. بن دارەكان پېروون لە پىسايى كۆن و نوى: بۆ دەست بە ئاوكەياندىنى جگە لەو بن داروبارانە و ئاودەستى مزگەوتى چ جىيەكى دى نەبوو. ھىندىك بەولاوہتر، پېرەمېردىك و كورە جىلېك گيايان دەدرى - دياربوو باب و كورن.

((سەلىم، ئەدى پىم نەگوتى بچن بە ئىستەران ئەو باراشەى لە ئاشى يىنەو؟)).

((ئاغا، ئىستەرەكە خواستە، دەشەلى)).

((جا شەكەر، كارىكى وا مەكە لەبەردەمى ئەو بابە گىلەت ھەرچى دەموقەپۆزت ھەيە ھەمووى بشكىنم!)).

چووبوو پىشتەر؛ سەلىم راست ببۆو، دەستى بەداسەكەو لەبەر كەلەكى نابوو؛ رەنگى پىنەمابوو.

پېرەمېردەكە ھەروا داھاتبۆو و بەگرژى و تورەبىيەو ھەر دەيدروى؛ دلۆپە ئارەقەى بە چرچ و لۆچى پىشتەملە سوورەكەيەو دەدرەوشايەو. وەك گوى نەداتە ئەو بىنە و بەرەى.

ئاغا قامكى شادەى - وەك كەسكىكى كە تىلە بازىيە بكات - وەبن چەناگەى سەلىمى ھەلدا. ((تىگەبىشتى!... پېرەمېرد، ئەو جاشەكەرەت ئامۆزگارى كە!)).

پیره مېرد، پشتی راستکرده وه، و بهر و خسار یکی گرز و ماندووه وه گوتی: ((به چاوان ناغا...)) و که می دواتر ((ناغا، خوماشه لالا نیوه ش باور تان نییه... راسته کا، ئیستره که خواسته - ده بی یه کینک هه بی نالی کات، خو لیره ش نه وه نالبه ندی لی نییه... به چاوان ناغا)).

((خو کهری خپو مرده تان هه یه، که ره که ت نار دبا ه)).

به ده نگیکی ته سلیم ییه وه ((به چاوان ناغا)).

کومه له ژن و ژال و کیژ و کالیچک، دوو دوو و سیسی دیزه و گوژه به ده ست و به شان ه وه له ((بی ری)) به ده هاتنه وه. ده نگی قسه و پیکه نی بیان ده هات. هه ره که ئیمه بیان دیت وه ک بقی مار دیته بیدنگ بوون، ریبان گوژی و سه ریان به رانه وه و به ده م لیوه خنکه ی شیرینه وه که وایان خو پیشانده دا ماندوون، و به دا و ایشدا هه ناسه برکی بوون و سوور هه لگه پان. ئاره قه ی ده موچاویان له دووره وه ده بریسکایه وه... دیار بوو، که خان هه ره به چاوی بابیه وه ی ده دنیا یه ده نوری: خووی ((که مایه تی)) یه وه که له پور بو مابووه. خه لکیش دیاره دوو ده سته بوون: کومه لیک که نه وانی - که سانی وه که و داکی - هه ره به و چاوه وه ده دیت که دیبوونی. نه مانه کرمانجی ره ش و رووت بوون، هه ره وه کوه تکیان وه پشتی سه ری که وتبی و چاویان سوور پای جار و ابو نه و خان و مانانه بیان بچو کتر و جاری واشبوو که ورته ده دیت، یا جاری و ابو جوان و جاری واشبوو کریت و دزیوتر - و زیاتر دزیوتر - له رابوردووی باب و باپیرانیان ده دیتن. به لام هه ره که به خو و خده و نه ری تی رابردو و راده هاتن دوینی و نه ور پویان وه که یه که سه یر ده کرد و ده دیتنه وه.

تاقم و ده سته ی دووه خه لکی شار و ((ده ولت)) بوون، که هه ره وه دوو چاری ((که م بی نی)) به بووین روژ به روژ نه و خان و مانانه بیان لاواز و بچو کتر له روژی پیشتر به دی ده کرد. هه می شه له باز نه ی دیتنی خویان بیان دوور ده خسته نه وه و بچو کتر یان ده کردنه وه، تا ده بوونه په له یه کی بچکوله ی هیئنده ی جیقنه قه لیک ی.

دوی شه وی دایکی به خراپه ی باسی کوری ناغای سلیمانی کرد. هه ره چنده زور به راشکای و ئاشکر اش ه وه ده گه ل کوره که ی ده دا نه و خراپیه ی راسته و خو و بی په رده نه گوت و به ئامازه وه به سه ری دا تیپه ری گوتم نه ری با شتر نییه بیریک له و زبل و زاله ی ده وری مالی و نه و هه موو پیساییه ی بکریته وه؟ گوتی نه وه تو یکلکی کاره که یه، نه وه دیه وی کاره کان هه ره له بنج و بنا وانه وه

راست کاته وه، نه که وه کابرای که ته نانه ت ئاوده سته ماییشی هه ره سپی کاری کردو وه - و به قیزه وه ورگه خه نده یه کی کرد. نه و ده یه وی ورده ورده خه لکه که بیئته سه ری، تا روژیک دیت که هه ره بوخیان و بی زوری لیکردن و ته نگه تا و کردنی وی، ملی ریبه بگرن. به لام ئیستا ده وده مه یدا توندوتیژی و زور لیکردن پیویسته، نه گه ره کوه نه بی یه کتری ده خو ن... دیسانه وه که و تمه وه یادی قسه کانی ناغای سلیمانییه وه. ده یگوت نه و مسته فاخانه کویله ی نه فسی خویه تی؛ که و رایه تی کویری کردو وه، ده یگوت نه گه ره ژیان مانا و مه به ست و ناوه ر پوکیکی هه بی نه وه نه و ناوه ر پوکه ((به خو نازینی)) وییه، که نه و به خو نازینه شی هه ره ئی خو ی نییه - باریکه و هیچی دی - شتیکی بو ماوه ی قالب گرتو وه - هه ره راست وه که جوته هاویشتنی ئیستر ی و گازگرتنی سه ی. تازه ناغا هاتو وه مه له ی له بیابانی فی ری ت و خه لکیش فی ر کات - پیروزه!

بو نیوه روژ ه ی هاتینه وه سه رایه. زور شتی سه رسوره ی نه ری دیکه چاوه ر پیبووم: ده دالانیاندا برنج ده سندو لیدا ده کوتا، لایکی چوست و چالاک که هه ره چوار ده وری سه ری وه که باز نه ی به مووسی تاشیوو، هه ره وه که شو تییه که هه ره چوار ده وری سه ریکی پاک که ی، چه ل توکی ده کوتا. مسته فاخان له ده رک ی هه ساریوه چو بووه نیومالی. تازه له پیچه باریکه که ی پلیکانه کان ره ت ببوم که له دووره وه مرا گو ی له ده نگی خان می بو - زور تو ره: ((مه گه ره لو له ی به چه ندی ده دا؟)) لاوه که روو به ده رک یوه گوتی: ((ده لی سی مه ن برنج به یه که لو له)). نه ی له عننه ت له بابی هه رچی عه جه می تریاک فرۆشه! هه موو گونا ه ی نه و چاودیره قورم ساغه یه که به وییه وه نو ساوه - وه که له شاریدا هه ره نه و تریاک ی فرۆشی!... سی مه ن برنج و یه که لو له... ده که خودا بی ری!)) لاوه که گه رایه وه. ره نگی تی کچوو. خه ری که بوو ده رک ی داخاته وه خانم له ژوور پرا گوتی: ((که برنجه که ت برد به چاودیره که بل ی به لکه هه ولتیکی بدا بای لو لیتیکی که متزی وه رگری...)).

هه نگا وه کانم شل کردنه وه؛ لاوه که کاره که ی به جیه یشت، ده رگا که ی داخسته وه و ده نگه که ی برپه وه.

دوای ماوه یه که مسته فاخان هاتنه وه، نانیان هیئا: چی شته که قوراو (به ره سیل) بوو، به گوشتی گیسکی، ده گه ل مریشکی سووره وه کراو. سو فی نه ولکه ره یم سینیه که ی دانا، و چو دوی هیئا، و گه سکینکیش به ده سته وه؛ هه ربونی گوشتی هات زه نکه سو ره ی گه و ره گه و ره پیوه ربوون، و

سۆفی ئەولكەرىم دەست بەكاربوو: ئىمە خەرىكى خواردىنى بووين و ئەوئىش بە گەسكان خەرىكى دەور و بەر پاككردنەوى بوو لە دوژمنان. كردهى پاكسازىيە تا دواى ناخواردىنى ھەر بەردەوام بوو. ھەر كە ناخواردىن تەواو بوو بانگى كرد: ((قاله!)) قاله ھەمان لاوى برنج كوت بوو، كە دە دالائىدا ھەر خەرىك بوو. قاله ھات و سىنىيە كەى ھەلگرتەو، بەلام سۆفى ئەولكەرىم ھەرلەوى بەخۆ و بەگەسكەو ماىەو، ھەرەك باوەشىنى بن مىچى جازان راوستان. ھەرسىنىيە كە چوو زەنگەسورەكانىش نەمان، ھەرەك دەركى دكتورى داخەى و نەخۆش بلاوئىنەو و ھەرىكە بەلاىە كىدا. بەلام زەنگەسورەكان بەپىچەوانەى نەخۆشانەو جاروبارە تاك و تووك، بى نمرە و ژمارە سەرىكىان لەژوروى ھەلئىناىەو.

بۆ سبەنى نەموىست ناراحەتى كەم، گوتم پىم خۆشە - بەقسەى ئەم سەردەمە - بەرنامەىەكى ئازادەم ھەبى. ئاغا قبوولئىكرد. بەلام بۆ ئەوئى نەكا كسۆكم پى بھفن، چونكە چاويان بەدیتنى ھىچ غەرىيەىەكى، ئەگەر بشيان لاوئىتتەو ھەلئىناىە، بەلام ھەموو پىدادان و تىپھەلئىنىكى خوديان قبوولئە و كلكەسووتەى لەبەردەكەن. لەبەر ھىندى سۆفى ئەولكەرىمى رەگەلدام. ئالئىرەدا زنجىرەى پلە و پاىەكان بەتايىبەتى رەبەرچا و دەگىران:

سەگى مەرى پلەىەك لە سەگەكانى نىوگوندى بالائرن، پاتالەىەك پلە لەسەگى مەرى، و كرمانج يەك پلە لە پاتالەى بەرەو ژورتر بوو، ئاغاش لەسەر و ھەمووانەو لە ھەمووان گەورەتر بوو. ھەموو رەسەناىەتى و پلە و پاىەى يەكتريان قبوول بوو، بەتايىبەتى مستەفاخان كە خۆى پى لە ھەمووان پاكتر و گەورە و رەسەنتر دادەنا، چونكە ئەو ھەر لەبنەچەكەو رۆژئىك لە رۆژان باپىرەيان خان بوو.

زنجىرەى ئەو پلەوپاىانە بەو شىوئە ناىەكسانىيە مىليان دابووە بەرى و كەس گلەىى و گازاندەى لەپىش خۆترى نەدەكرد. كرمانج كۆيلە و ملكەچە، بەلام ھەمىشە و بى درىغانە داخى دلئى خۆى بە پاتالە، و سەگ، و ژناندا دەرشت - ئاخەر لە ئەفسانەكانى خانەوادەىيدا، گواىە باپىرەى وئىش ((پىاو)) بوو!

بەلئى، سۆفى ئەولكەرىمى بۆ سەگ رەتاندنى دەگەل خستەم. رۆشئىن، بەلاى چۆمىدا، لە پردى پەرىنەو و رەوكەى - ئەسپى سەراىە و ئەو خەلكانەى گوندىمان - لە دوورەو دىت كە بەرھەلدا بوون، ئاوى چۆمى تابلىنى روون بوو، زۆرم ھەزلىبوو تەنىا بامايە و مەلەىەكم كەردباىە...

گەشتىنە بىستانىكى. پىرەمىردىك و دوو كورپىژگە لەبن سىبەرى كەپرۆكەكى كە مەشكە دۆيەكى بە لاشىيانى دەرکەسى گۆشەكەىەو ھەلئاسرابوو و تەكى دەكرد، دانىشتبوون. ئاو و دۆيان ھىناو دەست بەقسان كرا.

پىرەمىرد بەپىكەنىنەو گوتى: ((سۆفى ئەولكەرىم، ئاغا كەنگى بەخىر و سەلامەت ئەو سندوقەى دىنى؟)). سۆفى ئەولكەرىم پىكەنى؛ پىكەنىنەكەى ھاوئىشتەو ھەناوى خۆى و باوەشىنەكەى راوەشانەو و ((خ س سە)) يەكى كرد و بەگالئە جارىەو گوتى: ((ئاغا؟... جا پەلەى چىتە - رۆژئىكى ھەردەپىھىنى!)) پىرەمىرد رووى قسەكەى لەمن كرد: ((كاكىلە، راستە دەلئىن سندوقىك ھەىە خەرىكە بىھىننە شارى، ھەر كە پەنجەت بە دوگمەكەىەو نا، ھەرەك ئەو سندوقانەى كەچەل پالەوان و بىبى جان خانمى دوو ژن و پىاوىكى لى دىنەدەرى و گۆرانىيان بۆ خەلكى دەلئىن؟)).

بەسەرسامىيەو تىمىروانى.

((ئاغا لەو سەفەرەى دواىيەيدا كە ھاتبۆو دەبىگوت. دەبىگوت بىستووئىەتى خەرىكن دەپىھىنن... گەىوئەتە عەجەمستانى)).

بەسەرسامىيەو سەرىكم راوەشانە: ((من نەمىبىستوو)).

((چۆن، خۆ دەبىگوت ئالئەى چۆن چۆنى ھەن و بالان رادەوئىشنى)).

گومان گرتى: ناكە مەسەلەكە مەسەلەى فلىم و ئەو پىرۆژئىكتەر و بالرىنە بى كە ھاوئى حىزىبىيەكە باسى كرد!؟- خۆى بوو. ھىندىك شتم گوتن، يانى زۆر و كەمى ئەو قسانەى ھاوئى حىزىبىيەكەم چۆن بوو ئاوام دووبارە كەردنەو، لەو زىاتر كە لەجىاتى وشەى بالرىن، من سەماكەرم بەكارھىنا دەنا قسەكام ھەموو وەك خۆى كەردنەو: ئەوئىشم ھەر لە كورپى ئاغاى سلئىمانىيەو بىستبوو: كە لە قاموسەكەيدا لە بەرامبەر وشەى بالرىن ((سەماكەر)) نوسرابوو.

پىرەمىرد گوتى: ((بەلئى، ھەو، خۆىەتى...)) رووى دەسۆفى ئەولكەرىمىەو: ((باشە، نەتگوت - نەتگوت كەى دەپىھىنى؟)).

سۆڧى ئەولكەرىم بە دووچاۋى زىت و شەيتانئىيەۋە باۋەشپىنەكەى بادايەۋە و ددانە زەرد و گەرەكانى ۋەدەرخستن، و ((سىخە))يەكى لە سىنگە گىراۋ و توكنەكەيەۋە ھېنا.

پىرەمىرد دووبارە روۋى لەمن كردهۋە: ((كاكىلە، تۆ بۆخۆت دىوتە؟... چۆن چۈنكە؟ ژنەكەى تىيدايە ھەر بەراستى ژنە - يانى ۋەك ئەۋەى ئاغا دەلى گىيانىشى لەبەرە و زىندووشە؟)).

يەكىنك لە كورەكان بەتېلەچاۋىكەۋە گوتى: ((باپىرە، ئەۋە چاۋى نەنە جەۋاھىرئى ديارئىيە بۆيە ۋا - ھەر بېت پىندەلېم ھا!)).

((جا ئەگەر دەتەۋى تىروپىرى بىرازكەن ئەۋە پىيى بلى؟)).

ئەۋ جارەيان سۆڧى ئەولكەرىم بەراشكاۋىيەۋە گوتى: ((خۆ ئاغا نەيگوتتەۋە دەستيان لىندەدرى؟ گوتى ھەر بۆ تەماشايەيە - ھەرۋەك دەخەۋىدا خەۋنى بىينى)).

پىرەمىرد بە دەنگىكى بارىكەلەۋە گوتى: ((ئىم! من پىمابوۋ زىندوون - بەلى، كاكىلە؟ جا ئەگەر ۋابى سوۋدى چىيە؟)).

گوتم: ((راستىيەكەى، منىش نەمدىۋە؛ ھەرىستوۋمە)).

سۆڧى ئەولكەرىم گوتى: ((نا، ئاۋيان لى گەرم نابى...)).

((ھاي رۆژگار! دنيا خەرىكە دەگاتە كۆى! ئاخزەمانە! خودايە زۆر شوكر ئىمە دەمرىن و نايانبىينى)). شەۋى چۈۋىنە چايغانەى گوندى. ژورنىكى تارىك و چكۆلە و راۋەستاۋبوۋ، سەكۆيەكى بەدەوران دەۋرىدا و يەك دوو پارچە شېرەبەرەى خۆلاۋى بەسەرۋە و سەماۋەرىكى تەنەكە لەسەر سى كۆچكەيەكى گلېن و لەگەنىكى چلكاۋى لەبن دووقۆرى تىگىراۋەۋەى زەرد و بەلغ گرتوۋى بە گەچ و تەنەكان پىنەكراۋ، كە ھەردەتگوت شووتىيە زىۋى مەراكىشىن. لادىۋارىكى تەنىشت سەماۋەرەكەى، جى حىسابى چاى مشتەريانىيان بۆ بە خەلوز لى نوسىنى كەف مالى كىرەبوۋ. خەتى سەر ئەۋ ((كەتتە))ى شتىكى داھىنەرەنە بوۋ، ھەردەتگوت نوسىنى چىنى و خەتى مىخىيە: يەك چا خەتىك، دوو چا راست و چەپىك (X) سى چا راست و چەپىك و خەتىك بەنىۋەراستىدا ((*) چوارچا نىشانەيەكى كۆ (+)، و پىنج چا نىشانەى كۆ لەناۋ بازىيەكدا (⊕)... و ئىدى دووبارە و سەرلەنۋى بەۋ جۆرە دووبارە دەبۆۋە. ئەمانەم لە كىبراى

چايەچى پىسى. نىشانەى حىسابى قىلىنئىش چوارگۆشەيەك بو (□) ۋ دەناۋ ئەۋ چوارگۆشەشدا نىشانەى (X) بۆ دووبارە بوۋنەۋەى قىلىن كىشانى لىدەدرايەۋە (⊗). شووتى و كالىارىشى ھەبوۋ. نىشانەى شووتىيە بازىيەك و ئى كالىارى بازىيەكى بەتېرەۋە (⊂) لەۋەى زىاتر چىدىكەى نەبوۋ. كرمانچ دەھاتن - زىاتر پىرەمىردەكان - و لەسەرچا و قىلىنئىيان ((دامە)) دەكرد، كە يارىيەكى ۋەك شەتەنجىيە. ژاۋە ژاۋ و روناكىيە ژورنى دەگەيىە دەرى؛ ھەر كە چۈۋىنە ژورنى، ھەموۋ بىدەنگ بوون، و يەك پى بلندبوون. مەلاى گوندى و كۆيخا لەبەر روناكايىە كزەكەى فانۆسى بەدىۋارىيەۋە دامەيان دەكرد. ھەر كە گەيشتىنە ۋى ئاغا چوۋ لەجىيەكەى كۆيخاى دانىشت و ھەر بە دەستوردىكى داشەكانى ھىنان و بىردن و ھەرلەچاۋ تروكانىكىدا دامەكەى بردەۋە!... مەلا لەپىشدا خۆى دەدزىيەۋە... بەلام دوايە وردە رازى بوۋ يارىيەكەى بكا. تا ئەۋ داشىكى دەجوۋلاندى. ئاغا سى چوارىكى دەجوۋلاندى. تا سەرەنجام بەژارە خەندىكىيەۋە دۆراندىنى خۆى سەلماندى و گوتى: ((ئەلخوكمولللا - بەلى ئاغا، بىردتەنەۋە!)).

چايان بۆمەش ھېنا. ئاغا زىاتر لە ناۋەراستى چاخانەيدا ھەر بەپىۋە بوۋ و زۆر خۆمانە دەگەل ھەموۋان تىك ئالابوۋ: لە كاروبارى دەپرسىن، لەمەرۋمالات و پاتال، و لەۋانەى بن جىنى نوستنىشى دەپرسىن:

((ئەرى سۆڧى خوا كەرەم، داخا پورە جەۋاھىر دەتھىلى يان نا...؟)).

((دەك خودا بىپىرى، ئاغا... ھەر دەلئى داكى پۆلازىيە! ئاغا بەسەرى ئىۋە، ئەۋ پىرئىزەى كە پىت ۋايە مشتىك پىست و ئىسقانە و ھەردەلئى ئىستا نا ئىستا بەردەبىتتەۋە - كە خوا بكام زووتر بەربىتتەۋە و رزگارم بى لە دەستى - لە ئىستى قۆرخانەى چەموش ترە! خۆ ئىۋەش ماشەللا ئاگاتان لە رەش و رووتى براۋە...)).

((چۆن)).

((ئاغا چەند جارم غەرزكردن - يا لەبەرخاترى مە يا لەرىي خوداىرا، قۆلىكى لى ھەلكە و تازوۋە ئەۋ سىندوقە خىۋ مردەى بىنە - با خەلكەكەش لە يەخەى ئەۋ نەك و نوۋكەى ژنان بىنەۋە!)).

خەلگەكە: ھە ھە ھە! و ئاغاش ((قغ.. عغ!)).

ئاغا ئەو باسەى زوو سەنگە و بەردنا. مەيلە و بېدەنگىكە.

((ئاغا، جارىكى دىشمان ئەو بۇ ۋەگىپە... ژنى شاي گوتى نان نىيە بابسكويىتى بۇن... ھە ھە!)) ئەمە داۋاي كورە جىئىلكى بوو.

ئاغا خىرا بەسەر ئەۋەشىاندا تىپەرى و گوتى قلىيانىان ھىنا. بەدەم قلىيان كىشانىۋە زۆر خۇيانە كەۋتە خۇ ھەلئانەۋى: كە لەپراۋى، بە سۋارى، دەگەرمەى غارىدا، چۈنى رىۋى ئەنگاۋتوۋە؛ چى بەرەبىس ئەمنىيەى گوتوۋە، و نىيازى ھەيە چ بە فەرماندەى ھەنگ ((نامىرفەوج))ى بلى. ئەمانەى بەجۆرىكى واۋە دەگوتن ھەرۋەك ئەوانەى دەقساندا دەگەل ((مەقامات))ىدا گوتن، و زىاترىش ئەۋشتانە بوون كە گوايە داۋى دىدەنىيە ((مەقامات))ى و بىستنى قسە توندوتىژ و تالەكانى وان داۋى ھەستائى و لە ژوورھاتنە دەرتى بە خەيالىدا ھاتن، كە دەباۋىە بىنانلى و نەيگوتوون، و ئىستا واى دادەنا گوتوونى. ئەو قسانەشى ھەر بەھەمان رووگرژى و توندوتىژى و ئەو گالتەجارىيەۋە دەگوتن كە مېشكى لەسەر پلىكانەكانى داۋى ھاتنە دەرتى ۋەبىرى ھىنابوونەۋە.

بەدەم قلىيان كىشانىۋە دەستىكى ھەلئەكاند و گوتى كە پارەى چاۋ قلىيانى ھەموۋان لەسەروى بنوسى- ھەموۋ پىكەۋە يەك جى، بى چەند و چوون، دەستىيان بۇ قسەكانى لەملىدا، و چايەچىكە سەرۋاۋى تىكنا. لە پىكەنىنە ناۋدار و مانادارەكان ۋەتەنگ ھات. دۆخى روخسار و ھەلئسوكەۋتەكانى ھەستىكى تايبەتەيان دەبىنەرىدا ۋە ئاگادىنا: بىنەر واى ھەست دەكرد كە ھەر لە مندالىيەۋە سەرۋوۋو و روخسارى ئىستاي چۈنە ھەروا بوۋە، مندالى و خۇشىيە مندالەتییەى نەدیۋە، ھەر كىتوپر و يەكسەرە بۆتە پىاۋ و بوۋە بە مستەفاخان، و ھەر بەۋ سەرۋسەكوتەۋە و بەھەمان پىكەنىنەۋە: ((ھاھاھا!)) ۋەك بلىنى ۋەرزىشى بكات ھەردوۋ دەستى دەكەلەكى دەنان و سەرۋسىنگى بۇ داۋاۋە و ورگ و گىپالى بۇ پىشەۋە رادەداۋ ((ھا ھا ھا ھا!)) ۋە دەگەل دەنگى ھا ھاى پىكەنىنەكەپدا خۇى رادەژاند.

ھەموۋ دەگەلى پىكەنىنەۋە: لاۋەكان بە پىكەنىنى ناۋدارەۋە، پىرەكان سەرىبەخەدا شوۋر و جارجارەش بەسەربادانىۋە، كە بۇخۇيان ئەۋەيان بەبى تاقەتییە پىرىيە دادەنا...

بەلى، ھىچ جىيەك لە مالىە خۇت خۇشتر نىيە. دوو رۆژى دىكەشم، زۆر و كەم بەھەمان شىۋە، دەگەل زەنگەسورە و سىسرك و مشك و بۇنى تىياكى و گەرانى نىۋ دىى و چوونە چاخانىۋە رابوارد و بەيانى پىنچەمىن رۆژەكەى بەرەۋ شارى گەرامەۋە. خانم درەنگ لە خەۋى رادەبوۋ، جا ھەر بۆتەۋەى ناراحەتەيان نەكەم ھەر لە شەۋىمرا مۆلەتى گەرانەۋى لى خواستن. ھەرچىكەم دەكرد نەيدەھىشت: ئاخى جارى چ جىيەكت نەدیۋە؛ ھىشتا بە تەۋايمان يەكتر نەدیۋە؛ باشە چ بوۋە، بۇ، بۇ ئاۋردوۋى ھاتووم؛ ئەۋە دىارە نان و نەكەكەى مەى پىناكەۋى...

زۆرم سوپاسى ئەۋ پىشۋازىيە گەرمەيان كردد. بە جەختەۋە رايان سپاردەمى كە سەلامانىان بۇ بەدايى رابگەيەم و سوپاسى ئەۋ ھەموۋ زەھمەتەيان پى بگەيەم كە كىشاۋيانە؛ لە ۋەتەى كە مستەفاخان (كورەكەى بە خان ناۋدىنا) باسى ئىۋەى بۇ كىردووم ھەروا لەدوورەۋە خۇشم ۋىستوون، نەيدەزانى ئەۋچۈنە كە ئەۋجارە مستەفاخان- دىارە ۋەك ھەمىشە- كەسىكى مال و خىزاندارى دىۋەتەۋە... و زۆر شتى دىكەى لەۋ بابەتە.

بەيانى زوو پىش تاۋكەۋتنى، ھىندىكمان رۆنەكەرە لە دەۋرۋەرى چاۋ و بن كلكى ئەسپەكان ھەلسۋى- كاكە ھۆمەر تىي ھەلسۋىن- تا مېش و مەگەزىان تىنەئالى- بەرەۋشارى دەگەل كورپىژگىك و ولاغىكى و دوۋجى ماست و دوو فروج و گۆسكە رۇنىكى دىارى بۇ داىى، ۋەپرى كەۋتىنەۋە.

* * *

سەرەتای خەزەلۆهرییه، ئەو سال سەرما زوو هات! هەردەلێی سەرەتای زستانییە. دە ژووری زیندانیدا دانشتووین و قاوەلتییە دەخۆین: چوار مەشقی، دەسفرە ناخواردنیۆه راماوین، هەموو پیتلۆو هەلامساو بەچاوی ئالۆزەو، بیدەنگ و بێ تاقەت؛ هەر راست وەک دووسمان کە بکا وینەو- ناخر ئەو سەرەتای خەزەلۆهرییه و تائیتا کەسیان بەرنەداو. ئەوانە ی کە لە قاوەلتییە بوونەتەو دەدالانە کیدا دین و دەچن و راویچکان دەکەن، هیتشتا دەرکی زیندانییان نەکردۆتەو. کورەکان خەریکی جگەرە کیشانین، دەمەتەقییانە - شتیکی دەجوونەو کە جارە های جاریان کاویژ کردۆتەو و بێ تام بوو، ئیمەش هەرۆتر لەسەر سفرە ی کاویژ خۆمانەو هەرۆا خەریکین، بەلام بێ چەقەچەق: چۆن بوو، بۆ، بۆ- و هەزاران بۆ-ی تر و زۆر جارانی شەرۆهەرا، هەرا، و هەرا- چارە و رۆژ رەشی و شەر و هەرا. دەرووبەرە کە واپرپووە هەر بەپتیکێ دەتەقیتەو. جاری وایە هیتشتا (ب) ی بۆیکەت لەزاری نەترازۆه کە جاسوست گەبووتە سەر، و هەرۆک بە شەپۆلە رادیوییەکاندا هاتبێ- لەبەر دەمت قوت بۆتەو- هەرگیز حیزب هەلەناکات- هەلەشی نەکردووە- و تۆ پیت وایە بەهەلە لیرە ی! جاری واشە دلێ خۆمان بەو دەدەینەو کە گیرانی ئیمە بێ هیژ و لاوازییە دوژمنە کەمانە؛ ئەگەر بەهیتز و توانا بووایە ئەو کارانە نەدەکرد، جاری واشە خۆمان بەهیتدی قایل دەکەین کە دوژمنە کەمان نالەبار و ناقولایە، بەلام هەر تەنیا نالەبار و ناقولای- دەنا نەک خوانە کردە لیرەبوون و گیرانی کەسێک بەو مانایە بێ کە ئەو کەسە شلک و خاو و نەزانە یا خوانە خواستە خاینە. پیتش ئەمە هەر کە خەیاڵی وەپاللدانی خەیانەتیت بەمیشکیدا تێپەربیا، بناگوێی دەچووزاندییەو و بیرومیشکی رادەتەکاندی و هزرت وریا دەبۆو... ئیستا لەپیشان باشترە، هەرنەبێ سەرەتا چەقەچەقێکی هەردەکە ی، ئەوجا بناگویت دەچووزیتەو... دەور و بەرە کە پیس و ناخۆش و گرژبوو.

بۆ وای لیتەت؟... وردە وردە خەریک بوو تێدەگەشتین، یانی گومان پەیدا بوو، بەلام شەرم و لەروودامان نەیدەهیتشت... دواپەش هەر نەمانزانی... ئەو ئیستا کە تێدەگەین، بەلام کاتیک، کە میکانیزمی رووداوەکانی ناووە تێدەگەین، کە ئیدی تازە درەنگ بوو و بەکەلکی ئیمە نایە- ئیدی تێپەریو و بۆتە بەشیکێ میژوو؛ بۆ پێداچوونەوی و پەند لیۆەرگرتنی چاکە! ئەویش نەک بۆ خۆمان بەلکە بۆ پەند وەرگرتنی کەسانی دیکە، چونکە خۆمان پیتوستمان بە پەند و نامۆزگارییان نەماو؛ کورەلاوکان ماشەللا کە ئیستا جحیلن، و دەبی کاریکێ واکەن کە ئەو هەلە و ئەو شتانە ییشان روونەدەنەو... ئەدی هەر ئەودەمە ی کە تارماییە گومانێ وەرکەوت دەبی بجوولیی و دەستبەکاربیت، بەلام هەر دەو دەمیشدا تارمایی هەزاران شتی دی سەرەلدەدەن، ئەو دەست و ناسیاو تییە، ئەو گالتە پیکردن و لاقرتییە، ئەو لیر لیتەلقرچاندن و تانە و تەشەر و گلە و گازاندەییە، هەریە کە لەلایە کەووە سەری قوت دەکاتەو گەردەنی کیتل دەکا. جا یان دەبی ئەو خەیانەتە ی هەییە و وەپالت دراوہ قبول بکەیت و دەزینانیدا برزی یان دەبی ئەو ترسەنۆکی و گالتە و لاقرتی و رەنگە تاوانی خەیانەتیش وەپاللدەن و هەموویان قبول بیت و ئەودەم لەزیندانێ بجییە دەری و بەرەلدا بیت...

بەچاوی ئالۆزکاوووە و زیاتریش بە وەپاللدانی خەیانەتی بەهەوانتەو زۆر بەمان مابوونەو، لەو دەترساین بەترسەنۆکمان دانین و بەهیچ لەباردا نەبوومان لە قەلەم بدەن...

تازە لاویکی مازەندەرانیان هینابوو- گران و سەنگین، گەمژە، بەلام شۆرشگێر. گنجی نیۆچەوانی هەر مەپرسە؛ ری کردنی شۆرشگێرانی هەرچی کەموکەسریەک هەییە نیت. چاک دەشۆرشگێرییە خۆی گەبوو. راستە نەخویندەوارە، بەلام هیچ کەمایەسییەکی دەبرووبایدانییە، نەک هەر ئەو بەلکە بە زیادیشییەو هەییە. لەبەر ئەوە ی هیچ پیتوور و محکیم نییە بیروباوەرە کە یی هەلسەنگینم، دەتوانم ئەوئەندە ی بلیم کە بەقسە ی موسولمانان شەونۆزی حیزبایەتیە ی هەرگیز لەبیرناچی و وازیسی لی ناھیتی، روو بەرە ژوور دەنوی، بەبی هیچ گومان و دوودلی و دلەراوکییەک هەموو رابەرەکانی تیکرا قبولە، یار چی یی چاک بیت ئەو لەناخەو ئەو یی چاک، وینە ی رابەری گشتی حیزبی لەسەر قۆلی خۆی هەلکەندووە (کو تاویەتی)؛ رۆژانی خۆشوتنی بە بیانوی جی برینۆ پارچە پەرۆیەکی یی رادەبەستی؛ نەخویندەوارە؛ بۆخۆی حەزی نەکردووە فیریبی، بە کەلکی چ دیت، بناغە ی کار بیروباوەرە؛ با

ئەو خويىندەۋارى ھەرنەبىت، خۇ حېزب ھەيەتى، يەككە تى شۆرەۋى سەدان دانىشگاي ھەيە. ۋەك دەلېن ئەو نا ئەو.

بەھاندان و دنە دنەى كۆرەكان (زىندانىيەكان)، و زىاترىش ۋەك لاسايى كىرنەۋەى وان- چونكە، ئەگەر بەرۋالە تىش بوۋە، دەبوو ھەروەك ئەوانى ھەلسوكەوت كىرەبايە، و ((ئەوان)) ھەريەكەيان خۇى بەكتىبىكەۋە سەرقال دەكا- بۆيە ئەۋىش كىتېبىك و سىپارەيەك و قەلەمىكى دەبن ھەنگلى نا بەلام چۆنى بگىرمەۋە، بەداخوۋە فېربوونى خويىندەۋارىيە كارىكى تابلىتى سەخت و گرانە، دەگەل بېرۋاۋەرىدا زۆر جىاۋازە. ھەرمەنەى ھوت قرانى جىاۋازە، بېرۋاۋەر بۆخۇى دىت، خويىندەۋارى دەبى بېھىنى- و ئەۋىش بە چ كۆرەۋەرىيەك! پىتەكان ۋەك مەسەلەى بېرۋاۋەرې نىن، ئەوان ھەموو ھەر خۇرادەنن، كەچى ھاورىيەك بە ئەندازەيەكى تەۋاۋ، و بەلكە زىاترىش خۇرادەنى و خۇرەپىش دەكا و كەسىكى دەۋى دەگەلى بدوى: رى بكا، لىبىكۆلئىتەۋە- لىكۆلئىنەۋەى بېرۋاۋەرېانە؛ تۆرى لىكۆلئىنەۋان بچنى، لىكۆلئىنەۋەى باۋەرېھىنان؛ ئاۋى ھەۋى دەدرا، رانەۋەستى و ھەر خەرىك بىت و لى بىكۆلئىتەۋە- لىكۆلئىنەۋەى رەخەگرانە؛ بەلام خويىندى فېر نەبى.

چەند رۆزىك بوو چوۋبۆۋە دە قەپىلكى؛ گۈايە نەخشە دەكىشى... دۋايە ئاشكرا بوو- كە نەخشەكەى سەرکوتكردنى ((دوژمنانى شۆرش))ە. ئەۋجا گەيشتە ئەو سەرەنجامەى كە باشتىن رىگا بۆ خويىندى نەخويىندى شىر و خەتە دەگەل مامۇستاكەيدا بكا. دەگەل مامۇستاكەيدا رىك كەۋتن كە زۆرانبازيە مستەكۆلە بكن، ئەگەر بەزى بچوئى- خويىندەۋارىش ھەمىشە دۆراۋە- ئەگەر بىرەيشەۋە ئەۋا كىتېب و دەفتەرەكەى بىرېنى و قەلەمەكەى بىشكىنى، تا ھەمىشە نمونەى دامودەزگايەكەى فېربوونى خويىندەۋارىيەى لەبەرچاۋى بېرۋاۋەرەكەيدا بىت. پىشېركىيەكە ئەنجامدرا. بوۋە شەرې، ھىندى كەسى دىكەى تىۋەگلا. بەلام ئەو بە ئاۋاتى خۇى گەيشت. ھىشتا ئەنجامى گرەۋەكە ئاشكرا نەببوو و پىشتى كەس ۋەعەردى نەكەۋتېبوو كە كىتېبەكە دەخۆلى ۋەردرا. ئەو بەسەرھاتە كاۋىژى مېشك و بېرى دوئىنېمان بوو.

غەم ۋەك بەفرى، بەردەۋام و لەسەرخۇ دەبارى... رى دژوار بوو. گوناھىشمان نەبوو؛ ۋەك دەلېن كە ئاۋ سەرە و ژورر بېرۋا بۆق لاۋكان دەلى. دەگەل ئەو ھەموو شتانەدا دۆست و ئاشنايان رىرەۋى خۇيانيان پىكەۋە دىتەۋە و سەر بەرەۋ ژىريان ھەلبۇراد: بە پەپرەۋ لە شۆرۋونەۋەى

روداۋەكانى مېژوۋەۋە دەپۆين بەلام چۆن؛ شان بەشانى مېژوو، بەخۇ و بەكۆلەبارى سووك و گرانەۋە، بى تويشۋوى رى، و بى چاوساغ ((فىو-ت)) دەنگى فېتويكى تىژ دە دالانەكىدا ھاشەى دىت؛ لە كۆرەكان رەتدەبى ۋە دەركى ژورەكانى زىندانى دەكەۋى، پىچ دەكاتەۋە دەگەرپىتەۋە، و دوۋبارە خۇ دەكۆرەكانەۋە دەسۋىتەۋە، و دەكەۋىتە عەردى و دەنگى لىدەبېرى. ھەموو بىدەنگ دەبن...

((كاكە ھەموو فەرمونە ھەسارى!)).

بەپىچەۋانەى ئەمەۋە، گروبانى زىندانىيە، ماۋەيە رادەبېرى، ۋەك ھەموو دەنگەكان چاۋەرېى ئەو فەرمانە بوۋىن لەپر ۋەخۇدېنەۋە، ۋە ھەلدەستن- ھەموو پىكەۋە- و ھەريەكە ۋەپىش ئەۋىدى دەكەۋى، ھەموو تىك دەقۇين، و دىكەنە قەلەبالغى- ۋەك بلىنى رىي يەكتەر دەكەن، ھەروەك شىتېكىان ھەستىكردى، و دىسانەۋە ھەستىيان راگرەتەۋە و راۋەستانەۋە و دۋاى ئەۋە رۇبىشتن. ئەو چەند ژورانەشيان كە داخستېبون دەكرېنەۋە و لەسەرەكانى پەنادەركىۋە ھەۋالەكە دەبىسن. جوجۆلەكە دىتەۋە سەربارودۇخى ئاسايى خۇى و ھىۋەر دەبىتەۋە...

((كاكە، فەرمونە ھەسارى... سەرۋكى زىندانى دەيانەۋى ناۋى بەرۋەكان بچوئىنەۋە!)).

ئەمە سەرۋكى زىندانىيە- لە خۇمانە. زاۋە ژاۋ ھەلدەستى؛ ھەلدەچى و دادەمركىتەۋە- و وردە وردە ھىۋەر دەبىتەۋە، تا ماۋەيەكى دىكە ھەلچىتەۋە. رەنگى ھەندىكان دەپەرې؛ ھىندىك رەنگيان پىنەماۋە؛ ھىندىك خۇ لە گىلىيە دەدەن بەلام رەنگ و روۋيان سوورەلگەرۋاۋە لە دەرپەرېۋىيە لاشەۋىلاكەى ھەردوۋ گروۋپەكانىشەۋە ديارە كە ھۆى ئەو جۆرە رەنگاۋرەنگىيەى دەموچاۋان چىيە و لە كۆپرايە...

لەو سەرى دالانىۋە سەرۋگەردن و ساقۇى (مىزانيى) لەسەر ئەو خەلكەۋەرە، لەپىش ھەموۋانەۋە، ديارە؛ ھەردەلېنى سەردەستەى دارخاچى فەلەى چاخەكانى ناۋەرەستىيە و لە ھەفتەى موسىبەتېدا ئەۋ بەتەنى نىيە؛ ھەموو خاچيان پىيە، و ھەركەسە و خاچى خۇى بە شانىۋەيە و بەرە و قوربانگاي خۇى، خۇى كىش دەكات- ھەموۋيان شەھىدن، و شەھىدانىكى زۆر و ستەم لىكراۋ!

ھەسار سارد و سپر؛ بايەكى سارد لەلای تاوەرئۆه، خۆی لوولدهكات و سوورپىكى بەناو ھەسارىدا لێدەدات، لە مەنجهلى ھەسارى مشتىك تۆز و گل و خۆل و وردەكاغەزان ھەلدەگرى و لەترسى مندالە وردتكان، ئەوئى پىيەتى ھەمووى بەسەر چەند دار و درەختىكى ئەو ناوھەداو بەنىو پەنجەرە مەلدارەكانى ژوورەكانى زىندانى و دەوران دەورى ھەسارى و سەرھوزە ناوھەكەيدا بلاو دەكاتەو، و لێدەدا دەروا... ھەسار چۆلە. چوئىلەكەكانى كە تا دوئىنى تاكە سووارەى مەيدانى بوون و جريوھ و جووكە و ھات و ھاوار و دروشمى خۆ پيشاندانەكانيان دەناو لق و پۆپ و گەلانى درەختەكاندا و لە بان گوئىسوانە و ھەسارى- لە ھەموو جىيەكى- ھەراسانيان لەو ناوھەى ھەلگرتبوو و دەرفەتى ھەموو شتىكيان لە خەلكى برىبوو، ھەر دەگەل ھەوئىن سۆزى باى زستانى گۆرەپانيان بەجىھىشت و چوونەوھ ناو كون و كەلەبەر و كەلەين و بن سوانان و خزىنەوھ دەلوولەى سۆباى مالاڤتەوھ. ئەوانىش ھەروا وەك دەلەين، غافلگىرى زستانى بوون. ھەستيان ناىھ. خۆ لەك لەك و پەرەسپىلكەن گەرمين و كوئىستانى بكەن، نە ئەو مەلانەشن دە دارستاندا ھىلانگى چىكەن- ئىدى چوئىلەكەن. من بىگومانم لەوھى كە كەسانىك ھەن و بە پەنجەى دەستىش دەژمىردرىن كە بەدرىژاى تەمەنيان گوئيان لە جىرەجىرى خويئىدى بەيانيانى پەرەسپىلكان راگرتبى و زۆرىش ھەن بە خەيالگى ئاسودەوھ يەك دوو تلى دىكەيان دەنىوئى جى خەوى بەياناندا داوئەتەوھ. ئەوھتا ھەموو رۆژىكى خەوى چەقەچەقە، ھەموو رۆژى رىيىوان، و رەگى مل دەرپەراننە، و بال راوھشانن. وھى لەو پاسارىيە بى دەست و پل و بى دەسەلە زۆر بلانە، ھەر دەلەئى بە درىژاى تەمەنيان فەلسەفەيان خويئىدوھ- دەگەل ھەموو ئەمانەشدا ئەوھتا دەيانىنى غافلگىر بوئىنە! ئەفسوس كە بەزمانيان نازانم. زۆرم پىخۆشبوو بزمانىبايە دواى رىيىوانەكانيان داواكارىيەكان چىن و چىيان دە سكالانامەى نارەزايەتتەياندا نوسىوھ و لەچى ھەراسان... رەنگە شتى سەير بن. ئىستا زمانيان دەكالانەوھ چوھ، تەنيا ئەگەر جارجەيەك تاك و تووك لە لوولە سۆبايان بىنەوھ دەرى و رەش و برش و دوكەلاوى، جىكە و جوئىكى بكەن، ھەر راست وەك ئەو ئەندامە جىزىيەى كە دواى تەپەسەركردنئى نىوھ شەوئىك دەكوئىنىكى چۆلداو بەيادى خۆشەجارانى يەك دوو دروشمان لىدا- ئەوئىش نا، بژى حىزب... بەلكە ((بژى موسەدئىق!)) بە واتاى كرمافجى لای خۆمان پاش بارانى كە پەنك!- ئەوئا دووئى دىش قەرزكات و ھەلئى! ياوھ مەستىكى كە كوئىلە بە چۆلى بىتە بەرچاوان و گرىتى دۆخىنى بكاتەوھ و وئىنەى يارۆى لەسەردىوارىكى برشىنى- ئەوئىش بە ترس و لەرزەوھ...

ديارە شتىك ھەيە!... دەنگە دەنگ و ھەراو زەناو پىكەنىنە ساختەكان ھىوربوونەتەوھ... ھەموو لە ھەسارىن. ژمارەيەك لەوانەى زووتر دەدا وئى كەوتوون بە ھەسارىدا دەسوورپىنەوھ، بەلام ھىزى كىشكردنى سوورپانەوھ و ھاتوچوونەكەيان ھىندە نىيە بتوانى ئەو خەلكە بە كوئىلە كوئىلە لائەى پىك ھەلوھستان و خەرىكى قسە و باس و لىكوئىنەوھ و تەخمىنانن بەلای خۆيدا راكئىشى. ئەو ھىزى كىش كردنە ھەر راست وەك ھەستان و نىشتنەوھى ئاوى دەريايە دەچى كە ھىشتا نەگەيوھتە كەنارى لەسەر زىخ و چەوى دەم دەريايە دەكشىتەوھ و پاشەكشە دەكات. ھەزەكەش دەلەئى غافلگىرئىوھ: پارچە و پوچەى سەوز رەنگى تەختى بنەوھى ھەموو بەلق و پۆپى درەختە چەماوھكەوھ وەبەر تۆز و خۆلى ئاسمانئۆھ داوھ- دەرگەزى، ئەوئىش ئەوورۆ بەبى دەستەسپ دەگەرى و چ قسەى نىن! خىراخىرا و توندوتۆل، و پۆشتە و پەرداخ، و سەر و روخسارى گەش، و سەرورقۆزى ئالۆز و پەرش و بلاوھ دەگەرى، و پىشى لە ھەمووان برىوئەتەوھ. جىا لە رۆژانى دى، بى درەنگ لەبەردەمى ئەمو و ئەودا قوت دەبىتەوھ تا بزانى داخوا فەرمائىشكىيان ھەيە يان نا، يا ھەر بۆ خۆى پىيان بلئى كە تەندروستى خۆى زۆر باشە و شەوئى زۆر چاك نوستوھ، يا ھەرچى ھەيە گرىنگ نىيە. لە بى دەستەسپان دەستى دەگىرفانى پانتۆلەكەى ناوھ و شتىكى دىكەى بەدەستەوھىيە و گەمەى پىدەكات. ھاوئى كاويانى و دكتور ھەرەندى پىكەوھن. سەرى لە دەست و لەش و پىيەكانى زياتر دەجووئىتەوھ؛ لۆجىكى سىياسەتەدارانەى ديارى لەنىوان ھەردوو برۆيەكانى كردوھ و روومەتەكانى بەراستەختى تەوقە سەرى لىك ھەلاوئىشتوون و جوئى كردوونەوھ و سەرنجىكى ئالۆزى ديارى دەچاواندا ديارە. ھەرچەند جارىكى لەپى دەستى بە دەموچاويدا دئىنى و بەيەك سوور بەلای ناوھندى شەويلاكەى چەپىدا، بە چوار ئەنگوستان بازنەيەكى تەواو لەسەر روخسارى دەكئىشى كە بەلای راستى چەناگەيدا كوئىلە دئىت. ((بەلئى، وەك شتىك ھەبى... دروست نازانم چىيە، واى بۆن دئىت و واپىدەچى)). بەدەنگىكى واوھ كە تازەى بۆنى دەستى خۆى كرىبى تىگەبى، لەكاتىكدا كە ئاگای لە ھەموو شتىكىيە و ھەموو شتىكى دەزانى: داىك و خوشكەكەى ھەموو جىيەكيان ديوھ و بۆخۆشى بە ھەموو رىياندا بەزىوھ. زۆر بەوردى، بە يارمەتتەيە پەنجە گەورەى جگەرەكەى لەنىوان پەنجەى شادە و ناوھراستى دەردئىنى و بە پەنجەى شادەى لەسەرھۆ سوتوى جگەرەكەى دەتەكئىنى. ((ھەرچەندە پىموانىيە. چونكە ئەگەر بيانوىستبايە كەس بەرھەلداكەن ئەوا دوئىنىيان

بهره‌لده‌دان تا ئه‌ورۆ گه‌یبانه‌وه و له‌مائه‌ خوڤانیان)). سه‌یرکه، له‌مائه‌ خوڤان نه‌ک له‌مائه‌ خوڤمان!

((ناغای کاویانی... دیده‌نی!)) پاسه‌وان ((هه‌شتی))یه. به‌خۆ و عه‌للاگه‌یه‌کی جلانه‌وه‌که قاتیکی پتوه هه‌لئوسراوه.

هه‌موو روو به‌لای کاویانی و پاسه‌وانیدا وهرده‌گه‌پن؛ تیکه‌وه‌رابوون و شله‌ژان و تیکه‌چوونی روخساری کاویانی و ئالۆزییه سه‌رنجه‌کانی زیاتربوون. به‌شپۆه‌یه‌ک وه‌ک هه‌یج راز و هه‌یمای چاوپیکه‌وتنی نه‌زانی. تیکه‌پای سه‌رنجه‌کان رق و کیناوین، ته‌نیا سه‌رنجی پاسه‌وانی نه‌بی، که پیکه‌نینی له‌ ده‌موچاوان ده‌باری و ئه‌و پیکه‌نینه‌شی گه‌یه‌ته سه‌رخه‌تی به‌رغه‌بابه‌ی بن گه‌رده‌نی، ئه‌ویش به‌هه‌یوای پاداشتی‌ک و به‌خششی‌ک. غه‌لبه‌غه‌لبه‌که هه‌یور ده‌بیته‌وه و ریزه‌که وه‌ک خۆی راست ده‌بیته‌وه و ده‌چیتته‌وه سه‌ر شپۆه‌ی ساده و ساکاری خۆی.

خازنی، ژووری چواری زیندانی، له‌ دیده‌نیه‌را دیتته‌وه، ئه‌مجاره‌یان جیا له‌ ژانی ناوه‌وه‌ی حه‌یزب. له‌جیاتیان به‌لاوه‌تردا دیتته‌وه و خۆ له‌ حه‌شاماتی ده‌بویری. هه‌یج خوڤاک و مبه‌وه‌یه‌کی پی نییه - یانی ئیدی تازه پیوستی پی نه‌ماوه: ئه‌وه بۆچوونی تاک تاکی کورانی زیندانییه...

((ناغای شه‌مسائی...)) دیسانه‌وه هه‌ر پاسه‌وان ((هه‌شتی))یه. ((خه‌یراکه‌ن، ناغا، خه‌یرانتان ده‌میکه‌ چاوه‌رییه...)).

نا، هه‌یج نییه: چاوپیکه‌وتنه، چاوپیکه‌وتنیش هه‌ر سه‌بۆورییه...

ده‌نگی فیتوی: ئه‌مجاره‌یان گروانی زیندانییه: ((ناغایان فه‌رمونه پێشی، جه‌نابی ره‌ییس ته‌شریف دینن)) جه‌ناب ره‌ییس به‌خۆ و به‌دوو پاسه‌وانانه‌وه، هه‌یندی‌ک دوور، له‌دواوه، ئه‌ویش ره‌ییسانه، و به‌داو و ناوه‌وه، به‌لام شاد و دلخۆش - ناخر ئه‌و به‌ره‌له‌دانه - ئه‌گه‌ر به‌ره‌له‌دانیک له‌ ئارادا بیت - به‌شه‌ خه‌یر و به‌راتیک ویشی هه‌رتیداوه. یانی راستیه‌یه‌که‌ی پاداشی به‌شیک له‌ هه‌ول و ماندووبوونه‌کانی ئه‌ویشه.

((ناغایان فه‌رمونه پێشی - پێشتر!)) و به‌ده‌ست چه‌ند هه‌نگاوێکی به‌رده‌می خۆی پێشانداده‌ت. ئه‌مه‌ خودی جه‌ناب ره‌ییس. کورده‌کان هه‌موو ده‌چنه پێشتر، هه‌ندیک به‌ په‌له و هه‌ندیک به‌ کاوه‌خۆ، هه‌ندیکیش مام ناوه‌ندیانه!

((...تکایه نه‌ختیک په‌له‌که‌ن، کاتمان نییه!)).

ده‌رگه‌زیش دیاره بروای هه‌روایه، چونکه پێده‌چێ وه‌ک له‌سه‌ر ئاو و ئاگران بیت له‌جیبی خۆیه‌وه پێچان دده‌ا، بی ئه‌وه‌ی فه‌رمایشیک هه‌بی، به‌لام گرینگ نییه. کۆمه‌له‌که، سه‌نگۆشه‌یه‌کی خوار و خه‌یج و سه‌روبینان پیکه‌پێناوه، که جه‌ناب ره‌ییس ده‌ ناوه‌راستی لایه‌کی خواری ئه‌و سه‌نگۆشه‌یه‌ دایه که له‌ ژوانانی گه‌رمه ته‌ندووری و هاوپیانی ده‌مارگیری (سه‌ری) سه‌نگۆشه‌که‌وه، ته‌زیح به‌ده‌سته‌وه، یا بی ته‌زیح، و به‌قه‌له‌قه‌تیکی لاسارانه‌وه هه‌رکه‌سه جیبی خۆی گرتوه و راوه‌ستاوه.

جه‌ناب ره‌ییس ده‌پێشدا چه‌ند ئامازه‌یه‌کی به‌ په‌رۆزی و خۆشیه‌ رۆژی په‌رۆز و په‌ر به‌رکه‌ت کرد و له‌لایه‌ن خۆی و به‌ناوی ((ناغایان)) و خاوه‌ خه‌یرانیانه‌وه‌ی ئه‌م رۆژه مه‌زنه په‌رۆز کردو به‌و هه‌یوایه‌ که ((شه‌ن))ی په‌یامی دۆست به‌گوینی یار بگه‌یه‌نی - به‌سه‌لامه‌تییه چاو و ته‌برۆی یار هه‌را ده‌کێشی - یانی هه‌موو تیکه‌پا هه‌را ده‌کێشین: له‌ بنکه‌ی سه‌نگۆشه‌که‌وه په‌ر به‌ گه‌روو، له‌ ناوه‌راستییه‌وه هه‌یندی‌ک نزمتر، و له‌ قوچه‌کی سه‌نگۆشه‌که‌وه ته‌نیا هه‌ر فسکه‌فسک هات، به‌ده‌موزاری به‌شه‌وه، به‌لام بێده‌نگ، وه‌ک ده‌می برسیان، ئه‌مما بێده‌نگ و به‌نگ! هه‌موو کاریک حه‌سابی خۆی هه‌یه، نه‌ده‌بوو ده‌موزار به‌ش نه‌بنه‌وه، به‌لام ده‌کرا ده‌نگیان لێوه نه‌یه‌ت - ده‌موزار کرانه‌وه و پیکه‌دانان ده‌کردنه راپۆرت، به‌لام ده‌نگ لێوه نه‌هاتن نا: بنه‌چه‌که‌ی کاره‌که ده‌نگه. ((هه‌ر ده‌نگه که ده‌مینیتته‌وه!)) ئه‌مه‌ش بۆ خۆی له‌خۆیدا هه‌رگالته پیکه‌دنی‌که، به‌لام به‌لگه‌ی تاوانیشی به‌دواوه نییه - ئه‌وه‌ی به‌تاقه‌کردنه‌وه فه‌یربووین. له‌ ژووره‌کانی دیشه‌وه ده‌نگ و زه‌نای له‌م شپۆه‌یه، هه‌ریه و ئاویتته‌یه‌شه‌وه ده‌هاته‌گۆی... هه‌ندی له‌ به‌ندییه‌کان دوا‌ی دیده‌نییه که‌سوکاریان ده‌گه‌رپنه‌وه؛ هه‌یندی‌کی دی ده‌رۆنه‌وه. هاوپی شه‌مسائی له‌جیاتیی ((ناغایان)) و خاوه‌خه‌یرانه‌کانیان چه‌ند وشه‌یه‌کی به‌ توپیکلی جوان ئاراسته ده‌کات و هاوپی کاویانیش به‌شان و شه‌پیلکی داچه‌کاویه‌وه له‌بنکه‌ی سه‌نگۆشه‌که‌وه چه‌ند شه‌تی‌کان ده‌رده‌فرتنی... هاوپی شه‌مسائی، هه‌را - هه‌موو هه‌را!

هه‌ر که هات و هاواری هه‌راپه‌ ده‌نیشیتته‌وه جه‌ناب ره‌ییس زه‌رده‌خه‌نیکی به‌ گۆشه‌ی لالیوی چه‌پیدا دینێ و به‌دلتیاییه‌وه پارچه‌ کاغه‌زیک به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نیکی دیکه‌وه‌ی لالیوی راستیه‌یه‌وه له‌ گه‌رفانه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ی چاکه‌ته‌که‌ی ده‌ردینێ؛ تا ئه‌و قۆبچه‌ی گه‌رفانه‌که‌ی

دەترازىنى ھېندىك چەپلان لىدەدەن، و ھوراي دەكىشن... جەناب رەببىس ناوى ئازادبووھەكان دەخوئىتتەوھ...

((ئاغايان، ئاگادار... ئاغايان، سەيركەن!...)).

لەبەرئەوھى ئاغايان كرديانە ھەراو قەلەبالغى دەبى داوايەكانى جەناب رەببىسى ھەموو بەجى بىتەن.

((شەمسائى... بېوورن، بۆ كار ئاسانئىيە وشەى ((ئاغا)) لادەبەين... شەمسائى... كاويانى- مەحبوب كازمى... قاسمى - ئەشرفى - سەباحى... رەزايى...)).

كە دەگاتە سەر رەزايى و سەباحى ژمارەيەك ھوراي دەكىشن- ئەوھش ھەر گاتتە كرديكە- بەخۇمان. ((ئاغايان، رى بىدەن، ئاغايان ددان بە خۇتاندا بگرن و ئارامتان بىت!)) ئاغا دەستيان كرده قەلەبالغىيە، بەلام وردە ھەردوولايەنەكان دېدۇنگ دەبن...

بارودۇخەكە ھەلگەپراوئەتەوھ: ئازاد بووھەكان بەپىچەوانەى ئەوانەى كە بۆ دوورخراوئەبىيە دەچن يا فەرمانى خراپيان دەربارە دەرچوھە گرژن، رەنگيان پەريوھ، ھىندىكيان سوورھەلگەپراون، بەلام زۆريەيان رەنگيان پىتەماوھ. زۆربەى زۆرى لاشەويلاكە و روومەتەكان دەرپەريون. سەريان بەردەدەنەوھ و روو لە زەوى دەكەن. ئەوانەى كە ناوى بەربوونى و ئازادكرديشيان تىدانەبووھ ئەو پىدەكەنن. لەوانەيە ھەردوو گرووپ ھەر درۆ بگەن- لەوانەشە ھەردوولاشيان راستكەن. بچتەدەرى و بەرھەلدايىت لە دەرى چ بكا؟ تازە سەرھەتاي كارە: ئەو سەودايە ھەر ئەو قازانجەى لىدەوھشپتتەوھ...?

با گەدە و گىپالى لىرە ون بى و بھەسپىنەوھ! ھەرنەبى پىياو و ناپىياو لىك جودا دەبنەوھ، لىنگەرى با بېروا! لەوانەشە ھىچ لايەكيان نەبى: لىرە بىتتەوھ چ بكا؟ ھەر دانىشى و تەمەنى خۆى و ئاوەلانى بچوئەوھ و بەتف بىداتەوھ بەرووى ھەرچى جوانى و كرئىيەكى ئەم دنيايەى... نا، زىندان جىيەكى چاك نىيە: زىندان زىندووانە؛ يانى وايان داناوھ كە تۆ زىندوويت، و كەچى ھەر لەھەمان كاتىشدا مردووى؛ يانى ھەر بەزىندوويى دەبى رۆلى مردوو بگىرى- ئەگەر بۆ خۇشت نەيگىرى پىت دەگىرن. ئەگەر لە مالى كەسپك ھەبى شانازى بە بوونى تۆ، بەزىندوويە بکات يا كورپىكت ھەبى كە بە شانازى تۆوھ دلى كىزە

دراوسىيەك بەلای خۇيدا راكىشى، ديارە بەوھشەوھ دەتوانى سەربەرز بىت و خۇت بەگەورە بزانى. رەنگە لەوانەش بىت حىسابى ئەوھشت كرديت دلى خۇت بەوھى خۇش كرديت كە لە دەروھى ولاتى ئەوھ ئاوەلەكانت قالب و گەچيان نامادە كر دووھ و خەرىكن پەيكەرى ئازايەتى و خۇراگرى و بەرگرىت بۆ دروستدەكەن و پىشانى دنيايەى دەدەن. ئى وا ھەيە گوى لە شلپە شلپى گەچ تىكۆھردانى دروستكردينى پەيكەرەكەشە... ھىندىكىش ھەن نايانەوى راستە و راست و بەھەموو جۆرە نرختك بىتەدەرى، ((ئازادى)) بە ھەموو جۆرە نرختك قبوول ناكەن، چونكە دەيانەوى مرۆق بن و بەسەربەرزىيەوھ بزين، دەنا خۆ لەبەر چاوى رەشى ئەو ئاغايانە نىيە كە بىتەن و چەند سالىكان دە زىندانىدا بە چەرمە سەرى و سووكايەتى پىكرديتوھ بەسەربەرن...

ئىدى، زىندانە، زىندان فرىشتان پەروەردە ناكات... ئەگەر نامانچ ھەر تەنيا ((ئازادى)) بىت و ھىچى دى ئەوھ ھەردەمىكى بتەوى دتوانى پىي بگەى، چونكە شتىك بەناوى ((ئازادى)) يەوھ نىيە، ھەركاتى كە پىي گەبىشى دەبىنى ئەو گەورەيى و مانايەى نىيە كە دەزىندانىدا ھەبىيو و لە دوورەوھ خۇى بۆ وەدەردەخستى و خۇى پىشان دەداى- تەنانتە دەنگى دەھۆلىش نىيە لە دوورەوھ خۇشى. ناو خۇتندەنەوھ بە كۇتاهات، ھوراكىشان تەواو بووھ؛ كۆمەلىك دەورى رەببىسى زىندانىيان داوھ و سوپاسى لىدەكەن: سوپاسى ئەو زەھمەتانەى كىشاونى، ئەو لوتفەى كر دوويەتى، ئەو رىنمايانەى كە فەرموونى، بەلايەنى خۆيەوھ خاكەپرايە دەنوئى: كە ھىچى نەكر دووھ، و ئەركى سەرشانى خۇى بووھ، لەوھش زىباترى خەجالەت نەكەن! ئىنجا روويان لىوھردەگىرى و ھەر بەھەمان دەنگى رەببىسانەى، مەيلە و دۆستانەوھ، روو لە حەشىمەتەكە دەلى: ((ئەو ئاغايانەى كە بەرھەلدا دەبن بەبى زەھمەت سەعات يازدەى تەواو لەبەردەمى پەنجەنىگارىيە نامادەبن. تەكا دەكەم دوانەكەون، كەلوپەلەكانتان ھەر لەئىستاوھ كۆكەنەوھ، با درەنگمان بەسەردا نەيە، ئەو خىزانە بەستەزمانانە باھىندە لەبەر دەركى رانەگرين، چونكە دەبى پىش رۆبىشتنى پەنجەمۆرتان لە فەرماندارى نىزامى وەرگىرى. سىگۆشەكە تىكچووھ... سەباحى رايكر دووھ و تا ئەو بەستەزمانە ئاوپرى داوھتەوھ چەند مستىكى ھەوالەى سەرو كەللەى كاويانى كر دووھ و کوتاويەتتەوھ گوايە بەگوى دانوساوھ! كورەكان دەگەنى سەباحى دەگرن، كاويانىان دەنيوھخۇگرتوھ، و ئەويش بەرەنگ و روويەكى ھەلبىزركاوهوھ راوھستاوھ و دەستەسپەكەى توند بەگوى خۇيەوھ ناوھ... كورەكان لە پىتھەلپىرژىنى بەربووھەكان خۇ دەپارىزن؛

هیندیکیان ته نانهت هه رتا که سه رنجیکیشیان لی چاون و هه ر سه ریشیان ناکه ن. ده چم و به تاسه وه نامیزۆ ده گرمه وه و به گه رمیه وه حوسینی ماچ ده که م- تاخر ده ست چینی خۆم بوو؛ ئه وه شیویک بوو بوخۆم بۆم لیبابوو؛ شه رمه زاری خیزانه که شیان ببووم، هه رچه نده بوخۆشی و خیزانه که شیان به ده ستی خۆیان ده سه تچه یله ی ئه و ناگره یان په یدا کردبوو. شه رمی ده کرد بیتته پیچی؛ راهه ستابوو و به رنه نگیکی ژاکاوه وه ده عه رده ییه وه رامابوو، هه رراست وه که ئه وه ی کتوپر ده چالیکه وه که وتی. ده ستیم گرت، هه ردوو پینکه وه سووچی چوارگۆشه یه ک، ئه وه پری لای خۆراوی دیواری ژووری سیی زیندانی. ده مزانی هیچی نییه کۆیان کاته وه جله کانیشی هه ر ئه وه بوون که ده به ریدابوون.

ده مه وی سه ری قسان دامه زرتیم، به لām نازام چۆن. له سه ره داویکی ده گه ریم، که خۆی ده ست پیبکا! ((زۆر ناخۆشه! برات بکوژن؛ خوشکت ده کاری نابه جیوه بگلیتن، خودی خۆشت بی ئاپرووه کن، ئینجا بچی و ده ست و پیانیشیان ماچکه ی... هورای به سه لامه تییه وانیشه وه بکیشی...)) لیو و چه ناگه ی ده له رزین و ده ستی به گریانی کرد.

ده لیم: ((نا، ئیدی، به خۆرای خۆت ناراحت مه که... ژیان که وتیش و هه ستانه وه شی تیاده... ژیان هه موو ده می هه ر له سه رباریکی نییه... خۆت ناراحت مه که... نمونه ی وه که مه زۆرن... سه ربازی نازاش به دیل ده گری، گوناھی وی نییه... خۆ به سه رهاتی بلوخری ده زانی)). ئه وده می وابوو، نمونه ی له میژوووه دینه وه- ئه ویش له میژوووی میلیله تانی دی: له جۆرج وجان و نه وتوانه وه... ((هه مان ئه و بلوخره که له پیشدا دیلی ناپلیونی بوو ده گه ل ویلینگتۆنی ناپلیونیان شکانده وه... ناراحت مه به؛ ئه وه ژیان، و دیتته پیچی)). ئه وان قسانه م هه روا به سه رزاریدا هاتن و گوتم- ئیدی ئه منیش هه لچوو بووم. راستیده کرد. رتیه کی سه ی و دژواری پیوابوو.

((ناراحت نیم؛ گیتیم... نازام چ بوو... بۆ وای لیتهات... کیشه ی ئه و ئه فسه رانه چ بوو... ئه دی هه ر ئه و ئه فسه رانه نه بوون ده هه موو کون و که له به ریکی ناو ده زگاکاندا بوون؟- به قسه ی ناغای-)) مه به ستی بابه بوو ((کاتی ئه و چه ند دانه یه ی هه وه لییان لیگرتن- ئه و کاته ی که نه دامانی ده ستی به ریوه به رانیان گرت- هه ر به و سه رگورده خیرخوازه ی که فه رمانده ی گاردبوو به نوینه راهه تییه خۆیان هه ره شه یه کیان بۆ شای نارده یه له و بلاقۆک و

به یاننامه شه وانیه یانه باشتر نه بوو که له سه رمیزه که ی و میزی ئه وانیدیان بلاو ده کردنه وه و ده یانکرده ته پ و تۆز و ته متومان... ئه وانه ش هه ر مرۆفن، ئه وانیش ده ترسن، ئه وان له مه زیاتر ده ترسن، چونکه ئه وان خواییداون و هه موو شتیکیان هه یه و تام و چیژ له ژیان ده که ن...)).

ژماره یه کیان هاتنه وه ده ری و به بیانوی هیندی که گوايه هه واخۆش نییه به رۆکه یان لی راخست، گوايه موتالایه ده که ن. کتیه کانیاان کردنه وه، هه موو چاره کانیشیان کردنه وه، به لām وه که کتیه کی دیکه- کتیه کی له هه موو کتیه یان گه وره تر- ته ماشاکه ن، سه روینی قسان گه رمه؛ هاتوچۆ دیده نییان گه رمه؛ ده رگه زی چ سوسه یه کی نییه، هه روه که ئه وه ی که ئیدی فه رمایشی نه مابن و به راستیش حاله چاکه و گرینگیش نییه. ناوی ده لیستی به ردراره کاندا بوو. له وانیه وه به ر به خشین و که مکردنه وه ی حوکه کانیاان نه که وتبوون، هیندیکیان به ده ردی وی (ده رگه زی) چوو بوون- جیی خالی- خیراخیرا، به تاقی ته نی، به حه ساریدا ده گه رین، هه موو پۆشته و په رداغ، چاره ری بوون ناویان ده لیسته که یدا بی و نه بوو. سه رنجه کان په رت و بلاو بوون سه روو و ده موچاو گرژ، وه که پیشرکیی را کردنی سه د مه تریان را کرد بی، هه رچه نده ده یانه وی خۆیان هیور و ئارام و هیدی و هیمن نیشاندن، به لām ئه م هه وله یان کاره که ی هینده ی دیکه خراپتر کردوه...

من ده رباره ی دۆران و به زینی ده دوام نه ک بردنه وه و سه رکه وتن، دیاره ئه و هه سه ته مان هه بوو، به لām نه مانده زانی و نه شانده توانی ئه و هه ست و نه سه ته ی خۆمان ده قالیکی شایسته ی والیوه شاهه دا به یانکه یین که راپه رینیک هه روا له خۆیه وه و به بی خه بات و هه ول و تیکۆشان ته سلیم بیت دیاره ئه و راپه رینه خۆی له خۆیدا خۆی نه فی کردۆته وه و هیچ نه بووه. ده مانزانی، خۆیندبوومانه وه، که دۆران و که وتن به مانای دۆرانی موتله ق نییه. به لām، تاخر خۆ ئه وه که وتن نه بوو؛ که وتنی رووبه پرویانه، ئه ویش که رووبه پروو بوونه وه یه کی راسته قینه ی و، که ده گه ل شه ونامه و دروشم هه لئاسین و رتیه یانیدا زۆر جودایه. که وتن دیویکی هه ول و خه بات و تیکۆشانه. کیشه ی ئیمه شه هید بوونیکه شه که به رانانه بوو؛ لاشه پیشکه شکردن به که سانیکه چون خوداوه ندانه. دیسانه وه خودا له بابی شه که به رانی خۆش بی که به پیچه وانیه حه ز و ئاره زووی خاوه ن نهرز و نیاز هه رنه بی ده ده می سه ربهرینیدا ده ستوییه کی راده ته کینی و لرخه

لرخینکی ههرده کا... گومان له وهدا نییه که مهرگ سامناکه، بهلام مهرگ و مردن له ریتی ئامانجا، بۆ کۆرپه لاون، که وه دووی هه پیاو و ناپیاویک ده که ون و ده بنه قوربانی و هیشتا به کیکیان نه که وتبوو به کی دی جیی ده گریته وه و وهک تیره ی ئاجوج ماجوجان له بن نایه ن تا بلایی دژاره به لام سامناک نییه. نه وانه فیروون و نیمه ش ده توانین فیروبین، نه گهر ((نیمه)) هه بین. ((یه که کۆمه له دۆست و پیاوی چاک و ناشنا و روشنایان هینانوه ته ئیره و ده گیانی به کترین بهرداون... دۆستی ئازیز، نه فرهت و بیژ له دۆژمن کردنه وه کاریکی زۆر سروشتیه، به لام نه فرهت له دۆست و ناسیا و کردنه وه قوربانیه که و گیانی مرۆف ده خوا، با نه و دۆستانه لیکیش دردۆنگ بن... به لام بۆ نابی دۆست بن؟ چ قهوما وا نه وه هه موو دۆسته چوونه پال دۆژمن و ده گهل دۆسته کانیان که وتنه جهنگ؟ به وه هه موو خوینه رژاوه ره پره وه ی کام شۆرش وه گهر نه ده خرا؟ ئیستا نه وه هه موو گوشت و خوین و نه وه هه موو که فوکول و هه ست و نه ستانه، نه وه تا بوونه ته ئیسک و پرووسک به سه ره بر دانه وه، تا رۆژیک که سانیک له و دیوی جامخانه ی موعازه کانیانه وه دایان بنین و وهک شتی عه نتیکه و شوینه واری کۆن پيشانیان بدن، نه ویش به ناوی ره نجی میژوویی خوینانه وه!)).

گوتم: ((تۆ راست ده که ی- به سه ره هاتی ئازاران دوور و دریتزه و زۆری قسه گهر که، به لام نه مه ش هه ریچکه ی ژیا نه- نیمه بی گونا هین...)).

هاته ناو قسه کا نه وه ((وایه کاکيله! نه وه ره فتارمان ده گهل کی شه ی نه وتدا، نه وه به روو دا هاته نه وه مان ده گهل نه وی پیره میرده ی که لاسایی هه چی قه ل و کوند و مه یونه ده یکرده وه- نه وه ره فتارمان ده گهل خو ماندا، ره فتاری ئاغایان ده گهل ده ولته تی زا هیدیدا... ئیستا من به روویه که وه سه یری نه ته وه په رسته کان ((میللیه)) ده که م؟ من به خودی خو م سه د جارم موسه دیق به نۆ که ری نه مه ری کای تا وانبار کردوه... من به چ روویه که وه بچمه وه مائی ئیوه؟ که مم شه و نامه بۆ ئاغای چاپکردوه؟ هه موو کاره کا مان هه رببووه شه و نامه و هه وائی به را وه ژوو و درۆ. من ناپاکیم ده گهل مائی وه دا کردوه...)).

((نه مه یان گرینگ نییه؛ کاری من یا ئی تۆ له جیی خویدا بوو و راستیش بوو... نه وانه ی دیش هه موو لق و پۆپ و هه ژگن. هه له ی کاره کان نه وه نه بوو که به راشکاویان گرتبوون- شه و نامه ش پتویست بوو... که واته، بۆ ناتوانی سه یری چاری نه ته وه ییه کان (میللیه کان)

بکه ی؟ کام له نه ته وه ییه کانیان، هه ر له نه داما میکیانه وه تا رابه ره کانیان خسته نه ژیر دار و ئازار و نه شه که نه چه، کامیان کوشتن- دکتۆر فاتی شیان هه ر له به ره هیندی کوشت که په نای بو مه هینابوو و هاتبووه لای نیمه...)).

((نیستا نه وه، هیندی که له و گوو سه گانه چوون و کۆمیتیه یان دروست کردۆته وه که به خیری ناگیانیان رۆژیک بیت بینه وه و هه مان تاس و هه مان حه مامی جاران دامه زریننه وه، تا ئیستا دوو وشه یان له بابته ی نه وه وه نه نویسه که داخوا نه و بارودۆخه بۆ وای لی هات... نه وه یه زدییه گوئی لپاره یه ده یگوت مریه م فه یرو ز نه وی هه له خه له تاندوه، نه وه گووسه که یدی- نه وه به هرامه به ده خته- هیشتا چ نه بووه نه تۆ بچی عه له وی فه رمانداری نیزامی له خسته به ری و دوایی ببیه هه و الگری زیندانی!... نه وه گوو سه که یدی- نه وه موتته قیه- داوی بۆ (زۆربه ی) بنیتته وه. ده و دواییانه شدا بیستمان که ژنه فه ره نساو ییه که ی جه و ده تی ده شه و دانیشتنیکیدا! - به ختیاریی له هه بوونی سازمانی نیزامی ئاگادار کردۆته وه- ئاخو خو جه و ده ت بو خو ی په یوه ندی به سازمانی نیزامی (ریچک خراوی سه ربازی) به وه بوو... یان وهک ده لێن نه و، که یانورییه، رۆژی بیست و هه شتی مردادی ده یینین ده گهل موسه دیقیدا قسان بکات ده چی ئاغایان ده یینی و کاتیکی دیتته وه که کار له کار ترازاه...)).

((له م به سه ره هات و رووداوه ورد و درشتانه زۆرن؛ وهک ده لێن که چکی قولهی تیناچی. به لێ به داخه وه زۆرینه ی قسه و مه ته له کانی بابیه راست ده رچوون. به چاری زه قه وه چووین که چی پیشه خو مان نه ده دیت؛ کاتی وه ئاگا هاتینه وه و چاومان کردوه که وهک کرمانج ده لێن ((ها، یف!)) نه و حیزیه گه و ره هه روهک میزلدان (ده بده به) ی مندالان به وه هه موو گه و ره ییه یه وه به نوو که ده رزییه کی فش بووه و له جیی خو ی پان بووه و بووه مشتته چه رمیکی چرچ و لۆ چاری و سیس و ناشیرن و مرده. هه روهک بلقی که فه سابوونی ته قییه وه و نه ما... ده گهل نه مانه شدا له بیرت نه چی...)).

چم له بیر نه چی! بۆ ده کری له بیر بچیتته وه...)).

((زۆر چاکه- ئیستا وه ختی گریانی نییه، ئیشمان هه یه، وه خت که مه...)).

لووتی خۆی گرت و زهرده خه نه به کی مات و بیژه ننگ و رووی به لیواندا هیئا. تا ئیستا هه رگیز
ئهو شتانه ی نه گوتبوون.

((چ له بیر نه کهم؟ بۆ ئه م هه مو سوو کایه تی و خوار و خییچیا نه له بیر ده کترین؟ باشه چه ندم
گوت و چه ند جارام هاوار کرد گووم خوارد؟)).

((مه به ستم ئه مه نه بوو؛ ئیدی هه رچه نده و به هه ر حال هه رچی بیلیم و نه یلیم له بیرت ده چیته وه -
هه موومان هه ر له بیرمان ده چیته وه ... گه وره کانی ش زیاتر سوود لهو له بیر چوونه وه یه ده بیسن...
ئاده میزاد بوونه وه رتیکی سهیره. هه ر ئهو ره ییس زیندانه ی قزل قه لایه وه ختیکی یه کیك بو له
(هاورپییان))، ئه من چاکی ده نامم، و ئه و ئیستاش بۆته ره ییسی زیندانی ((هاورپییان)) و
ئامۆژگاریان داوی و شانازی به وه نده یه وه ده کا که بۆخۆی به ده سستی خۆی ئه شکه نجه ی
زیندانیان نادات، و به ئیدی که ده لئی ئه و کاره ی بکه ن. هه ر ئهو ره ییسی ته ندروستیه ش
ئهویشیان سه رده میکی ده گه ل (تاران) دا گرتبوو. که چی که سه ییشی ده که ی هیچ وا پیناچی
هیچ بی. به داخه وه هه ر به و شیوه یه ی که، بابه ده یگوت نه مانده زانی. ره نگه ئه ویش به راستی
نه یزانی چی ده لئی، و هیچ به لگه یه کیشی به ده سته وه نه بوو بۆ قسه کانی، به لام ئه زمونه کان
ئهو هیژهیان دابویه که هه ندی شتان هه ر له زووه وه پێش روودانی هه ست پێبکات. له
به ده ختیانمان ئیمه هیچ شتی کمان ده رباره ی خه لک و ده وره به ره که مان نه ده زانی - به قسه کانی
وی وه ک سه ر خۆشیکی وابووین که هه موو که سه ی کمان به سه ر خۆش ده زانی و خۆمان به
وشیار... ئه وانه ش هه مووی له نا کۆکیه را سه ری هه لدا: نه مانزانی ئیمه چین و له کوپین.
ئازادیمان گه ره ک بوو، ئه ویش چۆن، ئازادییه کی بی سنور! و هه ر ئهو تینه گه یشتنه ش داوینی
زۆرانی گرت و به داخه وه ش له جیاتی ئه وه ی جه له وی ئه و کاره ی بگرنه وه زیاتریان پێ لیه لئینا -
واش پێده چوو زیاتر به ئه نقه ست وابکه ن. به داخه وه به دامه نی زۆرانه وه نوسا، جا هه ر له ته لا و
سیامه نده وه تا داره گول و من و له تۆوه بگره تا سه باحی، و له هاورپیی حیزیه وه بگره تا
مسته فاخان... داوینی گه وره کانی شی هه رگرته وه که ئه وه تانیستا وه سوائی که وتوون... هه موو
جیه که هه ر نا کۆکیه: ئه ویش له وه وه که هاورپیی نه بووین و یه کترین به هاورپیی بانگ ده کرد،
له وه وه که خۆمان به را بچوک داده نا و نه مانده زانی بۆ؛ له وه وه بوو که که سانی دیکه مان هه روا
له خۆرا گه وره ده کردن، و هه روه ها له زۆر شتی دیکه شه وه...)).

حوکم کهم کراوه کان هه روا یه که یه ک و دوو به ره و ژووره کانیان ده چنه وه تا نه وه کو شتیکیان
له بیر چووبی؟ راسپاردان وه رده گرن، نامه و هه والان ده به نه وه، ناو و نیشانان ده گه ل به ندیه کانی
دی ده دنه یه کتری. دیده نی و سه ردان و چاویک که وتن هه روا به رده وامه ده گه ل ئه وانه ی
حوکمیان سووک کراوه و ده گه ل ئه وانه شی که هه روه ک خۆیان ماونه وه و حوکمیان له سه ر سووک
نه کراوه. خیزانه کانی تا قمی دووم - ئه وانه ی که توانیویه - هه ر بۆ دلدا نه وه و روونکرده وی
ها توون و به پیر و پیغه مبه ران سویند ده خۆن که ده سته و ئه ژۆ و ده سته وه ستان دانه نیش توون،
هه میشه هه ول یان هه ردا وه، به لام چ بکه ن که له دواساته وه خته کاندا که سیك زووتر پێ راگه یه
و یه کیکی دیکه ی ده لیستی ناوه کاندا نوسیوه. یان به پێچه وانه وه، ئه وانه ها توون داوی
روونکرده وی له وان ده کهن که بۆچی هیچ هه ول و ته قه لایه کیان نه دا وه و نه چوونه ته لای گه وره
به رپرسان، ئه وه تا ئه وان ده لئین که ئه م به ندیه یانه (زیندانیانه) بۆخۆیان نه یانویستوه
حوکه کانیان له سه ر سووک بکریت و گوتویانه هیچ په یوه ندیه کیان به خیزانه کانیانه وه نییه و
گویشیان ناده نی، ده نا ئه گه ر وانه به یا جووله یه کیان هه رده کرد - له و رۆژ ره شییه... .

((راستییه که ی ئه گه ر له من ده پرسی واز له و شتانه بینه - ته نانته یه که ده قیقه ش رامه وه سته،
ئهو پیرپژن و پیره میرده ش هه قیانه)). من نالیم ری و ریبازه که مان چه وت بووه، به لام هه له و
ئه نقه سستی ((هاورپییانی سه ره وه)) هه رته نیا یه ک و دووان نه بوو، ئیمه بی ئه زمون بووین - له
هه ر روویه که وه که بلئی: هه ر له خۆ پێشان دان و ری پێوانیوه که بۆ ناردنی نه وتیمان بۆ شۆره ی
و ده ست گرتنی سه ربازی سوپای سووره وه به سه رخاکی ولاتییدا گوایه بۆ پارێزگارییه، له و
ریییوان و خۆپێشان دانانه وه بگره تا رووداوه کانی ئازهریاجان و گه مه و یارییه کانی
قیوامه سه لته نه وه که سه ری حوشتی له چادریا برده ژووری و کوشتی و له وی له ملیدا، و
دژایه تییه میلی کردنی نه وت و دکتۆر موسه دیقیش، دیاره که مایه ی ریسوایی و ئابروو
چوونیه - ئیدی ئه وه بیجگه له ((ورده هه له)) ی دیش که به دهردی مه لا حه سه ن ده لئی لیللا
ماشه للا! سه ربورده ی چوونیشم له شاری خۆمانه وه بۆ شاره که ی نزیکمان هه ر ئاوابوو: له شاری
خۆمانرا به سواری ئه سپی ده چومه سه قزی، زۆر ماندوو بووم، ده بیر و خه یالانه وه چوو بووم، جا
هه رچی بی زۆری وازبووم. ئه سپه که شاره زا بوو؛ جه له وم هاویشته بووه سه رملی و ئه و بۆخۆی
ده رۆی. چاوم زه ق بوون، ئه سپه که م ده دیت که له گه رمان ملی راکیشابوو و سه ری به ردا بۆوه و
سالدا نه سالدا نه به ئاره زووی دلئی خۆی رپی ده کرد، و له لالغا وه کانیه وه که فی هه لده دا؛ و من

به چاوی زه قهوه ئه ولاولام دهدیت، و له کاتیگدا که سهرم ته که ته کی بوو به مالمه وه دهنیای خۆمدا نقوم بیوم، و ئه همه دیش بهو نیازهی که من مه به ستیکم ههیه، ههروا به دوامه وهیه و دیت، که له پیر له دهنگی سه گهری گوندی به خۆ هاتمه وه. ده بینم ئای، خۆ ئه وه له دوروبه ری ((ناچی)) یه! ⁽¹⁾ ناراحت بووم: ئه سپ ههروا به دهم له وه پتوه لاری بووه... دورا و دورم ریه که دهدیت که وه که ئه زدهیه که بۆره قنه خۆی له زهوی داوه و پیچ و لولوی له شی دوشیوو دۆله وه ده سووی و کاژان داوی و ده روا... ده که کویراییت دایه! هه ر بۆ چه مکه گیایه کی! تا دست دینی قامچییه کم ئاخا و ته سه ر و مل و که فه لانی. ده مگوت: ((ته منیش ورده ورده وه که با به م لیها توه - چه کایه تان ده که م؛ چه کایه تی مه لا ریویه خۆ له بیرته؟)).

((من هه رگیز له بیرم ناچیته وه!)).

((به لێ، ری و بان بێ سه رو به ربوو؛ ئیمه هه موو گێژ و وێژ بووین، که جه له ومان شلکرد ئه سپه کان به ئاره زووی خۆیان پرۆن. ده بوایه ئیمه جه له و به ده ست باین و ئه سپه کانمان هاژوبا، ده نا ئه وه ریه و پان و به رین و بێ سه ره و به ریه. ئیمه نه ده بوو که وتبا ینا به وه نه وزدانی و ئاوا لیگه رابا ینا به ئه سپه کان به دهم له وه پتوه لاری بین. من و تو و ئه وان ه ی وه که ئیمه نه گه ر گونا هیکیشمان هه بێ - بیگومان که هه شان ه - ئه وه یه که ده و مه مله که ت و ولاته یدا، ده گه ل ئه وه هه موو تیکه لاویه نه ژادی و فه ره هه نگی و میژوو ه شه پۆلاوی و ئه وه هه موو باره تابه تیه جوگرافیا ییانه دا، زۆر ساده و ساکار بووین؛ روودا وه کانمان زۆر به ساده ییه وه وه ده گرت. قسه کانمان هه مووی قسه ی هه ست و سۆزمان بوون، ئیمه نه مانده زانی که ده بوایه شتیک بلێین و شتیکی دیکه مان کردبا به و ئه نجمان دابا به. ئیمه پیمان وابوو یاری شه تره نجینی ده که یین، و به رامبه ره که مان دیار و ناشکرایه، بیرده که ینه وه و بیرده که مان ده چته ده می شکییه وه و ئه وده م می شکمان بریار ده دات و له وه هه موو هه ول و ته قه لایه مه عنه و ی و ئه وه هه موو خۆرا که ی داومانه تی به شیوه یه کی شایسته سو دی لیده یینی... و ئه و ئیستا ده زانین که شه تره نجینه که مان هه مووی هه ر ده ستووری و ته لگرافیا نه بووه، تازه ده زانین که می شکمان هه رته نیا ده زگایه کی وه رگربوو و هیچی دی: هه ر ئه وه ده ستووری جیه جی کردوه که چۆن داشه کان بچولینی، و هه رکه ده ستووره که شی پینگه یوه ئیدی داشه که خورا وه. ئه مه به لای با به وه نه که هه ر شه تره نج

⁽¹⁾ ناچی: گوندیکی نزیك شاری سه قزه.

نه بووه به لکه دامه ش هه رنه بووه. ئیمه نه ده بوو بیینه داشی بێ گیان، هه رچه نده وائیستا په ی به وه ده بین - ده ته وای ئه و ما وه یدا - به لام خۆ ته گه ر هه زاران گیانی دیشمان هه بایه ده و ده زگایه یدا له وه ی هه ر زیاتر نه ده بووین که بووین.

ده وچۆره ده زگایانه دا ئه گه ر هه زار گیانیشت هه بایه ته نانه ت ده ردیکی تو ی ده رمان نه ده کرد و به که لک نه ده هات. می شکیک بۆ خۆی بیرنه کاته وه و تابه ته ندیه بیر کردنه و ی خۆی به یه کیکی دی بسپیژی و چا وه پتی هاتنه وه ی شه پۆله کانی می شکیکی دیکه بێ ئه و می شکه هه رگیز می شک نییه، ئیدی ئه وه دیاره که ئه و چۆره می شکه ناتوانی ئه ندامه کانی دیکه به شیوه یه کی سروشتیا نه ده کارخات و هه لیان سوو ریتی، ئیدی ئه وه ته نیا هه ر ئامی ریکه و هیچی دی: پیوستی به ته کنیکاریکی تابه تی هه یه. ئه وه ئیستا ئه وه ش ده زانم که ده وچۆره ده زگاماشینی و ئامی ریانه دا، وشه کانیش مانا و مه به ستی خۆیان له ده ستده دن - ئیدی ئه وه تازه شتیکی بێ گیان و بێ هه ست و نه سته، له کاتیگدا که وشه کان ده ربی هه ست و نه سته کانن. من بۆ خۆم ده زانم که زۆر به دبینه نه ده ویم؛ ئه وه ش ه یچ سه رییه؛ مرۆ قیک که هه رچی خۆشبینیه کی هه یه لیان ئه ستان دبی ناتوانی جیهان به شیوه ی به هه شتیک سه یرا کات و خه لکه که ی وه که فریشتان بیینی. به هه ر حال، ئه وچۆره ده زگایانه دیاره که بێ هه ست و نه سته ده بن و ده مرن، به تابه تیش ئه گه ر یه کیک خۆی به بیر و بۆچوون و خه یال کردنه وه ی یه کیکی دییه وه هه لواسی. ده زگا کان کاتی ده توانن پر هه ست و نه ست بن که بتوانی وه کو من و تو ئاوا روو به روو دانیشی و قسانی ده گه لدا بکه ییت و ده ردی دللی خۆتی بۆ هه لپیژی. من و تو کاریگه رییه قسه کانمان له ره نگ و رواژی یه کتریدا ده بینینه وه، به رز و نزمیه ئاوازی قسه کانی یه کتریمان هه ست پیده که یین. جاشیوه ی قسه کانمان هه رچۆنیک روون و ناشکرا یالیل و ژیر په رده و نادیار و شارا وه بن. کاتی که روودا وه کان له سنووری که سانیکه وه تیه ره پین ئیدی ئه و ده زگایه ی که قسان وه رده گری و ده یانبات و ده یانه ییته وه ئه وه ده زگایه ئا و مرۆ ق نییه؛ ئیدی ئه وه سه روکاری به ئی مرۆ قان ناچی و ته نیا کوله که یه کی به تاله و پینیده لێن مرۆ ق. به واتایه کی دی مرۆ قیش به کار و کرده وه و توانا و لیها توویه خۆیه وه هه لده سه نگینریت.

نابی هه ر خه ریکی به زه یی و دل سوتانه و ی به م و به وان بیست. خوشکه که م وای لیها ت، ژنی فلانی له فلا نه ریگا دا که وت، مندالی فیساری له بانی به ربۆه - ئه مانه هه مووی روودا ویکن

له دەرەوې خېزانەکانی مەوہ روویانداوہ و بەھەموو پېتوہرێکی بەرین و فراوانەوہ - ئەم شتانە هیچ کاریگەرییەکی بەسەر ئەم و ئەوہوہ نییە. ئەوانە یەک بەناوی دەستە یابەراییەوہ لێک خړ دەبنەوہ و دەگەڵ یەکتەردا دەدوین ھەر ھێندە مرۆڤ تاقسە ی خۆیان دەکەن و داخی داتی خۆیان ھەڵدەرێژن. ئەوہی لەویش قسان ناکا لە باشترین شێوہدا کاریان وەک کاری کۆمەڵە یاریگەریکی فوتبۆلییە کە بیانەوێ بە کۆمەڵە ھێرش بەرن و تۆپەکە ی ئاوقای نێوداری گۆلی کەن. دەلێی ((ھاوړی)) کە یانوریان روژی بیست و ھەشتی مردادی نارد پەییوہندییە بە موسەدییەوہ بکات لە جیاتیان چۆتە لای تەلگرافچییەکی تابزانێ دەستووور فەرمان چییە. دەزانم چ دەلێی. کاتۆمێر دووی نیوہرۆیە دەگەرپێتەوہ کە ئەوہمی تازەکار لە کار ترازاوہ؛ ئەوہمی بووہ کە بە ئاغا یانی فەرمووہ کە موسەدیی گوتوویەتی نێزامییەکان گوی بە فەرمانەکانی نادەن و بەقسە ی ناکەن، جا ئاغا یان ھەر کاریکی کە بۆخۆیان بەچاکی دەزانن دەیکەن. لە کاتی کدا گواہ کە ھەر ھەمان کەس لە دانیشتنی سەر لەبە یانیدا نارەزای دانیشتن و دەست لەسەر دەست دانانی بووہ، دژی بەیاننامە ی ((دەربارە ی بیست و ھەشتی مردادی)) بە یانێکی دیکە ی بلاوکردۆتەوہ، کە بە دەستووردی و زۆر بەزووی کۆیان کردوہ. خۆدەبیی نۆکەری و جاشەتی و شارلاتانی چۆنە! ئیدی خۆ ئەوہش شەترەنج و خانە ی رەش و سپی نییە؛ ئەوہ تەر دەستی و نۆکەرییە، خۆگۆرین و ھەلخەلە تاندنە، تا لەدواییشدا بلێ ئیدی ھەر ئەو بووہ گوتوویەتی نارازی دانیشتن و دەست لەسەر دەست دانانییە، و تا بەو پێیەش بەچیتە باری ھەری سەری دانیشی و بییتە شت!... ئیستا با لەوہی گەرپێن کە بۆ دەبێ حیزبێکی شۆرشگێر مۆلت لە تاکە کەسیکەوہ وەرگرت بۆ کاریک بیکات یا نەیکات... بەلام چ دەگوتری، ئای خۆزگە پەییوہندی بە موسەدییەوہ دەبوو! من زۆر جارام لە خۆم پرسییوہ باشە ئەوہچۆن ئەو ئەمیر حیشمەتیییە کە کیسەرەو ی دەمیژووی مەشرووتییەیدا ھێندە ی ستایش دەکات چۆن بەسەری پیری بۆتە وەزیری زاھیدی؟ نەخۆش نییە - بەلام تازاریکی ھەر ھەییە. کەس لەخۆوہ و بەبێ ھۆ نایە میژووی تەمەنیکی سیاسی و کۆمەلایەتی خۆی لە دەست بدات و پیسی کات... بەھەر حال، من مرۆڤێکی بەزیوم... ژمارە یەک بەناوی پەنجاو سێ کەس - جگە لەو چەند کەسانە ی کە نەماون و مردوون - لێک خړ دەبنەوہ و دادەنیشن و گروپیکی دادەمەزینن. دیار نییە کە ئەوانە بۆخۆشیان دەزیندانییدا چ بوون و چیان کردوہ. ئەوانە شمان ھەموو لیبوونەتە فەلەکولتەفلاکی و خارکییەکانی مە. ئەوہتا دەشیانینی، دەگەڵ مەدا زیندانین، دەگەڵ مە

دادگایی کراون، بەلام چونکە ماوہیەک لە زیندانی فەلەکولتەفلاک و خارکدا زیندانی بووینە، لە زۆر شتاندا متمانە ی بە ئیمە ناکەن؛ ھەر خۆ بەخۆ راویژان دەکەن: لەبارە ی نوسینی نەفرەتنامەوہ، یا پیرۆزبایی، یا راپەرین بۆ ئازادی؛ یا زۆر شتی سووکەلەتر. خۆ لە مەبەستە کەم دەگە ی زۆریان متمانە بە ئیمە و مانان نییە. شتیکی سروشتییە کە ژیان ی بە کۆمەڵ ھەندێ ری و شوین و پەییوہندییان دروستدەکات - بەلانی کەمەوہ، ھەر ھێچ نەبێ، یەکتە دەناسن. تەنانەت کەسانێکی کە پێکەوہ چوونە دادگایە، سەیردەکە ی دەربارە ی دادگاشیان شتیکی نالیئەوہ، خۆ ئەگەر شتیکی شتیکی بلین، ئەوہ ھەموویان ھەریەک شتی دەلینەوہ، مەگەر بە دەگمەن، ئەوہش کاتی کە ناکۆکیان بکەوێتە نێوانیوہ. ئەوہمی قسە ی بن بەری دیتەسەر بەری. ئەوانە ئاوا بەمجۆرە - پەنجاو سێ کەسە کە دەلیم - ئەوانیش فریشتە نەبوون؛ بێگومان بێ یاسا و رێسای ژیان ی نێو زیندانی بووہ کە وەک مە شەر و ھەراو چەقەیان لی پەیدا بووہ؛ و یەکتریان تاوانبار کردوہ، تووشی لاوازی و بەرچار تەنگییە ھاتوون - ھەرچاکە یەکتریان نەخواردوہ... ئیدی خۆ ئەوانیش ئادەمین. بەلام تا ئێرە ھێچیان لیوہ نازانین، ئەوہندە نەبێ کە لە کتییی پەنجاو سێ کەسەیدا دەخوینینەوہ، کە ئەویش ھەمووی ھەر بە شاخ و بال ھەلدان و پێدا ھەلگوتنی کارزانی و پە ی پێردن و گەرە کردن و خۆراگرتنیانە، تا ئەوہمە ی کە ناکۆکییەکیان تێدەکەوێ و لەو درزانەوہ شتی کە سەرھەلەدات و دەردەکەوێ. ئەوا ئیستاش بەقسەکانی تۆ خەریکن ھەر بەراستی لە دەردەوہ سوود لەسەر قفلانە ی حیزب ببینن و لەری رەنج و بەدبەختی و ناوی ئیمە و مانانەوہ کۆمەک و یارمەتی لەسەدانی وەک ئێرە و ئەوێوہ وەردەگرن، تا لەمەودا بێن و پەنابەخوا دەرگای دوکانان وەکەن و دەستکەن بە مالین و ئاورشین کردنەوێ و شەک لە نوێ دەستپێبکەنەوہ. بەھەر حال، ئەوانەش ھەرکەسانیک بووینە وەک کاویانییە کە ی لەمەر خۆمان، کەلاتان روون و ناسراوہ)) (حوسین دەم کەوچ) ((من پیم وایە کە ھەر خراب نییە؛ دەردەکە ی مە شتیکی دییە...)).

((کەواتە زۆرچاکە، ئەگەر ھەر خراب نەبێ و ھاوړی کاویانی پیوێکی وابەرپێزە، ئەدی لەسەرچی وەستاوین دەفەر موو باچین و نوێژی لەپشتەوہ دابەستین...)). ((گوی بەدەییە - ئەمە وانییە... ئەو قسە یەت جاریکی دیش لەمن بیستوہ. ئیمە ھەموومان جگە لە چەند کەسانیک کە ھەر بەنەساغی و شەل و سەقەتییەوہ ھاتوونەتە دنیاوہ، دەنا ھەموومان بە تەواوی ھەست و سۆزی سروشتیانەوہ چاومان بەژیان ھەلیناوە. ئەوہ لە دوا یە کە لەناو ژینگە و دەورووبەردا

و له ژیر کاربگه څراپاندا که نه وانش له سه ره تاوه هه څراپ نه بوونه، پيشيل دهبين و هه ست و سوږي سروشتي څومان به هزار و يه هوه له رپچکه و رپه وه که څو لاده دات و درده چي، و دهبينه نه وه که هين؛ دهبينه سوږي ره سوو، درویش ره حيم، مسته فاختان، هاورپي حيزي، هاورپياني ده زگای رابهري- تا ژينگه که مان چونه و ابي، هوكاره کان چونيان گه ره که و زه مينه ويستی تا که که سي چوني خواستوه و ابي. من دهمه وي بمه سه رکومار، بمه سه ره که و هيران؛ له دنيا دو سه ره يه دا من سه ره که څو لاي څومهم ده ستنيشان کردوه. کاتي تا و ابي، دياره من هه لژاره دي څومم گر داوه و به مانايه کی دي من دياري کراو و هه لژير در اوم، ناچارم، دهبی گورپا يه لي فرمانه کان بم- ته گه رمه وي بمه سه ره که کومار. جا نه وده مي هه رچی چا که کان هه ن پاشه کسه ده که ن و خراپه کان، ته ویش نه خراپانه ی که به لای تو و له بهر چاوي تو خراپن- دینه پيشه وه و څو دهنوينن و دهنه دکتور فلان، و نه نديار فلان، و دکتور نه نديار فلان. که له خودی ولاتي شور ویشدا هه روايه.

به داخه وه نيستا هه له څويان دهبينه، که چوناو چون يه کتری له نيو دهبه ن و ده سر نه وه. به واتای روژنامه ی که يهان ته نانه ت به زييان به نيمه لاي و انيشدا نايه ته وه که له مال و حالي څومان و ده در که و تو وين، هه رنه بي نه يه لن دوژمن ده ستی مانگاتي. نه ته و بت شکاندن و نه ته و بت تاشينانه يان- هه رچی بلتي له ناده ميزادی دوپي دوه شيته وه).

((باشه نه وده مي ده و جوړه هوكار و بارود و خانه دا نه رکی مه چيه؟)).

((ده و دهميدا هيچ- هه رچی بي که څو کوژيه- سه رده مانیک که نه دهبو نه هه له يه بکه ی ده گهل که سدا په يوه ندی بکه ی يا به دم که سه وه پيبکه نی! تاخر څو نه وانه ی توغريان فهرمو و چونه دره وه، نيستا گوايه بو حه لاکردنی پاره ی ته و سيمينارانه ی ده يانگرتن په يام و راسپاردان دهنير نه وه؟! مه سه له ی کابرايه که قهرزيان نه دده ايه څو کوره که ده نارد و رايده سپارد که نه وندم پاره به قهرز بو بنيرن نيشان به و نيشانه ش که نه تان داوه ته څوم بيده ن به کوره که م!)).

((نا، دلنيا به- هيڼده ش خا و نه پيچراومه وه)).

((به لای منه وه هه ريه کیک له نيمه- تازه ته ویش بو له مه و دوا- دهبی به گورپه ی توانا بيره وه ري و به سه رها ت و تا قير کرده و ده کانی څو بنوسيته وه، تا ته گه له هه لپکا هه لکه وت راستيه کان به خه لکی بلتي. راستيه کان بويه څوشن چونکه تالن؛ دهبی راستی هه ر بگوتري تا ليوه ی فير بين. نابي نه و بيده نگیيه هه روا بميتته وه؛ دهبی نه و پيلانه ناشکرا کریت، به لانی که مه وه هه ر بو ته وه ی پيشانيده يان- به لانی که مه وه به څومان- که نيمه ناده ميزاد و مروږين، که ره نجمان کيشاوه و هه ستمان به و ماندوو بوونه ی کردوه کيشاومانه و تيگه يبووين که چون وه که داشی دامه ی بي گيان، ره فتاريان ده گهلدا کردو وين. له چ بترسی؟ له به دناوی؟ -نا؛ بو مه گه ر نيمه چين؟. وايدي تا و انباريشيان کردیت... نای باب، ميشوله چند گه وره يه و نيمه چند بچوک و بي نرخين ته گه ر بلين نه و قسانه هه مووی گالته و قه شمرين به مه کراوه. دهبی هه ر بگوتري، و دهبی هه ر بنوسرينه وه، هه ر به لانی که مه وه بو نارامی و ته سه لای دلی څومان، يا بو وريا کرده وه که سانی ديکه و تيگه ياندنيان، که نيمه ش تيده گه يان و وه که نه وه ی ليتان له دلی گرتو وين وانين. تا به لانی که مه وه ناغايان ده گهل ته وه ی رابه رانی تاينده و ته م خه لکه بينه و ايانه دا و شياران ته ره فتار بکه ن.

((به لای منه وه يه کيه تی شور ووی له و نيوه يدا تابليتی که مته رخم و گونا هباره...)).

((به لای منه وه هه موومان که مته رخم و گونا هبارين، له لايه کی ديکه شه وه که س که مته رخم و گونا هبار نييه)).

((-)).

((له بيرته گوتم هه موويان چاکن، به لام هه موويان مروږن، مادامه کی مروږيشن ته گه ري ته و ه يان تيدياه که روژتيک له روژان خراپه يان دهل و دروون و ميتشکيدا هيلانه بکات. زيندان ري و شويني څو يه هيه. دنياي زيندان و که وتن و ته تسليم بوون دنيايه که ناتاسايي. دنياي ناتاسايي ره فتاری ناتاسايي به ره هم ده هيني- ريسايه کی دياري کراویشی نييه- به تا ييه تی ته گه ر خوا ييداوی ته م (دنيا) يه ش بيه وي ته و ره فتاران هه سه ريناغه و بنچينه ی خو و خده يه کی ناتاسايي ديکه وه هه لسورپيني. هه ريه که به پيی څو سه رسيميکی هه رداوه. به قه ولی باب ه يه کیک ده يه وي ناسوده و نارام دانيشي و څو ده گونگه لان و ه رنه دا. به لام هه روه کو گوتم که دور و به ره که ناتاسايي بو ته ویش له خو و خده ی ناسايي درده چي و زوريش ناساييه ده و

ژینگەیدا جینی نەبیتەوه، کە ناچاریشە ھەردەبێ یژیەت... خۆ رەھمان گاپەرستی دەناسی؟ تۆ پیتوابوو شیتە؟... نا، بەلام شیت دياربوو، چونکە لە خوو و خەدی ناوچە و دەورووبەرەکە لایدابوو. زیندانیش ھەر راست وان. کەواتە ھەرکەسەو جۆر و شیویەک و بەباریکی تاییبەتیدا ھەلەنگوتوو، دیارە دۆزینەوێ ریگا چارەبەکی ھاوبەش کاریکی لە توانا بەدەرە. جا کێ تازە ئەو ریگایە بدۆزیتەو؟ ھەربۆیە سەیر دەکە کەس کەمتەرخەم و گوناھبار نییە، و ھەمووش ھەر گوناھبارن: جا ھەرکەسە و بای لیتھاتوویی خۆی - پیموایە ئەمە بەیانیکە کە ھەموو شتیکی دەخۆو بەگری؟ موتالای، بیروباوەری، زەمینی خا و خیزانەتیییە...)).

((وہلامی من ئەمە نەبوو... دیارە نەمتوانیوە وەک پیویست کە ئارەزوومە مەبەستەکەم بگەییەم. با نمونەیکە لە شارەکە خۆمانەوہ بینمەوہ. تۆ ئەو رۆژە هانتی سۆفی رەسووت لەبەرە کە دانیشبووین و ئەویش شیرینییە بوکینییە ھینابوو، لەبیرتە؟)).

((ئەدی، ھەر وەک ئیستا)).

((ئەگەر بیرت بێ وەک بلیی بابە چاویکی لیداکرتی... یا رەنگە من ھەلەم؟)).

((نا، وایە، چاوی داگرت)).

((چی تیگەیشتی؟)).

((لە چاوی داگرتنەکە... پیموایە - وام دیتەوہ بیر دەپویست بلی ((بۆخۆی دەلی سواربە بۆ سوار نابێ؟)).

((یانی من وای تیگەیشتم)).

((خرپتەواوہ. ئەمنیش ھەریتمو بوو؛ پێشداش ھەر بەقسە ئەوێ ئاوا بەمن گوتبوو)).

((باشە؟)).

((خەلکی دیش ھەروان. کاتی زانییان دەتوانن سواربن سوار دەبن)).

((بەلام نایا ئەوہ رەوشتی سۆشیالیستە؟)).

((بەلای منەوہ لەم ساتەوہختەدا، تا ئەوجییە ئیمە دەبیسین و دەبینین، شتیکی بەم ناوہوہ، بەلانی کەمەوہ وەک ئیمە رەوشت بزانی، ھیچ ئەملاولایەکی نییە. ئەگەر تاوێک راوہستابای و لێی ورد بووبایتەوہ ئەوہشمان بۆ دەردەکەوت)).

((...)).

((سۆفی رەسووم دەگوت... شیرینییە بوکیی ھینا. لەجیاتی ئەوێ ئیمە مانبردباہ کەچی ئەو ھینابوو. شیرینییە بوکیی یانی چییە؟ بابە کورپکی ھەبە، ئەو کورپە کیژۆکەکی دیوہتەوہ، یان ئەو کیژە کورپەکەکی وی دیوہتەوہ... ھەرچۆنیک بێت یەکتریان دیوہتەوہ و دەیانەوێ خا و خیزانیکە پیکبیتن - یانی جۆرە سەرماہیەکی تازە دیکە بۆ ئەربابی، بابی من دەوناوہیدا چ رۆلێکی ھەبە؟ نە لە بەخێوکردنی کچەیدا پشکدار بوو و نە لە پینگەیانندی کورپەیدا یارمەتیەکی داو، نە تەنانەت نوقلۆکەکی دەدەستی ھیچ کامیکیان ناوہ. لەوانەشە ھەرگیز ھیچ کامیکیان ھەر نەدیتبێ. بەلام دەگەل ئەوہشدا ئەوہ چاوت لێیە شیرینییە بوکی بە مافیکی خۆی دەزانی، دیارە بەلگە و مەلگە بەھەق زانیی ئەو مافەشی یەکجار زۆرن، کە یەک لەوانە ئەوہیە کە ئاغا گەورە ویی. سۆفی رەسووش بەلگە و ھۆی ئەو پێشکیشی دانەوی خۆی ھەبە. بابە ی منیش ھەمان ئەو رۆلەکی دەگێرێ کەسەرانی حیزب دەگێرن. ئەویش ھەر کەلی شۆرشەکانی دنیاہ و شیربابی دەوی. بابە ی من سود لە بۆ توانایی و لێنەھاتوویی نەزانییە سۆفی رەسوو و دەرویش رەحیمی دەبینی، ھەرچەندە جارجارە ئیمتیازیکی ھەروا بەدەمیش بۆ دەداتە ئەوان و دەلی کە ھەست و ھۆش و تیگەیشتنیان زۆر لەو و لەوانەکی وەکی وی زیاترە. لە زۆر لایەنانەوہ راستیش دەکات ئەگەرچی لەوانەشە دەلی خۆیدا ئەوہی قبوول نەبێ و ئەوہی وەک تاکتیکیک، یا زرنگییەک لە قەلەم بەدات - زرنگییە خۆی. بەلام ھەر راست دەکات، چونکە ھۆش و گۆش و تیگەیشتنی وان دەویدایە، کە دەگەل زەوی و خاک و خۆل و گژوگیا و دار و درەختاندا سەرقالن و ئاگیان لە راز و نھینییەکانی رووان و فراژوووون ھەبە و ھەول و تەقەلای رەگ و ریشە و شۆری چۆزەران ئاگادارن... تۆوی دەکەن کاران ئەنجام دەدەن - بە کورتی سەرەکاریان دەگەل سروشتدا ھەبە و وەکو من و تۆ - قسە ی خۆمان بۆ ئایدیالیست نین. ھەروا بە خەیاڵەوہ ژیان ناچیتە سەر؛ دەبی تۆوی داچینی، چاوەدێرییە بکە ی و لە ئافەتانی بیاریزی، و دواہە بیدروویەوہ. ئەوان بۆ خۆیندن داستانێ کلاۆکورەکی دە

پەريژياندا ھىلانە ھەلئابو دەزان - كەچى ئىمە خوئىندبووشمان نەماندەزانى. ئەوھى دەزان كە دەبى كرمىنج بەخۆ و بەمندا لائىيەوھە داسان دەمەزەن و تىژ كەنەوھە بىانسوونەوھە پىشتى بەستەن و دروئىنەى بىكەن - بە تەماى كەسى لىئەگەرپىن - ئەگەر ھەروا دانىش دەغلەكە ھەروا بەپىوھە دەمىئىتتەوھە و رەنج بەخسار دەبن. ئىمە خوئىندبووشمان، بەلام ھەستمان پىئە دەكرد. كە بەتەماى جىرانى بى شىو سەردەئىيەوھە و دەنووى... سۆفى رەسووم دەگوت... بەلئى سوپ دەزانى كە ئاغا تووى ئاكا، بەلام دەدروئىتەوھە، و ھەردەو دەمەشدا دەبىنى كە ئاغا دەتوانى بىئە ئافەت؛ ئاغا مەموورى سەرباز وەزىغەى ھەپە، ئەمىنيە و ھەوالگى ھەپە. ھىئە بەسە ھەروا ھەفتەپەكى لەو سەروشتەى دابىرى دەبىنى ھەرجى دار و درەخت و دەغلودانە گولەكانى بە لاسكىئە وشكە رۆبىن و بىزن. دەزانى كە ئاغا دەتوانى سوود لە زەبزوونەنگى ئەمىنيەو سەرباز و نەزمىيەى بىنى و بەكارىان بىنى - ھەردوولاشيان ئەوھى دەزان. مادەمەكى ئاواپە ھەولدەدا ھەرنەبى بەشىكى كەمى ئەو زۆردارى و زۆركارىيەى بۆ سوودى خوئى راکىشى يا ھەرنەبى واى لىبكا لەو بەلايەى بە دوورپىت. جا ئىستا ئەگەر كەسىك يا دامودەزگايەك تەوانى بۆ مەبەستىكى خوئى ئاوا مل شۆركات ئەو ديارە ھىچ جىاوازيەك لەنىوان ئەم و ئەواندا نامىنى. لەبىرت نەچى كە گەورەكانىش ھەردەيانەوئى بىنە سەركۆمار و سەركە وەزىران يان وەزىر و وئەنى خوئىان لەسەرلاپەرەى گۆشار و رۆژنامەكان بىنىن، چاوپىئەكتەنى خوئىان دەچاپەمەنيەكاندا بخوئىنەوھە... بەم جۆرە ئەوانىش ھەرسۆفى رەسوويكەن كە ملكەچى زۆركارى شتگەلىكى دىكەبوون؛ ملكەچى زۆركارى ھەز و ئارەزووكانىان... راوہستە، سەركە... دەزانم دەتەوئى چ بلىئى... ئىستا دەلئى ئەو سۆفى رەسوولەو، چونكە تىناگا، دەتەسى - يا ھەرجىيەكە. خۆ ئاغا تىدەگا ئەدى بۆ قبولئى دەكا؟... چاك زانى؟... زۆرباشە. ئاغاش لەجى خوئى سۆفى رەسووى كەسىكى دىكەپە و ئەوكەسەش سۆفى رەسووى يەكىكى دى، ھەروا بەو جۆرە بەدواى يەكدا وەك رىزى دەنكە تەزىبىجان. تىمدەگەى دەلئىم چى؟ ئەمە خوورەوشتى ئاغا و ئاغانى دىكەپە. باشە بەو سىستەمە ئەخلاقى و كۆمەلايەتتەوھە تۆ پىتوايە كەمتەرخەم و گوناھبارن؟ يەكىەتى شۆرەوئىش ھەر بەم جۆرە. ئەلبەتە تەرتىبى راست و مرۆفائەتتەى كەمى وى ئەمەپە كە كاتىك خوئى دەكاتە برا گەورەى يەكىكى وى ھەر نەيسە بەلام بۆ دەبى لەجىاتى بەرگرى لەژىر دەستە و برا بچووكەكەى بىت و دەست درىئەى بىكاتە سەرى و مافى پىشپىل بىكات. بەلام چت لىوہشىرم مىژوو ھەرگىز بەدواى برا گەورەى وادا ناگەرى. بەو

پىيە دەتوانى لە بەسەرھاتى مەلا رىئىيەرا سەردەنجامى تەمەنىك ئەزموون و تاقىكردنەوھى ژيانى خەلكى تىدا بزانى - كە بەراستىش بوو و روويداوھە. ئەمەن ئىستا گەبىشتەمەتە قۇناغىكى كە پىمواپە مرۆفە ھىچ كاتى ناتوانى مەدەنيەپەكى پىرۆزى دى دروستكاتەوھە... ئەوانە ھەمووى خەونى و ھەر لە قەلەمپەوى خەوندا ماونەتەوھە. ئادەمىزاد ئەو ئەوپەرى تەوانى كۆمەلگاپەكى پىر بە ھەزى خوئى دروست بىكات. بەلام كى پىخۆشە بە ھەست و نەستىكى ھاوپەشەوھە دەگەل كەسانىدەدا دەكۆمەلگاپەكىدا بىئەت؟... ئەوھە مەن چوومە دىئەى عىرفانەوھە... نا، مەن بە نىشانەى گەورەپەكى خىزانىوھە رىئى ئەوھە نىيە بلىم چۆن فلان دەست رۆيوھە دەبى مەنىش واپم، ھەر چونكە مەن نىزىكترم، دل و دەروون پاكترم - و ئالەو جۆرە ئامۆزگارپانە. ئەوھە خو و رەوشت و كارى رىئىيە؛ خو و رەوشتى سۆشالىستى يا تەنانەت رەوشتى پاك و بىگەردى پىشپىننىش ئەو جۆرە شتانەى قبولئى نىيە. ئەو جۆرە بۆچوونانە ماناكەى واپە كە بەرامبەر، تۆ بەكەلاكە تۆپىيەك دادەنى و مافى ژيانت پى رەوا نابىنى، بە كورتىيەكەى تۆ بە مرۆفە نازانى، خۆ ئەگەر بە مرۆفەش دانئى ئەوھە لە پەلە دووى ئادەمىان ت دادەنى، كە سەردەنجامەكەى دەپىتەوھە ھەمان نەژاد سالارى... ((رەوشت))ى بابە و ئەوانەى وەك وى زۆر لەمانە مرۆفانەتەرە. ئەو بەلانى كەمەوھە پىشپىننىيە لە سۆفى رەسووى دەكات و بەروپەكى زۆر خۆشەوھى دەگەلدا دەدوى... ئىدى واپچاكە واز لەمانە بىنىن، بىئەنەوھە سەر قسەو باسەكانى خۆمان...)).

((جا كەواتە بە قەولى خۆمان ئاشبەتال؟)).

((نا، تا ژيان ھەپە ھەول و تىكۆشانىش بەردەوامە؛ تا ئا و ھەبى ئاشى ژيانىش ھەردەگەرى. دەبى بىزىن، بەلام بە قەولى يەك لە گەورە پىواون ((بە ئەقلەوھە)) جى بابەى خالى، ئىستا ئەوا ئىمەش بووئە پەپەرە... يانى سەرلەنوئى دەبى بخوئىنەوھە، فىرپىن، و بىنىن؛ يانى دەبى گوى لە چىرۆكەكانى ئەوانەى وەك بابەى بگرىنەوھە ھەرچەندە گۆبىندەكەشمان بەزى و پەسەندى نەكەپىن و خۆشېشمان نوئى - ئەوان فەرھەنگى مىللى نەتەوھى ئىمەن، فەرھەنگى كۆمەل. دەبى مىژووى كۆن بخوئىنەوھە - نەك ھەر مىژوو، ھەر كىئىيەك بىت، ھەر لە مىژووى بەپەقىيەوھە بگرە تادەكاتە سىياسەتنامە، مەسئەوى، حافز، و ھەمان ئەو نووسىن و رۆمانانەى كەرىمان نەبوو بىاخوئىنەوھە و خوئىندنەوھەيانىان لى حەرام كەردبوون. ئەمانە ھەمووى شەرۆقەى حال و

بەيانی گيانی پياوچاكانی ريگای ژيانين- ھەريەكەيان بەريی خۆيدا- ھەريەكە بە بۆچوونی خۆی، كە لە دوايیدا ھەموو ھەردەچنەو ھەربناوانیكى، بەلام شتی ئەو كەسانە بخویندريئەو ھە دوورن لە ھەموو مەبەستیكى فيلاوی و پەتا و نەخۆشيبەك. ئەوانەش- نووسەری ئەو كتیبانە دەلييم- كە ھەمان دەرد و ئازاری نەبڕاوە و نەپساو ھەرمەدیبەكەى مرۆڤ و مرۆفایەتيان لیبوو؛ و بەدوای ھەمان ئەو راستیانەدا گەراون كە ھەموو بەدوایدا وێلن: بەدوای ناسنامەى خۆيان كەوتون. ئارەزووی دواوژى خۆش و چاكکردنى ژيانى مرۆڤ دەكەن. دەبى ئەوانە بخویندريئەو؛ ھەرەك بابە دەلى حەرام و حەلالى تیدانییە. سەیرەكە لەو دەبايە كە پیاو تەمەنيك ھەول و تەقەللا بدات و یەخەى خۆی لەچنگى خراپەيەكى (منهيات) تايبەتى زنگار بكات كەچى بچیت لەولاو ھەوى تووشى دەردى خراپەكارییەكى دیکە بكات! ئیدی، ھەرچۆنيك بىت دەبى بخوینيبەو؛ دەبى ھەرچوار سووچى ئەو جیھانە بىنى و بارودۆخ و گوزەرانى ولاتى دەگەل ميژووی رابردووی ئەم جیھانەدا بگۆنجينى، و بۆ ھەمیشە خۆ پەنادان و كەنارگيريبە تېھەلدەى و بەلاو ھى بىنى. دەبى راستیبەكان بە ئاشكرا جارېدرين، ليگەري خەلكى دى چيان دەوى بابيلين. باشە چ دەليين؟ ئەو كوتيان دزبويت، مالى خەلكيت خواردوو، گانت داو؟ ليگەري بابيلين، ھيئە بەسە مرۆڤ بزاني كە مرۆڤە، ھيئە بەسە كە پياو خۆى وھبىنى- و بەداخو ھەگەل ئەو رووېۆشە راستەقینەيەى كە بەسەررووی خۆماندا ھەلدەكيشا، ھيچ كاتى ئەو خۆمان نەبووين- سەرەنجامەكەشى ئەو ھەبوو كە ديمان...)).

((چاكە پياو شیت نابى. بەچاوى خۆى بىنى ھەرچى تەمەنيەتى بەفېرۆچوو، خاو و خيزانى ليك ھەلئەكبو، بۆخۆى ريسوا بوو و دەبى ھەر بەسەر شوپريش بزيەت!...)).

((نا، ھيچ ريسواو بى ئابروو نەبويت. چت كروو ھەتاخۆت بە ئابروو چوو بزانيەت؟ كى دەتوانى بلى پشتى چاوت برۆيە، باتانە و تەشەرانیشت ھەرليدا؟ - بابى من؟ ئەو كە بۆخۆى لە ليوارى چالەكەويە ھيچ ھەقى ئەو ھىيە گلەببان لەتۆ بكات و ليت پېرسيتتەو؛ ئەويش بەرامبەرە تۆيە، ئەو ھەقى ئەو ھىيە ھيساب و كيتابان دەگەل تۆدا بكا. بە چ چۆرتيكي ئەو ھيسابەى دەكا؟ بە چۆرتى گەندەلى كارگيريبە؟ تۆ يان من، يا دۆستانى ديكە، جگە لەسادەبى و ھاورپيەتى و دلپاكي بەولاو ھيچى ديكەمان نەبوو. ئەو دامودەزگا كە بوو كە ئەو ھەموو دلپاكي و ھاورپيەتيەى بەھيئە ھەلئەگرتوو و بەلايەكى ديكەيدا بردوو، ئەمەش گوناھى

ئيمە و مانان نيە، تەنيا گوناھى ئيمە سادە ئەنديشى و متمانەى تەواومان بوو. ئيمە دەمانتوانى سەربازانيكى چاكي خەلكى خۆمان باينا، و بووشين. بەدانوستاندن و ھەرەشە و پشى پشى تەسليميان كردين؛ ئەو ھەش بۆخۆى شتيكى ديكەيە. ھەلەى ھەرە گەورەى ئيمە ئەو ھەبوو كە فەرماندارە ھەلبۆتيردراو ھەگەمان داندرابوون و دەستنيشان كراوبوون- تۆبالەكەى بەملى ئەوانەى داينانبوون، و زياتريش بەملى خودى خۆمان، كە ريماندا فەرماندارمان بۆ دانين. دەو سەرۆبەندەيدا تەنيا كەسيك كە دەتوانى لەمە پېرسيتتەو خودى خاو و خيزانەكانمان. ئەوانيش خوا تەمەنيان دريژكات ھيئە گەورەن كە تايستا، تەنانەت روويەكيان لى گرژ نەكرديوين و ھيچيان لە روونەداوين، ھيچ كاتيكيش لەروومان نادەن. بەلى ھەر تەنيا ئەوانن بتوانن لەمە پېرسنەو.

بەداخو ھەردەنگمان زانى، كە بناغەى كارەكان ئەوانن، ئيمە لەراستيدا بەوانەو بەندين. وايان تيگەياندبووين كە ھەرتەنيا بە ھيزبەو بەندين، و خيزانى گەورەش ھەرئەو، كە دەبى خۆى بۆ تەرخان كەين. چ بکەين، تازە دەگەيشتيني ولاو بووين؛ ھەموو قسەيەكى لەم جۆرانەمان بەراستيبەكى رووت و پەتى دەزاني... ئيمەى لاوان زۆر بى ئينسافين، تا بليى بى بەزەيشين... وەلامى ئەو دوو پيرتزانە چۆن بەدينەو- دايكت و نەنكە؟ خراب نيە ئەگەر گوى بەديە ئەو يەك دوو وشانەش؛ زۆرت لەمەو ھيست تا تووشى ئەو گيتاوە بووى، ئەويەك دوو وشانەى دوايەش ھەر بيبسە...)).

((نا، ئەو قسەى مەكە. ئيو بەراستى بۆشايى ژيانى ئيمەتان پركردەو- ئەو ھاھات. ئيوەش نەبوون من ھيئەدەم ھۆ ھەبوون كە سەرمى پى بەدار و ديواران دادەم. من لەو دەميەو كە خۆم ناسيو ھەك دەليين ھەر داواى تەفەنگ و فيشەكدان و مايينى خۆشەبزم كروو تا پييان بەگژ (دەولت)يدا بچم. من خراپەم لە دەستەى ئەشكەنجەدان و سەركوتكردى داىى و بابيبەو ھەر ناسيو ھە تاقيكردۆتەو بە ھەلە مەچۆ، شەويك نەبوو كە دايكەم فرميسكان ھەلئەو ھەرينى و بابەگيان نەئالينى- جا چ دەخویدا يان دەبیداريبەدا... ئەوانە يەكەمەين يادەو ھەريەكانى منن؛ لەراستيدا من چارم بەرووى فرميسكاوى دايكەدا ھەلئەناو تەو... دەردى من ھەريەك و دووان نين... تۆ ئامازى زۆريەى ئەو دەردانەت كرد، بەلام...)) (ھەرچۆنيك بى، ئەركى سەرشانئە بەشيكي كات و ژيانى خۆت بۆ وان تەرخان كەى. پیرەمبیرد، پتويستی ھەن؛ پيرتزن شل و

شەپرپو بوو. ئەو رۆژەي چاوم ويىكەوت ئەگەر تۆ نەبای نەمدەناسىيەو. ئەو ھەقى وانە و تۆ ناتوانى ئەو ھەقىيان نەدەيتى)).

((بو خۆم دەزانم. زۆرىشيان ھەقە. من ھىشتاش ئەو كروزانەو ھى دەيم ھەر لەبەرە كە لە مەرگى كاكەيدا دەكروزايەو دەنووزايەو - ھىشتا ھەر دەگويمدا دەزرنگىتەو؛ ھەست بە سۆزەكەي دەروونى دەكەمەو - ھەست پىكردنكى پر بە پىست و گوشت و ئىسقاق)).

((ئىدى ئەمنىش دەمەھويست ئەو ھەت برىمى... خۆ ماندوونىت، ھەت لىيە گوى راگرى؟ يا كارىكت ھەيە؟)).

((نا، ھىچ كارىكم نىيە؟ و ماندووش نىم. تەنيا ناراحەتییە من ئەو ھەيە كە من دەپۆم و تۆ دەمىيىيەو، دەترسم كارىكى وام كەردبى ناراحەتم كەردبى، يا بىرەو ھەيەكى ناخۆشم...)).

((نا، نا! ھىچ ناراحەت مەبە و چ كارىكى خراپت نەكەردو، ئەگەر رىنگاي قسانم ھەبى زۆرجاران و لە زۆر شوئىناغدا گوتو ھەت خالى... ناراحەت مەبە، منىش رۆژىك ھەردىت بەرھەلدا، ھەرچەندە ((ھاورپى ھىزى)) لىرە نابى ھەروازو بەرھەلدا بكرىن - وەللاھى بەسەرھات و چىرۆكىكى سەيرە...)) ((ناخ! باو ھەت بى دەمەويست خۆي پىدادەم و تەوقتىكى وای لەبن گوى دەم ھەزاران ئەستىران بە ئاسمانىو بەزىمى... ھىشتاش كات ماو...)).

((نا، ھەرگىز كارى وانەكەي! سەباحىش ھەر كارىكى خراپى كەرد - ئەمە راست نىيە. ھەر ئەو ھەندە سووكايەتییە بەسە كە ھەر بە ئەندامىيەتتىكى سادەو لە زىندانى دەچتە دەرى. ئەگەر بەك تۆزى غىرەت و پىاو ھەتتى تىدبايە ھەر كە دەگەيشتەو مالى دەبايە بەك مشت مەرگە مووشى خواردبايە و خۆي دەرمانداو كەردبايە... نا، ھەر گوئىشى مەدەيە، ھىندە پىاونىيە. ئەگەر باي دەنكە جۆيەكى شەرم و ئابروو ھەبايە ئىستا وانەدەبو... ئەرى، خەرىك بووم بلىم كىتپىكم دەربارە تىۆرەكانى لايەنگرانى لابرەنى لە سىدارەدان خوئىندەو: بەلگە و بۆچونى دوولاپەنانى روونكەدەو: كەشيشەكان و مرۆدۆستان. كەشيشەكان - ئەوانەي ئەو روپا - كە ئىستا ھىچيان بەدەست نەماو - ئەنگىزىسيۆنىيان لە بىرچۆتەو - بەلگەيان ئەو ھەيە چونكە خوداوند ئادەمىزادى بە ((شيوە)) ھى خۆي دروستكەردو و گىيانى خۆي و بەرناو، بۆيە نابى

شويئەو ھەت ئەو دەستكەردى خودا بشويئەندى. يا بە مانايەكى دى كەس ناتوانى شتىك لە يەكىن بستیئىتەو كە بۆخۆي شتەكەي نەدايىتى: گىيان ھەر خودا داويەتە ئادەمىزاد، ھەردەبى خوداش لىي وەرگىتەو. ئەلبەتە ئەمەش دوای ئەو ھەي كە بۆخۆيان دە سەدەكانى ناو ھەراستدا ھەزاران ھەزار شويئەو ھەت دەستكەردانەيان كە وەك ھەوال و باسەكانى ئەو سەردەمى باس دەكەن. دە نىلەنىلى ئاگرىدا سوتاندن. مرۆقدۆستانىش دەلەين مندا لى ئامىز و كۆش و باو ھەي دوو مرۆقەو ھاتو و تاكو بە بەرھەم ھاتو ھەنج و ئازارىكى زۆرى پىو ھەكشراو: باوك ئىشى كەردو، داك شەوئىوونى كىشاو، سەرمایەي ژيانى خۆي لە پىناو داو... كە ئەو بكوژن تەنيا ھەر خودى ئەو ناكوژن، تىكراي سەرمایەي سامانى تەك و كۆمەليان بەبا داو. ئەو ھەموو بەزىيانەي باوك، شەوئىوونىيەكانى داك، پەرو و پاتال شوشتنەكانى، نىگەرانى و دلەواكىيەكانى - كە تا مندا ئەكە لە قوتانغانە يا لە كۆلائىرا دىتەو و ھىچى بەسەرنەھاتو و ماو و تا لە پۆلىكەو دەچىتە پۆلىكى تر ھەر مەپرسە چەند تالەمووان لەسەرى سىي دەكەن - ئىدى ئەو بىجگە لە ماندووبوون و رەنجى مامۆستا و ئەم و ئەوانىش... بەكورتى ئاوالە خۆشەويستەكەم، ئەوان پىويستىيان ھەيە و تۆ بەرپرسيارى كە مەبەستەكانىيان بىئىتەدى... ئەو ھەش بزەنە كە ئەم ھەموو شت و بەسەرھاتانە كە ئىمە دىتمانن و دەيانىينىن ھەر ھەمان ئەو شتانەن كە ھەر لە سەرھەتاي دروستبوونى ئەم جىھانەو، خەلكى دەستى پى راگەيون، و دەستيان بۆ لەملى داو و چەندىن جارانى دىش ھەروا دووبارە و سى بارە بوونەتەو... ئەو شانۆگەريە شتىكى دوو پاتەيە - و ھەمىشە و بەردەوام دووپات دەيئەو - بەلام ئىمە نەماغوىندوونەو... دلنيا بە چەندىن جارى دىكەشيان دەقالب و بەرگ و رەنگى دىكەدا بەشيو و جۆرىكى سەردەمانە و مرۆقە پەسەندانەي ترەو دىنە سەپەردەي شانۆ و دەيانىينىيەو. ئىمە دەبى وشيار بين، و بناسىن؛ ھەر بەقسەكانى باوكت، لىرەش تەنيا ھەر دىمەن و كەسايەتییەكان ناو ھەكان دەگۆرىن. دەنا ھەمان تاس و ھەمام و ھەمان داستان و سەرگوزەشتەي پىشون كە بوون. شەھىدانى وەك موسەدق و ئەمىركەبىر يا سوپا سالار تەنيا ھەر لە ناو ھەكانىيان جىواوزن... دەبى ئەمن و تۆ ئەو ھى چاك دەستنىشان كەين و بەخەلكى رابگەيەن. دەبى خەلكى بزەنن كە قىواموسسەلئەنەي بەناوبانگ دەتوانى بەدەستى بەيرەمى و بەيارمەتى ھەيدەرخانى و بە پىشتىوانىيە ((بوزورگانى)) ستارخانى مەرد و لىتھاتو تىر باران بكات يا لە مالى دەست بەسەرى كات و ئالوودەو فىرە تىراكى كات. دەبى ئەو ھەش بزەرى دە

ولانتیكيدا كه مېژووہ فەرمییە كەى لەسەر بناغەى فیل و تەلەكە بازى و ئەفسانەى مېهتەر نەسىمانە و ئاوقاییە بوونى ئەسپ و ماینانەوہ هەستای ناتوانی بە خواستنەوہى تىزۆرە دەرەكییەكان و وەشاندى تۆيىك كە بەخاك و ئاو و هەوای ئەم ولاتە بېگانە و نامۆیە و رەگ و ریشەى ناچەقن و بلاونابنەوہ بىت و لەوخەلكە فريشتان دروستكەيت كە هەرۆكە فريشتانىش هەلسوكەوت و رەفتار بكەن.

من تەنانەت باوەرم بەوہش نىيە كە هەرۆا بەو زووانە گروویى سۆفى رەسووەكان رۆژنىك بىت و لەو بى ئاگاییەى راپەرن و هیندە هەستیارین هەست بە نەقىزەى خانى سەرمیلیان بكەن و بكەونە هەلاويشتنى و خانى لەنىو بەرن نا، رەنگە سۆفى رەسوویك ئەوکارەى بكات- بەلام گروویى سۆفى رەسووەكان نا. من لەو باوەرەدام، كە سۆفى رەسووەكان، تاماوەیەكى دوورودریژ وەك كەرى بەرەللا لەدەم رووبارى شاریمان هیندە لات و پووت و پشت بریندار و جدەو بن كە دالەكەر خۆریان لەسەر پشتی بنیشیتەوہ و دەندوك ئازنیان كەن و ئەوان كلكى نەبزیون، تا سەرەنجام وەلامى بانگەوازی ئەو سەگە سپییانە دەدەنەوہ كە لە تەکیانەوہ، وەرکەوتوون و سەریان وەسەر هەردوو دەستی خۆیان کردووہ و چاریان پریوہتە بەلادا هاتن و راقەنانى وان. پىشت وانەبى لەبەرئەوہى تووشى رەنج و ئازاران دین لەچارەسەریەكى بگەرپن چونكە سروشتى رەنج و نازار لى هەلاتنیەتى. نا، ئاو هەر لەسەرچاوەوہ لیلە: خورافات و خوو و رەوشت و خدە و نەرىتى كۆن و زۆر شتى دیکەش کارەکانیان تیکداوہ و خراپیان کردوون؛ سنوورپکیان بۆ خۆراگریە نەهیشتۆتەوہ- و زۆر بەداخەوہش كە ئەمانە هەموو شتگەلینکن ریشەدار و دریژخایەن. بە یەك دوو کتیبان شەرى ئەوانە ناکرى...)).

((فیوت!)).

ئەمە گروبانى زیندانىیە. ژاوە ژاوەكە دەمرینیتەوہ.

((ئاغایانى حوکم لەسەرسووک کراو بۆ دالانى... دەى ئاغانیان هەرچى زووہ خیراکەن!)).

حوسپنى ماچ دەكەم؛ ئەو دەستدەكا بە گریانى، و من دلئى دەدەمەوہ.

((كاكى خۆم... چ راسپاردەیهكت بۆ پوورە فامى نىيە، راسپاردەیهك... کارىك- شتىك... بەلینت دەدەمى هەرچى هەتە بەجى بگەیهم)).

((نا، سلاویان بگەیهنى. هەرچییە مالى مەش- لەجياتى من بەدواى قسەو باسەکاندا بچۆ- هەرچیت، باجم ئەو شتانە هەر بە حیسابى هەرزەکارییە دادەنى- هەردەبى بچى. نامەدەنیرم ئەگەر نەچووبى زۆرم پیناخۆش دەبى. دلئى نەنکم بدەوہ، بلئى هەرۆا بەو زووانە ئەویش دیتەوہ- راست و درۆ شتىكى هەر بۆ تیکەوہ پپچە- بۆخۆت چۆنت پى چاک بوو ئاوا... سلاوم بە پوورە گولبەهار و مامە مەشەدى بگەیهنە، هەرۆها بە فەیزوللا و خوشکىشت)).

دەرۆا، دەستدەكا بەگریانى... هەرۆا چەند هەنگاویکان دەرۆا ئاورپىكى دەداتەوہ؛ دەلئى: ((بانگى منت کردەوہ؟)).

دەلیم ((نا)) بەلام ئەو دووبارە دیتەوہ و منیش بەرەولایەوہ دەچمەوہ، و دیسانەوہ ئامیژی لیکدەدەینەوہ: ((خودا حافیز... نامەى دەنیرم...)).

((هەر دەبى بنیرى... دەرۆا رەى مستەفاخانىشم هەر بۆ بنووسە- گوايە هیشتاش هەر لە شاخییە... ئەگەر هاتبۆوہ هەر هیندەى بنووسە كە ئامۆزا چاکە، بەسە، بۆخۆم تیدەگەم... خودا حافیز... خودا حافیز)) چەند هەنگاویکانى بەدوادا دەنیم: ((ئەوانەى پیم گوتوى لەبیریان نەكەى... ئەمانە هەموو راسپاردەى دۆستىكى زیندانین. بەواتەى یەك لە دانیشمەندان زیندانى وەك كەشتییهكى راوہستاو و چەقیو وایە، لەوانەى بەگاتە كەنار، و لەوانەشە نەگاتى)).

((خوانەكا...)).

((خودا حافیز... بە سەلامەتى- خودا حافیز!)).

* * *

سليمانی له جیتی خۆیهوه ناگری دهگرت. ههروهك جنیوت پیدایی. ((جا باشه چی له دهست دیت و چ دهكا؟ ته گهر زۆر ناقایل بوو باجامیك ناوی سارد بخواتهوه... ((ههروا- دا- نانیسی!)) به لاقرتیوه و به دهنگیکی مهیله و تورپهوه.

((براله وهك دهلین، ئهوهی كه چووه بن سیبهری خهلكی بۆخۆی بی سیبهره. وه لالا بابه شوپشتان كرد؛ راسته عهقلتان ته لاق داوه به لام زۆر به ههزانتان له یه كیهتی شوهرهوی به میرد داوه تهوه. ته نانهت ئاماده نین سه رنجیکی دهووبه ری خۆتان بدهن و به چاوی خۆتان ببینن؛ ورده ورده توانای دیتینشتان له دهستداوه. تا له مۆسكۆوه هاوړی باگدانۆف نهوسی كه گرانه تا ده ئیرانییدا بلا بوتهوه باوه رپناكهن. ده بی یه كیك لهو هاوړپیانه له م باره یهوه شتیك هه ر بنووسی، تا ئاغایان باوه ر بفرمبون... به راستی من ده مهوی بزائم هاوړی باگدانۆف چ كاریه، به چ هه قیك دهست ده ژيانی ئیوه وه رده دا؟ هه ر له بهروهی هاوړپیه؟ جا كه واته ته گهر سه بهینی ژنیشت هیئا ده بی مۆله تی لهوی وه رگری تا ته ماشای ژنی خۆشت كهی!)) هه ر به وه دهنگ و گالته جار ی و چاو و برۆ هه لته كاند نه یهوه ((من پیم وانیه ری بدات! به بر وای ئه وه هاوړپیه ده بی ئه وه وزیه بو حیزب به كاربری- ئه وه چیه بیته و ده گه ل ژنی خۆتدا بنووی و ئه وه هیئو توانایهت هه روا به خۆرای و بیتهووه له نیویه ری! نا، ئه وه راست نییه! هه، هه!)) دهستیكرد به پیکه نینی و هه موو له شی خۆشی ده گه لدا هه لده ته كاند.

((هاوړپیانان، ته گهر به راستی هاوړی و برا گهوره بانایه توشی ئه وه نده گرفتاریانه نه ده بوون. زۆر ساده و ساكارانه، ئاوا ههروهك من و تو، دهیانگوت ئاغای ئیمه هه ر تا ئه وه نده تان ده توانین یارمهتی بدهین و كۆمه كتان پی بكهین، یا هه ر به راستی خه تیکی به چوار دهوری مه دا بیینن- ناتوانین- ئیمه حساب مه كهن، ئیمه هه ر بۆخۆمان گرفتار و گیرۆدین، ناتوانین: له لایه كیهوه شه ره قۆچی ده گه ل ئه مه ريكای بكهین و له لایه كی دیشه وه ده گه ل گیروگرفته كانی ناوه خۆدا... هه ر به راستی ناتوانین. ئه وه مهی ئیوهش وه دووی كلاوی بابردوو نه ده كه وتن. به خۆتان و به رو باخه لی خۆتاندا ده هاتنه وه؛ ده تانزانی داخوا ده توانن یان نا، یا تا چه ندتان له دهست دیت. ههروهك كه خوله فای فاتیمییه كان ده میسر ئیاندا ده كرد: ئه وان كه سیكیان ده ستنیشان ده كرد بو دامه زانندی- له سه ر مه نسوولیه تی خۆی. شوینی كار كه شیان ((دورگه یهك)) داده نا و پییان ده گوت، یانی فلائی، هه رچوار لات ده ریایه و ئاوه، له هه موو لایانه ته وه دوژمنه، له هیچ

(۲۵)

ئیسستا ژیان به لای منه وه ده سی بۆچووناندا خۆ ده نوینی: یه كیكیان ئه وه یه كه دیومه، و له هه مووان ناخۆش و دزیوتربوو، به لام ئه فسوس كه ده توانرا تابلایی جوان و رازاوه و خۆش بیته! ئه ویدی شارو بازار، كه ئه ویش پری دژواری و سه ختی بوو، به لام هه رچۆنیک بوو پری هه ول و ته قه للا و هه مچۆل و چالاکی بوو. سیهه میان ژيانی ناوه وهی مالانی وهك مائی ئاغای سلیمانی بوو، كه داده نیشتن و پیکه وه ده كه وتنه قسان یا پیده كه نین. ده نیو شار و بازاریدا پیکه نین و تریقانه وهی به دهم یه كه وه هه روا شتیکی ریکه وتانه بوو؛ گالته جار یه كهی به كۆمه ل بوو و هیچی دی ده نا پیکه نینیکی به مانای پیکه نین و دلخۆشییه وه شتیکی ده گه نی و نایاب بوو. خۆ ده گونیدیدا كه خه لکی هه ر له به یانی زووه وه تا ئیواری ده چوونه دهشت و دهر و کیو و به نده نان و ئاره قه یان ده رشت و پشتیان راست نه ده كرده وه ته گهر پیکه نینیکیشیان هاتبايه ئه وه هه ر پیکه نینیکی تاییه تیانه بوو، كه لاسایی كرده وهی پیکه نینی بوو، ئه وه ندهش هه ر له به ره یندی پیده كه نین تا پیکه نینیان له بیر نه چیته وه.

به یانی ئه وه رۆژهی كه له گوندی مسته فاخانیرا هاتمه وه، وهك جارن، راست چومه مائی سلیمانا غای، پییان سه ریربوو- پییان وانه بوو وازوو دیمه وه. ئاغای سلیمانی زه رده یه كهی هاتی یانی ((باشه، خۆدیتت!)) پیکه نیم، چاوه ری بوو شتیکی بلیم، هیچم نه گوت. پیده چوو ده مه ته قیی پیش منیان گهرم بووی. كه زانی من هیچ نالیم رووی كرده وه كوره كهی و دیاربوو هه ر به دهم قسه كانی هه وه لپیه وه گوتی: ((ئیدی، نو كه ریش شانازییه کی تیدایه، كه پۆلیده دن!... دوو هه زار کیلۆمه تر تان ده گه ل یه كیه تی شوهر ویدا سنووری هاوبهش هه یه! یه كیه تی شوهرهوی هه روا دهسته وه ستان دانانیسی!)) هه ستمكرد كوره كهی ویستوو یه تی سه ری بكاته سه ری و گێچه لی پیبكات. چونكه هه ركاتی ئه وه قسانه ی به زاریدا هاتبان ئاغای

لایه کپرا یارمه تیت پیناگا، هەر ته نیا خۆت و خۆتی، بابلین ئەو شوینە دورگه‌ی خوراسانه و ده‌ستنیشان کرۆیش ناسر خوسره‌و، ئەودەمی ئیدی جەنابی ناسر خوسره‌و هەر ته نیا خۆی و خۆی بوو و به‌س؛ ئیدی هەرگیز ناوێی به‌لای ئەولای دەریایدا نەدەدا یه‌وه داخوا که‌نگی خەلیفه سەربازان دەنیوێی یا نانیوێی، یا بۆ نانیوێی چونکه له‌پیشدا ئەوه‌یان بریبۆوه. ئەمه به‌لای منسه‌وه زۆر له‌وه‌ی چاتره که ته‌نانه‌ت به‌روون و ره‌وانی نه‌لین که ده‌ ئیرانییدا چ ده‌که‌ن و سیاسه‌تیان چیه‌ و چۆنه و ده‌یان‌ه‌وی چ بکه‌ن- ئەوه ده‌بیته‌ه‌ه‌وه‌شی دز و ره‌فیقی کاروانی ((کاروان هه‌قیه‌تی گله‌بی هه‌بی و گله‌بیانی بکات جا با نه‌شوێری گله‌بیه‌کانی به‌زارییدا بیت و بیانکات)). دوا‌ی چەند ساتیک هه‌ل‌دایه‌وه: ((حوسیناغا، به‌لای ئیوه‌شه‌وه هه‌روا نییه‌؟)).

گوتم: ((ئاغا، راستییه‌که‌ی نازام قسه‌کانتان له‌سه‌ر چیه‌)).

((قسه‌ی هه‌موو ده‌می. له‌باره‌ی سو‌فی ره‌سووه‌کان و دامو ده‌زگا و دنیا، و کاتیانه‌وه. وه‌ک هه‌میشه، قسه‌ی هه‌موو ده‌مان. من به‌لانی که‌مه‌وه پیموایه‌وه و خه‌لکه‌ پیمان وانیه‌ ئیوه‌ی تیگه‌ب‌ه‌شتوو و رۆشن‌بیر و خوینده‌وار هه‌روا له‌خۆوه قسان بکه‌ن و به‌بی یاسا و ر‌یسا هه‌لسوکه‌وت بکه‌ن. باشه، ئەوه به‌قسه‌ی خۆتان، ئەم بارودۆخه به‌لایه‌که و هاتوو، نه‌گه‌تیه‌که و باربوه. ئەلبه‌ته من له‌وه‌دا ده‌گه‌ل ئیوه‌دانیم، به‌لام ده‌زام که کۆمه‌لگا نه‌خۆشه و نه‌خۆشیه‌که‌شی نه‌خۆشیه‌کی درمه. من پیموایه‌وه‌وه‌ل‌دان بۆ له‌ناو‌بردنی نه‌خۆشیه‌کی وا درمی نابێ واکسه‌ن (لقاح) له‌ ئەمه‌ریکا و ئینگلیز و شو‌ره‌وییه‌وه به‌پندری، چونکه نه‌خۆشیه هه‌ر ولاتیکی تاییه‌ته‌ندییه‌ خۆی هه‌یه و ده‌گه‌ل نه‌خۆشیه جیه‌کی دیدا جودایه... ئەلبه‌ته ئەوانه‌شم هه‌ر له‌خۆی- له‌ هه‌مان ئاغا بیستوو. ده‌نا خۆ من ئەو شتانه‌م نه‌خویندونه‌وه و نه‌بیستوو... من ده‌لێم مادامه‌کی ئەو قسانه ده‌که‌ن فه‌رموون وه‌رن واکسه‌نی ئەو میکرو‌ب و قایرو‌سانه له‌ ژینگه و ده‌ورو به‌ره‌که‌ی خۆمانه‌وه دروستبکه‌ن، ئیدی بۆ به‌دوا‌ی په‌یسه‌ری شو‌ره‌ویدا ده‌چن- وایه یان نا؟)).

((وه‌للا‌هی ئاغا، من پیموایه‌وه‌که‌سه و له‌باره‌خۆیه‌وه پ‌یوسته‌ بۆ وه‌سه‌رخۆکه‌وته‌وه‌ی ئەم باردۆخه‌ی لا‌باریکی راست کاته‌وه و ده‌ستیکی یارمه‌تییه‌ در‌یژکات- ئیستاش له‌هه‌ر ر‌یگایه‌که‌وه بی... هه‌روه‌ک خۆتان ده‌فه‌رموون- یانی خۆتان چه‌ندین جارتان ئەوه فه‌رمووه-

به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بی ری به‌ده‌ست در‌یژکه‌ر نه‌دری و ته‌نانه‌ت سوود له‌هه‌یز و توانای ده‌رو دراوسیانیسه‌وه بی‌نری بۆته‌وه‌ی ده‌ست در‌یژکه‌ر سه‌رکوت و پاشه‌کشه‌ پی بکری)).

((ئافه‌رین! به‌لام ده‌بی ئەوه‌ش هه‌ر به‌ دراوسی و به‌ چاوی دراوسییه‌تییه‌وه سه‌یرکه‌ی، ئەوه‌ش هه‌ر ئەو دراوسییه‌یه که چاوی ته‌ماحی ده‌مه‌مله‌که‌تی مه‌دایه. ئیسه جیاوازییه‌که‌مان ئادیره‌دایه: ئیوه هه‌روا خۆتان داوینه‌ بن په‌رو بالی ئەو دراوسییه‌وه تا له‌ شه‌ری ئەو دراوسییه‌ی ترتان بیاریزی. من ده‌لێم سه‌گی ره‌ش و سپی هه‌ردووکیان هه‌ر سه‌گن. ره‌نگه ئیوه ده‌ناو رووداوه‌کاندا نه‌بوین. من بۆخۆم تا ئەندازه‌یه‌ک ده‌نیو رووداوه‌کاندا ژیاوم. ئەوه‌ش هه‌ر هه‌مان ئەو هه‌له‌یه بوو که خودا لیخۆشبوو و ئەوانیدی کردیان. ئەلبه‌ته ئەوانیش گونا‌هیان نه‌بوو، ناچاربوون؛ ده‌نا خۆ قازی پیاویکی شه‌ریف و نیشتمانپه‌روه‌ر بوو... ئەوان، یانی حوکه‌تی کوردستان، هاتن و پانه و پان له‌جیاتی فرۆتنی گاو مانگا‌و مه‌ر و مالات و ئەسپ و تووتن و ئەو جو‌ره‌شانه که به‌راستی له‌بن په‌ر و بال و سیبه‌ری ویدا بوون هاتن و قوماش و ته‌واوی ئەو پیوستیانه‌ی خه‌لکیان له‌و یه‌کیه‌تی شو‌ره‌وییه‌ی ک‌ری. مه‌تری چیتیان به‌ ۲۸ بیست و هه‌شت ق‌ران ک‌ری، له‌ کاتی‌ک‌دا که یه‌کیه‌تی شو‌ره‌وی هه‌ر هه‌مان چیتی ده‌دایه حوکه‌تی ناوه‌ندی، یانی ده‌دایه هه‌مان جەنابی ئەو قیواموسسه‌لته‌نه‌ی که ئەودەمی ده‌یانپاراست و دوا‌ییش کردیانه ئەو ئیبله‌سه ره‌جم کراوه، مه‌تری به‌ ۱۸ هه‌ژده ق‌ران.

باشه، ئا‌غایان، ئیوه وه‌لامی منی‌کی کورد که ده‌چمه تاران‌ی و ده‌بینم هه‌مان ئەو چیتیه که‌من له‌ مه‌هابادی به‌ ۳۴ سی و چوار ق‌رانانی ده‌ک‌رم و له‌ تاران‌ی به‌ دوو تمه‌نانی ده‌ده‌ن چۆنا‌و‌چۆن ده‌ده‌نه‌وه؟ دیاره ده‌لین ئەوه یارمه‌تی و پشتیوانیه‌ زه‌حه‌ت‌ک‌یشانه؟! یا پاراستنی راپه‌رپ‌ین و خه‌باتی دژ به‌ ئیمپ‌ریالیسته؟! ئیستا ئەوه‌یان پ‌یش‌ک‌یش؛ ناخیره‌که‌ی شتیکیان هه‌ر وه‌رگرت، جا که‌م یا زۆر شتیکیشیان دا. سه‌یرکه‌ن. راست له‌و ساتانه‌ی که هه‌زه‌کانی ده‌وله‌تی ناوه‌ندی چوونه‌وه ئازربایجانی هه‌ره‌مان ئەو ده‌وله‌تی شو‌ره‌وییه‌ی پ‌ال‌پ‌شتی خه‌باتی ئازاد‌یخوازان، هه‌موو ئەو چه‌که قورسانه‌ی که بۆ به‌رژه‌وه‌ندی، رۆژ به‌ دیاری دا‌بو‌نه ((حوکه‌تی میلی ئازه‌ربایجان)) هه‌مووی وه‌رگرتنه‌وه و بردنیه‌وه! ئەوه لای هه‌مووان روون و ئاشکرایه و ده‌یزانن. ئەوه هه‌ر ته‌نیا ئیوه‌ن که نابێ بیبینن و بیزانن. ده‌بی چاوی خۆتانی لی بنوقینن و وابکه‌ن که نایبینن و خۆ ئەگه‌ر که‌سی‌ک‌یش ئەو جو‌ره‌ با‌سانه‌ی ده‌رباره‌ی ئەو شتانه

بئنا بابه پيشى و باسى ليوه كر دبايه، شهوه خيرا و دهستورد موري سيای شه ميريكيان به نيوجه وانپوه دنا...)).

سهرى هه ليئا بابه و به روخساريكي سووره لگه پراوه روى ده مى ده كوره كهي كرد و گوتى: ((تو تايستا چهند دانه كهسى مه موره كاني سيات لي ره ديون؟)).

((له مبهسته كه تان ناگه)).

((بو تينا گهي؟ ده پرسم تايستا چهند دانه كهسى مه موره كاني سيات لي ره ديون؟ تايستا روونپوه؟ چاوت هه، دياره شه گهر هاتن هه ديوتن)).

كوره كهي به لالووتيبه كه وه گوتى: ((نه ديون)) و سه يريكي ديواره كهي به رامبه ريه وهى كرد.

((باشه شهدى بو هه كه زارتان كرده وه شهوه وشهى جاسوس و سياتان له دور دهوى و له سهه زمانيبه؟ خو شه گهر كه سيكيستان له جاسوسى و پياو بوونى سيای ده اويشت شهوه كاريكتان پييه تى و بو شهوى كاره كانتان رانه وه ستى و مه سهه بيت. دنا شه و بندهى خودايه شه وهك هه مو شه و هاوړى لاده رانهى دى له حيزب به كسهه گيپرى ليده كوړن و دهيكه شه وه جاسوسى بهك شه وه و ده بيته وه چلكاو خوړى تينگليز و شه ميريكا! خو شه گهر كه سانيكي ديش له جاجوسيبه به درده كه من شهوه كاريكيان به دهسته و ناويرن خوتانيان ليدهن. همم... بهلى، بهو جو ره بربو بو چونانه تانه وه شه گهر چى بووتان بو خه لكى زيانبه خشه به لام بو ده ولته تى هه مه پرسه چهند به سووده. بو روژ ناواييانيش هه به كه لكه: هه ركاتى ويستيان په لپ و بيانوان به ده ولته تى ميبلى بگرن و فشارى بخرنه سه رى له ريبى گهره بيبى خه ته رى نيوه وه كه نو كه رى شه ربابانى ديكه به ملى مبلله ته كهى داده هينن و باجه كهى له ده ولته تى ده ستينن. من بم له باتى ده ولته تى هه ركاتى شتيك له شه ميريكا ويست چهند كه سيكتان ليده گرم و هه ركاتى نيوانيشم ده گه ل نه ربابه كاني نيوه شدا ناخوش بو شه وه چهند كه سيكتان ليده كوژم، و هه كاتيكيش شه ربابه كانتان وهك مندالى خه لكى گوپرايه ل و ملكه چ به به شى خويان قايل بوون يا شه ميريكا ويستى ددانان چيركاته وه شهوه چهند كه سيكتان لى بار سوك ده كه م و به ره لدا تان ده كه مه وه...)).

پيكه نى، چاوپك له كوره كهي كرد، زور ناراحت بوو.

ئاغاي سليمانى گوتى: ((حوسيناغا، ناواله كه تان ناراحته، به لام من شه مانه بويه ده ليم به لكه تى هه رنه بى به شيكى كه مى شه و قسانهى بچته مي شيكيه وه، بو شهوى كه من مردم...)).

كوره كهي بى شيختار گوتى: ((نا، خوانه كا، بابه!)).

بابه گوتى: ((خودا روژتيكى هه ده يكا... ئاي ههى ئاغاي برايم خانى!)) هه ناسيكي هه لكيشا ((زورم هه زده كرد خو شه ويسته مه خو شه ويسته شه شو شه و په رداغهى بابه و من بم توانيبابه خوم برپيتمه ناو تزه... ئيمه هه ر دوو كمان كوړ و بابين! زورم هه ز ده كرد منيش وهك شه شو شهى بم توانيبابه گياني خوم ده تودا به تال كه م، يا هه روهك شه و په رداغهى شه وهى نه مده توانى ده خوميدا به يلمه وه سه رله نوى ده شو شه كه م كر دبايه وه. به لام به داخه وه كه توخت له من دوره په ريز گرتسوه و خوتت لى جودا كر دوو مه وه!)) و به روخساريكي په شو كا وه وه په رداغهى كهي پر كرده وه و به كسه ره هه ليدها.

((نا، بابه، تو واپر مه كه وه - ئيمه چو كهى ئپوهين!)).

((سوپاس...)).

ئاغاي سليمانى هه روهك خو و خدهى زور به ئاسانى شه و چله و چلى ده كرد - دياربو سه رى به هه مو ده ركاندا ده كرد تا به كيكيان به پرووى كوره كه يدا بكاته وه و به هه رجوړيك بووه به ره و ((ماله وه)) ي بييتته وه. تاويك راما... گوتى: ((راستت دهوى هه ر دانيشتن و چاوه ريكردن كاريكي به كجار ناخوش و دژواره. به هه ر حال شتيك هه يه كه به داخه وه سه رشت له لاوانى چاوبوه و نه يداونى، هه رچه نده من نوم يده وارم كه خويندن و ليكو ليينه وه و موتالا تا شه ندازه بهك بو شايى شه و تا قير كرده وه و شه زمونانه پر بكاته وه... به لى، كار له وان هه هه ميشه بكرى؟ هه ر گيلىكي بيگرى ده توانى سه ره و بن خوى ده رو داوان باوى - جا يال يده دا يا ليده درى - به لام پياو شه و كه سه يه به ئارامى دانيشى و ته ماشا كات و تيراميينى و بير بكاته وه...)).

((شه له ته بهو مه رجهى كه تيريش بيت، و كه مي كيش بى وهى بيت)).

((... و دنا هه قى نه بى، ئيره ناجيبه كى دى - ده رويى و سه ره نجامه كه شى ده بينيبه وه. به لام پياوى ئاقل شه وه يه كه خو ش باوه نه بيت و گوى نه داته شه و به سه ره ات و رو داوانهى كتوپر و

لەناکاودا دەقەومەن و زووش رادەبەرن و بەسەردەچەن - سەبیرکات بەلام گوی نەداتى، تا دوایى...)).

((وہك بلیین تاکەى؟)).

((سنوورپكى دياربىكرای نىيە. سنوورەكەى بە ئەندازەى تىگەيشتن و ھەستى كەسەكەوہ بەندە)).

((ئىستا بەلاى ئىپوہە ئەگەر كەسەك ھەروا بۆ نمونە تىپروانى و تىگەيشتن و دەستبەكاربوو ئەوہ گوناھىكى كردوہ كە لە خەلكى دى زووتر تىگەيشتوہ؟ تاخر خۆ ھەر بەقسەى ئىپوہ ئەو خويندن و موتالايانەش ھەر بۆ ئەو شتانەيە: بۆ ئەوہى خەلكەكە چاويان بکړپتەوہ و خيرا ھەست بکەن و زوو تىبگەن)).

((نا، ئەوہ نەك ھەر گوناھ نىيە، بەلكە تابلىنى چاكيشە. قسەى من ئەوہيە كە دەبى بەسەرھاتە رابردوہەكان ديارى بکړين و بناسرين و تاوتوى كړين و بگوځيندريين. ئىپوہ بە خرې بېردەكەنەوہ.

حوسپناغا، دەبوورى، من بەرگري لە رەزاشا و لە ھىچ شايەكى ناکەم؛ ناليم ھەلەى نەکرد يا ئەوہى كە ھەيە ھەلە ناکات. بەلام گوناھ و كەمتەر خەمىيەكە ھەمووى لەملە وى نىيە بەتەنى. جارى وايە دەبارودۆخىكى وا دەكەوى كە ناتوانى جەلەوى توندكاتەوہ؛ شايە بەلام ناتوانى، ئەدى حوكمەت كىيە؟ حوكمەت من و تۆ و ئىدىكەين - ھەمان تاغاي سوسماری و ھەزەغ پوورپكى كە ئاشكرا و ناسراوى لای جەنابتانە، يا فلاڤ سەرھەنگ، يا فلاڤ پەخشدار، بەكورتى خرې مەئومرەكانە. ئىپوہ رەزا شاتان نەديوہ، ئەم شايەشتان ھەرنەديوہ، سەرەك ھەزيرانىشتان نەديوہ. بەلام خۆ ئەمير لەشكرتان دەدیت، منيش ھەر دەمدیت - من زياتر! دەتاندیت كە ئىسماعيل خانى دەنارد و دەگيانى ئەو خەلكەى بەردەدا، دەيگرت، پارە لەو، و ئەسپ لە يەكى دى و لە يەككى دىكەى شتىكى دى دەتەستاند. من ناليم ئەوكارانە راستن - من بۆخۆم ھەزاران جىنپو و قسەى ناشيرىنم پى گوتوون و سەرزەنشتم كردوون، جا با ئەمير لەشكر نەبووى ھەر كەسەكى دىكە بووى - بەلام ديارە بەدزىبەوہم ئەو جىنپو و قسەو سەرزەنشتانە پى گوتوون، نەك ھەك ئىپوہ بە ئاشكرا؛ چونكە دەزام، بە تاقىكردنەوہ فېرىوم، بەقسەى لای خۆمان كە ئەو كوردە ھەك رەقەماری سڤ، وان، بەلام ھەر كە گەرمايان گەيشتە پشتى سەرى بلىند دەكەن و گەزارەى دەكيشن بەلام ئىپوہ ئەمانە نازان. كورەكەم تۆ بە ھەموو

ئارەزووى خۆتەوہ ھەر جى دەربارەى روسيايە دەبۆئىيەوہ بەلام نامادە نى تەنانەت سەرنجىكى بارودۆخى ولاتەكەى خۆت بەدەيت و لىي وردبىيەوہ. تۆ نابى چاوەروان بى تا دەكەويە زىندانىپوہ ئەوجا تىبگەى - تۆ خويىندووتە، تۆ دەگەل سۆفى رەسووى جوداى؛ تۆ دەبى زووتر تىبگەى نەك كاتى كە كەوتىيە زىندانىپوہ ئەوجا تىبگەى. ئەو دەلى من سەرى خۆم لەبەردىدا، بەلام تۆ دەتوانى لە ھەزاران لاوہ ئەو سەر لەبەرد دانە، دە كتىباندا ھەيىنى. ھەر ئەو كتىبەى دوایيەى كىسەرەوى كە چوار پىنج سالى دەرجوہ - مېژووى مەشرووتە دەلیم - پىموانىيە خويىندىتتەوہ - ئەگەر دەزانى قەدەغە نەكراوہ ھەريگەر و بىخويىنەوہ، ھەرچەندە دەزام تا مېژووى حىزبى كۆمونيست لەوى بى ئەو جۆرە شتانە ناخويىيەوہ... چونكە ھەك خۆتان دەلین ((مېژووى شارستانىتە)) ھەقىشتانە، چونكە مېژووى ئىمە مېژووى دواكەوتن و نەزانىنە! ديارە كەيفت بەوہى سازە كە سەير دەكەى ھاورى مۆلۆتۆف لىپرسراوى كۆمىتەى لىنينگراد بوہ شار ھەك ماستى مەيىبووہ! گوناھ و كەمتەر خەمىيە خۆتە كە كارپكى وات كردوہ كە من بىم و تەشەرەن لە زانين و فېربوونەكانت بەدەم، ھەرچەندە تۆ خۆت ئەو تەشەرەنە بەخۆت رەوا نابىنى...)).

كورەكەى - لە ناخى دلەوہ - پىكەنى.

((تا ئىرەش زۆرخراپ نىيە، حوكمەتيش بەلاوہى پەسەندە - ئەو پىشكەوتن بازىيانەى بە كەلك دىن... شىعر بلى، فەلسەفە بچنە، داستانان بلى... بە كەلك ھەردىن؛ دەولەتيش پىويستى بەو جۆرە شتانە ھەردەبى، ئەو كارانە خراپ نىن؛ كارى خراپ ئەوہيە كە خودا نەخواستە رۆژىكى بىي و ھەك مندالان دەمەر قاجانىكى (ترەقە) بتەقىنى... بەلاى منەوہ ئەو شتانە ھەمووى ھەر تەنيا قسەى رووتن كە تۆ بىيت و دل بە ژيان خۆش كەى، كەچى ژيانى خۆت لەبىر بچىتتەوہ - ھەر ھەموو ژيانت بىر بچىتتەوہ! ئەو قەت نەبوو قسە. ژيان بە ھەموو ئەو شتە وردىلانەوہ خۆشە: بە ئەشقەوہ، بەژن و مالىوہ، بەگرفتارىيە ژن و مندالانەوہ و دانىشتنى نىو دۆست و ئاشنا و رۆشنايانەوہ... ئەوہى كە دەمىنپتتەوہ ھەمووى ھەر قسەى رووتە و قسەش ناچىتتە ناو گىرفانەوہ. شۆرش! ئەمانە ھەمووى پارووى گەورە و پى بەزارىن كە ھەك تەقىنەوہى گىركانى ھەر لە دوورەوہ جوانن. تۆ برسىيەتىيە شۆرشىت نەديوہ؛ خۆ ئەو شۆرشىش نەبوو، ھەر تەنيا قونچكە ترەقەكەى گەيشتەمە... چ ما، نەيكىشم و چ ما، نەبىينم - برسىيەتىيە

دەلیم. ھەر لە دوورەو شتیک دەبیسى و ھیچی دى، ئەویش نەك لە خەلكى لە رادپووه. بەراستی ئەو تیۆرانە بۆ چییە ئەگەر ژیان و گوزەرانى خۆش نەكەن؟ ئەو شوپشانه بە كەلكى چ دین ئەگەر ھەموو شتە چاكەكانى لەناو ببەن؟...

كوپەكەى لەپەر روخسارىكى راشكاوانەى بەخۆوە گرت؛ چوارمەشقى دانیشتبوو ھەستايە سەرچۆكان؛ ھەناسەيەكى قوولئى ھەلكيشا؛ ھەناسەكەى بە پچرپچرى لە سینگىيەو ھەوايشتەو ھەرى؛ بابە روخسارىكى چاوەروانانەى بەخۆوە گرت و دەستى برد جگەرەيەكى لە قوتوى جگەرەكەى ھەرىنا؛ من تىكچوم.

((دەى واديارە ھەر دەتەوى شتیکى بلینى؟ بلی، بلی!)).

((نازانم چتان عەرزكەم؛ بەداخووە گفتوگۆى ئیمە ھیچ كاتى رىچكەيەكى راستى نەگرتووہ- يانى ھیچ كاتى لە جییەكەو دەستى پى نەكردووہ تا لەجییەكى ديبەو كۆتايى بى. ھۆيەكەشى زياتر رەنگە ھەر ئەوہى كە نامەوى و نەمويستووہ، ئەوچەند رۆژانەى كە ليرەم كارىكى وا بكەم كە ئيوەى پى ناراحت بن، چونكە دەزانم ئەوانە ھەمووى بۆ رینمايیە من دەفەرموون. ئەلبەتە زۆرتان سوپاس دەكەم)). بە ئاوازە بى مەبەستەكەى وشەى رینمايیەكە، بابە پىكەنى.

((بەلام لە دواییدا دەبینمەوہ كە خودى جەنا بەعاليش بەوہ قایل نابن تانە و تەشەران لە زانیارییەكانى بەندە- يانى لە كتيبەكانى بەندە- بدەن... ئىستاش ئەگەر بەفەرموون چەند قسەيەكتان عەرز دەكەم)).

زۆر دۆستانە گوتى: ((فەرموون، تەكا دەكەم!)).

((نامازەتان بەرى بەخۆدانى دۆستانى شۆرەوى فەرموو؛ فەرموتان بە چ ھەقيك سەرنج و تيبينى خۆيان دەربارەى ئاريشە و مەسەلەكانى ئیمە دەدەن)). بابەكە بەسەر لەقاندنى پالپشتى لە قسەكەى كرد)). بەندە عەرزتان دەكەم: يەكەم بە ھەقى دراوسىيەتيیە، چونكە ھەركاتى كە مالى ھاوسى ئاورى تيبەربوو، يا دیوارى نيوانىيان خراب بوو، دراوسىيەكەى دى ناتوانى ھەروا دەست لەسەر دەست دانیشى و گووى نەداتى و خۆى كركا- دووھەم بەھەقى زانستى بوونى ئاريشەكان. ئەنجامى موتالا كۆمەلایەتيیەكان دە كيشوهرى مەدا بۆتە باو؛

نەدەور و بەریش ئەو ئامادەگىيەى تىدایە نە تاكە كەسیش ئەو رىيەى پىدراوہ. ئىستا ئەگەر بۆ نمونە فلان باسكارى ئىنگليزى بىت و كە تيبەى بىستوون، يا تابلۆكانى تەختى جەمشيدمان بۆ وھوئىنى يا بۆ نمونە موتالاىەك دەربارەى ((مافەكانى)) كۆمەلگای زەمانى ساسانيان بكات داخو بەلای ئيوەوہ كارىكى خراپى كردووہ؟ ئەمەش ھەروايە. تازە ئيدى ئەو بۆ ئيمە كارناكا- كار بۆ خۆيان دەكەن. منیش ھەر نەمگوتووہ كە ھەرچى ئەوان دەيلين لەسەتا سەت راستە؛ بۆ خۆشيان ھەروا نالين. لەوہش بەولاوہتر كاروبار و ئاريشە كۆمەلایەتيیەكان وەك پرسيارە بىركارىيەكان وەلامى بن برو دیارىكرایان نيیە، چونكە بەخەلكەوہ بەندە و سەروكارى دەگەل مرقە، و بارودۆخەكانى مرقیش ھەمیشە لە گۆراندايە و ھەرگیز بە لایەكیدا ناكەوى و سەقامگىرناى- جا ئەو خەلكانە تاك بن يا كۆ، ھیچ جياوازيیەكىان نيیە...)).

((باشە؟)).

((زۆر جارانتان نامازە بە لە پىشت بونى شۆرەوى فەرمووہ؛ لە لەھىستان، و چىكۆسلوواكيا، و زۆرجى دىشت ناو ھیناون و ھەقايەتى مەلا ريوشت بۆ گىپراوينەوہ)).

((باشە!)).

((دەربارەى نەبوونى سەربەستى و تەپەسەركردن و ھەژارى ئەويتان فەرمووہ... ئەو رستانەى كە بەكارت بردوون شتگەلینك بوون بەم جۆرە: ((باشە، وەك ئازادىخووزان بىركەرەوہ، و وەك كەرى رەفتاركە... ھەموویان كاتى كە دیتە سەرخۆيان ھەروان... ئەو ھاورى ستالینەكەتان بەخۆ و ئەو ھەموو لەناوبردانەيەوہ... كەچەل كەكیم بايە دەرمانى سەرى خۆى دەكرد...)).

((بلى، ئىستا ھیوام روونە. لەبەرئەوہى كە گووى دەگرى؛ من تا ئىستا ھەرىموايوہ لەو گوئیەت چۆتە ژوروى و لەويدیت ھاتۆتەوہ دەرى)).

((ناوالىكى وەك جەنابعالى، دەو دوایانەدا زۆر بەداخ و كەسەرەوہ دەيگوت: ((تەتۆ دەزانى، سلیمانى زۆرم غەمو كەسەر و داخ خواردن!)) بەروخسارىشيەوہ دیاربوو كەوايە. تازە لە چوونە مۆسكۆيە راھاتبۆوہ. ئەویش تىدایە؛ براى يەكینك لە ھاوپۆلەكانى منە- ھاتوچۆى مالىيان دەكەم ((لە كارخانەى بۆلېرینگ سازىيە مۆسكۆيدا، كچىكم دیت ھەردەتگوت تالە تيشكەكانى رۆژيیە، دەرۆن و چەور و چەوپلى و پىسيەدا ون ببوو... كە ئەو بەلای منەوہ

تاوانیکه نه بیته وه - که کچی تاوا بهو هه موو جوانییه وه بهم جوره دهرۆن و چه ورایه تییه دا ون بی؟!)) به سه رسامیه که وه تیمروانی. که سه رسامیه که ی دیتم گوتی: ((ساخر جوانیش بوخوی سامانیکه؛ که نابی هه روا به خۆرای ته و سامانه له دست چی)).

گوتم: ((وایه، سامانه... باشه تو پیتوایه چ بکری باشه؟)) گوتی: ((دهبی پیاریزی... حهیفه)).

ئه لبه ته منیش هه رده مزانی که حهیفه و ده شزام... دیسانه وه که چه هاته وه بیر، به راستی حهیفه!...)).

هه ناسیکی هه لکیشا.

ئاغا گوتی: ((بلی)). ئه ویش بهو وه بیر هاته وه ناراحت بوو؛ سه ری به ردا بووه و ده قوتووی جگه ره که یه وه رامابوو.

((هیچ نه بوو بیلیم - گوتم: ((ده لینی چی بینیرینه، ناوشاری تا له وی ناگیان لینی بیت؟)).

ئاواله کهم واقعی ورما رهنکه پیی وابووی گالتی پیده کهم. هه قیشی بوو. ئه وه هه ره ئه و جوانییه له بهر چاوی بوو، به لام ئه و جوانییه ژاکاوانه ی ناوشار و ناوشاره گه وه و بچو که کانی کۆری رابواردنی گه وه کانی نه ده دیت. هه ره ته نیا گریس و چه ورییه دست و مه چه کی ئه و که چه روسییه ی و له ناوچوونی ئه و جوانییه به گوناھی گه وه دادنه نا... ئه لبه ته به گوناھی رژی می کۆمه لایه تی ولاته که ی - چونکه ئه و به لایه وه وابوو که ئه و جوانییه هه ره بو کۆر و به زمی رابواردنی دانراوه... ئه و شتانه ی هه موو ده دیت به لام خودی که چه و ئابوو و که سایه تی و ناسنامه مرۆقایه تییه که ی وی نه ده دیت...)).

((ئه وه بووه حیکایه ت!)).

((ئه وه یانم وه که جه نابعالی ده فه رموون، هه ره بو خۆشیه گوت. به هه رحال باله وه ی لاده یین که ئه مانه کی ده یان لیت و کی ده یان سویته وه... به نده خویندوو مه ته وه و هه روا به ئه قلیش بو م ده رکه وتوه که ((هه ره شتیکی تازه که سه ره له ده دا ده بی هه ره له ده وریه ره که ی خۆیه وه لینی بکۆلریته وه)).

ئیمه هیچ کامیکمان له ژینگه و ده وریه ره که ی ئه وی نه بووین و ئه وه ی که له باره شیانه وه ده یانین هه ره له خۆیان و خه لکی دییه وه ده یان زانین. دادوهرییه من و جه نابعالی ده رباری ئه وانه و ژینگه که یان راست وه که ئه و داوهرییه که ده رباری سو فی ره سو وه که ی مه و ژینگه که ی داوهرییه بکه ن. ئه مه بیجگه له وه ی که ئه وان ده وریه ره ده ره به گایه تییه که ی ئیمه یان تاقیکردۆته وه و ئیمه ده وریه ره که ی ئه وانمان تاقی نه کردۆته وه. زۆر جار ان ده بیسم ده پرسن: ((باشه، ئه وه داماننا هه رچی مال و سامانیسه هه موو بیتان دابه شکرد، کۆمۆنیزمیشتان به رپا کرد، دوایه چی؟)) به نده هه مان ئه و وه لامه ده ده مه وه: ((هه ره شتیکی تازه که سه ره له ده دا ده بی له ده وریه ره و ژینگه که ی خۆیدا لینی بکۆلریته وه)).

((زۆر چاکه)).

((به ریکه وت ئه و رووداوه ده ژینگه ی مه دا - هه ره ئالیره - زۆر وه راست ده گه ری - له بیر تانه له زه مانی ره زاشای له تارانئ کۆبوونه وه و پیوستییه کانی ولاتیان چین به ندی کردن و کردیان به چه نده به شیکه وه: ئه و به شه ی زۆری لیده هینری، ئه وه ی که می لیده هینری، ئه وه ی که ده غه یه به یندری. به شی یه که میان ئه و پیوستیانه بوون که له ناو ولاتیدا هه ره دروست نه ده کران و ولاتیش زۆری پیوست بوون، وه که ماشین و ئامیر و ئه و جۆره شتانه. به شی دووه میان ئه وانه بوون که وینه یان ده ولاتیدا دروسته کرا به لام کهم بوو و به شی پیوستییه کانی ناوه خۆی نه ده کرد. به شی سیه م ئه وانه بوون که وینه کانیان (جۆره کانیان) ده نیو ولاتیدا به ره م ده هیندرا و به شی پیوستییه کانیسه ده کرد. به لام ئه وانه ی که له تارانئ کۆبوونه وه و ئه م یاسایه یان نووسی نه ئیره و نه زۆر جیگای دیکه ی وه که ئیره یان به دریتزایی ته مه نی خۆیان ته نانه ت هه ره بو ته نیا جاریکیش نه دیتبوو. له راستیدا یاسا و بریاره که یان هه ره بو تارانئ نووسیوو و به س. ئه وده می کابرای کورده یا کابرای بلوچی بیکار چ بکا؟ پیشه سازییه که نییه به ره و خۆیه وه ی راکیشی؛ پارچه زه ورییه کی دیرینه ی له سه رده می چاخه به ردینه کانه وه به بی پشودان به ره م ده دا، ئه ویش هه ره له که لک بوو. کار گوزارییه کی ده ولته تی ده نیودا نییه. ناچاره ده بی بچیت و بیته قاچاغچی، ده ولته تیش ناچاره ده بی بیگری و له سیداره یدا، بو چونکه ئاغان یاسایان بو تارانئ نووسیوو و ئه و یاسایه ش چ جی دی ناگریته وه، به تاییه تی ئه و جیانه ی که به دریتزایی ته مه نیان نه یان دیوه!)).

((دهی... باشه)).

((شیتیکیشتان له باره ی قازی محمه دوه فهرموو: به لای ئیوهوه ده بایه قازی محمه د چی کرد بایه؟ قازی محمه د و ئه وانیدی هر هه موو و دوا په یسه ر و شوین پیی ناسنامه ی نه ته وایه تی که وتبوون؛ هاتن و حوکمه تیکیان دامه زراندا، که بیگومان ئه وهش کاریکه هه روا ئاسان نه بوو: ئینگلیز و ئه مریکا- به تاییه تی ئینگلیز که هه ر له بنه ره ته وه دابه شکردنی ئه م میلله ته ی به و شیوه یی که هه یه، شاکاریک بوو له شاکاره کانی خوی. هه ربویه ش چاوی به رای ی نه دده دا ئه و حوکمه ته بیینی، و له به ره یئدی به هه موو شیوه یه ک خه ریکه گیره شیویینی و تیکدانینی بوو، هه ربویه چا و له ده ستییه وان و به ته مای کومه کیه وان خه یالیکی بلاؤ و بیریکی خاوی نه فامانه بوو. واش ده فهرمووی ئه گه ر ده وله تیکه دی هه بی و بیته ده ستی دۆستایه تییه و کومه کیته بۆ هینانه دی ئامانج و خه ونه دیرینه کانت بۆ دریژ کات قازی و ئی وه کو قازی ئه و یارمه تی و پشتیوانیانه ره ت که نه وه؟ به لای منه وه قبوله کردنی به هانا هاتنه وه یه کی ئاوا هیه چ هه له یه کی تیدانییه- دیاره ئه ویش به مه رچی پاراستنی سه ره به خویی خاکی ولات و سه ره به خویی کاره که سییه کان. به لآم دوا یه هه روه ک ئامازه شتان به شا و به ده وله ت کرد، روژنیک دیت که به لی شا، شایه، به لآم هیه چی له ده ست نایه. باشه ئه گه ر ده وله تیکه وه ک یه کیه تی شۆره وی که وته بارودوخیکی واوه هیه چی پینه کرا، نابی؟ ئه ویش نه ی توانی و به رگه ی نه گرت، و ئوباله که شی که سانی وه ک جه نابعالی، که که متان کلک ده کاروباری ئه و حوکمه ته وه وهر نه دا، له کاتیکدا که سوړ ده تانزانی قازی پیاویکی نیشتمانپه روه ره و ئیمه ی کوردیش له ئیرانیان ئیرانی ترین، و ئه گه ر گونا هیکیشمان هه بیته ئه وه یه که ده ئیرانی بوونیماندا، خۆمان به ره گ و ریشه و خه لکی دیمان به لک و پۆپ زانیوه...)).

((باشه...)).

((ئیسنا دیننه وه سه ر سه روپۆته لاکۆ سو فی ره سوو و ئه وانیه وه ک وین. باشه، ئه گه ر سو فی ره سوو تیکه ییایه و بیزانیایه که ده بی چ بکات و گریی کاره کانی چین و له کوین و چۆنارچۆن ده کرینه وه ئه وده می چ پیویستییه کی به بوونی ئیمه بوو و رۆلی ئیمه نرخی چ بوو. کاتی قسه وباس دیته سه ر که سانی دی ئه وه هه موو ده بنه شه هیدی نه زانییه خه لکی، و جیی ستایش و پیداهه لدان و خاوه ن باره گا و جی و ری- هه قه که ش هه روا یه. به لآم که نۆره ده گاته وه

سه رخۆمان ئیدی ئه وه هه موو شیت و گیل و به ره له لدان... ته نانه ت که سیک نالی هه یاران ئه وانه بی ئه وه ی چاویان ده هیه چه وه بیته خو ده ئاوری داوین و به لانی که مه وه خه لکیکی له خو بورده ن، با هه ر نه بی له به ر ئه وه نده ی با قسه ی نابه جییان پی نه لئین- ئیدی با پینه له گوتن و ستایشکردن هه ر په رۆزی وان بیته. که چی وازمان لینا هیتن و کۆلمان لینا ده ن و له ئازار و ناخوشیه مان دریی ناکه ن و شل نابن: ده بیینه جاسوس و جاش و نیشتمان فرۆش، چلکاو خۆری بیگانان، بی دین- هه رچی هه زیان لیبی ئه وه مان ده پارسه نگی داوین، ئه وهش هه ربویه چونکه خودی شا و دار و دهسته که ی زۆر دیندارن! به ندهش هه ر ده گه ل تۆدام، که چاره ی دهردی ئه و خه لکه هه ر ئه و خه لکه خۆیه تی؛ ئه و واکسه نه ی که فهرمووتان ریک ده بی ده سکاری ده ستی هه مان ئه و خه لکه خۆی بیته و له میکروپ و قایروسی بومی دروست، دروست بکریته و له سه ر خه لکی ناچه که تاقی بکریته وه. به لآم... دهر باره ی حوکمه ت... به نده عه رزتان ده که م که ئه و که سانه ی بۆ حوکمه ت کردنی هه لده بۆ ئیردرین و ده ست نیشان ده کرین هه موو ده سه لاتدار و خوا پیداو و ده وله مه نده کانن- جا ئیدی هه رچییه کی دیکه یان هه بی یا نه بی ئه وه گرینگ نییه. پاره و ده سه لاتیان هه بی یا توانای زۆر گوتنیان هه بی ئه وه به سه، چونکه به ناوی سوول و ده سه لاته وه حوکمه تییه ده که ن. قسه ی هه لبه ژاردنیش ئه وه هه ر به ناو هه لبه ژاردنه. ئه گه ر هه لبه ژاردنیکیش ده نارادا بی ئه وه هه ر بۆ هه لبه ژاردن و ده ست نیشان کردنی چاکترینیانه له وانیه ی بۆخویان ده یانه وین- یانی خراپترین که سانیک. ئه و خه لکه به سه ت زمانه شیان والیکردوه و وایان دهرس داداون که ئه گه ر به ئازادی و سه ره به ستیسه وه ده نگی هه لبه ژاردنی بدن، دیسانه وه هه ر ئه وان هه لده بۆ ئیرنه وه که سالاتیکی دووردریژه هه ر هه لده بۆ ئیردرین و هه لده بۆ ئیردرینه وه؛ له راستیدا ئه و خه لکه هه موو نه خۆشن و به بی ئه وهش هه ست به خۆیان بکه ن که نه خۆشن. کاتی پیشکه وتن له سه ر ئه و پله و پایه وه راوه ستی ده بی پیاو شه رمی له و پیشکه وتنه بیته وه، چونکه ئه و جوژه پیشکه وتنه ی پیشکه وتنیکی چه په لانه یه و هاویه شی کردنیکی ئاوا ورج ئاساییانه چ شانازییه کی پیوه نییه: چونکه ئه و پیشکه وتنه به توانایه کی واوه به نده که زۆر که س ئه و توانایه یان تیدانییه و ناشیانه وی تیداندا بیته. و به بیروباوه ری ئیمه ئه رکی راسته قینه ی مه ده بی ئه وه بی که نه هیلین ئه وان هه بنه عاده ت و به لانی که مه وه به وه نده هیزو توانا و خۆرانانه ی تیداندا یه بیینه له مپه ریک و نه یه لین خه لکه که خووی پیوه بگرن و ئه وانیه وه ک هه زه تی ئه جه لن تیبگه ن که ئه و هه موو نیشان و میدال و ته نته نه و به نبه نه ی پیدانه وه یه

ده نازايه تيبه مهيداني شهري راسته قينه ياندا ودرنه گرتوون و ده بي خويان و خه لگيش تيبگه يه نين كه نه وانه گه وره و سالاري كومه لگن وچ و به رازانن و هيئند هيان له باراندا نيبه بين به سهر مشتيتك خه لگه وه حوكمه تي بكنه؛ و ده خه لگي بگه يه نين كه نه وان وچ و به رازانين و نه گمر بيانه وي له ده ستيان ديت مرؤق بن و ناده مي- و دياره نه مه ي ئيستاش ده گه ل سياسته تي حوكمه ت، ته نانه ت زور به داخيشه وه ده گه ل بير و سه رنجه ئينساندؤسته كاني وهك جه نابعالی، كه به گویره ي خو و ره وشت و تاقير كرده وه و په يره وي هه ست و نه سته كان، نه م بارودؤخه تا ئاوا كه چاكترين ريچكه ي ژيانه، نايه ته وه. ئيوه ده فهرموون كه هه ر جاريكمان ژيان له سوئي ره سووه كان نه ستانن ئيدي به سه- ئيدي نه ركي وان هه ر نه وه ده بي كه دانيشن و كارو نه ركه كانيان نه نجام بدن و بپارئينه وه.

((دوابي، هه روهك فهرمووتان شا يا سه رؤكي ده ولت هيج كه مته رخمه مي و خم سارديبه كيان نيبه؛ وهك ره شت يبه كان ده لگن له تارانن دانيشتووه و ماستي (خوي) ده خواو هه ق ي به سه ره مه وه نيبه ((به كيتك قيسپيان له پاشي ده كوتا ده يگوت نه ته قه ته قه چيه- وه رگير-)) رنده، هه ر نه وه نده، ده پرسم داخوا هه ر نه و تاغاي سوسماری و تاغاي وه زغ پوره كه به ناوي نوماينده ي ده ولت ته وه يه خمي ئيمه و مانان ده گرن- يا داواي ليئوردن ده كه م، زوري له وانيش گه وره تر- نه وانه كي ديناون؟ به كام قه رار و بريه و به مؤلته تي كي به ر و به ركي نه و خه لگي هه لده ته كينن؟ باشه چ ده بي كاتي كه كومه له وه رزير و كريكاريك هاتن و داواي سه ره تاييترين به شه مافه كاني خويان بكنه- ياني بو وه ده ست هيناني پارووه نانيكي مه مره و مه ژيانه- كزيبنه وه كه سه رويني هه ر هه موو كيشه كه شيان نه وه نده يبه كه ((نه رباب)) بفرمووي و ئاورپيكيان لي بداته وه و وهك شاعير ده لي هه ريه كه و نانيكيان له هه قده ستيبه بو زياد كات، نه وده مي هه ر يه كراست كتوير هه موو دهنه جاسوس و نيشتمان فرؤش و نو كه ري بيگانه و وه لاميشيان به گولله ده ده نه وه! نه و ((نيشتمان فرؤشي)) و نه و ((توندوتيزيه)) ش بو خوتان فيرتان كر دوون- به كرده وه كانتان- زور داواي ليئوردن ده كه م- ئيوه كه ي چاوپكتان له مافي خه لگه وه بووه، كه ي ريگاتان به و خه لگه داوه بزانن و تيبگن كه نيشتمان يكيان هه يه تا به رگري لي بكنه، يا بفرؤشن. زور به داخه وه يا زور خو شبه ختانه له تاكه يه ك ريگا زياترتان بو نه هيشتوونه وه. نامه يه كي باستورم له جييه كي خوينده وه كه تييدا زور به هه ست و نه سته وه ي بو كوره كه ي نوسيبوو، تامؤژگاري كر دوو و داواي لينده كات كه به خويني خوي به رگري له و

نيشتمانه بكات كه تييدا ژياوه و گه وره بووه و به هره كاني خوي تييدا په روه رده كر دووه و پي ي گه يانده وه. هه ناسه ي نوي كرده وه؛ بانگي نه حمه دي خزمه تكاره لاوه كه ي كرد، چاي بيني. تاغاي سليماني هه روهك جاران گو تيبه وه: ((باشه؟)).

((ئيستا به نده له جه نابعالی ده پرسم، تائيستا چ ياسايهك پشتي سوئي ره سوو و خاو و خيزانه كه ي گرتووه و پاراستوويه تي، چ سوو ديكي له به هره كاني ژيان ديوه تا داوا له كوره كه ي بكات به رگري لي بكا.

خو سوسماری و وه زغ پور يبه كان چ ياسايهك نه بوو پشتيوان يبه ي لي بكنه كه خه ته ري كيش په يدا ده بوو و ياسا ده كه وته خه ته ره وه- ياني نه و ژيانه- ئيدي ماريان به ده ستي خه لگي ده گرت. باشه نه و چيه، هه ر كه فهرمان به ريكي ميري ديته ناو گونديبه وه، گوند پياوي تييدا ناميني و هه موو هه لگين؟ بو؟ بو فهرمان به ر ناده مي نيبه، يا خه لگي ئيمه ميوان نه واز يبه نازانن و له پياوه تيبه يان كه مه؟ بو... فهرمان به ريش ناده مييه، خه لگي ئيمه ش تا خوا خه زكا ميوان نه واز و غه ريب دؤستن... فهرمان به ريش ناده مييه، به لام ناده مييه كه هه رچي هه ست و سوز و به زه يبه لييان داماليوه و له ريچكه ناده مييه كه ي خويان دور خستؤته وه. كامانه؟ - هه مان نه و ((ياسايانه)) تو بوخوت نه و جووجه له و مريشكه ت دي بوون، و من زور جارام تاگا لي بوو كه به چ تاسه و نار ه زوويكه وه سه يرت ده كردن و پنده كه نيت، ده تديت كاتي كه به لايدا تي ده په رين چوني خو گيف ده كرده وه و حاله تي هير شي به خويه وه ده گرت. به لام خو نه و كچؤله شت ده ديت...)).

دهنگي وه له رزه هات و كزبوو. بابه سور هه لگه راو سه ري به ردايه وه و خيراخي را گو تي: ((ئا. ئا!)) كوره كه ي هه ناسيكي قوولي هه لگيشايه وه؛ نه حمه د چايه كه ي له به رده مي دانا. چه ند كلؤقه نديكي له شه كردانه كه هه لگرت، بي نه وه ي كلؤقه نده كان ده زاري ني، ده دريژه ي قسه كانيدا گو تي: ((... نه و ت ده ديت كه چه ند به نه رم و نياني و له سه ره خو يبه وه، ده ستي به په روبالي دادينان و كوشي بو ده گرتنه وه و يه كه يه كه ي ده كوشي خوي ده كردن: له به رده مي دا يه كه يان روده نيشت و جوچه كاني ده گرتن. هيشتا نه يگر تبوون كه چاويان به كچؤله ي تاي ن ده كه وت هه موو به را كردن و باله فركيوه ده هاتن و خويان هه لده دا يه سه ر، سه ر و پؤته لگي؛ و

ئەوئىش ھەمىشە چەند مېشىكى دە قاوغە شخارتىكىدا بۇ دەھىنان- مريشك و جوجكەكان لىي دلتيا بون- ئەويان بە خۆشەويست و ئاوالى خۆيان دەزانى)).

ھەلئويستەكى كرد؛ داواكارانە سەرنجىكم دايە- دەمويست بەردەوام بىت.

چايەكەى ھەلقوراندا.

ئاغا گوتىيەو: ((دەى، ئى!)).

((دەفەرموون مېژووى كيشوهرى خۆمان بخوئىنمەو...)).

((بەلى)).

((چ وەخوئىنم؟ -ھەرچەندە خوئىندنەو پىويستە و بەردەوامىشم، بەلام بەبى خوئىندنەوئىش دەتوانى زۆر شتان ببىنى. ئىمە زۆر بەداخوۋە ھەرگىز لە رووداوان ھىندە بەخەم نەبووين تا تىيان بگەين و بۇ بەدبەختىيە دە ھىچ دەمىكىدا - تەنەت تا ئەو دوايانەش- ھىچ ماىيەكى نووسىن شۆفەكردنى روودا و بەسەرھاتەكان بوونى نەبوو. ئەگەرچى... ھەروا بەشپوۋى ھەرپەمەكى - ھەشبووبى دەرفەت و ئازادىي پىويست لەبەر دەستاندا نەبوو. ئەو بەلای جەنابتانەو ئاشكرايە كە تا رووداۋەكان بەسەر نەچن و روونەدەن جىيى شۆفە و لىكۆلىنەو و لەسەر نووسىنى نىن. چونكە ھۆ و ئەرى و شتە پەيوەندىدارەكان لەسەرەتاو... روون نىن. ھەر كە بەلایەك دىت ھىشتا ئەو بەسەرەنچوۋە و تىنەپەرىو بەكىكى دىكەى بەدواۋەيە و ھەمدىس يەكىكى دىكە- و بەلایەكى گەرەتر. من نازام كە كىسەرەوى بەو ھەموو ماندووبوونەى كە دەنووسىنى ئەو مېژوۋەيدا چەشتوئەتى، ئەگەر ھاتبايە و ھەر ئەو مېژوۋەى دە كەش و ھەوايەكى ئازادانەتردا نوسىبايە دەبوو چ بايە. ئەم مەملەكەتە سەرزەمىنى دىوى ئادەمى خۆرانە- ھىشتا دىوتىك نەپۆشستوۋە يەكىكى دىكە قوت دەبىتتەو، و شىتەكە ناپسىتتەو؛ ھەريەكەيان لەويدىكە ئادەم خۆرتەر: ئەو نەوشىرەوانى عادىل كە بەناوى يەكسانى و عدالەتەرە چى بە مەزەكەيەكان نەكرد؛ ئەو قوبادەكەى، ئەو خولەفا عدەبەكانى كە بەناوى ئىسلامەوە چىان نەكرد؛ ئەو جەنگىزخان، ئەو ھۆلاكو خانى، ئەو تەمورەكەى- دە مېژوۋى كام نەتەوئە سەردىبايە گومبەز و منارە لە كەللەسەرى ئادەمىيان ھەلقىراۋە! ئەو سولتان مەجمودى و گەمەى قرمىتەكان، بەقسەى خۆى، پەنجەى دەھەر

كوتىكى نابايە قرمىتەيەك دەردەپەرى، ئەو شا عەباسەكەى كە بەتالىۋنىك ((ئادەم خۆرى)) ھەبوون؛ ئەو ئاغا محمد خانى، كەدە مەنى دە مەنى چاۋ دەويست... ئەو ھىشتا دەربارەى دىرىنيەكام چ نەگوتوۋە. لە كوتى دنبايە ئەو ھەموو بىدادىيە دىتراۋە. ئەو شتىكى رىكەوتە و لەخۆۋە نىيە كە چۆتە نىو ئاواز و گۆرانىنەشەو و لە غەموشادىيەكانىشدا لەسەر زارانن و دەگوتىنەو كە بە ((ئەى داد، ئەى بىداد- ئامان ئامان- ھە دەست پىدەكەن. تۆ ھەرگىز لە ئەوروپايە شتىكى لەو بابەتانە نايىنى يەكىك دانىشى و دەست لەبناگوتى بنى و بەناوى گۆرانىيەو تىپەلكاتە:

Oh. Judtice, oh in justice

بەلى، دىسانەوئەش ئەم مىللەتە، دەگەل ھەموو ئەو سستەم و زۆردارىيەدا ھەرماۋە و بەردەوامىش دەمەيدانىدا بوو. ئىستاش ئىو ھەر دەفەرموون و ئامۆزگارىشتان ھەر ئەوئەيە كە ئەم مىللەتە تاقامى قىامەتى ھەروا دانىشى و دەست دە ئەزئۇيان وەرئىنى- بۇ؟)).

ئاغا كوتى: ((چىدىش؟)).

((بەھەرھال قسە لەسەرەيىو كە داخا كەنگى مەئمورىكى مىرى چۆتە دىيەكى و دەستىكى بەسەرى مندالى بى دەرتانى ئەو خەلكەيدا ھىناۋە؟ كەنگى دىارىيەكى بۇ مندالانى خەلكى ھىنابى قوتوۋەكى پىر لە دوپشكە نەبووبى، كەينى لەسەرەخۆ داۋا و نەيشىراندبى كەى ((دەولەت)) نەبوو؟ ھەروا كە خۇدى جەنابعالىش دىوتانە، بە بۆچوونى ئىمە- لەبەر رۆشنايە تاقىكردنەوئەى خەلكى- حوكمەت دەمىكە، سەدان سالە، چ پەيوەندىيەكى بە مىللەتەو نەماۋە؛ ياسا و عدالەت ماۋەيەكى زۆرە لەبەر يەك ترازاون، و لە يەك شوئىن پىكەو كارناكەن. ھەر لە دىر زەمانەو بگرە تا ئەمپۆ چ ناھەقىيەك ماۋە حوكمەت نەيكردى و پىشتى نەگرتى؟ بەم شىۋە نەبى كەس چاۋەرىيى بى، مەئمورى دەولەتى بىتە گوندىيەو و خەلكى خۆ نەشارنەو يا ئەو ياسايە بە ئى خۆيان بزاتن و بەرگرى لىكەن... ((ئەوجا، دەربارەى ئازەربايجانتان فەرمو. بەندە عەزىبى لە خزمەتتان كە جەنابى بەرپىزتان بۇ خۆتان شاھىدن كە من و ئىو پىكەو ئازەربايجانمان لەپىش شۆرش و داۋى شۆرشىش دىتوۋە كە دە تەنيا ئەو يەك سالەى تەمەنىدا، حوكمەت بە ئەندازەى تەواۋى مېژوۋى دەسلاتى حوكمەتى ناۋەندى كارى كروۋە: دانىشگاي كىرەبۆۋە، شەقام و شا رىيەكانى قىرتاۋ كىرەبۆۋە، ئىستىگەى رادىۋى

دانا بوبو، زهوى دابهش كردبوو، ههروا زۆركارى ديكهشى تهجمادابوون. خرى تهوكارانهى هه موو ده ماوهى ساليكيدا تهجمادابوون. تهوده مى تهو چهند كهسى كوشت، و ((دهولهت)) ده كه نه ما، چهندى كوشت و چى كرد؟ ته نانهت نابزارى هه مان تهو راديوهيشيان دۆزيبه وه و له ناويان برد - كه دهنگى دهگهيشته زۆر جييان! له پروويان نه هات ده نا دانيشگا كه شيان هه ر داده خست، له بارهى دابهشكردنى زهوييه وه چتان عهز كه م؛ له پيشدا به ((كفر)) داندر. خودى به پريتزان له وئيوون و بيستتان كه دهو تهنگنايهيدا به رپوه به رى گه راجى رۆژه لاتی چى ده گوت. له لايه كه وه ستايشى حوكمه تى ميللى، له لايه كهى ديكه وه باس و شرۆقهى دزى و كاره چه په له كانى حوكمه تى تارانئى ده كرد. من هيچ گومانئىكم ده ويدا نيبه كه سوودى بى جى له شوڤر و هه لچوونى خه لكه شوڤر شگيرپه كه ديتراو هه له كه يان قۆزته وه كه ته مهش هه ر بى هۆ نه بوو؛ راپه رينه كه ساوابوو، بى ته زموون بوو، زۆرشتى ديكه تى تيش، دياريشه كه هه له له ئيشكردنه وه پهيدا ده بى. دانيشتنى بن سيبه رى و په ند و نامۆزگارى و قسهى روت چ هه له يه كى واى به داواه نيبه... ده بارهى سوڤى ره سووم عهز كردن... سوڤى ره سوو چ پئويستيبه كى به تويه؟ ته گه ر بيت و هه موو شتيك له جيتى خۆيدا بيت، ته گه ر ياسا و ريساى باش ده كاردا بيت. ته گه ر له دانانى تهو ياسايانه دا بوخۆى يانمانده كهى كه به هه موو مه به سته كانى وى ناشنايه، هاوبهش بانايه، چ پئويستيبه كى به هاتنه لاي جه نابعالى و ته وانى وهك تۆ ده بوو؟ يا ده روئيش ره حيم - كهى ژنيك به ئاره زوى خۆى ميڤردى كردوه، تا تهو گهروگرفتانهى بو نه به نه پيشى؟ ريكه و تنيك ده كيلگه و مهزرايه دا و ته مه نيك گرفتارى، تهو بوو كه، ئيدى وهك عهز به خاڤى دۆستى پيشووى ئيوه نيبه كه ئافه رينه سهر به ستيبه كهى بكرت و پئى هه لگوتريت...)).

ئاغاي سليمانى به پئكه نينيكه وه ده مه قامى نار ه زايه تيبه دا گوتى: ((نا، خوا ده زانى، خاڤتيكى جوان بوو؛ زۆر ش قاييلى پيدا هه لدانى بوو، ده يه پنا ستايش بكرت. باش بوو تهوده مى ته قلت پينه ده شك، تهو هه ته ر و مه ته رانه ت نه خوڤن دبوو، ده نا له ده ستت ده رد ئينان... تۆ خوشت هه ر هه زت لئيوو!...)) پئكه نى، ئيمه ش پئكه نين. دوايه گوتى: ((تهو بوخۆت ده لئى كو مه لگاي چينا يه تى خو و ره وش تيشى هه ر چينا يه تيبه. كه واته مادامه كى وايه نابى گله بى و گازانده ت هه بن. عهز به خاڤم له جوانيبه به ولاوه چ گونا هئيكى ديكهى هه بوو؟ به لاي ئيوه وه چونكه جوانه، گونا هباره؟ مه گه ر مار كس بوخۆى نالى كه

سهرمايه دار به ته ندازهى كرىكار له ژير سته م و جهورى ميژوودا يه... وال-لا!) لئوه كانى به شيوه لئيو هه ندى خاڤمان، خاڤمانه وئيك هئينا يه وه به ئاوازيكى پر له نازه وه گوتى: ((وهل-لا)) و قاقا پئكه نى - و ئيمه ش هه ر پئكه نين. ((ريتان دابووين قسه كام بكه م...)).

((بيگومان)).

((... تهوده مى هه ربه كيك له ولا را بيگوتبا يه ته وش تانه راست نين ده سته جى ده بوه بى دين و بى نيشتمان - نيشتمان فرۆش. باشه تهو دينه چيبه كه ئاغايان به بوئيبه وه، وابوونه ته خاوه نى ته م هه موو ره وش و كه رانه تانه و وا ئيمه لئيو بى به رين، يا هه ر نيمانه؟ تهو نيشتمان له كوئيه كه هه ر ته نيا مالى ئاغايانه و ئيمه ئاوا سهر به خۆ و بى پشك و ببه ش لئيو، ده يفرۆشين، و كرىاره كهى كئيه؟)).

((روسه كان)).

((به لگه ؟)).

((به لگه كهى ته وه هه مان ئازه ربا يجان و كوردستان و چي كۆسلۆوا كيا، و پۆله ندا...))

((به قسه لى رۆژنامه لى ئيتيلاعات؟... ئيوه راست ده فه رمون، تهو جو ره تا وانبار كردنانه ده ميژوودا كه م نين و يه كه م جار يشيان نيبه، پيش ته مه ش به مه زده ك و با به كيبه كان يشيان هه ر ده گوت نيشتمان فرۆش؛ ته نانه ت به يان نامه كانى تهو زه مانيش بو خو شه ويست كردنى خوله فاى ئيسلام زۆليه تيبه كيان نواند - چي گايه كيان له قه چه خانه لى هه مه دان ئيدا بو دا كئيان په يدا كرد... چونكه بو قوربانيانى ميژووى سه ده كانى پيشووى به رد، له سينگى خۆيان دابوو. چتان لئوه شيرم من تهوا ورده ورده خه ريكه م ده گه مه تهو سهره نجامه لى كه تهو وئينه و باسانه لى له زو حاكيشيان وه وه رگرتوونه وه هيچيان راست نه بن و چ بنه ما و بنه چه و بناغه يه كيان نه بى. زو حاكيك ده وه هه موو هه ل و مه رجانده ا بين و دهو زه مانيدا ته نجومه نى هه ل بژير دراوان به رپا كات! ته وه ش بهو مه رجه لى كه شا و سى بنه ماله لى خانه دان ولا تى به رپوه به رن و شا لى گه و ره كه دادوهر و گه و ره و سه ر فه رمانده لى هئيزى چه كداره؛ گاردى نه مر، و گاردى پاسه وانيبه، و گاردى دوور هاوئيز، و كه ماندار و نيزه دارى هه يه! تهو ته نجومه نى بو چيبه؟ ولا تيك كه به هئيز به رپوه به رى شورا و ته نجومه نى هه ل بژيراوانى بو چيبه؟ چ پئويست بهو كارانه يه، ده كاتيكيشدا

که شۆرش هەر چ شۆرشیکه دەنێوانا و ئاندا نییه تا واپێشاندری که ئەم ئەنجومەنە سیاسەتیکە بۆ چاوەستەکی و هێتورکردنەوە و دامرکاندنەوەی دەورووبەرەکیه. بە گومانێ من ئەو دوو مارانەیی که نایانە سەرشانێ غایندەیی موبدان و ساتراپایەکان تا هەر کەسی هەنگاوێک بەرەولای میللەتییه وە باوی هێرشێ بکەنە سەری و مێشکی بکۆن. سەردەمیکی ژمارەیه کیان بە گوناهێ مەشرووتە خوازییه وە هەر لەو باغی شایهیدا بەتاوانی خەیانەتەو کوشت و مۆری خەیانەتکاریشیان پێوەنان. ئەوا ئێستاش ئەوان خەلکی دی دەکەنە نیشتمان فرۆش و بەبێ دینیان ناو دەبن. هەر هەمان ئەو جەنابی قیواموسەلەتەنەیه ستارخانێ دە هەمان ئەو باغە خۆیناوییهیدا- جیی ئێستای سەرکونسۆلی شۆرەوی- ئابلوقەدا و برینداری کرد... ئاخەر ئەویش هەر نیشتمان فرۆش بوو! ئەو تەنیا هەر ئاغایانی و زەغ پور و سوسماری و سەرۆکەکانی دیکەن که شهیدای نیشتمانن و لە تاوانی نەماون! ئەم نیشتمانە خوا هەر بۆوانی داناو...

((گۆی بگرە- تۆ تورپەیی)).

((نەخێر، تورپە نیم)).

((خۆ نا، تورپەیی. گیروگرفته کەیی ئیمە لەو دەایە که تێک ناگەین)).

((هەولده دەین تێک بگەین)).

((زۆرچاکە... ئێستا پێکیکی هەلنادهی؟)).

((نا، سوپاس)).

((زۆرچاکە)).

((بەلێ، هەر مائی ئەو حوسینا غایهیی- هەمان ئەو ئاغایهیی حازری- که ئیدی ئێستا ئەویش بێگانەیه که نییه- ئەوان چیان کردبوو، چ تاوانیکیان کردبوو، که ئەو هەموو بەلایانەیان بەسەر هێنان؟ گوناهەکیان ئەو دەبوو که جەنابی ئەمیر لەشکر مرقۆکیکی لاری و بێناسموس بوو، ئەو دەبوو که حوکمەت حوکمەتیکی سەربازی بوو، ئەو دەبوو که خەلکی ولاتی دەستیکیان دە چارەنووسی خۆیاندا نەبوو؟! تێکۆشان و خەبات مافی ئەو، ئەگەر نەیکا خەیانەت بەخۆی

و کەسوکار و خاوەرخیزانی خۆی دەکات. بەقسەیی ئێو من بۆ سۆفی رەسووی هاتوومە مهیدانی، نا، ئەو دەبی بۆخۆی و لەبەر خۆی بێتە مهیدانی...)).

((ئمم!)).

((ئێستاش ئەوانە- و هەزارانی وە ئەوانە- قەیناکا بە هەقی خۆیان نەگەییون و ئازار و سته میان دیو، شتیکیشی لەسەر قەرزدار بوونەتەو: دەبایە دلێ دادەیان هینابایه وە جی تا دوعاگۆی شا و حوکمەت بوونایه چونکه بەقسەیی مه لایه کانی خۆمان ((ئەل سولتان زلیل و لاهی!)).

((سولتان سیبەری خویه - وەرگێر)).

((ئمم!)).

((چەند جارن هەر بەراستی و بەزاراوهی خۆتان ئاماژەتان بە دیپلۆماسیەتی راستەقینە کردووه. هەر وا سەرپێی ئەوێ عەرز دەکەم که لە سروشتی ئادەمیزادا نییه درۆ بکات. ئادەمیزاد وە هەر جانەوهرێکی دی پەپەرەیی لە سروشتی خۆی دەکات و سروشتەکی که لە ناو کەپرا دیارە شتیکی سروشتیه. ئێو لە کویتان دیو گایەکی سوارێ گایەکی بێت و لێی بێت؟ یا گورگینک برسی بوو بێت و خۆی بەتیری پێشان دا بێت؟ یا سەگینک- جگە لەو سەیانەیی که زۆریان برسییه و ناچارن- یه کینکی لی خۆش نەیهت و هەر وا لەخۆوه و بی هۆ بێت و کلکە سووتەیی بۆ بکات؟ هەلومەرج و بارودۆخە ئابووری و کۆمەلایه تییه کانه که ئەوانە بێدەنگ و سەرکوت دەکات، و یهک لەو هەل و مەرجانەش که سانیکن که ساتوسەودا بە نەزانیهی خەلکییه وە دەکەن و بیروپرای گشتی لە قالب دەدەن و دواییش رۆژنامەکانی ئیتیلاعات و کیهان هاتنە سەر سفره و خوانی ئەو کەسانە و بوونە شەریک و برابەشیان: یانی هەر لە یهک رسته دا نەبوونی ئازادی بۆ زۆرینه و بەربلای ئازادی بۆ چەند کەسانیکێ بەقەدەر ژمارهیی پەنجەکانی دەست. و ئێو هەش دەفەرموون با فلانە کەس یا فلانە حیزب بێت و ششپیری هەلکیشی و لە خودا و پیغەمبەری خودای یاخی بێت تا هەستی دەست و پێوەند و دەورووبەرەکی هەرە سەری ئارام و رازی بێت. بەلام هەر ئەو قەسەیهی که جەنابعالی دیفەرمووی چاکیش دەزانی که سزای هەر کەسیک و یا هەر کەسانیکێ ئەو هیان لی روبرودات و

لييانه وه ناشكرابى بگويده مادده كانى ياسا سزايه كهى چييه. تازه شه وهش به سينگيه وه بگرى و دوولا بيته وه، يا سوڤى ره سوڤى بليين وهك من. چون به دروه ديت و ملكه چى و شه كهى خوى بو شه و ياسا زردار و شهسته مانه درده برى؟ شه گهر وانه بايه راستييه كانمان راست و رهوان و لووس و ليك و بى پيچ و پهنا و بى تويكل درده برى و له سه ريشى سوور ده بووين.

((دربارهى نهوتيش تاريشه كه بهو جزه نييه كه جه نابعالى ده فرمون. شه وانهى نهوتيان دهوى له دوولايه نه بهولاوه زياترين. يه كيان زورتري ددها و يه كيان كه متر. شه قلى ساغيش فرمان ددها كه فروشييار كالاكهى بداته شهوى كه زياترى ددهات- و به بويوچورنى مه چ ته ماحيكي ئيمپرياليانته شى تيدانييه، جا با كريكاره كان- ههروهك چهرچييه كانى لاي خومان- هه رچه ندهكى ده بن با بن و چون له ناوه خوياندا ريك ده كهون با ريك كهون بيته سه ودايه و هه ريه كه به لاي خوياندا رايكيشى و بيهوى كه مترى بدا، شه وده مى شتيك هه يه، كه سه ره راي هه موو شه و شتانه، شه ويش شه وديه كه ده مه يدانى سياسه تدا وا باو نييه كه هه ميشه هه ر به لايه كيدا چاوداگرى و لايه كانى دى پشتگوى بخه. ئيوه خوتان زور جارانتان فرمووه كه له ده وروبه ريكداد دژين بهرچاوته ننگ، ئالوز و نه خوش، و جار هه لى جار ناچار بوون، و به بهرزه و هه ندتان زانيوه كه بو پاريزگار ييه خوتان به ره دى دوست و دوژمنايه تيبه تان بگورن و سه ننگه ر بگوازنه وه. شهى كه واته ده ده وروبه ريكي بوغزوى و هه لپه رست و بهرچاوته ننگى سياسه تى جيهانيدا بو عه ييه شه گهر ئيمه ش سووڤىك له يه كيه تى شوڤه وى ببينن و به كه لك وهرگرتن له هيز و تواناى وى مافى خومان بستينينه وه...)).

((شه و قسه يه هه ر له بنه ر هه تدا بويو با وه رى منه، به لام ئيوه نو كه ر ييه ده كه ن)).

((وه لامى شه مه شتان عه زده كه م)).

((زورچا كه فرمون!)) به گرژ ييه كه وه.

((و به لام باشه... دروستكر دنى حيزب عه ييبى چييه، و خودى حيزب چ گونا هيكى هه يه؟)).

((هيج كاتى نابى راسته وخو و به تايبه تى بيت و حيزب تاوانبار كه يت. حيزب كو مه له خه لك يكي دل و ده روون پاكي وهك تو و حوسيناغان... ره ننگه له ئيوه ش باشتر. به لاي منه وه زور لايه نى شه ر ييانى تيدايه. وهك شه وى كه راتان ديني بخويننه وه و شه ره قى نه خونه وه و

به وداى كارى نابه جيده نه چن كه هه ر شه وانه بوخويان شتگه ليكن، به لام گله يى و گازانده ي من له رابه ره كانتانه)).

((ده گه ينه ويش... له ده وروبه ريكداد كه به قسه يى باوكى حوسيناغا ته نيا فرمانه وايه كان و جزى فرمانه كانيان گوراون- شه ويش هه ر به ناو ددها وهكى ديكه نا- ديسانه وهش شتگه ليك بووه كه له ده ره وى ولاته وه هاتووه. راسته ولاتى ئيمه داگر كرا و هاتن و خوارديان و برديان. به لام هه مووشى هه ر به زين و دوران نه بووه. دهو به يه كدا هاتن و وه ره و بر و بگره و به رده يه شدا ميلله تيش شتيكى هه ريپرا. يه كه م هه ر شه و هاتنه ي هاوپه يمانان هه موو شه و راكه يانندن و بانگه شانه ي سه رده مى ره زاشايان پووجه ل كردنه وه كه ده يانگوت مه مله كه ت به چوار ناله كى به ره و پيش خورادنه ي و له هيج مان كه م نييه و به ره نكارى هه ر هيزيك ده بينه وه چاومان تيپري. ئيمه سه ربه خوين و واو وا.

شتگه ليكيش ده مه مله كه تيدا سه رى هه لدا. خه لكى تينگه يشتن كه دنيا پيشكه وتووه. خه لكى شوينا نيدى چاك ده ژين، هيزه كانى دنيا به سەنگ و سووكيان تيكه وتووه، هيزى ديكه هاتوته ناو مه يدانى سياسه تى جيهان ييه وه... و به كورت ييه كه ي، خه لكى به دل و ده روون يكي پاكه وه وا ورده ورده له چاره سه ر ييه كي شه كان ده گه ر ين. شه و خه لكه دل و ده روون پاكانه ي فرموتان خه لكانيكى كه م نين، و رور به روريش هه ر زياتر ده بن. شه وان هه موو نامانجى هاوپه شيان يه كه، كه شه ويش خو شيبى ئاده ميزاد و سه رينه وهى ناخوشى و ده رده سه رى و چه رمه سه ر ييه كانه. ده هيج شوينا ن يكي دنيا به دا نه دي تراوه و ميژووش پيشانى نه داوه كه هه رچى مرؤقى دنيا ييه كتوپر ييكه وه ده ستيان له كار كيشا بيته وه و ياسا شكينيان نه كر دى. تاك و ته را مرؤقىش هه ن كه په ر هوى فرمانى ويژدان ده كه ن... به لام خو شه گهر هه ريه كه له لاي خو يه وه وه دووى په ر هوييه ويژدانى خو ي بكه وى شه وده م ده بيتنه ئانار شيزم، چونكه نه هه موو وهك يهك بيرده كه نه وه و نه فرمانى هه موو ويژدانه كانيش وهك يه كن. جا بو يه دامه زرا وه يه كى ده وى كه شه و هيز و توانايانه هه موو كو كاته وه، و پويست ييه كانيان بو دابن بكات، و به ريگايه كى تايبه تى، و نه خشه يه كى تايبه تيه وه و ره پيكه وى. چونكه ئيستا ئيدى سه رده مى شاي نييه كه هه ر كه سه و بوخوى بيت و به ته نى و به هيز و بازوى خو ي رو به رووى به رامبه ره كه ي بوه ست يته وه: ئيستا جه ننگ، زانست يانه يه؛ به رامبه ر خاوه ن زانست و ته كنه لوژ يايه خه باتيش

هەردەبێ زانستیانه بێ، چونکە خەباتی زانستیانه تیۆری زانستیانهی گەرەکه، تارینمۆن و رابەریشی بێت. بەهەر حال، دامەزراوەیەک پێویستە تا ئەو هیژ و دژە هیژانە کۆکاتەوه و بیاخاتە سەر رێچکەیهکی راست و روان. ئەلبەتە ناتوانی ئەو دامەزراوەیهکی ئاوا چاوه‌ڕوانی ئەوه‌بکری ئەو لێترسی تیۆه‌گلان و قسه و قسه‌لۆکان بێت بناغەیی کاری خۆی لەسەر بنچینهی دەرویشی و عاریفانە هەلنی و دایە‌زرتنی؛ ئیستا کام زاهید و بەندەیی خودایەک ماوه دەفته‌رچەیی زەبروزەنگ و تیرۆرییهی لەبن هەنگلی نەبی؟ -ئەوه مێژووی مەسیحیەت وا دەلی.

ئەوه شتیکی سروشتییه. من لاریم لەوه نییه، زۆرچاک دەزانم که رق و کینه و ناپەسەندی هەر رق و کینه و ناپەسەندی لێدە‌کەوتتەوه ئەوه‌ش هەردە‌زانم که نەفرت زەبروزەنگی لێ پەیدا دەبێت، دیسانەوه بە‌پێچەوانەیی ئەوانەیی که گوی نادنە ئەم وردە‌کاریانە. ئەوه‌ش هەر دە‌زانم که هەر دامە‌زراوەیەک که‌بێت، ئەم هەموو رق و کینه و ناپەسەندیانە کۆکاتەوه، بیهوی و نەیهوی، بە‌تێپەرینی کات بۆ خۆشی دە‌کەوتتە ناو بازنەیی کاریگەرییه ئەو ناپەسەندیانەوه و هەرچە‌ندەش هەلدا خۆی لەو شتانە دوورە‌پەرێز بگرت بە‌لام هەر تیۆه‌گلی راستییه‌که‌ی ئەوه‌یه که ئەو سازمانە هەرگیز رێ بە‌وه نەدا بە‌شیۆه‌یه‌کی وا تیۆه‌گلی خۆی لە‌بەر‌بجێتەوه و تووشی خۆ بە‌زل زانیی بێتەوه. دە‌بێ نامرازیکی وا دە‌کاریی ئەو که بزانی رق و کینه و ناپەسەندی، شەرمە‌زاری و ریسوایی بە‌دوا‌وه‌یه - هەستکردنی ناپەسەندی و شەرمە‌زاری لە زەبروزەنگ، بە‌لام دە‌گە‌ل تەواوی ئەو قسانە‌شدا نابێ چاوه‌‌پێی ئەوه لەم دۆستە بکریت که کارەساتی برا کوزراوی و گریان و لە‌خۆدان و فرمیسکی دایسی و ئەو هەموو لارو نەنگی و چاوه‌‌لە‌بە‌ریانە‌ی لە‌بەر‌بجێتەوه. لە‌سەر‌زە‌مینی دیواندا ناتوانی رۆ‌لی پە‌رییانە بگێری - ئەو هەرچییەک بێت مرۆ‌قه. ئەو ناپەسەندییه‌یان بە‌سە‌روی هیناوه. باشە، بێ‌گومان هەرکە‌سیکی وەک ئەم دۆستە‌ی مە‌یه که ئە‌گەر رۆ‌ژێک لە رۆ‌ژان حیزبه‌که‌ی حوکمە‌تی گرتە دە‌ست دیت و لایه‌کی کاروباری ئەو حوکمە‌تە‌ی هە‌لدە‌سوورپێتی. ئەوه‌دە‌میش هە‌رنابێ چاوه‌‌پێی ئەوه‌ی لێ‌بکری نە‌کە‌وتتە ژێ‌رکاریگە‌رییه هە‌موو ئەو کینه و رق و ژاره‌ی دە‌ه‌روونیدا کە‌لە‌که‌ بووه و نە‌یه‌ت و کارشکێ‌ننیه نە‌کات. هەر دە‌یکات - دە‌شۆ‌ره‌یشدا هە‌روه‌تر. حال و بال و گوزە‌رانی رە‌عیه‌تی ئەوی زۆر لە‌ گوزە‌رانی سۆ‌فی رە‌سووه‌کانی لای خۆ‌مان خراپ‌تر بووه. رە‌عیه‌تی وی هە‌رتە‌نیا رە‌عیه‌ت نە‌بووه، کۆ‌یلە‌ش بووه، یانی خۆی و ما‌ن و مندالە‌که‌شی دە‌گە‌ل زە‌وییه‌کاندا دە‌کران و دە‌فرۆ‌شان؛ هەر راست وە‌ک ئەو ئوتومبیلانە‌ی ژمارە‌یان بە‌ پاش و پێ‌شانە‌وه‌یه، ژن و کچی،

هە‌مووی هە‌رمالێ ئە‌ربابه‌که‌ی بووه، و هەر لە‌ویش ئاوس دە‌بوون و نانیشیان لە‌ کۆ‌یلا‌یه‌تییه با‌ییا‌نه‌وه دابین دە‌کرد. لە‌ فەرە‌نساش هە‌روه‌تر، ئەم داستانە‌ بە‌دریژی دە‌کتیباندا نووسراون نووسییانە که چۆ‌نیان پیاو دە‌بن نیر و ئامووری ناوه‌ بۆ جووتی، یا هەر هە‌مان ئەو رە‌عیه‌تانه‌یان هیناوه و دایانناوه‌ تا بە‌رە‌به‌یانی بە‌ردان بە‌زە‌ل‌کاو و گۆ‌لا‌واندادا تا بۆق و قوراپ‌لیکه‌ بێ‌دە‌نگ بن و جە‌نابی ((کۆ‌نت)) یا ((سنیۆر)) خە‌وه‌که‌ی نە‌زری، و تیر‌بنوی، یا ئە‌گەر مندالی رە‌عیه‌تیکی وە‌بن پێ‌چکە‌ی گالیسکه‌که‌ی که‌وت بە‌و پارە‌ که‌مە‌ی که‌ جە‌نابی کۆ‌نت لە‌ پە‌نجەرە‌ی گالیسکه‌که‌‌پرا بۆی داوی دل‌خۆ‌ش بێت و دە‌ستە‌ونزا راوه‌ستیت و نزای خیری بۆ بکات.

دیسانە‌وه توندوتیژی ئەو نارە‌سه‌نا‌یه‌تی‌ه‌شی تێ‌دایه‌ که خە‌لکی هە‌روا بۆ سە‌یر و خۆ‌شی و رابواردنی بچنە‌ دیار گێ‌وتینی و سەرە‌پەر‌یوه‌کان بژمێرن و بە‌دە‌وریا‌ندا هە‌لپە‌رن. ئە‌مانە‌ گونا‌هیان نییه - گونا‌ه‌بار ئەو هە‌ل و مە‌رح و بارودۆ‌خ‌یه که عە‌زم کردن... ئیمە بۆ خۆ‌مان رێ خۆ‌شکە‌ری ئە‌و‌کارانە‌ین. دە‌گە‌ل هە‌موو ئە‌مانە‌شدا سروشتی ئادە‌میزاد و مێ‌ژووی هە‌موو ئەو رە‌نج و ماندوو بوونانە‌ی هەر بە‌ر‌دە‌وامه‌ و لە‌جیی خۆی نالە‌قی و دە‌میی‌تتە‌وه. زۆر بە‌سەر‌هات و رووداوی لە‌وانە‌ش سادە‌تر هە‌ن، که مە‌رگ هینن: ناخۆ‌شی وا دیتە‌ پێ‌شی؛ که هە‌ست ئەو ناخۆ‌شیانە‌ی لێ‌دە‌بێتە‌ سووکایە‌تی، توندوتیژی‌ش لە‌ سووکایە‌تی‌ه‌را سەر‌هە‌لدە‌دا. زۆر‌جاران دە‌ رۆ‌ژناماندا دە‌خویننە‌وه: ((شوفیری تاکسی، یا عەرە‌بان‌چییەک لە‌سەر دوو قرائی کرێ‌یه‌که‌ی دکتۆر فلانی کوشت)). هە‌والێکی تابلیتی زۆر سادە‌یه، وە‌کو هە‌موو هە‌والە‌کان و بۆ‌ زانی‌نه‌کان؛ هەرچە‌ندە‌ ئە‌م‌جارە‌یان رێ‌که‌وتی بە‌سەر‌هات و رووداوه‌‌کە‌ش زۆر سادە‌یه: هە‌روا بە‌‌روالە‌ت لە‌سەر دوو قرائان که نە‌یویستوو‌ه بیدا کوزراوه. بە‌لام نایا هەر بە‌‌راستی وابوو؟ -نا. دکتۆر، یا ئە‌ندازیار یا هەرکە‌سیک که دادە‌به‌زی لە‌ شوفیره‌که‌ دە‌پرسی: ((چە‌ندی کرد، ئا‌غا؟)) ئا‌غاش شتیکی دە‌لی، دکتۆر یا ئە‌ندازیاریش لە‌وانە‌یه‌ پیرسن ((بۆ؟)) ئە‌ویش هە‌قیه‌تی، بێ‌دە‌کاتە‌وه شوفیره‌که‌ خە‌ریکه‌ هە‌لی لێ‌ بێنی ئە‌ویش هە‌قیه‌تی بە‌رگری لە‌ مافی خۆی بکات - هە‌ق لە‌دووی هە‌قییه، نە‌ک لە‌بەر یە‌ک قرائی که‌موزیاد. شوفیره‌که‌ هە‌روا بە‌شیۆ‌ازی شوفیره‌انه‌وه دە‌لی: ((هە‌روا بە‌ هە‌وس!)) دکتۆر ئە‌وه‌ به‌بێ ئە‌دە‌بی دە‌زانی و بە‌‌رووی دادە‌داتە‌وه. شوفیره‌ ده‌ وە‌لامدا پێ‌یدە‌‌لێتە‌وه که، باب و با‌پەر و ئابادی وی بۆ ئە‌دە‌به، بە‌ کورتی‌ی وی لێ‌دی لە‌ با‌پەر و با‌پیره‌ گە‌وره‌ی تێ‌دە‌پە‌ری و دە‌گاتە‌ گێ‌رفان و دە‌ست و چە‌قۆی شوفیری و سەر‌ه‌نجام دە‌زگی

دکتوری یا ئەندازیاریدا دەگیرسیتەوه! دکتۆر و شوفێر هەردووکیان قوربانییە دەورویەر و ژینگەکن...

((بەهەر حال، حیزب هەرگیز نەبێتووە کە هەڵە نەکردووە و نایکات. چمکی رەخنە و رەخنە لە خۆگرتن ئەوەیە کە هەمیشە ترسی هەڵە هەیە. هەڵەمان بوو، بەلام خەیانەت و نیشتمان فرۆشی نا. منیک تا ئەوکاتە هەڵە بەهەڵە دەزانم، دەو چوارچێوەیدا هەول دەدەم جارێکی دی دووبارە نەبیتەوه، و ئەو مافەش بەخۆم دەدەم وابکەم. وەك دەلێن مەروە هەموو کاتیک لە هەڵە و هەڵە کردنەوه نزیکە، رابەرانی حیزبیش مەروەن، جا هەریۆیە ئەوانیش هەڵە دەکن؛ لەوێش بترازی پەروردە یەمان ئەم دەورویەرەن. ئەوێش دەزانم کە بەچاودێرییەکی بەفرراوانی خوارووی حیزب و هەلبژاردنیکی راستەقینە ئەو ئاریشە و تەنگوچە لەمەش تا ئەندازەییەکی چارەسەر دەکری. ئەوێش ئەزەزکەم کە رابەرانی هەر حیزبیک لە نیوان شایستەترین ئەندامانی ئەو حیزبەوه هەڵەبژێردین. نەك لە دەرووی و بییەوه و هەرگیز نابێ و چاوەروان بکری یا پیمان وابێ حیزب بێت و لە یەکیکی وەك جەنابی قیواموسسەلتنە یا حەکیمول مولک داوا بکات تا بفرمووی بێت و بپیتە رابەر. لە دەروەشرا هیچ کەسیک نەهاتووە...)).

ئاغای سلیمانی گوتی: ((ئێ دەروە نازانم... بەلام ئەوێ دەزانم کە ئاغای قیواموسسەلتنەش هیندە سادە و ساکار نییە بێت و کە لەرووی لوتف، یا بێ لوتفییهوه رابەرییە حیزبی ئێوه قبول کات. دیارە ئەو کارانە کە ئاغان کردوویانە هەڵەن، ئەنقەستن، خەیانەتن... هەم شۆردی بە ئانقەست وادەکات و هەم رابەرانی گۆی لە مشتی فەرمانەکانی ئێوه. باشە ئەوه دەستی ئەنقەست نییە کە ئێوه جێبەجێتان بە ئاوەدانێ نەهێشتۆتەوه؟ زۆرچاکە داماننا شا خراپ بوو. دەربارە کەشی هەر خراپ بوو، قیواموسسەلتنە خراپ بوو، حەکیمول مولکیش هەر وەرتر... ئەدی بەرە میللی و تیکرای گرووپە سەر بەخۆ و میللیەکانی دی بۆ دەکوئن؟ بۆیەیان دەکوئن تا لە خۆتان و دەرباز زیاتر کەسی دی نەمینی، تا لاوه خۆین گەرمەکان لەنیوان میز و گوویدا لایەکی هەلبژێرن...؟

دەربار خراپە، هەریۆیە... نا، گیانە، هەڵە کانتان، یا بە بیروپرای من رابەرە کانتان، ئالێرەدایە. دنیابن، ئێوهش هەر نامینن - هیچ کەسیک نامینن - دیارە بەو جیاوازییەوه کە هەموو ئەوانە دی بە دەستی ئێوه لەناو دەبن. هیچ گرووپ و لایەنیکی نامینن، تەنیا دوو لایەنی

دوژمن بەیەك نەبێ کە بۆ دابەشکردنی دەستکەوتەکانی دواوە دەمیننەوه تا لەنیوانیاندا بەش کەن. ئەمانە - رابەرە کانتان دەلێم - یا نۆکەرن یا گێلەپیاو... کە من هەر پێموایە نۆکەرن...)).

((بەندە و ئەوانیدی وابێر ناکەینەوه. من ئیستا دەو دەمەیدا چ بەلگە و قەبالەییەکم لانییە تا لەسەر رۆشناییەیانرا ئەو جۆرە داوهرییانە بکەم. من هەر لەسەریناغە و بنچینەیی ئەو پێوەر و بەلگەکانی کە دەوانەکاندا خۆیندووومە و فێریان کردووم هەمووان دروستکار و بێ گوناه دەزانم، مەگەر پێچەوانە کە دەکرەوێت و بەسەلمیندێ.

((باشە چ دەکەیی؟)).

((نارەزاییە دەردەبێم)).

((جا باشە نارەزاییە تۆ چی لێ پەیدا دەبێ؟)).

((بەگۆیە دەستور دەبێ لێی پەیدا بێ)).

((ئەگەر لێی پەیدا نەبوو؟)).

((دیسانەوه نارەزایی)).

ئیمە و ئاغا هیچمان دەگۆنگەلێندا نەبووین. تیگیاراییەکان هەریەك و دوو نەبوون - ئیستا تییدەگەین. دەردە کە دەویدا بوو کە تۆ سەر بەکەسیکی بووی، بەلام شانسه کە دەویدا بوو کە دەردە کەت دەگەل ئەو سێ و چوار کەسەیدا هاوبەش بایە کەسەر بەلایەنیکی بوون و دەگەل بیروپۆچوونە کانت بانایە، ئەو دەمی دەتوانی داواکارییە کانت بەرز کەیتەوه بۆ سەر وەرتر. بەلام ئەگەر بەتەنی و دەگەل تەنیا کەسیکی بای ئەوه دەبایە هەر لەجێی خۆت بچەقی و دەمت لێک نەکردبایەوه، یان دەبوو واز لە حیزب بێنی و بۆخۆت دانیشی، چونکە ریی ئەوەت نەبوو لە دەرووی شانە و ریکخراوەکانەوه - یانی حیزب - داواکارییە کانت بەرز کەیتەوه، خۆ ئەگەر شانسیشت هەبایە ئەوه داواکارییە کانت دەچوو سەر وەرتر، و دیسانەوه ئەگەر شانسیکی دی هەبایە ئەوه بەرە سەر وەرتریش - هتد... هەر دەرپویی. کە ئەمەش شتێکی وانەبوو. چونکە هیچ کاتیک رۆی نەدابوو کە لە هەموو ریکخراوە و تەشکیلاتەکاندا بیروپۆچوون و دیدی

ئەندامەكانى ۋەك يەك بن تا كېشە و ئاريشەكان پېكەۋە تاوتۇي بگەن. مەگەر ئەۋەدى كە لەسەرۋترەۋە فەرمانيان دابايە. ديارە گوايە دەكرا بچيپە كۆميسسيۆنى پشكنينى حيزب و لەۋيت سكالانى خۆت كردبايە، بەلام ئەۋدەمى سووربون و پىچەقاندن لەسەر ئەوكارانە ھېندە باۋ نەبون، چونكە ھەموو شتەكانى خوارى خپى لەسەربناغەى دلپاكي و متمانەى كويترانە راۋەستا بو. ئەلبەتە تاغاي سليمانى باۋەرى و ابوو و دەشىگوت كە حيزبەكەى ئىپو ۋەك مامۆستاي نەخويندەوار وايە كە حمز بە قوتابى وريا و زيرەك و زيتەلە ناكات، لەبەرئەۋەدى بوخۇي تېنەكەۋى و دانەمىنى حەزى لىبوو قوتابىيەكان ھەموو تەمبەل و تەۋەزەل و نەزان بن تا پۇلەكەى بو راۋەستى. ئەو دلپاكييە، ئەو دلپاكيەيە ئىپو پى كەرگەن و بەھپىرەى بەرن- لەو جۆرە قسانەى زۆر دەكردن).

تاغاي سليمانى گوتى: ((ئەۋە ديارە ناگاتە چ جىيان... تۆ گوتت كە ميژۋوى كيشۋەرى ئىمە ميژۋوى بەلا و كارەساتى يەك بەدۋاى يەكدايە... جا باشە ئىپو بو خۆشتان ھەر دە سەردەمى ئەو ميژۋۋەيدا نىن؟ ئەگەر وابى ئەۋە ئىپو ھەر گېرۆدە و گرفتارن:

ھېشتا كېشەى نازەربايجان و كوردستان روون نەكراپۆۋە، لكىكى دىكەى لى پەيدا دەبو، چارەسەرى ئەو لكەى نەكراپو نەوت ھاتە گۆرپى، نەوت تەۋاۋ نەبوو شتتىكى دىكە و شتتىكى دىكە - ھەر بو ديزە بە دەرخۇنە كردنى كېشەيەكى بەشتتىكى دىكە ھەمىشە بيانو ھەبون)).

((بەھەرچال، ئىمە نارەزايىيە خۇمان دەردەپىن. ھەر بو نمونە بو كردنەۋەدى لقى حيزب لىرە من پىمابوو دەبوو كۆميسسيۆنى مەئموورى ئامادەكردنى پىشەكەيەكارەكان ھەبووايە: كۆميسسيۆنىكى پىكھاتوو لە كەسانى ناۋچە و شارەزا لە ناۋچەكە. راستە لەۋانەيە لە ناۋچەكەدا حيزبىيەكى لە منى زياتر لىنەبوۋە، بەلام كەسانىك ھەبون كە تا ئەندازەيەك لە بارودۇخى ناۋچەكە شارەزابن: لە ھاۋولاتيان... ھەرچەندە دوور نىيە كە راۋىژ بەۋانىش كرابى. بەھەرچال من رازى نەبووم، چونكە ھەر بەقسەى ئىپو ئەۋە من لە ناۋچەكە شارەزانىم، جا چ جاى تاغاي كاۋيانى، كە ئەمە يەكەمىن و دوايىن جارىتەتى ئىپرە بىنى. راستىيەكەى ئەۋەبوو كە ژمارەيەكيان دەناردن دە ناۋچەكەدا دەگەرپان و دەكەۋتنە موتالاكردنى ناۋچەكەى: كەسانىكى ۋەك جەنابعلىيان دەدەت؛ ناۋچەكەيان بەسەردەكردەۋە؛ لايەنە ئەرى و نەرىيەكانى كېشەكانيان تاوتۇي دەكردن و ئەنجامەكانيان لە ھەموو بارەيەكەۋە پىك دەگرت- و ئا لەم بابەتانە.

لەلايەكى دىكەۋە، لە خۆم دەپرسم، ئايا ئەۋ كارە سەردەگىرى؟ باشەخۇ ئىپرە ھەمىشە ناۋچەيەكى سەربازىيە. ھەر كە گەيشتییە داۋىنى شاخى ئوتومبىلى رادەگرن و دەپرسن ((بو ھاتوۋى، ئىشت چىيە ھاتوۋى، دەچىيە مائە كى، چەند رۇژان دەمىنىيەۋە؟)) ھەر كە چەند رۇژىكان زياتریش مایتەۋە ئىدى ئەۋە كىچ دەكەۋىتتە دە كەۋلى فەرماندەى پادگان و ئەۋانى دىيەۋە كە داخا بۇچى ھاتوۋە؟ بو نارۋاتەۋە؟ - ((بابە گيان بو گەرانى ھاتووم)). - بو گەرانى؟)) ((چونكە ولات و مەملەكەتى خۆمە...)) و ئەۋدەمى سەدان جار تىدەگەيت كە ئەۋە ولات و مەملەكەتى تۆ نىيە و ھەرىۋەش ھاتوۋى ئەۋەدى كە ئى تۆ نىيە و بە پىگانەى بفرۆشى و بچىيەۋە ئەۋە جىيەى عارەب جوزەلەى لى لىدەدەن... بابە خۇ دەردەكان ھەرىەك و دوۋان نىن!...

((دەربارەى بەرگىكردن لە شۆرەۋىش- بەندەش دەگەل تۆدام)). (تاغا لىۋە خەندىكى ھاتى- ئەۋەندەش ھەر باشە!) ((شۆرەۋى ھەۋالگى ھەيە، سەفارەتخانى ھەيە؛ با ھەۋالگى و سەفارەتخانىكانى خۇى بەرگى لىبگەن. خۇ حيزبى ئىمە نوسىنگەى پەيوەندىيە گشتىيەكانى ۋى نىن ھەر كە ھەۋالىك لەسەر شۆرەۋى چاپ بگرى ئەۋە بگەۋىتتە پەلە قاژدى ۋەلامدانەۋە. با بو خۇى ۋەلام داتەۋە كە ھەرۋەك ئىپو دەلېن بو گەنى لە ئەمەرىكاي دەكرى، يا بو خەلكەكەى نازاد و سەربەست نىن، يا بو ھەموو خەلكى ۋى دەژىر چاۋدىرىدان! لەلايەكى دىشەۋە، ئەگەر چاك بىرەكەينەۋە دەبىنن كە تەنانت ئەۋە كارەش (بەرگى كردن لە شۆرەۋى - ۋەركىپ) كارىكى نابەجى و لە عادەت بەدەرنىيە. ئەدى ئەۋە نىيە ھەر ئىتىلاعات و كەپھان و ھەموو رۇژنامە ورد و درشتەكان بوونەتە پەيوەندى گشتى ئەمەرىكا و ئىنگلىزان؟ خۇ ئەۋان چ پىۋىستيان بەۋانە نىيە، ئەۋانەيان ھەر تەنيا بو بەھپىرەردن و گىل كردنى خەلكى دەۋى. كاتىك كە ھەرچى دەستە و داپەرە و كاربەدەستى رۇژىم ھەموۋى ئى خۇى بى چ پىۋىستىيەكى بە بەرگى كردنىيە. بە قسەى خەلكى رەشۋوروت، كە ئەۋانىش ۋەك مندالى خەلكى رى بگەن ئىدى پال نانىان بۇچىيە!...)) دەۋدەمىدا ئەجمەدى خزمەتكارى سەرھەنگى ھات و رايگەياند كە جەناب سەرھەنگ ھاتوۋە و دەلى جەناب سەرھەنگ چاۋرەيە. تاغاي سليمانى قوتوۋە جگەرەكەى دەپەركى نا و گوتى: ((باش بو! نا، پىمابوو خويندەوار نىت- باش بو، لەۋە زياتر، كە تۆزىك بە تورەيىيەۋە بو... ھى ھى، ئەۋە منىش دەلېم چى: وردە ئىسكى مەجنونى ھاۋىژە بەر تەپىرى ھوما- چونكە ئەۋە ئىسكى بەردەمى سەگى لەيلايە...! باشە، من دەرۇم؟

تۆش دادا مەھىللە ھوسىناغا بۆ ئىبارى بېجىتتەۋە تا بەتەنى نەبى. ھوسىناغا، تۆش ھەروا بەدەم دانىشتىنپەۋە داستانى مەلا رىۋى بۆ بگىرەۋە- لەۋانەيە لە بېرى چوۋىتتەۋە. خۆ تۆ لەبىرت ماۋە؟).

پىكەنېم؛ گوتم: ((بەلى)).

((تەگەر دەزانى لەبىرت چۆتەۋە، با بۆ خۆم بېگىرەمەۋە!)).

پىكەنېن، ئاغا پۆزىشى خۋاست، و رىۋى، ھەر كە ۋەدەركەۋت، راستبوۋمەۋە و چووم ئەۋلادى كورەكەيم ماچكرد. گوتم ((خۆ، دلّم بو بە ئاۋ! - ئەۋ ھەموۋ ماۋەيە ھىچت ھەر نەگوتم... خۆ خەرىك بوۋ دىق كەم- بەراستى چاكت كرد! دلّم ئاۋى خۋاردەۋە!)).

((سوپاس! ھەرچەندە نەشمەۋىست- بەتايىبەتى ئەمپۆ ھەر نەمدەۋىست، بەلام لە پىستى خۆتت دىننە دەرى؟ ھەر رىيان ھەبوۋ ئىدى ئەۋ دەستدەكەن بە ھەقايەتان و ھەلبەز و دابەزى و لە ھەموۋ ئاشىكى لىدەكەن!)).

((نا، ئاغاش بى ئاگانىيە- زۆرى پىيە؛ ئەۋانەي لە كوئرا دىنان؟)).

((بەلانى كەمەۋە سوۋدى ئەم قسە و باسانە ھىندە ھەيە ۋاى لىبكات كەمىك بىخوئىتتەۋە- ئاخىر ۋەك بۆخۆى دەلى دەيەۋى مەچەكم بگرى، ناچارە كىتتەبەكانى مەن بىخوئىتتەۋە- بەفشەي خۆى- لەۋىۋە نوقورچان باۋى. ئەمساۋ حال و ھەۋاسم خۆش نىيە؛ جاران لەۋەم زىاتر سەردەكرە سەرى. ئا... ديارە بى سوۋدىش نەبوۋە - ئىستا زۆرجاران دەيىنم ھەر خۆى دەخۋاتەۋە؛ كەچى جاران ئەمانەي ھەموۋ بەپىكەنېن و گالتە جارپەۋە ۋەلام دەدايەۋە، ئىستا چاكتربوۋە. ئەلبەتە با ئەۋەندەش بلىم كە ھىچ كاتى رىق و كىنە و مەبەستىكى خراپى نىيە. بە خەيالى خۆى دەيەۋى مەن لە كەرى شەيتانى بىننىتتە خۋارى- تەنەت ئىۋەش- ھەست بە خەتەرىكى دەكات... باۋكە ئىدى... چووزام، لەۋانەشە حال و بال و گوزەران و جى و رىۋى خۆشى دەتەلەزگە (خەتەر) دا بىنى. زىاتر لەبەر مەن. چۈنكە پىيوايە ((ھىزب)) دەبى ھىز و تواناى لاۋەكان بەفپىرۆ بادت و بەلامى ويىۋە ھىزب ئەۋ ھەموۋ ھىز و روبارى خۆشان و ھەلچۈنە ھەموۋى بە بىبابان و بەست و رەقەنان ۋەردەكا!)) ((بەلام زۆرت چاۋلىدەپۆشى. مەن

زۆر كەمەم بابى ۋادىون ئاۋا دەگەل كورەكەي دانىشى و ۋاى دەگەلدا بدوى... خۆزگەم بەخۆت كا!)).

((ئىدى، ئەۋە ھەر رەۋشتى خۆيەتى- پىۋاۋىكى زۆر نەرم و شلە. مەن تا ئىستا نەمدىۋە جارىكى لە كەسىكى دابى، يا لە يەكىكى تورە بوۋى- جا ھەر لە مندالى خۆيەۋە بگرە تا مندالە كرمانچىكى، تەنەت دەگەل گىنانلەبەرىكىش لە سەفەرى دەگەلدا پىۋاى شىت دەكا: جەلەۋى ۋا داۋىتتە سەر پىشتە مىلى ئەسپى. كە ھەر مەپرسە. دوۋەم مەن كورە گەۋرەم- و تاقە كورپىشىم، ھەرگىز ۋا تەماشى پىۋاى ناكە ئەۋە چوۋكەيە يان نا و دەزانى، كە كورە گەۋرە دەنيۋ گەۋرانىشدا جى و رى و شۋىنى ديارە، ھەرچەندە داكى مەن بەلامى ئەۋانەۋە كچە كرمانچە و بەقسەي قەۋم و خۋىشان مەن بەرو پىشت ئەتەس نىم ۋەكەۋان، دىۋىكم پەلاسه!)).

بەتالە خەندەيەكەۋە. ((ئەلبەتتە شتى دىكەش ھەيە. دەگەل ئەۋانەشدا چۈنكە كورە گەۋرەم تا ئەندازەيەكە- يانى تا ئەندازەيەكى زۆر- ئاگام لە نەننىيەكانىيەتى: جا يا نەننىيە بەرپۆۋەردنى كارەكانى يا ((كاروبارى نىۋمالى))ى ياكارى دەرى. دەزانى كە بەداخەۋە بابە پىۋاۋىكى بەرەللايە و دەۋمەيدانەيدا زۆر بى تىبىنى و زۆر بىباكە. جاران بۆ پارىزگارپىيە خۆى جاروبارەي دەگەلە خۆيدا دەبەردم بۆ جى رابوردن و خۋاردنەۋەكانى خۆى. كەمىكى ناراحەتتەيەكانى لەمەن ئەۋەيە كە ۋەتى كەۋتوۋمەتە دەۋ خەتە شەيتانەيىۋە كۆمەك و ھاۋكارپىيە ناكەم و دەزانى كە لەلامى مەن ناتوانى بەرمالى راخا. پىموايە ھەست بە گوناھىكى دەكا- تۆ ناۋى ئەۋ گوناھەي بى ترس، ھەرچەندە ئەۋە گالتەشە؛ ديارە نەك ترسان لە مەن، بەلكە ترس لەخۆى... با ۋازىنېن!)) ((ئىستاش، لەسەر راسپاردەي ئاغاي دەبى مەن چىرۆكى مەلا رىۋىيەت ھەر بۆ ۋەگىرەم)).

پىكەنېن.

((بەلى. لىگەرى با يەكەيتى شۆرەۋى ئىمەش ھەر بخۋا!)).

دەلېن شەۋىكى رىۋىيەك چوۋە دزىنى مرىشك و كەلەبابان. چوۋە سەربانى خىخانەيەكى و دەكولانكەي خىخانېرا بەرپۆۋە نىۋ كوپە خى و سەرتاپاى شىن ھەلگەرا. بەھەر گىيانكىشانىكى

بوو له کووپه‌ی خمی هاته‌ده‌ری. رروانی سه‌یره، خو هه‌موو له‌شی شین بووه! به‌لای که‌له‌باب‌یکیدا تیپه‌ری. که‌له‌باب گوتی: ((سلاو مام ریوی، توغر به‌خیر، تشریف بو کوی ده‌بن؟)).

ریوی گوتی: ((مه‌لی مام ریوی، بللی مه‌لا ریوی - شه‌وه نییه‌ تویه‌کارم و تویه‌م کردووه. هه‌ی ناخر خیر، ده‌چمه‌ه‌جی، سهردانلی ماله‌ خودای. تو ش وهره، با پیکه‌وه‌ه‌جین. نیوان مه‌رگ و ژیانلی مووه‌که. ده‌گه‌ل شه‌وه‌موو بانگانه‌شدا، سهردانلی‌کیشته‌ کردبایه - خیره‌که‌ی دوو هینه‌دی دی ده‌بو)).

که‌له‌باب گوتی: ((زۆرم هه‌زلیبوو ده‌خزمه‌تتانا هاتبام، به‌لام شه‌فوسوس من تا ئیستا هه‌جم نه‌که‌وتوته‌سه‌ری، هیشتا وام لی‌نه‌هاتووه، له‌به‌ر نه‌بوونی بچه‌ه‌جی. وه‌ک ده‌لین هیشتا خودا له‌چاره‌ی نه‌نوسیم بو ماله‌خوی)) ریوی گوتی: ((نا، تو سه‌هوی، پیاری موسولمان هه‌میشه‌ داواکرای خواهیه. ده‌شزام که له‌ چاره‌ی نووسیوی - هه‌سته‌ وهره و خه‌رجی رییه‌ت له‌سه‌ر من)).

که‌له‌باب گوتی له‌وه‌ قسه‌ی بوو گوتی: ((له‌به‌یک، له‌به‌یک!)) و ملیان لینا. ریوی که‌ ده‌دلی خویدا هه‌روا ددانی له‌ که‌له‌بابی ده‌سوونه‌وه‌ به‌رواله‌تیش له‌سه‌ره‌وه‌ خه‌ریکی نزا و پارانه‌وه‌ و ته‌زیحاتی بوو، تا که‌له‌بابه‌ واتیبگا که‌ هه‌ر به‌راستی تویه‌ی کردووه و بوته‌مه‌لا. به‌لام ده‌گه‌ل شه‌مانه‌شدا که‌له‌باب هه‌ردوو دل بوو: به‌ پیدزه‌وه‌ هه‌نگاوپکی له‌ پش و دووی له‌دواوه‌ بوون... به‌هه‌رحال، هه‌ر رویشتن و رویشتن تا گه‌ینه‌ بیه‌لانیکی. که‌ سه‌رنجیاندا دیتیان شه‌وه‌ په‌پوسلیمانکه‌یه‌ک به‌ تو‌قه‌له‌ی داریویه. په‌پوسلیمانکه‌ ماندوو نه‌بوونی لینکردن و پرسه‌ی: ((مام ریوی، توغر به‌خیر!)) که‌له‌باب هه‌لیدا‌یه: ((مه‌لی مام ریوی، بللی مه‌لا ریوی - و ئینشالاً به‌و زوانه‌ش ده‌بیته‌ حاجی مه‌لاریوی. تازه ئیدی تویه‌ی کردووه و وایستا به‌خیره‌ سه‌لامه‌ت شه‌وه‌ تشریف ده‌به‌نه‌ سهردانلی ماله‌ خودای و ئیمه‌ش ده‌ خزمه‌تی خویندا ده‌بن. شه‌توش هه‌ر وهره‌ه‌ب‌جین... پاره‌ی رییه‌شمان بو دده‌ا؛ هه‌م سهردان و هه‌م گه‌شت و گوزار؛ به‌ده‌م ریگاشه‌وه‌ سوودی‌کمان له‌ حوزوریدا پیده‌بری هه‌رچاکه‌. له‌ خزمه‌تی گه‌وره‌یه‌کی وادا خو ش راده‌بری و وهره‌ز نابین - تو ش هه‌ر وهره‌!)).

په‌پوسلیمانکه‌ گوتی: ((راوه‌ستن با هه‌تا ماله‌ی بچه‌وه‌ و ماله‌واییه‌ بکه‌م، هه‌ر ئیستا دیمه‌وه)). راره‌ستان تاچوو و هاته‌وه‌. ریوی ده‌دلی خویدا گوتی: ((ممم، تا‌تیره‌ شه‌وه‌ بوونه‌ دوو - تا‌تیره‌ دوو نیچیری چاکم به‌داویوه‌ کردوون!)) په‌پوسلیمانکه‌ هاته‌وه‌، و که‌وتنه‌وه‌ ری، و

رویشتن. چوون تا گه‌یشتنه‌ روبرایکی. مرابییه‌که‌ هه‌رخوی ده‌ ئاویدا نقوم ده‌کرد و ده‌هاته‌وه‌ ده‌ری. کاتلی هاته‌وه‌ ده‌ری و شه‌وانی دیت چاک و چۆنی و هه‌والپرسی کردن و گوتی: ((شه‌وه‌ به‌خیره‌ سه‌لامه‌ت بو کوی تشریف ده‌بن؟)).

ریوی ویرده‌که‌ی بری و گوتی: ((هه‌ر خاوه‌ن تشریف بن، ئینشالاً؛ به‌ ته‌مای ماله‌ خوداین)). ویرده‌که‌ی به‌ده‌نگیکی به‌رزه‌وه‌ کوتایی پی هیئا: ((ره‌ببی ئیغفیر لی وهره‌منی...)).

که‌له‌باب گوتی: ((مراوی، تو ش وهره؛ تو ش ته‌مه‌نیکت به‌ری کردووه، مردنت نزیکه‌؛ وهره‌ له‌ خزمه‌تی هه‌زرتی ئیبراهیمدا تویه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی به‌دل و به‌گیان بکه‌ به‌لکه‌ ئی شه‌وه‌ خودایه‌ له‌ گونا‌هه‌کانت خو ش بیته - ناخر خو ماسی و جانه‌وه‌ری ئاوت که‌م نه‌خواردوون، تا ئیستا چ خیره‌کت ده‌و خو نقوم کردن و هاتنه‌وه‌ ده‌ریدا دیوه‌ته‌وه‌! دنیا شه‌وه‌موو خو نقوم کردن و هاتنه‌وه‌ ده‌ری ناهینی)).

مراوی که‌می‌ک ده‌به‌ره‌وه‌ چوو، گوتی: ((راسته، مردن هه‌قه‌ و ته‌مه‌نیکم رابواردووه - ئای هه‌ی روژگار! راسته‌که‌ی، زۆرم ئازاری خه‌لکی داوه - کاتلی تویه‌یه‌!)) و له‌ روبرای هاته‌ده‌ری و وه‌ک بیه‌وی پالتۆکه‌ی داکنی بالی راره‌شاندن و ئاوه‌که‌ی له‌خوی ته‌کاند و خانن خانن - وه‌ک مندالی تازه پی گرتوو - ده‌گه‌ل وان که‌وته‌ رییه‌.

رویشتن رویشتن تاگه‌یشتنه‌ دره‌ختیکی. قه‌له‌ره‌شیک له‌ سهرداره‌که‌ بوو. قه‌له‌ قاره‌یه‌کی کرد و به‌زمانی قه‌لایه‌تییه‌ ماندوو نه‌بوونی کردن و پرسه‌ی: ((شه‌وه‌ بو کوی ده‌چن؟)).

گوتیان: ((شه‌وه‌ ده‌ خزمه‌ت مه‌لا ریویه‌را ده‌چینه‌ سهردانلی ماله‌ خودای)).

قه‌له‌ گوتی: ((مال خراب نه‌بوینه، بو مه‌گه‌ر خودا شیتی کردوون؟ شه‌وه‌ چۆن ده‌بی هه‌روا زوو و ئاواش به‌ ساده‌ و ساکارییه‌وه‌ به‌ مه‌لا و به‌ریویان باوه‌رکهن، که‌ ئاوا به‌و جوهره‌ جه‌له‌وی خو تان داوه‌ته‌ ده‌ستی! مه‌لا ریوی هه‌موانتان ده‌خوا! هه‌م مه‌لا و هه‌م ریوی! هه‌ر شه‌وه‌نده‌ی که‌م بوو سه‌رباری ریویه‌تییه‌ی مه‌لایه‌تیشی خسته‌سه‌ری!)).

گوتیان: ((نا باب! شه‌تو زۆر ره‌شبین و به‌دیبینی - ده‌رکی تویه‌یان هه‌ر بو شه‌وشتانه‌ کردوته‌وه‌. شه‌م مه‌لا ریویه‌ ده‌گه‌ل شه‌وه‌ مام ریویه‌ی تو دیناسی هه‌ر خودایان یه‌که‌! شه‌مه‌یان تویه‌کاره‌، به‌دریژی ریژی به‌رژووه‌، پیاری سه‌برده‌ و فه‌رمایشتانه‌، ته‌نانه‌ت شه‌وانه‌ش خو له‌ ئا

خواردنه‌وی ده‌بوژی و پاریزییه ده‌کا. مه‌گهر ریش و ته‌زییحی ده‌ستی نابینی، مه‌گهر خمی ریشیت نه‌دیوه - خمی هم‌مو له‌شی! ته‌شریف ده‌بهنه حه‌جی وهره، له‌کهری شه‌یتانی وهره خواری - وهره باپیکه‌وه پرۆین!)).

زۆریان قه‌له‌قه‌له ده‌گه‌ل قه‌له‌ی کرد، تا سه‌ره‌نجام رازییان کرد. ریوی، ده‌وئیوه‌یدا، وه‌ک شه‌ه‌مو قه‌له‌قه‌له هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌وییه‌وه نه‌بووی له‌بن لیوانه‌وه هه‌ر سه‌له‌واتی لیده‌دان و ویردی ده‌خویندن. ناخی چاویشی بریسکه‌یان ده‌دا له‌ خویشیان. سه‌ره‌نجام قه‌له له‌داری هاته‌خواری و ره‌گه‌لیان کهوت. مام ریوی به‌ده‌م ریوه هه‌روا سوپاسی خودای ده‌کرد و ته‌زییحی باده‌دا. ناوه‌ناوه‌ش له‌سه‌رتکای موسولمانان فه‌رمایشی ده‌فه‌رمون.

شه‌و دره‌نگانیک گه‌یشتنه چیاپه‌کی. له‌وی مانه‌وه. ریوی کونه ته‌شکه‌وتیکی دییه‌وه و هه‌مووی ده‌وی کردن، نه‌وه‌ک خوانه خواسته شه‌وی سه‌رمایان بی‌ت و له‌وه سه‌فه‌ری خیره‌یان بو‌خرینی. هه‌مووی ده‌کونی کردن، بۆ خویشی له‌به‌ر دره‌نده و چه‌ره‌ندان هات بۆ پاریزیگارییه له‌ به‌رده‌می کونی دانیش. نیوه‌شه‌و راشکا؛ زۆری پرسی بو، چونکه شه‌وی رۆژی هه‌ر هیچی نه‌خواردبوو. ده‌دلی خویدا گوتی چاکه، ئیستا وه‌ختی خواردنییه! قه‌له‌به‌دزییه‌وه به‌هاوسه‌رانی خۆی گوت: ((مال ویرانینه، ده‌زانن خۆمان ده‌چ داویکی هاویشته‌وه! ئیستا یه‌که‌یه‌که‌مان بانگ ده‌کات و تا‌ک تا‌که‌مان ده‌خوات. ئیستا هه‌رچی نازایه خۆی رزگار کات - خودایه به‌ ته‌مای تو!)) که‌له‌باب بی‌گۆیدانه شه‌وه قسانه بالیکی لیکدان و بانگیکیدا، قوقولی - قوو! و توژ و خۆلیکی ده‌کونی‌دا به‌ریاکرد. ریوی وه‌ک تازه له‌خه‌وی هه‌ستایته‌وه، پژه‌یه‌کی هاتی و به‌شله‌ژاوییه‌وه گوتی: ((چ بووه، چ قه‌وماوه؟)).

گوتیان: ((چ نه‌بووه، که‌له‌باب بو، بانگیدا)).

گوتی: ((ناه، وامزانی خودا نه‌خواسته پێشهاتیک روویداوه... گوتتان بانگی داوه؟ یانی هه‌ر وازوو نوژی به‌یانی بووه!)) که‌له‌باب و خری هاویریان هیچیان نه‌گوت؛ که‌له‌باب له‌ترسان سه‌ری ده‌بن هه‌ردوو باله‌کانی نایه‌وه و خۆی له‌خه‌وخت. ریوی رووی ده‌که‌له‌بابی کرد: ((باشه، ئیستا که‌هه‌ستای، و ئیتمه‌شت له‌خه‌وکرد وهره با یه‌ک دوو قسان پیکه‌وه بکه‌ین، منیش خه‌وم لیئاکه‌ویته‌وه. تازه چاوم گه‌رم کردبوون هه‌لت ستاندمه‌وه. وهره هه‌قایه‌تیکم بۆ بکه‌)).

که‌له‌باب هاته‌ده‌رکی کونی. ریوی گوتی: ((راستییه‌که‌ی که‌له‌باب، ده‌مویست شه‌وه‌ی له‌تۆ بپرسم - شه‌و پرسیاره‌م ده‌میکه‌ ده‌میشکیدا یه! تۆ بۆچی شه‌وه خۆشه‌ت له‌وه‌که‌ی زران‌د و وابه‌و نیوه‌شه‌وه‌ی ده‌ستت‌کردوه به‌هات و هاواری؟ چ ناویکی له‌وه‌ی ده‌نیی؟ باشه تۆ چیت شه‌و کارانه ده‌که‌ی؟ بۆ مه‌گهر خودا تۆی بۆ شه‌وه ناهه‌ریده کردوه تا ناسوده‌گییه له‌خه‌لکی خودای هه‌لگری و بی‌زریان که‌ی؟)).

که‌له‌باب گوتی: ((مه‌لا ریوی، من که‌سیکی مه‌ردوم نازار نیم؛ من زۆر سوودمه‌ندی خه‌لکیم؛ بۆ نوژی‌تان هه‌لده‌ستیم؛ هه‌لیانده‌ستیم تا بچنه سه‌رکار و کاسییه‌کانیان)).

ریوی گوتی: ((قبولمه، قسه‌یه‌کی به‌جییه - قسه‌ی به‌جی و له‌لامی ناوی... قبوله. به‌لام تۆش شه‌وت قبولی بی‌که زۆر بی‌شه‌رمی؛ له‌به‌رچاوی شه‌وه هه‌موو ناده‌میزادانه بی‌هیچ شه‌رم و شکویه‌ک خۆ هه‌لده‌دییه سه‌ریشتی مریشکان و پێیان داده‌فسی بۆ شه‌رمی له‌خودای ناکه‌ی؟ شه‌دی فه‌رمان به‌چاکه و نه‌فه‌رت له‌خراپه‌که‌ت کوا؟ -خۆ ئیتمه‌ زمانان مووی ده‌رکرد!... دوایه‌ش هه‌روه‌ک نه‌بات دبیی و نه‌باران، بی‌هیچ پاکانه و خۆشوشتیکی چاوان لیک ده‌نیی و ده‌ست ده‌که‌ی به‌بانگدانی، و ده‌شلیکی که‌گوايه گویت له‌ئاواز و بانگی که‌له‌بابی ته‌ختی په‌روه‌رگاری بووه!)).

که‌له‌باب ویستی شتیکی بلێ به‌لام ده‌رفه‌تی نه‌دا و ملی گرت و خنکاندی. ده‌م و له‌وسی لسته‌وه و بۆ هه‌له‌هه‌لتانندی شه‌وانیدی، به‌ره‌و تاریکییه روو له‌لای ده‌ره‌وه‌ی ته‌شکه‌وتی بانگی کرد: ((زۆرت پینه‌چی، ناراحه‌ت ده‌بین، ها...)).

دوای ماوه‌یه‌ک بانگی مراوییه‌ی کرد. مراوی خلان خلان و به‌ترس و له‌رزوه‌هات. ریوی گوتی: ((باشه، خات مراوی... ده‌تگوت... تۆ بۆچی ده‌روباریدا هه‌رچی گۆشتیکی خۆش و به‌تامه ده‌بخۆی و که‌س بۆی نییه چ بلێ؟ باشه شه‌تۆ زه‌کاتی مالی خۆت داوه؟)) مراوی له‌رزوی، شه‌ویشی خوارد. دیسانه‌وه له‌به‌رده‌می کونی دانیشته‌وه. قرییکی دایه‌وه، و چه‌ند ویرد و دوعایه‌کی خویندنه‌وه، و ماوه‌یه‌ک ته‌زیحاتی کرد. شه‌مجاره‌یان بانگی په‌پوسلیمانکه‌ی کرد. گوتی: خاتو په‌پوله، وهره؛ وهره هه‌قایه‌تی هه‌زرتی سلیمان و خاتو به‌لقیسم بۆ وه‌گێره... ئاخ خۆ تۆ ماوه‌یه‌ک ده‌خه‌متی شه‌وه گه‌وره پیاوه‌یدا بوویت و ته‌ته‌ریه‌ویت کردوه و نامه‌ت بۆ بردوه و نامه‌شت بۆ هیئاوه‌ته‌وه. دیاره نوکته‌ گه‌لیکی زۆر خۆش و به‌تامه‌ت له‌کنه و ده‌یانزانی)).

په پوسلیمانکه به ترس و له زړه ووه چوو. ریوی سه ریځکی کرد. گوتی: ((راستییه کهی له پېشدا پیم بللی بزائم ټو کلاوه چیبیه له سهرت ناوه؟ مه گهر ټو شای، شازادهی، ټه میړی؟ همر له وټرا دپاره که ټو که سیځکی راست بیت و راستیش ناکه میت که ده لئی ده خزمه تی ټو گوره پیاویدا بوویت و ته تهریت کردووه - کهی ته تهر تاج و کلاوی هه بووه؛ تاج همر بو پاشایان دروستکراوه، بو ته تهر انیش کاله و پیتاو - کهواته درو ده کهیت!)) پریدایه و گرتی و هه ناسه ی لیږی.

بهره بهری به یانی بوو که قهله ی داواکرد - قهله زور به پاریزه ووه چوو پېشی - ریوی گوتی: ((وهره پېشی، پېشتر! چاوم چاک نابینی - قهله ی یان یه کیځکی دیکه ی؟)).

قهله گوتی که خوییه تی و قهله که یه - خوی له گیلپه دا. ده یزانی که یه کیځکی دیکه ده گورپیدا نییه. قهله به ترسره هاته پېشی گوتی: ((قهله م، مامه. ده لئی ټه وانیدی چوونه راوټچکه و بای بالی خوندانی)). ریوی گوتی: ((زور چاکه... وهره پېشی... راستییه کهی ده مهه ویست له ټو پېرسم: ټو بو کشتوکالی خه لکی ده خوی و هیلکانیشیان لیده دزی؟ ټه دی نازانی دزی همرامه؟ بو خه لکی بو ټو خومان دوو ده کن و ره نجی دده دن و ټاره قه ی دهر پېژن. یا ټوش ههروه ک شا و شیخ و مه لایان خوت به ه اویه شی مالی ټو خه لکه ی ده زانی؟ ټه و جا، ټه و هه موو رق و کینه و دوژمنایه تیه ته له چی که همر من خوم مات کرد و خوم له که مینی نیچیر پکی داو هینده ی نه مالیی نریک بېمه ووه همر وهک ټو خوینده واران به ټو ټه و هیچ سودیکت پېنگات، ده ست ده که ی به قاره قاری و نیچیری ده تارینی؟ بو خودا ټوی بو جاسوسییه ټافه ریده کردووه، که بی مووچه و روژانه بیی و بو همر پیاو و ناپیاو پکی جاسوسییه بکه ی؟)).

قهله گوتی: ((راسته؛ زور گونا هبارم؛ به لام با له ری خزمه تکار بییه و شتیک عهرز که م - جا ټه وده می ټاره زوو ټاره زوی جه نابی موباره کتانه؛ ده به ردهستی ټیوه دام، ملم له مووی باریکتره، هه رکاتی ویستتان بمخون)).

ریوی گوتی: ((چیبیه، بللی - بللی بزائم چیبیه)).

قهله گوتی: ((که له باب و مریشکیځکی پیده زام که له سه رده می حه زره تی بابا ده مییه ووه تا ټیستا ماون و همر ده له وهر پین، و وا قهله و بوون همر مه پرسه. ټه گهر مو لته بفرموون ده چم ده یان هیتمه خزمه تتان. له پېشدا ټه وان بخو، دواپه ش ټه گهر زانیت وانه بوون که ده لیم، به نده ی

بخون)). ریوی ده بره ووه چوو، گوتی: ((باشه... برؤ. به لام زوو وهره ووه. به و قسانه ی کردتن دلم گورا. ټه گهر ټه وانت هیټان، ټه وټو نازادی، ناخوم...)).

قهله چووه دپیه کی تازه ده مه ده می به یانی بوو. دوو سه گ ده حه ساریکیدا یارییان ده کرد. قهله خوی پېشان دان. سه گه کان وده ووی که وټن. به ټه نقه ست و له سه ره خو دهر پېشت، به واتای خومان ((قونه قونه)) ی ده کرد: وهک کلک هه لسه نگیڼه ی هه رکلی هه لده ته کاند و یهک دوو هه نگاوان دهر پېی و راده ووه ستایه ووه و دوو باره به هه مان شیوه... به کورتییه که ی، همر رویش و سه گه کانی به دوا ی خویدا کیش کرد تا بردنیه سه رکونه ریوییه. همر له دووره ووه ټامازه ی دایه ریوییه کی: ((ټه وټان - خویانن!)).

ریوی سه یریکرد، همر که سه گه کانی دی هه ستایه سه ریاشوان و دهستی هه لته کاند و گوتی: ((قبوله؛ ناواشم همر قبوله؛ بللی نه یه نه پېشتر...)).

* * *

ماوهیه که همدروای نانی ئیواری تا داموده زگای تریاکې بۆ بابهی رېك ده خه ن باس ههر باسی ژن و ژغوازیییه: ئەو باسه بابە دەیهی پیتته گۆرې و دایده مه زینې و باوه ژنیش (زېدايك) به دوا ویدا. باس ههر باسی داواکارانی ته لا خانمیییه: فلان ناردوو یه تی نه یان داوه تی، فلانه ناموزا ویستوو یه تی که سیکی بنیری، رایان سپاردوه، نه یه ت، فلانه کورە خال پار چۆته پیشی، ده ست له ئەژنویان درېژتر هاتۆته وه؛ ته نانه ت له پشده ریششه وه کورې مه مه نداغای راسپاردۆ که کی کردبوو، تارپییه خۆشکا. ره عنا خانم گوتبووی له و تاقه کچه ی زیاتر شک نابا، بۆیه نایه وئ بیداته غه واره و بیگانان و له خۆی دوور خاته وه- و ئیدی مه سه له که هه روا مایه وه- جا کچیکې چاک، چ نازداریک، ج بهرې و جی و تیگه یشتوو! هه رکه ده می لیک ده کاته وه دوو و گه وه هری له زاری ده باری، میوژه ره شکه ی بخوا له ئەو کیپرا دپاره- پیاو هه زده کا، هه روا به خاوی، به کال و نه کولیوی قوتیدا! بابە لاگریه ی ده کات، و ده لئ داکیشی هه روا جوان بوو، پیاو له ته ماشا کردنیی تیر نه ده بوو... به لئ یه کجار زۆر جوان بوو، ئەفسوس که ئالوده ی تریاکې بوو، هه رچه نده ته مه نیکیشی هه یه. دوا یه کتوپر و هه رده سوو پیتته وه و به باوه ژنه ی ده لئ: ((راستییه که ی که پارووه کی ئاوا چه ور و گه رمونه رمه بۆ بوخۆمان نه بی؟ ئیمه بۆ خۆشان هه روه ک وانین)). به دهستی به ماشه و ئاگره وه، له سینگی خۆیدا- یانی ئیمه وه ک وان نین.

ده مه به سته که ی ده گه م؛ ده ست پشخه رییه ده که م، ده لئیم: ((پیرۆزه)) و به ده م باوه ژنیوه پیده که نم.

ماوهیه که منداله کان نوستوون. بابە لیوی به قونچکی و افۆره که یه وه ناوه، به نیوه نامازیکی ئاشکرای ده کا که قسان نه که م تا به سته تریاکه که ی ته و او ده کات و ده یکیشی- و ئیدی من پیده نگ ده م. به کاوه خۆ به سته که ی ته و او ده کات؛ دوکه له که ی ته و او هه لده مژپته نیو سینگییه وه؛ روخساری سوور هه لده گه رې و گولئ ده کا، ماوه یه ک دوکه له که ی ده سینگییدا

دیلپتته وه، ئەوجا سه رب لند ده کا؛ دوکه له که ی به هه وایدا به با ده کا، و ماشه که ی داده نی، و ده گه ل ده ست بۆ قوتووه جگه ره بردنی به باوه ژنه ی ده لئ: ((چای تی که!)).

ئەوجا به لای مندا وەر ده چه رخیته وه، ده لئ: ((باشه، خۆ ئەوه گوتت پیرۆزه، ها؟ که واته وه کیلم؟)) ئەو قسه یه ی سه رزارا نم وه بیر دیتته وه: ((هه رکاتی ویستت ژنی بۆ کورپ بیتی و هه رکاتیکیش ویستت کچی به میرد ده ی...)) ئیستا ئەوه بابیه که ده یه وئ ژنیم بۆ بیتی. خۆم گیل ده که م؛ به زه رده خه نه یه که وه به باوه ژنه ی ده لئیم: ((به لئ که پیرۆزه؛ شه رعی ریی داوه، ئەوه بۆ خۆشتان که هه زتان لییه؛ ئیمه ش ناماده یان له شاییه که تان سه رچۆپییه بگرن... ئیستا به خیر و خۆشییه وه که نگی؟)).

ده لئ: ((نا، نابئ! خه ریکی باسه که به گالته و هه رده گری. ئەوه بۆ خۆشت ده زانی که تازه ئەمن تیپه رپوم. من پیم خۆشه- ئەگه ر تۆ به وئ- بۆ تۆی بخوازین... سوپاس بۆ خوا چاک ریکه وتوو و ده بی تۆش ورده ورده ده بری مال و حال و ژیانیکیدا بی. له وه شت چاکتر وه گیر ناکه وئ: جوانه، خانومانه، له خۆمانه، روو هه لمالدراوو چاوکراوه نییه...)).

باوه ژن هاته ده قسانه وه و گوتی: ((نه سرو لالاخان، ئیوه پیتان وایه بیده ن؟ من دلیم زۆر روون نییه)). به روخساریکی خه ماوی و خۆ به هه ق زانه وه.

بابه گوتی: ((ده بی منه تیش هه لگرن، میرد به هه ر که سیکی دی بکا، ده بی تا ده مرئ، هه رده و پیس و په لۆخی و گه ند و گووه یدا وه مینی... خوا به ختی داوه تارانئ ده بی نی، بۆ خۆشی ده بیته بنیاده م، جا مه گه ر بۆخۆی نه یه وئ له کۆل میش و مه گه ز و بۆن ته پاله ی بیته وه- ئیدی ئەوه یان نازا نم!)) به سه روچاویکی توره وه. دوا ی تاویک راما ن: ((ئوه تۆش به خیری ناکیانت، پوو ریشی؛ له جیاتی ئەوه ی بچیه لای خوشکت و لای کچه ی دانیشی و قسه یان ده گه ل که ی... که ئەوه ش)) (ناماژ به من) نه کویره و نه شه ل و سه قه ت، لاویکه ماشه لالا بۆخۆی، خوینده وار و لیته اتوووه، هه موو کچیکې پی قایله. من خۆم، هه ر به و قه د و قه باله وه، ده ته مه نی ویدا ده ها گراوی و دۆستم هه بوون. رۆژ نه بوو کچانی ده ر و دراوسی سیوی نه خشاو و ده سته سپی به گول چنراوم بۆ نه نیرن)).

باوژنه پیکه نی و سەری بەردایەو. یانی کە ((بەلێ، زۆریش!)) بەسەرپۆشەو لای بابمەو دادەنیشت. تەنانەت کاتی ناخواردنیش بەجۆریکی وا دادەنیشت کە بابە دەمولیتی بە پاروێو نەبینی: دەگەڵ مندالەکانیدا نان دەخوارد.

بابە دە درێژە قساندا گوتی: ((بەلێ، ئیستاکە بێر دەکەمەو دەزانم کە لە کچی فلائی چاکترە...)) بە روخساریکی رازییەو. یەك دووسال پێشتر پێی لی دەکەوشی نابووم و دەیویست کچی ئەو فلائەم بۆ بخوازی: مەستان خانم. ئەو دەمی بۆ چوونەکە و ابوو کە چاوەکانیشی وەك ناوێکە مەستن، خرۆ خەپان و قەلەو و زستانان لێفە و دۆشەکم ناوی. سەرەرای ئەمانەش، نازو نوز و خۆبادانی هەموو بەگۆڕە دەستورن، هەر ناز و نووزیکی بەسەد نازو نووزی کچانی دی دەچی... ئەو ئیستا بایداوەتەو. دیارە کارەکیان دەتوان خۆیاندا براندۆتەو.

باوژنه گوتی: ((نا، ناغا، هەر پەنجەیهکی تەواوی بوونی وی دینی! ئەو لەو یەك دوولەگەنە گۆشتە زیاتر کە پێوێتەتی چیدی هەیه؟ هەریەك دوو زگان بکا، دوور لەپرووی ئێو، بیزت نایە تفیسی پێداکە!)).

بابە گوتی: ((وایه، تا یەك دوو سالان خراب نییە... ئەو بۆ من چاکە - من حەزم لە هەلسۆکەوت و رەفتارەکانیەتی - من وەك کاکێ خۆیندەوارنیم... باشە، تۆ پێتوایە بتوانی دەگەلیان - دەگەڵ خوشک و خوارزاکەت - بدووی... مستەفا خانیش ئەو کە لە ((هاورپیان))...)).

((وێلا، بلیم چی - بابزانم: پێتوایە ئەو راست بێ کە من هەروا یەکان دەردوو، بێ ئەوێ قسە ی بن زمانیان بزانی بچم و خودا نەخواستە قسەم بشکی؟ من پێموایە و اباشترە وەلامی بدەمە دادە رەعنایە بۆ چەند رۆژیکان بێتە شاری، زۆر حەزی دەکرد بچتە کن دکتۆری - چاوەکانی کز بوون. ئیستاش کە ئەو دکتۆرە جوو هاتوو، خراب نییە سەردانیکی بکا... هەم دیدەنییە، و هەم سەردانی دکتۆریشە، و هەم خوانە خواستە قسەشان نەشکاوە. من هەمیشە دەبیری ئابرووی ئێو و کاکەیدام)). (بە منی دەگوت کاکە) ((دەنا ئەو خوشکی گەورەمە، بۆی هەیه لە دور دەوم دا... من بێر لەو شتانه دەکەمەو. رادەسپێم تەلەش دەگەڵە خۆیدا بێنی - هەر دەشیهینی. چونکە کەسیان لە مائی نامینی. متمانە ی بە زنی مستەفاش نییە تا لەکن

وی بەجی بێلی. کە هات ئەو دەمی کاکەش هەلی بۆ دەرهەسی تا لە نزیکەو بیبینی و سەرنج بداتە رەفتار و هەلسۆکەوتی. بۆ خۆشان هەروەتر، خۆ ئیمەش لە چەند جارێکان زیاترمان نەدیو، ئەویش دیتنیکی هەروا سەریی. راستە خوشکەزای من، بەلام ناوی بووکی ئێوێشی پێو دەنووسی...)).

بابە گوتی: ((راستە؛ بەلام بۆ هەر بووکی من - خۆ بووکی تۆشە؛ بۆ مەگەر بڕایم دەگەڵ مندالەکانی دیکەت جیاوازه؟ دەبی هەر لە ئیستاوە ئەوێ چاک بزانی کە ئەگەر رۆژێکی ئیمە شتێکمان لێهات هەر ئەو کە چاوی لە تۆ و مندالەکانەو بیت. ئیدی لەمەودا من و تۆی تێدانییە)).

((چۆن دەفەرموی وایە؛ خودا تەمەنی هەردووکتان درێژکا، خودا سایە و سیبەری ئێو لەسەری خۆم و مندالەکان کەم نەکا... جا چ بلیم بە خودای من هەرگیز خۆم بە باوژن دانانیم)).

بابە هەروا کە دە و افۆرەکەو رامابوو گوتی: ((بەلێ هاتنیان بۆ ئێرە زۆرینە مەسەلەکان حەل دەکا... منیش بۆم هەیه بیبم و رای خۆم بلیم... ئەو شەم هەر لەبەر هیندییه کە چونکە ئەو ((بابا)) یە راوچییهکی چاک نییە، لەوانەیه هەروا تێپرامینی و ناوی بە لالغاواندا بێتە خوار... تۆش بۆت هەیه بزانی... چونکە هەروەك خۆت دەلێی ئەو بێرە بێگانەیه، و کچییکە دیتە دەومالەیهو؛ ئیمەش نابێ هەروا کوێرانە لەبەرەوی کە کچە مامی من و خوشکەزای تۆیه خۆمانی پێو گێرۆدەکەین...)).

بەرپاڵت شتە کە برابۆو و من وەك ئەو دەمانە ی کە دەولتە گەورەکان بریارێک دەربارە ی میلیلەتە بچووکەکان دەدەن و ابووم، هەموو ئەو نەخشە و هیژ و توانایە ی کە هەمبوو هەر ئەو دەبوو بێم داوینی ئەو قوتتەرە نامەیه واژۆ (ئیمزا) بکەم و ئەوجا تۆبالی خێر و شەرەکە ی دوایە ی بەملی خۆم.

بابە یەك دووجارانی دەرزیهك دە کونی هۆقە ی تریاک کێشانەکە ی وەردا و ئەوجا گوتی: ((کەواتە تۆ بۆ خۆت کارەکان رێک بێخه؛ ئەویش با - بەسەلامەتی - بچیتەو سەرکاروبار و ژیا نی خۆی. ئەویش دەبی دامەزری، ناتوانی زۆر وەمینی، سەرەرای ئەوێش، چت لی

بشیرمهوه، من نیگهرانی ئەو کچەشم. دەترسم بەو دیموکراتبازییەیی که مستەفاخان دەستی داوێتی و ئەوشتانەیی که دەربارەیی سەرەستییە ژنانی دەلی، هەرچی خو و رەوشت و خدەو نەریت و کەلتور هەیه هەمووان شەقیەک تیەهەلدا و ئەو دەمی خۆانە خواستە سەرەنجامەکەیی بەسەر کچەشدا بشکیتەوه و رۆژیکی هەر وای خۆا نەخواستە رەدووی نۆکەرێک خزمەتکارێکی کەوی ئابرووی بنەمالەیی بەری): باوەژنە گوتی: ((نا، ئاغا، نا ئینشاللا! وا مەفەرموو- ماشەللا کچیکێ تیگەیشتوو و پیگەیشتوو- شتی وا هەرنابی... لەوێ هەر دلنیا بە... کچی ئەو دایی و بابە- و ئەو بنەمالەییە- نا ئاغا، ئینشاللا- ئاسوودە بە، هیچ کاتی شتی وانابی و روونادات!)).

بابە گوتی: ((ئەگەر هات و روویدا. بەوکارانەیی ئەو هەرزەکارە (مستەفاخان- وەرگێر) دەیکا هیچ شتیەک لەو بنەمالەیی دوور نییە. پیت ناخۆش نەبی، ئەگەر خۆشکەزای تۆیە نەوێ مامی منیشە... ئەو هەرزەکارە تا بلی جری و لووت بەرزە، هەرچەندە رۆشنیر و هاویری کاکەیی خۆشانە!)).

باوەژنە سەری بەردایەوه و من زەرەدیەکی گالته جارپانەم هاتی. لە تەواوی ئەو ماوەیەشدا هەر وای بەو جۆرە دەخەنیم. ماوەیەکی بێدەنگی ئەو ناوێ داگرت، کە لە جەرە جەرە و قرچە قرچە تریاکێ و ویزە ویزی سەماوەری بەولاوە دەنگی هیچیدی نەدەهات. خانزاد کە تازە لە کارو ئیشی هەوێ شوشتن و سەرۆبەرکردنی هیباری شیریی بێژە دەرگاکەیی کردەوه. باوەژن بێ ئەوێ لای لیبیکاتەوه گوتی: ((خانزاد جیبەکانی ئاغا و کاکەت راخستن؟)) خانزاد گوتی رایخستوو. باوەژنە گوتی: ((دە باشە، تۆ بچۆ بنوو، من بۆ خۆم ئەوانە کۆ دەکەمەوه. بەیانی بیانە بیانشو)). خانزاد دەرگاکەیی داخستوو و رۆیی، باوەژنە کە بەپەنجەیی دەستیکیانی بەسەرگولی رایەخەکەدا دەهاتەوه بەدەستهکەیی دیکەشی چمکی لەچکەکەیی سەری گرتوو و بەدەنگیکێ دایکانەوه گوتی: ((کاکە بۆ خۆی هیچی هەر نەگوت، و سەرۆبەری کارەکەش ئەوه- خۆ دەبی ئەویش شتیکی هەر بلی...)) و سەری بەرزکردەوه و تەماشایەکی منی کرد.

بابە گوتی: ((کێ دەلی سەر و بنی کاری ئەوه؟ نەخیر، خانم، سەرۆبەری کاری ئەمنم، ئەمنم پولی خەرچ دەکەم و دەهۆل و زورنای دینم. دەبی زۆریش مەمنون بی... چ لەوێ خۆشترە بین و کچیکێ جوان و رازاوت بۆ بدۆزەنەوه و شایی و لۆغانت بۆ بگێرن و لەسەری شەویش

هەموو بلین فەرموو ئاغا- فەرموو- فەرموو فەرموو تەشریف بەنە پەردەیی- شەوێکی شادا!)) ئەمانەیی هەموو بەسەر و دەست بادانیوه دەگوتن. ((جا مەگەر یەکیک شیت بی ئەوێ نەوی. ئاخ، لاوێتی لە کوێ!... کەسیک نەبوو ئەوێ بۆمە بکا... ئەو دەمی دەترانی داخوا سەدژیشم زیاتر نەدەهیتنا... لەسەر فەرمووش رانەدەهستام- جاکەواتە ئەو شیتە نایەوێ؟ جا ئەوێ نالیم ئەگەر خۆا نەخواستە هیچی پینەکری... ئەو دەمی چارنییە، و هیچ ناکری!)) بەدەم پیکەنینهوه سەرم بەردایەوه.

باوەژنە هەر بەهەمان روخسارە شەرمیونییەکەییەوه گوتی: ((ئێوه راست دەفەرموون؟ خوا ئێوهی لینەستی ئینشاللا. خۆ ئەگەر بۆ ئەو کچەش نەبی بۆ یەکیکی دیکەیی هەردەبی شایی و زەماوەند بۆ بگێری؛ بەلام خۆ بەهەر حال دلێ کاکەش مەرجه...))

بابە گوتی: ((لا حەولە وەلا...! خانم، خۆ من نەمگوتوو مەرجه نییە... ئەو دلەیی کاکەیی چیبە؟ جوان پەسەندە؟ زۆر چاکە، کچەش تابلێی جوانە، ئەوێ نالیم کە دلێ کاکەیی وەک مێشی حەزێ بکا بە پیسایەوه بنیشی. جی گەرەیی دەوێ؟ باشە، تابلێی خانەدانە، ئیمە هەرچیک بین ئەویش وایە، مەگەر کاکە وەک کابرای جۆلا بەسەر جلی دەسکاری خۆی رازی نەبی. بێجگە لەمانەش ئالوودە نییە (یانی فیرە تریاک نەبوو- وەرگێر)؛ گیا ئەوێ بەدەمی مەری خۆش بی. خۆ من زۆری لیناکەم. منیش وەک خەلکی دانیشتوووم و دەگەلەوه دا راویژان دەکەم. دیارە ئەگەر قسێکی هەبی دەلی، خۆ من لە دارێی نابهستم. ئەو بە درێژایی رۆژی بۆم بە مارکسیزمی هەلا دەلی و دەمی ویک ناکەوتەوه- خۆ بۆ ئەوێش من زمانیم نەبەستوو)) و رووی دەمن کردەوه و گوتی: ((وہنا؟)).

بەزەر دەخەنەییەکەوه گوتم: ((بۆ نا)).

((باشە، دیارە چ قسەییەکت نییە؟)).

بەزەر دەخەنەییەکەوه گوتم: ((ئێستا دەکری وازمان لی بینن؟)).

هەر کە ئەوێم گوت باوەژنە تاسا، و بابە گری گرت.

((تینەگەیشتم، بەندە وازتان لی بینم؟ نا قوربان، با جەنابعالی واز لە بەندە بینن! بەندە منم کە پارە و پوول خەرچی ژن هینانی دەکەم، تا دز دزی گرت، دز مال خۆی گرت؟!)).

هينديك شير و ريوو لييره و لهوي هينانهوه، كه هيشتا دانه مزراروم و دهستم لهشتيكي گيرنه بوه، جاري دهبي كاريكي وهينم... و جي و رييه كم ديار بيت... تهوجا... ژن هينان و به خيوكردي مال و مندالي له تاراني گرفتاريه كي تابلي گورهيه؛ لهوانه يه وا رييكهوي بؤ نه نجامداني كاريكي له تاراني بجمه دهري؛ دهبي ژنيكي وابينم كه منيش له مال نه بووم بؤ خوي بتواني خوي به ريوه ببات- و ئيدي له م ورده كاريبانه.

بابه گوتي: ((تهوانه ي گوتتن هيچ نين. ژني ده گوازيه وه و چند رويكان لييره به خوشي راده بويري و تهوجا و دهووي كاري خوت ده كهوي. من لييره تاگام لييده بي تا تو ده كهويه سه رجی و ربي خوت؛ تهوده مي دييه وه و به خيبر و خوشي تهويش ده گهل خوتدا ده به ي. ده تهوي چ بكا، خوي به ريوه به ري؛ تهوه له مالييه، چ رييه كي له تو نه گرتوه؛ ناچته سينه ما، و شانؤ و نمايشنامه ي ناوين، له سه رموده ي ناروا- تو مندالي تبي ناگهي! گرفتاريه مالي نهو ژنانه ن كه ده گهل ده ورويه ره كه شاره زان و راهاتون و هه روه زي بيانويكي ده بيننه وه و فلان موديل و فلان جلويه رگ و فلان ماركه ي بؤن و كولونيانيان دهوي. تو چاكي لي ورد نه بوويته تهوه؛ من له يه دوو ماله ناشناي تارانيم سه رنج داوه. پياو ده بي سه ريئه ته سكي ناسي له بن سه ري بي تا بتواني ژني رازيكات. ژناني مه چيان ناوي؛ له مال بي، له مال نه بي، گوي ناداتي. هه موو گرفتاريه كهت كه هه يه، ته نيا نان و گوشت كرپنه، تهويش ده تواني روي ده شايان بديه شاگرد نانه وايه كي نانه كهت بؤ بي نيته وه مالي... زوربه ي شته كان ده به نه وه بهر ده ركي مالي...)).

((راست ده فهرمون، به لام ژني بيچاره گوناھي چيه كه ده بي به دريژايي روي زينداني بي؟ هه رنه بي لييره دهشت و دهر و كي و به ندهن و جوگه و رويباري هه ن، ده تواني هه ركاتي كه دلته نگ بو، بچيته دهم رويباريكي، يا روو ده كيوي كا... يا هه رنه بي بچته به رده ركي ده گهل ژنه دراوسييان دانيشي و ده مه ته قه يه كي بكا...)).

نا، ته ر واش نييه. با لهويش له په نجه رديرا ته ماشاي شه قامان كات كه بؤ وي سه رگه رمييه كه و ده تواني خوي پيوه بخافليتي... لييره به ستراوه ته وه... خو تهويش هه روا له سه رباريكي نامينيته وه، ده گهل ده ورويه ره كه پيدا رادي، فيرده بي، هه روا له خووه خه يالان مه كه، خه لكي مه هينده يان توانا تيدياه، به تاييه تيش ژنان كه پاش دوو مانگان كچه تارانيان له بن هه نگلي خويان نين... نا، هه رگيز بير لهو شتانه مه كه وه؛ تهوانه بؤ خويان ده رسيان رهوانه...)).

چوونتيكي راست به پيچه وانه ي پيراره وه. كه بيژاري و لالووتيه له نه ندازه به دهره كه ي مني ديت، له لايه كي دييه وه را بؤم هات كه ده گهل هه موو ته و لاوه تي و كه م ته مه ني و هه رزه كارييه مه وه هينده ي كاريكردم دلگير بووم.

گوتي: ((گوي بگره براله، پيم خوشه هه ميشه ده گهل تدا راست و رهوان بم و هيچت ليينه شارمه وه. هه سته كه م وا ورده و رده پير دهم و پيم خوشه بؤخوم ژنيته بؤ بينم و ده پره دت كه م؛ هه زم لييه چاوم به نه وه ي خوم كه ويته و بؤ خوم گه مانيان ده گهلدا بكه م...)).

گوتم: ((بابه، ماشه لالا هيشتا هه ر جيبي، مندالت هيشتا هه ر چوكن؛ تهوي ورديله تازه ي زمان پژاوه... ماشه لالا كارخانه ش هيشتا به چاكي هه رده كاردايه- تهوه تازه كه وتويه سه ر كه له كان!)) باوه ژنه پيكنه ي. بابه گوتي: ((كاري بكا و نه كا، هه زم لييه نه وه م هه بن- نه وه ي كوي شتيكي ديكه يه... پيم خوشه زاوايه تيه ت بينم...)) (به گالته وه) (تا بزانم چ پياويكي! بيچگه له وه ش هه قمانه. دنيا بي وه فايه، تهوه ته ورؤ و سبيكي له خه وي هه لته ستاينه وه و رويشتين- تهوده مي په ژنيوان ده ييه وه و پشته ده ستي خوت ده گه زي...)).

... زورچاكه بابييينم، ته گه ر په سه ندم كرد و رام لييوو ته وه هيچ، ته گه ر راشم ليينه بوو تهوده مي...)).

((تهوده مي بي ريكي دي ده كه يينه وه؛ چ زوره كچ زوره؛ غه مت نه بي...)).

وهك ته وه ي كه ده بوو غه مي هه ر بخوم!.

((زورچاكه، بي ريكي دي ده كه يينه وه؛ ته مسال نه بوو ساليكي دي...)).

((نا ئيدي- هه ر تهو سال... هه ر له ئيستارا برؤ خوت سازده)) و پيكنه ي.

((باشه، ته وه شيان ته وه... زورچاكه، ئيستا بوويته پياويكي به ري و جي!)).

برياردارا بچم و سه ريكي له مسته فاخاني بدهم و ته لا خاميش بينم؛ بريار و ابوو باوه ژنه، كاره كان جي به جي بكات و ريكيان خات و ده ست و دياريان بؤ خوشك و خوشكه زايه تاماده بكات و ته همه ديش بچي له ديپرا ته سپي بيني و بؤ خوشي هه رده گهل مندا بيت. برياري روينيمان دووسبه ي تهوي روي بوو... به لام هه رچيم ده كرد دل نه يده هينا: ته وه ي من

لیبده گهرام نهوه نه بوو. هەر له بنه‌رته‌وه هوسه‌له‌ی ژن هینانیم نه بوو. هەر له ئیستاوه بریارم دا بوو و هاتبوومه سه‌ره‌ینده‌ی بچم و بگه‌ریمه‌وه و بلیم به‌دلم نییه... ئه‌وه‌ی لیبده‌گه‌رام نهوه نه بوو... به‌لام سه‌یره، هه‌رده‌و ده‌میدا، هەر به‌ه‌نده‌وه‌خته‌ی، دلم وه خوت خوته کهوت- کێ دهلێ، ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ی من لیبده‌گه‌ریم هه‌وێ- یا شتی هاوبه‌شی وایان له‌نیوانیدا بوو... کێ چورانی... به‌یانی زوو وه‌رێ کهوتین... به‌که‌ناری دارتیلاندا. به‌یان هیشتا فینک بوو و دارتیله‌کان سالدانه سالدانه به‌رپیان ده‌کردین و یه‌که‌ ده‌یداینه‌وه‌یدی، یان که به‌لۆقه و چوار نالی و غارغارینه‌وه‌ ده‌رۆشیتین، وه‌که‌ راسپێردرا بن به‌دواماندا ده‌هاتن و هه‌ریه‌که‌ی که‌مان تیپه‌راندبا به‌یه‌که‌ی دیکه‌ی له‌جێ قوت ده‌بووه... که‌وتینه‌ دۆلێ؟ هیشتا هەر فینک بوو. کێ لووتی به‌ بناگوویی ئاسمانیوه‌ نابوو و به‌گویتیدا ده‌چرپاند و لێه‌وار کش و مات و بی‌ده‌نگ بوو. دوو دل و گومانای به‌لام به‌شان و شه‌وه‌کت، وه‌که‌ میوانیکی که‌ خۆی له‌گیلیه‌ ده‌دا، گوايه نه‌ده‌بیسێ و نه‌ده‌بینی، و به‌روخساریکی ئارام و به‌لابه‌لابیه‌که‌وه‌ گوویی بۆ سه‌رته‌سه‌رتی ژن و می‌ردی خانه‌خۆی هه‌لخستبێ و هه‌رده‌وه‌ ده‌میشدا پێی خۆشبی‌وه‌یش ده‌میکی تیپه‌ه‌ردات و دوو قسان بکا، هه‌ستی لێراگرتوون، تا بزانی‌چ خه‌ونیکی پێوه‌ ده‌بینن...؟ ده‌غلو‌دان دروا‌بونه‌وه‌- به‌لام پیتویه‌ داخوا چه‌نده‌ بووه‌؟ پارچه‌ زه‌وییه‌که‌ی ئه‌وه‌ لێه‌واره‌یان خۆش کردبوو و هه‌روا بای مه‌مه‌ره و مه‌ژییه‌کیان و بای نانی زستانی‌ داچاند بوو: جێ ده‌غله‌کان (به‌رێزه‌کان) هەر زه‌ردبوون. هیشتا گه‌لاویژ نه‌که‌وتبوو... هه‌وا گه‌رم بوو. به‌هار و نیوه‌ی هه‌وه‌لی هاونی‌ ده‌ست و پێیان هه‌لکیشا بوونه‌وه‌. کێ هه‌ناسه‌ی لێرا بوو، چاوی جوگه‌کان وێک هاتبوونه‌وه‌ و خودی جوگه‌که‌ ده‌تگوت نه‌خۆشه‌ و زۆر به‌ زه‌مه‌تی خۆ راده‌کیشا و هه‌روه‌که‌ ماریکی کاژێ باوی سینگی له‌ زیخ و چه‌وی بن خۆیه‌وه‌ ده‌سوی و ئه‌وه‌ په‌رده‌ ته‌نکه‌ی له‌شی پێ شه‌ق ده‌کرد؛ مه‌ل و بالنده‌کان له‌ جریوه‌ و جووکه‌ که‌وتبوون. خۆر لاشه‌ی گه‌رمی کێوی به‌له‌که‌ کردبوو- چه‌پکه‌ گوله‌کانی کراسی چیا سیس و ژاکاو و وه‌ریبوون؛ په‌له‌ هه‌وری ره‌شی چلکن وه‌که‌ کۆنه‌ په‌لاسی سێبه‌ری له‌سه‌ر کردبوون... ده‌نگی زیك زیکان ئه‌وانه‌ی پرکردبوو؛ ئه‌سپ وه‌رزه‌بوون پێشکه‌ هه‌راسانی لێه‌لگرتبوون و هه‌وت بیووم.

ماوه‌یه‌که‌ وام: ناتوانم هیچ بکه‌م- کاریکیشم نییه‌. پێش ئه‌وه‌ کتیبیکم تاو ده‌دايه‌ و داده‌نیشتم ده‌مخوینده‌وه‌ یا ده‌گه‌ل هاورپیاندا خه‌ریکی قسه‌ و باسان بووم؛ ئیستا داده‌نیشتم و هه‌روا به‌ هه‌وتی له‌ په‌نجه‌هه‌ریا ته‌ماشای ئه‌وه‌ جووجه‌لانه‌ ده‌که‌م که‌ ئیستا وه‌که‌ جارێان جوان نین و به‌وه‌

کچانه‌ ده‌چن که‌ له‌سه‌راوی‌ا دینه‌وه‌ و ئیدی وه‌که‌ کۆلکه‌ زی‌پینه‌ جوان و دل‌رفین نین... ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، هەر له‌ هاتوچۆی دیتنه‌وه‌ی ونبووه‌که‌م دام و هه‌موو رییه‌کی به‌وردی سه‌یر ده‌که‌م... دلم گیراو و گوشراوه‌.

هه‌روه‌که‌ می‌ش هه‌نگی سه‌رگه‌ردان، چاوم، بیرم، خه‌یالم، له‌وه‌ گۆل بۆ ئه‌وه‌ گۆل، له‌وه‌ غونچه‌ بۆ ئه‌وه‌ غونچه‌، له‌وه‌ روخساره‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ روخسار، له‌ گه‌رمی و ئاره‌قه‌ی ئه‌وه‌ له‌شه‌وه‌ بۆ گه‌رمی و ئاره‌قه‌ی ئه‌وه‌ له‌شه‌ی دی، له‌ کوزووی ئه‌وه‌ سه‌رشانه‌یه‌وه‌ بۆ کوزووی ئه‌وه‌ سه‌رشانه‌یه‌، له‌وه‌ یه‌خه‌وه‌ به‌رۆکه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ یه‌خه‌وه‌ به‌رۆکه‌ جییه‌کی ده‌ست ناکه‌وی لێی بنیشیتنه‌وه‌- ئه‌وه‌ی که‌ لیبده‌گه‌را نه‌یده‌دیتنه‌وه‌... له‌ ((دارگۆل))ی ده‌گه‌ریم، له‌نیو گۆلندا و نایینمه‌وه‌. ئه‌وه‌ زه‌رده‌خه‌نانه‌، ئه‌وه‌ پێکه‌نینانه‌، ئه‌وه‌ چاوی‌گه‌رانانه‌ی، هه‌موو ده‌چاوم راده‌چوون، به‌لام هه‌لنه‌ده‌چه‌قینه‌ گیانه‌وه‌- ئه‌وه‌ نه‌بوو که‌ لێی ده‌گه‌رام.

پێشتر، پێراره‌ هه‌موو شته‌کان وه‌که‌ ئه‌فسانه‌یه‌کی جوان، رێک و پێک و جوان و دل‌گیربوون، ئیستاش به‌لا و نه‌گه‌تی و ناخۆشی له‌ هه‌موو شتیکی ده‌باری: مال، کاول و وێرانه‌یه‌که‌ بوو، کێو و چیا غه‌ماوی و ته‌م گرتوو و تاکه‌داره‌ دوولکه‌ی نیوان جووته‌ لوته‌کی چیا ی ئاربابا له‌ هه‌موو دنیا به‌ لالووت بوو و گری و گرژییه‌ نیوچه‌وانی نه‌ده‌بووه‌ و نه‌ده‌رپه‌وییه‌وه‌. خودی چیا به‌که‌ش پیر و په‌لۆس و گرژ و مۆن بوو...

له‌ حالێ خۆم وه‌رزه‌ بووم و ده‌ته‌واوی ئه‌وه‌ ماوه‌یه‌یدا وه‌که‌ نه‌خۆشیکی سۆرکه‌ (سوورپێزه) گرتووی به‌ره‌به‌ری چاکبوونه‌وی، می‌شکم به‌تال و هه‌تال بوو. و سه‌رم ده‌تگوت مه‌نجه‌لی به‌تاله‌ و (با) پێچانی تیدا ده‌دات به‌رده‌وام ده‌نگه‌ ده‌نگ و ژاوه‌ ژاویکی نادیا ری می‌شکمی له‌ دیواره‌کانیه‌وه‌ هه‌لده‌ستا، هەر پرسیا ریکیان لێکردبام به‌ می‌شکیکی به‌تاله‌وه‌ وه‌لامم ده‌دايه‌وه‌ و زۆر جارانی‌شم به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ وه‌لامم ده‌دايه‌وه‌ و گه‌رمییه‌ هه‌وام ده‌کرده‌ بیانوی ئه‌وه‌ خه‌مساردییه‌م. با به‌ گێژبوو... چم لێهاتوه‌؟ به‌رده‌وام داوی له‌ ئاواله‌که‌م ده‌کرد به‌ ته‌نیام جی نه‌هیلێ و زۆر جارانی‌شم هەر بۆخۆی له‌به‌ر دلی من باس و خواسی وای بۆ دینامه‌گۆرێ که‌ بۆخۆی هه‌زی پێنه‌ده‌کردن...

به‌رده‌وام نه‌رمه‌ بایه‌که‌ گه‌رمی هه‌وا ی دینا و ده‌برد و دره‌خته‌کانی ده‌گه‌ل شنه‌ی شه‌مائی‌کیدا لق و پۆپ لێک نزیك ده‌کرده‌وه‌ و پێش ئه‌وه‌ی ده‌ستیان بگاته‌ یه‌که‌ و سه‌ر و پرچ و گه‌لا و گۆلیان

بگه نه يهك ليك هه لده برانه وه - دايهش نه خوښ بو... لاديبه كان، بى شه وهى گوى بدنه گه رمايه، ثاره قاوى و كوله بار به پشتيوه، ژن و پياو، مندال به كوله وه، به دهم ته شى رستن و سه بيل كيشانيوه، ده هاتن و تيده په رين، سه لاور و شيكلام و ماندرو نه بوونيكيان ده كرد و ده روښتن- و نيمه ش ده روښتئين.

جله كانم وهك ئى عه جه مان ده چوو. بويه گومانم كه وتبووه سه رى: مه ثمورى چيم؟ ده چوممه كوى؟ ده چومم كى بگرم؟ به لام هم گومانانه زوريان نه خاياند. هممه ناوى بابيه دينا- و گومانه كان ده روه وينه وه و نه ده مان. گه رما و پيشكه پرزه بيان برېبوو، و رى وهك تيره ماري له به ريبان لول و پيچى ددها و خوئى له داوښ و لاپاله كان هه لده سوى و ده روښى و له زورجيانيش به شيكى له و داوښانه ده خوښه وه ده پيچا. جگه له دنگى سمى پيى نه سپه كان چ دنگيكي دى نه ده هات- مي شكم وهك هه ميشه بوښ و به تال بوو؛ هه رده تگوت بو ((كچ ديتنيش)) ناچم... هه روا له بهر وره ي گه رمايه شه وقى ده دايه وه. روژ داكه وتبوو؛ ثاره قه ورده ورده له پشته ملي و تيره قه ي پشتي را ده چوه خواري، و شوږه ي ثاره قى كم كه مه به هه نيانه وه ده مه يي. يه خه ي كراسه كه مم كرده وه؛ تازه ش ده هات كه راوتى بهه ستم!...

تينمان بو نه سپه كان هيتا؛ دارتيله كانمان لى ته كينه وه، چوون تا له ته پوله كه ي نه به ريرا سه رته تاتكى بكن و پيشه برمان بدنه وه و سه ر ريمان پى بگرنه وه، نيمه به چوار نالى ده روښتئين. ليره وه لوى، قوريه گيايه كانى لاريه وهك تاوهرى ئيشكگريه، به و ناوهدا هه لئرابوون و هاتنى مه يان بو ناوچه كه به كيوى راده گه ياند...

گه يشتينه بستوويكى، له وى داگه رايان، و نه و جا بو بسوويكى دى، تا له دووره وه ره شايه كوخىكى، له لاريه، توتريك دور له ليره وارى، ده گه ل تاچه دارىكى ته نيشتى و چند دره ختيكى به رامبه ريمان به دى كردن: جه لوم توند كرده وه؛ له هممه ديم پرسى: نه وه كوڅه يا چاخانه يه؟ گوتى نه وه چاخانه ي ((دارمازو)) بيه.

به و مه به سته ي كه نيوه روژه هه رچى بى، نان و ماستيك نان و هيلكه بهك هه رچى بى له وى له بن دارىكى بيخوين و له بن سيبه رى دارىكى پشوويكى بدنه ي و فينكى ئيوارى وهرپكه وين- لاماندا- نه گه ر كه وتينه شه وئيش نه وه كه وتين. چاخانه كه له نزيكه وه چول دياربوو؛ ربه كه ي به به رده مهيدا ده روښت. له لاي خواريو وه پيره دارىكى كونه سالى، گريواوى خووار و خيچ كه

لقه كانى خوارتري هينده ي هه وسارى ولاغان پيوه به سترابوه هه مووى سوابوو و قه ده كه شى كلور ببوو و جوجكه و مريشك پيپر كه يان تيدا ده كرد؛ و خوارتريش، له قه راع جزيه چند دارببيهك، و به ولاره تره وه چند بنه توتريك، له ولاره تره وه روباريكى وشك و برينگ. ديسانه وه به ولاره تره وه لاپال و ليره وار، ديسانه وه لاپال و گابه ردى توخ و هيندى چيگا به رده لان ولير و دوورتر به رد و لوتكه كيى- هه موو رووگرژ و مؤن و بروتيكناو و له لاي راستيشه وه، بارى سه رى، ناسمانيكى كراوه، هه مديس ته پوله كه و لير كه ربه كه يان ليوه به ره و خوراوا بايد ده دايه وه، به ره و ده شتى ((نوژگه)). له ولاشه وه له بلنداويه پيش لوتكه ي شاخى، پشتى گه لاي داره كان ده بريسكانه وه و تاريك ده بوونه وه، هه ر راست وهك پلورى نيو ثاوردانى كه ده گه ل باى باوه شينى كز دهن و ده گه شينه وه...

چاخانيكى دوو ژوروى له سه ر هه يوانيك، ژورويكيان بو ريواران و ژورويكيش بو مالى چايه چيه كه ي- كورتانيك و دووسى مريشك و چند جوجه لايه كه له ناو زبل و زالى پيش هه يوانى پيپر كه يان ده كرد و كه له بابيكي جوان كه له بن سيبه رى سه رى دنيو باله كانى نابووه و ريبايانه سه يري ده كردين- دياربوو ده گه ل نه و جوړه پيشه اتانه راهاتبوو. له نه سپى داده به زم، جه لوه كه ي ده ده مه دست نه هممه دى. پيى ده ليم نه سپه كان به ريته دم چومى و بيان به ستيته وه و زينه كان بينيتته وه هه يوانى. خوم په لكيش ده كه م و ده چمه هه يوانى- بى ئيختيار به لاي خواريدا كه پيده چى هم به شه چاخانه كه بى. له ده ره ورا بانگ ده كه م- كه س نايه؛ ده رگا كه ده كه مه وه، له ده ركيوه سه رته تاتكيكى ده كه م؛ چاخانه يه. له سه كويه كانپرا دياره؛ تاريكه، بونى خاو و دوى ترشاو و چاي كولاوى له ژورويوه را ديت. هه مديس بانگ ده كه مه وه. ده چمه ژوروى. له ناوه راستى ژوروه تاريكه كه ي راده وه ستم. له و سه رى لاي روژه لائى ژوروه كه يه وه ده ركيك به رامبه ر په نجه رىكى تاريك هه يه ده چته وه سه رديوى مالى، نه مجاره يان به ده ننگيكي فه رماناوييه وه چند جاريكان بانگ ديلم ((نه وه كه سى لى نييه؟... چايهك... شتيك، هيچتان نييه بيخوين؟)) وه لاميك ناييسم، به لام گويم له ده ننگيكي زور خوښى كچيكه گورانبيان ده لى: ((خو تو خوت فه رموت من بيوه فانيم- بيوه فايه كه ت به چاوى خوم ديم...)) و به و شو له ي كه به ده ستمه وه يه چند تاله موويه كى كه به شه روا له كه مه وه نوساوه ده ته كينم، كه له پر هات هاوار و قيذه يهك مي شكم پر ده كات، و سه رم ده گيژه وه ده چى... دلم داده خو رپى- وهك ده ننگه كه زور ناشنا بيت... دياربوو كه ته نيايه... دلم له رزى، نه مزانى بو... نه وه ده ننگه

ژییه کانی گیانی ههژاند، که زۆر ده مێک بوو نه هه ژابوون و له بیرم چوو بوونهوه: ((تۆف، ته گهر بزانی من بۆ تۆ چۆنم- سه ده کوروهی ئاگرها له دهروونم!)) تارماییه ژنه جیئله کی له ده رکپیرا ده بینم، مندا له باوه شیوه، شتیکی گوت، وهک تییگه بيم گوتی: ((دهردیشمان هه بی نایهینه یه کی وهک تۆ!)) ژنه، له دوا ییدا، ههروهک تارماییه کی دیبی زه دهه لگه پرا، تیکچوو، کشایه وه، ههروهک مندالیکی شیره خۆره که شهوه (تالی دیبی- ههروهک دهه کایه تاندا دهیگپنه وه- و بیهوی له چنگانی هه لی و نه توانی- به روخساریکی زۆر ترساوه وه، له ترسی شهوی که شهوه که له پشتته وهره له سه ره ده دا... سپینکه ی چاوه کانی ده بینم... نه فرته و توپه بیشی ههروه تر...

کچه تیوه گیله!... راستیان گوتوه که نابی پشت به وه فای ژنان به ستری. ته قلیان ده چاویاندا یه: ته گهر له بهرچاوانی، شهوه له بهر دلانی، ده نا... وه ره سهیری من که، بۆی ببومه سو فی و پرسه م بۆ شه و په تیاره ی داگرتبوو- کچه کرمانجه ی کۆلان گه ره... شه ویش هه لیخه له تاندم و دهستی ده زاخی نام!... شه و هه موو یاده و پاکی و ساکاریه رواله تیانوه شه و هه موو دوو رووی و ته له که بازییه! تف له چاره ت، ژن! دیسانه وه هه لیخه له تاندمه وه، گه رمییه کی ده روخساریدا به دی ده که مه وه...

وینه کان به خیرایی به دوای یه کدا دینه وه... دلتم تریه ترپ لیده دا، وهک رهنگم په ریبیتسه وه... سه رلیوه کاتم ئاره قه یان ده رداوه... نازام- ده گه ل هه موو ئه مانه شدا له ته وای شه و ماوه ی لیک دا پرانه ماندا شتیکم ده ناخ و دل و دهروونیدا هه لده ستا و بهرگری له وه ده کرد و هه میسه ده گه ل روخساری ویدا بوو- ته مجاریان به پیچه وانیه هه میسه غه مباری و دلگه ریبیه وه، وهک شه و رۆژی که له سه رکانییه هاتبووه و ژنه قهره ج به ختی بۆ گرتبووه ساده بوو، ههروهک ساده بییه، کیو و جهنگه ل و روبار و سه رچاوه کان. به لām ده گه ل هه موو ئه مانه شدا پیچراوه و داخراو و خه یال خۆش، ههروهک هه موو شته ساده و سروشتییه کان. بیری نه نو سراوی یاسایه کی تاییه ت به خۆی هه بوو، وهک مێشکی کیوه کان، که تا پایز دیت شه و برۆیان تیک دنن، گیاو گو لی له خۆ ده ته کینن و پیستی تازه ده رده که نه وه بۆ سه رمایه؛ ههروهک جهنگه لی که بهر له لافاو هاتنی شه و هه ست ده کا؛ یا وهک سه رچاوه ی روونی کانیای که بۆنی به هاری له درزی عه بابی زستانیرا ده کات و قاقا و قولبه قولپ و خو ره خو ری خۆی هه لده رژی تیسته ده ری... وینه کان

دین... دلتم لیده دا... سه رم ده گه ژه وه دی... خیراییه سوپانی وینه کان، سه ری ده گه ژه وه هیناوم... شهوی ده ناسم... ساده بوو، ساده و ساده بی خۆشه و بیست. خوشکه چکۆله کهم هه ر گرویه کی گرتبایه و هه ر بیانویکی هه بیایه هه ر که زه رده خه نه یه کی وی ده دیت هه موو شتیکی له بیر ده چۆوه و باوه شی ده گرته وه و بهرقی دایکییه وه به ده ست راوه شاندن و خۆرانانیوه خۆی ده باوه شی داو بیست. له کۆشی نه ده هاته وه ده ری- شه ویش وهک جووجه لان ده یه ژۆزی.

((دهک خوا بتکوژی کچی! دهستیان ده ملی یه کتریش کردوه!)) شه وهش قسه ی توپه بوونی خانمی بوو... وینه کان هه موو وهک بروسکه دینه وه... و سه رم کاسه ی دی- وینه کان ریی تیرامانی ناده ن...

به سه ختی نارپه حه ت و دلگه ر بوو. قسه کانی ژنه قهره جی و له مێشکی چه قیبوو به هه یج شتیکی له مێشکی نه ده هاته وه ده ری. هه ر بیرکی چو بایه ده مێشکییه وه هاتنه وه ده ری نه بوو، وهک شهوی وابوو هه زار پییه کی که ده چته ده ناو گو یانه وه تۆ به مقاشی له په رده ی گو یی بکه یه وه... له پر ده و رووژا و غه م دایده گرت، له پی شدا هه رچه کم لیده پرسه ی که چ ده لی نه یده گوت. هه رده یگوت ((هه یج)) و وهک مندالان دهستی گرمۆله ده کرد و بۆ زاری ده برده وه. و پیکه نینه که ی نه ده ما...

پیریژنی به خت گره وه وهک هه موو پیریژنه به خت گره وه کانی دی پی گوتبوو که به ختی چاکه و شه و سال نامری؛ حه ز له کورپکی ده کا؛ به لām به داخه وه که شه و کورپه وهک پیویست دلی به وییه وه نییه. یانی دلی پیویه تی، به لām ئافره تییکی رموزنه ی- که له باوه ژنه که ی به و لاوه تر نه بوو- چاو و برۆ ره شی لیو ته نک هه میسه خه ریکی نوشته و جادووانه لی تا دلی شه و دلدارانه لیک کات... ده بی زۆر وریا بیست... هه والیکی ناخۆشی له یاره وه پیده گات... که ته گه ر له بیست و چه ند ساله ییدا نه مرئ شه وه سه د سالان ده ژۆ... چاوی چاک نابینی که خه ته کانی نیو له پی وه خوینی ده نا شهوی هه بوو پییده گوت... شه و قسانه ی ده کردن و لیوه بچکۆلانه و جوانه کانی ویک دینانه وه- هه ر ده تگوت مندالیکی گرپۆزه.

((کچی به خۆرای خۆت نارپه حه ت مه که... ناماقوولی فه رموه! شه و قسانه بۆ هه موو که سیکی ده که ن!))

((نا، ناماقوولتي نين... ئەوانە شتتېكى ھەر دەزانن... ئاگايان لە بەخت و چارەنۆسى ئادەمبازان ھەبە...)).

((لەكوپرا دەزانن و ئاگايان لىيە؟)).

((ئاخر قەرەج بوو، قەرەج دەزانن... ئەگەر نەيزانىبايە نەيدەگوت...)).

((كە كورپىك تۆي خۆشەوئى؟)) سەيرىكم كردى و پىكەنىم.

((نا، پى مەكەنە - گالتەت پى نەبە؟ دەيزانى!)).

((چى دەزانی؟)) بۆ خۆشت دەتزانى، ھەموو كەسپك دەيزانى... دەبلى نا، بۆ لەو كچەي كاكە رەھمانى پىرسە - ناماقوولتي كردوھ!!).

((نا، وا مەلئى، خراپە - مەلئى ناماقوولتي كردوھ - سەيرى خەتەكانى كرد... درۆي نەدەكرد؛ سەيرى كرد ئىنجا گوتى)).

((چى دىت؟)).

((گوتى دەستت بىنە... گوتى: ئەم خەتەيانە...)) سەيرىكى دەستە جوانكىلەكانى خۆي كردوھ، بەروخسارىكى پىر لە ھىما و شكۆيەكەوھ: ((ئا، ئەم خەتەيان ھاتوھ تا... تائىرە!)) و خەتى دەستى خۆي پىشاندا، ھەرەك مندالتيكى كە ھەللەق مەللەقئى دەگەلە خۆيدا بكا... ((بەلئى... تا ئىرە... ئالىرەدا ئىدى تەواو دەبى)).

((چ تەواو دەبى؟)).

((چوزانم، تەمەنم ئىدى!...)).

تورپەبوو، لەپىر فرمىسكى ھاتنەخوارى.

((باشە، دوايىبەكەي؟)).

((دوايىبەكەي ئىدى... ھىچ)) و پىرمە پىرمى گىيانى.

((گوتى:)) ھەك... بەمراد... ھەك - بەمرادى خۆت دەگەي - ھەك - ئىدى ھىچى دى!)).

((باشە، خۆ ئەو خراپ نىبە... بەمرادى خۆت دەگەي!)) و پىدەكەنم... وىنەكان تىدەپەرن و ئەو... دەگرىبە بەلام چۆن! بەلام ھەر بەو كتوپرىبە، بى ئەوئى بەخۆي بزانى، جۆگەلەي لاوئى و جوانىبە لەماوئى چەند چركەبەكدا ھەموو ئەو نارەحتى و ژاكانەي شوشتەوھ و رايمايى... بەلام ئەو پەلەي بەمىشكىبەوھ نوسابوو ھەرگىز لىبوونەوئى نەبوو، و جارجارەش سىبەرى خۆي دەھاتنەوھ سەر روخسار و چاوەكانى...)

راستى و وىنەي نىو دەرگايەك، جوولەي ھەموو وىنەكانى ناو مىشكى راگرت... و ئىستا ئاوا! ھەوالتيك لە يارەوھ نەگەبىشتەوھ و بى پىرس و ھەوال رۆي و تىپەرى!

ئەو دەناو دەرگايەك، مندال بە باوھىبە، رەنگ پەرىبە و لەرزوك و من لە ھەموو شتتېك خالى، و پىر لە رقى و كىنە و تورپەي، ترس - توندى... نازانم، چەند ساتتېك وەك دەنىو چنگالى ترس، ئالۆي، تۆفاندا - راستىبەكەي نازانم چ بوو، رەنگە بۆ خۆشى ھەر نەيزانىبى - دوايە پىستى دەموچا و پىلۆوھەكانى، وەك ھەرچى ئاوى ناو لەشى و گىيانى كۆكردىبىتەوھ و دەجامى چاوەكانى كا... بەروونى نازانم كە من بۆخۆشم ھەست و نەستم چۆن بوو، يا چىم گوتوھ، ھەرھىندەي دەزانم كە شەلالتي ئارەقەي بووم، چاوەكانم تارمايىيان بەسەرداھات - وەك تاو بردووان...

روخسارى وى گەرمى و نەرمىيان دەردا، رقى و كىنە و بىزى من بە ھەواي وەرېبوو... خەندەبەكەي نىوھ مردووي لەسەرلىوان دەرگەوت... ھەنگاوتىك ھاتە پىشى... ئەوچا وەستاىوھ... جوولەبەكەي كرد - وەك بترسى. بە ھەلچونەوھ قىژاندم ((دارگول!)) ئەو ھىچى نەگوت، منىش زىمانم لال بوو و گىرا... دوايى سەيرم كرد وا رووبەروو بەرامبەرىك راوھستاوين و دىتم دەستتېكى دەقەدى مندالەكە وەرتىناوھ، و من بۆن و بەرامەي قىژ و روخسارى وىم بە لووتىدا ھەلا دەچى و ئەوئىش چاوەكانى ناوئەتە سەرىكە.

ئەو كچەي كە بەدلىسۆزى و ئىش و ئازارەوھ دەمويست دە ناخى دەروونى خۆمىدا بنىژم ئىستا ئەوھتا لەبەرامبەرم راوھستاوھ و زىرپ و زىندوو و ئامادە: دارگول: بە گولە تۆزىك ژاكاوھەكانىبەوھ كە دەبى بىنەوھ سەربارودۆخى تەر و پاراوى و رەنگ و بۆي جارانيان... سەرم دەسورا، چاوەكانم تارمايىيان بەسەردا دەھات، تەنيا قەپىلكى شتە ديارەكان نەبى دەنا ھىچم بە تەواوئى نەدەدەيت؛ گوتىبەكانم ھاشەھاشيان بوو و سەرم پىرى بىدەنگى و ژاوە ژاوى بىدەنگى

بوو- وەك تەپلەم دە كەللەیدا لیدەن... تەپل و دەنگی تەپل لیدان و ترپەى دلم بوو، دەنیو قولایی دۆلی سینەمدا چەرخى دەدا و بەنیو دالائى ھەردوو گوئیە كانددا دووبارە دەگەپرایەو. تەنیا شتیكى كە وەبیرم مابى ئەو یە كە روخسارى دارگولتى دەیهك دەمیدا چەند جارێكان گۆرا: سپى بوو، زەرد ھەلگەرا، داگیرسا، شین بوۆ، رەش داگەرا- دەو دەمەیدا كە رەنگى لە رووان برابوو. چاوەكانى دەتگوت تايان لپھاتوو و وەك ئەستیرەى شەوى زستانى سربو و سربووان بوو؛ سینگى وەك خالیگەى ئەسپىكى كە سوارتینی بۆ ھینابى و تاوى دابى خیراخیرا و بەردەوام ھەلگەچوو و دەنیشتەو. دەمارە جوانەكانى لاملى بە پەلە ھەلپاندویشت. لیوى بە ددانەكانیەو نوسابوو. لا لیوھەكانى دەمى پینك داھینان... چاوەكانى پیر ترس بوون كە وردە وردە بە چاوەروانى و خۆشەویستی، رام دەبوونەو... ھەرچۆنێكى بوو گوتم:

((دارگول- ئەو تۆى، خۆتى؟! من لە ناسمانیم دەویستی لەسەر عەردیم دیتیبیەو!)).

راست نەمەدەزانى چ دەلیم یا ھەستى چ دەكەم. كاتى كە لەپر عیشقە ونبوو و ناکامەكەت دەیبینیەو ھەست بەچى دەكەى؟ كاتى كتوپر مندالەكەت كە ماوہیەكى زۆرە روویە و تۆش بە مردووى دادەنپى و ھیوات بە گەرانەوئى نەماو بەرپەكەوت كە دیتەو و دەیبینیەو ھەست بەچى دەكەى؟ وشەكان، ھەر ئەو وشە و بیژە سادە و ساكارانەى روژانەن- ھەر ھەون- ھەویش نین؛ نرخ و بەھای ئەو وشە و بیژانە دەبارە سۆزدارییە كانیاندا: دە ھاژەى دەنگدانەو كانددا، دەو ھەستانەدا كە دەگەلئى تیکەلاون، دەو پارچە دالائەى كە رەنگى و بییان گرتوو، دە بۆنى شەپۆلى خوینی جگەرەدا كە لیبى تپەرپوون... دە گەردەلوول و تۆفانى سۆزدا... چووژانم، دە زۆرشتى دیدا، دەنا ئەو وشانە چ نرخ و بايەخێكیان نییە، و نووسینەو و دووبارە كردنەو ھەشیان شتیكى سارد و سړ و بى رەنگ و روو- وشە و بیژەكانیش پاشكۆى كات و شوین و حال و ھەوای دلائن... دەستیم گرت، ھىچى نەگوت. گویم لە دەنگى ترپەى دلى بوو. بەلیدانى دل وەلامى لیدانى دلیم دایەو و ھەستم بە بۆنى نارەقەى روخسار و سەرلیو و ھەنیای دەكرد... ئەوانەم دەدیت و ھەستم پیدەكردن... مندالەكە كەش و مات بوو: ئەو كیبە وادەستى دایكى گرتوو و دە روویەو راماو- بەتاسەھى كى غەماویەو دەستیم گرتبوو و دەچاوە جوانەكانیەو رامابوو و سەیرم دەكردن، رابوردو و چارەنوس و ئازار و خۆشى و ناخۆشییە كاتم دە چاوە گەورەو جوان و بى بنەكانیدا دەدیتنەو. لیوھەكانى لیک ترازو بوونەو. سەرەنجام ھەناسىكى

ھەلکیشا، و رووى وەرگێرا، و كەوتە ھەنيسكى گریانىكى بەكول... دەستم بەسەرشانەكانیدا ھینا بەلام ئەو ھەروا ھەر دەگرا: دەنكە مروارییە سوێرەكانى فرمیسكى دە جامى دەمى دەكردم و تا تەرازووى دلم تا دەھات قورستر دەبوو- و من نرخى ئەو ھەموو دەنكە مروارییانەم نەبوو بیدەم... مندالەكەش دەیزانى كە من لاویكى دەست كورت و نەدارم، و بەخۆراپى كانى گەوھەر و مروارى و مەرجان دەدەمەو... رووى ترش كرد و لە بانگى گریانىتى دا...

دارگول وەخۆھاتەو- منیش تیکەو گلابووم... بى ئیختیار بەرەولای سەكۆیەكەو چووین- كەى؟ - نازانم؟ چۆن؟- ھەر نازانم- بە تەك یەكەو دەنیشتبووین... ھەستا و دەگەل مندالەكەیدا رووى؛ گوتى مندالەكەى دەداتە نەنگى و دیتەو؛ منیش ھەر ھەستام و بەلای پەنجەرەكەو چووم و دەستەسەرەكەم دەرینا... ئەو ساتانەى حەز و تاسە و دل سپارییە بى چەند و چوونانە، كەمتر وایە دەژياندا دووبارە ببەو كە ئادەمیزاد دەو ساتانەدا ھەموو بوون و نەبوونى خۆى بداتە یەكى دى و ھىچى لیوھە چاوە نەبى.

ئەو ئیستاكە تیبەكەم و دەزانم كە ئەو ئاگرە چەند بەنرخ و مایە بوو كە ئەو ھەموو لیک دابرانە نەیتوانیو بیکوژیتیتەو ھەربۆیەش دەگریم كە درەنگ تیبگەیشتم! پیتشتریش ھەستى ئەو دەم كەردبوو، دلم ئەو بانگەوازەى پى راگەیاندبووم. دایە گەورە راستى فەرموو بوو: دەیگوت: خودا دەپیشدا دلى دروستكرد ئەوجا میشك- و سەیرەكەش لەو دایە ھىچ كاتى دلم بە ھەلەى نەبردووم. دیسانەو ھەر بەقسەكەى دایە گەورە كە یەكەمىن ((دەستكار))ى خودایە و ئەستەغفیروللا و ھەزار جاریش تۆبە، ھەرگیز دەستكارى ھەوئى چاك دەرنایى- ھەر وەك ئەو دەرگا و پەنجەرەئەى دارتاش دروستیان دەكا كە ئەگەر یەكەمجار چاك دەرچوو ئەو دەرچوو، دەنا قەزا و قەدەرە و ھىچى دى- بەلام دەگەل ھەموو ئەمانەشدا ھەر ئەو دلم بانگەوازەكانى زۆر بەجین ھەر دەگەل یەكەمىن چاوپێكەوتنى ئەو نیشانەكانى دۆستایەتى، یا دۆژمانیەتیە بە ئادەمیزادى دەلئى و من ھەستى ئەو دۆستایەتى و دۆژمانیەتیەم كەردبوو. ئەو ئا ئیستا ئەو ئاگرە ئەو زمانەى كیشاو و بلیسەى لپھەستاو تەو و ھەموو گىامى داگرتۆتەو- ئەو ئا تازە بەتازە بە گەورەییە ئەو ئاگرەى دەزانم. راستیان گوتوو، جودایى بايەكە ئاگرى پەرت و بلاو دەكوژیتیتەو بەلام ئاگرى گەورە خۆش دەكا...

ھەردەگەل دىتېنىي يادى رابدو، رابدوۋى نەچەندان دوور، ھەرۈەك شەپۇلى وئىنە رادىئوبىيەكان، بە گورجى لە دوورەوھەرا سەريان دە دووى يەك ناو كۆمەل كۆمەل گەورە و بچوك ھەموو ھاتنەو ھاوتتەي يەك بوونەو ۋە وئىنەكەيان تەواو كرددەو: خۆم بووم... ئىمە بووين... مالىي مە- و دارگول ئىستاش ئەو و من و مندالەكەي، ھەرسىكمان لە كەنارى داستانىكەو بووين كە ھەرسىكمانى پىكەو ھىنابوو ئەم چايخانەيە و پەلكىشى ئىرەي كىردبووين. بەسەرھاتەكە ئى دوو سال پىش ئىستا بوو، كە وەك سەدسال بى و ابوو... سالى دووھى زانكۆم بوو؛ بۆ پشوى ھاوينى ھاتبوومەو مالىي. دايكىك نەبوو كە بەسەرى قۆتى و بە پىخواسىتى بەرەو پىرمەو بىت، خوشكىك نەبوو، ھەر كە سەر و كەللەم لە پەنجەرەپىرا بەدى بكا، بەرۈويەكى شاد و گەش و خەندانەو تىك و دروومانەكەي فرىدات و بەپەلە بە قۆل راوھشاندىئەو بە كۆلاناندا راکات و دەستىم دەگەردنى كات و لە خۇشيان ھەلداتە گىيانى و بۆنى مېخەك بەندەكەم بەسەر سەرچاواندا بېئىنى... دەگەل ئەوانەشدا مالەكە سەير گۆرابوو. بابە كچىكى، يا بە واتاي باوئەكە ئوردوۋىكى ھىنابوو مالىي: كچىكى بارىكەلە، دەم بە پىكەن، قەرەبالغ و ھەر بەواتاي باوئەنى ((بى شەرم، كەكەدار كە ھەر بە عالەمى تاشكرا سوارى كوران دەبوو!)) ئەگەر پىتەكەنىبايە دەگىيا. پىكەنىنەكەي پىكەن بوو نەك گالىتە- ھەر لەخۇى دەھات؛ گىيانەكەي لە دەست باوئەنى بوو ((زمان درىئى سۆزانى)) ئەو ھۆشترىن قسەي خانى بوو كە پىي دەگوت. كە پىدەكەنى وەك يەك رىز زەنگولە دەترىقايەو؛ ئەوجا وەك دە دلى خۇيدا شەرم بىگرى دەستى گىمۆلە دەكرد و دەدەمى خۇى دەنا و دەردەپەپىرە دەرى و دەكولە. ((واى تۆ نازانى چ ئاگر تىبەر بوۋىكە! مالەكەي وەسەرخۆگىپراو، ئەو كەدارە!)) و ئەو پىش بى ھىچ گويدانە خانى ھەروا پىدەكەنى- وردىلە، و گەرموگور. بە واتاي خانى تا ئىستا كەسى بەلچكە سەرپۇشەكەي خۇى دانەدەنا، ئاغا ھىندەي روودابوۋىە! وادەبوو لاساي تورپەبوونى ((ئاغا)) دەكردەو، وەك ئەو كە پاروۋە نانىكى دەگەرۋىدا گىرۋو ۋە بۆى ناچتە خوارى. كچە دەھاتەو ۋە بەبى شەرمىيەو كە ھەر لەخۇى دەھات دەگوت: ((باشە خانم، مەگەر چم كىردو!... چىكەم بەدەست خۆم نىبە، پىكەن دەمگرى!)) و ((ھى ھى ھى، و كر كر كر كر!)) و نزم دەبوو، و چاۋەكانى رەنگىيان دەگۆرا، و پىلوۋەكانى دەكەوتنە پەلە، و ددانە سىپىيەكانى دەبرىسكانەو، و گەردنى دەكەوتە ھەلسورپان و داسورپانى... سەير و سەمەرەيەك بوو؛ دەنگى ترىقانەو ھەر دەتگوت ترىقانەو ھى مندالىكى تازە زمان پزاو مالى پىركدبوو،

ئىدى ئەو بىدەنگى و تارىكىيە مالى نەمابوو. ھەر كە، بابەي دەدەيت دەترىقايەو ۋە ھەر كە، بابەش گوىي لە ترىقانەو ھى وى بابە سوور دەبوو ۋە ددانە زىرەكانى دەبرىسكانەو ۋە چاۋەكانى پىر دەبوون لە زەردەخەنە. ئىستا ئىدى بانگ و ھاوارى بابەي لە دوو سى ھاوار و بانگانە زىاتر نەبوو: ((چايەكى تىكەن دارگول بىھىنى!)) يا ((بەسە ئىدى! ئەو بە چ پىدەكەنى!)) گوايە نارەھەتى ئەو ۋە كە بۆ ئەو پىش ھاۋبەشىيە ئەو پىكەنىنە نىبە، ھەرچەندە ئىمەش - من و بابە- لە ژوورەكەي خۆمانەو دوورا و دوور درىغىمان لەو ھاۋبەشىيە نەدەكرد- ئەمەش كاتىك بوو كە كچەتەو تەنانەت باوئەكەشى دىنايە پىكەن. يا ((چىبە. ئەو مندالە بۆ دەگرى، چتان بەسەرىو ۋەيەتى!)) ئەو مندالە دارگول بوو، ئەو كاتانە بوو كە باوئەكە بە قسەي نابەجىي تفت و تال و ناخۆش دەگىياندا. باوئەكەش چەقوت لىدابايە خوتىنى لىتسە دەھات: ((ئىم، مندال! ھەر لە ئىستا بەرگەي گىرۋانىكى دەگرى... مندال! غەمت نەبى، ھەر ئەورۆ و سەبەكە مندالىكت بۆ قوت دەكاتەو ئەودەمى تۆش بە سەلامەتى بۆي گەورەكەي! ھەستە راستبەو گۆزەكەت تاودەيە و برۆ لەكانىيەي پىر كە- ئاۋى ساردمان نىبە. نەچى وەك ئىرە دانىشى و لەوى بىكەيە ھىلكە ھىلكى پىكەنىنى... زوو وەرەو... ئىدى نەچى تا نىوەرۋىيە نەيەو!)).

بەلام بە قسەي باوئەنى، ئىستا (ئىستا كە من ھاتوومەو) وەك رموزنەي كە مووى لى ھەلكورۋىنى پاش تاۋىكى گۆزە بەشانەو دەھاتەو! گۆزەكەي لەسەرشانى دادەنا و بەشان و شەپىلكى تەرەو دەھاتەو، ھەر كە دەگەيشتەو ۋە نەدەگەيشتەو ئىدى ئەو پىرە پىرە پىكەنىنى دەست پىدەكردەو- ۋە ھەمدىس مالەكە پىر دەبوو لە پىكەن ۋە باوئەكە، بەخۇشى و ناخۇشىيەو لە ((رقان)) پىدەكەنى و دارگول يەكپارچە دەبوو پشكۆى سوور، وەك مندالان دەستى دەدەمىيەو دەنا- لەشەرمان؛ دووبارە پىدەكەنىيەو- دىسانەو ھەر شەرم!.

بەيانىان لە ھەمووان زووتر لە خەوى رادەبوو. ھەسارى ئاورپىن دەكرد. كاتى گەسك دانى گەسكە جەگەنىيەكەي وا لە عەردى دەخشاند ھەوت كۆلان بەولادەترەو گوىيان لە خشەخشىي بوو... بەلانى كەمەو ئەو رۆژەي و ابوو: بەيانى ھاتنەو ھى ئەوى رۆژىم بە تەواۋى نارەھەتتەو ۋە لەو ھەرا ھەرا و خشەخشەي وەئاگا ھاتم. لەجىيەكەم ھاتمە دەرى و لە پەنجەرەپىرا سەيرىكى

ههساریم کرد، ویستم بزاتم شهو کهلهبابه ناقلایه کییه بهو کهری بهیانیه و ناقلایه!
ماندووووم، دهویست تا بهره بهری لای نیوه پویه ههلههستم.

دارگول بوو. داهاتبوو و ناوړشینی دهکرد و دهیالی، و له بهرخوشیه وه گورانی دهگوت. ههردوو
سمته خره کانی روو به لای په نجه ره کهی منسه وه دههوا کردبوون... چ جوان بوو! پیتم وایی
ههرده گهل یهک سوړی که به که مەر و گهسکه کهی دهستیدا روخسار و چاوه گه شه کانیم دیتن، و
ههستم کرد ههلسوکه وتی له جاران نهرم و شل و له سه رخو تره. ماوه یهک ههروا به
سهیر کردنه وه دانیشتم؛ له پر پشتی راست کرده وه، که منی دیت وهک بیه شوکی؛ ((ئاغا چوکه له،
له خه ویشم کردی؟)).

ههر له هه مان شهوی هاتنه ویمه وه جار جاره به گالته وه و بهراشکاوای - به گالته وه -
به روخساریکی راشکاوانه وه - ههر به ناغا چوکه له ی بانگ ده کردم. بابه ((ئاغا)) بوو و
جار جارهش ((بابه)) و جاری واش بو تووره کردنی باوه ژنه ی به ((باپیره)) ی بانگ ده کرد - و بابه
له خو ده پوه له که نوان و باوه ژنه چاوی لی ده چوقاند و که، بابهش له وی نه بایه پری ده دایه:
((چیکلدانهم درا، دیقم کرد به دست تووه!)).

دهمگوت: ((قهیدی ناکا، پوری منداله!)).

((ههی خودا ته مهن دریت کا! تو ش ماشه لالا زور ساده ی؛ شهوه کوئی منداله؟ ههر له
تستاهه چاوه کانی ده لپی هه زار چاویان دیوه و شهرم و حه یایان قوتداهه و تفاندویانه ته وه! به
هه موو کاریکی راده گا که ده گاته منداله کانی من ئیدی شهوه مه پیره. ((سه گبایه کهس
نازانی له کوئیوه پرا سهرده ریناوه، شهوه تا به ناغای ده لی باپیره! وای له نه جابهت و ههسه له ی
شه و پیاوهش! من وا خهریکه شیت ده م!)) من ناغا چوکه له بووم و جاری و ابوو بو شهیتانییه
زیاتر، بانگی ده کردم بیچووله. بهو لیوه جوان و ویک هینراوانه یه وه، بیچووله بیچووله،
هینده ی یهک بیچووه پشیله... پیاو چ بللی! یهک دوو جار نام چاو لی سوور کرده وه و دللی
باوه ژنه که مم پی دایه وه، به لام ههر دهرهستی نه هاتم: ((هی هی هی هی!)) بابهش لپی خو ش
هاتبوو، و به دوویه کدا دهیگوت: ((باشه بیچووه ناغا!...)) و باوه ژنهش گوشه ی سه ریوشه که ی
به پیش ده میه وه دناو به ته شهروه پیده که نی... ((خوا چاکه بو شه کهسه ی نه کا که شه
پاروه نانه ی بو مه دیته وه، تا ده یخوین دل و دهر وو و هه ناومان گری تیبه رده بیت!)).

گوتی: ((له خهوم کردی؟)). و بی درهنگ به ده نگیکی شهیتانانه وه دریته دایه: ((ده بوو،
نه مزانی له تارانیوه را هاتون، و ماندوون!) و پر مه پرمی پیکه نینه پهنگ خوار دووه کهیم
هاته گوئی. گوتم: ((نا، هه ستابووم، تو ئیشه کهی خو ت بکه کارت به سه ر منه وه نه بی)).

گوتی: ((نا ئیدی ته واوم کرد!) ههر بهو رووه خو شه یه وه وهک بیه وی بللی: ((تا له دل تدا
ببیته گری!)) گهسکه کهی هه لدا یه لایه کی و به پلیکانه کانی هه یوانیدا وه سه ر که وت.

شهوه دووه مجاری چاویک کهوتنیمان بوو. چاویک کهوتنی هه وه لی زور له وه ی سه یرتر بوو:
چوو بوومه سه رجیی، له ماندووه تیان خهوم لیته ده کهوت؛ سه رچه فه کهم به سه ر لاقه کاغدا
هه لکیتشا بوو و ثانی شکم دادا بوو کتیم ده خوینده وه. هاته ژووری، سه رم بلند کرد، و سه یری کیم
کرد - مه سینه و ده ستشوری ده گه له خو ی هی نا بوون. ههر بهو چاوه شهیتانیانه یه وه که
زهره خه نه یان تیدا سه مای ده کرد و به لام تا شه وده می پیشانی نه دابوو بوچی هاتوه گوتی:
((ئاغا چوکه له!)).

به ترش و تالییه که وه گوتم: ((ها! چتده وی؟)).

((هیچ مه سینه و ده ستشورم هی ناون)).

((مه سینه و ده ستشور! من عاده تم نییه پیش نوستنی دست و چاوان بشوم)).

((وهی، عاده ت نییه!) و هه مدیس پیکه نین ((هی هی هی هی!)).

چاویک به روخساری جوان و پر ته شه ریدا خشانده و خوشم زور به ئالوژییه وه دیت. ناغا
چوکه له، بیچووه ناغا! گوتم: ((باشه، که ههر هی ناوته ده یان شووم - هه رچه نده عاده تیشم
نییه...)).

گوتی: ((ده مزانی عاده ت نییه... گوتم رهنگه دل ت ژانی بکا... ناخر، دوور له گیانت، وهک
مریشکی جوو که مردوو، دامابوی...)) و دهستی بو ده میه وه چوو، رووه جوان کیله که ی
سووره لگه را. پیکه نین له دهر کینی دابوو و دهر کی مالی سینگ و زگه جوانه که ی وه شه پو لانی
خستبوو... خو م گرژ کرد، و پیکه نینیشم ده هاتی.

گوتی: ((ئاغا چوکه له، نهوه بۆ واناره حهت بسوی!)) و له فلقه ی پیکه نینیدا، و مه سینه و ده ستشوره که ی هه لگرتنه وه و لییدا رژی... .

به یانیان ئهرکی مه سینه و ده ستشور بردنی ژووری بابهی و ئاو به ده ست داگردنی له مله وی بوو. نه مه دزانی ئه و جه فه نگانهی که ده گه ل منی لیده دان، ده گه ل بابه شی لیده دان یان نا. به لام بگۆ و مگۆیه کی که له ژووری بابه پرا ده هات و پیکه نین و ناقیلیه بابهی و توره بسوونی باوه ژنی و درژییه ماوه ی ئاو به ده ست داگردنی دیاربوو له ویش هه وال و باسینک هه یه.

ده گه ل مندا هه میشه وابوو- جاری وابوو هینده م رق هه لده ستا که ده مگوت جاریکی دی نایه لم پی ده دیوی ژووره که م نیتته وه، به لام دوا ی نیو سه عاتیکی، یا که میک زیاتر، بریاره که م هه لوه شابۆوه: هه ر به یه ک زه رده خه نه ی، ده هاتمه وه سه ربای به ری: ئاخه نه مه دزانی ئه لقه ی ئه و زنجیره جووله و پیکه نینانه ی له کوپوه نیمه ی وا لیک گریدا بوو. داستانی ئۆدیسسه م وه بیر ده هاته وه، کاتی که چوو ده که شتییه که وه به ئاواله کانی گوت لۆکه ی ده گویی خۆیان نین نه کو قاقا و بانگ و ئاوازی کچانی ده ربایه فریویان بده ن و له تاوانیان خۆ به ده ربایه داده ن. ئه و داستانه نه ده بوو ئه فسانه بایه.

دارگول یه کینک بوو له و کچانه که من هه رچه نده زیاترم گوپی خۆم لی ده ناخنی هۆشم ده نگه ی ژنانه و پیکه نینه مه ستانه که ی زیاتر ده بیست و دلّم زیاتری لیده دا... نیستام دنیا به جوړیکی دی ده دیت: ره نگین، شاد، پر له ئاوازی گۆرانی و مۆسیقا...

به ئی، واتوره ده بووم ده مگوت جاریکی دی هه رگیز ئیدی نایه لم ئاوم به ده ستیدا کات... سه ره تا وه مندالی بنیاده مان زۆر ماقولانه ی ئاوه که پیدا ده کرد، به لام هه ر سابووم له ده موچاوم ده دا ده ستی پیده کرده وه و مه نجه لی پیکه نینیی وه جۆش ده هاته وه و له ش و لارو که مه ر و هه موو گیانی وه ک خیزه ئینی دم چۆمی به هاری ده که وته جووله و شه پۆلان و لووله ی مه سینه که ی ده سینگ و به رۆک و لاملی ده کردم و بۆ خۆشی له که نووان له ولاوه ده که وت و ده ستی به سه ر دلّیه وه ده نا، ئه وه منیش به ده موچاوی که فاییه وه، وه کویران دهستم رادا شتوو و هاها مه - له ساردییه ئاوه که ی- و ئه ویش هه روا که میک به ولاتره وه، دوور له ده ست و پراگه یشتنیی له تک و تاسه وه چوو: مه سینه که ی به لارییه وه به فه رشه که ی هه لپه سارده وه، ده گه له وه شدا وریابوو ته نانه ت نه یده هیشت یه ک دلّۆپه ئاو چیه به فه رشه کاند

برژی! توره ده بووم و ئه و له پر ده نگه ی پیکه نینه که ی ده بری و هه لده ستایه وه سه ربی و به ده نگه تۆرائیکه وه ده یگوت: ((چبکه م، دهستم له رزی... به دهسته خۆم نه بوو، به ئانقهستم وانه کردوه!)) وه کو مندالان له ج و لیوی خۆی تیک ده نا، که چی پیکه نینیشی ده چاو و روخساریدا شه پۆلی ده دا... و دووباره وه ک مندالی بنیاده مان ئاوه که ی پیدا ده کرده وه و ده گه ل پیدا کردنه ویشیدا دووباره هینده ی شه ی تانیی ده کرده وه خه ربیک ده بسو شیّت بم. بۆ ئه وه ی که مه که ش به رده وام بی ده مگوته وه پیدا که... جاریکیان هه ربه دم ئه و ره فتارانیه وه لووله ی مه سینه که ی راست ده پزووی پانتۆلی بیجامه که ی کردم، له جیی خۆم ده رپه ریم؛ دارگول، به واتای باوه ژنی، حیلکه حیلک، که له بهر پیکه نینی سه ری به ره و دواوه برده پۆوه هه لات و لیم دوور که وته وه، باوه ژنه که له دواوه ناگای له هه موو ئه و سه یین و به ینانه بوو له فلقه ی پیکه نینیدا. ئاورم گرت و شیراندم: ((ئیدی ئه و زمان دریژه سه گبایه نه نیرن ئاوم ده دهستی کا؛ نامه وی که س ئاوم به دهستی داکا؛ بۆ خۆم پیدا ده که م!)).

گوتی: ((ماشه للا! ئاغا له تارانپرا هاتۆته وه... زمان دریژی سه گباب!)) و هه ر به راستی روخساری تیکچوو، من له سه ر قاوه لتییه به یانی به ته واری په ژتوان بوومه وه، به لام پۆزش هیئانه وه و داوا ی لیبوردن له کاره که ر و خزمه تکاری مالی ده ناوه مه دا باونه بوو.

ئه وه ش بلیم که ره فتار و هه لسوکه وتی هیچ به ره فتار و هه لسوکه وتی کاره که ران نه ده چوو که ده گه ل هاتنه ژوورییاندا جاری له پیش هه موو شتیکیدا له بهر و ده رکه و تاق و تاقچانیان ده پروانی وه ک ده لپن له پیشدایان سلاؤ له تاقه کان ده کرد... بیری به لای ئه و شتانه وه نه بوو؛ نیمه ش ئه ومان به چاوی کاره که ر سه ی نه ده کرد- به واتای باوه ژنی، کابانی راستییه مالی ئه بوو: که هه مووی وه که ل هیئابوون- و سه یه که شی له وه داوو که هه رده و ماوه که مه ییدا هه رچی بیژه و وشه و شیوه زاری لادنییه به ته واری هه مووی دانابوو و له بیر خۆی برده بونه وه و ئه و چه ندانه شی که له بیر نه چوو بوونه وه هینده ی به خۆشی و شیرینی به کارده هیئان هه رزوو ده چوونه ده دلانه وه. هاتنی ئه و کچه ی بۆ مالی ماله که ی سه ر له بهر گۆریبوو: نه ک وه کو داگیرکه ریکی که به زۆرییه یاسا و بریاران فه رمانه واییه بکات و خه لکی له ترسی گیانی خۆیان مل بۆ فه رمانه کانی راکیشن. نا، جوړیک بوو که هه ر ده تگوت ((شه نگه بی)) یه ک شه وه یه و ئاوه دانی و خۆشه ویستی ده حه ساره و وشک و برینگه سووتاو ده که ی به ر رۆژی

ته خشان و په خشان كړدووه و جو و جويبارى د بهر پيښې خويدا هه لښه ستووه و مهل و بالنده كاني له خوي وه كو كړدوون. سيښه به كې به تام و چيژدار و جي خه وي خو شېبو؛ د هنگي شنه شني شه مالي نيو بسكه كاني مرزيان مه ست ده كړد؛ ناله و جريوه و جو كه وي مه له ورديله كاني نيوان لق و پوپ و گه لا و گوله كاني هه رده تگوت موسيقيه، و خودي شه ننگه بيش شوخ و شنگ، به رده و ام ده هه لچوون و داچوندا بو، سه پوښي وا و وا به خودا ددا و لايده برده و به ناز سه ري باد د ايه ووه و بسكه كاني دادينان. ته نيا باوه ژنه كه نه بي كه هه روا له خوه به چاوي هه وي سه يري ده كړد دنا هه موومان ته هه لسوكه و ته مندالنه و ته واو ژنانه وي ومان ستايش ده كړد و پيمان خو شېبو- بابه له هه مووان زياتر، و منيش له و زياتر... هه رته نيا هه لفيكي ته و كچه بهس بو كه كه شوه واي مالي به ته واوي بگوري.

پيش ته مه مال جي تيډا ژيان نه بو؛ پيشكه و ميشووله هه شريان ده كړد، بو ن بگه نيوي چومي هه راساني به خه لكي نه هيشتېبو. به لام ئيسا هه نه وچوم و ئاوه رنه گوبويه كي ديكه يان به خوه گرتېبو؛ دنگوئاوازي گريه و سدا كاكه ره جمان قه پاندار، كه كوي ريبو و شه و روژگاري هه خويندنه وي ناياتي ناكامي و غم و ناخوشي بو و ته سه ره سه ري دوه كولايني پر كړدبو، ئيسا نه ته نها هه ناكام و غماوي و ناخوش نه بو به لکه هه ر بيوه موسيقي و ساز و ناوازيكي تا بلني نارام به خش و پر هيو او ئوميد...

ماله كه ش هه واي خوي تيگه رابوه؛ بوخوش، پر ئاواز، سووكه له، سه ماناسا، و ساده وه زه رده خه نه، و له گويان خو ش وه قاو و قيژي نه ويه ك دپه رده وي گويي باپرده، و جوان وه ((گاگولكه)) ي منداليني سه ري بلند كړديته ووه و به دوو چاوي پر له پاكويه و به ره و روت په له بي و له به رده مت هه لوه ستوتوتته ووه راميني، تا هه ليگري و له باوه شيني كه ي.

ته ناوه مالي به و مالانه ده چو كه ژني مالي دواي بووني ته هه موو كوره يه ك به دواي يه كاندا هاتي و خوا كچوله يه كي رووخوش و گه شي پي به خشين و كچه زماني پڙاي و پيگه نيني به ليوانه ووه بي. بابه، ته نانه منداله بچكوله كان- و منيش- هه خو شه ويستي به كي هه مان بو هه موومان به وي به خشيو و كه سه نه يده ويرا په غه ي ليډا دنا دنيا يان خراب ده كړد، و سه يريش ته ووه بو- به لاي باوه ژنه كه وه- چه ندي پرېژر ابايه و بيژر ابايه نيدى ته وه خودا هه ر زياتري ده كړد و ده ياراند. ته هه كه داره چيه موري ماري پييه يا قوزه

كه متيار! دووريش نه بو، كي چوواني؟ رننگه قه ره جيش بووي، ئاخر ته وه له دهور به ري لاي سه رده شتپوه هاتبو. ته نانه ت باوه ژنه كه ده ست و داماني سه يد فه خره دين ببو تا ته وي بو له پيش چاوي بابه رهش كاو نار دبووي ((نوشته)) ي بو بكا، كه ته ويش (سه يد فه خره دين) گوتبووي با نوشته كه ي ده ناوي هه لكيشي و ئاوه كه ي بداته بابه وي و بيخواته وه. مه ره كه بي نوشته كه ي ده ئاوه كه يدا ده توتته ووه و ته وي روژي ته وه ي له كن خوداي ناخوشه باوه ژنه له بابه ده يسي. ته لښه ته سه يد فه خره دين گوتبووي- هه له هه وه لپوه گوتبووي- كه مه ره كه بي ته واو بووه و مه ره كه بيش كه توايه ووه نوشته كه به تال ده يته ووه، به لام ته وه هه ر پي داگرتبوو كه ده ي بي هه ر به مه ره كه بي بو بنوسي- به مه ره كه بيش له وه ي چاتر ده رنياه. با بو جاريكي ديكه بي... ئيشاللا ته وده مي به مه ره كه بي چيني ده ينوسي و واي رهش ده كا كه به هيممه ت و به ره كه تي ته وليايان قوله زه نكي له چاوه وي كافوري هه له بي بي... به لام نا، دياره كه ((قوزه كه متيار پييه!)) ته خوگرومون كړد و سه ر و چاوتيگنانانه ي باوه ژني هه ر ده تگوت ورده توژ و خوله كه به ده رباچه يه كييه ووه و ره كن: ته و كچه تپوه هيندي جواني و شوژ و جو له و چالاكي پيوه بو توژ و خول و گه رد و خاشاكي پي نه ده ويرا. نازام چونا و چوني باسكه م. نه مامي دار هه لوژت ديوه، كه تازه چريان ده رده كا- سپي، بوخوش، بالازيك، كه له ده مي هزاران غونچه وه گولاوي ده پزيني؟ غونچه ي سووره گوليت ديوه كه چون به پيگه نينه ووه دم ده كاته وه و دلپه شه وغي له جي پي فرميسكي داده ني؟ نيرگرت ديوه كه چون له ئاوينه ي جوگه له ئاوي به رده مييه ووه سه يري چاوه كاني خوي ده كات و وا له ئاوه كه ي ده گه به ني كه سه يري وي ده كا؟ يا وه نه وشه ت ديوه له بن په رزيني باغييه ووه شه يتانانه تيت دپرواني و هه ر كه تو ش سه يرت كړدوه، له جي خويه ووه دپووكيته ووه؟ ته مانه و ده يان گولي ديكه به هه ست و نه ست و شوژ و تاسه وه به داره گولي وييه ووه لكابوون و ((دارگول)) يان لي دروست ببو.

بابه، جاري وا بو به ((داره گول)) ي بانگ ده كړد، ياني كيژه گول- و هم وشه يه كه له بانگ كړدنيډا بو كچوله ي خو شه ويستي مالي به كاردين. دره ختي گول بو، خوشكي گول بو؛ نه مامي بالاي تازه غونچه ي كړدبو؛ هه وه لپن به هاري بو- و گوله كاني نيوه پشكوتو و نيوه هه ر غونچه- واي له و روژي كه هه موويان ده پشكوتو... هه رچه نده، نا... نا! ئاوي ئيستاي جوانتره: پشكوتو و نه پشكوتو؛ گه ووه و بچوك، گه يو و نه گه يو، كچ و ژن- ئاوا جوانتره؛ ئاوا به تامتره، تامي ميويه كي وا له بن دنانان به جي ده هيلني هه رگيز ته و تامه له زاران

نەپرئى؛ ۋە ھەمىشە لەبىر ۋە خەيال ۋە ھەست ۋە نەستاندا ۋە مېنى: لېتو گەزۇى شېرىنە... گولەكان سەريان دەرىناۋە، ھەر بەلىۋان دەتۈنەۋە ۋە نامىنن...

ھوجۇلى بە ئى ئەۋ ناۋە ناچى. بە جانەۋەرىكى كىۋى دەچى كە ھەر جارىك، دە تەرەكە بونىيدا رىي دەشارى كەۋتېى، ۋە نەزائى شار چىيە، ۋە شار رىكۋىپىكى ۋە سىستەمىكى تايىت بەخۇى ھەيە ۋە نەزائى كە لە شاريدا ھەۋانەۋە ۋە گوزەران نىيە- چونكە ھەموو پىستى خۇيان گۇرپوۋە. لە كىۋى، گيانلەبەر دوزمەنەكەى خۇى دەناسىتەۋە، ئاسك گورگى دەناسىتەۋە، مەل ۋە بالندە ۋاشە ۋە باشۋى دەناسنەۋە... لەشارى، گورگەكانىش ھەر مەرن ۋە رىۋىپەكانىش ھەر ھەموۋيان دەست بەسىنگەۋە سلاۋ لە كەلەباب ۋە مرىشكان دەكەن، ۋە پشیلەكان خپ تۇبەكارن...

لە شارى بوو، بەلام نەبۋە شارى، لە كىۋى نەبوو، بەلام ھەموو روالەتەكانى كىۋيانە بوو، چونكە خۇى بە شارى نەدەزانى. ئازادىيە كىۋى ۋە بەندەنانى ھەر پاراست بوو. چەند ناخۇش ۋە ناسازە كە ئەگەر بىي ۋە ئەم جوانىيە كىۋىلەى بە چەقوو ۋە چەنگال ۋە مېز ۋە چەند فەخفۋورى ۋە پەشتەمالى سەرکۇشى بگۇرپەۋە؛ ۋە لەسەرمىزىكى دانىي ۋە جوولە ۋە ھەلسوكەوت ۋە رەفتارى بۇ دىارى كەى ۋە ئازادى رەفتارە سروسىتتەكەى لى بستىنىيەۋە، ئەۋە گوايە بەۋ نىيازەى لە باغچەى ئازەلى مالىدا پىكەۋە دەژىن، ۋە پىتۋابى كە ژيانىكى سروسىتتەكەى خۇدى خۇيت بۇ ھىناۋەتە دى... گىايەكى كىۋىلە ۋە خۇرسك بوو- كىۋى بوو، چونكە سروسىتى بوو؛ ھەموو شتىكى كىۋى سروسىتتە... ھەموو شتىكى سروسىتىش جوانە، ھەر لەۋ كىلگە دوورانەۋە بگرە تا ئەۋ شوور ۋە بىچۈە ژىژكانە، يا تا ئەۋ بىچۈە گورگانە، يا ئەۋ كىۋى ۋە ئەۋ بىبابانانە... ھەموۋيان جوانن، چونكە سروسىتىن. ھەر بەيەك سەرنج دىاربوو كە لەۋ ناۋەى خۇيان دووركەۋتۈتەۋە... ۋەك دە دىنبايەكى دىكە دابى، دىنبايەكى دوور لە دەست پىپراگەشىتنى ۋە دىنبايەكى جوان. لە ژوورەكەمەۋە دەنگى ئاۋازەكەم دەبىست؛ كە دەشەھاتە دەرى ھەر گويم لىدەبوو. دەنگەكەى وردە ۋە نزم دەبۇۋە، بەلام بە تەۋاۋى نەدەمرد. دىاربوو بۇيەى دەگوت تا من گويم لىيى- ۋەك كەۋى كۇسارى- بەلام نايەۋى بزائم كە بە ئاشكرا بۇمىيان دەلى. كەۋىش ھەروايە؛ دەخوئىنى بەلام بەناۋى كەسەۋە نا، بۇ ھەموو كەۋان دەخوئىنى. دلخۇشى خۇم دەدايەۋە. منى دەگەل ئاۋازەكانى خۇيدا بردبوو دىنباي خۇيەۋە، ھەرۋەك ھەمان كچانى دەريا.

ئەۋ كارانەى بە مەبەستى فرىۋدانى من نەبوو- پىنموا نىيە. نا. پىدەكەنى ھەر بۇ ئەۋەى دەم بە پىكەن ۋە گەش بى، ۋە كاتىك كە پىدەكەنى- يەكپارچە دەبوۋە شوپ ۋە روۋى ۋە پاكى ۋە بىنگەردى ۋە روخسارى دەبوۋە روۋى مندالىكى جوانكىلە ۋە كە دەتريقاشەۋە ۋەك تريقانەۋەى مندالىكى ۋە زۇرى نەدەخاياند كە ھەموو دەنگى خۇمان ۋە تريقانەۋەكانمان تىكەل بەجۇش ۋە خۇشى تريقانەۋەكانى ۋى دەكرد ۋە ماڭ ۋەك جۇگەلەى بەھارى پىر دەبوۋ لە دەنگى لەرەى زەنگولان كە ۋىك دەكەۋتن ۋە دووبارە ۋىك دەكەۋتنەۋە ۋە رشتەى زنجىرەكەيان نەدەھىشت راۋەستى... پىدەكەنى، نا بۇ ئەۋەى پىكەنى تا شتىكى دەستكەۋى؛ نا، نەخىر، ھەرگىز باسى شتى ۋا لە گۇرپدا نەبوو؛ ژيان بوو، سروسىتى بوو كە دەۋىدا پىدەكەنى. نەدەبوۋ پىنەكەنى، پىكەنەكەى نەپىنەكە لە نەپىنە سروسىتتەكەنى بوۋى ۋى بوو- ھەرۋەك ئارەق كىرەنەۋە ۋە ھەناسەدان، ھەرۋەك چۇن ئارەقەى دەكردەۋە، ئاۋاش پىدەكەنى، دەنا لەبەر خۇشىرىن كىردن ۋە كۇر گەرم كىردن ۋە راكىشانى سەرنجى كەسانى دى نەبوو- من ئامادەم سوئىدى بۇم كە دانىشتن ۋە كۇر گەرم كىردنى ھەرنەدەزانى، خۇ ئەگەر پىشتىگوتبايە ۋە بۇ شت روون كىرەبەۋە ھەر تىنەدەگەى. پىكەن ۋە رەفتارەكانى شەپۇلى شادى روپارىكى بە تۋاناي لارەتى ئەۋتۋ بوو، كە بەرەستكىردنى زۇر دژوار بوو. لە سروسىتى ۋىشدا نەبوو راۋەستى ۋە لەجىي خۇى بچەقى. ھەرۋەك چۇن بەيەكەر يا پەردەى نىگاركىشىك يا رۇمانىك دەرخستنى خۇلىاي كەسى ۋە دەزگاي بوۋى كەسىكن، ھەر بەۋ جۇرەش ئەۋ پىكەنەنەنە دەرخستنى كەسىتەى ۋە ھونەرى بوۋى ۋى بوون؛ كە پىكەنەنى دەھات نەپدەتۋانى پىشى پىبگرى ۋە بەرەستى بكا، ھەرۋەك مرىشكىكى كە بىەۋى ھىلكەى بكات ۋە دەپكا- چونكە مەبەستەكەى سروسىتتە- ياۋەك رۇمانوسىكى كە دۋاى ماۋەيەك تاۋتۋىكىردن ۋە نەخشە ۋە سەرەتا ۋە دەستپىكىردن، نىيازى تاۋدانى قەلەم ھەلگرتنى دەخۇيدا ھەستبكات... باسى پىدەنگىيە تىن ۋە تاۋى نەمامە شلكەكانى گەۋرە بوۋنى لە گۇرپدا نەبوو؛ باس ھەر باسى كرانەۋە ۋە گەشانەۋەى چووزەرەكانى پىنگەشىتنى ۋى بوو كە ۋەك ئاۋى سەرچاۋەى گەرم سەراسەرى روۋپىۋى بوۋنى ۋە جۇش ھىنابوو ۋە بەردەۋام ھەلدەچوو. لەسەرخۇ بەلام بەردەۋام- دەگەل ھەر قولپەيەكى نەك ھەر خۇى كە دەكولا بەلكە ئاۋازە پىدەنگەكانى دىكەشى كە دە دەزگاي مۇسىقاي بوۋندا كە من تا ئەۋدەمى نەمناسىبون، ۋەئاگا دىنانەۋە ۋە دەپخستنە ھەلەكە سەما- بە وردە پىكەنەنەكان دىاربوو. كە ھىشتا زۇر لە زەمانىك دوورترە تا بلى: ((دەستت لە دەستى كەۋە... ماندوۋبووم)) يادەم ھەراشىيە بكات، كە ((ۋازم لى پىنە،

تاقەتم نىيە... دوتىنى شەوئ ھەر نەنوستوم!) شازەزاي ئەو جۆرە ئاوازە پەرت و بلاوانە نەبوو و پىئومانىيە تەننات شوو كوردنىش بتوانئ ئەو ئاھەنگى خۆشى و شادىيانە تىدا دامركىتتەو و دەزگاي مۆسىقاى گىيانى ھەروا بئ ھىچ لە گۆشەى عەمبارىكدا كەلەكە بكات و تۆز و خۆلى لئ بىنىشى!¹

من دلنيا بووم لەوئ كە دنيا و ژيانى دنيايە بەرەنگاورەنگى دەدەت- يەك بەھەشتى رەنگىن، دەشت و دەر سەرتاپا سەوز كە ھەرگىز بەرەشەپە چاوەگەشەكانى تىك نەدەچوون، بەھەشتى ئەو گولە رەنگاورەنگانەى كە رەنگدانەوئى باغچەكانى بوونى وى بوون. رىكردنى، وەك دارگولپىكى سروسشتى، جۆرە سەمايەك بوو. نەك وەك باوەژنەكە كە دەيگوت، ھەر دەروا لەخۆئ ھەلەدەدا، ھەروەك بە ئاواز و لەسەر رىتمىك بىرا- وەك ئاسك- و خۆبادانى دەگەل ئەو ئاوازى رۆينەشىدا، سەتەكانى چەپە و راستەيان دەكرد، شانى ھەلەدەتەكاند و گۆزەى سەرشانىشى دەگەل ھەر خۆزانانىكى ويدا ((قولپەقولپ)) ھەستەكانى ناخى بە سەرشانەكانىدا دەرشت تا ئاگرى تىبەرنەبئ. بابە كراسىكى چىتى گولدارى بۆ كرىپو: سەرىپۆش و ژىركراس و ھەموو شتەكانى دىكەى ھەر ئەو كراسە بوو. گولەكانى كراسە چىتەكەى ھەموو بەلەشىو ھەم پىدەكەنەن و گولەكان لەشيان ختووكە دەدا؛ گولەكان پىدەكەنەن و لە ھۆش و تەك و تاسەو ھەروەك پوونيان لەودىو گولەكانى كراسەكەو ەدياربوو. سىنگ و بەرۆكى، گەردنى بەرز و ناوقەدى بارىكى- كە بەواتاى ژنانى دراوسئ ھەروا شتىكى لە داو دەزووى ھەلبواردبوو- دەنيو كراسەيدا جىلوئەكىان دەفرۆشت كە دە ئاوازى ھىچ مۆسىقا زانىكىدا نەبوو، و روخسارى... خۆ ھەر جارىكت روخسارى دىبايە ھەرگىزت خاوەنەكەى لەبىرنەدەچۆو. نەمدەزانى ئەو لە چىيەو ھەو: لە قەرەبالغىيە خودى كچەوئە، لە رەنگە شەرايىيەكەى پىستىيەو، لە خرپىيە گۇنا و جوانىيە چالەكانى لا روومەتەو، يا لە نالى و خەتە شەيتانىيەكانى لىوئەو يا لە حالەتى چا و برۆيە كەمانىيەكانىو ھەو كە جاروبارە شىوئە پلنگىكى جوانيان پىدەبەخشى، يا لە جىلكەجىلكى پىكەنەنەكەو ھەو كە تاك تاكەى ھەموو ئەوانە پشكووتنى چرۆ و گول و ھەلاتنى غەمە سارە زستانىيەكان بوو؟ سەيرە كە سورىيە گولان و ئازارىانە بچتە شەپە جەنگى غەمئ و سوپاي غەمەكان بشكىنى! ھىچ غەمىك ھەرچەندەش گران و رەش و ئەستەم بايە، لە بەرامبەر ھىرشى تريفانەو ھەو پىكەنەنە مۆسىقاىيە شادەكەى گەرووئىدا خۆئ رانەدەگرت و دەشكا. گولئ سەرتاى بەھارىش ئەو ھىزەى تىدايە؛ گول، گەوھەرى سروسشت، لە ھەر

وهرزىكدا، دەگەل ھەر خەندەبەكدا ھەمىشە دەگەلە خۆيداىە... نازو نووزى كچۆلەيەكى جوانكىلە و شەيتانى و بزۆيىە كورپىكى ھەرزە و سەرەرۆ دەويدا ئاوتتە و تىكەلاو بىوون. چەندىن جارام ھەلداو شەيتانىيە ئەو چا و دەمولیوانە و ئەو حالەتى كور- كچانە وئىنە بگرم، بۆم نەلواو، بەلام ھەر جارىك كە بەرامبەر كامپرا رادەوئەستا يا خەرىكى خۆرپىكخستنى دەبوو يا پۆزى لىدەدا، پەرت دەبوو. سەرەتا كە رادەوئەستا دلئ وای لىدەدا تەننات سىنگ و بەرۆكى دەكەوتە ھەلبەز و دابەز، رەنگى تىكەدەچوو. كە ئاگاي لىنەبوو وای بەسەر نەدەھات و ئەوانەى نەبوو، يا ئەگەر ھەشەپەيە لەبەرچاوى خەلكى دىكە وانەبوو. ھەموو شتەكانى بەرپىكويىكى و دەگەل ئەندامەكانى تری لەشىدا رىك دەھاتەو، ھەروەك سۆناتەيەكى جوان⁽¹⁾، وەك غەزەلىكى شاد. ھەرگىز نەدەكرا رستەيەك، ھەرچەندە بئ بايەخىش بايە، لەو دەزگايە دەربىنى يا لىئى زىادەكەى ئاھەنگەكەى نەشاز نەبئ و لە ئاوازەكە دەرنەچئ- جوانترىن رستەيەكى (سەكتە) لەخۆ نەدەگرت. ئەگەر برۆيەكانى كەمئ رىك و پىكت يا نارپىكويىكت بانايە، ئەگەر رەشپەنى چاوەكانى كەمئ گەورەتر يا ودرت بانايە، ئەگەر دەستەكانى كەمئ بچوكت يا جوانتر و گەورەتر، ئەگەر لىوئەكانى كەمئ ئەستور يا تەنكتە بانايە لەوئ كە ھەبوون... ھەموو تىكەدەچوو. بەراستى وەستايەكەى چاكى داپشتبوو و رىژەى تىكپراى ئەندامەكانى بەبوئەرى و رەدەكارىيەو ھەروەك كە تىكپرايان وادانرابوون كە دەمانادا ھەموو شتىكى دابىن كەردبوو، تەننات رەنگى پىست و حالەتى رەنگ و روو و جوولەى ئەندامەكانىشى ھەموو پىكەو ھىندە لىك وەشابوونەو بىوونە شتىكى ئاوازە، چا- و گوى- و ھەست- كارىگەريەكى وەك پارچە مۆسىقاىيەكى مامۆستا گەورەكانى مۆسىقا، ماوئەيەك دواى تەواو بوونىشى دەھۆش و گۆشدا ھەردەمايەو، يا وەك عەترى ژنىكى جوان كە دەگەلە خۆيدا بە ژورپى وەردەكا، كاتئ كە دەشروا تا ماوئەيەك ھەست و خەيالى ئەو ژنە جوانە ھەر دىئىتەو ھەو... بۆن و بەرامە و سروسشت و كىو و دەشت و دەر و جەنگەل و تەپەى ماھوئە بوو ھاتبوو شارى، وەك ھەموو ھەوراز و نشىو و بەرزى و نزمى و، تازەبى و سادەبىيەكان ھاتىن و كاژيان ھاويشتبئ و گوتبىتبان: ((ئەو ئىسە، رووت و قسوت و بئ رتوش!)) رەنگە ھەر ئەوئەش بووبئ يارىدەرى ھەموو ئەو شتەنى كە دەيگوتن و دەيگردن لىئ نەگىرئ. نازانم ئەو

⁽¹⁾ سۆناتە: وشەيەكى فەرەنسىيە: پارچە مۆسىقاىيەكە بۆ ساز، كە لەسئ و جارى وایە لە چوار بەند بەشىوئە جىواز پىكەت. - لە فەرەنگى عەمىدەو.

رازه چ بوو که هەر توند و تیژییه کی له عادهت به ده ریشی که دنواند لیبی نه ده گپرا و لیبی به داو پیوه نه ده کرا. من یا بابه، هەر چه نده نارحه تیش باینیاه، که چی ده نگیگمان لیوه نه ده هات و هیچمان نه ده گوت... نه که هەر نه مانده گوت، پیئشده که نین... مندالنه کانیش ههروه تر. دیسانه وه راست وه ک سروشت... ناخر خو ئه و مه به سستیکی خراپی نه بوو. راست وه که ئه وهی وایه که چۆن ره شه با و گهرده لولولیک له کینویه وه هه لکا یا رووباریک ههستی باغچهی ماله کهت رامالی یا په ژینه کهی تیک بشکیننی یا ته نانهت خو شه ویستیک ببات و کیوه که به نه فهدت کهی و له رووباره که تورهبی ئاوا... سروشت مه به سستی خراپ نییه - هەر سروشتی خو ی وایه. به لام باوه ژنه وه شتیکی ترشیا دایبیتی رووی خو ی تیکدنه و سهری له ئه قلی ئیمه، به تاییه تی له ئی بابه باده دا.

شتیک ده دهنگی دارگولیدا هه بوو که زۆر وه کاو و قیژی بارۆ که یه کی ده چوو کابانی مالی گرتیبیتی، تا له سه ره خو به له په دهستی، ئه ویش به دوو قامکان له پشته قونیتی بدات و به سهری ئه نگوستی هیلکه دانی به سه رکاته وه داخوا به هیلکه یه یان نا، ئه و جا به ره له دای کا - جا بزانه چ کاو و قیژیکی به ریا ده کا: ((وای، وای! وای! وای! وای!)) ئای له توخمی ژنان، به عاله می ئاشکرا دیاره نازان ده کا، که چی خو ی به ترساو و گه شکه دار پیئشان ده دا. و بابان ویرانه، ده لیتی ئاگری ده مالی به ربووه! ئاگری قودره تیت تیبه ربیت چه تیوی، گه ره کی وه سه رخو گپراوه، هه ره ئنده ی ماوه وه که مه جید ژنانی جلکی پیاوان ده به رکا و بچیتته چاخانا و قاقایان بکیشی - وهی له و حیلکه حیلکه ی دهستی داوه تی - هی هی هی هی هی هی هی!) زۆر به ناز و نووژی که وه لاسای ده کرده وه و وه کو وی ده کرد ((وه لاله ی که که دار بووه، بیللاهی که که دار بووه؛ به عاله می ئاشکرا هاوار ده کا وهرن، وهرن هه یتیم، ئی چاکیشم هه یه! وهرن ئاورم تیبه ربووه... کریم که وه توتی، کریمه کهم ده جوولی - به قیبله ی محمه دی شتیکی به زاری ئه و پیاوهیدا هه رکردوه! ئه ری بهو تیشکی روژه ی! چه تیوه له حهوت ئاوانی داوه قوله پیی تهرنه بووه... ئه وانه وهر شه ویکن تا خو له میشی نه بینن ره ونه قی پهیدا ناکه نه وه!...)) و چاو لی سوور کرده وه دوا ی چاو لی سوور کرده وه - و پر مه پر می پیکه نینی دارگولی - له دوا یه که زیاتر ئوگری یه کتری بووین بووینه هاوده می یه ک. ده یگوت: ((پیویا یه منیش له توخم و ره چه له ک و توره مه ی ویم. ئیمه خانزاده ی خانانین!)) قسه کانی به جوړیک ده گه رووی خویدا ده سوړاند و ده مو لیو و گه ردنی به جوړیکی و باده دان و سهری به شیوه یه کی و بو دواوه

هه لده دایه وه و حاله تیکی ته شه ر ئامیزی وای ده دایه چاوه جوانه کانی که به راستی دلنه گپو و دلگیر و دلغرین بوو. ((به و چاوه بچکولانه مانه وه چه شتیکی گه وره هه یه نه ماندینی!)) و دوا یه به پر ویه کی ترش و تال و هه مان چاوه جوان و شه ی تانییه کانیه وه ((روژیکی ده بینی چه ند به چی و ری دایدیمی و وه که دوی که شکان ده یهاویمه به ره هتاوی تا بوخوی وشک بیته وه! ژنه تیوه به قوننی خو ی ده لی ده گه لم مه یه بونت لیدی!)) ئه و ده می ده سته بچکوله که ی بو لووتی ده برد، لووتی خو ی ده گرت و ده یگوت: ((پیف پیف، چه بو گه نیکی لیدی!... خانزاده شه - هه ی به قوننی بابیه وه!)).

ده مگوت: ((کچی، بابه گوپی لیبی هه ردوو چاوه کانت ده ردینی - بابی وی مامی بابه یه...)). به فیزی که وه سه ریکی هه لده ته کاند و ده یگوت: ((باشه، با مامیشی بی - خوی ده کرد مامی شای ده بوو... وهی خودایه، ئه و بابه یه چونی ده گه ل ئه و زمان در یژه پالوو شله دا هیناوه!)).

((سوست، سوست)) لیوم مووچ ده کردن و چاوم زه ق ده کرده وه، به چاو خه ندیکه وه.

((هه ربینه روژیکی دیتت رووبه رووی بوومه وه... و لیبی هه لکه رامه وه...)) پر مه پر می پیکه نینی... ((له خو ی و ئه و کچه ی خو ی، که هه ر راست ده لیتی مه سینه ی بی ده سه که... که که داره!... له و قسانه!)) وای له و لیو و دم و چاو بادانانه ی. به راستی هه موو که سییک هزی ده کرد پیی بللی که که دار...

ده چله ی هاوینیدا جار جاره بوئی خو شی به هاریم ده کرد و سه رمه سستییه کی خو شم به گیان و دل و ده روونیدا وهرده بوو: پر له هیواو پر له گومانی خو ش، که دنیا یه کی خو ش و رازا وه م تیرا ده دیت و هه ستم به له ش سوکییه خو م ده کرد. ورده ورده هه موو شتیکم به جوان ده دیت: ئه و ژنانه ی که له سه رکانییه را ده هاتنه وه خرپان جوان بوون: زه رد و سوور و شین، هه روه که ریزه کاغه زیکی ره نگا وره نگ که له جه ژناندا و ده ری و ره سم و یاسا و ریئسای مانگه کاندایه به داوئیانه وه ده کردن و به شنه ی شه مالی، هپور هپور، ده هاتن و ده چوون و ئه ولایان بوو به رو رووی خو یان پیئشان ده دا. ساده ییه که ی، هه موو شتیکی ساده و خو شی ده ده روونمدا ئازاد کردبوو، به واتای یه که له گه وره پیاوان به ئه ندازه یه که ساده بوو که پیاو به دل و به گیان منه تبار بوو و یژدانی خو ی به وی بسپیژی و تکای لیبکات تا - چه ند سه عاتیکی - چه ند روژیکی - ته واوی

ماوهی ژيان- بۆی هه‌لگري و له زيزبوون و توورپه بوونیی و له توندوتیژییهی نه‌رهنجی و متمانه‌شی له ده‌ست نه‌دا، وه‌ك مندالیکی كه ده‌خيله‌كه‌ی لای دایكیه‌تی و بیانوان ده‌گری، جا دایکی ده‌یداته‌وه یا نایداته‌وه شه‌وه گرنگ نییبه، گرنگ شه‌وه‌یه كه شه‌و متمانه‌ی خو‌ی له ده‌ست نا‌دا. هه‌ر كه بیانوه‌كه‌شی نیشته‌وه توندوتیژی و داد و برۆیه‌كه‌شی نه‌ما له په‌نا‌ی وهرده‌كه‌وی؛ قاچیکیان‌ی به‌سینگ‌ی خو‌یه‌وه ده‌نی و شه‌ویدیش درێژ ده‌كات و سه‌رده‌كات‌وه سه‌رپانی دایکی، قامکی ده‌زاری ده‌نی و به‌سه‌رنجیک‌ی به‌تاله‌وه به‌بن میچی ژوره‌كه‌وه پیده‌كه‌نی- به‌لێ هه‌ر شه‌و دایكه‌ی، كه پێش تاویك رقی لێی هه‌ستا‌بو و داد و برۆی بو‌و له ده‌ستانی و هاواری لیده‌چوه‌و ئاسمان‌ی- شه‌وا ئیستاش دووباره وه‌ك هه‌میشه تاكه پشت و په‌نا و ته‌كیه‌گاهی هه‌ر شه‌وه و به‌س... جاری وابوو كه ده‌جیدا بووم و ده‌هات، چاوه‌رپێ شه‌وه‌ی بووم به‌ مندالییه خو‌ی، وه‌ك دایك و باوك، هه‌روا سه‌روشتیان، لایه‌كه‌ی په‌توه‌كه هه‌لده‌داته‌وه و له‌سه‌رخۆ ده‌بن جییه‌كه‌ی خزی و روخساری پاکی مندالانه‌ییم به‌سه‌رشانی كات و بكه‌وتیه هه‌ناسه‌دانیک‌ی ئارام و پشت‌ه‌لیوی ئاره‌قه‌ی ده‌رده‌ن...

به‌لام ده‌گه‌ل شه‌و مندالی و پاکییه منداله‌ییه‌كه‌شیدا عیشه‌گه‌رییه ره‌مه‌کیه ژنیکی ته‌واو عه‌بیاری به‌ته‌واوی ماناره تیدا كۆبۆوه: شه‌و له‌ش و لاره‌ی كه با‌ده‌دا، شه‌و چاوانه‌ی كه ده‌یگێران، شه‌و سه‌رنجانه‌ی كه له ناخی قوولی چاوه‌كانیه‌وه هه‌لده‌قولان، شه‌و حاله‌ته شه‌یتانیانه و شه‌و دردۆنگییه شكۆداره‌ی كه به‌روو و چاو و سه‌ر و گه‌ردنیه‌وه‌ی ده‌لكاند، هه‌ر شه‌و ره‌فتاران هه‌و، كه ده‌ماری باوه‌ژنه‌یان ده‌ردینا و وای لیده‌کرد جاروباره به‌ ژنانه‌ی دراوسی و به‌منیش بلێ كه تازه‌کاری له كارترا‌زوه و به‌قه‌سه‌ی وی ((تا تۆ كویتیکی پیه‌وه ده‌ده‌ی شه‌و هه‌وتانت پیه‌وه ده‌دا!))... شه‌مه داره‌گولی ژیان بوو: هه‌موو نیشانه‌كانی گونا‌ه و چیژ و له‌ززه‌ت و ژیان، كه ده‌گه‌ل مردنی ئاشنا نین، كاتیکیش كه پێی ئاشنا ده‌بی لێی بی‌زاره. شه‌وه پێكه‌نینه، شو‌رپو تاسه‌یه، ره‌نگه، به‌هاره، گه‌رمییه، قوڵپه‌قوڵپه، جۆش و خرۆشه...

مه‌لا هه‌سه‌ن زه‌رد و ره‌نگ له‌رووان براه، دۆراو و په‌رته؛ می‌ژه‌ر چلكنه، كه‌واو سه‌لته‌زیوه، ئاوازی ده‌نگی هه‌مووی هه‌ر نیشانه‌ی نا‌کامی و غه‌م و هه‌سه‌ره‌ته... مه‌رگه، كه به‌وپه‌ری فیل و ریاو ته‌له‌كه‌بازییه‌وه خه‌ریکه بۆ به‌ریه‌ستیه برسییه‌تیه ژیانیک‌ی پرپو‌وچ و له په‌نا‌ی خوداوه دزیویه جوان، و جوانییه ناشیرین دزیوه ده‌کا... ئانتینی (ناریل) بووم هه‌رچی شه‌پۆله‌کانی

بوونی وی بوو وه‌ریده‌گرتن و به‌ته‌واوی هه‌یز و تواناوه ده‌یاده‌وه ده‌زگا هه‌ستیه‌کام: شه‌پۆله‌کان هه‌موو روویان له‌من بوو- من وام هه‌ست ده‌کرد؛ ده‌زگا نیره‌ره‌کانیش هه‌روایان ده‌گوت. و نیشانه‌کانی شه‌پۆلانه‌ش، شه‌گه‌ر چی ساده‌بوون، له‌باری هه‌ست و مانادا تا بلێی قورس بوون. ساده‌بوون، به‌ ساده‌ییه خودی شه‌پۆله‌کان، به‌لام تیزپرو بره‌ر، شه‌ویش به‌شیوه‌ی شه‌پۆله سۆزییه‌کان كه به‌ ناخ و گیاندا تیده‌په‌رن- ده‌گه‌ل شه‌و جیاوازیه‌دا كه شه‌وان ده‌یان‌توانی به‌ ناخ و گیاندا تیه‌په‌رن كه‌چی نه‌ده‌رپۆشتن و ده‌مانه‌وه. هه‌موو ده‌هاتن و خو‌یان به‌ ده‌زگای بوونی مندا ده‌دا- و هه‌روه‌ك كۆتره ده‌سته‌مۆ و مه‌شق كراوه‌کان بالیان لیک‌ده‌دا و ده‌چونه‌وه هه‌یلانه‌کانیان- شه‌وانیش ده‌هاتنه‌وه نیو تاوه‌ری دلم.

شه‌وه‌ی كه منی ئالۆز و شیواندبوو هه‌ر ته‌نیا جوانی و گه‌شه و وریاییه‌كه‌ی وی نه‌بوو: راستی و ره‌وانی و راستگۆییه‌كه‌ی بوو. ریا و درۆ و خو‌ه‌لنانی ده‌مه‌زه‌بدا نه‌بوو: كه شتیکی نه‌ویستبایه، نه‌یده‌ویست، هه‌روه‌ك باوه‌ژنه‌كه، شه‌وه‌شی هه‌یج كاتیك نه‌ده‌شارده‌وه- به‌شیوه‌یه‌كه، نه‌چهندان توند، به‌ره‌و روو و به‌تاشكرا ده‌یگوت؛ و ره‌نگه یه‌كێك له‌و هۆیان‌ه‌ی په‌یوه‌ندی با‌به‌ی پیه‌وه هه‌ر شه‌و ری و راستییه‌ی بی. هه‌موو جارێ ده‌یگوت- دارگولی ده‌لیم- ((به یه‌ك هۆقه هه‌نگوینیشه‌وه ناخوری)). - خانمی ده‌گوت. له دۆستایه‌تییه‌یدا ته‌واو بی‌نیاز بوو و قه‌ت هه‌یچی نه‌ده‌ویست؛ شه‌گه‌ر یه‌كێك یا شتیکی خو‌ش ویستبایه، ئیدی شه‌وه سه‌رو مالتی نی وی بوو: ناز و نووزی نه‌ده‌زان، بینه‌ویه‌ری ده‌سروشتیدا نه‌بوو؛ سه‌ره‌رای شه‌وه‌ش، گیانی وه‌ك گیانی سه‌ده‌ی مندالیکی شیره‌خۆزه بوو. ده‌گه‌ل گه‌وراندا مندال و ده‌گه‌ل مندالاندا مندالتر بوو.

په‌یوه‌ندی نادیری دل هه‌ر ده‌گه‌ل هه‌وه‌ل سه‌رنجیوه سه‌قامگیر بوو، هه‌روه‌ك په‌یوه‌ندی خو‌ین و مۆزمین، له هه‌مان ده‌رزی هه‌وه‌لیوه: به‌ هه‌مان ده‌رزی هه‌وه‌ل سه‌رنج‌ه‌وه، رژیمی ده‌زگای بوونی، به‌ شیوه‌یه‌کی ساده و ساكار، کرده رژیمیکی دی! رژیمیکی كه ده‌گه‌ل رژیمی بوونی ویدا ئاو‌پته‌بوو- هه‌ر له‌ خو‌وه- راست وه‌ك ئاو‌پته‌یه‌کی کیمیای- و کار و کاردانه‌وه‌ی گه‌ردیله‌کانی، سه‌رتاپای گیانی گه‌رم کردمه‌وه و گه‌رمی گیانم ده‌گه‌ل گه‌رمی بوونی ویدا ئاو‌پته و تیکه‌لاو بوو. هه‌روه‌ك ماوه‌یه‌کی زۆر بی‌بێهۆش یم و تازه وه‌ناگا هاتبمه‌وه، وه‌ك ساته‌کانی دوا‌ی نه‌شته‌رگه‌ری، كه ده‌وه‌میدا می‌شك له ته‌وه‌ری هۆش ده‌رده‌چی، به‌لام له‌ناو ته‌وه‌ری

كىشى بى ئاگايدا ھەر دەمىنىتتە ۋە دەرنىچى. كرمى ئاورىشىم دە قۇزاخەكەي خۇيدا مت بوۋە، دەبى ھەستى ئەۋە بكا كاتىك دى كە ھەلدەستى ۋە زىندو دەبىتتە ۋە. راستىيەكەي بۇ زىندو دەبىتتە ۋە؟ داخا شەپۇلىكى لە لەشى دە؟ دەزانى كە زىندو دەبىتتە ۋە؟...

زىندو بېۋومە ۋە... گىژبوم، بەلام گىژبىيەكى خۇش، ھەرۋەك نەخۇشىكى سۇركاۋى، دەمەدەمى چاكبونەۋى، دە سەرەتاي دوۋە مانگى بەھارپدا دەگەل ھەستى سەرەتاي ۋە ئاگا ھاتنەۋى نەخۇشىكى دللى ژىر دەستى نۇژدارىكى نەشتەرگەر.

تا ئىستا، باسېك لە عىشقە ۋە نەھاتبۇە گۇرپى- ھەل ۋە دەرفەتېكى ۋا بۇ ئەۋ كارە نەپەخسابو- ئەۋانە ھەر تەنيا ھەستى من بوون؛ بەلام ئەۋ ساتانەي كە بىدەنگ بوۋىن ۋە بەرپىكەوت ئەۋ پىنەدەكەنى يا نەدەگريا بەۋاتاي باۋەژنى ۋەك مەيمونى كەرەموللانى لۇتى بى نەقام سەماي نەدەكرد، كاتى كە سەرم بەرزكردەۋە ۋە چاۋم تىي ھەلەندەگوت دەمدىت تەماشام دەكات ۋە ھەر كە سەرنجەكامان ئاۋقاي يەك دەبوون رەنگە شەرابىيەكەي روخسارى ھىندەي دى دەبو، پىلۋى چاۋەكان قورستر گەرانى چاۋەكان لەسەرەخۇتر.

لەبەرخۇمەۋە دەمگوت (يا رەنگە ئىستا كە ۋابلىم) شتىكى سروسىيە، لاۋ لەۋاۋى دەگەپى، من لەۋى دەگەپام، دوور نەبوۋ ئەۋىش لە من بگەپى. خەلكى دى، بەلایى مەنەۋە لە سەيركەرانىك بەۋلاۋە زياتر ھىچى دى نەبوون؛ ئەۋا ئەۋپەپى ۋىنەيەكى خۇيان، تارمايىيەكىيان، لە بەسەرھاتى لاۋەتتەيە خۇيانەۋە دىتبايەۋە. ھەر ھىندەيان بەس بوۋ، لىشيان زىادبوۋ، چىيان دەۋىست لەۋەي زياتر. تازە لەۋان تىپەرىبوۋ؛ ژيان ئىمە ۋە مانان بوۋ. بەلام... بەلام ئادەمىزاد ژيانى خۇي لە راستىدا لە ژيانى كەسانى دىدا دىرئەپىدەدا. جا ئەگەر ۋابى ئەۋ ژيانە ھەر قابىلى سەيركردىيە ھەر قابىلىشە.

بۇيە ھەقىيان ھەيە دانىشن ۋە سەيركەن بەلام ئىدى ھەقى ئەۋەيان نىيە بەرەستى ژيانى من بن لە بوونى ويدا، ئەۋىش كە ئىستا ژيان بە باغىكى تەپرو پاراۋ ۋە دوور لە قاقىۋى دەرس ۋە گرفتارىيە بچوۋكەكانى ژيانى لاۋانە دەبوونى ويدا بەگۇراۋ دەبىنم ۋە كەۋتومەتە سەيركردىيى.

ھەستمدەكرد دە نىشانەكانى يەكترى دەگەين- بەلام ئەۋ بەتەۋاۋى جىق ۋە فىقەكانى باۋەژنى زۇر مندال بوۋ، پازدە شازدە سال زياتر نەبوۋ، ھەرچەندە بەقسەي خۇي، بۇنى بەھارپى كىردبوۋ

ۋە ئەۋ ھىلكەھىلكەي ئى بۇنى بەھارى بوۋ- ھەرۋەك جوانوۋە ماينى كە لەپەر لە گەرمەي غاردانىدا لەجىي خۇي بچەقى ۋە گەردنى ھەلنى ۋە گويى موۋچ كا ۋە بەلایەكىدا، بە دۋاي جوتەي خۇيدا لە دوور پروانى ۋە نوسكەيەكى نەرم ۋە شل ۋە خۇش تىپەلگا: ((ئىھى ھەھە!)) دەگەل ئەۋانەدا ھەرۋەك ھەمان جوانوۋە ماين مندالنىك بوۋ بەردەۋام خەرىكى يارى ۋە زۇر بلئىيە بوۋ ۋە من چۇن دلئىيام لەۋەي كە تىدەگا، يا ئەگەر تىدەگا ئەۋە ئاۋايە، يا ئايا ئەم يارىيەشى ھەرۋەك ھەمان يارىيەكانى دىكەي نىن، يا ئەگەر يارىيى نىيە ئەدى راستى ۋە راشكاۋىيەكەي چۇنە؟ لە كاتىكدا كە من كەۋتسومە نىۋ تەۋەردى بى ئاگاىيەۋە، تاۋىكىش لە بىروخەيالى ۋى نەدەكەۋتم ۋە ھەرۋەك تاۋانىك كىردى ۋە لە ھەر جوۋلە ۋە دەنگىك كە باس لە ھەلخەلتان ۋە فرىۋدانى ۋى بكاتەۋە دەترسام ۋە سلەم دەكردەۋە ۋە ئازارم دەكىشا. بچوۋكتىن سەرنجى باۋەژنى ۋە سوۋكتىن زەردەخەنەي بابەم لە سەد لاۋە ۋە بەسەد باراندا لىك دەدايەۋە ۋە بە ھەمەجۇر تەرازوۋى ورد ۋە درشتم دەكىشان ۋە لە ھەمو ئەۋ لىكداۋە ۋە كىشان ۋە پىۋانانەپرا كە ئەنجامەكەيم لەپىشدا سەلمان بوۋ، ھەردە ۋە دەمەشدا كە دلخۇشىيە خۇم دەدايەۋە كە ئىنشاللا گۇرەيە، خۇم لە رىزى دلئىيى تىگەيشتنى بەرامبەرەكەم دادەنا، ئەۋىش لەۋلاۋە- دارگول- قاچەكانى لى دىرئە كىردبوون ۋە خوشكە چوۋكەكەمى لەسەرلاقەكانى خۇي دىرئەكردبوۋ ۋە گۇرانى دەگوت ۋە پىدەكەنى يەك لە دوۋىەكى خۇ بە قوربان ۋە سەدەقە دەكرد ۋە زۇر بە نەرم ۋە نىيانىيەۋە قامكى لە چەناگەي دەدا ۋە موۋچە موۋچى بۇ دەكرد ۋە بە پىكەنىنى دىنا- ۋە داۋاي لىدەكردىن ھاۋبەشىيە ئەۋ پىكەنىنە ھاۋبەشىيە بكەين: ((ھى ھى ھى!)) ھەر راست ۋەك ھەمان جوانوۋە ماينى شەيتان. دەتۋ ۋەرە ئىستا ئەۋ لەش ۋە لارە جوان ۋە ئازاد ۋە ئەۋ گەردنە بەرزە ۋە ئەۋ قاقا ۋە تىرقانەۋە خۇش ۋە شادانە بشكىتە ۋە بە عەرەبانچىيەكى بەمىرد دە! حەيف نىيە!...

شار ۋە رەفتارى شارى بۇ ۋى حوكمى ھەمان عەرەبانە يا بارگىرى ھەيە كە ئەسپى عەرەبانە ۋە بارگىريان تىدا بەۋ حال ۋە رۇژەي گەياندوۋە كە لەبەرچاۋمانە. باشە لە راستىدا چ پىۋىستە كە ئەۋ ئەم دنيا شاد ۋە خۇش ۋە ئازاد ۋە كىۋىلكانەيەي خۇي جى بىلئىت ۋە بىتتە ئەۋ دنيا بى تروسكە ۋە ھىۋا ۋە بەرتەسك ۋە پەرت ۋە خامۇشەۋە؟ ئەمە بىرىكى گىلانەيە. دەگەل ھەمو ئەمانەدا كاتى كە ھەرھەمان ئەۋ خوۋ ۋە خدەۋ ھەرھەمان ئەۋ باۋەژنە، ۋە ھەمان ئەۋ خانەتى ۋە كارەكەرىيە نەپەلئى بىتتە ناۋ ئەۋ دنيا سارد ۋە سېۋە ۋە لەمپەرى لەرى دانى، دنياي خۇي ھەر

به زیندان دهزانی و بوون، و گیانی ده تاریکی و نهنگوسته چاویه دا ده که وی، هه ربویه ههست دهکات، هه رچییه که بی هه ژیانه، و راستیییه که شی ههروایه و ناتوانی لینی رابکات و دووباره بچته وه کیوی. ههروه که جان هه ربوی که تازه له کیوی پرا هاتبی و هیشتا تین و تاو و بهرته نگییه قه فزه زینی ههست نه کردبی. رهنگی قه فزه زی وی عه شق بوو. گیزبوو، گیزتیکی شاد - لووت بهرز - نهیده زانی، به لام ههستی ده کرد که شار و کومه لگای شاری ژینگه و ده وره ربویکی نامویه، هه رهینده که وتیییه نیو تانویزه وه ئیدی به ره له دابوونت نییه - تا شار گه وره تر بیت تانویزی توند و تولتر ده بی. یا تم یا نهو - ((تم)) به هیتر بوو. هه وای شاری له که له دی دابوو، راست وه که نهو منداله ی که گولی راسته قینه ی سروشتی به گولی دهسکار ده گورنه وه و شکل و شیوه ی گول و گیانله بهرانی دهسکر دیان له گول و گیانله بهرانی کیوی له لا باشته، هه رچه ند دلشی بو کیو و به نده نان هه رده چوو. کام قه ره جیک هه یه که هه لمزینی هه وای نازاد و هه وای دیتنی کیو و به نده ن و دهشت و ده رانی له که له ی نه دا؟ به لام هه ر ده وده مه یدا ههستی ده کرد که لیره یه و لیره شی رهگ و ریشه داکوتاوه و جینی ناینده شی هه ر ئیره یه، و گه وره ترین ثاره زووشی نه وه یه که هه ر لیره بی، لیره خوی به عه ردی دادات، و جیییه کی بو خوی په یداکات. ناینده ی نه ده دیت، به لام چاوی هه ر له مه بوو - و خوا بو خوی ده زانی. رهنگیسه نهو ناینده یه ش هه ر من بم... رهنکه!... وه که مهستیکی دواکاته کانی مه یخانه ی بووم، که بی چهند و چوون تم و نهوان ماچ دهکا و ریزی بو هه مووان هه یه و چوکه و خاکی به ربیی هه مووانه. منیش ده گه ل دنیا و مافیهای دنیا یه دا پاک و بیگه رد بووم: پیکه نیبم ده سه رنجه کاندای بوو و بی نارامیم ده چاواندا، و سرۆکیم ده له شیدا، و ناگرم ده گیانیدا. ده ری و بان و کوچه و کولاناندا هه ر سه لا بوون به چه په و راسته یدا له گه وره و چووکام ده کردن و هه ر زه رده خه نه و پیکه نین بوون ده مبه شینه وه، هه روه که چهند پیکیکم زیاد هه لدا بی. بابه ش، کهم و زور، هه روا بوو؛ و من به پیچه وانه ی سالانی پیشووتر، له م سه روه خته ی ته مه نه دا، دهو ده وره به ره یدا، هه ر نه رمی و پیکه نین بووم ده گه ل باوه ژنی و خوشکه کاندای. توپ و ته شه ر و نه مر و نه هی کردنی ((وا دامه نیسه، وادانیسه... برۆ نهو دهست و ده موچاوه چه په لانه ت بشۆ نه و جا و ده روه)) له و بابته شتانه م هه ر نه بوو؛ لهو شتانه پچرا بووم. سووکییه سه مایه م ده پل و پاو گیان و لاق و له ته ران تالا بوو - به واتای باوه ژنی ببوممه ((کرمه کی))! سه ربوو نه مانه هه مووی له پای یه که نفووزی

یارییه ده روه! هه رکاتی نهو دیار بایه من نه ده مام؛ نهوه من نه بووم که تانه و ته شه رم نه داویشتن، منیییه کی بوونی نه بوو ((من)) ده ودا بوو.

نهوه نهو بوو پیده که نی و چوکه له ی هه مووان بوو و بهو چوکه له یییه ی خوییه وه ببوو هه وره ی هه مووان. من جگه له چاوه خه نده یه که و جووته لیویکی بهش و ناره قیه که به هه نیا و روخسارمه وه ده نیشت چیدی نه بووم. نه مه کاتیک بوو که له مال نه بام، یا له وی بام و نهو چووبایه سه راوی. نه گه ر رۆبایه به راکه راکه وه خه یالمم وه دوو دیخست، چاوه کاتم له که ناری په نجه روه ده کردنه ئیشکچی، گویم به ده رکه وان. هه ر که ده نگی ترپه ی پیی و ((قولپه)) ی گۆزه که یم ده بیست - و نه وه شم لهو ده مه پرا ده بیست که له سه رکانیییه پرا و ده ری ده که وته وه، و کانیییه که له په نجه ره پرا دیار بوو - ئیدی من گیانیکم ده هاته وه به ری... تازه ئیدی گرینگ نه بوو که له ژووری بایه یان نا، هه میشه ده خه یالمدا بوو. کاتیکیش که ده چوممه ناو جتی، تا ماوه یه که یم هه ر به خه یالی و بییه وه به سه ر ده برد: له په وره و ده نوستم، یا له عاده ت به ده ر سه رچه فه که م به سه ر ده موچاوی خۆمدا هه لده کیشا و نهوم به خه یال دینایه بنی؛ وه که نه وه ی بیرم سه د فرسه خم لی دوور بی یا ماوه یه کی زور به سه ر دیداری یه که تریماندا رابردبی، به هه موو هیتریکه وه تینم ده دایه خۆم: چاوم له سه ریه که داده نان و روخساری ویم دینایه پیش چاری خۆم: برۆکه واننی و چه ماوه بی، ده موچاوه خر و شه راییه که ی، چالی لاروممه ته کانی که هه رچه ند جاریک پیکه نیبایه قولتر ده بوو و روممه ته کانی خر و پرو به رجه سه تر نیشان ده دا؛ لیوه نه زور کورت و نه زور گۆشته که ی، چاوه ره شه کانی که هه میشه دایسان و جار جاره ش پر ده بوون له ناو و دلۆپه فرمیسه که کانی وه که رونی مشتومال کردنی که شوینی تیدا گه رانی نهو چاوانه یان مشتومال ده کرد و له په ر ژینی مژوله کانیه وه تیده په رین و به سه ر مانگه شه وی جوانی روممه ته کانیدا سه ره و خوار ده بوونه وه و لالیوه شه ی تانییه سویره کانیا ن هینده ی دی سویرتر ده کرد - هه مووم ده دیتن: پیسته رهنگ شه راییه که ی، مهستییه چاوه کانی، به ناز هاویشتنه سه ریه کی پیلوه قورسه کانی که جاری و ابوو ده تگوت په ره ی مزن و به سه ر هیلکۆله ی چاویدا ده که ون، و نهو پیکه نینانه ی که ته وای له ش و لاری ده هه ژاند و دلۆپه ده کرۆکی گیانی مندا و په له ده که وت، و ده نکه خۆش و پر هاژه که ی که هه روه که چه چه هه ی سه دان بولبولان پر بوو له زیر و به م، و سه ره نجام بالا جوانه که ی، که وه که تالییه کی به ده م گه رده لوول و ره شه بای ده روونه وه هه راسان بی، و تو رانی جار جاره شی که نهویشی له جیتی خۆیدا هه ر جوان و دلنه نگیتو

بو... هه مووم ده دیتن؛ و خۆم وهك ئەلقەى زنجیرهى دوو كەلێ یا ئەلقەى كە نادیدهى خەيالێك دەوییهوه دەپێچا و سەرتاپای بوونیم له تالە باریك و ناسكەكانى خەيالێك وەر دەپێچا كه له تانویى گیانم چنیبوو- ئەوجا له سەرەخۆ، نەك وهك تەونى تەنكى جالجالۆكەى كه به هەلپهوه پهلامارى نیتچیره كەى بدات و قوتیدا، بەلكه ههروهك كرمه ئاوریشمێك كه قۆزاغەى به دەوری خۆیدا دتهنێ تا تێیدا مت ببیت و بنوی، ئاوا قۆزاغەى به دەوردا دتهتم و له ئارمووشى گیانییهوه دەپێچم كه به دەستى دل و گیانم بۆم تەنیوه تاتێیدا بنوی، دهكاتێكدا كه خۆم پێشتر ده ئاوریشمى لهشى ویدا خهوتبووم.

ئەو ئیدی دارگۆل نەبوو، ورده ورده ببوه ئایدیه ئالێ من و من خۆم له ئایدیه ئالێ خۆمهوه دەپێچاوه دهخۆمدا نقوم دهبووم و دهخۆم رادهمام و ورد دهبوومهوه: كه مالى خۆم دیتبۆوه- ئەو كه مالى من بوو و من به كه مالى خۆم ههلا دهگوت؛ عیشقم به كه مالى خۆمهوه ده كرد! به شپۆهوى دوو كەلێكم لێهاتبوو- دوو كەلێكى پەرش و بلاو و پەراكەندە، دوو كەلێكى وهك پارچه ههوران، دوو كەلێكى سوتاو كه بى ئیختیار به دەوری خۆیدا دهخولایهوه، ههروهك گێژە ههروێكى به دەم باوه؛ و ئەوم ده شهوقى بلیسهى سوتانى خۆمدا ده دیت- رهنگین، گۆراو- نادیار، پەراكەندە و كۆك... شهوێكى ئاوا دهو دنیا یانهدا بووم، كه ههستى شتێكى ساردم له بنه پێى خۆم كرد؛ تازه چاوه كامم بهو خەيالانهوه گەرم ببوون- ده زینده خهودا بووم. بهو خەيالێكى كه ئەوه يا ماره يا ههزار پى- مار ده مالىدا هه بوو و هه مووش ده مانزانی- به په شوکاوییهوه سه رچه فه كه م به لایه كیدا لادا، به رهو سوێجى كاره باوه چووم... دارگۆل بوو، كه بهو شهوى شهیتانییه كەى بزوتبوو و هاتبوو بنى پێى خوراندبووم! هه یچ رانه وه ستام؛ دهستم برد و گرتم. وهك هه مان (بارۆكه) ی كه گوتم قاقوێزى لى هه ستا، به لام زۆر به سپایى و له سه رخۆ، و به دەم داد و پرۆ و هاوار و ئیش و ویشى فیتسه ئاساوه... گوايه قۆلى ئازارى پێگه یوه- قۆلێك كه وهك ماسى سپى، سارد و پر و لووس و پووس، و راپسكێو.

((گوتم په رداغه ئاوێكم بۆ بینه! چیه خیره بهوكاتى شهوه! ئەوه ئەو پێگه نینه هه ر تهواو نه بوو!)) ئەوه با به بوو، به توریه یه وه گوتم! ژوروه كه م به ده رگایه كى دوو ده رییه وه ده چۆوه سه ر ژوروه كەى وى، به ئاگابوو، هه روا درهنگ دنوست...

ههروهك سه ربازێكى كه تهقه مەنى لیبیرى و دوژمن بگاته سه رى و فه رمانى ته سلیم بوونى پێكردبى، تێكرا بووین، دارگۆله گوته نى ((وهك پارچه په لاسى ته ر. دهك خوا بمکوژى!)) و دووسى په نجەى بۆلای چه ناگه وه و چاوانى پاك و بێگه رد و سه رسامانه... دهسته كان وهك ده ستى بوو كه شووشه یه كى كۆك كراو كه كۆكه كەى تهواو ببى به ولاولایدا به ربوونه وه و وهك ماسییه نیتو داوى له په له په ل و هه ول و تهقه للاكه وت. دارگۆل كه هه میشه حاله تێكى زه رده خه نهى به پروانه وه بوو كه هه رتا وه ئاتا وێك ده تگوت ئەها ئەوه به ره لدا ده بیت و لافا وێك قاقا و پێگه نین به ریا ده كا. بى ئەوهى خۆى لى ون ببى گوتم: ((بۆ، چ بووه با پیره؟ ئەوه گویم لیبیه، خۆ هه زار دهستم نین- ئاغا چكۆله ش داواى ده رزى و داوێى كرد بوو)). له پر پرماندی.

ده رزى و داو! ئەویش بهو شهوه ی! باشه ئەوهى له چ كون و كه له به رێكى جاتكا ده رتسا! و ئیدی پێگه نین به رى به ره لدا بوو و روبا رێك دهنگ و سه دای زنجیره زهنگولان هاژه ی كرد و كه وته رى. رۆیش و چوو ئاوى بۆ با به ی برد و بۆ شوینه ونیه ش هاته وه ژوروه كەى من... به روا له ت جوگه له ی پێگه نینى وشك ببوو، به لام ده گه ل ئەوه شدا كه وشك ببوو و كاتێكیش وشك ده بوو كه سه ركۆنه كرابایه، كه چى زه رده یه كى هه ر به روویه وه دیار بوو كه نه تده زانى نارى بنیى چى و گوتم چه ند ده بى دانیشتۆته وه، تازه هه رچى بوو و هه رچه ندێكى بوو، بوو، به هه رحال بوو.

به ده نگی كچه بارێكى مه یخانه دار كه سه ربكاته سه ر مشته رییه كى پیر و كه نه فت، هه ر به هه مان غه مزه و نازه وه گوتم: ((ئاغا چكۆله چیدیت نه ده ویست؟)) به ده نگیكى وا كه، با به گوێ لیبى، لووتى هه لكرد.

به ده نگیكى كه، با به گوێ لیبیته وه گوتمه وه: ((نا. بچۆ بنوو- منیش ئیدی ده بى بنووم!)) و به ناقایلییه وه لێك هه لبراین.

له راستیدا باوه ژنه لهو كهین و بهینه ی بى ئاگا نه بوو، چونكه به یانى كه له سه ر قاوه لتییه دانیشتین بى هه یچ هو كاریك گوتم: ((خۆ هه نگوین نییه قامكى لیدهن كه م كا، هه تا قامكى لیده ی دیته وه جیى؛ زیاد ده كا كه م ناكا!... هه ر هینده ی ماوه ئاوس بیت، و خۆى به سه ر یه كێك له وه دا ساغ كاته وه... ئاه، ئەوه من مردوو و ئیوه زیندوو. ئەودهمى بۆ خۆتان وه لامى ئەو خه لكه ی بده نه وه... ئیستا نه گه یویه سه ركانییه گویت له چى گوت چى گوته ی خه لكه!)).

باس باسی چونه سهرای نه بوو... سه ریگی بابم کرد، پرسه سه ریگی توندم دایه باوه ژنی.

سه ریگی بابی که وته نیوانی و له دوو لایانه وهی ثانی شک لیک بلاو کردنه وه و دوو سه ریگی که له سه ریگی لیبی تیک به ربوونیی لیک هه لپین. بابم توورپه بوو، گوتی: ((جاریگی نه بوو ته و منداله دانیشیت و یه تکه زه هره مار بخوات و توو لیبی گه ریگی به ناسوودیی به گه روویدا بجیتته خواری... خه لکی گوری ده خون ناماقوولیان ده کهن...!)).

دارگول خوشکه چوکه که می له ته که خوییه وه دانابوو و نهو نانهی که بزی ده شیریه وه گوشیبوو و به که وچکه چایان ده دایه و بوو خۆشی ناوه ناوه، فوویه کی له ژیرپیاله که ده کرد و چایه که ی خۆی ده خوارده وه. به بیستنی قسه کانی بابی فرمیسی هاتنه خواری، به ده نگیگی زور ناسک و کچانه وه - مندالانه وه - گریا...

بابم گوتی: ((مه گری کچم، مه گری...!)) باوه ژنه له داخان لیبی به پوکیسه وه نووسان و به گوته ی دارگولی لایته که ی هه لیبون - به ددانه زیره کانی باوه ژنی ده گوتن لایت، به سوو کایه تی؛ و من سور هه لگه رام، و سه رم به ردایه وه - له سه رلیبی ته قینه وی بووم. دارگول له ترسی وهی که له سه ری ده مه قالییه که په دایب قاپی شیری منداله که ی تاو دایه، دهستی ده که له کی ناو منداله که ی، وه که بیچوره پشیل، ده لاکه له کی خوییه وه نا و له ژوروی چووه ده ری. منداله که خوری به و پریندا کردانه وه گرتبوو. چونه ده ری به گوته ی باوه ژنی یان بولای جوجکان بوو یا بولای گوله کانی، یا بو سه ما و سوردان و ده خو هه لدانی!

مندال به که له کتیه ده هات و ده چوو و وه که مندالی چوکه له له به رده می مریشکه کورکی لاقی هه لده کردن و له سه ر عه ردی داده نیشت. شتیگی ده دایه مریشکه که ی و مووچیگی ده کرد - و نه و جا جوجکه کانی هه ی له وهی راکا: خویان گیف ده کرده و بالیان لیکه ده دان، هه روه که مندالی تازه پیگرتوو که دایکیان له کولانی بیته وه و به ره و پیریسه وه بچن، رایان ده کرد و خویان ده کۆشی داویشت، تا نه که ون. نه ویش زور له سه ره خو هه روه که مندالی خۆی ده یگرتنه وه و یه که یه کانی به سینگ و به روک و رومته ی خوییه وه ده نوساندن. هه موو ده هاتن؛ هه ر هه مووشی ده گرتن و هه ریبه که شی به جوریک ده ست پیدا دینان و به منداله که ی ده ناساندن: ((سه ری چی چهند جوانن، وه نییه!... خوشت ده وین؟...)).

چاوه کانی به ته واوه تی ده کرده وه، به پیکه نینه وه ((سه ری - شه وانیش توویان خوشت ده وی!)) و جوجکه که ش ده یگوت: ((جیک جیک جیک)). - ((ده زانی، نه وه ده لی منیش شیلان خام خوشت ده وی!)) منداله که دهستی دریز ده کرد، که جوجکه که بگری. له دارگولییه فییبوو رایاننه مووسی و نازاریان نه دا. زور به نه رموشلی دهستی به په ر و بالی جوجکه کانی دادینا، و به زمانی مندالانه ی خۆی ده یگوت: ((نازی، نازی!)) و دارگولیش ده گه لی ده گوتنه وه: ((نازی، نازی!)).

مریشکه که هه روا له جیبی خوییه وه زور خامانه راوه ستابوو و سهیری دارگول و جوجکه کانی ده کرد و زوری پیخوشت بوو که ده بدیت جوجکه کانی بوونه ته جیبی سه ریگی خاوه ن مالی و وه که دایکیگی که بیینی گه وه ی گه ره کی ده ست به سه ری منداله که ی دادینا. بوو هه ریبه که له جوجکه کانی شتیگی پیبوو: قاوغه شخارتیگی له بهر باغه لی ده ردینا که هه میسه چهند میشیگی تیدا بوو. جوجکه کانی هه ریبه که و به شی خویان ده برد و ده ریشتن.

جاری وابوو ده کۆشی خۆی ده نان و به کۆشی پر له جیکه جیکه وه ده هاته وه ژوروی، ده حالیکدا که مریشکه که به سه ریگی زور نارامه وه به ری ده کرد. ده یزانی که منداله کانی ده دهستیگی پاک و دلنیادان و دینه وه، کی ده لی مریشکه که بیی وانه بووه نه و کچه په رستاره و ده یانباته گه رانی.

جارچاره بوو خۆشی هه ر ده هاته سه ری و له به رده رکی راده وه ستا و سه ریگی خوار ده کرده وه و پیی خوشت بوو! هه ر که ده گه یشته وه ژوروی ده یگوت: ((نه ها ناغا، سه ری که چهند جوانن؟)) جوجکه کانی ده ندوو که زه رده کانیان لیک کردبووه و جیکه جیکیان بوو. بابم ده رگای پیکه نیینی ده کرده وه، من به شه وق و تاسه وه گه رم داده هاتم، لایته که ی باوه ژنی بیی ئیختیار پییده بوو، و منداله کانی به روخساریگی گه شه وه چاریان ده کۆشییه وه ده بری و نه و به حاله وه کۆشی به رده دا و جوجکه کانی جیکه جیک به ناو پیاله و ژیرپیاله و سه رسره ی وه رده بوون و به راکه راکه وه په رت و بلاو ده بوونه وه: نه وه ئیستا بابم نانی خوار دایه! وه که بللی کاره ساتیک قه و مابایه، سه ماوهر به سه ریبه کیکیدا قلی بووبایه وه کتوپر ژوروه که ده بووه قه وغا: جوجکه کانی ده که وتنه نیو پیاله و ژیرپیالانه وه، منداله بچکۆله که به گاگولکانه وه به دوا ی جوجکه کانی ده خزی، بابم شه وق به لأم روو خوشت و خه ندان، کسه کش جوجکه کانی له سه ر سفره ی دوور ده خستنه وه و باوه ژنی به تووره بییه وه له سه ماوهره که ی ده ته کاندنه وه، ده حالیکدا که دارگول هه ردوو دهستی به ده مییه وه گرتبوون و سه ری به ردا بووه و خۆی راده ژاند. خو ته گه ر هه ردوو دهستی به ده مییه وه نه گرتبان

ئەو لافاوى پىكەننى ژورەكەى دەبرد. دەگەل ئەوئەشدا كە ئەو ھەموو ھەول و تەقەللایەى دەدا، دیسانەوئەش وردە كەئەوى بە ئەندازەى پىويست و زیاد لە پىويستیش لەولاولای دەمولیویەو ھەر ھەلئەپشت و ئیمەش وەك جوجكان كە دانیان بۆ ھەلئەى بەھىواى دەنكەكەئەوئەن دەندووكمان زیاتر دەبۆو و ھەر كە دانەكە دەكەوت لىكتەرمان دەفراند و وەك جوجەلان جىكەمان لى ھەلئەستا... تا ئەوئەى سەرەنجام دەچوو لەلایەكیەو و مووچىكى دەكرد و كۆى دەكردنەو... چەند جوانیان رادەكرد، و چەند جوانى لەسەرچەنگان مووچ بۆ دەكىشان، و بە چ چاوبادانىكى بەلای خۇیدا دینانەو!- جوجكەكانیش پىدەخەنەن. خەندەت دەچاواندا دەدیت، و دەترانى كاتى كە دەگەنە نىوكۆشى وەك بچنەو بن بالى دایكىيان بەھەمان جۆلە و بالەفركە سوک و جوانەكەیانەو كە سەريان لەبن بالى دایكىیانەو دەردینا ئاواش دەكۆشى و پىاندا دەندوو كە زەردەكە لەلایەكى كۆشپەو دەردینا و دەیان جىكاند. باوئەژن سەرى بادەدا ((ئاخرى كارىكى وا دەكا رۆژىكى مریشكەكە بە دەندوو كى چاوى مندالەكەش دەرىنى!)) ئەم، لىكدانەوئەى وى لەو چىرۆكەى خۆشەوئەستىیەو بوو و ئەو پىكەنەئەشى ھەر بە زۆلەئەتى بوو.

ئەو رەفتارى دەگەل جوجكان و ئەمەش ھەلسوكەوتى دەگەل گۆل و گىا و گۆلان! بابە زۆرى حەز بە گۆل و گىا و گۆلان دەكرد و چەندىن گۆلدانە جەعفەرى و رەبجانە و شەبو و شا پەسەندى ھەبوون: ئەوانەى ھەموو لەسەرلینى پەنجەرەى ژوروى خۇى ریز دەكردن و دايدەنان؛ يا كاتى كە دە دالانەكى بەرەوئەدا دادەنىشت لە ھەيوانى ریز دەكردن. دارگۆلش شەيدای گۆل و گۆ و گىابو؛ خۆ بەخۆراى نەبوو كە دارگۆل بوو! كاتى كە بىكاربايە وەك مندالانى چىرۆك بۆ گۆلەكان دەگىرايەو؛ وەك ھەر پارچە كچۆلەكەى تەنیا كە زیاتر پىشت بە خەيال و ئەندىشەكانى خۆى بەستىت و دەگەل ئافەرىدە پوخت و خاوتەكانى خەيالدا بكەوئەتە يارى و گفتوگۆو و خۆى سەرقال كات... ھەقىشى بوو: دىناى خۆى ئاوەداتر بوو، راستىيەكەى نەمدەزانى چۆن لە كەللەى نادات و روو لەكینو و بەندەن و لىرەواران ناكاتەو و لەو جىيە تەنگەبەر و تەسك و تروسكەى ھەلئەتەو؟ ئىرە چى جۆلان و وەرە و پرۆيە نەبوو... تازە دەزانم كە دلدارى دەردىكى گەورەى و ئادەمیزاد و تەننەت گىانلەبەر و گۆ و گىاش پەل بەستوو دەكات. كى دەللى ئەگەر ئەو دەردەى لەسەر لاچووبا دەستى دلدارەكەى نەدەگرت و

دەگەلە خۆى بەرەو كىو و لىرەوارانى نەدەبردەو و مندالەكانىشى بە ئاوازی چىبايانە دەخە و نەدەكردن يا دەگەل نىگاركىشى خەيالدا كىو و لىرەوارى بۆ نەدەھىنانە نىو مالى؟... چۆكى لەبەردەمى دادەدان و دەىگوت: ((باشە، گۆى دەگرن يانە نا؟... بەلى، ھەبوو نەبوو... ھەى بلیم خودا چت لىبكا! خوايە خىر لەخۆت نەبىنى!)) كاتى ئەمانەى دەگوت كە پشیلە وەنىو رەبجانەكان كەوتبايە و پۆتەلاك و بسكيان ئالوزبانايە، ھەرەكە دایكىك يا خوشكىكى گەورە، لە گۆلدانەكان نزىك دەبۆو، و دەستىكى بەسەر و رووى گۆلەكان دادینا: ((واى كچەكەم، خوا بكوژى، دایكت بمرى- ئەو گەرما، تەرى؟ تىنووتە؟ واى، چۆنى ھەلئەمژى! كۆرپەكەم زۆرى تىنوو بوو، دەك دایكت بمرى!... پەلەمەكە، دەتەمى، دەزانم تىنووتە... دە بنت دەكەم... جارىكى دىشت ئاوەدەمەو!... ئەى واى سەبرى ئەو كچە بەلایەى- چۆنى بالا كەردو!- ماشەللا، ماشەللا!... واى، قورم بەسەرى- ئەو بۆ سەرت دەنىو سەرۆقى خوشكەكەت ناوە!)) و دەستى دەبرد و زۆر بەناسكى و دایكانەو سەرى گۆلەكەى لە لاقەكەى دى دەكردەو و گۆلدانەكانى دینانەو سىبەرى: ((واى، واى، ھەرچاكە شىت نەبوون... ئەى كۆرپەكەم داىە- ھەر لەبىریشم نەبوو... مەگرى كچم... كچۆلەكەى داىە!... دايت بە قوربان بى!)).

ھىندەى بە نەرمىيەو لاقەكە راست دەكردەو لە دىتنى تىر نەبى. ماندوو نەدەبوو، ئەگەر واژت لىھىنابايە تا ئىوارى دەدان و دەيدۆزىن، وەك وەرژىرىكى كە لەشى زەويە بدۆزى و پىشكە و مېشولانى لىبگى، ھەر زىنەت بوو تەماشای كەى)). واخ واخ، دایكت بمرى... ھەموو لەشى موو خواردووتە... دەك لىت شىن نەبىتەو... خوا كۆر و زەللىت كا! وەى لەو نووسەكەى، ھەر دەللى گەنەيە، بە لەشى كۆرپەكەمەو نووساوە- و خوئى دەمژى... دەك بە زەھرى مارت بى، ژەقنەمووتى خۆى خوايە!)) و گۆلەكان تىدەگەيشتن و دەيانناسىيەو، ھەر كە چاويان پى دەكەوت سەربسكيان رادەتەكاند و سلاويان دەكردن ولاخەكانىش وەك كارىلە بۆزە شەپتانەكان خۇيان ھەلئاوئەشت- بەتايبەتى سەر لە بەيانى و ئىواران كە شەنەبايەك ھەبايە و كۆقەندىكى كە جارجارە بۆ دەگۆلدانى داوئەشت لەسەرەخۆ دەياغى.

ئەزقەزا ئەگەرەكو لە گۆلبازىيە ماندووبيا لەبەر پەنجەرەى دادەنىشت و بەناوكە قەيسىان دەكەوتە ھەلماقۆيە (پىنج بەردووكى)- و باوئەژنە لەو رەفتارەى زۆر گرژبوو. ((پىشەتە، پىشەتە ھەى باوان مردە! ھەر كە ئەو مریشكە بىنەوايە وىستى يەك دەقىقە خۆ دەخۆلى وەرەدا

و تۆزە تاویکی لیدا ناکەسە وەك نامەى بەدوادا بنیڕن بەسەر و چاوە گەر و گولە کە یەو بەیدا دەبیتهو، ناکەس!) و ناو کە قەیسى و وردە بەردى دەگولدانە کاندە هەلەگرتنەو و بەپشیلەى دادەدان و مریشکە کەى پى ئاگادار دەکردهو.

لەشیر دۆشینى - زیاتر، مەر و بزەکانى دەدۆشین، و نەمدیو بە لای مانگایانەو بەجى، دەگەل مەر و بزەن زیاتر تیکەل بوو - هەر کە بەخۆ و ستلۆکەو دەگەیشته مەرپىکی یا بزنیکی ئەو بەستەزمانە زۆر بەخۆشییەو پاشووی لیک بلاو دەکردهو و پشتی کوور دەکردهو تاجی دەستی باشر بیتهو بو دۆشینى. جارى وابوو مەرپە کە خۆى داویشته سەر دوو دەست و پاشوویکی و لاقیکی بلند دەکرد و خۆى لار دەکردهو تاکارە کەى وى ئاسانتر بیست و هەر کە سەرپەنجەشى دەگەیشته گوانى ئیدی ئەو شیرى بەرهەلدا دەکرد. جارى وابوو هیشتا کارە کەى نیوچل نە کردبوو بزنیك دەهاتەو لای و وەك تکای لیبکا بیدۆشى چاوی بە لای ویدا دەگێران و وەك دارگول دەو زمانانە بگات - و تیشدەگەى - بە ناقایلییە کەو، وەك دایکینک بە کۆرپە کەى بلێ، دەیگوت: ((نا خام گیان، جارى نا... جارى نا... پەلە مە کە، کە مەیکى دیش بدە ئەو جا... مە ترسە، دلت هیچ نە کە، باى کۆرپە کەت دێلمەو، بوخۆم ئە قەلم پیدەشکى!)) دەست و پەنجە کەى بەریتیمیکى تاییە تییهو، وەك سیحربازان یارى بە چەند تۆپیکان بگات و هەلیاندا و بیانگرتتەو، ئاوا و زۆر بە جوانى سەر و خوارى پیدە کردن و گوانە کەى دەگوشین و بەرهەلداى دەکردهو. ئەو جا دەیگوت: ((باشە - زۆر باشە. ئەو هەش بو بەر خۆلە کە مان... باشە؟ خۆ ئیستا قایلێ؟)) بزە رازى بو، دەیزانى ئە قەلى پیدەشکى، ستلۆکەى شیرى دەبن تەزگەلى خۆى دەنا و هەر کە کارە کەى تەواو دەبوو بە یەك دوو لویچە خویانی میواندارى دەکرد - بزە کە دەیزانى، ئەو هاتوچۆیە و چاوگێران و تەماشاکردنەشى هەر بو هیندى بو، کە نە کە لە بیربکات و نە یادتى.

هەر و بەو جۆرە کە لە پەنجەرێرا سەیرم دەکرد و ئەو لەش و لاریم لە نزیک بزنیك یا مەرپىکییەو لە سەر چیچکەنەو دەدیت دەدلى خۆمدا دەمگوت: تۆ بلێى لە بیرى ستلە شیرى تۆشدا بیت؟ یا هەر تەنیا ستلە شیرى بزنیى دەبن داوینى کراسیدا دەشارتتەو؟.

شیرە کەى دەبرد و دە مەنجەلە کەى بن تریانە گەرە کەى دەکرد و دەهاتەو. کاتى کە کار و بەرخیان بەرهەلدا دەکردن دۆنگۆلەى بەرخان هەر و تە کە تەکیان بوو دەهەر و دەچوون و کاریلە کانیش بە هەلە داوان و هەلەز دابەز و جوتکە هاویشتنیو دەهاتن، ئەو لە لایە کى

رادەو هەستا: کاروبەرخ سەریان دەبن پاشووی دا کە کانیان هەلە کرد؛ مەر یا بزە کە دەسوورانەو و بوئیکیان پیو دەکردن، یا رادەو هەستا یا ئەگەر بیچووە کەى نەبایە کە سەرى تپهه لکردو و زۆر بەرقەو لە بەرى هەلەهات ئەو دەمى کار یا بەرخە کە بەرەو لای مەر یا بزنیکی دییەو دەچوو... بیچووە کە گوانە کانیان دەدیتنەو و سەریان دەبن زگی داکیان دەکوتا؛ دەنگى موغ موغى شیرى ناو گەر و بیان دەهاتە گوى. جارى وادەبوو کاریلە یە کە تەرە دەبوو یا بزنیك تیى هەلەدا، ئەو دەمى دارگول دەهات و بەچاوە جوان و برۆتیکنانە جوانە کە یەو چاوی لە بزە کە سوور دەکردهو و دەیگوت: ((تەریق نایییەو زمان درێژە خان، تف لەو سەر و قەپۆزە! ئەگەر یە کینکى دى و لە بیچووی تۆ بکا پیت خۆشە!... تف لەو سەر و قەپۆزە، بس ئابروو!)) و کارە سپیە تەریو کەى لە گوانى بزەى تەنیشتییهو دەکردهو و دەبیردەو بن زگی دا کە کەى خۆى)). برۆ بە خوام سپاردى... ها ئافە رین!)). ئەو جا رادەو هەستا و بەسەر و روویە کى خۆش و چاوە نەرمە پر لە خۆشە و یستییە کانیەو دە چوارپە لە باریک و ناسکە کانیان و دۆنگۆلە و لە قە لە قى کلکە کانیانەو رادەما و گوێى بو موغە موغى گەر و بیان شل دەکرد. زۆر بەى بزە (تویشتی رزا) یە کە (١) دەدەمى مشتیندا ختو کەى گوانانیان بە دەمى بیچووە کانیان دیت و پەلان داوین. ئەو دەمى دارگول دەچووە کۆمە کى بیچوو و دا کە کەى، دا کە کەى دەگرت، و دلێ دەدایەو: ((عەیب نییە... رادى... ئاخەر ماشە للاً ئەو ئیدی تازە خانى!)) و دەستیکى بە پشتیدا دینا. دوا یە دایکە کە دلێ دەچووە سەر بیچووە کەى و بەزەبى پیدە دەهاتەو، دەستیکیشى بە پشتی ویشدا دینا و دەیگوت: ((ئافە رین کۆرپە کەم؛ تۆش هیندە شەیتانیان مە کە... کە مێک هیواشتر، ئاخەر دایەش گوانە کەى دیش... ئى - ئافە رین!)) رادەو هەستا تا مەر یا بزە کە بە کاو خۆ، بە نارامییەو لاقى، جارى وابوو تەنانەت بە سەر سەر بیچووە کە یە رەتدە کرد و وەلادە کەوت و بیچووە کە هەر لە جیبى خۆیەو رادەو هەستا و دەمولەوسى خۆى دەلستەو... زمانى گولانى فیرە منیش کردبوو. ئیستا منیش دەنگى نەوا یام دەبیست؛ زمانى جوجکە و کارو بەرخانیش فیربوم - ئیستا هەموو ببوینە ئاوا و تروسکەى خۆشە و یستییە مان دەچاوی یە کتیردا دۆزیووە. بە کۆمە کییەوى مالهەشم هەر دۆزیووە.

(١) تویشتی رزا: بەشیو زمانى نیو سورچیان بەو بزەى دەلین کە بو یە کە جار دەزى و کاریلەى دەبیت. بەلام بەمەرى یە کە جار زاو دەلین ((بەردیرزا)) کە بەرخى دەبیت - وەرگیر.

ئىستا دەمزانى كە لەودىو ژورى دانىشتىۋەش ژورپىكى دى ھەيە كە بە دەرگايەكى تەلبەندى سەرتاسەرى لە ژورە كە جيا دەپتتەۋە؛ يەكە مچار بو دەرو دىوار و ژمارەى تاقە كام دەدیت، و دەمزانى كە لووت و لىۋى باۋەژنى كورتىلەن، و چاۋەكانى قول و لىك نىكەن و گوارەكانى سى گۆن. ئەو منى بەئاگا ھىتابۇۋە و ورياي كەردبوۋمەۋە. تا ئەودەمى ھەستەم نە كەردبو و نەمدەزانى كى بەكئىيە و دنيا چ باسە. ئىستا دەمزانى كە خۆم بى خۆم و ئەگەر بانەۋى دنيا ئىمەيە و دنيا جوانە و دەوربەرمان ھەموۋى خۇشەيە و خۇشى رزاۋە و ھەر يەكئىكى دەۋى بچوۋلى و خەركاتەۋە و ۋەمالى و ئىستا خۆم بووم كە ئەو خۇشيانەم لە ھەواپرا دەقۇزتنەۋە- دەگەل ھەر ھەناسىكىدا ھەلمدەمژىن و لە زمانى ھەر شەنەى شەمالىك و بالى ھەر ساتەۋەختىكىمەۋە دەگرتنەۋە؛ و دەمدىت ئەۋا دنيا بە كۇشيك گولەۋە پىشوازىم دەكات و بەپىرمەۋە دى، و ئەۋلايەكى كۇشى گرتوۋە و موۋچى دەكئىشى و خۇشەيە كە ۋەك جوجكەى تازە تروكاۋە و بالان لىكەدا و خۇى دەكۇشى ويدا مات دەكات، و ھەر خۇشەيە كە ئەو دەمپايتتەۋە و باقە باقە بەدەر و ژور و ھەۋاۋ رىيى كانىيە و سەركانىيەۋەى ۋەردەكا. ھەر ھەناسىكى كە ھەلدەكئىشا بەلاى مەۋە تروسكەيەكى شادى ئەۋتۆۋو ئەۋ ناۋەى رووناك دەكردەۋە- و سەرتاپام ببوۋە رووناكى؛ و لەۋە سەپىرتر ئەۋبوۋ كە ئەۋ ديار نەبايە، نەك دنيا ھەر بەتارىكى دەدیت، ھەستى نەبوۋىت دەكرد، دەگەل ئەۋەشدا كە دەمزانى دنيا ھەر ئەۋەندە جىيە تەنگەبەرە نىيە كە ھەناسەى تىدا دەدەم، و زۆر لەۋە ھەراوترە، و منىش ھەر تاكە ئادەمىزادىكى دىكەى نىۋ ئادەمىيەم؛ ھەر دەۋكاتەشدا دىسانەۋە ۋامدەزانى كە من تاكە ئادەمىزادىكى دىكەم و ئەۋدنيا ھەراۋەى پىشداۋم لى تەنگەتۆۋتەۋە! بەلى ھەر كە ئەۋ ديار نەبايە ھەرھەمان ئەۋ جىھانەم ھەموۋ لەبىر دەچۆۋە؛ لەبىرىش نەدەچۆۋە، چونكە دەگەلە ۋى رۆببو؛ و من خۆم دەنىۋ بىبابىتىكى زۆر گەرم و ھەراۋا دەست دەكرد- بى ھۆش و گۆش!

ئەۋە چ ژيانىك بوۋا بەلاى خۇيدا كىش كەردبووم و لە ھەموۋ ئەۋ جىھانەى دور خستبوۋمەۋە... پابەندى ۋى بووم؛ ئەگەر ئەۋ ديار نەبايە منىش نەبووم، بەلام ھەر ئەۋ دەركەۋتبايە ئىدى ئەۋە منىش ھەبووم، ئەۋ ھەموۋ شتىك بوۋ- و ھەموۋ شتىكىش بەۋىيەۋە خۇش و جوان و خەندان بوۋ. من لە ھەموۋان خۇش و خەندانتر. ئايا ئەۋىش ھەروا بوۋ. ۋەك بەردى بن گۆمى دەگۆمى بوۋنى ويدا ون ببووم، و من ئەم ((بە بەردبوۋنە)) دەگۆمى بوۋنى ويدا ئارەزوۋ بوۋ و زۆرىش پىخۇش بوۋ. بەلام ئاسوۋدەشى نەبووم، من ھەم دەناۋ گۆمىدا بووم

و ھەم دەگەل گۆمىشدا گىژ دەخوارد و ئاۋى گۆمىم دەبەردى بوۋنى خۆمەۋە دەسۋى و بەردەش ھەر بەرەۋ خوار و خوارترەۋە دەچوۋ، و بلقى دەدانەۋە- گۆم پىدەكەنى و بەردىش دەرۆبى. بەلام بەردەش ھەروا بىكار نەبوۋ؛ ئەۋىش ھەروا دەگەل رۆچوۋنى خۇيدا ناخى گۆمەكەى ختوۋكە دەدا و ئەۋ قولپانەشى ھەموۋ لەۋ ختوۋكەدانەۋە بوۋ كە ھەمىشە بەردەۋام بوۋ...

چەند رۆژىك تىپەرى. شەۋىكى من و بابە بۆ شامى بانگەپىشت كرابوۋىن... من ۋەك ئەۋ چەند رۆژانەى دوايى نەمدەۋىست لە مالى دوركەۋمەۋە و سەپىرەكە ئەۋىش ھەروەتر نەپدەۋىست. بە بابەى گوت: ((بابە، توخوۋ زوۋ ۋەردەۋە؛ كە ئىۋە لىرە نىن مالىكە چۆل و ھۆلە...)).

ئايا مەبەستى من بووم؟ باۋەژنە لە دواۋە سەرىكى بەچۆرىكەۋە بادا دەيگوت: ((دەك كۆرىيەۋە دنيايە، خۇ شەرم و شكۇنەماۋە؛ كچە خەرىكە سۋارى سەروكۆلى پىۋان بى! ھەرھىندەى ماۋە دەرىپىكەى بەسەر سەرى دادا و بە كۇلاندا بسورپىتەۋە! ئاخى زەمانە بەخۇداى؛ سەپىرەكە دنيا چى بەسەرھاتوۋە كە كچە ((قەرەۋاش)) -كارەكەر- زۆرىە لە ئاغاي مالى بكا زوۋىتتەۋە تا دلتنەنگ نەبى!)).

بابە گوتى: ((بە چاۋان، كچەكەم، زوۋ دىيەنەۋە؛ ھەر بۆخۇش ئەۋرۆ زۆر بى ۋازم)). و پىكەنى. باۋەژنە دەلددا گرىا و دارگول چاۋە جوانەكانى بەلاى ويدا سوۋراندن، ھەروەك مىندالىكى كە، بابى دەستى لە پىشتى دابىت و پىشتى گرتى و داكەكەى دىرۇنگ كىدبىت؛ و ھەر كە سەرنجىان تىك ئالقان پىمەى پىكەنىيەى دە ژىرپىيالەكەى دەستىيەۋە كەرد و چايە ساردەكەى ھەموۋ بە سىنگ و بەرۆكى خۇيدا پۇاند، ئىمە ھەموۋ ھەوت بوۋىن و ئەۋ پىيالەكەى لە دەست بەرپوۋە- جا خوداۋ راستان بشكى يا نەشكى- و من دەكۆلى بەرپەكەۋە رامام، و ئەۋىش بەسەرى دور قامكان، يەخەى كراسە تەرەكەى گرت و لەخۇى دورخستەۋە و لاىەكى سىنگى ۋەدەرەكەۋت- ئەۋە گوايە من سەپىرى گۆلى بەرپەى دەكەم! - دەستىكەرد بە فوۋ فوۋكردنى، و باۋەژنە كەشايەۋە لەخۇشيان: ((باش بوۋ؛ برىا ھەلپروكاۋاى!)) و ئەۋكشتەكى پىكەنىيەى پساند و باۋەژنەش ناچاربوۋ دەگەلەۋىدا دەستى بە پىكەنىيەى كەرد، ئاور گرتوۋە... ھەكەدار، بە عالەمى ئاشكرا ۋەكەل ھاتوۋە! راستىان گوتوۋە، ژن تا حىزىر بىت لەكن پىۋان خۇشەۋىستەرە! دەك خۇا ئەۋ ژيان و گوزەرانەى بىرى! - ئەۋە قسەى باۋەژنى بوۋ...

رۆژتاوا ببوو، به لّام هیشتا هەر رووناك بوو، كارەبا هەلنەكرا بوو. له مالى هاتبووینه دەری، دەچووینه مالى سەرھەنگی سەرۆك پاسەوانی سنوور. گەیبووینه پردی شیخی، بابە راوەستا و گوتی: ((ئەگەر دەتوانی بگەرێت، بچۆو مالى هیندیك له جگاره كانی خۆم بۆ له پوریت وەرگره؛ ئەو جگاره خراپانه سینگم نارەحەت دەكەن. من دەچمەوه سەری خیابانى، راویچكان دەكەم تا دێبەوه - درەنگ نییە، هیشتا ماویەتی)).

هاقمەوه، كەس له حەسارى نەبوو. دارگول له هەيوانى بوو و خەریكى ستلەشیران بوو سەرەوبەرەى دەكردن هەر كە دیتی گەرامەوه ریتى جوولانەوی گۆرا - بە ئاشكرا هەلچوونی پێوه دیاربوو. منیش بە دیتنی دلم کرایهوه، به لّام هەلى تێپامانى ئەو شادییەى نەپەخسا. هیشتا دوو هەنگاو له دەركى نەچوو بوومە پێشى كە ئەو مانگایەى دوتیمان کړیوو لەپەر وهك شیتان له جیبى خۆى دەپەری و بەچاوى سوورەوه له لای چالەكەیرا تاوى دامى و هیرشى بۆ هینام... تەكانیکم دا... ترسام... بەدزە دزەوه ئەوه چاویكیشم هەر لەویبە... و بەرەو لای دیوارییەوه چووم، خراپترین کاریك بوو کړدیتم: خۆم هاویشتبوو تەنگنایەوه و خۆم عاسى کړدبوو: هیندە بەس بوو پشتم بەدیوارییەوه دات و ئیشم ببینی.

دارگول زریکاندى: ((واى خانم... واى خانزاد... ئاغای كوشت!... وهحه وهحه!... ئاغا خۆ له عەردى ده... خۆت له عەردى ده!)).

مانگا هەر هیندەى مابوو بگاتى و شاخیم دە سینگ و پشتان كا، خۆم له عەردیدا، هەردو دەمیدا كە خۆم له عەردیدا و ویستم خۆ له شاخەكانى لادەم راست كەوتە نێوان هەردوو دەستەكانیەوه. مانگای توورە گەیبوو سەرەرم. بى ئیختیار هەردوو دەستم دەسەرمەوه وەرینان. هەرچەندە نەمدەویرا سەرم وەرسوینم، نازانم چۆناوچۆن، به لّام دارگولم دیت كە له پلێكانەكانرا هاتە خواری، و هەردوو دەستی بەرووی مانگایەكەدا درێژكردبوون و ناو لەپى دەستەكانى تێكردبوو و دەستی كړدبوو و بەتوورە كړدنى مانگایەكەى و تەكاندەوهى له ئاغای بەرەو لای خۆى، و ئەوه خێراخێراش دەلى: ((گژ- گژ- گژ- گژ!)) ئەوه ئەو دەنگەبوو كە مندال مانگایان پى توورە دەكردن، وهك ئەو مانگایەى كە پێیان توورە كړدبوو. مانگا هەر ئەوەندە نیچیریكى ئاسانتر و له دەستان خۆشتری لەبەردەمى خۆیدا دیت وازی له من هینا و كەوتەسەر وى. دارگول دەپەری، به لّام له ترسان نەیتوانی هەموو پلێكانەكان بەرپى و

و سەرکەوى، و له دواى پلێكانەى سەرى، مانگایە هەروا سەرەموویەكى مابوو بیگاتى... دارگول دەمە و رووخۆى بە عەردییەوه نووساند؛ سەرى كەوتبوو سەرلێوى سواندەى هەيوانى و نیوێ بەرەوهى لەشیشى لەسەر دواى پله و پلهى پێش داوینى بوو. واى، كە ترسناك بوو! نازانم چۆن، به لّام منیش هەردو دەمیدا هەستابوومەوه و بى ئیختیار وەدووی مانگایەى كەوتبوومەوه و هەنگاویكى لى دوور نەبووم... گەبیشتمى، هیچ رانەوه ستام و كلكى مانگایەم گرت كە له توورەبیان رەپ ببوو، بە هەموو هێزێكەمەوه، یەك تەكان، رامكیشا. مانگایە راجلەكى، هەم لەو تەكانەى كە پێمدا بوو و هەم لەوهى كە یەكێكى له داواه خۆیەوه دەدیت... سەرسێكیدا، سەكانى لەسەر تاشە بەردى سەر پلێكانەكان خزی و بەسەر تەنیشتییدا كەوت و پان رابوو - دەگەل كەوتنییدا هەموو گویمان له قرچەى ئیسقانى لولاك و شانەكانیەوه بوو...

دارگول لەسەر پلێكانەى دوايه كەوتبوو؛ رامكرد، دە ئامیزیم وەرینا و هەلمگرتەوه. دیاربوو له هۆش چوو بوو. دەو دەمەیدا كارەبا هاتەوه. رەنگى زۆر تێكچوو بوو، دلە بچكۆلانەكەى بەسەر سینگمەوه وهك دلێ بالندەیهكى بریندارى لێدەدا. باوەژن و خانزاد و خەجى دە تەواوى ئەو ماویدا، بى ئەوهى بیانینم، دەنیو پەنجەرەى ژووریدا بوون و هەر له دوورەوه و ((وهحه، وهحه، و هات و هاوار و زریكەیان بوو. هەروا دارگول بە ئامیزێوه، بە پلێكانەكانى نەۆمى سەرتیدا وەسەر خست؛ و لەسەر یەكەمین پلێكانەى ویم دانا و لە تەکیەوه دانیشتم و دەستم كرده دلدانەوی و دەست بەسەر داھینانێ... ((دلّت قايم بى - مووچ!... چ نەبوو - مووچ!... چت لێنەهاتوو - مووچ!)) و ئەو چاوى لێك ناون و لێوێكانى كړدوونەوه، و بە تەواوى تەسلیمە، و من دەلەرزیم، هیندیكى لەبەرۆى، و نیوێكەى دیش هەر لەبەرۆى - لەتین و تاوى ئەو هەلەى رێك كەوتبوو. دەو وەرە و برۆیەیدا ئاگادارى باوەژنى و خانزاد و خەجى بوومەوه كە لە پشتمەوه. باوەژنە بە روخساریكى درۆزانەى كەمى رەنگ و روو پەریووه، لەپشت سەرمەوه راوەستا بوو و بەچاوى زیتەوه دەهەردوكمانەوه رامابوو بە پێچەوانەى ئەم جۆرە كاتەى جارانییەوه لێوى وێك هینابوونەوه. رەنگ و رووی دارگولێ دیبوو، و گەزارەى دەرکیشا بوو؛ خانزاد دەست بەدەمەوه راوەستابوو. حالەتى چاوه‌كانى - چاوى باوەژنى - دل مژوولیه‌كى پێوه دیاربوو: چاکی پێش ببینی كړدبوو: كە دەمویست وهك بەفرى زستانى هەرچى كەند و كۆسپى گۆرستانییە هەمووی كیومال كەم، خوینی خان و بەگله‌رانیش تێكەل خوینی كرمانج و

مسکیتان کهم، تا رۆژێک دەبێ هەرچی جیوازی نیتوان ئەو خوینانەیه هیچی نامینێ. خوا ئەو رۆژە هەر نەهینا! یاخوا بکا جارێ ئەو بباتەو ئەوجا بیێت.

بەپرکیشیەو دەخانزادیمەو خورێ: ((ئەو بۆ وا راوەستاوی؟ چتە دەلێی جندووکەت دیون وا لە جیبی خۆت چەقیوی و دەسەرچاومەو رامای! ئەدی ئەو نابیینی؟ راکە، راکە و کورپەکە ی کاکە و رەجمانی بانگ که باسەری بپێ، با هەر نەبێ مردار نەبیتهو!... پووری، ئەگەر زەحمەت نییە، تۆش پەرداغێک ئاویینە، یابیدە منداڵێکی بیپینێ... هەوت بوو...)) خەجیم نەدیوو.

مانگایە که مردار نەبوو و دارگولیش وە ناگا هاتەو. دیاربوو گەردنی لە ماچەکان حەلال کردبووم، هەرچەندە هەموو گیلێک دەیزانی که ماچەکان ماچی ئەمەک و پیتزانیی بوون و دووربوون لە ماچی ئەوین و حەز و ئارەزوویو. گەرماوە لای بابە. توپە دیاربوو؛ ناوچەوانی تیکنابوو و راویچکە دەکردن و بەپینچەوانە جارنەو هەنگاوەکانی خێراخێرا بوون. دیاربوو پێیوا بوو هەم وەگەر کەوتوو و چوومەتەو دلدارییە! هەر کە رووداوە کەم بۆ گێرپاوە نیوچەوانی گەش بۆو.

لەدوای ئەمەو هەر بەیادی ئەو بەسەرھاتەو کەوتە داوی ئەویندارییەو، بێر و هۆشم گیران و خەیاڵم بەلێ گرت و داوی ئەمە یەکیک لە بەزەمەکانی بابە بوو دانانی دارگول و پێ گێرپاوەی شەری من و مانگالی. ((باشە، دەی دادە گول، ئاغا چووکەلە چی کرد؟... مانگایە کە چۆنی داھاتی؟... گوتت ئاغا چووکەلە خۆی تەرکردبوو، ها؟- من باوەر ناکەم، دەی بیگێرەو بزائم...)) و من بەوێ کە خۆم تەرکردوو پەلم لە ئاسمانی دەدا.

دارگول، بەدانیشتنەو، خێشەخێش، دەھاتە نیوہراستی ژورپوہ- دەم بە پێکەنین و جوان هەرزەکارانە، پێش گێرپاوەی رووداوە کە خۆی دەخستە سەر هەر چوارپەلان و دەیگوت: ((ئێستا، وەک من ئاغا چکۆلەم... با بلێن خانیش مانگایە کە بی...)). باوەژنە شین هەلدەگەراو دەیگوت: ((با بابەت مانگایە کە بی- هەر هەبیشە... چەتیوہی بی ئابروو... زۆری پێ لێ هەلیناوە... هەر ئەوێ ماوە لەبەرچاوی سەرداری مائی ئەوێ ناکرێ پێمان بکا!... زمان درپۆزی حەکەدار!) و پائی دەداوە.

بابە زۆر بە خۆپارێزییەو، پێدەکەنی و لە دامودەزگای تریاکە کە یەوہ رادەما؛ منداڵەکان کە بەویەری تاسە و ئارەزووہ بەدوای گێرپاوەی رووداوە کەوہ بوون. لەپەر تێک رادەبوون و مات دەبوون، دارگول هەروا لەسەرچوار پەلانەوہ لێوی وێک دینانەوہ... ((باشە خانم، من چبکەم، ئاغا دەلی... خۆ من لەخۆمەوہ وام نەگوتووہ... کەواتە بۆ نارەحەت دەبن... باشە، با وایدانین ئێستا من مانگایە کە بێم یا ئاغا چووکەلە...)) ئەوجا ((جا بە من چی... من هەر نەمدیوہ)) و زیز دەبوو و باوەژنە لەوێ دلگێر و نارەحەت دەبوو کە، بابە جگە لەوێ کە خەمی مانگایە کە نەبوو و گویی نەدەداوە، ببووہ مایە گالته و گەپ و قەشەریانیش، هەربۆیە وەک پیرە قەلەمونی لەبەر سەماوەری دادەنیشت و پیشی دەخواردووہ...

هەر وەک گوتم مانگاکەیان تازە کړیبوو و هەر وەک کە ئەحمەد لەبیری مابوو کە خاوەنەکە ی گوتبووی دەبێ شەوانە هەر بیبەستەوہ، چونکە جاری وایە لەسەری دەدا و مۆزی دەکا، بەلام ئەحمەد وادەزانێ ئەو لە کەللە دانە ی لەوانە یە وەدەرکەوتنی بۆ لە حەساری، چونکە لە دەرکە داخستنی حەساریش دلنیا دەبێ ئیدی هیچ گوی ناداتی... باوەژنە لە قەلەمپەوی دەسەلاتی خۆیدا زۆر دەگەل دارگولیدا خراب بوو. تەنانەت نەیدەهیشت ((سابونی بۆخۆش)) دەکاریبێ. داوی ئەمەبوو کە یەکەمین داواکاریە سادەو ساکارییە منداڵانە ی خۆی ئاشکرا کرد: بەدەنگێکی تا بلێی سادە و منداڵانەوہ زۆر بە سپایی و بەچرپەوہ، وەک منداڵێکی بەدزی دایکییەوہ داوی بووکەشوشە یەک یا شتیکی یاری لەمامی یا لە خالی بکات، شانەکانی نەوی کردن و سەری هینایە بێ گۆیمەوہ: ((ئاغا، تویی و خودا سابونیکی لۆکسم بۆ بکەر، دەیکرێ؟ - باشە؟)) چووم و لەجیات یەکی دووم بۆ کړی، کە هەمیشە یەکیکی هەر دەبەر باغەلی کولەجە کەیدا بوو...

هەستم دەکرد- لەوانەبوو ئەوہ هەر گومانی خۆشم بۆ- هەستم دەکرد کە دەمارێکی نەفرین دەچاوی بابەیدا بەدی دەکەم... نەفرین لەمن. بۆ؟ تۆ بلێی بابە هەر بەراستی دلی بەدارگولێوہ بیێت و پێی وایی ئەمەم رێگێریم، یاخود رەفتارەکانی ئیمە پیرەوہرییەکانی خۆی وەبیر دینیتەوہو سەیر دەکا ئێستا پیربووہ؟ دەزانم کە پیری هەموو شتیکی لەبەرچاوان دێخی، بەلام هۆی توپە و تۆسنی و نارەحەتییە بابەم بۆ نەدەچۆوہ سەریەک.

دەمزانى كە ھەموو كەسەيڭ چيژ لەشتى جوان وەردەگرى، و ھەموو كەسەيڭىش بوونى دياردەيەكى ئاواجوان و لەو تەمەنەشدا بە بەھرەيەك دادەنۆ. دەمزانى كە ئەو كەسە ھەرچەندە غەمى دىباي لەسەرشان و كۆلى كەلەكە بن بە ديتنى زەردەخەنەيەكى ئەو جۆرە مەريانە و ئەو پاكى و بىڭگەردى و جوانىيە بارى سەرشانى سووك دەبىت... دەمگوت ئەدى يانى چى، بلىنى تەرىق بىتتەو و شەرمى بكا! نازام تۆ بلىنى ئەويش دەدلى خۇيدا نەللى كە ئەمە كارىكى نابەجىيە، ھەست بە خراپە و نابەجىيە كردىش خۆي لەخۇيدا شتىكى چاكە! و ناشازام داخوا ئەو ئەو كچەي بەئى خۆي دادەنا، ھەر بۆخۆي ھىنابوو يا بەلانى كەمەو ھەربۆيەي بوو كە كچۆلەيەك دەمالىدا بى- بەلام خۆ ئەو ھەمىشە كچۆلەي ھەن!- و ئىستا من ھاتبم و دەستم و بەر دەستى نابى و بەزىندووتىيە چاوان مالم لى زەوت كردي! دەمگوت ئەو ژنى ھەيە- ئىدى نەيدەزانى كە ئەو دەزانى ژنى ھەيە يا نە نا- ھەيەتى كە ھەيەتى... ماناي ئەو سەرنجانە تىنەدەگەيشتم بەلام ھەستم بەللى و پىلەيان دەگرد؛ دارگوليش ھەروتر لەچاوى خۇيەو دەيدىت كە پىاوەكەي ناھەوى لەلاوتى و جوانىيە داپرې، دەھەوى تاموچىژى لاوتىيە لە روخسارى كچەيەو بەكات و ژنەكەي خۆي لەبەر ھەروازى پىريەتییە و لەوھش پىرتەر بەرھەلدا بەكات. ئەمانە ھەموو دەبىنم و تىيان ناگەم. تەنانەت بەر رۆژىكى بە باوژىنى گوت من قەرەواشم بۆ خۆم راگرتوو و ھىناومە! يانى ھەموو لەجىي خۇتان راوەست، نابى كەس كارى بەسەر ئەم كارانەو بەت. راستىشى دەگرد؛ تازە نەك قەرەواش، تەنانەت كچى مالى- ئەو ھەم كام باوكىڭ پىي خۆشە كچىكى ھەقشە ھەژدە سالانەي دەمالىدا ھەبى و لە دەستەخۆي بەكاتەو... و من تىنەدەگەيشتم؛ تازە چۆن تىبگەم؟ من دەكەش و ھەوايە كيدا بووم كە رىي تىگەيشتىم ھەر نەبوو نەبوو، يا ئەگەر ھەشبوايە برى نەدەگرد. دە ھەرچىيەكى گەبىام دەوى نەدەگەيشتم- ئاخىر من بابەم وەك خۆم دادەنا و ھىچ جىاوازييەكمان دەنيوانىدا نەبوو، تەنيا ئەو نەبى كە ھەر تەنيا بە ھەقى خۆم دەزانى...

قەلەم و دەفتەرىڭم بۆ كرىبوو، تا فېرە خۇيندەوارىيە كەم، و ئەو قەسەشم بەرپىكەوت لەزارى دەرچووبو؛ بەلام وەك بروسكەم لە چاويدا، ھەرچەندە ئەو ھەم بە رۆشنىبرى خۆم دەزانى؛ بەواتاى بىگانان: ((خىر بە ئى خۆت لەخىر بە خەلكى كردنى زۆر چاكترە)) و بەواتاى نىو خۇشان خىر بەخويش نەك بەدەرۆيش؛ با ھەر لەوترا دەست پىبەكەين، لە مالى و لە نزيكەو- جىاوازي چىيە، بە واتاى بابە قەرەواشيش ھەر بەشيكى مالىيە و ئەندامىكى خىزانە...

بىر ھۆشم لە كەلەين و كەلەبەرى تارىكى بوغەو ھەتەتاكى دەكات و ئەويش بەسەرنجىكى شەيتانانەو دەللى: ((ئاي ھۆقەباز- خەرىكى فېل و فەتەرانى!... دەتەوى ھەر لە ئىستاو ھەللى و ھەنگاوىكى بەرەو ئايندە باويى... بەللى، باپرۆين و لاوتىيە بەجى بىللىن. ئەگەر تاكۆتايىيەكەي ھەروا بىت، ئىدى ئەو بەھەشت بە ھەشتىكى ھەراو... و ديارە لەوھشت چاكتر دەوى. بۆ ئەو ھەموو كەف و كوول و ھەلچوونەش لە كەمايەسى دەدا؟ ھىشتا وەك بابە و زۆرانى دىكەش دەللىن ماويەتى پىبگا، ھىشتا زۆرى ماو... بىگومان تۆش دەتەوى زۆر لە ئىستا چاكتر بى، ھەربۆيەش لە ئىستاو دەتەوى فېرە خۇيندەوارىيە كەي؟ ئاوا باشتر نىيە؟ جا ھەروا باشتر نىيە بەو روخسار و ئاوتىيەيە خۇيەو، ھەر بەو پىكەنن و نىو پىگەيشتنەي، ھەمان سىنگ و مەمكە فەرىكەي و ھەمان دەموو ھەم كىويانەيەكەيەو- بە شارستانى وەمىنى، ھەيف نىيە بىنى بە خۇيندەوارىيە ئەو ھەموو شتە جوانە سروشتىانە تىكەدى و بىانشىوئىنى؟ خەرىكى ھەلخەلەتاندنىي؛ خۆت ھەلخەلەتەيى- متمانەت بە سروشت نىيە؛ متمانەت نىيە بۆيە دەتەوى سەرلەنوى داپرىيەو! نا، كاكە، نا- درۆ دەگەل خۆتدا دەكەي، متمانەت بە ئەوين و خۆشەويستىيەكەت نىيە. راستەو راست بلى دەمەوى ژنەكەم خۇيندەوار بىت، شارستانىانە بىت، نوكتەزان و نوكتەساز بىت، تا بتوام دەنيو خەلك و ئىرە و ئەوياندا پىشانى خەلكى بەدەم!...

باشە، با دەست پىبەكەين... بەلام چۆن؟ لەبەر ئەو سەرنجانەي بابەي ناوتىم، بۆخۆم ھەست بەو گۆرانانەي دە رەفتارمدا پەيدا بوون دەكەم. ھەست دەكەم زۆر جارن كە دەگەل بابە و باوژنىدا دەدوئىم بى ئىختىيار سەرم بەلاي دارگولنىدا دەسوپرىم و رەزامەندىيە لىدەخوام- ئەويش لەسەر ئەژنۆيەكانى، چونكە ناوتىم چاوان زۆر ھەللىنم، بۆيە زىاتر دەگەل سەر ئەژنۆيەكانىدا دەدوئىم: نەمدەوترا پردى سەرنجەكانى ماچ بەكەم و بەسەرىدا پەرمەو و بەگەمە نىو ناخىيەو، توناو توون دەرۆيشتم. بەخۆ و بەكۆلە بارى گىانەو لە دووى بووم و كەچى سەرنجەكانم تۆزىشان نەدەشكاند؛ پىمابى دەمويست بەسەرنجەكانى گىانم ديوارىكى بەدەوردا بەكىشم كە لە خۆم زىاتر كەسى دى رىي تىنەكەوى... بى سەر بەرزكردنەو... رەزامەندىيە لىدەخوام ھەروەك لە ھەولەتو ھەروى قەسەكانم لەوى بووى. ھەرچەندە رووى قسانم لە بابە و پوروش بايە سەرنجەكانم ھەر بەلاي ويدا بوون و چاوتىك ھەر دەويەو بوو. لەراستىدا ئەوھيان تەواو بوو، چونكە من دلەم ھەر لەلاي وىبوو، قەسەم دەگەلە وىبوو، چونكە ئەوھى من لىدەگەرام لاي

ويبوو، ټو ټاوازهى كه به ټاماژپهيك هه ليد په پړاندم له وييه وه هه ستابوو: ټه گهر ټهو نه بابه قسه م ده گهل كهس نه بوو؛ ټيدى بى ټه وهى به خوم بزائم روى قسانم ده گهل ټه ويبوو. بؤ خوم ټاگام ليته بوو، به لام ټهو ټاله باريكانهى هه نام كه وه لامى وييان ده دايه وه ده كاردا بوون و كارى خويانيان ده كرد و من وهك مندالتيكى پارچه له كه بى ټيختيار بؤ نوقلوكه كى وه دواى داكى كه وى، سه رم ده دود نه نا- و چوند ريك و پيكانه ده ريشتم!- تا كاتى كه وريا ده بو موه وه ده هاتمه وه سه ره خؤ. كاتيكيش كه وه خؤ ده هاتمه وه خؤزگه م ده خواست ټه وان له وى نه بان و راسته و راست روى ده مم ده وى كرد بابه و ريبان دابايه چمان ده ليدايه رى و راست به قسان ده رمان پرييان... بابه به ټاشكرا دياربوو، هه م ناراحت و هه م خؤش حاله. له وهى ناراحت بوو كه ده گهل ټهو هه موو ټازاديبه يدا كه هه مه- ده گهل ټهو هه موو ټازاديبه ي ټهو دابو ويى- چؤنم ويراوه ټاوا له كن وى وابى په روا به لاي كچؤ له كيدا بشكيتمه وه. خؤ ټهو ټازاديبه هه ر ده بنچينه دا ټازاديبه ك بوو كه ده ياسا و ريساى بنه ماله كه وه هاتبوو: ټه وه شى ده ياسا كه دا كوچاند بوو كه له قه له مړه وى ويدا، شتيك ((ټازادى)) هه ره به بى، له كاتيكا كه ده بديت ټه وه ټاوا بى شهرم و شكؤ و بى مؤله ت ټهو ټازاديبه ي كه به ناوى منيه وه كرپسو و بؤ زاوايه تيبه منى ده سندوقى نابوو و ټه وا ټه منيش بى په روا بيتر و به وييدا ده دم و لى خه رج ده كم- و دياره وه هه موو ټهو ټازاديبه كړاوانهى وهك ټه مه، هه قى ټه وم نييه وابكه م، به لاي وييه وه ټه وه ندهى كه ده شمزاني نه ده بوو هيته پى له به ردهى خوم زياتر راکيشم...

هه رده وه هميشدا خؤش حال بوو كه ده بديت كورده كى گه وره بووه و وه لامى هه ندى بانگه وازان ده داته وه، و له راستيدا ده توانى پاشماوى به رده وامى هه ز و ټاره زووه كاني ټايندهى ويى. ديسانه وه له م لايه نه شه وه هه ر ناراحت بوو، چونكه ده يزاني كه ټه وه ماناى ټه ويه كه ټهو تازه تيپه رى و رؤزاني وى به سه رچوون و ده وى وى له و جوړه بابه تانهى ژياندا نه ماوه، ياني چى- هه روا زوو! ټهو خؤ قه ره واشى بؤ خؤ هينا وه ته وه مالى به چ هه قتيك كه سيك بؤ خؤى كړدات؟ به چ هه قتيك ده بى پريبي، به چ هه قتيك ده بى له كورده كى جيا بيته وه و كورده كى به دوپه يسه رى ويدا بچيت؟... پوروى به ده دست هه ر دوو كمانه وه وه زاله هاتبوو: له راستيدا به ده دست هه رسيكمانه وه: بابه چاوپوشى له ټه ندازه به ده ر تيپه پړاند بوو؛ كچه كه هه ر بؤ خؤى روى هه لماندراو بوو. هيته دى ديش ببوو. رؤزاني جل شوشتنى له ركى وى له پيش هه موواندا جله چلكنه كاني منى پاك ده كرده وه! من سه ره نجام چوو بو موه سه ر رى و ره سمى ماله باواني

دايكم! و ټهو وهك هه موو ده يانزاني كه كرمانج هه رچى ده گهل بكه يت و گياني له گياني دهى هه ر كرمانجه و رؤزتيك ټا برووى بنه مالهى هه رده با. له وهش به ولاوه، نه يده زاني كه ټهو كچه چه قه وه سه وه چى پييه وا هه مووى ټاوا شيت و شهيدا و گيرؤده بوون، كه قسه ي ده كرد وهك هه نگويني له زارى ببارى! وه لالهى هه نگوينيش بابه هيته شيرين نه ده بوو؛ دوو لينگه ي به سه رملاندا هيته بوونه خوارى؛ هه ر به ناو قه ره واشه، ده نا وه كى دى خانم و خاتوونى مالىيه! حه يف بؤ ټهو مانگايه ي- چ شيرتيكى ده دا، چ گوان و گواندني تيكي داچؤراوى هه بوو، پياو هه ر هه زى ده كرد ته ماشايان كات! ټيستاش كهس وهك مرفقى سه ير ناكات. روو هه لماندراو، به شيويه كى وا چاو و برويان ليك باده دن و به تيله چاوان سه يري يه كترى ده كن هه روهك فه روخ ليقا و ټه مير ټه رسه لاني رؤمى بن! و هه روه كو ټاغا و ټهو (باوه ژنه كه) دوو پشيله بن و له بن سؤبه ي خويان كز كرده بى! هه مووى كه مته رخمى و گونا هى ټهو پياو ده يه... ټه گهر بؤ خؤى هه رزه نه بابه ريبى نه ده دا كورده كى به به رچاوى خؤيه وه سواري كچه ((قه ره واش)) ټيكي بيت!...

من له وه سه رسام بووم كه ټه وه چؤنه وا چاوه كانيم هيته به دلتيابي و متمانه وه ده چاوان ده رپى، نهك وهك چاوى هه ر سه ر فه رمانده يا چاوى داوا كاريكى سه رسه خت يا ره موك. چاويك كه به مؤله ت و بى مؤله ت چاوه رپى هيچ ټاماژپهيك نين بؤ تيرواينسى. به لام ره موكن... چ قه يديه ره موكن، ره موكيبه كه يان تاييه ته نديه كى وا يان تيدياه؛ كه هه ر راست وهك ره موكيبه چاوى ژنيكى كه بيه وى هه ر به نه رمه سه رنجيكي مي رده كى سه ربرپى. پيلووه قورسه كاني كه جارى وا بوو و اته ده زاني ماسولكه كاني ټهو باره ي پيلووانه ناتوانن و زؤر به سستى و مه ستييه وه كه تاييه ته ندى چاوه كاني ويوون هه ليدتيان و ده ينوقانده وه و په رپه كى له جوانى و شوخي و شه نكييه وهك په رپه كتييكي دينا و له به رامسه ر په رده ي چاوه كاني راده گرت. باوه ژنه حاله تى ټهو چاوانه ي زؤر به بى زه وقيبه وه به حاله تى چاوى دي له سه گيكي به با ده چواندا! ده گهل ټه وه شدا كه ټهو حاله ته و سه رنجانه ي، ده تگوت دوو تروسكه ي بى تاو و ټاگراوى، به لام وهك مؤرفينى نه رم و شلكن، له په رده ي چاومه وه تيده په رين و ده رزانه خوينمه وه و حاله تيكي سؤفيانه ي به ناخى ناخدا وه رده كرد، كه ته سليم بوونى ته واوه تى بوو.

به و حاله ته وه، بى هه ست و خوست و بى جو له و بيته نك و سه نك داده نيشتم. هيچم نه ده بيبست... به لام نا، ده ميبست! ده نكي پيكنه نينيكي دوورا و دوور كه بؤلاى خؤى بانگ

ده كرده. ههروهك خهونپكي خوشم ديبي - نهوم دهخهونيدا ديبي - له خهوي رادهپهريم... رادهبووم، و دهنيوان خه و بيدارييهدا چاوم بهرووي ويدا ههلدينا، ههروهك مندالتيكي چاو به زردهخهنهى داكيدا ههليني. روخسارى دارگولتي له بهر پيكنهيني شين هه لگه رابوو؛ قامكي وه بهر چه ناگه منداله كه نابوو و ههروا مووچه مووچي بوو، و پيكنهينه كه تيكه پيكنهيني منداله كه ده كرده... شين ببوزه و جوان به چاله قولله كاني لا روومه تيبه وه... باوه ژنه كهش هه ر پيده كه ني! هه ر چهنده پيكنهينه كه نيوه چل و زور دياريش نه بوو هه ر جوان بوو. هه موو قاقا پيده كه نين - به لام چهنه پاك و بي گونا هانه! باه كه پيكنه نينيك ته واوي ده موچاوي داگر تيبوو سه يري ده كرده - به لام چون و چ شيرين! و من ناچار به شه ر مه وه، وهك مندالتيكي كه پي هه لالين خه نيمه وه...

چهنه روژتيك به سه ر رو داوي مانگاله يدا تيبه ريبوو كه باوه ژنه به پيچه وانه ي جارانه وه، و تيبستا، به گوماني من، به دهنگيكي مانا داره وه، رايگه ياند كه دهچته سه مامي؛ خانزادي ده گه له خويدا ده با تا هه ر كه نه منداله كاني شوشتن خانزاد له ده ري و شكبان كاته وه و جليان ده بهر كاته وه و ناگاي ليين بي؛ خه جييش دهچته وه ماله برا كه ي؛ دارگول له مالتى ده مينيتته وه؛ نه گه ر ويستي خوشي بشوا، ناوي گه رم كات و ((له سه ر ته ندوور))، كاري خوي بكا...

باشه، باهش دهچوه دا به رهي! من و نه همد ده مائه وه. نه همديش ده بايه بچته گوندي: روژ و مريشكمان نه مابوون... به لام من - من بي نه قليم كرد و ناشيانه به دهنگيكي به رزه وه رامگه ياند كه منيش تيبشيك هه به و ده روم - و هه ر بو سه لماندني په له بيه شم ده ستوبرد و خيرا قاوه لتيه كه مم خوارد، و روژيستم... به لام بچمه كوي، چ جيم نه بوو بيچمي. سه ريكم له مالتى دا پيرى هه لينا. پي سه ير بوو، گوتي: ((خيري، تينشاللا!)) پيبوا بوو ده گه ل باوه ژنيما هه را بووه. گوتم خيره تينشاللا؛ به ياني له روژان زووتر له خه وي هه ستاوم، و گوتم دوو سي روژه دا پيرم نه ديوه، دلتم توند ببوو، بويه هاتم، گوتي: ((وهي روو رهش)) ياني بو خوت كه ري. تو بلتي به و چاوه كزانه شيه وه تيشكي چاو و نه وي تاراميه ي مني ديبي.

گوتي: ((به لام پيموايه وهك جوړيك بيت وايت، ده لتي زور بي تارامي - وهنا؟)).

به دلتيابيه وه گوتم: ((نه وه لالا - ماوهيك بوو نه مديبووي گوتم با سه ريكت ليده م)).

چايه كي بو تيكردم؛ چايه كه م خوارده وه؛ سه يريكي كاتز ميژه كه مم كرد - سه يره، نه وه هه موو رتبه بو نه وه نده ي خو پينج ده قيقه نه ده بوو! تا چايه كه م خوارده وه پوره فريشته په يدا بوو؛ خوشكي داكييم بوو. هه ر كه هات نفورچيكي له روومه تي دام و له پووره كاني ديكه ي زياتر سه ر كرده سه ري.

به ده م پيكنه نينه وه گوتي: ((باشه تينشاللا نه وه كه يني به خيري؟)) و سه رنجيكي شه يتاناهي له روخساري دام - سه رنجييك وهك بلي ده زاتم.

گوتم: ((چي كه يني به خيري، پووري؟)).

((بيستوومه به خيري ده لين ژني ديني)) و به ورديه تيبه ژنانه وه تيبروانيم.

سووره لگه رام: ((كي گوتي؟)).

((هه موو هه روا ده لين... هه ر ته نيا تيمه ين ناگامان له هيج نيبه و خواجه حافيزي شيرازي... به ناشكوري نه بي، خو نه توش بوويه كابراي جولا، كه سه رجلي ده سكارى خوي ده به رنه ده كرد و پيي رازي نه بوو. خو هه ر نه بي تيمه ش كه سو كاري كرمانجانين...)).

زور به نا قاليبيه وه گوتم: ((نه و قسانه چن، پووري - گالته ي ده كه ن - له كييت بيستووه؟)).

((هه موو هه ر واده لين... له كچي كاكه و ره هmani دراوسيتانين بيستووه. نه و يش گوتوويه تي له باوه ژنه كه تي بيستووه)). كه لله م كاس بوو، به لام كاسيكي وانا. نه وه به كه مين جاربوو كه نه و بيره م ناوا به و شيويه به مي شكي دا بيت. وهك نه وه ي بيريكي خراپيش نه بي. ده لين نيشانه ي گيليه ته واو نه ويه كه بنياده م - ژن يا پياو - هه روا له خووه بي نه وه ي قسه ي بن زمانه ي به كتر بزنان و زه ماوه ندي بكن... زمان؟ كام زمان؟ هه ر شاره زاي زمانه ي دل بي به سه؛ نه و زمانه ي دي زمانه تووتيبه و هيجي دي.

دارگول به ده يان زمان، زمانه ناز و نووز، زمانه ره موكي، زمانه هه ستان و دانيشتن، زمانه سه رو گه ردن و بلنگويه كاني ده موليو و چاو مني ده واند، و من ده هه مو وانيش ده گه يشتم. ده بي نه و يش ده زمانه مه هه ر گه يشتي كه نه و په يوه ندييه ناوا په يدا بووه. چ مانايه كي نيبه من بمه وي هه رچي برياريكي دلي خو مه به وي بليم و فيري كه م و دلي ويش ناگاي

لیننه بی؟ و تازهش ناگای چی، بۆ مهگهر دلئی وی بی ناگا بو؟ دلنیک که ده پانتاییه ناسمانییدا جی نه ده بۆوه چۆن بی ناگا ده بی؟ ئهوه ههر ته نیا ده برینیکه که زمانی بریار و په یوه ندییه کان ده باریککی سروشتیدا به سه ر دل و زماناندا دین! له کاتییدا که قولپه قولپی هه لژانی تافگه ی پیکه نینه کان و بزواته بالییه کانی له ش و لار و ده ستوپتی، هه موو ئه وه یان ده رده خست که خوره ی جۆگه له و جویباری به رپۆه یه و نه ته نها ههر به ری نه گیراوه به لکه به شوڤر و تاسه وه ئازاده و سه ره ست و چیژ له و ئازاره ش ده بیینی؛ و تازه منیش ده و سه ربه نده یدا بووم که به چمکی ئازادی و ژیان و سروشت ئاشنا ده بووم!

((... ئه وه بۆوا ده بیره وه چوری؟))

راچله کیم ((ده بیره وه چووم! نا، بیری چی، پووری؟ ئیدی خه لکانیککی - دلیان به ونده ی خۆشه که قسان بکه ن؛ جا که واته لییان گه رین بابلین...)).

((یانی هه روا له خۆوه قسان ده که ن؟))

((تازه له خۆوه بی یا به راستی...))

((نا، ئیدی، وانیه...!)) سه ری هیئایه پینشی، وه ک کچه گۆرانی بیژان ((تو مه رگی پووری، راستییه که ی بلی - به دهستی خۆت بمنیژی ته گهر راستییه که ی نه ئیتی!)) و به نارامییه که وه دهستی ده په ناگویییه وه نا.

گوتم: ((ئیسستا تۆ پیت خۆشه چ بلیم؟ بلیم نا، یان نا؟)).

سه روچاوی پووری گرزبوو ((وایش، ماندووت کردم!... تو مه رگی بابه ت ته گهر نه یلی - خۆ ده زانم هزی لیده که ی)).

گوتم: ((له کی؟)).

به شه یئانییه که وه: ((ههر کامیکیانته که زۆرتر خۆشده وی)).

گوتم: ((به گیانی بابه، به گیانی پووری، تاییستا قسه ی لینه کراوه؛ به لام ئیدی که خه لکی دلیان وه جۆش و خروش هاتووه و زاریان رانا وهستی، ده بی کاریککی ههر بکه م... باشه ئه وه کییه؟)).

پووری دیسانه وه زیزییه کی پیوه دیاربوو، داپیره ته قییسه وه، گوتی: ((ئه وه ی وا ده لئی، گووی خوارد! ژنه تیوه ده یه وی ده سته چه وره که ی به سه ری مه دا بیینی)). ژن که باوه ژن بو؛ مه به سته ده سته چه وره که ش دیاربوو.

پووری ناره حه ت بو، گوتی: ((وای دایه، تۆش ورده ورده خه ریککی له خۆت ده چییه ده ری - ئه وان وا ده لین، ته تۆ بۆ دووباره ی ده که یه وه؟)).

((چ دووباره ده که مه وه!)).

((ئاخر ئه وه تۆش خه ریککی خان و خانبازییه ده که ی)).

داپیره گوتی: ((تو هه قی ئه و قسانه ی نه بیستراون! من باسی خان و خانزاده بییه م هه ر کردووشه؟)) و هه روه ک پیره مریشکیکی که هه لبه ز و دابه ز و باله فکه ی جوجکان ته ماشاکا، پینلوه سیس و ژاکاوه کانی سه رچاوی زۆر له سه ره خۆ به سه رچاوه بی تروسکه کانیدا به ردانه وه و قامکی ئاماژه ی ده سته راستی بی بۆ لای په ره ی لووتییه وه برد و گوتییه وه: ((نا، نا، تو خودا بلی! تو گۆری ئه و دایکه جوانه مه رگه ت، من باسی خان و خانزاده بییه م هه ر کردووه!)).

پووری ئه وه ی ئاور له و بداته وه و بی ئه وه ی ناری که س ببا، گوتی: ((ئه وه کرمانج خراب بوو بۆخۆی بۆ ده یه ینا؛ ته گهر چاکه ئه و بۆ نه یه یینی؟)) ئاماژه ی به بابه بوو.

((باشه خۆ من نه مگوتووه خراپه؛ من ده لیم دووربی له گیانی هیشتا منداله، هیشتا زۆری ماوه، هیشتا خویندنی ته واو نه کردووه - من ئه وه ی ده لیم؛ بۆ خۆشی هه رنایه وی، جا ته گهر تۆ به زۆری به ملیه وه که ی ئه وه قسه یه کی دیکه یه!)).

گوتم: ((مندالی کویم دایه گه وره! رهنگه زۆریشم پینخۆش بی...)).

پووری پیکه نی و دووباره نقورچیککی دیکه ی له روومه تی دامه وه: ((هه ی که ران باوگاوی حیز! یه که تۆزقالیشی له بابیه وه هه لئه بواردووه! ئه وی رۆژیشم له مالی خۆمان دیتی چۆنت کچه وه به رچاوه حیزه کانت دابوو - زۆل!)) و په نجیه ی ئاماژه و ناوه راستی زۆر به سپایی له سه رچاوه حیزه کاتم رۆنان، کچه ی... ده گوت - مه ستان خانم - بابه ده سته گولی خۆی لیدابوو - ((جوان بوو، وه نا؟)).

گوتم: ((جوان زۆرن، پووری، بهلام...)).

((بهلام چی؟)).

((بهلام ههروهك داپیره دهلی من هیشتا مندالم، بوی شیری خام له دهوی دی!)).

پووری تیلهچاویکی جوان و شهیتانانهای تیگرم و گوتم: ((ناخریهکهای هه نهتگوت... له ئیستاوه زگمان بۆ پلاوی شاییه هه لگۆفین یانه نا! یا ناکا هه روا بتهوی بی ههوال و باس و بهبیدهنگی و بهدزیهوه کچهی بهی و برۆی؟ به خودای ده تخنکینم...)).

داپیره گوتم: ((بیرهوه کچی بهسه ئیدی، دانیشه دوو قسهی بهجی بکه... چتان بهسه رهوهیه - قسه پراون!)).

((دایه، باسی که ره کهیه - قسه له وهی خوشتر!... پووری گیان، نه گهر سه لیه یه پورایه تیه خۆت لاپه سه نده نه وه هیچ رامه وهسته - له وهت جوانتر دهست ناکه وی - له تارانیش شتی وانیه، ئیستا که میك منداله، چاك ده بی... ماشه لالا ماشه لالا، هه ره ده لینی دنکه نوقله، هه ره بیهاوییه سه رزاری ده تویتته وه - هه ره ده لینی تیشکه خۆره. نه گهر به قسهی من ده که ی گوئی مه ده قسه و قسه لۆکی نه موته وان - کرمانجه، چووزانم، قهره واشه... هه رچی هه یه؛ هه مو هه به ندهی خودان؛ هه مو هه خوا دروستی کردوون - هه ره که سیك هه رچی بلی زیادهیه)).

دهك ئافه رین پووری! نه وه یه که مین جاربوو نه وه بیره نازاده بیانهی لی ببینم. دایه گه وه به هه مو مرۆقایه تیه خۆیه وه هه زی ده کرد به هه ره نرخیك بووه له به ره ی پیاو ماقولان و گه وه پیاواندا بم، و کاریکی وا نه که م بیمه جیی تانه و ته شه ری نه موته و نه چم کچه کرمانجیکی بینم! به لگه شی هه ره نه وه بوو که داکی من رۆژیکی خۆشی ده و ماله یدا نه دیوه و داکی بمری قومه ئاویکی خۆشیه ی به نه و کیدا نه چۆته خوارئ و خۆ نه گهر کچیکی بیچاره ی دیکه ش بیته وی نه وه چاره نووس و رۆژگاری له وی خراپتر نه بی چاتر نابئ، بۆیه واباشتره نه گهر به زه بیم به و کچه شدا نه یه ته وه با له ئیستاوه به زه بیم به خۆمدا بیته وه.

بهلام پووری ده بگوت خۆ نه وه، یانی من، لی ره نابئ و ده و ماله یدا نامی بیته وه و له وی ژیان به سه ر نابات، نه وه ده می به مو به وچی، خه لکی چۆنا و چۆن ده ژین و ده گه ل کیدا ده ژین. هه ری بیان خۆش نه بوو با قهت نه چنه مالی بیان؛ له راستیدا ژن و میردایه تی کاری دلّه؛ دلیان

نه وه ی ده وی، هه رکاتی دلیان ویستی و خودا وه ند دلی لیك به ستن ئیدی نه موته و بۆ دین ده که ونه نیوانئ و ده بنه درکی مه م و زینان و نایه لن دوو دل پیک بگه ن... هه ی ئافه رین پووری! پووری ماچی کردم، منیش پر به دل ماچم کرده وه و ماوه یه ک ده گه لیدا ده سته وه یه خه بووم. پوور ده ته واوی نه و ماوه یدا دلی ده چاواندا ده خویند مه وه و زۆر به تیگه یشتنه وه ده گه ل دلما پیده که نی.

هه روا به ده م گالته وه گوتم: ((باشه، تو رازیت، پووری؟)).

((دیاره که رازیم پووری گیان! کچۆله یه کی ئاوا جوان، و به و ته ر و بریه وه، حه یف نییه له ده ستت چی!... مه گهر وه ک کابرای گۆزه گهر مان لی بی له گۆزه ی شکار نه بی ئاوی نه خۆینه وه... برۆ پووری گیان، برۆ هیچ رامه وهسته... دایه ش رازییه)).

به ده م گالته وه گوتم: ((باشه، ئیستا که ئیوه پیتان خۆشه، نه گهر هه ره له به ر خاتری ئیوه ش بی، ده بی کاریکی هه ره بکه م...)).

((به لئ، به گیانی خۆت، ناکا منه تیش له سه ره مه بکه ی... ده پيشدا ده ته و کیتدا گیر بووه... هه ره له چاوه حیزه کانت را دیاره!)).

((باشه. مادامه کی ئیستا ئاوی بۆ ده چی که واته هه ره بۆ خۆشت بچۆ له بابهی بخوازه...)).

((ئای به چاوان! هه ره نه و رۆی پیده لیم...)).

((نا - جاری نا پووری - گالته م کرد... ئیستا زوه)) به راست یا به درۆ ((کاتیکی دیکه بۆخۆم پیت ده لیمه وه)). نیو کاتژمیتم به سه ره اتنیدا راده برد و چومه وه مائی... دلّم هه رته په ته پی بوو، ته نکه ئاره قه یه کیشم کردبووه. به روخساریکی واوه که گوايه به شتیکی زۆر گرنگه وه سه رقال و خه ریکم چومه وه ژووری. له دارگولئ به ولاره، که سی دیکه ی لی نه بوو، که له پاشخانی ژووری دانیشتنئ به کۆکردنه وه ی پیاله و ژیر پیاله و قۆری و سه ماوه ریوه سه رقال بوو، به شپوه یه کی زۆر له سه ره هه ست.

چومه ژووره که ی خۆم؛ بی ئیختیار چومه به رده می ئاوی نه ی - ژاکابووم. ده ستیکم به یه خه ی چاکه ته که مدا هیئا؛ هاتمه به رده رکئ، و بانگم کرد: ((نه وه که س له مال نییه؟)).

دارگول هەر له پاشخانیرا گوتی: ((بەلێ ئاغا، من له مائیم...)) و کەمێک دواتر، ((خانم و مندالەکان چوونە حەمامی...)). وەك چاوەڕێی بی... چەند ساتێک تێپەری. وەك گویم لێنەبووی گۆتم: ((کەس له مائێ نیه؟)) دەمویست بۆخۆی بی. هات، بەروخساریکی رەمۆک و سلەوه، و تەنانهت نامادەى هەلاتنێ، گۆتم ((چ بووه؟)).

گوتی: ((شتی چۆن، بۆ هیچ هەیه؟)).

تا هێشتا هیچ قەسەیهك دەربارەى خۆشەویستیمان لەنیوانیدا نەدرکابوو، یانی هەلێک نەپەخسابوو، هەرچەندە لەو ماوه کورتەى مانەوه دەمالێدا تەنیاپوونی وی ناچارى کردبووم: گویدانە پێکەنینهکانی، گێرپانەوى چیرۆک بۆ گولەکان، بەتیکەلاوییهى دەگەڵ جوجکەکان کە سەیرکردنیان لەمن ببوو خو. ئیرەییەم بە جوجکە و بە گولەکان دەبرد و خۆزگەم پێدەخواستن بەتایبەتى کە باوەژن بە عالەمى ئاشکرا دەیگوت کە ئەویش بە هاتنەوهى من ناگرى گرتوو؛ حەكە داربیهكەى هیندەى دیکە بووه، بەو دواایانەش هەستمدەکرد کە سەرنجمان تێک دەئالقیین رەنگى دەگۆرێ، گەرم دادیت، و دەمارەشینهکانى گەردەنێ، رەش دادەگەرێن و خێراخێرا هەلداوین، و چاوەکانى لیل و پیل دەبن.

گۆتم: ((دەفتەر و قەلەمەكەت له كوین؟... ئیستا دەستت بەتالە وەرە با یەكەم وانە دەست پێبکەین...)) دەشلەرزیم. بەترسیکەوه گوتی: ((نازەم له كویم داناون... راوەستە با سەیرێک بکەم... له ژوررەكەى تۆن- لای من نین- ئەوەتانین، دەنیو پەنجەرەکیدان!)).

بەسەر سامبیهكەوه بامادیهوه، هەرچەندە پێشتریش دەمزانی لەوین. گۆتم: ((کەواتە وەرە، ئیستاکە کات هەیه و مندالەکانیش لێرە نین با هەوێل وانەى دەستپێبکەین!)).

هەر بەو ترس و دلە راوکیهوه دەنیو دەرکی ژوریدا راوەستابوو، وەك زۆر بەوردی سەرقالی کون و کەلەبەرى بەستەکەم بی. هات؛ هەر و لەبەردەمى ژوررەكە دانیشتم- بە تەکیهكەوه و من سەرمەشقهكەم نووسیهوه: ((ئا. ئا. و.)) ئەوجا ((ئاو. ئاو. ئاو.)) و دووبارەم دەکردەوه و دەمگوتنەوه و ئەویش ناشیانە بەلالیوکیهوه دەیگوتنەوه: ((ئا. ئا. و.)) دەستە ناسکەکەیم گرت- تا شیاوێ قەلەم گرتنیی فیزکەم. و لووسیه قۆل و مەچەکی هەر دەتگوت لووسیه پشتی سپیه ماسیهیه... ساردبوو، گەرم داها. دەمارە رەشه نزیکهکەى قوێکی

ئانیشکێ رەنگى تێتر هەلگەرا... پێکەوه سەرمان هەلینا؛ پیلووی چاوەکانى زۆر بە نەرموشلکیهوه بەسەرچاوەکانیدا بەریونەوه و پێکەنى، منیش هەر پێکەنیم و دلەم کەوتە پەلەپەلێ، هەر وەك گویمان له دەنگى یەكترى بووی- وانەیهکی دی دەستی پێکردبوو...

ئیستا هەر تەنیا جوانى رووت نەبوو، و دووبارە جوانیهك بوو- پاك، بێگەرد، هەر وەكو بەفرى كۆساران، هەر راست وەك كچۆلەبیه خۆی پاك و بێگەرد. جوانیهکی بەرچاو... مۆزەخانەیهکی پڕ تابلۆی جوانی- پڕ له هونەرى خواوەندانە، و شاکارى خێلەت... جوانیهکی بەرچاو و دیار- هەر له بۆن بنیشتى دەمیوه جوان تا بۆنى عەترى ئەو شپردى بەیانیان دەبخواردەوه...

ئەوه تۆ هونەرمەندیکی بە پەرۆشى هونەرى و هونەر شوناس- بەلام تا بەلای تابلۆیهکیهوه رادەوهستى گویت له تکای تابلۆیهکی دییه بانگت دەکات و سەرنجت بەلای خۆیدا رادەکێشى... کە چووی ئەو هەقەى دەدەیهى و له بێ ئاگییه خۆت تەریق دەبیهوه... جا له بەرامبەر هەر یەکیکیانەوه. ئەمە یان ئەوه یا هەر هەموو تابلۆیهکان، لەکاتی لیۆردبوونەوهیاندا شتی وردەکاری وا دەبینى کە هەر پێش ساتەوهختیک بەسەریاندا تێپەریوی و نەتدیون، یا ئەگەر دیبێشتن، وەك پێویست دلەت نەداونی... بەلام هێشتا، لەوهی کە دلەت نەداوتی و لێی تێنەپەریوی، هاواری دلێ تابلۆکەى تەنیشتیوه دەبیسى و بە ناچارى دەبی روو لەویان وەرگێرێ و لا لەمەیان بکەیتەوه... کە یەكسەر چاوت بە هونەرى نایاب و نایابتری ئەوتۆ دەکەوت کە هەر بە خەیاڵیشتدا نەهاتوو... بەلام بۆتۆ چاوەڕێی چ بوویت؟-چاوەڕێی هەر شتیکی بووی، بۆت دەردەکەوی کە جوانیه شوخ و شەنگ و جوانیکی، دە حالیکی پەشکاویدا لەوپەرى بۆچوون و چاوەڕێیه تۆوه؛ بۆت دەردەکەوی کە ژێیهکت هەژاندوو هەرگیز نابێتەوه، کاتیکت دۆزیوهتەوه کە دەمارەکانى هەرگیزاو هەرگیز بە کۆتسا نایەن و تالییدیهوه زیاتری لێیهیدا دەبی. و ئەو خۆی لادەدا و بەقسە دەیگوت: ((نا... نایهوى... من زماندریژیکی سەگبەم! تالییه رۆژانى سەرەتای هاتنەویمی لەبیرنەچوو بۆوه. خۆی کیشایه دواوه، بەلام بەجۆرێکی وا و بە رێگایهکی ئەوتۆ کە هەر جوانان دەیزانن، هەر لەجیبی خۆیهوه و بەزمانی جوان ناسیه، رووی قسهی له گویی دلەم کرد- و بێدەنگ هەر بە وتەى چاوان، و زمانى بێ گفتار دەست و دلێ بەرەو دۆزینەوهى جوانیهکی جوانتر راکیشام...)).

نەرۆی هەلمەیه، هێشتاش هەرماوه... بۆوا بەپەله!((؟)).

من هه لاتوو نه بووم، گه پیده بووم... و ده مزانی که گه پیده دۆزه ره وه پیه... و دۆزینه وه کام همیشه راستییه گومانه کامی دهرده خست. گه پیده دۆزه ره وه پیه ته گهر ناشوفته و سه و داسه ر بی، یا به تاسه و به په ره شه وه بی و تا بۆی ده کرئ دهر ویشانه و زۆر و کم گوی نه داته به ند و باوان و، دووباره هه روه که چۆن تۆبه کار کو پیرانه ده ست و پهل دیره و ده وی دوه کوتی و له راستیدا له خۆی ده گه پری... ناوا ده جوانییه کاندای و ن بووم، هه پیران و سه رگه ردان ده جوانییه کاندای په لم ده کوتان و بی ره وه به وی دای به درای و نبوو ده نادیاره که مدا ده گه پرام- و ئه وه به نه رمونیانی و تاییه ته ندییه جوانانه که پیه وه، کو پیرانه به چاوی کراوه ی دل، خۆی ده مندای دهرده خست. و پینه و سه پیره که ری و پینه کان په پیده ره پیه ی جیی خۆیان ده گۆپری و جار جاره تاک تاک و جار جاره شه هه رده وویان ده پیه کتریدا و ن ده بوون. په ری شان بووم- په ری شان بووین- و هه رده وویان ده ماندیت... و ئه وه په ری شان به نۆبه تاده هات هه راو و هه راوتر ده بوو، و هه همیشه شه هه ر له باریکی دابوو، هه ستمان ده کرد- په لکیش کراوین، داواکاری شتیکی هه رگیز نه بوو بووین، داواکاری په ره وازه یی و هه ر له هه مان کاتدا خرپونه ویشی بووین- په ره وازه یی ده خۆماندا، و خرپونه وه شمان ده بوونی یه کتریدا. هه موو بوونی و هه موو جوانییه کانی گیانی، و هه موو پاکیه کچییه کانییم هه ست پیده کرد و ستایشتم ده کردن، و به درای پاکی زیاتر ناسکییه ناسکته کاندای په له قازم بوو و ده ست و په لم بی ره وه وی دای ده سوو، و کو پیرانه به درای نه رمی و جوانییه گیانی و روناکییه دلیدا ده گه پرام. هه ر هه ستیک هه ستیکی چاکتر و هه ر گه پیران و سورانیکی شه نجامی چاکتری به دراوه بوو و ئیمه هه روا ماندوو نه ناسانه به ناخی گیانی یه کتریدا ده چووینه خوارئ... و ئه وه ته سلیم بوو، به لام من دیل بووم و ئه وه زنجیری ده ست و پی کۆیلا یه تییه من به مننه وه نوسابوو و منیش به وه وه... لیوه کانی سپی ببوون، چاوه کانی سوربوونه وه، و وه که چه ورکابن هه روا بریسکه یان ده هات و ته ره دیار بوون. زه رده خه نه و له رزیکی به سه رلیوانه وه مردبوو؛ په ره کانی لالوتی ده له رزین؛ باریکییه گۆشه کانی شه ولادولای ده می زیاتر ببوون؛ جار جاره لیوه غه مبار و ماندوو کانی به شه ده بوونه وه و به هیچ شیوه یه که ویک نه ده هاتنه وه؛ سینگ و به رۆکی له هه لچوون و داچوویندا بوو، و هه ر ناوه ناوه سه رتا پای له رز دایده گرت، ئالۆز ده بوو و به چاوی نوقاوه وه هه روه که به تورپیه وه به درای شتیکیدا بگه پری ده که وته په له قازم. دوا یه خاوه ده بووه وه، ئه و جا هه ول و ته قه لالی ده ست و پی پیا ده دیله که - به به هیزه وه - زیاتر و زیاتر ده بوو، و خه نینه وه ی روخساری ویش راشکاوانه تر ده بوو...

سه پیره که ده وه دابوو که زیاتر هه ر ده نگی نار په زایه تییه زنجیره که ی بوو ده هاته گوی: ((نه که ی!... نه که ی!)) به ده نگیکی له سه رخۆ و به چه ره وه و بی نه وا و ته نانه ت کزه لانه وه: ((نه که ی - تویی و خودا!)) زنجیر له به ر هه ول و ته قه لا دانیی سوور سوور ببوو و داغ ببوو و ناله شی زیاتر تیکه ل به ماندوو ته ی و بی هیزی و بی تاقه تییه هه روه که نه خۆشیکی مۆته کاوی و دلۆبه نار هه کانی که به هه نیاو سه رلیوه کانییه وه نیشتبووه... زیندانه وان هه روا به ره مه کی فیربوو که هه رگیز نابی و ناتوانی پشت به قسه و کرداری زیندانییه به ستی و متمانه ی پییکا - زیندانی هه رکاتی هه لی بو هه لکه وی - ته نانه ت به کوشتنی زیندانه وانیشه وه بی - هه ره لدی: که سانیکی که تینووی هه ز و نار هه زوه کانیان، به قسه ئاماده ی هه موو له خۆبووردن و فیداکارییه کین - کام سویند هه یه نه یخۆن، و کام به لئین و په یمان هه یه نه ییدن... دیسانه وه هه روه که زیندانییه که ی، که به لئین و په یمانه کانی ناو زیندانیی هه رگیز نابنه باوه نامه ی ژبانی ناینده ی دهره وه ی زیندانیی: ته مانه شه هه ر که که ریان له پردی په رپیه وه له جۆش و خرۆش ده که ون و واده و به لئین و په یمانه کانیان له بیر ده چنه وه - هه رچه نده به در له جۆش و خرۆش ده که ون و واده و به لئین و په یمانه کانیان له بیر ده چنه وه - هه رچه نده به در له وانه شه هه ن - به لام به دره یون په سه ندی یاسا و ریسیای - و ریساس له سه ر ئه وه دروا... ژنانیش زۆر و کم ئاوان.

((نه ویش - ده وامه که ئیدی!)) ته مجاره یان زۆر به راشکاوییه وه، ته نانه ت تیکه ل به تورپیه ی و نیوچه وان تیکانه وه - و له پر خۆی ریک و پیک و خر کرده وه، و کشایه وه...

روخساری ترسناک بوو... ده نگی دهر گابوو - ئه وه گویی لیبوو، من نا! له پر ره نگی رووی په ری... دل و ته ریه ترپ که وت... رای کرده ژووری دانیشتنی؛ دوا ی چه ند ساتیک په نجه ره که ی ژووری دانیشتنی کرده وه و له ویرا گوتی ((کییه وه؟)). بابه بوو! دهر گایه که باش داخرا بوو... که من هاتمه وه کرابوو... دهر گای دهری هه ر دانه ده خرا. کتیبیکم له سه ر تاقچه که ی تا ودا یه، له سه رزگ دریزبووم و ده دنیای خۆیندنه وه پیدا نقوم بووم! گویم له ده نگی پی بابه یه، تریه ی دل تا دی زیاتر ده بی، ده نگه که نزیک ده بیته وه... به پیچه وانه ی جارانه وه بابه یه که سه له ف دیتته ژووری؛ راست ده به وه، شه رمیون - ده روخسارمه وه راده مینی، ده لی: ((به ته نیی؟)).

ده لئیم ((به لی، بو؟ بریار بوو که س بیت؟)).

وہ لآمی نہ دایہ وہ؛ بہ لآم دیتی کہ تہ نیانیم؛ پتلاؤ و قہ لہم و دہفتہری دارگولئی بہ تہ واوہ تی
تہ وہیان ناشکرا دہ کرد تہ وہی کہ بہ تہ مابوہ بیت ہاتوہ، و رویشتوتہ وہ!

گوتی: ((پتلاؤ کانت دہ پتکہ - خو کاریکی وات نییہ؟ - ہا؟ دہی پتلاؤ کانت دہ پتکہ، ٹیشم
پتتہ)).

سہیرم پی ہات؛ قہت وانہ بوہ؛ ٹیشی چی ہہیہ؟ تہ ویش ہم دہ موساتہ!

پتکہ وہ چوینہ دایہ رہ کھی؛ بہ دہ رکوانہ کھی گوت تا نیو سہ عاتی دی کہس نہیہ تہ ژوروی.
تہ و جا زور سادہ و ناشکرایانہ گوتی: ((من دہ زانم کہ تو پیوہ ندیت دہ گہل تہ و کچہ پیدایا پیدایا
کردوہ... باشہ، لای بہ دلئیکی روونہ وہ گوتم: ((واپہ، دہ زانم)).

بابہ گوتی: ((نا، وانییہ، کچیکی بیکس و بیدہرہ؛ تہ گہر ٹاپروہ کھی لہ دہستبدات تہ وہ ہہر
یہ کجاری بپنہ واو بپچارہ تر دہ بی. تہ وہی ہہیہ تی ہہر تہ وہندہ ٹاپروہیہ تی و ہیچی دی... ہہ موو
سامانہ کھی تہ وہندہ ٹاپروہیہ... مندالہ، نابی ہل لہ مندالییہ کھی ببندری. مندالہ بوخوی ہیچ
نازانی؛ ٹیمہ کہ دہ زانین ہہقی ٹاپروو بردنییمان نییہ؛ تہ گہر بی ٹاپرووی ریسوا دہ بی- و خواش
ہہ لٹاگری؛ و تہ ویش تہ ندامیکی ناو خیزانی مہیہ - مانای وہیہ خوشکی تویہ)).

گوتم: ((من ہہر گیز نہ موستوہ دہست درئیوی لیبکہم و ٹاپرووی بہرم...)).

((کاریکی چاک دہ کھی - ناشبی بیکہی. من دلنیام کہ نایکھی؛ دہ زانم کہ لہو جوڑہ کارانہ وہ
دوروی... و ناتہوی خراپہیہ کی دی بخہیہ سہر خراپہ کومہ لایہ تیہ کانی دی... کچولہیہ کی پاک
و چاو و گوی بہ ستراوہ؛ ٹیرہ مالہ ٹومید و تاواتی وییہ، نابی ناٹومید کری... تو گوی لہ
قسہی ژنہ پورہ کانت مہ گرہ... تہ و کچہ دہو تہ مہ نہ پیدایا چاکہ و خراپہی لیٹک ناکاتہ وہ - تہ و
شتہ پرو پوچانہی کہ پوروت (مہ بہستی باوہ ژنہ کھیہ) دہیانلی و تہ و خو ہینان و بردنہی
دہیانکات و دہلی حہ کہ دارہ و واو واپہ، تہ مانہ ہہ مووی قسہ و تہسک بینییہ ژنانہیہ - دہنا
مندالیکی پاکہ، ہیچ نازانی... پر دنیایہ کی پاکی و بپنگہ ردییہ و تو نابی تہ و ہہ موو پاکی و
بپنگہ ردی و بی خہوشییہ پیس و لہ کہ دارکھی - خوا ہہ لٹاگری. دیسانہ وہ تو نابی بہ سہر
راستیدا باز دہی، تو دہ بی راستییہ کان بیینی؛ راستیش تہ وہیہ کہ ٹیوہ ہا و کوفی یہ کتری نین؛
تہ وینی تو ہہر چہ ندہ گہرم و گوپر و داغیش بی سہرہ نجام سارد دہ پتتہ وہ و تہ و دہمی

راستییہ کھی دہ بیینی - و دہ زانی کہ تہ مہ عیشق و تہ وین نییہ؛ تہ وہ ہہر تہ نیا حہز و
ٹارہ زوہ)).

تہ وین نییہ، ٹارہ زوہ! لہ وانہ شہ. تہ وینی مہ لہ چاوانماندایہ؛ مہ سہلہ بہرنامہ و بہرنامہ ریژی
نییہ؛ ہہر تہ وہندہ حہ زمان چوہ کچیٹک یا ژنیکی جوان ٹیدی بہسہ. ٹیدی تہ وہ نییہ کہ وک
فہرہ نگیان تہ و تہ وینہی بیینین دہ پرتسکھیہ کییہ وہ پپچین و بہ پلہ دہ گہل و ردہ والہ و
جہ نجالیہ کانی ناو بیروہو شمائی خہین و ہہ لیگرین و کاتیکی دیکہ بچینہ وہ سہری، یا ہہر
نہ چینہ وہ سہر و سوزاخی و جاری واپہ کاتیکی وا دہ چینہ وہ سہر و سوزاخی کہ تازہ کار لہ کار
ترازاوہ و کرمہ کہ لہ قوزاغہ ٹاوریشمیہ کھی ہاتوتہ دہری و فریوہ. ہہستی مرؤقہ
سہرہ تاییہ کانی پپشو ہیشٹاش ہہر لہ ناخی ٹیمہ دا، وک بوہ، ہہر ماوہ - زورمان لی و دہ دور
نہ کہوتوتہ وہ. دور کہوتنہ وہ لہ خراپیہ کان لہ وہی تپنہ پہراندوہ کہ نہ خشہ و پلانی چاویان
زیاتر کردوہ؛ زیاتریش تہ شپوہ ژیانہ مانیان لا پہ سہندہ کہ: کی دہلی تا سہینی دہ مینین -
کی دہ زانی سہینی چ دہ بی؟ کاتی کہ بو ژیان سہینی بہرنامہ یہ کی نییہ، ٹیدی تہ وہ تہ وین و
تہ وینداریش ٹیشیان دیارہ - تہ ویش ہہر بہ شیکی ژیانہ.

لہ مانہ بہ ولادہ، ہہر لیترہ وہ، دہ ژیان مہ دا کہس نازانی، ہیشٹاش ہہر نازانی کہ
ہاوسہریہ تی بی تہ وین و دلداری باریکی گرانہ، یا ہاوسہریہ تی دہ گہل تہ وین و خو شہ ویستیدا
ہہ لٹاکن. ہہر بوہیہ، کی دہلی ہہر تہ و دیتن و تیک ہہ لہنگوتنہ سہری بییانہ کاریگہر تر و
سروشٹیانہ تر نہ بی؟ کی دہلی تاقیکردنہ وہی زیاتر و لہ سہرہ خو بی زیاتر و وردبوونہ وہ و
تپرامانی زیاتر، رولی زیاتر دہ بیینی لہ سہ قامگریہ تہ وین و دلدارییہ دا؟ کی دہلی کاتی کہ
من پرتیشان و شہیدای بولہ و ہسی و ہہ لٹسوکوت و جرت و فرتہ سروشتییہ کانی کچیٹک دہ ہم -
تہ و قورسی و سہنگینی و بپقاری منی بہ لاوہ پہ سہندہ؛ تہ مانہ ہہ مووی شتگہ لیکی
ناسروشٹین. دہ و کاریدا دہ بی شوپر و تاسہ و حہزو ٹارہ زو و لاوہ تی ہہ بی؛ پپویست ناکا
ٹادہ میزاد خو بی بہ کوز کردنی خو بی و بہرنامہ رہ کہ یہ وہ خہریک بکات و بی بہ دہ وای شتی پر و
پوچدا چاو بگیپر و کاتی خو بی بہ فیپرؤ بدا. لاو دہ بی ہہ می شہ پر کوز بیت، بہ شیوہ یہ کہ تہ نیا
یہ ک قورمیشی دیکھی بہس بیت تا ہہرچی فہنہری دامودہ زگای بوونی سوز ہہیہ لہ بہریہ کی
ہہ لٹہ کیٹی.

به چاویکی پر له پرسهوه سهیریکیم کرد.

گوئی: ((وهك بتهوی شتیکی بلیی؟)).

گوتم: ((بهلی)).

گوئی: ((بلی)).

گوتم: ((بابه ئەزموونی خۆشت ههروا بوو؟)).

بابه تۆزتیکی بیرکردهوه، و گوئی: ((نا، ئەزموونی من وا نهبوو)).

((ئەدی باشه...)).

((باشه، چی؟)).

((راستییه که ههروهبووه که ئەزموونی خۆت دهریخستوه...)).

((نا، ئەوه نییه... تۆ لهبیرخۆتی دهبهیتهوه که من له سالیکی زیاتر دهگهڵ دایکتدا نهژیام و ههردوه تاکه سالهشدا که می نارههتی نهچیشت، تۆ ژنان ناناسی، تۆ خزم و کەس و کاره زۆر بلییه کانت ناناسی. ئیستاش که ئیستایه دهست ده دهستی داپیرهت نیی و بهقسه یی بکهی...)).

((خۆ من نامهوی لییره بژیم...)).

جا ئەوه خراپتر! راستییه کانی ئەولای درترن- ئەوی خۆیندهواری دهوی، شیوازی ههستان و دانیشتنی گهههه. تۆ به چ سهواد و زانییهکهوه دتهوی کچۆلهیه کی چاو و گوئی بهستراوه بهریه نیو خهلیکی- ئەویش ناو ئەو خهلیکانه، ناو ئەو گهله گورگه درندانه... خودا ههئاگری، گوناوه- و تانیستا خۆیندنیشت تهواو نهکردوه- تۆ جاری خۆیندنه کهت تهواو که- ئەوه کچه ههه لییره- چ جیهی کی دیکه یییه- دهبی ههه به چاوی خوشکایه تییهی تهماشاکه ی، تا دوايه بزاین روژگار به چ دهگا...)).

ئهمانه هه مووی راستییه کان بوون، بۆ خۆم دهمدیت، لهوانه ییه له بابهشم باشتر ههست پیکردبی. بهلام دهگهڵ هه موو ئهمانهشدا، میشکم وهک کهریکی که له ده رکی تهویله یی

ناچتهوه ژووری و له بهر ده رکیسی جهنه گرتوه و زهق زهق ده ژووری تهویله ییه وه دهروانی و دهکشیتتهوه، میشکی منیش ناوا له رووبهروویونهوه ی راستییه کان سه ریچی دهکات...

((ئهمانه ههه قسه ی خۆرایین؟ من خۆینده وارم!)) بی ئاگایانه، دهگهڵ به زن و بالایی دارگولیدا، خۆم دینم و دهبهه و دهمه وهریه دهکهم. ((ئیمه خانزادهین! من باوکم ئوتول خانی قشیل فرۆش بووه! دهوههه، کی ئەو هه موو رییه ی پی دهبهریت))- دهگهڵ ئەو سه ره ی که به ته شه ره وه ی باده دا و ئەو چاوه جوانانه ی که ده یگپران و ئەو داوینسه ی که دهریخستنی دا دهو ده یبرد و ئەو ئاوازی دهنگه ییدا...

راستییه که ی ئەوه بوو که ئەو ژنانه یان ناوا بۆمه دروستکردبوو و چاوه پروانی ئەوه ی بوو که منیش وهک که سانی دیکه ههه ئەو رییه ی بگرم و برۆم.

ئاخر من نه ده بوو و نه ده کرا ژیا نیکی بۆ خۆم و به سه لیه ی خۆم دروست بکهه! قبوولمه- من که نه مه وی ژیا نیکی به سه لیه ی خۆم پیکه وه نینم. ئەدی چیدی بنیاتینم که له دارگولیی چاترییت؟ ئەگهه ئەوم به سه لیه ی خۆم دروستکردبایه دیسانه وه ئەوم ههه به هه مان قهه و قهواره و روخسار و هه لئس و کهوت و رهفتاری خۆیه وه دروسته کردوهه. وهک چۆن ئیستا به کولک و پیستتوه ئاماده و ساخته و په رداخته یه ناوا! ئەمه راستی ژیا نهه. بۆ ده بی ئەوی رهتکه مه وه؟ راستییه که ی ئەمه یه که ئەوی بینم و هانی ئەوانی وهک ویش بدهم... به لام به چ ده چی، من ده بی ئەو راستیانه بیینم و ئەوانهه بۆین که که سانی دی دروستی ده که ن... راستییه کی به راوه ژوو؛ گوشتاوی ناوی که رویشکی!

به لام راستییه که ی ئەمه بوو، که ئەو به سه ره هاتانه یارییه کیان وه ری خستبوو که به هوییه وه جی پی راستییه کی دیکه ی هیئابووه گوژی که گوئی لهو قسانه نه بوو و یارییه که ی وی یاسا و ریسیایه کی دیکه ی هه بوو که پهروای چ یاسا و ریسیایه کی دیاریکراوی نه بوو- رهنگه هیه چ دهستووریکی تاییه تی خۆشی ههه نه بووی، و بۆیه وا هیئنده شیرین و بهرچاو بوو. یاری... یانی ئەمه- ئەمه یارییه- یاری مندالانه و زۆر سروشتی... بابی وی فلائه، هیئنده ی هه ییه؛ تۆ هیئنده شیرباییه ده ده ی، ئەو هیئنده جیازه ی دینی، فلائه زهوی له سهه تاپۆ ده که ن، من جووته شه سپیکی ده دههه، ئەو سی مانگایان دینی... به واتای حاجییان ههه به حیساییکی سه ره په نجان ئەوه نده ((قازانچ)) ده که ن!...

ئەو نەبوو يارى، ئەمە بوو بىركارى، بوو حىسابگەرى، بوو سات و سەودا... ھەر گۆر بەگۆرچى يارىيى و!... نا، ئەم يارىيە شتىكى دىكە بوو، لۆژىك و رىسايەكى دىكەى ھەبوو: يارىيى يارىيى دووگيان بوو، لۆژىكەكەى، لۆژىكى گيان بوو، ھەرەك لۆژىكى چىرۆكى مندالان، كە بەگۆرەى ئەو چىرۆكانە، چ قەيدىيە، كە پالەوانى داستانەكە راپەرئى و چىنگ دەھەوران بگىرئى و دىۆيك لەپشت ھەورە رەشەكانەو بىتتە دەرى، نەك ھەر بى قەيدىيە بەلكە چىرۆكەكەش جوانتر و ناسكتەر دەكات كە ئەو دەگەل- لۆژىكى ژيانى حىسابگەرىدا زۆر جىايە، يارىيى دوو گيان بوو: گيانى وى جىيى بەگيانى من تەنگ كرديوو؛ وەك مندالئىكى نازدار خۆى بەگىاغەو نوساندبوو و بە سەر كۆلى گىاغدا دەچوو سەرئى؛ لەسەر ھەردوو ئەژنۆيەكانى گىاغ دادەنىشت، نقورچى لە رانى گىاغ دەگرت، بە شەيتانىيەو لاسايى گىاغى دەكرەو و گوئى گىاغى رادەكىشا، من بەگالتەو، بە راشكاوييەو، بە دووچاوى پر لە خەندەو، گازم لە قۆل، و پشته دەستى و روومەتەكانى دەگرت و وردە وردە تىنم دەدايە لاشەويلكەكام- و جى دانەكام لەسەر پشته دەستى پيشان دەدايەو و ئەو پىدەكەنى- و منىش ھەرىدەكەنىم... نەخوئىندەوار؛ بى رى و جىيە! قەيدى چىيە؟ ئەوئى شەوئى شەراب دەخواتەو، دەبى تالىيە سەينىشى قبول بى. تەنيا كلاًو رۆژنەى ئومىدم ئەو رستە قەيدىيەى بابە بوو: ((ئەوئەتە ئەو لىرە، چ جىيەكى نىيە؛ بابزانين رۆژگار چ دەكا)). ئەمە ئومىدىكى كەم نەبوو، ھەرچەندە ئەو دوو دلىيە وىشى پيشانەدا- دوو دلى بەرپەرچ دانەوئى.

ئا لەو قسانە: داىكە كرمانجە، من نابى بەلگە بەدەست قەوم و خوئشانىيەو- قەوم و خوئشى بابە- بەدەم تا پىيى پىبەكەنن و بلئىن ((ھەر لە سەرەتاو دەمانزانى؛ باشە دەتويست چ بەكى؟ بچى سەرى كىومەرزى بىنى؟! پيشكەيە لە پىسايىيە زىياتر دەتەوئى بەدەوئى چدا بگەرئى؟ ھەلدەستى، بال دەگرئى، پىتوايە دەچتە ئاسمانى... ھەر... ھەر... ھەر ھىندەت زانى چەرخىكى لىدەدا و بەسەر تۆپەلە پىسايىيەكەو دەنىشتەو!)).

دەگەل ئەو ھەموو قسانەشدا بىر و باوهرم ھىندە پتەو و بەھىزە كە ھىچ گىرگرفتئىك نايەتە پىشى- ھەرەك چۆن بى زەھەتتەيە خۆى دەگەل بارودۆخى ئىرە گونجاندوو. وەك بلئى بەقسەى پىشىنان ژنگەل تىرە و تايەفەى تايەتتەيىن نىيە- تەنيا جوانىكەيان تىرە و تايەفە و رووگەى

ئەوانە. كام ژنىكى جوانت ديوە كە ھەر لە ئەزەلەو كالائى خانمەتتەيىيان بە بەردا نەبىيى، و بۆ خانمەتتەيە دروستنەبووبى و خانم نەبووبى و خانمەتى نەكردى؟.

ھەر چەندئىك كاتى گەپانەوئى تارانيم نزيك دەبوو ئەو خەيالانمە زىياتر دەبوون. ئىستا وام لىھاتتەبو تا دەچوو سەراوى و دەھاتەو ئۆقرە و ئارامم لىھەلدەگىرا: خووم بە دەنگى پىكەنن و شەيتانى و چاپووكىيە جوولانەوئەكانىيەو گرتبوو. ھەر رۆبىايە، بى ئەوئى ئاگام لىبىايە كتوپر دەمزانى مالىكە چۆلە و ھەر لەخۆزە ھەستى بى ئارامىيەم دەكرد و ئۆقرەم لىھەلدەگىرا، وەك دەزىندانئىدام. كە دلتيا دەبووم دارگول لەوئى نىيە- لە پەغەرەپرا سەرىكەم خوار دەكرەو، جارى وابوو خۆم پى رانەدەگىرا و بانگم دەكرد: ((ئەو كچۆلەتان نارذۆتە كوى؟)).

بە توورەيىيەكەو وەك ئازارئىك ھەبى و لەو زىياتر بە كەسى دى چارەسەر نەكرئى- و كاتئى كە دەھاتەو ھەموو چارە سەرەكە دە يەك پەرداغ ئاو و چەند وردە خەندەيەكدا كۆ دەبوو!

دواى بەسەرھاتى ھەمامى باوئەژنە بە يەك سەرنج، ھەرچى ھەبوو و نەبوو ھەموو زانى- نازام، رەنگە دىرئىيە باسەكەشى لە بابەيەو بىستى. لەو بەدواو، وەك بەرئىكەوتنى ھەردوولايان شىو و چۆنەتى سەرنج و روانىنەكامان گۆران: من زۆر بە پارىزەو و ئەو بە خۆتتەلغورتانندەو.

دارگولئىش جاروبارە رەنگ و رووى خۆى دەگۆرى و پەرىشانىيە خۆى دەپىكەنن و تىقانەوئى مندالەكاندا تىكەل دەكرد و لەو كارەشدا ھەستابوو، من سەرم بەردەدايەو و خۆم لە گىلە دەدا. خانزادئىش دياربوو كارئىكى تازەى پى سپىردرابوو: راسپىردرابوو كە ئىمە بە تەنيا جى نەھىلئى.

ئەلخوكمولللا... كام ئەلخوكمولللا! خۆ كچە ھىچى بۆ حوكمى كەس نەھىشتتوئە: جوولانەوئەكانى، پىكەننەكەى شەيتانىيەكانى، لاسايى كرەنەو بە دىيەوئەكانى باوئەژنى، كە جاروبارە بابەش دەيدىت و پىدەكەنى، زمان دەرىئانەكەى كاتى مەسىنە و دەستشۆر بردئى بۆ ژوروى بابەى... ئەمانە ھەموويان چىنگيان لە ناخم گىر دەكرد و سەرتاپاى بوونم لە ئارەزووى لەوئى بوونى وىدا دە ئاگرى بى ئارامىيەدا ھەلدەقراو دەسووتا. ھەستم دەكرد ئەو پارچە ((پىشەبەرە))ى بن دەرزى مەكىنەى دوورمانى بەردەم گىاغم زىياتر و زىياتر بۆ بن سەلتەى خۆى رادەكىشى و بەدەرزى گىاغى تا دى توندترم بەخۆيەو دەدروئى و بە ئاھەنگ و ھەرھەوى

گۆرانىيەۋە دەپرات و من دەگەلە خۆيدا راپىنچ دەكات و منىش بى بەرگى بەرەو بن نووكى دەرزىيەكەۋە دەچم و بەۋپەرى خۆشحالئىيەۋە پىشۋازى لە نووكى دەرزىيەكەى روحى سەرپارچەكەى قوماشى دلم دەكەم بۆ ئەۋەى لووس و لىك و نەخشاش، ھەر راستە ۋەك پارچەيەكى چنراو و دەستكارى ۋى لەبەر دەستى بىمەدەرى- پارچەيەكى پىنكەۋە لكاۋى جوان و پر نەخش و نىگار و بە دلئى خانئى خەيات. بەلام نازام دوايە سەرەنجامەكەى بەچى دەكات. ھەر ئەۋەندەى دەزامم كە بەراستى جوانە و ھەستىش بە جوانىيەكەى دەكەم... ھەموو گىانم ھەر ھەستە. ھەركاتى كە دەمدىت يا گويم لە دەنگى دەبوو لەخۆۋە بۆشايىيەك دەمىشكىدا پەيدا دەبوو، ھەرۋەك بلىتى ئەو بە كولك و پىستەۋە ھاتىتتە دەمىشكەۋە و چوار مەشقى دانىشتى بى ۋە ھەموۋى ھەر گرتىتتەۋە و پالى لىدايىتتەۋە: جىي كەسى دىكە نەدەبۆۋە. خۆ ئەگەر دەرگاش لەسەر پىشت بايە ئەۋە خانەخۆى نوستبوو و بەدەنگ لە دەرگادانى كەسەۋە نەدەچوو. كە ئەو لەمال بايە، ھەموو شتىك ھەبوو، ئەگەر خۆ ئەو لەۋى نەبايە، مالى مىشك و ناخى دەروون، ھەرۋەك مالىكى كارتۆنى بەر بارانى، ھەر بەيەك رىژنەى ھەلدەقەنا و بەسەرمدا دەپروخا و ويران دەبوو. ئەۋەى كە دەيھىشتەۋە و رايدهگرتم تەنيا چىمەنتۆى بوونى ۋى بوو. ئەۋىش- ھەستمدەكرد- بىجگە لە قولپەقولپ و جۆش و خرۆشى لاۋەتى- دەيزانى كە چىمەنتۆكەيە، بەلام چىمەنتۆ بۆ دەمىكىيە كە دامودەزگا و خانو بەرەيەك لە گۆرىدا بى و بزاني بۇجىيە... يانى دەۋ بى مال و حالئى و بى كاشانەگىيەدا ئەۋەى ھەبوو ھەر تەنيا چىمەنتۆكە بوو؟- كە بارانى لاۋەتتەي تىدا رىژنەى بوو و دەنا بى ئەۋە رىژنەيە، وشك و برىنگ و سارد و سى بوو؟... ئىدى من تازە، نەمابووم، ئەۋەندەى ھەشبووم چىنگە گەچىكى وشك و برىنگ بووم... بەلام بەۋە حالەشەۋە، دەگەل ئەۋە ھەموو جۆش و خرۆش و ھەلچوون و داچوونەشدا، بە پارىز بوو، ھەرۋەك كارىلەيەكى بەرەمەكەيە خۆيەۋە ھەستىكات پلىنگ خۆى بۆ لە بۆسەدەبى. دەيزانى پلىنگ ھەيە، بەھىز و توانايە، بى بەزەيى و بى پەروايە؛ دەيزانى دەكاتى ھىرشىيدا جوانە؛ دەستوبردىيەكەى دەكاتى ھەستان و ھاتنەدەرىي دەكەمىنىدا، و تورەيەكەى دەكاتى بەرگىيەدا- جوانە ۋەك جوانىيە رەكردنى ئاسكان، دەدەمى باز و بازەقەيدا، و جوانە ۋەك خەت و خالى كەۋى- بەلام سامناك و ترسناك! دەيزانى كە نوزە و بارەبارى، ۋەك بارەبارى كارىلەيەك، ختووكە و نازارى پلىنگى دەدا، و دەشيزانى كە ھەر ئەۋە نازار و ختووكانەشە ۋا لە پلىنگى بكات رۆژىكى چىنگ و نىنۇكان لە گۆشتى نەرم و شلىكى

ئەۋ كار مامزە شىرەخۆرەى گىركات و پەراسوۋەكانى تىك قرمىنى... دە دىيائى خەۋنىكدا دەمروانى، ھەرچەندە ھەموو شتىكىشم دەدەيت بەلام ۋەك راستىيەك دەستم لە ھىچ گىرنەدەبوو و نەمدەتوانى لە ھىچ شتىك نىك بىمەۋە- شتگەلىكى ھەست پىكراۋ و ھەست پىنەكراۋ كە لەۋ ناۋەدا تەنيا يەكىك يا شتىك، ناۋەراست و چەق و سەنتەرى دىيائى، ھەرۋەك زۆربەى زۆرى خەۋنەكان... سەنتەرى دىيائى من دارگول بوو. زەقاۋەق ھەموو شتىك دەدەيت، و لەۋ زياتر لە ھەموو شتىكى دى بى ئاگاۋوم، ئەۋ بەشىك بوو لە بوونم و لىشمەۋە دوربوو، نازامم چۆن بوو... ھەرۋەك كەسىكى بەزەبرىكى دەستىكى بىپەرىنن و ئەۋىش زەق زەق سەرىبىكات، و سوپ بزاني ئىدى ئەۋە بەشىكى لەش و بوونى ۋى نىيە، كە سەردەمانىك بوۋە و ئەۋە ئىستاي لەبىر چوۋىتتەۋە كە ھەيە و ھەرتەنيا جى دەستە براۋەكەى بىنى و ھىچى دى... تا ھەرۋەك پەپولەيەكى دەقزاخەكەيدا جىنگلان بدا و خۆى نەبىنى، بەلام ھەست بە قۇزاخەكەى خۆى بكا كە دەناۋىدا مت بوۋە، و ھەموو بوونى ۋى دەخۆۋە گرتوۋە و بەبى ۋى متبوون مەحالە، بوون لە نەبوونەۋە قەت نايى؛ و جارى واش دەبى كە دەۋ قۇزاخەكەى بەزىندوۋەتتە چاۋان بىرى و نەمىنى، يا رۆژى لە رۆژان بەشەۋىلاكەكانى قۇزاخەكەى بىرى- بەلام تازە بۆ كۆى؟ بۆ جىيەكى كە ئەمانى لى نىيە. جا ئەۋە ئەۋەى دەگەل قۇزاخەكەى خۆيدا بكات ھەقە ھەرگىز ئەمانى نەبى و نەحەسىتتەۋە... ئايا پەپولە ئەۋەى دەزانى تا كەسىك بچىت و زىندوۋى كاتەۋە؟... من ئەمەيانە نازام...

بەۋ ھەموو جوانىيەشەۋە تابلئى سادەبوو... شتە سادەكان قولن، لەبەر قولپەيان سادە خۆ دەنۆينن- ۋەك پەپولە، سروشت، ۋەك ھەسارەكان، و سادە و ساكارەكانى دى، من جارى ۋابوو لەۋ قولپەيەى ۋى دەترسام- ھەر لەبەرۋەى كە سادەبوو! ھەرۋەك دە حەۋزە ئاۋىكى رامىنم، ئاۋەكەى ھىندە روون بى نەزامم داخاۋا ئاۋى تىدايە يان نا و ھەرۋەك ماسىيە بەدۋاى ئاۋىدا دەگەرپام و ۋاى تى رادەمام كە زۆرى نەدەما سەرۋەن تىيەكەوم. تا كاتى بەخۇ دەھاتمەۋە و لىۋارى حەۋز و ماسىيەكەم دەدەيت كە شلپەشلىپان بوو دەۋىدا و دەمدىت دەم بەش بۆتەۋە و گەرم داھاتووم؛ چاۋەكەم لىل و پىلن و چ نابىنن؛ بى ۋەى بزائم باۋەژنەكە تەۋاۋى ئەۋە ماۋەيە چارى دەمەۋە بىبوو و سەرۋەن منى بە پەتى سەرنج و تىروانىنەكانىيەۋە ھەلۋاسىبوو؛ و دەنگى قولپەقولپى حەۋزەكە بوو كە قولپەيەكانى بۆ دەرخستبووم و بەخۆى ھىنابوومەۋە... و تا دەھات ھەر گەرم دادەھاتم، و مانكى نىۋ حەۋزە ئاۋەكەش ھەرۋا سۈرۋەلدەگەرپا، و من

رەنگم سېي دەبوو و باوەژنە روخساریکی مەتەلاوی بەخۆیەوه دەگرت، و رووی مانگی دە
هەوزەکەیدا زیاتر دە درەوشایەوه و ئارەقەى دەردەدا و بابە بەدەم پێکەنینیۆه سەرى
بەردەدايەوه .

((لە کوئى بووى؟)) هەرەك چۆن پێیەكى چەقاندبوو و لەسەر ئەژنۆیەكى دانیشتبوو و
دەتەزببەكەیهوه رامابوو ئەو پرسیارەى كرد .

بە شلەژاوییەوه گوتم: ((چۆن؟ لە چ جێیان نەبووم)). چاوم دە دارگولیەوه بوو، كە شین و مۆر
هەلگەراپوو و نەرمە نەرمە پێدەكەنى و سەرەنجام دەتەقییەوه و هەردوو دەست بە دەمەوه شلان
شلان بەدوای کاریكیدا دەچوو، بە چاویكى سورەوه كە پرپوون لە مالتاوايى كردن لەو رێیەى
كە بەخۆشەزین و خۆبادان و بزووتن و چالاکییە پێیەكانى بەجیى دەهێشت و سەرنجى منى
بەدوای خۆیدا رادەكێشا و وردە پێكەنین و لاقتییەكانى وەك ناویكى بە ئاور داكراو، بەكزە كز،
و هیسە هیسەوه، تا دەهات دوور دەكەوتنەوه، و پێلۆوهكانى باوەژنى وەك پێلۆوى مریشكێكى
سەر براو سېي دەبوون و بەسەریەكدا دەكەوتنەوه و زارى لەكلیلەوه دەچوو- و من بە رۆیشتنیى
ئۆقردم لێهەلدهگیرا و لەپەر مالمەكە دەهاتەوه سەربارى پێشورى خۆى و مەقالەى گەرمى بابەى
زۆریی دینا و دەنگى ویزە ویزی سەماوەرى گویی پر دەکرد و هەردەو دەمەشدا بۆشاییەكى
گەوره دلئى منى دادەگرت. هەر كە ئەو دەرۆیى، هەموو شتەكان دەرۆشتن؛ بە واتای باوەژنى
هەر كە ئەو دەرۆیى ئەو ناوە دەبوو ئاشی ئاو لێپراو: مالم دەحەسایەوه: ئاخ دەیزانى كە خەتى
خوار لەبن سەرى گای پیردايە- بەقسەى وی فیتنە نەدەما، زماندریژه هەمووى رام كردبوون،
لەمانگا بە كەلێش حەكەدارترە!... فیتنەى نەدەما و منیش وە ئاگا دەهاتمەوه...

چووبوومە كوئى؟- ون ببووم، چووبوومە ئەوپەرى دنیاىە... چووبووم تا ئەوى بیئەمەوه،
هەرچەندە بە تەكیشمەوه بوو. زرپ و زیندوو و حازر و بزربوو و بەتەكمەوه، بەلام من، بى
ئاگایانە گێژ و وێژ و هەلۆەدا. لەخۆم دەگەرآم، دەویدا و دەپێكەنینەكانیدا لەخۆم دەگەرآم كە
پێخەفى من بوون ببوو و منیشى دەگەلە خۆیدا بردبوو جێیەكى كە من نەمدەزانى. بۆ خۆشى
هەر نەیدەزانى كویىە و بەردەوام پەيامى خەندە و جۆش و خروش و چەهچەهە و سیبەرى
سەرنج و دەنگى بانگ و تارمایى رەنگ و نەواى جۆراوجۆر مووچە مووچى بى ئەژمار بوو كە
وهدووى منى خستبوو و پێیان لەمن دەگەرا، كەچی منیش هەروا بەتەكیەوه بووم. دەنگەكان

لە چوارگۆشەیهكى بى بندا دەسورپانەوه و خولیان دەدا؛ پەيامەكان لە چوارگۆشە بى بنەكەوپرا
دەهاتن و خۆیان دە دار و دیواران دەكوتا و بەر سەرنجەكام دەكەوتن و دە چوارگۆشەى بى بنى
مێشكەدا بلاو دەبوونەوه و تا ئەو پەرى گیانمەوه دەچوون و لە كۆتایی گیانیشمدا، كە
تێكەلاوى وی ببوو، بزردەبوون و نەدەمان، دەحالیكیشدا كە هەردوو كیشمان بە تەك یەكەوه
بووین و كرمى نەرمو ئۆلى گیانیشمان لە قاوغەكانى خۆیان هاتبوونە دەرى و مالمە رەق و
تەقەكەى خۆیان بەجى هیشتبوو و لێیاندابوو و رۆیشتبوون. تا ئەو رۆژەى ماندوو و مردوو و
شەكەت دینەوه و بەدزیەوه هەریەكەیان دە قاوغ و سەدەفى ئەویدیدا مالمى دادەنى و جىی خۆى
دەكاتەوه: رەنگە هەر بۆیەشیان مالمەكەى خۆیان جى هیشتبى و رۆیشتبى، بەلكە ئى
دەگەرپانەویدا هەلێك برەخسى و هەریەكە بە پێچەوانەى مالمى خۆیەوه بچیتە مالمى ئەوێكەى
دیەوه، یا هەر رەنگە بە قەستیش وابكەن و بە بیانوى گێژى و شەكەتى و ماندوویەتیەوه
مالمە خۆیان لى گۆراوه و هەر بەبى و دانگی ئەو هەلسوكەوتە عیرفانەشیانەوه گەیبوونە ئەوى
كە، مالم لەهەر شوێن و جیگایەك بى هەر مالمە یارە و ئەوه ئەوانن كە خۆیان لى ونبووه و
هەریەكەیان روویان كردۆتە مالمى ئەویدی...

بابە گوئى: ((بەلئى)) جەنابى برايم خان، ژيانیش شتێكى سەیرە... پیاو جارى وایە دەپرا- بەلام
بۆخۆشى نازانى بۆ كوئى؟ دوايەش با دەداتەوه و دەگەریتەوه، هەمدیس هەر نازانى بۆ. پیاویك
ئەسپ هەلگرتبوو؛ تێژ بەلاى كانیە گونیدیدا تێپەرى، مندالیك بانگی كرد: ((هۆى))، لاله
حەمە، بۆ كوئى وابەپەلە؟))- پیاوەش، كە هەروا یالى ئەسپەى گرتبوو و خۆى بەسەرملی
ئەسپەیهوه نوساندبوو، بە ترس و لەرزیکەوه ئاورپێكى داویهوه، ئەوه ئەسپەش هەردەخۆ دەنوسى
و دەپرا گوئى: ((جا تازە لاله حەمە!؟)) ئیدی لاله حەمەیهك دە ئارادا نییە... بەلئى جەنابى
برايم خان، جا تازە و لاله حەمە!)) زەردیكەم هاتى... و پیم سەیر بوو كە دەو سەرسامى و
پەرتیەیدا دەمزانى كە ئەوه بۆ خۆم، و ئەوێش بابەیه و ئەمەش ژوورەكەیه و ئیمە
دانیشتووین و من واخەرىكم پێدەكەم و ئەو زەمزەمە خۆشە و ئەو ریزە خەندەیه و ئەو قۆلپە
قۆلپە لەمنەویە كە ئاوا لە دوورەوه رەهاپوو و خۆى دەگەیهیتەوه پەردەى گۆیم و گیانم
و لەلامى دەداتەوه. بەلام و لەلامەكەى- و لەلامى گیانم بۆ ئەم رووداوه- زۆر خاو و لەسەرەخۆ بوو:
خاویەكى ئەوتۆ هەرەك دەچلەى هاوینیدا دلۆپە ناویكى بەسەر قیرتاویداكەن، هەلئى دەمژى و
بلاوى دەكردەوه و دەرى دەدايەوه: خاویەك هەموو گیانى داگرتبووم؛ یارى بە گیانم دەكرد؛

تەراپىيى بونى خۆي دەكرده گيانمەو و گيانى پارا دەكردهو و من ئەو دلۆپە وردانەم
هەلدەمژى، تا لە كات و ساتى خۆيدا، بەنووزە و داد و ھاوارەو، تەننات بە پرکيشيەو، ئەو
دلۆپانە ھەموو بەيئەو و بياندمەو وى. سەرم لەوئى سوپامبو، كە داخوا بەو چاوە
رەشانەو چۆن ئەو دنيايەى ئاوا سەوز و رۆشنا دەديت و چۆن ئەو ھەموو ئاواز و زەمزەمەيەى
ئەم دنيا وشكەى كە تا دوئىيى بيابانى بەرەھوت بوو بە چ ھيژيەكەو دەريدەبى و ئەو ھيژى
بۆلاى خۆ راکيشانەى لە كوئىر ھيئابوو؟ دەتگوت خوا ئەو بۆ ئەو رەخساندوو تا لە بوونى
خۆمانان ئاگادار كاتەو، تا لە خۆمان دا بپيئەن و دووبارە وەخۆ بيئەو و تا ھەبى ئەو ھەبىن و
ئەگەر ئەوئىش نەما ئەو بەرەو نەمان بچين و ھەلدېرېين.

جارجارە ئەوئىش ون دەبوو... رېيەكە ئاشكرابوو... بۆ وای لېھات؟ خۆ ئەو نەيدەويست وای
لېيى... خۆ ئەو نيازی سەفەر و گەريدەبيە دنيايەى نەبوو. ئەو بۆيەى سازى خۆى و دەدەنگ
ھيئابوو تا من دەخاوى و بى ھەستىيەدا رۆبەرېت و بمخنيكى؟ ئەو بۆيەى ئەو سازە و دەنگ
ھيئابوو بۆ ئەوئى دەنگى سازەكەى دەگەل نەوايە ھاو كيشەكانى مندا دەتاي يەك تەرازوودا
ھەلكيشى و ھاوسەنگى بكات، تا دار و بەرد و مال و ھەرچى ھەيە وە سەماى خا- و ئەو
ئاوا! ھەر كە خۆى دەسەرنجەكانى مندا دەديتەو سوور دەبوو، غەمناك و شەرميەن دادەنيشت
و خۆى لەبىر دەچۆو، ھەر كە ئەو بەخۆيدا رۆدەچوو تاي تەرازووى سۆزى ئيمە سووكتەر دەبوو و
رەھەوا دەكەوت، و ئيمە لە قولايە ھەربەنەوئى ھەستەكانەو دەھاتينەو دەرى، ھەرەكە من
و بابە و مندالەكانيش ھەموو و پكرا ھەستمان بە بيئەنگيە سازەكەى كەردى و ھەموو پيەكەو
سەرنجەكانمان بەلاى ويدا دەسورا و خوشكە چوكەلەكەم كە لە نيوان ھەردوو لاقەكانىيەو
دانيشتبوو چنگى داويشتن و سەرورچى دەپنيەو زماندرېژە ھەمووى كەردبوونە ئالاقە لە گوئى
خۆى! ((ئەى بليئم خودا چت لېبكا، بليمت!)) ئەوئىش باوئەنە. كە ئەوئىش لەمە بەدەرنەبوو.
سەدان جارى گرتبوو: ((ئەگەر دەتەوى خۆشەويست بى، يا دووربە، يا كوئىرە)) و ئيستە كە
دووربوو ئاوا! بەلئى، دەنگى سازەكە ئاشنابوو، خۆش بوو: سازى لاوتەتى بوو كە لاوتەتى لە
كوئىرەرى و بيابان و بەستەكانەو، ديناىەو ئىو بەھارى ياد و بېرەوئىيەكان... لاوتەتى جوانە،
تەننات دەپىرەشدا ھەر جوانە- ئاى لاوتەتى... ياد تەبەپىرەش ھەر جوانە، ھەرچەندە دل
گوشينيە! جوانىيەكەى دەو دل گوشينيەيداىە، دزىوى و ناشىرېنى ئەو ئىعجازانەى نين،
ئەوپەرى ھونەرەكەى ھەر ئەوئىە كە دل ئازار دەدات و ھيچى دى...

لە بەرامبەرى دادەنيشت و زەق زەقى تەماشە دەكرد، بەھەستىكى شەرميەنەو، رەنگە بە
ھەستىكى پر ئازاريشەو بووى. بابە تىوەرېخى داويشتى و لەپەر شەپۆلى لاوتەتەيەكە دەوور
رۆيشتبوو ھەمدىس دەھاتەو- ھەرەك ئەو شەپۆلەى سەر لە گابەردىكى دەدا- و كەفى
دەكرد و ھەلدەچوو و زىخەلئىنى بېرە و بەويئە وەر دەكرد و پريشكى بەسەر ھەموواندا دەپزاندا و
ھەموو بى ئىختيار، رادەچلەكەين و لە قاقاى پيەكەنيئەن دەدا. ئەم كارە لە يەكەن لەلاوترين
ئەندامەكانى مالىئە سەرى بەپشتى مندالەكەو بنين، چاوى گەرد دەكردەو و خۆى لە
مندالەكە دەكردە دىو- بەلام چەند جوان! مندالەكە خۆى ويك ديناىەو، لەو ترسە خەيالايەو،
دەستى دەكرد بە قاقاى پيەكەنيئى و بەروخسارىكى ترساوئە بەلام شاد، لە ترسان و
بەخۆشەيەو جووتەى داويشتن! و ئيمەش پيئەكەين و باوئەنە بى ئىختيار بەشەيكى پيەكەنيئى
مندالەكەى بۆ لىوى خۆى دەبرد، بەلام وەك پيەكەنيئەكە لىوئەگەزەى پيەو بووى، زوو دەمولئوى
ويك ديناىەو. دارگول پيئەكەنى، رەنگە ھەرواش بى ھەست و بى ناوەرۆك پيەكەنيئى و ئەوئى
لېي دياربوو تەنيا ھەستى سووربوونەوئى گۇنا ئالەكانى بوو- كە بۆ خۆشى بە ئاشكرا
دەيدىت- ھەر بەچاوە گەشانەوئى كە دەتگوت روونيە ئاوى جۆى تەنكاوى بەھارانن، پر لە
رووناكى و پاكى و بيگەردى و رەنگ و نيوئەنگ و جوولە، رەنگى تۆخ، تىكەلئى بى ئارامى،
و دوولئوى كەمىك كراو، ھەرەكە بلئى چاوەرىيى مۆرى ماچىكەن تا ھەردوو سەريان پيەكەو
بنوسينيئەو... دەدەمە خامۆشى و بيئەنگيانەدا، جارى وابوو كە سەرم ھەلدەبى و چاوم
دەگيئا. ھەر كە سەرنجمان تىك ھەلدەنگوت دەمدىت كتوپر چاوەكانى گيانىكيان و بەر
دەھاتەو و تروسكەيان دەھات و پريشنگيان داويشتن، و ھەستم بەتريە تريبى ليدانى دلئى دەكرد؛
دەمارە بارىكەلە سوور ھەلگەراوئەكانى سەركولمە و ليدانى لەسەرەخۆى پەردى لووتيم دەديت.
بەخۆم دەگوت، ئەو چ كۆلمە و گۇنايەكە؟ ئايا ئەو ھەر بەرەمەكەيە ژنايەتەيە خۆى وافىرە
دەستوورى شارى بوو و وەك ھەر كچىكى دى لە بەرامبەر خوازبارى ئاوا خۆ قورس كات؟...
نازائىم. راستە، ميئشكەم، ھەست و نەستم، ھەروا لەخۆيانەو شتەگەلئىكيان تۆمار دەكرد بەلام
گيانم ئاگای لەو شتانە نەبوو... دەروونم خالى بوو دەگەل ئەو ھەموو گەرمى و گورپەشدا زۆرم
ھەست بەزىكەيە وى دەكرد، ئەو دووربەكەى زياترېش، خۆ لەمپەر و بەرەبەستەكانيش ئەو
ھەر ھيچ، ھەر لىيان مەپرسە چەند زۆرن. ديارە ئەو قسەى بابەم قبوول نەبوو كە ((حەزو
ئارەزوويەكە، تىدەپەرى؟ ژيان نابى لەسەربناغەى حەز و ئارەزووئە ھەلچنرى)). راستە كچ و

كۆپى ئەودەمى ئەو ھەموو پسان و گرېدانەۋە و گەش و رەشبینى و حىساب و كىتابەى كىچ و كورانى ئىستايان نەبوو. ئەو پىكەۋە بوون و پىكەۋە دانىشتانەى ژن و پىاۋان دەگۆرپىدا نەبوو؛ ناۋ مالىيە مە كە ((بىشكەى نازادى)) گەرەكىي بوو ئاۋابو، ئەدى دەبىي مالىيە كانى دىكە چۆن بووبن... ئەو بەلای خۆيەۋە نازادى ۋەرگرتبوو! ھەربۆيەش بوو مالىيە مە لە بەرامبەر بىرورپاى گىشتى گەرەكىدا، زۆر پەسەند و شوپىنىكى شايستەى نەبوو و دەۋجۆرە شوپىنانەشدا دىيارە كە ئەۋىن و خۆشەۋىستى و دلدارى تىكەلى ھەز و ئارەزۋەكان دەبن و ۋەك يەكىان حىساب بۆ دەكرى. كام لاۋىكى سروسىتى و بىكار دە ژىنگەيەكى ۋادا توشى بگرە و بەردەو دەمە تەقىيە فەلسەفىيە دەكات تا بىەۋى و بتوانى بىسەلمىتى كە ھەز و ئارەزۋەكان لە كۆيە سەرھەلددەن، و لە چ قۇناغىكدا دەبنە ئارەزۋى روت و دەبىي چەند قۇناغان بېرى تا دەبىتتە عىشق و ئەۋىن؟ ئەگەر لاۋىكى ئاۋا ھەبىي ((ناسروسىتە)) و ئەگەر ((سروسىتى))ش بىت ئەۋە لىرەى جىي ناپىتتەۋە. دەمە دەمە و چەقەچەقى فەلسەفىيەش، ھەر لەۋ قسانەن! مەن بەلپىن دەدەم ھەر ناۋەكەى (ناۋى فەلسەفە)بىسەن پىيان ۋايە ئەۋەش ھەر جۆرە ((بىشكە)) خواردىنكە. ھەر كە وردىش بوۋيەۋە دەزانى كە ۋايە- زكى تىروكارى نەكردەى دەۋى، ھەر دانىشى و ئەو بىشكەنە يا ئەو چەقەچەقە فەلسەفىيە ۋەك شەۋچەرەى زستانى كاۋىژكاتەۋە. دەۋجۆرە ژىنگە و دەۋرۋبەرەنەدا عىشق دەكارى ھەمان ھەز و ئارەزۋەدايە و ھەزۋە ئارەزۋەكانىش ھەر تەنيا ھەۋەسى روتتەن. دەۋ جۆرە ژىنگەنەدا ھەر كىچىك بىەۋى زۆر بە ئاسانى دەتوانى ھەر بە تىلەى چاۋىك دلئى ھەر كۆپىك بۆلای خۆى راكىشى و گىرۆدە و شىت و شېر و شەيداي خۆى كات. و ھەر كۆپىكىش بە كەمترىن زەردەخەنەيەكى ھەر كىچىك شەيدا و ۋەيلانى دەبىت. ھەناسەى لاۋەتى و جوانى پىكەۋە نىۋەى كارەكان مەيسەر دەكەن. رەنگە ھەربۆيەش بىت كە وشەى لاۋەتى و شوخى دە زاراۋەى خەلكى ئىمەدا ھەردوۋك بەيەك مانا بەكاردىن. ھەربۆيەش بوو كە زىاتر چاۋى دايك يا پورر يا مامۇژن لەجىياتى چاۋى لاۋەى دەگەرۋا يەكىكى دەدەتتەۋە ھەلپىژارد و لاۋەش ئەۋ ھەلپىژاردەنى ئەۋانى پەسەند دەكرد- ئىدى لاۋەتى بوو، خۆ ئەگەر ئەۋ ھەلپىژاردەيە زۆرىش جوان نەبايە خۆ لاۋبوو- و چ لەلاۋ و لاۋەتتەش كە سەرنج راكىشان و پەلكىش كىردىش دەۋنىۋەيدا بەشىك و كارىگەرىيەكى تەۋاۋى خۆيان ھەيە؛ يا ھەر بەقسە ئىدى ھەز و ئارەزۋەى يا ھەۋەس ئەۋانىش ھەر بەشىكەن لە عىشق و ئەۋىن و دلدارى يا- ھەر عىشقىكى روتتەن- ئەۋىنى بىي ھەز و ئارەزۋە لە

خۆشەۋىستىيەكى سارد و سېر بەۋلاۋە چىترە؟ ھەر بەناۋەكەپرا دىيارە، ھەۋەسە، ۋىستە، تىكايە، دەبىي ھەرىكە لەۋانەش ھەبن تا ئەۋ ئەقىنە گەرموگورتر ھەمان كىشمەكىشە، و كىشمەكىشى بىي پەلەقاژە و مەشق كىردىش قەت ناپىت، پەلەقاژە و ھەۋلدانىش ھىيژ و تواناى گەرەكە، خۆ مانىدووكىردىش گەرمى دەردەدا- و گەرمىش ھەر ھەمان ئەقىنە- ھەمان ھەۋەسە- ھەۋەسىكى پوختە و لە كورە دەرهاتوو.

نا، خۆ مەن نەمدەۋىست ھەكىم باشىيەكى زانا و دانا بە ھاۋسەرىيە خۆم بىنم، لەگەلى دانىشم و ھەر ئەۋ ئامۇژگارپىيان بىكات و مەن گۆبى بۆ رادىرم و سوۋدەمەندىم، يا مەن لىيە زىاد كەم و ئەۋ بەھەرەمەند بىت. نا، ئەۋ جۆرە شتانە دە راستىيەكانى ژيان و سروسىتى ئادەمىزاد دا رەگ و رىشەيەك و شوپىنىكىان نىيە. ئەۋە بۆ كەسانىكى ۋەك سولتان مەھمۇد دەبىي دەگەل ئەيازىان دانىش و گۆل بلىن و گۆل بىسەن، و ((عىشق)) بىكەن... ژيان يانى ئەم شتانە- شەيدا بوۋنى قاقاي خورەى جوبىاران، ۋەدوۋكەۋتنى ئاۋى روۋنى جۆگاۋان، بەناۋ جۆ و جوبىاران كەۋتن و خەندە كۆكردنەۋە و تەربوون و خۆتپوۋەردان- نەخۆش بوون- و تادەگاتە مردنى!...

گرفتارىيە گەرەم ئەۋەيە، ھىشتا سەربارم، ھىشتا ناخۆرم؛ ھىشتا قوتابىم. ھىشتا چارم ھەر لە دەستى بابەيە و ئەۋەى ئەۋ دەمداتى ھەر ھىندەيە باى گوزەرانىكى مەمرە و مەژىيە قوتابىيەكى زانكۆى تارانىيە- ئەۋىش بەزەھەمت. بۆيە خۆ ئەگەر بىشمەۋى لەخو خدە و نەرىت و رەسى ناۋچەيى لادەم و بىخەمە پىشت گۆى ئەدى گوزەرانى ۋى چۆن ھەلسورپىنم. لەۋەش بىرازى ئەدى- بەقسەى باۋەژنى- ئەۋ ھىلكە ھىلك و جرت و فرت و سەماۋ سوردانانەى خۆ ھىچيان لە بارە نازام و تىناگەم- تا ھىشتا ھەنگاۋى پىۋىستەم دە ھەۋەسىدا نەناۋە... دەزائم زۆر سادەيە، دەزائم مېشكىكى بىنگەردى ھىچ لەسەر نەنوسراۋى ھەيە، دەزائم باۋەرى بە شتى پېر و پوچ و خورافاتانە- بەلام چ جۆرە خورافاتىك؟ خورافاتىك كە چىانشىنان ھەيانە: ئەۋان ھەر سروسىت دەناسن و لەھىزە ناسروسىتتەكان زۆر دەترسن و لىيان بە گومانن: ئىستاش بەسەرھاتى ژنە دەستگەرەۋەكەى ھەردە دلدايە و لىي جودا نەبۆتەۋە. خودا و پىغەمبەرىش دەناسى، بەلام چۆن ناسىنىك؟ ھەرباى ئەۋەندە بلىت: ((خو بىكا، خوانەكا! بەخودا- بە پىغەمبەر!)) و چاۋان ۋىك بىنئىتەۋە و روخسارىكى سامناك بەخۆۋە بگرى- ئىدى ھىچى دى... لىي بىرسە، لەچى دەترسى، نازانى لە چ دەترسى. لەبىرەمە شەۋىكى مەلا برايم ھاتبوو.

مهلا برايم پیره ميريديكي ریاکار، زۆر بلێ، رهنگ زهرد، زۆرخۆز، سههر و كه لله باريكه له سوسماری. ههر راست دهتگوت پیره سوسماره. ده مه بێ ددانه كاو له كهی، بهو سیمله ئوزبه گیانییهوه، بهردهوام دهجوولان؛ شهگه نه پخوار دبايه دهكاوییهوه: دهیگوت: ((ئهی ئهوهی له نووری خودای كه وتییهوه)) دهست پێدهکرد، ههر بۆ تویشووی رۆژی دوايیت و ده دهمولهوسی خۆیدا دهیهینا و دهیبرد و گهرووی پاك دهكردهوه و تینی تیده کرد: ئهی ئهوهی له نووری خودای كه وتییهوه، هه موو جیهانیی له تۆ كهوتۆتهوه...)) چا فانۆسی ده دایه دهست كورێژگه كهی و وه دووی پیره فانۆسی ده كهوت، به واتای باوه ژنی وهك مه پێك وه دواي چنگیک ئالیك كهوی. ههر چهنده ئه و ئالیك هه دووربايه به هیزی خه یالی دهیهینایه پێشه وه په نا فانۆسی و دهیدهیته وه.

خۆی بۆ شامی بانگه ییشت کردبوو. هه میشه هه روا بوو. به ره بهری جه ژنی قوربانێ بوو؛ هاتبوو شتیکی پهیداكا، و هه ره ده مه هاتنیشیه وه ئه رکی خۆی به جی بی نی و باری خۆی سوک کاو ئه رکی سه رشانی، بابهی وه بیر بابهی بی نیته وه: ده رباره ی هه قوللا و هه قوناس، هاتبوو هه ره ده مه وه رگرتنی هه قوللا یه وه هانیسی بدات قوربانیه بۆ كه سوکاری مردوو و زیندوو هه کانی خۆی بکات. خۆ شه گه ر جوانه گاش له عه ردیدا شه وه چاکتر، هه رنه بايه شه وه هم زیاتری ده برد و هه م گۆشتی نه رمه و چاکتریش – ((هه وتوو)) یانی قوربانیه هه وت كه سان.

گوتی کتیب ده فهرمووی رۆژی قیامه تی هه ر كه گه یشتیه پردی سپرانی شه وه به سه ته زمانه زیندوو ده بیته وه و دی له به رده مه ت و له به رده می شه وه كه سانه ی كه قوربانیه كه یان بۆ کراوه ده كه وی. هه ر كه سواری بوون ئیدی شه وه به چوار ناله به سه هر پردیدا، شه وه پردی له موو باریکتره و له ئه لماس تیژتره ده په رپێته وه... دارگول چای هی نابوو، له ژووری بوو. كشموات به زاری به شه وه ده یروانی چۆن؟ شه وه چ پردیکه، شه وه قه ت نه بووه پرد؛ پرد یانی پرد، یانی خه لکی بتوانی به سه ریدا پرۆا- باشه بۆ وا؟ هه وت كه س چۆن سواری گایه کی ده بن؟ به خۆ و به و سمانه یه وه چۆن به سه ر پردیکی و اباریکدا ده روا؟ بۆ ئه ویش هه روه ك شه وه گایه ی مالتی خۆمان نییه كه له سه ر شه و پلیکانه پان و پۆرانه به ربۆوه و مرد...!

((راستی ده کرد؟)) زۆر مه زلوو مانه.

((چی - کی؟))

((ئهو مه لایه ی دوینی شه وی هاتبووه لای بابهی)).

((چی راست ده کرد؟)).

((ئهدی نه یده گوت هه وت كه س به سه ر پشیتیه به چوار نالی به سه ر شه وه پرده ییدا ده روا- بۆ گاش بۆ سوارییه ده بی؟- جا چۆن هه وت كه س؟)).

((ئیدی شه و بۆیه ی واگوتوه- تا خه لکی قوربانیه بان بکه ن!)).

((ناخر ده یگوت کتیب واده لێ!)).

((له خۆیه وه به ناوی کتیبیه واده لێ...)).

ده گه ل هه موو شه مانه شدا خه یالی ناره هه ت بوو؛ کتیبی چوویوه ده می شکییه وه؛ کتیب هه روا له خۆوه نه ببوووه کتیب؛ کتیب نوسراوه بوو؛ نوسراوه شه فسون بوو... دیاره شتیك هه ر هه بوو كه ببوووه کتیب، بینگومان شتیکی تیدا بوو...

من پینوايه شه گه ر به ویم گوتبا هه ر ئاوا بی ماره برین برۆین و پیکه وه سه رپیکه وه نیین و بژین چ قسیکی نه بوو. دیاره شه وده می نه مده زانی، شه زمونیکی وام نه بوو تا بزاتم كه پیاو ده یه وی هه موو دنیا و ژنه که شی پیکه وه خۆش بووی؛ كه چی ژن ته نیا ده یه وی هه ر تا که یه ک پیاوی هه بی. شه لبه ته شه وه به و مانایه نییه كه ژن نا که ویتنه ژیر کاریگه ری ژینگه و ده ورو به ره وه و له مێرده که ی خۆی به ولاره گوێ به جیهان و شته کانی دی نادا- شه مه دوا ی شوو کردنی په ییدا ده بی؛ ده پێش شوو کردنی هه میشه ژن له پیاوان فیدا کارتره، و مێرده که ی بۆ هه ر جیه کی به ری ده چی؛ جاری وایه ته نانه ت گوێ ناداته چ مه رج و مه رج کاریه کی. شه وده می شه وه م نه ده زانی به لām هه ستمپیده کرد. به لām ئاوا هه روه ك گۆم گرفتارییه كه گرفتارییه بیده سه لاتییه بوو. سه ره پای شه وه ش، ده بووايه هه ندی شتی پتویستی دیش هه بوون ره چا و کرابان. بابه هه رده بوو. ده ناوچه که دا بژیته، نه ده بايه ببیته جی نیشانه ی تیر و توانج و تانه و ته شه ری که سوکار و تیره و تایه فان... وه ک بلێی ئی شی خۆشم به چاکی دیار نه بوو... ده مزانی که هاوکوفی یه کتریش نین، به لām هه ر ده شمویست- زۆریشم ده ویست؛ ده گه ل شه وه ویستنه شدا ده مه ه ویست چۆم هه روا بم و چ که موکو رتیم نه یه نه پێشی و له که میه نه ده م. ئیستا که ورد ده به وه ده بییم شه و ده وی؛ بی شه وه ی له به رامبه ر ویدا خۆم له قه ره ی هیچ فیدا کاری و

قوربانیه کی گه وره بدهم: دهمویست ناو و ئابروو و ریز و سهنگینیم هممو له جیتی خو بن، و نهویشم وهك فهرشیککی چاک یا شووشه واتیککی به نرخ دهستکهوئ. نه مده زانی، پیاویکی ناتواو بووم - ترسنۆک، له خو نه بورده. نه مده موی نه مده زانی - لاوه تی نهیده هیشت. جاری وابوو له خوتم بیزار بووم و نه فره تم له خوتم ده کرد. له بهر وهی نا که ههست بهو ناتواوی و ترسنۆکییهی بکه م و ده نازار دا بم؛ نا، ئاگام لهو شتانه هه نه بوو تا ههستیان پێبکه م و نازاریان پێوه بچێتم. کامه لاوهیه که خوئی پێ تهواو و نازا نه بی؟ نه گهر شانازییه له لاویکی بستینییه وه چیدی بو ده مینتیته وه. نا تهواویش جۆریکه له بی غیره تی - ترسنۆکی رووت، بی غیره تی. نه فره تم له وهی ده کرد که جاری و اهه بوو ده مدیت به خو نازین و به خو راپه رمووم شانازیم له که دار و رووشا و بریندار بووه. سه رنجم بالی ده گرت و گیانم به یهك دنیا تاسه و ههز و ئاره زوو وه ده که وته سه ربالی سه رنجم و به رینماییه سه رنجه کانی وی، به دهم زه رده خه نه و تاسه وه به ره ولای وی ده چوو؛ که چی بهو هه موو تاسه و ههز و ئاره زوو وه، نهو سارد و سه ر لووتی ده کرد به ولاره، که ده گه یشتمه لای ده رکی پیلوه قورسه کانی وهك ده رازهی دیوان ده هاتنه وه یهك و جوت ده بوونه وه و گیانم لهو دیوی ده رکیوه ده مایه وه و بی گویدان و زۆر به ساده ییه وه بالی سه رنجمی تیک ده شکاند و گیانمی دهو ههراو زه نای شوپ و تاسه و ههز و ئاره زوو وه وهك هه لۆی بریندار له په ر په رچه کی ناسمانیوه دینایه وه به ریپی و ده که وت. تا نه که وتبایه به سه رنجی تیکه ل به زه رده خه نه یه وه هه لینه ده گرتسه وه و له سه ردهستی خوئی دانه ده نا، و هه لینه ده دایه وه و نهیده فرانده وه - جاری وابوو نهو کاره ی هینده تیکه ل به گوئی نه دانی بوو که ههروهك بیچوه کۆتریکی لاواز هه رچه ند جاریکی که هه لیده دایه وه ناسمانی دووباره ده که وته وه - بالی گیانم قورساییه غه مه کانی نه ده توانی له سه ر دیوار و لیواری په نجه ره کانه وه ده مامه وه و نه مده توانی بفرم - کزولاواز و غه مبار، به به رتری سه رنجه پر تانه و ته شه ره کانی باوه ژنیوه، که هه ریبه که یان له نینۆکی سه د پشیله ی گه ر تیژتر بوون. تینم ده دایه وه به ر خوتم: پیاو، باشه نهو کچه لادییه چیه و تو خو ت بو سووک و ریسوا کردوه و نهو هه موو زه نگو له و گولینگانه ی به کورتانیوه ده که ی و نهو هه موو ده رده ی پیوه ده کیشی؟ سوژم ده دایه خو م که ئیدی له مه ودا هینده ی به ده وروخولدا نه یه م و نه چم؛ خو م خر ده کرده وه. نهو جاره یان نهك وهك بیچوه کۆترۆکه کی به لکه وهك شه هیئ و باز و هه لۆیان - به شانازی و راشکاوی و بیر کردنه وه یه کی ته وا وه وه؛ که چی بی ئاگا لهو تانویانیه ی که جۆلای خو شه ویستی به ده وری

ته واوی گیانیدا ته نیبووم، ههروهك ههست به تینی نهو تارویویانیه ی ده وری گیانم بکه م. ته نانه ت جاری وابوو هه لده ستام و له مالی ده رده په ریمه ده ری. به لام دوا ی که میك وهك دووباره شتیك بۆلای خویم راکیشیتته وه سه ره له نوی ده هاتمه وه نزیك دانه و داوه که وه. چه شه که م ده دیت؛ تاله کانی داوه که م نه ده دیتن - چونکه هینده ناسک و باریک چنرابوون. پێکه نین و روین و هاتنه وه و هه لسوکه وته کان هه موو نه وه یان پێشان ده دا که دووباره هاتومه وه و به گرفتاریشه وه هاتومه وه...

نه لقه یه کی بچکۆلانه م بو له زی پینگه ریکی جوو کپی، که هه ر ده ستویرد به داویوه ی کرد و ده ملی کرد، هه ولی ده دا تابتوانی نه هیلی ته لقه و داوه که ده رکه ون. به لام من جیی ته لقه که م ده زانی: ده مزانی که ناسووده یه و پشتی و سه رپۆشی به سه ره وه یه و جییبه که ی فیئکه و هه وا ی سارد و گه رمی لینادا. نه مه نیشانه ی ئومیدبوو، هه رچه نده بو خو شم شت به دهستی خو م بووم که چی نهو به لینه ی بابه، که ((با بزاین روژگار چ ده کا)) نارامییبه کی ده دامی و دلای ده دامه وه - نهو زیاتریش: نهو ئیدی دهسته گولی نیشانکراوی خو م بوو...

روژی گه رانه وی تارانیم هه رگیز له بیر ناچیتته وه. ساده و بی گوناه و پاک و بی گه رد، وهك کچۆله قوتابییه کی شه رمیونی مه کته بی له لایه کیسه وه راوه ستابوو، رهنگی تیکچوو بوو، کولمه کانی ری ری - زه رد و سوور - ببوون، چاوه کانی سووره لگه رابوون. راوه ستابوو و سه یری ده کرد. سه رنجی خالی، دهستی به یه خه یه وه گیربوو، نه لقه که ی ده ده ستیدا ده گو شی. نهوین و خو شه ویستی و په یمان و وه فای ده گه ل وه ری ده خستم؟ هیژ و تینی لهو ته لقه یه وه وه بهر خو دنا؟ له جیاتی منی ده گه ل ته لقه که یدا سوژ و په یمان و به لاین ده به ستنه وه؟ په یمانی خو ی به نه لقه که وه هه لده واسی؟ نهو گو شینه ی که ته لقه که ی پێ ده گو شی دلناییه کی ته واو ته وا بوو که به منی ده دا؟ - پیموایی هه موو نه مانه و زۆر شتگه لی هه ستیاری دیکه ش هه بوون، که من ناتوام ناویان لی بنیم. گه رامه وه سه ری پیکم کرد - به دزی، و سه ری پیانه، ئاخ مالتا وایی له قه ره واش و نوکهران پێچه وانه ی خو و خده و نه ری تی ناچه که بوو - جو ره سوو کابه تیبه ک بوو؛ به جۆریک لاوازی نه فس و بی مایه یی لیک ده درایه وه. نهو ده دنیای خویدا بوو، ههروهك من نه بی نی، یا له من به ولاره هیه شتیکی دی نه بی نی. ده حالته تی زینده خه ونیکیدا بوو، وهك ریواریکی که به دهم ریوه کتوپر ده ریایه کی گه وره له سه ر ری و له به رده می خویدا ببینی - بی

نان و ئاۋ، بى تويشوو. دياربوو گرياوو؛ بەلام چونكە زۆر جاران ھەروا بۆ خۆى يا بەقسەى باوھژنى دەگريا، كەس ئەو گريانەى نە دەبردەو سەرىناوانىكى دى، ھەلپكى و دەدەست ھىنا (بابە و باوھژن بە ئەھمەدىان گوت كە جانتايەكە شتى شكائىتى تىدايە، ئاگاي لىبى- ئەھمەد خەرىك بوو جانتاكەى شەتەك دەدا) ھەلى لەمە وەرگرت: ((دەيەو؟)).

((زۆر دلئىبابە كە دەيمەو...!)).

ئارەقەى كردبوو؛ منىش ھەروەتر؛ ئەو دەلەرزى، من گرم گرتبوو- لىوان لىو لە غەم و پراوپر لە ئەقبن؛ غەم و ئەقبن؛ دوو ئاۋىتەى دلەراوكى و ھەلچون- بەرگەى ئەو دوورەى چۆن بگرم؟ ھەرچەندە كە دەمزانى ئەو ھەر ئى منە، لىرەيە و تادىمەو ھەرلىرە دەبى، يانى ناچارە ھەر لىرەو دەمىنى، چ جىي دىكەى نىيە، بچتە كۆى؟ جا بۆ بابە دەيەشت!

ئەو لە تارانىم، دەخوئىم- چ خوئىندىك! ئىدى ھەرچى بى ئەو دەخوئىم؛ زىاترم ھەر روخسارى وى دەنئو كىتەبەكاندا دەخوئىندەو: ھەر كە كىتەبم لىك دەكردەو رووى وى لەلەيەكى وشەكانەو ەك مانگى چواردەى پشت كىۋىكى تارىك ھەلدەھات و وەدەر دەكەوت؛ پىدەكەنى، دەگريا، لاسايى دەكردەو، مووچە مووچى بوو- و منىش ئەو بەلان لىكەدەم و بەرەولاي وى دەچم. سەيرە ھەر نامەيەكىشم كە دەنوسى سەرەتاۋ لەپىش ھەموام لەوى دەپرسى: ((دارگول چۆنە، ساغە، بەكەيفە، شادە؟ نىستاش ھەرەك جاران پىدەكەنى؟ بى ئاگا دەنوسم: ((ئەمانەتەيە ئىو دەارگول، مندالە، مەھىلن ئازارى دەن...)) ھەرەك زۆر سروسىتى بىت ئاگام لەوئى نىيە كە بەگوئىرەى خو و خدەى مە، يەكەم راست نىيە، دوو- ئەگەر راستىش بىت و رى ئەوئەشم ھەبى- دەبو لەپىشدا ھەوالى داىە گەورە (داپىرە) و پوور و مندالەكان بىرسم و ئەوجا بىمە سەر ھەوالپرسىنى نۆكەر و قەرەواشان... بەلام من دەمنوسى. بابە ئاگادارى دەكردەو، بەلام بەشىۋەيەكى راستەوئە و روون و ئاشكرا و يەكسەرە، نا- بەشىۋەيەكى ناراستەوئە: كە نامەكەى تەواۋ دەكرد، لە داپىرە و بەگوئىرەى تەمەن و گەورە و بچووكىيەو تاپوور و مندالەكان پىدا دەھات و ھەوالى وانى پىرا دەگەياندەمەو، ئەوجا دەھاتە سەر نۆكەر و قەرەواشان و زۆر بەكورتى ناۋى دىتان و دەپىرەيەو- ئاۋى دەمن دەگەياند كە شىۋازىك ھەيە، گەورە و گچكايەتى، و خو و خدەيەك كە دەبى رەبەرچاوبگىرى، بەلام من ئەوانەم ناچنە دەگوئەو...

ھاينە، بەتاسە و خۇشەيەكەو خۆم نامادەى دىدار دەكەمەو، ھەرمەپرسە، زۆر جىاۋاتر لە سالانى پىشووتر. ھەر بۆ ئەوئەش كە بەلگەيەك بەدەست كەسەو نەدەم، ھەستام دىيارىم بۆ ھەموان كرى، تا بتوانم شتىكىش بۆى بەرمەو. تاقىكردنەوئەكام تەواۋبوون كە بروسكەيەك لە بابەو پىنگەيشت: ((بەو زووانە دىم، درىۋىيەكەى دەپۆستەيداىە، يانى چى؟ - نارەھەت دەم... چ بوو؟، چ روويداۋە؟ نەخۇشە؟... ئىستا ئىدى ھەموو بىروئەشم بەلای ويىەوئەيە. نەكا خوانەخواستە سەكتەى لىدەبى! بە چ شىۋەيەك ناتوانم ھەوالىكى راستى لىو بزاتم؛ بىست تا بىست و پىنج رۆژ رادەبرى و ھىچ شتىك بە پۆستەيدا نايە، يانى پۆستە ناكات. دلەم ھەلدەچى، دەمەوى مىلى رىيە بگرم كە نامەكە دىت، دەنوسى شىۋىكى لەسەرچىي راكشاۋە- لە زوورەكانى خوارى بوون، لايەكى پەنجەرى سەرچالى كراۋتەو- راكشاۋە و ھەرەك جاران پىش نوستىنى نزاى كردوون و پاراۋتەو كە ھەستى بە قورسايەكى كردوۋە لەسەر سىنگى و رەشايەكىشى دىو ھەر بۆلای دەمەو ھاتوۋە و كشاۋتەو؛ كە وردبۆتەو دىۋەتى ئەو مارىكە و لەسەر سىنگى پەپۆكەى بەستوۋە و خىراخىرا سەرھەلدەنى و لەزارىيەو نرىك دەيىتەو و دەكشىتەو... مارە لە پەنجەرى بەرەو خوار، وئە ئەو دەيىنى، تەكانىكى دەداۋ دەچتە نىو چالەكەو؛ بۆ بەيانى سەيد موختارى مارگر دەبا و ئەو دوومارانە دەگرى كە يەكىكىان ھەمان ئەو مارە بوو كە پەپۆكەى لەسەر سىنگى بەستوۋە. ئىدى لەو رۆژەو ھەست بە ئازارىكى زۆر دەكات لەلای دل و سىنگىيەو؛ پزىشكە جوۋەكە دەلى دوورنىيە لە سەرەنجامى تەكانى مارەكەو دلى راجەنى بى و ئازارى پىنگەيشتى، واباشترە بچتە تارانى و لەوى خۆى چارەسەر بكات، ئەگەر ھات و ئىنشاللا ھىچ نەبوۋ ئەودەمى مادامەكى ھەر ھاتوۋە سەرىكىش لە ئەسفەھان و شىرازى بدات و ئەوئەش بىنن، چونكە شارەزاش نىيە ھەزدەكا منىشى دەگەلدا بم تا تەنبا نەبى...

دىت، خۆى دەپشكىنى، سوپاس بۆخا چ نىيە، بەلام دەگەل ئەوئەشدا كۆمەلنىك داۋ دەرمان و پارىزان دەكار دەبا. دەچىنە شىراز و ئەسفەھانى و ماۋەيەكمان پىدەچى- و دىنەو. ھەموو پشوى ھاينەكەم دەگرى. بەلام من دەزاتم كە دارگول ماۋە و لەوئەشە ھەر لەوئەش دەبى- بابە دلئىبابە دەدات. ھەربۆيە زۆر بى ئارام نىم. بەتايەتى كە دە ((دلئىبابەكەى)) بابەيدا ھەست بە رازىبوونىكىش دەكەم...

سالى ئاينىدە كە دەچمەۋە مالىكى كۆپرەك بوو و كاول و ويران دەبينم - دارگول نەماۋە، ديارە كە نەماۋە! ئەگەر مابايە مالىكە دىنبايە سەرخۆي... ھەر دەگەل گەيشتنەۋە مالىكىدا چاۋانى لىدەگىيىم - چۆلىيە مالى زۆر بە توندى ھەست پىدەكەم. بابە ھەست بەبى ئۆقرەيىم دەكات، خۆ گىل دەكات، قسان تىكەۋە داۋى؟ باۋەژنە دەزانى، سوورھەلدەگەرى، چاۋان بەردەداتەۋە؛ خانزاد دەزانى، چاۋان حىز دەكات. سەرەنجام لە توانامدا نامىنى، دەپرسم ئەدى دارگول لە كۆيە؟ باۋەژنە داۋى چەند پىچ و پەنايەكان و روو ھەلمالداۋىيە قەرەۋاش و سەرەرىي كچەي و بەشپەيەكى گشتى و گۆرانى دەور و زەمانەي و نىكىسۋەنەۋەي دىنا خراپ بوۋى و نەجەبەتتەي تاغاي ئەو ھەموو ئارام و خۇراگىيە خۆي و تاغاي، ئاشكراي دەكا كە لەداۋى لەمال نەبوۋى تاغاي رەدوۋى جىنلۇكەكى پى پەتى و رەش و روت كەوتوۋە و رۆيوە!...

ھەرۋەك تەشتىك خۆل و دۆ بەسەرداكن تىكرا دەم، ھىندەي نامىنى كە ۋەك كەرى دەقورپىدا چەقىو زگم بە عەردىيەۋە نووسى و بە نەقىزانىش ھەلئەستەۋە.

چەتپەيە گىلە! زماندرىزە! ھەلىخەلەتاندەم! تف لەسەرۋچاۋت، تف لە ئاپرۋەت! ئاخىر ئەوانە دەبينن بۆيە دەلئىن كرمانج روحيشى لەروحي دەي ھەر كرمانجە!.

مالى كە لەو دەورۋە وا روۋناك بوو لە نىكەۋە دەلئى دەبجورە؛ دىۋارەكان لاسايىيە دەكەنەۋە؛ دەنگى جوجكەكان دلە نازارە - ھەرچەندى دەكەم و دەكرىنم ناتوام بچمەۋە ژوررەكەي خۆم - چاۋم بەرايى دىنئى نادات. ئىدى ھىچ شتىكى بە ئى خۆم نازانم، نەمال، نەژور - ھىچ شتىك - بوۋنەۋەرىكى لادراۋى لىدراۋم. دەگەل ئەۋەشدا كە ناۋى دارگول ئازارم دەدات و دلەم دەگوشى، گومانىشم لە راستىيە قسەكانى باۋەژنى ھەيە، دلەم دەلئى ئەۋەي ئەو دەيلى وانىيە. دە روخسار و سەرەنجەكانىدا دەمارى بەدگويى و ناراستى و فىل دەبينم: زۆرچاران ۋەك گوناھىكى گەرەي كەردى لەبەر سەماۋەرى پەرت دەبىت و دۆش دادەمىنى و سەرەنجەكانى ۋەك دوو مىلى سورۋە بوو لە گولئى رايەخەكان دەچەقن؛ دەموچاۋى درىژ دەبىتەۋە - ھەرۋەك قەپۆزە رىۋىيە... بابە چ نالى، ھەر سەرى بەردەداتەۋە و سوورھەلدەگەرى و پىك لەداۋى پىك ئارەقى ھەلدەدا - بەروۋالەت لە خۆشپەھاتنەۋىم، كەچى سالانى پىشتەر كە دەھاتمەۋە لە جارانى خۆي كەمتر دەخواردەۋە؛ ئەۋدەمى دەيگوت كە بە ھاتنەۋى من سەرمەست و سەرخۆشە! شەۋى دەچمە مالى داپىرەي - داۋى نىۋەرىيەكى درەنگ بوو كە گەيشتەۋە شارى...

دەمىنمەۋە؛ مەجمودى پورە فرىشتەي دەنېرمەۋە مالى تا بلى زۆر ماندووم و نايەمەۋە. ھەر لەۋى دەنوم، داپىرەش داپىرەي جاران نىيە؛ دە روخسارى ويشدا رىاي دەبينم - دلەم بەۋىشەۋە پاك نىيە... لە سەرەتاۋە چ قسەمان نەبوون بىانكەين - نە من، نە دارگول! قسە نەيدەتوانى ھەستەكان دەرخا. ئەو ھەموو رەنگ ھىنان و بردن و لەرزىن و ھەناسە سواربوون و سەرەسورى و چاۋەلىل و پىل و گويە پر ھاش و واشانە و ئەو مىشكە بەتال و خەيالە رۆيشتوۋ و گەراۋانەي پى دەبەرىي نانىن و بە دەۋرى خۇياندا دەسورپىنەۋە و لەجىي خۇيان چەقىون... ئەوانە ھەموو بە چ زمانىكى دەردەبەردىن و دەگوتىن و ئاشكرا دەكرىن؟.

مندالەكەي كە ھىنابوۋىيەۋە توندى بە سىنگى خۇيەۋە گوشى. ئايا دەيوۋىست بلى كە ئىستا بەرپرسيارەتى ئەم بەشەي ژيانى بەملەۋەيە - بەرپرسيارەتى بەشكىكى ژيانى خۆي، بەروالەت مندالەكە لەمپەرىك بوو كە ئەۋى پى لە جىھان دادەبىرى و جوداۋى دەكردەۋە، ئىستا ئىدى ھەرخۆي نىيە، ھەرتەنيا بۆخۆي نەدەژيا - بۆ مندالەكەشى دەژيا... بەلام ھەر راست ۋەك ژنە رەبەنان (راھىيە) كە، سەرى دەتراشن و جلى رەش دەبەر دەكەن، يا ۋەك دەرويشكى كە سەرۋىرچى دىلئىتەۋە و كەشكۆلى ھەلدەگرى، يا ۋەك خوا پەرسىتىكى كەۋا دەنوۋىنى پىشتى دەدنيايە كەردوۋە و كارى بەكارى كەسەۋە نىيە و نەماۋە و ھەر دەدەمىشدا بە حەزە مادىيەكانىيەۋە تاۋىك لە دنيايە غافل نىيە و تروسكەي خۆرى ژيانى شەۋقى لە چاۋەكانى بىۋە و بەرەۋلاي خۇيەۋەي دەبا، ئەۋىش - دارگول - ۋەك بلىي ئەو شەۋقە دەبينى - ھەرۋەك پەرىي گولئى كە شەۋغىيان لى بىژى و كەشبنەۋە و تەرايىيان تىبگەرىتەۋە و گولەكان لىو بەخەندەۋە بگەشىنەۋە ئاۋابوۋ...

بە توندى گوتم: ((تۆ كە خەتى كەست نەخوۋىندەۋە و گويىت نەدەدايە ھىچ كەسىك، ئەدى ئەۋەچۆن بوو وا رۆيشتى، بۆ رۆيشتى و منت ناۋا بەو رۆژەگەياندا!...)) بۆخۆم ئاگام لىنەبوو، ۋەك ئەۋەي سەرنجىكى قىزە و نانەم لە مندالەكە گرتى.

بەدەنگى زۆرلىكراۋىكەۋە گوتى: ((ئەم بىچارەيە گوناھىكى نىيە.. خوا ئەۋەي كويىر و زەلىل كات بوۋە باعىسى بوۋىتى!...)) چاۋەكانى داخستن. مندالەكە كە ھەروا كز و مات و بىدەنگ و دە و شانۆيەۋە رامابوۋ لەبەرزىيە دەنگ و توندىيە سەرنجەكانم ۋەگرىيە ھاتەۋە. دارگول سەرىيىكى مندالەكەي كەرد، كە بۆنى نەفرەتى لىدەھات، بەلام دەگەل ئەۋەشدا ھەربەخۇيەۋە گوشى.

له پر هەر بهه مان حاله تى كچيتيبه جارانييه وهى گوتى: ((يهك ده قيقه راوهسته، با شه وهى بيهم و بيدهمه دايرهه...)) و راست بووه، و بهراكه راکه وه روښت، هەر بهه مان له نجه ولار و نه رمييه وه؛ ههروهك شلکه شو تپکينكى به هارى... هيشتا ژنيكى وانه بوو بزاني مال و ميترد چيه و دهگه ل ميتردى ليک تير بووبن- هەر بهه شلکي سهرى به ميترديان دابوو!... هاته وه... چه ند روژنيک دواى هاتنى بابيه بو تاراني، باوه ژنه نامه يه كى پي پيشانده دا (به دارگول) و ده لي شه وه له من و بابيه پرا هاتوو و نوسيو مانه كه ده بي- دارگول- له مالي پروا- و هه رده بي پروا. به قسه ي خو- دارگول- قاقه زه كه ي بهو دوو چاوانه ي خزي ديوه، ياخوا شه گه ر نه بيديوه خوا كويى كا. سه يد فه خرده دين خويندبوويه وه؛ بوخوي قاقه زه ي ديوو، پوله وينه داره كه شى هه رديبوو (هه رده و حاله يدا پي كه نينم بهو هه موو ساده ييه ي هاتي...)) (باشه، شه وه ديتيشت؛ چونت زاني كه شه وه خه ت و كاغه زي منه يا ئي مه يه؟ هه ر كه مينك راوه ستاباي خو من نه مردبوو، خو روژنيكى هه ر ده هاتمه وه- له مالي دايه گه و ره ي مابايه وه...)).

((ئاخر ديتم- بو خوم ديتم؛ چن بزائم كه ديبه وه- خو زگه هه ر شه وه روژه شه ژنوم شكابايه و نه چوبامايه سه ر كانيبه- هه موو خه تاي شه و پيريزنه سه گه به د فه ساله بو)). پيريزني فالچي و ده ستگره وه ي ده گوت: ((هه موو شه وانه ي به من گوتبوو- تو گالته ت پنده ات... گوتم خراب ده بي... بو خوم ده زماني...)) و فرميسكي داد باراند چ فرميسكيك! شه مجارهيان گريانه كه ي هو تالاي ده رووني بوو؛ و پاشاوه و سه رتوي پي كه نيني نه بوو- گريانيكي بي وينه بوو. ميشكم به تال بوو؛ شه وه ي ده بگوت نه مده بيست؛ گويم هه ر له وه ي بوو كه ده مبيست؛ له قولايي ناخي گياني؛ له له رزيني له شى، له پرته پرته شه و چاوانه ي كه ده گه رماوي فرميسكاندا خوي ده شوست، به كۆلكه زيرينه ي روومه ته كاني كه له هه ر دوولاي باراني فرميسكه كانيه وه تاقى لي دا بوو؛ له كه وتن و هه ستانه وه ي سينگي.

شه ويان له مالي ده ر كرده بوو؛ له ناچارايان چووبوه مالي دايه گه و ره ي (دايره) دايه گه و ره ده گه ل پيره ميترديكي كه ردار ده يني رته وه لاي دايره و بايره ي خزي له و ده وروبه رانه ي لاي سه رده شتي؛ بايره ي مرديوو؛ و دايره شه ي شه وي به ميترد (شو) دابوو...

شه، هه موو پي كه وه ده ستيان ده و پيلانه چه په له يدا بوو، ته نانه ت دايره شه كه له ته واري شه و ماوه يه دا وشه يه كي له و به سه ره اته وه به من نه گوتبوو!...

خه لكيكي سه ير، و روژگار يكي سه يره! پياو متمانه به كي بكا؟... تازه كاتيكي گوتم قه رزداريش بووه: ((هاي روژه گوريس به لايه كي نه ده گه يشته وه نزه ي دوولاييه يه؟ دوولاشي ده كه يه وه زياده!)).

((هه ر نه بابيه بتگوتبايه- خو تو ده تراني؛ شه دي بو نه تگوت؟)).

((جا سوودي چ بوو روژه؟ ده ترسام له كه لله ت دات و هه راو زه نايه كي بنييه وه... سو دي چ بوو! كچه ي به سته زمان و بي گونا، مندا و هه رزه كار بوو؛ خوا قبولي نه ده كرد و هه لينه ده گرت بكه ويته ده م شه هه موو مار و شه ژديه ايانه وه و توش ناخوشيان بيت... ده زانم- توش هه ر گونا هي... وه ك مندا لان، ههروهك هه وري به هاري ده گريا... جا ئيدي بليم چي! ده يگوت هه ر شه ونده م ده وي تالاي بزاري شه و ژنه ي دابكا، ده نا شه گه ر نه يه وي- به توي ده گوت- من زوري ليناكم. ده يگوت ته نيا هه ر شه ونده ي ده وي لووتني شه و ژنه ي بشكي ني و هه ر جار يكي دي كه ئاغا چو كه له ي ببيني ته وه و بمري... ئيدي هي چي دي كه ي له خوداي نه ده ويست...)) و دايره هه موو شه وانه ي به شيوه زمان يكي كوردي په تبه وه ده گوتن و ده شگريا. ((تاموژگاريم كرد- دل م دايه وه- ده ستم به سه ري دا هينا، ديتم زور گونا هه، ديتم سه ريك كه نه يه شى پريسكه ي لي نه پي چي چاكه؛ دايكه بي چاره كه ت كه مي چيشت تا من بيم و به ده ستي خوم كي زوله يه كي بي گونا هي دي كه باويمه نيو شه و گورگ و سوارانه وه! نا، روژه گيان، شه وه چا تر بوو؛ له به رزه و نه دييه هه ر دوولاتان بوو؛ خوا بوقي بو چومي و نه هه نكي بو ده رايي دروست كر دووه... جيئي شه و مندا له به سته زمانه ي شه و ماله نه بوو. گونا بوو...)).

((شه دي گونا نه بوو روژي به و روژه ي گه ي!)).

((به ري وه لالا، روژه... توش هه ر گونا هي...)).

((راستييه كه ي من هه ر تينا گه م... تو كه ناگات له چوونه وه كه شى بووه... كه چي شه وه شت هه ر به من نه گوتوه...)).

((نا، نه مگوتوه- دوو سي روژ نابي. هه ر له هه وه ليشه وه بابت گوتي كه نه يليم- بوخوشي هه ر ناره حه ت بوو... به لام ده يزاني تازه كاريكه كراوه و تپه رپوه، ئيدي بو چي هينده ي ديشت ناره حه ت كه ين... به لي، روژه، ده زانم، دلي پياوان زوو له جي هه لده قه ني و دره نك ديتته و جي،

وهك دلتي ژنان نبييه - دلتي ژنان هر يه کيکه: زو له جي هه لده قهني، به لام زووش دپته وه جي... ژن هر دلتي هه يه؛ خودا له دل زياتر هيچي دیکه ي نه داوه تي - ټو دلته شي بويه داوه تي تا هه مو دمي بکولپته وه، هه ردو لاتان جحيلن، له بيرتان ده چپته وه...))

واي، که له و زمانگيره ريبايانه بيزارم! ده زاني که ژن له دلتيک زياتر هيچي دیکه ي نبييه ده گه ل هه مو ته مانه شدا دپت و ټو دلته شي ليدنه ستيني و ده يخاته ژيرپيوه و پيي ليدنه خشيني و پاني ده کاته وه...!

((گوناوه بو... تو ش هه گوناهي!))... هه مو هه دروزن، ريارکار، هه مو بؤگه ن! ټو پوره فريشته يه، له و قسانه ي ټو روژدي و ده موليو ويک هينانه وه و شير و ريوبييه کاني: ((کاري دلته نه خسته و گله!))

خوا له کولتان کاته وه!

زورچاکه ئيستا ده بينين!

و دارگول بو که ديسانه وه ده بگوت خوزگه ټه ژنوم شکابايه... ((ټو ساله نه هاتپيه وه، سالي دواترپش هه نه هاتپيه وه... هه دانپشتم، هه دلخوشپيه خوم ده داويه وه ده مگوت ټه گه ر ټو دروي ب هه رشپويه که بي هه والينکم هه ده ده يه ي! دانپشتم، دادم به خومدا گرت... نه هاتپيه وه و نه هاتپيه وه!)) و دووباره گريان.

((له ته واي ټو ماويه دا ته نانه ت بؤ ساتيکيش دلتم به لايه وه (لاي ميړده که ي ئيستا ي) نه بو وه... چوزانم... خوا له خيريټ دهنه کا... واي خودايه، چ بلیم... خوا ټو دوو چاوانه م کويرکا ټه گه ر دروبکهم - چ بکهم - نامان نه بو، ده مويست خوم هه لواسم و خوم بخنکينم... (ناخر نامان نه بو...)) واي، ده تگوت هه مو کيوه کاني دنيايه يان به سه ريدا داوم: ((نه هاتمه وه، ئيدي نه مده ويست بيمه وه... چوزانم... هه ستي هه ندي شتام ده کرد، به لام دلنيا نه بووم... سوينديان ده خوارد که تو بوخوت ليتداوه و روپوي... پاشان که هاتمه وه دپتم که، بابه که م که مه پيربووه... دايه گه وره (داپير) پير پيربووه... ناي خوزگه زور زووتر هاتبا مايه وه!...))

((... ساليک تپه ري، زوريان هينا؛ نامان نه بو، باپيرم مردبو؛ له داپيره ي به ولاوه که سي ديمان نه بو، ټو وپش پيربوو، چاوي نه يده دپت... براي هه ي...))

سهرم دنکه دنكي بوو؛ ده نکه که يم له که لله يدا لولي ده خوارده وه ((... به ميړدياندام...)).

به ميړدياندا... دابويان - ناوا! ليړه کچ به ميړدان له که فروشتنن ساده و ناسانتره. وه ختي که فروشتنن هه رنه بي خاونه که ي چه قه چه قتي که سهاره ر و روتن تيوره يخييه کانيه وه. له باره ي کچپوه هه راست به پيچه وانه ي ټه موه يه: خاوه ن کچ ته نانه ت دانپشتنن کاتي ماره کردني به سه رشوري و ملکه چپيه خوي ده زاني. سات و سه ودايه که به بريکار ټه نجام ده دات: که سيک ده کاته بريکاري خوي تا له جياتي وي سه ودايه که برپيټته وه. بريکاره که ش هه ټو کاره ي به سه رشوريه خوي و مايه ي شه رم ده زاني و کاتي که له سه ر ماره برپيني ده ست ده ده ستي کپاري دهنه ي سه ري به رده داته وه، سووره لده گه ري و هه ر به وده ي ده پيرپيټته وه که بلن ((پيشکه ش)) و پيچه وانه ي فروشياري که ري که هه نالن خيري شي لي بييني... ته لاقدانن ټني ته نانه ت له وه ش قيژه ونتره: ميړد، ټنه که ي له سه ر يه که مهن گوو تالوق ده کات! ياني هه رکه سيک بيه وي به سه ريه وه هه لوه ستي ده بي ټه وده ده گووه ي بدات! و ټو ويدي ده بي ټو مهنه گووه ي وه رگري - چونکه مه رجي سه ودايه که يه. به و شپويه ټنه که ده بي به ئي ټو وه ي گووه که ي داوه! يا جاري وايه له سه ريه که مهن کيچ يا ټه سپي تالوق ده کري، که سه ره راي سووکايه تپيه تالوقتي که له توانا به ده ريشه: ناوا هه م ته لاقيشي نادا هه م راشيده گه يه ني که نرخی ټني لاي وي به قه ده رنه نه کيچي که ي يا ټه سپييه کييه! يا به واتاي خه لکي ناوچه که، جاري وايه له سه ر پارهي تالوق ده که ن و ده لين له سه ر ټه وده ده گوژمه پارهي تالوقه. خوازياره که پاره که ي بيني و مالي خوي ببات!

سوجانه لالا، ټه مانه گونجاني نيوان ژن و ميړدايه تپيه ټو کومه لگايه ي ئيمه يه! و هه مو گه وره و گچکه و به عالمي ناشکرا ده بينين...

ده ردناکه! ټو ريبايه، ټم ريبايه - و هه مو ريارکان. راستپيه که ټه ويه که داپيره ي چاوي نابيني، نانيان نبييه، براي هه شي هه ر بؤ ټه وي له کول خوي کاته وه، ټوي گرفتار ده کات...

هه ستام - په ريشان، نالوز، رهنگ و رو پينه ماو، و تيک قوپاو...

((رويشتي؟)) به ده نگي که ي وه پارانه وي. رهنگي تيکچو، زرد هه لگه را، سپي بو، ليوي له رزي: ((هه ر و زو!)) پيلووي چاوه کاني به نازه وه داخستن - وه ک تاوي بردبي، چاوي ده

رەشەو ھاتن، سەرى سوورا، تىكراپو، دەستى بەسینگىيەو ھا، و سەرى بۆ دواۋە بردەو- زارى ھەر بەش بوو... خەرىك بوو بکەوئى- گرتم، توند و لىتى وريابووم و بەلئىنىشم داىە كە بىمەو. دلى زۆر بە توندى خۆى بە دىۋارى سىنگىيەو ھەلداويشت ((دئىمەو... ھەر نەمرم دئىمەو... ئىستا ھەردەبى بۆم، ناچارم، بەلام دلتىابە ھەر دئىمەو- نارەحت مەبە!)) شتگەلئىك لەو بابەتەو گوتن- ئەوا ئەويش خۆى بەسەرقۆلما داو ھەناسە بركى بوو. ھەستايە سەرىبەنجەى پىي، خۆى بلند كرد و بۆنىكى بە گەردنپو ھەردم. ماوھەك ھەروا ماىەو... بانگم كرد ((ئەجمەد- ئەسپەكان زىن كەو!)) ئەجمەد ھىشتا چاۋەپى نانى نىۋەپۆيە بوو. منىش تازەم وەبىر دەھاتەو كە نانى نىۋەپۆيەم نەخواردو! ئەجمەد بەرەو لاي ئەسپەكانەو چو و دارگول بەلای نان و ھىلكانەو... تەواوئى ئەو دىارىيانەى كە باوئەنە بۆ خوشك و خوشكەزايەكەى ناردبوون لە رقان ھەمووم داىە دارگولئى، بەستەزمانە لە خوشيان پىي وەعەردى نەدەكەوت...

كە گەمە سەرى بادانەوئى ئاۋرپىك داىەو؛ دارگولم وەك تاكە گولئىكى ھاتە بەرچاۋان كە لەو بەرە ھووتەى ھەيوانى چاخانەكەو راۋەستابو و دەستەسپى ھەلئەتەكاند... ماوھەك بو دە چاۋەپى ئەو ساتانەدا وەستابو. دەستم بۆ ھەلئەتەكاندەو. دلم دەيوست وەگەرىم و ھىندىكى دىكەشى دەگەلدا دانىشم و خۆم باۋىمە نىۋ دەرياي چاۋەكانىەو و خۆم ون كەم... دلم ھەر خوين بوو... گوتبوى سى سبەى شەوئى مېردەكەى لە مال نابى... گوتبووم دئىمەو- بۆيەش رۆيشتىم بىمەو.

* * *

(۲۷)

تەنەت ئاسمانىش ھىندە پاك و روون نىبە كە دووكەلى دلمى تىدا بە بادەم؛ خۆر سەرەپى سىل و ئىسقاى خۆى تفى بەيدا كروو. لىرەوار وەك ئاشقە رووتەى زەبوون لە تاو سۆزى دلى خۆى ھەر ھۆھۆيەتى؛ درەختەكان وەك داىكى كۆرپە مردوو سەر و پۆتەلاكى خۆيان دەرنەو و من رىشال رىشالى دلم دەدەمە بەرباي تا وەك ئەسپۆنى، لە كۆزى پرسەى خۆمدا لەسەرتاگرى تاۋەى دلى كىۋىەو دووكەلى لى ھەستى و بەسەر رووى پرسەدارىيە خۆمىەو ھەركا...

پرسەدارم... لە پرسەى دوومەرگدا دانىشتووم، دوو مەرگى يەك كارەسات! لەسەر پىشتى ئەسپى دانىشتووم و بەدوای مەرگى دارگول و دلدارەكەيەو دەم بۆ سەرقەبران، دارگولئى دەبىنم كە بە ھەمان رۆينى سەماى بالىە ئاسايەو بە ھەمان جولائەوئى نەرم و لەسەر خۆيەو، دەستەسپى رادەۋەشىنى و خەرىكى سەرقەبرانە: ئەويش پرسەدارە؛ و دوای تەرمى من و خۆى كەوتوۋە... لە ھەموو جىيەكى شوئىنەوارپى دەبىنم- ئاخىر ئەويش ھەر لەم رىيەو ھاتوۋە- لەبەرخاترى من ھاتوۋە: بۆيە ھاتوۋتەو، بايەكى بالى خۆى بدا، ھەوالئىكى بزانى، ھەوالئى رۆزى ناشتنىي- ئەو ھاتوۋە، من دەرۆم تا دووبارە بىمەو ھەوۋە شىيە لە رى و رەسى ناشتنىدا بكم. گۆرستانى دلم كردۆتەو؛ جىي ھەموو مردووى دنيايەى تىدا دەبىتەو... ئەو بەۋەتەنئىش دەبىنم- ئەويش ھەر پرسەدارە- ھەوئىەكەى مردوۋە. ئەويش دەبىنم وا سەيرى ھەوئىەكەى دەكا، وەك گولە بى- بە نەفەتەو، بى بەزەبىيانە- تەنەت جارى واشە كەرووى لەوى نىبە لەپشتەو ھەمبۆلەى لىدەنى- بۆ ھەى ئا و ئاچى و نەيەو!... بەپىچەوانەى ئەو ھەو ھە دەلئىن من و دارگول چىرۆكى چارەنووسى خۆمان نەنووسى- ئىدىكە نووسيان؛ و چ چىرۆكىكى خوشيان لەو چىرۆكە دزىوۋە ھەلئىنجا و نووسيان! ئىستاش دەيانەوئى چىرۆكىكى

دیکه مان پتوہ بلکیتن- لهوہی ههولئی دزیتو تر. ناغا و خام و هاوبه شه کان پتسه کیه که بیان نووسی، مایه وه ناوهرۆکی چیرۆکه که، هه موو ئومید هوارن که خووش کام بیت! توخمه سهره کیه کانی چیرۆکه که له بهر دهستان: ((ههر له خویمان، بیتگانه نییه، بیکهس و کار نییه، خانه دانه، لهو کچانه نییه- په رزین بیت- ره گهل هه تیوه جیحله کی شپو ورو پیپه تی کهوی...!)) بهلئی ((توخمه سهره کیه کهش کاکه یه...)) یه که مین کهسی داستانه که... بی ئیختیار ههروه که دارگولئی به لاساییه وه نهو رستانه دهرده برم، و بی ئیختیار ده لئیم: ((توخمی سهره کی کاکه یه... مه رجه کاکه یه کتان پیشان بدهم نه بیته وه، به هه نگوینی بلین ژه هره مار!)).

چهند په له هه ورئکی زور تهنک و بی رهنک، وه که مشتته که فیککی سهر ده ریای دورا و دور له پاناییه ناسمانیدا به دست بایه کیه وه که له عهردیه وه هه لیکردبوو تیک لوول ده بوون. کاتی که له بستوپرا به ره و دۆلی دا گه راین تاو به لای خوژئاوایه دا شکابۆه: ناسمان وه که سیکی نه خووش و دزیو و سیسه له که تازه بیان ددان هه لیکیشا بن خویناوی زاری ده له گه نی ددانسازیه سروشتیدا ده تفانده وه و ههر چوار دهوری خوژی خویناوی ببوو؛ خوژ به تاقی ناسمانیوه هه وق ببوو؛ موری تیشکه باریکه چلکنه کانی ده موچاری له ماندرویه تی و هه ول و تهقه لایه هه موری وه که رمبان راست ببوونه وه؛ ههوا هیشتا ههر گهرم بوو و هه ستت به هه ناسه ی گهرمییه که ی ده کرد.

ده نیوان باریکه رییه کی چری به گولئی گوله به رۆژاندا که له ههردوو بهری رییه که یرا که وه که سوالکهره هیندیان راوه ستابوون و سهریان بهردابۆه تیپه پرین: چهپه ره شکاوی دهوری باغه کانی گوندی و تاوه و ستله شکاوی ناو زبل و زالی به ده مه لاسکیوه به خیره اتنیان کردین؛ چه ند سه که به ره لایه کیش به سه رنجه ژا کاوه نه خووش ناسا کانیانه وه و به دهنگی کی گری نه خووشی کی سوزه نه کیه وه سلاویان کرد؛ چه ند ژن و کچی کی که له سه ر کانییه را ده اتنه وه گۆزه کانیان دانان و چاویان به ره ولای مه وه رگپرا تا به سه رنجی تیکه ل به بیزاری و نه فرینه وه نه م تازه هاتوه ی که وه که مه میونه وانان به جلوه برگی نه فه ندیانه وه سواری نه سپی بووه و دپته ناو گوندی ببینن؛ چه ند پیاییک که ده رمالیان ئاوده دان یا ته ماته بیان ده چانندن خویمان هاویشته سه ریته کانیان. ههوا گهرد و توژاوی بوو. گاران و بهرغه ل ده اتنه وه گوندی، بوئی توژ و خوئی تیکه ل به بوئی قشپلی هه وای پر کردبوو... له ((سه را)) یه نزیک بوینه وه.

ههر که له مائی نزیک ده بو یه وه سی چوار که سیک، به سه رسامی و هه وتییه که وه، له پر له جیی خویمان وه سه وز ده بوون و هه لده تو قین و له پیش نه سپیه وه بیان غار ده دا- ههروه که ته وای و نه و ماویه خویمان شار دبیته وه تا کو نه گه ر یه کیک هات ده که مینییه وه خه ن. ده نیوان واندا سه روچاوی دیده وانی سه رنجی راده کیشان، که پیایکی پشوو سواریوو، به چاوی خوین تیزاوه وه و به روخساریکی تاله وه... یه که لغاوی نه سپی ده گرت، نه ویدی رکیف و نه وانیدی که به ره وه دووا رایان ده کرد و ده ستیان به سینگه وه ده نا به ره و پیش غاریان ده دا و به په شو کاوییه وه ئاوریان ده دایه وه و خویمان له سه رپییه که که نار ده گرت، ههر که وه ری ده که وه تییه وه دووباره له پیپشه وه، وه غار ده هاتنه وه و ههر که راشده وه ستای دووباره به په شو کاوییه وه ئاوریان ده دایه وه، نه وه فه رمانه کانی خاوه ن مالیش له ولاره بووه ستی: ((یه کیک بچیت هه وال بداته خامی!... یه کیک بی زینی له نه سپان کاته وه! یه که بیت نه سپه کان به ریته نیو ولاغان!)).

ئیسنا نه وه ی هه بوو و نه بوو هه موو هاتبوون، و نه سپه کان میزیان ده کرد و ورده پریشکیشت وه سه روچاوان ده که وت.

((ناغا)) له به رده می ده رکی لای خوژه له لاییه بوو؛ ده گهل گه ینه کن ویم، خام و ته لا خامیش له پلیکانانرا هاتنه خواری: ماموژن ههر راست وه که پیره مراوییه کی په روپو وه ریسو و تاک جوجکه، به داره داره وه، ده حالیکیدا که له نگه ری به شان و که مه رییه وه ده گرت و جوجکه که ی وه که پارچه زیپکی، پر بوون و به رامه ی وه نه وشه و میخه که و سوورگوله وه، به خو و ددانی زیپی لایه کی زارییه وه و گهردنی بهرز و سینگ و بهرۆکی پوچاوه و که مه ری باریک و کراسی چیندار و دریز و پر ل و له ره له رییه وه... تیروانیی له وه زیاتر ناجایه ز بوو. ماموژن ده ستی ده ملی وه رینام و به گویره ی خده و خووی باو، نه ولای ماچ کردم؟ منیش ههروه تر شانیم ماچ کرده وه: چلک و چه ویلی میژوو و تریاکی به سه ر و روو و سه ریبه نجه کانییه وه مه یی بۆه: ((باوانه که م، دور له گیانت نه وه نه خووش بوو وی؟)).

-نا، نه خووش نه بووم. ((کهواته له بهرت مرم، ماندرووی... دور له گیانت رهنگت به رووانه وه نه ماوه- چاکم نایه یه به رچاوان)). خو نا، چاکم، چ نار هه تییه کی تاییه تیم نییه. ((ته لا سهیری، ماشه لئا ناموژا چونی هه لداوه و چۆن بالایه کی کردوه...)) ته لا وه که ده بوو سه ری

بهردابووه. به تيله چاويکييهوه سهرنجی ده قهه و بالاوه گرم، و سهرنجه که هی ههروا سهرپیتی کیشایهوه، هه راست وهك سهربازیتکی گوستاخ بهرامبهه گروبانیتکی گیتل.

چوینه دیوه خانگی، له پهنا چرا تۆرپییهوه له پییشهوه دانیشتهن. مندالته کان چۆنن، ولات له چدایه، ناموزا چۆنه؟- هه موو چاک بوون- به لام بۆ خۆت، دوور له گیانت زۆر لاواز بوویت؛ دیاره درس و دهورت زۆره- به لگی، درس و دهورم زۆره؛ هیئندهش لاواز نه بویمه؛ تومهز ده میکه نهیدیوم، وای دیمه بهرچاوان... چایان هیئا، خواردمانه وه. ئیستا ورده ورده هه لی ئه وه هاتبوو زه مینه ی خۆش کهم- ناخر هه رچی بی خۆ من بۆ کچ دیتنی هاتبووم. دیاربوو که باوه ژن ده پیئیدا رایسپاردوو و چاوه رپین: بۆنی پلاوی ده و ناوه ی گه رابوو؛ سه ماوه ر پیکرابوو، ده ستوپیه ندی سه رایه هه موو و هه ریبه که له جیتی کاری خۆیان ناماده بوون: دیده وان له لای خواری، سهرپیلان، عه ولکه ریم له پشت ((به نجه ره)) وه، کاکه سیامه ندیش به بی حالییه وه راهه ستابوو؛ قاله تيله کۆییش له دالانگی و ماڠ گه سک دراو و ناوهرشین کراو بوو. بۆنی خۆلی هیشتا ده ژوورپیدا هه ر ده هات، بی ئه وه ی هیچی پیوه دیار بی.

وهك مامۆژن هه ر له ده وری مه قاله ی ناواری تریاکگی دانیشته بی له ناوه راستی چین و لۆیه کانی کراسه که ییدا راست وهك په یکه ری (بودا) ی بی زه رده خه نه، و سیس، به سه رو قۆی خه ناوییه وه که تاله سپییه کانی له خه تی ناوه راستی سه رییه وه سپی دیاربوون، پان ببۆوه؛ دهنگی مشه مشی، ده نیوان قسانرا ده هات. ته لا به رامبهه من، به دهه موجاویکی مه یله و خه ره وه به ته کییه وه دانیشته بوو، به لام لاواز، به خۆ و لووتیکی قه له می، به رانییه وه، و دووچاوه قوول و له بن و زۆر هه ستیاره که ییه وه که جاری و ابوو واتده زانی نه ره مبه ایه کی له هه نیه ییه وه هه لده کات و ناگری گیانی گه ش ده کاته وه و په رده ی چاوه کانی راده ته کیتی. هه ر ئه وه نه ره مبه ایه رهنگی رووی له سپییه وه سووره له ده گپری و ئه وه سووره له گه رانه شی ده کاته گه رمی و لیوه کانی قه تماغه یان ده گرت، به لام رهفتاری گونجاو بوون، جگه له ده ماریکی ناسکی بی ئوقره ییه ی. دیاربوو له وه جۆره بنه دارانه نه بوو هه ر خواردنی ده بن که ی و گولگی بکا... بنه دار هه ر ته نیا به زۆر خواردنی وه سه رگول ناکه وی، ده بی ناماده گییه گول ده ردا نه که هه رده خودی خۆیدا هه بی- و هه شبوو+: هه لچوونیک، شۆرپیک، هه ول و کۆشش و ته قه لالیه کی ده ویست تا تۆوه که راته کیتی و له خه ویی هه ستیتی- و به رووآله ت بیداریش ببۆوه و له خه و رابوو؛ رازی رهنج کیشان، و

ته قینه وه، و پشکووتنی فیربوو... ئه وم ده باریکی سه ییدا دیت: سه یر ده که ی کچینک په نجه کانی ده خه نه گرتوون، داوینی کراسی هه لچۆراو و داچۆراوه، سه ر ئه ژنۆیه کانی چلکن، ئه وه های و هویه تی و وه دوو کوران ده که وی... و دوايه... کتوپر ئیدی ئه و مندالته ی جارن نییه؛ چاوه کانی جوړیکی دیکه یان لیدی، شیوه ی ریکردنی ده گۆری- به بی ئه قین هه لئانکا... ئه وه ی ده چاوانرا... دیاره... که چی ده گه ل ئه وینداره که شی نایه ته ره دایه؛ شیوه ی لووت و گۆشه ی چه ناگه ی به گه ر دنیوه و کشانگی پیلوه کانی هه موو هه روا ده لئین؛ ده لئین ده یه وی دلداره که ی به تيله چاویکی به په لیکی دادا... ده گه ل ئه مانه شدا هه ر مندالیشه. ئه مه ((ته لا)) بوو.

هه ر له یه که م دیداردا دیار بوو منی له په راویزی ناگاییه میئشکی خۆیه وه سه یر ده کات و ده زانی بۆیه هاتووم، بیمه تی و ده زانی که ئه وه هاتنه ناوه وه ی منی پیخۆش نییه. ئه وه ده یزانی، که ده بی منیش ورده ورده په ی به وه به مه که یه کیتی دیکه خۆی لی خۆش کردوو و هه زناکا میوانگی دیکه ی لاوه کی له ولاره بیت و جی به ویدی لیژکا. رهفتاری میوانه که ی دی به پاریز و ته ده ب و سه نگین بوو. ئه وه ده ماره سوورانه ی که سپیاتی و زه ردییه کولمه یان خه ت خه ت ده کرد و ته راییه که که ئه وه خه تانه ی پیکه وه گریده دان ده ری ده خه ت که میوانی خاوه ن ماڠ هه ز به تیکه لییه میوانی ناوه خه ت ناکا.

په رشنگی خۆشییه، که به رده وام، به دزی و زیره کانه له چاوییه وه، وه ری ده که وت و چاوی میوانی خانه خوی ماچه کرد ده ریده خه ت که ئه م میوانه له میژه شه رزای ئه و پیئشوازییه ناوه خه تییه. هه رچه نده خۆی و ده رده خا که به و میوان نه وازی و به خیر هیئانانه راهاتوو به لام سووربونه وه رهنگ و رووی و چاو و پیلو و لیکنانی شه رمیونانه ی ئه وه شی پیئشاندده که ته گه ر چی چاوه ری منه تی خاوه ن مالییه هه میشه تاموچیتکی له و یه که نه واختییه به رده وه ده کرد. ((مالیاوا)) چیت ی له وه ی ده کرد که ده ی دیت هیشتاش هه ر به رپزه، هیشتاش تازه یه. دیاربوو که هه زی لی نییه هیئنده ی بلاوینیتته وه و له کاوینه وه ی ئه و یه که نه واختییه خه یال برده وه یی وه ناگا بیتیته وه- ده گه ل هه موو ئه مانه شدا زۆر قایل بوو و ئه و قایل بوونه ش به ته ندازه یه که بوو که ناوه خه ت و ناویستانه ریی ده ری بخته سه ر پشت و گه ر دنی هه لقیچینی.

كاكه سيامه‌ند، نۆكەرى خان، نۆكەرانە راوہستاوہ، كه جاروباره به فرموى خان دادەنیشى. لاويكە بالا بەرز، چاو و برۆ رەش، دەموچاو رەقەلە. چەناگە دريژ و لوتىكى ريك، و زۆر وريا، و پاكوخاوين. دەگەل ئەوہشدا كه تائىستا پىكەوہم نەديتبون دەگەل ەوہلەين چاوپىكەوتنىدا ەستەمكرد كه زمانى گەرمو گورپەيان ئاماژە و سەربادانە و ەستەمكرد كه سيامەند زمانى جوولانەوہى چاو و برۆ و دەمولتيوان باش دەزانىت، ەستەمكرد كه تەلا خانم بەزىادەوہ سود لەو نامە و پەيامانە دەبينى. ئەو پەيامانە زۆرەيان فەرمان بوون، يا تكايەك كه بەرامبەرەكە دەپرىسكەى فەرمانى سەر سفرەى دەربرىنى دلپەوہ دەپىچان... كرمانج بوو، بەلام ەيچ بە كرمانجان نەدەچوو- ئەمە قسەى مامۆزنى بوو. ەەر كه بۆنى ئەوين و پەيوەندىيە نەينىيەكام وەبەر لووتى دىن ەستەم دەگەشيتەوہ و گول دەكات و سەرنج بەدواى شتە كرچ و كالەكاندا بەرەو ناخى دەروونيان مل دەنى- ەەردەو دەمەيدا نارەزوومەندى سەرنج و تىروانىنىكى گەرمومپەرەبانم... ئىرەيىيە دەبەم!؟... خوازيارم!؟... بۆ خوشم نازام- گيژم.

قسەيەكمان نەبوو؛ مامۆز ەەر مشەمشى بوو، و جاروباره لە كەلپن و كون و قوژبىنى ميشكىيەوہ شتىكى وەبەر دەهاتەوہ و پرسىارىكى لىرە و لەويى دەكرد: ((نەسرولانخان (ئاغاي سليمانى) دادانەكانى كىشان؟)) نەخىر. مش- موش. ((دەلەين نۆژدارىكى جوولەكە هاتوہ كه بىلامانى، بىلامانى)) (مش) ((كه سەيرى لىكى بنىادەمى دەكا)) (موش) ((دەزانى كه بنىادەم چىەتى)) (مش) ((ئەوہ راستە؟)) مش، موش! - نازام... ((گوتيان ئامۆزا ئۆتۆرپاسى كرىوہ... (موش)) ((راستدەكەن؟)) (مش)- بەلى ((جا بۆچى كرىوہ؟)) (موش) ((ئۆتۆرپاسى بۆچ بو)) (مش) ((يەك دوو دوكانى دروست كردبان چاتر بو)) (مش، موش) - چ بلىم. ((ماندووى؟)) (مش)- نەخىر. ەيندەش ماندوو ەەرنىم. مش، موش- ئىنجا دواى چارەكە سەعاتىك، داواى ەيندىك خەنەم لە كىشوہرى كرىوہ لەبىرى چۆتەوہ بينىرى؟)) مش، موش. سوورەلگەرام (مش، موش) ەەمووم تىكرا دابوونە دارگولئ. مش، موش ((نا، ەيچيان نەداوہتە من، لەوانەيە بە يەككى دىكەيدا بنىرى)). مش، موش- مش، موش.

ناغان خوارد و نوستين... بەلام كوا خەو! ەيشتا ئەو گىژى و پەرىشانىيەى دىتنى دارگولئ بەرى نەدابووم. گىژبووم، توورە و بى تۆقرە و نارام. روخسارىم ەەموو دەمى لەبەرچاوان بوو. قەت جارىكى نەدەبوو سەيرىكى ئەم كچە ((تەلا)) بكەم و ئەوم لەبەرچاوان بەو روخسارە

پاكەى و ئەو فرمىسكە تال و سوپر، و ئەو ەەنىسكە مندالانەيەوہ، ەەلنەتوقئ... ئۆۆوہ، ئەو لە كوئ و ئەمە لە كوئ! ەەر كه ئەو روخسار و دەموليو و چاوہ نەرم و رەموكانەيم وەبىر دەهاتنەوہ، ەەردەتگوت دەخەونىكى خوئ دام و ئەو روخسارەم دەو خەونەيدا دىوہ و ئەوہى كه دەشمديت سەخت و زىرەك و پرفىتنەبوو... نازام، ەەروەك ئەوہى بتەوى كىژۆلەيەكى پاكى مندالانە بە ژنىكى كارامە و توند و حىلەباز بەراورد و پىوانە بكەى... نا، واش نەبوو... چاوەكانى رىژىكيان تىدابوو، رەموكى و شەرمىونىشى ەەرتىدابوو، بەلام من چ شۆينەوارىكى ئەو گەرموگورپ و پاكىيەم تىرا نەدەديت- رەنگە ەەر حەزىشم نەكردى بىبينم- ئەوئش ەەر دياربوو كه نەبويستبوو. بەلام چونكە بۆ پىش داوہرىيە هاتبووم بۆيە پىمابوو وايە. ئەلەتە ەيچ كەسىكىش، دوور و نزيك بە ئاماژە، يا بە ئاشكراو راست و رەوانى، شتىكى لەم بارەيەوہ نەگوت- ئەوئش جى خۆ ەبوو: كچان لەبەردەمى لەخۆ گەورەترانى خىزانىدا رىنى ئەو شتانەيان نىيە، ئەوئش كچە خان و خانەدان! بەلام من ئەمەم دەكرد، ەستەم دەكرد كه مامۆز نۆر بە تاسەوہيە پەيوەندىيەك دروستبىت و بىتەگۆرئ، تەنانەت گوتى: ((تەلا، قسان دەگەل ئامۆزاي بكە- ئەوہ بۆ قسان ناكەى... خۆ بىگانە نىيە، كچى خۆم)). تەلا قسەكەى قۆستەوہ. گوتى: ((ئامۆزا چ جىاوازييەكى دەگەل مستەفاخانىدا نىيە بۆ من... ئەوئش ەەر يەككە وەك مستەفاخانى)). و بىدەنگ بۆوہ. بەراست! ئەوہ تىگەيشتم، كەر لەكوئ كەوتوہ و كوندە لەكوئ دراوہ. جا با ئەوجار بىن و پىشداوہرىيەى لىبكەين...

ەەر لە مندالىيەوہ وا دەگەل ئەو چۆم و كىو و بەندەنانەدا تىكەلاو بسوو و رەگ و رىشەيان واتىك ئالابوو كه ەەرگىزا و ەەرگىز لىك نەچرىنەوہ و لىك نەترازىن- ەەر لە مندالىيەوہ چاوى بەرووى ئەمانەدا ەەلئنابوو. وەك چىا بىدەنگ بسوو و وەك رووبارى پەرىشان. ەەموو گىيانى ەست و ەەمووى ەەر نارامى بوو. جارى وابوو رووبارى ەستەكان دەكەوتنە شەپۆلان و لىو و پەرەكانى لووتى وەلەرزە دىنان و برىقەى ناوتى دەچاواندا دەبرىسكاندەوہ؛ بەلام ئەو ەەروا نارام بوو، ەەر ئەو رووبارەش پشتى بەكىويەوہ بوو. بەلام دەگەل ئەوہشدا دوور نەبوو رۆژىكى ەەلستى و بەرەستان رامالى و سەرەو ژىرپىتەوہ- كى چووزانى؟ كىو، بە بىدەنگى گوتى بۆ نزاو گازەى رووبارى ەەلدەخست، مشكەكان دە بن حەسرى بن مىچىدا تەراتىنيان بوو، سىسرەكە دەياخوئىند، سە گرۆيەكان لە دوورەوہ لەوبەرى رووبارىوہ جنىويان بە گورگان دەدا- و من خەيالەم ەەر بەلاى چاخانەكەوہ بوو...

دەنگە غەماویيەكەى بلوئىرى شوانى لاپالى كىنۇى ئارامى و بىدەنگى شەوئى شەق دەکرد؛ و ناوہ ناوہ دەنگى سەگوەرى سەى شوانانىش كە ئامادەبىيە خۇيان بەدەنگىكى بلند وەك گوللەبەكى كوشندەى بىبەك دەجىبەكى تەنگەبەردا ھەرەك زەنگولەى نىزىبە پىش مىگەلى- جارجارە توند و جارجارە ھىواش- بە جانەوەرانى دەوروبەر رادەگەياند كە دەگەل دەنگى بلوئىر و ھەپەى سەياندا ھەوالى جوولە و مۆلبوونى مىگەلىان دەدا.

مۆسقىايەكى گونجاوہ- مۆسقىاي ئەوئىكى راونراو، بە ھەپەى سەگوئىيان، و شادىبە سەگانى سەر لاشەى دوو شوورى لاو- دوو شوورى پەرىشان، دە بەھارى تەمەن و ئەو پەرى پەرىشانىبەدا...

... لەوہ غەماوى تر چ شتىكى دىت دەدنىابەدا دیوہ!

... من خەيالتم ناردبۆوہ چاخانەكە...

... شتىكى سەبىرە: توورە دەبى، يەك و دووان دەدلى خۆتدا دەكەى، خۆت دىنىبە رىزى وى ناكرى- نا و ھەزار جار نا. ئەو لە كوى و تو لە كوى... نە ئاوكوفىبەك، نە خۇمايەتیبەك، نەوئىكچوونىك، نا- ھىچ، ھىچ شتىك. بەلام دوايە... يەك تىك ھەلەنگوتن بەسە كە ئەو ھەموو تالە دەزووانە، گشتەكانە پەرە كاتەوہ و ئاگرى سەرنجىك، يەك سەر ھەلئىنان و گەردن دەرخستنىك، يەك لەرەى سىنگ و مەمك، و يەك خۇبادان، ئەو خەرمانە پەرەكراوہىە ئاور تىبەردات- و تا وەئاگا دىبەوہ سووتاوى و تىچووى و بووتە خۆلەمىش!... لەپەر بەخۆت دەزانى كە بەدرىزايى تەمەنت شىت و شەيدا و ئاشقى ئەو لەش و لار و روخسار و قەد و بالايە بووت- لەپرىش نا، بەلكە سەرى ھەزارەمىن جارە بەخۆت دەزانى؛ يانى ھەر ھەمان سەرنج و لەنجەولارە ئەو ھىلە ناديارانەى كە لۆژىكى ساردى حىسابگەرى لىل و پىل كرددون و بەسەرچوونى زەمانەى لەبىر بردوويەوہ بەرجەستەى دەكاتەوہ و وئىنەكە تەواو دەرەخسى، و تا توچاو لىك دەئى و ھەلىان دىنىبەوہ وئىنەكە رەخساوہ و تەواو بەلام ئەوہ توئى كە لىك ھەلوہشاوى... و سەگەل دەمو قەپۆزىان دەلئىسەوہ...

مانگ، سارد و سړ و لالوتانە تىم دەروانى؛ چاوى وەك چاوى پشیلەى سارد و سىپى... پىياو سەرى سوړ دەمىنى- ئاخىر خۆ ئەوئىش شەيداى رۆژىبە... بەلام ئاشق و ئەئاوا سارد! باشە،

ئاشقى، ئاشق بە؛ كەس ھەقى نىبە، بەلام سەرنجەكانت دەگەل ئىدىدا كەمىك نەرمونىان و مېھرەبانتركە- ئەوہ لە خوو و خەدى ئاشقايەتیبە بەدوورە... ئاە... ئەوہ وەسفى ھالى منە: باشە، ئاشق و شەيداى دارگوئى باشە، قەيناكا، بە نەرمونىانىبەكىشەوہ چاوىكى بەوہشدا بخشىنە و ئاورىكى لىبەدەوہ- خۆ كفر نابى... ((ئائە، توئش لىرە بووى!)) دارگوئە، زەردىكەم دىتى، بەلام دەترسم- دەترسم گوئى لىبووبى؛ لەوانەبە ھەر ئىستا برۆيان تىك نىت و فرمىسكى بىنەخوارى و دەگەل چاى ناو ژىر پىيالەكەيدا تىكەل بن...

با، بەردەوام شەبەكى لە كىوئىرا دىتى؛ داروبار شەمالى دەباوہش دەگرن و فىنكى دەكەنەوہ و بۆنى خۇيانى پىوەر دەكەن و رەوانەى دەكەنەوہ؛ دەنگى سەگەلى بەر مەرى لەكىوئىبەوہ خۆى بەداو و تەزگەلىبەوہ ھەلدەواسى و دىت: ((-ئىمە والىرەين- بەلام من لىرەنم... من چوومەتەوہ چاخانەكە... دەى، ئەوہش تەلاخاتم! ديارە كە ئاورى لە چاوان دەبارى و يار بە كونجى تارىكى ئاگردانى دلئى شارەزايە و خۆى داوہتە بەر بلئىسەى ئەو ئاگرە. لاوہتى. پرىبەتى لە دل و ربابى و سادەبى و شەرمىونى و لەروودامانى لاوہتى، بەلام ئەوئىن نا- بەلامى منەوہ ھەر نا- من لەجى براكەى بووم. ئەو دەخەونىكى دىكە داىە، خەونىكى خۆش، كە خەونى من نىبە. ئەو بەھەشتى خۆى لەجىبەكى دىكە دۆزىوہتەوہ... چاىخانەكەى وى جىبەكى دىكەىە.

رۆژنىك دەروا؛ حاتم چاكرە- گىزنىم- بە تەواوى مىشكەوہ بەلامى دارگوئىوہم... شەوہ؛ دانىشتووين... ئەمشەو چاتر دەبىنم؛ مامۆژن و تەلا ھەردووك لىرەن. ئىستا باشتر سەرنج دەدەم و وردتر دەروانم- ماندوو نىم. شتىكى وەك كچۆلەبەكى تازە پىگەبىشتوو يا وەك تازە بووكىكى يەك سالە... تەرو تەمىز، وەك ھەموو ژنە جىئەكى كە ھىشتا خەونە خۆشەكانى لاوہتیبەيان جى نەھىشتووہ و ھەمىشە ھەرلاون، ھىشتا نەكەوتوونەتە سەرچاو تىكنا و گرژ و مۆنى خاوبوونەوہ و باوئىشكدان و داد و برۆ- ئەوہى دەبىنن ھەر لاوہتى و جوانىبە، جا ھەرچى بى. ھىشتا پەرىوت نەبوون، ھىشتا لەبەر بەروباوہش و گەوزاندن و ھەلپشاوتنى رەنگيان زۆر نەگۆراوہ و تىك نەچوون- سككەبەكن تازە لىدراون؛ ھەروا دەبرىسكىنەوہ. ھالەتى چاوەكانى وەك ھالەتى چاوى مندالىك بەلام بزۆز+. بە تەك دايكىبەوہ دانىشتووہ؛ روخسارى وا پىشان نادا كە بە تەواوى تەسلىم بىت، ھەرچى برا يا دايك بىبانەوى پىنى بكەن و بەسەرىدا بسەپىنن، بەو ھالەشەوہ سەركىشىبەكى تايبەتىشى لە روخسار و رەفتارىدا

دەرناکهوئى و ديارنييه - شهرم ئى، نهرم و نيانى و گهوره يى ئى، بهلام درى پيوه ديار نييه. ليو تيکنانى وا پيشاندهدا که ئوويش بوخوى خواست و مهبهستىكى خوى ههيه. خهتى نيوان دوو ليوهکانى پهيوهئى و ليوهکانى دهردوخات که پيکهوه چهند جوانن؛ دهسى توژيک گهوره ييه؛ ليوهکانى تهنکن؛ پيستی لهشى لهبنهوه بهسهر شينيدا دهروانى، ههروهک پارچه ييهكى سپيت بهسهر شتيكى شيندا ههلكيشا بى - ملوانکه ههشره فييه کهى مى ههروا هات و چوى بوو. لووتىكى ناسک و کورتيله و جوان؛ روخسارى ورديله نييه بهلام وا ديتته بهرچاو. لووتى لهلاى کهرويشکهى لووتيهوه، داکهوتوه و ئه و چالييه ليوته نهخش. ددانهکانى دهگهلا روخساريدا ريک و پيک و ورد و گونجان. سينگ و بهروكى بهگويده بهژن و بالائى هيئده خر و خولا نييه - زوريان ههلهدهوه. گوپيهکانى تابلتي بچکوله، و چاوهکانى کال و کهمىک بهقولدا چوو ليک نزيکن؛ تهنکه رهنگيى زهردى سپى باوى بهسهر دهموچاويدا کشاوه که له دلان ناخوش نييه؛ زور له رهنگى زهردييه پارچه زيپيکيهوه دهچى. رهنگى قژى مهيله و قاوه ييه کهى کاله؛ په رجه مى، راست دهگهلا خهتى سهريدا، به شيوه يى موى روژ بريوه و له پيشه وهى کردوته قرديله. شيوه يى دهموچاوى به ماناى وشه جوان نييه، بهلام ههموو شتهکانى پيکهوه دهگهلا يه کدا گونجان؛ ههريه کهيان که خوى به تهنکه ئهويديهوه دهبينى خوشتال ديتته بهرچاوان، و ئه و خوشحاليه شيان و يکرا دلخوشکهرن.

((تاموزا تا ئيستا گويت له دهنگى کاکه سيامهندي بووه؟ دهنگيى يه کجار زور خوشى ههيه... ((لاس و خهزال)) ت گوى ليوهوه)) ئه وه مسته فاخان بلى.

رادهچهنم، دهليم: ((نا، گويم لينه بووه...)) و ته ماشه يه کهى سيامهندي دهکهم. ((قهتت له وهى خوشتر نه ييستوه... ئه ولکهريم، قهنداغىكى بو کاکه سيامهندي بيته... دايه خانميش ئيجازه دهفهرموون)). سيامهندي بى مهلييه پيشان دهدا، دياره چاوه پي فهرانتيكى ديه کهيه. ئه مجارهيان پيداگرتن و سووربوون و داوا به زمانى چاوان له تهلاخانيه ييه. دياره که ديموکراسيه تى خان گه يه وه و يش. سه رنجى تهلايه به ئاشکرا دياره گهرم و تينووه؛ سه رنجى سيامهنديش ههروهتر، تابلتي دوو دل - ئيشتاش بو ماوه يى ترسى کرمانجه تيه يى هه ر ده ده مارو که ليين و کون و که له بهرى ناخيدا هه رماوه. هه ر دوو کهيان له سه ر چاوه يه کهى ده گه رپين که من نايبيتم: ئه م له ده موچاوى ئه ودا و ئه و له که ليئى درزى کراسه که يه وه که دلتيكى پر شه پولي ده بنديا له ئه ده دات و

ئه وه هه ستي به و ليئدانه ي ده کرد و ده يزاني که پيشوازيه سه رنجه کاني وييه ههنگاوى ليئداني ئه وه دلهيان واخيترتر و به پهله په لتر کردوه - خويناكيش که له بن پيستی سه روچاو و لاملى سيامهندييه وه بلا و ده بزه له وهى ده دوا که ئه وويش که زوى هه ستي به چله دارى گيانيه وه کردوته جولا نه و خه ريکى پالانه و له بهر ئه وه هه موو پالئانه ي گهرم داهاتوه...

دايه خانم به زمانى مش و موشه وه رازى ده بى، ته لا به زمانى سه رنج هه ر پى داده گرى، سيامهندي فه رمان به رداره؛ له سه ر ئه ژنويان دانيشتوه جيى خوى له سه ر هه ر دوو پاژنان خوش ده کا، قهنداغه کهى ده خواته وه، گه رووى ساف ده کا، و ده ست به گيپانه وي ده کا:

ئه همد ئاغاي باله کيان کورى نه بوو؛ مه حمد ئاغاي براى بوو؛ ئه وويش مندالى نه بوون. ژنى ئه همد ئاغاي ناوى ((شه مى)) بوو؛ ده سالى ريك بوو ئه همد ئاغاي داواكارى بوو و ئه وه - شه مى - رازى نه ده بوو. سه ره نجام ئه همد ئاغاي هه ر هيئاي، به لام ده گه لى نه نووست و سه رجيى نه کرد. چونکه به ليئى دابوو تا ئه و ژنه به ده ستي خوى دوخينى نه کاته وه ئامبازى نه بى و ده گه لى نه نويت... چوارسال به سه ر ئه و رو داوه يدا تيپه رى، و ژنه هه روا هه ر کچ بوو... شيريك ده وه ده قه ره يدا بوو پياوى ده خوارد. ئه همد ئاغاي گوتى: ((ئه من ده چم يا ده يکوژم يانه ئه و من تيکده شكيئى)). چوو؛ ده گه ل شيره ي تيك ده ئالين، و شيره ي ده کوژى، به لام له بهر ماندوه تيه و خوين له بهر روئى به سه ر که لاکى شيره يدا به لادا ديت و خه وى ليده که وى. که هه ر نايه ته وه خه لکى خيئه هه ر کيان هه موو دل خوره يان ديتى و ده سته که ن به داد و فيغان و شيوه ن و له خوئداني، به خه يالى وهى که تازه شير ئه همد ئاغاي تيکشان دووه...

شه مى گوتى: ((ئه من ده چم، يا تو له ي ئه همد ئاغاي ده که مه وه يا ئه منيش ده کوژريم)). ده ستي دايه خه نجه رى و به دواى په يسه رى شيره ي که وت، کاتيک گه يشتى ديتى ئه و شيره که که وتوه و ئه همد ئاغاشى له سه رپشتى راکشاوه. ده دلى خويدا گوتى که دياره هه رده بى شيره که ئه وه ي تيکشاندي! به لام که سه پرى کرد، نا، ئه همد ئاغاي شيره کهى کوشتوه و له بهر زور خوين له به رچوونى و ماندوو و شه که تيه به ئه وويش له هوش چوه. ده دلى خويدا گوتى: ئيستا که ئاگاي له خوى نييه و گيانى له هه موو شتيک بى ئاگايه واچاکه به تاقيه که مه وه و بزائم داخوا پياوه يان نا که سه رجييه من ناکات!... که وته دوخين کردنه ويى... هه رده و

دهمهيدا ئه محمد ئاغا چاوى هه لىنان. ئه وهى به هه ل زانى و هه ر له سه رپه شتى شىرى ده گه لى تىكه ل بوو- و لاسى باله كى له سه رپه شتى شىرى وه زگى داكىنى كه وت... .

مه حمود ئاغاى برى له محمد ئاغا ش خوا كچىكى داىبه، ناوىان لىنا خانزاد. ئه و دووانه يان هه ر دووك لىك ماره كردن... ئه محمد ئاغا مرد... شه ش سا ل به سه ر ئه م به سه رهاته دا رابرد. پىاوئىكى باله كى كه ده چىته ناو عىلى ((مامودىنان)) و ((خه زالى)) كچى مه لا نه بىبه ده بىنى، هه ر كه ده گاته وه نىوعىلى باله كىان يه كسه ر ده چىته كن لاسى و ده لى: ((ئهى لاس، ئه وه بو وادانىشتووى، عومرت به زايه چوه...)) و ده ست ده كاته باسى جوانىبه كچى مه لا نه بى و ئه وهى ده لى نايلىته وه، لاسىش به دوای په سه رى كچه يدا، عىل و مال و حال و كاشانهى خوى به جى دىلى... و ده چىته مالى مه لا نه بى و له وى ده بىته قلىاندار... لاس ده لى:

((ياى خه زال، نه گفتمت گفته و نه واده ت واده و نه دىنت دىنه.

((هه زاران نه حله ت له و داكه پىره و له و برا كورته بنه و له و باه رىش خماوىبه ت!

((خو من له به ر خاترى ده تو ده چوممه وه ده كوئىستانى سه ربلند و ده گه وه،

((چه پكىكم گول سه سهن و لاله و نه سرىن ده چىنه وه،

((و ده سكم ده كردن و به قه يتانى ناورىشى سه ر دوكانام ده به ست،

((كاروانىك له كاروانى گه م كرئىپرا ده هاته وه،

((ئه من ئه و گولانه م به وى كاروانه يدا ده بو تو ده هه نارده وه،

((نازانم داخوا ئه وان گولانه ت پىگه يون يانه نا؟)).

خه زال ده لى:

((ئه و گولانه هىچىان گولئى سه ر لوتكهى كئوى سه هه ندئى و قوللهى قه زه نئى و دولئى زه رزان و كئوى ته شويله و به رزايه به ران و گولئى سه ركانىبه خوداى نه بوون)).

لاس ده لى:

((ياى خه زال، ئه و نازانى، چوم هه ستابوون و پرديان هه موو رامالئىبوون،

((ئه منىش مه له وانىكى وانه بووم به گزقولاىبه ئاوى رووبار و چومىدا بچم.

((وهك بلئى، كىزو كال و كورانى وهك هه مزاعاى له من و تو ده ست روئىشتوتربن،

((ئه وان ده پيش من و تو دا سه رى ئه وان گولانه يان هه موو پساندبوون.

((خوا مالى عىله ساتى كا ول و وىران كا كه مىنگه ل و كار و به رخان ئاوا به رده ده ن،

((تاسه رى ئه وان گولانه هه موو ئاوا بىسىن.

((ده ستى لاسى باله كىان كور ت بوو، به هه موو كوئىستانان رانه ده گه بى)).

خه زال ده لى:

((لاسه شو، دل ت به ته واوى په ريشان كردووم،

((هه ندىك له وان گولانه به به ر پشتىندئى خو وه كه،

((و وه ره به به رده ركئى مه دا تىپه ره!

((هيندىك ده لئىن خودا ده ستى له پشتىدا، هيندىكىش ده لئىن خوداىه لئى پىروز بىت،

((لاسى باله كىان لاوىكى گه لهك شوخ و جوانه!)).

لاس ده لى:

((هه ر له مالى مه لايان تا مالى سو فيان،

((له مالى سو فيانرا تا مالى مه لا نه بىبه،

((ده لئىم بىمه گه رىده و روم و هيندوستانى لىكده م،

((ئاي خو زىبه دره ختىك بامايه له وان ده دره ختى دار قه يسىان،

((ده ياندامه ده ست وه ستايه كى دار تاشى و به مشارانىان داده هينام،

((و ده ياندامه به رده مى ته شوئى و رهندان،

((دوايه به تاكه يهك په ره تاوسىان ده رازاندمه وه و به ره نكىكى سبى وهك تووكى قووى ره نكىان

ده كردم،

((ئه وده مى ده يانها وىشتمه نئو چلهى كه وانئىكى هيندى،

((و به ره و لوتكهى كئوى قه زه ن و لوتكهى كئوى قه ندئىلى مامه ناكوئىانىان هه لده دام،

((و به منىان ده كوشتنه وه بزنه كئوى و داكى كه له نئىرئانه.

((نووكه كم له بلنداىبه و په ره كه شم له نزمابىبه ده خوارى ده كه وت،

((له سه ر رىبه شوان و گاوان و شه نكه بئىريان،

((هه لئىان ده گرتمه وه و ده يانبردمه وه سه ركانى و سه رچاوه و ئاوان،

((له خۆشییە من، مینگەلیان بەرھەڵدا دەکردن،

((و دەھاتنەو سەر دە بەردی دەم کانیی و ئاوان،

((سەرئیکیان دەبن خورجینی مەشکە و نیوەندیشم دە زالکی مەشکی،

((بەملی خۆیانەو ھەڵدەواسی و سەرەکە دیشم دەکەوتە نیوان

((ھەردوو نیوشانی بیرییە بەرھەنگیکی وا کە لەچک و سەرورچ و بسکیانم دەسەروروی

ھەلسوا.ب.

((ئەودەمی چەند ھەوتویکان دەنیو خەلکی و کویتخای دەعیل و عیڵەساتیدا دەبوو بگۆ و

مگۆ لەسەرە من.

((دواوە یەک لەوان کیژە بیتری دە زۆر موسولمان ئەمنی لەو عیڵە دەدزیو،

((و بەرەسمی دیارییە بۆیای خەزالی مەلا نەبیانی دەبردم،

((یای خەزالیش بەدەستی پیرۆزی خۆی وەری دەگرتم و دەیناردمە کن زێرینگەری،

((زێرینگەر سەرئیکی لە زێری و نیوەراستم لە ئەشرەفی و سەرەکە دیکەشی

((لە دور و گەوھەری دەگرتم و دەپرازاندمەو.

((ئەوجا، ئەمنی وەک دیارییەکی لەسەر ھەردوو دەستان دینایەو کن یای خەزالی مەلا

نەبیانە،

((یای خەزالیش سەرئیکی لەسەرچالی گەردەنی و سەرەکە دیشمی،

((داویشتمەو سەرسینگ و نیوان ھەردوو مەمکانی،

((نارەقە لەش و لاری مەست و شەیدایان دەکردم، و ئەویش بەچمکی دەسالیی باوھشی

دەکردم،

((و کەم کەمە دەنیوان مووی سەرورچانیدا فرامۆش دەبووم

((ھەر دەمیکیشم لی وەرەز دەبوو دەپھاویشتمەو نیو سندوقیکی،

((رەنگ کراو؛ رۆژانە بە نوقل و نەباتیی پەرورەدە دەکردم و شەوانەش،

((دەبوومە تەتەری نیوان سینگ و مەمکان،

((ئەو دەمیش لەویم لی وەرەز دەبی بامنیرتە کن وەستایەکی دەست رەنگین،

((و خەرەکیکم بۆ موو رستن لی دروستبکاتەو و ھەوت سالی تەواوم،

((ریسی ((زانک و چۆغە)) ی لاوان پی بریسی،

((کە لەویشم لی وەرەز بوو با کەنیزەکان ئەمن لە خەزالی بخوازنەو و بۆ خۆیانم لی داواوە

لییکەن،

((و ئەو دەلی، ئەو تیرئیکی یەکجار جوان و سەرورمیتە، بە کەسی رەوا نابینم، نەکو،

((نازارپی بدەن و ئەمن رۆزی قیامەتی لە،

((شەرمەزاریانی دەرئەچم،

((دەمیکی لەویش لەمن ماندوو دەبیتەو بەمھاویتەو بن پانییە پانی بەرزی سیمداری،

((و لەت و پەتم کاتەو و مھاویتەو دەوروبەری سەرکانی و ئاوان،

((و ئەمن لەوی شین دەمەو و دەبە یەک پەلە شۆرەبی،

((و رییوانی عیالی ززاری و سورچیانم بەبندا دین و دەچن و رادەبرن،

((و یای خەزالی مەلا نەبیانیش ھەموو سالی لەدەمە دەمی پایز و بەھاراندا،

((دیت و لەبن سیبەریم دادەنیشی..

خەزال دەلی:

((دلم لە غەم و ئیش و دەردان تۆقرە و ئارامی ناگری،

((ناوریکم دە دەروونی، و یەکی دیکەم دە دەروونخانی بەربوو،

((ناوریک نە بەبای و نە بە بارانی دانامریتەو،

((ھاوارئیکی دە خولای دەبەستم و یەکی دیکە دە پیغەمبەری ئاخیری زەمانی،

((لاسە، ئەمن ئەو بسکانەم بۆ تۆ ھیشتونەو، کە لەبەر جوانییە ھەردەلیی ئاوریشمی

سەردوکانانن،

((ئەو ھەنیەم بۆ تۆ وارئیک خستوو، ھەزار و ھەوت سەت فریشتە ی دە دەستە و نەزەری داوە،

((ھەر دەلیی مانگی تابانە و رووناکییە خۆی دەداتەو لە زەمین و زەمانانە،

((ئەو برۆیانەم بۆ تۆ داناون؛ ئەتو دەبی کیشووری ھیندۆستانیان لە بەھای

((وھەسمی وان بەدی و دانیشی دە وھەسمەیان دە،

((ئەو چاوانەم بۆ تۆ ھیشتونەو کە ھەردەلیی ئەستیرە ی گەلاوێژین، لەسەر ولاتی ھەو شاری،

و مەحالی تورک نشینان ھەلاتوو و ھەر ئاشقیکی بیانبینی رۆزی قیامەتی لە گوناھان

بەرییە،

((ئەو کولمانەم بۆ تۆ ھەلگرتوون، کە ھەر دەلیی چرایەکی دەرباری سولتانی ئەستەمبوولین.

تا میرزایه کی کارامه له بهر شهوق و رووناکیه ویرا قهله می بهرپوری قاقه زیدا بینی و دستخهت و فرمانان بۆ چوار دهوله تان بهرپیکات.

((ئهو لووتهم بۆ تۆ هه لئاوه، که مه گهر ههر ته یازی دانا مانایه ی بزانی و لیکتی داتهوه.

((ئهو لیوانهم بۆ تۆ پهروه ده کردوون، هیچ بازرگانیک مه گهر کلوری دنیا یه هه بی، دهنه ناتوانی بیته مهزاتی و نرخیان له سهردانی.

((ئهو ددانانهم بۆ تۆ واریز ریز داناون؛ که هه ریه که کیان گه وهه ریکه و به ها و نرخ ی هه ریه کیکیان به ته وای شاره کانی کشمیر و ئیرانی له کرین نایهت.

((ئهو چه ناگه م بهر په نگی چله زیری بۆ تۆ رازاندۆ ته وه، دلّم نایه بیده مه ده ست هه مو و هه ستایه کی، ده بی و هه ستایه کی کارامه و ده ست و په نجه رهنگین بیست، تا ورده ورده، و نه رم نه رمۆکه، کاری تیدا ده رازاندنه ویتیدا، مقالّ مقالّ خه ریک و نازاری نه دا.

((ئهو گه رده م بۆ تۆ ره بهر چاو گرتوه، ده لّی گولا و دانه،

چه ند خۆش ده بو لاس و خه زالّ ئهو گولا و هیان لیک بیژان دبانایه،

و لاس بلّی: یای خه زالّ، ئهو شووشه ی گولا و هم بۆ له سه ر تاقی دانی و بۆم هه لگره!

((ئهو ته ختی سینگه م بۆ تۆ وایان راخستوه و جووته لیمۆیه کی کالیان له سه ره؛

په شته مالیکی ئاوریشمی ده ست چنیان به سه ردا هه لکشراوه،

و کلله شیان ده رزیله ی هه شته ر خانیه،

((چه ند دانه خالیکم به سینگییه وه ن که،

به بی مامۆستا و رینماش ده یاغۆ ئیمه وه: ئه لف و میمن، خه تی یه زدانن.

((ئهم به ژن و بالایه م بۆ تۆ پیگه یان دوه، هه ر ده لّی شتله ره یجانه ی یه کسه له یه و ئاده میان

به شه ویتیان ئاو داوه و به گزنگی بهر به یانیه یان شه ونم به سه ر په لکاندا باربوه.

((نه رمیه ئهو رانانهم بۆ تۆ هیشته و نه وه، وه چه می و بۆ ماچ و خۆ تیه و رانیان سه رو پیکه.

((لاسه شوپ، و عه مرۆ من، و ره باکه س نه زانی ماچیکت ده می.

((گۆزینگی پییه کام سیوی به لکیونه، ئه وانه به سپارده و باغه وانیه به تۆ ده سپیرم که هه ر

له ئیوارپوه تا به ره بهری سه به یینیان ئیشکه لیبگری،

((و له سه به یینپوه شرا دووباره تا ده مه ده می ئیواره دره نگانیکیان ئیشک لیبگرییه وه، تا ئه وده مه ی که مه لا بانگی ئه لّاهو ئه کبه ری ده دات و سو فیان که لیمه ی شه هاده تیان به زار و زمانان دادیت.

((وه ره، لاسی من، تا دوو ماچانت ده می: یه کیکیان له باتی زه کاتی،

ئهو ویدیش له جیاتی که لیمه ی شاده و ئیمان).

لاس ده لّی:

((یای خه زالّ، چه کمه ئه تۆ له دیوی نیو مالی و ئه منیش له دیوی پیاوان،

((دلّم تا بلّی پره و ده روونم په ریشانه،

((تۆ خانه خوی و من بیگانه،

((ئه گهر راسته ده کی و ئه وان ماچانه م ده ده یه ی،

قیسپی ده وری چیغیت ده رکیشه و قه ده م ره نجه که و فه رموو ده وه ره ...)).

ده گه لّ ئه وه شدا که زۆر کۆلای ئهو به یتانه بووم له ئه حوالی ته لا و سیامه ندیش غافل هه ر نه بووم. ئیدی له وه ی دلّنیابوم که چیژیان له دانیشتنی لای یه کتری وه رده گرت و هه ر دوو کیشیان ئه وه یان ده زانی و ئهو دووانه چاکیان یه کتر ده ناسی. جا ئهو دووانه یان ده یانترانی، یا نه یاننده زانی که له راستیدا ئهو به یتانه گفتوگۆیه کی نیوان خودی ئهو دووانه خویانن.

گفتوگۆی کام داستانیکی له وه ی ئاشکرا و روونتره؟ کام په ریشانی و دلّراوییه که هینده وا به پاکی و بیگه ردی و جوانی وه سفکراوه؟ وه سفی حالی هه ر دوو کان: ئهم بیگانه و ئهو خانه خوی؛ ئهم قلیاندار و ئهو کچه خان و خانه دان. کی ده لّی که هه ر ئهو قلیانداره ش مال و حال و کاشانه ی خۆی به و مه به سه ته وه به جی نه هیشته وه و به و نیازه وه نه هاتوه؟ ده گه لّ ئه وانه شدا هه ر دوو کیان لادی زاده ن، ئه وینه که شیان ئه وینیکی لادییانه یه له لادیوه هه لّقولاوه، له لادی زاده یه کی خانه دان و خانزاد و له لادی زاده یه کی کرمانجی بی خان و مانه وه، که وه ک قه ره جان هه میشه مال به کۆله وه یه. ئه وینی ساده و ساکاری لادییانه له و ئه وینانه نییه پیوستی به پییشه کی و ته تته نه و به نه نه ی رۆمانتیکیان به، عاشق بیست و ده مانگی هه لّروانی و سکالای ئیش و بازار و ده رده کان و غه می ده روونی خۆی بۆ وی هه لّریژی یا سوژ و سوتانی ناخی ده روونی به شیوه ی بی ئارامیه چاوی و زمانی سه رنجه کانیه وه بیرو به ویتدا بنیروی. خۆ ئه گهر بشیانویسته بایه نه یانده زانی، چونکه، نه زمانی ئه وه نه پتی ئه وه شیان هه بوو. ده و جوّره

ئەوینانەدا ئەو پېشەکی و داد و برۆ و غەم و بېر و خەيالانە ھەر دەکولەکەي تەپشیدانین. ئەوینیشیان ھەرەك ھەموو شتەکانی دیکەي جی لێ دەیکبوونیان سادە و ساکارە جی لێ دەیکبوونیان لادییە، کە پشتی بەکیویەوێه و داوینیشی چۆم و رووبارە، و لافاو کە ھەلدەستی لوس و لێک بەرەو خوار دەبیتتەو ھەموو شتیکی دەشواتەو دەگەل خۆی رادەمالتی و لوولی دەداتە نیو خۆی و ھەلیدەلوشی. ئەوینی ئەمانەش ئاواپە - ئازادە و بی پەرەو.

لەسەرھێنان و بردن و گەردن بادانی سیامەندیرا دیاربوو کە چاوی لەدوو کییە و رووی قسانی دەگەل کییە، تەلای سەری بەردابۆو و یاری بەگولتی رایەخەکە دەکرد، بەلام روخسار و سووربونەو و بلیسەي چاوەکانی و چۆنیەتیە رەنگی دەموچاوی و لەرەي بی ھەستی ھەناسەي، ھەموو ھەر ئەویان پێشان دەدا کە دەنگەکان دەکەنە ھەوینی وینەکان و بەسۆزەو تیکەلیان دەکەن و دەیانھاوینە بەر و باوہشی یەکتەو و بەجۆریکی دیکەیان بەکار دیننەو. دەموچاوی سیامەندی، جاروبارە وەك گولتی گولە بەرۆژەي بی ئیختیار بەلای ویدا دەسورا و بەسەرئیگی پەرشانەو لەجیاتی وی و لەلایەن وییەو دیاری پێشان دەدا: دەستی بۆ سینگێ خۆی دەبرد: ((من ئەو سینگ و مەمکانەم بۆ تۆ راخستوو...)) جۆلەي پەنجەکانی تەلایە لەسەر گولتی رایەخەکە خیراتر دەبوو؛ روخساری وەك گولتیکی ناسک دەگەل وشەکاندا دەگۆرا: گەرم دادەھات، سورتەر دەبۆو و ھەرکاتی کە وای لیدەھات نەخشەي وینەکردنی لەسەرگولتی رایەخەکە ئالۆز دەبوو و لپی تیکدەچوو. ئەوہش بیدەنگیە تیک گەیشتنی ھاوہش، نەبوو: شەپۆل و ھەلچوون بوو، تۆفان بوو، کەفوکۆل بوو، پاشاوی شۆرێک بوو کە لە بازنەي ھات و ھاواریکەو سەری ھەلدابوو.

واپیدەچوو کە پالەوانەکە، ھەرەك پالەوانی ئەفسانان بە کەوش و دار عەسای ئاسننەو کیو و بەندەنی بەزاندبن و ھاتبیتتەو تا بەیەك شمشیری ئەژدیھای لەت و پەت کات و شازادە خانمی بۆخۆی بەری. ئەژدیھا بەرووالت مستەفاخان، کە ھەرەك باوہ دەبوو دە ئەشکەوتیدا لەسەر گەنجینەي پەپۆکەي بەستی؛ بەلام ئەویش دەگەل پالەوانیدا زۆر لالووت نەبوو، ئەویش ھەر تا ئەوئەدی کە زەبری شمشیری نەگەبوەتی و ھەستی بە ئازارەکەي نەکردوو. لەوانەشە بتوانین بلین کە ئەو ئەژدیھایە شابانوری مالتی بوو کە تریاک ھیچی وای لێ نەھیشتتەو - وەك بلینی

پەری چاودیری پالەوانی، پێش ئەوہي پالەوان وەرێ کەوتی، ھاتبی و دەرمانی بپھۆشیە دەجامی شابانوری کردی.

تەلای ھەرکاتی کە لە نەخشەي گولتی سەر رایەخەکە ماندوو دەبوو خەریکی ئەنگوستیلە و دراوہکانی لیواری کولەجەکەي دەبوو و خۆی بەوانەو دەخافلاتد. ھەرکاتی کە سەری دەسورا دە بە رووناکییە چرایەکەي، گوارەکانی چەندین جاریان چاودادەگرتن و لا رومەتەکەي دیکەشی لە (رقان) دەتاریکییەدا ون دەکرد: نا ((من ئەوانە لە تۆ قبوول ناکەم، نە گولەکانی سەرلوتکەي سەھەندی، نە گولەکانی... سەرکانییە خودای ھیچیان لەو چەپکە گولانەي تۆ نەبوون...)) ھەر لە ئیستاوہ بیانوان دەبینیەو!... زەنگ لیدەر، پەرت و پەرشان، دەنگی لە زەنگی ھەلستاندبوو. دەنگی ئەو زەنگولانەي دە دەروونیدا و ھاوار و دەنگ ھاتبوون گێژیان کردبوو؛ بی ئارام بوو. من گویم لەو دەنگانە نەبوو. بەلام ھەستم پیدەکردن. خۆ بەلاوہنانی ماسولکەکانی دەموچاوی تەلایە بوون کە دەنگەکانیان دەخکاند و زەنگەکانیان دەگرت، و بیلبیلەکانیش بوون کە ئەو ھەستانەیان دەردەخست و سیامەندبوو کە لە ترسی ھەلخلیسکان و بەلادا رویشتنی ئارەقەي دەردابوو و حالەتیکی جەزبەي دە دنیاہەکی دیدا بەسەرئی چاوەکانی دابوو، کە زۆر لەم دنیاہە دوور نەبوو، دەترسا سەیری ئەو دنیاہەي بکات و تەنانەت بەتاکە سەرئیگی چاوەکانی ھەموو شتیکی لە دەست بچیت، و ھەلخلیسکی و بکەوینە نیو خەرەندی جودایی و کۆتایی بیت و بپیتتەو. ئاوازیکی وەك پارانەویی بە گوتنەکەي دەدا: ((یای خەزال، چۆم و رووبارەکان ھەستا بوون، پردەکان ھەموو رووخا بوون ئەمنیش مەلەوان نەبووم کە دە قولاییە و دەنیرینەي رووبارەکاندا مەلەي بکەم... جا کەواتە، دەلیم باسەري خۆم ھەلگرم و بێمە گەپیدە بە ولاتی رۆم و ھیندستانیدا...))

نا، نابی ئاومید بی؛ دلێ یاریش ئاسوودە نییە: بە ئاوازیکی غەمناک و زەردەخەنەہەکی پەرشانەو لەباتی یاری وەلام دەداتەو: ((دلەم لەبەر وان غەم و کەسەران ناسرەوی؛ ئاوریکم دە دەروونی، و یەکی دیکانەم دە دەروونخانێ بەربوہ - ئاوریکي کە نە بەبای و نە بەبارانی دانامریتتەو...)).

ھیچ گومانیک دەویدا نەبوو کە دەنار یەکتەیدا دەژیان و ھیچ کامیکیشیان بۆخۆی بەتەنی و سەربەخۆ نەدەژیا. بەھەر سەر و لیو بادانیکەو، سەرئەکانی تەلایە چەندین جاریان خۆ لە

لیواری جوگهلهی وشهکان هه‌لده‌سوی و جوگه‌له‌کەش بەرینماییه سیامه‌ندی خوئی له سەرئەجەکانی وییه‌وه دەپێچاو دەچوو قولاڵییه گیانییه‌وه و هەک بۆنی پەلکە گولئی کە پیکه‌وه تیک دالین و دەبنه یەک ئاوی دل له ئاسمانیکی بۆخۆشدا، و بەدلنیاییه‌کی ئارام بەخشه‌وه داوێت دەکرد. تەماشه‌یه‌کی تەلایم کرد؛ چاوم لیبوو هەناسیکی قولئی هەلکیشا، دوايه‌ش هەر به‌هەمان حاله‌تی ژنانه‌وه، کە هەک بلینی هەموو هەر په‌یره‌وی یەک شت ده‌کەن، دەستیکی به قزیدا هیئا. ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا کە ئه‌و سه‌یری منی نه‌ده‌کرد هه‌ستم کرد کە هەک هەر ژنیکی هه‌ستیاری دیکه چاوخاندنه‌که‌می به‌سه‌ر هه‌موو له‌شی خزیدا هه‌ستکرد.

خه‌زالا بیانوان ده‌گری؟ هه‌روا به‌هانه‌یه و ده‌یانینیته‌وه؛ یەک له‌و بیانوانه‌ی ئه‌وه‌یه لاسی به‌دوای گولئیکی ده‌گه‌نیدا ده‌نیژیته هه‌نده‌رانیکی دوور. ریگه‌ران ریئی پیده‌گرن؛ برینداری ده‌کەن- تیریکی وه رانی ده‌کەوی. به‌لام ئه‌و به‌لین و په‌مانی ده‌گه‌له‌ خزیدا ده‌به‌ستی کە ده‌بی ئه‌و تیره‌ی به‌ده‌ستی خه‌زالئی له‌رانی بیته‌ده‌ری. زۆر به‌شه‌په‌رزه‌یه‌وه دیته‌وه مالی. خه‌زالا هه‌ولده‌دا تیره‌که‌ی بیته‌وه ده‌ری، به‌لام تاقه‌تی پیناشکی؛ بانگی هه‌کیمی ده‌کا، به‌لام هەر بیسوود ده‌بی و لاس به‌وتیره‌ی ده‌چی و ده‌مری...

خانزاد و خه‌زالا خولئی وه‌سه‌ری ده‌کەن.

لاسی هه‌لده‌گرن و ده‌یه‌نه‌ گۆرستانئ.

و ده‌یشارنه‌وه، و دینه‌وه.

خانزاده خان به‌دلشکاوییه‌وه ده‌چته‌وه نیو خیلئ باله‌کیان

به‌لام خه‌زالا هەر له‌وی ده‌مینیته‌وه.

به‌ته‌واوبوونی به‌یته‌که‌ی تاوه بیده‌نگییه‌کی قورس به‌سه‌ر ژووره‌که‌یدا ده‌کشی؟ سیامه‌ند ده‌ستیکی به‌نیوچه‌وانیدا هیئا، مسته‌فاخان هاته‌وه سه‌رخۆ و به‌ده‌نگیکی ئافه‌ریناوییه‌وه گوتی: ((ده‌م خۆش!)) و سیامه‌ندیش گوتییه‌وه: ((سه‌رخۆش!)) منیش هه‌روا له‌وپه‌ری واق وریدا هه‌رته‌وه‌م دوویات کرده‌وه...

به‌لئی ئه‌وه‌ش ئاوینه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی، بۆ به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی رابردووی خود، بۆ به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی ئه‌وین و دلداریه‌ پینشانی به‌بلنداویه کیتی و گه‌وره‌یه‌ی ژیانئ، دوویات کردنه‌وه‌ی تاسه‌ی گه‌یشتن به‌سه‌ر بلندییه، به‌سه‌ر بلندی و ساده‌یه‌وه... ئه‌وه‌تا هەر ئه‌و دووانه، که‌وه‌کانی ناو ئه‌و کیتی و به‌نده‌نه‌ی ده‌کەنه شایه‌دی به‌لین و په‌مانی خویان و له‌بن ئه‌و دار و دره‌خت و په‌نا ئه‌و تاشه به‌ردانه‌ی ئه‌و کیتوه‌وه ده‌ژین... و اباوبوو، چۆن دره‌خت نیشانه‌ی سروشت و ملکه‌چی فه‌رمانی وییه کیتویش نیشانه‌ی خۆراگری و به‌رده‌وامی ژیان بوو... و ئه‌وه‌تا ئیستا بابه‌ ده‌لئی کە ئه‌و به‌یتانه پیاویکی ره‌ش و رووت و پنداوی دایناوه و ریکی خستوه‌و یا له‌به‌ری کردوه! من ته‌واو دلنیام و له‌و باوه‌په‌شدا ته‌گه‌ر که‌سیکی و هیچ ده‌ستیکی ده‌وکاره‌ی وه‌ردابایه‌ ته‌ودیره‌ جوان و پرچۆش و خروش و ئه‌و هه‌موو دیارده‌ جوانانه‌ی ژیان هه‌موو تیک ده‌داو خراپی ده‌کرد و له‌ناوی ده‌برد- که دیاره ئه‌و جۆره که‌سانه‌ش هەر شایسته‌ی مه‌رگ و نه‌مانن.

به‌لای ئه‌وجیه‌مه‌دا رووانی که‌ ته‌لاو دایکی لی دانیشتبون. دایکه‌که وه‌ک کۆنه سه‌ماوه‌ری شکاو هەر وزه‌ وزی بوو، به‌روخساریکی سه‌یره‌وه خه‌و بردبوویه‌وه و خه‌ونی خۆشی ده‌دیتن، به‌لام... ته‌لا له‌وی نه‌مابوو- رۆیوو!... بی ئیختیار له‌وی نه‌بوونیم هه‌ستییکرد- تا ئه‌و له‌وی بوو ناسووده بووم. ناکا هه‌ستم به‌ که‌مایه‌سییه کردبی؟ ئاخه‌ر خۆ ئه‌ویان بۆ من دانابوو! ژووره‌که بۆنی وی لیده‌هات: بۆنی سملی وشک، وه‌نه‌وشه و میخه‌ک به‌ند؛ گولئی رایه‌خه‌که شوینه‌واری چی په‌نجه‌کانی وی پیوه‌ بوو- به‌لام ئه‌و بۆخۆی دیارنه‌بوو...

باشه، ئه‌وه‌شمان ئه‌وه... کیتی وه‌ک داپه‌ران فووی له‌ بن میچی ئاسمانئ ده‌کرد و به‌و فوو فووئ خۆی له‌شی ده‌قالبی په‌یامه‌کانی لاس و خه‌زالا و رواژای ده‌موچاوی سیامه‌ند و خه‌زالئی ده‌دایه‌ ده‌م باوه و من ته‌مانه‌م هه‌موو به‌بی رینماییی و مامۆستا ده‌خویندنه‌وه. چ هه‌ستیکی قوول و ره‌گاژۆ! به‌ ته‌ستووری و گه‌وره‌یی و سه‌ختی ره‌گی دار به‌رووه‌کانی کیتی... پر گیا و گۆل به‌لام ساده و لار و خوار به‌لام خۆراگر، سه‌وز به‌لام تاریک و تیره‌... و مانگ، ساردبوو. قۆری مانگی به‌ پیاله و ژیرپیاله‌ی هه‌وت برایانه‌وه (هه‌وته‌وانه) له‌سه‌ر سینیه‌ ئاسمانئ ریزکردبوون و سینیه‌که‌شی له‌به‌رده‌می په‌روه‌ردگاری ((سروشت)) راگرتبوو و ((سروشت)) چای ده‌خوارده‌وه... و خه‌لکی ده‌ پرخه‌ی خه‌وی خۆشدا نوستبوون و سه‌ی نیومه‌ری هه‌په‌ی ده‌هات... شوانیش هەر نوستبوو؛ به‌لام سیسرکه‌کان به‌ ناگابوون و نه‌نوستبوون، ته‌راتین و

خرتە خرتى مشكانىش ھەروا بەتاو و تىن بوو، و پشیلە، تورە... و منىش لاس بووم و چووبوومە سەر بلنداىيە كىيوى تا چەپكە گۆلئىكى لەوان گۆلە دەست لىنە دراوانە بۆ خەزائى خۆم بچنم... درەختەكان لەو بەرەوبەرەن بەريزيەكەو وەك كۆلتۆكەى ريزيان بەستبوو و مەيلە و تاريكيان دەنواند و دە تاريكييە ئەنگوستەچاويدا ون دەبوون؛ كە دەگەيشتنە سەرلوتكەى كىيوى رەنگيان دەكرایەو و خۆيان لە ئەستىران ھەلدەسوى و سارد و فينك دەبوونەو. ئەستىرەكان بەشى زۆرى رىي شەورۆيە خۆيانيان برىبوو و من ھەروا بەردەوام دەگەلياندا دەرۆيشتم و گۆلم دەچنيەو... ھەموو جىيەك ئارام بوو، سروشت دەويەرى ھەسانەويدا بوو، روويار وەك زەردەخەنە و قاقايان كە ھەرگيز كۆتاييان نايە بەردەوام بەخوڤە خوڤەو ملى رىي خۆى گرتبوو و گشتەكى ئەو پىكەنينانەى كە كۆتاييان نەبوو بەدواى خۆيدا رادەكيشا؛ مندالئىك لە دوورەو دەگريا- مندالەكەى دارگوڤ بوو!... و من ھەروا بە ئاگا بووم و نەنوستبووم، دەخەوتشدا، ھەر بەسەرھاتى لاس و خەزال و لاس و خەزالەكانى دىيەو خەريك بووم و بىرم لىدەكردنەو...

كاتى كە چام ھەليئا تەتەرى كازيوە گەيبووە بەردەركى قولەزەنگى شەوى لەترسى ھەرەشەى رۆژى خەريكى پىچانەوہى پىر و پرىسكە و خەيمە و خەركاى بوو. كىسو بەپىششوازيە رۆژيوە سەرى دەتەشتى ئاسمانيدا بە كەفى بەرەبەيانى دەشوشت؛ پرىشكى لەشى بە دامىنى ئاسمانيدا دەپژاند و كەلەبابى لەخەو رادەكردن و بۆ ھەلگرتنەوہى دەنكە ستىراني بانگەپشت دەكردن. كەلەباب باليان لىكەدەدان و بە باوہشيني باليان شەى شەمالئىكيان بەرووى پەنجەريدا دەدا. ئىدى خەوم لىنەكەوتەو... كەوتەو كەويناوہى بىر و خەيالان...

بيستبوومان، دەيانگوت كە ناو و ناوبانگ و سەر و سامان و ئاوازە و شتگەلىكى لەو بابەتانەن كە كچۆلان شەيدا دەكەن...

ئەگەر ئەو ھەو ھەو راست بى ئەدى ئەمە چىيە؟ خۆ سىامەند چ ناو و ناوبانگ و سەر و سامانىكى نىيە- ئەدى ئەمەيان چۆنە!... نا ئىدى، ئەمە وانىيە... ئەو قسانە دە ئەوين و عىشق و دلدارىيەدا نىن و بناوانيان تىك ناكاتەو: لۆژىكى ئەوين و عىشق و دلدارىيە لۆژىكى باوى قبول نىيە: كوا تا يەكئىك يەكئىك دەناسى؟ لە تەواوى دنيايەدا دووكەس پەيدا نابن كە دە ھەموو شتىكىدا وەك يەك بن. رەنگە سەرەنجامىش ھەقى بابە بىت، سروشتيشە وابى، و كاتى

تۆ دەم و دە ئازادى و ئازادىيە ژنى وەردەى و دوايش ھىچ كاتىك لەمەلەوہ نەبى، سروشتىيە دوو لاو كە بەردەوام لە پەنا يەكەوہن وەك دوو جۆكەلەى لاپالئىك سەرەنجام رۆژىك ھەردى لىك نزيك ببەوہ و تىكەلاوى يەك بن. پىشيانان گوتوويانە كچ و كور ئاگر و لۆكەن، لە تەك يەكەوہ بن گر دەگرن- جا وەرە تۆ بىت و بە باوہشيني ((دىموكراسىيە))شى باوہشيني كەى!...

بە ھەنگاوانەوہ بەرەو لاي رووباريوہ چووم- گۆتم پىم خۆشە بە تەنىم، دەمەوى بچم رەو كەى ئەسپان بىينم- ئەو دەم ھەر بە مستەفاخانى گوت. رەو كە لەو بەرى چۆمىيەوہ بوو. تاويك لاي پرە دارىنەكەوہ خۆم گنخاند. مېشك ھىشتا لە بەسەرھاتى دويى شەوى ساف نەبىوہ... ئاوەكە بە توندى خۆى بەگاشە بەرداندا دەدا و دەھات، و ھەر كە دەگەيبە بن پرەكە، وەك بىرېكاتەوہ، بۆ تىپەربوونى بن پرەكەى ھىواشى دەكردەوہ. لەو لاترەوہ ماسىي خۆركەيەك دەتەنكاويدا لەسەر جەگەنىكى ھەلئىشتبوو، دياربوو و نەنەوزى دەدا. ئاوەكە دەگەيبە بن پرەكە، بەشيكى كە شەكەت و ماندوو و مردوو دياربوو لە گىژەنيوہ خۆى دەدايوہ قەراغى، تا تاويكى وەحەسى. ئەمانە توخمى ماندوو و بى نەخشە و برىاربوون، وەك ئەوانەى وەك من، كە ھەر تۆزىك بە دەورى خۆياندا سوڤانەوہ، گىژانە، چاوپىن شەپۆلىك بىت و پالئىكيان پىوہنى و دەگەل خۆيان بىنئىتەوہ. ئەوانى دىكە وەك سىامەند و تەلابوون كە ھەروا، خىرايانە، رىچكەى ژيان دەگرنەبەر. ماسىي خۆركەكە و نەنەوز دەپرەدەوہ... و من كە بەدەورى خۆمدا دەسوڤامەوہ سەيرم دەكرد و بى ئاگا چام لە شەپۆلىكەيەوہ بوو كە بىت و لەو سەرگەردانى و بى نەخشە و برىاربيەم رزگاركات. ئەو ھەتا شەپۆلەكە ھاتبوو؛ پالئانەكە ھەبوو- ئەدى بۆ ھەلئەدەقەنام و نەدەرۆيشتم؟... رۆيشتم، بەلام ھەروا چەند ھەنگاويك بەرەو خوارتر دىسانەوہ ھەمان گىژى و سەردەرنەكردنە و ھەمان سەرگەردانى. ھەرگيز نەمدەويست تا دنيا دنيايە ھەروا بەدەورى خۆمدا بسورپىمەوہ؛ يەكئىك دەويست كە لە دەورى بگەرپم، و لە دەورم بگەرپ. دەمزانى كە گەيشتوومەتە تەمەنىكى ناچارم دۆست و ئاشنا و رۆشنايەكم ھەبى، بەلام وەى كە نەكا، بىرئىك، كەسئىك، ئەوينئىك كۆت و بەندم كات و تا ھەتايە يەك رىچكە بگرم يا لە يەك نوختەدا بەدەورى خۆمدا بسورپىمەوہ، دەترسام... بەلام بە رامان و وردبوونەوہيەكى زياتر زانيم جىي ترس و دلەراوكى نىيە: ئەمە تەنيا سوڤانەوہيەكى سادە نىيە بەدەورى تەوەرئىكدا؛ ئەمە سوڤانەوہيەكى پىچ و لولە؛ سوڤانەوہيەكە بەرەو كامل بوون؛ ھەر سوڤانەوہيەك و كەسئىك ھەوراوتر- ئىستا بىرئىك، يا كەسئىك چ جىاوازيەكى نىيە... ئەدى چاوپرپى چ بووم؟ ماسىي

خۆزكەكە لەپەر لەو نەوزدانى بۆو و گورپى لە ئاوى بەستەو و دواى ساتىك ماسى بە دندوكىو
 لە ئاوى ھاتەو دەرى؟ كەمنى دیت، بەرەنگى پەر و بالە شىنكاويەكەيەو بەرە و خۆز لە
 شەققەى بالیدا، بەرسىنگى دەبرىسكايەو و خۆزى بۆ ببوو ئاوتىنە و ئەویش بە پەر و بال
 راوھشاندىتو دەنگە مروارى روناكى بەرووى ویدا دەپژاند. چەند بالىكى لىكدان خۆزى لە خۆزى
 تەكاندەو و دوو دللى لە منىش - منىش دەبو وەكووى خۆم لە خەو كەردبايە. ئىدى تازە
 تىپەرى درەنگە؛ تازە دەبى بە چاويكى كراووە برۆم. لەپەردەكە پەرمەو و بەرەولای رەوكەيەو
 چووم. رەوكە دە دەللىكى ناچەندان دوور بلاوبیۆو - ھەندىك بەپىو، ھەندىك پال كەوتوو،
 بەشىكىش دە لەو پەيدا، راوھستا و پال كەوتوو، دەتگوت گويىيان بۆ چىرۆكى جەنگەل
 راداشتوو كە بۆيان دەگىرپتەو. بۆيە جارجارەيان بۆ پەسەندىيە گىرپانەو كە سەر بۆ پىش و
 پاشەو ھەلدەتەكاند. پەرە ئەسپى رەوكەى لە تەك جوانوو ماینىكى كوتتەو پال كەوتوو و
 سەرى بە كەفەللى كەردبوو بە ددانە پىر و زەرد ھەلگەراو و پىر تىن و تاو كەيەو بن كلكى
 دەخوواند - ئەى فېلزان - و جوانوو ماینى تاین كە تەواوى لەشى بەو خوراندن و نەوازشە
 ئەسپارد بوو كلكى بۆ بلند دەكرد و جارجارەش بە نازووە گويىيەكانى بۆ دەلەقاند و چاوى سىس
 دەكردن - ھەروا راست وەك دارگوللى: ((وەيش، دەمەكە!)) لەبان درەختىكەو، قەلەرەشيك،
 وەك بللى ئەركى خۆزى بى، ((قار)) يكى كرد و بەبال لىكدان و قارەقارەو ھەستا... ئا! ئەو
 باوژنەكە بوو!... ئەسپەكە حیلەيەكى بەسەر رەوكەكەدا كىشا و گەردنى كىل كرد و ھەردوو
 گويى بەرەو لای منەو مووچ كردن؛ ئەسپەكان ھەموو گوى قولاغ بوونەو. جوانوو ماینەكە
 بەبى مەيلییەو راستبوو، خۆزى راوھشان، خۆزى لىك كىشايەو - پىرە ئەسپىش ھەروەتر...
 دورا و دورم سىامەند بەدى كرد... و بەولاو تىش، دەنا و دارەكاندا، پەيكەرىكى وەك
 سوئسەنى كە دەنىو مېرگىكىدا رابرى، بى ئەوئى ھەر لەرووى لوتفیشەو بى سەرىك بەراست
 و چەپەيدا وەرگىرى، بەلای بنكەدارەكاندا دوور دەكەوتەو... دللىيە كە ئەبوو؟... چى دەكرد
 لىرە؟... ئەمە چ پرسیارىكە... خۆ ئەو ئىش و كارەكەيت زىر و زىندوو وا لەبەرچاوانە.
 دياربوو قىسپى دەورى چىغى دەركىشا بوو و ھاتبوو تا وادە و بەللىنى خۆزى بەجى بىنى...)

ھەرەك نەخشەى مالى مەيە. بى ئىختىيار كەوتەو بەرى دار گوللى و بەسەرھاتى
 مانگايەكەو... لە ((ژىرخان)) پىيان چىشت لىدەنا؛ بۆنى سوورەو كەردنى ئەو ناوئى داگرتبوو.
 تەلا دياربوو ھەروى دەشوشتن و لەبن لىوانىشەو، بەدەنگىكى ناسك، لەبەر خۆيەو نارەنارى
 بوو، گوتنەكە، بەگويىيان ئاشنابوو: ((لاسەگيان، من ئەو چاوانەم بۆ تۆ رشتوون، كە ھەر دەللى
 ئەستىرەى گەلاوئىن... و ئەو ددانانەم بۆ تۆ رىزكردوون، كە ھەر يەككىيان گەوھەرىكە...)).
 كەمنى دیت سوورەلگەرا، سەرى بەردايەو و چووە ئەو سەرى ژوورى... دارەراى بن مېچەكە
 مۆريانە تىيدا بوو، ھەمووى رى رى كەردبوو، ديارەكان قەلشتيان بردبوو، دە قەلشتى ديارى
 ھەسارىو مالىوچەيەكى بارىكەلانە، خۆزى ھەلئاسىبوو و ھاتبوو سەرلىوى ديارى و رى
 رۆينى لى گىرابوو...)

ئەو بەيتانەى بەتايەتى بۆيە گوتبوون تا من گويى لىبى؟ خۆ ھاتنم لە ھەسارىا دياربوو و
 دياربوو كە دەبى چۆنم ئا دەدەستى كا؟ يانى دەيزانى كە ئەوم لەكوئى ديەو؟- ديارە، دىتبوو
 بۆيە رۆيىبوو...!

ھەر لە خۆو گەرم داھاتبووم. يانى چى؟ خۆ من ھىچم نەگوتبوو - داواى ھىچم نەكردبوو.
 ئەلبەتە نەيدەتوانى رازى نەبى. ئەوپەرى، ئەوئى لە دەستى ھاتبايە ھەر ئەو بوو بچى و خۆ
 بەچۆمى دادا. يا دواى ماوئىيەك بچىتە مالى قازى يا ئىمامىك يا شىخىك و لەوئى دالەدە بدن
 و دانىشى - بەم جۆرە من دەگەل سىامەندىدا دەبوومە دوژمن. و ئەو سەرشۆرى و ملكەچى و
 كەمايەسىش لەوئى راوھستى كە ئەو بچىتە مالى ئىمامىكى شارى و لەوئى وەمىنى و بللى
 ئەوئى دەوى و ئەوئى نائى، نا، ھىچ كاتى كارى واناكەم... ئافزەتتەكە دل براو... راست نىيە -
 ئەوئى وەزەكەى خۆمە... نا ئەمە راست نىيە - تازە ئىدى ھەرگىز لە شەرمەزارىيە
 دارگوللى نايەمە دەرى.

ئەمە، ئەلبەتە سەرەنجامى تىرمان و وردبوونەو بوو، دەنا ئەوئى ھەوئىم ھەر بىانوو بوو. ئەو
 رۆژەش مامەو، بەلام ديسانەو ھەر لەوئى نەبووم. دانىشتنەكە ھەرەك خۆزى و شىوئى
 دانىشتنىش ھەر ھەمان؛ من لەسەرەو، مستەفاخان لە خوار دەستى منەو، ماموژن لە
 بەرامبەرەو و تەلا لەخوار دەستى ويەو، سىامەند لە بارى بەرەوئى ژوورى، بەپىو يا لەسەر
 ئەزىيان دانىشتبوو. شتەكانى دىش زۆر و كەم ھەرەك دويى شەوئى بوو، جگە لەوئى كە

سیامه‌ند نه‌یده‌گوت، مسته‌فاخان هه‌روا به‌رده‌وام قاو و قیژی بوو یا لووتی به‌ده‌نگینی ترسناکه‌وه ده‌بگرت؛ مامۆژن مشه‌مشه‌که‌ی جارانی هه‌روه‌ک خوئی به‌رپۆه‌بوو، ته‌لاسه‌ری به‌ردابۆوه و ده‌گولئی رایه‌خه‌که‌وه رامابوو، یا به‌ په‌نجه‌ نه‌خشه‌ی نادیارای دیکه‌ی وینه‌ده‌کرد، یا زۆر به‌ ناسکییه‌وه به‌لایه‌کی سه‌رپۆشه‌که‌ی خوئی باوه‌شپین ده‌کرد. سیامه‌ند راسته‌وخۆ چاوی له‌ ده‌می من و ئاغاوه‌ بوو، و سوئی ئه‌ولکه‌ریمیش وه‌ک زیندانییه‌کی که‌ چاوپیکه‌وتنی هه‌بی له‌ پشت په‌نجه‌رپۆه‌ ریشی پان کردبۆوه و پیکه‌نینی روخساره‌ پانکه‌له‌که‌ی ده‌گه‌له‌ وی لوول دابوو. ((دیده‌وان))ی لینه‌بوو بۆ ئیشیکی چوو بوو.

به‌و حاله‌وه‌ خو‌شبه‌ختانه‌ یا به‌د به‌ختانه‌ رووداوێک هه‌مووی داچله‌کاندین- رووداوێکی ناخۆش، به‌ حیسابی سه‌رگه‌رمییه‌ ته‌ماشایان، وه‌ک هه‌میشه‌ ده‌نگی سه‌گه‌ره‌ی سه‌گه‌رپۆی گوندی له‌ ده‌وره‌به‌ری مالمی تا ده‌هات تاوی ده‌ستاند. مسته‌فاخان به‌ سیامه‌ندی گوت ((با یه‌کێک بجی بزانی ئه‌و هه‌راو هوریا یه‌ چیه‌؟)) سیامه‌ند که‌ راوه‌ستا بوو سه‌رپۆی سوئی ئه‌ولکه‌ریمی کرد؛ به‌لالووتیه‌که‌وه‌ وه‌لامی سه‌رنجه‌که‌ی دایه‌وه‌... له‌ پلێکانه‌کانه‌وه‌ ده‌نگی ته‌په‌ی چه‌ند پیه‌ک هات؛ مامۆژن بیدار بۆوه‌ چاوه‌ خه‌والووه‌کانی به‌هه‌ر چوارلادا گیران؛ سیامه‌ند راپه‌ری و روئی، و هاته‌وه‌، و دوو کس به‌دواوه‌: یه‌که‌میان که‌لاکێک به‌ کۆلیوه‌ و ئه‌ویدیش ((بپچوو))یک به‌ باوه‌شیوه‌. که‌لاک به‌ کۆله‌که‌ که‌لاکه‌که‌ی له‌ باری به‌ره‌وه‌ی ژوروی دانایه‌ عه‌ردی، و گوتی: ((سه‌ری خان سه‌لامه‌ت!)) به‌لام ئیمه‌ هه‌ر چاومان له‌ویدی و بپچوو که‌ بوو.

وه‌شه‌کێک و توله‌که‌ی بوو- پیده‌چوو توله‌یه‌کی چه‌ند رۆژه‌ بی. کاتی هینانه‌وه‌ی په‌وه‌که‌ی به‌ ((سیلک)) بیان کوشتبوو. مندا له‌که‌ی بپچوو که‌ی به‌ باوه‌شیوه‌ بوو و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پاک و ساده‌ و خو‌شی به‌ده‌موچاوه‌ ئاره‌قاویه‌ له‌به‌ر هه‌تاو سوتاه‌که‌یه‌وه‌ بوو زۆر به‌سپایی و خو‌شه‌ویستییه‌وه‌ بپچوو که‌ی دانایه‌ عه‌ردی. توله‌ی تاین هه‌رکه‌ گه‌یشته‌ عه‌ردی یه‌کسه‌ر به‌ره‌و دایکه‌که‌یه‌وه‌ چوو و پریدایه‌ گوانه‌کانی... هه‌موومان تاساین؛ مامۆژن تیکرپابوو: ((ده‌ک نه‌میتم خوایه‌! وه‌ی دایکت بمی!... مه‌یه‌لن... مه‌یه‌لن!)).

کورپژگه‌که‌ رایکرد بیگریتته‌وه‌، توله‌ ده‌ره‌په‌ی؛ به‌سه‌رنجیکی ئه‌و دووچاوه‌ زیتته‌له‌ جوانانه‌یه‌وه‌ یه‌کسه‌ر هه‌موو لایه‌کی ئه‌و ناوه‌ی تاقیکرده‌وه‌ و چوو بن چمکی کراسی ته‌لاوه‌ و خوئی مات کرد. چاوه‌کانی ته‌لا پر له‌ فرمیسک بوون. پش ته‌وه‌ی مامۆژن بیه‌وی شتیکی بلئی ته‌لا له‌

باوه‌شی کردبوو و رو‌شستبوو. هه‌روا له‌چاو تروکانیکیدا به‌خۆ و به‌ جامه‌ شیریکیه‌وه‌ هاته‌وه‌، توله‌که‌ی له‌ په‌نای خو‌یه‌وه‌ داناو جامه‌ شیره‌که‌ی خسته‌ به‌رده‌می و توله‌که‌ زۆر به‌ هه‌له‌په‌وه‌ ده‌ستی به‌ شیر خواردنه‌وی کرد. به‌لام چۆن! به‌و زمانه‌ سووره‌ بچکۆله‌ و ئه‌و ده‌مولیوه‌ بچکۆلانه‌یه‌وه‌: لوپ، لوپ، لوپ.

مامۆژن گوتی: ((ئه‌و که‌لاکه‌ی لابه‌ن، گونا هه‌- بپچوو به‌سته‌زمان!)) ئیدی ئه‌و خاو و خلیچکی و مشه‌مشه‌ی نه‌ما بوو. پیاوه‌که‌ که‌لاکه‌که‌ی تاودایه‌. مسته‌فاخان گوتی: ((که‌ولئی که‌ن، به‌لام ئاگاوی لیبی پسته‌که‌ی بریندار نه‌که‌ن- له‌لامی سه‌ریه‌وه‌ بیگروون. دوایه‌ش وه‌رنه‌وه‌ به‌خشیشه‌که‌تان وه‌رگرن)). پیاوه‌که‌ لاشه‌که‌ی برد و روئی. توله‌که‌ش ئه‌وه‌ هه‌روا خه‌ریکه‌.

که‌ گیانله‌به‌ریکی جوانه‌! من تا هیشتا گیانله‌به‌ری واجوانم نه‌دیوه‌: وه‌شه‌ک بوو، پسته‌یکی زه‌ردباو به‌سه‌ر سپیا به‌ته‌دا، خال خالی قاوه‌یی و گه‌وره‌، چاو زیت، سه‌ر و که‌له‌یه‌کی جوان، گوئی گچکه‌، و سمیل سوور؛ ده‌موقه‌پۆزیکێ ریک و کلکیکی گۆلینگه‌یی- و چنگ و نینۆک به‌هه‌یز و توانا. بیستبووم که‌ زۆر زوو مالمی ده‌بی و له‌سه‌رده‌می پششودا له‌ جیاتنی تازییه‌یان به‌کاره‌یناوه‌ بۆ راوی. پسته‌که‌یان بۆ جوانیه‌ به‌ دیوارییه‌وه‌ هه‌له‌ده‌واسی یا ده‌یانکرده‌ سه‌رزینی ولاغی.

توله‌که‌ شیره‌که‌ی خواردوه‌وه‌ و ده‌موله‌وسی خوئی لسته‌وه‌. دوایه‌ش له‌سه‌ر پاشووان هه‌لتوته‌کا، هه‌ر راست وه‌ک ئه‌و سه‌گانه‌ی سه‌ر ده‌سک و قه‌وانی گرامافونێ. ماوه‌یه‌ک به‌و چاوه‌ زیتته‌له‌ و جوانانه‌یه‌وه‌ ده‌ سه‌رو رووی ته‌لایه‌ی هه‌لروانی، ئه‌وجا هه‌ردوو ده‌ستی هاویشتنه‌ سه‌ر کوله‌جه‌که‌ی و به‌ چاویکی پر له‌ خه‌نده‌وه‌ داوای گه‌مانی لیکرد. ته‌لا له‌پششدا که‌وایه‌که‌ی که‌میک کیشایه‌وه‌ دوایه‌، به‌لام به‌هاندانی مسته‌فاخانێ ده‌گه‌لی که‌وته‌ گه‌مان: سه‌ری ده‌نیو هه‌ردوو له‌په‌ ده‌ستی خوئی گرت؛ توله‌که‌ش گوئی خوئی لی خپ کردن و به‌خۆشه‌ویستییه‌که‌وه‌ که‌ له‌ چاوانیه‌وه‌ دیاربوو خوئی به‌ناز ده‌کرد.

ته‌لا ده‌ستیکی به‌سه‌ر و پششیدا هینا، و توله‌که‌ به‌ سینگ و به‌رۆکی هه‌لگه‌را؛ دوایه‌ خزیه‌وه‌ خواری، هه‌روه‌ک سه‌روپشستی به‌ تانیشکییه‌وه‌ دابیتته‌وه‌ و به‌ هه‌رچوار په‌لان له‌لایه‌کی دیکه‌ی سینگ و به‌رۆکییه‌وه‌ که‌وته‌وه‌ گه‌مان. ته‌لا ده‌موچاوی ده‌مستی گرتبوو؛ توله‌که‌ نه‌رمه‌ی ده‌ستی به‌لایه‌کی دانی گرتبوو- هه‌روا به‌ گالته‌وه‌- ده‌ حالیکیدا که‌ ته‌لا وه‌ک که‌سیکی که‌ ده‌گه‌ل

مندالتيكى تازه دگان هاتودا گه مان بكات ده موليتوى تىك دهن اوچاوى پىكه وه دهنان و سهر و رووى گرژ ده كرد و به دهنگيكي ناسكه وه ده گوت: ((وهيش وهيش وهيش!... وای له و ددانه تيزانه! وای، خو دهستم كون بوو!...)) و توله كه خو به ناز ده كرده وه جارى و ابوو ختوكه و ددها، و نهویش به ههر چوار په لان به دست و سينگ و بهرؤ كيدا هه لده گهرا، ههروهك مندالتيكى دواى تيربوونى كه ده گه ل دايكيدا گه مان بكات... .

چهنده به دارگولتى ده چوو... دارگوليش ههروابوو: نهویش جارى و ابوو ئاواخوى ريك دينا كه به گالته وه دهيهوى دهستی خه لكى بگه زى... .

ده وده مهيدا پشيليك له په نجه رپرا هاته ژوروى- ته لا ههروهك دايكيكى كه به منداله كهى بلى، زور له سهرخو، گوتى: ((ناگره!...)) و ههر له وكاته وه نهو ناوه به سهر بيچووه (وهشهك)يدا دابرا- ((ناگره، سهر كه!)) و به په نجه ناماژه وى بو پشيله كه كرد. ناگره به چاوه زيته كانيبه وه، به بى هيچ مه به ستىك، سهرنجى به لاي جى په نجه كهى ويدا سوراند- و پشيله كهى ديت. ههر كه چاوى پييكه وت له كوشى ته لايه هاته خوارى و به گهردنپكى بلند و ئاوالتيكى گه مانى دوزيبته وه. بهر هولاى پشيله كه وه هه رپه شيهان ليكر دى جله كانى نه درپنى و نهو جهخت هه رپه شانه له گوى بگريت، كه چى حهز و ئاره زوروى يارى كردنى به سهردا زال بووى. وهك جار جار هه ش چاويك به جله كانيدا بخشينى: ((وهى وهى، سهر كه چهنده جوانه!)) ههر بهو چاوه پر خه ندانه وه، نهو جا به دم گه مه و گالته وه و ههر به هه مان پاريزيشه وه، بو نه وهى بن زمانى به رامبه ره كهى تاقيكاته وه و بزانى خولق و خووى چونه، چنگور كه كانى لى برده پيشى- ويستى له شى تاقيكاته وه. پشيله كه كشايه دواوه و خووى كوور كرده وه، و ده موقه پوزيكي ترش و تالى به خووه گرت. به لام نهو ههر حهزى له گه مان بوو و چوو پيشتر. پشيله كه پيفيكي كرد و دوور كه وته وه. ناگره چهنده ههنگاويكى به دوا كه وت، دوايه ش كه پشيله كه ده تاريكييه دا ونبوو به ملكه چيبه وه هاته وه. ده هاتنه وييدا وهك شتيكى تازه ديبته وه: چرايه كهى ديت، بهر هولايه وه چوو. ته لا دهسته وه ستان بوو: ((ئاي، خو نهو هه ريكه خو ده سوتينى!)) سيامه ند رايكرد و چرايه كهى هه لگرت. ناگره چرايه كهى تا ليتوى تاقه كهى سهر كرد، نه وسا بى نه وهى سهرى كه سيك يا شتيك يا ته نانه ت سهرنجيك بدات هاته وه كوشى ته لايه و كه وته وه گه مه و گالته: سهرى ده بن قولى دهن او دهيه نايه وه درى و چاو شاركيى ده كرد: ماموزن ده ستىكى به بن زگه سپيه كه يدا هيتا و

زور به دلنه واييه وه لاواندييه وه. وهشه كه كه سهرى بلند كرده وه، و تيرپراما، ههروهك مندالتيكى ده ستى بيگانگيكي ده كوشى دايكيدا بهر كه وى و وازانى دايكيه تى. ماوهيه كه هه روا تيرپراما؛ ماموزن گوتى: ((ئاي شه يتان! ئاي شه يتان!)) و زگى هه لپشاوت. وهشه كه كه سهرى برده وه بن قولى ته لايه، به لام كتوپر شيوه يه كه راشكاوانه وى به خووه گرت و له كوشتىي ده رپه رى. بهر وخسار و حاله تىكى وهك گوى بو شتيك هه لئا، ده ليتوارى حه سهرى ژير رايه خه كه وه راما. هه روا به و وردى و چاوه رپيه وه چوو پيشى، يهك دوو چر نوو كى هاويشتن... و راوه ستايه وه سيسر كه بوو.

به توندى چه پوكيكي به عهردى دادا- ((ئاي سه گباب!))... .

پيستى وهشه كه داكانه كه يان كه گروابوو هيتاو له سهر فهرشه كه يان فرپدا. ههر كه هيتا يان ئاگره راستبووه، و ده گه ل دانانيدا گه ييه سهرى، ده ستى به خو تيه له سوينى كرد. ژنه كان دووباره تيكچوونه وه- هه موومان دلگران بووين.

ماموزن گوتى: ((دهك بمرم خوايه... مندالى به سته زمان! سيامه ند لاييه... گونا هه؛ ته لاييگره!)) پيستيهان هه لگرت و برديانه وه. بيچووه كه تا بهر ده ركيكى پيستيه كه به رى كرد؛ دهنگيكي له نهو كيترا وده درنا ههر راست ده تگوت بهر سيچكه يه (نزگره)- له وانه شه گريان بووى. ته لا گرتيه وه و ده كوشتى خو نايه وه- يهك له و دووانه وى كه وهشه كه كه يان كوشتبوو له سهر پليكانه كانرا گه رايه وه- به خشيشه كهى ودر گرتبوو. مسته فاخان گوتى: ((ها، چيبه؟)).

لاوه كهى لاشه كهى هيتا بووه وه به دوو دليه وه گوتى: ((ئاغا، به كاكه سيامه نديشم گوتوه... گوشته كهى زور چهور و نهرمه حه يفه فرپده ينه بهر سه يان... له وانه يه بخورى... هه روا له دالائيه- چى لييكه ين؟)) مسته فاخان بيرىكى كرده وه... دايكى گوتى: ((تا تيستنا نه مبيستوه خورابى- ده گه ل نه وه شدا، قه يدى نيبه؛ يه كيكى بنيرن له مه لا عه زيزى پيرسى)).

مسته فاخان گوتى: ((بيريكى خراپ نيبه... بوخوت بچو له مه لا عه زيزى پيرسه...)).

پياوه كه خهريك بوو بروا، كه گوتيه وه: ((يان نا، بلى با تا ئيره بى- بلى ئاغا گوتى هه روا به سهر رپيه كه وه تا ئيره بيت)).

تا مه لا عه زيز هات ته لا هه ستا و بيچووه كهى به باوه شيوه و چوو نيومالى و دووباره هاته وه.

كۆلەجەيەكى مەخمەرى زەردباوى لەبەر كوردبوو كە كەمتاكورتىك لە پىستى پلىنگى دەچوو، بىچووه وەشەك زۆرى ئەو كۆلەجە لى خۆش دەهات: بەردەوام سەر و سىنگ و لاملى خۆى دەو كۆلەجەيەو هەلەسوى. قەيتانىكى سوور و زەنگۆلەيەكى زىوى بچكۆلانەشى دەگەلەخۆى هيتابوو يەككە لە زەنگۆلەكانى خراخەلەكەى خۆى بوو. قەيتانەكەى لە ئەلقەى زەنگۆلەكەى خست و هيتانى بە مليهوه كرد، تا هەموو كات و ساتىك بزائى لە كوئىيە، چونكە خۆ هەميشە ناتوانى هەر بە باوەشپىهوه بى. بىچووه وەشەك سەرەتا سەيرى پىهات لە دەنگەكەى دەگەرا. دوايە خۆى راوەشان و وەك مندالان ((پىكەنى)) - ئىمەش هەموومان پىكەنى. مامۆژن گوتى: ((ئىستا كە هەر واشت كرد دەسالمەكەشت بەرەو بەلاشەى داىكەكەيدا بىتە تابونى وى لە تۆ بكا، يەك دوو رۆژان نابا خووت پىتو دەگرى)) تەلا، ئاگرەى كە، رانەدەوستا دايە دەست سىامەندى و بۆخۆى بەدواى پەيسەرى كەلاكىدا چوو دالانى. هاتەو و يارى و گەمە و گالتە دەستى پىكردەو...

مەلا عەزىز هات. گوتى كە كەلاكەكەى ديوە، گيانلەبەرىكە چنگوركى هەن، هۆى بەرگريهەى هەيە. كتيب دەفەرموى هەر گيانلەبەرىكى هۆى بەرگريهەى هەبى گۆشتى حەلال نىيە و ناشخورى... بەراست! كتيبى وى و هەموو كتيبەكانى وەك ئىوى هەر گۆشتى گيانلەبەرى بەستەزمانى بى بەرگريان حەلال كروو. راستيشە هەر بۆ ئەوئەى نەخورى دەبى چنگوركەت هەبن - ئەگەر بتهوى نەخورى نەشتەن دەبى قەرزكەى.

زەنگۆلەش سەرقالپىيەك بوو... بىچووه كە دەگەل هەر جوولانەوئەيەكى، سەرى بۆ پاش و پيش و ئەولاولايانەو دەبرد و جارى وابوو بەدواى دەنگەكەيدا، ئاورى بۆ دواو دەدايەو. هەر دەگەل تامى يەكەمىن كلۆقەندى رام بوو... نوستبوو و پەلەكانى دەحەوا برىبون و سەرى وەرپانى تەلاخامى كردبوو: هەموو كاتىك پىتوابوو هاكا وەك مندالى شىرەخۆرە پەنجەگەورەى پىيى خۆى دەگرى و دەزارى دەنى... سەيربوو، هەموو جوولانەوئەيەكى بە ئى دارگوللى دەچوو - من دە تەواوى ئەو ماوەيەدا هەر خەرىكى هەلكردەوى جوولە و هەلس و كەوتەكانى بووم - و ئىستا لەپر پەيم بەو وىكچوونانە برد: هەمان گالتەبازى، هەمان سەرىزوى و هەمان چوونە دەدلائەو... ئاخو ئەوئەى هەر سل بوو - سل بە مانا سەرىزوى، هەروەك مندالى بەناز و نووزو خودشەيرىن و بى گويدانە سل و تەمەن... ئەها...

راستبۆو... و هەنگاويك بەولادەترەو پشتى خۆى كوور كردهو، و هەل مېزت. ((تف لەو سەرو رووت، بى ئابروو!)) ئەو تەلايو ((ئەو تەرىق نابىهەو!)) و بىچووه كە پىكەنى - هەر راست وەك دارگوللى. هات و خۆى دە كۆلەجە و سىنگ و بەرۆكى هەلسووه. هەروەك نەباى دىيى و نەباران و نەكارىكى خراپى كردى، يا خراپەيەكى دە سەروشتيدا هەبى. كەسپش ئەوئەى لى دە دلى نەگرت. ئەوئەى هەر خۆى دەلا كەلەكە و سىنگ و سەروكۆلى خەلكىيەو دەسوى و قامكى شادەى بەلا ددانپۆ دەگرت، بەلام نەيدەگەزى. واى لەو چاوه سامناكانە، جوان، قول، مالى، بلىسەدار و تارىك، نەرم و رەق! سەير دەكەى وركۆكەى چۆن هەلەستى و دەنیشپتەو، چ هەناسە سوارىكە! ئەوئەى هەر كچە - كچە كىيىيەك. من هەموو كاتى چاوهرى ئەوئەى وەك دارگوللى ئەوئەى لاساى رەعنا خامى بكاتەو يا لە پرەمەى پىكەنىيدا. پىيەكانى لىك كىشاوتەو و خۆ دەگەوزىنى. لەپر بەدواى نەخشەيەكى خەياليدا سەر و سىنگى دەردەپەرىنى، هەروەك دارگوللى، كە وەختى فوو لە چا كردنى پىرمىنى و سەر و سىنگى خۆى رەپيش كاتە پىشى تا چايەكە نەبسوتىنى. ئەها، لەپر بەوچاوه شەيتانىيە پر لە پىكەنىانەو و بەو پاويلە پىسانەيەو، هەلەتووتەكى و سەرى بۆ پيشەو دەبات و دەچاوى تەلايە زەق دەبىتەو: ((چىرۆكىكم بۆ وەگىرە - توخوا، توخوا!)) - ((ناغا توخودا سابوونىكى لۆكسم بۆ بکەرە - دەيكەرى!))، كلکە گولینگەيىيەكەى تەپ تەپ بە فەرشەكەيدا دەدا... ئەها، گرژبوو چاوهكانى هيندەى دى ترسناكتر بوون. نازانم باوژن چى گوت كە من نەمبىست. تەلا بە نووكى پەنجەى زەنگۆلەكەى وە دەنگ دىنا و ((دارگول)) بى ئىختيار سەرنجى دە كۆلەجە خالخالەكەيەو دەدا، و تىلەچاوان دەنيرى...

* * *

((سهیره!))

((بۆ چبوه؟))

((یه کیك هاتوه... به یانی ساعات (۱۰) ده، هه ده بی بیبینم...))

ئو یه که هه له تارانیهو را دههات. مسته فاخان به خه یالی ئه وه وه که سیته می شه هریوه له پیته خۆش حال بوو، هه ربویه ش ناره حهت بوو ده ترسا شهوی نه گه مه وه، یا دره نگ بگه مه وه، هه رچه نده ئه گه ر به کسه ریش رژیامایه شهوی هه ر ده گه یشتمه وه...

به په له پرۆزه وه سه یریکی سه عاته که مم کرد؛ سه عات یه کی دوا ی نیوه رژیه بوو؛ نا، پیماوی بگه مه وه...)) به ئه همه دم گوت زووتر ئه سپه کان له په وکه ی بینیتسه وه. مسته فاخان هه ستاو چوه ژوره که ی دایکی، منیش تاویك دوا ی وی چووم. مامۆژن یه کجار ناره حهت بوو؛ بۆ مه گه ر چبوه، ئه وه قهت نه بووه سه ردان، نازام چ ناویکی لینییم، بلیم بۆ ئاوردووی هاتووی، باشه خه لکی ده لێن چی؛ وه لالا نایه لی- کابرای تارانئ سه ری به گۆزی بابی؛ ئه وه هیشتا منی چاک نه دیوه، هیشتا...

به لام مسته فاخان ده پیشتا وه به رگویی هه لاویشتبوو... ته لاش هات. ده سه روسیمایدا خویندمه وه که له به رووی رووم نه داوه تی ناره حهت بوو. باشه راستیش بوو، هه رچی بی هه ر ژنه، ده یوست ئه گه ر رووشی نه ده می هه روا ی پیشانده م که له لام گرینگه و ده خه یالمدایه. ئاگره ی به خۆ و به زهنگوله وه به دواوه بوو... وای له و چاوانه... منیش وا خه ریکم به دوا ی ئاگره ی خۆمدا ده چم...

به لیواری چۆمیدا ده رژیشتین، گژ و گیای لیواری چۆمی به شه یتانیه شه بایه کی نه رم که هه ر تاوه نا تاویك شتیکی به بن گویتدا ده چرپاندن و به خسه خسه وه دلداریان ده گه ل یه کتردا ده کرد و خۆیان دینا و ده برد و یه کتریان گر ددا و دوایه ش به فیتیه یی و دوو زمانیه هه مان نه رمه باوه لیک ده ترازانه وه و لیکتر جودا ده بوونه وه و پشتیان تیک ده کرده وه... گولیلکه ده و سه وزه گیایه یدا روو بوون و ئاوه که به نار ه نار ه به ره و خوار ده بووه و مه ل و بالنده کان پیته که نین و دار کونکه ره ش به نوکی ده ندوویکی له ده رکه ی مائی دره ختی ددا و کیو سیبه ریکی خۆشی به سه ر لیپه واریدا هه لکی شابوو و دارستان بای بالی خۆی ددا و خه ریکی هه سانه وی بوو...

(۲۸)

شهوی چاک نوستم، خه ونم دیت: ته لا ده کۆشی سیامه ندیدا خۆی کروشه کردبوو و وه مندالیکی که یاری به سینگ و به رۆکی دایکی بکات ده باوه شییدا راکشابوو و گه مه ی به چه ناگه ی ده کرد و مندالانه ده چاویه وه راده ما و سیامه ندیش ده ستی به سه روپشتیدا دینا... ته لا ئاوری دایه وه و سه یریکی کردم- نازام چی به گویتدا چرپاند بوو... هه روه که له سه ییرکده م نارازی بووی. شهوی چاک نوستم؛ دهنگی حه په ی سه یان و قروسکه قروسکی له ترسان و پی لیه له پینایم به شیوه یه کی نادیار و ئالۆزه وه ده بیست: زستانان که گه له گورگ روو له شار و لادیان ده که ن سه گه ل ئاوا ده قروسکینن و خۆ په نا ده دن و خۆ ده شارنه وه. پیانوایه ئه وه نیره وه شه که و به و نیوه شه وه بۆنی که لاکیی کردوه و هاتوه. ته لا خانیش ده یگوت که هه ر راست ده و ده میدا توله که ش وه جووله جوول که وتوه و له جیی هاتۆته ده ری. سه گیکی دیش خنکیتره وه... منیش هه روا بی ئۆقره و ئارام بووم، دارگول هاتبوو و خیرا خیرا سه ره تاتیکی بوو و ئاماژه ی ده کردن. ئامۆزا گوتی: ((ئه وه چیه ئامۆزا، ده لئی بیرت زۆر جه ناله، خیری!)) ئه مه مسته فا خان بوو که به دلنیا ییه وه پیکه نینی به خیری بوونی به پاناییه ده موچاویدا بلاویبووه. تازه مان نانی نیوه رژیه خواردبوو- ((ده گه ل خۆت ده دوا ی)).

بی گویتدانه قسه ی وی وه که بابه تیکی زۆر گرینگم وه بیره اتبیتسه وه گوتم: ((ئه مرۆ چه ند شه مه یه؟))

مسته فاخان گوتی: ((پیماویه پینج شه مه یه، بۆ چته؟))

سه روسیمایه کی سه رسورماوی و په شوکاوم به خۆه گرت و رووم له کاک سیامه ندی کرد: ((پیموانیه!))

((به لی، ئاغا... پینج شه مه یه)).

ئاسمان وردە وردە پەلە پەمۆى ھەورى كراوى سوربواى بەرەولاي خۇراوايە رادەمالي و دەوروبەرى رۆژى سورا ھەلدەگىرا و بۆ مانگىي ئارىشت دەکرد و من تەواوى لەشم دەماچى ئەو دەمولىتو سوراو ھادا سوربىبوو- ەك رەنگى روخسارى دارگولئى. دەنيو دۆليكىدا كە ھەر تا دەھات تەنگر دەبوو و نىمەى زياتر بەخۆو دەگوشى. بەرەو مەبەست ھەنگام دەنا و دەرۆيشتم- سەر دۆل جەنجال و خۆشحال... ھەر بەرەو تارىكى بوو؛ دوو كەليكى مۆر ئەو دەشت و دەر و شىو و دۆل و لاپالەى داپۆشيبوو، شەماليكى فينك ئەو دوو كەلەى تىكەو دەپيچا و كەشتى خۆرى بەرەو پىشت كىوانەو داژوا و خۆر بە ھەردو دەستان بە لوتكەى كىويىو نوسابوو- و كىو ەك گەورانىكى كە منداليان بە كۆليەو بى پىدەكەنى. گوتم ((ئىدى دەست لەوى ھەلناگرم)). با، قسەكانى گەيانەو گويى داروبارى لىواری چۆمى، ئاوپىكەنى، خۆر چاوى سوركر دەو، و دارو بارىش سەريان بادا...

دارودرەخت ھەريەكەيان قەبارەيەكى نادياريان بەخۆو گرتبوو، ھەر راست ەك گيانلەبەران و وادەھاتنە بەرچاوان ەك لەجىي خۆيان بچولئىن... تا دەھات قەبارەى درەختەكان لەبەرچاوان ون دەبوو و بىدەنگىيەكى سامناك بالى بەسەر لىرەواريدا كىشا. ھەرتاوە ناتاويك فركەى بالى بالندەيەك كە ديار نەبوو چىيە، ئەو بىدەنگىيەى دەشلەقاند، دووبارە بىدەنگىيەكى قورستر دەكەوتەو، تا دەھات دەنگى پىي سى ئەسپەكان دەپتەدا زياتر دەبوو...

دەگەل ھەولەين ئەستىرەى شەویدا گەيشتىنەو چاخانەكە: ھەر كە گەيشتىنەو ئەستىرەكان لەسەربانىيەو سەريان خواركر دەو و دارگول كە لەپىش واندا ھاتبوو ھەيرانى لەپىش مانگىو گۆشەى كىشا و ەدەر كەوت.

دۆلەكان سەريان ويك ھىنابوونەو و گوييان بۆ نزاوگازە و پارانەو ى ئاوى ھەلخستبوو، لە ترسى ەوى نەكا ئەو پىش دوا بەدواى گزنگى خۆرى ون بىت و پروات و نەمىنى. دارگولئىش گويى ھەلخستبوو، لە ترسى ەوى نەكا ئەو ئايندەيەى ويى من نەم، يا ئەگەر بشبم ھەروا رىبواريكى سەپىيىم... دەپازدە ھەنگاويك لەوى بەولاترەو دابەزىم...

دەستى ھەلئەكاند. ((ئەسپەكان لە كويى بېستىنەو)) دەمەويست ئەو دەمەى دەگەينە يەك ئەحمەد لەوى نەبى.

((لەپىشت چاخانىو- تەويلە لەويە... ھەر لەجىي جارن!)).

ئەحمەد ھەر لەويىر ئەسپەكەى بردن. بەرەولاي منەو خزى- ئەستىرەكان لەسەركىويەو چاويان ليك داگرتن؛ و نىمە واقمان ورم- دلئى دارگولئى ەك بىچوو چۆلەكەيەكى كاتى فرىنى كە لەسەردارىكى يا لەسەر گويىسەبانيكىو بەربوويتەو، ئاوى لىدەدا. ھەروەك سەد سال بى يەكتىمان نەدیتی. ئەستىرەكان چوزانن- ئەستىرە دە چ دەگا؛ خۆ گول نىيە ھەر بەورەى گەرما و شەبایەكى سارد بژاكى و سىس بىي و بزى... ئەستىرە ساردن، ھەر ساردىشە كە دە باوہش و ئامىز لىكدانى ناگا.

پىكەو ھاتىنە ھەيوانى. ھەر بە ھەمان ئاوازەى يا دەو ەريەكانى پىشوو ەوتى: ((ئاغا چوكەلە، ماندووى؟)).

((نا، خانە بچكۆلانەكە، كە تۆ بىينم، كىويكىش ھەلكەم ماندووتىم دەحەسیتەو)).

لەسەرچى نوستىيىكى كە لە ھەيوانى راختبوو دانىشتىن؛ جامىكى بە تەنافىدا دابوو و جى نوستنەكەى لە ئەگەرى رابردنى رىبواران داپۆشيبوو. لە تەكمەو دانىشت.

((يانى ھىندەت خۆش دەويم!)).

گوتم: ((بۆ خۆت دەزانى- نازانى!)) و دەچاوانىو رامام.

ەك مندالان گوتى: ((باشە چەند؟)) و چاوە پىكەنىناويىەكانى بەدەم چاوەروانىيەو ويك ھىنانەو.

لىدانى دەمارى لاملىم دەدیت. لەسەر ئەژنۆيان دانىشتبوو.

ەك مندالان ھەردو چاوەكانم زەق كرددەو و دەستەكانىم گوشىن، و گوتم: ((ھىب - ندە!)) و ھەردو كمان پىكەنىن.

خزى بوو، بەو پىكەنىن و سەماو بۆنە سروشتى و دەستكارانەو، كە ھەرەك گولئىكى بەبۆنى بەھارى سەر لەخاك بىنیتەدەرى و ماوہيەك پىشكوى و دوايە لە پال كىوى بخزى و تاشىكى بىنى و پەلك و پالەكانى وەبن دات و ماوہيەك بىژاكىنى و ئىستاش ئەو بەردە بە ھەر ھۆيەكى دىيەو- بە بوومەلەرزە و خزىنىكى دىيەو- ئەو بەردە لاچىت و ئەو گولە بە ئارەزووى دلئى

خۆى، و بەمىشكىكى ئاسودەۋە خۆى بداتەۋە بەر روناكى و شىنەى شەمالىكى فېنىك و گەشە بىكاتەۋە. ئەمە ۋەسفى حالى ھەردووكمان بوو: سالىك چاۋەرۋانى و سالىك ئاۋمىدى لەپەر بە يەك شىنە شەمالى، ئومىدى ژيانەۋە و چالاكى، روت، ھەروا لەخۆۋە بەدەمى پەر لە زەردەخەنەۋە و باۋەشى كەردبۆۋە. ئىستا رابوردو و ئايندە لە گۆرۋى نەبوون- ئايندە، ئىستا و ئىستاش ئايندە بوو... ھەروەك مىندالىكى كە شان و باھوو و تەنىشتىكى گەرم و بەھىزى گەرەكە كە خۆى پىۋە بلىكىنى و خۆى لى پەنادا و وردە وردە پى ھەلگەرى، ئاۋخۆى دەلەشم و سەرى لەبن قۆل و شام ھەلدەسوى و بەدوۋچاۋى پاك و بىگەردى گۆلەستىرەپەكى ناۋ گۆماۋىكىيەۋە تەماشى دەكردم، و سەرنجەكانى دە تاقگەى گىامدا دەشوشتەۋە و منىش ۋەك ھەر گەۋرەپەكى كە دەگەل مىندالىكىدا يارى بىكات تەسلىمى ھەلس و كەوت و جوۋلە و سەرنج و ھەز و داۋايەكانى ۋى بووم. لىنگەرى با ھەرچى دەپەۋى بىكا، شەيتانىيان بىكات، سەرم كاتەسەرى، تەنەت بەدەم گەمانىشەۋە باختوۋكەشم بدات، نقرچم لىبگرى- ئىدى مىندالە. دەپويست دلتيا بى كە ئەۋە خەون نىيە. ئەۋەى دەپىنى گەۋرەپە و راستە و خەون و خەيال نىيە.

دەستىم گرت- گەرم گەرم بوو. ھەر ھەمان كراسەچىتە گۆلدارەكەى لەبەردابوو. ۋەك ئەۋەى بزانى يا نەزانى ۋەبىر منى بىننىتەۋە كە ھەر ھەۋە و نەگۆراۋە و گۆلەكان چۆن بوون ھەروان، گۆلەكان ھەروا پىدەكەن، ھەروەك دابرانىك نەكەۋتەبىتە نىۋانىۋە ھەروەك ھەمىشە پىبىكەنن و من نەيانىنم و ئىستا كىتوپر لەخەۋ راپەرىبم و بىنم كە پىدەكەن! و خودى خاۋەن گۆلىش، ھەروەك دارگۆلىكى دۋاى رىژنە بارانى بەھارى تەر و تازەبوو، ھەمىشە بەھارىبوو و بىسكەى دەداپەۋە. ھەروەك جاران بوو. بەكامى دل خۆى تەسلىم كەردبوو- تەسلىم بەلام گەرموگور، تاقگەى سەركىشى و ھەموو گەردىلەكانى بوونىان رەنەق دەدا و ھەموو پسان و لىك دابران و جودايەكانى نىۋانىيان پەر دەكردەۋە و ھەردوۋلا پەنجەرەى بوونى خۆى بەروومدا كەردبۆۋە، پەرچەكانى بۆن سابونى لۆكسىان لىدەھات و شانەى خۆشى دابوۋە دەست باى و ئەۋى بۆ داھىنانى سەر و پەرچى درەختانى دۆلى ھەناردبوو و با دەباۋەشى دۆلىدا پەرچى درەختەكانى دادىنا و دەستى پىدادىنان و منىش بە شانەى ساردوسپرى پەنجەكەم لاسايىيەۋىم دەكردەۋە. ئىستا ئىدى دوۋبارە ئاگرى پىك گەيشتەۋەى شەيتانىيە مىندالانە دەگەل خۆشى و شادىيەدا دەستىان دەدەستى يەك نابۆۋە و ئاگرىان دە ھەموو گىانى بەردابۆۋە و رەنگى بە تەۋاۋى سورھەلگەراپۆۋە...

ھەندى ژن لە ماچان دەگەرپىن تاجىژى ئەۋ ماچانە بەجىپەكى ناۋ مىشك و گىانى خۆيان بسپىن: چاۋان لەسەرىكە دادەنپن و ماچەكە بە كۆلك و پىستەۋە ھەلدەمژن تا دە گىانى خۆياندا- لەجىپەكى دىارىكاراۋى ئەۋ گىانەپىدا ھەلگەرن و بەرامبەرەكەش بى ۋەلام دەھىلنەۋە- سەرەتاي يەكتر ناسىنىمان ئاۋابوو. دۋاى ماۋەپەك لەۋ قۇناغە تىپەرى و كە بە يەكجارى سەقامگىر بوو ئىدى ئەۋە ھەر مۆرى سووركراۋە بوو بە پەراۋىزى پروانامەى بەلپن و پەمانانىيەۋە دەناۋ دەپويست دە دەفتەرىكى دىكەشىدا ۋە نووسىن- راستىان گوتوۋە، ژن خۆشەۋىستىيە ناكات يا ئەگەر كەردى ئەۋە خۆشەۋىستىيەكەى سروسىتىكى بۆن و بەرامەى دايكانەى پىۋەپە. ئەۋ ھەزى لىيە بىتە دايك. سەرەتاي دەست پىكردنى دايكايەتتىيە دە خۆشەۋىستىيەدا دەپىننىتەۋە- ۋ ھەر لەبەر ھىندىشە ۋا ھىندە گەرم و ناسك و نەرم و نىانە. پىاۋ وانىيە، زۆركاتان ھەست و نەست و كەردارەكانى دەگەل ھەست و نەست و كەردارى گۆلە سەپەكىدا ۋەك يەكە. تۆى خۆى دەۋەشپىنپىت و دەپراۋ، بى ئەۋەى ئاۋر لە تۆۋەكە بداتەۋە، بى ئەۋەى گۆى بداتەۋە خاۋەن زەۋىيەكە. ئەۋە ھەر ژنەكەپە كە دەپىگرى، چاۋەدپىرى دەكەت، بەخپىۋى دەكەت، پىي دەگەپەنى- بەرى ئەۋىنى خۆى گەۋرە دەكەت.

گوتم: ((خۆ ئەۋ سابونانەى دامىيەى بۆنى خورما و زەيتونىان لىدەھات كەچى تۆ بۆنى سابونى لۆكست لىدى...!)) بەشەرمەۋە پىكەنى: ((ئەۋانەى ئەۋدەمىن بۆت كرىبوم ھەرماون- لەبىرتە?...)) و ھەناسىكى ھەلگىشا.

ئەى بەستەزمان!

دەنگى ئەجمەدى ھات: ((ئاغا، خۆ ئىشىكت بە من نىيە؟)).

((نا، نانەكەت بچۆ... دۋايە بچۆ بنوو، ماندوروى... ئالىكت داۋەتە ئەسپەكان؟)).

((بەلى ئاغا)).

دارگول ھەستا و بەلاى نانى ئىۋارىپوۋە چوو. چراپەكى ھىنا... نانى ھىنا- ماسى سووركەردبۆۋە. دەپزانى ھەزم لە ماسى سوورەۋە كراۋە.

((كچى ئەۋە ماسىت لە كوپرا ھىناۋە!)).

((له چۆمىم گرتون)).

((بۆ خۆت؟...)).

((به ئى، بۆ خۆم؛ بۆ بۆخۆم چمه؟)) و ھارژنى پىنكە نىنىيى بەرەللا کرد. ((... ئاخىر دەمزانى دىيەو...)).

ھەروا لەو خوارەو ھە دەگاتە تەنكاوى بەرى ئاوەكەم گرت، ژار ماسىم تىدا کوتا... يەك سەبەتۆكەم گرت، ھەريەكى ئەھىندە گەرە!! و ھەك مندالان ھەردوو دەستى پانكردەو، باى دىبايەك خۆشەويستى و چاوەكانى وىك ھىنابوونەو، ھەك گۆى خرى زەوى كە جىيى تەواوى خۆشەويستى دىبايەى تىدا دەبۆو...

جىيى ئەھمەدى لەلای سەرەوى بانى راخستبوو. ئەھمەدى ئارەدە سەربانى و پەيزەكەى لىكردەو. چۆو ژیورەكەى خۆيان؛ زۆرى پىچوو، دوو دل مام، ناكە ئەيەتەو... ديارە ھەرچوو مندالەكەى بنوئى... ھەكايەتىكى سەيرە! ئىستا ئەوە من لەلایەكەيەو پابەندى ئايدۆلۆژيەكيشم و دەمەوى كۆمەلگای بگۆرم و دەگەل گەندەلەيە كۆمەلەيەتيەكان دەستەويەخە بيمەو- و ئىستاش ئەو ئاوا... بەلام ئەمە خراپەكارى نىيە- ئەمە شتىكى سروشتىيە، و خۆ ئايدۆلۆژياش ئاينزا (مەزھەب) نىيە؛ بۆ مەزھەبىش بەو ھەموو ھىز و توانا خۆپارىزيەى لە خراپان ھىزى رووبەرۆوبوونەوى دەگەل ھەستە سروشتىيەكاندا ھەيە؟ و ھەرەك ئەوە خودى مەزھەبەكە بى: ئەو ژنى شەرىعى من بوو، ھەموو دەيانزانى- ھەر لە مريشك و جوجكانەو بەگرە تا بابە و ژنى بابەى و گول و مەر و بزەكانىش؛ و ھەمووشيان ئاگادارى ئەوين و مەرچ و بەلئىن و پەيمانەكانمان بووينە- و لە رۆژى قىامەتدا ھەموو ئەركى گەواھىيەيان كەوتۆتە ئەستۆ... زۆرى پىچوو... بەدوو دلەو چووم تابدەزيەو لە پەنجەرەپرا سەيرىكى دىوى ژوروى بكم و ئەگەر ھەلەكەوت ئەو ئەمە ئامازىكى بكمى. ھىشتا نەگەيبوومە لای پەنجەرەكەو كە دەنگە دەنگىك و دەمە قالىيەكم ھاتەگوى...

داپەرەكەى لە قوژنىكەيەو دانىشتبوو و زۆر بەنا بەدلەو دەبخوارد. پارويكى گەرەى دە زارە بى پوك و ددانەكانى نابوو و ھەرچارە بەلایەكيدا دەھىنا و دەيبرد؛ و ھەرچارەى يەككە لە

گوپە سىسەكانى ھەلدەدامسا. ھەر راست ھەك دەبەبە (مىزەلدان) يەكى ناشىرىن و ملچەملچەكەشى ژورەكەى پر كردبوو. دارگول سەرقالى لانكەكە بوو.

كەش و ھەواى ژورەكە تۆفانى بوو؛ يەك دەنكە رووناكى چىيە دە نىوچەوانى پىرئىندا نەبوو. دارگول پشت بە پەنجەريو دانىشتبوو و مندالەكەى شىر دەدا. ((... كارىكى وامەكە چى ئابروويە بىرئىم... خودا لەو سەرەو دەزانى، زۆرى لەسەرپۆرى پەتى بە پەيزەكەو ھەلدەواسم و خۆم و ھەمووان دەھەسىنمەو... من ھەرگىز نەمويستوو و ئىستاش ھەر نامەوى- چ قسەت ما؟)).

((ئىستا مندالت لىيەتى!)).

دارگول بە توندىيەو گوتى: ((باشە، ئەو ھەمبوو- چدەبى؟)).

((چ وەلامى خوا و پىغەمبەران دەدەيەو؟)).

((جا بۆ من وەلامى خوا و پىغەمبەران بدەمەو... ئىو بىدەنەو... ئىو كەى پرسىكتان بەمن كرد؟...))

خۆتان پىواتان و ھەر بۆخۆشتان برىتان... خۆ من گوتم كە ((دەزگىران))ى وىم نەنە، كارىكى وامەكە پىي لى ھەلپرم و ئابروو رىزيە بكم...)).

((ئەو عەتتىكەيە ئەگەر بىويستبايە گولت لەسەريدا ھەر ئەودەمى لىدەدا و نىشانەى دەكردى...)) پارووەكەى دەچالە تارىكەكەى زارىيەو رۆھىشت و ھەروا بەدەم ھاش و ھوش و پف و مفعو: ((دەبىزانى دەگەل كى دەستەويەخەيە... چىدىكەى لەسەرپرا دەيكاتە پەرۆى بى نوئىزيە!)).

((لا ئىلاھە ئىللا لا! نە نە، گوتم ھىندەى تى مەنورسى، دەپسى... دوايەش پەشىمان دەبىيەو...))

كارىكى وامەكە ئەوەى بەزارمدا بىت بىلئىم... بەخوداى يەك وشەى دىكە بلىسى سەرى خۆم ھەلدەگرم و روو لەكىو و بىبابانان دەكەم- دەرۆم دەچمە عىراقى...)).

مانهوه م لهوې زياتر به چاك نه زانی، گه پرامه وه. زورم به سهر گه پراڼه ويدا نه چوو بوو كه په يدايوه - پت ليدا بابه ده ته قی -

گوتم چييه، ده لتي زور تووړه و نارحه تې... ده گهل داپيره تان ده مه قالی بوو؟ - هه روډك زوريشی هه ز به من نه يه؟))

شانی هه لته كاند. ((گوې مه ده يه... دپاره كه حزی پت نييه... باپتي نه يی - هوه داغ به دلی سه هولوه دهنی! من ئیدی ئیستا خو مندالۆكه يه ك نیم؛ بوخوم ده زام چبكه م باشه... هوه ی هوان ده بوويكه ن كرديان - ئیدی هيچ نه ماوه... گویت له و قسانه نه يی...))

وا زمان له و قسانه هينا و هاتينه وه سهرقه كانی خو مان.

ساله ها و سه ده ها سهرگره دانی ده گيژاوی باو بوړانيکی سهرمه ديده سهره نجام به كوتا هاتبوو و دوو هيزی دژ به يه ك، به لآم يه ك ناراسته، له كوتاييدا گه بيوونه وه يه ك و چه خماخه لييدا بووه. هوه په سه نديه ك بوو، راگه يان دنی دژينه وه ی سهرده ميكي تازه ی ربييه كان بوو، بو خو پاريزی و گه شتت به نوخته گه ليكي كه هه وپه رپی سهرگره دانی و ناومیدی و ناكاميه كي بې كوتا بوو؛ سهره تاي هه لآيسانی بلآيسه يه كي وا كه هينده به رز بيته وه كوتايی به ربييوانه كان بينی و بوون له نه بوونی رزگار كاته وه و ده ته وهر يكيده و ده تاكه بوونيكي ئاويته ييدا به ره لندا كات، و سوته مه نييه ده چرای ژيان كاته وه و بلآيسه كه خوشتر و به رز و ديارتر كاته وه. هه مه په سه ندييه كي دوو لايه نه ی بوونيك و سهره تاي كوتاييه كان و دريژه ييه كي سهره تا زوره كان بوو و هه مديس دست پيكر دنه وه ی ناسينه وه ی بوون و په سه ندييه وي و جه ختليكر دنه وه ی وي بوو و دست پيكر دنه وه يه كي ديكه ی سهرگره دانيه كانی دی، كه سهره نجام هه ر دژينه وه يه ك و نوخته يه كي نوييه له ريچكه ی بووندا. ئیستا هه موو شتيكمان دژيبووه: خود و خوده كانی ديكه شمان؛ و به رپوه بوون تا هه دوو بوونه ليك ترازاوه، به لآم هه ميشه يه ك و يه ك گرتووه ده خوده كانی ديده بشارينه وه؛ بسوتين و زيندوو كه ينه وه؛ هه ر به و چه ورييه ی ديوارى مؤمه كه، بلآيسه كه گه شتر راگرين و بلآيسه كانی تريش هه روه تر: هه وه ريچكه ی سروشتيی روينی بوو ده ريچكه و رپی ناساده ييه رويشتنيده - و هه ر روي ديوه كه ی تری به سه رها ته كه بوو: خو مان ده خوده كانی ديكه دا ديته بووه، كه ئیدی هه و خودانه نه بوون كه ومان كرديون. ئای كه دژينه وه ی دواى و نكر دنی خو شه. هه وه ده هه حالتيكيده كه سوړ ده مانزانی ون نه بووين، ده گهل

هه موو هه مانه شدا هه روا چرا به ده سته وه و به رپی روناكدا كه تاريخيه كي هه نگوسته چاو بوو به دواى ونبووه كاندا چاومان ويك دينانه وه، به لآم به پيچه وانه ی ونبووه كان هه راسان نه بووين و پيكه نينمان به سه رگره دانيه خومان ده هات و قاقا و پر مه ی پيكه نينه كانمان ته ته ريك نه بوون به ره و كوتايی بچن و سارد و سر و په شوكاو و بې هه وال و قولاغی ونبووه كان، بگه رينه وه: به سه ماوه ده گه پراڼه وه، ده گهل بوونيكيان خو ليك دده كه هه ر خودی خو مان بووين، هه و جا به گيژييه مه و به لاريده روينی خو يان پيده كهنين - كه ده شيانديت هينده ليك نزيك بوون و هينده ش دوور رويشتون تا ده يه ك بووندا پيكه وه پيكه نن، و پيكه نينيان به خو يان ده هات...!

بوليلى به يانی تازه ده هات ده نگوت. هه رده گهل كازيوه مدا چاوی خه وی هه لپان. پيره مانگ به حه سره ته وه سه يری لاره تييه مه ی ده كرد و به داخه وه هه ناسه ی هه لده كي شان و ته می هه ناسه كه شی به شيوه ی توژيكي زهد به سه رچاوی جه نگه لی داده دايه وه؛ ده نگی نارهناری رووباری ده هات، نه رمه بايه كي فينك له جه نگه لپرا ده هات... و من له گه رمان حه جينم نه بوو - هه ناسه م گيرابوو، هه رده تگوت مؤته كه م به سه ر سينگيه وه يه. رابووم، مؤته كه نه بوو، به خت بوو - كه نوستبوو، زه رده خه نه يه كي ته نكي به سه ر ليوانه وه بوو، وه ك خه ونی بينی - سه رليوه كانی ورده ئاره قه يان ده ردا بوو، لاروومه تيكي له بهر تريفه ی مانگه شه ويوه دياريوو. هه روه ك مندالتيكي كه به ده م ياری به سينگ و به رۆكي دايكييه وه پيلووه كانی قورس بووين و به سه ر سينگيدا پيكه وه خه و بردبيته وه، نه رمه پرخو كه كي ليوه ده هات... به نه رمه ی سه رپه نجان سه رليوه كانيم سپينه وه، نه مه يشتت زه رده خه نه كه ی سه رليوه كانی بشيوي و دايكانه ده ستيك به سه ر و روويدا هينا. نه مويست هه ليستيتم، به لآم هه ر هه سستا، چاوه جوانه كانی گيړان و پيكه نی - هه روه ك هه ميشه كه ده خه و بيداريه دا پيده كهنی، پيلووه كانی هينان و بردن و به زه رده خه نه وه گوته: ((واى خودا مهرگ، هه وه نوستبووم! هه وه بو هيشتت؟))

گوتم: ((كاريكي خراپت نه كر دوه...)) و ده ستيتم گرت و رامكي شتا... سه رى بلند كر دوه. (با) ته م و مزی مانگي لي ده لتي رامالی و چو به سه ر و روي هه ستيره كانيه وه وهر كرد و هه ستيره كان كه وتنه چاوتروكاندنې.

دارگول گوته: ((سه يركه، سه يركه... هه رده لتي هينده ی نه ماوه به ريته وه!))

مانگ سه رسامانه چه ناگه ی ده لوتكه ی كيوييه وه چه قانديو!...))

((ناه!)) هه ر به و روخساره پاك و سه رساميه يه وه.

((به لئی، ئەوێ من خەریکم ختووکی بدهم...)) ختووکی شەمدا.

بەنازەوێ ((ئێ ئێ، تێگەیشتم!)).

((ئەویش نازانی بکەوێتە کوێوێ... ئاگای لێ نییە کە هاوچەشنەکی لەو وریاتر بوو و جێبەکی گێداو)).

پێکەنی. ((راستییەکی... دەمەویست شتیکت لێ بپرسم - دەترسم پێت ناخۆش بێت و نارهەت بێ...)).

روخساری راشکاوانەتر بووێو.

((دەمەویست ئەوەت لێ بپرسم... بابە هیچ...)) و دوو دل مام.

((هیچ - چی؟!)).

((بابە ئەو جۆرە گومانەکی دەگەڵدا دەکردی - گیانەکەم!)).

بەروخساریکی زۆر دلنیاپانەوێ سەیریکی کردم. هەرەوێ روخساری لەبەر روناکییە رۆژیدا ببینم ئاوا ((نا... بۆچی... سەرەتا ویستی لێم نزیک بێتەو، بەلام من هەموو شتیکم دە دەستی نا...)).

((نا!)).

((ئەلبەتە ئەو... گالتەکی دەکرد... دواپەش بووینە باب و کچ - تێگەیشتم!)).

و من تێگەیشتم. ئیدی هیچی دیم نەپرسی - دەمزانی، بابە چاوی تێوێتەتی و نەیدەویست کەس سەری بکاتەسەری. دەرکەوت کە بە بابە گوتووێ منی خۆشەوێ و بابەش نامۆژگاری کردووێ و پێی گوتووێ، یا هەوێداوێ تێبگەینێ کە ئەو کێبە و من کێم و جێی وی لەکوێ و ئێ من لە کوێبە، ئەوێ ئێستا دەزانم ئەو چەند رۆژانەکی کەوا پەشۆکابوو و بێجگە لە قەسەکی پیریژنی دەستگەرەوێش، ئەوێ بوو کە نارهەتی کردووێ، و بەمنیشی نەگوتووێ چونکە زانیوێتەتی کە من نارهەت دەبم و لەوانەبە دەگەڵ بابەیدا یەک و دوویکی بکەم.

سەپیدە وێ نەیلوفەری لەبەن کەلینی شەوێوێ هاتبووێ دەرێ و دەگۆلای ئاسمانیدا مەلە دەکرد. لکەبەرەکانی دار هەرمیەکان هەریە کە مەشتی ئەستێرەکی دەبن بانی خۆیدا شارەدبووێوێ و ئاسمان وێ مریشکی مالهەخۆمان گوستاخانە راوێستابوو و دەپروانی، و هێندەکی نەمابوو کە هەر

هاکا دەرەختەکان ئەستێرەکان بەرەهەڵداکەن و بەسەر جێبە کەمانیان وەرکەن. کەلەبابی چاخانەکی لەتاو هەرزنی جامی ئاسمانی بێ سەرەوتانە هات و هاواری بوو، و من ئەستێرەم لە چاوەکانی دارگۆلێوێ دەچنێنەوێ و پیرەمانگیش وێ هەموو پیریژناتی دی سەرسام و واق ورمای ئێوێ بوو کە ئەوێ ئاخزەمانە!

گوتی: ((دەزانی، من تەنیا یەک ئارەزووم هەبە، ئیدی هیچی دیم لە خۆداکی ناوی)).

((باشە، دەکی خانە بچکۆلانەکە، ئەو تاکە ئارەزووێ چیبە!)).

((ئاغا چوو کە لائە کە، حەزم لێبە تاکە یەک مندالم لە تۆ بێ...)) پێکەنیم ((مەترسە، هەر بۆ خۆشم وێ گۆلێی بەخێو دەکەم و پێیدەگەینم، هیچیشم لە تۆ ناوی...)).

((ئیدی لەو بارەبەشەوێ ئاسودە و دلنیا!)).

((به لئی!)).

ئەو پێدەکەنی - من دە دلێ خۆمدا بیرم لە هەلگرتنێی دەکردووێ. ((باشە، سوپاس بۆخوا هەر لە ئێستاوێ وایزانە کە ئەو خۆزگە و حەز و ئارەزووێ هاتوێتەدی! هیچ نیکەرانی ئەوێ مەبە، نەک هەر مندالمێک دەیان دروست دەکەین، یەک لە یەکی جوانتر - بەلام ئەگەر هەموو بە تۆ بچن ئەو دەمی شەرمان دەبی، ها!)) دووبارە پێکەنێبەوێ.

بەیان دەگەڵ دەنگی مەل و بالندە و تاکە کەلەبابی وی ئەنگووێ و دارگۆل دە هاتوچوون و جوجۆلیدا بوو: هەمیشە دەگەڵ کەری بەیانیان هەل دەستا و هەر دەگەڵ هەستانیشیدا ئیدی ئەوێ زەر دەخەنە وێ جوجوێ ئەو پتەپت بۆکراو بەسەر لێوێ کانیدا هەروا بالەفەرە و بازەبازیان بوو: بەهار هێشتا مابوو.

((پت پت پت!)) هەرەوێ جارێ مریشک و جوجوێ لەکان هاتن، و بە پێچەوانەکی جارێشەوێ - تاو هەلکشی بوو و جی و بانی خەو بێنێی کۆکردبوو، بەلام خەوێ کەکی من هەرەوێ خۆی بوو - خری.

منیش لەجێی هاتمەدەرێ و بەشە خەندەکی خۆم وەرگرت.

لە هەیوانی دانیشتبووین؛ بە ئەحمەدیم گوت ئەسپەکان بەرێتە دەم چۆمی و بیانەستیتەوێ.

دارگول منداڭ بە باوەشپۆه دانیشتیبوو. بەلام ئەمدەزانی جوۆری تەماشاکردنی ئەو منداڵەم چۆنا و چۆن بوو- ئەو هەيچ کە رکاوی نەبوو- گوتی: ((ئەم بێنەوايە گوناھيکی نيبە... خودا سەبەبکاري کوۆر و زەليل کا... بۆ من حەزم لەوەبوو!)) و دەستیکی بەسەری منداڵەدا هینا ((خودا سەبەبکاري کوۆر و زەليل کا... دانیشتم، چاوەرێ...)) دەستی منداڵەکەم گرت، منداڵەکە باوەشی کردەو. وەرمرگرت: ((ئافەرين، کچی چاک!)).

بەهەر حال نیویکی هەردەتگوت خۆیەتی. دارگول وەك مريشکي جوجکەلەبەر، بەسەرئنجيکی پڕ ميههرەبانييهوه تەماشاجي بوو.

گوتم: ((ئەری خۆ تۆ ناوی ئەم کچە خانومانەت پێنەگوتم!)).

((وہی... خانومانی چی! خۆ ئەو هەر کەسيک بيييني دەزاني کچ نيبە... کورە!)).

((نا، بابە!)).

((بەئي!)) هەروا بە هەمان چاوەگرد و سەرسام و جوانەکانیەو.

((ناوی چييه؟)).

هەمان سەرئنجە شەيتانييه کچانەکەي جارانی هاتنەو دەچاوی و گوتی: ((ئەگەر زانيت!)) و داوی چەند ساتيک ((ئيراهيم... بابەي ماچ کە!)).

ناوی منی لە کورەکەي نابوو! نارەحەت بووم- ئەك لەو کارەي، بەلکە لە زۆر خۆشەويستيان- و لەو لەمپەرانی کە هاتبوونە سەر رتيه.

دەمەويست بارودۆخی خۆم و مەبەستی خۆمی بۆ روون کەمەو، بەلام دوو دل بووم. هەروا بە مەزەندە زانی نارەحەتم. گوتی: ((بیر لە چی دەکەیتەو... دەليني نارەحەتی، وەنا!)).

گوتم: ((بەئي!)) مەزەندەکەت راستە... بەئي نارەحەتم... تۆ هەر بۆخۆت دەزانی چەندم خۆشەويي...)) چاوەکانی گەردکردنەو. گوتی: ((يەك دەقيقه راوەسته)). منداڵەکەي تاو دايسە و بەراکە پاكەو رۆپشت و بەسەما و خۆبادانەو هاتەو. لە تەکمەو دانیشتم، وردیلە وردیلە! وەك منداڵيني بچکۆلانەي کە بيهوي گوي لە چيرۆکيني خۆش و بەتام و دەهەمان کاتيشدا ترسناک رابگري. لەسەر ئەژنويان دانیشتم و بە دووچاوی پڕ لە ترس و گومانەو دەزارمەو راما.

گوتم: ((تۆ بۆخۆت دەزانی کە دەبي بچمەو تاراني، نيستا هيچي واي بۆ سەرۆختي گەرانهويتم نەماو- پاييزي دادەمەزريم، مووچەي وەرەگرم... دەبي هەر بچمەو، رەنگە جاريکی دی هەر نەشيەمەو... بەلام...)) سەيریکی کردم؛ رەنگی لە رووان برابوو، ليوەکانی دەلەرزین، بەلام هيچي نەدەگوت. رەنگە پيني وابويي ئەو رتيه بەجيپشتيني خۆش دەکەم و دەرۆم، نیدی ناگەرپيمەو. بەلام من خۆم دەمزانی وەك دەليني ريبوارتيک نەبووم داوی چەند سەعات شەکەتی و ماندووبەتی ری و تينوو و چاوەرپي قومە ئاوتيکی سارد لادەمە سەر کانی و ئاوتيکی روون و پاک و بيگەرد و دايسە کە بەجيپ هيشت بەردانی تيهاويم، يا پيس و ليخني کەم؛ نە ئەو کەسەشم کە بيم هەر چوار دەوری بە وشکە کەلەکي هەلچنم و لەبارە سروشتييه کەي خوي بگورم- دەيزانی کە بە کولک و پيستهو خۆشەويي، بي پەرژين و بي شوورە بەند و بي وشکە کەلەك، بي لييل و پيلي: خۆ ئەگەر لييليش بايه دەبوومە ((ئاو روونکەرەو))ی و روونم دەکردەو.

((لە مەبەستە کەم دەگەي؟)).

گوتی: ((تيدەگەم- دەزانم کە هەر دتيهوه)). ئەوہی بە دەنگيکی پچرپچرەو گوت. نارەحەت بووم ((دەزانم... هەر دتيهوه!)) و هەناسيکی هەلکيشا.

گوتم: ((دەليني نارەحەت بووي؟)).

((نا، نارەحەت نيم...)) و زەرەخەنەيەکی سارد و سڤ و بي رەنگ و رووي هينايه سەرليوان: ((دەمزانی، هەر لە هەوئيو دەمزانی... خۆزگە مەم شکابايه...)).

((بۆ...؟)).

دیسانہوہ بیری بہلای ہمان پیرینئی فالچیدا چوو بۆوہ. گوتم: ((ئەمن دەمویست رییە خوۆشکەم، کەچی هیچ چاکەییەکم لى ناوہشیتەوہ... ئەوہ چت لى بەسەرھاتووە!...)).

((نازانم، سەرم دەگێژەوہ دى... دلم تیکەل دى... بۆ خوۆش نازانم... ئیستا چاک دەم...)) و خوۆی ھاویشتمە سەرشانى.

دەستم دە کەمەری وەرینا: ((زانیت کە راستم کرد و چاکى بۆ چووم!؟)).

گوتمی: ((نا، نا- وابیرمە کەوہ!... ئەگەر تۆم بە کەسیکی خراب دانابایە هیندەم خوۆش نەدەویستی...)).

((باشە، کەواتە ئەو گرژییەت لایە...)) زەردەییەکی هینایە سەرلێوان، بەلام زەردەخەنەییەکی کال و بى رەنگ و روو و بەزۆری ((ئیستا چاکە!)).

((بەلى، چاک بۆوہ... بەلام هیندە نییە کە من دەمەوى... بەلى، گوتم دەبى بجمەوہ تارانى، و بى ئەوہی لەوہ شت زیاتر نارەحەت نەکەم- بە کورت و کرمانجى، تۆش دەبى دەگەلەمندا بیست... هەر لە هەولنى پایزیوہ دادەمەزرىم... مووچەى وەردەگرم...)).

بەسەرسامییەوہ گوتمی: ((دەبى چبکەم!)).

((دەبى رەگەلم کەوى- ببیە ھاوسەرم... تۆ لەراستیدا هەر ژنى شەرعى منى...)) هەوت بوو... گەرم داھات، سوورھەلگەرا. بەچاویکی سامناکەوہ بەلام شاد سەیرىکی کردمەوہ و خوۆی دەباوہشى ھاویشتم. ((بە ئوتومبیلی!)).

((ئەدى... ناتەوى... لە ئوتومبیلی دەترسى...)).

((نا، تا لەگەل تۆم لە هیچ ناترسم... کە تۆم لى دوربى تەنانەت لە جووچەلەییەکیش دەترسىم؛ سل لە سببەرى خوۆم دەکەمەوہ...)).

((ئەدى بۆ وا نارەحەتى!)).

((نارەحەت نیە- گێتم... بۆخۆش تێماوم... نازانم... نازانم چ بکەم!...)).

گوتم: ((تۆ وایدانى ژنى شەرعى و سروشتى منى... تۆیان بەزۆرى نەداوہتە ئەو پیاوہ، مەگەر نا!)).

گوتمی: ((بەرى وەللا، بۆ نا!... لەو دەمیەوہ کە لەکنیم تەنانەت سى جارانى دەگەلدا نەنوستووم... بۆف!)).

بەسەرھاتە کەم بەلای شوۆخییەدا شکاندەوہ؛ گوتم: ((ناکا لەوہى بترسى، کە نازانى چىشتى لىنى! ئەوہ نەبوو ئەو ((یارۆیەت)) دەیگوت تۆ تەنانەت هیلکە و روۆنیکت بى دروست ناکریت...)).

((بە بابییەوہ گوى خواردا! بۆوہی ژەھرە ماریکیش نازانم دروستکەم؛ هەموو شتیکی دەزانم- چاکیشی دەزانم... ئەو ماسییەى دوینی شوۆیت خواردا، ناخۆش بوو؟)) بە روخساریکی رەنجاوہوہ ((هیلکە و روۆنیش نازانى!)) و وەك وی لە خوۆی کرد- بەو جوانییەییەوہ- هەردەتگوت راست هەمان کچەکەى جارانه.

((باشە!)).

((چ باشە!)).

((وہلام... هەرچەندە وەلامیشى نارى، و هەردەبى بى... بەلام من چونکە ئىدى دەبى وردە وردە برۆم... دەبى قەرار و پرپەمان دیارى- یانى هەرچۆنیک بى هەردەبى بى... ئەگەر بۆ ئەوسەرى دنیاش بوو، تینگەیشتى!)).

لاویش بوونەوہریکی سەیرە؛ جارى وایە دە رکیدا لە درندەى درندەترە و جارى واشە وەك دایكى نەرمونیانە، من ئیستا وەك دایكى بووم کە هەرگیز نەمدەویست ئەو مندالەى بەدەم چارەنوسى خوۆیەوہ بەرھەلداکەم.

((من لە خودام دەوى... بەلام...)).

((بەلام چى؟ ئىدى تەوا... ئەمڕۆ چیبە!...)).

((ئىستا پەلەى مەکە، پیاوہکە ئەورۆش لیرەنییە!)).

((زۆرچاکە... ئەوہ ئیستا کچىکی چاکى! ئىدى تازە لاقان راست راکیشم، وەنا!)).

((بەلى... من تەنیا دەبىرى تۆدام... لەلایەکەوہ ئەم مندالە، لەلایەکی دییەوہ نەنکەم (دایر)...

خوآ هه‌لده‌گري دوه ته‌مه‌نيدا بهو حال باله‌يهوه، نه ناواي به ته‌ماي خوداي به‌جي بيلم؟ خوآ هه‌لناگري... تو بوخوت بريار بده- خوآ هه‌لده‌گري هه‌ر ناواي به‌جي بيلم؟))

((باشه، نه‌ويش بيته. خو تو يه‌كيكت هه‌رده‌وي لهو سه‌ري ناگاي له منداله‌كهت بيت. به‌هه‌رحال هيته‌ده‌مان وه‌خت به‌ده‌سته‌وه نه‌ماوه؛ نابي كهس قولاعي نهو كارده‌مان بزاني و بوئيكي بكا، دهنآ ديسانه‌وه ريسه‌كه‌مان لينده‌بيته‌وه خوري... ناسنامه‌كهت له كوئيه؟))

((ناسنامه!؟)) چاوي گرد كردنه‌وه ((ناسنامه چييه؟))

((ناسنامه چييه... چورزانم... هه‌مان نهو ده‌فته‌رزه‌كي كه مه‌مور ديت... له‌بيرته كه خوشكه‌كه‌م له دايب بوو باه‌چوو ده‌فته‌رزه‌كي بو وهرگرت؟- له بيرته يان نا، تو ته‌وده‌مي نه‌هاتبووي))

ناسنامه‌كه‌ي خوّم دهرينا و پيشاندا.

گوتي: ((نا، تيگه‌يشتم - نفوس؟...))

((به‌لي، نهو نفوسه... كوا له كوئيه؟))

((بو چييه... كارت پييه‌تي؟... فريمداوه، به كه‌لكي چ ديت)) و پيگه‌نينيكي مندالانه‌ي به‌دوادا كرد.

سه‌ره‌تا راجله‌كيم؛ دوايه كه كه‌ميكم بيركردوه سه‌يرم كرد كاريكي خراپيشي نه‌كردوه؛ يه‌ك په‌ره‌ي بي مانا به كه‌لكي چي ديت... تا بزاني چييه و چ نييه؟ نه‌وانه‌ي كه ده‌يانناسي ده‌يانزاني كه نه‌وه دارگوله و نه‌وانه‌ي كه ده‌يانديت هه‌ر له دووره‌وه تيده‌گه‌يشتن و به‌بي ناسنامه‌ش ده‌يانزاني كه نه‌وه له بنه‌ماله‌ي گژ و گيا و گول و كيو و به‌نده‌نييه... ناسنامه بو خه‌لكي شاري باشه شه‌كري پي وهرگرن... به‌كه‌لكي چي وي ديت. چ خيرينيكي لي وه‌گير كه‌وتوه- تا بيني ده سيمييه‌وه پيچي و له‌سه‌رتاقيتي داني؟ منيش بامايه تا ده‌ستم دينا فريمده‌دا ((وه‌للا!)) هه‌مان غونچه‌ي ليو و هه‌مان هيلي روخسار و هه‌مان ساردييه ماسولكه‌كاني قولتي، كه ساف و لوس و گوشت و سپي و سول و بيگه‌رد بوون ناو له‌پيان پر ده‌كردن و ده لا نه‌نگوستانيشرا ده‌هاتنه‌وه ده‌ري- كه‌چي بي ناسنامه.

گوتم: به‌راستي كچيكي كه‌مته‌رخه‌م و سه‌يري... ناخر من ده‌مه‌ويست بهو ناسنامه‌يه‌ت داواي ته‌لاقيت بو بكم- ته‌لاقه‌كه‌ت وهرگرمه‌وه))

((وه‌رگرتنه‌وي ناوي- باشه نه‌گه‌ر هه‌ر ناوا بي عه‌بي چييه؟ هه‌روا بهم شيويه تا نه‌ويه‌ري دنيايه‌ت ده‌گه‌ل ديم؛ ته‌دي باه‌ نه‌يگوت كيو و دار و بار و به‌رديش هه‌ر كه‌واهييه ده‌ده‌ن؟... نا، ديم))

چاوم ويك هيته‌نه‌وه و گوتم: ((به‌توتومييلي؟)) به‌لام دارگول چوو بووه ژيري.

((ديسانه‌وه چوويته‌وه ژيري... بير له‌چي ده‌كه‌بيته‌وه؟))

((له‌م پيريزنه. تو به‌چاكي ده‌زاني نه‌م شتانه‌ي ده‌گه‌لدا باس بكم؟))

گوتم: ((تو بو خوت ده‌زاني... خوت باشتري ده‌ناسي، به‌هه‌ر شيويه‌كه‌ بيت له چوار پينج روژانمان زياتر ده‌رفه‌ت نه‌ماوه. نه‌مرو هه‌ينييه. واينده‌چي مي‌رده‌كه‌ت پينج شه‌مه و هه‌ينييه‌كان له‌مال نه‌بيت... هه‌يني داديت چونه؟))

گوتي: ((باشه، من قسم نييه... تا ته‌وده‌مي كاريكي هه‌رده‌كم. هات هات نه‌هات هيچ- ده‌چيته‌وه لاي براي كه‌ي...))

((هيته‌نيكيشي پاره بو به‌جي ده‌هيلي...)) هه‌ر ته‌وده‌مي هيته‌نيكم پاره‌دايه له‌كني بي تا نه‌گه‌ر هاتوشتيكيشي پويست بوو ناماده‌ي كات، هه‌رچه‌نده هيچيشي نه‌دويست. بريار وابوو نه‌جه‌د شه‌وي پينج شه‌مه ليره بي و به‌جوريك وه‌ري كه‌ون ده‌گه‌ل نيوه‌روييه له‌سه‌رجاده‌ي بن... تيستاكه برياري هه‌لگرتنيتم دابوو ترسيكم تيگه‌را؛ نه‌ويش هه‌ر په‌شوكا بوو. له‌وشتانه ده‌ترسا كه من له باره‌ي تارانپوه پي گوتبوو: له خانوي گه‌وره‌ي به‌به‌رد دروستكراو! له به‌رد و خشت... چهند نه‌وم... ئوي، به‌راستي ترسناك بوو! ته‌دي ده‌بي خه‌لكه‌كه‌ي چون بزني جا ژيان ده‌گه‌ل به‌ردوخشتان ده‌چته سه‌ري... بي دار، بي دره‌خت!... كه ترسناكه... چاوه‌كاني له ترسان گرموله كردبوون و روخساريكي ترسناك، به‌لام شادي به‌خوه گرتبوو- به‌لام من- هه‌رچه‌ند جاريكي كه دوو دليه‌كي ناديار چنگي ده‌هه‌ناوي ده‌نام نه‌وه هه‌موو خه‌ون و بيك گه‌يشتنانه‌ي پيشووي له ره‌ونه‌ق و دره‌وشانه‌وه ده‌خست- هه‌رچه‌نده ويسته‌كاني دل و ده‌روون هه‌روا كه‌ف و كوليان بوو و رووباري شادي هيشتا ده‌ناخندا قولپي ددها... و هه‌ر ده‌جولامه‌وه نيدي نه‌وه پر مه‌ي پيگه‌نينه‌كه‌يم ده‌هاته‌وه گوي و خه‌ونه‌كان ده‌رويشتن و دووباره ده‌هاتنه‌وه و ده‌شت و گول و سه‌بزه زار و تافگه‌كانيان ده‌گه‌ل خودا دينايه‌وه. ده‌نگي هازه‌هه‌زي تافگه‌م ده‌گويدا هاشه‌ي بوو، گوتيم ده‌زرينگايه‌وه، دارگول له‌به‌ره‌وه‌ي تافگه‌ي دانيشتبوو و چاوه‌رپي ده‌كردم، ورديله ورديله، پاك و بيگه‌رد، و جوان به‌خو و به‌چاوه شه‌يتانييه زيته‌له‌كانيه‌وه و بهو هه‌موو

لاوتى و ئەو دەنگە مروارىيانەيەوۋە كە تاقىگەي يېكەننەكەي بەسەر پىلۋەكانى ۋەركردبوون... خۇي بوو، ئىدى تارىك و روونىيە پېكەننەكەي ديار نەبوو، ھانكە ھانكى ھەناسەم زەنگى زەنگۈلەي خەندەكانى رەنەق دابوونەوۋە و شەويش بەداغى لېۋەكانى پەناگوئى و سەرسىنگى بەنیشانەي ((بىرەۋەرى))يەۋە داغ دەكردن، تا ئەم جارە ھەرگىز لە بىرى نەكەمەۋە، كە چاۋەرپىتە... بەلام ھەمدىس دوو دلئى...

ناكا لەبەرەۋى كە نەخوئىندەۋارە نارەھەت بى؟ بۇ تۆ ئەۋت بە خاترى خوئىندەۋارىيەۋە خوئىندەۋارىيە؟ يا رەنگە ئىستا كە دەزانى و دلئىيەي كەمالى خۆتە و تازە ئەۋت دەتاقى ناۋە دلئە ناسوودەيە؟... يان ناكا وىستىتت شتېك بى كە ئىستا نىيە؟... پىت شەرمە دەگەل ئاشنا و رۇشنا و ئاۋالەكانتا تىكەل بىت؟- دلە دەيگوت نا؛ من ھەزم لەو شتانه نىيە كە دەيانلېي، و قەتېشم ھەز لېنەبوۋە؛ من ئەۋم دەۋىست، ھەر خۇدى خۇي، ھەر راست بەۋ روخسارو بەۋحال و جوۋلە و رەفتار و ھەلسوكەۋتەيەۋە.

ئەۋدەمى نەمدەزانى - رەنگە ئەۋە ھەر دەرھاۋىشتەي ئەۋانە بىت- كە دە زىانى دۋايەي لەمەۋپاشدا وىستگەيىكى دىكەش سەرھەلدەن و پەيدا دەبن؛ بەلام من ئەم روخسارەم بەھەمان ئاۋاز و بەھەمان جھوچۇلئى، لەش و بەھەمان كەف و كولى گىيانەۋە خوئىندەۋارىيە. ئەۋشتەي كە خۆم دەمەۋىست لىيى دروستكەم ھىشتا نەمدىبۇۋە و نەمدەزانى و تا ئەۋجىيەش كە سەرنج و ھەستەكام رىيان دەدا پەيم پىنە دەبرد. بەلاي مەۋە ئەۋ لەم لايەنەۋە و بەۋ كايە و مايەي ئىستايەۋە ھەرچى ھەبوو زىندوو و گىاندار و گىانبەخش بوو. بە جلوبەرگى مۆدە و قسەي خوئىندەۋارانەۋە لەۋانەبوو شتېكى سەيرى لىدەرچوۋايە، شتېكى ۋەك ھەندى لە رۇشنىرانى ئەم سەردەمە كە بەسەر و كەللەيەكى رۇشنىرانەۋە گوايە لاساييە (رۇژئاۋايانە) رىشى دەھىلنەۋە و نەعلى بەسەرپىتە دەكەن... تا ۋەخۆھاتمەۋە بوۋە شەۋ بەدەنگ ئەۋ ((موچ))ەي دارگولئىۋە چووم كە منى پى بانگ كردهۋە ژوورئى... سەرەنجام، ئاسمان چراي نوستىنئى ھەلكرد و وردە وردە تاراي رەشى شەۋى بالى بەسەر كىو و دۆل و لاپال و لېرەۋاراندا ھەلگىشا. بەرەبەرى بەيانى بوو. كىو ھەروا دەبىر و خەيالانەۋە چووبوۋ؛ باي خىستبوو، دارستان خۇي دەخوراند و رووبار ۋەك مندالئىكى داكى كردىتتە خەۋ و بۇ خۇي بەئاگا بىت، سەرگوزەشتەي بۇخۇي دەكېرايەۋە و منىش گويم بۇ ئەۋ سەرگوزەشتە شېرىن و خۇشە ھەلخىستبوو...

ھەمىشە چىژ لەۋ دەنگەي ۋەردەگرم؛ دەنگەكەي خۇشترىن بىرەۋەرىيەكام دىنئىتەۋە ياد و شىرىنتر دەگەل شىرىنترىندا تىكەل دەكات و ھەر بۇخۇشى بەھەمان جوۋلەكانى جارائىيەۋە، ۋەك رابەرى

ئۆركىسترايەك. بەچاۋ و برۆ و دەۋمولىۋو بادانئىۋە، رستەگەلئىكى مۇسىقا لېرە و لەۋئى كەنارى گىاندا كۆدەكاتەۋە و ئەۋانە دەپارچە مۇسىقاىەكى ھارمۆنىك و خۇشدا، لىدەدا و گىانم بەۋ ئاۋازى مۇسىقاىە بال دەگرئى. بەلام بەپىچەۋانەي مۇسىقا ژەنەكە، كاتئى كە پارچە مۇسىقاىەكە تەۋاۋ دەبى نايەم لە ھارمۆنى و ھەماۋايىيە توخمەكانى گىيانى خۆم و چۆنىتەي ژەنىنى پارچە مۇسىقاىەكەۋە رامىتم و لىيى وردبەمەۋە و خۆم بەكارىگەرىيە مەستانەيەكەي بسپىرم. ھەرۋەك پارچە مۇسىقاىەكە ناتەۋاۋ بى ئارامم لىپھەلدەگرئى و بۇ بىستنى پاشاۋەكەي ھەروا بى ئارام و سەرۋتم، چونكە تەۋاۋى گىانم دەگەل ئامىرى مۇسىقاىەكەيدا تىكەلە، دەگەل ھەموو توخىكى دىكەي دەرەكى دەۋرەردا ناكۆكم و ھەر راست ۋەك جاران، كاتئى كە ئەۋ پىرە پىرە پىندەكەنى و باۋەژن لە ركان پىالە و ژىرپىالەي پىكدادەدان و بابەي لەۋنەۋەز دەكرد و مىنىكى كە بەۋى ھاتبوۋمەۋە سەرخۇ خۇي لى نەبان دەكردم، و خۇي بىرو بەۋىدا دەدا... ئەۋدەمى بابە سەرنجىكى ۋاي دەگرە باۋەژنى پىتۋابسو كە ھەرچى گەرمىيە سەماۋەرىيە ھىناۋىتەي و بەدەمۇچاۋىدا كردهۋە، و ئەۋە دارگولئىش ھەروا خەرىكى مۇسىقاى خۇيەتەي و لەپىرەمى پىكەننى دەدا- و من چاۋەرپى ئەۋ پىرەمى پىكەننە بووم تا ھەيوانى چاخانى بەكپو و لېرەۋارەۋە بكاتە بە ھەشتىك كە گىيانى ۋى بوو... جوړىكى ۋابوو ۋەك بەيەك جوۋلەي كىتوپ كەۋتېنەۋە ناۋەندى سەرەتاي دروستبوۋنىمانەۋە، لەرپى سارد و سۆلەي ژيانەۋە بەرەۋە داستانى كۆن و بى ئاكامى خۆمان ھاتبوۋىنەۋە و دە بازنەيەكى نەرم و نورانيدا، گىژ و وىژ و شەيدا، بەدەۋرى بەكترىدا دەخولانەۋە... نە دەنگىك، نە كۆت و بەندىك، نە گوشارىك، دوور لە ھەموو شتېك، بە پەلە تىدەپەرىن و دەپۇشتىن و جىھانىش ئارام و بى ھەست و خوست بوو و كىو بەپىۋە چەقىبوو و ئىمەش دەۋ بىدەنگى و خامۇشى و ئارامىيەيدا، ژاۋە ژاۋى سررود، و نارەنارى ستايىش و سىرتەي ئەۋىندارانەيمان دەبىست و پەلەي زىاترمان دەكرد و بەرەۋە ناكۆتايىيەۋە دەچوۋىن- ئەۋ ھەرۋەك خۇي كچ بوو و دولبەر و دلبەر، و من ھەروا شەيدا و خوازىار- ھەرچى ھەبوو دلپەسەند بوو و منىش خوازىارى بووم. پاكى و كچىنئىيەكەي بەشىكى سىروشتىي ۋى بوون و من بۇ قەرەبوو كردهۋى ئەۋەي تىپەرىبوو بى ئۆقرەۋە ئارام بووم و ئەۋ بەگوناهى بى گوناهىيەۋە لە من بى ئارامتر. درەۋشانەۋەي لەش و جوانىيە گىانم دەدئىت- و دەبىست، جا باشە دەكرا نەيىنم؟ ھەموو گىانم چاۋ و لووت و گوئى بوو. كانىيەكە لەۋەي روونتر بوو كە دەھاتە بەرچاۋان. پىم ۋابى ئەستىزەكانىش ئىمەيان دەدئىت كە بەنىۋاياندا دەپۇشتىن- دەياندىت و دەشيانىست و ھەرئەۋەش بوو كە بە ھەزاران چاۋ ھەموو گەردىلەيەكى لەشيان لە چەند ھەنگاۋىكى ئەۋلانرەۋە مانگەۋە لەبن تاراي تەمومۇتۋە كە دەرەكەۋت سەير

دەکرد- دەیانەویست بە گەرمییە وی خو گەرم کەنەو- ئاخ ئەو گەرمی و رووناکییە دنیایەکی دیکەبوون کە ئەو دەگیانی خزیدا کۆی کردبوونەو و بەندی کردبوون و ئەو ئیستا شەپۆل شەپۆل ئازاد دەبوون... و هەموو دەیانەدیت و هەستیان پێدەکرد... من دە تەواوی ژياندا هیندەدی ئەو دوو شەووی نەژیاوم. ئەو دوو شەووم لە ژيانی دەریننەو هەچم بۆ نامییتەتەو. بۆ چاوی و جوانترین و پاکترین ئەوینێتیک بوو کە بوومە. نە مەکە و لاچۆیک، نە تورە بوونیک. نە چەپۆکێک،... هەچ شتیک لەوان دل شکانانەوی کە دە ئەوین و ئەویندارییە دان- هەچ کامیکیانم لەوانە نە بە ویک کەوتن و نە بە خیال هەستەنە کردوو. ئەو زۆر بە ئەدەبانەوی دەگەڵەمندا رەفتار دەکرد و منیش هەرەتر زۆر بە ئەدەبانەم دەگەڵە ویدا رەفتار دەکرد- ئەوەک ئەووی کە کەسێک دەگەڵ خزمەتکارەکیدا رەفتار بکات. نا، هەرەک یەک هاویشیو؛ هەرچەندە ئەو شەو چ مانایەکی نییە، چونکە مەزۆ کاتی کە ئەویندارە، کاتی هیزە ناسک و نەرمونیانەکانی دەزگای بوونەو دەریەوی ئازاد دەبن ملکەچ و خاکەساری هەمووانە، ئیدی دلدارەکی جی جی هەیه... بە ئەدەبی ئەوینداریکی پابەندەو رەفتارم دەگەڵدا دەکرد؛ رەفتاریکی خۆش، دۆستانە، خاکەسارانە. هەچ کەسی لە خۆی جوانتر نەبوو، جا چ لە خواردنی یا دەنوستنی، یا دەدەمی پێکەنینیدا- دە هەموو شتیکیدا... بەلام بە قسەوی خەلکی مە کەوتۆتە نیو گندۆران؟ لەسەر درەختیکی دەم جۆیە، کوندیکی سەرگەردان، دەبۆیند. دارگول لە پێکەو لەو ئاسمانەپرا هاتەو سەر زەوی؛ بە ترسیکەو گۆتی هەلخست: ((ها، چ بوو؟)) و دەستەو دەستان ما. رەنگە هیشتا هەردەنیو پەنجەوی قسەکانی ژنە فالچیە کەدا بیت. بۆ سەرپۆش لە جی دەپەری و بە پینخواستی رایکردە سەر رییە؛ داهاتەو، هەر راست وەک یە کەم رۆژی چاوپێک کەوتنیمان- ئەو دە حەساریدا و من دە پەنجەرەیدا... خێرکە بەردیکی هەلگرتەو و بە جوان چاکییەو هەرەک کچە ژومناستیکییەکی گۆرەپانی بەریکانی، بە ناھەنگی پیاوێی سڕوشتییەو، بەرەو لای کوندەییەو هەویشت. مانگ کە ئاگای لەو بەسەرھاتە بوو توولینی سپی شیر رەنگی بەسەر رووی خۆیدا؛ گا بەردی لوتکەوی کێوی برۆی تێکنان... دارستان کەوتە هەناسە هەلکیشانی، ئەستیرەکان چاویان زەق کردنەو، کوندەکە لە شەققەوی بالائی دا و دوورکەوتەو، کەڵەباب هەوایی دایەشیو و دۆلان، ئەویش بەپراکە پراکەو هاتەو، منیش باوەشم بۆ مندالە ترساو کەم کردەو...

لەووی زیاتر هەچ شتیک ئارامییە مە نەشیواند؛ بەلام ئەم شیواویەش شتیکی کەم نەبوو- هەرەو ئەو دایکە حەوا بیت و کوند پەيامی هینابی، پەيامیکی شووم کە: ((لە بەهەشتی و دەدرکەو برۆ!))... پیاوێکی هاتەو... هاتەو و دووبارە گەراپەو سەرکارەکی... کێلگەییەک لەو نزیکانەو

هەبوو. پینچ شەمە و جومعان بەرۆژ دەچوو وی. پیاویکی مەیانە سال بوو، رەش داگەراو و دەموچاو چرچ و لۆچاوی و لەبەر تاو سووتاو و گرژ... لەراستیدا ماندووی ژیان، کە ئەو هەموو نیشانانەوی دە سەر و روویا و دەدرخستبوون. هەر لە یە کەم ساتەو هەرچی چرچ و لۆچ و خەت و خوار و خێچی و جوانی و کریتییە دەموچاوی هەیه، هەمووم دەمیشتکیدا چەسپی. دەبوو واخۆ نیشاندەم کە ریبواریکم و چام خواردۆتەو و خەریکم دەرۆم، هەرچەندە ئیستاش چاخانەکە بەشیشویەکی فەرمی نەکرابۆو- پیاوێکی زووتر هاتبوو، ئەوانیدی دوو سی رۆژ زیاتر نەبوو هاتبوو... رۆیشتم.

ئەسپەکە دەرۆبی و من دلەم بەلای ئەو دەبوو؛ جگە لە ئیستا، دە هەفتەوی ئاینەمەو دەپروانی، ئیستا ئەو ئەو نزیکە واناخ دەهاری، دلەم رادەکیشی و تادی تینی زیاتری تیدەکا... گەرامەو. راوہستابوو، هەوت و سەرسام... رایکردە پینشیم- دابەزیم. بە ئەحمەدم گوت ئەسپەکان جەلەو کیش کات من بەپینان دەبگەمی. دەستم راداشت و دەستیم گرت و چاوم دەچاویەو پری و هەناسەییەکم هەلکیشا... ((پینچ شەمە ئەحمەدی دەنیرم...)).

ئەحمەدم بە دەست هەلئەکاندنیو بانگ کردەو. ناتوانم روخساری دارگولی باس بکەم. ساتەکانی لێک دابراونی هەمیشە دەردناکن؛ بەلام ئەمەیان دەردناکتیرینیان بوو. وەبیرم دی جاریکی هەرەو دەسەفەریکیدا لە هەبوانی چاخانیکی دانیشتیوم؛ مریشکیک و چەند جوجەلەییەک لە پینش هەبوانی پێپرەکیان دەکرد؛ لۆرییەکی گەورەوی قورس هات و بەناو جوجەلەکاندا تێپەری، تا لەبەر هەبووانەکە راوہستی. بای تاپەکانی یەکیک لە جوجەکانی وەبن تاپەییەکیەو دا. جوجەکە پان و پلێش بۆو: تاپەکی بەسەردا رۆیشت؛ جوجەکە سەریکی بەرز کردەو، هەر دوو چاوەکانی دەریەپانندن و بەسیمیایەکی سەراپا سەرسامییەو، هەرەوکی بیەوی ئەو ئەندە تەمەنەوی ماویەتی تەواوی دنیایە هەموو پێکەو دەمیشتکی خۆیدا تۆمار کات و ئەوجا بمری. هەرەوکی دوو نوختەوی سوورپیلووی چاوەکانی بەسەریەکا دابن و ملی لاریو. حالەتی چاوەکانی دارگولیش دەدەمی دوورکەوتنەو ویتەییەکی لەم جۆرەوی بەبیردا هینامەو... بۆ هەینی دەهات!... سەرگەردان و دەستەو دەستان مابوومەو؛ نەمدەزانی چ دەخۆم و چۆن بێردەکەمەو گێژ و وێژ بووم؛ هەر ئەو ئەندەم دەزانی کە پەتی چارەنوسم تا دی لەملی قایم و توندتر دەبی و جالجالۆکەوی چارەنوسم تادی زیاتر لە تەونە نادیارەکەوی خۆیەو دەپێچی... و من بە میشتکیکی پەرتەو هەمیشە چاوەپێی داوین تالی ئەو تەونەم... دەستەو ئەژنۆ دانیشتیوم و چاوەپێم. دیسانەو هەرەوکی هەوڵین رۆژەکانی یە کتر دینتیمان، گێژ و وێژ و میشتک بەتالەم؛ وەلامی پینچەوانی پرسیارەکان دەدەمەو و هەر لەخۆو گەرم دادیم و ئارەقەوی دەکەمەو، و

سەرقالی و گرفتارییە گەرانهوئێ تارانیم دەکەمە بیانوی هەموو ئەمانە. بابەش هەرگیز بوو: ناکا پێی وای خوازیینییە تەلایەم کردییت و رەتیان کردییتەوه- بەلام خۆی و رەسمیش نییە جەیلۆکە بۆخۆ بچنە خوازیینییە بۆخویان!... دەلیی تووشی نەخۆشییە دەروونییە بووم...

هەستی تەنیاییەکی سەیرم دەکرد! وەک سەد سال بێ دەگەڵە ویدا ژیا، خۆم لە مالتی بە غەریب و بیگانە دەهاتە بەرچاوان- تەنیا، و تەنیا تەنیا. مالهەکه چۆل بوو، لێواو لێو بیئەنگی، هەر راست بەپێچەوانە دەگەڕێتەوە کە بەتال و پڕ لە شەپۆل و گێژەن و بێ نارامی بوو، و بەردەوامیش مستی لە چوار دیواری ژوورەکی دەدا و خەریک بوو دەرگایەکی لەرێسمە دەبرد. ساتەوختەکانی شەوی وەک مۆتەکه خۆیان بە سینگمەوه مات دەکرد و خەویان لێ دەزاندم. ئەو سات و دەقیقانه هەرەهە لەشکری میرووان دەگۆرستانی بووندا بە کۆڵەبارێکی پارچەکانی گیانمەوه دەهاتن و دەچوون و منی مردووش، هەر و روتتر و قورس و سەنگینتر لە جارێ دەماممەوه و ئارەقم دەکردەوه... بەردەوام چاوم دە پەنجەرێوە بوو و سانییە ژمییرم دەکرد کە داخواکی ئەم تاریکییە دەپەیتەوه و کازێوە دەردەکەوی. خەوم ئالۆز و پەرت و پەرتیشان بوو. جاری وا بەو خەیاڵەوه کە ئەو لە تەکمەوه نوستووه لە خەوی رادەچلەکم؛ لەپێشدا گویم لە دەنگی ببوو و دیتبووم و دەمزانی کە لەسەر سینەم دەگەوزی: ((تۆش گوناخت نەبوو؟ تۆ پیتووبوو من هەمیشە لێرەم، هەرکاتی بتهوی ئی تۆم- هەر و بە موفت و خۆراپی!)) و خەندە.

((بەداخەوه؛ بۆ خۆشت دەزانی- منیشیان هەلخەلەتاند...)).

((داخەکت پەییوەندی بەخۆتەوهیه... ئەدی من دەونیوەیدا چی؟)).

((بۆ من و تۆشی هەیه؟)) و بە قەڵەمی ماچان ((من)) و ((تۆ)) مان لەسەر روومەتی یەکتەر دەنوسی. ((تەگەر پیتوایە من کەمتەر خەم و گوناھبارم ئەو بەخەشە...)) و ئەویش کە منی دە نیوان دوو لێوەکانیدا بوو بە ماچێکی دووردریژی خۆم بەخۆم بەخشی... چاوەکانیشی لەسەریەک دانابوون یانی باشە، ئەو چاوپۆشیم لە گوناھەکت کرد. بەلام من پینەزانانە بەخەشەگییەکی ویم رەت کردەوه و دامەوه: ئەویش بە گەورەییە خۆی کە نەهەر نارهەت نەبوو خۆشحالییش بوو؛ پیکەنی، هەرەهە گەورەترین و بەرێزترین شتیکی ئەم دنیاوەی لەلای دانام و پیتی سپاردیم و دواي سالانیکی دووردریژی بەبێ دەسکاری و تێمداپیتەوه- ساغ و سەلیم، وەکو خۆی، بێ دەسکاری.

رووم بەرەو ئایندە و بیریشم لە دوینی دەروانییەوه و خود راستیی خۆم، بە هەموو بیر و هۆشەوه وەک جووژەلی دەستەمۆ، بە بالەفەرکەوه بەرەو هەیوانی چاخانهکەوه راکە مان بوو تا رۆژانەکی خۆمان وەرگرین...

بابە بە پەلە هاتەوه، گوتی ژوورەکی من و ژوورەکی خۆی ئامادەکەن و قەرەویلاتی لێدانین- مندالەکان بچنە خوار. کە سەرسامییە منی دیت گوتی کە دوو کەس لە خەمان - کاندیدی هەلبێژاردنی- هاتوون و چەند رۆژیکان لێرە دەبن و هەمدیس گوتییەوه: ((تەم چەند رۆژانە کە لێرە دەمیتنەوه هەولێرە هەر لێرە بی، لەرووی ئەمانە دادەمپێم؛ من بۆ خۆم ئیداریم، ناتوانم لە دوايانەوه بپۆم، تۆ هەولێرە ئەو چەند رۆژانە کە لێرە هەر لێرە بی...)) و من سی سەبی دەبوو دەگەڵ دارگۆلێدا وەرپێ کەوتبام! هیندیکم منە من کرد، بابە نارهەت بوو، بە خەیاڵی وەه کە من کاری جیزییم هەیه بە دەموچاویکی سوورەهەلگەرپاوه گوتی: ((خۆ کفر نابێ، یەک دوو رۆژان لەجیاتی کارەکانی هاپوێ ستالینی بەکارەکانی مە، رابگە- ئیمەش هەقیکمان هەیه، برالە!)).

ئەلخوکللیلا... پینچ شەممە هات ئەجمەدم نەنارد هەینی هات میوان هەر مانەوه و من بەو خەیاڵەوه کە دە هەردەمو سەعاتیکیدا رەنگە برۆن و یەخەمان بەردەن چاوهروان مام، هەرچەندە ئەجمەدیش بێکار نەبوو. دەبوو ئەسپەکامان ئال و ئەو جۆرەشتانە کردبان، چونکە جەنابی میوانان سەردانی ئەریاب و کاربەدەستان و گەورە پیاوانی ناوچەکیان دەکرد و گەورە پیاوانی ناوچەکەش هەموو لە گوندان بوون و بۆ چوونە گوندانیش لە ئەسپان زیاتر هیچی دی نەبوو پێی بچن... ئەسپەکانیش هەردوو سیپەک بوون. بەلێ پینچ شەممە تێپەرییەوه و هەینی هاتەوه و میوانەکان هەر و ماونەوه. بەیانی رۆژی یەک شەممە یا دووشەممە بوو، لەسەر جادەوی بووم، لە دوورەوه لەبەر دوکانی سۆفی عەزیزی پینەدۆز روخساریکی وەک میردەکی دارگۆلیم دیت. بەدیتنی وی دلم داخوورپا- نەمزانی بۆ. بێ ئیختیار بەلایەوه چووم. چوومە دوکانی ئەکبەرراغای کە هاوسی دوکانی سۆفی عەزیزی بوو، چاک و چۆنیم دەگەڵ ئەکبەرراغایدا کرد و لە حوسپینی کوریم پرسی. ئەوجا هەر کە پیاوه لادیتییەکی لای کردەوه، هەرەهە بەرێکەوت بێ، سەیریکیم کرد- خۆی بوو، بە تەنکە ریشیکەوه و لە جارانی گرتتر. سلاوی کرد؛ هەوالی مندالەکانیم پرسی. گوتی: ((لە سایە سەری ئیووه)).

گۆتم: ((دارگۆل چۆنە؟ زەجمەتیشماندا؟)).

پیاوه کە چاوهکانی بەردانەوه و بەروخساریکی زۆر غەماوییەوه گوتی: ((قەزا و بەلای ئیووه برد!)).

((گۆت...؟)).

((به‌لئی، ژانی کرد، قه‌زاو به‌لائی ئیوهی برد!)).

زۆر به‌ساده‌یهوه!... به‌پێچه‌وانه‌ی شوینانی دیکه‌ی جیهانه‌وه که مردنیان لا گه‌وره‌ترین و سه‌رسوڕه‌ینه‌ترین په‌دیده‌ی ژیانه، که‌چی ئه‌وه‌تا لی‌ره ساف و ساده باوه‌ریان وایه که مردنیش - هه‌ر به‌شیکه‌ی دیکه‌ی ژیانه، هه‌موو روژتی ده‌بینن؛ جا هه‌ر روژی به‌هۆیه‌که‌وه که چ جیاوازییه‌کی ده‌گه‌ل هۆی روژه‌کانی پیشووتردا نییه: هه‌ژاری، نه‌خۆشی، رووبه‌روو بوونه‌وه ده‌گه‌ل ((ده‌وله‌ت))ی، له‌ داردانی ده‌وله‌تی، هه‌رای ژن و می‌ردان، هه‌را له‌سه‌ر نۆر ئاوی... و ده‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که مه‌رگ زیاتر به‌شپۆیه‌ی چاوه‌پروان نه‌کراو ده‌رده‌که‌وت و ئه‌و هه‌موو هه‌ول و ته‌قه‌للا و کۆشش‌ه‌ش به‌هیچ ده‌چوو که لێی غافلگیر نه‌ده‌بووین تا نه‌قه‌ومی که‌چی هه‌ر ده‌قه‌وما و مه‌رگ هه‌ر ده‌هات... به‌لئی، ژانی کرد، و قه‌زاو به‌لائی ئیوهی برد - هه‌ر ئه‌وه‌نده و هیچی دی!

ئاوازیکی ساده و ئارامی قسه‌که نه ده‌گه‌ل گه‌وره‌یه‌یه روواوه‌که‌ی و نه ده‌گه‌ل توندیه‌یه ئه‌و ته‌کانه‌ی گیامی وه‌له‌رزه ئیخست، نه به قه‌دراییه سه‌ر و سه‌کوت و چلمنیه خودی ئه‌ویش - ده‌گه‌ل هی‌چیاندا نه‌ده‌هاته‌وه. هه‌روه‌ک کیتی ئاربابایان به‌که‌له‌ی دادا‌هم کتوپر فرمی‌سکم هی‌چی تیدا نه‌ما و وه‌ک بلی‌نی به‌په‌مپێکی هه‌رچی ته‌راییه له‌شم هیه‌یه مژیبی‌تیان له‌جیبی خۆم وشکه‌وه بووم و ره‌ق هه‌لام؛ سه‌رم ده‌گه‌زوه هات، ناوده‌مم بووه ژه‌هره‌مار... بێ ئیختیار خۆم هاو‌ب‌شته سه‌ر لات‌ه‌خته‌که‌ی بۆیاغی ته‌که‌به‌راغای...

نازنام چهند له‌وئ بووم، هه‌ر هینده‌ی ده‌زام که شه‌لائی ئاره‌قه‌ی ببووم، و ته‌که‌به‌راغا ئاوی هینابوو و زوو زوو ده‌یگوت: ((حالتان باشتر بوو!)).

هه‌ر که توانای روینیم ده‌خۆمدا هه‌ستکرد له‌پیشدا چوومه سو‌راغی دایه‌گه‌ره‌ی: زانیبووی و به‌چاوه کویره‌کانیه‌وه فرمی‌سکی داده‌باراندن. هه‌رچی تال و سویری و غه‌م و که‌سه‌ریکی ده‌دلما بوو هه‌موویم به‌وی رشت، هاته‌وه مائی - راستییه‌که‌ی نازنام چم گوت و چم کرد، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌زام که باوه‌ژن وه‌ک په‌یکه‌ری بیایکی کارتۆنی، به‌روویه‌کی سیسه‌وه، راوه‌ستابوو و له‌جیبی خۆی نه‌ده‌جوولا و منداله‌کانیش پر به‌ مائی ده‌گریان و ده‌یان زریکاندا - تا سه‌ره‌نجام له‌ ده‌نگی پێیه‌کی سه‌رپلی‌کانه‌که‌وه به‌خه‌هاته‌وه - میوان بوو... به‌گۆری بابی میوانیه‌وه! رویشتم. می‌شک به‌تال - به‌تال له هه‌موو شتی‌ک و بێ هی‌چ پێشه‌کی و خۆ سازدانیک. به‌رپه‌یکیدا به‌ره‌و ژوورچووم، تا به‌رامبه‌ر باغی میرزا ره‌شیدی له هی‌چ جیه‌کی رانه‌وه‌ستام. له‌وئ له‌سه‌ر به‌ردیکی دانیشتم - له‌ بێ تا‌قه‌تیان - له‌سه‌ر ریی لۆرییه‌ باری،

ئه‌گه‌ر هه‌بێ، ئه‌گه‌ر بی‌ت. دل‌م تیکه‌ل ده‌هات خه‌ریک بوو ده‌رشامه‌وه، یه‌ک دوو ئۆقم کردن؛ سه‌رم ده‌سوورا؛ شتی‌ک له ناوه‌وه له پشته سه‌ری ده‌دام؛ ده‌ماری لاجانگه‌کام به‌ په‌له لیباندهدا و ده‌نگه‌که‌یان ده‌ گویمدا ده‌زینگایه‌وه؛ که‌له‌م پر له ژاوه ژاوی به‌تال بوو، وه‌ک ده‌ ئاشیدایم. تا ئه‌وه‌ده‌می به‌شپۆیه‌ی نادیار نه‌بووی بیرم له دارگوئی نه‌کردۆته‌وه... چۆن بووه؟ ئه‌وه کوتکی‌ش هه‌روا پشته سه‌رم ده‌کوئی، و می‌شک کۆکردنه‌وه‌ش کاریکی دژوار بوو.

هه‌ر که ده‌مویست بیرکه‌مه‌وه می‌شکم به‌تال ده‌بۆوه. می‌شکم وشک هه‌لا‌نبوو - هه‌ر ده‌تگوت بیابانی به‌ره‌هووتییه. چۆن بووه؟ خۆی کوشتووه تا من نازاد بم، چونکه گوتبووم ئه‌گه‌ر نه‌یه‌ت ئیدی من هه‌رگیز ژن ناهینم؟ - زۆری ری تیده‌چی ئه‌وه‌بێ. داپه‌ره‌ی له‌خشته‌ی بردبوو؟ - دوورنییه - هه‌رچی ده‌ریاره‌ی خورافاتای بلی‌نی لیبده‌هه‌شیتته‌وه؛ هه‌رچه‌نده دل‌م فه‌توای ئه‌وه‌ی نادات. دیاره به‌رو بوخچۆکه‌ی خرکروته‌وه و می‌رده‌که‌ی پیبی زانیوه؟ یا ناکا دیارییه‌کانی ته‌لا و دایکی ته‌لائی لای وی دیبێ و گومانی لیکردبێ! - ئه‌وه‌ش هه‌ر دوورنییه... یا وای - ئیدی ته‌مه‌شیان هه‌ر کوشنده‌یه، ریسواییه، ئیدی ئه‌و ریسواییه به‌هیچ شتی‌ک ناشۆریتته‌وه - دیاره چونکه چوومه‌ته‌وه لای، ده‌ دل‌ی خۆیدا وای به‌خه‌یالدا هاتووه که هه‌روا به‌ریکه‌وت ئه‌و شه‌وه لامداوته مائی وان و ئیدی که رویم و نه‌که‌راومه‌ته‌وه ئه‌و پیبوایوو له‌بیر خۆم بردۆته‌وه و گویم نه‌داوته‌ی.

سه‌رم ده‌نیو هه‌ردوو ده‌سته‌کام گرتبوو و بێ ئیختیار فرمی‌سکم هه‌لده‌رشتن... له‌پر بیرکی دل‌خۆشکه‌رانه له‌نیوان می‌شکه به‌تاله که‌مه‌وه سه‌ری هه‌لدا: ناکا می‌رده‌که‌ی بیه‌وی به‌و شپۆیه‌ به‌ هه‌ر ده‌ به‌ری! دیاره بۆنی شتی‌کی کردوو و بۆ به‌هه‌یه‌چوونیم هاتوو ئه‌و هه‌واله‌ی هه‌لبه‌ستوو! به‌لام نا... ئه‌و هی‌چ ناگای له من نه‌بوو، ئه‌و نه‌هاتبوو من ببینی، ئه‌وه من بووم سو‌راغم له‌وی کرد. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش، گریانی پیری‌ژنی راستییه قسه‌که‌ی ده‌رده‌خا - ته‌نکه ریشه‌که‌ی خۆشی هه‌ر نیشانه بوو.

هه‌رده‌بێ یارۆ قولاغی‌کی زانیبێ و بۆنیکی کردبێ و هه‌رایان بووه و دارگو‌ل به‌ده‌م شه‌ر و هه‌را و زه‌ناوه به‌هه‌مان ساده و ساکاری و گوستاخیه‌یه خۆیه‌وه هه‌موو شتی‌کی گوتوو و پیاوه‌که‌شی غه‌ره‌تی بزوتوو و خۆی به‌ قوریانی ئه‌و کاره‌ی کردوو... بێ شه‌ره‌فی... بێ ناموسانه!

*

*

*

كۆرى سلىماناغاى چووبووه گوندى مستهفاخانى و هاتبۆوه، لهبەر ميواندارییه كاندیدایانی هەلبۆاردنی سەرپیتی نەبى نەیتوانیبوو بیبىنم و دەگەلى دانیشم و دوو قسانى دەگەلدا بکەم. كاندیداییهکان دووسى رۆژى خۆشیان له مالى سلیماناغاى بەترياک و ئارەق خواردنەویوه بەسەربرد و چوونەوه. سى کەس بوون، هەرسىکیان پیک ناکۆک، هەرسىک خزمى یەك- و هەرسىک هاوسەفەر. هەرسىکیان به لۆرییهك و بەسى ((تاك)) زمان، بههەرچی هۆیهکەوه بوو، هاتن و قسهیان بۆ خەلکى کرد و لەباتى وانیش دەگەل ((تاران))ى دووان: گوتیان که خەلکەکه هەموو سەریان دەپىسى ئەعالى حەزەتدايه، هەموو شەيدا و که لەلای نیشتمانن و هیندەیان ولات خۆشدهوى خەریکه هەروا بەخاوى و بەکال و نەکولپوى بیخۆن، ئای که بەتامە، بەلام ئەوئەندەشیان هەیه، که پىیان بى ئەدەبییه دەست درێژکەن و ئەو پارووه چەور و نەرم و بەتامە لەدەست لەخۆ گەورەتران بفرپینن و بۆ خۆیانى بچۆن، پارووی چەور و نەرم و بەتام خوا هەر بۆ گەورە و سەرورەى مال و خانەدانانى داناوه- نۆشى گیانى وى بى! گوتیان ئەو خەلکە ئەو کەسانەشیان خۆشدهوین بەتایهتەى ئەو چەند هاوشاریانە که به سواری لۆرییه ئەو هەموو زەحمەتەیان کیشاوه و هاتوون. لۆرییهکەشیان هەر خۆشدهوى، خۆ ئەگەر بێت و هاو شاریانى بەرپۆز لەرووی خۆشەویستییهوه دەنگیان بدەنى ئەو مانای وایه دەنگیان به لۆرییهکەش هەرداوه، خۆ ئەگەر وایى ئیدی ئەوه قیرتاوکردنى تاکه شەقامەکەى شارى مسۆگەرە.

زۆریشیان به ناوووهواى شاریدا هەلدا: ئاوهکەى دەپرسى، هەر سەیره، نازانن چى تىدايه، هەر که پەرداغىكى دەخۆنەوه وەك کىوتىکیان هەلکەندى هیندە برسى دەبن مەپرسە و هەر که نانیشیان خوارد و پەرداغىكى دیکەیان ئاوه بەسەردا کردەوه سەرلەنوی برسى دەبنەوه و هەر دەلپى قەت هیچیان نەخواردەوه... بەلام هەواى شارى- وەى وەى، لەو هەوايهى، لەو خەوهى ناو ئەو هەوايهى! بەراستى ئەوهى گوتوویهتەى که ((بەیانى سەردەشت، ئیوارەى بانە، دەگەل نوستنى دەشتى رازیانە)) گوتى لەدەمى باربووه. لێرەش دەشتى رازیانەى لپیه.

خۆشەویستان، دیاربوو بۆگەنى زەلکاوى پيش مالى سلیماناغاىان بەپىچەوانەوه له قەلەم دابوو... بەکورتى، هەرکامىکیان دەگرت لەو سببانە، ئیدی ئەوه باسى ئەو دووهکەى دیکەى دەکرد و بەشاخ

و بالیدا هەلەدان و لپوهشاوهی و دەست رۆیشتووی و کارزانى وانى دەردەخست و پيشینهى پرشنگداری بنەمالهکەيانى له خزمەتکردن بەولات، دیاره به والا حەزرتى هومايونى ستایش دەکرد. بەلام خۆشى... خۆشى ئەوهبوو که ((چاکیهك))ى دیشى بیجگه لەوانهى ئاوالهکانى هەبوو که رەنگه دەگەل زهوق و سەلیقهى هەندیکان ریک نەکەوى و نەیهتەوه- یانى ئەگەر خودا نەخواستە ئەو هەندە کەسانە لەنیو هاوشاریاندا هەبن، هەرچەندە که ئەو دلنیاشەین- بەلى، دەگەل سەلیقهى هەندیکان نەیهتەوه، و تەنانەت به عەیبیش دابنرى؛ بەلام چ باک، عەیبیکه سەچاکه دینى، له هەر لایهکەوه سەریکەى جوانه، ئەویش ئەوهیه که شپت و شەیدا و کۆلا و وهیلانى خانەدانى سەلتەنەتییه... زۆریان سوپاسى میوان نەوازییه خەلکى شارەکەى کرد و زۆریشیان به جوانیه شارەکیدا هەلدا و ئەو گۆیدریژ و ولاغانەشى که به باره دارهوه لەسەرچەقى رپیه راوهستاوون، بى ئەوهى هیچ گوى بدەنه زهوقى جوانناسییه ئاغایان تەرسیان هەلپشتن و کەوتنە هورای زەرینى.

کۆرانی شارى هەردەو سەرۆختەیدا شەونامەى کاریکاتۆرییان بلاوکردنەوه، که تىیاندا میوانەکان سوپاسى میوان نەوازییه قەرەواشى مالى سلیماناغاىان تىداکردبوو. له یه کىک لەو کاریکاتۆرانەدا كاندیداییهک هۆقه و ماشهى تریاک بەدەسته، دووکهلى تریاکى به سەرچاوى قەرەواشیدا کردبوو، که سینیه چایان لەپیش دەگپى؛ دووهکەى دى به سەلامەتییه سەرى وى تەختە نەرد (تاوئە)یان دەکرد و تى رامابوون. ئاغای سلیمانى قۆپچەى پانتۆلهکەى کراوه بوو و دەچاوهروانیه دا وهستاوو.

ئەوه ئاماژەى مەسەلەکەى مەلای مەشهور بوو، که دەلپن دوو ژن ئامبازى یەك دەبن، شەرتى دەکەن هەرچی وەبن کەوت گانیکى بداتە مەلای. مەلاش هەر دەستبەجى دەست دەباو دۆخینى دەکاتەوه؛ گوتیان ((ئەوه بۆ هەر لەئیستاوه مەلا؟)). ئەویش دەلى ئاخىرى یەك وەعەردى هەردەکەوى! بۆ ویش (بۆ ئاغای سلیمانى) هەررابوو؛ هەریه کىکیان هەلبۆزىرابانایه، ئەو سەرۆکایهتییه ئیدارهکەى خۆى هەر مسۆگەر بوو.

ئیوارەى رۆژى دواى رۆینى كاندیدایان چوومه مالى سلیماناغاى، تا هەم کاریگەرییه کاریکاتۆرهکان دەپرووی سلیماناغایدا ببینم و هەم سەریکیشى له کورپەکەى دەم- دەمىک بوو وام نەدیوو لپى تىریم، جگه لەو هەش بابەگیان دەگوت تەندروستیى تىکچوووه و حالى باش نییه... دەمزانى بەتەماى چوونه گوندىیه بەلام پيش رۆینى نەمدیوو و نەمدەزانى بۆ چ دەچى.

چوم سلیماناناغا بهتەنی بوو؛ کەش و هەوای مائلی سارد و سەربوو؛ نوکەر و قەرەواش و خودی سلیمانناغاش هەر دڵ و دەماغێکی وایان نەبوو - هەرچەندە هەر بە گەرمییە جارنەوه پیشوازی کردم. هەردوای کەمێک بەسەرسامییە کەوه دەو لاوام رووانی. سەرئەجە کەمی قۆزقەوه.

گوئی: ((دیاره چاو له هاورپیە کەت دەگێرێ؟)).

گوتم: ((بەلێ - ئەوه دیار نین؟)).

گوئی: ((چۆتەوه... پێرێ چۆوه - بۆ تۆش تاگات لی نییه؟)).

بەسەرسامییەوه گوتم: ((نەخێر!)).

گوئی: ((دە فەرموو، ئەوه تۆش تاگات لی نییه! بەلێ، چۆوه - خواحافیزی بی!)).

قسە کەمی واییدەچوو ئەویش تاگای لێنەبی، بەلام زۆرم خۆ تێوه ژەند.

ئاوازی قسەکانی بۆنی تۆزانی لێدەهات. دلگێربوو، هەرۆک مامۆستایەکی کە شەیتانییە قوتایییەکی بەپێچەوانەی حەزی خۆیەوه ناچارێ کردووه لێیدا، تادوایە ناپەرەت بێت و بەو ناپەرەتییەرا بۆی دەرکەوی کە هۆی شەیتانییە قوتایییە کەمی مامۆستایە کە بووه لەگەڵی پێوهچوووه و دەمی خۆی دەگەڵدا سپی کردۆتەوه...

ئیدی، ئەوه دنیاپە؛ دەورو بەرە کە خۆی وایە، دەورو بەرە کە نازادییە هەلناگری؛ دەبوو ((مامۆستا)) هەر لە هەوێنە، چەند جارێکان، بەپێی پێویست، چەند شوێنێکی پێشانداندا - دە ئەسپ بارهێنانیشدا هەر وایە: ئەگەر رێک و پێک بوو و بەباشی رەفتار کرد و هەموو فەرمانەکانی بەچاکی بەجێ هێنان ئەوه کلۆقەندیک یا دوو سی دەنکە کشمیشانی دەزاری داوی، خۆ ئەگەر ئەو نازادییە قۆستەوه و ویستی سەرپێچییە بکات یەک دوو قامچیانی هەوالە بن تەنگەمی دەکەمی - سیاسەت مەرهم و درۆش و شل و توندییە... بەلام من پەرت بووم، پێموابوو کاروباری حیزبی بۆتە هۆی وازوو و بەپەلە - بێ خوداحافیزی - گەرانیەوتی و ناغا چونکە میوانی هەیه، و ((کاری تاییەتی بەسەرکاری گشتیدا رەبەرچاو گرتووه))، ناپەرەتییە کەمی لەوهیە کە ئەوی بە تەنیا بەجێهێشتووه.

گوئی: ((کەسێ کە بە چاکی دە نازادییە نەگا هەر لەخۆی نا لە خەلکی دیش دەدووی و باسی ئیدیش دەکات. بەراستی پیاو سەیری پێدی؟ قسەو کرداریان یەک ناگرەوه)). - منی لەو قسەمی بردە دەری -

مەبەستی حیزبییەکان بوو: ((کە لە گەلێان دەکەویبە قسان دەبینی بەقسەمی خۆیان هەرچی دیاردەکانی دەورو بەر و پەڕیەندییەکانی ئەو دیاردانەیه هەمووان رەبەرچاو دەگرن. بەلێ، دەبێ هەر دیاردەیه کە دەگەڵ پەڕیەندی دیاردەکانی دیدا لە ژینگە و دەورو بەری خۆیدا رەبەرچاو بگێرێ. بەلام کە نۆرە دەگاتە سەر خۆیان هەموو شتیکیان لەبەر دەچیتەوه. ئەودەمی ئیدی خۆیان لەسەرۆوی دیاردەکانەوه دەبینن و ئێمە ون دەبین. من نازانم ئەم دیاردەیه چ جانهوهریکە... دەلێم حەزرتی ناغا، تۆ لێرە دەو ژینگە و دەورو بەرەدا دەژیت؛ ژینگەمی تۆ هەمان ئەو ژیاوەی بنەمالەیه و دەگەڵ ئەو خەلکەیدا؛ تۆ هەمان دیاردەمی کە بۆ خۆت دەلێی، خەلکە کەش هەرۆتر، منیش هەروا. ئیستا چ کەسێک و کام کتیبێک گوتوویانە کە من و تۆ و ئەوانەمی وەک ئێمە لە کەسانی دی جیاوازیین؟... ئەو ناغایانەمی کە پێیواپە لە ولاتی فەرەنگیانە دەگەڵ کرمانجی دانیشتووه و پێکان لێک دەدەن، ورده گەمە و سوعەتان دەگەڵ نوکەر و خزمەتکاراندا دەکەن؛ پێیان وایە ماریی و سیغە و گریبەندییە ژن و میردایەتییه چ مانایەکی نییه... ها، ژن و میردایەتی هەر قسە نییه: گێل و وێلە نازانی کە ئەو ژینگە بەو جۆرە بیروبووچوونانەوه ئەم قسانە چی بۆدەکا. ئەمە دژایەتییه خوو و خدەو رەوشتی رەگ و ریشە داکووتاری ئێرەیه، کرمانجیش بەوانە قایل نین. چونکە ئەوان دەگەڵ ئەو نەزمەمی راهاتوون. ئیستا بێن و لەبەر دلێ ناغای هەرچی خوو و خدەمی خۆیانە تێپههڵدەن... پففف!)) و سەریکی راوەشاندا؛ زۆر بە پەشوکاویەوه.

((ئەوجا وەرە ئەوه خۆیندەوارە ئاوا... ناغا تازە دەپهوی بناغەیه کەمی دی دارپێژی...)) هەر بە گالتە و لاقرتی و توپەییەوه: ((بەلێ، ئیدی تاگایان لەوهی نییه کە خۆشیان و کەسانی دیش هەر هەمان دیاردەن، و بەندە بۆخۆم پێی لێدەنیم - بەلام بەداخەوه درەنگم زانی. کەمترین زبانی ئەم جۆرە نازادییە بێجگە لە هەر شتیکی دیکە ئەوهیە کە پیاو لە شوکری خواردنی ئەو نازادییەمی ژێوان دەکاتەوه. وا لە پیاوی دەکا پشتی دەستی خۆی داغ کات کە ئیدی جارێکی دی هەلەمی وانه کاتەوه کە مندالە کەمی بێریتە خۆیندنی. یا بێت و لەگەڵی دانیشی و وەک مندالی خەلکی دوو قسانی دەگەڵ بکات و بیدوینێ. دەینێرێبە بەر خۆیندنی تا بتهچی؟ تا شەوانمان بنووسیت و وێنان دروستکات و بەدیوارانیانەوه دا؟)) سووربوومهوه؛ بۆ شوینە و نییه گوتم: ((ناغا، تۆ دلنای کە ئەو نووسیویەتی؟ ئەوه لەوی ناوہشیتەوه، من دلنایم کە ئیشی وی نییه)).

((دەزانم، بەلام فەرقی چیه؛ کاری هاورپیەکانیەتی؛ ناخ بە ناخیری گیانی ئەو سەر قافلەچی کاروانی فەرهنگی ئەم شارەیه... تازە ئیدی گرینگ نییه؛ بەزاراوه و دەمو دووی خۆیان دیاردە هەردەبێ

دەنیو ژینگەدا رەبەرچاوی بگێری. بەندە ئەگەر پەیرەویم لە فەلسەفەی وان کردبایە ئیستا موحتاجی نانی شەوی بووم... ئەو شەوانامانەش لە چاوەروانییە بەولاولەتر هیچی دییان لێوە بەدی ناکرێ و هیچی دییان لە دەست نایە... و لەو سەرش هەر کرمانجە کە تووشی دەردەسەرییە دەبێ؟ چونکە هەرچۆنیک بیّت خۆ والا حەزەت ناتوانن هەم ((شا))ش بن و هەم ((ستالین))یش، دەبێ هەر یەکیک لەو دووانە بن، و ئەوانیش تائێرە سەلنەنتیان قبوڵ و هەر بەشایەتیە رازین. رەنگە رۆژیکیش بیّت چاویک بەم بیروکەیی خۆیاندا بخشیننەو- ئەوەیان مەسەلەیه کی دیکەیه؛ ئیستا بارودۆخە کە ئەمەیه کە هەیه. ئەوانیش ئەگەر رۆژیک ویستیان هەردوو رۆژ دەو زەمینەدا پیکەوه (شایەتی و ستالینی) ببینن ئەوە زیان لەخۆشیان و لە کەسانی دیش دەدەن... بەهەر حال جاری ئەوان دەچنەو لە ژینگە و دەورووبەرە کە خۆیانەو دیاردەکان تاوتووی دەکەن و بەقسە ی چەرحییەکانی لای خۆمان دەچن خیری لی ببینن- با ببینن، خۆ ئێرەییەیان پێ نایەین، ئیمە حەسود نین!)).

کۆری سلیمانای رۆیشت و من ئیدی تا چەند سالیکان- رێرەویش- هەر نەمدیتەو و ئیدی هەر هەوالیشی نەما- نە نامەیهک، نە هەوالیک- هیچ. هەر جاریکی کە چووبامایە، سلیمانای هەروا زۆر بی کەیف و دەماغانە و بەنا بەدلیه کی شاراوو یادیکی دەکردەو.

سەرەتا کەم کەمە دەبارە رۆیشتیشی قسە و قسەلۆک کەوتنە سەر زار و زمانان. یەک دەیگوت چوو جیاز و ناومالی ژن هینان و جلوهرگی بووکی بکریت و بیتهوه. بووکی ئەو قسانەش تەلاخام بوو، کە کۆری سلیمانای لەپیشدا بەناوی ((دیدەنی))یە چوو بوو وی و دیووی و پەسەندی کردبوو. دایکەم ئەوەیانی لە پووڕە فامی بیستبوو. رەنگە هەر ئەو ئامانزەش کە سلیمانای بە مستەفاخان و بە هەلسوکەوتی ژیانی بنەمالە کە دەکرد بۆ وی بووی. هەقی ئەوەم دادە کە ناپەزا بی (کۆری سلیمانای دەلیم) چونکە خۆم هەر لەو سەعاتەیرا کە گەیشتمە دیی لە کورە کە مستەفاخانیم گوی لیبوو کە گوتی کاکە سیامەند ختووکە پووڕە تەلایە دی داو... خۆزگە ئەوەم پێدەگوت. لەبەر خزمایەتیەیان چاویۆشیم لیکرد، ئیستا ژێوام- کاریکی نایە جیم کرد. راستە ئەو نەپرسیبوو، بەلام ((هاورپێهەتی)) ئەو رێیە پێدەدام کە دەست دە تاییە قەندترین کاروباری ژیانییەو وەردەم و بۆچوونم هەبی- و کەچی من ئەرکی خۆم بەجی نەهینابوو!

دوای ماوەیهک ریوایەتیکی دی بەرپابوو، کە دەیگوت حەزی لە قەرەواشە کە پیۆشویان کردوو و گفتی هینانی داوتی و باوەژنە کە کەویستوویەتی خوارزاکە خۆی بۆ بینی لە کاتی لەمال نەبوونی

وی و ناغای، هەستاو کچە کە لە مالی دەردکردوو- ئەوەش پێدەچوو لەوانەبی، چونکە زۆرجارانی دەقساندا دەگەل بای ئامازە بەو کچە کردبوو کە نیشانە دلبەندییە بوو پێهەو... هەر بەدەم ئەم ریوایەتە شەو دەیانگوت، کاتی کە بۆ دیدەنییە چۆتە گوندی مالی مستەفاخانە ئەو کچە کە میردی بە یەکیکی دی کردوو لەرێیە دیویەتیەو و دووبارە وادە و بەلینی هەلگرتن و هینانیی پێداوئەو و گفتی لەویش وەرگرتوو کە حاشای بۆ لە میردە کە بکات و قەرار و بریەیان وابوو کە بەسەر وختییەو بەجیتەو کەچی سلیمانای میوانی هاتوون و ئەو نەپهیشتوو دە وادە خۆیدا برپاو کچەش چیدی کە خۆ پێ رانەگێراو و خۆی کوشتوو و ئەویش دەگەل باوەژنە کەیدا لیبان بۆتە هەرایەکی قورس و هەستاو لیبداو و رۆیو.

سەرچاوەی ئەو ریوایەتەیان لە خانزادی دەگێرپایەو بەلام دایکەم لەسەرکانییە نزیک ماله خۆمانەو خانزادی دیوو و ئەو سویند و قورئانی خواردبوو کە لە زاری نەهاتۆتە دەری و ئاگای لە مەجمودی بی زەواد نییە. ئیدی ئەو رۆیوو و قسە و قسەلۆکیش هەروا بەردەوام ئەو ماله و مال و ئەو زارە و زاری بوو و دەگەل هەر هاتوونیکیشیدا وەک گلۆلە بەفری شاخی تا لەسەرپرا بە خلۆرکە دەگەیشتمە داوتی هیندە دیکی وای پێو دەنووسا و قەبارە کە و گەرە دەبوو، دەبوو نیو کیۆک.

وینە دیوای ریوایەتە کە دەیگوت گویە چۆتە خوازینییە خوشکی مستەفاخانە و ئەورازی نەبوو، بۆیە کە هاتۆتەو راست لیبداو و رۆیو، تا جاریکی دی نە پەیهەندیان پیکەو بەییتەو و نەیانینیتەو. هەر بەگۆیە ئەو ئامازە و پلارانی سلیمانای دەپهاریشتنە مستەفاخان و خاوخیزانی، ئەمە زۆر لە گوینتر بوو.

رووداو کە دیوای راستییە ئەو قسە و قسەلۆکانی سەلمان: هەروا کتوپر تا ئاورمان دایەو و چاومان هەلینا و دیتمان بەلی، تەلا خانم دەگەل سیامەندی هاتوونە شاری و مالی قازی، و پەدووی کەوتوو! سەیر بوو، هەرچەندە بەلای منەو هەسەریکی وانەبوو: ئەو هەموو ویک کەوتن و لیک نزیک و پیک راهاتنانە لەو بەولاولە چیدی لی شین دەبیتهو؟ ئەم جۆرە کارانە رەنگە زۆر بەدەگەش پەسی و پیاو خۆی بەدەست خۆی نەمینێ و جلهوی لە دەستی بەرەلدا بی و ئەو دی نایەوی رویدات... ئەو تە ئیستا هەموو شتەکان گەبون و ئەو دی نەدەبوو بیی سوو و تەلاخانم لە مالی قازی دانیشتوو! مستەفاخان دەگەل ئەو هەموو فیشالانە کە بەدەم ئازادییەو دەکرد هەر هیندەت زانی کەوتۆتەو ناو ئەلقە خوو و رەوشت و خدەو نەریت و کەلتوری زیندوو و مردووی پێشیانەو: ئەو سوننەتە،

هەر له سهردهمی باو و باپیرانهوه بگره بهولاتریشهوه، تا سهردهمی ئهوپوژی ئهوه ههچو و پهچپانه، هه موو سهریان بلنډ کردۆتسهوه و دهنیوه خۆیان گرتۆتسهوه و ههروهك چۆن ده خهویکی ئالۆژدا نوستوهه كه خۆی دهنیو جندووكه و رموزنه و دیو و درنجی سهیردا ببینیتهوه و ههیه كه لهو بوونهوه ره سهیرانه له هه چوارلاوه دهمی تیژهن و بۆی بین و خۆی لی خیل و خواركه: رموزنه چاویان ده په پانډن و خۆیان خیل و خواركرد بههه پشه و گالته پینكردهوه كلکیان باداو ورده ورده ئه لقه كه یان تهنگتر کردهوه و ئه ویش ههروهك خهودیتوئیك، به سهه روو و لهشی شه لالی ئاره قهوه له خهوی راپه ری، به لām به پینچه وانهی ئهوه كه سانهوه كه لهو جۆره خهوانه راده پهرن و ههست به ئاسوودیهیه و خۆشیهیه کی ده كهن، ئهوه نارحهت بوو. دیتی كه هه چهنیدیکی خه یالی لیده كاتهوه هه ئازاد نییه، یانی ئهوه ئازاده ته لām ئازاد نییه، چونكه ته لām ژنه، ژنیش هه ژنه، و ئهوه پیاوه و پیاویش راگری سوننهت و كهلتووری بنه ماله و خیزانه، خیزانیش چاری له ویهیه، و ئهوه ئهوه هه قه ده داته خاوخیزان تا چاویان له ویهیه بیت و ئه سپی خانواده هه میسه زین و لغاو به سه ره وه و ئامادهیه كه تانه و په ری دنیا به وه دووی په یسه ری عاشقانی هه لآئووی لاده ره لهو سوننه تانه بکهوی و توانای عه شیره تیش كه م نییه. چ شتیك له وهی چاكر كه مرۆف پابه ندی ئهوه سوننه تانه بیت- كه رۆژ به رۆژ خهریكه بناغه و بنچینه یان ده رزیت و لیک هه لده ده شیته- جهختی له سهه ر کردهوه و رایگه یاند كه ری و ره سمی عه شیره تی هه ری و ره سمی عه شیره تییه و هه رده بی و هه رده مینی و ده بی په پیره ویشی لیبكری! سهیره كهش له وه دا بوو ئه وانهی كه به یهك گه بیشتنی ئهوه دوو دلداره یان له ناوه وهی دلپانه وه هه ز ده كرد و پیا یان خۆش بوو كه چی له ده مارگه رییه عه شیره تییه دا، شه نده له مه ندهی كه متر نه بوو. چونكه ئه گه ر بیت و هه ر كچیک ئاوا به مجۆره قه شمه ری و گالته و گه مه به بنه ماله و گه وهی بنه ماله ی بكات، ئیدی ئه وه خاو و خیزان و بنه ماله ئه ها- پفف!

مسته فاخان به په له چووه سه فه ری و ده رباره ی ئهوه هه جو لآئنه ی كه له ده وهی ده سوورانه وه ته لگرافتیکی بۆ ((دهولهت))ی كرد و ((خزمه ته كان))ی خۆی هه موو تیدا نووسی و كه م لوتفیهیه ((مه قامات))ی تیدا یادداشت كرد، یهك دوو رۆژان چاوه ری بوو به لām ده له ت وهك په تای مه رگی گرتبی، چ وه لāmبکی مه رحه مه ت نه فه رموو، كه زانی هه چی له ده وله تی ده ستگه یزانی هاته وه. هاته وه نیو ئه وانهی كه هه جو لپیان ده ره ق ده كرد و ئیستا ئه رکی غه رده ت و پیاوه تییه ((عه شیره تی)) ئه وانهی کردۆته پالپشت و پارێزهری وی.

یه كه م رۆژی هاته نه وئی دیتم له سه رجاده ی، له بن دره ختیکی، ده گه ل دوو نۆكه راندا كه وهك باوه، له پشته ییه وه، قیت و قنج، راوه ستابوون و دیاریبوو په رت و په ریشان و بی حال بوون و جگه ره یان به جگه رییه وه ده كیشا. سه رو رووی ئی وهی نه بوو لئی نزیك بیه وه و چاك و چۆنییه ی ده گه لدا بکه ی: له به رده می ده فته ری پادگانی راوه ستابوو. واپی ده چوو دیواریکی ئه ستووری به چوار ده وری خۆیدا هه لچنیی و ده خهویکی قوولدا به خهون دهنیو ئهوه چوار دیواریه دا فه رمانه واییه بكات. دنیا ی ده ره وهی نه ده دیت. وهك بلئی بۆ ببینی؟ ببینی له په نا دیوارییه وه راوه ستاوه... هه رچه نده نا- نه ییدیوو؛ هه ر له هه وه لپه وه ده گه ل ئهوه دیواریه دا هاتبووه دنیا به: ئه وهی هه یبوو هه ر ئه وه و ته و بیژه و وشانه بوون كه له قه ره واش و نۆكه ر و دایکی بیستبوون- ئه وانیش كه هه رگیز راستییان تیرانایه. دیاره مرۆف خه لکی ((جیهان))یكه كه ته تیدا ده ژی و به شیكه لهو خه لكانه ی كه ده گه لپاندا ده ژیه ت، یانی خه لکی ((سه را)) و به شتیك له خه لکی ((سه را)) به تیکرای هه موو دیارده كانی ((سه را)) وه. ئیستا ته تو پیتوایه بهو رووداوه درزیکی بکه ویته دیواری میشکییه وه كه دنیا ی تیرا ببینی؟ من پیموانیهیه. به شیوه ی ناساده ده توانی بچیه سه ری ئاریشه و كیشه ساده و ساكاره كانه وه. به لām به شیوه ی ساده و ساكاره وه هه رگیز ناكری گریه کی له ئاریشه و كیشه ناساده و ساكاره كان بکه یه وه. ئه م رووداوه ئه گه ر شتیکی پیبكری هه ر ئه وه یه كه له ئه ستووراییه ئهوه دیواری زیاد ده كات و ئه وه له دنیا دوورتر ده خاته وه. میشکی ئهوه جۆره كه سانه شتیکی ته واو یه كپارچه یه، له كاتیكا كه شروقه كردنی تهنگ و چه له مه كان و هه لگردن و تیک گه یشتن ده گه ل دنیا به دا پتویستی به میشك ورد كرده وی هه یه. كه سیکی گونجاو- و هه ر له ناوه كه پرا دیاره كه پیاوی گونجانییه- ده بی له جیه کی هیندیک له پارچه ی گیانی خۆی به خشی تا له جیه کی دی له پارچه ی گیانی كهسانی دی وه رگریته وه؛ به قسه ی خه لکی مه بابیه هه میسه و له هه موو جیه کی هه ر یهك گه ز و یهك ربه نه بی.

گیان و میشکی یه كپارچه، به واتای مه، سه ری له به ردی ددها و بی ئه وهی هه چی له باتیان وه رگریته وه ورد و هار ده بیت... ئه م شتانه م هه موو دوایه زانی...

به لām هه ر له پیر و پشینیانه وه هاتوو كه به سه رجوونی زه مانه ی پشتیوان و یاریه ده ر و ده رمانی فه رامۆشی و بیرچونه وهی بووه بۆ چاره سه رییه ئیش و ده رد و كو قانان.

ئهوه كاته ی كه كوتهك دیت ئه گه ر هه روا به هه مان شیوه ی هه وه لی به رده وام بیت پیاوی له بن دیتی. به لām هاوده ردی و به سه رجوونی زه مانه ی ئهوه ئازارانه ورد و پارچه پارچه ده كه ن و ده گه له خۆیانی ده بن: خزم و كهس به شتیکی ئهوه ناخۆشی و ئازار و كو قانانه بۆ خۆ ده بن- به لانی كه مه وه هه ر بۆ

ئەوئە دەرىجەن كە ھاودەردن، ھەر راست وەك دانىشتنى پرسەى - و ئەوجا تېپەرنى زەمانەى دىت و تەمەنى شەرمەزارى و رىسواى و سوکايەتتەى كەم و كال دەكاتەوہ. ئەوہ دەبىنم دەبن درەختتەى سەرچادەىدا - نىك نوسىنگەى مەرزەوانى - راوہستاوہ، بەلام چۆن، ھەر وەك خانان، لىنگى لىك بلاوكردونەوہ و تەزىحى بادەدا، دوو نۆ كەرىشى لە دووواوہ، كە بەشىكەن لە دروستبون و بوونى وى، شل و شۆق راوہستاون و دوو كەلى جگەرى بەبا دەكەن. ناموزا و نەوہ مامەكانىش ھەر كە سفرە راخرا ئىدى ئەوہ دەستە دەستە لەبەر دەر كى مالى قازى و ئىدارەى پۇلىس راوہوستن؟ دوو كەلى بەبا دەكەن، و ئىدى ئەوہ بە ھاودەردىوہ گول دەبىژن و گول دەژنەون، و ھەر بەھەوای ھاو دەردىەشەوہ، قاقا پىدەكەنن و جارى واشە ھەر بۆ جەخت كوردنەوى پىكەنەنەكەش دەست بەرانی خۆياندا دەدەن و خۆ خوار دەكەنەوہ و راست دەبنەوہ بە قاقاوہ سەر بۆ پىشتەوہ دەبنەوہ، دىسانەوہش ھەر بۆ ھاودەردىوہ و خۆ نواندىوہ، تا لەبەردەمى خەلكى شار و بازارىدا واخۆ دەر خەن كە پىيان وانەبى عەشىرەت لەو دارانەى بە ھەموو بايەكى دەلەرى. سىامەندى نايىنم، ھەر و دەردەناكەوى - لە ترسان. سەرەنجام: واسىتە و ئەملاوولاو ھىندىكىش بەر و بەرتىل و سىمىل چەور كوردن و ھەرەشە و گورەشە تەلا خانى وەرگرتەوہ و دەگەل داكىدا ناردىوہ گوندى؛ تەنانەت واسىتەكەشى ھەر بەروو خۆشەوہ بوو. من بۆ خۆم تەلا خانم نەدىت و نازام دووچارى چ ببوو - بەلام دەمدىت كە ژنان يەكجار زۆر بەتاسەى دىتتەىوہ بوون - دەيانەوىست ئەگەر ھەروا بە تىلە چاوىكىش بىت ھەر ببىنن، ھەرچەندە كە ناوئىشان دىنا رووى خۆشان تىكەدەنا. يەك دوو رۆژان لە مالى سلىماناغاى بوو - بەلام ئەو چەند رۆژانە من نەچومە وى - راستىش نەبوو بچم. بەلام وەك بىستم نەخۆش بوو و تەنانەت گەبىە سەر لىوى مردنى، و بىستىش كە مستەفاخان ھىچ درىغىيەكى دە چارەسەر كوردىدا نەكردوہ، و تەنانەت بەراسپاردنى داكى ناردى پزىشكىش ھات. و دىسانەوہ ھەر بىستەوہ كە تەلاخانم لەو ماوہىدا ھەر ھاوارى سەرئىشەىكى زۆر توندىەتى و ھەمىشە دەستى ھەر بەنىو چاوانىوہەتى و دەنالىنى. بەرەو دوا مستەفاخان زۆر كەم، يا ھەر بەدەگمەن دەھاتە شارى ئەگەر ھاتباشايە ئەوہ نەدەھاتە بازارى، ئەگەر بشەتابەتە بازارى وەك جارن لەسەر دوكانان دانەدەنىشت... دە دانىشتنى پىكەتەنەوہى مالى قازىشدا رووى دەگەل سىامەندىدا ھەر خۆش ببوو و گوتبووى باوہك جارن ھەر وەك براىەكى بىتەوہ مالى و لەوى خزمەتى بكا. بەلام سىامەند ھەر لەوى رۆژتەوہ ونبوو و ئىدى شوئەنەوارىكى نەما - دەنگ و ابوو كە چۆتە عىراقى...

كەم كەمە قسەىەكى دى كەوتە سەرزاران: مستەفاخان تەلاخانى كوشتوہ! مستەفاخانيان بانگكرد. ھات. دەر كەوت كە تەلاخانم بۆ تەبدىل ھەواو چارەسەرىيە نەخۆشەى و سەردانى شەخسىكى پىرۆز ناردووىتەى مالى داك براىەكەى لە عىراقى. ھەموو نىشانەكان راستىيە ئەو قسەىەيان دەسەلمانە. ھەمدىس ھىندىكى دىيان لى كىشايەوہ و بەرھەلدايان كردەوہ...

زىستان ھات، و داىكوتا؛ نەدەرۆبى و نەدەرۆبى، ھەر وەك قەت نەروا وابوو. گرانى بوو؛ خەلكى نازربايجانى لەبەر نەبوونى و نەدارى و بى نانىيە، دەستە دەستە، ژن و مندال و پىر و لاو، بەپىخواستى و بەپىيان، رووت و رەجال و بىنەوا بۆ دەرزەى دەھاتنە دىوى عىراقى لەرىيە دەبەن دەچوون، يا نىوہگيان دەگەيشتنە شارى. شارىش دەست كورت بوو بەلام دەگەل ئەو دەست كورتىيەى خۆشيدا ئەوئەى ھەيان بوو دەگەلئان دەكردنە نىوہ. لە مزگەوتان دەنوشتن لە مالا ئىشان دەست پان دەكردەوہ و دەرزەيان دەكرد. سەرەنجام دەولەت ((كۆمىسىۆن))ىكى نارد. ژن و مندال رۆژى چەند سەعاتىكىيان بەرىز لەبەر دەر كى پەخىدارى راوہەستان بە تەماى ئەوئەى كە دەولەت ھىمەتتەى بكات و نان و جلو بەرگىكىيان داتى. سەرەنجام، گا گووى كورد و مەنجەلى پىاوہتەى دەولەتى وەجۆش ھات و كۆمىسىۆن برىارىكى تايەتيدا كە ھەر نەفەرىك سەر و يەك تەمەنى ئەو سەككە بەنرخەى كىشەوہى شاھەنشايى بىدرىتى! ((دەك خودا بىبىرى دەگەل خۆى و يارمەتەىيەى! دەك خودا بىبىرى ئەو دەولەتەى!)). ئەمە نزاو پارانەوئەى خەلكى ناوچەكە بوو.

ھەموو جىيەك سۆز و سەرما و سۆلە بوو و نەتەدەتوانى سەبرى روخسارى ئەو پىرەژن و ژن و پىاو و مندالە بەستەزمانانە كەى و لەتاوان لەرزت نەىەتى... ئەوہ دەو نىوہشدا چاىمەنى حىزى ھەروا دىت. جىھان بە چوار نالەكى بەرەو پىش دەچوو و ئىمەش بەوہمان دلخۆشەىيە خۆمان دەداىەوہ كە نەوتى رۆمانيا ھىندەى نەماوہ سەر و دەرنى و پۆلەنداش پىشەسازى خۆى دەستپىكردوہ و ھاوئە زىنەبى مىر عەلى شىرۆبىف، لە كۆلخۆزى ژدانىقى كۆمارى خەلكى ئۆزبىگستان، دووچار بۆتە قارەمانى لۆكە چىنەوئەى و ئەوہ ئىستا خۆى بۆ جارى سىتەم ئامادە دەكات. خەلكى بىنەوا لە برسان و لەسەرمان ھەلدەلەرزى و پۆل پۆل دەمرن و تادى ھەر زىاد دەكەن. كەچى بەداخەوہ حىزب چاوى نايىنى تا ئەوانە تۆمار كات و دە چاىمەنىيەكانىدا بىباختەروو. بەلام ئىمە - من و حىزب. بەسەرھاتى مە ھەر راست وەك ئەوئەى كچ و كورپىكىيە كە ھەردووكيان ئاشكراو بەروونى دەزانن كە يەكترىان خۆشەوئەى و دە دىباى راز و نەپىياندا ھىچ شتتەىكىيان لىك شاراوہ نىيە: خەلك و خواش دەزانن: دلدار دەزانى و زۆر جارن بەكەمترىن جوولەىيەك و پىك گەيشت و وىك كەوتتەىكى ھەلدەچى و

ساده‌ترین و تهیه‌ک دایده خورپیتنی؛ دل‌داده‌ش وەك هەموو كاتێك هەر په‌ڕێشان و ئالۆزه؛ هەر له هەوڵبۆه و ابوو، ئیستا زیاتریش، په‌سه‌ندییه ئه‌و سه‌رسامی و سه‌رسوپمانه‌ش بوونی دل‌داره‌که، که هه‌روا به‌رده‌وام نازو نوزان ده‌کات و ته‌زووی پێدای. به‌لام- به‌لام هەر که داوای شتیکی لیکرا ئیدی ئه‌وه کچه وەك هه‌میشه خۆی گیل ده‌کات و چاره‌کانی بێر و به‌ویدا تیک باده‌دا و به‌نازوه گه‌رده‌نی ده‌سوورپیتنی و ته‌نانه‌ت ره‌نگیکیش دیتنی و ره‌نگیکیش ده‌با و بێ ئه‌وه‌ی ته‌ماشای وی کا به‌ ترس و له‌رزینکی زۆروه ده‌لی: ((وهی، ناگام له‌ خۆم نه‌بوو، فرسه‌تت لیدیتم!)) له‌ حالیکیشدا هەر که‌می پێشتر به‌ نهرمه گوشینیکی تۆزیک زیاده‌وه خۆی شل کردوه- چاکیشی خۆ شل کردوه. ئه‌مجاره‌یان نۆره‌ی کوره‌یه ره‌نگیکی بیتی و یه‌کی به‌ری و ده‌سته‌وه‌ستان بی. ئه‌وه چۆن ئه‌وه هه‌موو ماوه‌یه نه‌یتوانی به‌رامبه‌ره‌که‌ی تیگه‌ینی؟ ئاخ‌ر خۆ، به‌خۆوه گوشینی ته‌نانه‌ت له‌ ئه‌ندازه به‌ده‌ریش باوبوو... ته‌نانه‌ت جارجاره‌ ماچی سه‌رپێشیشی به‌داوا هاتوه- یانی ئیستاش هەر نه‌یزانیوه و ئاگای هه‌رلینه‌بووه! ئیستا حیزب ببوو ئه‌و کچه خاتونه. هەر که من ویستم ئه‌وین و دل‌داریه خۆمی بۆ ئاشکرا که‌م ئه‌و هاواری ((وهی)) کچیتیه‌ی لی هه‌ستا و ره‌نگی هینا و برد... ئاگای له‌ هیج نه‌بوو و هیچی هەر نه‌ده‌زانی!...

به‌هه‌رحال، بریار بوو که ئه‌گه‌ر باشم، موئه‌ده‌ب بم، ده‌گه‌ل خراپان هه‌لس و کهوت نه‌که‌م، گوێ رایه‌ل بم و خولی تاقیکردنه‌وه به‌فره‌یه‌کی باشه‌وه برم، به‌ فرمی ماره‌بریه‌ بکه‌ین. بۆیه چومه‌وه تا چاک بم و موئه‌ده‌ب بم و گوێ رایه‌ل بم- و هه‌موو شتیك- و شه‌وانمه لیدان له‌جیبی دیاریکرا و به‌هیج که‌س و هیج شتیکیشه‌وه نه‌لکیم... بناغه‌ی کار حیزبه، ئه‌وه‌ی دی هیج- مال، خاو و خیزان... بۆچونه ناو حیزبیش ((پروانامه‌ی دایک و باب))انی وه‌رگرتبوو: هه‌موویان له‌ خوو و ره‌وشت و کردار و ره‌فتاری ((فرزنده))یه‌ی رازی بوون، شایسته‌یی ته‌واو هه‌بوو، ته‌نانه‌ت له‌ روویه‌که‌وه نه‌بی که ئه‌ویش که‌م روویی و شه‌رمیونی بوو؛ که ئه‌ویش گه‌فتی شه‌ره‌فی دابوو نه‌یه‌یلی و جی په‌سه‌ندی ته‌واوی وان بی. ده‌و حاله‌یدا که ((ته‌و)) خه‌ریکی نه‌هیششتنی ئه‌و که‌مايه‌سییه‌ بوو رووداویکی دیکه‌ شارۆچکه‌که‌ی هه‌ژاندین: شه‌و دره‌نگانیک ده‌نگی گولله‌یه‌ك هه‌مووانی له‌ خه‌وی راپه‌راند. هاوین هاتبۆوه خه‌لکی له‌سه‌ربانان ده‌نوستن. هه‌موو له‌جیبی هاتنه‌ده‌ری و رژانه‌ کۆلانی؛ ئه‌وانه‌ی که به‌ده‌نگی ته‌قه‌که‌ی هه‌ستابونه‌وه، ئه‌وانه‌یان هه‌ستاندن که وه‌تاگا نه‌هاتبوون. شار پر بوو له‌ ژاوه ژاوه. یه‌کێک چووویو کوره‌ گه‌وره‌که‌ی قازی له‌ باوه‌شی ژن و منداڵه‌کانیدا له‌سه‌ربانی، کوشتبوو و بۆی ده‌رچووویو! گولله‌که‌ی له‌ ته‌ختی سینگی دابوو و به‌ په‌یژه‌یدا هاتبووه خواری و غه‌یب ببوو. کی بوو- که‌س

نه‌یده‌زانی؛ چوو بووه کوی؟- خوا ده‌یزانی. بۆکی چوو بوو؟- خۆی داپینچا بوو؛ بالا مام ناوه‌ندی بووه... سێ که‌س بوون. دوویان له‌ خواری ئیشکیان گرتوه- ئه‌وه‌ی که چۆته سه‌ری به‌ مسته‌فاخانی چوه! سوپانه‌للا! جا مسته‌فاخان بۆ؟- چونکه رکی له‌ کورپی قازی بوو و لیبوی لی ده‌کرۆشت: ده‌و ده‌مه‌یدا که مسته‌فاخان خه‌ریک بوو به‌ هه‌رچی واسیته‌یه‌که ته‌لا خانمی بێنیته‌وه سه‌ر ریبه و هینده‌شی نامیتنی کاره‌که‌ی به‌ ئه‌نجام بگه‌یه‌نی، کورپی قازی لی راست ده‌بیته‌وه و به‌وی و به‌ ته‌لا خانمی ده‌لی که به‌ شه‌ری خودا و پینغه‌مبه‌ران، چونکه کچه بالقه و ته‌واوه ره‌وايه هەر که‌سیکی بۆ خۆی بیه‌وی خۆی ده‌قه‌به‌ل کا و می‌ردی پینکا. ئه‌وه‌ش هه‌یه که سوننه‌ته پرسى دایک و بابانیش بکریت و رایان له‌سه‌ر بێت، ئه‌ویش هەر بۆ پرسى. ئه‌گه‌ر ره‌زامه‌ندیان دا ئه‌وه باشتر... ده‌ویینه و به‌ره‌و گه‌توگۆیانه‌شدا که ژن و ژالی خیزانی خیزان ته‌نانه‌ت دایکیشی ریبی نه‌بوو به‌شپۆده‌کی تاییه‌تی بجیتته‌ لای و شه‌رمی بشکیتنی و دل‌ی بداته‌وه؛ کاریکی وایکردبوو هه‌میشه یه‌ك دوو که‌سی خیزانی هەر له‌کن بی، هه‌روه‌ک بریاری ته‌واوی دابی بۆ لووت شکانی مسته‌فاخانی هه‌رده‌بی می‌ردی به‌و ئۆکه‌ری بکات و ئاپرووی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌ی ببات. هه‌ربۆیه پێده‌چی له‌ مسته‌فاخانی به‌ولاوه که‌سی دیکه نه‌بووی...!

دیتن و بیستنی پوور نامین و پوور نامانیش هەر ئه‌وه بۆچونه‌یان وه‌راست ده‌گیرا. پوورامین بۆ پوورامانیتی گێرابۆوه که شه‌وی کاتی ئاغازاده- کورپی قازی- ده‌چته سه‌ربانی لامپایه‌که هەر له‌خۆوه که‌وتوه و ئاغا زاده‌ش بۆ ئه‌وه‌ی به‌ره‌که ئاگری نه‌گرێ پینی له‌ فیله‌ی لامپاکه خشانده‌وه تاییکوژنیته‌وه، به‌لام نه‌ك هەر نه‌کوژاوه‌ته‌وه به‌لکه به‌ گوێزی سه‌ره لامپایه‌که‌وه سوپکی داوه و به‌ قودره‌تی خودای دوو هه‌نگاو به‌ولاوه تره‌وه وەك بۆقی بازیکى داوه و چۆته سه‌رپشتی هه‌ردوو پینیه‌کانی: هەر ئیواره‌ی ئه‌و شه‌وه‌ش که له‌ کانیه‌را، گۆزه به‌شانه‌وه، هاتۆته‌وه مالتی سه‌لامی له‌ کورپی قازی- کردوه، به‌لام کورپی قازی هه‌روه‌ک به‌ ئاده‌میشی دانه‌نی، وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی نه‌داوه‌ته‌وه و هەر ده‌گه‌له‌ خۆی گوتوه، هه‌روه‌ک ده‌میشکی خۆیدا ده‌گه‌ل یه‌کیکی دیکه‌ی، یه‌ك و دوو بێت! و کاتیکیش ویستویه‌تی بچته سه‌ربانی- یانی کورپی قازی- به‌ قودره‌تی خودای، بزنیکی ره‌ش که جاران ده‌تگوت جیه‌وی تیگراوه و یه‌ك ده‌قیقه‌ش نه‌ده‌سه‌روت و دانه‌ده‌ساتا ئه‌وی شه‌وی به‌قودره‌تی خودای ده‌چی له‌سه‌ر پلیکانه‌کان و ده‌ده‌که‌وی و وه‌ك به‌رازی ده‌غه‌زری، کورپی قازی هه‌رچییه‌کی ده‌کا و ده‌کریتنی و نووکه شه‌قانی ده‌پشتی ده‌کوتی و ((بخه‌ بخه‌))ی لیده‌کا له‌جیبی خۆی ناجوولتی! پوورامان چهند قونچه‌که جگه‌ریه‌کیش له‌به‌رده‌می مالتی قازی ده‌بیته‌وه که قونچه‌که جگه‌ری کوردی نه‌بوون و له‌وانه‌ی مسته‌فاخانی بوون که جگه‌ری عیراقین ده‌یانکیشی. جگه له‌وه‌ش ئه‌و قونچه‌کانه، قونچه‌ک

نه‌بوون، دياربوو نه‌وهی کيشاوانی خانه‌دان بووه چونکه نيوه جگهره زياتر بوون. به‌لئى، هه‌موو گه‌واهى و بوچوون و جرت و فرته‌کان ده‌ستيان ده‌ده‌ستى يه‌ک نا و مه‌قاماتيان هاندا ده‌ست پيش‌خه‌رييه بکات و هه‌نگاو هه‌لئىنى... له دووى مسته‌فاخانيان نارد.

ژاندارمه‌رى ده‌ستوورى وهرگرت به که له‌په‌چه‌کراوى بيه‌پننه شارى، هه‌رنه‌بى له‌به‌ر دلئى قازى، که سوئندى گه‌وره‌ى خواردبوو نه‌گه‌ر بيټ و که‌مترين که‌مه‌ترخه‌ميه‌يه‌کى ده‌سزادانى تاوانباريدا بيئى روو له فه‌له‌ستينى کا- هه‌ر بۆ سه‌رنه‌ويه‌يه پاشاى ئيسلامى!

پوليس له پاسگاي وده‌ره‌که‌وتن و چوون مسته‌فاخانيان هينايه پاسگاي. به‌لام ره‌ييسى پاسگاي به‌چاکی نه‌زانى که به‌که‌له‌په‌چه‌کراوى به‌نيو دييدا و به به‌رده‌مى نه‌وه هه‌موو ناموزا و بن ناموزايانه‌يدا به‌رن، برياريدا هه‌ر بۆخوى و به‌بى چه‌ک بيه‌پننه شارى، خو نه‌گه‌ر پيوستيشى کرد نه‌وه ده‌ده‌م چۆمى که‌له‌په‌چه‌ى کات و ده‌گه‌ل روژتاواپه‌يدا که سه‌رجاده چۆله بيباته ده‌فته‌رى گرووبانى و له‌وتى ته‌سليم کات- تا نه‌شيش بسووتى و نه‌که‌باب. به‌لام هه‌ر بۆ خويارتيزيه نارنجوکى ده‌گيرفانى نا، تا نه‌گه‌ر دنيايه بىرى هه‌لاتنيش به‌ميشکيدا هات به‌و نارنجوکى پيشى لي‌بگري... به‌هه‌رحال، مسته‌فاخان به‌و خه‌يالنه‌ى که به‌رامبه‌ره‌که‌ى چه‌کدار نييه هه‌لات ئيستيوار تيپرا خوڤى و هوڤياري دايه به‌لام نه‌وه گوپى نه‌دايه نه‌وه قسانه، ئيستيوار زامنى نارنجوکى راکيشا و هه‌ليدا و بى نه‌وه‌ى بير له سه‌ره‌نجامى کاره‌که‌ى بکاته‌وه به‌ره‌و پاسگايه هه‌لاته‌وه. مسته‌فاخانيش که پيشى نه‌ختيك برينداربوو نه‌وه هه‌لات ماوه‌ى هه‌فتىکى له‌ناو خزمان له‌وه دئى بۆ نه‌وه دئى گوزه‌رانند. دواى ماوه‌يه‌کى قولاغى له عيراقى په‌يدا بووه.

گوپيان قاچيکى که ميک شه‌ليني ليپه‌يدا بووه و هه‌ر له‌وه ده‌ميه‌وه بووه مسته‌فاخانه شه‌له... ده‌نگۆى کوشتنى ته‌لاخانمى له نوئى داکه‌وته‌وه. ساليکى ره‌به‌ق بوو ناسه‌وارى نه‌بوو، ئيستاکه مسته‌فاخان روپبوو، خزم و که‌سوکار به‌زمانى چاو و برۆ و ده‌موليو بادان و سه‌رنجى بيده‌نگ و مانادار و ته‌نانه‌ت به ئاشکراش ده‌يانگوت که به‌لئى، کوژراوه؛ هه‌رده‌بوو بکوژرى- هه‌قى خوڤى بوو. کاتى ته‌م ده‌نگۆيه وهراسه‌ت گه‌را، دايکم وه‌ک هه‌ر دايکىکى دى قه‌لپ بووه: ((خودا ره‌حمى به‌دلئى دايکه بينه‌وايه‌که‌ى کا!)) و نه‌وه هه‌وره‌ى که ده‌ميک دلئى ده‌خويه‌وه پيچابوو هاته‌وه سه‌ر ده‌موچاوى و چه‌ند دلۆپه فرميسکيکى دايکه‌ى به‌يادى دايکىکى بيته‌واى ديه‌وه که دووچارى هه‌مان حالئى وى بووه هه‌لوه‌رانندن. به‌لام به‌داخه‌وه که باه‌گيان جگه له‌وه‌ى که هه‌ر ناره‌حه‌تيش نه‌بوو خوڤشاليش بوو،

منيش هه‌روه‌تر، راستيه‌که‌ى هيج دلگير نه‌بووم، هه‌رچه‌نده نه‌وه کارانه‌شم پيخوش نييه و ساليان ليده‌که‌مه‌وه- ده‌يانگوت گۆشا و گۆشى سه‌رپريوه! نه‌له‌ته نه‌وه‌م به‌زمانى پيناخوشبوونى راده‌گه‌يانند و هه‌ر به‌راستيش ناخوش بوو، به‌لام نه‌وه کاربگه‌رييه‌ى که ده‌بوو هه‌بيى من هه‌ستم پينه‌ده‌کرد.

باه‌گيان پيوابوو که بنياده‌مى هه‌موو جيه‌کى وه‌ک يه‌ک وان- يانى که جياوازى کچه پينه‌دۆز و خانه‌دانىکى نييه... به‌لئى، ده‌بى ديارده هه‌ر له ژينگه‌ى خوڤى و په‌يوه‌ندييه‌کانى ده‌گه‌ل هه‌موو ديارده‌کانى دايکه‌ى ژينگه‌دا ره‌به‌رچاو بگري). ره‌نگه مسته‌فاخانيش گوناهيکى نه‌بى، نه‌وه هه‌ر بۆخوى فه‌لسه‌فه‌يه‌کى هه‌بوو، که فه‌لسه‌فه‌ى ژينگه و ده‌وره‌به‌ربوو نه‌وه هه‌ر ده‌ستکاری نيو ژينگه‌ى خوڤى بوو. دياره و اچاکتر بوو که کاره‌که ريچکه‌ى سره‌شتى وهرگرتبايه و هه‌ردوو دلدار پيک گه‌يشته‌بان و نه‌وه هه‌ر به‌ پشتيوانييه نه‌وه فه‌لسه‌فه‌ هاورده ده‌ره‌کيه‌يه خوڤى بنواندبايه و خوڤى ته‌قليدى نه‌وه فه‌لسه‌فه‌يه کردبايه، نه‌گه‌ر باه‌ره‌پى پييه‌تى. به‌لام ده ژينگه و ده‌وره‌به‌ريکى وادا، نه‌وه چاره‌پروانيانه له‌وه جوړه فه‌لسه‌فه‌ هاوردانه ناکرى. نه‌دى نه‌وه هه‌موو هه‌ستى خانه‌دانى و قه‌وم و تيره و تايه‌فهييه چ ليپکا؟ نه‌دى چ له رابردووى بنه‌ماله‌ى بکا؟... به‌هه‌رحال ژيان و پيشينه‌ى ژيانى رابردو گه‌ليک باه‌ندبوونى بۆ هينايه کايه‌وه- بيگومان نه‌گه‌ر نه‌وه چاره‌پروانى و بوچوونانه نه‌بن. به‌گه‌فتى يه‌ک له نوسه‌ران نه‌گه‌ر رابردو ئيمه ژيربار نه‌کات، نه‌دى نه‌وه‌مى نه‌رک ماناى چى؟ نه‌وده‌مى هه‌ر که‌سه و به‌پي ناره‌زووه‌کانى خوڤى ده‌جوليتسه‌وه و کار ده‌کات- که نه‌وه‌ش ژيان له‌به‌ريه‌ک ده‌بات و هه‌ليده‌ته‌کيني. نه‌وده‌مى، نه‌وه هه‌موو باه‌ندى و چاره‌پروانى و بوچوونانه به‌ ناچارى ده‌گه‌ل رووداوه‌کاندا ليک ده‌ده‌ن و نه‌وده‌مى ده‌بى يه‌کيک نه‌ويدي به‌پارى؛ هه‌روه‌ک هه‌ميشه، که هه‌ست و نه‌سته‌کان ده‌گه‌ل واقيعدا پيکدادين؛ يا ده‌بى هه‌سته‌کان ده‌واقيعيه‌تياکى به‌هيژ و به‌تواناتردا ده‌رکه‌ون و نه‌وه واقيعيه‌تياهى بشکينن، يا واقيعيه‌ته‌که هه‌سته‌کان ملکه‌چ کات و نه‌يه‌لئى ده‌رکه‌ون و خوڤ بنوئين. نه‌گه‌ر نه‌مانه نه‌مان نه‌وده‌مى زه‌رده‌خه‌نه و سوور هه‌لگه‌پان و شيواوى و په‌شوڤاويه‌که به‌سه تا دوو دل بگه‌نه يه‌ک و پيک شاد بن. کاره‌که‌ى وى- ئى مسته‌فاخانى- نيازىک بوو، کارى خوشکه‌که‌شى نيازىکى دى: نياز و مه‌به‌ستى خوشکه‌که نازادى بوو، نازادى له هه‌لبژاردنى هاوسه‌رى نيازى و يش هه‌ر نازادى بوو، نازادى له قسه و جنيو و سه‌ره‌نشستى قه‌وم و خوڤشان، نازادى له‌وه له‌که‌ى نه‌نگى و شووره‌يه‌ى که له دايکبووى سونه‌ت و پيشينان و سرکه‌رى سونه‌ته‌کان بوو.

هه‌رچى بى، به‌راستى روپوه و کوهمه‌ليکى له‌خۆوه خپرکردوونه‌وه و ياغى بووه- بوته دار ده‌ستى خاوه‌ن زه‌وييان: هه‌ر هينده به‌سه فلان ناموزا يا بن ناموزا وه‌لام بدات که فلانه کرمانجه بى ته‌ده‌بى له‌روودا

کردوه يا داهات و بهراتى ددهدم و كاتى خۇيدا نهداوهتى؟! تهنانهت بيستمهوه كه مائه كرمانجيان تاگر تيبهرداوه و مال و بوك و تاژهلين يهك دهرنهچوه و هممويان سوتاون... بهقسهى سليماناغاي شهوانه همموى ههلهى بيت و فهرى نازاديبهين. بهلانى كه موهه زيانى نهم ((نازادبجوازي)) يه شهوهبوو كه بوئيدى زيانبهخش بوو. نهگه شهويه كه شهو كچولله بينگونههى ((ههلهه دابايه)) و بهو قسه سپ و پوچانه شهو كور و كچهيان له خشته نهربدانايه شهو ناريشه و بهسهرهاتانه روويان نهدهدا و نهدهقهومان. كچهى بيچاره گونهى چيهه پيئوبوو نهگه شهو نازاديبه شتتيكى پينه كرى ناغا واى رانهدهگه ياند و ناواى بانگه شه بونهده كرد چ پيئويست بهوه بوو؟ ئيدى نهيدنه زانى كه شهو نازاديبه بو و بوجينى وان نييه و تاكامه كهى ناواى ليدى- ههرچه نده بو تاك و تهرا و يهك دوو هاورپيهك و تهنانهت سهده كه سانجيكيش ناريشه بهك نه بيت...

شه مانه شهو ده يگوتن و من ده مويست تيبگه م و بزائم و شتتيكى لى ههله كرپينم، تا شه نندازه يه كيش كه وتبوومه سه ربي تيبگه يشتنى. بهلام كه شهو و شهوانه و هك وى لايهنى راستييان ده گرت بى ئيختيار بهرگريهك دهناخى مندا پهيدا ده بوو كه ههزار و يهك بهلگه به كلكتيوه بوو، بو شهوهى ههرچى شهو و شهوانى هك وى ده يانگوت بهر په رچ بدهينه وه ره تكرينه وه.

* * *

(۳۰)

چهند ساليكه نهچومه تهوه شاره كهى خومان، هيچ ههوا ئيكيشى نازام. ئيستنا له جياتيان ژم هينساوه و له شه قامى نه ميريبه ده ژيم.

له دايرهى ده هاتمه وه: ههروا له خوزه گويم له خوره خورى جوكاويك زرنگايه وه كه به تهوژم تيده په رى و قور و ليته و چيلكه و چهويل و قوتورى به تال و گهسكه شكاو توپكله كالهك و شووتى دهگه له خويدا راده مالى و دهرويشت. بريم ده كرده وه خوره خورى ناوه كه برابوو و من تاگام لينه مابوو. ئوتومبيليك به خيراى تيبه رى. ههرچى قور و چلپاو بوو بهسهر و روو و جله كانيدا پزاندم لهو شاره چكولله خومانه وه هاتمه وه سه ر شه قامه كهى پيدا دهرويشتم: هيئديك توپكله كالهك و شووتى بهرى ناوه كه يان گرتبوو و جوكه له كه راوه ستابوو. ماوه يهك ههروا ده پششى ئوتومبيله كه موه ههله رانى و ههرچى ناگوتى ههوالهى سندوقه كهى دواوه يم كرد، ههروهك كه ستيكى پايه سكل يا مؤتور سواريك به دهه روئينيوه جنيو و قسهى ناسكى پيدا بى و تيب ته قاندى بى و شهو يش كه دورا و دور ده ستي نا يگاتى و له داخان خهريكه شهق بهرى كه نه يتوانيوه جنيو و قسه ناسكه كانى پى بلتته وه كه وتوته كاوينه وهى جنيوان. سه يريكى شاقه لى پانتول و چاكه ته كه مم كردي ئيختيار قاچم داته كاند و به دهه پيكه نينه وه پاشماوهى شهو جنيوانهى مابوونه وه بياندهم له بهر پيى خومم تفانده وه. شاگرد نانهوايه كهى كه له بهرده مى دوكانى خوى ويك هينا بووه كه وزيكى داو هيندى شتى هه تهر مه ته رى گوتن- به روويه كى ترش و تاله وه و به خيراى هاتمه وه نيو دنيايه كهى خويه وه، ههروهك يه كيك ده خويدا قولى راكتشابى و ههليستاندى. به ره و لاي سهوزه فرؤشه كهى نزيكمانه وه چووم و شهپكه دارنكم ليوه رگرت، و ده بن ههنگليم نا و چووم ههرچى شهو زبل و زاله يه هه موم لادا... تا من راست بوومه وه جوكه كه ده ستي به سروده كهى خوى كردي بووه. ماوه يهك ههروا به دواى ناوه كه و تيكه وه گلانى زبل و زال و لادانى شهو بهلك و پاله ورد و درشتانه وه بووم، ههر راست وهك شهو كاتهى كه ده گونديدا به لاي پرده كه وه راوه ستابوو. شهو جا گه رامه وه و چووم شهپكه داره كه م بده موه سهوزه فرؤشى.

((سه لاو!...)).

((سه-لاؤ!...)) له جیبی خۆم وشك بووم. ((چۆنت مالتی مه دیتهوه؟!)) و ئهوجا ماچ و مووچ، و سهسرورمان و واق و پرمان: ((چۆنت مالتی مه دیتهوه?!)).

((له کویم دیوهتهوه. ئیستاش هه پیتی نازانم... ریکهوتیککی سهیره! خۆزگه هه موو ده می ئاوا مه خسووم حاصل ده بوو- هه روا تاویکه دهیر و خه یالی ئیوه دا بووم... سویمانه لالا!)).

ئهوه حوسین بوو، کورپی مامه مه شه دی- مه شه دی ته که به راغا. راهه ستا بوو و سهیری ده کردم، گومانای هه بوو داخوا ئه وه من بووم یا یه کی دی. که سهرم بلنکرد، هه روا راهه ستابوو و به سه رسامییه وه سهیری ده کردم.

((باشه، دهی، نه تگوت، چۆنت ئه وه رییبه هه له کردوه؟ که ی هاتووی؟)).

دیاریو به کاروباری حیزیبیه وه هاتبووه تارانێ و وینه ی گرتبوو و ئیستاش هاتبووه لای وینه گره که وینه که ی وهرگرتیه وه: ماله که ی مهش به سهر دوکانی وینه گره که یه وه بوو، سهری چوار ریانای گومرگی.

((ریکهوتیککی سهیره! ئه وه ی بیرم لی نه ده کرده وه و به خه یالمه دا نه ده هات- ریکهوت به داوی ریکهوت دا!)).

((نه منیش هه روا تاویک له مه وپیش له ولای بووم. ده خه یالی ئیوه دا بووم، تووشی تو بووم... دیاره هه ردوو کمان دلمان پاکه!)) و پیکه نین.

کهوتینه قسان، نه من له بابهم پرسی و نه ئه ویش به لایدا چوو و هیچی گوت. به گرتیم هاته بهرچاوی... به لام هه موو بهو گه رمایه ی وه زاله هاتبوون...

گوتی: ((یه که دهقیقه راهه سته تا وینه کان لای ئه وه وینه گره ی بیئمه وه، ته گه ره له ویش بی- هه ر ئیستا دیئمه وه...)).

گوتم: ((کهواته رییبه که مان یه که، مالتی مهش له سهر دوکانی وینه گره که یه. نیوه رۆژیش پیکه وه ده خۆین، با ماله کهش پی بزانی و ده گه ل خیزانیشم یه کتر ده ناسن)).

حوسین ئه وه پیشنیاره ی زۆر به لاوه خۆش نه بوو. دیاریو که کاری ((حیزی)) هه یه، که به لای ئه وه جۆره خاوه ن باوه رانه وه قسه ی حیزب ئیلهامی خوایه و سهروینی کاره کهش هه ر ئه وه نده بوو چه ند پارچه کاغه زیکان بیئنی و بۆ رییپوانی سه به نیی دروشمانی له سهر بنووسی.

گوتم: ((ئه وه ئاسانه: قه له می نووک پانم هه یه، چه ند په ره کاغه زیکان و که میک که تیره ش له و دوکانداری ته نیشتمانه وه ده کپین و هه ردوو کمان پیکه وه داده نیشین و به نیو سه عاتی ته واوی ده که یین، به ده م نو سینیش ه وه قسه ی خۆشمان ده که یین- ئاخه ئه وه ماوه یه که یه کتریمان نه دیوه)).

زۆرم هه ز ده کرد هه وال و ده نگویاسی ولاتی بزاتم و له لا به لای ویشه وه سوو سه یه کی له بابیه وه بزاتم، هه رچه نده واشم پیشان ده دا که به یه کجاری لیتی دا براوم، ئه و دل نیشانه شم به مل ((ده ره به گایه تی)) یه دا دیتنا. به لام، باشه ته بیعه ت ده رمانی نییه- به تاسه وه بووم. به هه ر چۆنیک بوو پیتم لیداکرت و برده مه وه- و دانیشین- هه ر که نانه که مان خوارد بۆ ئه وه ی دلنیای که مه وه چه ند پارچه کاغه ز و مقه بابیه کم هینا و ده گه ل خیزانه که مدا بریمان و کاغه زه کافمان به که تیره ی له مقه بابی دان و له بهر هه تاویم دانان تا وشك بینه وه، دروشیش هه مان دروشه ده ستوورییه کان بوون: ((ئه رلینگو به رلینگوی نازاد که ن!))⁽¹⁾ له کاتی که ده ی که داوای به ردان و نازاد کردنیمان ده کرد نه مانده زانی کییه و چ کاره یه و خه لکی کوئیه و بۆ گیراوه و بۆ ده بی له نیو ئه وه هه موو گیراوانه ی دنیایه دا هه ر ئه و نازاد کری و ئیدی نا. ته له به ته و امان خۆ پیشان نه ده دا که نازانین، هه زیشمان له پرسینی نه بوو، پرسین مانای دواکه وتن بوو له کاروانی، له کاتی که ئیمه پیشه وه و سه رقافله چی کاروانی بووین حوسین ئیستا زۆر کارابوو ((کادیر)) بوو و هه ر به و کادیر بوونه شییه وه لووتی ده هه موو شتیکیه وه و ده می ده قسانه وه وهرده دا، هه رچه نده له حاندی من هه روه ک جارن بوو، به لام ده گه ل ته مانه شدا ناراسته وه خۆ پرسیاره که ی هینایه گۆری:

((هاوړی، ئیوه به دریتی هیچ ده رباره ی ژیان و تیکۆشانی ئه رلینگو به رلینگو ده زانن؟ من له چ جیئانم نه خویندۆته وه؟ کتیبیک، سپیره یه که له م باره یه وه ده ست ده که وی؟)).

گوتم: ((نه نه ئه منیش له چ جیئانم نه دیوه. ئه منیش زۆرم پیخۆش بوو بزاتم... هه روه ک یه کتیک له هاوړیان ده یگوت گوایه له هاوړییانی ئه سپانیایه، گوایه سه رۆکی پارتیزانه کان بووه و به م داویانه گیراوه و ده یانه وی له سیداره ی دن- خۆ ((پارتیزانه کان لوانت)) ت خویندۆته وه)).

گوتی: ((جا ئیستا جیاوازی چیه... بزانی یا نه زانین، هه رچی هه بی، ئیدی ئه وه گیانی هاوړییه که و ده خه ته ردایه، ئیدی هیچ پیویست ناکا هه ر بیشیناسین)).

⁽¹⁾ نه ریکۆ برلینگویز: رابه ری له ده ست چووی حیزی کۆمۆنیستی ئیتالیا.

حوسپن بهوهی قایل بوو، بهلام نەمن و نه ئەو هیچ کامیکمان له خۆمانمان نەپرسی - رەنگه هیچ هاورپێهه کی دیش هەر لهخۆی نەپرسیبی - که هەیاران بۆ ئەو هەموو زیندانییانە خۆمان هاورپێ نین و بۆ ئەدی ئەوانیش ژنیان دە خەتەردا نەبوو، بۆ ئەوانیش مالا و مندالا و خیزانیان نەبوو که هەردەبوو تەنیا بۆ هاورپێ ((ئەرلینگۆ بەرلینگۆ)) دروشمان بنوسین و خۆبێشانان و رێبێشان بکەین؟ لەولاه زۆر خیزان نانی شەوییان نەبوو کەچی هەر تەنیا رێبێشان و خۆبێشانانیکى سى هەزار کەسى - کە جارى واشبوو دەبوو سەد هەزار کەسى - کە دەبوایە هەرکەسەى یەك تمەنى بۆ دروشم نوسین و کاغەز و پلاکارتان بدات. لەوانەشە پرسبارى ئەمە کرابی، یا رەنگه زۆرى دیکانەى وەك من و حوسپن بى قسە و گەتوگۆ و هەروا لەخۆه گەشتنبه ئەو سەرەجامەى کە ((یەك گرتنى کرێکارانى جیهان)) و پێویست بکات کە ((ئەرلینگۆ بەرلینگۆ)) له هاورپێ سەمەد عەلى داداش ئوغلیزادهى مەرەندى لەپێشتەر بى. چونکە لەوانەى ناوی هاورپێ ((ئەرلینگۆ بەرلینگۆ)) بۆ دروشمانى لەسەر زمانان خۆشتر بێت بۆیە ئەویان کردۆتە سەر دەستە و نوامیندە و هەلبێژاردەى تێکراى هەر هەموو زیندانییەکان؛ ((ئەرلینگۆ - بەرلینگۆ بەرەللا کەن!)) هەو، کیش و سەروداره، کەچی ناوی ((سەمەد - عەلى - داداش - ئوغلى...)) دەگەل هەچ برگەىهە کیدا نایەتەو و دەزاراندا وەرنا سوپى، لەسەر زاریش خۆش نییە، جا کەواتە با هەر دە زیندانیدا بى چاکترە. دەتۆ وەرە و توبى و ئەو خۆدایەى سەبى ناوەکە کە... سەمەد عەلى! دەگەل ناوی بنەمالەى: داداش ئوغلى زادهى مەرەندى! توخودا ئەوەش بوو ناو، نە بەرپێکى پرگە دەکرى، نە لەسەر زارى خۆش دیت، نە بەگوێبان خۆشە! جا تۆ هەر زار و زمانت بادە و وەك ئوستاد دەبەهەمى دەستت راوەشپنە، تا سەرودایە کەى رێک خەى... کەچی هەر رێک نایەتەو...

نیوێ رۆژەمان خوارد و دەستمان بە قسەو باسان کردن: لەبارەى نەوت و موسەددیق و دەربارەى ئەوهی کە موسەددیق سەر بە ئەمەریکایە و کەچی ئەمەریکا هەر گوێشى ناداتى و پششى تێدەکات و دەربارەى رێککەوتنى نیوان ئەو و دەربار، کە حیزب زۆر چاکى ئەوه دەزانى و دەربارەى یەکیەتى شۆرەوى و شۆرش زۆر دواين. کاریکاتیرێک کە وینەى موسەددیق بە خۆو دار عەسایە کەوه وەك سوالکەران لەسەر پلێکانەکانى بەر دەرگای کۆشكى سپى خۆى بەسەر دار عەسایە کەیدا دابوو، پێشان دەدا، زۆر شت و زۆر لایەمان تاو تووکردن - زۆریش پێکەن - راستییە کەشى ((تاکەى هەر چاوهروانى)) پیاوى چاک، رێبە کى بۆ خۆت وەبینه - تاکەى؟ دەکاتیکیدا کە دلتیابووین کە هەرگیزا و هەرگیز نایەتەوه سەر رێبە - ئەو ئەشەرفزادانەى تا شەوانە چەند کچۆلەیه کى ناسک و نازدار نەیانشینلن خەویان لێناکەوى، دەتەوى چ رێبە کى بێننەوه و پێیدا بڕۆن؟ ئیدی تازه موسەددیق و سەسەلته نەیه!

من و خیزانم زۆر پێکەن، بەلام وەك ئەوهی حوسپن هەوسەلە و تاقەتى نەبى. پرسیم داخوا هیچ تێگراوییه کى هەیه، گوتى نا هیچ تێگراوییه کى نەهاتۆتە پێشى، زۆرم بەلە دەگەل کرد و زۆریشم پى لێداگرت، بێسوود بوو.

گوتى: ((نە بە گیانى ئێوه...)) و بى هەوا گوتییەوه: ((بەلام راستییە کەى پیاو شاخى دەر دەکا!)).

((باشە دەى، تۆ لە یەکیکی وەك موسەددیق، چاوهرپێ چى!)).

گوتى: ((نا، مەسەلە کە موسەددیق نییە - خۆزیا هەموو وەك وی بان...)).

دەدلى خۆمدا گوتم: ((سەرە! ناخرى و ئۆخرى چۆه سەر قسەى بابەى... دەزمانى کە قسەکانى بابەى کارى خۆیان هەردەکەن! بەچاو پرسینکەوه سەبى کیم کرد. غەماوى بوو، نەك توورە.

((چۆن؟ ئیستاش بەلای تۆوه موسەددیق هەر بەراستی نیشتمانییە!)).

((نا، هاورپێ، مەسەلە کە موسەددیق نییە، ئیدی ئەو ماله کەى دیارە!)).

گوتم: ((ئەدى چى؟ لە دەست هاورپێیانى بەرپرست شاخ لى روواوه?)).

گوتى: ((نا... ئیدی هەلە هەردەبن، بەلام شاخ دەرکردن نا...)) و لەبنه وهرا سەبى کى ژنە کەى کردم.

ژنە کەم تێگەبى، و هەستا.

گوتم: ((رازپێش بێگانە نییە - ئەویش هاورپێ خۆمانه)).

ژنە کەم گوتى: ((باشە لەوانەى شتێک هەبى و پێویست بکا من نەزانم. منیش هەر هیندیکم ئیش لە ئاشپەزخانەى هەیه)).

حوسپن دەنگى لێوه نەهات و بەو بێدەنگییەشى گومانى ژنە کەمى وەرست گێرا. کاتى کە ئەورپى.

گوتم: ((دەى باشە?)).

گوتى: ((وه لالا چ بلیم - هەر نەگوتنى چاکترە - لەوهى زیاتر کە پیاوى نارەحەت کا هەچى دیکەى لى شین ناییتەوه)).

گوتم: ((باشە، دەگەل ئەمانەشدا...)).

گوتی: ((خۆ ئەو ناپیاوەت لەبیرە... ئەو دەبیوسەى شارەكەمان؟)).

((جا ئەوى ناپیاوى زۆر بوون= كامەيان، ئەبولفەتخ خان يا بەواتاى بابەى ئاغای سوسمارى؟.

ئەمە يەكەمىن جارىشم بوو بابەم بەزاريدا بىتەوه.

((نا ئەو ناپیاوه گەوادە كە... كەلايى رەجەب)).

((كەلايى رەجەب! ئەوه چۆنە ئەوت وەبىر هاتۆتەوه؟ بىستومە دەلێن ئىستا لە تەجرىشې خۆ بە عەرديدا داوه، بەلام چۆن زۆر لە جارن بەولاولەتر)).

((نا... بەپىچەوانتەوه بىستوو... يا رەنگە گۆرپىشەتەى - بەلێ، هېچ دوور نىيە، هەردەبى گۆرپىشەتەى - ئەمەيان بەسووتر دەزانى، من ئەوه ئىستا لەلاى وىيەوه دىمەوه)). و زەردەخەنەيەكى تورەيانەى بەلپوى داها.

بەسەرسامىيەوه گوتم: ((نا... لە دەروازە قەزوينەوه^(۲)! بەلێ تۆش! - چاومان روون - هەرگىز پىموانەبوو تۆش ئەهلى ئەو كارانە بىت!)) ئەوانەم هەموو بەگالتە و بۆ گالتەى گوتن.

((خۆزىا و ابابە... ئەو پياوه ئىستا بۆتە گوربەى تۆبەكار. كە هەرگىز ئەووم بەبىردا نەدەهات واى لىبى - پياو لە حەژمەتان شاخى دەردەكا!)) و دواى ئەوهى ئەو تالەمووهى سەرنىوچەوانى لە حەژمەتان وىستيان بىنە شاخ و بۆيان نەكرا، باسى ئەوهى كرد كە لە نزيك دايبەرى توتنى لەسەرى شەقامەكەوه. لەبەردەمى موغازەى كۆنە فرۆشان بەگۆرەى بريارىك چاوەرپى يەكێك لە هاوړپىيان بووه؛ دەدەمى چاوەرپاوانىيەدا بىگومان سەبرى دەر و دىوار و موغازەكان دەكا لەپر سەر و سەكوتىكى دەبىن وەك بىناسى وايە. بەلام وەك واتەى ئەم سەردەمە پروا بەچاوى خۆى ناکا، بەتايبەتەى كە تەنكە رىشكىشى بەرداوتەوه و كلاوىكى لەسەرى ناوه و لەبن چوارچىوهى ((ئىننا فەتەحنا)) يەكدا تەزىبىحاتى كردوو و لىوى جولاندوو. كە وەربۆتەوه دىوبەتەى هەلەى نەكردوو و خۆبەتەى؛ دووبارە دوو دل بۆتەوه. سەرهەنجام قىروسىيە لىدەكا و دەچىتە ژوروى موغازەكەيەوه، هەروا قەزا و قەدەر ناو و نىشانى مالىكى پرسىوه و شاگردەكە تۆزىك رادەمىننى و سەرهەنجام لە حاجىاغای پرسىوه و حاجىاغاش بى ئەوهى زىكر و تەزىبىحاتەكەى راگرى بە بىدەنگ وەلامى نەرى نەزانىنى دەداتەوه و ئەویش لە

^(۲) دەروازە قەزوين: ناوى ئەو گەرەكەيە كە لە شارى رەزايىيە (رومى) دا زۆربەى ژنى لەشفرۆش لەوى نىشتهجى بوون و كارى لەشفرۆشيان دەكرد...

شاگردەكە دەپرسىتەوه كە داخوا ئىرە موغازەى حاجى رەجەباغا نىيە؟ شاگردەكە دەلێ بۆ نا، هەر ئەو ئاغايە حاجى رەجەباغا خۆبەتەى و دەستى بۆ رادەدەبىر، بەلام هېچ خانووىكى نەوتۆى وا دەو كۆلانەيدا نىيە - حاجى رەجەباغاش هەر بەو سەروچاوه پان و پۆر و هەل پىنماوه و دووكەلى تىراك لىدراوى و بەو چاوه نامەردانەيەوه قەسەى شاگردەكەى تەئىيد دەكاتەوه، حوسىن وەرەز دەبى و تەك تاكەى هەموو نىشانەكان يەك بەيەك دەلێ و حاجىاغای توورە دەبى و بەدەم لاهولەولەلاوه بەسەرسامى و توورەبى و گرپى نىوچەوانىيەوه گوتوىيە: ((فەرموو ناغا - فەرموو - خوا بتداتى!)) و بانگى كردوو (هۆى كورە)) و حوسىنى بەو روخسارە گوناھو چاوه شەرمىون و سلاڤەوه، لە موغازەى وەدەرنال!

گوتم: ((هەر باشە، چاك نىيە لە كەنارى شارىيەوهى خۆ بە عەرديدا داوه و بەرەى لى راخستوو. ديارە هىشتاش هەر لە بازنەى بەكىشكردنى جارنەوه دوور نەكەوتۆتەوه...)).

((ولائىكى سەيرە! ديانەتتىكى سەيرە! جا... چاك نەبوو چووه مەكەش! كەس نازانى ئەم وائە كەى چاك دەبى!... بارەرت بى، هەندى كات - چتان لىوەشپىرم - بە تەواى ناومىد دەم... جار هەيە وا ناگرى دەگرم پىم خۆشە دۆ و دۆشاوى تىكەل كەم و ئەو زەوى و ئاسمانى وا بە سەريەكدا كاول كەم ئادارى بەسەرپادارىيەوه نەهينم... جارى وايە قەسەكانى ئاغام وەبىردىتەوه - لەبىرتە كە؟)).

((كامەيان... ئاخىر خۆ قەسەكانى وى هەر يەك و دوو نەبوون؟)).

((كە دەيگوت نابى لاوان تووشى بەسەرھاتان بن و بكەون؛ دەبى زوويان پىرپاگەين و سووديان لىوەرگىن، چونكە لاو هەر بەو خىرايىيەى كە گر دەگرى هەر بەو خىرايىيەش لە كەف و كول دەكەوى، جا بۆيە دەبى سوود لەو كەف و كولە وەرگىر - لەلايەكەوه هاوړپىيان دەبىنم بە قسان، واپىشان دەدەن كە گوايە هەروا يەك دوو هەفتە يا يەك دوو مانگى دىكە نابا حوكمەتەى دەرگىنە دەست، لەلايەكى دىكەى كاردا جۆرپەكە كە تەنيا هەردەبى خۆپىشاندان و رىپىوانان وەرپى خەين و كوشتە و برىندانان بەدىن و بچىنە زىندانى. باوەر كە جارى وايە و ابىر دەكەمەوه كە ئەم وائە نەفەرتى لىكراوه و هېچ كاتى چاك نابى. لەجىياتى ئەوهى رۆژ بەرۆژ و سەعات بە سەعات باروودخەكە چاك بىي كەچى هەر خراپتر دەبى. لەو دەمى مەپرسە. ئەوكاتەى كە تۆ لەوى بوى دەگەل ئىستادا هەرگىز بەراورد ناكرى. تەنيا يەك شتمان كەم بوو ئەویش لە سايەى سەرى دامودەزگای ئەمىنيەتەوه. ديارە كە ئىوہ ئاگاتان لى نىيە، هەروا چەند رۆژىك لەمەو پىش فەرماندەى پادگان چەند كەسىكى لە هاوړپىيان، هەروا لەبەر دەر كى مالى مە - نزيكى گۆرپى غەربىيان - قامچى ئاژن كرد - ئەویش بە چ تاوانىكى ئەوانەيان

گرتبوء، هه موو تاوانه كه بيان شه و هوبو گوايه نارهبازايان پيشانداوه و دهو نارهبازايه تيبه شدا له باره ي دستوره وه قسه كراوه. سه روكي ته لگرافخانه ي له جياتي شه وي بجيت ته لگرافه كه بنيريت چوه ته لگرافه كه ي له به رده مي سه رهنگي داناوه - شه ويش گوايه به گويزي ده ستور شه مه ي كردوه! ... له دوايشدا ته لگرافه كه شي هه نه كردوه. شه و جا هاوړپيان وه ي كه وتون - كه ره جيمي و به هرام نه ژاد بوون - بچنه سه قز و له وي ته لگرافه كه بو تاراني ليندهن. جه ناب سه رهنگ ده نيري له ريبه به لپالي شاخيه وه بيان هيننه وه و له ژير چاوه ديريان داناون و شه و جا له به رده مي خه لكي بازارپان قامچي نارو كردوون. ((تيره ناوچه يه كي سه ربازيه - هه كه سيك راستبووه ناماقووليبه كي بكا ناي... من كارم به سه ر قانون مانوانه وه نيبه!)) كه س نازاني شه ناوچه سه ربازيه ي كام ده ولته ته تا خه لكي بتوان هه له ي تيدا بكه ن... به هه رحالا تيمه ده گه له نه فاره كاندا به سه رهات و رووداوه كه مان به دوور و دريزي بو روژنامه كاني خومان نوسي و ناردمان، به لام نه مزاني له به رچي هاوړپيان به به رزه ونديان نه زاني شتيكي بنوسن، و نه شيان نوسي. دياره ديسانه وه شتي گرینگتر هه بووه جي شه مه ي گرتوته وه بويه شه شتانه جيان نه بوته وه... به لي، هاوړي، شه و تيره ناوا، شه وش شه وروپا، شه گه ر له ويش هه ق و حيسابيك هه بايه ئيدي من و توش ئيستا دانه دهنشتين دروشمان بنوسين، يا ريبوني ريك خه مين و داواي به رداني يه كيني ديار و ناسراوي وه ((ته رلينگو به رلينگو)) بكه مين. من تيناگه م شه سازمانه نيو ده ولته تيبه چ كارويه و چ شه كريك ده خوا. وه كه شه وي بلي ناغا راستي ده كرد. سازماني نيو ده ولته ي كوي؟ كام نه ته وه كان؟ به قسه ي وي ده بايه ناويان نابايه سازماني ده ولته تان. چهنده ده ولته تيك ليك خر بوونه ته وه، به گه ز و ربه ي خويان نه بي ناپيون، هيشتا ولايتيكي وه چين به وه هه موو هه شيمه ته يه وه به فره مي نه ناسراوه جه ناي ئيلسقادور شه هه موو خه لكه ي به وه گوره ييه وه چاو لي پوشيوه و به هيچي ده زاني - بو خوشي ده لي حوكمه ته كه ي حوكمه تيكي سه پاو و زوره ملييه و دوولينگه ي به ملي خه لكيدا شور كردونه وه - و خوي سه پاندووه، و به زوريه سه ره نيزه ي سواري ميلله تي بووه! به لام كه نوره دپته سه ريكشوره ي خومان و شه وي وه كه مه ئيدي شه وه حوكمه ت هه ر به نوقل و نه بات و شيرنايه تيبه وه به ره و پيري خه لكيبه وه دي، و خو شه گه ر بلي حوكمه تي زوره ملييه و ته نگاري هه يه، شه وده مي به گويزي ماده ي فلائه بلاوكراوه وه هه قى ده ست تيوه رداني كاروباري ناوخوي ولاتاني نيبه! شه وده مي به سه رهات كه ده بيته كاريكي ناوخوي و سازماني نيو ده ولته ي هيچي له ده ست نايه... به قسه ي ناغاي، چوخ موباره ك! نه ته وه كان ده بنه ده ولته تان و ده ولته تان ده بنه نماينده و نوينه ري نه ته وان - و ده ست تيوه ردان نه بووه و ناي! خه لكي بينه وا شه و جا بابچنه تاسمانان و

له وي بو خوتان بزبن. كه گه يشتنه شه ويش له ويش هه ري ژيانبيان نيبه، چونكه شه وده مي له ويش سه روكه لله ي ناغايان په پيدا ده بيت و هه مان تاس و هه مان هه مامي سه ر عه ردي چونكه تاسمانه كانيش هه ري ده ولته تان!)).

((به لام ناوالي خوشه ويستم با شه وي له بير نه كه مين كه شه و شتانه هه موو په سه ندي شه و شتانه ده كه ن كه تيمه ده بيانين. شه مانه هه موو نيشانه ي شه وي ياسا و ريسايانه يه كه تيمه و مانان په نجه يان له سه ر داده نيي و بو به تاكام گه يشتنيان تيده كوشين. شه و شتانه نه ك هه رنابي ساردمان كه نه وه به لكه ده بي هانده ر و بزوينه ريكي تازه ش بن. هيز و تين و تاو و گيامان وه به ر نينه وه. شه گه ر شه وي ياسا و ريسايانه نه بن تيكوشان چ مانايه كي ده بوو?)).

حوسين ئيدي له م باره يه وه هيچي نه گوت: دياربوو كه هه ست و هوشي هه ر دوو بيكه وه نين. منيش زورم بي دانه گرت. له مسته فاخانيم پرسى:

گوتى: ((هه روايه كه خوت ده زاني، هه روا خه ريكي ياغيه تيبه خويه تي)).

((ياغي!... تاكام له وي هه ر نيبه، شه وه له تو ديبه م)).

((ياني تاكات له به سه رهاتي ته لاخاني و شه ناريشانه ش هه ر نيبه!)).

((نا - ته لاخام، بو مه گه ر چ بووه?)).

حوسين به سه رهات كه ي به دوور دريزي گيراپه وه: هه ر له هاتني ته لاخانيوه بو شاري و مانه وه ي له مالي قازي و كه ف و كول و هه لچوون و داچووني تاموزا و بن تاموزايان و خويادان و هه لسوراني خزم و كه سانه وه تا ده گاته تايه فه و فه رمانده ي پادگاني و سه روكي ژاندارمه ري شه وه دهنگوي مردني ته لاخاني و هوي سه ره له داني شه و قسه و قسه لوك و راستيبه كاني هه موو هه ر گيرانه وه. به سه رهاتي كوشتني كوري قازي و هه لاتني مسته فاخانيشي هه ر باس كرد.

شه مانم هه موو به لاوه تازه بوون. هه ر ده تگوت شه فسانه ن، هه ر راست وه هه موو شه به سه رهاتانه ي لاي خومان، كه ده لي شه فسانه ن. ده گه له هه موو شه مانه شدا من شه كاره ي مسته فاخام، كه داواي شه هه موو تازاد بخوازيه ي ده كرد به دوور ده زاني. من له قسه كاني حوسينيم شه وه هه لينجا كه دوست و خزم و كه سوكار، منيشيان به گونا هباري مه ركي ته لاخاني له قه له م دا بيت. ده بيگوت له بابه شي بيستوه كه گوتويه تي شه و چونه ي من بو گوندي كاريكي هه له بووه، شه گه ر نه چوبوام شه وه له يه

رووی نەدەدا، خۆ ئەگەر رووشی دابایە، بەو شیوە و بەو نزیکانە نەدەبوو، هەرچۆنێک بوو هەبەش دەیزانی کە من دەو نیۆبیدا چ گوناھێکم نەبوو و سوربوون و پێداگرتنی بابە و باوەژنی بوون، ئەوەیان لێ شین بۆتەو. دەگەڵ ئەمانەشدا هەر، پیتی منیشی تێوەرچوو بوو! لە سەر و بەسەرھاتەکە وادیار بوو کە باوەژن بەسەرھاتەکە لەلای خۆیەو بە کۆتا هیناو و براندووویەتیەو، ئەو دوو وردبوونەو و لووت تێو ژەنینه بێ مەبەست و سەرپێیانە منیش دیارە بوونەتە هۆی نینگەرانى ئەو و سیامەندى- و کارەکەى پێشتر خستوو ئەللاھو ئەکبەر- رۆژگارێکی سەیرە- دەور و بەریک- و خەلکیکی سەیرن! ئەو دارگۆل، ئەو تەل- کچە بەستەزمان و بیچارە... ولاتیکی سەیرە! و ئەوەتا خانیکی ئازادبۆز بۆتە دار دەستی، دەستی خاوەن زەوی و زاران، و لەبەر خاتری وان کرمانجی دەکوشتن و مالى ئاگرەدان و دەبستاندن! حوسین لە کۆتاییە قسەکانیدا هاتەو سەرقسەکانی بابەى دەربارەى بەخراپ دە ئازادی گەشتنى و گاریگەرییە ئەو خرابییەى لەسەر دەرووبەر و ژینگەى، هەموو لەبیرمابوون، هەرۆک دوینی بیستین.

زۆری نەمابوو بۆ خۆرئاواوونى کە هەستا و مالتاواى کرد. ئیستا خەيالى ئاسوودە بوو، کارەکەى بە تەواوتى سووک ببوو. چەند شەپکەدارىکی دەویستن کە لەلای دارتاشى گەرەکی بیانھینى و پلاکارته کانی لیدات و بۆ ئازادییە ((ئەرلینگۆ بەرلینگۆ)) ی هەنگاویکی کاریگەرانه باوى. هەستا و مالتاواى کرد و رۆی. دە تەواوى ئەو ماوەیدا کە هەرۆا سەرزارەکی دەنیو قساندا ناوی بابەى هاتبا، دەنا بە هیچ جۆرێکم نە لێرسىووە نە سەرو سۆراغێکم کردووە- نەك هەر حال و بەالى وى، ئى هیچ کەسیکی، ئەمە جگە لە دایک و بابى خۆی. هیشتا دلم هەر پرپوو، بە جۆرێکی وا جیى هەوال و دەنگوباسی پرسینی تیدا نەمابۆو. هیشتا دەرگای دالائەکم دانەخستبۆو کە بەپەلە پرۆزەو هاتەو، پیموابوو شتیکی لەبیرچوو.

گوتم: ((شتیکت بەجێهێشتوو؟))

((نا... لەبیرم چو لە حال و ئەحوالی ئاغای پیرسم، گوتم با بگەرێمەو هەوالێکی بزاتم- داخوا چۆنە؟)).

پیم سەیریوو: ((تۆ بۆخۆت دەزانی کە ماوەیەکی زۆرە هیچ پەیوەندییە کمان پێکەو نەبێ، ئەو چ بوو واگەراییتەو... خێرە هیندەى دە خەمی، ئەو لە کەنگیو هیندە پێکەو رێکن؟)).

گوتم: ((باشە، بەلى... بەلام...)) و دوو دل بوو.

گوتم: ((بەلام چی؟)) کتوپر دلم خوریەى کرد و تێکچوووم. ((بۆ هیچ بوو!)).

حوسین کە بەشۆکایەى منى وادیت گوتم: ((نا، هیچ نەبوو، نارهەت مەبە- من پیموابوو ئاگادارى)).

((من ئاگام لە هیچ نییە...)) و بەترسیکەو سەیریکیم کرد ((... بلى- هەرچی هەبە بىلى- خۆ هەردەبى بزاتم!)).

((نا، شتیکی وانییە... پیری هیناویانەتە تیرە- وەك دیارە بۆ نەشتەرگەرییەیان هیناو...)).

((بابە؟ نەشتەرگەری!)).

ژنەکم دەو دەمەیدا کە لە ژوروی هاتیبوو دەری بە پەشۆکایەىو لە پشتمەووم راوەستاوو- هەرۆک هەموو ژنیکی دەو سات و کاتانەدا هاواری کرد: ((کی؟ بابە؟ دەك بزم!)) هەرچەندە تا ئیستا بابەشى هەر نەدیوو.

گوتم: ((بەلى... مەیکە بە هەرا، لینگەری بزاتم چ بوو. دەى. جا ئیستا بردوویانەتە کام نەخۆشانه؟)).

((نازاتم من ئەم هەوالەم لە میرزا سادقی بیست...)) میرزا سادق، بەریرى دارایی دایەرەکەى خۆی بوو، کە لە زۆریە سەفەرەکانى دەگەلیدا بوو و بەکارەکان رادەگەبى. ((من دوینی لە ناسر خەسرەویم دیت)). ((تەدى نەتپرسی؟)).

((نا، نەمپرسی. هەر هەوالیم پرسى. گوتمى سوپاس بۆخوا باشە، بەلام ئەگەر راستییەکەت دەوى نەخۆشخانەکەم نەپرسی)).

((نەترانى نەشتەرگەری چی؟... چونکە ئەوەندەى من بزاتم نەخۆشییەکی تاییەتى وای نەبوو)).

... ئیدی هەرچۆنێک بوو، دواى ماوەیەک تێرامان و وردبوونەو، ئەو دەم بەخەيالدا هات کە بچمە مالى ئاوالە نمایندەکەى ئەنجومەنی، لەوى پیرسم. دەگەڵ ژنەکەمدا پێکەو رۆشستین. دەرکەوت کە لە نەخۆشخانەى ((میهرد)) کە لە مالهەکەى خۆمانەو نزیك بوو. هەر لەوترا چووینە نەخۆشخانەى. بریار بوو بەیانی نەشتەرگەری بکەن... لە پشکینیەکەى دیاریکراوو کە ((فتق))یەتى و دە شەو درەنگانیکی شەویدا کە کارەبا کوژاوتەو، کە لە پلیکانەکانى حەسارى هاتۆتە خواری، خزیو و کەوتوو و پیستی زگی بەشیوەیەکی ترسناک بلقی کردوو و دەریپرپوو. زۆریش بە ئازار بوو.

هەر ئەو شەو شەو یەك دوو ھاوڕۆی پزیشك هینانە سەری و تا ئەوان دلتیایان نەکردمەو هە که نەشتەرگەرییە کە هیچ مەترسییە کی نییە، دلّم دانە کەوت و ئاسوودە نەبووم- پەنا بە خوا!.

نەشتەرگەرییە کە، سەرکەوتوانە بوو، کە وەهۆش هاتەو هەژنە کەمی لەلامایەو و منیش چومە تەلگرافخانە و سەلامەتیە ویم بە مالتی و مندالەکان راگەیاندا. کاتی کە هاتمەو ئەو بەتەواوتی وەهۆش هاتبوو. پێم گوت چومەتە کوی، زۆری پێخۆش بوو، گوتی: ((بەپێچەوانە هەمیشەتەو، ئەمجارەیان کارێکی زۆر رێک و پێک و چاکت کردووە)). پێکنەنی ((پێموانەبوو- نیگەرمان بوون، کارێکی چاکت کردووە. خراب نییە، ناشتیش بووینەو!)) ئەمە یەکەمەین جار بوو ئاماژە بەرپراردو دەکرا ((... کوپینە، ئێمە تازە پیربووین، هەروا وەک پیاوان هیندەمان سەرمەکنە سەری و بەرسینگەمان لێ مەگرن... ژێوان دەبنەو!)) چاوەکانی پیربوون لە فرمیسک و رووی وەرگیرا- تەریق بوومەو... پێکنەنی.

((ئێمە لە حیزب نادلسۆزتر نین، ئێمەش هەر وەک خەزم و کەسێکی حیزبی دوور سەیرکەن... ئێمەش هەر وەک یەك لە ھاوڕۆی حیزبییەکان دانین... ناخر خۆ ئێمەش لەبەر دلای ئێو کەمان کتیبی حیزبی نەخویندۆتەو)) هەر دوو کمان پێکنەن.

حەوتوویکی لە نەخۆشخانە مایەو. دوا یە هینامانەو مالتی. حەوتوویکیش لە مالتی مە مایەو.

دە تەواوی ئەو ماوەیدا چ لە نەخۆشخانە و چ لە مالتی ژنە کەم بە بابە بابەو بە دەور و خولیدا دەهات و لەبەردەستی هەلدەسورا، دەگوت ئەگەر بەمجا کچی وەک وی هەبایە هەرگیز پیر نەدەبوو- کوپیش بوو شت!

ئێستا یە کجار زۆر چاکە، ئارەقە کەشی دەست پێکردۆتەو. پارەق و مەزە و شپو شالانەکانی بۆخۆی دەدان، ئێمە پێمان هەلنە دەسورا. بەپێکنەنەو دەگوت ئارەقە نەبین، پارەق قەرەوێلە و جی و بان و ژوروو کەش هەر دەداتەو. هەر لە سەرەتاو دەگەل ژنە کەم پێکنەو زۆر رێک بوون و بابە هەرچیەکی بگوتبایە ژنە کەم لایەنی وی دەگرت و ئەویش هەر کارێکی کە ژنە کەم بیکردبایە لایەنی دەگرتەو. دەگوت قایل نابی، ئاھەنگمان نەگێراو، ئەو شایبە کە نەدیو- قایل نابی، ئەو ((دادەگولە)) ی کچی خۆی (هەر لەخۆو تێکرا بووم) ئاوا لێناگەری، دەبی زەماوندی بکەینەو، خۆ ئەو پلاوی بوو کچی نەخواردووە. نا، ئەو حەلیی نییە؛ ئەو حەزی لە شایبە، ئاوا نابی- حەلی نییە. دادە گولێ دەبەینەو و شای و لۆغانیکی بۆ ساز دەکەینەو ئەو سەری دیار نەبی. بارپۆین. ئوتومبیلیکی یە کەسەری تاییە تیمان گرت و لێماندا روشتین. شەوی دەریبەدا نوستین و بۆ سبە ی بەیانێ کەوتینەو ری

و دوا یە نەوێرۆ درەنگانێک گەشتینەو. شای و لۆغانمان داوەست- بە سەلامەتیە ئاغای، بووک گواستنەو هەمان نوێ کردەو! ئەو و پوری (باوەژن) دیارییان دا یە بووک و بووک تابلێی خۆشحال بوو. زۆر لەو سەفەری رازی بوو و دەگوت ئەگەر دەیزانی بایکی ئاوا یە هەر بۆخۆی بەتەنی ملی رێبەری دەگرت و ئاوری لە کەس نەدەدایەو و گوتی نەدەدایە قسە ی کەس و دەهاتەو. پیاو بایکی ئە ئاوا یە هەبێ غەمی چیتە! بابەش هەر دەگوت سوپاس و شوکرانە بۆ خودای، بە خۆرییان نەگوتووە خێر دەویدایە خیری بەداتەو... خودایە زۆر شوکر، دادە گول بەراستی دادە گولە... و هەرکاتی ئەم وشەییە بەسەر زاریدا دەهات من بەتوندی دلّم دەگوشرا و دەکەوتەو بیری دادە گولێکی دیکەو کە لە ژێر بارەگلیکیدا چاوی تا هەتایە لێک نابوو...

دەوینویدا قسە بێرە و بەویدا و بەهەموو لایەکیدا وەر بوو: هەر وەک باو، دەریاری سیاست، دەریاری ئەوین و دلاری؛ دەریاری خەلکی- لە هەموو بابەت و شتیکییەو، بێگومان دەریاری مستەفاخانیش. دەمدیت کە پووری بەو قسانە زۆر گرژ و ئارەقەتە، هەقیشی بوو. بەلام هەر قسە بوو قسە رادەکیشان، دەنا چ قسە یە کە بە ئەنقەست نەدەهینرایە گۆری: پێم کارێکی زۆر سووکانە بوو هەروا بە ئانقەست بەوی ئارەقەتی کەم، چونکە مەسەلە کە مەسەلە ی مەرگی لەوانە یە دوو لای بیت و لەو هەش بەولاوو زۆر کارێکی نامرۆژانە بوو کە مەهەوی بە شادی و خۆشحالی مەرگی وانەو ئازاری وی بەدم. لەراستیشدا ئەک هەر بە مەرگیان شاد و دلخۆش نەبووم بگرە یە کجار زۆریش بە داخ و کە سەربانەو بووم. ئەوانەم بە قوربانییە نەزانین و ستەم و دەمارگێرییە کۆمەل و بنەمالە ی دەزانی، بنەمالە یە کە خۆی لە کەسانی دی بە زیاتر دەگرت و خۆی پێ لە کەسانی دی جیاوازتر بوو. جگە لە هەموو ئەمانەش هەر بەدل نەمدەویست ئازاری بەدمەو. ئیدی ئێستا بە واتای بابە ((گەرە)) بووم و چاک و خرابی لێک دەکەمەو و دەزانم کە ئەویش بەلانی خۆیەو کەمتاکورتە زەحمەتیکی پێو کێشام و ئەم وردە حیسابانەش مایە ئەو بەرچاو تەنگیانەن کە ئەو دەوربەرە بچکۆلە یە سەپاندوویەتی.

گوتم: ((بابە، ئەدی ئەو کورە تیو چۆن، بەلای ئێو دە ئەویشیان هەر کوشتوو؟)).

((پێموا نییە؛ هەر ئەو دەمی هەلات و چوو عێراقی... پێموا ی هەر لەو دەور و بەرانە بیت... هەر دەبی لەو دەور بەرانەش بیت)).

کەوتەو یادی بەسەر هاتیکی ئە ئاوا. دوا ییستی مانگی شەهریوەر بوو، ماوە یە کە ون بووین، و بەمالەو چووینە ئەو دەوربەری لای سەردەشتی... چووینە مالتی خزمیکی. من شەو و رۆژ لەبەر رەوکی ئەسپان

بووم... سی دانهبوون، ههمووی ئی خوومان و ئی مائه نامۆزایه کان بوون-، به لآم چ ژیانیکی ساده و ساکار و بیگمرد بوو! شهوانه شوانه کان دههاتنهوه و ناگریان دهکردهوه و یهك دوو مهریان دهدهوشین و سهتله شیریان وه پال ناگریهوه دنهنا. ههر كه شیره كه مان دهخواردهوه داده نیشتن و ده بلوژیانیانهوه دهتورانده. ئهسپه كان سهریان ده دوو رووناكاییه ناگره كه یهوه دنهنا و دههاتن و دههریان لینه دابین: بهو چاوه گهورانه یانهوه ده ناگره كه می راده مان و وهك بلایی دهبر و خه یالانهوه چووبن، گوئیان بو دنهنگی بلوژیی شل ده کرد. مه ره كان له ولاتره وه ههر دهله وه ران، به لآم ئهسپه كان تا رووناكاییه ناگری مابایه ئهوه ههر دهگهله مه دا بوون. ئهوه دهمانه می كه زۆر نزیك ده كهوتنهوه چهنده خړكه بهردیكمان ری دههالاندنی. ههر كه ئه مه بهرده كه مان داویشتنی (سه ره) ی ئهسپه كان كه پیش ره كه یه به عاله می ناشره چاوه كانی زهق ده بو نه وه و پرمه یه می له تفنكانرا دههاتی و به دوو گوئی مووچ و ههر دوو چاوه كانیه وه رووی ده لای راست ده کرد و ههمو بیته كه وه درده په رین و به غار دهرویشتن. به لآم زۆری نه ده برد، یهك یهك و دوو دوو، و به پارینه وه، نهرم نهرمه، ههمدیسه دههاتنهوه و ورده ورده باز نه كه یان تهنگر ده کرده وه و تا سنووری جاری پیشوویان دههاتنهوه و به تهك یه كه وه، راده وه ستانه وه، كه ناو ره كه داده مرده وه ئهوانیش لیک بلاو ده بو نه وه، به لآم زۆریش له جی ناگره كه می وه دوور نه ده كهوتنه وه. به یانیسه کیان تازم چاوه له خهوی هه لینه بوو كه په یوایی لادیی، ههمو ساری جوانوه ماینیک به دهسته وه په یدا بوو. جوانوه ماینه می هینابوو ((چاك)) ی بكات. ده یزانی كه من ههچی لی ناستینم و كاره كه می به خوژیایی بو رایه ده كه م بو یه لهو ریبه دووره پرا هاتبوو. جوانوه ئهسپه می زۆر ژیکه له و غوردمان هه بوو، تازه پشتمان گرتبوو، به واتای ئه ورۆ تازه مان ((گرتبوو)) و تا ئهوه جیبه می كه من ده مزانی ئهوه یه كه م ئهزمونی په رینی ئهوه جوانوه ئهسپه می بوو كه له جوانوه ماینیکی بیته.

چووم جوانوه كه می بینم. ههر كه منی دیت گوئی مووچ کردن، ههمو ساری به دهسته یه وه نه دیتم، بو یه زۆر به زینه له یه می كه تیكه له به خو شه ویستی و چاوه روانییه وه سه رینی کی كردم. چهنده كلۆ خو یسه كم له بهر کی خو م ده رینا، به چوار نالییه وه هات و یاله كه شی هه روا به خو شییه وه شه نه ویا ده کردن.

كلۆ خو یسه كه م له بهرده می راگرت، ئهوی خو ارد، دهسته یك به شان و ملیدا هینا، یالیم گرت و به سوار یه وه هاتمه وه لای کابرای لادیی. جوانوی تاین ههر كه جوانوه ماینه كه می دیت گه رده نی کیل کرد و له خو شیان له حیلیدا- حیلانیکی پر ئاره زوو- و به هه لبه ز و دابه زیکه وه چوه پیشی و خو ی خړ کرد بووه. کابرای لادیی هه روا بو پارینه یه سه ری ههمو ساری جوانوه ماینه كه می ده مه چه کی خو ی نالاند. به لآم به پیچه وانه می بووون و چاوه روانییه وی جوانوه ماین له جی خو ی نه بزوت به نازه وه گوئی خه پاندن

و چاوی ده بریسكانه وه. ئهوه جیبه می لی راوه ستابوو كه مۆكه ك لیژ بوو. ههر كه دابه زیم و جوانوه ئهسپه م به ره له دا کرد، جوانوه ماینه كه پاشوه كانی كه میك لیک بلاو کردن و خو ی توند و ئاماده کرد. جوانوه ئهسپ دهسته وه ستان بوو.

به پیچه وانه می ئهسپه ئهزمونیده كان كه به چوارنالییه کی نهرم و شله وه به دهوری یاردا دین و دهچن و زۆر شوخانه سه ر و گه رده نی هه لدینن و سهریان راده وه شینن، ئهوجا له دواوه وهك گوژی به سه ستنه وه، ههمو له شی تیكرا گرژ ببوو و به رده وهام- نهرمه حیل- ی بوو. جوانوه ماینه می تاینیش ده چاوه روانییه دا ده له زری- له ره ی سمت و كه فه لی به ناشره ههستی پینه كرا. جوانوه كه بی ئه وه می گوژی به سه ستینه وه هه روا له جیبه هه ردوو دهستی هاویشتنه سه ر كه فه لی جوانوه ماینه می و كوئی لی ئاودبوو کرد. به لآم زۆر به هه یواشی و له سه ر خو وه و به ده م نهرمه حیله می په چر په چر و وردیلانه و گرژه وه. جوانوه ماینه ش به له رزه له رزه وه ههر كه فه لی دینه نه پیشی و خو ی پیوه دنه نو ساند... دوا ی چهنده ده قیقیكمان ریچه کی باریكه خو یینیکی به لابه لای زیندا تکه تکه كهوته سه رعه ردی. مه لا حه سه ن گوته بووی كه خو دا وه ندی عاله میان ((به رده)) ی کیچینییه می هه ردا وه ته موسولمانان و به س!

سالیکی ته واه به سه ر ئه م رو دا وه دا چووبوو كه جوانوه ئهسپه كه ونبوو. ههمو جیبه كمان لیکرد هه رچی شوینه وار و قولاغ بی نه ببوو. له بیرمه ئهوكاتیش بابه له تهك په نجه ره وه دانیشته بوو و ده بخوارد وه. گوئی: ((ئهوه جوانوه یه كه مین جاری له كوئی جووت بووه!)) گوتم بو. گوئی: ((چۆته وه هه مان جی)). هه مان جی! تا ئهوی یهك دوو روژ ریبه! هه رده بی قاچاغچی دزیبیتیان... نابی ئهوه ههمو ریبه چووی- ئهویش بهو سارد و سه رمایه! ئاوه راستی پاییزی بوو. بابه گوئی: ((هه رده بی چوویته وه وی!)) یه كمان نارد- له وی بوو! ئهوه ی نارد بوومان ده یگوت تاك و ته نیا ده هه مان ئهوه كو یستانه می بو مان دیاری کردبوو ده له وه را... خو دا ره جمی کردبوو كه وه بهر چنگی گورگان نه كه وتبوو...

((پینوایی ههر لهو دهور و بهرانه بیته... ههر ده بی لهو دهور بهرانه بیته...)).

چتان لی بشارمه وه منیش ده مو یست ((ههر لهو دهور بهرانه)) بم، منیش ده مو یست له جی زاوایه تییه م نزیك بم، ده مو یست ههر له نزیك گوژی لاوه تییه به با چوومدا بم: له نزیك چاخانه می كه نیوه می ته منه می لاوه تییه می ده خه یکی ئالۆز و بلۆز و ترسناکی میژووی ئهوه جیبه دا ناشتوو. نیوه كه می دیش سونه ته می به ئاگا و بی ئاگای دهور به ره كه رزاندی. نیوه می؟- نا، ههر ههمو لاوه تییه كه م له وی نیژرابوو. ئه دی ئه وه نییه هه ردوو نیوه كه پیكه وه به ندن و لیک جیانابه وه، ههر راست وهك ئه وه ژن و میردانه می سه رده مانه می

پيشووی کۆن که پينکهوهيان دهگهل گۆزه ئاويك و نردووه نانتيكى ده گۆر دهنان و پينکهوه سهريان دهنايهوه.

منيش دهمويست بجمه دهگۆرهكهي خۆمهوه، لاي تهوهي ديكهم، كه دهبن گلیدا دهگۆر دابوو- بهبي نان و ئاو. نا... نان و ئاو هەر بۆ هيئندييه كه ههليك ههلهكهي لايهكهي دي لتي روون بيت كه بهبي تهو نيوهي دي ناتواني بزيت، تا بزاني كه بهبي جووتي دلپهسهند زيان مهرگيكي لهسهرهخويه، مهرگيكي كه ههموو دهيمي ههر مهرگه- وهك تهوان ههنده ((جووت))انهي كه به زيندووه تيبه چاوان يه كترى دهكوژن و مردني له زيان دروست دهكهن- تا تيبگا كه ههركاتي مهرگ يه كتيكاني بردوه تهوهي ديش تيبگهيهيني كه دهيباتهوه، كه چي من دهمزاني كه تهو ((جووته)) نه تهنيا دل پهسهند، بهلكه بهرجهستهي ((جووت))يكي تهواو بوو و بهرپيشتنى وي ((جووت))هكه يه كپارچه له بهين چوو؛ دهمزاني كه تهو ژنهي ئيستامه بهو تاييه تهنديانهي نزيك لهو شتانهي تهو كچه پاكه بهسته زمانهوه ههلبزاردووه، تهوه نيوهي كارهكه له دهستداوه، تيبگهيووم كه بهخوشي و ناخوشي ههر مردووم... نا، پيوستمان به تويشووي ناو گۆرنييه- ههركاتي تهو كچه بهسته زمانهه بيرديتهوه- كه بهديتنى ههر جوجهله و گوليك وهبيرم ديتتهوه- ههركاتي كه، بابه ژنهكه بهنيوي داده گولهوه بانگ دهكا ناگرم تيبهر دهبيت، سووردهمهوه و دهبرژيم. ههر ياديكي خهتي روخساري، ههلسوكهوتي، پينكهينهكاني، ساده و ساكاريهكهي... رهنجيك و ئيش و ئازاريكن بارتهقاي ههزاران جار مهرگ... و من ههموو رۆژ و سهعاتيك ههر مردنه و تاقيدهكهمهوه.

وهك هه ميشه، و وهك هه موو خهلكي، بير يكي ديكه بۆ تهغامداني كاريكي ديكه دروست دهكهم. دهلييم: ((بابه، تهگهر گازندهيهكت نهبي پيم خۆشه سهريكي له ماموژني ههليئمهوه- داخوا بيت چاكه يا نه نا؟)).

بابه تهو پيشنيارهي پينخوش بوو: ((بهلي، دياره- كاريكي زۆر بهجييه... بيتچاره به تهنييه، خۆشحال دهبي... بيتنهوايه، تهوويش پيري ناخر شهري بو)).

پووريش ههر يهكجار زۆر خۆشحال بوو.

* * *

(۳۱)

چاخانهكه هه مان چاخانه بوو، ههويش نهبوو: ههر بۆخۆي ويرانه بوو هيئندهي ديش كاولتربوو- مريشكيك بهره نهولايه ههيوانيوه كه جتي ههر دووكماني لي راخستبوو دهچوو، مريشكيكي دي ملي ههليئانبوو و ههر كه مني ديت دهستي كرده گارهگار و قهقدويه، كورتانيك پالي وه ديواريهوه دابوو، ژنيكي سهروپرچ ئالۆز و دهموچاو سيس و چرچ و لۆچاوي لهسهر جۆيه كۆخه ليسي به زيخ و چهوي ناوه مهغهلتيكي دهسووهوه. خشتهكاني كۆخه ليسي هه موو گرژ و مۆن و سووره بسون، روخساري هه موو جييهكه غه ماوي و دلتهنگي پيوه بوو و شوينهكه- ههروهك تهو هه موو كاوي و ويرانى و شه پريويه گوناهي من بي- به زماني ههر درز و كهله بهريكيهوه به روخساريكي ترش و تال و مرچ و مۆنه تانه و ته شهريان له من دها، ههروهك تهو خانووه كونيئه پيشيناني زوو كه له بهر سستي و ليئنه هاتووي و هيرشي بينگانان رۆژيان رهش دهبيت و دهبيت عاجباتي... هيچ شتيك بۆني ناشنايهي ليئنه دههات. نيشانهي دۆستايه تيبه به هيچهوه ديار نهبوو. خۆلي مردوانيان به سهر هه موو جييه كيدا كردبوو... هه موو جييهكي تهو شوينهي مردبوو- ته نانهت بهردى سهر لوتكهي كيويش كه شوين جي پيني مانگ بوو، تهويش نيوچهواني تيك نابوو- تاخر مانگيش مردبوو. ههروهك دار گول گياني شوينهكه بووي و تورابي و هه موو شتهكاني جي هيشتبي و رويشتبي، شوينهكه بي دايك ما بووه. نيشانهي هه تيوويه به هه موو جييه كيهوه دياربوو: نه دهنگي تريقانهوهي پينكه نينيك، نه دهنگي ((پت پت))يكي نه ترپه ي پيهكه- ههر راست وهك مردواوي ژيزه مينينيكي چۆل كه دهنگي پتي ريبواران بداتهوه، ئاوا چۆل و بهتال بوو، ههر دهق وهك ميتشكي ناو كاسه ي سهري من كه ههر دنگه ي دههات، هيچي ودرنه دهگرت، ههر جييهكت دهكرد- دههاتي و دهچووي يا ههر شتيكت دهگوت يا ته نانهت تهگهر پيشكه نيباي- تهنيا وهلامتيكي كه دهيدايهوه ههر تهنيا ((نه ماوه)) بوو و بهس.

چايه جييهكه پيره ميژديكي نهخۆش و كه له لا بوو... خۆزگه ميژده چلمنهكهي بايه، خۆ ههر نه بايه دهمتواني مهرگي وي بهدوور و دريژي لي بيرسم، خۆزيا ههر مندالهكهي بايه خۆ ههر نه بايه بهديتنيكي ويم نيوه فهراموشييهكي داكي دههات!

ماوهيه كم خۆ گنخاند؛ پیره مېرده چای هیئا. چایه کهم وەرگرت، به لأم نه مخوارده وه. تا ئەو بۆ کارێکی چوو دهري چایه کهم رشت. ئەم کونجه کۆلێته که رۆژێک له رۆژان درهشاوترین جیبی هه موو دنیایه بوو چی لی به سه رهاتبوو! یانی ئەوه هه ر ئەو جیبه خۆش و پر شادی و روناکییه یه که من بۆ ساتیکیشم دل لی به رنه ده بۆوه و ئەوا نیستاش ده گه ل هه ر پینا روانینیکیدا دل م ده گو شری! و نه گبه تی له سه رووی مریشک و جوجه کانیه وه ده باریت و دیتنی چایه کهمی دلان له ژیللا دیتنی.

هه روا به ده م قسانه وه له پیره مېرده م پرسى که ته گه ر قه زاو قه ده ر دوور مردوونیکیان هه بوو له کوینی ده نیژن- ده موست گۆره کهمی ببینمه وه و بچمه سه ردانى. پیره مېرده به ده ست نامازه ی کردی و ده ستی بۆ لای بیسه لێتینی که ناری ریبه، بۆ ئەو شوینەى که ریبه که پینچی لێده کردوه و چاخانه کهمی لینه ون ده بوو راداشت. چاوی وێک هیئانه وه، برۆیه سپیه کانی ده گه ل پیلوه سپسه کانیدا هیئا به ر نیوچه وانى و گوتی: ((هۆو وى، تاغا... ئەو ((شه خسه))ی که ناری ریبه... ئە گه ر یه کێک به لا دوور، فه رمانى خودای به جی هیئا له وێی به خاکی ده سپین)).

خۆشبه ختانه ئە مجاریان ئەو سواری که له گه لم بسو یه کێک بسو له کوره جحیله کانی گوندی. گوتم ته سه په کان هه روا راکیشی تا من ده یگه می، نیدی بۆ خۆم دهن و گۆره کان و ده نیو چه ند پیره داره پرووینکی که که سایه تیبیه ئەو شه خسه ی له برینیی پاراستبوون وه یلان بووم: هه مووی ویرانه، هه موو کۆن... دهن و واندا گۆرێک سه رنجی راکیشام، که به گویره ی گۆره کانی دیکه تازه تر دیاریبوو... تازه! چوار سال به سه ر ئەم رووداوه دا چوو!... به لأم ده ی، ده رده که تازه بوو، گۆری ده ردانیش هه رده بی تازه بییت. هه ره وه داکى ئەو قاچاغچیبیه ی که ده یانگوت هه ر که چاوی به گۆری کوره کهمی که وت ناسیبیه وه بى ئەوه ی له پيشداش دیبیه تی هه ره وه شتیکیش به من بلێ که ئەو گۆره گۆری و بیه. ده رختیک به ته ک گۆره که وه بوو. له سن ده رخته که دانیشتم و ده گۆره که یه وه رامام... خه لکانیک ناشتوبویان و به خاکیان سپاردبوو و نیستاش من هاتبووم و داوای نه سپارده کهمی خۆم ده کردوه! خۆزیا من مناشتبایه، ئەوه ئەرکی من بسو، ناخر خۆ مردنه کهمی ((ده سکار))ی خۆم بوو... تازه جیاوازی چی بوو؟ ناشتن هه ر ناشتنه، ته نیا ئەوه نده هه یه ئە گه ر من مناشتبایه ئەوه نده هه قه م به خۆم دها که وه ک دایکان گله بی و گازانده م له گل و خۆلی گۆره کهمی هه بی نازاری نه دن. یا چاوه رپیی ئەوه ی بم به نه رمونیانی له نامیزی بگری و ده گه لیدا روو خۆش بی. ئە گه ر خۆم کردبایه خاوه نی به لانی که مه وه ئەوه نده هه قه م هه بوو...

سه یری گۆره کهمی ده کهم... جیبی باوه رپی نیبه- ئەو له ش و لاره و ئەو هه موو که ف و کول و حه ز و تاسه و ئەو هه موو جمووجه و ئەو هه موو شوخی و شه نگی و ئەو هه موو گولێ جوانیبه، ئەو داره گوله قه شه نکه و بن ئەو خاک و خۆل و گلّه و له ناو ئەو زینده وه ر و مار و مېروانه دا! سه رنج و لێوه غونچه کراو و ئەو گنجه جوانه ی لا لووتی ده بن ئەو چه ند بسته په رده خاکی که هه موو جارێ ته ژدا و نابادی باوه ژنیتی پی ده ردینا- نیستا ئەوه تا له و دیو هه زاران کیتی خا که وه ی ده بینم، و هه ست ده کهم- ته واوی ئەو له ش و لاره ی به و هه موو ته رو ناسکی و سفت و سو لیبیه وه و به و چاو و برۆ و زه رده ی سه ر غونچه ی لێو و ده میه وه، ده گه ل ئەو هه موو چاو و گه ردن گېران و هیئان و برده نیدا- و سه رتا پای داره گوله کهمی- هه مووی هه ست ده کهم، هه مووی ده نامیز ده گرم- باوه ش گول- هه رده وه ده مه شدا که به دوا ی پاشا وه که میدا ده گه ریم، ده ست دیره و ده وی ده کوتم و لیره و له وێی ده کیترم. هیئنده خۆش و جوانه پیم خۆشه تا دنیا دنیایه ئەو هه سته ته واو نه بی و کۆتایی نه یه ت و هه میشه جیبه کی به تال بۆ خۆشیان ده که لیتیکى گیاندا دیلمه وه... هه موو ئەو شتانه ی ده نامیز ده گرم و ورده و یه کسه ره به کولک و پیتسته وه ی ده خه مه نیو دلمه وه، که به راستی به رین و هه راو و گه وره یه و هه رگیز پر نایبته وه و جیبی هه موو شتیکی تیدا ده بیته وه. ئەو ده مه ی ئەوی ده باوه ش ده گرم په له ی زیاتر مه...

سه رنجم چه ته وه ئەو دیوی رابوردووه کان، له هه موو شته کانی ده گه رپی، له ساده و ساکاری و له گیانی و له هه موو شته زیاده کانی بوونی، تا هه موو ئەو شتانه له کاو له تاریکه کهمی بیره وه ریبه کانه وه بیئیتسه وه ته ک گیانم و له وێیان جی کاته وه و دایان نیت، ده پرسم: ((چۆن بوو؟)) قاقا پیده که نی، ئەو جا برۆیان تیک ده نی: ((هیشتا دیگه له ی نه دیوه چه ند ماله...)) باوه ژنی ده گوت.

ده لیم: ((عه یبه کچی! عه یبه! تۆ کچی، ئەو قسانه چن!)).

ده لی: ((جا با کچیش بم... باشه! به گۆری بابیه وه... من بام خان بووه! به گۆری بابتسه وه!)) وای چ لاسایی کردنه وه یه کی جوان! ((دنیا ناو بیبا تاغا خه وه دیباته وه!)).

چ ژیر چه نه یه کی چکۆلانه! ئەوه نه قلی قسه ی باوه ژنیتیبه ((چ بلیم وه لالا!)) ده لیم: ((ناخر ئە ته وش زۆر پی لی هه لده بری... باشه چ ده بی ته وش که مینکی گولینگان به پالوی وه که...)) به هه مان تال و شیرینیبه وه ده لی: ((به ریشی بابیه وه! ناخر هه روا م خۆ شلکرد بۆیه حالم واخۆشه. ده بی رۆژێکی وای له ده می ده مه وه هه ردوو چاوی بکه ونه ده ناو ده ستی ده میه وه!)).

ناپه حه ت ده م، ده لیم: ((کچی نه کهمی که رایه تیبیه کی بکه ی و هه موو شتیکیان له کیس ده ی!...)).

ھاواری باوہ ژنی تا ئاسمانی بەرزە: ((ئەمی خاکی ھەموو دنیایەت بەسەری، بی باوان! دیسانەو ھیندە ئاوەی دەسەماوەرە کەمی نەکردووە ئا تەشخانە کەمی نەسووتی... دەک ملت شکێ بابان وێرانێ!)).

لەپەر بەدەستە ناسک و بچکۆلانە کەمی، وەک ھەر بە گالتهووە رووی خۆی برنیتتەووە و چنگورپکان لەروومەتی خۆی بگری: ((ئێستا چ قورپێکی بەسەری خۆمدا کەم!)) و بەدەم پێکەنینەووە لێوہ کانی دەگەزی ھەرودەک شارەزای ھیچ کاریکی نەبی بەتەواوی، دەلێنی دنیا کۆمیدیایەکی سەرگەرم کردنی و خۆ پێوہ خافلانندییە و ئەویش دەو کۆمیدیایەیدا ھەم ئەکتەرە و ھەم تەماشای چێ...)

((وا ھاتم، خانم... بەلێ- ئەو ھاتم!)) و لەبەن لێوانەووە پێدەکەنی: ((ھیس ھیس)) بە یەک دووپرەمەوہ... دەست بەدەمەوہ و پشت راست، دەترسی پێکەنینە کە زۆریە بینی و دەریەری.

دەترسم ھەرایەک بقمومی دەلێم: ((پووری من گوتبووم دەستەسپەرە کەم بۆ بشوا- من ناردبووم...))

ھەوا ھیلەمی بوو و شەپۆلی دەدان، دەتگوت لە گەرمان جینگلی دەدا، و من و دارگول لە پشت سیبەری ئەو کاوانە کە جوانیمانی لەبەندا نێژراوہ دانیشتووین. قەلینک بە بالە فرکانەوہ دیت، لەوولاترەوہ لەسەرداریکی دەنیشیتتەوہ، دارگول گلیئەمی چاوە کانی بەرەو لای وی دەسووتینی و قسانی دەگەلدا دەکا: ((ئاغا قەلە، شیلان خان چایە کەمی خواردۆتەوہ، نەشگریاوە... کە دەست و دەموچاویشی بشۆم ھەرناگری، ماشەللا ھەر خاتوونیکە بۆخۆی- وەک بیچووە کانی تۆ نییە! دەی شیلان خانم بلێ، بلێ ھۆی نازی نازی!)) و شیلان لە دوورەوہ دەگەل دارگول، دەستە خەپە بچکۆلە کانی ھەلدەتە کینی و دەلێ: ((ھۆی نازی، نازی، نازی!)) و من لە پەنجەرە ئەولای کاوولە یەوہ چاوم لێیە، و دەزام کە منیش بەرەو کاکە قەلە کەمی دەگەلەوان ئەوا دەستان ھەلدەتە کینم! قەلە کە بەدوو چاوە زیتە کانییەوہ سەری وی دەکا- و لە شەققەمی بالان دەداتەوہ و دەروا تا بچێ ھەوا لە بەداتە بیچووە کانی...)

لە تەکمەوہ دانیشتووہ، لە تارانێ دەترسی- بەلام ترسانییکی پەر لە تاسە... ((وا! ئەوانەیان بۆچییە و چیان لێدەکەن!)) خانو و بەرە گەرە و زەبەللاحە کانی دەگوت: ((وہکو مە سەراو و کانییان ھەییە؟)).

((ھەموو شتیکیان ھەییە)).

باری سەرئەجە کانی دەگۆری، ھەر راست وەک باری بزە کوشتیری تازە زاوی لیدی، کاتی کە کاریلە کەمی لە دوورە خۆیەوہ بە باوہشی کەبیانوی مائیوہ سەیر دەکات- نەرم و شل و شاد و شەنگول و ھەردەو دەمیشدا غەمناک؛ دایکانە و کیژانە و بەتاسەوہ تەماشای دەکات...)

مامۆژن- ئەگەر بتوانی بلێی- لە ھەموو کاتیکی داوہشاو و شل و شەپۆتەر بوو. ھەر راست بە پەیکەرە مۆمییکی ناشرین و بەد رەنگ دەچوو کە پەیکەرەسازە کەمی لەبەر گەرماوی کوروەی ئاگرە کەمی لەبیری چوویتتەوہ و بەجیی ھیشتیبی. نەیدەتوانی سەروخواری بە پلێکاناندا بکات، دیارە منیش چاوەرێتی ئەوہم لێنەدەکرد؛ ھەر کە منی دیت باوہشی کردوہ و ھەولیدا چەند دلۆپە فرمیسکیکان لەو بوونە وشکەمی خۆیەوہ ھەلپێزی، بەلام بیسوود بوو. من لەجیاتی ویم لافاوی گریانێ بەرھەلدا کرد: بۆ تەنیایی و پێکەسییە دارگول دەگریام؛ بۆ تەنیاییە کاتی مردنیی و بۆ پێکەسییە ئازارە کانی، بۆ سووکایەتییە دەکردنیی لە مائی... بۆ تەلا خانیش ھەر گریام- بۆ سووکایەتییە ھینانەویتی... بۆ سیامەندیش ھەرودەتر- بۆ سووکایەتییە ھەلاتنیی. بەلێ، بۆ دارگول دەگریام، تا ئەو دەمەمی لەسەر گۆرە کەمی بووم خۆی و پێکەنینە کەمی دەرفەتبان نەدەدام بگریم، ئێستا کە ئەو دیارنییە دەتوانم پەر بەدل ھەرچی تال و سویری دەروونم ھەییە ھەلپێژم.

مامۆژن شەرمی لە من نەدەکرد. ئەو تریاکی خۆی دەکیشا و منیش خلتە و خالی دەروونی خۆم بە فرمیسکان پاک دەکردوہ- تاوتیک دانیشتم، دواوە چوومە دیوہ خانێ- چۆن بوو ھەروا بوو، دیاربوو کەمیک شیواو و ئالۆز و پیس و پەلۆختەر. سەرکارە پیرەم بەخۆ و خیسەخیسی سینگی و فیسەفیسی لووتییەوہ دەگەلدا بوو، چاوەزی لێنەبوو، کچە قەرەواشە کە چای ھینا. مشووری خواردنەوہشیان خوارد بوو... ئێستا ئیدی پیاووبوم، ژن و مالم ھەبوو، ھەرچەندە بە مامۆژنیشم نەگوت. سەرکار گوتی بیستوویەتی کە ژم ھیناوە، بەلام بە خانینی نەگوتووہ، پێویستیشی نەکردووہ پێی بلێ. ئەوہ راسپاردەبەک بوو بۆ من. راستیشی دەکرد- ئاخەر ئەمانە راویژکار و رازگری مائیش بوون- راستی دەکرد، چ پێویست بوو برینە کانی سەرلەنوی بکولێنمەوہ، ئەو گریانەشی کە دیبوی دیاریبوو ھەمووی بەشتییکی دیکە لیک داوہ.

گوتم: ((ئەوہ بۆ ھەر پەرداغیکت داناوہ- خۆ خواردنەوہ بە تەنی ناخووتتەوہ!)).

ھەستا و چوو پەرداغیکی دیکەشی ھینا. بە زۆری و بە بیانوی ئەوہی کە بۆ سینگە کەمی باشە- لە کاتی کەمدا کە ژھەریکی کوشندە بوو بۆی- یەک دوو پینکم پێ ھەلدا... مەبەستم ھەبوو. رەنگی گەش بۆوہ و چاوە کانی سوورتربوونەوہ. وردە وردە ئامازەم بەو قسە و قسەلۆکانەمی سەرزاران کرد. سەرکار سەری بەردایەوہ و بەروخساریکی نھینی پارێزەوہ گوتی: ((وہللا ئاغا چتان عەرزکەم. زاری خەلکی ناگیری، خەلکی بی ئیش و کار زۆرن، ھەموو شتیکی دەلێن)).

گوتم: ((ئەو راستە. بەلام تا شتتیکیش نەبى شتتیک ناگوتى)). دەو نۆبەیدا دووبارە پەرداغە کاتم پەرکردنەو. سەرکار دیاربوو پى ناخۆش نىبە، ئەوئەندە دەبى و نابىبەشى ھەر بۆ ھىندى بوو تا ئەگەر ھاتو خانم پىزانى، ئەو سوئىدى بخوا و سوئىندەكەشى لىئەكەوى كە پىيان خواردۆتەو. بۆبە دەستى بەسىنگىبەو نا و داواى لىبوردنى کرد، يانى تا چا و لە خواردەنەوى پىوشم. من پىم داگرت و ئەو گوتى: ((تەلخوكمولللا كاتى ئاغا زۆرىبە بكا ئىدى نۆكەر دەسلاتى نامىتى)). و پىئەكەوى ھەلدا... و ئىدى ھەروا يەك بەدواى يەكدا پىكى ھەلدا و نەبىساندەو.

گوتم: ((سەرکار، ھەروا كە تۆ پابەند و رازگرى ئەم مالا و بنەمالەبەى - كە ئەمەش ديارە نىشانەى پىاوئەتى و بە ئەمەكى و ھەق شوناسىبە - منبىش ئەو ديارە بەلگەى ناوى كە لە تۆ زىاتر بەو مالاو پەبەندى دارم، چونكە ھەر چۆنىك پىت نامۆزام و ئاپرووى ئەم بنەمالەبە بە ئاپرووى خۆم دەزام، خۆ ئەگەر ئەمنىش وانەزام ئەو خەلكى ھەرواى دەزانن و بمانەوى و نەمانەوى ئەو رووداوە و بەسەرھاتانە ھەر بە ئى ئىمە دادەنن - جا ھەر لەتۆو بەرگە كە خزمەتكارى مالىتى تا دەگاتە نامۆزا و بن نامۆزايانى وەك من. ئىدى ھەرچۆنىكى من دەمەوى ئەوئەى لە دەمى تۆو ببەم كە ھەم لە ئاغا و ھەم لە من لە ھەردووكمان نرىكى)).

(واى پىشان دەدا كە لەپىشدا لە كەن بابەى نۆكەر بوو، ئەو دەمەى كە من مندال بووم، سەدجارى لە كۆل و قەلاندۆشكان كرووم و مېزم بەشان و كۆلیدا كروو - و كە ديارە ئەمە ھەقىكى بۆوى و ئەركىكى بۆ من دروستكردبوو) ((دەزام، ھەقتە، تۆ خزمەتكارى ئەم بنەمالەبەى و دەبى راز و نىياز و نەپىبەكانى وەك راز و نىياز و نەپىبەكانى مالا خۆت دانىتى و بىپارىزى، و ھەرواش بوو. بەلام تاگاشت لىبە كە پەبەندىبەكانى من و مستەفاخانى جگە لە پەبەندىبە نامۆزايەتیبەش، پەبەندىبەكى دىكە بوو، ئەوئەش ھەر دەزانى كە ئەگەر ئەو بۆخۆى لىرەبايە ئەو زەجمەتەم ئەدەدايە بەر تۆ. حەزم لى نىبە لە مامۆزنى پىرسم، راست نىبە برىنەكانى بكولىنمەو. ئىدى ھەر چۆنىكە پىم خۆشە لە دەمى تۆوى ببىسم، و دەنا پىاو ناچار دەبى يەكىكى بىرى و لە ھەر جىبەكى ھەبە بىلەزىبەو...)) سەرم گەرم بوو، و قسەكاتم شىوئەى فەرمانىان پىو دياربوو.

گوتم: ((بەچاوان، ئاغا، ھەرزى دەكەم - ھەروا تۆزىك راوئەستن، ھەرزى دەكەم)).

گوتم: ((ئەوئەش دەزانى كە ھەروا چەند رۆژىكى دىكەبە و ئىدى من دەگەرپەمەو تارانى و دلنىاشت دەكەمەو كە ئەو شتانەى دەیانلپىت لە من و لە خۆت و لەو ژورەى دەرنەچى. بەقسەى لای خۆمان مەگەر گۆر لىم ببىسى)).

پىكىكى دىشم بۆ تىكردەو، پەرداغەكەى ھەلگرت و بە داواى لىبوردنەو يەكسەرە ھەلدا و گوتى: ((بەچاوان ئاغا، ئىستاكە ئىو دەفەرموون، سەرم دە پىدايە)). كەوچە ماستىكى خوارد، ماوئەبەكى لەسەر پازنان خۆى ھىنا و برد، چاوىكى بەرەو لای دەرىو گىرا، كەمىكى بىرکردەو ئەوئا گوتى: ((تازەكە ھەر دەفەرموون با لە ھەوئەو پىدايەم - كە ھەر لە سەرەتاوە ئەو رووداوە چۆن قەوما)).

گوتم: ((بەلى، بىنگومان)).

((بەلى ھەرزى بە خزور بىت...)) گەرووى ساف کرد ((ھەرزى بەخزور، كۆتايىبە بەھارى - يا ئەگەر ھەلەم نەكردى - ناوئەراستى يەكەم مانگى ھاوئى بوو. ھىشتا بەرپىزان نەچوونەو تارانى... يا رەنگە گەراشبوونەو، ئەگەر لەبىرم ماى ئەوئەمى رۆژىكى ھاتمە خزمەت ئاغای: قسەى پارەبەكى بسو دەیانەبىست بە يەكىكىدا بىننە بانكى سەنى و لەوترا بىنن... بەلى، ھەرزى بە خزور ناوئەراستى يا كۆتايى مانگى ھاوئى بوو. ئەوى سالى رەنگە پىيان راگەياندىن، بەراز زۆربو. مەرزە نەمابوو نەيانشلاى. ئاغا داواى لە ((ئەمنىبە))ى کرد و مۆلەتى دوو تەفەنگانى وەرگرت... ئەلەتە بۆ خۆشان تەفەنگان ھەبوون، بەلام ھەروەك بۆ خۆشان تاگادارن بە چاك نەدەزانرا و دەدەراغەبەن - ئەوانەى كە مۆلەتیشمان بۆ وەرگرتن ھەر ئى خۆمان بوون - مۆلەتەمان لەوان وەرگرت. بەلى پاسى دوو تەفەنگانمان وەرگرت و ئاغا دوو سى كورە جىلەى گوندى بە چەند سەگىكى گورگ خنكىنەو كەردنە مەئورى راو بەرازى. داواى نىوەرەبەى كىان، ھەروەك ئىستا، كە بۆ خۆيان تەشرىفیان لىرە نىبە، بەرەبەرى نوئىزى ھەسى، يا شايەد و زووترىش بوو كە دەنگى تەق و تۆق و ھەبەى سەیان بلند بوو. خانمى گەورە راکشابوو، لەو ھەراو زەنايەى وە ئاگا ھاتەو و فەرموويان ((سەركار)) بزائە ئەو ھەراو ھۆريا و زەنايە چىبە، مېشكەم چو!)) ئەولكەبىم و سىامەند لەوى نەبوون. كە چووم ھەراو ھورايەكە ھەروا لە پەنا گۆرستانەكەى سەر رىبەو بوو... كە نرىك كەوتەو دىتم ئەو خەلكى دىبى بە ورد و درشتەو، بە ژن و پىاو و مندال و پىر و جوانەو خپوونەتەو و ھەرايە. تا دوابە روون بۆو كە راوچىبەكان و رچىبەكان برىندار كروو و بەرەو ناو گوندىان ھەلپىو. جەنابەعالى لە بەندەى چاتر دەزانن كە تەفەنگى ساچمە دەروەستى و رچى نايە و پىسى ناكوژى، تەناتە ھەر زۆر بەزەمەتیش پىستەكەى دەرووشىنى - ئەوئەش ئەو و رچە، كە بە تەواوى مانا

لەندە ھۆرنیکە. عەیب نەبێ لەسەر پاشووان دانیشتیبوو- ھەر راست وەک جوانەگایەکی، دیز، کولکن، باوەر بفرموو ھەر تیسکیکی ئەھا ئەھ، ھێندە درێژ!) (چاوی زەق کردنەو و بەنووکی قامکی لەسەر دەستپرا ھەتا ناو چالێ جووگەیی قوڵی راستی ناماژە کردی) بەلێ، قەپۆز رەش و کەللە ئەھە ھێندە!) دەستەکانی بە ھەردوو لایاندا لێک بلاؤکردن، بەقەدراییە دوو باوھشان.

((عەیب نەبێ، بۆ سەگ دەبیۆرا لێی وە نزیك کەوی! ھەر لە تەماشای کردنیی دەپەوینەو، رووی لە ھەر لایەکی کردبایە، بێ ئەدەبیشە، کلکیان دەگەلۆزی دەنا و وەک قەرەواشی کەوگیر لەسەری دراو بیترە و بەویدا ھەلدەھاتن. راوچیپەکان لە دوورییە ھەوت ھەشت ھەنگاوانەو، راست و چەپیان لینگرتبوو و سەگەکانیش لە دەورووبەرییەو و ھەشیمەتەکەش لە بەرامبەرییەو راوھستا بوون... ئاغا باوەر بفرموون شت لەوھی سەیرتر و خۆشتر ھەر نەبوو. ھەر کە راوچیپەکان تەنگەکانیان ھەلدینانەو و لوولەکانیان رادەداشتی ئەو گیانلەبەرە بەستەزمانە وەک مەوۆتیکی خاوەن ھەست و داك مرده دەستی کرد بە ھات و ھاواری... خۆلی خێ دەکردەو و بەھەردوو دەستان وەسەری خۆی دەکرد، و دەبیۆراند و دەپاراپایەو- چ پارانەوئەبە ناغا، موسولمان نەبیینی، و گاوار نەبییسی دواپەش ناغا، بەگیانی تۆ نا بە گیانی ھەر سێ مندالەکانم، کە ھەرسێکیان قوربانی تۆزی پیلایۆ ناغای دەکەم، وەک مەوۆتیکی زۆر بە ھەست خۆی دەکرد بە مردوو- چاوەکانی لێک دەنان و لە ھۆش دەچوو. ئەگەر بتدیتبایە دەتگوت ئەو نەک ھەر ئیستا سەدسالە مردووە!)).

سەرکار بەداوای لیبوردنەو پێکیکی دیکەیی بۆ خۆی تیکردەو و عەرزێ کرد: ((جەنابعالی، ئیوھش نافەرموون پێکیکی دی تیکەنەو؟- دەبوون عەیب نەبێ- ئیوھ بۆخۆتان ئەو گوستاخییەتان بە ئیمە فەرمووە)).

گوتم: ((با، بۆ منیش تیکەو)).

پێکەکی بە داوای لیبوردنەو لە ناغای بەسەرییەو نا و پارچە نانێکی بە کوئە گۆشتیکی مریشکییەو ئاوقا کرد و درێژە دایەو داستانەکە: ((بەلێ... نەک ئیستا سەدسالە مردووە. عەیب نەبێ، بەجۆریکی واوہ چوو بوومە ناو ھەرایەکەو ئاگام لیبابوو کە خانمی گەورە ھەر ھەشە و منی ناردووە تا بێم و بزائم چ باسە و جا بچمەو و ھەوالبەکی بۆ بەرمەو... بەلێ، خۆی دەکرد بە مردوو. بەلام ھەر کە لوولەیی تەنگەکان دەھاتنەو خواری، سەگەکان بەپشتیوانییە راوچیپەکان ھێرشیان دەکردی کتوپر زیندوو دەبوو و لەسەر پاشووان دادەنیشتەو، و گوئی قوت دەکردنەو، و بەراست و چەپەیدا دەوانی، و چاوی زیست

دەکردنەو و دەبگرماند- و سەگەکان ھەلدەھاتنەو. سەری موبارەکتان نەبەشیتم، جحیلێ گوندیش تاوئیکیان سەر دەکردە سەری: بەو بیل و بەرچیغانەیی کە دەگەلە خۆیان ھینابوون، وەک تەنگی نیشانەیان پێ لیدەگرت و دەیانکردە قریوہ. بەلام ناغا، بەسەری ئیوھ نا، بەگیانی ھەر سێ مندالەکانم، کە بە قوربانی سەری یەك تالە مووی سەری ناغای بن، ھەرودک مەوۆتیکی زۆر ئاقل و بە ھەست و نەست و تەواو، لوولەیی تەنگی و کلکە بیل و بەرچیغی زۆر چاک لێک دەکردنەو، تا ئەو کاتەیی کە جحیلەکان بیانیستبایە پێکەو ھێرشێ بکەن، ئەودەمی دووبارە ھەر بەھەمان دەستوو رووداوە کە دووبارە دەبوو: دەپاراپایەو، خۆلی وەسەری خۆی دەکردەو، ئەو بەستەزمانە بەو گیانلەبەرییە خۆیەو دەگرا و لە ھۆش خۆی دەچوو. دەوئەویدا تەنگەچیپەکان دەرفەتیان دینا و تەنگەکانیان دادەگرتنەو. ئەو ھەشت درۆ عەرز ناکەم، ھەر کە سمارتە (سپارە)یان لە جی تەرەقەیی تەنگەکان دەدا، ئەو گیانلەبەرە زۆر بە غەمبارییەو ئاوری دەدایەو و دەپاراپایەو، ھەرودک ھەستی بکا بۆ ئەوکارەیی دەکەن. بەلێ، ناغا، ئاغام ناغا بێ ھەردەو سەر و بەندەیدا سەرم سوپاند، دیتم، بەلام چ بیینم، ئەوا خانم و تەلا خانمیش لە پێشەوھی ھەشیمەتەکی راوھستان و خەریکی تەماشای کردنی ئەو بەزەمن! ئەودەمیی زانییەو کە بەخیری ناگیانم ھاتبووم ھەوا و باسان بەمەو! بە کورتییەکی... سەرتان نەبەشیتم، جحیلێکمان ھەبوو ناوی مستەفای دەرویش رەسووی بوو، ماشەللای لیبی بە بەرزی دارچناریک- ئەگەر ریک کەوت، و ئیجازەتان لەسەر بوو، دەلێم بێتە خزمەتتان بۆ خۆتان بیبینن... ماشەللای پەیکەرێکە!... بەلێ، عەرزێ بەحزور، ھاتە پێشی و مۆلەتی لە خانمی خواست کە بچی دەگەل ورجەیدا پەنجەیی لێکدا و زۆرەبانییەیی دەگەلدا بگری و ملی دەبەر ملی نیت...)).

بیرو بۆچوونێکی سەیرە! ھەرودک دەسەردەمی ھەزار سال پیش ئیستادا بژیت، ھەرودک ژیان ھەزار سال پیش ئیستا چۆن بووبی و لەجیبی خۆی نەجوولای! ھینشتاش ئەو پیر و کوئە سالە بە تەمەنانە ھەر ماون کە بەکەسەرەو دەلێن: ((نای رۆژگار! پیاو و پیاو تیش تیبەری و نەماو- ئم!- ئیستا دین و خۆ دەپشت بەردیکییەو دەگرن و لە دوورییە دووسەد ھەنگاوانەو سەیرە لەو گیانلەبەرە بەستەزمانەیی دەگرن و دەیکوژن! تەنەت کە تەقەکەشیان کرد تا ماوەییکی زۆریش ناویرن ھەر سەیری لاشەکەشی کەن! ئەو بەوھی دەلێن راو- بەوھش دەلێن پیاوئەتی! پێستەکەیی دەگروون و دەرکە و دەرکانی دەکێرن و دەستخۆشانەیی پێوھەردەگرن! راست دەکەیی، پیاوی، وەرە پێشی و وەک پیاوان، ملی دەبەر ملی نی، تا ئەودەمی قیتر بیی و بزانی راو یانی چی!)).

له راستیشدا دژواره پیاو ههروا لووت و بزووت بچته پیتسی- جا ورچه ههرجییهك و ههرجۆنیک بیټ- ملی له بهر ملی ورچی نیت، دهنه ههروا له دوورههش هات و هاوار و قاو و قیژیش کاریکی پیاوانه نییه.

((...)) خانم سهیریکی ورچه و سهیریکی مستهفای کرد. دوو دل بوو. فهرموویان. ((کوره، سهقهت دهکا!)) مستهفا عهرزی کرد: ((نا خانم، کی دهلی ته من سهقهتی ناکه!)) حهشیمهته که ههموو پیکه نین- نهوشتان عهرز کهم که ههر لهوی کۆمهله جحیلهیه کی دیش که مهزه زیان لهوی نزیك بوو نهوایش خرپوونهوه و هاتبوون... ته لا خانم لهسهه رانهوهستا، گوتی: ((برۆ، بابزانین چۆنی سهقهت دهکهی!...)) بهنده چۆن لهلامی جهنابنانهوه دانیشتووم ناواش لهوی راههستابووم و ناگام لهو گتوگوگیه بوو- ههروهك دوتینی بی، تیشتا ش روو داوه کهم له بهرچاوانه... بهلی، ئاغام ئاغا بی خهلهکهش هانیاندا. مستهفا کهمهری راست کردهوه و قۆلی ههلمالی و بهسههری که لانگوچکی (سۆزانی) سهردهسته کهی له قۆلی شهته کدا. غیرهتی دهوی، ورچهش ههروا لهسهه پاشوان قیت دانیشتووه و وهك مرۆقیتی وریا گوتی قوت کردوونهوه، ههروهك کهسیکی چاوه پیتی راویژ و نامۆزگارییه کی بیټ. بهلی، مستهفا ههروا چهند ههنگاو پیکان چوه پیتسی و راههستا و رووی دهمی ده ورچهی کرد و گوتی: ((پیرۆز^(۱). خۆت بگره وا هاتم!)) ئاغا باوهرتان بی ته گهر بهچاوی خۆم نه دیتبایه، پیاوی وهك به پیتزان نالیم، دهنه ههر کهسیکی دی ههزار سویند و نایهتی بۆ خواردابام باوهرم نه ده کرد. ورچه وهك بیست ساڵ مهشقی پالنهوانیه تییهی کردبی دهستی ههلینانهوه و هۆزاندی. به کورتیه کهی ئاغا سهرتان نهیه شینم، ههر که مستهفا چوه پیتسی ورچه ههستایه سهرجووت پاشوان- و تیک ئالان- ههر راست وهك دوو پالنهوانان. بهلام تا مستهفا خۆی خر کردهوه ورچه پیله پانییه کی لیدا و خستی، و لهسهه سینگه دانیشت. تا نیمه وهخۆ کهوتین ورچه شه ژنوی به سینگیهوه نا و به ههردوو دهستان دهستی مستهفای گرت و وهك چیلکه داریکی به شه ژنویان بشکینن ناوای دهستی مستهفای ((قرچ)) شکاند و دوایهش دهسته کهی دیکه ههروا بهو جوژه قرچ تیک فرماند. ئهوجار ویستی لاقه کانیسی ههر به دهردی دهسته کانی بهری. کوره جحیله دهرفه تیان نه داو پیتی وهربوون...

((ته لا لهو ته کههر! ورچه وهك عهرزم کردن که هیری خهله کهی دیت وهک پیتشان دهستی کردهوه به خۆل وهسهه خۆ کردهوه و هاوار و پارانهوی. چهند ههنگاو پیکان کشیهوه، و دووباره خۆی کردهوه به مردوو. ئیدی هیچ گوتی نه دایه سهگه کان و سهگه کانیسی وازیان لهو هینتا)).

سههکار ههلویتسهیه کی کرد، مۆلهتی داگیرسانی جگه ریه کی خواست. جگه ریه کم دایه جگه ره کهی وهرگرت و دهستی ماچ کردم و ناوری دا. یهك دوو چهسپی له جگه ره کهیدا. ویستم پیکه کهی بۆ تیکه مهوه گوتی: ((ته گهر بهرمووی، با بۆ تاویکی دیکه بی)).

((باشه، دوایه تیده کهینهوه)).

((بهلی، عهرزی به حوزور بی، که لهشی مستهفایان دهحالی حهلوه لایه دا واوه هینایهوه! خانم کوره جحیلهیه کی بانگ کرد، دهویست به تفهنگچییه کان بلی کاری ورچهی یهك لاکه نهوهو برپیتسهوه. بهلام جحیلان نهیانهیشت... بۆ خۆتان چاک دهزانن دهوهختی خۆ نواندن و خۆ ههله شهنگاندنیدا جحیل گوتیان لهو شتانه نییه. شه مجارهیان خهسههوی کوری عهزه شوانی هاته پیتسی. چوه پیتسی و مۆلهتی له خانمی وهرگرت. خانم ههمدیس دوو دل ما- دیاره نارههتیش بوو، چونکه دیاربوو رهنگیان له رووان برابوو و ههر راست وهك کهچی دیواری سپی ههلهگه رابوون- بهتاییه تیش که ئاغا له ماڵ نه بوو. بهلام ته لا خانم وانه بوو، ههروا گوتی له رووان دهباری- کیژ و کالی شل و مل و ههزه رکار و تازه پیکه یوی لی زۆربوون... و مستهفا و شهو خهسههوهش هه ریه که و دهنگیکیان لهوی بوو، له راستیدا وهك دهلین شهو خۆنوانده- زۆر داوای لیبوردن ده کهم، شهو خۆتان فهرمووتان دهنه بهنده هه رگیز ریم به خۆم نه ده دا)). به ئامازهی سههگوتم قهینا کا با بلیت و رانهوهستی ((بهلی، شهم زۆرانبازی و مملانییه شه وهك دهلین مملانیی راکیشانی دلی یاربوو، شهو خهسههوهی که عهرزم کردن لاییکی قۆچاغ بوو... شوان و شوانزادهش بوو، کوری کینو و بهنده نان بوو، له مستهفای که متر نه بوو. دیاره هیندهی وی چاپوک و چوست و چالاک و بهزیبک و زاگون نه بوو بهلام زۆر لهوی رهسه نتر بوو. شه مجارهش ته لا خانم دهرفهتی بری و گوتی: ((دهبرۆ، بزاتم تۆچ ده کهی!)) خهسههوهش چوو، ههر که له ورچهی نزیك بۆوه دهستی بلند کرد و گوتی: ((پیرۆز خۆت بگره واهاتم!)) پیرۆزیش ههروهك جاری ههوه لای دهستی بلند کردهوه و ههستایه سهه پاشوان. سهرتان نهیه شینم- تیک ئالان. شه مجارهیان، هینان و بردن ماوهیه کی کیشا: کوره شوان ههردوو لاقی والیک بلاؤ کردهوونهوه هیچ دهرفه تیکی پیله پانیی نه هیشته بوونهوه بهلام دیاربوو که ورچه دهویست دهسته کانی بادات و سینگه له خۆی نزیك کاتهوه و تیکی بشکینن. کوره کان له دوورهوه دهیانقولا نیدی و

^(۱) لادییه کان: بهزوری دهه کایه تاندا ورچی نیر یا می بهو ناوهوه (پیرۆز) ناو دینن و بانگی ده کهن و تیهوه دهخوین.

ئاگادارىيان دەكردهو: ((نههئىلى راتكىشىتته بهرهخۆى، وەرەو دوايه... بېئله پانېيهكى لېنده!)) دياره خەسرەوېش زۆرى هەولدا بەلام سەرئەكەوت، و ئاخرى ئەو دېرئەيه رابكىشايه پېشه خۆى و تا كورە جىئەلەكان پېئراگەيشتن وەك جارى پېئشو ((قرچە قرچ)) هەردوو باسكى تېك فرماند... و هەرەك هەول جارى تا كورەكان گەيشتنى ئەو چەند هەنگاويكان بەولترەو چوو و لەسەر پاشوى هەلتوتەكا و چاوى لەسەريەك دانانەو و خۆى كردهو بەمردوو... هەرچۆنېك بوو جىئەلەكان چوون و كەلەشى ئەوئەشيان هېئنايهو. تا تېرە بوونە دوو...

((خاتم تابلېى نارەحەت بوو، زۆر بەتورەبى و ناقابىليەو به يەكېك له كورە جىئەلەكانى گوت بچى به تەفەنگچىيەكان بلى، ئەو چاوپرېي چين! هېشتا قسەكەى تەواو نەكردبوو كە سىامەند- هەمان ئەو سىامەندەى كەلای جەنابتان دياره- هاتە پېئشى. دياره من نازام، هەرگېزېش ئەو رېيە بەخۆم نادەم بلىم داخو لەبەنەو دەگەل تەلا خانمېدا كاكە و برالەيه كيان هەيه يان نا- بەندە ناس خوايه، خوا هەر بوخۆى دەرزانى- بەندە هېچم بە چاوى خۆم نەدېبوو بەلام، دەى، هەرەو كە دەرزان و ئاگادارن لاويكى بالابەرز و تېكسەمراو و بەخۆو بوو، دەنگىكى پىاوانەى گرى هەبوو و هەرەك بەرپزېشتان تېيىنيتان فەرموو لاويكى زۆر بەرەفتار بوو... بە مندالە كرمانجان نەدەچوو... كى دەلى، رەنگە هەر كرمانجېش نەبووى، چونكە خەلكى دەورەبەر و لاى خۆمان نەبوو، خەلكى دەورەبەرى لاى ((تالان))ى بوو... بەلى، سىامەند هاتە پېئشى و لەبەرەدمى خانى و تەلاخانمېدا ئىكلامى كېشا و مۆلەتى خواست- خاتم زۆرى پېئناخۆش و نارەحەت بوو، تەلا خانمېش هەر رەنگى پېئنابوو. بەلام خاتم دەگەل ئەوئەشدا كە زۆر نارەحەت بوو هەر كە سىامەندى ديت زۆر لەسەرخۆ فەرموى: ((ئەو تۆش دەتەوى بچى؟! زۆر چاكە، بېرۆ بابزانېن تۆ چ دەكەى!)).

سەركار بەلچكى مېزەرەكەى مل و لاملى خۆى سېرەو و داوى تۆزىك ورك و گېپال هەلتەكاندى، بەدەم دېرئەى داستانەكەو گوتى: ((بەلى، سىامەند زەرەخەنەيهكى كرد و ئىكلامى كېشا و بەرەو لاى ورجەيهوچوو... ورجە گوتى قوتكردهو... داواى لېئوردن دەكەم، تېستائىدى بەسەرھاتەكە هاتە گۆرې دەنا بەندە رېم بەخۆم نەدەدا. بى ئىختيار ئاورېكەم دايهو و سەيرىكى روخسارى تەلا خانمېم كرد، رەنگى ببوو زەرەچىئە- وەك بلىن بۆ دۆپە خۆنېكى دەو دەمچاوهيدا دياربوو، بەندە بى ئەدەبى نەبى دەلېم نەخېر، تەننەت بە قەدرايە يەك سەرە دەرېشى خۆين و سوورايى تېدا نەمايوو. ئالغەى گەردن بەندەكەى دە مستى گرتبوو، پشوروى سوار ببوو، دەى باشە، بەلى، لەلايهكەيهو هەقى بوو، چونكە هەرچۆنېك بى راستىيەكەى سىامەند كورې ئەو مائە بوو بەلى... سىامەند چوو پېئشى- زۆر بەسەنگېنى و

لەسەرەخۆيەو- هەرەك هەمېشەى خۆى. چەند هەنگاويك لەولا ترەوى دېرئەكەو راوئەستا و دەستى هەلېنا: ((پېرۆز، جا ئەگەر پياوى بۆم راوئەستە، ئەو من هاتم!)) پېرۆز ئەمجارەشيان بەدەست بلىد كوردنېى ئامادەگىيە خۆى راگەياندەو و لەسەر پاشووان راوئەستايەو. بەلى، تېك ئالان. بۆ خۆتان كاكە سىامەندتان دېبوو. لاويكى خۆ هەلتەكېش و خاكەرا بوو، دەگەل ئەوئەشدا تا بلىنى چوست و چاپوك بوو، زۆرترېن سەر و سەرداى هەردەگەل جوانووه چەموشاندا بوو- هەر ئەبوو پېئەگرتن... ناغا ماندوو بوون؟ ئەگەر دەرزان سەرم تېئانددوون ئەو بەفەرموون با پاشاوهى داستانەكە بۆ كاتىكى دى لېنگەرېين، تېستا تاويك وەحەسېن...)).

((نا، نا- بەهېچ شېئەيهك. زۆر سەرنج راکېشه؛ حەزم لېيە هەرگوتېم لېيى)). پەرداغەكەم پېر كردهو، و هەلماندان.

سەركار دەستىكى بەدەمولەوسيدا هېئا، گەرەوى ساف كردهو و دە دېرئەى داستانەكەيدا گوتى: ((بەلى، تېك ئالان- چ تېك ئالانېك! كەس دلى پېئەمايوو... بەندە خۆمئان عەرز دەكەم، هەقم بەسەر كەسى دىيەو نېيە، ئەوان هەرخوا بوخۆى دەرزانى- بەلام ئەوئەندەى دەرزانم كە هەموو خۆشيان دەويست و ناخۆشەوييان نەدەويست. تەلا خانمېش ئەو هەرەك عەرزەم كردن ئەلغەى گەردانەكەى دە مستى گرتبوو و زۆر بەلى ئارامى و نېگەرانييەو سەيرى ئەو پېئە و بەرەو بگرە و بەردەى دەكرد. بە كورتىيەكەى ئاغام ئاغابى هېشتا چەند دەقىقەيهك نەچوو بوو كە سىامەند هوويهكى كېشا و ورجەى لە زەوى بلىد كرد و ورجە بەسەر پېئىتدا تەبەى لە عەردىيەو هېئا. بەندە پېمابى هەر ئەو دەمى و هەر بەو تەكانەى كارى لە كارترازا- چونكە بەندە دروست چاوهديرى زۆرانەكەيان بووم، هەر كە پېئى وە عەردى كەوت، بى ئەدەبىشە، لېنگى قوچ بوونەو. بەلام هەردە دەمەيدا كە ورجە خەرىك بوو پېئى وەعەردى كەوى سىامەندىش وەك كەسېكى ئەنگواو كتوپر شانى كېشايە دواو... بەلى با ئەوئەش عەرزكەم. ئەو دەم دوايه لە ((حەمەلاو))ى بېست- راوجىيەكى لېئەشاوئەيه... عەرزى دەكرد بۆ گرتنى ورجى چاكترېن رى ئەوئەيه كە پياو خۆ بكا بە مردوو و كاتى ورجە دى بۆنى پېئەكا تابزانى مردوو يا زېندوو لەپەر لە بناگوتى بشېرېئى. عەرزى دەكرد وا رادەچلەكى كە تا چەند ساتەوختىكان هەر لە هۆش دەچى... ديارە دەبى هەر دەو دەمېشدا چەند كورە جىئەلەكى لەوى ئامادەبىن تا جەوالېكى بەسەرى رۆكەن و گوريس پېئى كەن... پېمابى سىامەند ئەوئەى دەرزانى، كە لەپەر لەبن گوتى ورجەى شېراند... پېمابوو هەر ئەوئەش بوو ورجەى لە عەردى كردهو...)).

سەيرە ھەر راست وەك كودەتاي... دەبى خۆت بىكەيە مردوو و ئەوجا لەپەر لەبن گوتىيى ھوكمەتى نارەتەي لىدەي و ھەر كە لە ھۆش چوو گوريس پىچى كەي...)

((بەلى... ئاغام ئاغام ئاغام ھەردە دەمەيدا كە سىيامەند شانى دادەچە كىنى پىرى دەداتى و قەپىكى لىدەگرى- ديارە ئەو دەم دوايە زانى... بەلى ئاغام ئاغام، سىيامەند لەسەر سىنگى ورچەي دانىشت و ھەردوو ئەزىزى لەسەردادان و بەدەستىكى قوت قوتۆكە (خەن خۆكە) ى گرت و دەستەكەي دىشى بۇ بەر پىشتىندى برد و خەنجەرى راكىشا و تا كورە جىلەي پىرا گەيشتن ورچەي گۆشتا گۆشت سەربىرى، و ھىشتا سەرەكەي ھەر خويىنى لى دەچۆزا بلدى كرد و وەك سەردارىكى پىرۆز مەند و سەر كەوتوو، دەنتىو تەلا خانىيدا ئىكلام كىشا و سەرى ورچەي خستە بەر پىيانىان- و قۆلى خانىيى ماچكرد، خانىش نىچەوانى ماچكردەو. تەلا خانىش دەستى برد لەو لىرانەي بەلىيى كۆلەجە كەيوە دروييون چىنگىكى لىكردنەو- راستىيە كەي نازام چەند دانەبوون- و دانىيە وي، بەنىشانەي دەست خۆشىيە...)) سەركار ھەناسىكى قوولى ھەلكىشا، كە ديارە لەبەر ھالى سىنگى لە يەك دوو ساتىمەتران زياتر لە چالى بەر گەردەنپىرا نەچووە خوارتر و تۆزىكى خۆ جوولاند. دەكاتى گىرانەو دەي داستانە كەيدا ھىندەي دەست رانەكاند بوون و ھىندەشى خۆ ھىنابوو و بردبوو و ھىندەي دەموچا و روخسار و چا و برۆ بىر و بەويدا ھەلسوراندبوو سەرتاپاي شەلالى نارەقەي ببوو، چاوەكانى سوور ھەلگەرايون و خويىيان تىزا بوو، جى دەنكى ئاۋلەكانى دەموچاوى ھەموو رەش دياربوون. بەسەر دەستەي كراسەكەي نارەقەي دەموچاوى و لاملى سىرپىنەو، ئەوجا دەستى بۇ قوتووى جگەرەكەي برد، لە جگەرە پىچراوۋەكانى خۆم فەرموودە كرد و پىكەم بۇ ھەردوولامان تىكردەو.

گوتى: ((با جارى جگەرەكانمان بكىشين، پىكەكانمان ھەلدەين- تۆش ھەناسىكى تازە كەووە پىشويكى بدەو)).

گوتى: ((سوپاس، خوا دەست بە تەمەن و پايە بەرزىتانەو گرى)).

جگەرەكانمان كىشان. پىكەكانمان ھەلدان، ھەر كە چاوى بە چاوى چاوەروانىيەم كەوتەو، دەستى بە داستانەكەي كردهو و گوتى: ((بەلى، ھەروا كە عەرزم كردن، بەلاي مەنوە داستانەكە ئا ئەلپەرەو دەستى پىكرد. رەنگە لەو ھەو پىشيش شتىك ھەبووي، بەلام ئەم رووداوە ئاگرەكەي زياتر خۆشكرد- بەلاي بەرپىشتانەو ھەروا نىيە؟)).

گوتى: ((بۇ نا... ھەرواشە، چەند سالىك لەمەوپىش كە ھاتم شتىك ھەستكرد: ھەستم كرد كە پەيوەندىيەك دەنپوانىدا ھەيە... ئەرى بەراست ئەو بەسەرھاتەي كە گىپراتەو پىش ئەوە بوو يان دواي ئەو؟)).

((مەبەستى فەرمائىشتەكەتان ئەمەيە كە پىش تەشرىف ھىنانتان بۇ تىرەيە؟)).

((بەلى، ئەو جارەي كە بۇ دواجار ھاتم)).

((بەلى... دواي وي بوو... بەلى، وەك بلىيى دواي وي بوو...)) چەناگەي دەنپوان ھەردوو پەنجەي گەورە و قامكى شادەيەو گرت، چاوەكانى وىك ھىنەنەو و لۆچىكى ھاويشتە نىو چەوانىيەو، بەلام پىدەچو بۇي نەچنەو سەرىك. گوتىيەو: ((بەلى، پىدەچى دواي ئەمە بووي... ئەگەر درۆم عەرز نەكردن چاكي ناچمەو سەرى، چاكي لەبىر نەماو...)).

دووبارە لەسەر پاژنە پىيانەو كەمىك جوولايەو. گوتى: ((چاك دانىشە!)) نەيسەلماند، ھەر بەو جوۋرە دانىشتەو. دواي تاۋىك بەروخسارىكى وەك پارانەويو بەلام گەش سەرىكى راستىيەكەي، بەندە بۇخۆشم لىرە بەدواووم زۆر متمانە بەراستىيە مەسەلەكان نىيە...)).

گوتى: ((باشە، منىش ھەر چاوەرپى نىم ھەرچى ھەيە نەدىتە و نەبىستەم بۇ بگىرپىيەو)).

گوتى: ((دەك خوا دەوامى تەمەن و سەرفىزايەتان دات... پىتان خۆشە بەسەرھاتىكى كە دواي ئەو رووداوى قەوما بۇتان وەگىپم؟)).

((بەلى)).

((بەلى، دواي ئەو رووداوە- يانى ماوەيەك دواي ئەو كە بەرپىزتان تەشرىفتان برد و گەرانەو، ھەروەك كە ئاگادارى تەلا خانم و سىيامەند خويان ھاويشتە مالى قازى و لەوى گىربوون. دوايەكەشى ئەو بەرپىزتان بۇ خۆتان ئاگاتان لىيە. دوايەش ئاغام تەلا خانىمان ھىنەيەو مالى. ماوەيەكى پىچو- خۆ ئەگەر دەو ماوەيەشدا كەسىك عەرزى كردن كە لە كۆلى كالتريان بە تەلاخانى گوتى ئەو راست بزەنە كە درويان عەرز كردوون- تەنەتە كە نەخۆشيش بوو نارديانە دواي ھەكىمى و ھەرچى پىويست بوو كرديان...)).

((دەزام... دوايە؟)).

((دوايه، روژنيكيان منيان بانگکرد - ئاغای عەرز دەكەم... فەرموویان ((دەمەوی تەلانی بنیرمه ئەودویو عیراقي، سەر ((چاک))ی، بەلکه ئەوە خوايه سەر ئیشەكەي له کۆل بێتەوه. ئاماده به دەگەلێ بچي)). ئامادهبووم... ئاغای تو سەری ئاغای ئەو شتانی پیتانی دەلیم با هەر لای خۆتان و لەنیوان خۆماندا بێت و نەچیتە دەری چونکه بوختان باش دەزانن که مەرگی خزمەتکارییه ئەوە نییه هەرچی نەپنییه کی نیو مائیه بچی دەکۆشی خەلکی کات)).

گوتم: ((خراپ کارییه کانی تو هەر ئەوێه که شتیکت هەر لەبیر دەچیتەوه - ئەوەت لەبیر دەچیتەوه که ئەو بنەمالهیه، بنەماله ی منن، راستییه که یایه، وەك رووداویك بهی ئاگادارییه من رویدا بێت و نیستاکه هاتوومهوه تو دەتەوی بۆم بگێرپیهوه)).

گوتی: ((هەر واشه که دەفەرموون - خوا سیبەری ئیوه مان لەسەری کەم نەکا. بەلێ، ئامادهبووم، ئەسپم زین کردن: ئەسپی ئاغای و ئەسپیکیش بو تەلانی خانمی. بریار وابوو ئاغامان تا بەشیکی ریه دەگەلدا بێت و ئەوجا لەویشرا من جلهو کیشی ئەسپی تەلانی خانمی بم و هەر وەك جەنابتان شارەزان و وەك باوه دەگەلە خۆی بەرم. بەلێ دەگەل ئاغایدا کەوتینه ریه، له داوینی لێرەواری... تو سەری خۆتان ناکری لەوهم لینگەرپی نەپنییه مهوه...؟

((قسە ی سەیر دەکە ی!... هەموو دەزانن - خۆ ئەو نەپنییه کی شاراو نیه. ئیدی هەرچۆنیک بی، خۆ ئەگەر خەلکه که درێژیه کەشی نەزانن ئەنجامه که ی دەزانن)).

((بەلێ، هەر واشه - بەرپێرتان راست دەکەن. بەلێ... گەییوینه داوینی لێرەواری ((دارساوین))ی که ئاغای فەرموویان: ((تەلانی، دابەزه... سەرکار، سواری ئەسپه که ی تەلانی دەبی و دەچییه لای کەریم بەگی - ئەوه که تو دەرۆی منیش هەر حەزم لیه دەگەلە تو دا سەریکی له هەباساغای هەلینم... دەچی به کەریم بەگی دەلێی ئەویش دەستویرد وەرپی کەوی و له ((کانییه رهش))یمان بگاتی، هەر که راستییه که یانسی، تەقله کوت دەگەرپیهوه... چاوه پیتم)). سەیرم کرد، وە ی - وە ی! ئەو ریه ی که ئاغای دەفەرمووی کاری سەعاتیک و دوو سەعاتان نییه. هەر بو ئەوه ی بن زمانیشی تیبگەم گوتم: ((ئاغای، تا ئەودەمی، ئیوه هەر واه به پیتان تەشریف دین!)) گوتیان: ((باشه ئیدی ورده ورده و لەسەر خۆ دیم تا تو دەگەرپیهوه... تو بەغار دەچی و دپیهوه... زۆر خۆمهوه خرینه)) و چاویکیشی لێداگرتم، یانی برۆ، له خۆرا قسان مەکه. تیبگەیشتم که پیلانیکی دەبن سەریدايه، بەلام تەلانی خانمی بەستەزمان که چارۆگە ی بەسەریهوه بوو ئاگای لهو چاوه داگرتنه نەبوو. من رکینم لێدا و رویشتم...)).

هەلۆستیه کی کرد و له گوتی قالیه کهوه راما. گوتم: ((باشه؟)).

((وہللاً ئاغای... دوايه... دوايه سەلامەتییەوه... بەندە که هاتەوه خانمی گەرە هیندە گریابوو که هەرچاویکی لەبەر گریانی هیندە یه هەلۆژە ی لێهاتبوو. به کورتییە که ی، چ عەرز که م، دەو ناویدا بەندە لەبەرچاوان کەوتم. هەتا ئیستاش که ئیستایه خانم چاوی به من هەلنایه تەوه، دەحالیکیشدا خودا بوخۆی لهو سەرەوه ئاگاداره - بەسەری موبارەکتان - هەرچی ناگا و خەبەرە لهو رووداوه و بەسەر هاتەمدا نەبووه...)) دووبارە هەلۆستیه کی کردەوه، حەزی نەدە کرد ئەم بەشە یان باس بکات و بیگێرپیتەوه. پیتم داگرت.

گوتی: ((ئەلخو کمولیللا، که هەر سووری لەسەر گێرپانهوی، چاره چییه، تازه که عەرزم کردن، هەموویان هەر عەرز دەکەم - بەلام ئاغای، من ئەم شتانی هەر بیستون، بو خۆم نەمدیتون. ئەگەر دەوینویدا بابەتیک به پێچەوانهوه راست نەبوو گوناھی بەندە نییه. نە کەن بفرموون پیتان وایی زانیومه و بەدرۆوم عەرز کردون)).

((دەزانم...)).

((بەلێ... گوتیان - بیستم - له نۆکەر و قەرەواشانەوه که... به کورتییە که ی، ئاغای سەری تەلانی خانمی لەسەر سینییە کی دەبات و لەپیش خانمی گەرە ی، و گوتیان... بەندە بیستم، راست و درۆیه که ی خوا دەیزانی... فەرموویان: ((فەرموو، ئەوەش کچه کەت، که ئابرووی بنەماله یه کی برد!)).

هەر واه له خۆوه دەستم بۆلای نیوچەوانیوه چوو، تیرە قە ی پشتم بروسکاندی و روخسارم تیکچوو - چاوه کانم نوقاندن... چ دیمەنیکی به نازاره! چ درندا یه تیبیه که! ئەوه ئیمه له کوین، بەرهو کوئوه دەچین... هەر دەلێی ئەفسانیه! روخساری تەلایم هینایه پش چاوان، بەر دوو چاوه کال و پاکانه یهوه و بهو دەموچاوه تەرپه و ئەو قامکه ناسک و بی نارامانه ی که بەسەر گوتی قالیه کهیدا دیتانهوه...)

((بەندە دەمزانی که ناراحت دەبن، هەر بۆیهش بوو که نەمدەویست عەرزتانی کەم، بەلام ئەوه هەر بو خۆتان بوون پیتان داگرت.

((دە ی باشه... ناپه حەته، بەلام کاریکه و تازه قەوماوه - دوايه؟)).

((دوايه... دوعای سەرتان... نەمزانی له کوینان ناشتوو، هیچ کەسێک هیچی نەدەزانی تا...)).

((تا چى؟))

((ئاغا، ماشەللا! كە تۆش گىرى! تازە خۆ ئەوئەندەشم ھەر دەگىزايەو. ئاغا، ماشەللا! بە قودرەتتى خىواي ئاغا، پىياو سەرى لە كارى خىواي سوردەمىتى... ئاغا، پىياو ئەگەر گاورى ھەوت دىنان بى موسولمان دەبى)).

((چۆن؟))

سەركار بە ژارە خەندەيەكى بىر و باوەر پىئو ديارەو گوتى: ((بەلى... ئىدى پىئوانىيە جەنابەالى ئەمەيان بزانن. بەلى ماوئەيەك رابرد. ھەرەك پى دەھسەين سىامەند ھەلات. ماوئەيەك رابرد)) بۆ جەختى درىزىيە ماوئەيەك چاوى وئىك ھىئانەو و سەرى لە خوارپرا بۆ سەرەو ھەلئىنايەو، يانى كە ماوئەيەك! ((ئاغاش دەو ماوئەيەيدا، ھەرەك لەسەر روو و روخسارىيەو دياربوو و بەندە ھەر لە مندالىيەو چاكم دەناسين و شارەزايان بووم، لە دلئى دەرئەدەچوو، خۆى مات كەردبوو و لە ھەلئىك دەگەرا.

رۆژئىكيان لە خەلئى گوندىم بىست كە ئەويان (سىامەند) لەو دەور و بەرانە ديەو. كام دەوروسەر؟- ھەر ئەودەم چۆم و كەنار دىيە. سوبجانەللا! دەدلئى خۇمدا گوتم: ((عەجەب لاوتىكى بى مىششكە، ئەجەلى ھاتو، بەدواى مەرگى خۇيدا دەگەرى!)).

((راستيان كەردبوو- ھاتبوو، تەننەت تابەردەمى ئەم پلىكانانەش ھاتبوو: فیتورى لىدابوو، گۆرانى گوتبوو، دەگەل شوانان دوابوو. ديسانەو لە كەللە داپۆە! ئاغا فەرموويان، ھەرچۆنئىك بوو و بەھەر نرخیكى بوو، بىگرن. چەند شەوئىكان ئەولكەرىم و يەك دووئىكان لە كرمانجە باشەكان دەورەى گوندى گەران- بەلام ھەموو جارئى بەدەستى بەتال ھاتنەو...)

((شەوئىكى دانىشتبووين، ئاغاش لەوى بوو، دواى نوئىزى خەوتنان بوو، ھەرەك ئىستاكە لە خزمەتتان دانىشتووين، دەنگى تەقتىكى ھات. گوئمان ھەلخست- نا، ھىچى دى بەدوادا نەھات: لە تەقەى گوللەيەكى زياتر نەبوو، لە دەنگەكەشى را دياربوو كە تەقەى دەمانچەيە. فەرموويان بچمە دەرى بزاتم چىيە. چورم. يەك دوو كەسى گوندى لە مالى ھاتبوونە دەرى. دەنگەكە لە گۆرستانئوپرا ھاتبوو. چووينە گۆرستانەكەش. ھەموويان پشكىنى... ھىچى لىنەبوو، تارىكانى شەوى بوو، چاچاوى نەدەدیت... خەرىكى گەرانەوى بووين كە يەكئىك لە كرمانجەكان كە لە پىشەو بوو كتوپر راوئەستا و پاشە و پاش كشيەو. گوتم: ((چىيە؟)) گوتى: ((وئەك مردوو بى!)) گوتم: ((كام مردوو؟)) گوتى: ((وئەك مردوئىك

لېرەكەوتى!...)) داھاتىنەو، بەرئىكەوت ھىچ كامان شخارتەمان پىنەبوو. يەكئىك ناردەو فائوسى ھىئا... بەلى سىامەند بوو گوللەكەى راست لە لاجانگى خۆى دابوو- دەمانچەكەى لەوى لە تەنیشتىو كەوتبوو- لەو ھەوت تىرە بەلچىكيانە بوو... گىرفانەكانى گەرام- سى لىرە و دوو شەرفى دەگىرفانىكياندا بوو، ئەوانەى ھەموو دە دەستەسرىكى گولدارى لىوار چنراوئە پىنچابوون- پىموايى ھەر ئەوانە بوون كە عەرزىم كەردن... ئەوانەى كە ئەو رۆژە تەلا خاتم دابوونە...)

((كرمانجەكاتم ھەر لەوى بەجىھىشتن، پىم گوتن كە لەوى نەبزوون، بۆ خۆم ھاتمەو بەسەرھاتەكەم عەرزى ئاغاي كەرد. فەرموويان ((مەيەنە ھەرا. پاچ و پىمەرە و خاكەنازان بەرن و ھەر لەو جىيەى كە لىيى كەوتو، بىشارنەو)). ((جىيەكى دىكەى پى پىس نەكەن)). بۆ خۇيان نەھاتن. فەرموويان ((وا پىشانەن كە بەمنتان ھەر نەگوتو، وئەكەن كە من ھەر نەشزانىو)).

((بەلى... پاچ و خاكە نازمان بردن و ھەر بەو يەك دوو كرمانجەى كە بەلامى تەرمەكەو بوون گۆرەكەمان ھەلئەند- ھەر راست لەو جىيەش كە لىيى كەوتبوو. بەلام ھىشتا يەك دوو بستمان ھەلئەكەند بوو كە- پەنا بەخا- كەللە سەرىك لەبن عەردى وئەدەكەوت!... وەى، ئاغا، دوژمنىشتان نەبىيى، سەرى تەلا خاتمى بوو!...)).

ماوئەيەك بىدەنگى بالئى بەسەر ئەو ناوئەدا كىشا، كە ھەردە دەمىدا دووبارە دەستىم چووبۆو بەر ھەنيام. ((بەلى، ئەومان لەوى ھەر بەجەلەو شارەو، بە تەك ھەمان سەرەو... كرمانجەكان لەپىشدا تۆزئىكيان خۆ ھىئاو برد كە گوايە ئەو كارئىكى شەرى نىيە و ئەو فلائە، ئاواو وا. گوتم ئۆبالتان بە مىلى من. يەك دوو ھەنگاو روو و قىبلە رۆيشتىم و راوئەستام و گوتم خوايە سۆز دەدەم كە رۆزى قىامەتى من بۆخۆم وئەلامى ئەم كارە بدەمەو!... ھەرچەندە ئەوئەشى نەدەويست چونكە خوا بۆخۆى واى قەلەم لەوكارەى دابوو و ئاوا بەو شىوئەيە پىك گەياندبوون- وانىيە ئاغا؟)).

گوتم با.

((بەلى، ئەوئەش قودرەتى خىواي! كورتىيەكەى، سەرى موبارەكتان لەوئە زياتر نەبەشىنم... كرمانجەكاتم سۆنددان كە ئەو بەسەرھاتەى تەننەت بە كەمترىن ئامازەيەكەش ھەتا لەلامى ژنەكانىشيان نەدركىنن... ئىستا لەوانەيە بفرمبون باشە چۆنى زانىو ھاھاتو و لەو جىيە خۆى كوشتو؟ بەندە راست و رەوان نازام، بەلام ھەرەو بۆ دەچم لەپىشدا بۆئىكى ئەوئەم كەردبوو كە سەرى تەلا خاتمىيان لە كوى شاردۆتەو.

پیموایی ئاغا. به خانمیی گوتبوو- ئیدی دابکە، ناکرئ پئی نه گوتئ... به ئی، ئاغا شوینە که ی پئی نیشان دابوو، دیاره جه ختیشی له سەر شوینە که ی کردبوو- خۆ ئەگەر جه ختیشی نه کردبایه چونکه دەستی ئاغای دەکاره که دا بوو هیجیان هەر نه دەدرکاند. به لأم دەمدیت هەر چه نده که زۆر که میش له مائی و دەدرده که وتن- بۆ خۆتان ئاگاتان لییانه- ههفتهی جارێک دهیانگوت خهفه بهورن ده ژووریدا دهبه بهر ههرایه خان بهرن و له بن هۆ و دار بهرووانه یان راخن و چایه کی لی لنین، ئەوی جییبه کی خۆش و بهر والا ئیه و هەر که ده چنه وی دلیمان ده کریتتهوه. به ئی ده چونه ویندهری و له وی داده نیشتن و زۆر جارن ههروا دوا نیو سمعاتیکان ژن و ژاله کانیان ده نارده نهوه مائی و بۆخویان به تهنی ده مانهوه- ئیستاش جاروباره ههرده چن و له وی داده نیشتن و به ناخی خۆیاندا شۆر ده بنهوه... رهنگه- یان بهنده هەر ده دلی خۆمدا وای بۆ ده چم- رهنگه دوا ئه وهی که ژن و ژاله کانیان نارده بیتهوه دانیشتن و له سەر سه ری ته لا خانمی خوالیخۆشبوو گریابیتن و رهنگه له یه کێک لهو رۆژانه سیامه ند لهو دهوروبه رانه بوو بیت و شوینە که ی دۆزیبیتتهوه... به ههرحال، ئیستا خانم بی ئه وهی بزانی له سەر ههردووکیان ده گرین!... با ئه وهش هەر بلیم؛ ئاغا، به قودرته ئی ئه و خوایی، له سه رینگانیه یانه وه دار سیوئیکی لا سووره شین بووه، که رهنگی سیوه کانی له بهر سوریه هه رده لیبی خوینی لووتیه! ئاوه که سیو که وتوو و به قودرته ئی خودای شین بووه!...

((به ههرحال، ههروهک بۆ خۆمان دامان نابوو و چاوه رپیبووین مه سه له که چوه دهری و کهوته سه رزاران و بلاویوه- چونکه ئاغا، کرمانج ته گه ر گیانی شی له گیانی ده ی هه ر کرمانجه و جینی متمانه و پشت پیه ستنی نییه- هیچ کاتیکی ده گه ل پیاویدا راست و ره وان نین، له بنه وه را کاری خۆیان هه رده که ن هه رچه نده خوا بۆخۆشی ده زانی. ئیدی به هه رحال مه سه له که بلاویوه. ته منیبه هاتن، ویستیان گۆر که لیده نه وه، به لأم خۆشبه ختانه مه لای گوندی ده وته و فه رمایشتانییه وه پیچان، تا ئاغا خۆی گیانده ئیستیوار شه ره فی و بن زمانی تاقیکرده وه. پیاویکی خراب نه بوو- مه به ستم ئیستیوار شه ره فیبه- پیاویکی به ده سته وه بوو، هه ر پاره ت دابایه ئیدی هه ر کاریکی بته کردبایه قه ییدی نه بوو. دوا رووداوی هه لاتنه که ی ئاغای که رویدا شتیکیان لیوه گیر که وتبوو. له راستیشدا دیاربوو هه لکه نده وه و لیدانه وه ی ئه و گۆر هه هه ر بیلانیککی خودی (شه ره فی) خۆی بوو، رهنگه هه روا له خۆشیه وه وایگوتی دنه ناخۆ ئه و جینی گۆر که ی نه ده زانی- هه ر به راستیش پئی نه ده زانی دنا خۆ ئەگه ر پییزانییایه هه روا به ئاسانی ده ستبه ردار نه ده بوو. به هه رحال، وه خیر گه را، ئاغا ده و به سه ره اته یدا زۆر زه ره مه ندیوو. پییموایی دووسه د تمه نی دایه به شی ته منیبه ی، ئه وه شم له بیر نه چی که کیشیه ی لیدان ته منیبه و هه مو ئه و کیشانه ی دیکه ی که بۆخۆتان ده یانزانن ئیداره ی ته منیبه هه میشه له هه لیک ده گه را و بیانوی ده دیتنه وه

تا رك و کینه ی خۆی پئی وه مرئیتته وه و تۆله ی خۆی بکاته وه، دیسانه وه خودا له بابی ئیستیوار شه ره فی خۆشبیته که زۆری پئی دانه گرت)).

دواین پییکمان هه لدا، له پر به دیتنی پیستی (وه شه ک) یکی که به لای په نجه ره که یانه وه راخستبوو پیچوه وه شه که کم وه بیره اته وه. گوتم: ((ته ری به راست ئه و پیچوه وه شه که چی لیته ات؟ ناوی ئاگره بوو- وه نا؟ هیشتاش هه ر ماوه؟)).

((نه خیر ئاغا، لییداو رۆبی)).

((پاشی چه ندی؟)).

((ئاغا، نزیکه ی دوو سی مانگان مایه وه- زۆر خۆشه ویست بوو، ئاغا. هه مو ده می به دوا ی ته لا خانمی به سته زمانه وه بوو. له هه ر جییبه کی بایه ده نگی زهنگوله که ی ملی ده هات. ئاغا به و دوو سی مانگانه هینده ی داکی لیته اتبوو- داکی یادی به خیر؟)).

((به ئی، ده ی)).

((به ئی، ئاغا. ئه وه ته ختی ده موچاوی بوو- هینده پان!)) هه ردوو ده ستی وه کاتی دابه ستنی نوژی لیک بلاوکردن. ((ئاغا، گیانله به ری هینده جوان نه بوو، پیاو له ته ماشا کردنی تیژنه ده بوو، باوه ر به ره موون پیاو چه زی ده کرد چه ند سمعاتان هه ر دانیشی و تیپرامیئی.

ته لا خانمی خوالیخۆشبوو خویه کی سه یری پیوه گرتبوو. ئه ویش هه ره تر، لی نی نه ده بۆوه- وه ک مندالان هه میشه سه ری له له ش و لاری هه لده سوی و گه نجه فه و گه مه و یاری ده کردن. باوه ر به ره موون، هه ر که ئه وی ده دیت، و سه یری ده کرد، خۆشه ویستی له چاوه کانیه وه ده باری.

به یانییه کی که هه ستاین سه یرمان کرد که به ئی، جییبه که ته ره و پیچوه که نییه... جا وه ره لی ره وه له وی بگه ری، نییه و نییه، وه ک زه وی قلیشاییته وه و قووتی دابی. ده رکی چه ساری، ده رکی ژووری- هه موو جییبه ک- داخراوو. له ژووری ته لا خانمیدا ده نووست. پیده چوو نیتره وه شه ک هه اتبی، لایه کی په نجه ره ی کرابۆوه و هه ر که ئه ویش بۆنی ده کا به په نجه ره ی سه ر چه ساریدا ئاودیو ده بی- و رۆبی! دیاربوو به وییدا هه لاتوه، چونکه لاو له وکان هه موو هه لکه ندرابوون. به داخه وه یه کێک له سه ی شووانان له بهر مه ری دایدیتی و ده یدری. تاریک و رووان وه ئاگا هاتین... هه ر ئه و ئاگره بوو، له زهنگوله که ی ملی را دیاربوو. دیاربوو چونکه مائی بوو، هیچ بهر گریه ک و چه نگه چه ره یه کی وای نه کردبوو... خوا ده زانی... پیسته که ی وا شو و

ببوو به کەلکی هیچ شتیکی نە دەهاتهوه... و نجر و نجریان کردبوو. تە لا خانمی بەستە زمان، زۆر گریا- ئەو بەسەر هاتە ی بە گەشینی و بەرەشبینییەوه گری دەدا... بەلێ، ئەو هەش دەبارە ی بیچووه وەشەکی!)).

بە کۆتایی هاتنی داستانە گەفتوگۆیە کە ساردبۆوه، شتەکانی کۆکردووه و جیبەکانی راخست: جیبە کە ی خۆی لە خوار ژووربۆوه راخست زۆری پێتە چو پرخە ی لی هەستا. بیدەنگی ماله کە ی داگرت. لە پرخە پرخی ئەو و دەنگی سەگۆهە ی بەردەوامی سە ی شوانان یا تریه ی پێتە کی دووراو دووری ژێرخانی، یا شورە شور ی بەردەوامی ناوی چۆمی و تەراتینێ مشکان و جیرە جیری سیسرکان بەولاهە هیچ دەنگیک ی دی نە دەهاتە گوی... یانی چ دەنگیک ی دیکە نەبوو تابیته گوی. رشتە ی بیره و هریه کانی کە دەگەل گێرانەوه ی داستانە کە دا سەریان هەلدا بۆوه و دەگەل رینچکە ی خەوه کە ی تیکەل ببوون. دەگەل هەر هەناسیکیدا قسە ی تیکەل و پیکەلی دەکردن و دەبیزرکاند: ((تە لا خانم... سیامە ند...)). ((عەرزبێ)) و ئەوجا نالە و نرکە و دووبارە ((ورچ- بە قودرەتی خودای... ناغا، دارسیوئیک ی سیوه لا سوورە...)) و مینگە مینگ- هەر وه ک شتیکی بجوی...

* * *

خەوم لێنە دە کەوت، هاتمە دالانە کی. دەموست خۆم لە ئیستای خۆم بدزمهوه. بەلام ئیستاکە مە هەر لە بەر دەمی قوت دەبۆوه. هەموو ساتە کام ببوونە ئیستا، هەموو ساتە کام وە ک زیندانی هەست پێدە کەم. زۆرم پێخۆش بوو هەموو شتیکم لە بیر چووبایهوه- بەلام ناتوانم. لە لایه کەوه ئی دەمتوانی، چون پێشینه ی هەبوو، هەر بە راستی دەمتوانی. بەلام فەرامۆشی و لە بیر چوونەوه دەبی بۆ خۆی بیت، پێشتریش هاتبوو، بۆ خۆم ئەو دەم دیبوو- تاقیم کردبۆوه. ئەگەر بیر چوونەوه نەبوايه ئەو هەموو دەغەلی و خۆشیانە مان لە بن سیملیتو نە دەهیتانە دەری، ئەگەر فەرامۆشکار نەباینايه، لێرە نە دەبووین- دەگەل هەمووانم. بە کۆن و نۆیوه: لیباندا و کوشتیان و سوتاندیان و رویشتن. ئەدی دوايه؟- دوايه، هیچ، لە بیر چۆوه. لە مندالە کانیانمان ((بەندە ی خودا)) دروستکردن، کە گوايه هەروا بەرێکەوت بوونە تە بەندە ی خودا و گوايه نازاری تەنانەت مێروولە یه کیشیان نە داوه! بەگی گەرەمان دروستکرد کە ماشه لالا ماشه لالا شیعر دۆست و ئەدەب پەرورەبوو و بیجگە لە هەوالی سەر زەوی ئاگای لە تەواوی حال و باڵ و هەوالی ئاسمان و مانگ و ئەستیرانیش بوو- خشتە یه کی بۆ ئیمە نە خشە کیشا کە دەویدا دانیشین و هەر نێرگە له (قلبان) ی تیکە یین و دەبن میچی ئاسمانیوه ی بەبا کە یین...

ئەو هەش هەر لە بیر دەبەینهوه- خۆ لە قەلانی بە کەلله سەران خراپترینیه- دژندە و تۆقینەر و نازار دەران دەبە خشین، و دووبارە دێینهوه، بە قسە ی کابرای شاعیر، بە گولای و نەوشە و نێرگزان، دەگەل نازار دەراندا لەرێی گەیشتن بە پێشکەوتن پەیمان دەبەستین و مۆری رەزامەندی بە نازار و ئەشکەنجە ی مۆشەوه دەنێینهوه! دەبی لە بیریش بجیتەوه- دەزانن کە لە بیر ی دەبەیهوه. دەزانن کە ئەو هەش بەسەر دەچی. جا سوودی چیه کە تۆ لە بیری نەبیتەوه و کەسانی دی لە بیر ی بەرنەوه. ئەو دەم دەبنە دوورگە یه کە تەنانەت لە دووریشەوه یه کتر نابینن و سەیری یه کتری ناکەن. ناخر با تۆ هەرچە ندیك دەرابردودا بژیت کەسانی دی دە ئیستادا دەژین. رابردوو ئەو دەمە ی خۆشە و باشە کە بە قسە ی فەرەنگیان وە ک رستە مۆسیقایه کە دەگەل ئیستادا بیتە ناوی و مانا و مەبەستیک ی تازه بەسەر دەمی ئیستا بدا. دنا ئەگەر بیت و هەروا خۆ تیتە لکیش بکات ئەو ((ناوازه کە)) خراپ و کاول و وێران دەکا.

کۆرەکان (زیندانییه کان) هەموو دە راره وە کەیدا نوستوون، وە ک وینە ی ئەو فلیمانە ی ژۆردوگا سوتاوە کانی سوور پێستە کان دەچن- ریزی سەد کەس بە تەنیشت یه کەوه، وە ک کۆمە لە تەرمیک، پال کەوتوون- تەرمی بەهۆش و گۆش و زیت و وریا، کە لە سۆنگە ی یا دەستی ئەنقەستی ((رابەر)) وه بەو رۆژە گەیشتوون! لە هەر هەنگاوێکا چەند کەسیکت دەکەونه بەرپیی- بی هیچ هیل و نیشانە یه کی تاییه ئەند بەسیما و سەرو رووهوه- نادیار، دوور لە ژینگە و دەوروبەر، وە ک روخساری مردووان، سیس و ژاکاو و چرچ، خالی لە هەست و نەست و سۆز و هەندی جار گرژ و مرچ و مۆن، وە ک روخساری بەسیداره وه کراوان کە نازاری ساتەکانی گیانە لایان پێوه مایی. بەلام هەر کە وهری کەوتی، ئەوه هەر لاشە یه وه دلاق و لە تەرتەوه دە ئالی- لە کوی؟ بۆ نابینی، بۆ هەستی پیناکە ی؟ بۆ نابینی کە من لاشە یه کم، بۆ تیناگە ی کە من لاشە یه ک نەبووم؟ تۆ ئەگەر بتویستبايه، من ئەگەر بمویستبايه، نە دەبووینە لاشە، نە دەبوومە لاشە، تۆ ئەگەر سەرنجت لە چەندان کەوتنی ئەوانە ی دەدەمی گیانە لادابوون بدابا یه هەرگیز نە تەدە ویست بمری، نە دەمردی- بەم شیوه یه نە دەمردی.

کۆمە لە گۆرێک، گۆر ی سەر ئاوالی پیاوانی نازاو بە جەرگ، پیاوانیک کە دەیان توانی نازاو چە لەنگ بن و نەمرن... ئیستا لە ترسان مردوون- مردووی بەهۆش و گۆش و بەهەست- و بێهۆش... ئای کە ئەوه ترسناکە!

پیری و لاوتی هەردووکیان دەرواندا تیکەل یه ک بوون- بەشیوه یه کی زۆر دزیوه وه نە، وە ک گە لایه کی وشک بە تە ک گە لایه کی سەوزی تەر و تازەوه- نا، هەردووکیان تیکدا، نە ک پیکه وه، هەویریک لە ساردی و

سړی و سیسییه زستانی و له سهوژی و شیرنییه بهاری! کورده کان همر به جوانی پریبون، باس باسی دوو سال و ده سال نییبه، لیره نیمه هلدان و گوره بوننی به سال ناژمیترین، دهقیقه به دهقیقه گهوره ده بین- دهقیقه کان جیتی ساله کانیاں گرتوتهوه. وهک تهوهی تهمن همیشه همر به سال حسیب نه کری. سال یه که یه کی دریزدی کاته، که چی ته منی ناده میزاد پانی و قولی و ره هند و زور شتی دیکه شتی هیه و تیدابه- و ئیدی بو حسیب کردن و پیوانه سیس بوونی گیان هیچ پیور و یه که یه کی پیوانه له نارادا نییبه، مهتر پیو ناکری. همر سه عاتیگ لهو ته منه ی بو مانه و هه مانه چندی و چندی ساله... چوون بهدوای ژیا نیکی به خورایی به سه رجوو و هیچه دهو ته منه رابوردووه دا، نیمه یان فیره ژیا نیگ نه کرد تا له پیوانیدا بمرین... مشتیگ قسه و قسه لک... و دوا یه ش ته سلیم و دوا یه ش، قوچی قوربانی- که سه ره نجامه که ی تا هم سوو کایه تیه ییه...

بیر و می شکمان گورستانه، گورستانی بیر و هریه کان، سوو کایه تیه یه کان، و ته سلیم بوونه کان... که هه مووی همر مهرگ و تالی و سویرییه- و ئیستا په یان ددهن که راپه رین خه ریکه سه ری ده که وی دهک خوا بی ری، همر که راپه رین به ری ابو و سه ری بکهوت وهک وا دیاری کرابی، هاورییان دین و وهک نه رکیان ته وهی، دین و راپه رینه که له پهل و پو د خه نه وه و ده یخه نه وه... له جیاتی تهوهی که راپه رین به ری بته وه، بین شایی و لوغان بکن، چیه بابه، وهلا به ری به ری گشتی گزراوه! و دهی له جارن توکمه تر دهو ری لیده- و وهک په پوله ی بسووتین... په پوله بال نه خشینه کان بسووتین تا سبسرکه بوگه نیوه کان بمینه وه و بژین!

دیسانه وه همر شهو چاکتره: همر چو نیگ بیته شه وانه ده خه وی، به شیوه یه که همر ده نووی، یان خوت ده که ی به نووستوو، ئیدی به همر حال به گویره عاده تی هلدان و گوره بوننی تهو گوره بوون و هلدانه ی راده گری. روژه کان ترسناکن- ناخر روژه کان وهک عاده ته، همر ده بی بژیته- به لام چوون؟ بهم هه مو سوو کایه تیه یه وه، بهو هه موو ملکه چی و سه رشو پیوه وه، چوون!؟

به همر پیوره یکی که دهی گونجینی به هار هاتبووه، وهرزی بوو، زستان دبوو هه رپروا- به لام نه ریوی.

په ره سیلکه یه که نه هاته وه تا تهو پروات. شاره که ی من په ره سیلکه ی نه بوو- خو نه شده کرا په ره سیلکه ی له دهره ورا بیینی- ویستیان به لام نه بوو- په ره سیلکه دهی بوخوی بیته، بوخوی بوونی به هاری بکات و خه لکیش به یلن له نیو ماله کانیاںدا هیلانان بکن... په ره سیلکه نه هاتنه وه، خو به کونده به بو یانیش به هار نایه ته وه. کوند هاتن و هیلاننه په ره سیلکه کانیاں داگیر کرد و پیار ماقولانیس ده نیو ماله کانیاںدا

پیشوازیان لیکردن و دان و ناویان بو روکردن- و به هاریش تووره بوو و له نیوهی ریبه را گه راپه وه، همر راست وهک تهو پیواوهی که ده چته سه فه ری و کاره که ی زوری پیده چی و که ده گاته وه مالی پیاوکی بیگانه ی مله ستور له مالیدا دهینی- تهو پیواوه میردی ژنه که یه تی. ری و ری ده گه ریته وه، دلشکاو و شیواو، نارحهت و غه مبار و تووره به لام تیماو. تهوهی ئیستاش دناخ و هه ست و نه ست و بوونی نیمه یدا هیلاننه کردوه، نه قل و تووره یی نین که دوو هاو ده م و هاو ری سه ره که وتنی تیمان و ناو می دین- دوو یاری به ته مه کی دوران و به زینی...)

((ته مه چوناو چونه، هه روا به ده ست به ستر او پیوه ده تان نیتره قه سا بخانان؟ ته وه بو واخاو خلیچک بوونه ته وه؟ خو هینده شاره زا بوون ده نگیکتان لیپی؟ که واته جیوازی نیوان سه ی بهر مه ری و سه ی ناو سالونان چیه... و ئیوه ش بوونه ته تهو سه که سالونیا نه ی که تا خاوه نه کانیاں دیاره ته وه همر واقه واقیانه و می شکی خه لکی ده بن، به لام وهی بهو ده مانه ی که خاوه نه کانیاں دیارن!... ئیوه شیان همر بو ناو سالونان په روره ده کردوه و پیگه یاندوه.

ته مه قسه ی بابه یه، راستی ده کرد. ده گه ل ماله ئیرانییه کی خوو فه ره نگیدا بوومه ناشنا. خام سه گیک کی هه بوو، که هه می شه ده کوشییدا کروو شه بوو و هه رچیه کی که بوخوی نه یخاوردبا بو ((ژولی)) راده داشت. به لام همر بوته وهی پیشانیدا که ژولی چهنی پیوه پابه نده به ده نگیک کی پر ناز و نوز و خو ته سک کردنه وی ژنانه نه وه که له سه رجی خه وی به گوئی سه که که ی ده گوت:

Jolie ce monsieur m'en veu- u- t!

((تهو پیواوه رکی له من ده بیته وه- وه!)) کوتایی رسته که ی زور به ناز و نوز و چاو داگرتنه وه، دهره بپی، ژولی همر که تهو ناوازه ره نجوریه ده بیست به ره لای تهو پیواوهی که گویا خامی به هیچ نازانی زیست ده بووه و به روخساریکی تووره و توسنه وه دهی واقاند: ((وق، وق، وق- وق، وق!)) بو خومان ده سانزانی، هه موو همر ده یانزانی. هه موو ده یانگوت که گیرانمان له هه له کان و هه له ی لیپر سینه وه کانه وه یه. به لی ((ده بوو بمانزانی بابه، و ههستی خه تر و ته له زگه کامان بگرد بابه)). ته مه قسه ی تهو بنه مالاتیه که ده یانگه ن. ((ده بوو خومان له خه تر و ته له زگان دوو ریگرت بابه- وهک تهوانیدی. به لام تهوانیدی نه یانده زانی که ته مه هه له ی تاکه که سی نه بووه، که سیگ که ده حیزد بابه ئیدی که س نییبه، هه رچنده تهو کو بوونه وهی که ده شیانگوت کو بوونه وهی کی زوره ملی و تو بزیا نه نه بوو، کو بوونه وه یه کی ساده ی تابه ت بوو...))

شته سهیره کانی زیندانی تا دههات کهم کهمه شوینه واریان وهدر دځخستن... ههموو شتیک گؤراوه... ریسوایی گهوره ماوهیه که دهستی پیکردوه. ئیستا ئیدی به شیوه به کی واما ده گه لدا ده جو لینه وه که ههروهک ئه وهی شتیکین و دنا ههر مرؤفیش نین، شتیک پیس، شتیک گلاؤ هیچ و پوچ. ئیستا ئه وه خهریکن ههر به سوو کایهتی پیکردی، ده مانسرنه وه له پيشاندا ئه شکه نهج و نازاردان بو- ئیستا سوو کایهتی پیکردنه، ئیستا ههر گیانه وه بهر هیرشان دراوه، ئیستا ئه وه به قسهی ئه وه رؤشنبیره فهرانسه و بیهی، ته مایانه پشتگویمان خهن و به نه بوومان دانین. ئیستا ئیدی به پیچه وانهی جارانه وه که ده چوینه دادگایه، سینه مان پر ناکه مین له هه واه به سه ری بهرز و گهر دنی کینه وه بهر پیسه دا نارۆین... ئه وده میش رهنه گه ههر ویستبیتمان به نیوه سه ر و گهر دنی که وه ((منی)) ناماده ده داد گایدا تۆزیک زیاتر هه لگشپین و دیارتر بین- تاخر له ویش ههر خۆمان نه وهی ده کرد، خوار، زه بوون، بی هه واه ئومید. هه لئه له تاو به به لگه وه. هه رچه نده که سانیکیش هه بوون به بی خۆ نه وهی کردن و ههر به سه ری بهرز و گهر دنی راسته وه مردن، هه رواش به نازایه تی و وره و پیاوه تی خۆ یانه وه سه ریان نیه وه. ئیستا ئیمه ههر کانی که بهر پیسه دا ده رۆین خۆ کوور ده که ینه وه و تا بتوانین خۆمان چوکه له تر پيشانده دین نه کا وهک مله وریکی برۆز ده رکه وین و خودانه خواسته ((دام و دهزگا)) له شوینیکه وه چاوی تیوه بیته و ((برۆ)) یان تیک نیته و پیتی وایی که خهریکین لاسایی مرؤفی نازاد و سه ره به ست ده که ینه وه و شانسی ناوه کافمان له چوونه نیو لیستی گهراوه حوکم سووک کراوه کان لی بسه ندریته وه- خیزان و هاویری کانی له ده ریرا راده سپین، هه رچی سوو کتره چاکتره، نازایه تی باوی نه ماوه، سه ریلندی بازاری که ساده و کپاری نییه، ئیستا ئیدی بو سه رنه وئێ کردنی سه ره بره زه کان و شوپتر کردنه وهی سه ره شوپره کان، بوخۆمان که وتوینه گیانی یه کتره وه- دامو دهزگا ههروهک هه میشه لاوه کان ههر به لاوه کان ده کوژی و گه وره کانی ئه نجه مهنی پرسه و خه می به وینه هه لواسینه وهی به دورودریتری بو ده گیرن... سه ریری روخساره خه مۆکیه کانی کوپه کان ده که م و قسه کانی باهه م وه بیر دینه وه: ((هه ی پساو ئه وه هه موو ئه فسهرانه تان ده نیو سوپایدا هه بوو، باشه ده تانویست به وانه شه وه که له ده رباریدا هه تانبوون- خۆ هه تانبوون، وه نا؟)).

ده ئیم: ((به ئی)).

((ده تان توانی به وان دوا بریاریک له سه رمیزی شای دابنن و هه ره شه ی ئه وهی لیکه مین که ئه گه ر بیته و دلۆپه خوینیک له لووتی ههر که سیکه وه بیته ده کوژین- ئه وه ش بزانه که نه یانده کوشت- هه مووی نازاد و به ره له دا ده کردن و ته نانه ت یه کیکیشی له و گیراو و به ندرکراوه ده زیندانییدا نه ده هیشتنه وه- خه لگی گیانی خۆیان خۆشه وئێ. نیوه ئه م ولات و مه مله که ته تان نه ناسیوه.

پیاوی ئه م ولاته، به ده ردی ژن ده لپن له ((قولته)) ی گۆزه ی ده ترسن. روو له ههر که سیکی نیی باوه ر ناکا، کالتت پنده کهن- ئه م هه موو ئه فسهرانه، ئه وه هه موو لاو و جیلا ئه- هه رده لپی ئه فسانه یه! به رووتدا هه لده شاخین و ده لپن، نا براله وانیه، هیشتا گه رمه ته ریه تی، قورساییه راستیه کان وهک خۆی هه ست پیناکه ی. له راستیدا ئه رکی رابه ره کانتان ئه وه بوو که به ههر جوړیک و شیوه یه کی گونجاوه هه موو ئه وه هیژ و گوپ و تینانه کوپکه نه وه و ئه وه لافاوی هه لچوون و خرۆشانه له راسته ری خۆی لاری کهن و به لایه کی دیکه یدا به رن و ههر به ده ستووری ئه ربابان هه موو ئه وه هیژ و توانایانه ده به ستی کهن و له نیوی به رن؟ ئه دی ئه گه ر وانیه بو وای لپهات؟- من ده زانم، تۆ نازانی، سی سال یا چل سالی دیکه ههر ئه وه هیژو توانایانه یه و ده شته...)).

وه لامیک نییه. ئه وه به ئه زمونی خۆی ده زانی که ههر به یه کبوون و پال و پیکدانی سه رکه وتن وه ده ست دی و حیزب له هه موو جیبه کی ههر ناکۆکی ده نایه وه: ئه وه لیدانی ریک خراوه کان، لیدانی موسه دیق، تاوانبار کردنی راپه رینی نه وت، لیدانی ئه موئه...)) کام سه رکه وتن؟ سه رکه وتن به راپه راپه تی موسه دیق- هه رگیژ)) ئه وه ده زانی که به بی نامانچ ملمان لپناوه- ده زانی که به چووکترین و که مترین کاریکمان به گوێره راستی راسپارده و فه رمانه، ده یگوت ده زگایه ک بتوانی له ده رکردنی ئه ندامیک و لاهردنی یه کیکی دی و دانان و دامه زراندنی که سیکی دی ده ستی بروا چۆن ناتوانی ده ست بخاته ناو ئه وه سه ریچییه گرینگانه ی رووداوه کانی نه وت و هه موو ئاریشه و کیشه کانی دیکه و چۆن ناتوانی تپیاندا بالا ده ستیش بیته...)

به لام ئیمه ش گونا هیکمان نه بوو. دۆسته کافمان که سانیک گه وره و ریزدار بوون، ههر له بهر ئه وه ریزه ش که لپمان ده گرن- یانی ئه وه کو مه له دۆستانه ی که ئه وانیش ههر ده حیزیدا بوون به لام حیزب ئه وان نه بوون، چونکه دوا یه له وهی گه یشتین که حیزب له راستیدا چه ند که سانیک بوون که ههر ته نیا فه رمانیان ده رده کردن... ئه دی، هه ربۆیه بوو که هه موو له هه موو له ژن و مال و مندال و خاو و خیزانی خۆمان دا برابووین و چاومان بریبوو ته و په ری ئه وقیانوسه کان و شتیکیش که ناوی ((حیزب)) بوو، که هیچ کهس ره نگ و روو و روخساره نادیاره که ی نه ده دیت... که چاومان کردوه له وه ئه وقیانوسه نادیاره که م تروسکه ی هیوا یه تپه ریوین، لپخو راپوین. ژانیک گران و سه خته. یانی ئیدی هیچت بو نه ماوه ته وه و ده ستت له بنی هه بنانه ی ها تۆته ده ری... جارن دۆستایه تی و برابه تی ده چاوه کانرا دیار بوون و ده بریسکانه وه، که چی ئیستا هه مووی ههر رک و کینه و نه فره ته، خۆ ئه گه ر نه فره تیش نه بیته دۆستایه تی و خۆ شه ویستی و گه رمیه مبه ربانیه تپانیه.

حيزب رۆيى، بەقسەى پيشيان بوو تاگرى دواى كاروانى. جارى وايە بەشەپۆلىكى كورت دەنگى بانگىكى ناديارى پەراکەندە، ھەرەكەت نووزەى قولايى بىباينىك، پيشكىكى كز و لاواز لە و تاگرە خامۆشەيەو ھەلەدەستى، ئەو پيشكە لە ئاوردووى خۇيەو دەردەپەپت و تۆز و خۆل و وردە خۆلەميشەكەى بەدەموجارى من و حوسين و حوسينە كانى دىكەدا وەردەكات- و ئىدى ئاھ، پوفف! ئەو خۆلەميشەكەى بەھەر چوار دەورى ولات و مەملەكەتيدا كراو: لە ھەر زىندانىكى نوينەريك، و دەھەر كەلاو كدا دانىشتوانىك، و دە ھەر ئوستانىكى (پاريزگا) بى سەر و سامانىك ھەن- و ديارە لە زۆر جىيانىش خوا پيدا و دەست رۆيشتوو و لە ولاتە ئوروپايە كانىشدا ((چالاکانىك)) ھەن- و ديارە لە زۆرينەى گۆرستانە كانىشدا جا بەواسىتە و بى واسىتە كۆرگەلىك ھەن وەك گۆرى: دارگول: و تەلا، و ھەزاران گول و تەلايە كانى دى... و ليەرش لەم گۆرستانى غەربىيەشدا ئيمە...

وەك راستيان فەرموو بى: ((ئيوە وەك بارىكە ئاويكىن لە درزى بن تاشە بەردانەو ەينەدەرى و خۆتان بە لافاويكى پرتين و تەوژم و بەھيز بزائن. چونكە بە ئاستەنگ دپنە دەرى، پيتانوايە دەبى ھەرچى پانتايە زەوى ھەيە داگىرى كەن- بەلام ئاگاتان لى نيبە كە ھەر كە گەيشتنە سەرزەوى وشك دەكەن... ديارە جارى واشە ھەرەكە فليم دەردەردنى كە دووربىنى كاميراكە بەرامبەر خۆتان رادەگرن و باق و برىقيكتان ليە دەردەكەوى- و ھىچى دى!)) ئەمە قسەى ھاورپيان نەبوو، ھاورپيان وايان لە خۆيان و لە خەلكى گەياندبوو كە ھەر بەراستى لافاويكى توورە و ھەلچوو و بى بەستين. ئەو شە قسەى ناحەزان بوو.

((تروسكايەكتان ديە بەلام ھيندە بەئاگا نين دوورى و نزيكايە ئەو روونايە دەستنيشان كەن. ئەمە قسەى بابەيە. راستى دەكرد، ھەرچەندە ئەو بەگالتەو دەيوست بلى: ((بۆنى كەبابتان كروو نازانن كەرى داغ دەكەن)). بەلام مەبەستەكەى راست راست بوو. دەو ژينگە و دەوربەرە تاريك و نوتەكەيدا تروسكايەكى روونايەمان بەدى كروبوو كە بە ھەلپەو ئيمەى بەرە لاي خۆى رادەكيتشا.

نازانين نە ھەوايەكە ھيندە تاريك بوو نەميشكى مە ھيندە پاك و بىگەرد بوو كە پيمان وابوو لە چەند ھەنگاويكائمان زياتر ليە دوور نيبە و ھەروا تاويكى دى دەيگەينى.

بەلام ھەم ھەوا تاريك و ھەم ميشك و بىرى مەش پاك بوو، و ھەم تروسكايەكە كز- رى شاندرەكەشمان ھەر ھانى دەداين و ئەو بۆچوونەى لەلا بەھيزتر دەكردين و ئەو تروسكايەى نزيك پيشاندا. دەنا ھەر ئەودەمى چ بەقسە و چ بەكردار پىي رادەگەياندين كە ھيندە بەسە تەكانيكى بەدەينە بەرە خۆمان و بگەينى- ھەروا يەك تەكان بەسە- ھا، دەى، گيانەكەمى! و ئەو تەكانەى وى ھەر رپپيان و ھەوالگريەك

بوو... و نەگەيشتيني. لاوتى و بى ئەزمونيبە كاروانى و نەشارەزايە چۆنەتى تروسكە و روونايە و نەبوونى رابەر و جەلوگيشىكى راستگۆ، كارەكەى خراپكرد... نەگەيشتيني... ھەرچەند روونايە و تروسكايەكە ھەرەكە خۆى بوو... ئەو راستيبەكە و ھىچ پەيوەنديەكى بە بەرە ژوورترەو نەبوو، ئەو روونايە بوو، و ھەر روونايەكە، ئەوانە ھەر خۆيان بوون و ئيستاش ھەر بۆخۆيان و بە كەسانىكى ديەو پەيوەند و وابەستەن... و ئيمەش ھەروا دەتاريكەدا پەلە قاژەمانە... و ئيانيش ھەروا دەپرات و سەرەنجام ئيمە بە بەسەرھاتە زىندووەكانەو گرى دەداتەو، جا با دۆستەكان چەندى دەتوانن لە ھەندەران پەيكەرى شەھيدان دارپژن و وئيان چاپ بکەن و جاروبارە شيعرانيش بليين...

بەلى پاپۆرى ھيو و ئاوات و ئوميدان تەقيەو پارچە پارچە و ھەرپروون بە ھەرپروون بوو و ھەر پارچە بەلايە كيدا پەرت و بلاؤبوو و ھەريەكە خۆى بە پارچىكەو گرتەو و كەوتە جىھانىكى دىكەوى جيا لەم جىھانە. ئىدى ئەو نەماو ھەر كە تىگراويەك پەيدا بوو و سەرى ھەلدا لە دوور و نزيكەو چەند كەسانىك خۆ بکوتن و بيين خۆ بکەنەو دەمراست و دەست بەسینگەو ەرزى خزمەت بکەن. نانى رۆژانەيان دەگەلدا لەت كەن، و بتكەنە ھاوبەشى ناسودەى نيو خوا و خيزانى خۆيان و دۆستانە بەدەمتەو بەليكىنەو. حليكانەو دەگەل ئاواتەكان چوون. ئەگەر ھيوئا ئاواتيكيش بە نايندەو مابى، ئەويش ھەر ديار نيبە، ھىچ شتىك دوور و نزيك ديار نيبە. خۆ ئەگەر خەيال پلايەكيش ھەبى، ئەو ھەر تاكە كەسيە و ھىچ لايەنىكى ھاوبەشى دەگەل خەيال پلاوى رىچكەى ئايندەى ناديارى تۆدا نيبە... پىنكەرى و لىك بىگانە بوون بۆتە نەفەت، نەفەت. كەم كەمە بەرە لاي رك و كينە و دۆدۆنگيەو دەچى- لە ھەندى جىيان لەو ش تپپەريو... بەلام خودى حيزب، و ئەو مانايەى كە ھەيەتى، و لەو جىيەى كە ھەيە، ھىشتاش ھەر لەسەر ئەو باو دەپە كە نەروخاوە و ھىچ شكستىك لە ئارادا نەبوو - راستيش دەكا- و ھەموو شت وەك خۆيەتى- ئىدى چى دەوى! نا، بابە نا نە ھەلەيەك، نە شكستىك... ئەو ھەموو شتىكى لە بەرايەو پيشبىنى كروبوو. زۆر جارانى گوتبوو- بەلى، ھىلەكە راستبوو... ئەو شى ھەر بەمانايەكى راست گوتووە، گوتبووى، ئەو وەك رەو بەلندىكى كە بەدەم فرينيو جيقنەى بکەن، ئەويش ليە و لەوى و بە كۆمەل كۆمەل و تاك و تەرا، ئەو شىيان ھەر بۆيە كروو تاخۆيان بۆ گورپكى دىكەى فرينى ئامادەكەنەو وەك گوتم جى پىيان خۆش كەنەو!

ئەورۆ چەند نامەيەكى حوسينى ھاتن، لەسەر داوايەكى بى ئەندازەى ((عەمو مەشەدى)) نووسيبووى بابەگيان زۆرى پيداگرتووە كە ھەر دەبى بنوسم ((عەمو مەشەدى)) دارام ليەدا ك رى حوسينى بەدەم ژنى بخوازى- بووك، روونايە پورە خاتوونيبە.

خۆشحال بووم- ھەر بەراستی زۆر خۆشحال بووم... زۆر زۆر پیرۆزە! باسی ویم لە حوسینی بیستبوو- ھەروا چارەدا پازدە سالانیك دەبی- ((تف لەو سەرو چاوەت من ئەوە تازە ماندوو و مردوو لە کیویرا دیمەو، کەچی تۆی بی ئابروو ھەروا دەین جییدی!)) چاوەکانی ویک دینیتتەو- چاوم لیبە کە زەرەخەنە دەچاوەکانیدا ھەروا شەپۆلان دەدا، بەھەرەشەو قامکی لەچاوی زولەیحایی دەباتە پێشی و دەلی: ((کوپرای ئەو چاوە بی ئابروویانەت دابی! شەیتان دەلی بەو قامکانەمیان دەرتنم... وای دا وەرە، بابزەم، ھەنیات نارەقە دەرداوە!)) ترس و لەرزى ئەنقەستییەشی دەروخساریدا دەبینم ((وہی خاکی دنیاہم، ئەوہ بو و تیکچووی و رەنگت لە رووان براوہ!...)) ھەرەو کە دایکیتی زۆر مېھربان لێوہەکانی ویک دینیتتەو ((نا، کچە جوانەکەى خۆمە... نەگرەى کێژۆلەى دایە!)) پوورە خاتوون شېرە ژنە- تۆ پیتتوایە دەستتیک ھیندە بە تاسەى کارو ئیشەوہ بیت، خرابەى لى بووہشیتتەوہ؟ زۆرم ھەز دەکرد روخسارى ئەو و پوورە گولبەھاری دەدەمى بېگومان ئەو رۆژە پشٹی پوورە گولبەھاریش راست دەبیتتەوہ... ئەو گرمۆلەبوونەوہى ئەو رۆژەى سەردانى زیندانى ھەرگیز لەیاد ناکەم: ھەردەتگوت مشتتیک چل و چووی پیتت و ئیسقانە، دەگەل ئەو ھەموو بەسەرھات و چەرەمە سەرى و دەردە سەریانەى بەسەریدا ھاتبوون، کەچی ھەرگیز بەکەسانى نىو داستان و ئەفسانان نەدەچوو... دەگەل ئەو ھەموو دەرد و تازار و ئەشکەنجە و ماندوو بوونانەى کە یەك لایەنە بە کۆلپى دادابوون و بەرگەى گرتبوون کەچی ھەرگیز خەرمەنەى تریفەى کە بەپشٹی سەریەوہ و ھەك شازنان تاجى بەلاتیلاکى سەریەوہ و ھەك بانوان دەست و پەپوہند و یاسا و لى بەدەورو بەرەوہ نەبوو و نە لوتیشى دە ھەوابوو و نە لەش و لاریکى رەعنا- ھیچ، تەنیا پیرۆزىکى شل و شەپۆلەى تیک قرماو، لەرو لاواز و بی تووک پالى بەو مېردەپوہ دەبوو کە لەخۆى چاکتر و توند و تۆلتر نەبوو.

دە دالانەکیدا راویچکەمە، دە سینەمای بیر و مېشکەدا دانیشتووم، جگەرەى بەبا دەکەم و سەیری فلیمی بیرەریبەکەم دەکەم... فلیمی یادەریبەکەم. نا، ئەو پوورە خورشیدە- خیرا خیرا لیفکەى دەکیشى، دەستى سۆزانیبەى گرتوہ، دەستتیکى بى تین و توانا و سارد و سەرو بى بەرگرى، بە لاتەنیشتیدا بەردەبیتتەوہ، ھەر راست و ھەك مندالیکی ماندوو دەپرەخەى خەوى شیرندا کە دەخەوتیدا جلوبەرگ لى دادەمالن... ئاھ سلاو! ئەوہش ئەو لارە تەن و مەندە- عەجەب دلاوہریک، ماشەللا، ھەزار ماشەللا! بەراستی ئەمىرى لەشکرى تۆقاند- رەنگە ساتان (دەری)ى پى زەردکردى!.

ئەوہش مامە مەشەدى... دەگەل بایدا، کە بە فەرمانى یاساکانى مەشرووتەى چووە زیندانى، دەویدا مرد... چە سرودیکی دەگوت- چە شایبەکی دەکرد!... تومەز ژيانى پىخۆش بوو و ھەزى لىدەکرد. خۆزگە بەوانە- ئەو پیاوانەى کە نىمە نەماندیتوون- ئاى رۆزگار!

مامە مەشەدى بەپشتە کوورەکەىوہ لەوودیوى مېلە ئاسنەکانەوہ راوہستاوہ، لەبەر دلئى حوسینی دەخنیتتەوہ و پىدەکەنى، بەلام خەننەوہبەکى ئەوتۆ کە ناچیتتە نىو چاو و دلائتەوہ، ھەر راست و ھەك خەننەوہى یەکیکی کە لە پشست سەرى یەکیکی دىبەوہ پىبکەنى... لە دوو دەستى لە چەند لاوہوہ پىچراو و روخسارىکی تیک و پىک قویا و کە رەنج و ئەشکەنجەى رۆزگار ھەمووى، تەنانت ئەو بەشە رووتاووہى کە شوپنەکانى بوونەتە دىراو دىراو لەوہ بەولاوہ رۆزگار ھىچى دیکەى بو نەھىشتتەوہ. کىلگەى لەشى ھەمووى تىکرا شو دراوہتەوہ و بو تە دىراو، چە بکا کىلگەى مېژوو شو زەزار بوو... دەنىو کىلگەى شو زەزارى مېژوو دا ھەنى ساغ دەرزى...

ئىدى ھەرگیز ناوى محمد عەلى و عالیەى بەناوى خۆیانەوہ نەدەھینا، ئەگەر ناویشى ھىتابان و ھەك ھەر شتتیکى تازىز و خۆشەویستى دیکەى کە دەشکین و نامانەوہ سەیری بکەین، یا ھەك شتتیکى کە، ون دەبى و نامانەوہ سەیری جىگاکەى کەینەوہ، دەگوت ((رەجمەتیبەکان)).

وہى وہى، ئەوہش دارگولەکەى خۆم! و ھەك ((ئادەم))ى نىو داستانان بووم و چوومە باى پالى خۆدانى و تا ھاتبەوہ خودا ((ھەوا))ى بو دروستکردم... لە خۆشيان دەست و پىسى خۆم لى ونبوو ون. بابە ئەو کىژۆلەى لە کوپرا ھیناوە؟- ئەو ناور تىبەر بوہ کارى کوپتە... چەند جوان، ھەسارى دەمالى! لەپەر ھەر کە دەبىنم خەشى گەسکەکەم لىدەبیتتە خۆشترىن دەنگى مۆسیقا، دەگەل ھەر جوولە و بزوتتیکیدا، و ھەك پەنجە بەسەر ژىبەکانى گيان و بوغدا بىنى، خۆشترىن ئاوازيان لى ھەلدەستىنى... پىم خۆشە بو من بى- بىخوام- ھىشتاش ھەروام- ئاخىر پىم خۆشە نىوہچل نەم. ھەموو ھەول و تەقەللای مرقۇ بووہ نەمىزاد تەواو بیت و پىبگات دەنا ئەو ھەموو تراژىدیایە بۆچیبە؟ ئەو ھەموو ھەز و ئەوین و دلداریبە ناکامە خۆیناویانە بو؟- بو ئەوہى کە ژن یا پىار نىوہکەى دیکەى خۆى وەبىنى، بگاتە نىوہکەى دووہمى خۆى و خۆى تەواو کات. ئەوجا؟- ئەوجا ھىچ، بەقسەى خۆمان، دوغای سەرت... ھەروا بۆتەت و رىچکە و رىبى خۆى بىپووى و بروات و جىبەکەى خۆى بو یەکیکی دى بەجى بىللى و بىداتە یەکیکی دى- ئا بەم جۆرە!

شەمەندەفەر دەروا و ئەوہ منیش بە ھەسەرەتەوہ سەیر دەکەم، کە ئىدى ناگەرپتتەوہ، ئەوہى جاریکى دیش دىت و رادەبریتتەوہ ئەوہ ئەو شەمەندەفەرەى ھەوللى نىبە- شەمەندەفەرەى دیکەى، تازە جىبى تۆ و ئەوانەى دابەزىون دەویدا نەماوہ، و دووبارەشى ئەو شەمەندەفەرەى دیکەى کە دىت ھەر شەمەندەفەرەى تۆ نىبە- تۆ تازە دابەزىوى- دە ژياندا لە جاریکى بەولاوہ زیاتر ھەقى بلیت کرىنت نىبە... تازە ھەردەبى

ئاوا راوهستى و رابردن و تىپهپرېنى شه مەندە فەرەكان سەير كەيت... ئەو دەناو شە مەندە فەرە كەيدا لە دوورە بە دەم رىوھى كاتى تىپهپرېنى دەبىنى روخسارە تارىكە كانە كە دە تارمايە كى دوورە دەستدا ون دەبن و دەسپىنەو و ئەو دەنگانەى لىشيانەو دەيت هات و هاوارىكى ناديار و بى مانان و ئەوانەى دەسروكانىش ھەل دەتە كىنن پىت دەلەين كە ئەو رۆبى، رۆبى و رابردو رابردو و ھەروەك ژاوە ژاوىكى دوور و دوو كەلە ھەورىكى چر، كە وردە وردە بلاؤ و تەنك دەبىتەو و ئىدى نامىتى... ئەو ھەش ھىشتا كە تىنە پەپرېو... ئاھە، ئەو راوھستا، كاكە سىامەندى دا بە زاندا...!

كاكە سىامەند بە دەم زەر دەخەنەى سەرلېوانەو دەيتە پىشى- لەسەر خۆ و ئارام و سەنگىن. نارەحەت دەم، نازام پۆ- لەبەرەوى ئاگای لە سووكايە تىبە مە؟ -نا، رەنگە ھەروا لەبەرەوى ئەمەك و وەفای رابردو و ئەوینى وى بە جەفای خۆم پىشوازی دەكە مەو...!

دوو كەلە كەى لا دەدەم تا چاكترى بىنم... پاسەوانە كەى سەربانى، تەنیش تەو ھەرى پاسەوانىيە دەنگى لى ھەلېناو: ((گەلەم لەرەوى جوانى- تۆبە... ئەى مانگى -ئاس- مانى)). ئەو ھەش مۆسقىاى فېلمىكە... تەلا دانىشتوو، گەمان دەگەل گولە كانى رايەخە كە دەكات، سەرى بەرداوتەو. ئارامم لى ھەل دەگىرى، دەلەيم: ((نا، ئىدى- وىژدان شتىكى چاكە، تۆ ئىدى بۆت نىبە بلېنى من ئەو گولانەم لە تۆ قبوول نىبە!)) چاوە كانى پىر شنگان دەدەن، رەنگان دېنن و دەبەن و بە دەنگىكى نەرم و ناسك و نازى كچانەو دەلې: ((نا، من- ھىچ كاتىك نالېم... ئەو دەمىش ئەو دەزانی... باشە گول لەو جوائتر و بە نرخترا!))... ئەدى ئەوانە كىت!... ئا، ھاوړپىيانى سەروو- تازە لەرپتو دەگەنى، تۆزواى، دەست و پەل كەچاوى و ھەرى كە پەيكەر و وینە كە نىو قەدى دروستكراوى شەھىدان بە دەستەو، جا ھەر لەوردە بۆرژوازی و لىبرال و جاسوسى سىاوە، بگرە دەگەل ناو و تۆمار و حىساب و كىتابى سەردەمانى رەنج و ھەلاثن و كۆچ و سالاننى زىندانى كە پىيان وابوو ھەمويان رىزكردوون و ھەلېانگرتوون، كە بەلئى ئەو تىمەين و ئەوانە- ئەوانە بوون كە گوئيان بابۆ... و ئەو ھەتا ئەوان مردوون و تىمە زىندووین و ماوین... دەلەين: ((ناھ- تىمە مردوو تۆبە زىندوو!)).

لەو بەولواو لە خۆشىيە چاوپكەتەو چ قەسەى دىم نىنە. ھاوړپىيان ماندوون، بەلام شادن، رىك، دە سەرەختى خەرمائىدا گەپشتن. كۆمەلە لاشەبە كى دىش بە پىشوازیيەو ھاتن- گۆرستانى غەربىيان ھەروا جەمەى دىت لە حەشىمەتى خەلكى غەربىيە و غەوارە و لاوھى و دوورە زىدان و شەپۆلان دەدات... گوليان ھىتاون، لە گولە كانى زىندانى، كە ھەر دەلەئى بەنەدركى مردوون. ژمارەبەك چاويان دە دەستى ھاوړپىيانەو

بپو، دەلەين چاوپرېنى شتىكى. دەلەين: ((كوا؟ ھىتاوتانە؟)) ھاوړپىيان دەلەين: ((چى- چى؟)) لاشەكان دەلەين: ((پاكى و ئاېرووى ژن و نەنگىيە كچەكانمان، كە شان بەشانى سوكاىە تىبە مە بوون و ھەر بە پاكىش سات و سەوداتان پىكردن)).

ھاوړپىيان پىدەكەنن: ((... ھاوړى... كەى وەختى ئەم قسانەبە، ئىستا شوپشە، كارى سەرەكى ترمەن لە پىتە... ئەوانە لىگەرپىن بۆ دوايە...)) و پىكەنن، و تىمەش پىكەنن، و چالى ناودەستى بلقى داىەو و پارەو كە پر بوو لە بۆگەنىو- دەبايە يەكە بچىت و دەنكە شخارتىكى لىدا، تا ھەواى دەمى ناودەستەكە كەلپە بكات و بسوتى... بىزم لە بۆگەنىوى دەبىتەو، دەمولووتم ھەل دەقچىنم، كورەكان دەخەویدا دەمولوتىيان ھەل دەقچىنن، و ھاوړپىيانىش ھەروەك بە حوسىنى پىكەنن، كە دەو بگرە و بەردە و وەرە و برۆپەيدا ژنى ھىناو و بەرژەو ھەندى تايبەتى خۆى خستوتە پىش بەرژەو ھەندى رىكخستەو و ژيانى خۆى دەست پىكردو...! ژيانى؟!... ژيانى من و حوسىن و حوسىنە كانى دىش... دەو ولائەيدا كە بە شارستانى پىنج ھزار سالە بەناوبانگە و ھەر رۆژەى جەژنى يادى ھزار سالەى كەسىكى تىدا دەگرن ئەم شتەنە ھەر ھىچ نىن.

بىگانە دەرەكەبەكان دەلەين داد و يەكسانى بە شەلەشەل دەرۆن بەلام ھەر دەگەنەجى. تىمە لىرە دەلەين داد و يەكسانى زوو دەگەنەجى بەلام كە دەگەنى ئىدى نەدادە و نە يەكسانى، ھەموو شتىكى لەبىر دەچىتەو: لە رۆبى ستمەكارىدا يەككى دىكە ناوھەكان دەگۆرى: ئەوانەى كە تازار و ئاومىدى و تالى و سوړپىيان دىو ھەشكەنجە دەردىن. دەگەل ھەموو ئەمانەشدا دەلەين باشە، داد و يەكسانى دەگەل شوپشدا جىاوازان، ئاخىرەكەى رۆژىك شوپش ھەر دەقەومى و ئەو زىندانانە ھەموو دەبنە باغ و باغچەى ساوايان و نەخۆشخانە و دانىشگا...!

ھەردەو راپەویدا دەتو ئەو ھەموو لاشە زىندوو دەوورە نىشتمان و زىدانەدا دانىشتەم و ولەمى نامەى حوسىنم نوسىيەو. لەناخى دلەو پىرۆز بايىم لە مامە مەشەدى و پوورە گولبەھار و پوورە خاتوون و روناك كرد، ھەروەك جارەن ئومىدى دوارۆژىكى خۆش و بەختەو ھەر پىرم بۆ خواست و بەلەينم دا كە تارايەكى تەنكى برنجۆكى جوانى بۆ بووكە خانى بچنم و بۆى بنىرم.

ئىدى ئىستا فېرى ئەو ھەوى بووین كە لە كارەكانماندا لەجىاتى مېشك دەست بەكارىنن...!

* * *